
INSCRIPTIONES
GRAECAE
V
FASC. I
INSCRIPTIONES

TITULI
OD. ET. CORR.
INDICES
TABULAE

TITULI
ADD. ET CORR.
INDICES
TABULAE
OVERSIZE
CN
360
.I6
v.5
pt.1

Vol. V fasc. 1

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDITAE

VOLVMEN V

FASCICVLVS PRIOR

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MCMXIII

INSCRIPTIONES
LACONIAE MESSENIAE ARCADIAE

FASCICVLVS PRIOR

INSCRIPTIONES LACONIAE ET MESSENIAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

GVALTHERVS KOLBE

ADDITAE SVNT TABVLAE SEPTEM

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MCMXIII

1913

PRAEFATIO.

Non libellos tantum, sed etiam libros sua fata habere huius voluminis exemplo comprobatur. MAXIMILIANUS FRAENKEL enim postquam a. MCMII inscriptionum Graecarum volumen quartum, quo tituli Argolidis et viciniae continentur, publici iuris fecit, statim coepit in praeparando corpore titulorum Laconicorum et Messeniorum non mediocrem operam curamque consumere. Titulos editos quam diligentissime ex libris in schedas transcripsit, Fourmonti codicem, quo thesauro bibliotheca nationalis Parisiensis gaudet, Rossi et WELCKERI diaria, quae academia Berolinensis possidet, item CONZEI et MICHAELIS itinerarium summo studio excerpsit. Quibus rebus confectis in Graeciam se contulit, ut museum Spartanum adiret et lapides ipsos examinaret, laboris socio usus viro huius artis peritissimo IOHANNE DE PROTT. Verum ne totam materiam in museo collectam describeret, valetudinis imbecillitate impeditus est; in patriam reversus paucis post mensibus mortem occubuit. Cuius viri indefessae industriae quantum hi tituli debeant, lemmata ipsa testantur. Opus ab eo relictum grande sane atque arduum suscepit IOHANNES DE PROTT, quo quidem magis erat idoneus nemo. Academiae enim iussu vere a. MCMIII denuo iter fecerat, ut Spartae laborem interceptum absolveret et Laconiam peragraret. Praeter Spartam adierat Geronthras, Acrias, Asopum, fanum Apollinis Hyperteleatae, Epidaurum Limeram, Gythium, Laam, Pyrrhichum, Oetylum, Messen, Hippolam, Taenarum (urbem), Teuthronen, Thalamas, Leuctra, Cardamylen; inde redierat Athenas. At vero ne huic quidem, ut titulos descriptos ederet, contigit: mense septembri eiusdem anni iuvenis mihi dilectissimus mortem obiit.

Laconia denuo patrono orbata academia Regia me dignum duxit, qui opus incohatum perficerem. Et quamquam tum provinciam titulorum frequentia excellentem sortitus eram Euboeam, tamen meum esse putavi laborem illum suscipere haud ignarus, quam difficile et ingratum sit ex aliorum apographis deficientibus ectypis vel imaginibus photographicis titulos edere. Duobus itineribus autumno a. MCMIV et vere anni insequentis per Messeniam et Laconiam factis adii Pheras, Coronen, Asinen, Methonen, Pylum, insulam Proten, Cyparissiam, Andaniam, Messenen, Thurias, Calamas, Taygetum montem, in quo Dianae Limnatidis fana duo, Abiam, Gereniam, Cardamylen, Thalamas, Oetylum, Pyrrhichum, Messen, Hippolam, Taenarum oppidum et eiusdem nominis promunturium, in quo Neptuni fanum, Laam, Gythium, denique Spartam, ubi interim multi tituli in lucem prodierant. Deinde cum Athenis in museo titulis exscribendis operam dedissem, vere a. MCMV domum redii.

Corpus autem cum condere non possis nisi multorum opera consilioque adiutus, mihi utrumque largiter obtigit. Ac primum quidem summis laudibus extollenda est Graecorum et magistratuum liberalitas et humanitas doctorum, ex quibus praeter ceteros nominandi sunt PANAGIOTES KABBADIAS, BASILIUS LEONARDOS, VALERIUS STAIS, GEORGIUS OIKONOMOS, imprimis vero ANDREAS SKIAS, qui Gythio ortus regionumque illarum peritissimus omni modo studiis meis favit, et K. ROMAEUS, cuius benignitati et ectypa et imagines titulorum ab ipso in fano Apollinis Tyritae inventorum debentur; nec vero DEMETRII KALOPOTHAKIS umquam obliviscar, qui ut antea Iohannem de Prott, ita me liberalissimo hospitio in aspera regione Maina, quam vocant, excepit et studia nostra quoquo modo adiuvit. Denique societati archaeologicae Graecae ex animi mei sententia gratias ago, quod, ut formas titulorum Pheraeorum a se paratas iterum exprimendas curarem, liberalissime permisit. Cum Graecis aliarum nationum viri humanitate certaverunt. Musei Britannici ectypa misit J. H. MARSHALL, Havniensis CHR. BLINKENBERG, Parisiensis E. MICHON, Lebasiania Universitatis CHATELAIN, Upsaliensis EINAR LOEFSTEDT. Non

minus grato animo doctos Anglos laudo, qui inde ab a. MCMVI urbem Spartam effoderunt et, quoad facultas tulit, titulos inventos et libellos a se scriptos extemplo mecum communicaverunt: R. C. Bosanquet, H. I. W. Tillyard, I. B. Wace, A. M. Woodward, qui ectypa haud pauca meum in usum confecit, imprimis vero Marcum N. Tod, quocum amicitiae me vinculo coniunctum esse valde gaudeo. Praeterea praefectis instituti Britannici, quod imagines titulorum agonisticorum repetendas (tab. V) liberaliter concesserunt, hoc quoque loco gratias ago magnas.

Nec vero nostrates umquam mihi defecerunt. Et Germanici instituti et Austriaci cum praefecti tum sodales semper mihi praesto fuerunt: G. Altmann, cuius nunc praematuram mortem lugemus, D. Fimmen, R. Heberdey, G. Karo, Koch, A. Köster, H. Lattermann, A. de Premerstein, B. Schröder, Ioh. Schrader, O. Walter ectypa et apographa miserunt. Deinde ex Halleri commentariis, quae in bibliotheca Argentinensi adservantur, Bruno Keil schedas quasdam, quibus ego uterer, misit Hillero. Rudolfus Weil, qui a. MDCCCLXXXII Laconiam peragraverat, itinerarium suum mihi ad fruendum concessit.

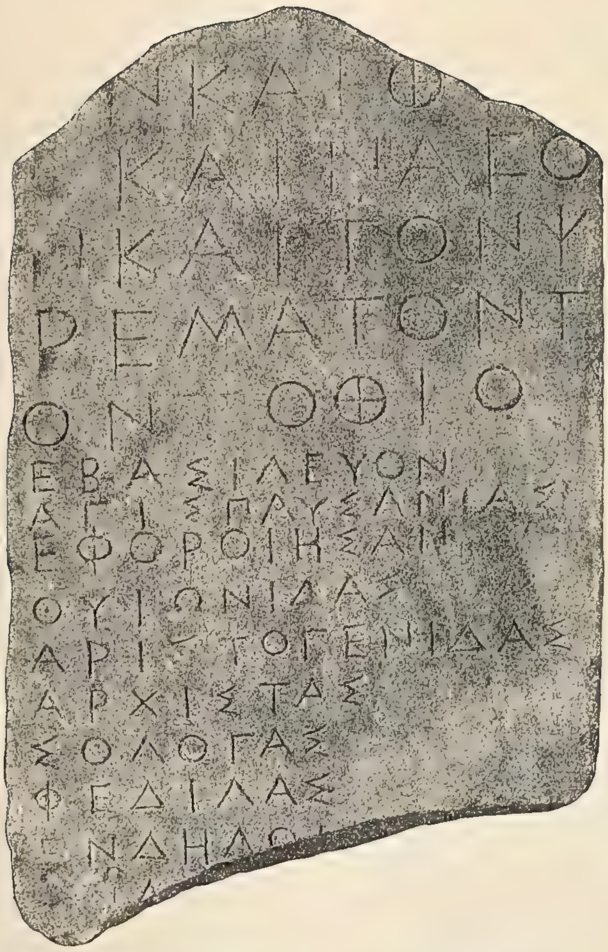
Nemini vero aut hoc volumen aut ego ipse plus debemus quam Udalrico de Wilamowitz-Moellendorff. Qui per duos fere annos plagulas corrigendi taedium benignissime mecum suscepit, multa a me ipso non recte scripta emendavit, summa benevolentia et indulgentia studia mea favit, labantem litteris fulsit, rebus adversis paene exhaustum consolatus est. Ei adnumerandi sunt Fridericus Hiller de Gaertringen et Adolfus Wilhelm, e quorum eximia artis epigraphicae peritia ingentique doctrina, quantum hoc opus perceperit fructum, adnotationes docent plurimae. Hiller vero quam saepe quamque fideliter periclitanti monstraverit viam, memorare non possum. Denique Erici Preuner amor ac familiaritas in hoc libro prelo subiciendo summopere me adiuvit; qui non solum indefesso labore singulis paginis semel atque iterum perlectis operarum errores multos sustulit, sed etiam ad titulos quam accuratissime constituendos ex vasta eruditionis suae copia plurimum attulit.

Restat ut dicam de prolegomenis, de tabula geographica, de indicibus. De prolegomenis Iohannes Pomtow optime meritus est, cum ex titulorum Delphicorum thesauro, quae ad res Spartanas et Messenias illustrandas usui essent, attulit; cuius ingenio et doctrinae quantum debeatur, singulae fere prolegomenorum paginae testantur. In tabula autem delineanda Henricus Lattermann summa industria me adiuvante versatus est; qua in re usi sumus tabulis, quae dicuntur *Carte de la Grèce* (*Expédition de Morée*), charta nautica Anglorum, Curtii tabula (*Peloponnesus*), Kieperti (formae orbis), Philippsoni (*Peloponnes*), Bluemneri (*Griechenland*). In indicibus componendis Guilelmus Kroog et Gualtherus Neumann, adulescentes Megalopolitani, inde a titulo n. 1110 me adiuverunt, quibus e titulis Kroog excerpsit ea, quae continentur indicibus octo prioribus, quae indice graecitatis Neumann. Hic praeterea gravissimo labori plagulas indicum corrigendi operam dedit et permultos numeros contulit.

Denique facere non possum, quin Bibliothecarum Regiae Berolinensis et Urbicae Hamburgensis mentionem faciam. Nam in hac universitate librorum ad artes epigraphicam, topographicam ipsamque historicam pertinentium tanta est penuria, ut numquam hoc opus perficere potuerim, nisi Adolfus Harnack et Rudolfus Münzel, bibliothecarum illarum praefecti celeberrimi, quamcumque cuperem utendi facultatem praebere voluissent.

Scribebam Rostochii mense Aprili
a. MCMXIII.

Gualtherus Kolbe.

1564. Donarium Delium post a. 403 a. Chr. n.

DE SPARTA ET MESSENE

INDE AB A. 338 A. CHR. N.

338 Philippus, Macedonum rex, postquam Laconiam usque ad Gythium vastavit, quia Spartani a pace abhorrebant, Corinthi per arbitros fines eorum et vicinorum constituendos curavit, v. Polyb. IX 33, 10: οὐχ αὐτὸν ἀποδείξαϲ κριτὴν ὑπὲρ τῶν ἀντιλεγομένων, ἀλλὰ κοινὸν ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων καθίϲαϲ κριτήριον, cf. l. l. 28, 7, XVIII 14, 7, Strab. VIII 4, 6 p. 361: περὶ οὗ κρίϲιν ἔϲχον Μεϲϲήνιοι πρὸϲ Λακεδαιμονίουϲ ἐπὶ Φιλίππου, Tac. Ann. IV 43. Argivis Cynuria et ora maritima vicina [usque ad Prasias] tradita est, v. Paus. II 20, 1. Megalopolitis, qui ab Epaminonda Aegytidem iam receperant (Paus. VIII 27, 4), ager Belminates restitutus, Liv. XXXVIII 34, 8; cf. Paus. VIII 35, 4. Tegeatae quem agrum receperint, non traditum est, v. Polyb. IX 28, 7, XVIII 14, 7; Sciritidem et Caryatidem eos accepisse Niese suspicatus est, *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 120; cf. infra p. 172. Messeniorum esse agrum Dentheliatem (Tac. l. l., Steph. Byz. s. v. Δενθάλιοι) et totam oram maritimam a Pheris usque ad Leuctrum ad Pamisum situm (v. Strab. VIII 4, 6 p. 361; cf. Paus. III 26, 3) arbitri iudicaverunt; cf. R. Weil *Ath. Mitt.* VII 1882, 211 sqq., Kolbe ibid. XXIX 1904, 375 sq.

336 Philippo mortuo Alexander Graeciam ingressus foedus cum civitatibus renovavit; Lacedaemonii vero etiam tunc ab amicitia cum Macedonibus abhorrebant, v. Arr. Anab. I 1, 2: μὴ εἶναί ϲφιϲι πάτριον ἀκολουθεῖν ἄλλοιϲ, ἀλλ' αὐτοὺϲ ἄλλων ἐξηγεῖϲθαι, Iustin. XII 1, 7.

336/5 Ἄρχοντοϲ (Δελφῶν) Δίωνοϲ, πυλαίαϲ ὀπωρινᾶϲ, Κλεομένηϲ ὁ βαϲιλεὺϲ (ἤνικε πὸτ τὸν ναὸν) δραχμὰϲ πεντακοϲίαϲ δέκα, v. *Bull. Hell.* XXVII 1903, 34 I 19; eodem tempore Χ[ά]ρ[ϲ]οϲ, Μένων, [Β]ύτιϲ, Τιμέαϲ pecunias solverunt, v. l. l. 34 II*b* 3 sqq.

335(?) Alexander παρὰ τὰϲ ϲυνθήκαϲ τὰϲ ἐν τῇ κοινῇ εἰρήνῃ τοὺϲ Φιλιάδου παῖδαϲ ὄνταϲ τυράννουϲ Messenen reduxit, v. Dem. XVII 4, Niese *Gesch. d. griech. mak. Staat.* I 55.

Cum Alexander bellum adversus Persas pararet, Lacedaemonii pecuniam a rege Dareo acceperunt, ut Macedonibus in Graecia difficultates molirentur, v. Arr. II 14, 6 (cf. I 7, 4). Legatos ad Dareum de foedere faciendo miserunt, v. Curt. III 13, 15.

333 Agis III., Lacedaemoniorum rex, Siphnum se contulit, ut cum Autophradate, praefecto classis Persarum, de bello gerendo ageret. Nuntio allato Alexandrum apud Issum victoriam reportasse praetor Persarum Agidi decem triremes et triginta argenti talanta tradidit. Quae statim Agesilao, regis fratri, missa sunt, ut in insula Creta bellum moveret. Agis ipse Halicarnassum adiit, v. Arr. II 13, 4—6.

332 Inde octo milia mercennariorum, qui pugnae ad Issum commissae interfuerant, in Cretam traduxit. Oppidis, quae Macedonum partes sequebantur, celeriter superatis in Peloponneso quoque arma movit, v. Diod. XVII 48, Iustin. XII 1, 6 sqq., Curt. IV 1, 38 sqq. 8, 15.

331 Corrago Macedonum duce victo Elei, Achaei (praeter Pallenenses), Arcades (praeter Megalopolitas) foedus cum Lacedaemoniis fecerunt, v. Aesch. in Ctes. 165, Din. in Dem. 34. Messenii vero et Argivi Alexandro in fide steterunt, item Athenienses (Arr. III 6, 2). Foederati exercitu viginti milium peditum et duorum milium equitum coacto Megalopolim oppugnare coeperunt, v. Diod. XVII 62, Curt. VI 1, 20. Alexander litteris ab Antipatro acceptis Amphoterum cum classe in Peloponnesum et Cretam misit, v. Arr. III 6, 3, Curt. IV 8, 15. Antipater rebus in Thracia compositis magno cum exercitu in Peloponnesum ingressus apud Megalopolim Agidem devicit et occidit, v. Diod. XVII 63, Curt. VI 1—16, Plut. Ag. 3, Iustin. XII 1, 8—12. Proelium commissum esse ante Alexandri ad Gaugamelam victoriam reportatam Niese coarguit ex Curtii verbis VI 1, 21; cf. *Gesch.* I 497 sqq. Antipater Lacedaemoniis pacem petentibus obsides imperavit et concilium Graecorum, quid fieri placeret,

consuluit. Qui rem iudicio regis permiserunt. Alexander autem auctoribus defectionis interfectis Lacedaemonios et socios eorum in fidem recepit, v. Curt. VI 1, 17—21, Diod. XVII 73, 5. 6, Aesch. in Ctes. 133.

331—c. 300 (?) Eudamidas I., Archidami III. filius, Agidem fratrem subsecutus est, v. Paus. III 10, 5.

331 Ἄρχοντος (Δελφῶν) Κάφιος, πυλαίας ὀπωρινῆς, Ἀκρατίδας, Λαόνικος, Πρατόνικος, Κυλωιάδας, Τράχαλος, Λακεδαιμόνιοι ναοποιοί, v. *Bull. Hell.* XXIV 1900, 464 26. 27.

330 Lacedaemoniorum legati cum Dareo capti obsides in castris retenti sunt, v. Curt. VI 5, 6 sqq.

329 Ἄρχοντος (Δελφῶν) Χαριξένου, πυλαίας ἠρινᾶς, Κυλωιάδας, Τράχαλος Λακεδαιμόνιοι ναοποιοί, v. *Bull. Hell.* XX 1896, 206 36. 37, *SGDI* 2502 *B* 143. 144. Eodem tempore Εὔθρεπτος Λακεδαιμόνιος ἱερομνήμων Δωριέων *Bull. Hell.* XX 1896, 207 43, XXIV 1900, 491 15, *SGDI* 2502 *B* 150. Neque vero pro republica Spartanorum rem egit (Pomtow *GGA* 1913, 176 sq.); nam illos rex Philippus ex Amphictionum societate segregaverat.

327 Ἄρχοντος Θέωνος, πυλαίας ἠρινῆς, Ἀκρατίδας, Λαόνικος, [Κυλωιάδας], Τράχαλος, Λακεδαιμόνιοι ναοποιοί, v. *Bull. Hell.* XXIV 1900, 476 34 ⟨29⟩.

323 Bello Lamiaco exorto Messenii ab Macedonibus defecerunt, cum Lacedaemonii in fide starent, v. Diod. XVIII 11, 3, Paus. I 25, 4; IV 28, 3; V 4, 9.

322 Antipater in Peloponnesi urbibus eis, qui in Macedonum partes ibant, summam imperii tradidit, v. Diod. XVIII 57, 1.

317 Lacedaemonii Polyperchoni favebant, quia libertatem Graecorum se restituturum esse pollicitus erat. Cum Cassander, Antipatri filius, rerum in Macedonia potitus urbi immineret, moenia exstruere coeperunt, v. Iustin. XIV 5, 5. 7; cf. Diod. XVIII 75, 2. Eodem fere tempore Polyperchonem praesidium in arce Ithome collocasse veri est simile, v. Diod. XIX 64, 1.

316 Dinosthenes Olympiae stadium vicit, v. *I. v. Ol.* 171, Dittenberger Syll.[2] 682: Δεινοσθένης Δεινοσθένεος Λακεδαιμόνιος τῶι Δὶ Ὀλυμπίωι ἀνέθηκε Ὀλύμπια νικάας στάδιον. ἀπὸ τᾶσδε τᾶς στάλας ἐλ Λακεδαίμονα ἑξακάτιοι τριάκοντα, ἀπὸ τᾶς δὲ πὸτ τὰν πράταν στάλαν τριάκοντα. Cf. Diod. XIX 17, 1 (ubi Δεινομένης), Euseb. I 206, 34 (ubi Demosthenes), Paus. VI 16, 8. Messeniorum urbes praeter Ithomen in Cassandri potestatem redactae sunt, v. Diod. XIX 54, 3; cf. Beloch *Gr. Gesch.* III 1, 114 adn. 2.

c. 316 Ἄρχοντος (Δελφῶν) Διοκλέους Πα[σι]κράτης Πασιτέλους Μεσσάνιος ἐκ Θουρίας πρόξενος Δελφῶν, v. *Bull. Hell.* V 1882, 221, 53, Pomtow *Jahrbb.* 1896, 615, 3; de tempore idem *Delph. Chron.* 2699, Bourguet *Administr.* 11.

c. 315 Ἄρχοντος (Δελφῶν) Ἀρχετίμου Δείνιππος Δεινύλου Μεσσάνιος ἐξ Ἰθώμας πρόξενος Δελφῶν, v. *Bull. Hell.* VI 1882, 221, 52, Pomtow *Jahrbb.* 1896, 614, 1; de tempore idem *Delph. Chron.* 2699, Bourguet *Administr.* 11.

315 Antigonus, Syriae satrapes, cum bellum Ptolemaeo et Cassandro indixisset, Aristodemum in Peloponnesum ad foedus faciendum cum Polyperchone eiusque filio Alexandro misit. Qui naves ad Laconiam appulit et a Lacedaemoniis, ut mercennarios contraheret, impetravit, v. Diod. XIX 57, 5. 60, 1. Polypercho ab Antigono 'praetor Peloponnesi' creatus est, v. Diod. XIX 60, 1. Cum Messenen praesidio satis magno confirmasset, Cassander, qui in Messeniam invaserat, ab arcis oppugnatione destitit, v. l. l. 64, 1.

Paullo post Polypercho filium secutus ab Antigono defecit et ad Cassandrum transiit; cf. Beloch *Gr. Gesch.* III 2, 371 ex titulo Scepsio *Journ. Hell. stud.* XIX 1899, 335.

314 Messene cum aliis Peloponnesi urbibus a Telesphoro, Antigoni legato, liberata esse videtur, v. Diod. XIX 74, 2: (Τελέσφορος) ἐπῆλθε τὰς ὑπ' Ἀλεξάνδρου φρουρουμένας καὶ πάσας ἠλευθέρωσε πλὴν Σικυῶνος καὶ Κορίνθου (contra Beloch III 1, 129, adn. 2). Peloponnesi oppida Macedonum praesidiis levata foedus fecisse primus Beloch III 2, 372 ex Diod. XIX 28, 4. 37, 2 cognovit.

309/8 Cleomenes, Spartanorum rex, diem supremum obiit, v. Diod. XX 29, 1.

309/8—264 Areus I. Acrotati f., Cleomenis n., patrem subsecutus est, v. Diod. XX 29, 1; cf. Beloch III 2, 113 sq.

c. 308 Ἄρχοντος (Δελφῶν) Μεγακλέους Νικόδημος Νικαρχίδου, Εὔκλητος Εὐκλείδου, Μεσσάνιοι πρόξενοι Δελφῶν, v. Wescher-Foucart *I. d. D.* 460 1. 461 1, Pomtow *Jahrbb.* 1896, 622, 11. 12, *SGDI* 2630 1. 2631 1; de tempore Bourguet *Administr.* 11.

303/2 Tarentini, qui a Romanis bello opprimebantur, a Lacedaemoniis auxilium petiverunt. Cleonymus ex stirpe regia ortus, cum initio rem bene gessisset, postremo (c. a. 297) domum redire coactus est, v. Diod. XX 104. 105, Liv. X 2. Cf. Manso *Sparta* III 255, Beloch III 1, 209.

IV. saec. exeunte. In catalogo mercennariorum (Atheniensium) IG II 963 63: Αἰσχρίων Μεσσάνιος.

IV. vel III. a. Chr. n. saec. Ἀράτα Λάκαινα Epidauri sanata esse dicitur, v. IG IV 952 1. Νικασιβούλα Μεσσανία ibidem deum consuluit, v. IG IV 952 129.

Ante a. 300 Ad Oniam [I], Iudaeorum pontificem maximum, de amicitia ineunda rex Areus litteras dedit, v. Ioseph. Ant. XII 226: *Βασιλεὺς Λακεδαιμονίων Ἄρειος Ὀνίᾳ χαίρειν. ἐντυχόντες γραφῇ τινι εὕρομεν ὡς ἐξ ἑνὸς εἶεν γένους Ἰουδαῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐκ τῆς πρὸς Ἄβραμον οἰκειότητος. δίκαιον οὖν ἐστιν ἀδελφοὺς ἡμᾶς ὄντας διαπέμπεσθαι πρὸς ἀλλήλους, περὶ ὧν ἂν βουλώμεθα. ποιήσομεν δὲ καὶ ἡμεῖς τοῦτο, καὶ τά τε ὑμέτερα ἴδια νομιοῦμεν καὶ τὰ αὑτῶν κοινὰ πρὸς ὑμᾶς ἕξομεν. Δημοτέλης ὁ φέρων τὰ γράμματα διαπέμπει τὰς ἐπιστολάς. τὰ γεγραμμένα ἐστὶν τετράγωνα· ἡ σφραγίς ἐστιν ἀετὸς δράκοντος ἐπειλημμένος. Cf. I Makk. 12 20–23. Iosephus perperam Oniam II intellexit, qui 187—168 summo apud Iudaeos munere fungebatur. Ad prioris Oniae tempora rettulit Schürer *Gesch. d. jüd. Volkes* I[4] 237. Litteras fictas esse post alios contenderunt Niese Pauly-Wissowa *RE* I 683, Willrich *Iudaica* 80.

IV./III. a. Chr. n. saec. Χαιρήμων Εὐαινέτου Μεσσάνιος θεαροδόκος (Apollinis et Aesculapii) in catalogo Epidauriorum, v. IG IV 727 *B* 2.

c. 300—260 Archidamus IV., Eudamidae I. filius, ex Eurypontidarum gente natus, regnum obtinuit, v. Plut. Dem. 35.

c. 300 Ἄρχοντος (Δελφῶν) Εὐδόκου Ι Φ[- - Μ]εσσάνιος πρόξενος Δελφῶν, v. Pomtow *Jahrbb.* 1896, 595. 634, 24, *GGA* 1913, 145, *SGDI* 2638.

c. a. 300 Ἀριστοκλείδας Λακεδαιμόνιος Ἐνπεδία ναοποιὸς commemoratur in titulo Delphico *Bull. Hell.* XXVII 1903, 58 I 6.

c. 295 Delii Δημάρατον Γοργίωνος Λακεδαιμόνιον honoribus affecerunt, v. *Bull. Hell.* XX 1896, 506.

295 Demetrius Poliorcetes, cum imperio patrio amisso in Graeciam venisset, ut novum regnum sibi pararet, urbem Messenen oppugnavit [et cepit], v. Plut. Dem. 33, Polyaen. IV 7, 5. Contra Seeliger *Messenien* 5.

294 Athenis captis rex Lacedaemoniis arma intulit. Archidamo ad Mantineam devicto (v. Plut. Dem. 35, Agis 3) incursionem in Laconiam fecit et iterum hostes prope Spartam fugavit. Neque vero urbem etiamtunc male munitam (v. Paus. I 13, 6, VII 8, 5) expugnavit. Nam nuntiis ex Macedonia allatis in spem adductus Alexandri regnum sese occupaturum esse e Laconia discessit, v. Plut. Dem. 35, Polyaen. IV 7, 9. 10. Tunc Spartanos aequis condicionibus pacem a rege impetravisse suspicor; legatus quidam Spartanus a Plutarcho Dem. 42 commemoratur.

287 Demetrio ex Macedonia pulso Lacedaemonios quoque partes eius reliquisse inde colligo, quod

285 vel paullo post Antigonus Gonatas urbem rursus sub potestatem suam redegit, v. Euseb. Abr. 1731, ol. 123 4 = 285/4, Hieron. Abr. 1734, 1735 = 283/2. 282/1; cf. Iustin. XXIV 1, 3, Niese I 387, Beloch III 2, 304.

c. 283 Ἄρχοντος (Δελφῶν) Κλεοβούλου Ι Ἀριστεὺς (καὶ) Φιλιά[δης Μεσσάνιοι?] πρόξενοι Δελφῶν, v. Pomtow *Jahrbb.* 1896, 633, 23, *GGA* 1913, 145, qui nomina legit; *SGDI* 2637.

Post 281/0 Lacedaemonii et Antigono Gonatae et Aetolis, qui cum illo foederati erant, auctore Areo rege bellum commoverunt; at rex in finibus Delphorum devictus est, ubi πολυανδρεῖον Λακώνων conditum, v. Pomtow *GGA* 1913, 152. Ut aliae civitates, ita Patrae, Dyme, Tritaea, Pharae a rege defecerunt et foedus illud inierunt, ex quo Achaeorum concilium coaluit, v. Iustin. XXIV 1, 1—6, Polyb. II 41, 10—12. Cf. Niese II 11, Beloch III 2, 305.

Messenii vero in fide Antigono stabant, nam:

279 cum Galli Graeciam invaderent, bellum inter eos et Lacedaemonios ortum erat, quo impediti sunt, ne Aetolis contra barbaros auxilium ferrent, v. Paus. IV 28, 3: Γαλάταις δὲ μεθ' Ἑλλήνων οὐκ ἐμαχέσαντο Κλεωνύμου καὶ Λακεδαιμονίων σπείσασθαι σπονδάς σφισιν οὐκ θελησάντων (item Arcades, v. Paus. VIII 6, 3).

Apollodorus Macedo in urbe Cassandrea rerum potitus foedus cum Antiocho et Lacedaemoniis fecit, v. Paus. IV 5, 4, Polyaen. VI 7, 2. Spartanos ipsos cum Antiocho societatem inisse, ex verbis Memn. 18: (συνεμάχουν) - - Ἀντιόχῳ δὲ πολλοὶ ἕτεροι, collegit Beloch III 1, 580.

De pace inter Spartanos et Antigonum convenisse, id quod Beloch nullo testimonio nisus contendit (v. *Gr. Gesch.* III 1, 587), negaverim.

Cleonymus, Cleomenis filius, regis patruus, ex urbe expulsus, quia rerum novarum cupidus erat (Phylarch. fr. 48 apud Plut. Pyrrh. 26, Paus. III 6, 2), urbe Zarace potitus est, v. Paus. III 24, 1: Κλεώνυμος - - μόνον τοῦτο τῶν Λακωνικῶν πολισμάτων ἐποίησεν ἀνάστατον.

272 Pyrrhus, rex Epiri, ex Italia redux, Peloponnesum subigere in animo habebat. Achaeorum et Messeniorum legationibus exceptus est (Iustin. XXV 4, 4; Pausaniae IV 29, 6 fides abroganda est); item Elei (Paus. VI 14, 9) et Megalopolitae (Plut. Pyrrh. 26) in partes eius ierunt. Spartani denique legatos Megalopolim miserunt. Pyrrhus autem, ut Cleonymum Sparta expulsum domum reduceret, in Laconiam ingressus est. Celeriter urbe munita Spartani Acrotato, regis filio, duce bis impetus Epirotarum reppulerunt. Pyrrhus spe deceptus sese urbem capturum esse castra septentriones versus posuit

(Polyb. V 19, 4), ut agros devastaret. Tunc cum Antigonus appropinquare nuntiaretur, Argos petivit, v. Plut. Pyrrh. 26, Iustin. XXV 4 (Paus. I 13, 4. 5 falso, cf. IV 29, 6), Polyaen. VI 6, 2. Areus Pyrrhum persecutus copias suas cum Antigoni coniunxit, ut Argivis auxilium ferret. Urbem ex parte occupaverunt et arma cum Pyrrho conflixerunt, qui in turba interfectus est, v. Plut. Pyrrh. 31 sqq., Polyaen. VIII 68. Cf. Niese II 56 sqq., de tempore Beloch III 2, 224 sqq., qui in rerum narratione III 1, 596 sq. paullum alienus est a me.

± 270 Spartani quamquam cum Antigono arma contra Pyrrhum gesserant, tamen in posterum regi Macedonum non favebant, quia libertate Graecorum conservata principatum in Peloponneso obtinere studebant. Messenii vero ab Antigoni partibus stetisse videntur, cf. Droysen *Gesch. d. Hell.* III 1, 221, Niese III 227, Seeliger *Messenien* 6. Areo duce Lacedaemonii societatem cum Achaeis, Eleis, Tegeatis, Mantineensibus, Orchomeniis, Phigalensibus, Caphyatis nonnullisque Cretensium civitatibus inierunt (Messenii non enumerantur), v. IG II 332 23 sqq.; singulae civitates legatos ad concilium mittebant (v. vs. 28), cui Spartanos praefuisse verisimile est. Foederati id praecipue agebant, ut libertatem rerum publicarum confirmarent, v. vs. 31 sqq. Rex Macedoniae ergo omnium hostis erat.

270—269 Ἄρχοντος (Δελφῶν) Καλλικλέος I, πυλαίας ὀπωρινῆς, Φάβεννος Λακεδαιμόνιος ἱερομνήμων, v. *SGDI* 2513 7. De tempore Beloch III 2, 334. 336, Pomtow *GGA* 1913, 149.

Deinde Peloponnesii usque ad Augusti aetatem nusquam inter hieromnemones commemorantur, v. Pomtow Pauly-Wissowa *R. E.* IV 2621; cf. quae idem exposuit *GGA* 1913, 177. V. autem ad a. 160/59.

267 Ἄρχοντος (Δελφῶν) Ἐμμενίδα I Ἀρεὺς βασιλεὺς βασιλέως Ἀκροτάτου καὶ Χιλώνιος βασιλίσσας πρόξενος Δελφῶν, v. *Bull. Hell.* XXXV 1912, 488. De tempore Pomtow *GGA* 1913, 150.

266 Quo melius rem suam contra Antigonum gererent, Lacedaemonii cum Ptolemaeo II. Philadelpho foedus fecerunt (vs. 21 sq.), qui ipse quoque cum Atheniensibus amicitia coniunctus erat (vs. 19). Chremonide Aethalide auctore archonte Peithidemo Athenienses ab Antigono defecerunt et societatem cum Lacedaemoniis inierunt. v. IG II 2, 332. 333; II 5, 510 *d* = Dittenberger Syll.² 214. De tempore Dittenberger *Hermes* II 1867, 304, Beloch III 2, 53, Kolbe *Archonten* 39. Ptolemaeus statuam Arei Olympiae dedicavit, v. *I. v. Ol.* 308. — Areus ab Atheniensibus honoratus, v. Pomtow *GGA* 1913, 152.
Paullo post Antigono bellum indixerunt, de quo Paus. I 1, 1. 7, 3; cf. III 6, 4—6, Trog. Prol. 26, Iustin. XXVI 2.

266 Ἄρχοντος (Δελφῶν) Νικοδάμου Νίκων Εὐμαθίδα Λακεδαιμόνιος κωμῳδός, v. Wescher-Foucart *I. d. D.* 5 59, *SGDI* 2565 59. De tempore Pomtow *GGA* 1913, 150 sq.

265 Cum Antigonus Athenas obsidere coepisset, Areus copiis sociorum prope Isthmum contractis Atheniensibus auxilio venire in animo habebat; simul Patroclus praefectus classis Aegyptiae naves ad Atticam appulerat. Sed cum Macedones Corinthum et Megara obtinerent, socii infecta re domum profecti sunt, v. Paus. III 6, 4—6.

265 Ἐπὶ Κλεώνδα ἄρχοντος (Δελφῶν) enumeratur κιθαρῳδὸς Ὀροί[κ]ος Φιλίσκου Μεσσήνιος, Wescher-Foucart *I. d. D.* 6 12, *SGDI* 2566 12. De tempore Dittenberger Syll.² 691 adn. 1, Pomtow l. l.

264 Pugna ad Corinthum facta Areus devictus mortem occubuit, v. Trogus l. l., Plut. Agis 3; cf. n. 723. De tempore Beloch III 2, 113. 424, Kolbe *Archonten* 40.

264—263. 262? Acrotatus, Arei filius, regnum a patre suscepit.

c. 263 Ἄρχοντος (Δελφῶν) Ἀχαιμένευς [ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, ὁ δεῖνα - -]ίππου, Εὐκρατίδας Εὐκράτεος Μεσσάνιοι πρόξενοι Δελφῶν, v. *Bull. Hell.* VI 1882, 224 56, Pomtow *Jahrbb.* 1896, 631, 18, *SGDI* 2622 3. De tempore Pomtow *Delph. Chronol.* 2599, *GGA* 1913, 145.

[263. 262?] Acrotato duce Lacedaemonii arma cum tyranno Aristodamo conflixerunt. Vicerunt Megalopolitae, qui tanta praeda potiti sunt, ut Aristodamus porticum, quae Μυρόπωλις vocatur, exstrueret, v. Paus. VIII 27, 11; 30, 7, Plut. Agis 3.

Acrotati mortem ad annum ± 260 rettulit Droysen *Gesch. d. Hell.* III 1, 326, quem recentiores secuti sunt.

262 Athenis captis Antigonus bellum, quod Chremonideum vocamus, finivit. Societatem Spartanorum dissolutam esse cum Belochio III 1, 610 consentio. Tegea, Mantinea, Orchomenus, Caphyae tunc in potestatem tyranni Megalopolitani Aristodami, qui partes Antigoni sequebatur, redactae esse videntur. Achaeos vero amicitiam cum rege Antigono fecisse Beloch haud improbabiliter coniecit, v. III 1, 611; III 2, 307. Tunc Spartanos ab Antigono agro Dentheliate privatos esse suspicor nisus Tac. ann. IV 43, v. Kolbe *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 376; Beloch ad annum 285 verba eius referebat III 2, 304; Niese contra Antigonum, qui Doso audit, intelligebat, v. II 346.

262?—254? Areus II. postumus Acrotato successit, cum Leonidas curam regni obtineret. Puer octo annorum mortuus est, v. Plut. Agis 3, Paus. III 6, 6.

c. 260—c. 250 (?) Eudamidas II., Archidami IV. filius, patrem in regno subsecutus est, v. Plut. Agis 3; cf. Beloch III 2, 118.

c. 254—242 Leonidas II. primum regnavit.

c. 250—241 Agis IV., Eudamidae II. filius, regnavit, v. Plut. Agis 3. Cum μειράκιον ὀλίγου δεῖν νεώτατον ἁπάντων designetur (Plut. Agis 14), Beloch III 2, 119 Agidem tunc sub tutela propinqui fuisse haud improbabiliter coniecit.

± 249 Agis [regis Agidis IV. tutor, v. Beloch III 2, 119] Arcadibus bello illato Megalopolim obsidebat, Paus. VIII 27, 12 sqq.; proelio cum Arcadibus et Achaeis Mantineae ad templum Neptuni Hippii commisso occisus est, v. Paus. VIII 10, 5—8, VI 2, 2; cf. Droysen III 379, Beloch III 1, 637. 2, 440 sqq., Paus. VIII 10, 5: πέραν δὲ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος τρόπαιόν ἐστι λίθου πεποιημένον ἀπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Ἄγιδος. Contra Manso III 2, 123 sqq., Niese II 303, 1.

± 245 Foedus inter Achaeos et Spartanos ictum est, v. Plut. Agis 13, de tempore Beloch III 1, 646.

III. a. Chr. n. saec. [Τ]αινά[ρι]ος Εὐ[τα]ξίδα Λακεδαιμόνιος πρόξενος Ἐπιδαυρίων καὶ θεαροδόκος τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Μαλεάτα καὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ, v. IG IV 925 22, item Φίλων Σωταιρίχου Μεσσάνιος vs. 56 eiusque frater (?) - - Σωτηρίχου Μεσσάνιος vs. 53.

Nomen Εὐ[τα]ξίδας correxi.

243/2 Agide auctore Lysander, Libyis filius, ephorus creatus legem tulit ad senatum, ut omnia fundorum pignora tollerentur et agri denuo civibus ex perioecorum numero auctis adsignarentur, v. Plut. Agis 8, qui Phylarchum secutus est. At oppugnante rege Leonida senatores relationem reiecerunt. Leonidas ab adversariis accusatus regno orbatus est, l. l. 1.

242—241 Cleombrotus, Leonidae gener, regnum adeptus est, v. Plut. Agis 11, Polyb. IV 35, 11, Paus. III 6, 7. 8.

242/1 Anno peracto ephori novi creati Leonidae faventes Lysandrum, quod praeter ius fecisset, accusaverunt. Seditione orta ephoris magistratus abrogatus est, Leonidas ipse ex urbe expulsus Tegeam fugit, v. Plut. Agis 12. Deinde tabulae hypothecarum (κλάρια) in foro ambustae sunt, v. Plut. Agis 13.

241 Arato auxilium a Spartanis contra Aetolos petente Agis Corinthum profectus paullo post infecta re domum rediit, v. Plut. Agis 13—15, Arat. 31—32, Paus. II 8, 5. Cum magistratus agros distribuere cunctarentur, Leonidas ab amicis in integrum restitutus est. Agis proditionis accusatus capitis damnatus est. Cleombrotus, Lysander, Agesilaus eiusque filius Hippomedo cum multis aliis in exilium eiecti sunt, v. Plut. Agis 16—21, Cic. de off. II 23, 80.

241—235 Leonidas iterum regnavit.

241—c. 228 (post 235) Eu⟦ry⟧damidas III., Agidis IV. filius, admodum puer rex factus haud ita multo post a Cleomene collega interfectus est, v. Paus. II 9, 1; III 10, 5, Plut. Cleom. 1.

c. 241 Discordiis per Aetolos compositis Messenii et Phigalenses foedus inierunt, quo ἰσοπολιτείαν καὶ ἐπιγαμίαν ποτ' ἀλλάλως esse conventum est, v. IG V 2, 419, Dittenberger Syll.² 234, *SGDI* 4645, Wilhelm IGA 1903, 791:

[Ἐπειδὴ ἐπελθόντες ο]ἱ πρεσβε[υ]ταὶ καὶ διαλύο-
[ντες οἱ παρὰ τῶν Αἰτω]λῶν Τίμαιος, Κλεόπατρος
[...7... τό τε ψάφισμ]α τὸ παρὰ τῶν Αἰτωλῶν ἀπ-
[έδωκαν καὶ αὐτοὶ] διελέγοντο ὅμοια τοῖς ἐν τ-
[ῶι ψαφίσματι ἀ]ξιῶντες διαλυθῆναι ποτὶ τὼ-
[ς Φιαλέας, συμπ]αρόντες δὲ καὶ τῶν ἐ Φιαλείας
.....11..... Θαρυκίδας, Ὀνόμανδρος, Ἀνφίμα-
[χος ...7...]λας, Ὀρθολαΐδας, Κραταιμένης, Τι-
[....8...., Δ]αμάρετος τὰ αὐτὰ ἀξίων, ἔδοξε τᾶι
[πόλει τᾶι Μ]εσσανίων· ἦμεν τοῖς Μεσσανίοις κα-
[ὶ τοῖς Φια]λέοις ἰσοπολιτείαν καὶ ἐπιγαμία-
[ν ποτ' ἀλλ]άλως, ποιήσασθαι δὲ καὶ συνβολάν, ἅ-
[νπερ δοκεῖ] ἀνφοτέραις ταῖς πολέοις, τὰν δὲ χ-
[ώραν καρπ]ίζεσσθαι ἑκατέρως τώς τε Μεσανίω-
[ς καὶ τὼς Φι]αλέας, καθὼς καὶ νῦν καρπιζόμεθα.
[....9.... κ]α ὁμολογήσωμες ποτ' ἀλλάλως, ὀμό-
[σαι ἀνφοτέρ]ως, καὶ στάλας καταθέσθαι ἐν τοῖς
[ἱεροῖς, ὅπαι κ]α δοκεῖ ἀνφοτέραις ταῖς πολέο-
[ις· εἰ δέ κα μὴ ἐμ]μένωντι οἱ Φιαλέες ἐν τᾶι φιλ-
[ίαι πὸτ τὼς Μ]εσανίως καὶ Αἰτωλώς, ἄκυρος ἔ-
[στω πᾶσα ἁ ὁμολο]γία· ἔδοξε δὲ καὶ τοῖς Φιαλέ[ο-]
[ις ποιεῖν, καθ' ἃ ο]ἱ Μεσσάνιοι ἐψαφίξαντ[ο. Ὅρκ-]
[ος Μεσσανίων· ὀμ]νύω Δία Ἰθωμάταν, Ἥρα[ν...6...]
.......14......ον καὶ θεὼς ὁρκί[ως πάντας· ἦ]
[μὰν ἐμμενεῖν ...] ἐν τᾶι φιλί[αι τᾶι ὑπαρχώσαι]
[πὸτ Αἰτωλὼς καὶ Φι]αλέας τ[οῖς Μεσσανίοις, ..]
........15......μεν........18........

Foedus longe ante a. 221/0 factum esse docet Polyb. IV 6, 11: οὔτε τῆς ὑπαρχούσης αὐτοῖς ἐκ χρόνων πρὸς τοὺς Μεσσηνίους φιλίας καὶ συμμαχίας οὐδ' ἡντινοῦν ποιησάμενοι πρόνοιαν. De tempore v. Beloch I 651.

Archidamus, Agidis frater, Messenae consedit, v. Polyb. V 37, 2, Plut. Cleom. 5.

240? Aetoli ducibus Timaeo et Charixeno e Messenia in Laconiam ingressi oppida perioecorum oppresserunt, Neptuni Taenarii fanum diruerunt, Spartae ipsi imminuerunt neque vero exules in urbem reducere potuerunt, v. Polyb. IV 34, 9; IX 34, 9, Plut. Cleom. 18. De tempore v. Niese II 262, 2, Beloch III 1, 652.

235—221 Cleomenes III., Leonidae filius, regnum obtinuit, v. Plut. Cleom. 38, Polyb. IV 35, Klatt *Rhein. Mus.* XLV 1890, 346 sqq.

229 Is Tegeam, Mantineam, Orchomenum, quae nuper in Aetolorum societatem inierant, Aetolis conniventibus rursus Lacedaemoniis adiunxit, v. Polyb. II 46, 2. 3. 57, 2: (Μαντινεῖς) μετέχοντες τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας. Cf. Klatt *Rhein. Mus.* XLV 1890, 356. Eodem fere tempore Achaeis Caphyas eripuit, v. Plut. Cleom. 4. Denique Elei foedus cum Spartanis fecerunt, v. Plut. l. l. 5.

228/5 Ἱππομέδων Ἀγησιλάου Λακεδαιμόνιος ὁ ταχθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου στρατηγὸς τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τῶν ἐπὶ Θράικης τόπων a Samothracibus honoratur, v. IG XII 8, 156.

228 Athenaeo, castello quodam in Belminatide sito, a Cleomene occupato et munito Achaei Arato praetore (229/8) bellum Lacedaemoniis indixerunt, v. Polyb. II 45, 5. 6, Plut. Cleom. 4.

c. 228 (?)—227 Archidamus V., Eudamidae II. filius, regis mortui patruus, Cleomene auctore Messene revocatus una cum eo regnum obtinuit, v. Plut. Cleom. 5, Polyb. V 37, 2 sq.; VIII 1, 3.

227 Cleomenes ad Lycaeum de Arato, Achaeorum praetore (227/6), victoriam reportavit, v. Plut. Arat. 36, Cleom. 5. Auctumno a. 227 Achaei iterum ἐν Λαδοκείοις haud procul a Megalopoli fugati sunt, Lydiadas occubuit, v. Plut. Cleom. 6, Arat. 36 sq., Polyb. II 51, 3. 55, 3. Deinde Cleomenes Al[iphei]ram et Heraeam cepit, v. Cleom. 7. Relicto exercitu civium in Arcadia cum mercennariis Spartam profectus rempublicam funditus commutavit. Sublato ephororum munere patronomos instituit, infra p. 21. Civium numerum ex perioecis in quattuor milia auxit et agros aequaliter distribuit. Res militaris Macedonum more commutata est. Archidamus, qui initio ex urbe fugerat, promissionibus falsis, ut reverteretur, illectus a parricidis interemtus est. Euclidas, regis frater, in regno collega factus est. Cf. Plut. Cleom. 8—12, Arat. 38, Polyb. II 47, 3; IV 81, 14.

Alipheiram coniecit Hiller, v. IG V 2 XIV.

226/5 Mantinea a Cleomene iterum capta victoria ad Hecatombaeum prope Dymen reportata est, v. Plut. Cleom. 14, Arat. 39, Polyb. II 51, 3.

225 Achaei praetore Timoxeno (225/4) de pace facienda cum Lacedaemoniis egerunt. Cleomenes, ut principatus concilii sibi concederetur, postulavit. Cum res iam convenisset, rex morbo impeditus est, quominus Argos ad concilium se conferret. Res ergo dilata est. Novo concilio Argis habito discordiae novae exortae sunt, ut bellum denuo exardesceret, v. Plut. Cleom. 15—17, Arat. 39. Ptolemaeus III. Euergetes, qui adhuc ab Arati partibus steterat, Cleomenem magna pecunia adiuvit, v. Polyb. II 51, 1. Cf. *I. v. Ol.* 309: Βασιλεὺς Πτολεμαῖος βασιλέα Κλεομένεα Λακεδαιμονίων Διὶ Ὀλυμπίῳ. Tota fere Arcadia praeter Megalopolim et Stymphalum necnon Achaiae urbes sub Lacedaemoniorum potestatem redactae sunt, v. Plut. Cleom. 17, Arat. 39, Polyb. II 52, 2. De tempore Beloch III 1, 732 ad Plut. Cleom. 17: τὰ Νέμεια ἦγον.

224/3 Res Achaeorum Arato praetore in summo discrimine erat: Corinthus, Epidaurus, Troezen a Cleomene captae, Sicyon ipsa obsideri coepta est, v. Polyb. II 52, 2, Plut. Cleom. 19, Arat. 41.

223 Achaei foedus cum Antigono Dosone fecerunt, v. Polyb. II 52, 3—8, Plut. Arat. 42. 43, Beloch III 735; [praetore Timoxeno II] III 2, 172 sqq. Macedones in Peloponnesum ingressi μετὰ Τιμοξένου τοῦ στρατηγοῦ Argos et Corinthum recuperaverunt denique castella in agro Belminatide sita expugnaverunt, v. Polyb. II 52, 5—54, 3, Plut. Cleom. 20. 21, Arat. 41.

223/2 Hieme appropinquante Aegii Antigonus principatum foederis Graecorum obtinuit, v. Polyb. II 54, 4: κατασταθεὶς ἡγεμὼν ἁπάντων τῶν συμμάχων.

222 Antigonus urbibus Arcadiae fere omnibus captis Laconiae imminebat Cleomene aditus praecludente, v. Polyb. II 54, 5—12, Plut. Cleom. 23.

222/1 Megalopoli a Cleomene deleta incolae Messenen, quae a neutrius partibus stabat, fugerunt, v. Polyb. II 55. 61. 62, Plut. Cleom. 23—25, Philop. 5, Paus. VIII 27, 10. 49, 4. Cleomenes a Ptolemaeo proditus media hieme regem Macedonum Argis versantem aggressus est, v. Polyb. II 64, Plut. Cleom. 25.

Ante a. 221 Titulus Clitorius *Ath. Mitt.* XI 1881, 303 24 sqq., IG V 2, 368 82: Μεσσάνιοι· Ξενοκλῆς Λυσάνδ[ρου], Λ[υ]σίνικος Παυσέα, Τιμαρχίδας [Λ]υσα - -, Πενίχων (?), Νικέας, in catalogo proxenorum enumerantur.

221 Ad Sellasiam Antigonus et Cleomenes arma conflixerunt, v. Polyb. II 65—69, Plut. Cleom. 28. 29, Philop. 6. De tempore v. Beloch III 2, 169.

Cleomene devicto primum hostes Spartam intraverunt (Iustin. XXVIII 4, 2 sq.). Antigonus urbi pepercit atque Lacedaemonios summa clementia tractavit, v. Polyb. II 70: μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρώπως ἐχρήσατο τοῖς Λακεδαιμονίοις, cf. IV 34, 9, Plut. Cleom. 30. Imperium eorum non intra novos terminos coercitum est, id quod ex Polybii elucet verbis IV 24, 7: τὸν μὲν πατέρα (i. e. Antigonus Doso) πολεμίων ὄντων κρατήσαντα μηδὲν ποιῆσαι δεινόν; cf. V 9, 9: τοσοῦτον ἀπεῖχε τοῦ κακῶς ποιεῖν τοὺς γεγονότας ὑποχειρίους κτλ.. Solum Aegytidem et Belminatidem, quae nuper a Cleomene occupatae erant, Megalopolitis reddendas curavit, v. Polyb. II 54, 3. De agro Dentheliate falso iudicavit Niese II 346; v. supra ad a. 262. Deletis Cleomenis commutationibus avitam Lacedaemoniis rempublicam restituit (Polyb. II 70; IV 35, 8; V 9, 8 sqq., Plut. l. l.), praeterquam quod regnum abolevit (Polyb. IV 22, 4). Et ephororum et gerontum munus redintegratum est; patronomi vero magistratus eponymi manserunt (v. infra p. 21). Spartani τῇ κοινῇ συμμαχίᾳ adscripti sunt, ut socii cum Philippi, tum Achaeorum essent, v. Polyb. IV 24, 5 sqq. 9, 4. 6. 15, 4. 16, 5. 19, 1, Beloch III 742; perperam Niese solum cum Achaeis foedus factum esse contendit, II 346. Quibus rebus confectis Antigonus statim in Macedoniam reversus Brachyllam, Neonis filium, ex Boeotia ortum, urbi praefecit. Polyb. XX 5, 12: ἐπιστάτην ἀπέλιπε τῆς πόλεως Βραχύλλαν, Plut. Cleom. 30.

Antigonus Deli titulum dedicavit *Bull. Hell.* XXXI 1907, 94: Βασιλεὺς Ἀντίγον[ος βασιλέως] Δημητρίου κα[ὶ Μακεδόνες] καὶ οἱ σύμμαχοι [ἀπὸ τῆς περὶ] Σελλασίαν μά[χης Ἀπόλλωνι].

Post 221 Lacedaemonii beneficiorum memores Antigonum post mortem summis honoribus affecerunt; v. Polyb. V 9, 9 sq.: ἐκρίθη - - μεταλλάξας Σωτήρ, οὐ δὲ παρὰ μόνοις Λακεδαιμονίοις, ἀλλὰ παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι ἀθανάτου τέτευχε τιμῆς καὶ δόξης; cf. titulum Geronthraeum n. 1122: βασιλέος Ἀντιγόνου Σωτῆρος.

Brachyllas haud ita multo post a Macedonum rege revocatus esse videtur, nam a. 220 Lacedaemonii praefecto peregrino non oboediunt; v. Polyb. IV 22, 4 sqq.

220 Messenii, Aetolorum socii, connivente Dorimacho Phigaliae praefecto a latronibus vexati (Polyb. IV 3, 9: ἐπέτρεψε τοῖς πειραταῖς λῄζεσθαι τὰ τῶν Μεσσηνίων, φίλων ὄντων καὶ συμμάχων et IV 6, 11; falso Niese II 411 sq., Beloch III 1, 744), cum paullo post a Scopa et Dorimacho premerentur, Achaeos, ut concilii Graecorum participes fierent, oraverunt. De hac re non diiudicatum est; Achaeorum autem foederi Messenii adscripti sunt, v. Polyb. IV 6, 7. 9, 6. Aetoli se pacem conservaturos esse promiserunt, dum Achaei foedus cum Messeniis factum solverent, v. Polyb. IV 15, 8. Paullo post Aetolis ab Achaeorum concilio bellum indictum est. Polyb. IV 32, 1: οἱ δὲ τῶν Μεσσηνίων προεστῶτες ὄντες ὀλιγαρχικοὶ - - διέκειντο πρὸς τὴν εἰρήνην, 36, 8: ἡσυχίαν ἦγον. Spartae seditione exorta Adimantus ephorus aliique, qui Macedonum partes sequebantur, trucidati sunt. At appropinquante rege Philippo V. foedus restitutum est, v. Polyb. IV 22—24. Nihilo minus seditio renovata est: ephoris trucidatis, amicis Philippi expulsis Lacedaemonii foedus cum Aetolis fecerunt, v. Polyb. IV 34. 35, 5: ἐποίουν δὲ ταῦτα - - οὐχ ἥκιστα διὰ Κλεομένη - - προσδοκίαν ἔχοντες τῆς ἐκείνου παρουσίας ἅμα καὶ σωτηρίας.

Ἀγησίδαμος Μεσσήνιος τὴν ἑκατοστὴν καὶ τετταρακοστὴν Ὀλυμπιάδα [ἀνδρῶν π]αγκράτιον vicit, v. *I. v. Mag.* 16 16.

219 Nuntio allato Cleomenem Alexandriae mortuum esse tertio anno, postquam e Graecia eiectus est, Spartani regnum restituere decreverunt: creati sunt Agesipolis III., Agesipolidis f., Cleombroti n., admodum puer, et Lycurgus, quem ephoros argento corrupisse dicunt, ut Herculis propago declararetur, v. Polyb. IV 35, 10—15. 2, 9; XXIII 6, 1. Agesipolis vero sub Cleomenis cuiusdam tutela erat, Plut. Agis 11.

Regnaverunt Agesipolis 219—c. 215, Lycurgus 219—c. 212, v. Beloch III 2, 117.

Aestate media. Lycurgus Πολίχναν καὶ Πρασιὰς καὶ Λεύκας καὶ Κύφαντα προσπεσὼν ἄφνω κατέσχεν, Γλύμπεσι δὲ καὶ Ζάρακι προσπεσὼν ἀπέπεσεν. Deinde Athenaeum in Megalopolitarum finibus situm obsidere coepit. Simul Lacedaemonii Achaeis bellum indixerunt et Eleis, ut consilia cum suis coniungerent, persuaserunt, v. Polyb. IV 36, 1—6. 37, 6.

219/8 Chilo ex regia stirpe ortus Lycurgo insidebat et rebellionem fecit sperans se regno potiturum esse. Quae spes eum fefellit; ex urbe pulsus ad Achaeos fugit. Lycurgus vero Spartam rediit, v. Polyb. IV 81.

218 Aetolis Phigalia pulsis Messenii Philippo et Achaeis auxilio venerunt, v. Polyb. V 4, 5: τὸ λοιπὸν ἤδη μετεῖχον Μεσσήνιοι τοῦ πολέμου. — Lycurgus incursionem in Messeniam fecit, v. Polyb. V 1—11. 17, 1. Philippus in Laconiam ingressus terram usque ad Neptuni Taenarii fanum devastavit, deinde Parnonis paeninsulam usque ad

Boeas. Haud procul ab urbe Sparta arma cum Lycurgo feliciter conflixit, v. Polyb. V 18—24.

217 Pyrrhias, Aetolorum dux, cum Messenen oppugnare una cum Lycurgo in animo haberet, a Cyparissiis repulsus est, v. p. 277. Lycurgus oppido Calamis capto praesidium collocavit, v. p. 258, n. 1369. Polyb. V 92. Naupacti de pace convenerunt ea condicione, ut quae quisque occupaverat, obtineret, v. Polyb. V 103, 7.

c. 215 Cum Messenae discordiae intestinae exortae essent, Philippus V. comite Demetrio Phario urbem adiit. Praesente eo magna caede inter nobiles facta magistratus pulsi sunt, v. Plut. Arat. 49, Polyb. VII 11. 12, 10. 13, 6, Liv. XXXII 21, 23. Cf. Seeliger *Messenien* 13 adn. 12. Οὔσης δημοκρατίας παρὰ τοῖς Μεσσηνίοις, καὶ τῶν μὲν ἀξιολόγων ἀνδρῶν πεφυγαδευμένων, τῶν δὲ κατακεκληρουχημένων τὰς τούτων οὐσίας ἐπικρατούντων τῆς πολιτείας, δυσχερῶς ὑπέφερον τὴν τούτων ἰσηγορίαν οἱ μένοντες τῶν ἀρχαίων πολιτῶν, Suid. s. v. Ἰσηγορεῖ = Polyb. VII 10, 1.

±215 Agesipolis adhuc infans tutore Cleomene mortuo a collega Lycurgo expulsus est, ut regnum in tyrannidem mutaretur, v. Liv. XXXIV 26, 14; cf. Polyb. XXIII 6, 1: οἱ ἐκ Λακεδαίμονος φυγάδες, ἐν οἷς ἦν Ἀρκεσίλαος καὶ Ἀγησίπολις.

c. 214 Demetrius Pharius cum Macedonum exercitu Messenen oppugnavit et repulsus occubuit, v. Polyb. III 19, 11, Paus. IV 29, 1—5. Qua occasione Saethidas optime de patria meritus est, v. Paus. IV 32, 2.

214 Philippus ipse Messeniis bello illato agros devastavit neque vero arcem Ithomen cepit, v. Plut. Arat. 51, Polyb. VIII 10, 1 sqq. 14, 1. Alcaeus Messenius ὁ τῶν λοιδόρων ἰάμβων καὶ ἐπιγραμμάτων ποιητής (Euseb. praep. ev. X 2, 23) Philippo obtrectavit, v. Anth. Pal. IX 518:

Μακύνου τείχη, Ζεῦ Ὀλύμπιε, πάντα Φιλίππῳ
ἀμβατά· χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων.
χθὼν μὲν γὰρ καὶ πόντος ὑπὸ σκήπτροισι Φιλίππου
δέδμηται· λοιπὰ δ' ἁ πρὸς Ὄλυμπον ὁδός.

Anthol. IX 519:

Πίομαι, ὦ Ληναῖε, πολὺ πλέον ἢ πίε Κύκλωψ
νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων·
πίομαι. ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔγκαρον ἐχθροῦ ἀράξας
βρέγμα Φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς.
ὅσπερ ἑταιρείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο
γεύσατ' ἐν ἀκρήτῳ, φάρμακα χευάμενος.

Ante a. 211 Lycurgum, qui a. 211 iam defunctus erat, filius Pelops admodum puer subsecutus est, v. Diod. XXVII 1.

211 Cum Aetoli foedus cum Romanis inirent, Messenios iam in amicitiam illorum rediisse suspicor, v. Liv. XXVI 24, 9 collato Polyb. IX 30, 6.

±211/0—207 Tutelam Pelopis, Lycurgi f., Machanidam accepisse haud improbaliter coniecit Wolters *Ath. Mitt.* XXII 1897, 144.

210 Lacedaemonii Aetolis auctoribus bellum cum Achaeis renovare constituerunt et foedus cum Aetolis, Eleis, Messeniis inierunt, v. Polyb. IX 28 sqq., XVI 13, 3. Regnante Pelope amicitiam et foedus cum Romanis facta esse suspicor, qua de re v. Liv. XXXIV 32, 1: 'amicitia et societas nobis - - cum Pelope, rege Lacedaemoniorum iusto ac legitimo, facta est'.

Paullo post neglecto rege Pelope Machanidas rerum potitus tyrannus Spartae factus esse videtur, v. Liv. XXXIV 26, 13, cf. Paus. IV 29, 10.

[210—]208 Machanidas Achaeos bello finitimo urebat, Liv. XXVII 29, 9. Rursus Belminatidem sub Lacedaemoniorum potestatem redactam esse inde colligo, quod Philopoemen illam regionem, quam 'iniuria tyranni possederant' Megalopolitanis reddidit, v. Liv. XXXVIII 34, 8. Tegeam a Lacedaemoniis Machanida duce expugnatam esse ex Polyb. XI 18, 8 elucet.

208 Cum legati Philippi et Aetolorum sociorumque eorum Aegii de pace agerent, Aetoli, ut Pylus Messeniis ab Achaeis redderetur, petiverunt, v. Liv. XXVII 30, 12. Bello renovato Achaei haud procul a Messene Messenios sociosque eorum Aetolos et Eleos vicerunt, v. Liv. XXVII 33, 5, cum Machanidas Argivorum finibus immineret, v. Polyb. X 41, 2, Liv. XXVIII 5, 5.

207 In proelio Mantineensi Machanidas devictus a Philopoemene mortem occubuit, v. Polyb. XI 11—18, cf. XIII 6, 1, Plut. Philop. 10, Paus. VIII 50, 2, Fougères *Bull. Hell.* XIV 1890, 81 sq.

Ad Machanidam pertinet titulus n. 236.

207 Machanida mortuo Nabis, Demarati f., rerum potitus est. Haesitat Wolters l. l., an ipse quoque Pelopis tutor fuerit, quem admodum puerum occidi iussit, v. Diod. XXVII 1: ὅτι Νάβις ὁ τύραννος τῶν Λακεδαιμονίων ἀνεῖλε Πέλοπα τὸν Λυκούργου μὲν τοῦ βασιλεύσαντος υἱόν, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντα. Ex gente Eurypontidarum Nabidem ortum esse Homolle *Bull. Hell.* l. infra l. inde collegit, quod Demarati filius audit. Regio nomine usus est, v. n. 885 *a—c* et titulum Delium *Bull. Hell.* XX 1896, 502 sqq.; cf. Polyb. XIII 6, 5, Liv. XXXIV 31, 13; XXXV 12, 5.

207—192 Nabis summam in republica potestatem obtinuit. Atrocissimus et perditissimus tyrannus erat saevivitque in optimum quemque, ut aliorum spoliis facultates suas augeret, v. Polyb. XIII 6; cf. XVI 13; XVIII 16, Liv. XXXIV 35, 7. 36, 5. Cives ex patria expulit et agros eorum servis libertate donatis assignavit. Mercennarii multi sub signis eius stipendia merebant. Quo factum est, ut Spartae confluxus omnium hominum infimorum esset, Polyb. XVI 13, 2; cf. Liv. XXXII 38, 9; XXXIV 31, 14. 32, 9; XXXVIII 34, 2, Paus. IV 29, 10. Mulieres Spartanorum Hilotis in matrimonium dedit, ut numerus civium augeretur, Liv. XXXIV 36, 5. Non est dubium, quin Cleomenem secutus id egerit, ut nobiles coerceret et populum, quantum potuit, foveret. In tota Peloponneso latronibus favebat (Polyb. XIII 8, 1 sq.); imprimis vero cum Cretensibus societatem iniit, Polyb. l. l., Liv. XXXIV 32, 18. 35, 9. 36, 3.

207 Ἄρχοντος Δελφῶν [Ἀλεξέα] Messeniorum urbs, quia Aetolis milites auxilio miserat, laudibus affecta est (Pomtow *Jahrbb.* 1896, 637, 30. 758. 764, *SGDI* 2641), simul mercennariorum duces Δαμοκράτης Δαμάνδρου, Μνασάγορος Μαντικράτεος πρόξενοι Δελφῶν facti sunt, v. *Bull. Hell.* VI 1882, 223, 55, *Jahrbb.* 1896, 617, 5. 705, *SGDI* 2621.

De tempore Pomtow et Niese l. l. 763; Pomtow *GGA* 1913, 157.

Ἄρχοντος (Δελφῶν) Ἀλεξέα Messenii Aetolis milites ducibus Xenareto Telesarchi f. et Epichare Philliae f. auxilio miserunt, qui Delphos defenderent. Qua de causa et urbs Messeniorum a Delphiis laudata (*Bull. Hell.* XXI 1897, 618, *SGDI* 2844) et Ξενάρετος Τελεσάρχω ξεναγὸς καὶ Ἐπιχάρης Φιλλία παστάτας πρόξενοι Δελφῶν facti sunt (*Bull. Hell.* l. l., *SGDI* 2845). De tempore Pomtow *Delph. Chron.* 2631 et *GGA* 1913, 157.

c. 206 Messenii Dianam, quae Leucophryene audit, colere decreverunt, *I. v. Mag.* 43 collato n. 16 14. 25. Decretum Messeniorum hic habes. De tempore Kern *Hermes* XXXVI 1901, 501 sq.

Παρὰ Μεσσηνίων
Ἐπειδὴ παραγενόμενοι πρεσβευταὶ παρὰ Μαγνήτων
τῶν ἐπὶ Μαιάνδρου Φιλίσκος Πυθαγόρου, Κόνων Διο-
νυσίου, Λάμπετος Πυθαγόρου ἐνεφάνιζον τάν τε οἰ-
κειότατα καὶ τὰν φιλίαν τὰν προϋπάρχουσαν ποτὶ τὸ
κοινὸν τῶμ Μεσσανίων καὶ ἀπέδωκαν τὸ ψάφισμα, ἐ-
[ν] ὧι κατεκεχώριστο ὁ χρησμὸς ὁ γενόμενος ὑπὸ τοῦ
Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Δελφοῖς, λῶιον εἶμεν καὶ ἄμεινον
τοῖς σεβομένοις Ἄρτεμιν Λευκοφρυηνὰν καὶ τὰν πόλιν
καὶ τὰν χώραν ἱερὰν καὶ ἄσυλον νομίζοντι, κα[ὶ π]ερὶ
τῶν λοιπῶν πάντων διαλεχθέντων, καθὰ εἶ[χον]
τὰς ἐντολὰς παρὰ τᾶς ἰδίας πόλεως ἁρμοζό[ν]τ[ως τοῖς]
ἐν τῶι ψαφίσματι καταγεγραμμένοις, ἐνεφά[νιζον]
δὲ καὶ τὰν τᾶς θεᾶς ἐπιφάνειαν καὶ τὰς γεγενημέ-
νας ὑπὸ τῶν προγόνων ἐς τοὺς Ἕλλανας εὐχρηστίας,
καὶ παρακαλούντων, ὅπως ἀποδέξηται τὸ κοινὸ[ν τῶμ]
Μεσσανίων τὰν πανάγυριν καὶ ἐκεχειρίαν κ[αὶ τὸν ἀγῶ-]
να στεφανίταν ἰσοπύθιον τόν τε μ[ουσικὸν καὶ γυ-]
μνικὸν καὶ ἱππικόν, ὃν τίθητι τ[ᾶι Ἀρτέμιτι τᾶι Λευκο-]
[φρυηνᾶι ὁ δᾶ]μος ὁ Μαγν[ήτων, καὶ τὰν πόλιν καὶ]
[τὰν χώραν αὐτῶ]ν ἱερὰν καὶ ἄ[συλον εἶμεν, ἐπεὶ οὖν τοῖς]
[Μεσσανίοις πάτ]ριόν ἐστι μάλ[ιστα μὲν τὰς τῶν θεῶν]
[τιμὰς συναύξειν, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς συγγενέας καὶ]
[φίλους - - - - - - - - - - - - - - - -]
- - - - - - - - - -! καὶ το - - - - - - - -
[δέχεσθαι τὰ]ς [θυσίας] τᾶς Ἀρτέμιτος τᾶς [Λευκο-]
[φρυηνᾶς καὶ τὰ]ν ἐκεχ[ειρί]αν καὶ τοὺς ἀγῶνας στ[εφα-]
[νίτας ἰσ]ο[π]υθίως τόν τε μουσικὸν καὶ γυμνικὸν κα[ὶ]
[ἱππικόν, οὓ]ς ποιόντι οἱ Μάγνητες, καθὼς ὁ θεὸς ἔχρησε[ν·]
[τοῖς δὲ θε]αροῖς τοῖς ἐπαγγελλόντοις τὰν θυσίαν καὶ ἐκε-
[χειρίαν] τᾶς Ἀρτέμιτος τᾶς Λευκοφρυηνᾶς δόντων οἱ
ταμίαι, ὅσα καὶ τοῖς τὰ Πύθια ἐπαγγελλόντοις.

Vs. 21 extr. 22 suppl. Holleaux *Rev. ét. anc.* III 1911, 123, 43.

205 Paci, quae ex Phoenice vocatur (αἱ ἐν Ἠπείρῳ διαλύσεις Polyb. XVIII 1, 14), ut Romani, ita Elei, Lacedaemonii (Nabide duce), Messenii interfuerunt, v. Liv. XXIX 12, 13 sqq.

204 Bellum inter Megalopolitas et Lacedaemonios denuo exarsit (Polyb. XIII 8, 3 sq.), quod per complures annos ducebatur; cf. ibid. XXI 7, 3.

201 Neglecto foedere Nabis urbem Messeniorum oppressit. Appropinquantibus vero Achaeis Philopoemene duce domum rediit, v. Plut. Philop. 12, Polyb. XVI 13, 3. 16, Liv. XXXIV 32, 16, Paus. IV 29, 10; VIII 50, 5. Cf. *I. v. P.* 60: [τὸν καταστρεψάμενον Ἀργε]ίου[ς καὶ] Με[σ]σ[η]νίους.

Exeunte III. a. Chr. n. saec. Ἄρχοντος ἐν κοινῷ (Boeotorum) Ἀρτυλάου Γεννικὸς et Κριτόδαμος Λεώνδου Μεσσήνιοι - - πρόξενοι καὶ εὐεργέται τῆς πόλεως τῶν Ὠρωπίων, v. IG VII 292.

III. fere a. Chr. n. saec. Παντίας et Γοργίας Παντίου Λάκωνες - - - πρόξενοι τῆς πόλεως τῶν Ὠρωπίων, v. IG VII 337.

Ineunte II. a. Chr. n. saec. Ἱερέως (τοῦ Ἀμφιαράου) Ἑρμοκράτου Γανίτας Θαλησικλέου Μεσσήνιος πρόξενος τῆς πόλεως τῶν Ὠρωπίων, v. IG VII 359.

II. (?) fere a. Chr. n. saec. IG II v 451 *h*: Ἡ βουλή, ὁ δᾶμος (Atheniensium) Νεοκλῆν Ἀθηνάδου Μεσσήνιον.

200—197 Bello inter Achaeos et Lacedaemonios redintegrato Nabis 'agros finitimorum vastabat et iam urbibus quoque erat terribilis', v. Liv. XXXI 25, 3; Megalopolim oppugnabat, v. Plut. Philop. 13. Nabidis milites ἐν τοῖς περὶ τὸν Σκοτίταν τόποις, ὅς ἐστι μεταξὺ τῆς Τεγέας καὶ τῆς Λακεδαίμονος (Polyb. XVI 36. 37) ab Achaeis duce Philopoemene occisi sunt.

197 Philippus ut Nabidem a Romanorum foedere abstraheret sibique conciliaret (Liv. XXXIV 32, 14, Iustin. XXX 4, 5, Zon. IX 16), Argos ei tradendos curavit, v. Liv. XXXII 38, 2 sqq. Nihilo minus tyrannus cum T. Quinctio Flaminino amicitiam confirmavit et Romanis auctoribus cum Achaeis indutias in quattuor menses fecit, v. Liv. XXXII 39, 10. Eidem anno Homolle tribuit titulum Delium: ἐπειδὴ βασιλεὺς Νάβις Δαμαράτου Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον τὸν Δηλίων κτλ., v. *Bull. Hell.* XX 1896, 503.

Nabis Timocratem Pellenaeum Argis praefecit. Principibus pecunia magna imperata (v. Polyb. XVIII 17, Liv. XXXII 38, 7 sqq. 40, 10 sq.), iuvenes a tyranno [ad militiam] coacti sunt, v. IG IV 497: Προτίμου Γορτυνίου. Θεοῖς· ἀγαθᾶι τύχαι· ἁλιαίαι ἔδοξε τελείαι τῶν Μυκανέων, Πανάμου ὑστεραίαι πρατομηνίας, ἀρήτευε δαμιοργῶν Δελφίων [Τι]μοκρίτου Δαϊφοντεύς· ἐπειδὴ ἀπ[αχ]θέντων [ἐφή]βων τῶν Μυκανέων ὑπὸ Νάβιος ἐς Λ[ακ]εδαίμονα ἐπολυώρησε Πρότιμος Τιμάρχου Γορτύνιος καὶ τὰν ἅπανσαν σπουδὰν ἔθετο ὡς διασωθεῖεν τοὶ ἀπαχθέντες, δεδόχθαι τοῖς κωμέταις κτλ.

196 Pax in Graecia restituta, v. Polyb. XVIII 44, Liv. XXXIII 30, App. Mac. 9, 3, Plut. Titus 9. Messenii frustra, ut Pylus et Asine ab Achaeis sibi redderentur, a legatis Romanis petiverunt, v. Polyb. XVIII 42, 7. Cf. infra p. 273, 276.

195 De Argis discordiae inter Achaeos et Lacedaemonios denuo exortae sunt. Senatus Romanus de bello Nabidi inferendo deliberavit et Achaeorum precibus commotus totam rem T. Quinctio Flaminino permisit, qui, quod e republica censeret esse, faceret, v. Liv. XXXIII 44, 8 sqq., Iustin. XXXI 1, 6. Cum Nabis civitatibus maritimis Laconiae sub potestatem suam redactis mare circa promontorium Maleam navibus piraticis infestum reddidisset (Liv. XXXIV 32, 18 sq. 36, 2 sq., Iustin. XXXI 1, 5), Corinthi omnes Graeci praeter Aetolos imperatorem Romanum, ut bello tyrannum persequeretur, oraverunt. Deinde ut pro viribus suis auxilia mitterent, Flamininus eos hortatus est, Liv. l. l. 22—24. Eumenes, rex Pergamenorum, et Rhodii cum classe Romanis contra Nabidem auxilio venerunt, v. *I. v. P.* 60: βασιλεὺς Εὐμένης ἀπὸ τῶν γενομένων ἐκ τῆς στρατείας λαφύρων, ἣν ἐστρατεύσατο μετὰ Ῥωμαίων καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐπὶ Νάβιν τὸν Λάκωνα τὸν καταστρεψάμενον Ἀργείους καὶ Μεσσηνίους, ἀπαρχὴν Ἀθηνᾶι Νικηφόρωι, cf. 61 et Liv. XXXIV 29, 2 sqq.

Nabis, ut Romanis resistere posset, Spartam fossa valloque munivit, v. Liv. XXXIV 27, 2, cf. Paus. VII 8, 4. Cf. Liv. XXXIV 38, 2: 'tyranni nuper locis patentibus planisque obiecerant murum; altiora loca et difficilia aditu stationibus armatorum pro munimento obiectis tutabantur.' Cives summa cum severitate oppressit, quorum octoginta interfecti sunt, Liv. XXXIV 27, 8. Flamininus collectis sociorum copiis, in quibus Messenii erant (v. ad Polyb. XXIII 5, 2 Seeliger *Messenien* 18), Laconiae bellum intulit. Proelio prope Menelaum feliciter commisso Flamininus Amyclis castris positis agros usque ad oram pervastavit, Liv. XXXIV 25—41, Plut. Tit. 13, Philop. 14, Iustin. XXXI 3, 1, Zon. IX 13. Agesipolis, qui a. 219 Lacedaemoniorum rex creatus erat, nunc exulum dux sperans se a Romanis in patriam reductum iri in castra T. Quinctii Flaminini sese contulit, v. Liv. XXXIV 26, 12. Simul urbes maritimae perioecorum ab Romanis auxilio Rhodiorum et regis Eumenis captae sunt, partim voluntate, partim vi, v. Liv. XXXIV 29. Gythio expugnato de pace actum est; sed paullo post Nabis condiciones a Flaminino impositas respuit (l. l. 37). Tunc imperator Spartam ipsam aggredi constituit; militibus Romanis in urbem intrantibus Pythagoras, Nabidis gener, aedificia muro proxima accendi iussit. Quo factum est, ut urbs iam capta ab hostibus liberaretur, Liv. XXXIV 38. 39. Eodem tempore Argivi praesidium Lacedaemoniorum oppresserunt et urbem liberaverunt, v. Liv. l. l. 40, 5 sqq. Nabis pacem a T. Quinctio Flaminino condicionibus quamquam iniquis impetravit. Obsidibus datis, in quibus Armenas, filius ipsius, pax a patribus confirmata est, v. Polyb. XXI 11, 9 sq., Liv. l. l. 40, 1—4. 43. Urbes maritimae dominatione Spartanorum liberatae Achaeorum curae mandatae sunt, v. Liv. XXXV 12, 2 et XXXVIII 31, 2: 'in fidem tutelamque Achaeorum'. Apparet igitur haec oppida sui iuris necdum fuisse. Cf. Swoboda *Klio* XII 1912, 21. 34; infra p. 196, 210. Contra Niese *Gesch.* III 37. 38.

Gytheatae Flamininum statuae honore affecerunt, v. n. 1165.

193 Aetolis auctoribus Nabis, qui aegre ferebat, quod oppida maritima amiserat, denuo bellum adversus Romanos molitus est, priusquam Antiochus, rex Syriae, quid in animo haberet, aperuerat, v. Liv. XXXV 12, 6 sqq. Plerisque oppidulis captis Gythium oppugnavit. Achaei urbi copias subsidio miserunt, cum Romani in annum insequentem praetorem A. Atilium classi praefecerunt. Liv. XXXV 22. 25, Plut. Philop. 14, Paus. VIII 50, 6; v. Ruehl *N. Jahrbb. f. Phil.* 127, 1883, 33 ff.

192 Iterum Eumenes rex Romanis contra Nabidem auxilium tulit, v. *I. v. P.* 62: οἱ μετὰ βασιλέως Εὐμέ[νου π]λεύσαντες τὸ δεύτερον εἰς τὴν Ἑλλ[άδα] στρατιῶται ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Νάβ[ιν κ]αὶ Ἀντίοχον - -; cf. n. 63, Liv. XXXV 39, 1. Philopoemen dux Achaeorum creatus infelici proelio navali in sinu Gythiaco commisso (Liv. XXXV 26, Plut. Philop. 14, Paus. VIII 50, 7) partem exercitus Lacedaemoniorum prope Pleias oppressit (Liv. l. l. 27, Iustin. XXXI 3, 2 sqq.). Nabis Gythio capto Philopoemeni obviam iit; prope 'Pyrrhi castra' cum Achaeis proelium commisit, quo et Pythagoras et tyrannus ipse devicti sunt; v. Plut. Philop. 15, Paus. VIII 50, 10. Cf. titulum Mantineensem Dittenb. Syll.^{2} 274 = V 2, 293. Nabide in urbe Sparta incluso Philopoemen per triginta dies totam planitiem Eurotae vastabat. Sed Titus Achaeos, ut indutiis cum tyranno factis e Laconia recederent, coegit; v. Plut., Paus. l. l. Aetoli Romanis bellum parantes Lacedaemoniis auxilio venerunt. Sed Alexamenus, dux eorum, tyrannum Nabidem per insidias occidit, v. Liv. XXXIV 35, Paus. VIII 50, 10. Lacedaemonii rege creato Aetolos ceciderunt. Quo nuntio allato Philopoemen, ut societatem cum Achaeis inirent, eis persuasit, Plut. Philop. 15. Cf. Head HN^2 418. Oppida maritima sub Achaeorum potestate manserunt, v. Liv. XXXVIII 31, 2.

---

191 Messenii, quia cum Aetolis sentiebant, concilio Achaeorum interesse negaverunt et legatos ad T. Quinctium Flamininum miserunt, qui nuntiarent Romanis sese portas urbis aperturos esse. Imperator Romanus Diophanem, Achaeorum praetorem, qui Messeniis bellum intulerat, obsidionem solvere iussit. Nihilo minus Messenios, ut exules reducerent et Achaeorum concilio interessent, coegit, v. Liv. XXXVI 31, Polyb. XXII 10, 6: τὸ τοῦ Τίτου διάγραμμα. Cf. Head HN^2 418 nummos: ΑΧΑΙΩΝ ΜΕΣΣΑΝΙΩΝ. Messeniis non solum Asine et Pylus, quae iam a. 196 in Achaeorum societate fuerunt (v. Polyb. XVIII 42, 7), ademptae sunt, sed etiam Corone, Colonides, Methone, Cyparissia. Cf. Head HN^2 432/3 (nummos Asinaeorum, Coronaeorum, in quibus Κορ vel Κορωναίων legitur), R. Weil *Zeitschr. f. Num.* IX 1882, 226 sqq., Niese *Gesch.* II 712 sq., infra p. 269. 272. 273. 275 sqq. Cum Elei eodem tempore foederi adiuncti essent, universa Peloponnesus sub Achaeorum potestatem redacta fuit, v. Paus. VIII 30, 5. Paullo post discordiae inter Lacedaemonios et Achaeos de restituendis exulibus a tyrannis expulsis, quorum permulti in oppidulis maritimis habitabant, exortae sunt. Achaei enim Philopoemene duce ut Messenae, ita Spartae exulibus favebant, ut opes et auctoritatem urbium minuerent. Aegii praesentibus T. Quinctio atque consule M. Acilio frustra de hac re actum est, v. Liv. XXXVIII 30, 6. 31, 1; cf. XXXVI 35, 6, Plut. Philop. 17.

191/0 Legati a Lacedaemoniis de vicis et obsidibus Romam ad senatum missi sunt. Rem patres distulerunt: περὶ δὲ τῶν φυγάδων τῶν ἀρχαίων θαυμάζειν ἔφησαν, πῶς οὐ κατάγουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκείαν, ἠλευθερωμένης τῆς Σπάρτης, v. Polyb. XXI 1. Obsides a Nabide dati eodem anno praeter Armenam, tyranni filium, domum redierunt, v. Polyb. XXI 3, 3, Manso Sparta III 409 ff., Petit-Dutaillis de Lac. supr. temporibus. Lutetiae Paris. 1894, 72.

189 Lacedaemonii oppido La, exulum refugio, de improviso oppugnato ab Achaeis auctores illius rei concilio dedere iussi sunt; quod cum abnuissent, societatem Achaeis renuntiandam esse decreverunt. Simul legatos ad consulem M. Fulvium Cephalleniam miserunt, ut urbem in dicionem populi Romani acciperet, v. Liv. XXXVIII 31. Priusquam consul in Peloponnesum venisset, bellum Lacedaemoniis ab Achaeorum societate auctore Philopoemene decretum est. Attamen consul ut bello abstinerent, donec legatos ad senatum misissent, postulavit. Patrum responsum ambiguum erat (Liv. l. l. 32, 9).

188 Ineunte vere Achaei magno cum exercitu in Laconiam ingressi Spartanos Lycurgi leges abrogare, Achaeorum leges institutaque accipere, exules revocare, Hilotas ex civitate removere, urbis moenia diruere iusserunt, Polyb. XXI 41; XXII 12, 2 sq.; XXII 1. 2, Liv. XXXVIII 33. 34; XXXIX 36, 4, Plut. Phil. 16, Paus. VII 8, 4; VIII 51, 3. Agro Belminatide Megalopolitanis ex decreto vetere Achaeorum restituto (Liv. l. l. 34, 8) foedus inter Lacedaemonios et Achaeos renovatum est; v. Polyb. XXII 10, 8, Liv. XXXIX 37, 16.

187/6 Lacedaemonii Romae in senatu questi impetraverunt, ut M. Aemilius Lepidus consul per litteras Achaeos vituperaret, v. Polyb. XXIII, 1—3.

186 Nicodemo Elio a Philopoemene legato Achaeorum (ἐπὶ Φιλοποίμενος στρατηγοῦντος 187/6) Romam misso patres, quod muri Spartae

diruti erant, Achaeis crimini dederunt (Ἀρισταίνου στρατηγοῦντος 186/5 τῆς πανηγύρεως ἀκμαζούσης), v. Polyb. XXII 3, 4. 7, 2. 5 sq.

185 Q. Caecilius Metellus (Pauly-Wissowa *RE* III 1206, 81) ex Macedonia profectus Argis cum Achaeorum magistratibus de Lacedaemoniorum quaerimoniis egit. Cui Diophanes assensus est, qui Philopoemenem haud prudenter fecisse dixit: οὐ μόνον τὰ κατὰ Λακεδαίμονα κεχειρίσθαι κακῶς, ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ Μεσσήνην. Metello deinde, ut concilium Achaeorum, quo de his rebus decerneretur, cogeretur, rogante magistratus, ne id facerent, recusaverunt, v. Polyb. XXII 10, 1—15, Paus. VII 9, 1.

185/4 Ad patres Caecilius de Lacedaemoniis rettulit praesentibus Achaeorum legatis duce Apollonide Sicyonio. Simul Alcibiades et Areus, restitutorum exulum duces (τῶν ἀρχαίων φυγάδων), a Spartanis legati missi, moenia diruta, abductam plebem in Achaiam et venumdatam, ademptas Lycurgi leges questi sunt. Quo commotus senatus iterum legatos in Peloponnesum misit, v. Polyb. XXII 11—12, 4. 9. 10, Liv. XXXIX 33 (Paus. VII 9, 2 3 addit Appium Claudium).

185 Lycorta praetore Achaeorum auctore Alcibiades et Areus capitis damnati sunt, v. Liv. XXXIX 35, 5—8, Paus. VII 9, 2.

184 Clitore Appius Claudius id quod voluit persecutus est: Achaei Alcibiadem et Areum absolverunt, totam de Lacedaemoniis materiem ad senatum Romanum reiecerunt, v. Liv. l. l. 36. 37, Paus. VII 9, 3. 4, (κατὰ τὴν ὀγδόην καὶ μʹ ὀλυμπιάδα Polyb. XXII 2).

183 Ineunte a. 183 consules priusquam in provincias proficiscerentur (Liv. l. l. 46, 6), tertium patres de Lacedaemone egerunt. Aderant quattuor Spartanorum legationes: Lysis ab eis, qui olim exules a. 188 redierant, missus erat, item Areus et Alcibiades, qui quidem modestiores erant; Serippus pro civibus, qui Achaeorum partes sequebantur, verba fecit; denique, qui ab Achaeis a. 188 expulsi erant, per Chaeronem, ut reditus sibi permitteretur petiverunt. Tresviri, qui discordias solverent, T. Quinctius Flamininus, Q. Caecilius Metellus, [App. Claudius] creati sunt. Id convenit, ut Lacedaemonii in Achaico concilio manerent et, quos Achaei damnaverant, restituerentur. De mancipiis vero discrepabant. Quo decreto a Lacedaemoniis et Achaeis consignato Q. Marcius legatus in Macedoniam et Graeciam missus est, v. Polyb. XXIII 4, Liv. XXXIX 48, 2—4, Paus. VII 9, 4. 5, cf. Hertzberg I 162, Petit-Dutaillis 79. Dinocrates, Messeniorum legatus, Romam missus cum T. Quinctio Flaminino de rebus domi commutandis egit, Polyb. XXIII 5. T. Quinctius legatus ad Prusiam et Seleucum, neque vero ad Graecos creatus Naupacti ab Achaeorum ducibus, ut concilium cogerent, rogavit. Quo negato Dinocrates, qui per Titum omnia, quae vellet, se persecuturum esse speraverat, deceptus (Polyb. XXIII 5, 1. 14—18), anno exeunte sua sponte Messenios ad defectionem ab Achaeorum foedere compulit, Liv. XXXIX 48, 5, Plut. Phil. 18, Iustin. XXXII 1, 4 sqq.

183. 182? Lacedaemonios denuo rempublicam commutavisse contendo. Quos Achaei a. 188 expulerant, redierunt, ut senatus Romanus poposcerat. Hoc inde elucet, quod Chaero, qui a. 183 exulum dux fuerat (v. Polyb. XXIII 4, 5: οἱ περὶ Χαίρωνα κάθοδον αὑτοῖς ἀξιοῦντες συγχωρηθῆναι καὶ τὴν πολιτείαν ἀποκατασταθῆναι τοιαύτην), anno insequente amicitia cum Achaeis confirmata a Lacedaemoniorum civitate Romam legatus missus est, v. Polyb. XXIII 18, 4. Iterum τοὺς ἀρχαίους φυγάδας pulsos esse suspicor, v. Polyb. XXIII 17, 10: ἑτέρων αὐτοὺς ἐκκεκλεικότων τῆς πόλεως (i. e. τοὺς ἀρχείους φυγάδας τοὺς ἀχαρίστως και ἀσεβῶς ἀνεστραμμένους εἰς αὐτούς, cf. 17, 12: συνεπισχῦσαι τοῖς ἀσεβῶς καὶ παρανόμως αὐτοὺς ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβεβληκόσιν, XXIV 8, 2: οἱ ἀκληρεῖν δοκοῦντες nominantur), collato 17, 8: τοὺς δὲ κυριεύοντας τῆς Σπάρτης κατὰ τὸ παρὸν βούλεσθαι σφίσιν μετέχειν τῆς συμπολιτείας, quos nuper rerum potitos esse ex eo apparet, quod foedus inter Achaeos et Lacedaemonios renovari necesse est, v. Polyb. l. l. 17, 6. Ut in integrum restituerentur, οἱ ἀρχαῖοι φυγάδες legatos ad senatum miserunt, in quibus Agesipolis, qui olim regnaverat (v. ad a. 219), et Arcesilaus. Hi a piratis capti occisi sunt, reliqui Romam pervenerunt, v. Polyb. XXIII 6, 1—3. 9, 1. Statim Lacedaemonios muros refecisse unus Paus. VII 9, 5 auctor est: ἐτειχίσθη δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς αὖθις Σπαρτιάταις ὁ κύκλος τοῦ ἄστεως, cui fidem abrogavit Niese *Gesch.* III 51, 5. 60, cum Hertzberg *Gr. Gesch.* I 162, Petit-Dutaillis l. l. 79 rectum intellexerint. Cf. praeterea Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 27 et infra p. 168, ubi legendum Polyb. XXIII 17. Quando Lycurgi instituta restituta sint, non traditum est. Cum Hertzbergio I 162 et Petit-Dutaillisio 79 id a. 183 vel 182 factum esse consentio; Schorn *Gr. Gesch.* 312 de a. 184, Swoboda *Griech. Volksbeschlüsse* 141 de a. 183 monuerunt. Spartanos vetustis legibus a. 168 usos esse ex Livio XLV 28, 4 apparet.

183 Dinocrates ut Coronen et Colonides occuparet (v. p. 269. 272), profectus est. Philopoemen, qui oppidis auxilio veniebat, cum equitibus paucis captus veneno necatus est, Liv. l. l. 49. 50 (Polyb. XXIII 12, 3), Plut. Philop. 18—20, Iustin. l. l., Diod. XXIX 18, Paus. VIII 51, 5—8.

183/2 Achaei concilio Megalopoli habito bellum in Messenios decreverunt, quamquam Q. Marcius, ut Romanos consulerent, postulabat, v. Polyb. XXIV 9, 12. Statim legatos ad senatum miserunt, ne Messeniis auxilium ferret, v. Polyb. XXIII 9, 1. 12 sqq. Postquam Q. Marcius ad patres de rebus in Peloponneso gestis rettulit, rem differre, legatos autem retinere visum est. Spartanorum legationibus, quae tum aderant, altera ab exulibus nuper expulsis missa, altera duce ut anno praeeunte Serippo, nihil certi responsum est, donec bellum Messenium finitum esset, v. Polyb. XXIII 9, 1. 11, Liv. XXXX 2, 7.

182 Messene capta Dinocrates mortem sibi conscivit, reliqui defectionis noxii Achaeis dediti. Urbs rursus in societatem recepta (v. Polyb. XXIII 16, Plut. Philop. 21, Iustin. XXXII 1, 10, Paus. IV 29, 12; VIII 51, 8), sed in tres annos tributis omnibus levata est (v. Polyb. XXIV 2, 3). Dissoluto Messeniorum concilio (τὸ κοινὸν τῶν Μεσσανίων *I. v. Mag.* 45 6) Abia, Pherae, Thuria sui iuris factae in Achaeorum societatem receptae sunt, v. Polyb. XXIII 17, infra p. 252. 253. 262. Thearidas, Polybii frater, ordinandis his rebus operam dedisse videtur, v. *I. v. Ol.* 46 6. Bello Messenio opinione celerius finito senatus legatos Achaeorum et Lacedaemoniorum domum dimisit. Lycorta auctore Spartani Sicyone in societatem recepti sunt; Polyb. XXIII 17, 5—18, 2: προσδεξαμένων τῶν ἐν τῇ πόλει τούτους τῶν ἀρχαίων φυγάδων, ὅσοι μηδὲν ἐδόκουν ἄγνωμον πεποιηκέναι κατὰ τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους, Paus. VII 9, 5, qui addit: περὶ δὲ τῇ ἑκάστου ψυχῇ ξενικά σφισι διδόασι εἶναι δικαστήρια, ὅσα δὲ ἄλλα ἐγκλήματα, λαμβάνειν τε αὐτοὺς καὶ (ὑπέχειν) ἐν τῷ Ἀχαϊκῷ τὰς κρίσεις, cf. VII 12, 4, Wachsmuth *Leipz. Stud.* X 286 sqq., Swoboda *Klio* XII 1912, 29, 5. Denique de eis, qui tum exules erant, convenit, ne umquam redirent, quod iureiurando confirmatum est, v. Polyb. XXIV 9, 14: στήλην τεθεῖσθαι καὶ πεποιῆσθαι πρὸς τοὺς κατέχοντας τὴν πόλιν ὅρκους ὑπὲρ τοῦ μηδέποτε κατελεύσεσθαι τοὺς φυγάδας. Basis Epidauri inventa (IG IV 1421): Ἁ πόλις ἁ τῶν Λακεδαιμονίων Λυκόρταν Θεαρίδα Μεγαλοπολίταν ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν. De tempore v. Wilamowitz *Isyllos v. Epid.* 4 adn. Achaei per Bippum, Lacedaemonii per Chaeronem patribus quae decrevissent nuntiaverunt (Polyb. XXIII 18, 3 sq.; XXIV 1, 1. 6. 7). Pax restituta esse videbatur, etiamsi οἱ ἀρχαῖοι φυγάδες per legatos, ut restituerentur, oraverunt, v. Polyb. XXIII 18, 5, Liv. XXXX 20, 2.

181 Spartae denuo discordiae intestinae exarserunt. Chaero, qui rerum potitus tunc plurimum in republica valebat, agros ex parte novum in modum divisit et pecuniam publicam in suum usum consumpsit. Cum hac de causa magistratus, quos δοκιμαστῆρας nominabant, creassent, Chaeron nobilissimum ex eis occidit, v. Polyb. XXIV 7. Quo factum est, ut Achaeorum praetor [Aristaenus?] intercederet: Chaeron damnatus in vincula abreptus est (ἐποίησε δέσμιον), v. Polyb. XXIV 7, Schorn *Gesch. Griech.* 322, Hertzberg I 170.

180/79 Patres de Lacedaemoniorum exulibus restituendis iterum litteras ad Achaeos dederunt, v. Polyb. XXIV 8, 1. 4. 6; (cf. XXIV 2, 1). At Lycortas iurisiurandi memor tulit rogationem, ne exules reducerentur. Quae sententia vicit. Callicrates vero Leontesius legatus Romam missus longe aliter, ac mandatum erat, rem egit. Eius opera factum est, ut senatus non solum Achaeis, sed etiam Aetolis, Epirotis, Atheniensibus, Boeotis, Acarnanibus, ut reducendos Spartam exules curarent, praeciperet. Polyb. XXIV 8—10, Paus. VII 9, 6.

179/8 Callicrates praetor Achaeorum creatus statim Lacedaemoniorum exules in integrum restituit, qui in honorem eius Olympiae statuam posuerunt. *I. v. Ol.* 300: Λακεδαιμονίων οἱ φυ[γ]όντες ὑπὸ τῶν τυράνν[ων] Καλλικράτη Θεοξένου Λεοντήσιον, καταγαγόντα εἰς τὰν πατρίδα καὶ διαλύσαντα ποτὶ τοὺς πολίτας καὶ εἰς τὸν ἐξ ἀρχᾶς ἐ[οῦσαν] φιλ[ίαν ἀποκ]αταστήσαντα. Item Messeniorum exules a Callicrate in integrum restituti sunt, v. Polyb. XXIX 10, 8—15, Paus. VII 9, 6.

172 Cum Perseus, Macedonum rex, bellum adversus Romanos pararet, Leonidas Lacedaemonius ex regia gente ortus id egit, ut cives Romanorum partes relinquerent. Litteris ad regem deprensis frequenti Achaeorum concilio exsilio damnatus in Macedoniam fugit, v. Liv. XLII 51, 8.

171 P. et Ser. Cornelii Lentuli circumeuntes Peloponnesi oppida, ut civitates hortarentur, Messenen quoque adierunt, v. Liv. XLII 37, 8.

Ante 170 a. Chr. n. Urbs Messeniorum Κάσσανδρον Μενεσθέως Alexandrensem ex Troade corona aurea ornavit, v. *Arch. Ztg.* XII 1855, 34, tab. LXXV, Dittenberger Syll.^{2} 291 14, Pomtow *Hermes* XLI 1906, 359 sq.

168 Iaso, Iudaeorum pontifex maximus, Oniae II. frater, quia Graecis favebat, Hierosolymis expulsus Lacedaemonem fugit, ubi diem supremum obiit, v. II. Makk. 5 9. Erat enim vetusta inter Lacedaemonios et Iudaeos amicitia, v. l. l. et I 12 7 14 20; cf. infra ad a. 145.

L. Aemilius Paullus Perseo devicto Spartam 'disciplina institutisque memorabilem' adiit, v. Liv. XXXXV 28, 4 secundum Polybium.

Saec. II. a. Chr. n. Lacedaemoniorum ad Larisaeos epistola, IG IX 2, 518:

[Λα]κεδαιμονίων ἔφο[ρ]οι κ[αὶ ἁ π]όλι[ϲ]
[Λα]ρι[ϲϲα]ίων τοῖϲ ταγοῖϲ [καὶ] τῷ δ[ά-]
[μωι χαίρειν. Ἀπ]εϲτάλκα[μ]εν π[ὸθ] ὑμὲ
[πρέϲβειϲ Ἀριϲ]τό[ν]ικον Εὐαμερίο[υ]
- - - - - - - - - - - -

Intra 164 et 149 Lites de finibus renovatae sunt cum Argivis (Paus. VII 11, 1) et cum Megalopolitis (Polyb. XXXI 1, 7), qui a. 188 agrum Belminatidem ex Achaeorum decreto recuperaverant. Spartani rem ad senatum provocaverunt. Deinde C. Sulpicio et M. Sergio legatis ad Antiochum et Eumenem missis, ut lites Graecorum diiudicarent, imperatum est (Polyb. l. l.) Achaeis a Gallo res tradita (Paus. l. l.). Agrum Megalopolitarum esse illi secundum arbitrium prius factum, iudicaverunt, v. *I. v. Ol.* 47 34—36; cf. Dittenberger Syll.^{2} 304, 5, Sonne 32 n. IL, Swoboda *Klio* XII 1912, 5.

160/59 Ex decreto urbis Cytinii ἄρχοντοϲ [ἐν Δελφοῖϲ Ἀνδρονίκου] τοῦ Φρικίδα facto apparet tunc alterum suffragium in Amphictionum concilio in Peloponnesiorum potestate fuisse, alterum, quod penes Dores erat, ex dimidio in Lacedaemoniorum: [7]κρινομένων περὶ τᾶϲ ψάφου τᾶϲ Ἀμφικτιόνων [spatium 11 litterarum, Δωριεῖϲ μὲν ἠξίωϲαν ἑαυτοῖϲ τὰν ψᾶφον] ἰδίαν ὑπάρχειν, Λακεδαιμόνιοι δὲ κατὰ τὸ ἥμ[ιϲυ μετέχειν ὡϲ πρότερον]; cf. Pomtow *GGA* 1913. 177.

II. a. Chr. n. saec. Lacedaemonii Epidauri statuam Lichonis posuerunt. IG IV 1423: Ἁ πόλιϲ τῶν Λακεδαιμονίων Λίχωνα [2] Φιλοκλέοϲ Αἰγιράταν ἀρετᾶϲ ἕνεκεν [3] καὶ εὐνοίαϲ, ἃϲ ἔχων διατελεῖ εἰϲ αὑ [4] τάν.

151/0 (?) Menalcidas Lacedaemonius, Achaeorum praetor, legatus Romam missus longe aliter, ac mandatum erat, id praecipue egit, ut Sparta concilio Achaeorum neglecto sui iuris fieret. Proditionis a Callicrate accusatus iudices corrupit, v. Paus. VII 12, 2. 3.

150/49 De agro [Dentheliate] rursus Lacedaemonii [cum Messeniis] certaverunt et legatos Romam miserunt. Patres vero appellatione non accepta ad Achaeorum concilium rem reiecerunt. Diaeus, praetor societatis, cives Spartanos capitis damnare Achaeorum concilio licere contendit, id quod Lacedaemonii negarunt. Cum denuo legatos Romam mittere decrevissent, Achaei quominus id facerent, impediverunt. Bellum iam paratur. Diaeo auctore viginti quattuor Spartani ex urbe expulsi Romam se contulerunt. In senatu Menalcidas pro Lacedaemoniis, Diaeus pro Achaeis verba fecerunt, v. Paus. l. l. 4 sqq.

149/8 Decreverunt patres legatos in Graeciam mittere, qui discordias sociorum solverent, v. Paus. VII 12, 9, Iustin. XXIV 1, 3. 4. Occulta mandata legatis data, ut concilium Achaeorum dissolverent singulasque urbes proprii iuris facerent, v. Iustin. l. l. 5. Cum Romani rem tardarent (Paus.), [Menalcida duce] Lacedaemonii a societate Achaeorum defecerunt, v. Polyb. III 56. Caecilius Metellus Achaeis, ne quid contra Spartanos molirentur, priusquam Romanorum legati advenissent, suasit. Tamen Diaeus bello Laconiae illato agros pervastavit, v. Polyb. XXXVIII 17, Paus. VII 13, Dio Cassius 72, 1. Perioecorum oppidula, quae adhuc sub Spartanorum potestate fuerant, societati Achaeorum adiunxit et praesidia ibi collocavit, v. Paus. l. l. 6.

148/7 Damocritus praetor anni insequentis consilio Metelli commotus indutias cum Lacedaemoniis iniit. At Menalcida duce hi de improviso vicum Ἶαϲον (Paus. VII 13, 7) in finitimis situm oppresserunt, ut bellum denuo exardesceret. Paullo post cum Lacedaemonii illi, quod indutias ruperat, crimini darent, poculum mortis exhausit (Paus. l. l. 8).

147 L. Aurelius Orestes (Pauly-Wissowa *RE* II 2514, 179), legatus Romanus, Corinthi magistratibus Achaeorum aperuit senatum decrevisse, ut Sparta, Corinthus, Argi, Heraclea Oetaea, Orchomenus Arcadum proprii iuris factae ab Achaeorum concilio seiungerentur, v. Polyb. XXXVIII 9, 6, Liv. per. 51, Paus. VII 14, 1, Cassius Dio 72, 1, Iustin. XXXIV 1, 6. 7. Cum Achaei ira inflammati Lacedaemonios in vincula conicerent, Orestes legatique, qui Corinthi versabantur, graviter offensi Romam redierunt, v. Polyb. XXXVIII 9, 2, Liv. l. l., Cassius Dio l. l., Iustin. l. l.; cf. Strab. VIII 6, 22 p. 381. Patres Sex. Iulium Caesarem aliosque in Peloponnesum miserunt, qui id agerent, ut bellum contra Spartanos gestum finiretur et Achaeorum noxii punirentur. Postquam Aegii actum est, Caesar Achaeos et Lacedaemonios Tegeam convocavit. At Critolaus, Achaeorum praetor, qui solus ad conventum venerat, sibi licentiam pacis faciendae datam esse negavit. Re infecta discesserunt, v. Polyb. XXXVIII 11, 1—6, Paus. l. l. 14, 4 sqq., Cassius Dio l. l. 72, 2.

146 Concilio Corinthi habito Achaei Critolao auctore bellum Spartanis et Romanis nuntiaverunt, quamquam Cn. Papirius, Metelli legatus, ne quid festinatius facerent, monuit, v. Polyb. XXXVIII 12, Diod. XXXII 26, 2 sqq., Paus. VII 15. Ἠλεῖοι - - καὶ Μεϲϲήνιοι κατὰ χώραν ἔμειναν, προϲδοκῶντεϲ τὸν ἀπὸ τοῦ ϲτόλου κίνδυνον, v. Polyb. XXXVIII 16, 3. Cum Achaeis Cn. Caecilius Metellus praetor ad Thermopylas, ad Isthmum L. Mummius consul bello conflixit. Graecis victis et universa Achaia in deditionem recepta Mummius Corinthum delevit, v. Polyb. XXXVIII 15 sqq., Liv. per. 52, Iustin. XXXIV 2, Paus. VII 15, 3 sqq., Zon. IX 31; cf. IG IV 894. Legati Romanorum ex senatus consulto Polybio adiuvante novum in modum res Graecorum constituerunt. Lacedaemonii soluta Achaeorum societate, qui ducenta talenta eis solvere iussi sunt (v. Paus. VII 16, 9 sqq., Zon. IX 31, 7), amici et socii populi Romani facti sunt, v. Strab. VIII 5, 6 p. 365: ἔμειναν ἐλεύθεροι πλὴν τῶν φιλικῶν λειτουργιῶν ἄλλο ϲυντελοῦντεϲ οὐδέν. Cf. Cic. pro Flacc. 26, 63, Plut. Inst. Lac. 42 extr.

Inde ab a. 146 Graeci annos computaverunt, Wilhelm *Beiträge* 114, v. n. 1390. 1392.

Messenios urbes maritimas Cyparissiam, Pylum, Methonen, Coronen, Thuriam, Abiam rursus sub potestatem suam redegisse opinati sunt Hertzberg I 296, 5, Niese III 355. Falso me iudice, cf. quae ad singulas urbes infra exposui. Quod ad agrum Dentheliatem attinet, de quo a. 150 discrimen exortum erat, Mummius consul statuisse videtur, ut Messeniorum esset; cf. Tac. ann. IV 13: idem regis Antigoni, idem imperatoris Mummii iudicium.

Mummium ipsum rem diiudicasse negant Dittenberger Syll.^{2} 314 adn. 1, Seeliger *Messenien* 25 sq.

Belminatidem vero tunc Lacedaemoniis redditam esse Hertzberg I 296 adn. 3 haud improbabiliter suspicatus est. Imperatorum enim aetate hanc regionem eorum fuisse ex Paus. VIII 35, 4 (cf. III 21, 3) apparet.

Oppida maritima non sub potestatem Spartanorum redierunt, sed sui iuris manserunt. Societatem inierunt, cui nomen τὸ κοινὸν τῶν Λακεδαιμονίων fuisse ex titulis n. 1111, 1226, 1227 conclusit Foucart *Voy. Expl.* II 110. Accedit nummus, quem habes apud Head HN^2 435: ΡΩΜΑ | ΚΟΙ[νὸν] ΛΑΚΕ[δαιμονίων] ΤΙ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ Urbem Cyparissiam, quae postea Asopus appellata est, intelligendam esse censeo, cum Head, qui hunc nummum inter Spartanos enumerat, de Dianae epiclesi vel potius de certamine quodam agonistico cogitaret. An Τι[μοκράτηϲ] est praetor a. 72/1 (v. n. 1146 32)? Foucart. Cf. Strab. VIII 5, 5 p. 366: ϲυνέβη δὲ καὶ τοὺϲ Ἐλευθερολάκωναϲ λαβεῖν τινα τάξιν πολιτείαϲ, ἐπειδὴ Ῥωμαίοιϲ προϲέθεντο πρῶτοι οἱ περίοικοι τυραννουμένηϲ τῆϲ Ϲπάρτηϲ, οἵ τε ἄλλοι καὶ οἱ Εἵλωτεϲ. Paus. III 21, 6 rem perturbavit ratus Augustum demum urbes maritimas dominatione Spartanorum liberasse; cf. infra Augusti aetatem. Societati Lacedaemoniorum praetor praeerat, qui in annum creabatur; magistratus eponymus τοῦ κοινοῦ τῶν Λακεδαιμονίων erat, unde fiebat, ut urbium singularum magistratus saepius οἱ ἔφοροι οἱ ἐπὶ ϲτραταγοῦ τοῦ Δ. enumerarentur, v. n. 1110 11—1114 2. Praetorum seriem, quoad fieri potest, in indice IV 3 s. v. ϲτραταγὸϲ proposui. Bis occurrit ὁ ταμίαϲ, quem societatis magistratum esse apparet, v. n. 1226. 1227. Fanum Neptuni, quod Taenari erat, sociorum commune fuisse Foucart ex n. 1226 et 1227 perspexit. Sed cum decreta urbium Epidauri Limerae et Cotyrtae, quae in Lacedaemoniorum foedere versabantur, in fano Apollinis Hyperteleatae inventa sint, sequitur, ut hoc quoque templum societatis commune fuerit, v. p. 187 et n. 931 sq., 961 sq., 964—966. Cf. Foucart l. l., Kuhn *Beiträge* 107, *Städt. Verf.* II 49, Hertzberg I 296, 4, Gilbert *Gr. Staatsalt.* I^2 30, Schoemann-Lipsius *Gr. Alt.* I 240.

c. 145 Ionathas, Iudaeorum pontifex maximus, cum legatos de foedere faciendo Romam mitteret, Spartam adire eos iussit, ut amicitiam vetustam renovarent, v. Ioseph. Ant. (Niese) XIII 163 sqq., 166:

± 145 a. Chr. n. Ἀρχιερεὺϲ Ἰωνάθηϲ τοῦ ἔθνουϲ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἡ γερουϲία καὶ τὸ κοινὸν τῶν ἱερέων Λακεδαιμονίων ἐφόροιϲ καὶ γερουϲίᾳ καὶ δήμῳ τοῖϲ ἀδελφοῖϲ χαίρειν. εἰ ἐρρωμένοιϲ ὑμῖν καὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἴδια χωρεῖ κατὰ νοῦν, οὕτωϲ ἂν ἔχοι ὡϲ βουλόμεθα, ἐρρώμεθα δὲ καὶ ἡμεῖϲ. ἐπειδὴ τοῖϲ ἔμπροϲθεν χρόνοιϲ κομιϲθείϲηϲ Ὀνίᾳ τῷ γενομένῳ παρ᾽ ἡμῖν ἀρχιερεῖ παρὰ Ἀρέωϲ τοῦ βαϲιλεύϲαντοϲ ὑμῖν ἐπιϲτολῆϲ διὰ Δημοτέλουϲ περὶ τῆϲ ὑπαρχούϲηϲ ὑμῖν πρὸϲ ἡμᾶϲ ϲυγγενείαϲ, ἧϲ ὑποτέτακται τὸ ἀντίγραφον, τήν τε ἐπιϲτολὴν ἐδεξάμεθα προθύμωϲ καὶ τῷ Δημοτέλει καὶ τῷ Ἀρεῖ εὐνοϊκῶϲ διετέθημεν, οὐ δεόμενοι τῆϲ τοιαύτηϲ ἀποδείξεωϲ διὰ τὸ ἐκ τῶν ἱερῶν ἡμῶν πεπιϲτεῦϲθαι γραμμάτων. τὸ μὲν προκατάρχειν τῆϲ ἀναγνωρίϲεωϲ οὐδὲ δοκιμάζομεν, μὴ καὶ προαρπάζειν δοκῶμεν τὴν παρ᾽ ὑμῶν διδομένην δόξαν, πολλῶν δὲ χρόνων διαγενομένων ἀπὸ τῆϲ ἀρχῆϲ ἀναπωληθείϲηϲ ἡμῖν οἰκειότητοϲ ἐν ταῖϲ ἱεραῖϲ καὶ ἐπωνύμοιϲ ἡμέραιϲ θυϲίαϲ τῷ θεῷ προϲφέροντεϲ καὶ ὑπὲρ τῆϲ ὑμετέραϲ ϲωτηρίαϲ τε καὶ νίκηϲ αὐτὸν παρακαλοῦμεν. πολλῶν δ᾽ ἡμᾶϲ πολέμων περιϲτάντων διὰ τὴν τῶν γειτνιώντων πλεονεξίαν οὔθ᾽ ὑμῖν οὔτ᾽ ἄλλῳ τῶν προϲηκόντων ἡμῖν ἐνοχλεῖν ἐκρίναμεν. καταγωνιϲάμενοι δὲ τοὺϲ πολεμίουϲ πέμποντεϲ πρὸϲ Ῥωμαίουϲ Νουμήνιον τὸν Ἀντιόχου καὶ Ἀντίπατρον τὸν Ἰάϲονοϲ τῶν ἀπὸ τῆϲ γερουϲίαϲ ὄντων παρ᾽ ἡμῖν ἐν τιμῇ, ἐδώκαμεν αὐτοῖϲ καὶ πρὸϲ ὑμᾶϲ ἐπιϲτολάϲ, ὅπωϲ ἀνανεώϲωνται τὴν πρὸϲ ὑμᾶϲ ἡμῖν ϲυγγένειαν. καλῶϲ οὖν ποιήϲετε καὶ αὐτοὶ γράφοντεϲ ἡμῖν καὶ περὶ ὧν ἂν δέηϲθε ἐπιϲτέλλοντεϲ, ὡϲ εἰϲ ἅπαντα προθυμηϲομένοιϲ ὑπὲρ τῆϲ ὑμετέραϲ προαιρέϲεωϲ. Cf. I. Makk. 12 6—18 et ibid. 14 20 sqq., ubi Lacedaemoniorum responsum fictum habes.

± 140 Paullo post Mummii iudicium Lacedaemonii lite de agro Dentheliate renovata rem ad senatum provocaverunt. Senatus Milesios

arbitros dedit, qui diiudicarent, uter agrum habuisset, cum Mummius in Graeciam perveniret. In Messeniorum gratiam controversia sublata est, v. *I. v. Ol.* 52; cf. Neubauer *Arch. Ztg.* XXXIV 1876, 128, 16; XXXVI 1878, 104, R. Weil *Ath. Mitt.* VII 1882, 211, Kolbe ibid. XXIX 1904, 376; infra p. 260.

I. v. Ol. 52. Κρίσις περὶ χώρας Μεσσανίοις καὶ Λακεδαιμονίοις.

Πρεσβευτᾶν παραγενομένων παρὰ τᾶς πόλιος τῶμ Μεσσανίων Μηνοδώρου τοῦ Διονυσίου, Ἀπολλωνίδα τοῦ Νικάνδρου, Χαρητίδα τοῦ Δορκωνίδα καὶ τὰ γράμματα ἀποδόντων, ἐν οἷς διεσαφεῖτο ἀνανεωσαμένους τὰν ὑπάρχουσαν συγγένει[αν κ]α[ὶ] φιλίαν ταῖς πόλεσι ποθ᾽ αὑτὰς διαλέγεσθαι, ὅπως ἐπιχωρήσει ἁ πόλις ἀναγραφῆμεν εἰς Ὀλυμπίαν τὰ[γ] κρ[ί]σιν, τὰγ γενομέναν τᾶι πόλει αὐτῶν ποτὶ τὰμ πόλι[ν] τῶν Λακεδαιμονίων περὶ χώρας, ἀποδόντων δὲ τῶμ πρεσβευτᾶν καὶ ἐπιστολὰμ παρὰ Μιλησίων ἐσφραγισμέναν, περιέχουσαν τάν τε γεγε[ν]ημ[ένα]ν κρίσιν, διαλεγέντων δὲ κ̣[αὶ τῶ]μ πρεσβευτᾶν ἀκολ[ού]θως τοῖς γεγραμμένοις, ἔδοξε τοῖς συνέδροις· ἀπόκρισιν δόμεν, διότι τάν τε συγγένειαν καὶ φιλίαν τὰν ὑπάρχουσαν ποτὶ τὰμ πόλιν τῶμ Μεσσανίων ἀνανεοῦνταί τε καὶ ἐπὶ πλεῖομ προάξοντι, περί τε τοῦ ἐπιχωρῆσαι ἀναγραφῆμεν εἰς Ὀλυμπίαν τὰγ κρίσιν τὰγ γεγενημέναν τᾶι πόλει αὐτῶν ποτὶ τὰμ πόλιν τῶν Λακεδαιμονίων περὶ τᾶς χώρας ἐπὶ τοῦ δάμου τοῦ Μιλησίων, διότι ἐπιχωροῦντι, καθὼς ἁ πόλις τῶμ Μεσσανίων ἐγεγράφει καὶ οἱ πρεσβευταὶ παρεκάλεον· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς πρεσβευτὰς ἐπί τε τᾶι ἐνδαμίαι καὶ ἀναστροφᾶι ἇι πεποίηνται, δόμεν δὲ αὐτοῖς καὶ Φιλόνικον τὸν ταμίαν ξένια τὰ μέγιστα ἐκ τῶν νόμων, καλέσαι δὲ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐπὶ τὰγ κοινὰν ἑστίαν. —

29 Μιλησίων οἱ πρυτάνεις καὶ οἱ ἡιρημένοι ἐπὶ τῆι φυλακῆι Ἠλείων τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς συνέδροις χαίρειν· παραγενομένωμ πρὸς ἡμᾶς πρεσβευτῶν παρὰ Μεσσηνίων Μηνοδώρου τοῦ Διονυσίου, Φιλοίτου τοῦ Κρατίου, καὶ παρακαλούντων δοῦναι αὐτοῖς ἀντίγραφον πρὸς ὑμᾶς τῆς γεγενημένης κρίσεως Μεσσηνίοις τε καὶ Λακεδαιμονίοις κατὰ τὸ δόγμα τῆς συγκλήτου, καὶ τῆς τε βουλῆς καὶ τοῦ δήμου συγχωρησάντων τὰ προδεδηλω̣μένα καὶ ἐπιταξάντων ἡμῖν δοῦναι αὐτοῖς τὴγ κρίσιν, ὑπο[τ]άξαντες αὐτὴν τῆι ἐπιστολῆι ἐδώκαμεν τοῖς πρεσβευ[τ]αῖς, ὅπως διακομίσωσιν αὐτὴμ πρὸς ὑμᾶς ἐσφραγισμέ[νην] τῆι [δημ]οσίαι σφραγίδι.

40 Ἐπὶ στεφανηφόρου Εἰρηνίου τοῦ Ἀσκληπιάδο[υ] μηνὸς Καλαμαιῶνος δευτέραι, ὡς δὲ ὁ στρατηγὸς [ἔγρα]ψε Κόϊντος Καλπόρνιος Γαΐου υἱὸς μηνὸς τετάρ[του καὶ δεκά]του καὶ ἡμέραι ἑνδεκάτηι κατὰ σελήνην, ἀφ᾽ ἧ[ς ἡμέρας τὸ] δόγμα ἐγένετο, ἐκκλησία συνήχθη κυρία ἐ̣ν [τῶι θεά]τρωι ἐν τῆι προειρημένηι ἡμέραι, καθότι Λα[κεδαιμόνι]οι καὶ Μεσσήνιοι συνωμολογήσαντο, καὶ ἀπ[ε]κληρώθη κριτήριον ἐκ παντὸς τοῦ δήμου τὸ μέγισ[τ]ον ἐκ τῶν νόμων, κριταὶ ἑξακόσιοι, καὶ εἰσήχθη ἡ κρίσις κατά τε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ προειρημένο[υ] στρατηγοῦ καὶ κατὰ τὸ δόγμα τῆς συ[γκλ]ήτου ..... ἐπ᾽ ἀμφιλλο[γίαι δισσᾶι [1]Λ]α[κε]δαι[μον]ί[οι]ς [τ]ε [καὶ Μεσσηνίοις, ὁπό]τεροι ταύτην τὴν χώραν κατεῖχ[ον, ὅτε Λεύκιος] Μόμμιος ὕπατος ἢ ἀνθύπατος [ἐν ἐκείνηι τῆι ἐπαρ]χείαι ἐγένετο, ὅπως οὗτοι οὕτ[ως κατέχωσιν· καὶ δι[2]]ηιρήθη αὐτοῖς τὸ ὕδωρ πρὸς τὴμ [μέτρησιν[3], ἐπὶ μὲν τοῦ] πρώτου λόγου ἑκατέροις μετρη[ταὶ Μιλήσιοι δεκα]πέντε, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου λόγο[υ μετρηταὶ Μιλήσιοι] πέντε, καθότι καὶ αὐτοὶ εὐδόκησαν· [καὶ λε]ξάντων πρὸς τὴν τήρησιν τοῦ ὕδατος παρὰ [μὲν Λ]ακεδαιμονίων Εὐδαμίδα τοῦ Εὐθυκλέος, παρὰ δὲ Μ[εσσ]ηνίων Νίκ(ων)ος τοῦ Νίκωνος, καὶ ῥηθέντων τῶν λόγω[ν ὑ]φ᾽ ἑκατέρων, ἐκρίθη κατεισχῆσθαι ἡ χώρα ὑπὸ Μεσ[ση]νίων, ὅτε Λεύκιος Μόμμιος ὕπατος ἢ ἀνθύπατος [ἐ]ν ἐκείνηι τῆι ἐπαρχείαι ἐγένετο, καὶ ὅπως οὗ[τοι] οὕτως κατέχωσιν. τῶν ψήφων, αἷς ἔδοξεν κατεισ[χῆσθαι] ἡ χώρα ὑπὸ Μεσσηνίων καὶ ὅπως οὗτοι οὕτω[ς κα]τέχωσιν, πεντακόσιαι ὀγδοήκοντα τέσσαρες· αἷς κατεισχῆσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίω[ν], δεκαέξ.

[1]Supplevi; bis enim utramque partem verba fecisse ex vs. 57. 58 apparet. [2. 3] Temptavi.

II. vel I. a. Chr. n. saec. Ἀριστομένης Ἁγία I. Μεσσάνιος ἐποίησε *I. v. Ol.* 397; cf. n. 398. Et filius eius Ἁγίας II. Ἀριστομένεος Μεσσάνιος (ibid. 399) et nepos Πυρίλαμπος Ἁγία II. Μεσσάνιος (ibid. 400) ipsi quoque artificis artem exercuerunt.

c. a. 90 Achaeorum societatem restitutam denuo exstitisse ex titulo Olympico *I. v. Ol.* 328 collato cum titulo Gythiaco n. 1146 Hiller intellexit.

I. fere a. Chr. n. saec. *I. v. Ol.* 405: Τεχνῖται περὶ τὸν Διόνυσον ἐξ Ἰσθμοῦ καὶ Νεμέας οἱ εἰς Ἦλιν συμπορευόμενοι - - - - - α Μεσσήνιον τὸν αὐτῶν πρόξενον καὶ εὐεργέτην Διὶ Ὀλυμπίωι.

88 Cum Mithridates Graeciae bellum intulisset, Lacedaemonii primo Romanorum partes sequebantur; deinde victi (v. Memn. XXXII καὶ μὴν καὶ Λακεδαιμονίων ἡττηθέντων) foedus cum Archelao inire coacti sunt, priusquam Sulla in Graeciam perveniret, v. App. Mithr. 29: Ἀρχελάῳ δ᾽ Ἀχαιοὶ καὶ Λάκωνες προσετίθεντο, ibid. Λακώνων δὲ καὶ Ἀχαιῶν ἐς συμμαχίαν - - προσιόντων, v. Eutrop. V 4, Oros. VI 2.

86/5 Ἄρχοντος (Δελφῶν) Ἀθανίωνος et urbs Lacedaemoniorum Delphorum decreto honoratur et Εὐαμερίων, Ἀριστοκράτης, C........ Λακεδαιμόνιοι πρόξενοι Δελφῶν facti sunt, v. *Inv. Delph.* n. 4681.

Post 83 L. Licinius Murena L. f., Sullae legatus, qui a. 86 in pugna apud Chaeroneam sinistro cornui praefuerat, ab urbe Messene statuae honore affectus est, v. n. 1454. Eodem tempore, ni fallor, filius eius L. Licinius L. f. L. n. Murena Spartae versabatur, unde tabulam in udo tectorio pictam Romam transferendam curavit. Deinde aedilis factus comitium lapidibus Laconicis ornavit, v. Plin. XXXV 14, 173; cf. Drumann-Groebe *Gesch. Roms*² IV 199.

82—79 Spartani Stratonicensibus sese ius asyli fano Hecatae a dictatore Sulla concessum agnoscere et rectum habere significaverunt, v. *Bull. Hell.* IX 1885, 437 sqq., 450 172, Dittenberger OGI II 441 172.

Paullo post Sullae aetatem. Ἄρχοντος ἐν Ὠρωπῷ τ. Δ Νικόδαμος Νίκωνος Λακεδαιμόνιος ἄνδρας ἵππιον, Ἀριστοκλείδας Σωκράτεος Λ. ἀγενείους πάλην τὰ Ἀμφιάρα̣α καὶ Ῥωμαῖα vicerunt, v. IG VII 416 56. 60. Νικοκλῆς Νικάτα Λακεδαιμόνιος vicit Oropi, v. IG VII 417 50, et Larisae, v. IG IX, 2, 529 15.

Ἄρχοντος Φιλιστίδου (ἐν Ὠρωπῷ) Ἀρέτιππος Λυσίππου Λακεδαιμόνιος παῖδας στάδιον vicit, v. IG VII 420 42.

Ἁρμόνικος Εὐδαμίδα Λακεδαιμόνιος vicit Larisae ἄνδρας πένταθλον, v. IG IX 2, 534 21.

72 M. Antonium Creticum, cum a Gytheatis magna tributa peteret (v. n. 1146), Spartanis pepercisse veri simile non est.

± 70 Ἀντίβιος Ἁβρία Λακεδαιμόνιος Oropi παῖδας vicit IG VII 417 32 'neque vero multis annis post Sullana tempora' (Dittenberger ad n. 416). Theraeorum εὐεργέτης καὶ πρόξενος IG XII 3, 1299 25; Therae mortuus est, ibid. 1625. Cf. Hiller *Thera* III 119.

I. a. Chr. n. saec. medio. Titulus Atheniensis: Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Λαχάρην Εὐρυκλέους Λακεδαιμόνιον ἀρετῆς ἕνεκα, v. IG II v 248 n. 1171*b*.

48 Bello civili altero exorto Spartani Pompeio favebant (v. App. b. c. II 70; cf. 49. 71. 75) et pugnae ad Pharsalum commissae interfuerunt, Lucan. Phars. III 269.

44 Lite cum Messeniis de agro Dentheliate renovata primum ex Philippi, Amyntae f., temporibus Lacedaemonii vicerunt, v. Tac. ann. IV 43: C. Caesaris et M. Antonii sententia (agrum Lacedaemoniis) redditum. Cf. Hertzberg *Gesch. Griech.* I 472, 7, Klebs Pauly-Wissowa *RE* II 2075 s. v. Atidius Geminus 6, Kolbe *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 377.

42 Huius beneficii memores Spartani Octaviani partes secuti sunt, cum bellum contra Brutum et Cassium pararet; Messenii autem his favebant. Duo milia militum ei auxilio miserunt, qui omnes fere in primo ad Philippos proelio occisi sunt, v. Plut. Brut. 41. L. Statius Murcus Rhodo capta a Cassio Taenarum missus est, qui classis Octaviani Antoniique motus observaret et pecuniam a Peloponnesi civitatibus extorqueret, v. App. b. c. IV 74: περισυράμενος ἐκ τῆς Πελοποννήσου λείαν, ὅσην ἔφθασε, 82. Antonius et Octavianus cum inopia frumenti premerentur, legionem unam ad commeatum parandum in Achaiam miserunt, v. App. b. c. IV 122. Victoria reportata ad Philippos Antonius, cui provinciae orientis contigerant, L. Marcium Censorinum Macedoniae et Graeciae praefecit; ipse urbes peragravit neque vero incolas, quia Bruto et Cassio faverant, punivit, v. Plut. Ant. 23. 24.

40 Spartanis, 'qui in tutela Claudiorum' erant, Tiberius admodum puer cum parentibus Achaiam peragrans publice demandatus est, v. Suet. Tib. 6. Mater eius Livia, cum in vitae discrimen incidisset, ab eis summa cum liberalitate excepta est, v. Cassius Dio LIV 7, 2.

39 Pace Miseni inita Achaia praeter Siciliam Sex. Pompeio in quinque annos a triumviris concessa est, v. Vell. II 77, Cassius Dio XLVIII 36, App. b. c. V 72. At Antonius Peloponneso nequaquam tradita immensa tributa oppidis imposuit, ut opes exhauriret provinciamque perderet, priusquam in Pompeii potestatem veniret, v. App. b. c. V 77: Ἀντώνιος - - κελεύων, ὅσα ἔτι ὤφειλον αὐτῷ Πελοποννήσιοι δόντα ἢ αὐτὸν ἀναδεξάμενον ἀποδώσειν παραλαβεῖν ἢ περιμεῖναι τὴν πρᾶξιν αὐτῶν. ὁ δὲ (Πομπήϊος) οὐκ ἐδέχετο ἐπὶ τοῖσδε τὴν χώραν, ibid. 80; cf. Cassius Dio XLVIII 39, 1: Ἀντώνιος εἰς τὴν Ἑλλάδα - - ἐπανελθὼν ἐνταῦθα ἐπὶ πλεῖστον ἐνεχρόνισε - - τὰς πόλεις κακῶν, ἵνα ὅτι ἀσθενέσταται τῷ Σέξτῳ παραδοθῶσι; cf. ibid. 46, 1: ἡ Ἀχαΐα ἐκεκάκωτο. Ad hoc tempus titulos Spartanum n. 11, Messenios n. 1432—1434 rettulerim.

39/8 Ἄρχοντος (Athenis) Μενάνδρου - - ς Ἀξιπόλιδος Μεσσήνιος inter ephebos enumeratur, v. IG II 482 III 116. De tempore Kolbe *Archonten* 141.

38—34 L. Sempronius Atratinus ab Antonio classi praefectus, quem nummos in Sicilia cusisse putant, semel occurrit in nummo Lacedaemoniorum, v. Imhoof-Blumer *Mon. grecq.* 172, 85, Head HN² 435: ΑΤΡΑΤΙΝΟΣ.

32 Cum bellum inter Antonium et Octavianum exortum esset, plerique Graeci, ut Athenienses, Messenii (Paus. IV 31, 1), Tegeatae Antonio favebant. Lacedaemonii autem in Octaviani partes ibant, v. Paus. l. l., VIII 8, 12, qua de causa Eurycles, illius Lacharis f., quem Antonius capitis damnaverat, complures naves, ut Octavium adiuvaret, paravit, v. Plut. Ant. 67.

31 Proelio Actiaco Lacedaemonii Eurycle duce interfuerunt. Cum Antonius navem vertisset, Eurycles contumaciter eum persecutus est, v. Plut. Ant. 67.

Inde a victoria Actiaca novam aeram Lacedaemonii et Messenii incohaverunt, v. n. 1359. 1374. 1398. 1468. 1469.

c. a. 29 a. Chr. n. Διόδωρος Δωροθέου (Δελφὸς) πρόξενος Λακεδαιμονίων, v. infra n. 1566.

28 Certamen in Apollinis Actii honorem habitum novum in modum ab Augusto constitutum est, ut memoria victoriae ab Antonio reportatae in posterum servaretur. Quinto quoque anno Nicopoli τὰ Ἄκτια ornabantur, quae instruenda Lacedaemoniis tradita sunt, v. Strab. VII 7, 6, 325: τὴν δὲ ἐπιμέλειαν ἔχουσιν αὐτοῦ Λακεδαιμόνιοι. Cf. Suet. Aug. 18, Cassius Dio XLI 1, n. 661. 662, Reisch Pauly-Wissowa *RE* I 1213. Qua de causa Spartani Amphictionum concilio ab Augusto commutato non interfuerunt, v. Paus. X 8, 2 et Hiller Pauly-Wissowa *RE* IV 2578.

Post 31 Eurycles, Lacharis f., (Pros. imp. Rom. II. 189. 198) civitate Romana donatus est. Amicitia Augusti fretus rerum potitus est, ut tyrannus fieret, v. Strab. VIII 5, 1 p. 361: ὁ καθ᾽ ἡμᾶς τῶν Λακεδαιμονίων ἡγεμών; cf. ibid. 5, 5 p. 366. Nummos cum capite Octaviani cudebat in quibus legitur: ΚΑΙΣΑΡ ΕΠΙ ΕΥΡΥΚΛΕΟΣ ΛΑ(κεδαιμονίων), v. Eckhel DN II 283, R. Weil *Ath. Mitt.* VI 1881, 13, 1; cf. 16. Divitiis eum abundasse Strab. l. l. p. 363 — ἣν (νῆσον Κύθηραν) ἔσχεν Εὐρυκλῆς ἐν μέρει κτήσεως ἰδίας — et Paus. II 3, 5, III 14, 6 auctores sunt. Spartae gymnasium exstruxit, quod ἐν τῷ Δρόμῳ situm erat. Asopi propter munificentiam honoratus est, v. n. 970. Cf. Niese Pauly-Wissowa *RE* VI 1330, a quo equidem nonnumquam alienus sum. — Cf. stemma p. 307.

Athenienses et Euryclis et filii Deximachi statuas posuerunt: IG III 801

a [ὁ δᾶμος]
[Γάϊο]ν Ἰούλιον Λ[αχάρους υἱὸν]
Εὐρυκλέα, ἀρετᾶ[ς ἕνεκα].

b [ὁ δᾶμος]
[Γάϊο]ν Ἰ[ο]ύλιον Δεξίμαχον
[Ε]ὐρυκλέους υἱόν.

In Divi Iulii honorem Eurycles certamen, quod τὰ Καισάρεια appellabant, instituisse videtur. Nam cum Eurycleis arctissimo vinculo ea coniuncta fuisse docent tituli n. 71. 86. 168. 550. 603.

Messenae templum Divi Iulii (Καισάρηον) exstitisse ex n. 1462 apparet, quod quando exstructum sit, nescitur.

21 Augustus Spartam adiit, v. Cassius Dio LIV 7. Tunc urbis fines ampliati sunt: insulam Cytheram sub Lacedaemoniorum potestatem redegit (v. Dio l. l., infra p. 176), praeterea Cardamylen (v. p. 247), quo portu in posterum utebantur, et Thuriam (v. p. 262). Hac occasione societas liberorum Laconiae incolarum immutata est. Tunc nomen ei datum esse τὸ κοινὸν τῶν Ἐλευθερολακώνων recte ex titulis collegit Foucart *Voy. Expl.* II 111; v. n. 1161. 1167. 1177. 1243. Initio viginti quattuor oppida foedere coniuncta erant, quorum duodeviginti medio II. p. Chr. n. saec. etiamtunc foederata apud Paus. III 20, 11 enumerantur: Prasiae, Zarax, Epidaurus Limera, Boeae, Asopus, Acriae, Marius, Geronthrae, Gythium, Las, Teuthrone, Taenarum vel Caenepolis, Pyrrhichus, Oetylus, Thalamae, Leuctra, Gerenia, Alagonia. Praeterea Augusti aetate foederi adiuncta esse suspicor: Cotyrta v. p. 182, Hippolam v. p. 237, Pheras v. Paus. IV 30 2; cf. C. O. Mueller *Dorier* II 22 et infra p. 253. De reliquis non constat. Quod Mueller Cyphanta, Leucas, Helum, Pephnum attulit, eum sequi dubito, quia parum de historia vicorum illorum traditum est.

Societati Achaeorum redintegratae (v. Pauly-Wissowa *RE* I 196 49 sqq.) Messenii ut Abeatae (n. 1352, p. 252), Asinaei (Head HN² 418, infra p. 273), Coronaei (n. 1398: προστάτης τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν, p. 269) interfuerunt. Saepius enim cives eorum principes Achaeorum concilii facti sunt; v. n. 1451. 1455. 1455*a* (idem 512): Ἑλλαδάρχης τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν, *I. v. Ol.* 448. 450. 458. 459. Cf. Mommsen *Röm. Gesch.* V 242, 1, Seeliger l. l. 4 et 27.

18—12 In honorem M. Vipsanii Agrippae thiasus, cui nomen Ἀγριππιασταί, constitutus est, v. n. 372. Eurycles, quia potestate sua adversus Graecos abusus erat, bis apud Augustum accusatus regno et patria pulsus est, v. Strab. l. l. p. 366, Ioseph. Bell. Iud. I 26, 4: δὶς κατηγορηθεὶς ἐπὶ τῷ στάσεως ἐμπλῆσαι τὴν Ἀχαΐαν, idem Ant. XVI 10, 1. Cf. Plut. apophth. reg. 207, 14. Postquam aliquamdiu in Iudaea apud Herodem et in Cappadocia apud Archelaum versatus est, in integrum restitutus esse videtur, v. Strab. l. l.

Herodes, Iudaeorum rex, qui cum Eurycle amicitia coniunctus erat, a Lacedaemoniis statua honoratus esse dicitur, v. Ioseph. bell. Iud. I 21, 11.

I. saec. Δάμων Λακεδαιμόνιος maritus Ἀπολλωνίας Ἀπολλωνίου Μαγνήτιδος, IG III 2560. Tituli sepulcrales: Athenis IG II 3128: Παυσανίας Ναυκλεῖος Λακεδαιμόνιος, 3125*b*: Ἀσία Δίωνος Λακεδαιμονία, Ἀρίστωνος γυνή, IG III 1850: Σωσιγένης Λακεδαιμόνιο[ς]. Coroneae in Boeotia IG VII 2936: Ἔφηβος Λα|κεδαιμόνιος Χήν, χαῖρε.

Steph. Byz. Χήν· πόλις τῆς Λακωνικῆς.

Athenis IG II 3125: Ἐπιμέλεια Λάκαινα, 3126: Παιάδης Λάκων, 3127: Παρθένιον Ἀριστείδου Λάκαινα Φανοκλέους Εἰτεαίου γυνή; 3191—93: Φιλόξενος Δίωνος I. Μεσσήνιος, Δίων II. Φιλοξένου Μ., Παρθένιος Φιλοξένου Μ., 3194: Σωσίχα Λύκωνος Μεσσηνία, 3195: Σωσίχη Μ., 3196: Σωτηρὶς Μ.

Intra 4—14 p. Chr. n. Ager Dentheliates per Atidium Geminum (v. Prosop. Imp. Rom. I 1118), 'praetorem Achaiae', Messeniis restitutus est, v. Tac. ann. IV 43. Imperatore Tiberio id factum esse suspicatus eram, v. *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 377. At reperto titulo n. 1448, qui imperatori Augusto et Tiberio Caesari positus est, ab hac opinione recessi.

14 Augusto mortuo Eurycles dominatione privatus est, quia Tiberius τὴν φιλίαν τὴν τοιαύτην πᾶσαν (ἀπεστρέψατο), v. Strab. l. l. p. 366 et notas Dittenbergeri Syll.² 360, 2; cf. Tac. ann. VI 18: socerum Laconem e primoribus Achaeorum Caesar afflixerat.

17 Germanicum Spartam adiisse nisus titulo n. 375 crediderim.

23 Ἄρχοντος (Δελφῶν) Δάμωνος τοῦ Πολεμάρχου τὸ τρίτον Ἄλκιμος Σωκλείδα Λα[κε]δα(ι)μόνιος πρόξενος Δελφῶν, v. *Fouilles de Delphes* III 2, 160. De tempore Pomtow *Delph. Chron.* IV 2665.

25 Denuo lis de agro Dentheliate ad patres rediit. Decrevit senatus, ut ager 'secundum Messenios' daretur, v. Tac. l. l., R. Weil *Ath. Mitt.* VII 1882, 211 sqq., Kolbe ibid. XXIX 1904, 377.

37 (?) C. Iulius L a c o, Euryclis f., ipse quoque principatum obtinuit, v. nummos apud R. Weil *Ath. Mitt.* l. l. 14 n. 5. 6, Head HN² 436. Post Tiberii demum mortem eum in regnum institutum esse Dittenberger (Syll.² 362, 2) Strabonis verba recte interpretatus sagaciter collegit, cum de Gaii commutationibus moneret. Imperatore Claudio etiamtum Laco regnum obtinuit, v. nummum apud Eckhel DN II 281, Weil l. l. 14 n. 7, Head HN² 436: ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΑΥΤ || ΕΠΙ ΛΑΚΩΝΟΣ. Ab Eleutherolaconibus statuae honore in urbe Taenaro affectus est, v. n. 1243. Ad eundem pertinet *I. v. Ol.* n. 426: Μᾶρκος Ἀντώνιος Πισανοῦ υἱὸς Ἀλεξίων, ὁ ἀρχιερεύς, Γ(άϊον) Ἰούλιον Εὐρυκλέους υἱὸν Λάκωνα, τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέτην, Διὶ Ὀλυμπίωι. Cf. Dessau Pros. imp. Rom. II 197, 250. Stemma v. add. ad n. 1172.

c. a. 42 Ἐπὶ ἱερέος (Lycosurae) Δαμύλλου ἁ πόλις ἁ τῶν Μεγαλοπολιτᾶν Γάϊον Ἰούλιον Λάκωνος υἱὸν Κρατῖνον et Ἰουλίαν Παντιμίαν Λάκωνος θυγατέρα, Ἐφ. ἀρχ. 1896, 111. 8 et 113. 9. Cf. stemma ad add. 1172.

Imperator Claudius pueros ex nobilibus Graecorum generibus natos, quos Caligula Romae educari iusserat (Dio C. LIX 29, 6), civitate donatos domum remisit, v. Dio LX 7, 2. Quorum nonnullos Spartanos fuisse inde colligo, quod nomen Claudium iam I. p. Chr. n. saec. saepius in titulis occurrit, v. indicem II 2.

Medio fere I. p. Chr. n. saec. *I. v. Ol.* 428: Κλαυδίαν Κλεοδίκην Ἠλείαν Μ(ᾶρκος) Ἀντώνιος Πρόκλος καὶ Ἀντωνία Καλλὼ Μεσσήνιοι τὰν αὐτῶν εὐεργέτιν ἐκ τῶν ἰδίων. De tempore v. Dittenberger ad *I. v. Ol.* 426.

Laconem patrem subsecutus est C. Iulius Spartiaticus. Ad hunc referendi sunt titulus Epidaurius IG IV 1469: Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐπιδαυρίων Γάϊον Ἰούλιον Λάκωνος υἱὸν Σπαρτιατικὸν ἀρετᾶς ἕνεκεν et Atheniensis IG III 805: Γάϊον Ἰούλιον Σπαρτιατικόν, ἀρχιερέα θεῶν Σεβαστῶν καὶ γένους Σεβαστῶν ἐκ τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀχαΐας διὰ βίου πρῶτον τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος - - - τὸν ἑαυτοῦ φίλον. Cf. stemma p. 307.

Paullo post 54 Nero bis statuae honore a Messeniis affectus est, v. n. 1449. 1450.

61 (?) Lacedaemonii libertate abusi cum proconsule Achaïae lites incohaverunt, quae ad imperatorem (Neronem) pervenerunt, v. Philostr. vita Apoll. IV 33, Hertzberg II 96.

62 Apollonius Tyaneus, qui aliquamdiu Spartae versabatur, v. Philostr. IV 27, 31—34 (Clinton Fasti Rom. I 45), Graecos nomina Romana accipere assuevisse acerbe vituperavit, v. Philostr. IV 5.

Ante a. 65 Spartiaticum regno privatum esse ex Musonii (apud Stob. floril. XL 9 p. 750, 16) verbis apparet: καὶ ἴσμεν τινὰς χρονίων νοσημάτων ἐν τῷ φεύγειν ἀπολυθέντας ὥσπερ ἀμέλει Σπαρτιατικὸς οὗτος ὁ Λακεδαιμόνιος κτλ., cf. Buecheler *Rhein. Mus.* LIII 1898, 166, de Musonio Tac. ann. XV 71.

Deinde principatum abolitum esse nummi docent, in quibus legitur: ΕΦΟΡΩΝ || ΛΑ(κεδαιμονίων) ΤΙΜΑΡΙΣΤΟΣ et ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ || ΛΑ(κεδαιμονίων) ΕΦΟΡΩΝ ΤΙΜΑΡΙΣΤΟΣ, v. Head HN² 436.

---

c. 66—68 p. Chr. n. Lacedaemonii et Spartae et Epidauri binas tabulas in honorem T. Statilii Lampriae mortui posuerunt et litteras consolatorias ad Epidaurios dederunt, v. IG IV 939: Ἁ πόλις τῶν Λακεδαιμονίων Τίτον Στατείλιον Λαμπρίαν υἱὸν μὲν Τειμοκράτους καὶ Τειμοσθενίδος, ἀδελφὸν δὲ Πασιχαρείας, ἀδελφιδοῦν δὲ Ἀριστοκράτους ἥρωα. Sequitur epistula IV 940. Statiliam Pasichariam habes infra p. 117 (v. stemma Memmiorum). Cf. titulum Epidaurium IG IV 1441, qui Τειμοσθενίδα Δαμάρεος Λακεδαιμονίου θυγατέρα, γυναῖκα Τειμοκράτεος honoribus affecerunt. Stemma ad n. 478 proposui.

67 Nero cum Graeciam visitaret, Spartam adire noluit, quia Lycurgi leges ei displicebant, v. Cassius Dio LXIII 14, 3. Cum Graecis libertatem donasset, Messenii socii populi Romani facti sunt, v. Plin. NH IV 6, 22, Sueton. Ner. 24, Plut. Flamin. 12, Paus. VII 17, 2, Cassius Dio LXIII 11, 14, Philostr. V 41. Post Neronis mortem ἐς ἐμφύλιον στάσιν προήχθησαν (οἱ Ἕλληνες), v. Paus. VII 17, 4; cf. Suet. Vesp. 8. Deinde provincia Achaïa restituta etiamtunc Sparta civitas libera mansit, v. Plin. NH IV 8 (16). *I. v. Ol.* 316: ὁ δᾶμος ὁ Λακεδαιμονίων τὸν δᾶμον τὸν Ἀλείων, τὸν συγγενῆ, ὁμονοίας. 'Titulus aetate Neronis recentior.' Purgold.

72 Antiochus IV. Epiphanes, rex Commagenes, a legato Vespasiani Caesennio Paeto regno pulsus Spartam relegatus est, v. Ioseph. Bell. Iud. VII 7, 1—3; cf. Wilcken Pauly-Wissowa *RE* I 2491.

77 Imperator Vespasianus aedificium nescio quod Spartae aut exstruxit aut reficiendum curavit, v. n. 691.

14. XII. 78 Messeniorum fines a geometro T. Flavio Monomito, Aug. l., spectati et subnotati sunt. Ager Dentheliates tunc sub eorum potestate erat, v. n. 1431 et Kolbe *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 377 sq.

Rescripta Vespasiani, Titi, Domitiani de libertorum condicione ad Lacedaemonios data commemorat Plinius in epistola ad Traianum scripta, v. Plin. epp. X 65, 3.

97 In imperatoris Nervae honorem certamen, quod vocabant Οὐράνια Σεβάστεια Νερουάνίδεια, Spartae institutum est, v. n. 667.

115 Traiani statua posita est, v. n. 380.

Ante 125 Hadrianus Lacedaemonios societatis Amphictionum participes fecit, ut Thessalorum potentiam diminueret: γνώμην εἰς τὴν λαμπροτάτην σύγκλητον εἰσηγησάμενος τὰς ψήφους, ἃς πλέονας τῶν ἄλλων ἔχουσιν Θεσσαλοὶ Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις διανεμηθῆναι καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, ἵνα ᾖ κοινὸν πάντων τῶν Ἑλλήνων τὸ συνέδριον, v. Bourguet de rebus Delph. 79 II 1 sqq., Hiller Pauly-Wissowa *RE* IV 2581, Weber *Unters. z. Gesch. d. Kaisers Hadr.* 195.

125 Imperator Hadrianus Spartam adiit, v. n. 32 *A*: Ἀφθονήτου, οὗ καὶ ἱππαρχοῦντος καὶ ἀγορανομοῦντος ἐπεδήμησεν τῇ πόλει ὁ θειότατος Αὐτοκράτωρ Ἀδριανός. Cf. Wolters *Ath. Mitt.* XXVIII 1903, 294, Weber l. l. 188, Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 206.

125(?) Hadrianus patronomi munus suscepit, v. n. 32 *B* (post Dionysium, ante Lysippum), 33, 59, 1314 (post Charixenum).

De anno 128/9 cogitaverunt Weber l. l. et Woodward l. l.

---

128 Nova aera, ex quo Hadrianus Olympius appellatus est, incohatur, v. Weber l. l. 210. Quod si ita est, Sex. Pompeius Epictas a. 132 ἀγωνοθέτης τῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος fuit, v. n. 479.

128/9 Iterum Spartae versatus est Hadrianus imperator, v. n. 32 *A* ad annum 125 et n. 486: γυμνασιαρχήσαντα καλῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μεγίστου Αὐτοκράτορος Καίσαρος δευτέρᾳ ἐπιδημίᾳ. Cf. Dürr *Reisen Hadrians* adn. 318. 324, Weber l. l. 211, quamquam dubitanter.

117—138 Titulos Ἀδριανοῦ Σωτῆρος sacros v. n. 381—405; idem Ζεὺς Βουλαῖος nominatur, v. n. 62, *Ab* 1352, Ζεὺς Ὀλύμπιος, v. n. 405. Cf. Riewald De imperat. Rom. cum certis dis et comparatione et aequatione. Diss. Hall. XX 1912, 335.

Post 130 Titulus Mantineensis (*Bull. Hell.* XX 1896, 152, 18 = IG V 2, 281): Γ(άιος) Ἰούλιος Εὐρυκλῆς Ἡρκλανὸς Λ(ούκιος) Οὐιβούλλιος Πεῖος - - τῇ Μαντινέων πόλει καὶ τῷ ἐπιχωρίῳ θεῷ Ἀντινόῳ per heredes porticum exstruendam curavit. Cf. stemma ad. n. 1172 in addendis.

c. 137 P. Aelius Aristomachus Οὐράνια ἐν Λακεδαίμονι vicit, v. *I. v. Mag.* 180 13; Aristomachus — idem ni fallor — *I. v. Mag.* 181 12 sqq. Φιλοκράτης Ὀνησιφόρου legatus Spartanorum ad L. Caesarem missus est, v. n. 37, et paullo post ad imperatorem Antoninum l. l.

138—161 Antoninus Pius persaepe nominatur Ζεὺς Ἐλευθέριος Σωτήρ, v. n. 407—444, semel Ζεὺς Ἐλευθέριος καὶ Ὀλύμπιος, v. n. 445.

Intra 139 et 161 M. Aelium Aurelium Caesarem Messenii honoraverunt, v. n. 1451.

Post 138 p. Chr. n. Cibyra, oppidum Phrygiae, ἄποικος Λ[ακεδαιμονίων καὶ] συγγενὶς Ἀθηναίων nominatur, v. IG XIV 829, Wilhelm *AEMOe* XX 1897, 78.

147 T. Aurelius Verus Caesar a Spartanis honoratur, v. n. 446.

II. (?) p. Chr. n. saec. *I. v. Ol.* 445: Ἁ πόλις ἁ τῶν Μεσσανίων Φιλωνίδαν Διογένεος, ἄριστα πολειτευσάμενον, Διὶ Ὀλυμπίῳ.

Τήνδε Φιλωνίδεω τιμὴν ἱδρύσατο πατρὶς
εἰκόνα τὴν ἀρετῆς πὰρ Διὶ δικνυμένη,
κοσμήσασα θεῷ θεῖον βροτόν, οὗ βίος ἁγνὸς
καὶ λόγος ἔστεπται Νεστορέαις χάρισι.

II. p. Chr. n. saec. *I. v. Ol.* 446: Ἀγαθῇ τύχῃ. Πόπλιον Αἴλ(ιον) Ἁρμόνεικον ἁ πόλις ἁ Μεσσανίων ἀνέθηκεν, ἄριστα πολειτευσάμενον, ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν. Cf. n. 1399. II. p. Chr. n. saec. *I. v. Ol.* 447: Ἡ πόλις ἡ Μεσσηνίων Τιβ(έριον) Κλαύδιον Κρισπιανόν, νέον Ἐπαμεινώνδαν, ἀρχιερέα διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν, στρατευσάμενον ἔπαρχον σπείρης πρώτης Βωσποριανῆς καὶ χειλίαρχον λεγιῶνος δωδεκάτης κεραυνοφόρου, ἄριστα πολειτευόμενον. Idem ad Ἑλλαδάρχου honorum pervenit, *I. v. Ol.* 448.

Crispianum patrem esse illius Ti. Claudii Aristomenis, qui infra n. 1469 Κρισπιανοῦ υἱὸς audit, id quod Dittenberger l. l. contendebat, negaverim. Aristomenes a. 126 p. Chr. n. agonothesiam suscepit, cum Crispianum II. p. Chr. n. saec. stipendia meruisse veri simile sit. Ergo hic Crispianus illius Aristomenis nepos fuerit.

Aetate Hadriani vel Antoninorum. *I. v. Ol.* 449:

Τοῦτο Λυκόρτα παιδὶ πόλις περικαλλὲς ἄγαλμα
ἀντὶ καλῶν ἔργων (ε)ἵσατο Πουλυβίῳ.

Ἀγαθῇ τύχῃ. Ἡ πόλις ἡ Μεσσηνίων ἀνέθηκεν ἄριστα πολειτευσάμενον Τ(ίτον) Φλ(αούιον) Πολύβιον I ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν, συνεπιψηφισαμένης καὶ τῆς λαμπροτάτης Ὀλυμπικῆς βουλῆς. Ad eundem Polybium pertinet *I. v. Ol.* 450, ubi στρατηγὸς τῶν Ἀχαιῶν καὶ ἀγωνοθέτης Ἀντινοείων audit.

I. v. Ol. 458: Τιβ(έριος) Κλ(αύδιος) Καλλιγένης, ὁ ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Μεσσήνης στρατηγὸς ἀσυνκρίτως ἄρξας τῆς Ἑλλάδος.

I. v. Ol. 459: Π(όπλιος) Αἴλιος Ἀρίστων Μεσσήνιος ἱεροφάντης Π. Αἰλίου Ἀρίστωνος ἱεροφάντου υἱὸς στρατηγήσας τῶν Ἑλλήνων ab Achaeorum societate Olympiae statuae honore affectus est.

I. v. Ol. 465: Ἡ πόλις ἡ Μεσσηνίων Ἰούλιον Ἀθήναιον Ἰουλίου Νεοπολειτανοῦ υἱὸν στεφανώσασα τῷ τῆς ἀριστοπολειτείας στεφάνῳ.

II. p. Chr. n. saec.? IG IV 1279 titulus Epidaurius: Πλω[τήρ]οιν Διοσκούροιν. Σέκ(στος) Πομ(πώνιος) Ἱλαριανὸς Ἀλκάστου Λακεδαιμόνιος κατ' ὄναρ. Hilarianus deest in stemmate Pomponiorum p. 131.

Medio fere II. p. Chr. n. saec. christianos Spartae exstitisse auctores sunt Euseb. (ed. Schoene) II 173, Syncell. (ed. Bonn.) p. 665. Cf. titulos Spartanos n. 820—822 aetatis recentioris.

M. Aurelius et L. Verus νέοι Διόσκουροι appellati sunt, v. n. 447.

162—166 Bello contra Parthos exorto Spartanos Romanis milites auxilio misisse ex titulis n. 116. 816. 817 apparet; cf. p. 46, Hertzberg *Gesch. Griech.* II 370, Premerstein *Klio* XI 1911, 358 sqq.

164 Messenae; ex schedis Fourmonti (CIL III 495):

IMP·CAES·DIVI·ANToNIN·
FIL·DIVI·HADrIANI·NEP·
DIVI·TRAIANI·PARTHICI·
PRonEP·DIVI·NErVAE·AbnEP
5 L·AVRELIo·VERo·aVg·ARMENIACo
IMP·II·PoNTIf·MAX·TRIB·PoT·IIII
CoS·II·PRoCoS·
TI·CL·SAETHIDA·CAElIANVS
ET·froNTINVS·NICErATVS

De Saethida cf. n. 1451.

197/8 Caracalla, imperator designatus, a Lacedaemoniis (n. 448) et Messeniis (n. 1452) statuae honore affectus est.

Π. Αἴλιος Ἀλκανδρίδας II Δαμοκρατίδα Olympiae vicit, v. *I. v. Ol.* 238. Cf. n. 556.

216 Spartani bello a Caracalla contra Parthos gesto interfuerunt, v. Herodian. IV 8, 3: ἀπό τε Σπάρτης μεταπεμψάμενος νεανίας Λακωνικὸν καὶ Πιτανάτην λόχον ἐκάλει. Utrum titulus n. 818 ad hunc annum an ad a. 161 sqq. pertineat, haud liquet.

Post 239 Legati Spartanorum ad imperatorem Gordianum III. missi sunt, v. n. 572.

257 *I. v. Ol.* 486: Ἡ πόλις ἡ Μεσσηνίων Τί(τον) Φλά(βιον) Πολύβιον II ἱερέα θεᾶς Ῥώμης Με(σ)σήνιον καὶ Λακεδαιμόνιον, λαβόντα τὰς τῆς ἀριστοπολειτείας τειμὰς κατὰ τὸν νόμον ἐπὶ τῆς σνθ' Ὀλ(υμπιάδος) συνεπιψηφισαμένης καὶ τῆς λαμπρᾶς Ὀλυμπικῆς βουλῆς. Ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς). Cf. n. 1456, *I. v. Ol.* 487.

276 Titulus Spartanus in honorem Imperatoris M. Annii Floriani, v. n. 449.

Saec. II. *s* III. p. Chr. n. Λακεδαίμων in urbium consilio aliquo consociatarum catalogo IG IV 619 Argis exposito: Λ., Μοθώνη, Ἐπίδαυρα πεν., Τρυζήν, Ἑρμιόνη, Πάτραι, Ἦλις, Μαντίνια aliaeque. — Μεσσήνη in catalogo similis argumenti Corinthi invento IG IV 1605 in fine: Λεῦκτρον, Κορώνη, Κεφαλληνία, Βοιαί, Καίτωρ, Μεσσήνη.

De victoriarum catalogo cogitat Hiller, qui πεν interpretatur πέν(ταθλον) et de Antinoeis Mantineae habitis monet. Immo conventum iuridicum esse crediderim, v. Plin. IV 22; cf. Cuntz *Agrippa und Augustus* 1890, 512.

Ante a. 306 Caesar Constantius Chlorus statua honoratus est, v. n. 450.

LIBRI SCRIPTORVM VETERVM.

Charo Lampsacenus FHG I xvi sqq. V. Suidas s. v. Χάρων· γενόμενοϲ κατὰ τὸν πρῶτον Δαρεῖον - - ἔγραψεν - - πρυτάνειϲ ἢ ἄρχονταϲ τοὺϲ τῶν Λακεδαιμονίων.

Eupolidis comoedia, quae Εἵλωτεϲ inscripta est, v. Athen. IV 138 *E*.

Critias, Callaeschri f., FHG II 68 sq. V. Athen. XI 483 *B* = FHG II 68, 3: Κριτίαϲ δ' ἐν Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ γράφει οὕτωϲ - -.

Xenophon περὶ Λακεδαιμονίων πολιτείαϲ.

Thibron de Lycurgo scripsit. V. Arist. πολιτικὰ VII 13, 11 p. 1333 *b* 18: οὕτω γὰρ Θί⟦μ⟧βρων ἀγάμενοϲ φαίνεται τὸν τῶν Λακώνων νομοθέτην, καὶ τῶν ἄλλων ἕκαϲτοϲ τῶν γραφόντων περὶ ⟨τῆϲ⟩ πολιτείαϲ αὐτῶν - -.

Aristoteles περὶ Λακεδαιμονίων πολιτείαϲ Rose Arist. fr. 532—545. De Messeniorum republica nihil superest.

Idem in Politicis II 6 p. 1268 *a* sqq. de Lacedaemoniorum republica egit.

Ephorus apud Strabonem X 4 16. 18. 20 de syssitiis.

Dioscurides FHG II 192 sqq. V. Plut. Lyc. 11: Διοϲκουρίδηϲ ὁ ϲυντεταγμένοϲ τὴν Λακωνικὴν πολιτείαν; cf. Athen. IV 140 *B*.

Diçaearchus Messenius. V. Suidas s. v. Δικαίαρχοϲ = FHG II 241, 21: ἔγραψε τὴν πολιτείαν Σπαρτιατῶν οὗτοϲ.

Idem in libro, qui inscribitur Τριπολιτικόϲ, de Lacedaemoniorum institutis egit, Athen. IV 141 *A* = FHG II 242, 23.

Heraclides Ponticus FHG II 209. In libro περὶ πολιτειῶν FGH II 210 II Lacedaemoniorum, 249 xxiv Cytheriorum rempublicam tractavit.

Proxenus FHG II 463. V. Athen. VI 267 *C*: Πρόξενοϲ δ' ἐν δευτέρῳ Λακωνικῆϲ πολιτείαϲ - -.

Persaeus Citiensis FHG II 623. V. Athen. IV 140 *B* (cf. *E*): ὡϲ Περϲαῖοϲ ἱϲτορεῖ ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ.

Sosibios Laco. V. Athen. XV 674 *A* = FHG II 626, 4: ὥϲ φηϲι Σωϲίβιοϲ ἐν τοῖϲ περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι θυϲιῶν - - -. Inde Hesychii glossas fluxisse docuit Weber Quaestionum Laconicarum capita duo 53. — Cf. Wachsmuth De Eratosthene, Apollodoro, Sosibio chronographis, Lips. 1892.

Sphaerus Bosporanus FHG III 20. V. Athen. IV 141 *C* (fr. 2): Σφαῖροϲ δ' ἐν τρίτῳ Λακωνικῆϲ πολιτείαϲ - -.

Idem περὶ Λυκούργου καὶ Σωκράτουϲ, v. Diog. Laert. VII 178.

Aristophanes Byzantius. V. Athen. III 77 *A*: Πάμφιλοϲ - - - τοῦτο λέγων Ἀριϲτοφάνην εἰρηκέναι ἐν Λακωνικαῖϲ γλώϲϲαιϲ.

Rhianus Benaeus Cres de Messeniorum historia scripsit. V. Paus. IV 6, 1: τοῦτον τῶν Μεϲϲηνίων τὸν πόλεμον Ῥιανόϲ τε ἐν τοῖϲ ἔπεϲιν ἐποίηϲεν ὁ Βηναῖοϲ καὶ ὁ Πριηνεὺϲ Μύρων· λόγοι δὲ πεζοὶ Μύρωνόϲ ἐϲτι ἡ ϲυγγραφή; cf. Paus. IV 1, 6 (Ῥιανῷ τῷ Κρητί), IV 15, 2. 17, 11, Suidas s. v. Ῥιανόϲ.

Polemo Iliensis. V. Athen. XIII 574 *C* = FHG III 121, 18: ἐν δὲ Λακεδαίμονι, ὥϲ φηϲι Πολέμων ὁ περιηγητὴϲ ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι ἀναθημάτων. Cf. Suidas s. v. Πολέμων Εὐηγέτου· ἔγραψε - - περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι - -, ubi Carolus Mueller perperam [πόλεων] supplebat (l. l. p. 108). Idem περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι καννάθρου, v. Athen. IV 138 *E* = FHG III 142, 68.

Aristocrates, Hipparchi f., Lacedaemonius FHG IV 332. V. Athen. III 82 *E*: Ἀριϲτοκράτηϲ γοῦν ἐν τετάρτῳ Λακωνικῶν. De tempore dubitatur. Polybio eum recentiorem esse suspicatur Schwartz Pauly-Wissowa *RE* II 941, 25.

Plutarchus Λυκοῦργοϲ. Idem Ἀποφθέγματα Λακωνικά.

Hegemon FHG IV 412. V. Steph. Byz. s. v. Ἀλεξάνδρεια ἐν Τροίᾳ: Ἡγεμὼν ἐποποιόϲ, ὃϲ ἔγραψε τὸν Λευκτρικὸν πόλεμον τῶν Θηβαίων καὶ Λακεδαιμονίων.

Hippasus Lacedaemonius FHG IV 430. V. Diog. Laert. VIII 84: γεγόναϲι δὲ Ἵππαϲοι δύο· οὗτόϲ τε καὶ ἕτεροϲ γεγραφὼϲ ἐν ε' Λακώνων πολιτείαν.

Diophantus Lacedaemonius FHG IV 397. V. Fulgentius Mythol. I 1: Diophantus, Lacedaemonum auctor, libros scripsit 'Antiquitatum' quattuordecim - -.

Molpis Lacedaemonius FHG IV 453. V. Athen. IV 140 *A*: - - ϲαφῶϲ ἐκτίθεται Μόλπιϲ ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ γράφων - -.

Myro Prienensis FHG IV 460. Messeniorum historiam usque ad Aristodemi mortem tractavit, unde Pausaniam hausisse ex verbis eius IV 6, 4 elucet. Cf. Athen. VI 271 *E*: Μύρων δ' ὁ Πριηνεὺϲ ἐν δευτέρῳ Μεϲϲηνιακῶν - - (cf. XIV 657 *D*).

Nicocles Laco FHG IV 464. V. Athen. IV 140 *D*: ἅ φηϲι Νικοκλῆϲ ὁ Λάκων, cf. ibid *B*: καὶ [Νικ]οκλῆϲ ἐν τῷ προτέρῳ καὶ οὗτοϲ τῆϲ Λακώνων πολιτείαϲ.

Nicomedes Acanthius FHG IV 465. V. schol. Ven. in Eurip. Androm. 24; afferunt τὸν Ἀκάνθιον [Νι]κομήδην ἐν τοῖϲ Λακεδαιμονικοῖϲ.

Pausanias Laco FHG IV 467. V. Suidas s. v. Παυϲανίαϲ ἱϲτορικόϲ· - - Λακωνικά, Περὶ τῶν ἐν Λάκωϲιν ἑορτῶν.

Phaestus FHG IV 472. V. schol. Pind. Pyth. IV 28: καὶ Φαῖϲτοϲ ἐν τοῖϲ Λακεδαιμονικοῖϲ ἐπιβάλλων φηϲί.

Polycrates FHG IV 480. V. Athen. IV 139 *D*: Πολυκράτηϲ ἐν τοῖϲ Λακωνικοῖϲ ἱϲτορεῖ - -.

Timocrates Lacedaemonius. V. Athen. I 15 *C*: ϲυνέγραψε δὲ καὶ περὶ ϲφαιριϲτικῆϲ Τιμοκράτηϲ ὁ Λάκων.

Athenaeus IV 138 *B*—142 de syssitiis egit.

LIBRI ET ITINERA RECENTIORVM.

1444. Cyriacus Anconitanus Peloponnesum peragravit et titulos exscripsit. Epigrammata Cyriaci Anconitae - - edita Romae 1749.

1729. 1739. Fourmontius Spartae versatus est, ubi trecentos fere titulos descripsit.

1805. Manso *Sparta* I—III.

1805. 1806. Dodwell Peloponnesum peragravit.

1810—1819. Will. Gell *Morea* 340 sqq.

Intra 1810 et 1817. Cockerell Messenae versatus est; cf. ad a. 1885.

Post 1810. de Haller Messenen adiit.

1815. *Coll. di tutte le antiche d. mus. Nan.* (Venetiae) 14, 15 (n. 1499. 1500).

1819. Edw. Dodwell *Class. and topogr. tour* II 400 sqq.

1820. Horace Walpole *Travels in European and Asiatic Turkey.*

1820—1822. Pouqueville *Voyage en Grèce.* Editio altera 1826. 1827.

1825. Rose Inscriptiones Graecae vetustissimae.

1826. Stackelberg *Apollo-Tempel v. Bassae* 104 (n. 1460).

1828. Boeckh Corpus inscriptionum Graecarum I p. 604 sqq.

Inde ab a. 1828. Galli Peloponnesum investigandam curant.

1829. Boblaye *Recherches.*

1830. Mart. Leake *Travels in Morea* I 384; *Inscriptions* III in fine.

1831—1838. Blouet *Expéd. de Morée* I 28 sqq. 48 sqq.; II 67 sqq.; III 56 sqq.

1834. L. Ross Inscr. Gr. ined. I.

1835. 1836. Le Bas *Inscriptions grecques et latines* - - (*cah.* I *Messénie et Argolide, cah.* II *Laconie.*

1840. Franz Elementa epigraphices Graecae.
E. Curtius *Peloponnes* II 128. 139 sqq. 220 sqq.

1841. Ross *Reisen im Pelop.*

1842. C. Keil Anal. epigr. et onomat. 70. 75. 77 sq. 92. 95 sq. 98. 144 sq.

1844. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 425 sqq. 631 sqq.
C. Keil *N. Jahrb. f. Phil.* XL 265.
Welcker et Henzen *Bull. Inst.* 1844, 145.

1845. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 434.

1846. C. Keil *Zeitschr. f. Altertumsw.* IV 982.
Mart. Leake *Peloponnesiaca.*

Sauppe *Rhein. Mus.* IV 159 sq.: *Die Agoranomen in Sparta* (n. 129 ex epistula Gisberti Cuper scripta a. 1711).
1847. C. Keil *Intelligenzblatt d. allg. Literaturztg.* 395.
1849. C. Keil *Zwei Inschriften aus Sparta und Gytheion.*
1853. Vischer Inscr. Spartanae.
Ross *Rhein. Mus.* VIII 127.
Stark *Arch. Ztg.* XI 366 (n. 1499. 1500).
1854. Velsen *Arch. Ztg.* XIII *Anz.* 74 (n. 780. 828).
Ussing *Graeske ok Latinske Indskrifter i Kjöbenhabn.*
Baumeister *Philolog.* IX 184 sqq. (n. 193. 603. 754).
Bursian *Bull. Inst.* XXXV.
Mézières *Arch. des miss. scient.* III 401.
1855. Vischer *Epigr. arch. Beiträge.*
1856/7. C. Keil *Jahrb. f. Philolog. Suppl.* II 571.
1858. Heuzey, Thénon, Hinstin *Journal général de l'instruction publique* XXVII 356.
1859. C. Keil ex schedis Welckeri *Rhein. Mus.* XIV 520 sqq.: *Zum Corpus inscr. Gr.*
1861. Conze et Michaelis Spartam et Messenen adierunt *Ann. Inst.* 34—40.
1865. Wyse *An excursion in the Peloponnesos* I 159.
1868. Eustradiades Πανδώρα XIX 222 sqq.
Eustradiades Παλιγγενεσία n. 1501.
Eustradiades Ἐφημερὶς τῶν φιλομαθῶν I 1619 sq.
1869. Kirchhoff *Hermes* III 499 sqq.: *Lakonische Inschriften.*
1870. Kirchhoff *Hermes* IV 425 (n. 730).
1871. Petrides Πανδώρα XXII 330.
1872. Bursian *Geogr. Griech.* II.
Kumanudes Ἀθήναιον I 256 sqq.
1873. Mommsen CIL III 1 (cf. n. 374. 1569).
Komnenos Ἀθήναιον II 76.
Lüders *Bull. Inst.* 143.
G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 165 sqq. 182 sqq. 212 sqq.
1874. Kumanudes Ἀθήναιον III 484 sqq.
1874—1876. Le Bas-Foucart *Voyage archéologique* II, *Inscr. gr. et lat.* n. 160—330.
1875. Neubauer *Hermes* X 153 sq.: *Eine altlakonische Bustrophedon-inschrift* (n. 720).
Roehl *Jahrb. f. Philolog.* CXI 398 (n. 555*a*).
1876. Roehl *Ath. Mitt.* I 230 sqq.
1877. Dressel-Milchhöfer *Die antiken Kunstwerke aus Sparta und Umgebung, Ath. Mitt.* II 293—482.
Cauer Delectus inscr. Gr. Cf. 1883.
Martha *Bull. Hell.* I 378 sqq.: *Inscriptions de Sparte.*
Παρνασσός I 315.
1878. Loeschcke *Ath. Mitt.* III 164 sq.: *Stele aus Amyclae* (n. 26).
Kaibel Epigrammata Graeca ex lapidibus collecta.
1879. Martha *Bull. Hell.* III 194 sqq. (n. 323. 598).
Milchhöfer *Ath. Mitt.* IV 127 sqq.: *Antikenbericht aus dem Peloponnes. Dimitzana.*
Petrides Παρνασσός III 838. 1018 sqq.
Oikonomakis Τὰ σωζόμενα Ἰθώμης, Μεσσήνης.
1880. Komnenos Ἀθήναιον IX 307.
Petrides Παρνασσός IV 497.
1881. Joh. Schmidt *Ath. Mitt.* VI 358 sq.
Martha *Bull. Hell.* V 150 sqq.
1882. Muellensiefen De titulorum Laconicorum dialecto = Diss. Argentoratenses VI 131 sqq.
Meister *Fleckeisens Jahrbb. f. Phil.* CXXV 522.
Roehl IGA 49—91.
David Dial. Lac. monumenta epigr.
1883. Cauer Delectus inscr. Graec.[2] Cf. 1877.
Newton *The collection of ancient gr. inscr. in the Brit. Mus.* II CXXXIX sqq.
1883. Baunack *Rhein. Mus.* XXXVIII 292 sqq.: *Über das lakonische Wort* κασσηρατόριν - -
1884. P. Gardner *Journ. Hell. stud.* V 121 sqq. (n. 214).
1885. Dürrbach *Bull. Hell.* IX 512 sqq.: *Inscriptions de Laconie.*
Marx *Ath. Mitt.* X 177 sqq.: *Marmorgruppe aus Sparta.*
Loewy *Inschr. griech. Bildhauer* 99. 443 (n. 1460. 1564*a*).
E. A. Gardner ex schedis Cockerelli nonnullos titulos edidit *Journ. Hell. stud.* VI 143 sqq.
1887. Kirchhoff *Studien z. Gesch. d. griech. Alphabets* 149 sqq.
Roberts *Introd. to gr. epigraphy* 248 sqq.
1890 (et 1895). Frazer in Peloponneso versatus Spartam adiit, v. Pausanias III p. 325.
1890. Münsterberg *Zu den spart. Dioskurenreliefs.*
1891. Wilhelm *Ath. Mitt.* XVI 345 sqq.: *Inschriften aus Messenien.*
1892. Tsuntas Ἐφ. ἀρχ. 1 sqq.
Wilhelm *AEMÖst.* XV 121, 14 (n. 708).
Drexler *Fleck. Jahrbb. f. Phil.* CXLV 364 (n. 242).
Ζησίου Σύμμικτα (Athenis) 13, 10.

1893. Wide *Lakonische Kulte.*
E. Hoffmann Sylloge epigrammatum Graecorum.
1895. Bourguet *Bull. Hell.* XIX 546 sqq.
Paton *Transactions of the Amer. Phil. Assoc.* XXVI 39.
1896. Prott-Ziehen Leges Gr. sacr. I 14 (363). I 15 (1447).
Preger *Ath. Mitt.* XXI 95 sq. (n. 145).
1897. Preger *Ath. Mitt.* XXII 338.
Wolters *Ath. Mitt.* XXII 139 sqq.: *König Nabis* (n. 885).
1898. A. Müller Philologus LVII 652 sq. (n. 817).
1900. Dittenberger Sylloge[2] inscr. Graec.
Michel *Recueil d'inscr. grecques.*
Kastriotis Πρακτικὰ τ. ἀρχ. ἑταιρ. 74 sqq.: τὸ Μενέλαιον.
1901. Hicks et Hill *A Manuel of gr. epigr.*[2].
Wilhelm *Jahresh.* IV *Beibl.* 26.
1902. Fraenkel et Prott Spartae versati titulos exscripserunt.
1903. Prottii iter Laconicum.
Wolters *Ath. Mitt.* XXVIII 291 sqq.: *Ein Denkmal der Partherkriege* (n. 817).
1904. v. Prott *Ath. Mitt.* XXIX 1 sqq.: *Ebene v. Sparta.*
Schröder *Ath. Mitt.* XXIX 21 sqq. (n. 145).
Tod *Ath. Mitt.* XXIX 50 sqq.: *The* παιδικὸς ἀγὼν *at the festival of Artemis Orthia* (n. 288).
Tod *Teams of Ball Players Ann. Br. Sch.* X 63 sqq.
Kolbe Messeniam peragravit. Cf. *SB. Berl. Akad.* 1905, 53.
Kolbe *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 364 sqq. (n. 1431).
1905. Eiusdem iter Messeniacum et Laconicum.
Meister *SGDI* III 2, 4400—4692.
Wilhelm *Congrès d'Athènes* 1905, 278 (n. 1431 sqq.).
Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 49 (n. 1498).

1906. Bosanquet *Excavations at Sparta, Ann. Br. Sch.* XII 277 sqq.
Wace *The stamped tiles* l. l. 344 sqq.
Tillyard *Inscriptions* l. l. 351 sqq. 440 sqq.
Tod et Wace *Cat. of the Sparta Museum.*
Dickins *Ann. Br. Sch.* XII 132 sq. (n. 1443).
Thallon *Amer. Jour. Arch.* X 302 (n. 1443).
Thomsen *Archiv f. Religionsw.* IX 397—416.
Ziehen Leges Gr. sacr. II 55—59.
1907. Dawkins *Excavations at Sparta, Ann. Br. Sch.* XIII 1 sqq.
Wace *The stamped tiles* l. l. 17 sqq.
Tillyard *Inscriptions* l. l. 174 sqq.
Woodward *Additional notes* l. l. 196 sqq.
Tod *Three new* σφαιρεῖς *inscriptions* l. l. 212 sqq.
Marschall *Cass. rev.* XXI 12 (n. 1509).
1908. Dawkins *Excavations at Sparta, Ann. Br. Sch.* XIV 1 sqq.
Woodward *Inscriptions* l. l. 74 sqq.
Roehl Imagines inscr. Gr. antiquiss.[3].
Calderini e la condizione dei liberti in Grecia. Mediolani.
1909. Dawkins *Excavations at Sparta, Ann. Br. Sch.* XV 1 sqq.
Woodward *Inscriptions* l. l. 40 sqq.
Wilhelm *Beitr. z. Griech. Inschriftenkunde* 119 sq. 197. 231. 252. 315. 319.
Kapsalis Τεσσαρακονταετηρὶς τῆς καθηγεσίας Κ. Σ. Κόντου 275—282.
Oikonomos Πρακτ. τ. ἀρχ. ἑτ. 201: Ἀνασκαφαὶ ἐν Μεσσήνῃ.
1910. Dawkins *Excavations at Sparta, Ann. Br. Sch.* XVI 1 sqq.
Woodward *Inscriptions* l. l. 54 sqq.
Pareti *Rend. d. Accad. Linc.* 455 sqq.
F. de Hiller Ἐφ. ἀρχ. 1910, 395 (n. 1443).
Sabbadini *Ciriaco d'Ancona e la sua descrizione autografa del Peloponneso tramessa da Leonardo Botta. Miscell. Ceriani* 183 sqq.
Ziebarth *Berl. phil. Woch.* 306 sqq.
Buck *Introduct. to the stud. of the gr. dial.*
1911. Wilhelm *Neue Beiträge* 32 sqq.
Euangelides Ἐφ. ἀρχ. 193 sqq. (n. 1590 sqq.).
Skias Ἐφ. ἀρχ. 1911, 118 (n. 1439).
Hoffmann *SGDI* IV 1.
v. Premerstein *Klio* XI 358 sqq.
Bechtel *Zeitschr. f. vgl. Sprachforschung* 1911, 355 (n. 252).
Kretschmer *Glotta* III 269 sqq.: *Zu den lakonischen Knabenagonen-inschriften.*
1912. Weinreich *Ath. Mitt.* XXXVII 22, 119 (n. 242).
Tod *Journ. Hell. stud.* XXXII 103 sq. (n. 596).
Nilson *Die Grundlagen des spart. Lebens. Klio* XII 308 sqq.
Riewaldt De imperatorum Romanorum cum certis dis et comparatione et aequatione 15. 16. 76. 117. 140 = Diss. phil. Hal. XX 265 sqq. (n. 62. 406. 407. 447).
1913. Poralla *Prosopographie der Lakedaimonier bis auf die Zeit Alexanders des Grossen.* Dissert. Vratisl.

TITVLI ALIBI INVENTI.

1561 Olympiae. Laminae aeneae pars a dextra integra; singuli versus lineis distincti. Edd. Kirchhoff *Arch. Ztg.* XXXVII 1879, 162 (Roehl IGA 55, Muellensiefen De tit. Lac. dial. 11, 5), *I. v. Ol.* 263 (*SGDI* 4403).

V Α Ϙ /
Ο Ϟ Ρ Α
—Α Ι Τ ϡ

. . . . . άδα υ . . . .
[. . . . . . . *h*]ο Ϲπα-
ρτιάτ̣[αϲ . . . .].

VI. a. Chr. n. saec.

1562 Olympiae. In summo margine basis marmoreae rotundae, cuius diameter 1,26, a. 0,78. Litterae a. 0,02—0,03. Edd. Curtius *Arch. Ztg.* XXXIV 1876, 49, tab. VI, *Olympia* I tab. 32, 1 (R. Weil *Arch. Ztg.* l. l. 229 et XXXV 1877 196, Schubart *Neue Jahrb. f. Phil.* CXI 1876, 681 sqq., cf. CXIII 1877, 385 sq., Ahrens *Philolog.* XXXVIII 1879, 133 sqq., Roehl IGA 75 et Add. p. 174, *Arch. Ztg.* XL 1882, 91, Roberts *Introd.* 261, Hicks *Manual*[1] 17, Muellensiefen De tit. Lac. dial. 15, 22, Preger Inscr. Gr. metr. 57, Hoffmann Syll. 311), *I. v. Ol.* 252 (*SGDI* 4405).

Ο̣ F̣ ^ Ν · ˎ Κ Ρ Ο Ν · Ḍ Α ι · Ε̣ Υ Ο Λ Υ Ν Π Ι Ε̣ Κ Α Λ Ο Ν Α Ι Α Λ Μ Α
Η Ι Λ Ε̣ F̣ Ο · · Μ Ο Ι Τ̣ Ο Ι̣ Λ Α Κ Ε̣ D Α Ι Μ Ο Ν Ι Ο̣

[Δέξ]ο̣ ϝ̣ά̣ν[α]ξ̣ Κρον[ί]δ̣α [Ζ]ε̣ῦ Ὀλύνπιε̣ καλὸν ἄγ̣αλμα
*h*ιλέ̣ϝο[ι θυ]μῶι το̣ῖ(λ) Λακε̣δ̣α̣ιμονίο̣[ιϲ].

Cf. Paus. V 24, 3. Restituit Dittenberger. Ad annum 464 referebat Curtius, VI. saeculo Dittenberger tribuit.

1563 Olympiae. Fragmenta duo a margine vasis aenei, cuius diameter fere 1,60; fr. *a* l. 0,185, *b* l. 0,17, a. 0,023. Edd. Kirchhoff *Arch. Ztg.* XXXVIII 1880, 64, 119 (Roehl IGA 63, Muellensiefen De tit. Lac. dial. 12, 10, Roberts *Introd.* 254), *I. v. Ol.* 244 (*SGDI* 4411).

a Ο Ι Ξ Π Α Ρ Τ Ι Α̣ Τ Α
b Ν Π Ι Ο Ι Α /

[Τ]οὶ Ϲπαρτιᾶ̣τα[ι - - Διὶ Ὀλυ]νπίοι ἀ̣ν̣[έθεν].

VI. vel initii V. a. Chr. n. saec.

1564 Deli. Tabula marmoris albi l. 0,33, supra infraque fracta, a. 0,45, cr. 0,08. Litterae vss. 1—6 reliquis sunt altiores. Edd. Homolle *Bull. Hell.* III 1880, 12, 2 (Muellensiefen De tit. Lac. dial. 37, Roehl IGA 91 et p. 175, Cauer[2] 24, Dittenberger Syll.[2] 60, Michel 180, Hicks *Manual*[2] 83, Roehl Imag.[3] 103, 26, Meister *SGDI* 4415). Cf. v. Schoeffer De Deli ins. rebus 50 sqq. Phot. misit Holleaux, v. p. VII.

a. 403—399 a. Chr. n.

ι Ν ι
Ν Κ Α Ι ⊕ ι
Ν Κ Α Ι Ν Α F Ο
Ν Κ Α Ι Τ Ο Ν Ψ
Ρ Ε Μ Α Τ Ο Ν Τ
Ο Ν Τ Ο ⊕ Ι Ο
Ε Β Α Σ Ι Λ Ε Υ Ο Ν
Α Γ Ι Σ Π Α Υ Σ Α Ν Ι Α Σ
Ε Φ Ο Ρ Ο Ι Η Σ Α Ν
Θ Υ Ι Ω Ν Ι Δ Α Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Γ Ε Ν Ι Δ Α Σ
Α Ρ Χ Ι Σ Τ Α Σ
Σ Ο Λ Ο Γ Α Σ
Φ Ε Δ Ι Λ Α Σ
F Ν Δ Η Λ Ο Ι
Ν Ι Λ

- - Ν - -
ν καὶ θυ̣[ᾶ-]
ν καὶ ναϝô-
ν καὶ τôν χ-
ρεμάτον τ-
ôν τô θιô.
ἐβαϲίλευον·
Ἆγιϲ, Παυϲανίαϲ.
ἔφοροι ἦϲαν·
Θυιωνίδαϲ,
Ἀριϲτογενίδαϲ
Ἀρχίϲταϲ,
Ϲολόγαϲ,
Φεδίλαϲ.
ἐν Δήλωι [ἦρχεν]
. να - - - - -

Vs. 2 extr. restituit Wil. *SB. Berl. Akad.* 1909, 637.

Agis et Pausanias intra a. 427/6 et inde ab a. 408 usque ad 399 simul regnum egerunt. Cum nullus ephororum redeat in catalogo annorum 432/1—404/3, quem exhibet Xenophon (Hell. II 3, 10), sequitur, ut titulus post a. 403 incisus sit. Suo iure Homolle suspicatus est Spartanos bello Peloponnesiaco finito Deliis hoc decreto libertatem et curam templorum reddidisse. Nomina magistratuum Delii subiecerunt usi alphabeto Ionico. Regum nomina altera manu adiecta esse examinata tabula p. VII nemo negabit. — [De tempore v. etiam Poralla *Prosopographie* 66, 378.]

1564 a Olympiae. Fragmentum basis rotundae ex lapide calcario nigro factae, cuius diameter cr. 1 m. erat; a. 0,34, cr. 0,49. In latere superiore epigramma incisum est, artificis nomen in latere antico. Edd. Furtwängler *Arch. Ztg.* XXXVII 1879, 151, 301 (Loewy *Inschr. griech. Bild.* 99, E. Hoffmann Sylloge epigr. Gr. 200, 381), Dittenberger *I. v. Ol.* 160 (Meister *SGDI* 4418). Cf. quae exposuerunt Furtwängler *Ath. Mitt.* V 1880, 30 sq., H. Förster *Die Sieger in den olymp. Spielen* I 24, 326.

Σ Π Α Ρ Τ Α Σ Μ Ε Ν
Π Α Τ Ε Ρ Ε Σ Κ Α Ι Α Δ Ε Λ Φ Ο Ι /
Ν Ι Κ Ω Σ Α Κ Υ Ν Ι Σ Κ Α Ε Ι Κ Ο Ν Α Τ Α Ν Δ Ε Σ̣ Τ̣ Α̣ Σ̣ Ε̣ Μ Ο Ν
Δ Ε Μ Ε Φ Α Μ Ι Γ Υ Ν Α Ι Κ Ω Ν Ε Λ Λ Α Δ Ο Σ Ε Κ Π Α Σ Α Σ Τ Ο̣
Δ Ε Λ Α Β Ε Ν Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Ν

Α Π Ε Λ Λ Ε Α Σ Κ Α Λ Λ Ι Κ Λ Ε Ο Σ Ε Π Ο Η Σ Ε

Ϲπάρταϲ μὲν [βαϲιλῆεϲ ἐμοὶ] [2]πατέρεϲ καὶ ἀδελφοί,
ἅ̣[ρματι δ᾽ ὠκυπόδων ἵππων] [3]νικῶϲα Κυνίϲκα
εἰκόνα τάνδ᾽ ἔϲ̣τ̣α̣ϲ̣ε̣. μόν[αν] [4]δ᾽ ἐμέ φαμι γυναικῶν
Ἑλλάδοϲ ἐκ πάϲαϲ τό̣[ν] [5]δε λαβêν ϲτέφανον.

Ἀπελλέαϲ Καλλικλέοϲ ἐπόηϲε.

Initii IV. saec. a. Chr. n. (Dittenberger). Cynisca (n. 235), Archidami II. f., regis Agesilai soror, rei equariae operam dedit, v. Xen Ages. 9, 6. Olympiae eam vicisse Pausanias auctor est, v. VI 1, 6: πεποίηται δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ - - λίθου κρηπὶϲ καὶ ἅρμα τε ἵππων καὶ ἀνὴρ ἡνίοχοϲ καὶ αὐτῆϲ Κυνίϲκαϲ εἰκών, Ἀπελλοῦ τέχνη. Cf. Plut. Ages. 20, apophth. Lac. p. 212 *B*, Paus. III 8, 1; 15, 1; ad epigramma cf. Anth. Pal. XIII 16. Victoriam aut a. 396 aut 392 a. Chr. n. reportatam esse Robert contendit (*Hermes* XXXV 1900, 195). [Cf. Poralla *Prosop.* 79. 459.]

1565 Delphis. Basis lapidis calcarii cymatio ornata; nunc in duas partes fracta. Edd. fr. *a* et *b* Bourguet *Bull. Hell.* XXXV 1911, 164, fr. *b* Homolle ibid. XXIII 1899, 383, Wilhelm *Ath. Mitt.* XXV 1900, 306 sq. et *Beiträge* 138 sq., Pomtow *Delphica* II 43, cf. 54 adn. 17.

post a. 381 a. Chr. n.

a *b*
. . ΑΜΕΙΟΝΜΕΠΑΤΗΡΑΓΗΣΙΠΟΛΕΙΦΙΛΩΙΥΩΙΠΑ .
. ẠΝΙΑΣΑΝΕΘΗΚΕΕΛΛΑΣΔΑΡΕΤΑΝΟΜΟΦΩΝΕΙ
ΕΩΝ⁝ΕΠΟΗΣΕ⁝ΣΙΚΥΩΝΙΟΣ

b
[Μν]αμεῖόν με πατὴρ Ἀγησιπόλει φίλωι ὑῶι
Πα[υ²σ]ạνίας ἀνέθηκε· Ἑλλὰς δ' ἀρετὰν ὁμοφωνεῖ.
[Κλ]έων ἐπόησε Σικυώνιος.

Quae Wilhelm l. l. et Pomtow l. l. suspicati erant, nunc ipso lapide confirmantur. Pausanias ex patria pulsus statuam filii Agesipolidis I., qui a. 381 mortuus erat, Delphis ponendam curavit.

1565a Delphis. Basis rotunda marmorea, cuius diameter fere 0,77, a. 0,58, inventa in templo Apollinis a latere septentrionali. Litterae medii fere IV. a. Chr. n. saec. στοιχηδὸν dispositae sunt. Exscripsit Pomtow, cui ectypum quoque debetur. *Inv. Delph.* 1411. *Ect.*

ΛΑΝΔΡ̣ΙΔΑΣ̣	Λανδρίδας
ΛΑΚΕΔΑΙΜ	Λακεδαιμ[όνιος]
ΑΝΕΘΗΚΕ	ἀνέθηκε.

De Leandri(d)a, quem Sparta expulsum in pugna Leuctriaca ab Epaminondae parte stetisse Diodorus XV 54, 1 auctor est, monuit Pomtow. Titulum eodem fere tempore positum esse idem suspicatur.

1566 Delphis. Lapis marmoreus cymatio ornatus, a. 0,26, l. 0,30, cr. 0,055, supra integer; margo sinister ex parte servatus. *Inv. Delph.* 344. Apographum et ectypum Pomtow mihi commisit. *Ect.*

c. a. 29 a. Chr. n.

Ἄρχοντος Πολεμάρ[χου].
[Λ]ακεδαιμονίων ἔφοροι καὶ ἁ πόλι[ς Δελφῶν τοῖς ἄρχουσι]
[καὶ τᾶι πό]λει χαίρειν· τοῦ γεγο[νότος ὑφ' ἁμῶν δόγματος]
[Διοδώρωι] Δωροθέου τῶι ὑμετέρ[ωι πολίται ἀποστέλλο-]
[μ]εν ὑμῖν τὸ ἀντίγραφον· ἐπεὶ Διό[δωρος Δωροθέου Δελφὸς]
ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ εὐνόως [διακείμενος πρὸς τὸν δᾶ-]
μον ἁμῶν χρείας τε παρείσχηται [ἐμ παντὶ καιρῶι πάσας]
τοῖς ἐντετευχόσιν αὐτῶι τῶν ἁμ[ετέρων πολιτᾶν, σπουδᾶς]
καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐλλείπων κα[ὶ - - - - παρακληθεὶς]
ὑπὸ πλειόνων τῶν ἁμετέρων πο[λιτᾶν - - - - - - -]
τὸν ἁμέτερον δᾶμον τοὺς καλο[ὺ̣ς - - - - - - - -]
καὶ ποιοῦντας ἐμ παντὶ καιρῶι τ[ὸ - - - - - - - -].

Pleraque supplevit Pomtow.

1567 Athenis in museo, inv. 3166 et 3168 (ἐπιγρ.). Fragmenta duo a margine paterae ex marmore rubro factae, fr. *a* a. 0,18, l. 0,36, fr. *b* a. 0,06, l. 0,12. Exscripserunt Prott, Fimmen.

a ΚΥΝ . . . . Ι *vacat* ΕΠΙΙΕ
b ΝΘΙΩΙ *vacat*

a b Κυν . . . . ι ἐπὶ ἱε[ρέως - - - ἀνέθηκε Ὑακι]νθίωι.

1568 Olympiae. Basis marmoris triangula, in qua Victoriae statua posita erat. Edd. Curtius *Arch. Ztg.* XXXIII 1875, 178, 1, *I. v. Ol.* 259 (Pomtow *Jahrbb. f. Phil.* CXVIII 1896, 527 sqq., 577 sqq., Dittenberger Syll.² 31 aliique).

ΜΕΣΣΑΝΙΟΙΚΑΙΝΑΥΠΑΚΤΙΟΙΑΝΕΘΕΝΔΙΙ	Μεσσάνιοι καὶ Ναυπάκτιοι ἀνέθεν Διὶ
ΟΛΥΜΠΙΩΙΔΕΚΑΤΑΝΑΠΟΤΩΜΠΟΛΕΜΙΩΝ	Ὀλυμπίωι δεκάταν ἀπὸ τῶμ πολεμίων.
ΠΑΙΩΝΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕΜΕΝΔΑΙΟΣ	Παιώνιος ἐποίησε Μενδαῖος
ΚΑΙΤΑΚΡΟΤΗΡΙΑΠΟΙΩΝΕΠΙΤΟΝΝΑΟΝΕΝΙΚΑ	καὶ τἀκρωτήρια ποιῶν ἐπὶ τὸν ναὸν ἐνίκα.

A. 423 a. Chr. n., v. Pomtow l. l.

TITVLI LATINI.

1569 Croceis. 'Anaglyphum quo Dioscuri repraesentantur; inventum prope Daphni (h. 1 a Levetsova) inter Gythium et Spartam ad fontem.' Descripsit Virlet. Edd. Le Bas *Inscr. gr. et lat.* II 163, *Expéd. - - de Morée* III 55 (CIL III 493), Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 187, 19. Titulus de p. 210 huc transferendus.

DIIS·CASToRI·ET·PoLLVCI·SACRVM
DoMVS·AVGVSTI·DISPENSAToR
DEDIT·ET·DEDICAVIT

Ad M. Aurelii et L. Veri aetatem titulum refero. Hi enim Spartae θεοὶ Ὀλύμπιοι νέοι Διόσκοροι appellati sunt (v. n. 447). De dispensatore domus Augusti i. e. patrimonii verba fecit Liebenam Pauly-Wissowa *RE* V 1193.

1569a Spartae in museo n. 273. Fragmentum tabulae marmoris caerulei a dextra integrae; a. 0,13, l. 0,13, cr. 0,015. Ubi inventum sit, nescitur. Edd. Mommsen ex apographo Lollingi (Eph. epigr. IV 43, 78 et CIL III suppl. 1308, 7245), Tod *Cat.*, quem sequor.

SVЄNVN
ṢЄMPTAM
/ЄRỌFACVL
ᵀBVSAD
ᵀSINVA
JTISAṢ
Ṣ

Var. lect. Vs. 3 med. RCEAC Lolling.

Agnoscuntur haec: vs. 2 - - emptam - - || 3 vero facul[tat - - -]. 'Fortasse pars rescripti alicuius imperatorii.' Mommsen.

VASORVM INSCRIPTIONES ET TITVLI SIMILIS ARGVMENTI.

LACONIA.

1570 Amphora panathenaica inventa iuxta templum Minervae Chalcioeci. Edd. Dickins *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 150; cf. imaginem tab. V (Hoffmann *SGDI* IV 686, 19).

Τ Ο Ν Α Θ Ε Ν Ε Ο Ε Ν Α Θ Λ Ο Ν

Τ   ‒ Λ Φ Δ Ν Λ Ι ʹ

Τôν Ἀθένεθεν ἄθλο̣[ν· - - -]τ . . τ᾽ Ἀ̣θαναί̣α̣[ι].

1571 Spartae. Fragmentum vasis saec. V. a. Chr. n. exeuntis. Edd. Dawkins *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 11 imagine expressa (Hoffmann *SGDI* IV 682, 4).

Ϝ Ο Ρ̣   Ϝ̣ορ[θαίαι].

Aliud fragmentum cf. ibid.

Ͻ Ρ   [Ϝ]ορ[θαίαι].

1572 Spartae. Tabula eburnea. Edd. Dawkins *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 25 (Hoffmann *SGDI* IV 682, 5).

[- - ἀνέθε]κε τᾶι Ϝορθασίαι.

Cf. n. 1588 et Ἐφ. ἀρχ. 1903, 178 sqq.

1573 Spartae. Vasis fragmenta aetatis hellenisticae. Edd. Dawkins *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 10 (Hoffmann *SGDI* IV 682, 6).

Χ Ι Λ Ω Ν Ι Σ Τ Α Ι Β Ω Ρ Θ Ε Ι Α Ι   Χιλωνὶς τᾶι Βωρθείαι.

1574 In Amyclaeo inventa quattuor fragmenta vasorum. Litterae instrumento acuto leviter incisae. Edd. Tsuntas Ἐφ. ἀρχ. 1892, 4 sine transcriptione (Meister *SGDI* 4509).

a Ν Ι Κ Α Η Ι Π Γ   *a* Νικάhιππ̣[ος]

b Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η Σ   *b* Ἀριστοκ̣λῆς

c ‒ Ξ Φ ͵Α   *c* - - φα - -

Ο Ͻ Γ Ε Ν   - ος γεν - -

Ν ͵ Β Ο Ν   - νυ̣hον - -

d Ι Β Ι Ξ Π   *d* Πειhι[ππ - -]

Α Τ Α Μ Ǝ Π̣   . ενατα - -

b Legebat Meister Ἀριστόλλης, quod nomen a Ἀριστόλαος derivat.
d Initio versus alterius Γ vel Ρ vel Β.

1575 Spartae. Vas Megaricum. Edd. Wace et Dickins *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 165 = p. 162 fig. 6*d*.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ο Σ   Φιλοκλέος.

1576 Spartae. Fragmenta duorum vasorum Megaricorum. Edd. Wace et Dickins *Ann. Br. Sch.* l. l. 166.

Σ Ω Σ Ι Μ Ο Σ   Σώσιμος.

1577 'Sub lampadibus fictilibus ornatissimis'. Spartae in sepulcris repperit Rossius, qui eas Aeginam in museum transportandas curavit. Ed. Inscr. Gr. ined. I 49*a*.

Ν Ε Ι Κ Α Ν   Νεικάν|δρου.

Δ Ρ Ο Υ

1578 In lampade. Ed. Ross Inscr. Gr. ined. I 49*b* (cf. n. 1577).

Π λ Ρ ⊙ Δ Ο Υ   Πάρδου.

Rossius legit adnotans 'circuli, qui in media voce sunt, non formant litteram, sed de machina figuli impressi sunt'.

1579 Opus musivum Spartae in horto Asimnesti Synacidi repertum, nunc opertum; repraesentatur (*a*) femina stola vestita, duae aliae imagines (*b*, *c*) deletae sunt. Ed. Δελτίον ἀρχ. 1889, 74. 108. Phot. inst. Germ. Athen. n. 15 (6287).

a Σ Α Φ Φ Ω   Σαφφώ

b Α Λ Κ Η Β Η Α Δ Η Σ   Ἀλκηβηάδης

c Κ Α Λ Λ Ι Ο Π Η   Καλλιόπη

MESSENIA.

1580 *'Una corniola.'* Edd. Conze-Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 51.

Μ Ν Η Μ
Ο Ν Ε Υ Ε — ΜΝΗΜ|όΝΕΥΕ.

1581 Messenae in museo. Fragmentum tegulae a. 0,09, l. 0,11, cr. 0,025. Exscripsi.

\ Μ Ο Σ Ι Ο Σ — [Δ]ΑΜόϹΙΟϹ.

1582 Glandula missilis; ubi inventa sit, nescitur; nunc Basileae in museo. Ed. Vischer *Kl. Schriften* II 261, 8.

Μ Ε Σ — Μεϲ(ϲΑΝίωΝ).

Utrum ex Sicilia an Peloponneso ablata sit, in dubio reliquit Vischer.

FALSA ET SVSPECTA.

1583 'Ex itinerario Fourmonti minoris misit Muellerus. Dicitur anaglyphum esse repertum Xutae in Panagia quadam, in muro pone aram, ped. 1 et sem. altum: in quo superius figura mulieris turritae in basi, ad cuius sinistram quattuor pueri saltantes: inferius ad dextram illius figurae mulier cum virga stans; ad huius sinistram vir prope nudus; iuxta hunc crater, et sub pueris saltantibus mulier in solio sedens.' Anaglyphum in schedis Fourmonti Fraenkel non repperit. Ed. Boeckh CIG 1465.

Pueri saltantes

Ε Φ Ε Β Ο Ι — Ἔφ(η)βοι.

Sub universo anaglypho:

ΛΥΓΟΡΓΟΣΛΥΚΟΥΡΓΕΟΥ — Λυ[κ]ο(ῦ)ργος Λυκούργ[[ε]]ου

ΑΡΝΑΓΟΙΛΜΚ.ΥΒΙ.ΟΥΑ..ΑΛΜΟΚΣΣΑΙΛΙΟΥΙΕΡΕΙΛ — Ἀρχαγόρα Μ. Κ[λο]υβίου [κ]α[ὶ] Δαμοκ - - Αἰλίου ἱέρεια[ι].

Refinxi. Κ[λο]υβίου suppl. Wil. Num Skula prope flumen Eurotam septentriones versus a Gythio sita intellegenda sit, haud liquet.

1584 'Ex Peloponneso.' In museo Pembrokiano. Edd. Boeckh CIG 34 (Franz Elem. epigr. Gr. 82, 34), Matz *Annal. d. inst.* 1874, 184 sqq. tab. P, Michaelis *Ancient marbles* 681 (Wolters *Berl. Gipsabg.* 239).

Μάνθεος Αἴθου εὐχαριστεῖ Διὶ ἐπὶ νίκει πεντάθλου παιδός.

Litterae βουστροφηδὸν dispositae miras exhibent formas.

1585 *Voyage de Dimo et Nicolo Stephanopoli en Grèce pendant les années V et VI* (1797 *et* 1798) I 234. *'Sur ce même rocher à la sortie'*:

Λυκούργου θήρα.

Ibidem alii tituli ficti.

ADDENDA VLTIMA.

11 Ed. Wilhelm *Neue Beiträge* 1911, 32 sqq. imagine addita. An vs. 13 supplendum sit [Δα]μος[θέ]νης ἀν- -, haesitat. Alteri parti I. a. Chr. n. saec. titulum tribuebat, cum de Statii Murci vexationibus (App. b. c. IV 74 ad a. 42) et de M. Antonii a. 39 (App. b. c. V 72. 77. 80, Dio C. XLVIII 36. 39. 46) moneret.

1586 (post n. 64) Spartae in museo n. 1230. Tabula marmoris caerulei, infra fracta, a. adhuc 0,50, l. 0,65, cr. 0,20; inventa in aula domus Ἰ. Μουλαμέτου. Ed. Euangelides Ἐφ. ἀρχ. 1911, 197, 3 imagine expressa.

Ε ΦΟΡΟΙΕΠΙΤΙΚΛΑΥΔΙΟΥ
ΣΕΙΑΝΟΥΩΝΠΡΕΣΒΥ̣Σ̣
Λ Ο

Ἔφοροι ἐπὶ Τι(βερίου) Κλαυδίου
Σεϊανοῦ, ὧν πρέσβυς
\- - - - - - -

Redit patronomus Ti. Claudius Seianus 71*b* 4. 12. 111. 292. 293.

---

66 Vs. 10 [Αἴ]λιος Β[ροῦτ]ος Δαμάρους vel [Μέμμ]ιος Β. Δ. legerim. Bruti nomen hausi ex n. 39 23, ubi Δ̣[α]μάρης Βρούτου quidam occurrit; cf. 162, 14. Ad nomen Memmium Damarem cf. indicem I.

160 = CIG 1281.

1587 (post n. 252) Spartae. Tabula. Ed. Dawkins *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 28.

ϜΡΙΘΙΣΑΑ[νέ]ΘΙΚΕΗΙΡΟΝ

VI saec. tribuebat editor, quem sequi dubito.

1588 (post n. 252) Spartae. Tabula. Ed. Dawkins l. l.

ΚΕΤΑΙΟΡΘΑΣΙΑΙ
[- - ἀνέθη]κε τᾶι Ὀρθασίαι.

381—395 Duo exempla titulorum, qui inscripti sunt:

Αὐτοκράτορος Ἁδριανοῦ Καίσαρος Σωτῆρος

nunc inaedificata Spartae in domo Ἰω. Ῥηγοπούλου. Ed. Euangelides Ἐφ. ἀρχ. 1911, 197, 4 et 198, 5. Textum ad n. 1592 expressi.

472 Nunc Spartae in museo n. 1001. Ed. Euangelides l. l. 199.

1589 Spartae in domo privata. Lapis quadratus marmoris cani, nunc trucidatus, ut in novum usum usurparetur; a. 0,21, l. adhuc 0,39, cr. adhuc 0,17. In latere superiore foramen l. 0,14, cui stela(?) inserta erat. Litterae a. 0,03—0,04. Exscripsit Tod, cui ectypum quoque chartaceum debeo. *Ect.*

⊗ΑΡ̣ΥΣ
ΠΑΙΛΟΚΡΟΣ
Ε̣Υ⊗ΥΜΑΧ̣ΟΣ
⊗̣ΕΠΑΤΕΡ
vacat

– ◡◡ – ◡ θαρ̣ύς [2] – ◡◡ Παΐλοκρος
[3] – ◡◡ Ε̣ὐθύμαχ̣ος [4] – ◡◡ – θ̣ε πατέρ.

V. a. Chr. n. saec. Pentametros fuisse suspicor. Duos habes pentametros apud Arist. Ἀθ. πολ. 7, 4 et IG XII 5, 109.

De nominum catalogo monet Wil., cum ad Θαρὺς (vs. 1) conferat Θαρρύμαχος, Θαρυπτόλεμος (cf. IG XII 3, 763. 787), ad Παΐλοκρος (vs. 2) Πασίκυπρος. At vs. 4 Θεπατερ quomodo explicandum sit, nescitur.

1590 (post n. 700 sqq.) Tabula lapidis fissilis, a. 0,37, l. 1,21, cr. 0,04—0,06, a dextra inferiore parte truncata; inventa haud procul a monasterio, cui nomen Ζερβίτση, ubi custoditur. Litterae a. 0,05—0,09. Ed. Euangelides Ἐφ. ἀρχ. 1911, 193, 1 imagine expressa.

ΔΕΣΠΟΣΙΟΣ — Δεσπόσιος
vac. ΠΑΛΑΜΟΝ̣Ο̣ — Παλαμῶνος.

V. a. Chr. n. saec. Lapidem similis formae habes supra n. 825. Δεσπόσιος i. e. δεσπόσυνος. Ex nominis forma elucet Desposinum in servi loco versatum esse, priusquam civitate donabatur (Euangelides).

1591 (post n. 704 sqq.) Spartae in museo n. 1000. Parva stela ex poro facta, olim acroterio ornata nunc supra et infra laesa, a. 0,22, l. 0,39, cr. 0,13; inventa a Π. Μ. Μπακῆ κατοίκου Καλυβίων Γεωργίτση in thesi Πελεκητῆς, haud procul a loco, ubi n. 918 inventa est. Lineas lapidarius notaverat. Litterae a. 0,02. Ed. Euangelides Ἐφ. ἀρχ. 1911, 194, 2 imagine expressa.

ΟΛΒΙΑΔΑΣ — Ὀλβιάδας
ΕΝΠΟΛΕΜ̣Ο̣ — ἐν πολέμῳ[ι].

IV. a. Chr. n. saec. (Euangelides). Et Olbiades et Eudaemo (n. 918) Spartani sunt, qui in pugna mortem obierunt. Qua de causa n. 918 huc transponendus esse videtur.

1592 (post n. 740 sqq.) Spartae. Stela marmorea, a. 0,45, l. 0,17. Litterae a. 0,015—0,025. Ed. Euangelides l. l. 198, 4 imagine expressa.

a Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α
Ρ Ο C Α Δ Ρ Ι
Ν Ο Υ Κ Α Ι
Ρ Ο C
C Ω Τ Η Ρ Ο̣

b Ρ Ο Δ Ι Ν Η C Τ
Τ̣ Ι Ο Υ

a v. p. XXIV 381—395
b Ῥοδίνη Cτ[ρα]-
τίου.

Quod Euangelides, qui Cτ[α]τίου supplebat, Rhodinen titulum in honorem Hadriani posuisse suspicabatur, ab eo dissentio, quia non ex usu erat.

1593 Spartae. Tabula marmorea, supra fracta, a. 0,26, l. 0,27, inaedificata in domo Ἰω. Ῥηγοπούλου. Litterae a. 0,023. Ed. Euangelides l. l. 198, 6 imagine expressa.

– Ε̣ Τ Η
Β̣ Ι̣ Ω Ϲ Α Ϲ Λ Ε
Ν Ε Ι Κ Ω Ν
Χ Α Ι Ρ Ε Ε Τ Η Β Ι
Ω Ϲ Α Ϲ Η Μ Δ

\- - - -
[χαῖρ]ε̣ ἔτη
β̣ι̣ώσας λε΄.
Νείκων
χαῖρε ἔτη βι-
ώσας η΄ μ(ῆνας) δ΄.

PYRRHICHVS. **1594** (post n. 1288) Lapis muro ecclesiae Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου insertus iuxta vicum Pyrgum. Edd. Petrides Πανδώρα XIX 1869, 435, 454 (Le Bas-Foucart *Explic.* II 278*e*).

Τ Ε Τ Ρ Α Τ Ο C
Χ Α Ι Ρ Ε

Τέτρατος | χαῖρε.

OETYLVS. **1595** (post n. 1296) Tabula sepulcralis, in interiore ecclesia τᾶς κοιμήσεως τᾶς Θεοτόκου ita inaedificata, ut pauca agnoscantur. Exscripsit Prott, qui litteras eleganter apicatas secundo fere a. Chr. n. saeculo tribuit. Vidi.

Ξ Ε Ν Ο Κ Ρ Λ –
Ι Λ

Ξενόκρα̣τ̣[ες χαῖρε].

Vs. 2 [Δαμονικί̣α̣ (?) χαῖρε] scriptum fuisse sacerdos ecclesiae affirmavit.

PHERAE. 1362 e De tityris egit Kern *Hermes* XLVIII 1913, 318 sq., qui affert Servium ad Vergil. Bucol. prooem. p. 4, 7 (Th.): nam Laconum lingua tityrus dicitur aries maior, qui gregem anteire consuevit. Τιτύρ̣[ω]ν Kern supplere mavult; equidem Panem ipsum cognomine Tityrum appellatum esse suspicor.

HAC PARTE CONTINENTVR.

I. INSCRIPTIONES LACONIAE.

SPARTA.

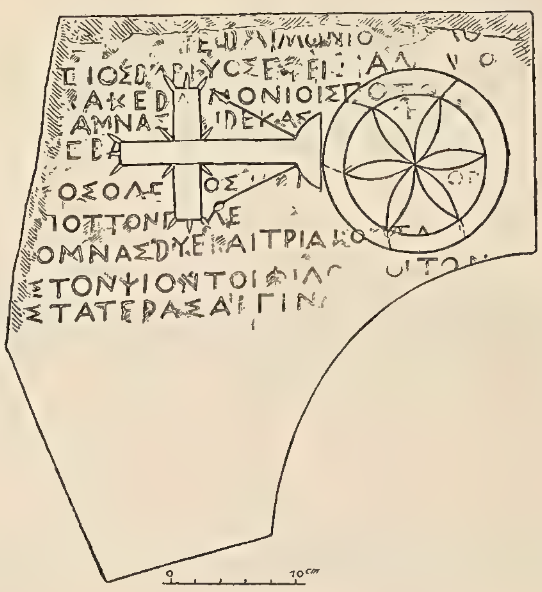
PARS PRIMA.

DOCVMENTA PVBLICA.

Haec pars continet:

1 Stela marmoris caerulei supra portam ecclesiae S. Basilii inter vicos Trapezondios et Kydoniam in colle quodam duas et semissem horas ab urbe Sparta meridiem versus sitae inaedificata. Descripsit Fourmont fol. 220 recto et verso (quod cum loco suo motum esset, inter Tegeaticos titulos edebat Boeckhius CIG 1511; cf. Fraenkel *Mus. Rhen.* LVII 534 et Fourmonti litteras editas ab H. Omont *Missions en Orient* (Paris 1902) I 624), deinde magis truncatum Michaelis in diarium, denique Prott, cuius imaginem a Luebkio ex ectypo correctam propono iuxta apographum Fourmonti.

Edd. post Boeckhium (Franz *Elem. epigr.* 201, 76, Roehl IGA 69, Hicks *Manual*[1] 43, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 35, Cauer[2] 11, Dittenberger Syll.[1] 34, Roberts *Introd.* 258, Meister *SGDI* 4413), ex parte Fraenkel l. l. Cf. quae disseruerunt Kirchhoff *Studien*[4] 149 sq., Müller-Strübing Fleckeisens *Jahrb. f. Phil.* 125 (1882) 666.

latus A

I I Λ I O ι N . . \ O . .
- - - T I O ≷ Δ A P I Y O Σ E Φ E I . . A Λ . Ѱ O I
- - Λ A K E Δ A I M O N I O I Σ Γ O T O N -
- - Ξ A M N A Σ K A I Δ E K A Σ T A T E P A Σ
- - - E Δ A I M O N I O I Σ Λ Y P E I Δ A B Y I O Σ

- - ᒣ O T T O N Π O Λ E M O N T P I E P E Γ . X M . .
- - - O M N A Σ Δ Y E K A I T P I A K O N T A
- - Σ T O N Ψ I O N T O I Φ I Λ O I T O I T O N
- - Σ T A T E P A Σ A I Γ I N A I O Σ
- - Σ Λ A K E Δ A I M O N I O I Σ Π O T T O N
- - I I Ọ T P A K I N 7 Π Λ I O Σ K A I A Λ Λ O Σ
- - - A K I N Ψ E Λ I O Σ K A I A Σ T A ϯ I Δ O Σ
- - Λ N T A
- - H . . I O Σ Σ / . . K E T
- - Γ O Λ Λ A K A I A P I K O Σ O K T A K A T A
- - - - - - Ν D I O T I T A T A Λ A N T A
- - E I . . N Γ O T T O N Π O Λ E M O N
- - N I O N T P I A K O N T A M N A Σ
- - ˉI Σ Ψ E Λ I O Σ M E D I M N O Σ K A I
- - O N T A K A I A I M Y P I . . F E X E
- - - - - O I E Φ E Σ I O I T O I Σ Λ A K E Δ A I M . . .
- - - - N Π O Λ E M O N X I Λ I O Y Σ Δ̣ A P . . . . .

latus A

[- - - - ἔδον (?) τοῖς Λα]κεδαιμονίο[ις -]
[- - - -ακα]τίος δαριχός. Ἐχ̣έ[μμ]α λ[ό]χο[ς]
[ἔδοκε τοῖς] Λακεδαιμονίοις ποτὸν [πόλε-]
[μον ἀργυρίο ἐνν]ẹ́α μνᾶς καὶ δέκα στατε̑ρας.
[Ἔδοκε τοῖς Λακ]εδαιμονίοις Λυ[κ]είδα *h*υιὸς
- - - - - - -ς Ὀλε . . ος [- - τοῖς Λα-]
[κεδαιμονίοις] π̣ὸτ τὸν πόλεμον τριερε . . ξ μ-
[- - ἀργυρί]ο μνᾶς δύε καὶ τριάκοντα. [Ἔδον τοῖς]
[Λακεδαιμονίοι]ς τôν Χίον τοὶ φίλοι π̣ὸτ̣ τὸν
[πόλεμον . . . . . .] στατε̑ρας Αἰγιναίος. [Ἔδον τοὶ]
[. . . . . τοῖ]ς Λακεδαιμονίοις πὸτ τὸν [πό-]
[λεμον μεδίμνος] τ̣[ε]τρακινχ̣[ε]λίος καὶ ἄλλος
[μεδίμνος τετρ]ακινχελίος καὶ ἀσταφ̣ίδος
[- - - - - τάλ]ạντα.
[*nomen nomen*] *h*[υ]ιὸς [ἔ]δ̣[ο]κε τ[οῖς Λακεδαιμο-]
[νίοις - - -] πολλὰ καὶ δ̣αρικὸς ὀκτακατ[ίος]
[- - - - καὶ ἀργ]ụρ̣ίο τρ̣[ί]α τάλαντα.
[*nomen* - -] ἔδ̣[ο]ν πὸτ τὸν πόλεμον
[ἀργυρίο τάλα]ντ̣ον, τριάκοντα μνᾶς [καὶ]
[- - - - τ]ρ̣ισχελίος μεδίμνος καὶ [ἄλλος]
[μεδίμνος - κ]οντα καὶ ἀρ̣[γ]υρί[ο] ϝεξέ[κοντα]
[μνᾶς. Ἔδον τ]οὶ Ἐφέσιοι τοῖς Λακεδαιμ[ο-]
[νίοις πὸτ τὸ]ν πόλεμον χ̣ελίος δ̣αρ[ικός].

Var. lect. 2 Extr. ΦΙΑΛ··\Ο Prott, Ε·ΑΜ Conze-Mich. || 6 neglexit Fourmont.

Supplementa quae Boeckhio debentur, non significavi. *A* vs. 2 in ΔΑΡΙΧΌϹ aspirata certa apparet. Ἐχέμ̣[μ]α Λ[ό]χο[ς] Wil. || 6 Ὀλένιος vel Ὀλέριος Wil., Wilhelm. Μ[Ι|ϹΘῸΝ ἈΡΓΥΡΊ]Ο Dittenberger. || 7. 8 idem. || 9 ΤΟΝϯΙΟΝ ΤΩ͂Ν ΧΊΩΝ Boeckh recte; † pro V descripserat Fourmont, quod sane ΞΕΙ͂, non ΧΕΙ͂ esset; idem vitium 23 et fortasse 7. || 12 suppl. Wilh. || 13 extr. uvas passas agnoverant Wil., Wilh.; ἈϹΤΑΦΊϹ est apud Alcmanem Parth. 3, 6. || 15 *h*[Υ]ΙῸϹ meum est; *h*[Ο Χ]ΙΟ͂Ϲ Meister; [Ἔ]Δ[Ο]ΚΕ Dittenberger. || 17 Kirchhoff. || 18 Ἔ[Δ̣]ΟΝ Dittenberger. || 21 ΜΕΔΊΜΝΟϹ ego, ἈΡ̣[Γ]ΥΡΊ[Ο] Wil., reliqua Kirchhoff. || 22 Ἐφέσιοι recte suspicatus erat Müller apud Boeckhium, qui Ἐφέστιοι dederat. || *B* 8 ΜΌ[ΛΟΝ] ΛΟΚΡΌϹ Wil.; Spartano enim non fuisse tantas divitias. || 11. 12 ΤΆΛΑΝ|Τ[ΟΝ] coniciebat Dittenberger, probat Wil.

latus B

Ε Δ Ο Ν Τ Ο Ι Μ Α
Λ Ι Ο Ι Τ Ο Ι Σ
Λ Α Κ Ε Δ Α Ι
Μ Ο Ν Ι Ο Ι Σ
Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο .
F Ρ Κ Α Τ Ι
Μ Ν Α Σ
Ε Δ Ο Κ Ε Μ Ο .
Λ Ο Κ Ρ Ο Σ Τ Ο Ι Σ
Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο
Ν Ι Ο Ι Σ Τ Α Λ Α Ν
Τ Α Α Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο .
Ε Δ Ο Ν Τ Ο Ι
Μ Α Λ Ι Ο Ι
Τ Ο Ι Σ .
. Α Κ Ε Δ Α Ι
. Ο Ν Ι Ο . .
. . . . Λ

latus B

Ἔ̓ΔΟΝ ΤΟῚ ΜΆ-
ΛΙΟΙ ΤΟΙ͂Ϲ
ΛΑΚΕΔΑΙ-
ΜΟΝΊΟΙϹ
ἈΡΓΥΡΊΟ
F[Ί]ΚΑΤΙ
ΜΝΑ͂Ϲ·
Ἔ̓ΔΟΚΕ ΜΌ-
ΛΟΒ̣ΡΟϹ ΤΟΙ͂Ϲ
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟ-
ΝΊΟΙϹ ΤΆΛΑΝ-
Τ[ΟΝ] ἈΡΓΥΡΊΟ.
Ἔ̓ΔΟΝ ΤΟῚ
ΜΆΛΙΟΙ
ΤΟΙ͂Ϲ
[Λ]ΑΚΕΔΑΙ-
[Μ]ΟΝΊΟ[ΙϹ]
Λ

Enumerantur tributa, quae singulae civitates vel homines Lacedaemoniis ad bellum gerendum dederunt. Bellum Peloponnesiacum esse intelligendum inter omnes constat, sed de tempore dissentiunt viri docti. Kirchhoff Melios ante a. 416, quo insula expulsi sunt, stipem solvisse contenderat probante Hicksio, cum Fraenkel propter litterarum formas titulum exeunte quinto saeculo non esse vetustiorem censeret (*Mus. Rhen.* LVII 540); praeterea cum Melii deleto Atheniensium imperio in patriam reducerentur, fieri potuisse, ut intra annos 405 et 404 Lacedaemonios pecunia adiuvarent. Sed ubi animadverteris Melios demum post pugnam apud Aegospotamos commissam redisse, non negabis Fraenkelii opinionem esse falsam. Potius Kirchhoffium laudo; nam vs. 9 in numero eorum, qui pecuniam contulerunt, occurrunt ΤΩ͂Ν ΧΊΩΝ ΤΟῚ ΦΊΛΟΙ, unde apparet tunc Chiorum civitatem societate cum Lacedaemoniis non coniunctam esse, id quod cadit in belli Peloponnesiaci initium. Itaque veri est simillimum hunc catalogum intra annos 428, quo Lacedaemonii civitates Ionicas ad defectionem sollicitaverunt, et 421 scriptum esse. Quod si ita se habet, vix est dubium, quin Molobrus (*B* vs. 8. 9) idem sit atque pater illius Epitadae, quem Lacedaemoniis a. 425 in insula Sphacteria praefuisse Thucydides IV 8 auctor est.

---

2 Spartae in museo 599. Tabula marmoris albi, undique mutilata, cr. 0,07, a. adhuc 0,21, l. adhuc 0,21. ΒΟΥϹΤΡΟΦΗΔΌΝ. Ab incola quodam Mistra Spartam in museum translata. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott. *Ect.* *Tab.*

[- - ἐ]ΛΈϹΘ̣ΑΙ - -
[- - ό]Ν̣ΤΟΝ § ΔΑΜ[- - -]
- - ΟΝ ΤΟΥ͂ΤΟΝ Γ (*vel* Π) -
- - ΔῈ ΠΡΟΤΕΡ̣[- - -]

Saec. V. Vs. 1 Ο non Θ in lapide. || 2 cave suppleas ΤῸΝ ΔΑ͂Μ[ΟΝ]; legebat Tod - Ν ΤῸΝ ΔΑΜ(Ι) - -, sed ante ΔΑΜ - - habes signum interpunctionis.

---

3 Spartae iuxta turrim ad orientalem plagam sitam. Fourmont fol. 26 verso, cf. fol. 215 verso (CIG 1470, [Roehl IGA p. 34, 3, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 36, Meister *SGDI* 4425]).

Α Ι Μ Ο
Λ Μ Ι Α
Α Ν Δ Ρ Α Ι Κ Α Τ Τ Ο
Ⱶ Σ Κ Α Σ Τ Ρ Α Γ Ε Υ Ε̣ Η Σ / /
Μ Ο Ν Ι Ο Υ Σ Ω · Ι · · Ε Ι Λ Ι Π Λ
Υ Σ Κ Α Τ Τ Ο Δ Υ Ν
Σ Σ Ο Ν Τ Α Ι Τ Ο · · · · ·
Ο Ν Δ Ε Λ Α Κ Ε Δ . .
Η Α Γ Η Σ Ι Λ Α Θ
Ω Τ Ι Α Δ Α Σ Λ
\ Ι Ω Ν Δ Ε
Η Σ

[ΤΩ͂Ν ΔΕΙ͂ΝΑ ΚΑῚ ΛΑΚΕΔ]ΑΙΜΟ-
[ΝΊΩΝ ϹΥΜΜ]Α[Χ]ΊΑ.
- - - - - - ΑΝΔΡΑΙ ΚᾺΤ ΤῸ
[ΔΥΝΑΤῸΝ - Α͂]Ϲ ΚΑ ϹΤΡΑΤ̣ΕΎ[Ϲ]Η̣ Ϲ . . .
[- - ΛΑΚΕΔΑΙ]ΜΟΝΊΟΥϹ [- - -]
[- - Ο]ΥϹ ΚᾺΤ ΤῸ ΔΥΝ̣[ΑΤῸΝ - -]
[- - ἔ]ϹϹΟΝΤΑΙ ΤΟ - - -
[- - Τ]ΌΝΔΕ· ΛΑΚΕΔ[ΑΙΜΟΝΊΩΝ ΜῈΝ]
- - Η Ἀγησίλα, Θ - - - -
[- - Δ- *vel* Ϲ]ΩΤΙΆΔΑϹ Λ -
- - - ΊΩΝ ΔῈ - - -
- - - ΗϹ - - - -

Supplementa pleraque Boeckhii sunt. Vs. 2 suppl. Hiller. || 4 [Α͂]Ϲ ΚΑ ϹΤΡΑΤΕΎ[ϹΩ]Ϲ[Ι] Wil. || 10 [Ϲ]ΩΤΙΆΔΑϹ C. Keil *Anal.* 129. 'Foederis reliquiae icti vix ante tyrannorum aetatem, si recte 5 et 6 - ΟΥϹ pro - ΟϹ vel - ΩϹ scribitur. || 9. 10 nomina Lacedaemoniorum, qui foedus aut fecerunt aut iuraverunt. || 19 - ΊΩΝ ΔῈ alterius partis.' Wil.

4 Spartae in museo 217 *b*. Stela marmoris cani, aëtomate et acroteriis ornata, infra cardo qui basi inserebatur; a. 1,17, l. 0,50, cr. 0,14. Edd. W. Vischer inscript. Spartanae 1 et tab. I, 1, *Epigr. arch. Beiträge* 30 (= *Kleine Schriften* II p. 22) et tab. III, 1. (Baumeister Philologus IX 1854, 184), Foucart-Le Bas II p. 508, 194 *a* (cf. explic. p. 103), (Cauer delectus² 27, Müllensiefen de tit. Lac. dial. 44, Michel 181, Meister *SGDI* 4430), Tod *Cat.* Contulit Fraenkel, ectypum confecit Prott, quo fructus sum. Expressi nonnullis litteris ex ectypo additis exemplar Foucartii, qui complures litteras, quas Vischer iam per coniecturam restituerat, in lapide agnovit. Litterae a. 0,015. *Tab.*

ΠΟΘΟΔΟΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΥΔΑΜΙΩΝΟΣ
ΤΟΥΘΕΟΚΡΙΤΟΥΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΠΕΡΙ
ΠΡΟΞΕΝΙΑΣΚΑΙΕΠΕΛΘΟΝΤΟΣΕΠΙ
ΤΕΤΑΣΣΥΝΑΡΧΙΑΣΚΑΙΤΟΝΔΑ *vacat*
ΜΟΝΚΑΙΑΠΟΛΟΓΙΣΑΜΕΝΟΥΑΗΝΠΕΠΟΙ
.ΚΩΣΕΥΧΡΗΣΤΑΚΑΙΚΑΤΑΚΟΙΝΟΝΚΑΙ
ΚΑΤΙΔΙΑΝΤΟΙΣΕΝΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙΝΤΩΝΠΟ
ΛΙΤΑΝΕΔΟΞΕΤΩΙΔΑΜΩΙΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΕΙΜΕΝΤΑΣΠΟΛΕΟΣΔΑΜΙΩΝΑΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣ
.ΑΙΥΠΑΡΧΕΙΝΑΤΕΛΕΙΑΝΑΥΤΩΙΤΕΚΑΙΕΓ
.ΟΝΟΙΣΚΑΙΓΑΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝ
.ΙΟΙΚΟΙΕΝΕΛΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΔΕΕΓΔΟ
.ΗΡΕΓΔΟΤΩΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΕΙΣΑΝ
ΑΝΑΓΡΑΦΕΙΣΑΑΔΕΔΟΜΕΝΑΠΡΟΞΕΝΙΑ
ΑΝΑΤΕΘΗΣΕΤΑΙΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΑΣΑΘΑΝΑ.
ΚΑΤΑΣΥΝΓΡΑΦΑΝΑΝΚΑΓΡΑΨΕΙΟΑΡΧΙΤΕ
ΚΤΩΝΤΟΔΕΑΝΑΛΩΜΑΔΟΝΤΩΟΙΤΑΜΙΑΙ
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΕΠΙΤΑΙΕΝ
ΔΑΜΙΑΙΚΑΙΑΝΑΣΤΡΟΦΑΙΑΙΠΕΠΟΙΗΤΑΙ
ΕΝΤΑΙΠΟΛΕΙΚΑΛΕΣΑΝΤΩΔΕΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΟΙΙΕΡΟΘΥΤΑΙΕΠΙΞΕΝΙΑΕΠΙΤΑΝΚΟΙ
ΝΑΝΕΣΤΙΑΝ *vacat*

Πόθοδον ποιησαμένου Δαμίωνος τοῦ Θεοκρίτου Ἀμβρακιώτα περὶ προξενίας καὶ ἐπελθόντος ἐπί τε τὰς συναρχίας καὶ τὸν δᾶμον καὶ ἀπολογισαμένου ἃ ἦν πεποι[η]κὼς εὔχρηστα καὶ κατὰ κοινὸν καὶ κατ' ἰδίαν τοῖς ἐντυγχάνουσιν τῶν πολιτᾶν ἔδοξε τῶι δάμωι· πρόξενον εἶμεν τᾶς πόλεος Δαμίωνα Θεοκρίτου Ἀμβρακιώταν καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους [κ]αὶ ὑπάρχειν ἀτέλειαν αὐτῶι τε καὶ ἐγ[γ]όνοις καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν, [ε]ἰ οἰκοῖεν ἐλ Λακεδαίμονι· ὁ δὲ ἐγδο[τ]ὴρ ἐγδότω στάλαν λιθίναν, εἰς ἃν ἀναγραφεῖσα ἁ δεδομένα προξενία ἀνατεθήσεται εἰς τὸ ἱερὸν τᾶς Ἀθάνας κατὰ συνγραφὰν ἅν κα γράψει ὁ ἀρχιτέκτων, τὸ δὲ ἀνάλωμα δόντω οἱ ταμίαι· ἐπαινέσαι δὲ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τᾶι ἐνδαμίαι καὶ ἀναστροφᾶι ᾆι πεποίηται ἐν τᾶι πόλει· καλεσάντω δὲ αὐτὸν καὶ οἱ ἱεροθύται ἐπὶ ξένια ἐπὶ τὰν κοινὰν ἑστίαν.

Lacedaemonii Damionem Ambraciotam laudant. De tempore dissentiunt viri docti: Foucart circa a. 220 (cf. Michel et Meister), Swoboda *Griech. Volksbeschlüsse* 140 sq. paullo post a. 188 titulum incisum esse iudicant. Cum ex decreti forma apparere videatur tunc Spartae neque ephoros neque senatum exstitisse, instituta autem sermoque optime congruant cum illis quae in civitatibus Achaeorum valebant (cf. n. 5), non dubito Swobodam sequi. Nam a. 188 Spartam sublatis Lycurgi legibus in Achaeorum societatem receptam esse ex Liv. XXXVIII 34,3 constat: 'imperatum uti -- Lycurgi leges moresque abrogarent, Achaeorum adsuescerent legibus institutisque.' Quando respublica Lacedaemoniorum in pristinum statum redintegrata sit, non liquet.

---

5 Stela marmoris albi, aëtomate et acroteriis ornata, a. 1,05, l. 0,49—0,52, cr. 0,13; litterae 0,015 a. plerumque apicibus ornatae sunt. Inventus est lapis a. 1906 iuxta theatrum in sepulcro quodam aperiendo. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 441, 1.

ΘΟΔΟΝΓΟΙΗΣΑΜΕΝΟΥΚΑΡΝΕΑΔΟΥΤΟΥ
ΑΙΓΛΑΝΟΡΟΣΚΥΡΑΝΑΙΟΥΟΠΩΣΔΙΑΛΕ
ΧΘ ΙΤΩΙΔΑΜΩΙΓΕΡΙΤΩΝΦΙΛΑΝΘΡΩΓΩΝ
ΚΑΙΓΕΡΙΓΡΟΞΕΝΙΑΣΕΓΕΙΚΑΡΝΕΑΔΗΣΑΙΓΛ
ΝΟΡΟΣΓΟΘΟΔΟΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΣΔΙΕΛΕΓΗΠΕΡ
ΤΩΝΦΙΛΑΝΘΡΩΓΩΝΚΑΙΓΕΡΙΓΡΟΞΕΝΙΑΣΕΔΟΞ
ΤΩΙΔΑΜΩΙΚΑΡΝΕΑΔΗΝΑΙΓΛΑΝΟΡΟΣΚΥΡΑΝΑ
ΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΤΑΣΓΟΛΕΟΣ ΑΥ
ΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΥΓΑΡΧΕΙΝΔΕΑΥΤ
///ΑΙΤΑΤΙΜΙΑΟΣΑΓΕΓΡΑΓΤΑΙΕΝΤΟΙΣΝΟ
////ΙΣΤΟΙΣΓΡΟΞΕΝΟΙΣΤΟΝΔΕΕΚ
////ΤΗΡΑΕΚΔΟΜΕΝΜΕΘΩΝΟΝΟΜΟΣΚΕ
ΛΕΥΕΙΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΕΙΣΑΝΑΝΑΓΡΑΦΕΝ
ΤΑΤΑΔΕΔΟΓΜΕΝΑΑΝΑΤΕΘΗΣΕΤΑΙΕΙΣΙ
///ΕΡΟΝΤΑΣΑΘΑΝΑΣΤΑΣΧΑΛΚΙΟΙΚΟΥΕΙΣΟ
///ΟΓ//ΝΟΝΟΜΟΣΙΣΤΑΣΘΑΙΚΕΛΕΥΕΙΚΑΤΑ
ΣΥ Α ΑΝΑΝΚΑΓΡΑΨΕΙΟΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝΤΟΔΕΑ
ΝΑ/ ΔΟΜΕΝΤΟΝΕΓΙΔΑΜΙΟΡΓΟΝ

[Πό]θοδον ποιησαμένου Καρνεάδου τοῦ Αἰγλάνορος Κυραναίου, ὅπως διαλεχθ[ῆ]ι τῶι δάμωι περὶ τῶν φιλανθρώπων καὶ περὶ προξενίας· ἐπεὶ Καρνεάδης Αἰγλ[ά]νορος πόθοδον ποιησάμενος διελέγη περ[ὶ] τῶν φιλανθρώπων καὶ περὶ προξενίας, ἔδοξ[ε] τῶι δάμωι· Καρνεάδην Αἰγλάνορος Κυρανα[ῖ]ον πρόξενον εἶμεν τᾶς πόλεος αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, ὑπάρχειν δὲ αὐτ[ῶι] [κ]αὶ τὰ τίμια ὅσα γέγραπται ἐν τοῖς νό[μο]ις τοῖς προξένοις, τὸν δὲ ἐκ[δο]τῆρα ἐκδόμεν μεθ' ὧν ὁ νόμος κελεύει στάλαν λιθίναν, εἰς ἃν ἀναγραφένⱼτα τὰ δεδογμένα ἀνατεθήσεται εἰς τ[ὸ] [ἱ]ερὸν τᾶς Ἀθάνας τᾶς Χαλκιοίκου εἰς ὃ[ν] [τ]όπ[ο]ν ὁ νόμος ἵστασθαι κελεύει κατὰ συ[νγρ]α[φ]ὰν ἅν κα γράψει ὁ ἀρχιτέκτων, τὸ δὲ ἀνάλ[ωμα] δόμεν τὸν ἐπιδαμιοργόν.

Eiusdem temporis atque titulus qui antecedit. 'Vs. 1—3 et 4—6 dittographia; priora supersunt ex actis συναρχίας, a qua Aeglanor petiverat, ut ad populi comitia admitteretur.' Wil.

6 'Paroreae; misit Benthylus Smyrnaeus per Beierum Professorem Lipsiensem.' (CIG 1332, [Meister *SGDI* 4458]).

. Π Ε Ι Δ Η Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ο Σ Π Ο Λ Ε Μ Α Ρ Χ Ο Υ Λ Ε Υ Κ Α Ꙇ :
Σ Ε Υ Ν Ο Υ Σ Υ Π Α Ρ Χ Ω Ν Δ Ι Α Π Α Ν Τ Ο Σ Τ Α Ι Π Ο Λ
\- - - - - - - - - Μ Ε Γ Α Λ Α Σ Κ Α Ι Κ Α Θ Ι Α :
. . Ο Ι Σ Ε Ν Δ Ι Α Ν . . . .

[Ἐ]πειδὴ Φίλιστος Πολεμάρχου Λευκάδι-
[ο]ς εὔνους ὑπάρχων διὰ παντὸς τᾶι πόλ[ει]
[- - - χρείας] μεγάλας καὶ καθ' ἰδ̣[ίαν]
[τ]οῖς ἐνδιαι̣τ̣[ωμένοις παρέσχηται καὶ κοινᾶι]
\- - - - - - - - - - - - - -

Supplementis Boeckhii usus restitui. Vs. 3 extr. καθ' ἰδ̣[ίαν] Fraenkel.

---

7 'Novae Spartae in palatio archiepiscopali.' Fourmont p. 99 verso (cf. p. 206). (CIG 1331, [Müllensiefen De tit. Lac. dial. 54, Meister *SGDI* 4433]).

. Α Ι . . . Α Ν . Ω Δ Ε Κ Α Ι Ο Ι Κ Α Τ Α Σ Τ Α . . .
Γ Ρ Α Φ Ο Ι Ν Ο Μ Ο Ν Π Ε Τ Ο Υ Τ Ω Ν Ε Π Α Ι . . .
Τ Ο Ν Κ Α Ι Ε Π Ι Τ Α Ι Ε Ν Δ Ι Μ Ι Α Κ Α Ι Α Ν Α Σ . . . .
Π Ε Π Ο Ι Η Τ Α Ι Ε Ν Τ Λ Ι Π Ο Λ Ε Ι Δ Ο Ν Τ Ω Δ Ε . . .
Ε Π Ι Μ Ε Λ Ι Τ Α Ι Τ Ο Υ Ρ Ω Μ Α Ι Ο Υ Κ Α Τ Α Λ Υ Μ . . .
Ν Ο Ν Τ Ω Α Υ Τ Ω Ι Τ Ε Κ Α Ι Τ Ο Ι Σ Μ Ε Τ Α Υ Τ Ο . . .
Τ Ο Ι Σ Ε Ν Τ Ο Ι Σ Ν Ο Μ Ο Ι Σ Δ Ι Α Τ Ε Τ Α Κ Τ Α Ι Δ Ω
Τ Ω Ι Κ Α Ι Ο Π Α Ν Ι Α Ι Ξ Ε Ν Ι Α Τ Α Μ Ε Γ Ι Σ Τ Α Ε Κ Τ
Π Ο Λ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Ο Σ Α Ν Τ Ε Δ Ι Ε Γ Ρ Α
– ∩ Υ Τ Ο Ν Κ Α Ι Ο Ι Ε Ρ Ο Σ

\- - - - - - - - - - - - - - -
. α γ̣[ραψ]ά̣ν[τ]ω δὲ καὶ οἱ καταστα[θέντες νομο-]
γράφοι ν̣όμον πε(ρὶ) τούτων· ἐπαι[νέσαι δὲ αὐ-]
τὸν καὶ ἐπὶ τᾶι ἐνδ[α]μία(ι) καὶ ἀνασ[τροφᾶι, ἇι]
πεποίηται ἐν τ̣ᾶι πόλει· δόντω δὲ [αὐτῶι οἱ]
ἐπιμελ[η]ταὶ τοῦ Ῥωμαίου καταλύμ[ατος καὶ παρε-]
[χ]όντω αὐτῶι τε καὶ τοῖς μετ' αὐτο[ῦ, ἅτινα αὐ-]
τοῖς ἐν τοῖς νόμοις διατέτακται· δό̣[ντω δὲ αὐ-]
τῶι καὶ ο[ἱ τ]α[μ]ίαι ξένια τὰ μέγιστα ἐκ τ[ῶν νό-]
[μων ἀ]ποδ̣εξάμενο[ι], ἅ[[ν]] τε διεγρά[ψαμεν]
[περὶ] τ̣ο̣ύτ[ω]ν, καὶ ὁ ἱερὸς - - - -

Supplementa leviora Boeckhio debentur, qui titulo CIG 1193 (=IG IV 679) nitebatur. Vs. 1 [δι]αγ[ραψ]ά̣ν[τ]ω? ego, [γραψ]άν[τ]ω Boeckh. || 4. 5 suppl. Hiller, ego; δόντω δὲ [αὐτῶι οἱ] ἐπιμεληταὶ τοῦ Ῥωμαίου κατάλυμ[α καὶ] Wilh. || 5. 6 Hiller, Wilh. suppl. - -|νόντω Boeckh, [καὶ | δ]όντω Meister. || 6 extr. supplevi. Dubitat Wilhelm, an per errorem scripserit lapicida: ἅτινα ΕΝ|ΤΟΙΣΕΝΤΟΙΣ νόμοις. || 7 extr. supplevi. || 8 corr. Hiller, Wilh. || 9. 10 temptavi. 'Fragmentum maxime memorabile in honorem civis Romani, qui Spartae versabatur, scriptum haud dubie saeculo a. u. c. VI, quo Romani Graeciam intrarunt' (Boeckh). || 5 οἱ ἐπιμεληταὶ τοῦ Ῥωμαίου καταλύματος sunt proxeni, qui curam habebant civium Romanorum. Ad κατάλυμα τῶν Ῥωμαίων cf. n. 894, Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 40 et Ziebarth *Rhein. Mus.* LXIV 1909, 335.

---

8 Spartae in museo 241 fragmentum stelae e marmore caeruleo factae a. 0,16, l. 0,43, cr. 0,15. Margo dexter servatus, partes reliquae fractae. Edd. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 383, 9, Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

////////////////////// Ꙇ Ι Α *vac.*
//Γ Ρ Α Τ Α Γ Ο Ι Κ Α Ι Α Π Ο Λ Ι Σ Λ Α Κ Ε Δ Α Ι
Λ Ι Τ Α Ι Π Ο Λ Ε Ι Χ Α Ι Ρ Ε Ι Ν Π Ο Ο Ο Δ Ο Ν
Ο Τ Ι Τ Ε Τ Α Ν Β Ο Υ Λ ////////////////////// Ν _ Κ Κ Λ Η
Υ Λ Ε Ο Ν Τ Ο Σ Α Ι Σ Χ Ρ Ι Ω Ν Ο Σ Α Ι Σ Χ Ρ Ω
Π Ο Λ Ι Τ Α Ν Κ Α Ι Ε Ν Φ Α Ν Ι Ξ Ο Ν Γ Ω Ν Π Ε
Λ Χ Ο Υ Κ Α Ι Ι Π Π Ο Ο Ρ Α Ε Ο Σ Τ Ο Υ Ι ¬ – ^ ^ Ρ Λ
//

[- - - - - - - εὐεργε]σ̣ί̣α.
[- - - - - - ων οἱ σ]τ̣ραταγοὶ καὶ ἁ πόλις Λακεδαι-
[μονίων ἐφόροις κ]αὶ τᾶι πόλει χαίρειν· πόθοδον
[ποιησαμένων π]οτί τε τὰν βουλ[ὰν καὶ τὰ]ν ἐ̣κκλη-
[σίαν ἁμῶν - - το]ῦ Λέοντος, Αἰσχρίωνος [τοῦ] Αἰσχρω-
[νος τῶν ὑμετέρων] πολιτᾶν, καὶ ἐνφανιζό̣ν̣των πε-
[ρὶ - - τοῦ - -]ά̣χου καὶ Ἱπποθραέος τοῦ Ἱ̣π̣π̣ο̣θ̣ρα̣-
[έος - - - - - - - - - - - - - - - - - -]

Var. lect. Vs. 1 omiserunt editores. || 6 extr. ΕΜΦΑΝΙΖΩ̣ΝΤΑΝΠΕ Martha, ΙΞΟΜΕ̣Ν·ΝΠΕ Tod.

Epistula urbis exterae, qua complures Spartanorum cives laudantur. Lapidem attribuendum esse censet Fraenkel alteri potius a. Chr. n. saeculo quam ultimo. Aliter de tempore iudicavit Tod l. l. p. 5: '*all three inscriptions, being addressed to the ephors as the highest officials of the Spartan state, are probably prior to 226 B. C., for about that time the ephorate was temporarily crushed by Cleomenes III, and though it came into existence again, it never took its place at the head of the Spartan magistracy.*' Quod mihi quidem non probatur. Habes enim in epistula quadam medio fere secundo a. Chr. n. saeculo scripta formulam Λακεδαιμονίων ἐφόροις καὶ γερουσίᾳ̣ καὶ δήμῳ (Ioseph. archaeol. XIII, 166; v. supra praefatio), unde apparet sententiam Todii stare non posse. Accedit, quod litterarum formae alteri potius quam tertio saeculo conveniunt. || 6 τῶν ὑμετέρων Wilh., Hiller. ἐνφανιζομέ̣ν[ω]ν Tod; haud recte, nam semper formae generis activi in usu sunt cf. IG IV 853, 10 et Dittenberger Syll.[2] III p. 297 s. v.

9 Angulus superior dexter stelae fastigatae e marmore caeruleo fabricatae, inaedificatus Spartae in area domus quam possidet Stauros Antonopulos. A. 0,19, l. 0,18. Martha *Bull. Hell.* I 384, 11. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 438, 12. Contulit Prott, exscripsi.

vacat Ι Μ Ο Ν Ι Ω Ν .

Ν Ι Ω Ν Ε Φ Ο Ρ Ο Ι Σ Κ Α Ι
Ɂ Ι Υ Μ Ω Ν Κ Α Ι Τ Ω Ι
Ω Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Ι Α Υ
‾ Τ Ϥ Ξ Α Ν Τ Ε Σ Α ˋ

¹[Λακεδα]ιμονίων. ²[-- Λακεδαιμο]νίων ἐφόροις καὶ ³[τᾶι πόλει χαίρειν· ---] ωι ὑμῶν καὶ τῶι ⁴[--- τ]ῶι γραμματεῖ αὐ⁵[τῶν --- προσ]τάξαντες αὐ⁶[τ ---].

Litterae vel urbis cuiusdam vel proconsulis Romani. Primo a. Chr. n. saeculo incisae esse videntur.

10 Fragmentum marmoris inaedificatum in muro refectorii monasterii iuxta Spartam siti, quod appellant Ἅγιοι Τεσσαράκοντα. Litterae a. 0,02. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 191, 47.

Ε Ι ι Α̣ Λ Μ Α Ι ,
Τ Ω Ι Ε Π Ε Μ Ο Υ
Γ Ρ Γ Α Φ Ο Ι Ρ
Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ
Τ Α Ι Π Ο

Var. lect. Vs. 3 '*After* ΓΡ *seems to be a later clampmark*'.

[- - - - - - - ἀπ-]
1 ἐ̣[στ]αλμαι - - - - - -
τῶι ἐπ' ἐμοῦ [- - ἀντί-]
γραφον̣ (?) ρ - - - - -
Λακεδαιμ[ονίων ἐφόροις καὶ]
τᾶι πό[λει χαίρειν· - - -]

Vs. 1—3 restituit Wil. || 4 Tillyard. || 5 ego. 'Scriba alius doricae civitatis, rogatus a Lacedaemoniis, exemplum mittit decreti in tabulis suis adservati.' Wil.

11 Spartae in museo 224. Fragmentum stelae a dextra margine servato, a. 0,25, l. 0,30, cr. 0,115. Litterae apicibus elegantibus ornatae. Edd. Foucart-Le Bas II 194*b* (Meister *SGDI* 4439). Cf. Ad. Wilhelm *Jahresh.* IV (1901), *Beiblatt* p. 26 et *Beiträge* 119, qui mox tractabit *Neue Beiträge.* Contulit Prott. *Ect.*

ʟ ι ˎ Σ Α Π Ρ ◡//ʟ///////////////
Κ Α Ι Α Π Ο Δ Ι Δ Ω Τ Ι Τ Α Σ Κ Α Τ Α Ξ ////

Σ Μ Α Τ Α Α Ρ Τ Ε Μ Ι Τ Ι Ο Υ Τ Α Σ Α ΒΟ
Ν Τ Ε Σ Ε Π Ε Κ Ρ Ι Ν Α Ν Ε Π Ε Ι Τ Α Σ Π Ο Λ Ε Ο///
//Κ Α Ι Π Λ Ε Ι Ο Ν Ο Ι Σ Ο Ι Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ε Σ Θ Ε Λ Ο Ι
Γ Μ Α Τ Ω Ν Τ Ω Ν Υ Π Ε Ρ Χ Ρ Ο Ν Ο Υ Ν Τ Ω Ν Α
Ο Υ Σ Ε Υ Κ Α Ι Ρ Ο Υ Ν Τ Α Σ Ε Ν Δ Ι Α Φ Ο Ρ Ο Ι Σ Τ Ω Ι
\ Φ Ο Ι// Α Κ Α Ι Σ Υ Ν Ε Π Ι Λ Α Β Ε Σ Θ Α Ι Τ Ω Ν Κ Ο///
//Γ Ε Σ Ε Ν Τ Ω Ι Δ - Υ Π Ε Δ Ε Ι Ξ Α Ν Δ Ι Ο Τ Ι //////
Ρ Ε Ι Α Ν Ε Ι Σ Χ Η Κ Ε Ι Η Α Π Ο Λ Ι Σ Δ Ι ∩ ‾///////
Ν Δ Ε Ο Τ Ι Ε Ι Η Σ Α Ν Δ Ε ////////ι
Μ Ο Σ//////Γ ι Η Σ Α Ν

- - - - - - - - - - - - - - - - σα προσ[. . . .]
[- - - - - - - - - - -] καὶ ἀποδίδωτι τὰς καταξ[ί]-
[ας χάριτας.]
[- - - - - - - - ψαφί]σματα Ἀρτεμιτίου τᾶς α' βου(λᾶς)
[- - - καθὰ καὶ οἱ γέρο]ντες ἐπέκριναν· ἐπεὶ τᾶς πόλεο[ς]
[ἐπιβαρουμένας ἐπιτάγμασι] καὶ πλειόνοις οἱ ἄρχοντες θέλον-
[τες ἐκβιβάζειν τινὰ τῶν ἐπιτα]γμάτων τῶν ὑπερχρονούντων ἀ-
[ξίωσαν καὶ παρεκάλεσαν τ]οὺς εὐκαιροῦντας ἐν διαφόροις τῶν
[πολιτᾶν ἐπιδοῦναι τὰ διά]φο[ρ]α καὶ συνεπιλαβέσθαι τῶν κο[ι-]
[νῶν πραγμάτων, οἱ δὲ ἐπελθόν(?)τ]ες ἐν τῶι δά(μῳ) ὑπέδειξαν, διότι
[καὶ πρότερον, ὅσων ἁ ἰδιωτῶν τις χ]ρείαν εἰσχήκει ἁ ἁ πόλις, Διό[τι-]
[μος προθύμως δεδάνεικεν. ἐνεφάνιζο]ν δὲ ὅτι εἴησαν δε[δε]γ̣[μένοι ---]
- - - - - - μος [ὅ]τ̣[ι ε]ἴησαν̣ - - - - - - - - -

Var. lect. Vs. 6 ΟΙ et 8 ΤΩΙ in lapide esse contendit Fraenkel. || 13 ‾ ιΗ Hiller in ect. ‾ΝΗ Fraenkel.

Elegantissime restituit titulum Wilhelm. Vs. 1. 2 suppl. Fraenkel. || 3. 5 Foucart. || 12 extr. 13 Hiller. || 4 extr. Ἀρτεμιτίου τᾶς ΑΒΟ videtur designare primum senatus consessum, qui mense Artemitio haberetur; aliter iudicat Wilhelm (*Beiträge*), qui complures senatus Spartae exstitisse suspicatur.

Titulum antiquiorem aetate imperatorum esse censet Foucart. Sane recte, nam I. a. Chr. n. saec. scriptus esse videtur. Fortasse eodem tempore, quo M. Antonius Creticus urbes Peloponesi vexabat (v. titulum Epidaurium IG IV 932 et Gythiaticum V 1, 1146).

12 Exscripsit Ch. Lenormant in templo quodam prope theatrum. Edd. Le Bas *Inscr. gr. et lat.* 1836 cah. II 128, 34 et *Expéd. de Morée* II 74, 13, Roß Inscr. Gr. ined. I 25. Lenormantium sequor, qui pleniorem titulum viderat.

Ω Σ Τ Ο
Ι Σ Π Ε Π Ο Ι
Ε Κ Α Σ Τ Ο Ν Τ Ω Ν
Τ Ε Α Ρ Ε Π Ι Δ Η Μ Ο Υ
Τ Ρ Ι Δ Ι Α Υ Τ Ο Υ Κ Α Τ Α Τ Ο

[- - - - ἐπειδή - - -]
1 - - ως το[- - - - - εὐ]
- - ις πεποί[ηκε *vel* - ηται - -]
ἕκαστον τῶν [τε πολιτῶν τῶν]
τε [π]αρεπιδημού[ντων ἐν τᾶι πα-]
τρίδι αὐτοῦ κατὰ τὸ [δυνατόν -]
- - - - - - - - - - -

Supplevit Fraenkel vs. 2 et 5. Idem legebat 2. 3 ἕκαστον τῶν [κατοικούντων τῶν] | τε [π]αρεπιδημού[ντων]. Hillerum sequor.

13 Fragmentum marmoris cani, a. 0,11, l. 0,17, cr. 0,125, a dextra margo servatus. Litteras a. 0,02 I. ante vel post Chr. n. saec. sculptas esse iudicat Woodward, qui edidit *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 138, 66.

ϒ⁄ \
\ Ν Ε Χ Ε Ι
Ι Ν Α Υ Τ Ο Ν
⊥Ε Ν Τ Υ Γ Χ /
\ Α Ι Δ Ε Α ϒ –
Α Ι F ᒧ

- - - - - - - - -
- - ἆ̣ν ἔχει - - -
- [πᾶς]ιν αὐτὸν - -
- - ἐντυγχά[νουσι τῶν πολιτᾶν]
[- εἶ]ṇαι δὲ αὐṭ[ὸν *vel* ῷ̣]
[- κ]αὶ ẹ̣κ̣[γόνους *vel* -οις]

Superesse videtur de decreto honorario. Supplevit Wilamowitz.

---

14 Fragmentum marmoris caerulei, a. 0,12, l. 0,29, cr. 0,22; inventum septentriones versum ab arce. Litterae a. 0,009 primo a. Chr. n. saeculo vel paulo post scriptae esse videntur. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 78, 84.

∠ Δ Ι /
Ι Η Σ Ε Υ Τ Α Ξ Ι
Ι Τ Η Σ Η Μ Ε Τ Ε Ρ Α Σ Π Ο Λ Ε Ω ∠
Α Ρ Ι Τ Ο Σ Α Π Ο Δ Ο Σ Ε Ι Τ Ι Μ Ω Ν Δ Ε
Ι Α Γ Α Θ Η Ι Τ Υ Χ Η Ι Κ Α Ι Σ Ω Τ Η Ρ Ι Α Ι Κ /
Μ Ο Ν Τ Ο Ν Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν Ι –
– – Π Τ Ω Ι Ε Ξ Α Π Ε Σ Τ Α Λ Κ Ε Ν
– Ρ Τ Ω Ν Π Ο Λ Ε Ω Ν Α
Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν

- - - - - - - - σ Δι/ - - - - - - - - - - - - - -
[- - - - - μετὰ πλείς]ṭης εὐταξί[ας ἀξίως τᾶς τε ἑαυτοῦ πα-]
[τρίδος κα]ὶ τᾶς ἡμετέρας πόλεως, [ὅπως οὖν ὁ δᾶμος φαίνηται μὴ λει-]
[πόμενος ἐν χ]άριτος ἀποδόσει, τιμῶν δὲ [καταξίως τοὺς εὐεργετοῦντας]
[αὐτὸν, ἐ]π̣' ἀγαθᾶι τύχηι καὶ σωτηρίαι κα[ὶ̣ εὐτυχίαι τᾶς πόλεως]
[ἐπαινέσαι τὸν δᾶ]μον τὸν Λακεδαιμονίων - - - - - - - -
[- - - - *nomen in* ξ̣[ί]ππωι ἐξαπέσταλκεν - - - - - - -
[- - - - - ὑπ]ẹ̀ρ τῶν πόλεων ἀ[μφοτέρων - - - - - - -]
[- - - - - - Λακ]εδαιμọν[ι - - - - - - - - - - -]

Suppl. Hiller, Wil. et imprimis Wilh., qui refert ad IG XII 5, 8. || 'Civitas extera Lacedemonios laudat, qui arbitros aut iudices τοὺς σὺν - - ξίππωι miserant.' Wil.

---

15 Edidit Roß Inscr. Gr. ined. I 26.

Μ Α Χ Ο Ι Σ Ι
Ε Χ Υ Ρ Α Κ Α Ι
Χ Υ Ρ Α Α Ν Δ Ο
Α Υ Τ Ο Υ Σ _ _ _
Π Α Ρ Ε Σ Χ Ε Σ Θ Α Ι
Κ Α Ι Ε . . Ε Ν Α Υ Τ Ο
Ε Γ Α Ρ Τ Η . Τ Α Ν Α
Α Υ Τ Α Ν Σ Τ Α Λ Α Ν
vac.

[- - - συμ?]μάχοις ι - - - - - - - - - - -
[- - - ἐν]έχυρα καὶ - - - - - - - - - - -
[- - ἐνέ]χυρα ἀνδό[μεν? - - - - - - - -]
- - αὐτοὺς - - - - - - - - - - - - - -
- - παρεσχ[ῆ]σθαι - - - - - - - - - - - -
- καὶ ε[ἶμ]εν αὐτὸ[ν - - - - - - - - - -]
[Σ]π̣αρτ[ιά]ταν· ἀ[ναγράψαι δὲ καὶ τὰν δωρεὰν ἐς τὰν]
αὐτὰν στάλαν - - - - - - - - - - - - -

Vs. 1—3 suppl. Fraenkel. || 6—8 Hiller, Wil. An fuit καὶ ε[ἶμ]εν αὐτὸ[ν πρόξενον τᾶς πόλεος τῶν Κο]ṭ[υ]ρτ[α]τᾶν? Huius urbis decreta v. n. 961—966.

---

16 Ed. Leake *Travels in Morea* III 72 cf. II p. 521. Est inaedificatum in ecclesia parva monasterii XL martyrum trans Eurotam (Roß Inscr. Gr. ined. I p. 16 et Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 191). Exscripserat initio saec. XVIII vir nobilis de Seidel, e cuius schedis in bibliotheca universitatis Lipsiensis edidit C. Keil Anal. epigr. et onomat. p. 86. Accuratissime descripsit L. Roß in diario, quem sequor.

Τ Ο Υ Δ Ε Λ Ο Ι Π Ο Υ Μ Η Δ Ε Ν Α Ν Ο
Σ Ο Υ Α Ι Τ Ε Ι Σ Θ Α Ι . Ο Υ . Π
Ο Ι Ο
Δ Ι Α Τ Ο Υ Τ Ο Υ Τ Ο Υ Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Υ
Τ Ο Υ Τ Ο Υ Σ Γ Α Ρ Ο Μ Ε Ν Σ Ε Β Α Σ
Δ Ε Δ Η Μ Ο Σ Π Ο Λ Λ Α Ι Σ Η Λ
Μ Ε Ν Ε Ξ Ε Β Α Λ Ε Ν Ο Υ
Ο Σ Γ Ε Γ Ρ Α Π Τ Α Ι
Τ Ω Ν Κ̅Η̅ Γ Γ Γ

Var. lect. Vs. 2 init. ΤΟΥ Leake, ΣΟΥ Seidel, ut ex Keilii commentario apparet, et Roß; extrem. post ΑΙΤΕΙΣΘΑΙ solus Seidel habet ·ΟΥ·Π. || 3 ΟΙΟ neglexit Seidel, Leake posuit intra vs. 1 et 2 (Keil cum vs. 2 coniunxit); apparet litteras illas ex alio titulo superesse.

τοῦ δὲ λοιποῦ μηδὲν ἀνό[ητον - -]
σου αἰτεῖσθαι - ου - π - - - -
- - - - - - - - - - - -
διὰ τούτου τοῦ κεφαλαίου - - -
τούτους γὰρ ὁ μὲν Σεβασ[τὸς - -, ὁ]
δὲ δᾶμος πολλά(κ)ις ἤδ̣[η - - οὓς]
μὲν ἐξέβαλεν, οὓ[ς δὲ - - - -]
- ος γέγραπται - - - -
- τῶν κ̅η̅ γ̣ẹ̣ρ̣[όντων - -]

'Epistula sive proconsulis Achaiae sive legati ab Augusto vel Tiberio missi, qui urbis Lacedaemoniorum turbas Euryclis potentia natas componeret.' Wil. Vs. 6. 7 ἤδ̣[η - - οὓς] | μὲν ἐξέβαλεν, οὓ[ς δὲ - - Wil. || 9 idem supplevit.

---

17 Fourmont p. 65 verso (CIG 1303).

. . . . Ο Κ Ρ Α Τ Ω Ρ Κ Α Ι Σ Α Ρ Τ . . .
. . . . Ο Μ Σ Υ Ν Π̣ Α Ο Τ Α Χ Ο Σ . . .
. . . . \ Ρ Ι Ο Μ Η . Λ Τ Ο Π Α Ρ Ο Σ . .
. . . . Λ̣ Ν Κ Ι Ϲ Θ Η Ρ Α Τ Α Ν Ν . . .
Ω Ν Β Ο Δ Α Λ Λ Ρ Κ Λ Ι Τ Ω̣
Δ Λ Ι Π . Ρ Ο Σ Ο Δ Ο Ν Ω Τ . .
Ẹ Υ Α Ν Δ Ρ Ι Α Ν Ε Ρ Α Μ Ε Ν . . .
Ο Ι Ρ Λ Ε Ι Μ Ε = ...
Λ Ε Ν Υ Π Ι Ο Ν . . . . ∠ Ο Ν Τ Ε Ρ Ε . .
Κ Α Ν Τ Ω Σ ᒻ . . . . Γ Η Α Μ Ε Ν . . . .
Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Ρ Α Ν Β Ρ Ο Ρ . Ν . \ Ο Τ Α . . .
Ο Ρ Ε Ρ Ρ Ο Υ Σ Ι Τ Ω Υ . . . . Τ Η . . .
. . . .
. . . .

1[- - - - Αὐτ]οκράτωρ Καῖσαρ Τ - - 5- - - [Λακεδαιμονί]ων βο[υ]λ[ᾶι] καὶ̣ τῶι [δήμωι χαίρειν· - -] 6- - πρόσοδον - - 7- - εὐανδρίαν ε(ὕ)ραμεν - - - 11- ἀν[θ]ρώ[πω]ν - - - 12[γ]ερουσι - - -

Epistula imperatoris. Vs. 1—4 nomen et magistratus eius.

18 Lapis quadratus marmoreus 0,95, 1,05, 0,35, a duobus lateribus affinibus litteris inscriptus; inventus in fossa E iuxta theatrum. Litterae a. 0,02. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 445, 2. Cf. Woodward, ibid. XV 101. A sinistra vicenas litteras desiderari (in vs. 1?), a dextra iam vs. 5 marginem fere tangi Tillyard testatur. Ziebarth *Aus dem griechischen Schulwesen* p. 56.

latus A

Κ Α Ι Ο Ι Γ Ε Ρ Ο Ν Τ L
ΠΑΣΗΧΡΩΜΕΝΟΣΕΠΙΝΟΙΑΙΝΑΤ – – Λ
ṆΥΠ̣ΕΣΧΕΤΟΥΠΕΡΦΛΑΒΙΟΥΧΑΡΙΞΕΝΟ
ΟΥΔΗΜΟΥΚΕΦΑΛΑΙΟΥΜ̂ΚΑΙΦ ΩΝΜ̣ΕΓ Ọ Ι
ΓΕΤΑΓΜΕΝ ΑΤΑΤ̣ΟΥΣΙΕΡΟΥΣΝΟΜΟΥΣΚΑΙΤ̣ ΨΗ
ΗΣ̣ΑΜΕ̣ΙΠΤΙΚΗΣΤΡΑΠΕΖΗΣΙΝΕΧΗΔΙΑΙΩΝΟΣΗ̣ΠΟ
ΗΚ/ Ọ Ε ΟΣΓΕΙΝΟΜΕΝΗΗΠΡΟΣΟΔΟΣΕΚΤΕΤΩΝΤΟΚΩΝΚΑΙΤΩΝ
ΙΙΙ Λ̣ΑΣ̣ΙΑΣΘΕΝΤΑΕΠΑΘΛ ΩΝΛΕΩΝΙΔΕΙΩΝΔΙΑΤΑΣΤΩΝΑΓΩΝΙ
ΙΙΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝΤΩΝΠΡΕΣΒΕ̣ΩΝΤΩΝΑΡΧ̣ΕΙΩΝΕΝΑΝΑΝΤΙΙ Λ̣
ΙΩΝΑ̣C Ọ Ε̣ ΩΝΕΧΟΝΤΩΝΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΑΣΟΥΣΑ!!ΚΑΤΑΣΤΗ
ΓΡ̣ΟΦΟΡΟΥΣΜΗΞΛΑΣΣΟΝΑΣ̣Ε̣ΚΑΙΠΑΛΑΙΣΤΡΟΦΥ
ΝΛ̣Λ̣ΕΓΕΣΘΑΙΑΠΟΤΩΝΑΠΟ .Ψ̣Α̣ΜΕΝΩΝΗΤ
ΤΟ Ρ ΙΟΝ ΠΛ ΟΣ Ε̣Υ·ΣΑΝ

latus A

[- - - - - - - - καθὰ] καὶ οἱ γέροντε̣[ς ἐπέκρειναν]
[Ἐπειδὴ Ἀγησίλαος? - - -] πάσῃ χρώμενος ἐπινοίᾳ, ἵνα τε̣ τὰ̣ [Λεωνίδεια γίνη-]
[ται κατὰ τὴν εὐαγγελίαν, ἥ]ν ὑπέσχετο ὑπὲρ Φλαβίου Χαριξένο[υ - -]
[- - - - - - - - - τ]οῦ δήμου κεφαλαίου μ(υρίων) καὶ φʹ, ὧν ἐν κ - - -
[- - - - - - - - - -]τ̣εταγμέν[οι κατ]ὰ τοὺς ἱεροὺς νόμους καὶ τ[ὸ] ψή-
[φισμα τοῦ δήμου τὸ περὶ τ]ῆς ἀμειπτικῆς τραπέζης, ἵν᾽ ἔχῃ δι᾽ αἰῶνος ἡ πό[λις]
- - - - - - - - ἡ̣ κα̣θ̣᾽ ἔ[τ]ο̣ς γεινομένη πρόσοδος ἐκ τε τῶν τόκων καὶ τῶ̣ṇ
[ζημιῶν χωρῆι εἰς τὰ δ]ι̣π̣λασιασθέντα ἔπαθλ[α τ]ῶν Λεωνιδείων διὰ τὰς τῶν ἀγωνι-
[ζομένων - - -] π̣ρ̣οκαθημένων τῶν πρέσβεων τῶν ἀρχείων ἐναν⟨αν⟩τί[ον - -]
[- - - - - -]τ̣ῶν ἀθ̣[λο]θε[τ]ῶν ἐχόντων ὑπηρετοῦντας, οὓς ἂ̣ν καταστή[σωσιν]
[οἱ - - - - - - - -, λου]τ̣ροφόρους μὴ ἐλάσσονας εʹ καὶ παλαιστροφύ[λακας *numerus*,]
[- - - - - - - - - ἀ]ν̣α̣λέγεσθαι ἀπὸ τῶν ἀπο[γρα]ψ̣αμένων ἢ [τ̣ῶν]
- - - - - - - - - - - - τ̣ὸ̣ [ἀ]ρ[γύρ]ιο̣ṇ? [μὴ] π̣λ̣[έον]ο̣ς̣ . . . . ευσ̣αṇ

Var. lect. *A* vs. 4 ΩΝΕΝΚΕ//ΦΟΡ̣// Woodward, qui legit ὧν ἐν κ(αὶ) ἐ[μ]φόρ[ιον] vel ἐ[κ]φόρ[ου]. ὧν μερ[ίζεσθαι τοὺς τόκους μετὰ? τὰ] τεταγμένα Ziebarth. || 1 suppl. Wilh. cf. n. 11. || 2 extr. 3 Hiller. || 7 init. Wil. || 8 Ziebarth. || 9 Wil. || 11 Hiller. || 13 Wilh., Hiller.

latus B affine

ΜΑ ΜΕΝΑ̣..ΝΕΙΖΟΜΕΝΟΣΑΝ...Ν Ṇ Ε Φ Ọ Ι
ΑΓΩΝΙΖΟΜ Τ Ọ Π
ΗΣΕΤΑΙΜΕΧΡΙ*Φ ΕΙΔΕΤΙΣΑΝΤΙΛΕΓΟΙΤΩΝΖΗΜΙΩΘΕΝΤΩΝΚΡΙΝΟΥΣΙΝΟΜΟΣΑΝΤΕ
ΩΟΙΠΕΠΑΤΡΟΝΟΜΗΚΟΤΕΣΤΗΣΤΡΙΤΗΣΗΜΕΡΑΣΚΑΙΤΟΝΚΑΤΑΚΡΙΘΕΝΤΑΠΡΑ
ΙΕΙΣ//ΜΕΝΟΙΤΗΝΔΙΟΙΚΗΣΙΝΗΑΛΛΟΣΟΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣΤΩΝΠΟΛΕΙΤΩΝΜΕΤΑΥ̣
ΙỌΛ̣ΙΟΥ̣ΟΕΣΤΑΙΤΟΥΠΡΑΞΑΝΤΟΣΤΑΔΕΠΡΟΣΓΕΙΝΟΜΕΝΑΧΩΡΗΣΕΙΕΙΣΑΑΝΟΔΗΜΟΣ
ΕΛΗΣΗΚΑΙΟΙΑΡΧΟΝΤΕΣΚΡΕΙΝΩΣΙΤΗΣΔΕΕΣΟΜΕΝΗΣΚΑΤΕΤΟΣΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣΑΠΟ
ΑΓΡΙΑΝΙΟΥΙΣΜΕΧΡΙΥΑΚΙΝΘΙΟΥ̣ΕΙΣΤΑΜΕΝΟΥΕΠΙΜΕΛΗΣΟΝΤΑΙΟΙΝΟΜΟΦΥΛΑΚΕΣ
ΚΑΙΟΙΑΘΛΟΘΕΤΑΙΟΙΤΙΝΕΣΔΙΑΓΝΩΣΟΝΤΑΙΠΕΡΙΤΩΝΓΕΙΝΟΜΕΝΩΝΤΙΣΙΝΕΝΤΗΠΑ
ΝΗΓΥΡΕΙΖΗΤΗΣΕΩΝΑΣΕΙΝΑΙΕΚΕΧΕΙΡΙΑΣΠΑΣΙΠΡΟΣΠΑΝΤΑΣΕΚΥΡΩΣΕΝΟ
ΔΗΜΟΣΤΩΝΕΙΣΑΓΟΝΤΩΝΤΙΕΝΤΑΙΣΤΗΣΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣΗΜΕΡΑΙΣΕΧΟΝΤΩΝ
ΑΤΕΛΕΙΑΝΤΗΣΤΕΕΙΣΑΓΩΓΙΜΟΥΚΑΙΠΡΑΤΙΚΗΣΕΙΣΔΕΤΟΔΙΑΙΩΝΟΣΜΕΝΕΙΝ
ΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΔΟΞΑΜΕΣΟΝΤΑΙΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΙΤΩΝΤΡΙΣΜΥΡΙΩΝΔΗΝΑΡΙΩΝΑ
ΠΟΤΩΝ ΤΩΝΤΗΝΤΡΑΠΕΖΑΝΚΑΙΑΠΟΤΩΝΔΑΝΕΙΖΟΜΕΝΩΝΔΙΑΔΗΜΟΣ
ΤΑΙ ΕΙΝΟΜΕΝΩΝΚΑΤΑΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΕΡΙΤΗΣΤΡΑΠΕΖΗΣ

- - -μα [. . . ὁ] μὲν [δα]ν̣ειζόμενος αν . . . ν - - -ν ἐφορ̣ - - - - - - -
- - - - ἀγωνιζομ[εν - - - - - - - - - - - - - - - ζημι-]
[ωθ]ήσεται μέχρι ✳ φʹ. εἰ δέ τις ἀντιλέγοι τῶν ζημιωθέντων, κρινοῦσιν ὀμόσαντε[ς ἐν]
[ἱερ]ῷ̣ οἱ πεπατρονομηκότες τῆς τρίτης ἡμέρας, καὶ τὸν κατακριθέντα πρά[ξουσιν]
[οἱ ταμ]ιευ̣σ[ά]μενοι τὴν διοίκησιν ἢ ἄλλος ὁ βουλόμενος τῶν πολειτῶν μετ᾽ αὐ[τῶν]
[ἡμι]όλιο[ν], ὃ ἔσται τοῦ πράξαντος, τὰ δὲ προσγεινόμενα χωρήσει εἰς ἃ ἂν ὁ δᾶμος
[θ]ελήσῃ καὶ οἱ ἄρχοντες κρείνωσι· τῆς δὲ ἐσομένης κατ᾽ ἔτος πανηγύρεως ἀπὸ
Ἀ̣γριανίου ιϛʹ μέχρι Ὑακινθίου εʹ ἱσταμένου ἐπιμελήσονται οἱ νομοφύλακες
κ̣αὶ οἱ ἀθλοθέται, οἵτινες διαγνώσονται περὶ τῶν γεινομένων τισὶν ἐν τῇ πα-
νηγύρει ζητήσεων, ἃς εἶναι ἐκεχειρίας πᾶσι πρὸς πάντας ἐκύρωσεν ὁ
δᾶμος, τῶν εἰσαγόντων τι ἐν ταῖς τῆς πανηγύρεως ἡμέραις ἐχόντων
ἀτέλειαν τῆς τε εἰσαγωγίμου καὶ πρατικῆς· εἰς δὲ τὸ δι᾽ αἰῶνος μένειν
τὴν τῆς πόλεως δόξα[ν] ἔσονται αἱ ἀσφάλειαι τῶν τρισμυρίων δηναρίων ἀ-
π̣ὸ τῶν [ἐχόν]των τὴν τράπεζαν καὶ ἀπὸ τῶν δανειζομένων διὰ δημος - - -
. . . τα' [. . . γ]εινομένων κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆς τραπέζης.

B vs. 1 et 5 legit Woodward. || 1 [δα]ν̣ειζόμενος Hiller, Wilh. || 3. 4 suppl. Wil. || 8 correxit Wilhelm *Beiträge* p. 319, qui ad vs. 11 alia exempla affert p. 197.

19 Marmor, a dextra consulto truncatum, a sinistra calce oblitum, a. 0,36, l. 0,52, inaedificatum in domo Cχίζας. Litterae a. 0,014 apicibus ornatae. Edd. Foucart-Le Bas *Voy.* II 509, 194*c*, cf. Dressel-Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 439 vs. 1—4 adiectis variis lectionibus et Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 98, qui inferiorem lapidis in quo 18 est partem esse adfirmat. Contuli. *Ect.* Quae hodie legi non possunt, lineis subductis significavi. *Tab.*

\ Ι Ρ Ω Α Σ Α Ν Δ Ρ Ω Ν Φ Α Ν Ε Ρ Α ///// Σ Ι Ι
_ Σ Β Ε Ω Ν Κ Α Ι Τ Ω Ν Α Θ Λ Ο Θ Ε Τ Ω Ν Α Ξ Ι Ω
Ν Ο Υ Κ Α Ι Ε Ι Σ Ε Ι Κ Ο Ν Α Λ Α Μ Β Α Ν Ο Ν Τ Ο Σ ‹ Ρ̄ Κ
Ο̣ Σ Α Φ Ε Ι Ε Ν Τ Ο Σ Τ Ω Ν Α Θ Λ Ο Θ Ε Τ Ω Ν Τ Α Β Ρ Α Β Ε Ι Α Α Π Ο Δ Ι Δ Ο Ν
Ο Ν Τ Α Ι Δ Ε Κ Α Τ Ε Τ Ο Σ Ο Ι Ν Ε Ι Κ Ω Ν Τ Ε Σ Τ Ο Ν Α Χ Θ Η Σ Ο Μ Ε Ν Ο Ν
Ο Σ Η Α Ν Δ Ρ Ι Α Ν Τ Ο Σ Α Ν Α Θ Ε Σ Ι Ν × Δ Ο Λ Ι Χ Α Δ Ρ Ο Μ Ο Σ Π Α Ι Σ Κ Ρ Ι Σ Ε
Ο Σ Π Ρ Ο Σ Ε Θ Η Κ Ε Ν Α Γ Η Σ Ι Λ Α Ο Σ ‹ Ρ Δ Ο Λ Ι Χ Α Δ Ρ Ο Μ Ο Σ Α Ν Η Ρ
Ο Σ 3 Ρ × Α Γ Ε Ν Ε Ι Ο Σ 3 Ρ Ν × Α Ν Η Ρ ‹ Σ × Δ Ι Α Υ Λ Ο Δ Ρ Ο Μ Ο Σ Π Α Ι Σ Κ Α
– Η Σ 3 Σ Ο Π Λ Ε Ι Τ Η Σ 3 Ρ Π Ε Ν Τ Α Θ Λ Ο Σ Π Α Ι Σ Κ Ρ Ι Σ Ε Ω Σ Τ Η Σ Α Γ
Ρ Ο Σ 3 Σ Ν Π Α Ι Σ Κ Ρ Ι Σ Ε Ω Σ Τ Η Σ Α Γ Η Σ Ι Λ Α Ο Υ 3 Τ Α Γ Ε Ν Ε Ι Ο Σ 3 Φ Α Ι
Κ Α Θ Α Ρ Ο Σ 3 Φ Π Α Ι Σ Κ Ρ Ι Σ Ε Ω Σ Τ Η Σ Α Γ Η Σ Ι Λ Α Ο Υ 3 Χ Α Γ Ε Ν Ε Ι Ο Σ
Τ Ω Ν Ν Ε Ι Κ Ω Ν Τ Ω Ν Π Α Ν Τ Ω Ν Δ Ι Δ Ο Ν Τ Ω Ν Τ Ο Ι Κ Α Ν Ο Ν Τ Ο Ι Σ Ν Ο Μ Ο C
Τ Η Ν Ε Ι Κ Ο Ν Α Ε Ν Ε Ν Ι Τ Ο Π Ω Τ Ο Υ Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Ο Υ Ε Ξ Ο Υ Σ Ι Α Ν Ε Χ Ο
Δ Ρ Ι Α Ν Τ Α Α Ν Α Τ Ι Θ Ε Ν Α Ι Ε Π Ι Γ Ρ Α Ψ Ο Υ Σ Ι Δ Ε Π Α Ν Τ Ο Τ Ε Ο Ι Τ Ξ
Τ Α Λ Ε Ω Ν Ι Δ Ε Ι Α Τ Α Ο Ν Ο Μ Α Τ Α Τ Ω Ν Α Θ Λ Ο Θ Ε Τ Ω Ν Κ Α Ι Τ Ω Ν Α Γ Ω Ι Ι
Σ Ι Ν Ο Ν Α Ν Β Ο Υ Λ Ω Ν Τ Α Ι Τ Α Ι Σ Ε Ι Κ Ο Σ Ι Ν Α Γ Η Σ Ι Λ Α Ο Υ Κ Α Ι Χ Α Ρ Ι Ξ Ξ
Ο Ι Κ Ε Ι Ω Ν Κ Α Ι Ε Κ Γ Ο Ν Ω Ν Κ Α Ι Σ Υ Ν Γ Ε Ν Ω Ν Κ Α Ι Τ Ω Ν Ε Κ Τ Ω Ν Γ
Γ Μ Ε Ν Ω Ν Δ Ι Α Ι Ω Ν Ο Σ Μ Ε Τ Α Τ Η Σ Α Ν Τ Ι Τ Υ Ν Χ Α Ν Ο Υ Σ Η Σ Σ Υ Ν
Ν Λ Ε Ω Ν Ι Δ Ε Ι Ω Ν Κ Α Θ Α Ο Δ Η Μ Ο Σ Η Θ Ε Λ Η Σ Ε Ν Α Π Ο Γ Ρ Α Ψ Ο Ν
′ Σ̣ Ν̣ Ο̣ Μ̣ Ο̣ Φ̣ Υ̣ Λ̣ Α̣ Κ̣ Α̣ Σ̣

Var. lect. Vs. 1 init. ΗΤΑΣ Foucart. || 4 init. ΟΣ Woodward, \ Dress. || 20 extrem. ΚΑΙ Foucart.

– – – – – – – – – – ι ι ρ̣ωας ἀνδρῶν φανερὰ̣ν σπ̣[ουδὴν – – – – –]
[– – – – – τῶν πρ]ἐ̣σβεων καὶ τῶν ἀθλοθετῶν ἀξίω[ς – – – – – – – –]
[– – – – – μέ]νου καὶ εἰς εἰκόνα λαμβάνοντος ‹ρ′, κ[αὶ – – – – – – –]
[– –] ο̣ς ἀφειέντος, τῶν ἀθλοθετῶν τὰ βραβεῖα ἀποδιδόν[των τοῖς νικῶσι – – –]
[λήμψ]ονται δὲ κατ᾽ ἔτος οἱ νεικῶντες τὸν ἀχθησόμενον [ἀγῶνα εἰς γραπτῆς εἰ-]
[κόν]ος ἢ ἀνδριάντος ἀνάθεσιν · δολιχαδρόμος παῖς κρίσε[ως τῆς Ἀγησιλάου ‹ – ἀγέ-]
[νει]ος, προσέθηκεν Ἀγησίλαος ‹ρ′, δολιχαδρόμος ἀνὴρ [‹ – – – – – – παῖς κα-]
[θαρ]ὸς ʒ ρ′, ἀγένειος ʒ ρν′, ἀνὴρ ‹σ′, διαυλοδρόμος παῖς κα[θαρὸς ‹ – – – – –]
[– –]τ̣ης ʒ σ′, ὁπλείτης ʒ ρ′ · πένταθλος παῖς κρίσεως τ̣ῆς Ἀγ[ησιλάου ʒ · πάλην (?) παῖς κα-]
[θα]ρὸς ʒ σν′, παῖς κρίσεως τῆς Ἀγησιλάου ʒ τ′, ἀγένειος ʒ φ′, ἀν̣[ὴρ ʒ · – – – – –]
[παῖς] καθαρὸς ʒ φ′, παῖς κρίσεως τῆς Ἀγησιλάου ʒ χ′, ἀγένειος [ʒ ·, ἀνὴρ ʒ · – – –]
[καὶ] τῶν ν̣εικώντων πάντων διδόντων τὸ ἱκανὸν τοῖς νομο[φύλαξιν, ὅπως ἀναθῶ-]
[σιν] τὴν εἰκόνα ἐν ἑνὶ τόπῳ τοῦ γυμνασίου, ἐξουσίαν ἔχ[οντος τοῦ θέλοντος]
[ἀν]δριάντα ἀνατιθέναι. Ἐπιγράψουσι δὲ παντότε οἱ τε̣[ταγμένοι ἐπιμεληταὶ]
[εἰς] τὰ Λεωνίδεια τὰ ὀνόματα τῶν ἀθλοθετῶν καὶ τῶν ἀγων̣[ιζομένων ἐν τοῖς ἀ-]
[γῶ]σιν, ὃν ἂν βούλωνται, ταῖς εἰκόσιν Ἀγησιλάου καὶ Χαριξέ̣[νου · προσγράψουσι δὲ καὶ]
[τὰ τῶν] οἰκείων καὶ ἐκγόνων καὶ συνγενῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν γ[ενεῶν ὀνόματα]
[ἐπιμελο]υμένων δι᾽ αἰῶνος μετὰ τῆς ἀντιτυνχανούσης συν[αρχίας τῶν ἐπιμελη-]
[τῶν τῶ]ν Λεωνιδείων, καθ᾽ ἃ ὁ δᾶμος ἠθέλησεν. Ἀπογράψον[ται δὲ οἱ – – –]
[– – – – τοὺς ἐφόρους καὶ τοὺ]ς̣ ν̣ο̣μ̣ο̣φύλακας̣

Supplevi. Vs. 5 init., 12. 13 suppl. Foucart, qui pergebat vs. 15: καὶ τῶν ἀγων̣[οθετῶν – –] et 19 ἀπογράψον[τες – –]. || 5 extrem., 13 Wilh. || 17 extr. Hiller, cf. Ἐφ. ἀρχ. 1896, 219, 17, 25.

20 Lapis quadratus a. 0,35, l. et cr. supra 0,95 et 0,83, infra 1,105 et 0,925. Litterae a. 0,013 apicibus elegantibus ornatae. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906 451, 3.

latus A

Γ Ω Ν Ι Ζ Ο Μ Ε Ν Ω Ν Κ Α Θ Ε Δ Ο Υ Ν Τ Α Ι Ε Ν Ω Α Ν Ο Ι Ε Π Ι Μ Ε Λ Ο Υ Μ Ε Ν Ο Ι Τ Ο Υ Α Γ Ω Ν Ο Σ Κ Ε Λ Ε Υ Ω Σ Ι Τ Ο Π Ω
Δ Ε Μ Η Π Ε Ι Θ Ο Μ Ε Ν Ο Σ Ε Κ Τ Ε Ι Σ Ε Ι ‹Ξ Ε: Ε Σ Τ Α Ι Δ Ε Ο Γ Υ Μ Ν Ι Κ Ο Σ Α Γ Ω Ν Κ Α Τ Ε Ν Ι Α Υ Τ Ο Ν Κ Α Τ Α Τ Η Ν Ρ Η
Τ Ρ Α Ν Τ Η Κ Ζ Τ Ο Υ Σ Δ Ε Ν Ε Ι Κ Η Σ Α Ν Τ Α Σ Α Ν Α Γ Ρ Α Ψ Ο Υ Σ Ι Ν Ο Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Ι Σ Ε Ν Τ Ω Ι Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Ω Κ Α Ι Ε Ι Σ Τ Ο
Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ο Φ Υ Λ Α Κ Ι Ο Ν Π Α Ρ Α Δ Ω Σ Ο Υ Σ Ι Ν Ε Ι Δ Ε Π Ι Τ Ι Α Θ Λ Η Μ Α Ε Ι Σ Α Π Ο Γ Ρ Α Ψ Α Ι Τ Ο Η Ε Ν Κ Ρ Ι Θ Ε Ι Η Κ Ρ Ε
Ν Α Σ Η Σ Τ Η Σ Σ Υ Ν Α Ρ Χ Ι Α Σ Ο Υ Π Λ Ε Ο Ν Λ Η Μ Ψ Ε Τ Α Ι Τ Ο Υ Μ Ε Ρ Ο Υ Σ Ο Δ Ε Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο Σ Κ Α Τ Α Τ Ο Ν Ν Ο
Μ Ο Ν Α Λ Ε Ι Ψ Ι Ν Π Α Ρ Ε Ξ Ε Ι Τ Ο Ι Σ Α Π Ο Γ Ρ Α Ψ Α Μ Ε Ν Ο Ι Σ Α Ν Δ Ρ Ι Δ Ο Υ Σ Ε Κ Α Σ Τ Η Σ Η Μ Ε Ρ Α Σ Κ Υ Α Θ Ο Υ Σ Δ
Α Γ Ε Ν Α Ι Ο Ι Σ Γ Π Α Ι Σ Ι Β Κ Α Ι Ε Ν Τ Ω Σ Τ Θ Η Σ Ε Ι Τ Ο Ε Λ Α Ι Ο Ν Ο Σ Ε Ξ Ε Ι Κ Α Ι Τ Η Ν Τ Ο Υ Ξ Υ Σ Τ Α Ρ
Χ Ο Υ Τ Ε Ι Μ Η Ν Π Λ Η Ρ Ω Ν Τ Α Ε Ι Θ Ι Σ Μ Ε Ν Ε Ι Δ Ε Ο Λ Α Χ Ω Ν Τ Ω Ν Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ω Ν

[1]– –[ἀ]γωνιζομένων καθεδοῦνται ἐν ᾧ ἂν οἱ ἐπιμελούμενοι τοῦ ἀγῶνος κελεύ-σωσι τόπῳ, [2][ὁ] δὲ μὴ πειθόμενος ἐκτείσει ✻ ε′. ἔσται δὲ ὁ γυμνικὸς ἀγὼν κατ᾽ ἐνιαυτὸν κατὰ τὴν ῥή[3]τραν τῇ κζ̄ · τοὺς δὲ νεικήσαντας ἀναγράψουσιν οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ γυμνασίῳ καὶ εἰς τὸ [4]γραμματοφυλάκιον παραδώσουσιν · εἰ δ᾽ ἐπί τι ἄθλημα εἰς ἀπογράψαιτο ἢ ἐνκριθείη κρε[ί][5]νάσης τῆς συναρχίας οὐ πλέον λήμψεται τοῦ μέρους. ὁ δὲ γυμνασίαρχος κατὰ τὸν νό[6]μον ἄλειψιν παρέξει τοῖς ἀπογραψαμένοις, ἀνδρὶ δοὺς ἑκάστης ἡμέρας κυάθους δ′, [7]ἀγε-νείοις γ′, παισὶ β′. καὶ ἐν τῷ στ[αδίῳ] θήσει τὸ ἔλαιον, ὃς ἕξει καὶ τὴν τοῦ ξυστάρ[8]χου τειμὴν πληρῶν τὰ εἰθισμέν[α · κρειν]εῖ δὲ ὁ λαχὼν τῶν ἀρχόν-των.

latus B affine

ΕΥΑΜΕΡΟΣΑΡΙΩΝΟΣ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΩΝΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ΣΩΚΛΕΙΔΑΣΚΛΕΩΝΥΜΟΥ
ΧΑΛΕΙΝΟΣ3 ΟΝΗΣΙΦΟΡΟΣΧΡΥΣΕΡΩΤΟΣΠΑΡΔΑΛΑΣΘΕΟΚΛΕΟΥΣΜΝΑΣΕΑΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΣΩΣΙΔΑΜΟΥ ΝΕΙΚΙΠΠΟΣ ΚΛΕΩΝ3ΙΕΡΟΚΛΗΣ3ΤΡΥΦΕΡΟΣΕΠΑΦΡ
ΔΕΙΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΝΕΙΚΙΔΑΣΜΟΥΣΑΙΟΥ ΝΥΜΦΟΔΟΤΟΣΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΘΟΑΣ3
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ3 ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΑΣ ΤΚΛΑΥΔΙΟΣΝΕΟΛΑΟΣ
ΕΦΟΡΩΝ
Τ·ΤΡΕΒΕΛΛΗΝΟΣΑΡΕΥΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ3 ΚΛΕΩΝΣΩΣΙΚΡΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΛΥΣΙΠΠΟΥ ΕΥΚΛΗΤΟΣΜΕΛΗΣΙΠΠΟΥ
ΝΟΜΟΦΥΛΑΚΩΝ
ΕΥΔΑΜΟΣΣΩΚΛΕΙΔΑ ΤΚΛΑΥΔΙΟΣΑΤΕΙΜΑΤΟΣ ΤΚΛΑΥΔΙΟΣΔΑΜΟΝΕΙΚΗΣ
ΠΡΑΤΟΝΕΙΚΟΣΕΥΔΑΜΟΥ

[1] Εὐάμερος Ἀρίωνος, Ἐπιτυγχάνων Κλεωνύμου, Σωκλείδας Κλεωνύμου, [2] Χαλεῖνος (Χαλείνου), Ὀνησιφόρος Χρυσέρωτος, Παρδαλᾶς Θεοκλέους, Μνασέας [(Μνασέου)], [3] Ἀγαθοκλῆς Σωσιδάμου, Νείκιππος, Κλέων (Κλέωνος), Ἱεροκλῆς (Ἱεροκλέους), Τρύφερος Ἐπαφρ[ο][4]δείτου, Ἀριστονεικίδας Μουσαίου, Νυμφόδοτος Ξενοφῶντος, Θόας (Θόαντος), [5] Μένανδρος (Μενάνδρου). γραμματεὺς βουλᾶς· Τ. Κλαύδιος Νέόλαος. [6] ἐφόρων· [7] Τ. Τρεβελληνὸς Ἄρευς Πολεμάρχου, Ἀριστοκράτης (Ἀριστοκράτους), Κλέων Σωσικρά[8]τους, Ἀριστοκλῆς Λυσίππου, Εὔκλητος Μελησίππου. [9] νομοφυλάκων· [10] Εὔδαμος Σωκλείδα, Τ. Κλαύδιος Ἀτείματος, Τ. Κλαύδιος Δαμονείκης, [11] Πρατόνεικος Εὐδάμου.

18. In lateris *A* vs. 3 Flavii Charixeni, pro quo aliquid alius quidam pollicetur, mentio fit, cum e vs. 8 magnum pondus argenti in celebranda Leonidea consumptum esse eluceat. Itaque sermo est de T. Iulio Agesilao, quem Leonideorum certamen renovasse titulus n. 19 docet. Idem Agesilaus enim una cum T. Iulio Charixeno et liberis primus ludos in honorem Nervae inauspicatos edidit (cf. n. 668). De aetate ergo constat: imperatore Traiano et hic et qui sequuntur tituli videntur incisi esse. Item eiusdem monumenti eos esse veri est simile. Apparet enim ex titulo 19 vs. 16 in gymnasio statuas Agesilai et Charixeni positas esse et vs. 14sq. praescribitur, ut statuis illis multa nomina subscribantur. Sequitur ut permagna fuerit basis. Quocum optime congruit, quod Bosanquetio teste (*Ann.* XII 445) lapides apti sunt, quibus alii subiungantur. Tituli n. 18 versus primus maioribus litteris scriptus monumenti caput erat.

A vs. 6 ἁ ἀμειπτικὴ τράπεζα. Mensam argentariam Spartae quoque exstitisse apertum est, quae reipublicae vectigalia quaedam solvebat; privatam eam fuisse Tillyard probabiliter iudicat, quod *B* vs. 14 οἱ τὴν τράπεζαν ἔχοντες commemorantur. (Cf. de mensis Th. Reinach *Bull. Hell.* XX, 523.) Quod vs. 8 praemia eorum qui Leonidea vicerunt, duplicata esse dicuntur, optime titulo n. 19 illustratur, de quo Foucartius bene est meritus (*Expl.* p. 105). Paus. III 14, 1 τοῦ θεάτρου δὲ ἀπαντικρὺ Παυσανίου τοῦ Πλαταιᾶσιν ἡγησαμένου μνῆμά ἐστιν, τὸ δὲ ἕτερον Λεωνίδου, καὶ λόγους κατὰ ἔτος ἕκαστον ἐπ' αὐτοῖς λέγουσι καὶ τιθέασιν ἀγῶνα, ἐν ᾧ πλὴν Σπαρτιατῶν ἄλλῳ γε οὔκ ἐστιν ἀγωνίζεσθαι. Quinque enumerantur agones vs. 6 δολιχοδρόμος, 7 —, 8 διαυλοδρόμος, 9 πένταθλον, [πάλην ex titulo 668 hausi], in quibus pueri, adulescentes, viri inter se certabant. Certaminis magistri erant electi agonothetae, nisi quod Agesilaus ipse ius victoris designandi sibi exceperat, quia praemia auxerat (vs. 6—11). Agitur in titulo 18 *B* de celebrandis sollemnibus quibusdam, quae inde a decimo sexto die mensis Agrianii usque ad quintum diem Hyacinthii habebantur. Haud scio an Leonidea intelligenda sint. Lites quae quidem per dies festivos nascebantur, danto et nomophylaces et athlothetae. De nomophylacibus v. infra. ἀθλοθέται vero ei appellantur, qui pecunia in solvenda praemia data certamen quoddam instituerunt et donatione a liberis confirmata futuris impensis provident (v. Boeckh p. 678). Hac de causa athlothetarum erat victoribus praemia tradere (19 vs. 4). Triginta autem milia denariorum ab athlothetis civibus donata esse inde colligi potest, quod pignora pro hac pecunia a mensariis accepisse dicuntur (vs. 13 sqq.). De Leonideis v. Ziebarth *Aus dem griech. Schulwesen* 56 sq.

19. Qui ludos vicerunt eis licebat data nomophylacibus pecunia in gymnasio vel imaginem vel statuam ponere. Huius usus testimonium habes titulum n. 668, qui quidem ad Οὐράνια Σεβάστεια Νερουανίδεια pertinet. Cave autem ne inde colligas hoc quoque titulo de Uraniis agi. Immo de Leonideis sermo est, ut e vs. 19 elucet. Sequitur ergo, ut Iulius Agesilaus et in Leonideis augendis et in Uraniis instituendis magnam pecuniam consumpserit. Quibus honoribus familia eius propter haec merita affecta sit, inde a vs. 16 enumeratur. < i. e. δραχμή ut in Aegypto ⊢.

20 *A*. Certaminis gymnastici cuiusdam exhibentur praescripta. Ad vs. 3 alia exempla promit Wilhelm *Beiträge* p. 231, qui p. 252 victores solum in tabula alba atramento scriptos esse dicit.

20 *B*. Sedecim homines enumerantur, quos senatores fuisse veri est simile, quod nomen scribae senatus (vs. 5) sequitur. Subiecti sunt catalogi ephororum et nomophylacum quamvis antecedente genetivo partitivo omnes quinque enumerantur ephori. De nomophylacum numero v. n. 78. Abundant indicia prosopographica: Σωκλείδας Κλεωνύμου, Χαλεῖνος Χαλείνου, Ἱεροκλῆς Ἱεροκλέους patronomo C. Iulio Philoclida senatores fuerunt (n. 97), Ἀριστοκλῆς Λυσίππου eodem anno nomophylacis munus suscepit (n. 51). De Cleone Cleonis f. v. n. 502.

---

21 Olim Misthrae nunc Spartae in museo 782. Fragmentum tabulae caeruleae, margo dexter servatur; inter columnas 0,45 patet spatium vacuum. A. 0,20, l. 1,09, cr. 0,16. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel, qui secundi saeculi p. Chr. esse iudicat.

col. I

⌐∟ι ỌΥ ṬΩΝΕΚΛ
ΩΠΟΤΕΠΕΡΙΤΗΣΕΜΑΥ ι Ο
ΠΟΤΕΡΟΝΠΡΑΘΗΝΑΙΗΜΙΣΘΟΥΣΘΑΙΚΑΙΠỌ
ỌΥΣΑΓΡΟΥΣΗΚΑΤΑΜΕΡΟΣΠΑΡΑΙΝΩΙ
ΟΔΟΥΣ̣ΜΕΜΝΗΜΑΙΠΟΛΛΩΜΕΙΖΟΝΑΣ
ΝΚΑΙΔ∟ΔΩΡΗΜΕΝΟΝΥΜΙΝΑΙΤΙΣΙΝ
ΟΥΣΕΣΕΣΘΑΙΕΙΕΤΕΡΑΜΙΣΘΩΣΙΣΓ ỌΙ
ỌΙΕΙΝΥΜΑΣ ⌐ ΝΤΟΤΡΙΤΟΝΤΗΣΝΥΝ
ΡΙΤΟΥ ⌐ΓΤΓ

col. I

\- - - - - - - δὲ [τ]ού[τ]ων ἑκα[στ - - - - - -]
[- - - - οὐδεπ]ώποτε περὶ τᾶς ἐμαυτο[ῦ - - -]
\- - - - - - - πότερον πραθῆναι ἢ μισθοῦσθαι καὶ [π]ό-
[τερον σύμπαντας - - τ]οὺς ἀγροὺς ἢ κατὰ μέρος, παραινῶι
[- - - - - - προσ]όδους μέμνημαι πολλῷ μείζονας
\- - - - - - - - ν καὶ δεδωρημένον ὑμῖν αἴτ[η]σιν
[- - - προσόδ]ους ἔσεσθαι, εἰ ἑτέρα μίσθωσις γ[έν]οι-
[το - - - - π]οιεῖν ὑμᾶς, κ[αὶ ἐ]ὰν τὸ τρίτον τᾶς νῦν
[- - - - τοῦ] τρίτου - - - - - - - ς ἑτέ[ρας]

col. II affinis

Λ Ε ι /////

vacat

Ο Ι . Ε Κ Ι Ι Ι — Ι Τ Ω Ν Ε Π Ι Κ Λ Η Σ Ε Ω Ν Β Ο Η Θ Ε Ι Λ Ν ι Ο Υ Σ Α Δ Ι Κ Ο Υ Μ Ε
Ν Ο Υ Σ Ο Ι Ο Μ Α Ι Δ Ι Ν Α Φ Ε Ι Ρ Η Σ Θ Α Ι Ο Υ Τ Ε Α Φ Ο Ρ Μ Η Ν Τ Α Υ Τ Η Ν Γ Ε Ι Ν Ε
Σ Θ Α Ι Τ Ο Ι Σ Σ Υ Κ Ο Φ Α Ν Τ Ο Υ Σ Ι Ν Ω Σ Τ Α Τ Ε Δ Η Μ Ο Σ Ι Α Κ Α Ι Ι Δ Ι Ω Τ Ι Κ Α
Μ Η Τ Ε Λ Ε Ι Σ Θ Α Ι Κ Α Τ Α Τ Ο Υ Σ Ν Ο Μ Ο Υ Σ Δ Ι Ο Δ Η Π Ε Ρ Ι Μ Ε Ν Τ Ω Ν Α Μ Φ Ι
Σ Β Η Τ Η Σ Ε Ω Ν Α Ι Τ Ι Ν Ε Σ Α Ν Ω Σ Ι Ν Ε Λ Α Τ Τ Ο Υ Σ Α′ Δ Η Ν Α Ρ Ι Ω Ν Κ Α Ι Μ Η
Τ Ε Κ Ρ Ι Τ Η Ρ Ι Ο Ν Η Π Ρ Ο Κ Ρ Ι Μ Α Κ Ε Φ Α Λ Ι Κ Η Σ Δ Ι Κ Η Σ Η Ε Π Ι Τ Ι Μ Ι Α Σ Ε Ξ Ο Υ
Σ Ι Ν Ε Π Ι Κ Α Λ Ε Ι Σ Θ Α Ι Μ Ε Η Π Ε Ι Θ ‾ Σ Θ Α Ι Τ Ο Ι Σ Ε Π Ι Κ Α Λ Ε Σ Α Μ Ε Ν Ο Ι Σ Κ Ω
Υ ⌒ Ι Τ Α Σ Δ Ε Ε Π Ι Κ Λ Η Σ Ε Ι Σ Α ⌐ Ξ Ι Ν Ε Σ Θ Α Ι Ε Π Ι Τ Ρ Ε Π Ω Ι Δ Ι Α Κ Ρ Ι Ν Ε Τ Ω
⊃ Ο Ι Π Ο Τ Ε Ρ Ο Ν Δ Κ Α Ι Ω Σ Γ Ε Ι Ν Ο Ν Τ Α Ι Η Ε Π Ι Τ Ω Τ \ Σ Δ Ι
⊃ Ο Λ Α Σ Π Ο Ι Ε Ι Σ Θ Α Ι Ε Ι Σ Τ Ο Μ Η Κ Ρ Ι Θ Η
— Λ Ρ Ο Ι Τ Ω Ι Π Α Τ Ρ Ι Ω Ι Ε
Μ Ε Ρ Α Η Ε Ν Τ ///
Ι Ε Τ Ω Σ Α Ν ////

col. II

\- λε[α]

vacat

ο[ὔτε τὴν ἐκ] τῶν [ἐπ]ικλήσεων βοήθειαν [τ]οὺς ἀδικουμέ-
νους οἴομαι δῖν ἀφειρῆσθαι οὔτε ἀφορμὴν ταύτην γείνε-
σθαι τοῖς συκοφαντοῦσιν ὡς τά τε δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ
μὴ τελεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους· διὸ δὴ περὶ μὲν τῶν ἀμφι-
σβητήσεων, αἵτινες ἂν ὦσιν ἐλάττους ͵α δηναρίων καὶ μή-
τε κριτήριον ἢ πρόκριμα κεφαλικῆς δίκης ἢ ἐπιτιμίας ἕξου-
σιν, ἐπικαλεῖσθαί με ἢ πείθ[ε]σθαι τοῖς ἐπικαλεσαμένοις κω-
[λ]ύωι· τὰς δὲ ἐπικλήσεις, ἃς [γ]είνεσθαι ἐπιτρέπωι, διακρινέτω-
[σαν οἱ σύνεδ]ροι, πότερον δ(ι)καίως γείνονται ἢ ἐπὶ τῷ τ[ὰ]ς δί-
[κας - - - - τάς τε π]ροβολὰς ποιεῖσθαι εἰς τὸ μὴ κριθῆ-
[ναι - - - - - - - - - - οἱ σύνε]δροι τῶι πατρίῳ ἔ-
[θει? - - - - - - - - - - - - ἡ]μέρᾳ ᾗ ἐντ[ὸς]
[- - - - - - - - - - - - - - κριν]έτωσαν.

Var. lect. Todii Col. I 9 init. (ς ἢ) τοῦ. || Col. II 10 extr.: τῷ [τ]ὸ δι?

Rescripta imperatoris. Col. I vs. 5 suppl. Wilh. allato titulo Dittenberger *Syll.*[3] 891, 8. || 9 Hiller. Col. II vs. 2 init. suppl. Wil. || 2. 8 ἐπίκλησις = provocatio; ἐπικαλεῖσθαί με = provocare ad me. || 9 restituit Wilh.; iota adscriptum falso positum est cf. col. I 4 παραινῶι. || 11 sq. suppl. Fraenkel. || 13 'ut dies iudicii constituatur intra [certum tempus]' idem. Praetulerim scribere [τῇ αὐτῇ ἡ]μέρᾳ ἢ ἐντὸς [- - ἡμερῶν]. 'Nota etiam futurum ἕξουσι eodem loco haberi atque coniunctivum cum ἄν.' Wil.

22 Spartae in museo 250. Tabula marmorea, supra et infra fracta, ad sinistram decisa, ad dextram margo servatur. A. 0,44, l. 0,17, cr. 0,10. Litterarum apices neglegentius scriptae II. fere saec. p. Chr. n. indicant. Ed. Tod *Cat.* 250. Exscripsit Fraenkel.

— Ρ Ι Ω Ι Ι ∠ .
Α Ν Τ Ο Υ Λ Υ *vac.*
Α Λ Μ Η Σ Α Ν
Σ Ι Ν Α Υ Τ Α Σ
Ι Τ Η Ρ Η Σ Α Ν *vac.*
Σ Θ Ε Ι Σ Α Ν Π Γ////
Ω Ν Τ Ε Κ Α Ι Τ Ο
Ο Ν Ο Υ Α Ν Α Σ Τ/////
Δ Ε Κ Α Ι Τ Ο Υ ∠///
Ξ Α Ν Τ Ο Σ Α Υ Τ Ο Υ Σ
Ν Τ Ω Ν Λ Μ Π Α Ι
Γ Ο Υ Σ Π Ε Ρ Ι Α Ρ Ι
Ω Ι Δ Ο Ν Τ Α Σ Α \///
‾ Τ Ο Σ Ε Ι Σ Τ Α //////
Ί C Ι Η Κ Ε Ν Α Ι Τ ///////
Τ Η Ρ Η Κ Ε Ν Α Ι *vac.*
′ Κ Ο Υ Ρ Γ Ω Ι Κ Α /////////
Ε Ι Χ Ε Ν Α Ν Τ C //////
////////////////// ⌒ //////////////

[- - - - - - - - - πε]ριω[ρ]ις[μέ-]
[ν - - - - - - - φ]άντου Λυ-
[κουργ - - - - - - ἐπιδ]αμησαν-
[τ - - - - - - - -]σιν αὐτὰς
\- - - - - - - - - - τηρησαν-
[τ - - - - - - - -]σθεῖσαν πε-
[ρι - - - - - - - -]ων τε καὶ το-
[- - - - - - π? μ?]όνου ἀναστ[α-]
\- - - - - - - - δὲ καὶ τοῦ δ[α-]
[- - - - - - -]σαντος αὐτοὺς
\- - - - - - - - - ντων ἀμπα[ι-]
[- - - - - - γους *s.* τ]ους περὶ Ἀρι-
\- - - - - - - - ωι δόντας α[ὐ-]
[τ - - - - - κατ' ἔ]τος? εἰς τὰ[ν]
[- - - - - - - πε]ποιηκέναι τα .
[- - - - - - - τε]τηρηκέναι
[- - - - - - - Λ]υκούργωι κα . .
\- - - - - - - - εἶχεν Ἀντο
[- - - - - - - - - ο - -]

Var. lect. Todii vs. 1 ∟ΙΙΩΙΙ— || 11 init. υτῶν. || 14 τως.

Videtur esse de decreto epistolari. || 3 extr. Wil., || '7 τό[κ - -] || 8 [χρ]όνου || 9 δα[νει - -] || 11 δ[ό]ντων αμ?; sed hoc ludere est.' Wil. || 14 in. ante Τ erat aut Σ aut Ε Fraenkel.

23 Marmor album a. 0,11, l. 0,09, a tergo fractum; litterae a. 0,025—0,035 apicibus ornatae. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 441, 4.

Ε Ν Λ Ε Ι
Σ Κ Α Γ Α
⁻ Α Δ Ι Κ Α
Μ Ε Γ Ι Σ̣
Λ Ο

[- - - οὐδὲν] ἐνλεί[πων? - - - - - - - -]
[- ἀνὴρ καλὸ]ς κἀγα[θός ἐστι - - - - - - - -]
- - - - - τ̣ὰ δίκα[ια πράσσων - - - - - -]
- - - - - μεγίς[των ἀγαθῶν αἴτιος γενόμενος]
- - - - - - - - - - - - - - - - - -

Formulas solitas decretorum restituit Hiller.

24 Fragmentum basis, olim Spartae iuxta templum Minervae. Fourmont fol. 95, cf. fol. 180 verso (CIG 1472).

Λ
Τ Η Σ Σ Υ Ι
Ο Μ Ο Τ Ι Μ Ω Λ
Ε Ι Σ Η Μ Α Σ Α Ν Ε Σ Τ
Τ Η Σ Α Ρ Χ Η Σ Η Μ Ω Ν̣

[1][- ἐπὶ] [2]τᾶς συν̣[αρχίας?] [3]ὁμοτίμω [4][- εὐνοίας vel sim, ἕνεκεν τᾶς] εἰς ἁμᾶς ἀνέστ[ησ-] [5]τᾶς ἀρχᾶς ἁμῶν. ‘Archontes ipsi statuam dedicandam curant.’ Hiller, qui supplevit.

---

25 ‘*Sur une tour au dela du pont*’ Fourmont fol. 56 verso et fol. 212. Unde lemma Boeckhii (CIG 1481) ‘iuxta templum Lycurgi’ fluxerit, haud liquet.

· · · · · · · · · Ν̣ Κ Λ · Μ · Ι Ι · · · · · · ·
᾽ Ι Ο C Κ Α Ι Ι Ε Ι - Ω Κ̣ · Ι Ι Ι Ε Ι
Ν Λ Ι C / / · · Τ Η C Τ Α Ι C Κ Α Τ Α
Μ Ι Ν Ε Ι Μ Α Ι C Α Μ Ε Ι C C Ι
Γ Ο Ι Ε Π Ε Ι Τ · Ω Ν Π Ρ Ο C Λ Ξ Ι Α C /
Ꞁ Α Μ Ε Λ · · · · · ·

Vs. 3 ταῖς κατα[ξίαις] Wilh. || 5 ἐπεὶ τῶν πρὸς ἀ̣ξία̣ς Wil. Decretis igitur inserendum esse videtur.

---

26. 27. DECRETA PAGORVM.

26 Spartae in museo 441. Stela marmoris albi, a. 1,40, l. 0,65, cr. 0,15, nunc in duas partes fracta, ornata acroteriis et anaglypho, quo dea sedens et tres viri adorantes sculpti sunt. Inventa in vico Mahmoud Bey, meridiem versus ab urbe Sparta sito. Edd. Löschcke *Ath. Mitt.* III 164 sq. (Cauer delectus[2] n. 32, Müllensiefen De tit. Lac. dialecto n. 47, Meister *SGDI* 4516, Dittenberger Syll.[2] 451, Michel 182, Pareti *Rend. d. Accad. Linc.* 1910, 461), Tod *Cat.* (cf. quae Wace ibid. p. 176 de anaglypho exposuit). De Alexandra v. Sam Wide *Lak. Kulte* 334 sqq. Contulit Fraenkel. Litterae Α, Ε, Θ, Ο, Γ, Π, Π, Σ, Ω secundi vel primi ante Chr. n. saeculi sunt. *Ect. Tab.*

ΔΟΓΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝΛΥΣΙΝΙΚΟΥΤΟΥΣΩΤΗΡΙΔΑΝΗΚΛΕΟΣ
ΤΟΥΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣΠΑΣΙΚΡΑΤΕΟΣΤΟΥΠΑΣΙΚΛΕΟΣ
ΤΟΔΟΧΘΕΝΥΠΟΑΜΥΚΛΑΙΕΩΝ

anaglyphum

ΕΠΕΙΚΑ̣ ΛΣΤΑΘΕΝΤΕΣΕΦΟΡΟΙΕΙΣΤΟΝΕΠιΝΙΚΕΑΕΝΙΑΥΤΟΝΠΑΣΙΤΕΛΗΣ
ΤΕΤΑΡΤΟΥΕΥΘΥΜΟΣΛΥΣΙΚΡΑΤΕΟΣΔΑΜΙΑΔΑΣΔΑΜΙΑΔΑΑΞΙΩΣ
ΑΝΕΣΤΡΕΦΗΣΑΝΑΥΤΩΝΤΕΚΑΙΤΑΣΕΝΧΑΡΙΣΘΕΙΣΑΣΑΥΤΟΙΣΠΙΣ
ΤΕΩΣΕΜΠΑΣΙΝΑΚΕΡΔΩΣΚΑΙΗΜΕΡΩΣΤΟΝΕΝΙΑΥΤΟΝΔΙΕΞΑ
ΓΑΓΟΝΤΕΣΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣΑΜΥΚΛΑΙΕΟΙΣΕΠΑΙΝΕΣΑΙΕΦΟΡΟΥΣ
ΤΟΥΣΠΕΡιΠΑΣΙΤΕΛΗΕΠΙΤΩΚΑΛΩΣΤΑΝΑΡΧΑΝΔΙΕΞΑΓΝΗΚΕΝΑΙ
ΠΟΙΟΥΝΤΩΔΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΕΠΙΤΑΙΠΡΟΣΤΡΟΠΑΙΑΙΜΕΡΙΔΑΕΩΣ
ΑΝΖΩΣΙΟΠ∩ΣΑΓ·ΑΩΒΑΜΝΑΜΟΝΕΥΟΥΣΑΤΩΝΓΕΓΟΤΩΝΦΙ
·ΑΝΘΡΩΠΩΝΕΙΣΑΥΤΑΝΑΠΟΔΙΔΟΥΣΑΦΑΙΝΗΤΑΙΤΑΣΚΑΤΑΞΙΟΥΣ
ΤΙΜΑΣΕΓΔΟΜΕΝΔΕΤΟΥΣΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΑΣΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝ
ΕΙΣΑΝΑΝΑΓΡΑΦΗΣΕΤΑΙΤΟΔΟΓΜΑΚΑΙΣΤΑΣΑΙΕΙΣΙΟΙΕΡΟΝΤΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣΤΑΝΔΕΕΙΣΤΑΥΤΑΝΔΑΠΑΝΑΝΔΟΤΩΑΩΒΑΚΑΙΛΟΓΟΝ
ΕΝΕΓΚΟΝΤΟΠΕΡΙΤΑΣΓΕΓΕΝΗΜΕΝΑΣΔΑΠΑΝΑΣΤΟΥΣΕΠΙΤΑΥΤ/
ΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΑΣΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΕΚΑΙΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΕΑΑΥΤΩΝ
ΚΑΛΛΙΚΛΗ

Δογματογράφων Λυϲινίκου τοῦ Ϲωτηρίδα, Νηκλέοϲ
τοῦ Ἀριϲτοκράτεοϲ, Παϲικράτεοϲ τοῦ Παϲικλέοϲ·
τὸ δοχθὲν ὑπὸ Ἀμυκλαιεῶν.
Ἐπεὶ κα[τ]αϲταθέντεϲ ἔφοροι εἰϲ τὸν ἐπὶ Νικέα ἐνιαυτὸν Παϲιτέληϲ
Τετάρτου, Εὔθυμοϲ Λυϲικράτεοϲ, Δαμιάδαϲ Δαμιάδα ἀξίωϲ
ἀνεϲτρέφηϲαν αὑτῶν τε καὶ τᾶϲ ἐνχειριϲθείϲαϲ αὐτοῖϲ πίϲ-
τεωϲ, ἐμ πᾶϲιν ἀκερδῶϲ καὶ ἡμέρωϲ τὸν ἐνιαυτὸν διεξα-
γαγόντεϲ, δεδόχθαι τοῖϲ Ἀμυκλαιέοιϲ· ἐπαινέϲαι ἐφόρουϲ
τοὺϲ περὶ Παϲιτέλη ἐπὶ τῷ καλῶϲ τὰν ἀρχὰν διεξαγηκέναι.
ποιούντω δὲ αὐτοῖϲ καὶ ἐπὶ τᾶι προϲτροπᾶι ἀεὶ μερίδα, ἕωϲ
ἂν ζῶϲι, ὅπωϲ ἀε[ὶ] ἁ ὠβὰ μναμονεύουϲ[α] τῶν γεγο(νό)των φι-
[λ]ανθρώπων εἰϲ αὐτὰν ἀποδιδοῦϲα φαίνηται τὰϲ καταξίουϲ
τιμάϲ. ἐγδόμεν δὲ τοὺϲ καταϲταθένταϲ ϲτάλαν λιθίναν,
εἰϲ ἃν ἀναγραφήϲεται τὸ δόγμα, καὶ ϲτᾶϲαι εἰϲ [τ]ὸ ἱερὸν τᾶϲ
Ἀλεξάνδραϲ. τὰν δὲ εἰϲ ταύταν δαπάναν δότω ἁ ὠβὰ καὶ λόγον
ἐνεγκόντω περὶ τᾶϲ γεγενημέναϲ δαπάναϲ τοὺϲ ἐπὶ ταῦτα
καταϲταθένταϲ. ἐπαινέϲαι δὲ καὶ τὸν γραμματέα αὐτῶν
Καλλικλῆ.

Vs. 1. De munere τῶν δογματογράφων egit Swoboda *Griech. Volksbeschl.* p. 214. Magistratus sunt non populi, sed τᾶϲ ὠβᾶϲ τῶν Ἀμυκλαιέων. Item vs. 4 ephori illius tribus enumerantur, cum Νικέαϲ patronomus totius populi sit. Amyclas tribum Spartanorum fuisse satis constat. Apparet ex hoc titulo τὰν ὠβὰν ipsam esse tribum neque vero tribus partem, id quod post alios Szanto *d. Griech. Phylen* p. 12sq. suspicatus erat deceptus Plutarchi verbis Lyc. 6 φυλὰϲ φυλάξαντα καὶ ὠβὰϲ ὠβάξαντα τριάκοντα γερουϲίαν ϲὺν ἀρχαγέταιϲ καταϲτήϲαντα. Verum intellexit Pareti *Rend. d. Acad. Linc.* 1910, 455 sqq. De Spartanorum tribubus cf. infra n. 674—688. || 9 correxit Dittenberger ἐπὶ τῷ priusquam in lapide agnoscebatur. || 15 Alexandram Amyclis cultam esse Pausanias optimus auctor est, qui III 19, 6 refert: Ἀμύκλαι δὲ ἀνάϲτατοϲ ὑπὸ Δωριέων γενομένη καὶ ἀπ' ἐκείνου κώμη διαμένουϲα θέαϲ παρείχετο ἄξιον ἱερὸν Ἀλεξάνδραϲ καὶ ἄγαλμα· τὴν δὲ Ἀλεξάνδραν οἱ Ἀμυκλαιεῖϲ Καϲϲάνδραν τὴν Πριάμου φαϲὶν εἶναι. || 16 sq. confusi imperativus et infinitivus? || 17. 18 postea additum esse contendit Loeschcke causa idonea non prolata. De tempore Todio assentior, cum Wace I. a. Chr. n. saec. anaglyphum tribuerit.

27 In Prottii schedis urbanos suburbanosque titulos complexis folium est, in quo apographum lapidis l. 0,54 valde corrosi incohaverat litteris admodum incertis; damus tamen, ut lapis rursus inventus agnoscatur. Litterae a. 0,01. In vs. 19 viginti fere litterae a sinistra perierunt; inde a vs. 30 margo ad dextram servatus esse videtur.

ΟΥΣ . . . . . . _ . ΑΙ . . . . . ΙΝΤΑ . . . . . .
ΟΝΕΡ . . . . ΝΔΑΜ . . . . .
ΣΠΡΟΣ . ΟΥΣΘΕΟΥΣΠΡΟ . . . . .
ΟΝΗΘΕΛΗΣΑΝΚΑΙ . . . . .
ΙΝΤΕ . . . . ΕΞΑΡΧΑΙΩΝΑΜΙΝΔ . . . .
ΓΛΕΣΓΑΙΤΑΣΔΕ . . . .
ΝΤΑΚΑΙΤΑΣΠΕ . . . .
ΑΡΑΚΛΗΘΕ . . . . .
ΤΩΝΠΡΟΓΟΝΩ . . . . .
ΥΕΡΓΕΣΙΑΣΕΝ . . . .
< ΛΝ ΑΝΑΛ . . . .
ΠΑΡΕ///ΩΚΕΝ . . . . .
ΗΑΜΕΝ . . . . .
ΜΑ Ε . Τ ΑΙΔΕΚ . . . . .
‾ Ι . ΟΡΙΑΙΣΕΔ . . . . .
ΟΛΑ . ΠΙΙΕ ‾ ΑΙΟΊ . . . .
ΠΕ . . ΗΤ . Ι Λ Δ . ‾ ΩΙΙ . . . . .
ΟΑΙΠ Α Ν Τ Α ‾ ΑΤΑΣΩΒ . ΣΤ . . . .
ΟΝΟΙΣΛ . . ΙΝΚΑΙΣ˪ΙΤΗΣΙΝΕ . . .
ΣΩΒΑ . . . //// . . . . ΕΝΑΕ . . . .
ΟΓ . ΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΔΕΛΙΟΛΟΥ . . .
ΛΜΕΝΧΡ . . . ΑΡΕΤΑΝΔL . . .
ΝΩΒΛΝΑΝ . Γ∠ . . . . . ΓΝΤ . . .
ΤΡΕΩ_ . . . . /ΙΙΛΓΡΑΦΗΣΟΙ . . .
ΚΑΙΑΝΑΤ . . . . ΤΟΝΤΑΙΜΙΑΝ . . .
Τ . . . ΔΓΙ . . . . ΣΜΑ . .
ΑΝΔΡΑΣ . . . ΗΣΛ . . . ΠΡΟ . .
ΑΜ . . Σ Ξ Γ ΔΟΤΩ . Γ ᵒ . . . . \ΥΟΥ
Ι . . . . ΟΥΣ
ΡΛ/ . . . . . . _ = Ι . . . . ΊΑΡΑ
ΛΙ . . . ΤΟΤΕΛΗΣ
ΓΠΑΡΑΛΑ
ΙΤΑ . . . . . ΝΟΝΤΙΠΡΑ
ΡΑ *vac.?*

[– – Ἀριϲτοτέλη – –] ουϲ . . . . . – . α . . . . . ιντα – –
– – – – – – – ονερ . . . . ν δαμ – –
[εὐϲεβῶϲ μὲν διακείμενο]ϲ πρὸϲ [τ]οὺϲ θεοὺϲ, προ[θύμωϲ]
[δὲ πρὸϲ τοὺϲ ἀνθρώπουϲ . . . . .]ον ἠθέληϲαν καὶ – –
– – – – – – – – ιντε . . . . ἐξ ἀρχαίων ἁμὶν δ – –
– – – – – – – – – – – . ἑλέϲθαι· τὰϲ δὲ – –
– – – – – – – – – – – – ντα καὶ τὰϲ πε – –
[– – – – – – – – – – – – – π]αρακληθε[ὶϲ? –]
– – – – – – – – – – – – τῶν προγόνω[ν – –]
[– – – – – – – – – – ε]ὐεργεϲίαϲ ἐν – –
– – – – – – – – – – – – – – ανα – –
– – – – – – – – – – – – παρέδωκεν – –
[– – – – – – – – – – – δ]εξάμεν[οϲ –]
– – – – – – – – – – – μα ἔϲται δὲ κ[αὶ –]
[– – – – – – – – – – – ὑ]πε[ρ]ορίαιϲ εδ – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – –
[– – – – – δεδόϲ]θαι πάντα τὰ τᾶϲ ὠβ[ᾶ]ϲ τ[ίμια]
[καὶ αὐτοῖϲ καὶ τοῖϲ ἐκγ]όνοιϲ α[ὐτῶ]ν καὶ ϲείτηϲιν ἐ[ν τῷ]
[πρυτανείῳ – – τᾶ]ϲ ὠβᾶ[ϲ] . . . ο . . . . εναε – – –
– – – – – – – – ον, [Ἀ]ριϲτοτέληϲ δὲ δι' ὅλου – –
– – – – – – – – – – αμεν χρ . . . . ἀρετὰν δε – –
[– – – – – – – – – τὰ]ν ὠβὰν αν . Γ∠ . . . . . εντ –
– – – – – – – – – τρεωϲ . . . . ἀναγραφήϲον[ται]
– – – – – – – – – καὶ ἀνατ[εθή]ϲονται μίαν [μὲν]
– – – – – – – – – τ . . . . δε . . . . . [ψήφι]ϲμα – –
– – – – – – – – – ἄνδραϲ . . . ηϲα . . . προ –
[– – – – ὁ δὲ τ]αμ[ία]ϲ ἐγδότω . Γ ρ . . . . . . \υου
– – – – – – – – – – – – – – – ουϲ
– – – – – – – – – – – – – – – – παρα
– – – – – – – – – – – – Ἀρ[ιϲ]τοτέληϲ
– – – – – – – – – – – – – – ε παραλα
– – – – – – – – – – – – ιτα . . . . . νοντιπρα
– – – – – – – – – – – – – ρα . *vacare videtur.*

Vs. 1 [γυμνα]ϲ[ι]αρ[χήϲα]ντα temptaverim. || 3 [εὐϲεβῶϲ μὲν διακείμενο]ϲ πρὸϲ τοὺϲ θεοὺϲ Wilh., προ[θύμωϲ δὲ πρὸϲ τοὺϲ ἀνθρώπουϲ] Hiller. || 14 Hiller. || 15 Wilh. || 18 Hiller. || 19 Hiller, Wilh. || 20 init. Hiller. || 22 [ἐλάχιϲτ]α μὲν χρ[ήματ?], ἀρετὰν δὲ idem. || 24 [τοῦ Ἀ]τρέωϲ idem. || 25 Hiller. || 26 τ[ὸ] δὲ [ψήφι]ϲμα Hiller, qui vs. 27 suspicatur ἄνδραϲ [ποι]ήϲα[ϲθαι] πρὸ. || 32 Wilh. refert ad *Beiträge* 231 sq. collato titulo Michel 372, 31 τὸν δὲ γραμματέα παραλαβόντα τόδε ψήφιϲμα ἀναγράψαι εἰϲ τὰ δημόϲια. || 33 [ἀ]ντί[γ]ρα[φον] idem suspicatur.

28—30. DECRETA CIVITATIVM EXTERARVM.

28 Stela marmoris cani integra a. 0,52, l. 0,285, cr. 0,09. Viderat Bourguet in scalis ecclesiae quae Παντάνασσα vocatur, neque vero exscripsit (cf. *Bull. Hell.* XIX 1895, 547), quia lapis valde detritus et difficillimus lectu est. Apographo, quod primus Prottius in museo Mistrae confecit, usus sum.

ΒΥΡΛΙΟΝΩΝΟΠΡΥΤΛ
ΝΙΜΟ ΛΛΚΕΔ
Μ ΙΔΙΝ ..ΙΧΛΙ//ΕΙΝ
ΛΝΕΤΙΝ//ΙΩΝΤΣ
Π
ΛΡΗΣΜΝ///
ΓΡΛ ΛΜΕ Ρ///Τ Ε
- - - - - - - - - - - - - - -
Ε Ο Ε///Τ
ΝΟ

Βυλλιόνων ὁ πρύτα-
[νις κ(αὶ) ὁ δ]ᾶμο[ς] Λακεδα[ι-]
μ[ονίω]ν δάμωι χαίρειν· [ἀπ-]
[εστάλκ]αμε[ν] τιμίων τῶ[ν]
π[αρ' ἁμῶν ἀντίγραφον]

Reliqua non tetigerim nisi quod vs. 6. 7 [γε]|γρά[φ]αμεν [πε]ρ[ὶ] τ fuit.

Adnotavit Prottius: Vs. 1 littera tertia Ρ vel Λ.
Vs. 2 κ(αὶ) ὁ δᾶμος Hiller, Wilh. || 4 Hiller collato IG IX 2, 1 et 11; Wilh. qui ad *Beiträge* 146 relegat. Byllis urbs erat Illyriae, quae maxime tertio et secundo a. Chr. n. saeculo floruisse videtur. Inventi sunt nummi reipublicae Epirotarum i. e. 230—158, in quibus legitur ΒΥΛΛΙΣ vel ΒΥΛΛΙΟΝΩΝ (v. *Cat. of Greek coins, Thessaly* - - 64). Titulus saeculo tertio vel secundo tribuendus est, si litterarum formas respexeris. Deinde cum neque rex neque ephori commemorentur, sequitur ut instituta vetusta Lycurgi hoc tempore sublata sint. Quamobrem titulum ineunte secundo saeculo incisum esse putaverim.

---

29 Spartae in museo 217*A*. Stela marmoris albi aetomate ornata. a. 0,64, l. 0,34—0,38, cr. 0,11. Inventa iuxta murum orientalem arcis in campo. Edd. Kumanudis ex apographo Stamatakis Ἀθήναιον I 1872, 253, G. Hirschfeld *Bull. dell' inst.* 1873, p. 186, Foucart-Le Bas II p. 520, n. 194*d* (Cauer² 240, Dittenberger Syll.² 482, Michel 312, Fick *Bezzenb. Beiträge* VII 242, idem *SGDI* 1379, Oberhummer *Akarnanien* 261, 2), Tod *Cat.* Contulit Prott. Litterae apicibus ornatae diligenter et eleganter scriptae sunt. *Ect. Tab.*

ΕΠΙΙΕΡΑΠΟΛΟΥΤΟΙΑΠΟΛΛΩΝΙΤΟΙΑ
ΚΤΙΟΙΘΕΥΔΟΤΟΥΤΟΥΣΩΤΩΝΟΣΑΝΑ
ΚΤΟΡΙΕΟΣΓΡΑΜΜΑΤΕΟΣΔΕΤΑΙΒΟΥ
ΛΑΙΚΛΕΑΝΔΡΟΥΤΟΥΛΥΚΙΣΚΟΥΑΝΑ
ΚΤΟΡΙΕΟΣΠΡΟΜΝΑΜΟΝΟΣΔΕΣΩΠΑ
ΤΡΟΥΤΟΥΣΩΤΙΩΝΟΣΑΝΑΚΤΟΡΙΕΟΣ
ΚΑΙΣΥΜΠΡΟΜΝΑΜΟΝΩΝΑΡΙΣΤΑΝ
ΔΡΟΥΤΟΥΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟΥΘΥΡΡΕΙΟΥ
ΑΛΕΞΙΜΑΧΟΥΤΟΥΚΑΡΔΑΜΙΩΝΟΣΛΙ
ΜΝΑΙΟΥΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣΤΟΥΔΕΞΑΝ
ΔΙΟΥΜΑΤΡΟΠΟΛΙΤΑΜΗΝΟΣΚΟΥΡΟ
ΤΡΟΠΟΥ ΕΔΟΞΕΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙ
ΤΟΙΚΟΙΝΟΙΤΩΝΑΚΑΡΝΑΝΩΝΠΡΟΞΕΝΟΥΣ
ΕΙΜΕΓΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΟΥΚΟΙΝΟΥ
ΤΩΝΑΚΑΡΝΑΝΩΓΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΓΟΙ
ΓΙΝΑΛΚΑΜΕΝΕΟΣΔΑΜΑΙΣΙΔΑΝ ΑΝ
ΔΡΟΒΟΛΟΥΛΑΧΑΡΗΕΠΗΡΑΤΟΥΛΑΚΕ
ΔΑΙΜΟΝΙΟΥΣΑΥΤΟΥΣΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ
ΚΑΙΕΙΜΕΝΑΥΤΟΙΣΑΣΦΑΛΕΙΑΓΚΑΙΑ
ΣΥΛΙΑΓΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΑΝΑΣ
ΚΑΙΓΑΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙ
ΤΑΑΛΛΑΤΙΜΙΑΚΑΙΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑΠΑΝ
ΤΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΩΝΑ
ΚΑΡΝΑΝΩΝΥΠΑΡΧΕΙ

Ἐπὶ ἱεραπόλου τοῖ Ἀπόλλωνι τοῖ Ἀ-
κτίοι Θευδότου τοῦ Σώτωνος Ἀνα-
κτοριέος, γραμματέος δὲ τᾶι βου-
λᾶι Κλεάνδρου τοῦ Λυκίσκου Ἀνα-
κτοριέος, προμνάμονος δὲ Σωπά-
τρου τοῦ Σωτίωνος Ἀνακτοριέος
καὶ συμπρομναμόνων Ἀριστάν-
δρου τοῦ Ἀρχεστράτου Θυρρείου,
Ἀλεξιμάχου τοῦ Καρδαμίωνος Λι-
μναίου, Φιλιστίωνος τοῦ Δεξάν-
δρου Ματροπολίτα, μηνὸς Κουρο-
τρόπου, ἔδοξε τᾶι βουλᾶι καὶ
τοῖ κοινοῖ τῶν Ἀκαρνάνων· προξένους
εἶμεγ καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ
τῶν Ἀκαρνάνωγ κατὰ τὸν νόμον Γόρ-
γιν Ἀλκαμένεος, Δαμαισίδαν Ἀν-
δροβόλου, Λαχάρη Ἐπηράτου Λακε-
δαιμονίους αὐτοὺς καὶ ἐκγόνους
καὶ εἶμεν αὐτοῖς ἀσφάλειαγ καὶ ἀ-
συλίαγ καὶ πολέμου καὶ εἰράνας
καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ
τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάνθρωπα πάν-
τα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις
καὶ εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀ-
καρνάνων ὑπάρχει.

Litterae saec. II a. Chr. n. testantur. Foucartius rettulit ad a. 220, cui Hiller et Wil. litteratura freti adsentiuntur. Dittenberger titulum scriptum esse iudicat post Leucadios ex societate Acarnanum dimissos (a. 167), sed ante Graecarum gentium foedera a Romanis dissoluta (a. 146).

30 Spartae in museo 408 et 262. Pars superior dextra stelae marmoreae aëtomate et acroteriis ornatae, composita e fragmentis duobus; fastigium supra prius Α vocis Φενεατᾶν. A. 0,48, l. 0,37, cr. 0,08. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 383, 10, Tod *Cat.* p. 52. Exscripsit Fraenkel.

ΝΕΑΤΑΝ *vacat*
ΜΜΑΤΕΥΣΣΥΝΕ *vacat*
ΣΟΤΟΠΕΜΠΤΟΝΚΑΙΕΙ
////\ΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝΕΦΟΡΟΙΣ
ΙΡΕΙΝΤΩΝΟΝΤΩΝΠΑΡΕ
ΤΩΙΑΡΧΕΙΩΙΕΝΒΥΒΛΙΩΙ
-ΓΡΑΦΑΥΜΙΝΤΟΑΝΤΙ
ΚΡΑΤΗΣΣΤΕΦΛ
ΟΝΔΙΑΤΓ

[Φε]νεατᾶν.
[Ὁ δεῖνα γρα]μματεὺς συνέ-
[δρων . . . .]ς ὁ τὸ πέμπτον καὶ εἰ-
[κοστὸν ἔτος Λα]κεδαιμονίων ἐφόροις
[καὶ τᾶι πόλει χα]ίρειν· τῶν ὄντων παρ᾿ ἐ-
[μοὶ κειμένων ἐν] τῶι ἀρχείωι ἐν βυβλίωι
[ψηφισμάτων γέ]γραφα ὑμῖν τὸ ἀντί-
[γραφον· ἐπεὶ . . . .]κράτης Στεφά[νου]
[- - - - εὐ ποιῶ]ν διατε[λεῖ - -]
- - - - - - - - - - - - -

Restitutio fere tota debetur Marthae. || 3 'articulus ferri nequit.' Wil. || 3. 4 εἰ|[κοστόν ἔτος] Fraenkel, εἰ[κοστὸν] Tod. || 5 [καὶ τᾶι πόλει] Martha, Tod, [καὶ δάμωι] Fraenkel. || 6—8 Wil. || 9 ῶν διατε[λεῖ] Tod. Cave suppleveris [Τε]νεατᾶν, siquidem Tenea vicus prope Corinthum situs post 146 sui iuris factus est teste Strabone 360; sed ibi fuisse Lacedaemoniorum honores credibile non est. 'Aera si macedonica fuit, annus est 148—25 = 123, si Achaiae 146—25 = 121; alias aeras tractavit Wilhelm *Beiträge* 153.' (Hiller.) Scriba Pheneatarum mittit Lacedaemoniis exemplum decreti, quo illi olim - - - cratem Stephani f. Lacedaemonium ornaverant.

PARS SECVNDA.

CATALOGI.

Haec pars continet:

Habemus nonnullos titulos, in quibus quos magistratus singuli ex ordine gesserint, enumerantur. Agathocles Stephani f. (n. 32) fuit διαβέτης Λιμναέων, ἱππάρχης, ἐπιμελητὴς πόλεως, ἀγορανόμος, γερουσίας, νομοφύλαξ, ἔφορος, γερουσίας τὸ β', γραμματεὺς βουλᾶς; Sex. Ulpius Severus (n. 34) διαβέτης Λιμναέων, γραμματοφύλαξ, νομοφύλαξ, γερουσίας, [γραμματεύς?], ἐπιμελητὴς Κορωνείας, γερουσίας το β', ἔφορος; denique Meniscus Menisci f. (32, 18 sqq.) βίδεος, χρεοφύλαξ, ταμίας, γερουσίας, ἐπὶ τῶν δικῶν, ἔφορος. Hisce ex exemplis Spartanos non ut Romanos certum honorum ordinem percurrisse apparet. Haud raro evenit, ut idem vir postquam summum magistratum ephori gessit, denuo minore munere fungeretur ut Agathocles, Aristoclis f. (40), qui γραμματεύς, ἱερεὺς Οὐρανίων, ἔφορος, γραμματεὺς βουλᾶς, ἀγορανόμος, πρέσβυς? - - fuit. Similia Teniorum magistratuum catalogi docent.

De magistratibus maioribus infra faciam verba, hic paucis de minoribus agere mihi proposui.

Persaepe qui rempublicam capessebant, primum munus, cui nomen διαβέτης, gesserunt. Inde Boeckh p. 611 collegit Spartanos ab hoc magistratu honores auspicatos esse. διαβέτης derivatur a voce ἔτος et designat eum qui eodem anno natus est. Spartae ὁ διαβέτης gymnasii magistratus fuit, nam plerumque in titulis eorum qui pila vicerunt inter magistratus enumeratur (Boeckh l. l., Tod *Cat.* 15, *Ann.* X 74). De numero nihil constat neque catalogi servati sunt; sex fuisse inde colligo, quod aetate imperatorum sex tribus exstabant et singularum tribuum iuventuti singuli διαβέτεις praeerant (Foucart *Expl.* p. 97).

Magistratus militaris erat ἱππάρχης· ὁ τῶν νέων ἐπιμελητὴς παρὰ Λάκωσι (Hesych.). Quos quarto saeculo ἱππαγρέτας appellatos esse Foucart nisus Xen. Lac. resp. IV 3 contendit (*Expl.* p. 93). Numero erant tres, quorum quisque cohorti centum peditum selectorum, qui ἱππεῖς nominabantur, praeerat. Praeter eos inveniuntur λοχαγοί, de quibus satis constat.

Aerario praefuisse videntur ταμίαι n. 4 et 32*B*.

Quo munere οἱ χρεοφύλακες functi sint, ex titulis Spartanis non apparet. At tituli Asiae Minoris docent eos quaestorium habuisse, in quo et pacta et iudicum sententiae asservabantur (Dareste *Bull. Hell.* VI 241 sq., Wilh. *Jahresh.* XII 124 sq., Tod *Cat.* 35). Haud raro occurrunt σύνδικοι. Habes in n. 65 syndicum ἐπὶ τὴν μεγάλην συνδικίαν et ἐπὶ τὰ ἔθη (cf. n. 37), deinde in n. 45 syndicum θεοῦ Λυκούργου, cum quibus τὸν ἐπὶ τῶν δικῶν (n. 32*B*, 44) confero. Sunt vero σύνδικοι Graecis qui pro civitate vel alia societate in iure agant; quibus autem muneribus singuli functi sint, parum liquet (Boeckh 610, Tod *Cat.* 16).

Denique in cursu honorum Sosicratis Epaphroditi f. semel magistratus enumeratur, cui nomen ἱερομνήμων n. 65; catalogus eorum exstat aetate Antoninorum scriptus (n. 168). Tunc Lacedaemonios in Amphictionum societate non fuisse Pausanias X 8, 2 auctor est. Itaque suo iure Boeckh hieromnemones in ipsa republica magistratum fuisse collegit (p. 610, Foucart p. 93). Quantus fuerit numerus eorum, non constat; plures quam decem in catalogo n. 168 enumeratos esse suspicor.

31 Spartae in turri muri Byzantini prope theatrum exscripsit Fourmont fol. 29 et 183 (CIG 1254); nuper comparuit primo versu detrito *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 477.

a Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α
Τ Ι Δ Α Σ Α Γ Ι
Α Δ Α Ν Ο Μ Ο Φ
Ε Π Ι Κ Λ Ε Α Ν Δ Ρ Ο .
Γ Ε Ρ Ο Υ Σ Ι Α Σ
Ε Π Ι Δ Ι Ω Ν Ο Σ
Ε Φ Ο Ρ Ο Σ Ε Π Ι
Θ Ε Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
c ΕΠΙΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ
ΔΥΟΣΕΠΙΝΕΙΚΙΠΠΙΔΑΣ–
ΞΕΠΙΠΑΣΙΚΡΑΤΟΥΣΝΕΩΤΕΡ͂
b Κ Α Ρ Π Ο Σ Ο
Ν Η Σ Ι Μ Ο Υ
Ν Ο Μ Ο Φ
Ε Π Ι Θ Ε Ο Κ Λ Ε
Ο Υ Σ

a Δαμοκρα-
τίδαϲ Ἁγι-
άδα νομοφύ(λαξ)
ἐπὶ Κλεάνδρο[υ],
γερουϲίαϲ
ἐπὶ Δίωνοϲ,
ἔφοροϲ ἐπὶ
Θεοκλέουϲ.
- - - -
- - - -
- - - -
b Κάρποϲ Ὀ-
νηϲίμου
νομοφ(ύλαξ)
ἐπὶ Θεοκλέ-
ουϲ.

C v. infra n. 41. Vs. 9—11 litteris minoribus esse scriptos adnotavit Fourmont fol. 183. Praeterea formae aliae sunt atque in vs. 1—8 et 12—16. Apparet igitur hanc partem tituli postea esse additam.

Titulus exeunte I. saec. p. Chr. n. scriptus. Woodward quidem Cleandrum medio fere II. saeculo patronomum creatum esse contendit *Ann. Br. Sch.* XV 61, qua de re egi ad n. 79. De Theocle cf. n. 145. Damocratidas Agiadae I f., ni fallor, pater est illius Agiadae II Damocratidae f., qui patronomo C. Iulio Philoclida tertium senator fuit (n. 97). Hunc Agiadam patrem esse censeo et Dinarchi, nomophylacis ἐπὶ Λυϲίππου τοῦ Μνάϲωνοϲ n. 60 et [Dic]aearchi nomophylacis ἐπὶ Εὐδαμίδα n. 64. Stemma ita constituo:

Ἁγιάδαϲ I
31
|
Δαμοκρατίδαϲ
97; 31 cursus honorum
|
Ἁγιάδαϲ II
97 senator tertium ἐ. Φιλοκλείδα; 60; 64

Δικαίαρχοϲ
64 νομοφύλαξ
ἐπὶ Εὐδαμίδα

Δείναρχοϲ
60 νομοφύλαξ
ἐπὶ Λυϲίππου τ. Μ.

32 Spartae in museo 204. Trabs magna marmorea a. 1,92, l. 0,90, cr. 0,29; et supra et infra excipiebant trabes aliae. Inscriptum est latus anticum *A* et latus ad dextram affine angustius *B*. Lateris *B* pars sinistra consulto decisa est, ut initia versuum desint. Fourmont lapidem viderat incolumem, sed initia versuum lateris *B* coniunxerat per errorem cum alio titulo p. 190 (CIG 1240 cf. lemma n. 53), unde hausi. Edd. ex schedis Fourmonti p. 43 et 163 (CIG 1241 *A* et *B*), Tod *Cat.*, viderat Martha *Bull. Hell.* I 382 adn. Contulerunt Fraenkel et Prott. Quae nunc evanuerunt, lineis subductis significavi; quae ex tituli CIG 1240 columna tertia sumpsi, uncis inclusi.

[*Textum vide pag. 16.*]

A

1 Ἀγαθοκλῆϲ Στεφάνου 2 διαβέτηϲ Λιμναέων ἐπὶ Πα 3 ϲικράτουϲ, ἱππάρχαϲ ἐπὶ Ϲι 4 δέκτα, ἐπιμελητὴϲ πόλεοϲ 5 ἐπὶ Ἰουλίου Χαριξένου, ἀγορα 6 νόμοϲ ἐπὶ Ϲειτείμου, γερου 7 ϲίαϲ ἐπὶ Ἀριϲτοβούλου, νομο 8 φύλαξ ἐπὶ Ἀφθονήτου, 9 οὗ καὶ ἱππαρχοῦντοϲ καὶ 10 ἀγορανομοῦντοϲ ἐπεδή 11 μηϲεν τῇ πόλει ὁ θειότα 12 τοϲ αὐτοκράτωρ Ἁδριανόϲ, 13 ἔφοροϲ (ἐ)πὶ Ἀττικοῦ, 14 ἐπὶ Ἀριϲτονεικίδα γερουϲίαϲ τὸ β, 15 ἐπὶ Ἀλκάϲτου γρα(μματεὺϲ) βουλᾶϲ.

B

1 [Δαμ]οκλῆϲ ([Δαμ]οκλέουϲ) τοῦ 2 [καὶ Φι]λοκράτουϲ 3 βουαγὸϲ καὶ ὑπὲρ 4 τὸν [ὑ]ὸν δαμονεί 5 κη, διαβέτηϲ Λι 6 μναέων ἐπὶ Ἀρι 7 ϲτοκράτουϲ, 8 ἀγωνοθέτηϲ 9 τῶν μεγάλων Οὐ 10 ρανίων ἐπὶ Πρατό 11 λα, ν[ο]μοφύλαξ ἐ 12 πὶ Διονυϲίου, γε 13 ρουϲ[ί]αϲ ἐπὶ Καίϲα 14 ροϲ, [ἔ]φοροϲ ἐπὶ 15 Λυϲίππου. (*vacat*) 16 Νεικίαϲ Εὐκρίνουϲ 17 γραμματοφύλαξ. 18 Μενίϲ[κ]οϲ 〉 βίδεοϲ ἐπὶ 19 πατρο[ν]όμου Λυϲίππου 20 τοῦ Φιλ[ο]χαρείνου, χρεο 21 φύλ[αξ] ἐπὶ πατρονό 22 μου Π[ο.] Μεμμίου Πίου, 23 ταμία[ϲ] ἐπὶ πατρονό 24 μου Ἰο[υ]λίου Εὐρυκλέ 25 ουϲ, γερουϲίαϲ ἐπὶ πα 26 τρονόμου Ϲειπόμ 27 που τ[ο]ῦ Κλέωνοϲ, 28 ἐπὶ τῶν δικῶν ἐπὶ 29 πατρ[ο]νόμου Ϲειτεί 30 μου [τ]οῦ 〈, ἔφοροϲ 31 ἐπὶ πατρονόμου Τιβ(ερίου) 32 Κλαυδίου Ἀριϲτοβούλου.

A 16 sqq. v. n. 63. *A* 23 sqq. v. n. 69.

A

Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Σ Σ Τ Ε φ Α Ν Ο Υ
Δ Ι Α Β Ε Τ Η Σ Λ Ι Μ Ν Α Ε Ω Ν Ε Π Ι Π Α
Σ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Ι Π Π Α Ρ Χ Α Σ Ε Π Ι Σ Ι
Δ Ε Κ Τ Α Ε Π Ι Μ Ε Λ Η Τ Η Σ Π Ο Λ Ε Ο Σ
Ε Π Ι Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ Χ Α Ρ Ι Ξ Ε Ν Ο Υ Α Γ Ο Ρ Α
Ν Ο Μ Ο Σ Ε Π Ι Σ Ε Ι Τ Ε Ι Μ Ο Υ Γ Ε Ρ Ο Υ
Σ Ι Α Σ Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ Ν Ο Μ Ο
φ Υ Λ Α Ξ Ε Π Ι Α Φ Θ Ο Ν Η Τ Ο Υ
Ο Υ Κ Α Ι Ι Π Π Α Ρ Χ Ο Υ Ν Τ Ο Σ Κ Α Ι
Α Γ Ο Ρ Α Ν Ο Μ Ο Υ Ν Τ Ο Σ Ε Π Ε Δ Η
Μ Η Σ Ε Ν Τ Η Π Ο Λ Ε Ι Ο Θ Ε Ι Ο Τ Α
Ι Ο Σ Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ω Ρ Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Σ
Ε Φ Ο Ρ Ο C Π Ι Α Τ Τ Ι Κ Ο Υ
Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ν Ε Ι Κ Ι Δ Α Γ Ε Ρ Ο Υ Σ Ι Α Σ Τ Ο Β
Ε Π Ι Α Λ Κ Α Σ Τ Ο Υ Γ Ρ Α Β Ο Υ Λ Α C
Ε Φ Ο Ρ Ο Ι Ε Π Ι Γ Α Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ
Ε Υ Δ Α Μ Ο Υ Ω Ν Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ
Α Ν Δ Ρ Ο Ν Ε Ι Κ Ο Σ Ξ Ε Ν Ο Κ Ρ Α Τ Υ Σ
Γ Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ Α Λ Ε Ξ Α Σ
Π Μ Ε Μ Μ Ι Ο Σ Δ Α Μ Α Ρ Η Σ
Π Α Ι Λ Ι Ο Σ Ο Ν Η Σ Ι Φ Ο Ρ Ο Σ
Τ Υ Χ Ι Π Π Ο Σ Π Α Σ Ι Κ Λ Ε Ο Υ Σ
vacat
Ε φ Ε Π Ι Κ Α Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ε Λ Ο Σ Ω Ν Π
Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ < Β Ο Υ Α Γ Ο Σ
Φ Ι Λ Ο Κ Λ Η Σ < Μ Ν Α Ε Λ Υ Σ Ι Μ Κ
Ν Ε Ρ Β Ι Ν Ι Ο Σ Ν Ο Η Τ Ο Σ
Π Α Ι Λ Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ι Δ Α Σ Β Ο
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Σ Ε Ρ Α Σ Τ Ο Υ
Ν Ο Μ Ο Φ Υ Λ Α Κ Ε Σ Ω Ν Π
Γ Ο Ρ Γ Ι Ω Ν Κ Λ Ε Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ
Ν Ι Κ Η Φ Ο Ρ Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ο Β Ο
Π Α Σ Ι Κ Λ Η Σ Κ Α Λ Λ Ι Κ Β Ο
Μ Π Ε Ρ Ι Κ Λ Η Σ Β Ο
Π Α Κ Χ Ρ Υ Σ Ο Γ Ο Ν Ο Σ S Ν Ε Ω Τ
vacat

B

Ο Κ Λ Η Σ < Τ Ο
λ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
[Β Ο Υ Λ] - Ο Σ Κ Α Ι Υ Π Ε Ρ
[Τ Ο Ν] Λ Ο Ν Δ Α Μ Ο Ν Ι Γ
[Κ Η Δ Ι] Λ Β Ε Τ Η Σ Λ Ι *vacat*
[Μ Ν Α] Ξ Ω Ν Ε Π Ι Α Ρ Ι
[Σ Τ Ο] Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
[Α Γ Ω Ν] Ν Ο Θ Ε Τ Η Σ
[Τ Ω Ν Ι] Μ Ε Γ Α Λ Ω Ν Ο Υ
[Ρ Α Ν Ι Ω] Ν Ε Π Ι Π Ρ Α Τ Ο
[Λ Α Ν Ω] Μ Ο Φ Υ Λ Α Ξ Ε
[Π Ι Δ Ι C] Ν Υ Σ Ι Ο Υ Γ Ε
[Ρ Ο Υ Σ] . Α Σ Ε Π Ι Κ Α Ι Σ Α
[Ρ Ο Σ Β] Φ Ο Ρ Ο Σ Ε Π Ι
[Λ Υ Σ Ι] Π Π Ο Υ *vacat*
[Ν Ε Ι Κ Ι Α] Σ Ε Υ Κ Ρ Ι Ν Ο Υ Σ
[Γ Ρ Α Μ Μ] Ι Α Τ Ο Φ Υ Λ Α Ξ
[Μ Ε Ν Ι Σ] . Ο Σ < Β Ι Δ Ε Ο Σ Ε Π Ι
[Π Λ Ι Ρ Ο] . Ο Μ Ο Υ Λ Υ Σ Ι Π Π Ο
[Τ Ο Υ φ Ι Λ] . Χ Α Ρ Ε Ι Ν Ο Υ Χ Ρ Ε Ο
[φ Υ Λ Ω] . Ε Π Ι Π Α Τ Ρ Ο Ν Ο
[Μ Ο Υ Π] . Μ Ε Μ Μ Ι Ο Υ Π Ι Ο Υ
[Τ Α Μ Ι Α] . Ε Π Ι Π Α Τ Ρ Ο Ν Ο *vacat*
[Μ Ο Ψ Ι Ο] . Ι Ι Ο Υ Ε Υ Ρ Υ Κ Λ Ε
[Ο Υ Σ Γ Ε] Ρ Ο Υ Σ Ι Α Σ Ε Π Ι Π Α
[Τ Ρ Ο Ν Ο] Μ Ο Υ Σ Ε Ι Π Ο Μ
[Π Ο Υ Τ] . Υ Κ Λ Ε Ω Ν Ο Σ
[Ε Π Ι Τ Ω] Ν Δ Ι Κ Ω Ν Ε Π Ι *vacat*
[Π Α Τ Ι] . Ν Ο Μ Ο Υ Σ Ε Ι Τ Ε Ι
[Μ Ο Υ] . Ο Υ < Ε Φ Ο Ρ Ο Σ
[Ε Π Ι Π Α] - Ρ Ο Ν Ο Μ Ο Υ Τ Ι Β
[Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο] Υ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ο
vacat

A. Vs. 9—12 non ad Aphthonetum, sed ad ipsum Agathoclem referebat Boeckh p. 618, quem sequuntur Wolters *Ath. Mitt.* XXVIII 294, 1 et Woodward, *Ann. Br. Sch.* XIII 201. Quod si recte esset positum, crederes Sidectam a. 125, Sitimum a. 128 ad patronomi honorem pervenisse. At inter Sidectam et Sitimum plures patronomi munere functi sunt, quam ut sententia illorum stare possit. Docent enim tituli tunc Iulium Charixenum creatum esse (n. 32 *A*), deinde Sipompum Cleonis f. (n. 32 *B* et 34), denique ipsum imperatorem Hadrianum post Iulium Charixenum (n. 1317) et ante Lysippum (n. 32 *B*), quem Lysippum esse Mnasonis f. alio loco demonstrabo. Quae cum ita se habeant, vix potest dubitari, quin Hadrianus, cum urbem Spartam adiret, patronomus creatus sit i. e. aut a. 125 aut 128. Anno 128 eum hoc munere functum esse iudicat Weber *Untersuch. z. Gesch. d. K. Hadrianus* 188, 671. Paullo ante Sidectas, paullo post Sitimus summum magistratum adepti sunt. Cf. tabulam patronomorum quam in indice proposui. De Attico v. Prosopogr. imp. Rom. I 351, 654.
B. Vs. 1. 2 nomen agnovit Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 204. || 4. 5 Wilh.

33 Spartae in museo 374. Fragmentum tabulae (?) marmoris albi, latus inferius aptum, cui alius lapis iungeretur, alias mutilum, a. 0,20, l. 0,29, cr. 0,07. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

Υ Λ Ι Ο Σ
Ι Π Α Ρ Χ Η
Ι Δ Α Ο Γ Ε Ρ Ο Υ
Λ Μ Π Ι Δ Ο Σ Ν
Λ Ξ Ε Π Ι Κ Α Ι Σ

[Γ. Ἰο]ύλιος [Χαρίξε-]
[νος ἱ]ππάρχη[ς ἐπὶ Κλη-]
[νικ]ίδα · γερο[υσίας]
[ἐπὶ Λ]άμπιδος · ν[ομο-]
[φύλ]αξ [ἐ]πὶ Καίσ[αρος].

Cursum honorum patronomi C. Iulii Charixeni hic habes. Nomen in vs. 1 restitui ex titulo n. 59. || 2 temptavi [ἐπὶ Κληνικ]ίδα, quod spatio convenit, nisus titulo 359, ubi legitur ἐπὶ Κλη | - -. Reliqua supplevit Tod, qui Caesarem esse intelligendum imperatorem Hadrianum notavit.

34 Lapis magnus nullo ornamento imbutus, in parte superiore duo foramina; 'prope turrim orientalem' exscripsit Fourmont fol. 42 verso (inde CIG 1243).

Σ Ε Ξ . . . Λ Τ . . .
Ι Ο Σ ϕ Ο Β Ο Υ . . . .
Μ Ν Α Ε Ω Ν Ε . . . .
Μ Α Τ Ο ϕ Υ Λ Α . .
Κ Λ Ε Ο Υ Σ Ν Ο Μ Ο . . .
ϕ Λ Α Β Ι Ο Υ Χ Α Ι – . .
Σ Ι Α Σ Ε Π Ι Σ . . . . .
Π Ι Σ Ι Π Ο Μ Π Ο . . . . .
Κ Ο Ρ Ω Ν Ε Ι Α Σ Ι . . . . . .
Σ Ι Π Π Ο Υ Γ Ε Ρ . . . . .
Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ο Υ . . . . .
Ρ Ο Σ Ε Π Ι Α ϕ Θ Ο Ν Η . . . . . .
vacat
Ε ϕ Ο Ρ Ο Ι Ε Π Ι Κ Λ Α Υ Δ Ι Ὄ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Τ Ε Λ Ο Υ Σ Ω Ν ⫫
Γ̄ Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ ϕ Ι Λ Ε › Ρ Ω Σ Θ Ε Ο Ξ Ε Ν Ὄ
Ν Ε Ω Ν 3 Δ Α Ν Α › Ρ Ε Ι Κ ›
Γ̄ Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ Ν Ε Α Σ
Ε Λ Ε Ν Ο Σ Σ Ω Τ . . . .
❦ . . . . Ρ Ο Σ
Ο Ν Α Σ Ι Μ Ο Σ Ε . . . .
Ν Ο Ι . . . .
Ν Ι Κ Ο Κ Ρ Α . . . .
Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ
Ε Υ Δ Α Ι Μ Α Κ Ο Ν
Α Β Ο Λ Ο Σ ⊤ Η Ν Ο Υ
ϕ Ι Λ Ω Ν Ι Δ Α Σ . . . . Ι Ν /
Κ Α Ι Λ Υ Σ Ι Μ Α Χ Ω Κ Κ
Σ Ε Β Η Ρ Ο Σ Ν Ι Κ Ϲ . . . . . .
Σ Π Ο Ν Ϲ̣ Ο̣
Υ Π Η Ρ Ε Τ

Σέξ. [Οὔ]λ̣π̣[ιος Σεβῆ-]
ρ̣ος Φο(ί)βου [διαβέτης Λι-]
μναέων ἐ[πὶ . . . . ., γραμ-]
ματοφύλα[ξ ἐπὶ Ἰου. Εὐρυ-]
κλέους, νομο̣[φύλαξ ἐπὶ]
Φλαβίου Χαρ̣[ιξένου, γερου-]
σίας ἐπὶ Σ[ιδέκτα, γρ. βου. ἐ-]
πὶ Σιπόμπο[υ, ἐπιμελητὴς]
Κορωνείας ἐ̣[πὶ Ἰουλίου Λυ-]
σίππου, γερ[ουσίας τὸ β']
ἐπὶ Ἀριστοβού[λου, ἔφο-]
ρος ἐπὶ Ἀφθονή[του].
vacat

Titulus aetati Hadriani est tribuendus, ut nomina magistratuum demonstrant. Nomen in vs. 1 agnovit Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 92, qui vs. 7 suppl. γρ(αμματεὺς) βου(λᾶς). Redit enim [Sex. Ul]pius Severus Phoebi f., iterum senator, ἐπὶ Τιβ. Κλαυδίου Ἀριστο[βούλου] in titulo n. 102, senator n. 106, ephorus n. 61. Vs. 13—29 v. infra n. 68.

---

35 Fragmenta duo basis magnae, fr. *a* supra integrum a. 0,12, l. 0,08, cr. 0,05; fr. *b* a superiore et dextra parte integrum a. 0,10, l. 0,26, cr. 0,18. Litterae a. 0,03. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 77, 82.

a	*b*
Ɔ Σ̱	Ο Μ Η Σ Α Σ
\ Θ –	' ' Ο Υ Α Λ
– Ϲ	

– – ος [– – – ἀγοραν]ομήσας
– – λ̣ος [ἐπὶ Γα. Πομπω]ν̣ίου Ἀλ-
[κάστου – – – – – – – –]

Woodwardum sequor.

36 Fourmont p. 46 (CIG 1258); comparuit lapis *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 95.

latus A

Ι ϕ Ι Ο Υ Τ Ω Ν ·
Δ Ω Ν Γ Ε Ν Ο Υ Σ
Β Υ Τ Α Τ Ο Σ · ·
Ο Ν Α Σ Ι Κ Λ · ·
ϕ Ι Λ Ο Σ Τ ·
Β Ο Υ Α Γ Ϲ ·
Ε Ρ Ε Υ Σ Γ Ε · ·
Δ Ι Ο Σ Ο Υ Ρ
· Κ Α Ι Π Α Ν Η · ·
Ν Ο Μ Ο ϕ Υ Λ · ·
Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ · ·
Σ Υ Ν Δ Ι Κ Ο Σ
Σ Ι Π Π Ο Υ Τ Ϲ
Γ Ε Ρ Ο ˅ Σ Ι Α
Ε Π Ι Μ Ε Λ Η Τ · ·
· Λ Ε Ο Σ Ε Π Π Ο̣

latus B

Ε Π Ι Μ Ε Λ Η Τ ·
Κ Ω Ν Δ Ε Π ·
Ε Π Ι Μ Ε Λ Η · · ·
Ρ Ω Ν Ι Α Σ Ε Γ · · ·
Ε ϕ Ο Ρ Ο Σ Ι · · ·
Λ Υ Σ Ι Π Π Ο
Μ Ν Α Σ Ω Ν
Π Ρ Ε Σ Β Ε Υ Τ
Ρ Ω Μ Η Ν Τ Ρ Ι

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ν Ε Ι Ι
Μ Ο Υ Σ Α Ι Ο Υ
Ρ Ο Σ ⌒ Ε Π Π Α –
Μ Ο Υ Δ Α Μ Ϲ ·
Τ Ο Υ Φ Ι Λ Ο Κ Ρ · ·
Ν Ο̱ Μ Ο ϕ Υ Λ Λ · · ·
Κ Λ̄ Π Ε Ρ · · ·

latus A

– – – – – – – – – –
ιφ τ̣οῦ τῶν [Ἡρακλει-]
δῶν γένους [πρεσ-]
βύτατος·
Ὀνασικλ[είδας]
Φιλοστ[ράτου]
βουαγό̣[ς, ἱ-]
ερεὺς γε[νόμενος]
Διὸς Οὐρ[ανίου]
καὶ πανη[γυριάρχης].
νομοφύλ[αξ ἐπὶ]
Καλλικρ[άτους τοῦ Ῥούφου],
σύνδικος [ἐπὶ – –, ἔφορος ἐπὶ]
[Λυ]σίππου το̣[ῦ Μνάσωνος],
γερουσί[ας ἐπὶ – – – –],
ἐπιμελητ[ὴς – – –, βί-]
δ̣εος ἐπ(ὶ) Πο̣ – – – –
– – – – – – – – – –

latus B

[Δαμονίκης Δαμοκλέους τοῦ]
[καὶ Φιλοκράτους]
– – – – – – – –
ἐπιμελητ[ὴς συνδί-]
κων δὶ(ς) ἐπ[ὶ – – –],
ἐπιμελη[τὴς Κο-]
ρων(ε)ίας ἐπ̣[ὶ – – –],
ἔφορος ἐ̣[πὶ]
Λυσίππο[υ τοῦ]
Μνάσων[ος],
πρεσβευτ[ὴς εἰς]
Ῥώμην τρί[ς].
vacat
Ἀριστονεικ̣[ίδας]
Μουσαίου [ἔφο-]
ρο̣ς ἐπ(ὶ) πατ̣[ρονό-]
μου Δαμο[κλέους]
τοῦ Φιλοκρ[άτους],
νομοφύλα[ξ ἐπὶ]
Κλ(αυδίου) Περ[ικλέους].
– – – – – – – – –

A. Nonnulla supplementa praecepit Boeckhius. Vs. 4. 5 supplevit Woodward *Ann.* XIII 199 sqq. || 9 πανη[γυριάρχης] dubitanter coniecit Boeckh. || 10. 11 νομοφύλ[αξ] Καλλικρ[άτης] idem. || 11 Callicratem Callicratis f. intelligit Woodward. At ille multo post Lysippum Mnasonis f. (i. e. ± 130) patronomus creatus est. De Callicrate Rufi f. v. n. 53. || 13 Ex vs. 26. 27 lateris *B* huius tituli apparet scribendum esse hoc loco Λυσίππου το[ῦ] Μνάσωνος]. Habes enim illic cursum honorum Damonici Damoclis f., quem una cum Onasiclida Philostrati f. ephori munere functum esse ex titulo n. 60 constat. || 15 ἐπιμελητ[ὴς πό]λε[ω]ς maluit scribere Woodward *Ann.* XV 95.

B 21. 22 supplevi. δί(ς) Hiller. || 29—31 Ῥώμην τρι – – [ἐπὶ] | Ἀριστονει[κίδα] vel - νεί[κου τοῦ] | Μουσαίου Boeckh. Sed Fraenkelii apographum ex Fourmontio haustum probat vs. 30 novum incohare titulum. Occurrit Ἀριστονεικίδας Μουσαίου quidam n. 20 *B* 4 aetate Traiani, quem eundem esse atque hunc censeo. Denique habes patronomum Aristonicidam n. 32 *A* paullo post imperatorem Hadrianum et ante Atticum. Aetas tituli satis accurate definita est, praesertim cum Aristonicidas ἐπὶ πατ[ρονό]μου Δαμο[κλέους] τοῦ Φιλοκρ[άτους], quod nomen Woodward *Ann.* XIII 204 restituit vs. 33. 34, ephori munus susceperit.

37 Magna basis (?) marmoris caerulei muro Byzantino inserta; litterae 0,02—0,04 a. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 463, 17.

a ΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΑΣΚΕ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΟΝΗΣΙΦΟΡΟ ∟ ι
ΑΣΕΠΙΔΑΜΟΚΛΕΟΥΣΛΟΧΑΓΟΣΕΙ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ ΣΥΝΔΙΚΟΣΕΠΙ
ΚΑΙΕΙΣΠΑΝΝΟΝΙΑΝΜΕΤΑΤΟΥΦΙΛΟΥΠΑΛΚΑΣΤΟΥ
ΟΚΑΙΣΑΡΟΣΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΟΣΥΟΥΠΟΛΕΩΣΠΡΟΣΛΟΥΚΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣΕΙΣΡΩΜΗΝΠΡΟΣΤΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝ
Α̣Υ̣Τ̣ΟΚΡΑΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΠΕΡΙΤΩΝΠΡΟΣΕΛΕΥΘΕΡΟΛΛΚΩΝΑΣΚΑΙ
Κ̣Α̣ΤΩΡΘΩΘΗΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΛΟΧΑΓΟΣ
Α̣Π̣ΟΛΛΩΝΙΟΣΥΠΗΡΕΤΗΣΑΣΚΑΛΩϹΚΑΙΠΙϹΤΩϹΛΕΩΝΤΑϹΟΙΝΟ
b ΧΟΟΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΑΠΕΛΛΑΚΩΝΟϹΠΡΕϹΒΥϹ
ϹΥΝΑΡΧΕΙΑϹΕΠΙΝΕΙΚΙΑΠΡΕϹΒΕΥΤΗϹΕΙϹ
Τ̣Α̣ΡΑΝΤΑΚΑΙΤΕΙΜΗΘΕΙϹΤΑΙϹΜΕΓΙϹΤΑ //////////////
Τ̣Α̣Ι̣Ϲ̣ΤΕΙΜΑΙϹΚΑΙΧΡΥϹΟΥΔΙΔΟΜΕ //////////
Ο̣ΥΟΥΚΟΛΙΓΟΥΟΥΠΡΟϹΗΚΑΤΟΚΑΘΩ
ΜΑΡΤΥΡΗΘ̣Η

a [γρ]αμματεὺς βουλᾶς κε - - - - - -
Φιλοκράτης Ὀνησιφόρο[υ] β̣[ίδεος ἐπὶ - - - -, γερουσί-]
ας ἐπὶ Δαμοκλέους, λοχαγὸς ἐπ̣[ὶ - - - -, - - ἐπὶ]
Ἀριστοκλέους, σύνδικος ἐπὶ [- -, πρεσβευτὴς εἰς - - -]
καὶ εἰς Παννονίαν μετὰ τοῦ φίλου Πο. Ἀλκάστου [φι-]
[λ]οκαίσαρος καὶ φιλοπάτριδος, ὑοῦ πόλεως, πρὸς Λούκιον
Καίσαρα, πρεσβευτὴς εἰς Ῥώμην πρὸς τὸν μέγιστον
αὐτοκρά(τορα) Ἀντωνεῖνον περὶ τῶν πρὸς Ἐλευθερωλάκωνας καὶ
κατωρθώθη. Μητρόδωρος Ἀπολλωνίου λοχαγός.
Ἀ̣πολλώνιος ὑπηρετήσας καλῶς καὶ πιστῶς, Λεωντᾶς οἰνο-
χ̣όος.
b Καλλικράτης Ἀπελλάκωνος, πρέσβυς
συναρχείας ἐπὶ Νεικία, πρεσβευτὴς εἰς
Τ̣ά̣ραντα, καὶ τειμηθεὶς ταῖς μεγίστα[ις]
⟦τ̣α̣ι̣ς̣⟧ τειμαῖς καὶ χρυσοῦ διδομέ[ν-]
ου οὐκ ὀλίγου οὐ προσήκατο, καθῶ[ς]
[ἐ]μαρτυρήθη.

Vs. 2 med. [γ]ε̣[ρουσίας legit editor. || 4 supplevi ex n. 65. Ab initio nomen Metrodori Apollonii f. periisse censet Tillyard l. l. Qua in re illi assentior. Dubito autem, num patronomus Aristocles (vs. 4) idem sit atque P. Mem. Pratolaus ὁ καὶ Ἀριστοκλῆς Damaris f. quem habes 551, 553, ubi quartum munere patronomi functus est. Quem P. Mem. Pratolaum non ante M. Aurelii regnum vixisse nomina collegarum demonstrant, cum hic titulus aliquanto antiquior habendus sit. Nam Philocrates Ὀνησιφόρου legatus primum in Pannoniam ad Lucium Caesarem mittitur et paullo post iterum Romam ad imperatorem Antoninum. Hic Lucius Caesar nemo alius est nisi L. Ceionius Commodus Verus, qui ab Hadriano anno 136 in filii locum acceptus anno 138 mortem obiit (Prosopogr. imp. Rom. I 326, 503). Neque vero de imperatore Lucio Vero cogitandum est, qui quidem vivo imperatore Antonino Caesar non erat (cf. Tillyard l. l. 465). || 5 Πο(μπώνιος) Ἄλκαστος legerim, cum Tillyard exhibuerit Πό(πλιος) Ἀ. Qui Pomponius Alcastus (I) aetate Hadriani et Antonini floruit, ut e cursu honorum optime noto apparet. Nomophylax enim fuit [ἐπὶ πατρονόμ]ο[υ] Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ n. 59 et haud multo post ad summum in re publica honorem patronomi pervenit post Atticum et Aristonicidam n. 32 *A*. Denique ephorus et pontifex Augustorum commemoratur n. 65. || 8. 9 sermo est de discrimine quodam Spartanorum et Eleutherolaconum. Probabiliter Tillyard coniecit Pausaniam III 21, 7 has res spectare. De Nicia v. n. 38.

38 Spartae in museo 213 columna sine striis supra fracta, a. 0,44, diamet. 0,40. Edd. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 385, 13, Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

////////////////////
ΝΕΩΝ //////////////////////
ΔΑΜΑΡΟΥΣ ∠ /////////
ΕΦΗΒΟΣΠΡΕΣ ▫ /////
ΝΟΜΟΦΥΛΑΚΩΝ *vac.*
ΙΕΡΟΘΥΤΗΣΕΠΙ *vac.*
ΝΙΚΙΑΠΑΤΡΟΝΟΜΟΥ *vac.*
ΝΕΩΝ// ⟨ ΥΙΟΣΣΠΟΝ *vac.*
ΔΟΦΟΡϹ//Σ ʒ

Νέων [(Νέωνος) Μεμμίου]
Δαμάρους σ[υν-]
έφηβος, πρέσβ[υς]
νομοφυλάκων,
ἱεροθύτης ἐπὶ
Νικία πατρονόμου.
Νέων ⟨ υἱός, σπον-
δοφόρος.

Vs. 1 [Μεμμίου] | Δαμάρους Fraenkel. Cave suppleas [Οὐολοσσηνοῦ] Δαμάρους (n. 581), quod spatium longe egreditur. Titulus imperatore Antonino Pio scriptus est. Nam Memmius Damares post Hadrianum ad summum honorem pervenit (n. 1317). Praeterea ex titulo n. 68, 16, ubi nominatur Νέων ⟨ Δαμάρει κάσεν ἔφορος ἐπὶ Κλαυδίου Ἀριστοτέλους elucet, Damarem ante Claudium Aristotelem patronomum creatum esse. Nicias, qui redit n. 37, paullo post Damarem summum magistratum gessisse videtur.

39 = CIG 1239 *A* 19—38. Lemma et textum v. infra n. 71.

Θεοῖϲ.
[Ε]ὔτυχοϲ [(Εὐτύχου)]
ϲυνέφηβοϲ Δ̣[α-]
μ̣άρουϲ το[ῦ]
Βρούτου, γρ(αμματεὺϲ) β(ουλᾶϲ)
ἐπὶ Καϲ(ϲίου) Ἀριϲτο-
τέλουϲ, δικ̣[α-]
ϲταγωγὸϲ ἀ-
πὸ Ἀϲίαϲ ἐπὶ
Ἀγητορίδα,
νομοφύλαξ
ἐπὶ Ξεναρχίδα,
ἔφοροϲ ἐ-
πὶ Νηδύμου.
Γλύκων (Γλύκωνοϲ) γερ(ουϲίαϲ)
ἐπὶ Τιτιανοῦ,
νομοφύλαξ
ἐπὶ Ἀγητορίδα,
ἔφοροϲ ἐπὶ
Νηδύμου.

Ordo patronomorum hunc fere in modum constituendus est: Diares —, Cassius Aristoteles —, Titianus? —, Agetoridas — Xenarchidas — Nedymus. Floruerunt medio saeculo secundo. Cf. Woodward *Ann.* XV 54. Vs. 25 suppl. Hiller cf. IG XII 3, 172, 4, Pauly-Wissowa V 565.

---

40 Duo fragmenta stelae, quorum alterum alteri adiungi potest. Fourmontius c' τῇ Γουδένῃ iuxta fontem exscripsit fol. 64 et minusculis fol. 176, 215 (CIG 1257 + 1276). Nuperrime lapides ab Anglis reperti sunt *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 210 sq. Stela supra fracta, alias integra est. Anglorum exemplar expressi.

2 \ Μ Μ Μ Ι Ͻ
Φ Υ Λ Α Ξ < Α Μ Α
Ρ Α Ν Τ Ο Σ Δ Η
Μ Ε Α
Φ Ι Λ Ο Δ Ε Σ Π Ο Τ Ο Σ
Ο Ι Κ Ο Ν Ο Μ Ο Σ
Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Σ Α Ρ Ι Ο Σ
Κ Λ Ε Ο̆ Σ Γ^Ρ Ε Π Ι Π Ρ Α Τ Ο
Ν Ι Κ Ο̆ Κ Α Ι Ι Ε Ρ Ε Υ Σ
Ο Υ Ρ Α Ν Ι Ω Ν Ε Φ^Ρ
Ε Π Ι Δ Α Μ Ο Ν Ι Κ Ι Δ
Γ Β Ο Ε Π Ι Π Ο Λ Υ Ε ˅
Κ̣ Τ̣ Ο̣ Υ Λ Γ̣ Ο Ρ Α̣ Ν Ο
Μ Ο Σ Ε Π Ι Ο̆ Σ Ω Σ Ι
Π Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ <
> Ꞁ Ι _ Σ \
Ε Π Ι Π Α Σ Ι
Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Ν
Ν Ο Μ Ο Φ Υ Λ Α Ξ
Σ Ω Σ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ
Φ Ι Λ Ο Υ Μ Ε Ν Ο Υ
Ο Κ Α Ι Σ Ω Σ Τ Ρ Α
Τ Ο Σ

2 Ἀ̣μμαῖο̣[ϲ γραμματο] 3 φύλαξ· Ἀμά 4 ραντοϲ Δη 5 μέα. 6 Φιλοδέϲποτοϲ 7 οἰκονόμοϲ. 8 Ἀ̣γαθοκλῆϲ Ἀρι[ϲτ]ο⟦ϲ⟧ 9 κλέουϲ γρ(αμματεὺϲ) ἐπὶ Πρατο 10 νίκου καὶ ἱερεὺϲ 11 Οὐρανίων, ἔφορ(οϲ) 12 ἐπὶ Δαμονικίδα, 13 γ(ραμματεὺϲ) βο(υλᾶϲ) ἐπὶ Πολυεύ̣ 14 κ̣του, ἀγ̣ορανό 15 μοϲ ἐπὶ Ἰου(λί)ου Σωϲι 16 ⟦π⟧κράτουϲ, 17 π̣ρ̣[έ]ϲ-[βυϲ - - -] 18 ἐπὶ Παϲι 19 κράτουϲ ν(εωτέρου). 20 Νομοφύλαξ 21 Σωϲικράτηϲ 22 Φιλουμενοῦ 23 ὁ καὶ Σώϲτρα 24 τοϲ.

Pratonicus, Damonicidas, Polyeuctus, Iulius Sosicrates, Pasicrates minor natu imperatore Antonino Pio vel M. Aurelio patronomi fuerunt (cf. Woodward *Ann.* XV 59). Amarantus I quidam, Demeae f., occurrit una cum P. Memmiis Pratolao et Sidecta, Deximachi f., in catalogo nomophylacum n. 57, quem avum huius Amaranti II esse suspicatus sim. Stemma hoc est:

Δημέαϲ I
57 pater
Ἀμάραντοϲ I Δ.
57 νομοφύλαξ
65 } pater
112 }
Δημέαϲ II Ἀ.
65 νομοφύλαξ post Nicephorum
112 [γέρων]
40 pater
Ἀμάραντοϲ II Δ.
40 γραμματοφύλαξ

---

41 = CIG 1254 vs. 9—11. Textum et lemma v. n. 31.

9 [ὁ δεῖνα - - -] ἐπὶ Περικλέουϲ,
[- - - - - -, βί]δυοϲ ἐπὶ Νεικιππίδα, ϲτ - -
[ἐπὶ - -, - - φύλα]ξ ἐπὶ Παϲικράτουϲ νεωτέρ(ου).

---

42 = CIG 1250 vs. 14—23. Lemma et textum vide infra n. 57 (cf. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 94).

νομοφύ[λαξ]
ἐπὶ πατρο(νόμου) Πρατο-
νίκου· Φιλο-
κράτηϲ (Φιλοκράτουϲ)·
Σπαρτιάτη[ϲ Δα-]
μαρίϲτο[υ νο-]
μοφ(ύλαξ) ἐπὶ Πε[ρι-]
κλέουϲ, γ[ε-]
ρουϲίαϲ ἐπ[ὶ Πρα-]
τονείκου.

Vs. 14—23. Plures versus. in quibus tria nomina commemorata erant, in alia columna perierunt. Catalogus ephororum videtur esse, cum et ὁ δεῖνα 14 et Σπαρτιάτη[ϲ] munere nomophylacis iam prius functi sint. || 15 ἐπὶ Πο. Πρατο|νίκου Boeckh. || 18. 19 Σπαρτιάτη[ϲ ἐπὶ?] | Μ. Ἀριϲτο-[κράτουϲ] Boeckh. Sed magistratus nullus est notus, cui nomen Σπαρτιάτηϲ. Praeterea supplementum Boeckhii spatium multo transgreditur. Potius Σπαρτιάτηϲ nomen est illius, cuius cursus honorum enumeratur. Σπαρτιάτη[ϲ] | Μ. Ἀριϲτο[κράτουϲ] Woodward. Nomen Δαμάριϲτοϲ habes n. 96, 448, nomen Σπαρτιάτηϲ 111.

---

43 'Spartae prope portam septentrionalem.' Fourmont p. 105 cf. p. 169 (CIG 1266).

Σ Ω Σ Ι Δ Α Μ . .	Σωϲίδαμ[οϲ - - πρέϲ-]
Β Υ Σ Ν Ο Μ . . .	βυϲ νομ[οφυλάκων ἐπὶ]
Α Γ Ι Δ Ο Σ . . .	Ἄγιδοϲ, [καὶ πρέϲβυϲ]
Ε Φ Ο Ρ Ω̣	ἐφόρω̣[ν ἐπὶ Παϲι-]
5 Κ Ρ Α Τ Ο̆	5 κράτου[ϲ νεωτέρου],
Κ Α Ι Τ	καὶ π̣[ρέϲβυϲ γερόντων]
	[ἐπὶ - - - - - -]

Vs. 1. 2 supplevit Boeckh. Cave 4. 5 suppleas ἐπὶ [Καλλι]κράτουϲ [τοῦ (Καλλικράτουϲ) τοῦ Ἀριϲτοκλέουϲ]. Nam exstat catalogus ephororum anni illius, ex quo apparet Tib. Claudium Onesiphorum principem senatorum fuisse. Restat ut suppleas [ἐπὶ Ἰου. Σωϲι]κράτου[ϲ - - -] vel [ἐπὶ Παϲι]κράτου[ϲ νεωτέρου], quod melius spatio quadrat. Uterque in titulo n. 40 enumeratur. Itaque titulus imperatore Antonino Pio aut M. Aurelio positus est. Patronomus Ἆγιϲ redit n. 71.

44 Basis a dextra fracta, supra et infra cymatio ornata. Spartae prope theatrum exscripsit Fourmont fol. 98 (CIG 1255).

ΛΥΚΕΙΝΟΣΣΤΙ - . . . .
ΣΥΝΕΦΗΡΟΣΙ . . . .
ΜΝΑΣΩΝΟΣΤΟ̣ . . .
ΡΥΚΛΕΟΥΣΣΙ . . . .
ΣΑΜΕΝΟΣΤΑΣΕΥ . . .
ΤΕΙΑΣΕΠΙΚΛ . Ι . . . .
ΤΕΙΜΗΘΕΙΣΤΑΛ . . . .
. . ΩΝΕΙΛ_ΛΟΧΛΙΟ̣ . . .
. ΓΡΟΥΣ . ΑΣΕΠΙ⁝ . . . .
. ΣΩΤΕΡΙΣΜΩΙ . . . . .
. . . ΟΦΥΛΑΞ . . . . . .
. . . . ΠΑΤΡΟ . ΟΜΩ . . . .
ΜΑΡΚΩΕΓ . ƆΙΛΗ
ΤΗΣ ΠΟΛΕ . . . . .
ΤΗΣΓΕΡΟΥ . . . .
ΤΩΝΔΙΚΩΝ . . . .
ΧΟΣΠΑΤΡΟ . . . . . .
ΤΕΙΜΑΜΕΝ . . . . .
ΔΕΟΣΙ · · Ι ι

Λυκεῖνος Cτι[- - - - - - - - - - -]
cυνέφηβ̣ος, ι[- - - - - - - - - ἐπὶ]
Μνάcωνος το̣[ῦ Λυcίππου, - - - ἐπὶ Εὐ-]
ρυκλέους, C![- - - - - - - cτρατευ-]
cάμενος τὰς εὐ[τυχεcτάτας καὶ - - cτρα-]
τείας ἐπὶ Κλ . ι[- - - - - - - - - -]
τειμηθεὶς τα[ῖς μεγίcταις τιμαῖς, ἐπιμελητὴς]
[Κορ]ωνεία̣[ς,] λοχα̣γ̣ὸ̣[ς ἐπὶ - - - - -,]
[γ]ε̣ρουσ[ί]ας ἐπὶ [- - - - - - - - - -]
. cωτεριcμωι[- - - - - - - - - -,]
[νομ]οφύλαξ [ἐπὶ - - - -, - - - -]
[ἐπὶ] πατρο[ν]όμω [- - - - - - - -]
Μάρκω ΕΓ · ƆΙΛΗ [- - - - - -, υἱὸς]
τᾶς πόλε[ως - - - - - - - πρέςβυς]
τᾶς γερου[cίας - - - - - - - -, ἐπὶ]
τῶν δικῶν [ἐπὶ - - - - - -. cυναρ-]
χος πατρο[νόμων? - - - - - - - -]
Τειμ[ο]μέν[ους - - - - - - - - βί-]
δεος [ἐ̣πὶ] ιι [- - - - - - - - -]

Vs. 5 suppl. Hiller. || 10 An [ἐπὶ τῶν γενομένων ν]ε̣ωτεριcμῶν? Hiller, Wilh. || 16. 17 temptavi.

Eurycles imperatore Hadriano vixit (v. n. 32*B* 24), Timomenes Antonino Pio (v. n. 109).

---

45 = CIG 1256*B*. Lemma et textum v. n. 74.

[Τ]ιβ(έριος) Κ[λ](αύδιος) Νεικίας
cύνδικος ἐπὶ
θεοῦ Λυκούργου
[τ]ὸ β΄, γερουcίας
ἐ̣πὶ [Ἰ]ουλ̣(ίου) Πανθά-
λους.
Κορινθᾶς Νεική-
φόρου cυν[έ]φη-
βος Ἀττικοῦ τοῦ
Ἡρώδου, cύνδικος ἐπὶ
θεοῦ Λυκούργου [τὸ .],
Πανέλλην ἐπὶ Κος-
cαίου, γερουcίας [τὸ]
[α΄] ἐπὶ [Ἰ]ου(λίου) Πανθάλους,
[β]ίδεος ἐπὶ Λογγεί-
νου, γερουc̣ί[ας τὸ β΄]
[ἐπὶ - - - - - -]

Vs. 2. 3 et 10. 11 cύνδικος θεοῦ Λυκούργου scripserat Boeckhius ratus viros illos munere syndici dei Lycurgi functos esse. At Fourmonti apographum docet utroque loco esse scribendum ἐπὶ θεοῦ Λυκούργου, unde apparet Lycurgum patronomum fuisse. Hoc ita se habere probat titulus nuperrime ab Anglis effossus (*Ann.* XIII 184, 53), in quo legitur [ἐπὶ πα]τρονόμω Cέω Λυκούργω, cum lapicida loco litterae Θ usurparet Σ more quodam vetusto. Lycurgus saepius munere patronomi functus est. Item nunc Woodward *Ann.* XV 59 sq. Collato titulo qui sequitur hic ordo patronomorum contexi potest: θεὸς Λυκοῦργος τὸ β΄, ? Κοccαῖος, Ἰούλιος Πανθάλης, Κλαύδιος Βραcίδας, Λογγεῖνος, Ἰούλιος Ἀγαθοκλῆς, Μ. Ἀριcτοκράτης Φίρμου; de ordine paulum a Woodwardo *Ann.* XV 65 sq. dissentio. Idem de deo Lycurgo patronomo verba fecit ibid. XIV 112 sq., cum cr. a. 180—190 iterum atque iterum patronomum cum creatum esse contendit. At stemma Claudiorum, quo nixus est, corrigendum est, neque certo anni dei Lycurgi definiri possunt. De Attico, Herodis Attici f., Attici n. consule a. 185 v. Prosopogr. imp. Romani I 640.

46 Basis marmorea, supra infraque cymatio ornata. Exscripsit 'Spartae prope ecclesiam D. Nicolai' Fourmontius p. 35 verso et p. 202 (inde CIG 1259).

. . . . ΤΥΛΟΣ
. . . ‾ΟΝΙΚΟΥ
. . ΟΥΣΙΑΣΕΠΙ
Φ̣ΟΝ̄ΙΟΥΛΙΟ̆
Ị ΘΑΛΟΥΣ
ΠΙΚΛ̄· ΒΡΑΣΙΔ
Ọ Ẹ ΠΙΙΟ̆‾ΑΓΑΘΟ
ΟΥΣΓΡΑΜΜΑ
Ỵ Σ̣ ΒΟΥΛΗΣ ⁝
Ṃ ΑΡΙΣΤΟΚΑ
Σ̣ ΤΟΥ ΙΡΜΟ̆

. . . . τυλος
[. . .]τ̣ονίκου
[γερ]ουcίας ἐπὶ
[πατ]ρονό(μου) Ἰουλίου
[Πα]ν̣θάλους,
[- - ἐ]πὶ Κλ(αυδίου) Βραcίδα,
[ἔ]φ(ορος) ἐπὶ Ἰου(λίου) Ἀγαθο-
[κλέ]ους, γραμμα-
[τε]ὺ̣ς βουλᾶς
[ἐπὶ] Μ. Ἀριcτοκρά-
[του]ς τοῦ Φίρμου.

Supplementa tantum non omnia sunt Boeckhii. Exeunte II vel ineunte III saeculo. De Iulio Panthale v. n. 45, de Iul. Agathocle n. 542, ubi de familia eius egi. Tib. Claudium Brasidam III filium esse suspicor patronomi Brasidae II quem habes n. 71; cf. Claudiorum stemma, quod ad n. 598 proposui. Cave ne Aristocratem Firmi f. eundum esse censeas atque patronomum n. 32*B*.

47 Marmor caeruleum inaedificatum Mistrae in scalis domus Χρήστου Φωτάκου, a. 0,35, l. 0,41, cr. 0,14. Exscripsit Prott. *Ect.*

vacat

ΣΠΕΝΔΩΝ<ΣΥΝΕ
ΦΗΒΟΣ-ΑΡΙΣΤΕΟΣ
ΣΥΝΔΙΚΟΣ-ΚΑΙΔΑΜΟ
ΣΙΟΜΑΣΤΑΣ-ΣΥΝΘΥ-
ΙΣΡΟΔΟΝ-ΠΑΝΕΛΛΗΝ
ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΕΠ////ΙΟΥ

Σπένδων (Σπένδοντος) συνέ-
φηβος Ἀριστέος,
σύνδικος καὶ δαμο-
σιομάστας, συνθύτ[ας]
ἰς Ῥόδον, Πανέλλην,
γερουσίας ἐπ[ὶ] Ἰου[λίου]
\- - - - - - - -

Temporis incerti. Hadriano utique non antiquius (Πανέλλην).

48–77. CATALOGI PATRONOMORVM ET EPHORORVM.

Cleomenem III vetusta republica deleta primum patronomos instituisse Pausanias II 9, 1 auctor est: Κλεομένης -- μετέστησε τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ κράτος τῆς γερουσίας καταλύσας πατρονόμους τῷ λόγῳ κατέστησεν ἀντ' αὐτῶν. Inde a Cleomene principem patronomorum magistratum eponymum Spartanorum fuisse, id quod aetate imperatorum permultis titulis demonstratur, iam Boeckhius p. 605 suspicatus erat. Attamen certus ordo eponymorum contexi non potest, quamquam Boeckhius, Foucart *Expl.* p. 109 et nuperrime Woodward (*Ann.* XIII 200 sqq., XV 52) magnam operam in hac materie exploranda consumpserunt. Nonnulla ad singulos titulos attuli. De numero constat invento titulo 48, in quo sex patronomi et sex σύναρχοι commemorantur. Sed quod munus illi σύναρχοι susceperint, obscurum est. Le Basius (*Rev. arch.* I 639) assessores patronomorum eos intellexit, cum Foucartius (*Expl.* p. 89) et patronomos et collegas senos menses reipublicae praefuisse suspicaretur; Todius (*Cat.* 9) denique collegium duodecim virorum fuisse contendit, quorum sex, quibus nomen πατρονόμοι, maioribus honoribus afficerentur. Restituto ephororum munere summa in republica potestas penes illos erat, excepta praerogativa quod patronomi nunc annos designabant. Erat igitur patronomi munus magis honor quam magistratus. Quamobrem Spartani ultimo in loco plerumque patronomiam capessivisse videntur; nam in catalogis munerum gestorum nusquam invenies patronomiam inter reliqua munera enumerari. Cf. Solari *Bollett. d. filolog. class.* VI 10 sqq., qui quidem patronomos antiquitus Spartae creatos esse contendit, ita ut a Cleomene munus mutaretur neque vero institueretur. Interdum occurrit in titulis formula ἐπὶ πατρονόμου τοῦ δεῖνος, πατρονομοῦντος δὲ ὑπὲρ αὐτὸν τοῦ δεῖνος (cf. n. 274, 279). Apparet alterum honore summo fructum esse, alterum loco eius munera sumptusque magistratus suscepisse. Hic ergo magistratus vicarius intelligendus est (contra Tillyard *Ann.* XII p. 371 sq.). Patronomorum series suppleri potest, quod haud raro nomini magistratuum adicitur τοῦ δεῖνος συνέφηβος vel τῷ δεῖνι κάσεν. Iam Boeckhius enim perspexit (p. 612 sq.) eum, cuius synephebus aliquis dicitur vel κάσεν, patronomi munere functum esse. Cf. Tod *Cat.* 16 et 20, Woodward *Ann.* XV 49 sqq. Hic quidem τῷ δεῖνι κάσεν non ad patronomum referebat, sed ad ducem puerorum, qui βοαγός vocabatur. At huic opinioni obstat, quod Νέων < et Δαμάρους συνέφηβος (n. 38) et Δαμάρει κάσεν (n. 68, 16) designatur.

48 Spartae in museo 777. Stela marmoris albi, aëtomate et acroteriis ornata, a. 0,69, l. 0,40, cr. 0,095; litterarum a. vs. 1—5 = 0,02, inde a vs. 6 = 0,01; inventa in vico Magula. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 639 (C. Keil *Zwei griech. Inschr. aus Sparta u. Gytheion* 3 sq.), adhibito ectypo Le Bas-Foucart *Voy.* II 168 (Meister *SGDI* 4447, Michel 652), Tod *Cat.* Exscripsit Prott. Quae hodie iam non exstant, lineis subnotavi.

ΚΑΒΩΝΙΔΑΣΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΟΝΟΜΟΣΔΑΜΟΧΑΡΙΣ
ΜΕΛΑΝΙΠΠΟΥΠΑΤΡΟΝΟ
ΜΟΣ ΠΡΑΤΟΝΙΚΟΣΕΠΙ
ΣΤΡΑΤΟΥΠΑΤΡΟΝΟΜΟΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑΣΤΙΜΟΞΕΝΟΥ
ΠΑΤΡΟΝΟΜΟΣΤΙΜΟΞΕΝΟΣ
ΦΙΛΟΚΛΕΟΣΠΑΤΡΟΝΟΜΟΣ
ΔΑΜΟΧΑΡΙΣΤΙΜΟΞΕΝΟΥ
ΠΑΤΡΟΝΟΜΟΣ ΣΥΝΑΡΧΟΙ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΕΥΤΕΛΙΔΑ
ΕΥΔΑΜΙΔΑΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ
ΤΙΜΑΡΙΣΤΟΣ ΔΑΜΩΝΟΣ
ΙΠΠΑΡΧΟΣΓΟΡΓΙΠΠΟΥ
ΦΙΛΟΞΕΝΟΣΔΑΜΟΛΑ
ΠΑΣΙΤΕΛΗΣΚΛΕΑΝΟΡΟΣ
ΓΡΣΩΤΗΡΙΔΑΣΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ
ΥΠΟΓΡΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΣΩΚΡΑΤΙΑΣ
ΕΥΤΥΧΙΔΑΣΥΠΙΡΙΕΕΥΤΥΧΟΣ
vacat

Καβωνίδας Ἀνδρονίκου
πατρονόμος, Δαμόχαρις
Μελανίππου πατρονό-
μος, Πρατόνικος Ἐπι-
στράτου πατρονόμος,
Καλλικρατίδας Τιμοξένου
πατρονόμος, Τιμόξενος
Φιλοκλέος πατρονόμος,
Δαμόχαρις Τιμοξένου
πατρονόμος. σύναρχοι·
Ἀριστοκράτης Εὐτελίδα,
Εὐδαμίδας Κλεωνύμου,
Τιμάριστος Δάμωνος,
Ἵππαρχος Γοργίππου,
Φιλόξενος Δαμόλα,
Πασιτέλης Κλεάνορος.
γρα(μματεύς)· Σωτηρίδας Ἀγαθοκλέος.
ὑπογρα(μματεῖς)· Ἀριστοκλῆς, Σωκρατίας,
Εὐτυχίδας. ὑπηρέ(τας)· Εὔτυχος.

Titulum primo a. Chr. n. saeculo suo iure tribuit Tod. Nam Πρατόνικος Ἐπιστράτου κᾶρυξ Ταιναρίων ἐπὶ Ἀριστομάχου idem videtur esse atque hic patronomus. Quod si recte statuit Meister, sequitur ut patronomi huius tituli posteriori quam Ἀριστόμαχου aetati tribuendi sint. Quocum optime convenit, quod Φιλόξενος Δαμόλα (vs. 15) filius est Taenarii Δαμόλας Φιλοξένου n. 212.

Quod ad Timoxenum II Philoclis f. (vs. 7. 8) pertinet, suspicor eum filium esse eius Philoclis, qui ἐπὶ Ἀριστομάχου in catalogo Taenariorum occurrit (n. 212, 8) et in alio catalogo ἐπὶ Ἀριστοκρατίδα Timoxeni I filius nominatur (n. 211, 42). Nomen eius restituit Foucart *Expl.* II 86 (n. 93). Stemma ergo hunc in modum restituendum esse censeo:

Τιμόξενος I
211; 93 pater

Φιλοκλῆς
211 ἐπὶ Ἀριστοκρατίδα, 212 ἐπὶ Ἀριστομάχου, 93 γέρων ἐπὶ Σηρίππου, 48 pater

Τιμόξενος II
48 πατρονόμος ἐπὶ - -

Antiquitus quinque ephori creabantur, qui summam in republica potestatem habebant et reges coërcebant. Cleomenes III hunc magistratum sustulit (Plut. Cleom. 10). Haud ita multo post ephori restituti sunt; quod quando factum sit, non liquet. Aetate imperatorum multum in republica valebant. Quod Pausanias refert ἔφοροι δὲ τά τε ἄλλα διοικοῦσι τὰ σπουδῆς μάλιστα ἄξια, καὶ παρέχονται τὸν ἐπώνυμον, καθὰ δὴ καὶ Ἀθηναίοις τῶν καλουμένων ἐννέα ἐπώνυμός ἐστιν εἷς ἄρχων (III 11, 2), in eo a vero aberravit, quod annos ex ephoris designari dicit. Constat enim tunc patronomum eponymum fuisse (cf. Boeckh p. 605, Tod p. 9). Attamen plurimum in republica administranda eos valuisse suo iure dicit Pausanias; interfuerunt enim curiae, quod p. 37 me demonstraturum esse spero. Ipsi quoque ephori praetorium, cui nomen ἀρχεῖον erat, in foro habebant (v. Paus. l. l.).

49 Spartae in museo 242. Fragmentum marmoris caerulei, margo superior servatus, latus sinistrum aptum, cui lapis alius subiungatur, a dextra et infra fractum; a. 0,17, l. 0,47, cr. 0,19. Edd. Martha *BCH* I 380, 5, Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

//	
////////////Ι̣ Ε̣ Φ Ο Ρ Ο̣ Ι Ε̣ Π̣ Ι̣ Μ Ι	[ο]ἱ ἔφοροι ἐπὶ Μ' - - -
Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α Σ /	Δαμοκρατίδας Ἀ̣[γιάδα?,]
Κ Λ Ε Α Ν Δ Ρ Ο Σ Α Λ Κ Α	Κλέανδρος Ἀλκα[?μένεος,]
Δ̣ Α Μ̣ Γ Κ Λ Ι' – Α Ρ Ι Σ Τ̣ Ο̣	Δ̣αμ̣ο̣κλῆ̣ς̣ Ἀριστο[κράτεος,]
////////// ///////// //////	- - - - - - - - - -

Var. lect. Vs. 1 extr. ΜΙ vel ΜΗ Prott, Μ Tod.

Vs. 3 et 4 supplevit Tod. I. a. Chr. saec. titulus est scriptus. Nam Κλέανδρος Ἀλκαμένεος ἐπὶ Ἀριστομάχου n. 212 fuit Ταινάριος, ἐπὶ Μεναλκίδα senator n. 95; Δαμοκλῆς Ἀριστοκράτεος redit n. 210 ἐπὶ Καλλικράτεος. Nomen patronomi non potest suppleri; cave ne scribas Μ[εναλκίδα], quia Cleander, Alcamenis f., ἔφορος ἐπὶ Μ', patronomo Menalcida fuerat senator 95, 18. An Με̣[νεκλέος]?

50 Marmor caeruleum quadratum, latus *A* et *B* litteris impletum, a. 0,46, l. 0,25×0,18, nunc inaedificatum Magulae in porta domus Σταύρου et Ἰωάννη Χαρβούρου. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 435, 7 (Meister *SGDI* 4450). Lapidem denuo examinavit Prott.

latus A		latus B
	vac.	Ε Γ Ι Κ Λ Ι Δ Α
	. . . Ξ Π Ι Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α	Α Γ Η Σ Ι Ν Ι
	Α Ι Α Ν Ε Τ Ε Θ Η	Ν Ι Κ Ι Α Σ Κ Ι Α
	Τ Ο Ν Ι Κ Ο Υ	Ν Ο Μ Ο Φ Υ
litterae	Γ Ο Ρ Ο Υ	Ε Π Ι Κ Α Λ Λ Ι
	Ε̣ Ο Σ	Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α̣
de industria	Υ	Α Θ Η Ν Ο Δ
	Υ	Ε Υ Δ Α Μ
		Π Α Σ Ι Κ Η Σ
deletae	Σ	Α Ρ Χ Ι Π Π Ο
		Φ Ι Λ Ω Ν Υ Μ
	Α Κ	Δ Ι Ν Ο Κ Ρ Α
	Υ	Δ Α Μ Ο Τ Ι
	Δ Α	*vac.*

latus A

[Τῶν σιτηθέντων ἐφόρων] ἐπὶ Καλλικρά-
[τεος τὰ ὀνόματα ἀνεγράφη κ]αὶ ἀνετέθη
[ὑπὸ - - τοῦ - -]τονίκου,
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - γόρου,
- - - - - - - - - εος,
- - - - - - - - [ο]υ,
- - - - - - - - [ο]υ,
- - - - - - - - - -
[νομοφύλακε]ς·
[Νικίας Κρα- - - - -],
- - - - - - - - - -,
- - - - - - - - α̣ κάσ(εν),
[- - - - - - - - ο]υ,
- - - - - - - - δα.

latus B

ἐπὶ Κλιδά[μου τοῦ]
Ἀγησινί[κου].
Νικίας Κρ̣α - -
νομοφύ[λαξ]
ἐπὶ Καλλι[κράτεος?,]
Δαμοκρα̣[τ- - -]
Ἀθηνοδ[- - -,]
Εὔδαμ[ος]
Πασικ[λέους,]
Ἄρχιππο[ς]
Φιλωνυμ̣[ίδα,]
Δινοκρά[της]
Δαμοτί[ωνος.]

Var. lect. *A* vs. 5 ΤΟΡΟΥ Dressel-Milchhöfer. || 6 ΣΟΣ || 7 Υ omiserunt. || *B* 9 ΠασιΚΗΣ Prottius. || 13 ΔαμοτΙ idem.

A. Vs. 1. 2 suppl. Wilh., [Ἀθην]ᾶι ἀνετέθη Fraenkel, [κ]αὶ ἀνετέθη Meister.

B. Quinque enumerantur viri, quorum unus nomophylacis munere iam defunctus est; qua de causa titulus ephororum catalogis inserendus videtur. Vs. 19 νομοφύ[λαξ] Fraenkel, -φυ[λακες] Meister. || 24 Nisi lapicida per errorem ΠασιΚΗΣ scripsit pro Πασικ(λ)ῆς, nomen quoddam ὑποκοριστικόν ut Πρόκης vel Διόκκης (cf. Fick-Bechtel p. 166, 168) intelligendum esse idem censuit.

I. a. Chr. saec. Nam Ἄρχιππος Φιλωνυμ[ίδα] (25. 26) redit n. 95, ubi senator est ἐπὶ Μεναλκίδα, et n. 127. Quo concesso non negabis Agesinicum, Clidami patrem, vs. 17 eundem esse atque senatorem Agesinicum Soclidae f. ἐπὶ Μεναλκίδα n. 95, 10, denique Pasiclem, Eudami patrem, vs. 24 neminem alium nisi senatorem Pasiclem, Aristodami f. n. 95, 17. Quae si ita se habent, Menalcidam paullo ante Clidamum ad summum honorem pervenisse veri est simile. Hic autem Callicrate, cuius nomen *A* vs. 1 et *B* vs. 20 facile suppletur, paullo recentior est.

51 Stela permagna. Fourmont fol. 97 et 179 (CIG 1237, Le Bas-Foucart *Expl.* II p. 95 ad n. 173*a*); cf. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 92.

ΟΙΣΕΙΤΗΙ
ΘΕΝΤΕΣ
ΕϕΟΡΟΙΕΠΙ
ΓΙΟΥΛΙΟΥϕΙ
ΛΟΚΛΕΙΔΑ
ΩΝΠΡΕΣ
ΒΥΣ
ΑΛΕΞΙΣϕΙ
ΛΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΑΣΙΚΛΗΣ
ϕΙΛΟΚΡΑ
ΤΟΥΣ
ΕΥΚΛΕΙΔΑΣ
ΔΕΙΝΑΚΩ
ΝΟΣ
ϕΙΛΟΚΡΑΤΗΣ
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ
ΚΟΥΙΒΙΟΣ
ϕΙΛΟΚΛΗΣ
ΠΑΣΙΚΛΕ
ΟΥΣ
ΟΙΣΕΠΗΘΗ
ΤΕΣΝΟΜΟ
ϕΥΛΑΚΕΣ
ΕΠΙΙΟΥΛΙ
ΟΥϕΙΛΟΚΛΕΙ
ΔΑΩΝΠΡΕΣ
ΒΥΣ
ΑΛΕΣΙΚΡΑΤΗΣ
ΓΛΥΣΙΠ
ΠΟΥ
ΔΑΜΟΚΛΗΣ <
ΟΚΑΙϕΙΛΟΚΡΑ
ΤΗΣ
ΚΛΕΩΝΣΩ
ΣΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΛΥΣΙΠΠΟΥ
ΤΥΧΑΙΟΣ

Οἱ σειτη[[ι]]-
θέντες
ἔφοροι ἐπὶ
Γα(ΐου) Ἰουλίου Φι-
λοκλείδα,
ὧν πρέσ-
βυς
Ἄλεξις Φι-
λοκράτους·
Πασικλῆς
Φιλοκρά-
τους,
Εὐκλείδας
Δεινάκω-
νος,
Φιλοκράτης
Διογένους,
Κ. Οὐίβιος
Φιλοκλῆς
Πασικλέ-
ους.
Οἱ σε[ιτ]ηθ[έν-]
τες νομο-
φύλακες
ἐπὶ Ἰουλί-
ου Φιλοκλεί-
δα, ὧν πρέσ-
βυς
Ἀλε[ξ]ικράτης [<]
τ̣ο[ῦ] Λυσίπ-
που·
Δαμοκλῆς (Δαμοκλέους)
ὁ καὶ Φιλοκρά-
της,
Κλέων Σω-
σικράτους,
Ἀριστοκλῆς
Λυσίππου,
Τυχαῖος [(Τυχαίου)].

De C. Iulio Philoclida v. n. 97. Catalogum ephororum et nomophylacum eiusdem anni habes n. 52. Ibi in vs. 5 eiusdem Alexicratis, qui in hoc titulo v. 30 το Λυσίππου, ut videtur, filius audit, pater Alexicrates nominatur. Qua de causa Roß Inscr. Gr. ined. I p. 10 coniecit Fourmontum pro ΑΛΕΞΙΚΡΑ|ΤΟΥ legisse ΓΟΛΥΣΙΠ|ΠΟΥ, quem errorem viro illi tribuere non nefas esse idem censet. Neque vero ex more horum titulorum est nomen idem bis poni, immo scribitur ΑΛΕΞΙΚΡΑΤΗΣ〉, cf. vs. 32, 39. Itaque coniecerim patrem Alexicratem fuisse filium Λυσίππου, ita ut legendum sit Ἀλεξικράτης (Ἀλεξικράτους) | τοῦ Λυσίπ|που. Vs. 32 et 39 patrum nomina ex titulo qui sequitur, addidit Foucartius, sane recte. Quod vs. 40 sq. γραμματοφύλαξ Νεικιππίδας Δαμοκλέους adiecit, dubito an a vero aberraverit.

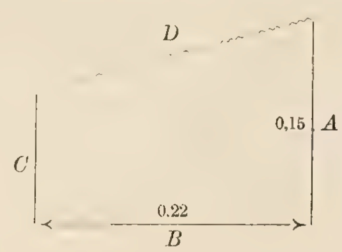
52 Stela supra anaglypho ornata, 'de quo praeter pedes humanae alicuius figurae nihil superest' (Roß). Edd. (CIG 1238) ex schedis Fourmonti fol. 79, Roß Inscr. Gr. ined. 20. Rossii exemplar expressi; quae plura viderat Fourmontius lineis subductis significavi. Litterarum formas ex Rossio sumpsi. Cf. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 92.

2 . ΛΕΑΙϕΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ . . . .
. . ΗΣϕΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ . . . Υ . . Δ .
. . . ΝΑΚΩΝΟΣΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΔΙΟΓΕ
. ΟΥΣΚ - ΒΕΙΒΙΟΣΦΙΛΟΚΛΗΣΠΑΡ
ΚΛΕΟΥΣΝΜϕ . ΑΛΕΞΙΚΡΑΤΗΣ<
ΔΑΜΟΚΛΗΣ<ΟΚΑΙϕΙΛΟΚΡΑΤΗΣΚΛΕ
ΩΝΣΩΣΙΠΑΤΡ . ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΛΥ
ΣΙΠΠΟΥΤΥΧΑΙΟΣ Ρ ΤΟϕΝΕΙΚΙΠ
ΠΙΔΑΣΔΑΜΟΚΛΕΟΥΣ

[Ἔφοροι ἐπὶ Γαΐου Ἰουλίου Φιλοκλείδα·]
[Ἄ]λε[ξ]ι[ς] Φιλοκράτους· [Πασι-]
[κλ]ῆς Φιλοκράτους· [Εὐκλεί]δ[ας]
Δει]νάκωνος· Φιλοκράτης Διογέ-
[ν]ους· Κ. Βείβιος Φιλοκλῆς Πα[σι-]
κλέους. Νομοφύ(λακες)· Ἀλεξικράτης (Ἀλεξικράτους)·
Δαμοκλῆς (Δαμοκλέους) ὁ καὶ Φιλοκράτης· Κλέ-
ων Σωσι[κρ]άτ[ους]· Ἀριστοκλῆς Λυ-
σίππου· Τυχαῖος [(Τυχαίου)]. γρ(αμμα)τοφ(ύλαξ) Νεικιπ-
πίδας Δαμοκλέους.

Var. lect. Vs. 6 extr. Σ‾ Fourmont.

53 '*Sur une espèce de plate bande*' Fourmont in schedis p. 29; idem titulum p. 190 minusculis transscripsit, addita adumbratione, unde elucere videtur in tribus lapidis lateribus esse scriptum (inde CIG 1240). Parvum fragmentum lapidis servatum est continens *A* vs. 16—26, *B* vs. 11—21, quod ex apographo Edgari Quinet edidit Le Bas *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 123, 31 et *Expéd. de Morée* II 73, 10; nunc Hafniae in *Antikenkabinett* sub n. *A B b* 107 inventarii custoditur; Ussing *Graeske og Latinske Indskrifter i Kjöbenhavn* (1854) 6, 3. Exscripsit Blinkenberg, cuius liberalitati debentur notae quae sequuntur: marmor caeruleum a. 0,44, l. 0,22, cr. 0,17; lapis nunc hanc habet formam:

Latera *A* et *B* litteris sunt instructa, *C* nunquam inscriptum fuit, *D* rudem in modum est politum; litterae a. 0,035 indiligenter incisae sunt. Quae reliqua sunt in latere *B* alia manu scripta sunt atque in latere *A*. Haec Blinkenbergus. Apparet ex verbis illis adumbrationem, quae exstat apud Fourmontium p. 190, fictam esse. Neque dubitari potest, quin illic columna tertia (= CIG 1240 III) immerito adiecta sit. Nam illud latus continet initia versuum eorum, qui adhuc leguntur in lapide n. 32 *B*. Est igitur columna tertia Boeckhii cum titulo n. 32 *B* coniungenda. Fourmonti exemplar expressi exceptis versibus *A* + *B* 11—21 quos ex Blinkenbergi apographo hausi. Quae hodie exstant lineis subductis significavi. *Ect.* fragmenti, quod Hafniae servatur. Litterae lateris *A* et *B* vs. 18 sqq. magnis apicibus ornatae, *B* vs. 1—17 indiligenter scriptae.

[*Textum vide pag. 24.*]

Var. lect. *B* vs. 14. 15 Μ|ΩΛΟΧΙΣ *ect.*

B

ΝΟΜΟΦΥ
ΛΑΚΕΣΕΠΙ
ΜΕ ΣΠΑΡΤΙ
ΑΤΙΚΟΥΩΝ
ΠΡΕΣΒΥΣ
ΔΑΜΟΝΙΚΟΣ
ƷΤΟΥΕΥΤΥ
ΧΟΥΤΙΒΕΡΙ
ΟΣΚΛΑΥΔΙ
ΟΣΔΕΚΜΟΣ
_ΩΤΗΡΙΔΑΣ
ΕΥΔΙΑΙΤΟΥ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ
ΕΥΔΑΜΙΔΑΜ
ΩΛΟΧΙΣΛΥΣΙ
ΠΣΦΙΛΟΧΑΡΕΙ
ΝΟΥΒΟΑΓΟΣ

ΕΠΙΑΓΗΤΟΡΙΔ
ΝΟΜΟΦ
ΩΝΠΡΕΣΒΥΣ
ΕΙΡΑΝΙΩΝΚΛΕ
ΑΝΟΡΟΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ
ΦΙΛΟΚΛΕΙΔΑ
ΓΛΥΚΩΝ‹
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ
Γ̄Α ΠΩΝΠΟΝΙΟΣ
ΑΓΙΣΚΑΙ Γ̄Α Φ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕ
ΤΗΣΚΑΣΑΡΕΙ
ΩΝΚΑΙΕΥΡΥ
ΚΛΕΙΟΝ
ΦΙΛΟΞΕΝΙΔΟ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ
ΟΑΓΑΘΟΣ
ΕΦΟΡΟΣ

A

ΕΦΟΡΟΙ
ΕΠΙΚΑΛ
ΛΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΟΥΡΟΥ_
ΦΟΥΩΝΠΡΕ
Γ̄Α ΙΟΥΛΙΟΣ
ΛΥΣΙΚΡΑ
ΤΗΣΧΑΡΙ
ΞΕΝΟΥ
Π ΜΕ ΠΡΑΤΟ
ΛΑΣΔΕΣΙ
ΜΑΧΟΥ
ΑΝΕΓΚΛΗ
ΤΟΣΕΥΠΟ
ΡΙΣΤΟΥ
ΚΛΕΩΝΦΙ
ΛΟΘΕΟΥ
ΕΥΤΥΧΟΣ
ΝΥΜΦΑ

ΣΠΟΝΔΟ
ΦΟΡΟΙ
ΣΤΕΦΑ
ΝΟΣΑ
ΝΕΓΚΛΗ
ΤΟΥ
-ΥΔΑΜΙ/
ΣΝΙΚΙΑ
ΝΙΚΙΑΣ‹
ΟΚΑΙΚΛΕ
ΟΣΙΚΙΔΑΣ
ΚΑΝΙΝΙΟΣ
ΕΥΠΟΡΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΝΙ
ΚΟΥ
ΕΝΣΙΤΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ
ΑΝΤΙΠΑ
ΤΡΟΣ

A. 1 Ἔφοροι 2 ἐπὶ Καλ 3 λικράτους 4 τοῦ Ρού 5 φου, ὧν πρέ(σβυς) 6 Γά(ϊος) Ἰού-λιος 7 Λυσικρά 8 της Χαρι 9 ξένου· 10 Πό(πλιος) Μέ(μμιος) Πρατό 11 λας Δέ[ξ]ι- 12 μάχου, 13 Ἀνέγκλη 14 τος Εὐπο 15 ρίστου, 16 Κλέων Φι 17 λοθέου, 18 Εὔτυχος 19 Νυμφᾶ. 20 Σπονδο 21 φόροι· 22 Στέφα 23 νος Ἀ 24 νεγκλή 25 του, 26 Εὐδαμίδ 27 [α]ς Νικία, 28 Νικίας (Νικία) 29 ὁ καὶ Κλε 30 ο[ν]ικίδας, 31 Κανίνιος 32 Εὔπορος 33 Ἀρι-στονί 34 κου. 35 Ἔνσιτος· 36 Ἰούλιος 37 Ἀντίπα 38 τρος.

B. Vs. 1—17 = n. 85, vs. 18—37 = n. 86.

Vs. 30 Κλεοσικίδας Boeckh, correxit C. Keil Anal. epigr. p. 145. Callicratem Rufi f. medio fere II saeculo tribuebat Woodward *Ann.* XV 58. At C. Iulius Lysicrates, Charixeni I f., ipse quoque pater videtur esse C. Iulii Charixeni II, qui ±126 iam patronomi munere functus est (v. stemma Iuliorum n. 274); viguit ergo exeunte I. saeculo. Praeterea P. Memmius Pratolaus Deximachi f. frater est P. Memmii Sidectae (n. 57), quocum nomophylacis munus gessit. Vix potest dubitari, quin Sidectas idem sit atque patronomus aetatis Hadriani (n. 32 *A* et alias). Paullo ante frater eius Pratolas ad summum honorem pervenit (n. 32 *B*). Quibus de causis Callicratem Rufi f. imperatore Traiano patronomum fuisse iudico.

54 In marmore caeruleo undique fracto, a. 0,48, l. 0,17, nunc in vico Mistra in porta ecclesiae, quam vocant Ἁγ. Γεώργιος, inaedificato. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 711, Roß Inscr. Gr. ined. 31, Le Bas *Voy.* II 172. Exscripsit Fraenkel.

	[Ἔφοροι ἐπὶ]
	[Καλλικράτους]
Ι	[τοῦ Ῥούφου·]
-ΟΡΙΣ	[Ἀνέ]γ[κλητος]
ΛΜΑΤ(	[Εὐπ]ορίσ[του,]
ΕΠΙΣΓ	[Γρα]μματο[φύ-]
ΠΗΙΟΥ	[λαξ] ἐπὶ Σέ[κστου]
ΣΥΝΑΡ›	[Πομ]πηίου - -
	σύναρχ[οι·]
ΥΧΟΣΝ\	[Εὔτ]υχος Νυ[μφᾶ]
›ΟΡΟΣΠ	[ἔ]φορος, Π. [Μέμ-]
)Σ, ΠΙ	[μι]ος Πρ[ατόλας]
	[Δεξιμάχου ἔφο-]
	[ρος, κτλ.]

Var. lect. Vs. 12 inter Σ et Π spatium esse testatur Fraenkel.

Titulum restitui nisus nonnullis supplementis Lebasii et Foucartii adhibito titulo qui antecedit. De nomine patronomi in vs. 8. 9 dubito. Le Bas supplebat Σέ[κστου Πομ]πηίου [Δαμά|ρους]; at nomina Θεόξενος et Σπάταλος item spatio conveniunt.

55 Spartae in museo 718. Stela marmorea, acroteriis et aëtomate cum anaglypho ornata, in tres partes fracta, infra truncata; a. 0,70, l. 0,53, cr. 0,12; titulus margine circumdatus. Exscripsit Fraenkel a. 1902 in vico Parori. Ed. Tod *Cat.* Contulerunt Prott, Kolbe.

ΕΦΟΡΟΙ
ΕΠΙΓ̄ΑΙΟΥΛΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΩΝΠΡΕΣΒΥΣ
ΛΟΥΚΙϹ∠ΛΠ ΡΩΝ ///////
ΑΚΙΝΔΥΝϹ ‹/////////////////
ΜΑΡΚΟΣϿ\///////////////////
ẠΜẠΣ̣ỊΠ̣Π̣Ọ Σ̣

1 Ἔφοροι 2 ἐπὶ Γα(ΐου) Ἰου(λίου) Λυσικράτους, 3 ὧν πρέσβυς 4 Λούκιο̣ς̣ Ἀ̣πρών[ιος] 5 Ἀκίνδυνος· 6 Μᾶρκος Οὔ[λπιος(?)] 7 (Δ)αμάσιππος, - -

Supplevit Fraenkel. Vs. 6. 7 [Δ]|αμάσιππος Tod, Ἀμάσιππος Fraenkel scribens 'cave conicias: [Δ]αμάσιππος'. Dubito an lapicida primam et secundam litteram in ligatura scripserit Δ. C. Iulius Lysicrates, princeps ephororum ἐπὶ Καλλικράτους τοῦ Ῥούφου (n. 53, 167), ad summum honorem pervenit (cf. n. 282). De tempore non constat. Lysicrates, si pater est C. Iulii Charixeni (n. 274), quem aetate Hadriani patronomum fuisse ex 32 *A* apparet, initio saeculi secundi tribuendus est. Woodward eum intra a. 140 et 150 patronomum fuisse contendit *Ann.* XV 59.

56 Spartae in museo 274. Fragmentum marmoris albi a. 0,15, l. 0,11, cr. 0,09. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel, cuius apographum Marcum Tod secutus correxi.

ΟΙΙ	[Ἔφορ]οι ἐ̣πὶ - -
ΙΠΟΜ	[Σε]ίπομ̣[πος] - - -
-ΝΟΚΛ	[Ξ]ε̣νοκλ[ῆς *vel* -είδας]
ΛΕΑ	[Κ]λεα - - - - - -

Vs. 1 [ἔφορ]οι vel similia Tod. || 2 supplevit idem. || 3 legit [Ξ]ε̣νοκ[λῆς]. || 4 δὲ αὐ[τ-] idem. Σείπομπος nonne est filius Cleonis (32 *B*), quem aetate Hadriani patronomum fuisse constat n. 34?

57 Basis parva ex marmore facta, cuius in parte superiore duo foramina. 'Spartae prope turrim magnam.' Fourmont p. 42 (CIG 1250).

a
. . . . Κ Ο Σ Ι . . .
Ν Ο Μ Ο Φ Υ . .
Π Μ Ε Μ Μ Ι Ο Σ
Ο Σ · Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ
Π Μ Ε Μ Μ Ι Ο Σ
Σ Ε Ι Δ Ε Κ Τ Α
Δ Ε Ξ Ι Μ Α Χ Ο .
Α Μ Α Ι Α Ν Τ . .
Δ Η Μ Ε Α
Σ Ω Α Ν Δ Ρ Ο Σ
Π Μ Ε Μ Μ Ι Ο Σ
. Θ Ε Ο Κ Λ
Ν Ο Σ <
vacat

b
Ν Ο Μ Ο Φ Υ
Ε Π Ι Π Ο Π Ρ Α Τ Ο
Ν Ι Κ Ο Υ Φ Ι Λ Ο
Κ Ρ Α Τ Η Σ Ʒ
Σ Π Α Ρ Τ Ι Α Τ Η .
Μ Α Ρ Ι Σ Τ Ο
Μ Ο ᒣ Φ Ε Π Ι Π Ε . .
Κ Λ Ε Ο Υ Σ Γ . .
Ρ Ο Υ Σ Ι Α Σ Ε Π
Τ Ο Ν Ε Ι Κ Ο Υ

a
[Ἔφοροι ἐπὶ - - -]
\- - - - - - - -
\- - - - - - - -
\- - -κοσ ι - - -
Νομοφύ[λακες·]
Πό. Μέμμιος [Πρατόλα-]
ος πρέσβυς,
Πό. Μέμμιος
Σειδέκτα[ς οἱ]
Δεξιμάχο[υ],
Ἀμάραντ[ος]
Δημέα,
Σώανδρος [(Σωάνδρου)],
Πό. Μέμμιος
Θεοκλ[ῆς]
. . . νος.

a = vs. 1—13. Vs. 1 de catalogo ephororum superesse iudico. || 3. 4 Πό. Μέμμιος | [Πρατόλα]ος scripsit Boeckh, quod spatio non convenit. || 5 sqq. Πό. Μέμμιος [Δαμάρης?] | Σειδέκτα [τοῦ?] | Δεξιμάχο[υ?] Boeckh ex n. 536. Quod stare non posse cognovit Tillyard *Ann.* XII 462 ad n. 470, ubi P. Memmius Sidectas quidam statuam patris P. Memmii Deximachi ponendam curat. Hoc titulo nixus locum sanavi.

Ineunte saec. II. De Pratolao et Sidecta v. n. 53, de Theocle n. 147. Quae de Amaranti Demeae f. nomophylacis familia nota sunt, opinioni quam posui, non repugnant. Huius Amaranti I filius, cui nomen est Δημέας, occurrit in catalogo nomophylacum (n. 65) et in catalogo senatorum (n. 112, 1) aetate Antonini Pii. Stemma ad n. 40 proposui.

b = vs. 14—23 v. n. 42.

---

58 Basis marmoris caerulei, supra integra, a. 0,47, l. 0,30; litterae a. 0,025. Mistrae exscripsit Trézel. Ed. Le Bas *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 147, 40 et *Expéd. de Morée* II 78, 19, deinde ex ipsius apographo *Rev. arch.* I 1844, 712, 30 et *Voy.* II 173. Lapis nunc muro insertus aulae domus, quam possidet Μανουσάκης. Exscripserunt Fraenkel ex ectypo, a. 1905 Kolbe. *Ect.*

Λ Α Ο Υ Ω Ν Π Ρ Ε Σ
ᒣ Η Μ Ω Ν *vac.*
vacat
Σ Κ Λ ᒣ Ι Λ Α Ο ˋ
vacant 28 centimetri

[Ἔφοροι(?) ἐπὶ Πρατο]λάου, ὧν πρέσ[βυς]
[Τιβ. Κλαύδιος Ἀ]γήμων·
vacat
[- - - - - - - - Ἀ]σκλ[α]πιάδου,
vacat

Vs. 1 Νομοφύλακες Le Bas. Patronomum Pratolaum ante Hadrianum creatum esse constat. Quod cum ita se habeat, non dubitavi in vs. 2 supplere [Τιβ. Κλαύδιος Ἀ]γήμων, cum Le Bas scriberet solum Ἀγήμων. Nam occurrit ille in titulo n. 668, ubi agonothetes ἐπὶ Μενεκλέους nominatur, qui imperatore Nerva floruit.

---

59 Lapis quadratus olim 'Spartae prope turrim magnam ad plagam orientalem civitatis sitam'; Fourmont p. 86 (CIG 1247).

Υ Ι Ο Σ Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ο Σ Α Δ Ρ Ι / . . . . .
Ω Ν Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ
Α Γ Ι Δ Α Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
Μ Α Ρ Κ Ο Σ Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Σ Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Σ
Ε Υ Κ Λ Η Τ Ο Σ Ν Υ Μ Φ Ο Δ Ο Τ Ο Υ
Ν Ε Ι Κ Α Ρ Ω Ν Ζ Η Λ Ο Υ
Τ Ε Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ
Ν Ο Μ Ο Φ Ι Λ Α Κ Ε Σ Ω Ν Π Ρ Ε Σ Β Υ .
. . Ͻ Μ Π Ω Ν Ι Ο Σ Α Λ Κ Α Σ Τ Ο Σ Α Ρ Χ Ι Ε
. . ˉ Φ Ι Λ Ο Κ Α Ι Σ Α Ρ Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο Π Α Τ Ρ Ι Σ
. . . . . Ί Ο Λ Ε Ο Σ
. . . . . Ί Π Ο Σ Ε Υ Η Μ Ε Ρ Ο Υ
. . . . Χ Α Ρ Ι Ξ Ε Ν Ο Υ Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ο Φ
. . . . . . Σ Ι Δ Ε Κ Τ Α Σ Υ Ν Ε Φ Η Β Ο .
. . . . Δ Ε Κ Τ Α Σ Υ Ν Ε Φ Η Β Ο Σ
. . . . Ⅎ Φ Ο Ρ Ο Σ Μ Α Ρ Κ Ο Υ
. . . . . . Σ
. . . . . . Μ Ο Κ Λ Η Σ < Τ Ο Υ
. . . . Υ Σ
. . . . Σ Τ Ο Ν Ε Ι Κ Ι . . .

[Ἔφοροι ἐπὶ πατρονό-]
[μ]ο[υ] αὐτοκράτορος Ἀδρια[νοῦ],
ὧν πρέσβυς
Ἀγι(ά)δας Ἀριστοκράτους·
Μᾶρκος Κλαύδιος Ἀγαθοκλῆς,
Εὔκλητος Νυμφοδότου,
Νεικάρων Ζήλου,
Τειμοκράτης Καλλιστράτου.
Νομοφ[ύ]λακες, ὧν πρέσβυ[ς]
[Γα. Π]ομπώνιος Ἄλκαστος ἀρχιε[ρεὺς τῶν]
[Σεβ.], φιλόκαισαρ καὶ φιλόπατρις,
[υἱὸς] πόλεος·
[Νεικάσι]ππος Εὐημέρου,
[Γ. Ἰούλ.] Χαρίξενο[ς] γραμματοφύ(λαξ)
[- - - -] Σιδέκτα συνέφηβο[ς],
[ὁ δεῖνα Σι]δέκτα συνέφηβος,
[Γ. Ἰού. Νεικ]ηφόρος Μάρκου.
[Ἔνσιτο(?)]ς·
[γερουσίας Δα]μοκλῆς (Δαμοκλέους) τοῦ [καὶ]
[Φιλοκράτο]υς.
[- - Ἀρι]στονεικί[δα]

Nomen patronomi initio a Fourmontio neglectum est. Supplebat Wolters υἱὸϲ Αὐτοκράτοροϲ Ἁδρια̣[νοῦ Ἀντωνείνου] probante Domaszewskio (*Ath. Mitt.* XXVIII 1903, 295 not. 1). At abhorret illa designatio patronomi a more horum titulorum, in quibus semper recurrit sententia ἐπὶ πατρονόμου τοῦ δεῖνοϲ vel ἐπὶ τοῦ δεῖνοϲ neque vero πατρονόμοϲ ἦν ὁ δεῖνα. Praeterea supplementum Woltersi spatium longe egreditur (item Woodward *Ann.* XV 93). Alium in modum titulum sanare temptavi. In numero nomophylacum occurrit [Γ. Ἰούλ.] Χαρίξενοϲ (vs. 13), cuius cursum honorum ni fallor habes n. 33, ubi suppleo [Γ. Ἰο]ύ̣λιο̣ϲ̣ [Χαρίξενοϲ - - - - - -] ν[ομο|φύλ]α̣ξ ἐ̣πὶ Καίϲ[αροϲ]. Aliud argumentum addo: Vs. 18. 19 legendum esse censeo [γερουϲία]ϲ | [Δα]μοκλῆϲ ⟨ τοῦ [καὶ | Φιλοκράτο]υϲ. Qui quos magistratus gesserit, enarratur n. 32*B*, unde apparet eum γε|ρουϲ[ί]αν ἐπὶ Καίϲα|ροϲ fuisse. His argumentis nisus non dubito initium tituli hunc in modum restituere: [Ἔφοροι ἐπὶ πατρονόμ]ο[υ] αὐτοκράτοροϲ Ἁδρια̣[νοῦ]; nam Hadrianum a Graecis Καίϲαρα Ἁδριανόν appellatum esse docet titulus n. 1317: ἐπὶ Καίϲαροϲ Ἁδριανοῦ. Deinde cum nonnulli nomophylaces vs. 14. 15 nominentur Ϲιδέκτα ϲυνέφηβοι, sumendum est Hadrianum paullo post Sidectam munus patronomi suscepisse. Haec sententia confirmatur titulis 32*B* et 1317. Nam illo demonstratur Iulium Charixenum post Sidectam creatum esse, hoc Hadrianum post Charixenum. Itaque omnia optime conveniunt supplemento quod posui. Vs. 9 [Γ. Π]ομπώνιοϲ Ἄλκαϲτοϲ idem est atque patronomus 32*A*, 288 et ephorus 65, qui n. 37 vivo imperatore Hadriano appellatur φιλόκαιϲαρ καὶ φιλόπατριϲ, υἱὸϲ πόλεωϲ. Quod Boeckhium secutus supplevi ἀρχιε[ρεὺϲ τῶν | Ϲεβ(αϲτῶν)], meo iure fecisse mihi videor (cf. quae de hac materie contra Woltersium disserui ad n. 65). Scripserat Wolters ἀρχιε[ρεὺϲ διὰ βίου τοῦ Ϲεβαϲτοῦ]; fieri enim non potuisse, ut Alcastus eo tempore, quo titulus incideretur, iam pontifex Augustorum appellaretur; Fraenkel proponebat in schedis ἀρχιε[ρεὺϲ διὰ | βίου] spatii melius habita ratione, Woodward *Ann.* XV 94 ἀρχιε[ρεὺϲ θεᾶϲ Ῥώμηϲ]. Neque vero hae sententiae mihi probantur, praesertim cum in Fourmonti apographo versus decimi ante ΦΙΛ signum abbreviationis ¯ agnoscatur. Dubium non est, quin scriptum fuerit ΤΩΝ ΣΕΒ̄. || 11 supplevit Boeckh. || 12 Foucart ad Le Bas-Foucart 168*a* (= n. 67), ubi [Ν]εικάϲιπποϲ Εὐη[μέρου] ephorus nominatur ἐπὶ Λυκούργου. || 13 [Λυϲικράτηϲ] Χαριξένου spatii non habita ratione Woodward l. l. || 16 ex n. 67 hausi.

60 Magna trabs l. circiter 4,00 m. Olim 'Spartae prope magnam turrim'. Fourmonti fol. 44 (CIG 1246).

. . . .

. . . .

ΟΝΑΣΙΚΛΕΙΔΑΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ<ΔΑΜΟΚΛΕΟΥΣΚΑΙΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣΜΑΝΤΙΣΑΠΟ¯ ΟΥΣΤΟΥΣΚΟΠΕΛΟΥΔΑΜΟ

ΝΙΚΗΣΔΑΜΟΚΛΕΟΥΣΤΟΥΚΑΙΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣΝΟΜΟΦΥΛΑΚΕΣΕΠΙΔΥΣΙ..........ΙΓΟΙΣΥΟΝΠΡΕΣΒΥΣΑΓΙΝΑΡΧΟΣΑΙΓΙΑΛΟΥ

ΠΡΑΤΟΥΝΙΚΟΥΛΥΣΙΝΔΑΑΡΙΣΤΟΝΙΚΙΔΑΣΑΑΠΟΟΚΛΕΟΥΣΟΚΑΙΔΙΟΣΚΟΡΟΣ

. . . . ΓΥΤΥΧΟΣΣΕΙΤΕΙΝΟΣ< ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΤΟΥΔΑΣΚΛΕΟΝΙΤΥΝΔΑΡΙΚΑΣΕΜ . . . . . .

. . . .

[Ἔφοροι ἐπὶ Λυϲίππου τοῦ Μνάϲωνοϲ, ὧν πρέϲβυϲ *nomen patronymicum* - - - - - - - - - -]

- - - - - - - - - - - - - - - *nomen patronymicum* - - - - - - - - - - - - -,

Ὀναϲικλείδαϲ Φιλοϲτράτου, (Δαμοκλῆϲ) Δαμοκλέουϲ (τοῦ) καὶ Φιλοκράτουϲ, μάντιϲ ἀ̣π̣ὸ̣ γ̣[έν]ο̣υϲ τοῦ Ϲκοπέλου, Δαμονίκηϲ Δαμοκλέουϲ τοῦ καὶ Φιλοκράτουϲ. Νομοφύλακεϲ ἐπὶ [Λ]υϲί[ππου τοῦ Μνάϲωνοϲ, ὧ]ν πρέϲβυϲ Δ̣είναρχοϲ Ἀ[[ι]]γιάδ̣ου· Πρατό[[υ]]νικο[ϲ] Λυϲι[ά]δα, Ἀριϲτονικίδαϲ Ἀ[[α]][γα]θοκλέουϲ ὁ καὶ Διόϲκοροϲ,

- - - - - - - - Εὔτυχοϲ, Ϲείτει[μ]οϲ (Ϲειτείμου). Γραμματεὺϲ [β]ου[λ]ᾶϲ Κλέων [(Κλέωνοϲ)] Τυνδάρι κάϲε[ν].

- -

Var. lect. Vs. 2 extr. Fourmontius adnotavit ante ΛΟΥ 'aut ΕΙ aut ΙΑ'.

Nomen patronomi hausi ex 32*B* collato titulo 36*B*. Illic cursus honorum Damoclis D. f. enumeratur, hic Onasiclidae Philostrati f. et Damonicae Damoclis f., qui ἐπὶ Λυϲίππου τοῦ Μνάϲωνοϲ (36*B* 26) ephorus fuit. Woodward *Ann.* XV 93, qui supplebat (τὸν) ἐπὶ [Λ]υϲί[ππου ἐν]ι[αυτ]όν, (ὧν) πρέϲβυϲ, intelligebat Lysippum [Philocharini f.]. Δ̣είναρχοϲ Wil. || 4 Woodward correxit. De Scopelo v. n. 488 et Sam Wide *Lak. Kulte* 356.

61 Ex schedis (fol. 42) Fourmonti exscripsit Fraenkel.

ΛΠΙΟΥΑΦΘΟΝΗ

ΣΚΛΕΟΔΑΜΟΙ

ΣΕΒΗΡΟΣ

ΡΧΙΔΑΜϚΑΦΗΡΑΚΛ

ΙΛΥΟΚ . . . . ΟΥΣ

ΝΕΡΟΣΑΓΑΘΟΣ

Ε̣Υ¯ Σ

¯ ΙΠ

ΙΠ

Ω

[Ἔφοροι ἐπὶ Μ. Οὐ]λ̣πίου Ἀφθονή[του].

- - - - - - -ϲ Κλεοδάμῳ [κάϲεν],

[Ϲέξτοϲ Οὔλπιοϲ] Ϲεβῆροϲ,

[- - - - - Α]ρχίδα μϛ′ ἀφ' Ἡρ̣ακλ[έουϲ].

- - - - - - ΙΛΥΟ κ[ράτ]ουϲ.

- - - - - - -νεροϲ ἀγαθόϲ.

[Νομοφύλακεϲ, ὧν πρέϲ]β̣υϲ̣ Σ- -

- - - - - - - - - -ι̣π- -

- - - -ιπ- - - - - -

- - - - - - - - - - -ω

Aphthonetus aetate Hadriani post Aristobulum et ante Atticum summum magistratum adeptus est (n. 32*A*). Cf. quae ad n. 102 exposui, ubi Cleodamus redit. De Sex. Ulpio Severo v. 34 et 106. Vs. 5 Φιλ[[υ]]οκ[ράτ]ουϲ vel Α̣ὔ(τ)οκ[ράτ]ουϲ Wil.

62 ʽΣτῇ Γουδένῃ prope fontemʼ duo fragmenta (*a*, *b*) marmoris cani exscripsit Fourmont p. 64 et fol. 177 (CIG 1245). His diebus pars fr. *a* valde mutilata a. 0,41, l. 0,24, cr. 0,18, ab Anglis reperta est inaedificata in domo Spiri Hermilii in vico Parori, qui meridiem versus a Mistra situs est cf. *Ann.* XIII 211; altera pars a. 0,58, l. 0,25, cr. 0,15 scalis domus Ἰωάννη Μελετοπούλου inserta est, quam exscripsit a. 1902 Prott; quae adhuc exstant, lineis subductis significavi. Fr. *b* supra laesum viderat Mistrae Leake *Morea* III 8, quem lapidem sese Spartam in museum deportasse ait Roß Inscr. Gr. ined. I 15; denuo ex apographo, quod confecerat Quinet, ed. Le Bas *Inscr. gr. et lat.* fasc. II 1836, 124, 32 et *Expéd. de Morée* II 73, 11. Fourmonti exemplar expressi emendationibus Anglorum usus.

a Δ Ι Α Β Ο Υ Λ Α Ι Ο Ν Ε Σ Ι
Ε Φ Ο Ρ Ο Ι Ο Ι Ε Π Ι Α Π Ι Κ .
Π Ω Λ Λ Ι Ω Ν Ι Σ Ο Χ Ρ Υ Σ Ο Υ Π
Χ Α Ρ Η Σ Ȝ
Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Σ Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Υ
Π Ο Λ Υ Ξ Ε Ν Ο Σ Ȝ Β Ο Υ Α Γ Ο Σ
Μ Ο Υ Λ Γ Ι Ο Σ Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ
Κ Α Ι Ν Ο Μ Ο Φ Υ Λ Α Κ Ε Σ
Γ Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ Α Λ Ε Ξ Α Σ
Δ Α Μ Ο Ν Ε Ι Κ Ο Σ Ι Ε Ρ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Σ Ω Τ Η Ρ Ι Δ Α Σ Φ Ι Λ Η Μ Ο Ν Ο Σ
Τ Ε Ι Μ Α Ρ Χ Ι Δ Α Σ Ȝ
Κ Λ Ε Ω Ν Σ Ε Ι Π Ο Μ Π Ο Υ
⌒ C Ρ Α C Ι C Τ Ρ Α Τ Ο C
C — Ι Υ Υ

b Κ Λ
Ι C Υ Λ Λ Ι
Π Ο Λ Υ Β Ι Ο C Χ Α Ρ Ι Δ C
Γ Є Ρ Ο Υ C Ι Α Ι
vacat

a Δία Βουλαῖον, Ἑστ[ίαν Βουλαίαν]·
ἔφοροι οἱ ἐπὶ Ἀ[ττ]ικ[οῦ·]
Πωλλίων Ἰσοχρύσου π[ρ(έσβυς)],
Χάρης (Χάρητος),
Ἀγαθοκλῆς Στεφάνου,
Πολύξενος (Πολυξένου) βουαγός,
Μ(ᾶρκος) Οὔλπιος Καλλικράτης.
καὶ νομοφύλακες·
Γά(ϊος) Ἰούλιος Ἀλεξᾶς,
Δαμόνεικος Ἱεροκλέους,
Σωτηρίδας Φιλήμονος,
Τειμαρχίδας (Τειμαρχίδου),
Κλέων Σειπόμπου.
[καὶ - -] Ἐρασίστρατος,
[- - - - - Σ]ωτίχ[ο]υ,
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -

b Κλ[(αύδιος) - - - - -]
Ἰού[[λ]]λιο[ς - - - - -]
Πολύβιος Χαριδό[του]
γερουσίαι.

Var. lect. Fr. *b* vs. 17 extr. ΛΙΟΙ Leake. || 18 extr. ΧΑΡΙΣ Leake, ΧΑΡΙC Le Bas.

Vs. 1 suppl. Hiller cf. IG XII 3, 1393. || 2 nomen patronomi Ἀ[ττ]ικοῦ ex n. 32 *A* 13 restituit Boeckh, ubi ἐπὶ Ἀττικοῦ ephorus est Ἀγαθοκλῆς Στεφάνου. Vs. 13 nomina nomophylacum desinunt. Qua de causa in vs. 14 suppleverim [καὶ γρ(αμματοφύ)λ] vel simile aliquid. Boeckhius dedit Κλ[αύδιος] Ἐρασίστρατος ratus fr. *a* proxime cum fr. *b* esse coniungendum. Item Fourmontius f. 177 haec fragmenta coniunxerat, quae p. 64 separatim scripserat. At huic sententiae repugnat, quod quinque tantum nomophylaces eligebantur. || 17 [Τ]ούλλιο[ς] Wil.

63 = CIG 1241 *A* 16—23. In eodem lapide, in quo n. 32 *A B*. Lemma et textum vide supra.

A Ἔφοροι ἐπὶ Γα(ΐου) Ἰουλίου
Εὐδάμου, ὧν πρέσβυς
Ἀνδρόνεικος Ξενοκράτους·
[Γά(ϊος)] Ἰούλιος Ἀλεξᾶς,
Πό(πλιος) Μέμμιος Δαμάρης,
Πό(πλιος) Αἴλιος Ὀνησίφορος,
Τύχιππος Πασικλέους.

Medio fere saeculo secundo C. Iulius Eudamus patronomus creatus est; alter primo saeculo paullo post Meneclem floruit (v. n. 276). C. Iulium Eudamum II post Alcastum summum honorem adeptum esse inde sequitur, quod in titulo, qui supra hunc incisus erat, patronomi Alcasti fiat mentio (v. 32 *A* 15). Hac de causa Eudamus II Antonini Pii aetati tribuendus est. Qua cum opinione optime congruit, quod P. Memmius Damares vs. 20 ephorus commemoratur; cf. quae de huius cursu honorum exposui ad n. 536. Γ. Ἰούλιος Ἀλεξᾶς redit n. 62, ubi νομοφύλαξ ἐπὶ Ἀττικοῦ est.
De patronomo C. Iulio Eudamo II cf. quoque Woodward *Ann.* XIII 206, XV 69.

64 Tabula olim 'Spartae prope theatrum', ubi exscripsit Fourmont, qui p. 188 notavit vs. 6. 9. 17 minoribus litteris esse scriptos (CIG 1252). Fragmentum parvum continens vs. 11—16 repertum est Mistrae in scalis ecclesiae, quae vocatur Παντάναϲϲα (cf. *Bull. Hell.* XIX 1895, 547, 2). Nunc Mistrae in museo n. 2 servatur; a. 0,35, l. 0,29. Ed. G. Hirschfeld, *Bull. Inst.* 1873, 214. Exscripsit Fraenkel. Contuli. Quae hodie exstant, lineis subductis significavi.

```
) Φ Α Ν Ι Η Σ   Ь Ψ Ι . . . .
ΙΙΤΥΓΧΑΝ Ω Ν Ο Ν Η Σ Ι Φ Ο Ρ Ο Υ
Ε Ν Ο Κ Λ Η Σ Φ Ι Λ Ο Ξ Ε Ν Ι Δ Α Σ Κ Ω Ρ Δ Ι Α Σ
\ Ε Ο Δ  Α Μ Ο Σ Κ Α  Λ  Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
Η Τ Ρ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Α  Π  Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ
\ Γ Α Ο Ο Σ
Ι  Ο  Μ  Ο  Φ Υ  Λ  Α  Κ  Ε  Σ  Ω Ν ΠΡ
Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Ε Υ Δ  Ο  Κ Ι Μ Ο Υ
          Β Ο Υ Α Γ Ο Σ
 Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ < Β Ο Υ Α Γ Ο Σ
Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Ρ Ο Υ Φ Ο Υ Β Ο Υ Α Γ Σ
\ Λ Ε Α Σ Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ ΝΕ ΜΕ Ο
Α Ι Α Ρ Χ Ο Σ Α Γ Ι Α Δ Α
Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ < Β Ο Υ Α Γ Ο Σ Ε Ν Σ Ι Τ Ο Σ
Υ Δ Ο Κ Ι Μ Ο Σ Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ  Ο Κ Α Ι
Ρ Ι Σ Τ Ε Ι Δ Α Σ Σ Π Ο Ν Δ Ο Φ Ο Ρ Ο Σ
          Β Ο Υ Α Γ Ο Σ
```

[Ἔφοροι ἐπὶ Εὐδαμίδα, ὧν πρέϲβυϲ]
[Δι]ο̣φάντ̣ηϲ - - -·
[Ἐ]π̣ιτυγχάνων Ὀνηϲιφόρου,
[Ξ]ενοκλῆϲ Φιλοξενίδα Σκ[ο]ρδίαϲ,
[Κ]λ̣εόδαμοϲ Καλλικράτουϲ,
[Μ]ητρόδωροϲ Ἀπολλωνίου
[ὁ] ἀ̣γαθ̣όϲ.
Ν̣ομοφύλακεϲ, ὧν πρ(έϲβυϲ)
[Δα]μοκράτηϲ Εὐδοκίμου
βουαγόϲ·
[Καλ]λικράτηϲ (Καλλικράτουϲ) βουαγόϲ,
[Κα]λλικράτηϲ Ῥούφου βουαγόϲ,
[Κα]λ̣λέαϲ Καλλικράτου Νεμεο(νείκηϲ),
[Δικ]αίαρχοϲ Ἀγιάδα.
[Κα]λλικράτηϲ (Καλλικράτουϲ) βουαγόϲ, ἔνϲιτοϲ.
[Ε]ὐδόκιμοϲ Δαμοκράτουϲ ὁ καὶ
[Ἀ]ρ̣ιϲτείδαϲ ϲπονδοφόροϲ,
βουαγόϲ.

Ephororum catalogum contineri versibus 1—7 cognovit Boeckhius, cui supplementa pleraque debentur. Vs. 13 [Θαλ]ίαρχοϲ Boeckh, at dilucide in lapide exstat ΑΙΑΡχοϲ; rectius [Δικ]αίαρχοϲ Prott in schedis.

Aetas tituli eo definitur, quod [Μ]ητρόδωροϲ Ἀπολλωνίου (vs. 5) idem, ni fallor, redit n. 37, qui titulus imperatore Antonino Pio incisus est. Cui sententiae conveniunt, quae de aliis viris constant. Nam Ἐπιτυγχάνων Ὀνηϲιφόρου vs. 2 frater esse videtur Φιλοκράτουϲ τοῦ Ὀνηϲιφόρου n. 37. Deinde [Δα]μοκράτηϲ Εὐδοκίμου vs. 8 pater fuerit [Eu]docimi Damocratis f. qui et Aristides (vs. 15). Idem Eudocimus Damocratis f. qui et Aristides commemoratur n. 288 victor et βουαγόϲ patronomo Alcasto, quem paullo post Hadrianum viguisse ex titulo 32 *A* elucet. Denique [Κα]λλέαϲ Καλλικράτουϲ v. 12 redit in catalogo 74 cum Zeuxippo Tyndaris f. Hic autem nomophylacis munere functus est ἐπὶ - - ωνοϲ πατρονόμου (87), qui titulus positus est in honorem Aurelii Veri Caesaris, i. e. imperatore Antonino Pio, ut exposui ad n. 446. Quod si ita se habet, dubito, num [Δικ]αίαρχοϲ Ἀγιάδα (vs. 13) frater sit Δαμοκρατίδα τοῦ Ἀγιάδα, immo nepotem intelligo (v. stemma ad n. 31). Cave ne Cleodamum Callicratis f. (vs. 4) eundem atque patrononum Cleodamum 102 esse censeas. Callicratem Callicratis f. (vs. 14) eundem habes n. 71 = CIG 1249 III, ubi quos magistratus gesserit, enumeratur. Cum ἐπὶ Εὐδαμίδα nomophylax fuerit, recte tituli initium restituit Woodward *Ann.* XV 94. De Callicrate Rufi f. v. n. 53. Ad vs. 1 cf. n. 71 col. III 1.

---

65 'Spartae in fundamentis muri meridionalis prope turrim.' Fourmont (CIG 1242).

[*Textum vide pag. 29.*]

[Ἔφοροι ἐπὶ - - - -, ὧν πρέϲβυϲ]
Τελέϲφοροϲ Ἀνθεϲφόρου ἔ(φοροϲ)·
Γά(ϊοϲ) Πομπ(ώ)νιοϲ Ἄλκαϲτοϲ
ἀρχιερεὺϲ διὰ βίου τῶν Σε-
βαϲτῶν, φιλόκαιϲαρ, φιλό-
πατριϲ, υἱὸϲ πόλεωϲ, εἰ-
ληφὼϲ τὰϲ τῆϲ ἀριϲτοπο-
λειτείαϲ τειμὰϲ κατὰ τὸν
νόμον,
Φιλόθεοϲ Φιλοκλέουϲ,
Πό(πλιοϲ) Αἴλιοϲ Δίων,
Δαμακίων (Δαμακίωνοϲ) φιλέρωτι κάϲ(εν).
Νομοφ[ύ]λακεϲ, ὧν πρέϲβυϲ
Ἀριϲτότειμοϲ (Ἀριϲτοτείμου)·
Μ(ᾶρκοϲ) Κ[λαύ]διοϲ Ἀγαθοκλῆϲ,
Ἀριϲτέαϲ Ἀγαθόλα,
Δημέαϲ Ἀμαράντου,
Σωϲικράτηϲ Ἐπαφροδίτου,
Σπαρτιατικῷ κά(ϲεν), γραμματοφύλαξ,
διαβέτηϲ ἐπὶ Λυϲίππου
τοῦ Φιλοχαρίνου, ϲύνδικοϲ
ἐπὶ τὰ ἔθη ἐπὶ Πείου⟦ϲ⟧, ϲύνδι-
κοϲ ἐπὶ τὴν μεγάλην ϲυνδι-
κίαν ἐπὶ Ἑρμογένουϲ, βίδε-
οϲ ἐπὶ Λυϲίππου τοῦ Μνάϲω-
νοϲ, ἱερομνάμων ἐπὶ Νεικη-
φόρου. Ἔνϲειτοι·
Σέξ(τοϲ) Πομπήϊοϲ Δαμάρηϲ,
Δαμόνικοϲ (Δαμονίκου) τοῦ Εὐτύχου,
Ζωϲᾶϲ Ἀρίωνοϲ.

Supplevit Boeckh.

Τ Ε Λ Ε Σ ϕ Ο Ρ Ο Σ Α Ν Θ Ε Σ ϕ Ο Ρ Ο Υ Ε
ꟽ Π Ο Μ Π Ο Ν Ι Ο Σ Α Λ Κ Α Σ Τ Ο Σ
Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Υ Σ Δ Ι Α Β Ι Ο Υ Τ Ω Ν Σ Ε
Β Α Σ Τ Ω Ν ϕ Ι Λ Ο Κ Α Ι Σ Α Ρ ϕ Ι Λ Ο
Π Α Τ Ρ Ι Σ Υ Ι Ο Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ Ε Ι
Λ Η ϕ Ω Σ Τ Α Σ Τ Η Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Π Ο
Λ Ε Ι Τ Ε Ι Α Σ Τ Ε Ι Μ Α Σ Κ Α Τ Α Τ Ο Ν
Ν Ο Μ Ο Ν
ϕ Ι Λ Ο Θ Ε Ο Σ ϕ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
ꟽ Α Ι Λ Ι Ο Σ Δ Ι Ω Ν
Δ Α Μ Α Κ Ι Ω Ν < ϕ Ι Λ Ε Ρ Ω Τ ꞔ
Ν Ο Μ Ο ϕ Ι Λ Α Κ Ε Σ Ω Ν Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Τ Ε Ι Μ Ο Σ <
Μ̄ Κ Α Λ Ι Δ Ι Ο Σ Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ε Α Σ Α Γ Α Θ Ο Λ Α
Δ Η Μ Ε Α Σ Α Μ Α Ρ Α Ν Τ Ο Υ
Σ Ω Σ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Ε Π Α ϕ Ρ Ο Δ Ι Τ Ο Υ
Σ Π Α Ρ Τ Ι Α Τ Ι Κ Ω Κ̄ Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ο ϕ
Δ Ι Α Β Ε Τ Η Σ Ε Π Ι Λ Υ Σ Ι Π Π Ο Υ
Τ Ο Υ ϕ Ι Λ Ο Χ Α Ρ Ι Ν Ο Υ Σ Υ Ν Δ Ι Κ Ο Σ
Ε Π Ι Τ Α Ε Θ Η Ε Π Ι Π Ε Ι Ο Υ Σ Σ Υ Ν Δ Ι
Κ Ο Σ Ε Π Ι Τ Η Ν Μ Ε Γ Α Λ Η Ν Σ Υ Ν Δ Ι
Κ Ι Α Ν Ε Π Ι Ε Ρ Μ Ο Γ Ε Ν Ο Υ Σ Β Ι Δ Ε
Ο Σ Ε Π Ι Λ Υ Σ Ι Π Π Ο Υ Τ Ο Υ Μ Ν Α Σ Ω
Ν Ο Σ Ι Ε Ρ Ο Μ Ν Α Μ Ω Ν Ε Π Ι Ν Ε Ι Κ Η
ϕ Ο Ρ Ο Υ ⳨ Ε Ν Σ Ε Ι Τ Ο Ι
Σ Ε Ξ̄ Π Ο Μ Π Η Ι Ο Σ Δ Α Μ Α Ρ Η Σ
Δ Α Μ Ο Ν Ι Κ Ο Σ < Τ Ο Υ Ε Υ Τ Υ Χ Ο Υ
Ζ Ω Σ Α Σ Α Ρ Ι Ω Ν Ο Σ

Wolters hunc titulum intra annos 161—169 vel 177—180 incisum esse contendit, cum C. Pomponius designetur ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν; quod fieri non potuisse priusquam M. Aurelius ad regnum pervenisset, qui primus imperatorum nomen Augusti una cum fratre L. Vero et postea cum filio Commodo gesserat (*Ath. Mitt.* XXVIII 295). Haec sententia quibus de causis irrita sit, paucis exponam. Nimium collegit vir ille doctissimus ex forma plurali ἀρχιερεὺς 'τῶν Σεβαστῶν'. Nam haec significatio nihil aliud indicat nisi sacerdotium ei qui tum regnabat principi una cum 'divis maioribus' consecratum. Deinde cum neque Tiberius neque Gaius divi nominarentur, fieri non potuit, ut designatio ἀρχιερεὺς ante Neronis initia usurparetur. Hanc opinionem primus statuit Dittenberger (cf. Syll.² 363 not. 2) in explicando titulo Attico (IG III 805). Deinde occurrit in titulo IG IX 2713 ὁ ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν διὰ βίου καὶ Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ. Denique ex ipsis titulis Spartanis promo n. 380, ubi legitur ἐπὶ ἀρχιερέως διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν ---- Γ. Ἰουλίου Εὐρυκλέους Γ(αίου) Ἡρκλανοῦ; hic titulus a. 116 vel 117 positus est. Quibus argumentis perpensatis libenter concedes quae Wolters contenderat reicienda esse. Ad definiendum tempus tituli inde exeundum est, quod Sosicrates Epaphroditi f. Σπαρτιατικῷ κάσεν, ἐπὶ Λυσίππου τοῦ Φιλοχαρείνου διαβέτης et ἐπὶ Πείου σύνδικος ἐπὶ τὰ ἔθη fuit; viguit ergo aetate Hadriani. At titulus aliquanto recentior est; nam cum vs. 25 commemoretur Sosicratem pontificem fuisse ἐπὶ Νεικηφόρου sequitur, ut post hunc annum nomophylacis munus gesserit. Praeterea si Σπαρτιατικῷ κάσεν nominatur, apparet Spartiaticum iam patronomum fuisse, cum hic titulus scriberetur. Quibus de causis aetati Antonini Pii tribuendus est.

De C. Pomponio Alcasto v. n. 59, 494 (CIG 1351) et *Ann.* XV 97. Redeunt Δαμακίων ⟨ Φιλέρωτι κάσεν (vs. 11) n. 115, Μ. Κ(λαύ)διος Ἀγαθοκλης (vs. 14) n. 59, ubi ephori munere ἐπὶ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ fungitur, Δημέας Ἀμαράντου (vs. 16) n. 112, Δαμόνικος ⟨ τοῦ Εὐτύχου (vs. 28) ibid. et princeps nomophylacum ἐπὶ Μεμμίου Σπαρτιατικοῦ n. 85. Dubitaverim contra, num Sex. Pompeius Damares (vs. 27) idem sit atque patronomus Σέξ(τος) Πομπήϊος, quod Foucart apud Le Basium 172 (p. 94) suspicatus est.

65a Muro insertum, iuxta domum, quam possidet Sacharopoulos. Edd. Dressel et Milchhöfer, *Ath. Mitt.* II 1877, 440, 23.

Λ Ο Π /	[- - - φι]λόπα̣[τρις]
\ Λ Ε Ο Υ Σ	[- - - φιλο]κ̣λέους,
ʔ Τ Ι Ʀ	[- - φιλέρ]ω̣τι κάσ(εν),
Λ Α	[- - νομοφύ]λα[κες·]

Restituit Woodward, qui alterum exemplum tituli qui antecedit esse censet (*Ann.* XV 98). At dubito ei assentiri.

66 Lapis quadratus marmoris circiter 2,00 m longus. Exscripsit Fourmont p. 86 'Spartae prope turrim meridionalem' (CIG 1244).

. . . . ΠΡΕΣΒΥΣ
. . . . Σ
. . . . Ν
. . . . ΚΤΗΤΟΥ
. . . . ΝΕΙΚΩ Κ
. . . . ΝΕΙΚΙ . . . . . ΛΟΝΙΔΑ
. . . . ΜΟΦΥ . . ΚΕΣΩΝΠΡΕΣΒΥΣ
. . Ṃ Ο Ο Ε Ϲ . . . . . ΟΥ
. . . . ΙΔΑΣ . . . . . Ị ΔΑ
. . . ΛΙΟΣΒ . . . . ΟΣΔΑΜΑΡΟΥΣ
. . . Ị ΚΡΑΤΗΣΠΑΣ̣ΙΚΛΕΟΥΣ
. . . . ΑΣ
. . . . Ẹ ΠΙΛΥΚΟΥΡΓΟΥΩΝΠΡ
. . Ṭ Ẹ ΙΜΟΣ
. . . . ΞΑΓΑΘΙΑΣ
. . . ΗΣ3ΣΕΙΔΕΚΤΑΣΥΝΕΦΗΒΟΣ
. . . ΙΠΠΟΣΕΥΗΜΕΡΟΥ
. . . . Ạ ΤΗΣ
. . . Ọ ΦΥΛΑΚΕΣΩΝΠΡΕΣΒΥΣ
. . . . ΝΟΝ3
. . . . Ṃ ΟΚΡΑΤΟΥΣ
. . . . . Ọ ΛΑΟΥ
. . . . . . ΤΥΘΙΚΟΥ
Σ̣ ΤΟΚΡΑΤΗΣ

[Ἔφοροι ἐπὶ - - - -, ὧν] πρέσβυς
- - - - - - -ς·
- - - - - - -ν,
- - - - - - -κτήτου,
- - - Πρατο]νείκῳ κάσ(εν),
[Γ. Ἰούλ(ιος)] Νεικη̣[φόρος Φι]λω̣νίδα.
[Νο]μοφύ[λα]κες, ὧν πρέσβυς
[Τει]μ̣όθ̣εο̣[ς] . . . . ου·
. . . . ίδας . . . . . ί̣δα,
[Ἰού]λιος Β . . . . ος Δαμάρους,
[Καλλ]ι̣κράτης Πας̣ικλέους,
. . . . ας.

[Ἔφοροι] ἐ̣πὶ Λυκούργου, ὧν πρ(έσβυς)
[Ἀριστό]τειμος [(Ἀριστοτείμου)]·
[. Φούρνιο]ς̣ Ἀγαθίας,
. . . ης < Σειδέκτα συνέφηβος,
[Νεικάσ]ιππος Εὐημέρου,
[. . . κρ]ά̣της [(. . . κράτους)].
[Νομ]ο̣φύλακες, ὧν πρέσβυς
. . . . . νω̣ν (. . . . νωνος)·
. . . . μ̣οκράτους,
. . . . ο̣λάου,
[. . . άτης] Π̣υθικοῦ,
[. . . . .]ς̣τοκράτης [(. . . . . . στοκράτους)].

Vs. 6 supplevi ex n. 67, 1. || 11 C. Keil anal. epigr. p. 145, qui affert n. 69 et 71, ubi quidam Πασικλῆς Καλλικράτους nominatur, quem huius Callicratis filium vel patrem esse suspiceris. || 13 suppl. Boeckh. || 14. 15. 17 suppl. Foucart collato n. 67. || 18 Νεικάσιππος Εὐημέρου idem redit n. 59, in numero nomophylacum [ἐπὶ] Ἀδριανοῦ, cum hoc titulo ad ephori honorem pervenerit (cf. Foucart l. l.). Itaque Lycurgum haud multo post Hadrianum patronomi munere functum esse veri est simile. Quocum optime convenit, quod vs. 16 ephorus quidam Σειδέκτα συνέφηβος commemoratur (cf. Σειδέκτας n. 32 *A*). Cave ne hunc patronomum Lycurgum pro deo Lycurgo habeas, quem exeunte saeculo secundo saepius patronomum creatum esse constat (v. ad n. 45 et quae disputavit Woodward *Ann.* XIV 115). || 23 [- - άτης] Πυθικοῦ ex n. 73 Woodward *Ann.* XV 93

67 Spartae in museo 215. Marmor album undique mutilatum a. 0,38, l. 0,42, cr. 0,17. Edd. litteris minusculis Foucart-Le Bas *Voy. expl.* II 168*a*, Tod *Cat.* Exscripserunt Fraenkel et Prott.

ΙΟΥΛΙΟΣΝΕΙΚΗΦ̣
vacat
ΟΡΟΙΕΠΙΛΥ̣ΚΟΥΡΓΟΥ
ΙΠΡ Α Ρ̣ΙΣΤΟΤΕΙΜΟΣ
ΟΥΡΝΙΟΣΑΓΑΘΙΑΣ
ΙΚΑΣΙΠΠΟΣΕΥΗ

[Γ.] Ἰούλιος Νεικηφ[όρος].

[Ἔφ]οροι ἐπὶ Λυκούργου,
[ὧν] πρ(έσβυς) Ἀριστότειμ[ος (Ἀριστοτείμου)]·
[. Φ]ούρνιος Ἀγαθία[ς],
[Ν]ε̣ικάσιππος Εὐη[μέρου],
[- - -ης < Σειδέκτα συνέφηβος],
[- -κράτης (- -κράτους)].

Supplementa a Foucartio ex n. 66 sumpta sunt. Vs. 1 praenomen, 3 patronymicum adicio.

68 = CIG 1243 vs. 14—29. V. n. 34, ubi lemma et textum dedi.

Ἔφοροι ἐπὶ Κλαυδίου
Ἀριστοτέλους, ὧν πρ(έσβυς)
Γ. Ἰούλιος Φιλέρως Θεοξένου·
Νέων (Νέωνος) Δα[μ]άρει κά(σεν),
Γ. Ἰούλιος Νέας,
Ἕλενος Σωτ[ηρίδα].
❦ [Ἀγαθ̣]ός·
Ὀνάσιμος Ἑ[λένου].

Νομ̣[οφύλακες·]
Νικοκρά[τ- - - - -].
Καλλικράτης - - - - -,
Εὐδαιμάκ(ω)ν [Εὐκτήμονος],
[Λ.] Βολοσ[σ]ηνὸ[ς Ἀριστοκράτης],
Φιλωνίδας [Φιλοκλέους Μ̣]νά[σωνι]
καὶ Λυσιμάχῳ κ(άσεν).
Σεβῆρος Νικο[κράτους]
σπον[δ]ο[φόρος.
Ὑπηρέτ[ης - - - - -]

De tempore conferas velim quae ad n. 109 adnotavi. Νέων < Δαμάρους συνέφηβος commemoratur 38 princeps nomophylacum, ἱεροθύτης ἐπὶ Νικία. Animadvertas velim eundem virum et Δαμάρει κάσεν et Δαμάρους συνέφηβον appellari. Vs. 23 patronymicum hausi ex n. 111, catalogo ἐ. Κλ. Σεϊανοῦ. || 24 legebat Woodward Λ. Βολοσσηνὸς [Δαμάρης] *Ann.* XV 93. Immo filium illius intellexerim, cui nomen Ἀριστ[οκράτης] n. 477. Qui Aristocrates patronomus fuit post Eudamidam n. 71, quod optime aetati Claudii Aristotelis quadrat. Nomen eius supplevi n. 294. || 25 restituit Woodward. || 27. 28 temptavi sanare nisus vs. 22. Nam Woodward *Ann.* XV 95 ex titulo n. 64 cognovit in munere fetialium semper esse iuvenem, qui alicui magistratuum affinis est.

69 = CIG 1241 *A* 23—34. In eodem lapide in quo n. 32 *A B*, ubi lemma et textum dedi.

A ῎Εφοροι ἐπὶ Κας(ίου) Ἀριστοτέλους, ὧν πρ(έσβυς)
Καλλικράτης (Καλλικράτους) βουαγός·
Φιλοκλῆς (Φιλοκλέους) Μνά(σωνι) κὲ Λυσιμ(άχῳ) κάσ(εν),
Νερβίνιος Νόητος,
Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Νικανδρίδας βου(αγός).
Ἀπολλώνιος Ἐράστου.
Νομοφύλακες, ὧν πρ(έσβυς)
Γοργίων Κλεοβούλου·
Νικηφόρος Ἀριστοβού(λου) βου(αγός),
Πασικλῆς Καλλικράτ(ους) βου(αγός),
Πό(πλιος) Μ(έμμιος) Περικλῆς βου(αγός),
Πάκ(κιος) Χρυσόγονος (Χρυσογόνου) νεώτε(ρος).

Artissime cohaeret titulus cum n. 71, ubi singulorum virorum cursus honorum enarrantur.

70 Parori iuxta portam horti, quem possidet Ioannes Skathopulos, inaedificatum muro. Supra fractum, ad sinistram laesum, ad dextram et infra incolume. A. 0,27, l. 0,40. Edd. Dressel et Milchhöfer, *Ath. Mitt.* II 1877, 435, 6. Exscripsi.

vacat
ΕΠΙΚΑΣΑΡΙΣΤΟΤΕΛ̄ΩΝ ιιΤ
ͼΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ SΒΟΥΑΓΟΣ
ΙΛΟΚΛΗΣ S ΜΝ Α̅ ΚΛΥΣΙΜΑ̅Κ
///ΝΕΡΒΙΝΙΟΣ ΝΟΗΤΟΣ
5 ΠΑΙ̅Λ ΝΙΚΑ ΝΔΡΙΔΑΣΒΟΥΑΓΟΣ
\ΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΕΡΑΣΤΟV
vacat

[῎Ε]φ[(οροι)] ἐπὶ Κας(ίου) Ἀριστοτέλ(ους), ὧν π[ρ](έσβυς)
Καλλικράτης (Καλλικράτους) βουαγός·
[Φ]ιλοκλῆς (Φιλοκλέους) Μνά(σωνι) κὲ Λυσιμά(χῳ) κάσ(εν)
[Γά.] Νερβίνιος Νόητος,
5 Πό(πλιος) Αἴλ(ιος) Νικανδρίδας βουαγός,
[Ἀ]πολλώνιος Ἐράστου.

Var. lect. Vs. 1 in. . . ϽΕ Dr.-M.

Eundem catalogum bis incisum esse apparet (cf. Tod *Ann.* XIII 1907, 213, Woodward ibid. XV 98).

71 Spartae inter theatrum et turrim meridionalem exscripsit Fourmont fol. 52 verso (inde CIG 1249); nuper comparuit lapis iuxta portam urbis, quae meridiem fert *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 209 sq. Huius lapidis pars inferior, in tribus lateribus inscripta, denuo ab Anglis inventa est *Ann.* XIII 210. Exscripserat Fourmont p. 52 (inde CIG 1239). Fourmonti apographa correcta ab Anglis expressimus.

[*Textum vide pag. 32.*]

col. II

a ῎Εφοροι ἐπὶ Καλλι-
κράτους τοῦ (Καλλικράτους) τοῦ
Ἀριστοκλέους, ὧν πρ(έσβυς)
Τιβ(έριος) Κλ(αύδιος) Ὀνησίφορος (Ὀνησιφόρου)·
Χρυσόγονος Πηνει-
οῦ, Νείκανδρος (Νεικάνδρου)
Νηδύμῳ κάσεν Γαΐου ⟨*scil.* υἱῷ⟩,
Φίλιππος Νεανίσκ[ου],
Τιμοτέλης (Τιμοτέλους) ΩΙΚΣΤ.
Νομοφύ(λακες), ὧν πρέσβ(υς)
Νεικοκράτης (Νεικοκράτους) Νικιπ-
πίδα κ(άσεν)· Φίλητος Δα-
μακίωνος, Εὔπο-
ρος (Εὐπόρου) Πο(μπωνίῳ) Ἄγιδι κάσεν,
Πό(πλιος) Μέμ(μιος) Γενναῖος,
Φιλοκράτης Ἀγαθο-
κλέους κ(α)ὶ γρ(α)μ-
(ματο)φύλαξ.
῎Ενσιτος· Ἐπαφρόδιτος Φι-
λίππου ἐφ(όρου) υἱός. Σπον-
δοφόροι· Χρυσόγονος
Σωτηρίδα, Σύντροφος
Νικάνδρου.

col. III

b [῎Εφοροι καὶ νομοφύλακες]
[ἐπὶ Κασσίου Ἀριστοτέλους, ὧν πρέσβυς]
[Καλλικράτης (Καλλικράτους) τοῦ Ἀριστοκλέους]
\- - - - - - - - - - - - -
Ιb^, ἐπὶ Σπαρ[τι-]
ατικοῦ γέρ(ων), ἐπὶ Εὐ-
δαμίδα νο(μο)φύλαξ,
ἐπὶ Χιϊανοῦ γρα(μματεὺς) βου(λᾶς),
ἐπὶ Χάρακος γέρ(ων),
ἐπὶ Ἀριστοτέλους
ἐφόρων πρ(έσβυς).
Φιλοκλῆς (Φιλοκλέους) ἐπὶ Βι-
άδα γέρ(ων), ἐπὶ Ἀριστο-
τέλους ἔφορος.
Γά(ϊος) Νερβίνιος Νόη-
τος ἐπὶ Χιϊανοῦ
γέρ(ων), ἐπὶ Ἀριστοτέλους [ἔφο(ρος)].
Π(όπλιος) Αἴλ(ιος) Νικανδρίδας
ἐπὶ Εὐδαμίδα γρα(μματο)φύ(λαξ),
ἐπὶ Ἀριστοκράτους
νομοφύ(λαξ),
ἐπὶ Χάρακος γέρ(ων),
ἐπὶ Ἀριστοτέλους ἔφορ(ος).
Ἀπολλώνιος Ἐρά-
στου ἐπὶ Βρασίδα
γέρ(ων), ἐπὶ Ἀριστοτέλους ἔφορ(ος).
Γοργίων Κλεοβού-
λου ἐπὶ Βιάδα γέρ(ων),
ἐπὶ Χάρακος ἔφορ(ος),
ἐπὶ Ἀριστοτέλους
πρ(έσβυς) νομοφυ(λάκων).
Νικήφορος Ἀρι-
στοβούλου ἐπὶ
Ἀριστοτέλους
νομοφύλαξ.
Πασικλῆς Καλλι-
κράτους ἐπὶ Ἀρέ-
τωνος γρ(αμματο)φύ(λαξ),
sequitur titulus CIG 1239 I
[κάσεν] τῶι ἐξῆς,
νομοφύ(λαξ).
Πό. Μ(έμμιος) Περικλῆς νο(μο)φύ(λαξ).
Πάκ(κιος) Χρυσόγονος
νομοφύ(λαξ).
Ἐπὶ Ἀγητορί[δα]
νομοφύλακ[ες],
ὧν πρέσβυς
Εἰρανίων Κλε-
άνορος·
Ἀγαθοκλῆς
Φιλοκλείδα,
Γλύκων (Γλύκωνος),
Νεικηφόρος
Καθήκοντος,
Γά(ϊος) Πομπώ-
νιος Ἄγις
κ(αὶ) γρ(αμματο)φύλαξ [καὶ]
ἀγωνοθέτη[ς]
Καισαρείων [καὶ]
Εὐρυκλείων,
Φιλοξενίδας
Ἀριστοκλέ-
ους ὁ ἀγαθὸς
ἔφορος.

col. *I* 1—18 v. n. 147,
» *I* 19—38 v. n. 39,
» *II* 23—34 v. n. 153,
» *IV* 1—18 v. n. 79.

Var. lect. Col. I vs. 16—18 neglexit Fourmont; col. III vs. 1 ΙbᵠΕΙΙΙΣΙΙΑΙ Woodward; cf. 64, 2. || 13 extr. Ⅼ Woodward, Γ Fourmont.

I = n. 147

φΙΛΟΞΕ...
ΔΑΣΑΡΙΣ..
ΔΑΜΑΝΤΟ..
φΙΛΟΝΕΙΚΙ
ΔΣΝΕΙΚΟ
ΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΠΙΤΥΝΧΑ
ΝΩΝΚΛΕΩ
ΝΥΜΟΥ
ΒΕΟΔΩ
ΡΟΣΒΕΟ
ΚΛΕΟΥΣ
ΓΡΜΜΑΤΕΥΣ
Κ̄ΙΟΥΛΙΟΣ/
ΑΡΙΣΤΩΝ
vac.
ΔΗΜΟΣΙΟΣ
ΦΙΛΟΔΕϹΠ
.ΤΟϹ

II

ΕφΟΡΟΙΕΠΙΚΑΛΛΙ
ΚΡΑΤΟΥϹΤΟΥ∹ΤΟΥ
ΑΡΙϹΤΟΚΛΕΟΥϹWΝΠ
ΤΙΒΚΛ̄ΟΝΗϹΙφΟΡΟϹ<
ΧΡΥϹΟΓΟΝΟϹΠΗΝΕΙ
ΟΥϹΝΕΙΚΑΝΔΡΟϹ<
ΝΗΔΥΜWΚΑϹΕΝΚΙΟΥ
φΙΛΙΠΠΟϹΝΕΑΝΙϹΚΡΧ
ΤΙΜΟΤΕΛΗϹ<ΩΙΚϹΤ
ΝΟΜΟφWΝ ΓΕϹΒ̄
ΝΕΙΚΟΚΡΑΤΗϹ<ΝΙΚΙΠ
ΠΙΔΑΚ·φΙΛΗΤΟϹΔΑ
ΜΑΚΙWΝΟϹ<ΕΥΠΟ
ΡΟϹ<Π̄ΑΓΙΔΙΚϹΕΝ
ΠΜΕ̄Μ̄ΓΕΝΝΑΙΟϹ
φΙΛΟΚΡΑΤΗϹΑΓΑΘΟ
ΚΛΕΟΥϹΚ̄ΙΓΜφΥΛΑΞ
ΕΝϹΙΤΟϹΕΠΑφΡΟΔΙΤΟϹφΙ
ΛΙΠΠΟΥΕ̄φΥΙΟϹ ϹΠΟΝ
ΔΟφΟΡΟΙΧΡΥϹΟΓΟΝΟϹ
ϹWΤΗΡΙΔΑ ϹΥΝΤΡΟφΟϹ
ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ

III

ΛΘΕΙΙΙΣΙΙΑΙ..
ΑΤΙΚΟΥΡΕΠΙΕΥ
ΔΑΜΙΔΝΦΥΛΑΞ
ΕΠΙΣΗΙΑΝΟΥΓΒΟ
ΕΠΙΧΑΡΑΚΟΣΓ
ΕΠΙΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΕΦΟΡΩΝΠ
ΦΙΛΟΚΛΗΣ<ΕΠΙΒΙ
ΑΔΑΓΕΠΙΑΡΙΣΤΟ
ΤΕΛΟΥΣΕΦΟΡΟϹ
ΚΝΕΡΒΙΝΙΟΣΝΟΗ
ΤΟΣΕΠΙΣΗΙΑΝΟΥ
ΓΕΠΙΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣϹ
Π̄ΑΙᾹΝΙΚΑΝΔΡΙΔΑΣ
ΕΠΙΕΥΔΑΜΙΔΓΦ
ΕΠΙΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΝΟΜΟΦ̄
ΕΠΙΧΑΡΑΚΟΣΓ
ΕΠΙΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣΕΦ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΡΑ
ΣΤΟΥΕΠΙΒΡΑΣΙΔΑ
ΓΕΠΙΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣΕΦ̄
ΓΟΡΓΙΩΝΚΛΕΟΒΟΥ
ΛΟΥΕΠΙΒΙΑΔΑΓ
ΕΠΙΧΑΡΑΚΟΣΕΦ
ΕΠΙΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΠΝΟΜΟΦ
ΝΙΚΗφΟΡΟΣΑΡΙ
ΣΤΟΒΟΥΛΟΥΕΠΙ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΝΟΜΟφΥΛΑΞ
ΠΑΣΙΚΛΗΣΚΑΛΛΙ
ΚΡΑΤΟΥΣΕΠΙΑΡΕ
ΤΩΝΟΣΓΦ
ΤΩΙΕΞΗΣ
ΝΟΜΟΦ̄
ΠΠΕΡΙΚΛΗΣΝΦ|
ΠΑΚ̄ΧΡΥΣΟΓΟΝΣ
ΝΟΜΟΦ̄

ΕΠΙΑΓΗΤΟΡΙ/
ΝΟΜΟφΥΛΑΚ
ΩΝΠΡΕΣΒΥΣ
ΕΙΡΑΝΙΩΝΚΛΕ
ΑΝΟΡΟΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ
ΦΙΛΟΚΛΕΙΔΑ
ΓΛΥΚΩΝ3
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ
Κ̄ΠΟΜΠΩ
ΝΙΟΣΑΓΙΣ
ΚΡφΥΛΑΞ
ΑΓΩΝΟΘΕΤ
ΚΑΙΣΑΡΕΙΩΝ
ΕΥΡΥΚΛΕΙΩΝ
ΦΙΛΟΞΕΝΙΔΑΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕ
ΟΥΣΟΑΓΑΘΟΣ
ΕΦΟΡΟΣ

IV = n. 79

ΝΟΜΟφΥΛΑΚ
φΙΛΑΚΩΝΔΑΜΟ
ΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΝΕΙΚΙΠΠΙΔΑΣ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ
ΓΛΥΚΩΝΟΣ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΙΔΑΣ
ΑΓΙΑΔΑ
ΣΥΣΣΕΙΤΟΙ
ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ<
ΞΕΝΟφΑΝΗΣ
ΑΡΜΟΝΕΙΚΟΥ
ΠΛΕΙΣΤΟΞΕ
ΝΟΣ ΑΡ
ΜΟΝΕΙΚΟΥ

= n. 39

19 ΘЄΟΙϹ
20 ·ΥΤΥΧΟΣ
·ΥΝΕφΗΒΟΣΛ
ιΑΡΟΥΣΤΟ
ΒΡΟΥΤΟΥΓ
ΕΠΙΚΣΑΡΙΣΤΟ
ΤΕΛΟΥΣΔΙ'·
ΣΤΑΓΩΓΟΣΑ·
ΠΟΑΣΙΑΣΕΠΙ
ΑΓΗΤΟΡΙΔΑ
ΝΟΜΟΦΥΛΑΞ
ΕΠΙΞΕΝΡΧΙΔ
ΕΦΟΡΟΣΕ
ΠΙΝΗΔΥΜΟΥ
ΓΛΥΚΩΝ3Γ
ΕΠΙΤΙΤΙΑΝΟΥ
ΝΟΜΟφΥΛΑΞ
ΕΠΙΑΓΗΤΟΡΙΔ
ΕΦΟΡΟΣΕΠΙ
ΝΗΔΥΜΟΥ

= n. 153

23 ΣΕΙΤΕΜΟΣ
ΠΡΑΤΟΝΕΙΚΟΥ
ΣΩΚΛΕΙΔΑΣ
ΕΥΔΑΜΟΥ
ΝΗΔΥΜΟΣφΙ
ΛΟΚΑΛΟΥ
ΜΑΓΕΙΡΟΣΠΑΣΑ
ΚΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΟΣφΙΛΟΔΕ
ΣΠΟΤΟΣ
ΣΥΡΟΣΠΟΤΘΗ
ΝΑΤΑΣ

Supplementa tantum non omnia Boeckhio debentur. Medii II. saeculi; cf. Woodward *Ann.* XV 1909, 54. Ordo patronomorum, ni fallor, hic est: P. Memmius Spartiaticus, Eudamidas, Seianus?, Aristocrates?, Biadas?, Charax, Brasidas?, Areton?, Cassius Aristoteles, Titianus?, Agetoridas, Xenarchidas, Nedymus.

72 Spartae in museo 225. Stela marmoris caerulei, undique mutila, a. 0,30, l. 0,36, cr. 0,20. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

– Ι Ο Ρ *vac.*
Λ Α Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ω ////
Ξ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ ≺ *vac.*
' Ι Ω Ν Ν Ι Κ Ι / ////// *vac.*
Λ Ε Α Ξ Δ Α Μ Ο Κ Λ Ε
Ο Ν Ι Κ Ι Δ Α Σ Δ Α Μ Ο Κ
vac. Ν Ο Μ Ο Φ Υ Λ Α // Ε Σ
Τ Ο Σ ¯////////// Μ Ο Σ *vac.*
\ Ι Κ Ρ Α Ι Δ Α Σ Σ '
Ξ Ε Ν C ⌐ Ο ¯

['Ἐπὶ - - -] ἔ[φ]ορ[οι·]
. . . λας Ἀρίστων[ος],
. . σικράτης (. . σικράτους),
. . ρίων Νικία,
[Χα]λέας Δαμοκλε[ίδα],
[Δαμ]ονικίδας Δαμοκ- -
Νομοφύλα[κ]ες·
. . . τος ¯ . . ι μος
[Καλ]λικρα[τ]ίδας Σι- -
[Θεό]ξενος Θε[ο- - -]

Var. lect. Vs. 1 'linea prima incerta' Prott. || 2 -ιδας Tod, ΛΑΣ '*nicht* -δας' Prott. || 8 extr. πος Tod.

Vs. 1 ἔφοροι dubitanter coniecit Tod. || 2 Collato titulo 160, ubi in catalogo senatorum (?) Ἀρίστων Δαμ[όλα] quidam commemoratur, haud scio an scribendum sit [Δαμό]λας Ἀρίστωνος. Quod si recte conieci, catalogus hic medio fere saeculo secundo tribui potest. || 3 [Πα]σικράτης ([Πα]σικράτεος) Tod; quem eundem esse atque patronomum Πασι. νεώτερον Woodward *Ann.* XV 62 iudicat. || 5 --λέας Δαμοκλέ[ος] idem. Quae dedi ex n. 281 hausta sunt, ubi Δαμοκλείδας Χαλέα (I) victor puerorum ἐπὶ Ἀλκίππου est. Hunc Damoclidam patrem Chaleae (II) esse suspicor, ita, ut Ἄλκιππος in priorem partem saeculi secundi incidat. || 6 suppl. Tod. An sit patronomus, haesitat Woodward l. l. || 9 suppleverunt Prott in schedis et Tod. || 10 [Φιλό]ξενος Θε[οξένου] Tod.

---

73 Lapis quadratus, supra et a dextra margo servatus. Olim 'Spartae in muro meridionali' Fourmont f. 78 verso, f. 178 (CIG 1292).

. . . . Ρ Ο Ι
. . . . Ν Ε Ο Λ Α ΠΡ
. . . . Τ Η Σ Π Υ Θ Ι Κ Ο Υ . . .
. . . . Δ Ρ Ο Σ Ε Υ Π Ο Ρ Ο Υ . . .
Κ Ρ Α Τ Η Δ Α Σ Δ Α Μ Ο Κ Ρ .
Κ Ρ Α Τ Η Σ Κ Λ Ε Α Ν Δ Ρ Ο \ . .

['Ἐπὶ - - ἔφο]ροι·
- - - Νεόλα, πρ(έσβυς),
[- - - κρά]της Πυθικοῦ,
[Κλέαν]δρος Εὐπόρου,
[Δαμο]κρατ[ί]δας Δαμοκρ[. του],
[Φιλο]κράτης Κλεάνδρου.

Boeckhii supplementis nisus refinxi. Ephororum catalogus videtur esse, nam quinque homines enumerantur. || 4 supplevi [Κλέαν]δρος Εὐπόρου ex n. 113, qui titulus eiusdem temporis est, dummodo recte suppleverim vs. 6 [Φιλο]κράτης Κλεάνδρου. Philocrates Cl. f. enim redit n. 446 et n. 87 in catalogo nomophylacum ἐπὶ . . . . ωνος una cum Agathocle Philippi f., quem habes 113. Qui tituli cum medio saeculo secundo scripti sint, de huius quoque aetate constat.

74 'Spartae iuxta templum Lycurgi, in duobus lapidis lateribus.' Fourmont p. 26 et p. 209 (CIG 1256).

latus A

Υ Σ
Υ Σ
vacat
Μ̄ Β Ε Τ Τ Ι Ο Σ Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ
Ζ Ε Υ Ξ Ι Π Π Ο Σ Τ Υ Ν Δ Α Ρ Ο̆ Σ
Τ̄Ι Β Κ Λ Ᾱ Ο Ν Η Σ Ι ɸ Ο Ρ Ο Σ
Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Ε Υ Δ Α Μ Ι Δ
Κ Α Λ Λ Ε Α Σ Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ȣ Σ
ΓΡ Α Μ Ε Ι Μ Η Τ Ο Σ Ο Ν Α Σ Ι Μ Ο̆
Υ Π Η Ρ Ε Τ Η Σ
Α Π Ο ⌐
Ζ

latus B

Ι Β Κ Α Ν Ε Ι Κ Ι Α Σ
Σ Υ Ν Δ Ι Κ Ο Σ Ε Π Ι
Θ Ε Ο Υ Λ Υ Κ Ο Υ Ρ Γ Ο Υ
· Ο Β Γ Ε Ρ Ο Υ Σ Ι Α Σ
⊥ Π Ι Τ Ο Υ Α Π Α Ν Θ Α
Λ Ο Υ Σ
Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Α Σ Ν Ε Ι Κ Η
Φ Ο Ρ Ο Υ Σ Υ Ν Σ Φ Η
Β Ο Σ Α Τ Τ Ι Κ Ο Υ Τ Ο Υ
Η Ρ Ω Δ Ο Υ Σ Υ Ν Δ Ι Κ Ο Σ
Ε Π Ι Θ Ε Ο Υ Λ Υ Κ Ο Υ Ρ Γ Ο Υ
Π Α Ν Ε Λ Λ Η Ν Ε Π Ι Κ Ο Σ
Σ Α Ι Ο Υ Γ Ε Ρ Ο Υ Σ Ι Α Σ
Ι > Ε Π Ι Τ Ο Υ Π Α Ν Θ Α Λ Ο Υ Σ
Ι · Δ Ε Ο Σ Ε Π Ι Λ Ο Γ Γ Ε Ι
Ν Ο Υ Γ Ε Ρ Ο̆ Σ Ι

A [- - - - - - - - ο]υς
[- - - - - - - - ο]υς
vacat
Μ(ᾶρκος) Βέττιος Δαμοκράτης,
Ζεύξιππος Τυνδάρους,
Τιβ(έριος) Κλα(ύδιος) Ὀνησιφόρος,
Καλλικράτης Εὐδαμίδα,
Καλλέας Καλλικράτους.
vacat
Γρ(αμματεύς)· Ἀμείμητος Ὀνασίμου.
Ὑπηρέτης·
Ἀπο[- - - - - - δ -,
- - - - - - - - - Ζ

B v. n. 45.

De tempore falso iudicavit Boeckhius, cum p. 642 ad CIG 1304 = n. 446 contenderet hunc catalogum diu post M. Aurelium scriptum esse. Immo aetati Antonini Pii tribuendus est. Nam tunc floruerunt Ζεύξιππος Τυνδάρους (cf. n. 446), Καλλέας Καλλικράτους, qui patronomo Eudamida nomophylax fuit n. 64, Ti. Claudius Onesiphorus, princeps ephororum ἐπὶ Καλλικράτους ⟨ τοῦ Ἀριστοκλέους n. 71, Callicrates Eudamidae f. nomophylax ἐπὶ Π. Μεμμίου Σπαρτιατικοῦ n. 85.

75 Slavochorii exscripsit Fourmont (CIG 1251). Pouqueville Itin. Tom. IV 177 (Osann Syll. p. 278).

col. A	*col. B*
. . . . . . Ս ` / _ ı ı ı ∠ ı ı Ս	. . . . .
Ν Ο Μ Ο Φ Υ Λ Α Κ Ε Σ Ο Ι Π Ε Ρ Ι Γ	
. . . . . . Ο Ι Ε Π Ι Π Α Τ Ο Ν Μ Ε	
. . . . Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ	Ε Φ . . . . . .
. . . . ι Π Ο Σ Γ Ο Ρ Γ Ι Π Π Ο Υ	Ω . . . . . .
. . Κ Α Ν Δ Ρ Ι Δ Α Σ < Β Ο Υ Α	Κ Α Λ Λ Ι . . . .
. . Σ Κ Α Ι Γ Α Μ Μ Α Τ Ο Φ Λ Α Ξ	Ν Ι Κ Ι Λ . . .
. . Θ Α Ν Γ Ε Λ Ο Σ Δ Α Μ Ο	Ε Υ Δ Α Μ Ο .
. Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ	Γ Α Λ Λ Ω Ν .
. . . Δ Α Σ Ε Υ Δ Α Μ Ο Υ	Φ Ι Λ . . . .
. . . Κ Τ Ι Κ Ο Σ Σ Ω	

col. A v. n. 78.

col. B. 4 Ἔφ[οροι ἐπὶ - -] 5 ὧ[ν πρέσβυς] 6 Καλλι- -, 7 Νικία[ς - -] 8 Εὔδαμο[ς Σωκλείδα], 9 Γαλλών[ιος? - -], 10 Φιλ- - -].

Exeunte saeculo primo vel ineunte altero? Catalogum habes ephororum. Haud scio, an vs. 8 scribendum sit Εὔδαμο[ς Σωκλείδα], quem aetate Traiani floruisse docet n. 20 *B*.

76 Spartae in museo 464. Duo fragmenta, quorum alterum alteri adiungi potest, marmoris caerulei; a. 0,13, l. 0,12, cr. 0,09. Ed. Tod *Cat.*

latus A

Ἔφορ[οι ἐπὶ Ἰουλίου Εὐ-(?)]
Δάμ[ου - - - - - -]

Tod vs. 2 Δαμ[ο - -

latus B

- - - - - - - - ς
- - - - - - - - ου

77 Fragmentum a. 0,18, l. 0,13, cr. 0,03. Litterae a. 0,03. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 75, 72.

Φ Ս Ι	[Ἔ]φορ[οι·]
Ν Υ Σ	[Διο]νύς[ιος - - -]
Φ Ι Λ C	- - Φιλο[ς - - -]
	- - - - - - -

78—91. CATALOGI NOMOPHYLACVM.

Nomophylacum munus num Spartae antiquitus institutum sit, parum constat. De numero v. Boeckh p. 608 sq., Foucart *Expl.* p. 92, Tod *Cat.* 10. Semper fere enumerantur quinque, quorum unus ut γραμματοφύλαξ fungitur. Interdum vero hoc munus alii cuidam commissum est, qui concilio adiungitur (n. 52). Qua de causa Philoxenidas Aristoclis f., ὁ ἀγαθὸς ἔφορος, inter nomophylaces commemoretur (n. 71 et 86), non exploratum est. Pausanias nomophylacum praetorium in foro situm esse auctor est III 11, 2.

78 = CIG 1251 *A*. In eodem lapide in quo n. 75, ubi lemma et textum dedi.

- - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - ολας ιιι∠ιιυ
Νομοφύλακες οἱ περὶ Γ[όρ-]
[γιππον <] οἱ ἐπὶ πατρονό(μου) Με[νε-]
[κλέους, ὧν] πρέσβυς
[Γόργι]ππος Γοργίππου·
[Ἀλ]κανδρίδας ([Ἀλ]κανδρίδα) βουα-
[γὸ]ς καὶ γραμματοφύλαξ,
[Πυ]θάνγελος Δαμο-
κράτους,
- - δας Εὐδάμου,
- - κτικὸς Σω- - - -

Supplementa Boeckhio debentur tantum non omnia. Vs. 1 idem omiserat. || 3 ἐπὶ πατρονό(μου) Με[νεκλέους] temptavi. Menecles quidam ± a. 97 p. Chr. n. patronomi munere functus est, ut docet titulus 668. || 6 [Ἀλ]κανδρίδας ego; [Νι]κανδρίδας < Woodward *Ann.* XV 94, qui monet de P. Aelio Nicandrida 69, 27. || 8 [Πυ]θ- vel [Ἀγα]θάνγελος Boeckh. || 10 [Σωκλεί]δας Εὐδάμου scripserim; occurrit enim Eudamus Soclidae f. aetate Traiani 20 *B* (cf. 75, 8) et Soclidas Eudami f. n. 153 in catalogo, cuius tempus dubium est. || 11 [Πρα]κτικός Fraenkel in schedis. Quod pertinet ad Gorgippum Gorgippi f., cave ne de agoranomo n. 129 cogites, qui exeunte II. saeculo floruit.

79 = CIG 1249 IV. In eodem lapide in quo n. 71, ubi lemma et textum dedi.

[Ἐπὶ Κλεάνδρου]
νομοφύλακ(ες)·
Φιλάκων Δαμο-
κράτους,
Νεικιππίδας
Δαμοκράτους,
Δαμόκριτος
Δαμοκράτους,
Ἑρμογένης
Γλύκωνος,
Δαμοκρατίδας
Ἀγιάδα.
Σύσσειτοι·
Ἀγησίλαος (Ἀγησιλάου),
Ξενοφάνης
Ἁρμονείκου,
Πλειστόξε-
νος Ἁρ-
μονείκου.

Exeunte saeculo I. p. Chr. n. De Damocratida Agiadae f. v. n. 31. Hermogenes Glyconis f. idem fuerit atque patronomus, qui aetate Traiani vel Hadriani floruit (n. 65, 23). Plistoxenum Harmonici f. patrem esse censeo patronomi Tib. Claudii Harmonici 274. Ἐπὶ Κλεάνδρου ex n. 31 suppl.

80 Stela marmoris caerulei in tribus lateribus *A, B, C* inscripta. Fourmont fol. 78 (CIG 1248). Hodie exstat fragmentum lateris *C* Spartae in museo n. 212, a. 0,15, l. 0,32, cr. 0,08, quod edd. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 382, 8, Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel. Quae hodie leguntur, lineis significavi.

latus A

ΝΙΚΙΑΣΦΙΛΕΑΙΠΠΑΡΧΗΣΑΣ
ΘΕΟΙΣ

latus B

ΝΟΜΟΦΥΛΑΚΕΣ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΙΔΑ
ΓΙΟΥΛΙΟΣΕΥΔΑΜΟΣΞ
– ΑΙΙΕΑΣ ΑΡΧΙΑΔΑ
ΛΥΣΙΠΠΟΣΓΑΙΟΥ
ΘΕΩΝΟΝΗΣΙ ΦΟΡΟΥ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΔΑΜΟΝΙΚΟΥ

latus C

ΓΕΡΟΝΤΕΣΕΠΙΤΙΜΟΜΕΝΟΥ
ΩΝΠΡΕΣΒΥΣ
ΤΙΒ̄ΚΛΑΥΔΙΟΣẠṚ!ΣṬỌṬẸΛΗΣ
ΦΙΛΟΚΑΙΣ̣ẠΡΚΑΙΔΙΚΑΙΟṬΑΤΟΣ
– ΣΕΡΑΠΙΩΙΙΟΣ
ΔΙΑΤΟΣ϶ΓΙϹ ∖ι◡ ΣΔΑΜΟ
ıιΗΣΝΙΚΟΚΛι < ////////////////////////////
ΦΙΛΟΝΕΙΚΙΔΑΣΦΙΛ!ΠΠΟΥ
ΧΡΥΣΕΡΩΣ-ʒṬΗΜΟΜΕΝΙ Κ
ΜΑΡΚΟΣΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΡΙΣΤΟΔẠΜΟΣΝΙΚΑ
ΑΡΙΣΤΟΤΙΜΟΣΕΥΔΑΙΜΟΚΛΕΟΥΣ
ΟΕΟ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΘΥΛΙΑΡΧΟΥ
‾ ΥΡΩΤΑΣ
ΓΟΡΓΙΠΠΙΔ...
ΚΑΛΛΙΣΤΙΑ
..ΙΤΟΝΙΚΟΣΞ
ΗΣ
∖ΕΛΕΝΟΣ

A v. n. 247. *C* v. n. 109.

latus B

[1]Νομοφύλακες [ἐπὶ] [2]Φιλοκρατίδα· [3]Γ(άϊος) Ἰούλιος Εὔδαμος (Εὐδάμου), [4]Δαμέας Ἀρχιάδα, [5]Λύσιππος Γαΐου, [6]Θέων Ὀνησιφόρου, [7]Καλλικράτης Δαμονίκου.

Var. lect. C Vs. 5—7 et 13 omiserat Fourmont spatiis non neglectis. || 16 sqq. minoribus litteris scripti.

Vs. 4 supplevi; Fraenkel coniciebat Ạἰṇέας. Ex titulo n. 481 nuperrime ab Anglis invento elucet patronomi Philocratidae filiam, cui nomen Φιλοκρατία, nupsisse Theodoro Theoclis f. Hic ni fallor redit n. 147. C. Iulium Eudamum Eudami f. imperatore Traiano summum magistratum gessisse suspicor (cf. n. 276). Alienus videtur esse ab illo patronomo C. Iulio Eudamo, qui imperatore Antonino Pio post Alcastum creatus est (n. 63).

81 In vico Calyviis Sochioticis fragmentum supra et a sinistra politum, a. 0,20, l. 0,20; litterae a. 0,03. Ex ectypo a Koestero confecto exscripsi.

∠ΛΙ∠ΛΙΙ	....ς Λ̣ỵσά̣ṇ[δρου].
ΜΟΦΥΛΛ	[Νο]μοφύλα̣[κες ἐπὶ]
ʔΙΠΤϹ∖	[Ζευ]ξ̣ίππου̣,
ʔΝΓ	ὧ̣ν π̣[ρέσβυς
‾ΙΓ	...‾ΙΓ

Var. lect. Vs. 5 ΓΙΤ Köster.

I. saeculi p. Chr. n. Occurrit enim patronomus quidam, cui nomen Ζεύξιππος, in titulo n. 97 paullo ante C. Iulium Philoclidam, ubi vs. 15 Ἀντίοχος Ἀντιόχου Ζευξ[ίππῳ κάσεν] nominatur.

82 Fragmentum basis, nunc inaedificatum in domo Ἀθαν. Ἀδαμαντοπούλου. Ed. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 381, 6.

ΚΕΣΕΠΙΠΑΙΛΙΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥ
ΕΟΝΕΙΚΟΥ ΑΡΧΙΠΠΟ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΙΚ ΑΡΙΣΤΕΥ

[Νομοφύλα]κες ἐπὶ Πο(πλίου) Αἰλίου Διονυσ(ί)ου
[Καρν]εονείκου· Ἄρχιππο[ς - - -]
- - - Ἀριστοκράτει κάσ(εν) Ἀριστεύ[ς - - -]

Supplevit Martha. Apparet ex his reliquiis Aelium Dionysium post Aristocratem patronomum electum esse, nam unus e nomophylacibus Ἀριστοκράτει κάσεν nominatur. Itaque dubitari non potest, quin idem Dionysius redeat n. 32 *B*, quo in titulo patronomi Ἀριστοκράτης, Πρατόλας, Διονύσιος, Καῖσαρ (i. e. a. 128), Λύσιππος enumerantur. Sequitur, ut hic catalogus anno ± 120 tribuendus sit. Vs. 2 [Καρ]νεονείκου aut [Νεμ]εονείκου.

83 Ed. Le Bas *Rev. arch.* 1844, 631 et *Voy.* II 182.

	- - - - - - - - - - - - - -
ΟΥ	- - - - - - - - - - - - - ου,
ΘΕΙΝΩΚ	- - - - - - - θείνῳ κ[(άσεν).]
ΜΟΥΑΙΧΑ	[Ἐπὶ πατρονό]μου Γαΐ(ου) Χα[ριξένου?]
ΜΟΦΥΛ	[- - - - - νο]μοφύλ[ακες·]
	- - - - - - - - - - - - - -

Supplementa sunt Le Basii praeter vs. 4, ubi [νο]μοφύλα[ξ] scripsit. Si Χα[ρίξενος] ille C. Iulius Charixenus intelligendus est, quem habes 32 *A* et 1317, titulus imperatore Hadriano scriptus est.

84 'Slavochorii' Fourmont cod. 855 fol. 8 (CIG 1267).

ΝΟΜΟΦΥΛΑΚΕΣ
ΕΠΙΠΟΜΠΗΙΟΥ
. . . .

Νομοφύλακες
ἐπὶ Πομπηΐου·
- - - - -

85 = CIG 1240 *B* 1—17. In eodem lapide, in quo n. 53 et 86. Lemma et textum v. n. 53.

Νομοφύ-
λακες ἐπὶ
Με(μμίου) Σπαρτι-
ατικοῦ, ὧν
πρέσβυς
Δαμόνικος
(Δαμονίκου) τοῦ Εὐτύ-
χου· Τιβέρι-
ος Κλαύδι-
ος Δέκμος,
Σωτηρίδας
Εὐδιαίτου,
Καλλικράτης
Εὐδαμίδα Μ-
ωλοχις, Λύσι[π-]
πος Φιλοχαρεί-
νου βουαγός.

Spartiaticus patronomus videtur idem esse atque n. 71, 1 qui imperatore Antonino Pio floruit. Nam Callicrates Eudamidae f. (vs. 13) redit 74 una cum Zeuxippo Tyndaris f., viro in titulis Spartanis notissimo. Praeterea Damonicus 〈 f., Eutychi n. (vs. 6) aetate Hadriani vel Antonini enumeratur in catalogo τῶν ἐνσείτων (n. 65). Vs. 14. 15 'nomen Μόλοχις quid sibi velit, nescio' Boeckh. Ussing, qui scribit μώλοχις, cogitabat de titulo quodam muneris accessorii. Woodward (*Ann.* XV 92) coniciebat Γά(ϊος) Ἰούλιος, at in lapide legi Μ|ΩΛΟΧΙΣ Blinkenberg testis est. Lysippi Philocharini f. cursus honorum ex titulis colligi potest: patronomus fuit ante Hadrianum n. 32, agoranomus ἐπὶ Ἀλκάστου n. 128, nomophylax ἐπὶ Με. Σπαρτιατικοῦ n. 85, senator (iterum vel tertium?) n. 114. Pater est pueri decem annorum ἐπὶ Κλ. Σεϊανοῦ n. 291, ubi stemma proposui.

---

86 = CIG 1240 *B* 18 sqq. In eodem lapide, in quo n. 53 et 85. Lemma et textum v. n. 53.

Ἐπὶ Ἀγητορίδα
νομοφύ(λακες),
ὧν πρέσβυς
Εἰρανίων Κλε-
άνορος·
Ἀγαθοκλῆς
Φιλοκλείδα,
Γλύκων (Γλύκωνος),
Νεικήφορος
Καθήκοντος,
Γά(ϊος) Πọνπῳνιος
Ἆγις, καὶ γρα(μματο)φύ(λαξ)
καὶ ἀγωνοθέ-
της Κα(ι)σαρεί-
ων καὶ Εὐρυ-
κ'είων.
Φιλοξενίδ[ας]
Ἀριστοκλέους
ὁ ἀγαθὸς
ἔφορος.

Agis filius est Alcasti, quem Woodward *Ann.* XV 64 suo iure eundem censet atque patronomum anni ± 140. Gymnasiarchia functus honore statuae afficitur (n. 494). Denique ipse quoque ad patronomi magistratum pervenit (43, 71, 358). Ex titulo 43 elucet eum ante Pasicratem II patronomum fuisse. Idem catalogus redit n. 71 III 40 sqq.

87 Marmor caeruleum a. 0,67, l. 0,59, muro Byzantino insertum. Litterae a. 0,022. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 472, 28.

Ν Ο Μ Ο Φ Υ Λ Α Κ Ε Σ Ε Π
_ Ω Ν Ο Σ Ω Ν Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ
Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Σ Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Υ
Α Ν Τ Ω Ν Ι Ο Σ Ω Φ Ε Λ Ι Ω Ν Ο Σ
Ζ Ε Υ Ξ Ι Π Π Ο Σ Τ Υ Ν Δ Α Ρ Ο
Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Κ Λ Ε Α Ν Δ Ρ Ο Υ
Μ Ν Α Σ Ω Ν Λ Υ Σ Ι Π Π Ο Υ

Νομοφύλακες ἐπ[ὶ -]
. - ωνος, ὧν πρέσβυς
Ἀγαθοκλῆς Φιλίππου,
Ἀντώνιος Ὠφελίωνος,
Ζεύξιππος Τυνδάρο[υς],
Φιλοκράτης Κλεάνδρọυ
Μνάσων Λυσίππου.

Cf. n. 446. Nomen patronomi Tillyard supplebat [Δί]ωνος collato n. 31 probante Woodwardio XV 61. Mihi quidem non probatur sententia illius, praesertim cum vestigia litterae, quae in vs. 2 ante ΩΝΟΣ leguntur, aut Σ aut Ε indicent neque vero Ι. Potius suppleverim [Μν|ά]σ̣ωνος vel [Ἀ|ρ]ε̣[τ]ωνος. Ἀρέτων enim paullo post Seianum patronomus fuit 71. Habemus autem catalogum senatorum (?) ἐπ[ὶ Κ]λ̣α̣[υδίου] Σεϊανοῦ n. 111, in quibus Ἀντώνιος Ὠφελίων, Ζεύξιππος Τυνδάρους, Μνάσ̣[ων] Λυσίππου redeunt. Nonne veri est simile eosdem viros paullo post patronomo Aretone nomophylaces fuisse?

---

88 Fragmentum olim in vico Magula a Fourmontio fol. 40 verso descriptum:

Α Θ Η Τ Υ Χ Η	[Ἀγ]αθῆ̣ τύχη̣.
Ο Φ Ι Λ Α Κ Ε Σ	[Νομ]οφύ̣λακες [ἐπὶ]
Δ Σ Ο Υ ◦ Β Ι /	. . . δέ̣ου· Βιά̣[δας]

Supplevit Fraenkel. Vs. 3 Βιά̣[δας?] ego.

---

89 Spartae in museo 411. Tabula marmoris albi, supra fracta, a. 0,84, l. 0,555, cr. 0,045. Edd. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 40, Pittakis ex apographo Balassopuli medici Ἐφ. ἀρχ. 1860, 3864, Le Bas-Foucart II 168*g* ex Foucartii collatione, Tod *Cat.* Exscripsit a. 1902 Fraenkel, contulit Prott, quorum exemplar expressi. Quae plura viderant Conze-Michaelis, e huius diario deprompsi et lineis subductis significavi.

[*Textum vide pag.* 37.]

Κ - - - - - - - - - - - - -
του Σι
Εὐδαίμων (Εὐδαίμονος), Π̣ό̣(πλιος) [- - Σω-]
σικράτει κάσεṇ.
Ἔνσειτοι·
Ἰούλιος Ἀριστέας,
Γόργιππος (Γοργίππου).
Σπονδοφόροι·
Χρυσόγονος Δίωνος.
Νομοφύλακες,
ὧν πρέσβυς Δαμίων
Βέλλωνος βοαγός·
Ἰούλ(ιος) Νίκανδρος Νεικοκρά-
τους βοαγός,
Ἰούλ(ιος) Χρυσᾶς,
Κλεόμαχος 〈 Πομ(πωνίου) Λογγείνου κά(σεν)

Var. lect. Vs. 1 Ⲕ testatur Prott. || 2 ΤΙΥΣΙ Michaelis, -ου- Foucart; Prott, utrum linea ultima recta an obliqua sit, incertum esse adnotavit.

ʌ
ΤΟΥΣ ι
ΕΥΔΑΙΜΩΝ < Ꝑ
vac. ΣΙΚΡΑΤΕΙΚΑΣ Ŀ Ι
ΕΝΣΕΙΤΟΙ
ΙΟΥΛΙΟΣΑΡΙΣΤΕΑΣ
ΓΟΡΓΙΠΠΟΣ<
Σ ΠΟΝΔΟΦΟΡΟΙ
ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣΔΙΩΝΟΣ
ΝΟΜΟΦΥΛΑΚΕΣ
ΩΝΠΡΕΣΒΥΣΔΑΜΙΩΝ
ΒΕΛΛΩΝΟΣΒΟΑΓΟΣ
ΙŎΛΝΙΚΑΝΔΡΟΣΝΕΙΚΟΚΡΑ
ΤΟΥΣΒΟΑΓΟΣ
ΙŎΛΧΡΥΣΑΣ
ΚΛΕΟΜΑΧΟΣ < ΠΜ ΛΟΓΓΕΙΝΟΥΚ
vacat

Vs. 4 κάσει[ς] Foucart, Tod, Tillyard *Ann.* XII 388. || 16 Πο(πλίου) Μ(εμμίου) Λογγείνου. Foucart, Tod. || 3 Praeter [Πα]σικράτει, quod nomen posuit Foucart, de [Σω]σικράτει cogitari potest. Itaque cum res sit dubia, fieri non potest, ut aetatem tituli definiamus nisi aut titulo 32*A*, in quo patronomus Πασικράτης, aut 41, in quo Πασικράτης νεώτερος occurrit. Potius inde exeundum est, quod vs. 16 Κλεόμαχος ⟨ Πομ(πωνίου) Λογγείνου Κ affertur. Notus enim est patronomus Longinus, qui exeunte saeculo secundo floruit paullo post Κοσσαῖον et divum Lycurgum τὸ β′ (cf. 45). Agi de eodem Longino propterea verisimile est, quod in titulo n. 129, qui eiusdem aetatis est atque catalogus hic (redeunt enim Ἀριστέας, Γόργιππος, Δαμίων) nominatur Γ. Ἰούλιος Κοσσαῖος, qui tunc agoranomus fuit. Quae si recte statuimus, hic catalogus imperatore Commodo vel Septimio Severo incisus est, cum Foucartius (*Expl.* p. 90) contenderet eum vivo imperatore Antonino Pio scriptum esse Marco Tod probante. At Γόργιππος Γοργίππου (vs. 7) idem redit, quod iam Boeckhius perspexerat (ad CIG 1357), cum in catalogo quem commemoravi agoranomorum n. 129 una cum Sex. Pompeio Onasicrate, tum in titulo honorario 557, ubi ille Onasicrates ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν designatur. Qui sacerdos nemo alius est nisi pater pontificis Sex. Eudami, Onasicratis f., quem habes 559. Hic Eudamus autem μζ ἀπὸ Διοσκούρων ἀπόγονος nominatur, et cum in titulo 529 occurat M. Aurelius Aristocrates, μδ′ ἀπὸ Διοσκούρων, sequitur, ut Eudamus aliquanto post imperatorem M. Aurelium vixerit. Quocum optime conveniunt, quae supra de aetate tituli disserui. In eo quidem Foucartio assentior, quod Χρυσόγονον Δίωνος eundem esse censeo atque Μ. Αὐρήλιον Χρυσόγονον υἱὸν Δίωνος 570*a*. Quem anno 212 promulgata constitutione Antoniniana nomen Aurelium accepisse apparet.

Sententia supra exposita confirmatur titulis 306 et 313. Cf. quae ad illum disserui.

---

90 Spartae in museo 672. Fragmentum stelae marmoris caerulei, angulus sinister servatus, a. 0,87, l. 0,25, cr. 0,10. Ed. Tod *Cat. Ect.*

	[Ἔφοροι (?) ἐπὶ - - - -].
	- - - - - - - - - -
. ΙΚΑΣ	[Ν]ικᾶς (?) - - - - -,
. ΩΚΡΑΤ	[Σ]ωκρατ- - - - - -,
. ΝΔΡΟΝ	[Ἀ]νδρόν[ικος - - - -],
ΛΝΑΣΩ	Μνάσω[ν- - - - - -].
ΝΟΙ	Νομ[οφύλακες]·
ΕΥΒΛ̣ΒĿ	Εὐβαβε̣- - - - - - -,
ΑΓΑΘΟ	Ἀγαθο[κλῆς - - - - -],
ΣΩΣΙ	Σωσι[κράτης Ἐπαφροδείτου],
ΚΛΕΩ	Κλεω[ν- - - - - - -],
ΚΑΛ/	Καλλ̣- - - - - - - -.

Vs. 6 Εὐβά[ρ]ε[ρος] ⟩ Tod ratus eundem redire n. 154. || 8 ex n. 65 hausi.

---

91 Spartae in museo n. 428. Fragmentum marmoreum, ab omnibus partibus mutilum, a. 0,24, l. 0,215, cr. 0,055. Versus singuli inter lineas. Exscripsit Fraenkel. Ed. Tod *Cat.*

ΦΙΛΙ	Φιλι- *s.* Φιλη- - - -
Ꝑ ΑΙ/	Πό(πλιος) Αἴ[λιος - - -]
ΣΟΥ/	Σου[λπίκιος - - - - -]
vacat Ν	Ν[ομοφύλακες]·
(	- - - - - - - - - -

'Versus secundus et tertius ad sinistram integri sunt. Supra versus secundi initium servatus est pes litterae Φ sectus'. Fraenkel. || 4 supplevit Tod. Idem in vs. 1 dubitanter coniecit [Ἰ]ουλι[ος], in vs. 3 --ς Οὔ[λπιος]. Haud recte. quia versuum initia servata sunt.

92—122. CATALOGI SENATORVM.

Senatus Spartae antiquitus duodetriginta senatores habebat, quibus ambo reges et postea quinque ephori accedebant. A Cleomene sublatus haud multo post in integrum restitutus (contra Foucart p. 103) usque ad III. p. Chr. n. saeculum perduravit. Aetate Antoninorum plurimum in republica valebat (Paus. III 11, 2: ἡ μὲν δὴ γερουσία συνέδριον Λακεδαιμονίοις κυριώτατον τῆς πολιτείας). Curiam in foro sitam esse idem Pausanias auctor est. Senatorum numerus quantus fuerit, ex titulis nunc potest enucleari. Enumerantur enim in catalogis primi a. Chr. n. saeculi n. 93, 94 viginti tres, totidem in titulo n. 97, qui exeunte saeculo I. p. Chr. n. scriptus est. Cavendum est autem, ne omnes, qui concilio intererant, commemorari censeas. Boeckhius omnino triginta senatores fuisse suspicatus est (p. 610), quem sequitur Foucartius (*Expl.* p. 95 et 103); Todius vero p. 12 praeter viginti tres senatores et sex patronomos et sex collegas in concilio fuisse contendit. Quorum sententiae refelluntur titulo n. 16, 9 aetatis imperatorum, ubi Wilamowitzius supplendum esse τῶν κη γερ[όντων] cognovit. Duodetriginta ergo omnino fuerunt. Qua re cognita non potest dubitari, quin quinque ephori ut ultimis ante Cleomenem temporibus concilio interfuerint neque vero patronomi (v. supra p. 22 ἔφοροι).

Denique monendum est senatores post restitutam rempublicam annuos fuisse. Licebat vero eundem virum iterum atque iterum hoc munere fungi, ut Diophanes Niciae f., princeps senatorum patronomo C. Iulio Philoclida, quintum creatus est (n. 97).

Nonnumquam γραμματεὺς βουλᾶς commemoratur, quamobrem Boeckhius praeter curiam, cui nomen γερουσία, alteram, cui nomen βουλά, fuisse dicit. Hanc opinionem feliciter refutavit Foucartius p. 95.

92. 93 Stela marmoris inventa iuxta theatrum. Fourmont fol. 113 et 186 (CIG 1260 [Michel 651, Meister *SGDI* 4448]). Cf. quae exposuit Foucart-Le Bas *Voy. expl.* II p. 86. Litterarum formae Α Ε Η Σ.

a
. . ΔΑΜΟΣΚΡΑΤΗΣΙΠΠΟΥ
ΦΙΛΟΚΛΗΣΑΣΚΛΑΠΩΝΟΣ
ΤΙΜΟΚΛΗΣΜΕΝΑΚΙΔΑ
ΕΥΘΥΚΛΗΣΛΙΧΑ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΠΑΣΙΜΑΧΟΥ
ΕΥΔΑΜΙΔΑΣΑΡΜΟΝΙΚΟΥ
ΠΑΝΚΛΗΣΠΟΛΥΞΕΝΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣΑΡΙΣΤΕΟΣ
ΠΟΛΥΑΡΧΟΣΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΤΙΜΟΓΕΝΗΣΔΙΟΚΛΕΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣΠΕΙΣΙΠΠΟΥ
vacat

b
ΓΕΡΟΝΤΕΣΕΠΙΣΙΙΡΙΠΠΟΥ
ΔΑΜΑΡΧΟΣΑΛΕΞΙΜΑΧΟΥ
ΑΝΤΙΑΛΚΙΔΑΣΦΑΙ . . ΟΣ
ΓΟΡΓΙΑΔΑΣΕΥΑΜ . ΟΥ
ΘΕΟΦΙΛΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΒΙΟΔΑΜΟ . . . . ΦΑΝΕΟΣ
ΠΑΣΙΤΕΛΗΣ . ΝΔΡΟΝΙΚΟΥ
ΑΝΤΙΜΑΧΟΣΠΑΣΙΜΑΧΟΥ
. . . . ΜΙΠΠΟΥ
ΠΡΑΤΟΜΟΛΟΣΑΥΣΙΜΑΧΟΥ
ΚΡΑΤΙΔΑΣΑΡΙΣΤΟΤΙΜΟΥ
. . . . ΡΧΙΔΑΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣ
. . . . . ΙΠΕΡΙΚΛΕΟΣ
. . . . ΜΟΣΠΑΣΙΚΛΕΟΣ
. . . . ΚΛΗΣΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣ
. . . ΡΑΤΗΣΝΙΚΟΤΕΛΕΟΣ
vacat
. . . . ΝΙΚΟΥ
. . . . ΛΕΟΣ
. . . . ΡΕΟΣ
. . . . ΘΟΚΛΕΟΣ
ΙΔΙΠΠΟΥ
. . . . . . ΤΙΜΟΞΕΝΟΥ
ΥΘΥΔΑΜΟΣ

92 [Γέροντες ἐπὶ - - - -]
quinque aut quattuor nomina perierunt.
[Εὔ]δαμος Κρατησίππου,
Φιλοκλῆς Ἀσκλάπωνος.
Τιμοκλῆς Μενα(λ)κίδα,
Εὐθυκλῆς Λίχα.
Ἀριστόδαμος Πασιμάχου,
Εὐδαμίδας Ἁρμονίκου,
Πανκλῆς Πολυξένου,
Ἀριστόνικος Ἀριστέος.
Πολύαρχος Φιλίππου,
Τιμογένης Διοκλέος.
γραμματεύς·
Νικοκράτης Πεισίππου.

93 Γέροντες ἐπὶ Σηρίππου·
Δάμαρχος Ἀλεξιμάχου,
Ἀντιαλκίδας Φάν[ητ]ος,
Γοργιάδας Εὐαμ[έρ]ου,
Θεόφιλος Θεοφίλου,
Βιόδαμο[ς . . .]φάνεος,
Πασιτέλης [Ἀ]νδρονίκου,
Ἀντίμαχος Πασιμάχου,
. . . . μίππου,
Πρατό[νικ]ος [Λ]υσιμάχου,
[Π]ρατ[όλ]ας Ἀριστοτίμου,
[. . . . α]ρχίδας Καλλικράτεος,
[Ἁγήμω]ν Περικλέος,
[Πασίξεν]ος Πασικλέος.
. . . . κλῆς Δαμοκράτεος,
[- - κ]ράτης Νικοτέλεος,
[ὁ δεῖνα 〈].
[Ἐπίστρατος Πρατο]νίκου,
[- - - - - κ]λέος,
[Ἄρχων Δαμά]ρεος,
[- - - Ἀγα]θοκλέος,
[- - - Φε]ιδίππου.
[Φιλοκλῆ]ς Τιμοξένου,
[*nom. gentile* Ε]ὐθύδαμος.

Supplementa pleraque sunt Boeckhii. 92 Vs. 3 suppl. Meister. 93 Vs. 15 Φαί[δων]ος Boeckh ratione non habita spatii. || 21 [Ἑρ- vel Δα]μίππου idem. || 22. 23 restituit Foucart ex titulo n. 212. || 24 [Καλλια]ρχίδας Καλλικράτεος Meister. || 25 nomen [Ἁγήμω]ν ex titulo n. 211, 41 hausit Foucart. || 26 idem ex 210, 6. || 30 supplevi nisus titulo 48, ubi Πρατόνικος Ἐπιστράτου commemoratur. || 32 temptavi [Ἄρχων Δαμά]ρεος; occurrit enim Δαμάρης Ἄρχωνος in catalogo Taenariorum ἐπὶ Καλλικράτεος 210, 22. || 35 restituit Foucart ex n. 211, 42.

Serippum eodem fere tempore, quo Aristocratidas, Aristomachus, Callicrates patronomi fuerunt, floruisse inde colligendum est, quod complura nomina huius catalogi reperiuntur in numero Taenariorum ἐπὶ Καλλικράτεος (210), ἐπὶ Ἀριστοκρατίδα (211), ἐπὶ Ἀριστομάχου (212).

94 Olim Magulae, nunc Spartae in museo 612. Stela aëtomate ornata, incolumis nisi quod ad dextram oblique est decisa et ornamentis ad usum posteriorem instructa. Scriptura pravissima. A. 0,905, l. 0,52, cr. 0,075. Edd. Dressel et Milchhoefer *Ath. Mitt.* II 1877, 436, 10 sine transcriptione, (Meister *SGDI* 4451), Tod *Cat.* Cf. Woodward *Ann.* XV 1909, 99. Exscripsit Fraenkel; contulerunt Prott 1903, Kolbe 1905.

[*Textum vide pag. 39.*]

Var. lect. 14 extrem. ΗΣΑΧΙΔ Dressel-Milchhöfer, ΗΣ.ΧΙΔ Tod; ʽinter ΗΣ et ΙΔ non plus quam duae litterae, quarum prior fuisse potest Η, non Ε' Fraenkel, item Prott, qui expressis verbis confirmat legi non posse Χ; ΗΣΗΡΙ in lapide agnovi.

vac. Γ Ε Ρ Ο Ν Τ Ε Σ Ε Π Ι Α //////////
Λ Υ Κ Ο Μ Η Δ Η Σ Α Ρ Α ///////////
Π Ρ Α Τ Ο Ν Ι Κ Ο Σ Δ Ι Ο ///////////
Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α Σ Δ Α Μ ///////////
Ε Υ Μ Ω Λ Ι Ω Ν Β Ω Ρ Θ Ι ///////////
Π Α Υ Σ Α Ν Ι Α Σ Λ Α Μ Ε ///////////
Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Ε Υ ///////////
Τ Ι Μ Ο Κ Λ Η Σ Δ Ε Ξ Ι Δ ///////////
Ξ Ε Ν Α Ρ Η Σ Δ Α Μ Ο Κ ///////////
Τ Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Α Γ Η ///////////
Λ Α Χ Α Ρ Η Σ Η ////// Κ Λ Α Ν Ο Υ /////
Δ Α Μ Ο Ν Ι Κ Ο Σ Δ Α Μ ///////////
Κ Λ Ε Ω Ν Κ Λ Ε Ω Ν ///////////
Π Α Σ Ι Τ Ε Λ Η Σ Ι Ρ Ι Δ ///////////
Ε Υ Δ / Ι Μ Ο Κ Λ Η Σ Κ Α ///////////
Κ Α Λ Λ Ι Π Ο Λ Ι Σ Ε Υ Ρ Υ ///////////
/// Α Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Λ Α Ι Σ ///////////
////// Γ Ι Π Π Ι Δ Α ////// Ν Ι ///////////
/////////// Ε Ν Ο Σ Φ Ι ////// Ι ///////////
/////////// Α Μ Ο Σ Σ Τ ////// Α ///////////
/////////// Τ Ρ Α Τ Ο Σ Ε Χ Α ///////////
////// Α Ν Γ Ε Λ Ο Σ Α Ρ Η - ///////////
////// Ι Β Ο Λ Ι Δ Α Σ Ε Υ - ///////////
Τ Α Χ Υ Κ Λ Η Σ Κ Α Λ ///////////
vacat

Γέροντες ἐπὶ Ạ . . . (.)
Λυκομή̣δ̣ης Ἀρά[του],
Πρατόνικος Διο- -,
Σωκρατίδας Δαμ- -,
Εὐμωλίων Βωρθί[ου *s.* Βωρθιάδα],
Παυσανίας Λαμέ[δοντος],
Καλλικράτης Εὐ- -,
Τιμοκλῆς Δεξιδ[άμα *s.* -μου],
Ξενάρης Δαμοκ- -,
Τιμοκράτης Ἀγη- -,
Λαχάρης Ἡ[ρα]κλανοῦ,
[Δ]αμόνικος Δαμ[ονίκου],
[Κ]λέων Κλέων[ος],
Πασιτέλης Ἡ̣ρίδ[α],
Εὐδ[α]ιμοκλῆς Κα[λλ-],
Καλλίπολις Εὐρυ- -,
[Λ]αΐστρατος Λαϊς[τράτου],
[Γορ]γιππίδα[ς . .]νι- -,
[Φιλόξ]ενος Φι[λοξένου],
[Εὐδ]αμος Στ . . α- -,
[. . . σ]τρατος Ε[ὐ]χα- -,
[Εὐ]άνγελος Ἀρη[ξίππου],
[Ἐπ]ιβολίδας Εὐ- -,
Ταχυκλῆς Καλ[λ- -].

Supplementa pleraque sunt Fraenkelii. Vs. 5 ad nomen patris cf. Hesych. Βωρθία· Ὀρθία et Ahrens De dialectis II 48. || 11 Ἡ[ρα]κλανοῦ Prott, Woodward. || 12 Haesito, an idem vir redeat n. 95, 4. || 14 Ἰ[φ]ιδ[άμα?] Fraenkel, maluerim Ἡ̣ρί[δα] propter spatium; nomen occurrit in titulo Megarico IG VII 220. || 17 Λαΐστρατος nomen Melium IG XII 3, 1096 et suppl. 1662. [Π]αίστρατος nomen Thasium (IG XII 8 p. 198) suppl. Meister. || 18 [Μη]νί[σκου?] Fraenkel. || 21 Ἐχά[ν̣δρου] Fraenkel. || 22 suppl. Meister ex n. 210, 29, ubi Ἀρήξιππος Εὐαγγέλου nominatur; qui titulus I. a. Chr. n. saec. scriptus est. Ad tempus nomen Λαχάρης Ἡρακλανοῦ magni momenti est. Qui Lachares, cum nondum nomen gentile Iuliorum acceperit, primo a. Chr. n. saeculo viguisse videtur. Ni fallor, pater est C. Iulii Euryclis, qui Spartae aetate Augusti rerum potitus est. Idem Lachares Ἡρακλ[ανοῦ] occurrit in titulo 265, ubi puer victoriam rettulisse dicitur [ἐπὶ Σι- vel Καλλιδ]μου. 'Herculani nomen homini Graeco saec. I. a. Chr. n. civi quidem Romano fuisse neutiquam credo'. Wil.

95 'Spartae iuxta theatrum'. Fourmont fol. 113 verso (CIG 1262, [Meister *SGDI* 4449]).

Γ Ε Ρ Ο Ν Τ Ε Σ Ε . . . .
Μ Ε Ν Α Λ Κ Ι Δ . . . .
Τ Ι Μ Ω Ν Τ Ι Μ Ο Κ Λ . . . . . .
Δ Α Μ Ο Ν Ι Κ Ο Σ Δ Α Μ Ϲ . . . .
Ε Υ Δ Α Μ Ι Δ Α Σ Η Λ . . . .
Μ Ε Ν Α Λ Κ Ι Δ Α Σ Β Ρ Α . . . .
Ξ Ε Ν Ο Φ Α Ν Η Σ Μ Ε Ν . . . .
Α Γ Η Σ Ι Ν Ι Κ Ο Σ Κ Α Λ Λ . . . .
Ξ Ε Ν Ο Κ Λ Η Σ Χ Α Ρ Ι Ξ Ε Ν Ο Ι
Α Γ Η Σ Ι Ν Ι Κ Ο Σ Σ Ω Κ Λ Ι Δ Α
Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Σ ꝿ Ν Ε Ο Δ Α Κ Α Σ
Τ Ι Μ Α Ρ Χ Ο Σ Ν Ι Κ Ι Α
Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ Ι Π Π Α Ρ Χ Ο Υ
Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Δ Α Μ Ο Σ Τ Ρ Α
Ν Ι Κ Ι Α Σ Ν Ι Κ Ι Α Τ Ο Υ Δ Ι Α Φ Α Ν Ε Ο
Ε Υ Ρ Υ Β Ι Α Δ Α Σ Δ Α Μ Ι Π Π Ο Υ
Π Α Σ Ι Κ Λ Η Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Ο Υ
Κ Λ Ε Α Ν Δ Ρ Ο Σ Α Λ Κ Α Μ Ε Ν Ε Ο Σ
Α Ρ Χ Ι Π Π Ο Σ Φ Ι Λ Ω Ν Υ Ν Ι Δ Α
Λ Υ Σ Ι Π Π Ο Σ Π Ο Λ Λ Ι Ω Ν Ο Σ

Γέροντες ἐ[πὶ]
Μεναλκίδ[α]·
Τίμων Τιμοκλ[έος],
Δαμόνικος Δαμο[νίκου],
Εὐδαμίδας [Κ]λ[εωνύμου],
Μεναλκίδας Βρα[σίδα],
Ξενοφάνης Μεν- -,
Ἀγησίνικος Καλλ- -,
Ξενοκλῆς Χαριξένου,
Ἀγησίνικος Σωκλίδα,
Στέφανος (Στεφάνου) Νεό[λ]α̣κάς(εν),
Τίμαρχος Νικία,
Σωκράτης Ἱππάρχου,
Φιλόστρατος Δαμοστρά[του],
Νικίας Νικία τοῦ Διαφάνεο[ς],
Εὐρυβιάδας Δαμίππου,
Πασικλῆς Ἀριστοδάμου,
Κλέανδρος Ἀλκαμένεος,
Ἄρχιππος Φιλωνυ[μ]ίδα,
Λύσιππος Πολλίωνος,
- - - - - - - -

Quinque circiter nomina perierunt. Vs. 3 Τίμων Τιμοκλέος redit 211, 7 in catalogo Taenariorum ἐπὶ Ἀριστοκρατίδα. || 5 supplevit Meister ex n. 48, ubi paullo post Aristomachum Εὐδαμίδας Κλεωνύμου σύναρχος πατρονόμων est. || 6 supplevit Boeckh. || 10 Ἀγησίνικος Σωκλίδα patronomo Damare epimeletes fuit (cf. n. 212). || 11 restituit Woodward *Ann.* XV 95. Eundem Stephanum commemorari censeo n. 134, ubi οἱ ἐπιμελητεύοντες ἐπὶ Κρατησίππου enumerantur. || 17 Haesito, an sit Pasiclis pater Ἀριστόδαμος idem atque pater Aristoclidae (212, 26 ἐπὶ Ἀριστομάχου). Sed nomen Aristodamus illo tempore usitatum fuit. || 18 Eundem Κλέανδρον Ἀλκαμένεος habes 212, 17 in catalogo Taenariorum. Elucet Menalcidam I. a. Chr. n. saec. munere patronomi functum esse ut Ἀριστόμαχος, Ἀριστοκρατίδας, Δαμάρης, Κρατήσιππος.

96 Spartae in museo 525. Stela marmoris albi, sinister angulus inferior servatus, a. 0,26, l. 0,30, cr. 0,125. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel. Litterae apicibus ornatae et eleganter scriptae.

Ε Ι
Δ Α Μ Α Ρ Ι Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ /
Ο Ρ Ι Π Π Ι Δ Α Σ
Α Ρ Χ Ι Π Π Ο Σ Ν Ι Κ
Κ Α Λ Λ Ι Τ Ε Λ Η Σ Κ
Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Σ
Τ Ι Μ Α Ρ Χ Ο Σ Ν Ι Κ Ι Α *vac.*
Δ Ε Ξ Ι Σ Λ Υ Σ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ο
Μ Ε Γ Ι Π Π Ο Σ Ν Ι Κ Ο Σ Τ Ρ Α
Γ Π Ρ Α Ξ Ι Μ Ε Ν Η Σ ΜΑΙ Θ Ε

Εὐ- - - - - - - - - - - -
Δαμάρισ[τος - - - - - - - -]
Ἀριστοκρά[της - - - - - - -]
Ὀρ(ρ)ιππίδας - - - - - - - -
Ἄρχιππος Νικ- - - - - - -
Καλλιτέλης Κ- - - - - - -
Καλλίστρατος Σω- - - - - -
Τίμαρχος Νικία, - - - - - - -
Δέξις Λυσικράτεο[ς, - - - - - -]
Μέγιππος Νικοστρά[του - - - -],
Γά(ϊος) Πραξιμένης, Μᾶ(ρκος) Θε- -

Var. lect. Vs. 1. ΕΥ Tod. || 6 extr. ΚΑ idem. || 7 extr. Cω Prott in schedis. || 11 extr. ΜΑ in ligatura; ante Θε signum abbreviationis I.

Catalogus senatorum vel Taenariorum est. Forma casus genitivi in -εος desinit (cf. vs. 9), unde sumendum est titulum primo a. Chr. n. saeculo scriptum esse. Quocum optime convenit, quod vs. 8 laudatur Τίμαρχος Νικία, qui ἐπὶ Μενάλκίδα in numero senatorum fuit 95. Denique nolo praetermittere Callitelem quendam 212, 9 in catalogo Taenariorum ἐπὶ Ἀριστομάχου commemorari.

---

97 Spartae in museo 210. Stela marmoris caerulei, a. 0,76, l. 0,60, cr. 0,15, olim in domo Leonellis, nunc in tres partes dissoluta. Edd. Foucart-Le Bas *Voy.* II 506, 173*a* (cf. *Expl.* p. 94), Tod *Cat.* Contulit Fraenkel. *Ect.*

a *b*
Γ Ε Ρ Ο Ν Τ Ε Σ . . Ι Γ Ι Ο Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ι Δ Α Ω
Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ Δ Ι Ο . . . Η Σ Ν Ι Κ Ι Α Τ Ο Ε
Τ Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Σ Ν Ι Κ . . . Δ Α Σ Υ Ο Σ < Τ Ο Δ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Ε Ν Η Σ . . Ι Κ Τ Η Τ Ο Υ Τ Ο Γ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ν Ι Κ Ι Δ Α . . Υ Τ Υ Χ Ι Δ Α Τ Ο Γ
Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Φ . . . Ω Τ Ο Σ Τ Ο Γ
Γ Ρ Α Ν Ι Ο Σ Γ Ρ Α . . . Υ Τ Ο Γ
Σ Ω Α Ν Δ Ρ Ο Σ Τ Ι . . Ν Ο Σ Τ Ο Γ
Ν Ι Κ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ . . . Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ Τ Ο Γ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ι Ο Σ Α . . . Τ Ο Β Ι Ο Υ
Α Γ Ι Α Δ Α Σ Δ Α Μ . . . Α Τ Ι Δ Α Τ Ο Γ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η Σ . . . Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Τ Ο Β
Τ Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Σ . Α *rasura haustum*
Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Σ Α Ν . . . Χ Ο Υ Ζ Ε Ι Ξ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
Τ Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Σ Α . . . Ν Ι Κ Ο Σ Τ Ο Β
Α Λ Ε Ξ Ι Μ Α Χ Ο Σ . Ι Τ Η Ρ Ι Χ Ο Υ Τ Ο Α |Σ
Α Λ Κ Α Σ Τ Ο Σ Τ . . . Κ Ρ Ι Τ Ο Υ Τ Ο Β
Τ Ι Μ Ο Κ Λ Η Σ Θ . . Δ Ω Ρ Ο Υ Τ Ο Β *c*
Σ Ω Κ Λ Ι Δ Α Σ Κ . . Ω Ν Υ Μ Ο Υ
Χ Α Λ Ι Ν Ο Σ Χ Α Λ . . . Υ Ε Ν Υ Μ Α Ν Τ Ι Α Δ Α Κ
Ι Ε Ρ Ο Κ Λ Η Σ Ι Ε . . Κ Λ Ε Ο Υ Σ Ε Ν Υ Μ Α Ν Τ
Ν Ι Κ Ι Α Σ Τ Ε Τ . . . Ι Ω Ν Ο Σ
Κ Λ Η Σ Δ . . Ι Π Π Ο Υ
Τ Ο Κ Λ Η . . Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Ν Ε
Α Τ Ε . . . Ι Ο Π Ω Λ Λ Ι Ω Ν Ρ Ο Υ Φ Ο
Λ < < . . . . Α Γ Ι Ρ Ο Σ Τ Ο Ι

Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Ο Ν

Γέροντες [ἐπ]ὶ Γ. Ἰου(λίου) Φιλοκλίδα, ὧ[ν]
πρέσβυς Διο[φάν]ης Νικία τὸ ε΄·
Τ(ιβέριος) Κλαύδιος Νικ[ιππί]δας, υἱὸς (Νικιππίδα), τὸ δ΄,
Ἀριστομένης [Ἐπ]ικτήτου τὸ γ΄,
Ἀριστονικίδα[ς Ε]ὐτυχίδα τὸ γ΄,
Δαμοκράτης Φ[ιλέρ]ωτος τὸ γ΄,
Γράνιος Γρα[νίο]υ τὸ γ΄,
Σώανδρος Τι[μί]ωνος τὸ γ΄,
Νικοκράτης [Νικ]οβούλου τὸ γ΄,
Ἀριστόβιος Ἀ[ρισ]τοβίου τὸ γ΄,
Ἀγιάδας Δαμ[οκρ]ατίδα τὸ γ΄,
Ἀριστοκλῆς [Καλ]λικράτους τὸ β΄,
Τ(ιβέριος) Κλαύδιος . α- - - [τὸ β΄],
Ἀντίοχος Ἀν[τιό]χου Ζευξίππῳ κ[άσεν τὸ β΄],
Τ(ιβέριος) Κλαύδιος Ἁ[ρμό]νικος τὸ β΄,
Ἀλεξίμαχος [Σ]ωτηρίχου τὸ α΄,
Ἄλκαστος Τ[ιμο]κρίτου τὸ β΄,
Τιμοκλῆς Θ[εο]δώρου τὸ β΄,
Σωκλίδας Κ[λε]ωνύμου,
Χάλινος Χαλ[ίνο]υ Ἐνυμαντιάδα κ(άσεν),
Ἱεροκλῆς Ἱε[ρο]κλέους Ἐνυμαντ(ιάδα κάσεν),
Νικίας Τετ[αρτ]ίωνος,
[Ἱερο]κλῆς Δ[εξ]ίππου,
[Ἀρισ]τοκλῆ[ς Κ]αλλικράτους νε(ώτερος).
[Γραμμ]ατε[ὺς· Γ.] Ἰού(λιος) Πωλλίων Ῥούφο[υ],
- - - - - ας ⟨[τὸ ., μ]άγιρος τὸ γ΄··

Μᾶ[ρκος] Ἐπαφρόδιτος.

Var. lect. Vs. 26 in fr. *a* legebat Tod Λ < Κ. At ectypo diligenter examinato affirmare possum ultimo loco signum repetitionis scriptum esse.

Restituit Foucart. Vs. 8 Τί[μ]ωνος editores priores ratione non habita spatii. || 13 Τ. Κλαύδιος [Δ]α[μοκράτης τὸ β΄] suspicabatur Foucart, probabat Tod.

Exeunte I saec., ut Boeckhius perspexerat. De Agiada II, Damocratidae f. (vs. 11) v. n. 31. Aristocles Callicratis I f. (vs. 12) pater est Callicratis II, Aristoclis f., qui Ti. Claudio Aristobulo ± 131 iam tertium senator est; n. 102 idem est avus Καλλικράτους τοῦ Καλλικράτους τοῦ Ἀριστοκλέους, cuius cursus honorum exstat n. 71 quique medio fere II. saeculo ad patronomi honorem pervenit. Tib. Claudium Harmonicum (vs. 15) imperatore Hadriano adhuc fuisse probant tituli 480, 485.

98 Exscripsit Fourmont 'Mistrae prope castellum' p. 16. 17 et 24 verso (CIG 1291 [Tod *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 215]). Comparuit lapis Mistrae in scalis ecclesiae, quae Παναγιώτισσα vocatur, inaedificatus; nunc ibidem in museo. Anaglyphum marmoris caerulei, undique mutilatum a. 0,29, l. 0,40; in quo Dioscuri repraesentati erant. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 387, 205, ubi descriptionem anaglyphi habes; cf. p. 482. Exscripsit Fraenkel, contuli. Litterae 0,025 a. Quae plura viderat Fourmont, lineis subductis significavi.

anaglyphum

////////// ΕΣ . ΠΙΜΝΑΣΩΝ ///////
Σ̣ Β̣ Υ Σ Γ̣/// ΟΥΛΙΟΣ /////////
vacat
Α Μ Ο Κ Ρ Ι Τ̣ Ο ///
' Κ̣ ‾ ‾ ‾

[Γέροντ]ες [ἐ]πὶ Μνάσων[ος]
[ὧν πρέ]σ̣βυς Γ. [Ἰ]ούλιος
[- - - Δ]αμοκρίτο[υ],
- - - - - Κ̣ - - -

Var. lect. Vs. 4 quod dedi, ex meo apographo hausi; ' ν //// ‾ Dressel-Milchhöfer; ‾ ʌ ‾ ˥ ‾ Fraenkel litterarum apicibus longis deceptus; ‾ τ ‾ ʌ ‾ Fourmont p. 16; ‾ τ τ ι idem p. 24.

Vs. 1. [Νομοφύλακ]ες Boeckh; sed spatii ratione habita supplementum illud mihi placuit. || 2 supplevit Boeckh. Mnaso ante Claudium Aristotelem (n. 68) et Cassium Aristotelem (n. 69) patronomus fuit; nam illic commemoratur Φιλωνίδας [Φιλοκλέους Μ]νά[σωνι] καὶ Λυσιμάχῳ κ(άσεν), hic Φιλοκλῆς (Φιλοκλέους) Μνά(σωνι) καὶ Λυσιμ(άχῳ) κά(σεν). Praeterea Mnasone patronomo adulescens quidam Ἀλεξᾶς Χρυσέρωτος pila vicit v. n. 675. Huius pater Chryseros, ni fallor, redit in titulo 20, ubi pater est Onesiphori. Cum Onesiphorus exeunte saeculo primo floruerit, patronomus Mnaso fere imperatore Domitiano vixisse videtur. Nonne est pater patronomi Λυσίππου τοῦ Μνάσωνος, qui ± 130 ad summum honorem pervenit?

99 'Spartae prope turrim rotundam ad orientalem plagam' exscripsit Fourmont p. 31 verso et p. 31 et 212 (inde CIG 1282).

Λ Υ Σ Ι Μ Α Χ Ο Σ Μ Ν Α Σ Ω Ν Ο Σ
Φ Ι Λ Ο Ξ Ε Ν Ι Δ Α Ϲ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Μ Ν Ο Σ
Ν Ι Κ Ι Α Σ Τ Ε Τ Α Ρ Τ Ι Ω Ν Ο Σ
Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Σ < Σ Ο Ι Ξ Ι Τ Ε Λ Ι Κ
Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α Σ Ε Υ Δ Α Μ Ι Δ Α
Κ Λ Ε Ω Ν < Τ Ι Σ Α Μ Ε Ν Ω Κ
Ε Ρ Μ Ο Γ Ε . . . .

Λυσίμαχος Μνάσωνος,
Φιλοξενίδας Ἀριστοδάμαντος,
Νικίας Τεταρτίωνος,
Ἀγαθοκλῆς (Ἀγαθοκλέους) Σοιξιτέλι κάσ(εν),
Σωκρατίδας Εὐδαμίδα,
Κλέων (Κλέωνος) Τισαμενῷ κάσ(εν),
Ἑρμογέ[νης Γλύκωνος],

Var. lect. Vs. 2 extr. 'litterae Μ uno apice inserto inscriptum erat Α et litterae Ν impositum Τ' Boeckh.

Aetate Traiani vel Hadriani hic catalogus scriptus est, quia paullo recentior est quam catalogus n. 137. Hoc inde elucet, quod Ἀγαθοκλῆς Ἀγαθοκλέους illic una cum Σοιξιτέλει Εὐδάμου in numero bideorum ἐπὶ Γ. Ἰουλίου Λάμπιδος enumeratur, cum hic vs. 4 iam designetur Σοιξιτέλει κάσ(εν). De Eudamida (vs. 5) et Cleone (vs. 6) vide quae ad n. 137 exposui. Hic nominatur Τισαμενῷ κάσεν, quem ante Πρατόνεικον viguisse docet titulus 297; idem T., ni fallor, redit 203 simul cum patronomis Eurycle et C. Lysippo, qui aetate Hadriani floruerunt. Praetermittere noluerim Niciam Tetartionis f. et patronomo C. Iulio Philoclida senatorem fuisse (n. 97) et M. Ulpio Aphthoneto (n. 104). Vs. 7 ex n. 79 hausi.

---

100 Magulae marmor caeruleum muro insertum domus Σταύρου et Ἰωάννη Χαρβούρου, undique truncatum, a. 0,365, l. 0,20, cr. 0,175. Exscripserunt Fraenkel, Prott.

Ρ Ο Ν Τ Ε Σ
_ Ο Σ Ε Φ Ω Ν
Ϲ Σ Ι Π Π Ο Σ Γ

[Γέ]ροντες̣ [ἐπὶ - - -]
[.]ε̣ος, ἐφ' ὧ̣ν [πρέσβυς]
[Λ]ύ̣σιππος Γ[αΐου],
- - - - - - - -

Supplevi. Lysippus C. f. ἐπὶ Φιλοκρατίδα aetate Traiani vel Hadriani nomophylax fuit (n. 80).

---

101 'Ad imagines marmoreas Dioscurorum, Lacedaemone.' Epigrammata - - Cyriaci Anconitae p. XXXX 258—260 (Romae 1749). (CIG 1261 [Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 388, 207]). Versus ex arbitrio dispositi sunt.

Θ Ε Ο Ι Σ
Σ Ω Τ Η Ρ Σ Ι Δ Ι Ο Σ Κ Ο Ρ Ο Ι Σ
imagines
Γ Ε Ρ Ο Ν Τ Ε Σ Ε Π Ι Τ̄Ο̄Τ̄ . Μ̄Ε̄ . Π Ρ Α Τ Ο Λ Α Ο Υ Τ Ο Υ Δ Ε Ξ Ι Μ Α Χ Ο Υ Ω Ν
Π Ρ Ε Σ Β Ι Σ Ν Ε Ι Κ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Σ Ε Ι Μ Η Δ Ε Ι Κ Γ Ε Ρ Ο Ν Τ Ε Υ Σ Α Σ Δ̄ . Π Ρ Ε Σ Β Ε Υ Σ Α Σ Β̄

Θεοῖς
σωτῆρσι Διοσκόροις.

Γέροντες ἐπὶ [Π]ο(πλίου) Με(μμίου) Πρατολάου τοῦ Δεξιμάχου, ὧν
πρέσβ[υ]ς Νεικοκράτης (Ϲ) Σειμήδει κ(άσεν), γεροντεύσας δ', πρεσβεύσας β'

Vs. 4 supplevi et refinxi. Σειμήδης ante P. Memmium Pratolaum Deximachi f. patronomus fuerat (cf. Boeckh CIG I p. 606). De Pratolao v. n. 53. Cave ne hunc Nicocratem II N. I f. eundem esse censeas atque eum, qui ephorus ἐπὶ Κασσίου Ἀριστοτέλους et princeps nomophylacum ἐπὶ Καλλικράτους τοῦ Ϲ τοῦ Ἀριστοκλέους fuit n. 71. Nicocrates II enim nominatur Σειμήδει κάσεν, alter (I) Νικιππίδα̣ κάσεν (n. 71). Occurrit vero in catalogo gerontum patronomo C. Iulio Philoclida Nicocrates I Nicobuli f. n. 97, quem patrem Nicocratis II esse suspicor. Alius patronomus P. Memmius Pratolaus, cui cognomen Dexter, occurrit n. 117, ubi de eius tempore egi.

102 Fourmont fol. 83 (cf. p. 178) (CIG 1265). Ubi inventum sit, non liquet; fol. 83 adnotavit Fourmont '*là même*', ubi titulus qui antecedit (CIG 1439 = n. 584) i. e. Slavochorii; p. 178 contra postea adiecit intra vs. 6 et 7 'Spartae iuxta turrim ad septentrionem'.

. . Τ Ρ Ο Ν Ο Μ Ο Υ Τι϶ Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Υ Α Ρ Ι Σ
. . . Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α̣ Τ Η Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ Τ Ο Γ
. . . Ͻ Λ Ι Σ Τ Η Ρ Ο Υ Σ Τ Ο Β Σ Ω Σ Ι Β Ι Ο Σ ≥ Α Ρ Ι Σ Τ Ο
. . . < Κ Λ Ε Ο Δ Α Μ Ω Κ Τ Ο Β Γ Ι Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ Λ Υ Σ Ι Π
. . . Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν Ξ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο Υ Σ Τ Ο Γ Κ Λ Ε Ω Ν
. . . Ξ Δ Ι Α Δ Ο Υ Μ Ε Ν Ο Υ Τ Ο Β Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Ε Ν Ο Υ Δ Α Σ
. . . Σ Β Α Λ Ε Ρ Ι Α Ν Ο Σ Φ Ι Λ Ο Υ Μ Ε Ν Ο Σ Τ Ο Β
. . . Π Ι Ο Σ Σ Ε Β Η Ρ Ο Σ Φ Ο Ι Β Ο Υ Τ Ο Β Κ Σ Ο Σ

[Γέροντες ἐπὶ πα]τρονόμου Τιβ. Κλαυδίου Ἀρισ[τοβούλου, ὧν πρέσβυς - -]
[- - - - - Κ]αλλικράτης Ἀριστοκλέους τὸ γʹ, [- - - - - τὸ -, -]
[- - - Σωσίπ]ολις Τήρους τὸ βʹ, Σωσίβιος (Σωσιβίου), Ἀριστο - - - -
- - - - - < Κλεοδάμῳ κάσ(εν) τὸ βʹ, Γάϊ(ος) Ἰούλιος Λύσιπ[πος - -]
- - - - - Στράτων Ξενομένους τὸ γʹ, Κλεων[- - τὸ -, - -]
- - - - - -ς Διαδουμενοῦ τὸ βʹ, Ἀριστομεν[εί]δας [- - τὸ -],
- - - - - -ς Βαλεριανὸς Φιλουμενὸς τὸ βʹ, [- - - - - τὸ -].
[- Σέξτος Οὔλ]πιος Σεβῆρος Φοίβου τὸ βʹ. ΚΣΟΣ

Var. lect. Fourmontius vs. 8 in altero apographo Φ ο Ι et supra scriptum: '*un petit omikron au dessus du phi*'.

Vs. 1. Patronomi nomen restituit Woodward (*Ann.* XV 92) ex titulo n. 34; cetera supplevi. || 5 Κλέων [(Κλέωνος)] coniecerim cf. 20, 3. || 6 correxit Wil. Ἀριστομέν(ης)? Δας - - Boeckh.

Callicrates Aristoclis f. redit 71, ubi filius eius laudatur. Pater Aristocles, Callicratis f., ἐπὶ Γ. Ἰουλίου Φιλοκλείδα senator fuit (97, 11). Vs. 8 [Σέξ. Οὔλ]πιος Σεβῆρος idem, ni fallor, commemoratur n. 61, ubi [ἐπὶ Μ. Οὐ]λπίου Ἀφθονήτου ephori munus sustinuit. Aphthonetus vero post Aristobulum patronomus fuit 32 *A*.

---

103 Spartae in museo 248. Basis marmoris caerulei a. 0,70, l. 0,60, cr. 0,29; superficies corrosa, infra et a dextra fracta. Edd. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 381, 7; Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

quinque fere versus evanuerunt

Η Σ Ν̣ Ε̣ Ι̣ Κ Α Γ Ο̣
Σ Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Ε Ϲ
Ι Α Τ Η Σ <· Γ Λ Υ Σ Ι Π
<· Ε Υ Ρ Υ Κ Λ Ε Ι Κ *vac.*
Δ Α Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ̣
. . . . Σ Α Χ Α Ι Κ Ο Υ *vac.*
. . . Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Κ Α Μ Ι Λ Λ Ο Υ *vac.*
. . Ι Σ Τ Ο Μ Ε Ν Η Σ < Ε Υ Ρ Υ Κ Λ Ε Ι Ι
. . Ο Φ Ι Λ Ο Σ Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α
. Α Μ Ο Κ Λ Η Σ < Ο Κ Α Ι Φ Ι Λ̣ . Κ̣ Ρ Α Τ Η
. Ν Η Σ Ι Φ Ο Ρ Ο Σ Ε Υ . Α Μ Ι Δ Α *vac.*
- Ω Σ Ι Β Ι Ο Σ < Τ Ε Ι Σ Α Μ Ε Ν Ω Ι
. Ε Ι Κ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Ν Ε Ι Κ Α Ρ Χ Ο Υ *vac.*
. Λ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ

vac.

[Γέροντες ἐπὶ - - - - - -]
- - - - - - - - - - -
. . . . ης Ν̣ε̣ι̣καγό̣[ρα],
. . . . . . ς̣ Ἀγαθοκλέο̣[υς],
[. . . . κ]ρ̣άτης ([. . . . κ]ρ̣άτους) Γ(αΐῳ) Λυσίπ[πῳ κάσεν],
. . . . . < Εὐρυκλεῖ κάσ(εν),
[Εὐτελί]δας Ἀριστοκράτους,
. . . . ς Ἀχαϊκοῦ,
[Ἀρι]στοκράτης Καμίλλου,
[Ἀρ]ι̣στομένης ([Ἀρ]ιστομένους) Εὐρυκλεῖ κ̣(άσεν),
[Θε]όφιλος Καλλικρατίδα,
[Δ]αμοκλῆς ([Δ]αμοκλέους) ὁ κα̣ὶ Φιλ̣[ο]κ̣ράτη[ς].
[Ὀ]ν̣ησιφόρος Εὐ[δ]αμίδα,
Σ̣ωσίβιος (Σωσιβίου) Τεισαμενῷ κ̣[άσεν],
[Ν]εικοκράτης Νεικάρχου,
[Φι]λοκράτης Θεοδώρου.

De tempore non dubitatur, quia Δαμοκλῆς Δαμοκλέους ὁ καὶ Φιλοκράτης (vs. 10) ἐπὶ Γ. Ἰουλίου Φιλοκλείδα nomophylax fuit 51, 52. Eurycles et C. Lysippus aetate Hadriani patronomi munere functi sunt n. 34. Vs. 5 supplevi ex n. 48, ubi Aristocrates Eutelidae f. patronomus est; eius nepotem hic intelligo.

104 Spartae in museo 211. Fragmentum basis a dextra et inferiore parte fractae, a. 0,38, l. 0,58, cr. 0,29. Edd. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 379, 3; Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

ΓΕΡΟΝΤΕΣΕΠΙΜΟΥ
ΑΦΘΟΝΗΤΟΥΩΝΠΡ
ΣΩΣΙΠΟΛΙΣΕΥΔΑΜC
ΠΕΙΣΙΔΑΜΟΣΤΕΙΜΟΙ
ΙΙ F Ι Ϳ Ι Λ Σ – F – Λ – Ι Ο

Var. lect. In vs. 5 Martham sequor.

Γέροντες ἐπὶ Μ. Οὐ[λπίου]
Ἀφθονήτου, ὧν πρ[έσβυς]
Σωσίπολις Εὐδάμο[υ τὸ .]·
Πεισίδαμος Τειμοκ[- τὸ .],
Νεικίας Τετα(ρ)τίω[νος τὸ .],
– – – – – – –

Vs. 1 Οὐ[λπιανοῦ] Martha spatii ratione non habita. || 4 Τειμοκ[ράτεος] Martha, Τειμοκ[λέος?] Tod. || 5 ex 97, 22 et 99, 3 supplevi. De Nicia v. n. 99, de Aphthoneto n. 61.

---

105 Exscripsit Fourmont p. 66 verso, p. 175 et 196 'prope fontem Mistrae' (CIG 1264).

. . . . . ΕΡΟΝΤΕΣ . . . . . .
. . . ΤΟΥ<ΤΟΥΚΑΙΦ . . .
. . . ΜΟΥΛΤΙΟΣΣΟ . . .
. . . ΛΕΟΣΠΕΡΟ . . . . .
. . . ΜΕΝΕΜΑΧΟΣ

[Γ]έροντες [ἐπὶ Δαμοκλέους]
τοῦ ⟨τοῦ καὶ Φ[ιλοκράτους]·
Μ. Οὔλπιος Σω[κράτης, υἱὸς πό-]
λεος περ(ι)ο[δονίκης],
Μενέμαχος – – – – –
– – – – – – – – – –

Damoclem Damoclis f. qui et Philocrates patronomi munere functum esse apparet ex 36*B*, ubi legitur ἐπὶ πατ[ρονό]μου Δαμο[κλέους] τοῦ Φιλοκρ[άτους] (cf. *Ann.* XV 56). Vs. 3. 4 dubitanter supplevit Woodward ibid. XV 95.

---

106 Mistrae prope fontem exscripsit Fourmont fol. 66 verso, fol. 93, fol. 195 (CIG 1475).

. . . .
ΕΥΩΝΤΟ . . . . .
ΟF
ΟΣΣΕΒΗ
ΤΟΝΟΣ *vac.*
ΑΜΙΔΑΤΟΙ . . .
ΔΑΜΟΚΡΑ . . .
ΑΡΙΩΝΤΟ . .
ΤΟΒ . *vac.*
ΕΙΛΟΥΤΟ

– – – – – – – – – – –
[- - γεροντ]εύων τὸ -, - -
[- - - - τ]ὸ ε',
[Σέξτος Οὔλπι]ος Σεβῆ[ρος τὸ -],
[ὁ δεῖνα ⟨],
- - - - τονος,
[- - - - Δ]αμίδα τὸ [γ'],
- - - - - Δαμοκρα[τ - -]
[- - - - Δαμ]αρίων τὸ -,
- - - - - τὸ β',
- - - - - - είδου τὸ -.

Aetas catalogi eo definitur, quod [Sex. Ulpi]us Seve[rus] vs. 3 nominatur; nam hic ἐπὶ Σιδέκτα primum, ἐ. Τιβ. Κλαυδίου Ἀριστοβούλου iterum senator fuit (cf. n. 34 et 102). Vs. 7 suppl. Hiller.

107 Spartae in museo 209. Columna marmoris caerulei, a. 0,91, diameter 0,37; supra lapis valde detritus; apices graves. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

Ι Λ . Υ
ΟΥ
ΔΕΞΙΜΑΧΣΥΤΟΒ *vac.*
ΟΧΡΥΣΟΥ
ΛΑΙΚΡΑΤΙΔΑ
ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ

Var. lect. Vs. 1 nihil nisi Υ dispexit Tod. || 2 med. ΟΥ bis scriptum esse idem testatur.

[- - - Φ]ίλ[ο]υ,
- - - Δεξιμάχου τὸ β',
[Πωλλίων Ἰσ]οχρύσου,
[- - Κα]λλικρατίδα,
- - - Φιλοκλέους.

Supplevi. Vs. 4 Tod.
Medio fere saeculo secundo. Pollio Isochrysi f. enim erat ephorus ἐ. Ἀττικοῦ n. 62.

---

108 'Olim Magulae in domo pistoris.' Fourmont p. 83 et 204 (CIG 1263). Quae lineis subductis significavi, ex Boeckhio hausi, quem tertio Fourmonti apographo fructum esse suspicor.

ΓΕΡ Ο∴ΤΟΣ
ΩΝΠΡΕΣΒΥΣΤΑΝΛC
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΦΙΛΟ
ΔΑΜΑΚΙΩΝΘΕΟ . .
ΔΑΜΟΝΕΙΚΟΣ . . . .
ΡΟΔΩΝ3ΤΙΒ . . . . .
ΑΚΤΙΑΚΟΣΗΒ . . .
ΤΙΒ ΚΛΑΥΔΙΟΣ . . . .
ΚΡΑΤΗΣΙ . . . .
ΞΕΝ . . . .
. . . .
. . . .

Γέρον[τες ἐπὶ - - - - - - -],
ὧν πρέσβυς Τ. Α[ἴλ](ιος) Λε- - -·
Ἀγαθοκλῆς Φιλο[κλείδα, - - - - -],
Δαμακίων Θεο- - - - - - - - -,
Δαμόνεικος - - - - - - - - -,
Ῥόδων (Ῥόδωνος), Τιβ(έριος) [Κλαύδιος]
Ἀκτιακός, [Τι]β[έριος Κλαύδιος - -],
Τιβ(έριος) Κλαύδιος - - - - - - -
κρατης ι - - - - - - - - - - -
ξεν- - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -

Nomen patronomi vs. 1 supplendum esse inde colligo, quod a dextra satis multum deest; nam vs. 6 post Ῥόδων Ῥόδωνος alterum nomen scriptum erat. || 2 legit Wil. || 3 supplevi ex 71, ubi Ἀγαθοκλῆς Φιλοκλείδα ἐπὶ Ἀγητορίδα munere nomophylacis fungitur. || 9 Κρατησι[ππος] Fraenkel. Medio saeculo secundo titulus incisus.

109 = CIG 1248*C*. Textum et lemma vide n. 80.

Γέροντεϲ ἐπὶ Τιμομένου,
ὧν πρέϲβυϲ
Τιβ(έριοϲ) Κλαύδιοϲ Ἀριϲτοτέληϲ
φιλόκαιϲαρ καὶ δικαιότατοϲ
[ἱερεὺ]ϲ̣ Ϲεραπίωνοϲ·
[Εὐ]δία(ι)τοϲ 〈, Γ. Ἰο[ύ]λ̣ι̣οϲ Δαμο[ϲθέ-]
ν̣ηϲ, Νικοκλ[ῆ̣ϲ] 〈, - -,
Φιλονεικίδαϲ Φιλίππου,
Χρυϲέρωϲ (Χρυϲέρωτοϲ) Τ[ι]μομένι κάϲ(εν),
Μᾶρκοϲ Δαμοκράτουϲ,
Ἀριϲτόδαμοϲ Νικα - - -,
Ἀριϲτότιμοϲ Εὐδαιμοκλέουϲ,
Θεο - - - - - - -,
Καλλικράτηϲ Θυ[ν]άρχου,
Εὐρώταϲ.

Vs. 5. 7 supplevi. || 6 Prott in schedis; reliqua iam Boeckhius correxerat.

In Timomenis locum suffectus est L. Volussenus [Aristocrates] (cf. n. 294) quem imperatore Antonino Pio floruisse veri est simile. Quae cum ita se habeant, Ti. Claudius Aristoteles idem est atque patronomus 68. Titulus ergo medio saeculo secundo positus est, cum Boeckhius eum non posse M. Aurelio vel Commodo antiquiorem haberi contenderet. Eudiaetus (I), pater Eudiaeti (II), idem fuerit atque Eudiaetus, qui n. 85 nomophylacis Soteridae pater est ἐπὶ Με. Ϲπαρτιατικοῦ. De Aristotimo vs. 12 v. n. 138. || 14 Θύναρχοϲ nomen Boeotium. Postea additum est:

Γοργιππίδ[αϲ]
Καλλιϲτρ̣α[τ -]
[Κρ]ιτόνικοϲ ([Κρ]ιτονίκου),
. . ηϲ
. . \ Ἕλενοϲ

110 Tabula marmoris albi, a sinistra et ab inferiore parte margo servatus, a. 0,40, l. 0,25, cr. 0,09. Exscripsit Mistrae in museo Prott. *Ect.*

\ Ϲ
Ε̣ Λ Ε̣ Ν Ο Ϲ Ϲ Ι
Μ Η Τ Ρ Ο Δ Ω Ρ
Ν Ι Ο Υ //////////////
Γ Ι Λ Μ̣ Μ Λ Τ Ι
vac. Χ Α Ρ Ι Ι ΟΚ /
Γ Π Π Ι Λ Π Φ̣ Π Ι

- - - ϲ - - -
Ἕλ̣ενοϲ Σ ι - - - -
Μητρόδωρ[οϲ Ἀπολλω?-]
νίου, - - - - - - -.
γρ̣αμματε̣[ὺϲ βουλᾶϲ]·
Χαρμ̣οκλ[- - -]
Π̣όπ(λιοϲ) Ϲ̣απφ(ί)ω̣ν̣

Vs. 3 in fine rasura. — Medio fere II saeculo. Nam Metrodorus Apollonii f. in catalogo ephororum patronomo Eudamida enumeratur n. 64.

111 Spartae in museo n. 787. Basis marmoris cani, infra fracta, a. adhuc 0,75, l. 0,41, cr. 0,245; in latere superiore foramen incisum est, cui lapis alius insertus erat; inventa prope molas quae sunt in vico Matala. Litterae a. 0,024—0,03 in parte dextra difficiles sunt lectu; inde a vs. 13 paulo minores sunt. Ed. Tod *Cat.* Exscripsi. *Ect.*

Ι Ϲ Ι Ε Ι Ι / \
Ι Σ Ε Ι Α Ν Ο Υ Ο
Ι Ρ Η Σ 〈 Γ̣ Ε̣ Ι Ο̣
Φ Ι Λ Ο Υ Μ Ε Ν Ο Ϲ Σ
Φ Ι Λ Ω Ν Ι Δ Α Σ Ε Υ Κ Ι Ι Ι Ι Ο Υ Σ̣
Σ Ω Σ Ι Κ Ρ̣ Α Τ Η̣ Σ̣ Σ̣ Ω̣ Τ Ο̣ Υ
Ι Ο̣ Ν Ε Α Σ . Ω̣ Σ Ι Κ Ι Λ Ι Ο̣ Υ̣ \
Κ Λ Λ Λ Ι Κ Ρ Λ Τ Ι Ι Σ Σ̣ Ι//ΑΤ//
Σ Π Α Ρ Τ Ι Α Τ Η Σ Σ Ω Σ Ι Δ Μ̣ Ο Υ
Ε Υ Δ Α Ι Μ Α Κ Ω Ν Ε Υ Κ Τ Η 〈
Α Ν Τ Ω Ν Ι Ο Σ Ω Φ Ε Λ Ι Ω Ν
Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ 〈 *vac.*
Ζ Ε Υ Ξ Ι Π Π Ο Σ Τ Υ Ν Δ Λ Ρ Ο
Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ Ϲ
Μ Α Ρ Κ Ο Σ Ν Ε Ι Κ Η
Κ Α Λ Λ///Ι Κ Ρ Λ Τ
Μ Ν Α Σ
Φ Ι Λ
Ο̣

[Γερουϲία]ι ο̣ἱ ἐπ̣[ὶ Κ]λ̣α̣[υ-]
[δίου̣] Ϲεϊανοῦ, ὧ̣[ν πρέϲβυϲ]
[Δι]ά̣ρηϲ 〈 γ̣ερο̣[ντεύων τὸ .]·
Φιλουμενὸϲ Ϲ[ωτηρίδα],
Φιλωνίδαϲ Εὐκρ̣ί̣νουϲ̣,
Ϲωϲικράτηϲ Ϲώτο̣υ,
Ἰού(λιοϲ) Νέαϲ [Ϲ]ωϲικρ̣ά̣τ̣ο̣υ̣ϲ̣,
Κ̣αλλικρ̣άτηϲ Ϲ[ωκ]ρ̣άτ[ουϲ],
Ϲπαρτιάτηϲ Ϲωϲιδ(ά)μ̣ου,
Εὐδαιμάκων Εὐκτή̣(μονοϲ),
Ἀντώνιοϲ Ὠφελίων,
Ἰούλιοϲ (Ἰουλίου),
Ζεύξιπποϲ Τυνδάρο̣[υϲ],
Κλαύδιοϲ Διονυϲ̣ - - -,
Μᾶρκοϲ Νεικη - - -,
Καλλικρατ̣ - - - -,
Μνάϲ̣[ων Λυϲίππου],
Φιλ - - - - - -
Ο̣ - - - - - - -

Var. lect. Vs. 1 omisit Tod. || 6. 7 nomen secundum Hiller in ectypo agnovit. || 8 nomen secundum apud Todium deest.

Restitui usus supplementis Todii; vs. 1 [γερουϲία]ι Prott; [γέροντεϲ?] Tod. || 3 [Δι]ά̣ρηϲ ([Δι]ά̣ρουϲ) Ἰϲι - idem. || 7 Γ. Ἰούλιοϲ Νέαϲ, ni fallor, redit 68, 17, ubi patronomo Ti. Claudio Aristotele ephorus est. || 4. 9. 10 ex titulo n. 112. || 15 Νεικηφ[όρου] Tod. || 17 supplevi.

Seianus ante Aretonem et Cassium Aristotelem munere patronomi functus est n. 71. Redeunt Ἀντώνιοϲ Ὠφελίων, Ζεύξιπποϲ Τυνδάρουϲ, Μνάϲων Λυϲίππου in catalogo nomophylacum ἐπ[ὶ - -]ωνοϲ n. 87 et 446, ubi de tempore egi. Philonidas Eucrinis f. (vs. 5) utrum sit pater an filius Eucrinis Philonidae f. n. 155, nescio. De Philumeno Soteridae f. v. n. 128 Idem Spartiates, Sosidami f., et Eudaemacon Euctemonis f. redeunt n. 112.

112 Spartae in museo 208. Columna marmoris caerulei, a. 0,94, diameter 0,39, supra fracta; titulus ab inferiore parte incolumis est; litterae apicibus ornatae. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

Δ Η Μ Ε Α Σ Α Μ Α Ρ Α Ν Τ Ο Υ
Γ·Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ ϕ Ι Λ Ε Ρ Ω Σ
ϕ Ι Λ Ο Υ Μ Ε Ν Ο Σ Σ Ω Τ Η Ρ Ι Δ Α
Λ Υ Σ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ
Δ Α Μ Ο Ν Ι Κ Ο Σ <
Π Ο Λ Υ Ε Υ Κ Τ Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ
Σ Π Α Ρ Τ Ι Α Τ Η Σ Σ Ω Σ Ι Δ Α Μ Ο Υ
Ε Υ Δ Α Ι Μ Α Κ Ω Ν Ε Υ Κ Τ Η Μ Ο Ν Ο Ϲ
Α Ρ Ε Ị Ω Ν Ε Υ Τ Υ Χ Ο Υ
Ν Ι Κ Ο Κ̣ \ Η Σ Κ Λ Ε Ω Ν Ο Σ
Μ Ο Υ Λ Π Ι Ο Σ Α Φ Θ Ο Ν Η Τ Ο Σ Γ͞Ρ Β Ο Υ Λ Α Σ
Σ Π Ο Ν Δ Ο Π Ο Ι Ο Ι
Ν Ι Κ Α Ρ Ω Ν Α Ρ Ε Ι Ο Ν Ο Σ
Δ Α Μ Ο Ν Ι Κ Ο Σ <
Θ Ε Ο Ξ Ε Ν Ο C ϕ Ι Λ Ε Ρ Ω Τ Ο Σ
Λ Ε Ο Ν Τ Α Σ Δ Η Μ Ο Σ Ι Ο Σ

Δημέας Ἀμαράντου,
Γ(άϊος) Ἰούλιος Φιλέρως,
Φιλουμενὸς Σωτηρίδα,
Λυσικράτης Δαμοκράτου,
Δαμόνικος (Δαμονίκου),
Πολύευκτος Διονυσίου,
Σπαρτιάτης Σωσιδάμου,
Εὐδαιμάκων Εὐκτήμονος.
Ἀρείων Εὐτύχου,
Νικοκλῆς Κλέωνος,
Μ. Οὔλπιος Ἀφθόνητος γρ(αμματεὺς) βουλᾶς.
Σπονδοποιοί·
Νικάρων Ἀρείωνος,
Δαμόνικος (Δαμονίκου),
Θεόξενος Φιλέρωτος.
Λεοντᾶς δημόσιος.

Var. lect. Todii. Vs. 1 init. ΔΑ || 4 extr. ΥΣ.

Catalogus gerontum esse videtur, cum vs. 11 scriba senatus nominetur. De spondophoris, a quibus non diversos esse spondopoeos iudicat Tod *Cat.* p. 14, cf. Boeckh CIG p. 610 et infra p. 55.

Titulus imperatore Antonino Pio scriptus est. Redeunt enim Δημέας Ἀμαράντου (vs. 1) et Δαμόνικος Δαμονίκου (vs. 14) in n. 65, quem conferas; Φιλουμενὸς Σωτηρίδα (vs. 3), Σπαρτιάτης Σωσιδάμου (vs. 7), Εὐδαιμάκων Εὐκτήμονος (vs. 8) in catalogo n. 111 ἐπὶ Κλ. Σεϊανοῦ. Denique M. Ulpius Aphthonetus (vs. 11) idem videtur esse atque patronomus ± 130 (v. n. 61).

---

113 Mistrae in ruinis antiquae ecclesiae catholicae. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 713, 35 et *Voy.* II 169 (Meister *SGDI* 4456).

Λ Ι Λ
Ο Υ Μ Ε Ν Ο Σ Σ Ω Τ Η Ρ Ι
Ο Σ Θ Ε Ν Ι Δ Α Σ Π Ε Ι Σ Ι Α
Α Ν Δ Ρ Ο Σ Ε Υ Π Ο Ρ Ο Υ
Θ Ο Κ Λ Η Σ Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Υ
Κ Ρ Α Τ Η Σ Α Γ Α

\- - - - - - - ạιạ[α]
[Φιλ]ουμενὸς Σωτηρί[δα],
[Δαμ]οσθενίδας Πεισία,
[Κλέ]ανδρος Εὐπόρου,
[Ἀγα]θοκλῆς Φιλίππου,
[Φιλο]κράτης Ἀγα[θοκλέους]

Vs. 2, 3, 5 suppl. Le Bas. Titulus medio saeculo secundo incisus est; nam [Ἀγα]θοκλῆς Φιλίππου redit n. 446 in catalogo nomophylacum, ubi de tempore egi; cf. 87. Vs. 2 suo iure Le Bas nomen [Φιλ]ουμενὸς Σωτηρί[δα] restituit, quem habes etiam 112, 128, 111 ni fallor. || 4 [Μέν]ανδρος Εὐπόρου Le Bas. Praetuli scribere [Κλέ]ανδρος et hic et 73, quia in familia Eupori nomen Κλέανδρος haud rarum erat (cf. Μ. Αὐρ. Εὔπορος τοῦ Κλεάνδρου 312). || 6 [Φιλο]κράτης Ἀγα[θοκλέους] supplevi ex n. 71.

---

114 Spartae. Columna marmorea in tres partes fracta. Edd. Leake *Morea* III 17 (C. Keil Anal. epigr. et onomat. 92), Le Bas *Inscr. gr. et lat. fasc.* II 1836, 129, 35, ex apographo Ch. Lenormant, qui tantummodo infimam partem (vs. 4—12) vidit, Le Bas-Foucart *Voy. expl.* II 173*b*. Columna a Rossio in museum translata (v. Inscr. Gr. ined. I p. 15) paullo post incendio deleta est. Leakii exemplar expressi; quae non iam vidit Lenormant, lineis subductis significavi.

Σ Ε Τ Τ Ε . : Ο Σ
Α Σ Κ Λ Α . . Ο Σ 3
Λ Υ Σ Ι Π Π Ο . ϕ Ι Λ Ο Χ Α Ρ Π Ι Ο Υ
Ν Α Υ Β Α Τ Α Ɔ Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ι Λ Λ Τ Ο Β
Π Α Ν Τ Ω Μ Ι Ο Σ Ο ϕ Ε Λ Ι Ω Ν Τ Ο Β
ϕ Ι Λ Ι Π Π Ο Σ 3 Σ Ι Δ Ε Κ Τ Λ . Τ Ο Β
Ε Υ Η Μ Ε Ρ Ο Σ Α ϕ Ρ Ο Δ Ι Σ Ι Ο Υ Τ Ο Β
Δ Ρ Α Κ Ω Ν Κ Λ Ε Α Ρ Χ Ο Υ Τ Ο Β
Θ Ε Ο ϕ Ι Λ Ο Σ Ξ Ε Ν Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
Α Γ Ι Π Π Ο Σ Π Ω Λ Λ Ι Ω Ν Ο Σ
Ν Ι Κ Ι Π Π Ο Σ Α Γ Η Σ Ι Π Π Ι Ο Υ
...Α Σ Ι Ω Ν Ε Π Ι Γ Ο Ν Ο Υ Ι Ϲ Ο Μ Ι Α

[Γέροντες ἐπὶ - - - - -]
\- - - - - - - - - -
Σε[ί]τε[ιμ]ος [- - - - - τὸ .],
Ἀσκλα[πι]ὸς (Ἀσκλαπιοῦ) [τὸ -],
Λύσιππο[ς] Φιλοχαρ[ίν]ου [τὸ -],
Ναυβάτα[ς] Νικανδρίδạạ τὸ β',
Π(όπλιος) Ἀντώ[ν]ιος Ὠ̣φελίων τὸ β',
Φίλιππος (Φιλίππου) Σιδέκτạ [κ(άσεν)] τὸ β',
Εὐήμερος Ἀφροδισίου τὸ β',
Δράκων Κλεάρχου τὸ β',
Θεόφιλος Ξενοκράτους,
Ἄγιππος Πωλλίωνος,
Νίκιππος Ἀγησίππ⟦ι⟧ου,
[Νικ]ασίων Ἐπιγόνου Ἴσθ̣μια.

Var. lect. Lenormanti. Vs. 10 med. ΠΟΛΛ. || 11 extr. ΙΠΠΟΥ. || 12 extrem. ΙΕΘΝΙΑ.

Supplementa pleraque ex Keilii analectis sumpsi. Vs. 5 suppl. Fraenkel, cf. n. 446. || 6 Le Bas. || 11 Lenormanti apographum sequor. || 12 Ἴσθμια [νικήσας] intelligebat Fraenkel.

Imperatore Antonino Pio vel M. Aurelio. Lebasius hunc titulum pro catalogo virorum, qui Isthmia vicerunt, habuit (*Inscr. gr. et lat.* 131). At Foucartius (*Expl.* II p. 97) ei oppugnavit. Enumerantur magistratus nescio qui, fortasse senatores, addito numero quo notaretur, quoties quisque munere illo fungeretur. Item de tempore recte iudicavit Foucart. Nam Σιδέκτας, cui Philippus Philippi f. κάσεν (vs. 6), ± 125 patronomus fuit (v. n. 32). Deinde Lysippus Philocharini f. nomophylax ἐπὶ Σπαρτιατικοῦ (85, cf. quae ibi exposui), summo munere functus est ante Iulium Euryclem (32 *B*). Antonius Ophelio senator fuit ἐπὶ Κλ. Σεϊανοῦ (111) et ἐπὶ [- -]ωνος ad honorem nomophylacis pervenit (87). Titulum post Seianum positum esse censeo, quia Ophelio iterum honore senatoris affectus esse videtur.

115 Exscripsit Fourmont 'Spartae prope turrim meridionalem' fol. 78 verso, cum f. 183 verso scriberet 'Spartae in ecclesia Sancti Nicolai' (CIG 1288.) His diebus lapis ab Anglis prope theatrum repertus (cf. *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 477, XV 105). Fourmontii exemplar correctum ab Anglis dedi. Quae evanuerunt, lineis subductis significavi.

latus A

ΩΙ . . . . . . \ Ι Ο Ν L \ ι
Ι Σ Ι Ο Σ Ε Π Α Γ Α Θ Ο Υ Ν Є Ι Κ Ϲ
Δ Α Μ Α Κ Ι Ω Ν < Φ Ι Λ Ε Ρ Ω Τ Ι Κ
Γ Τ Ο Κ Τ Α Β Ι Ο Σ Α Γ Α Θ Ι Α Σ Υ Π Γ Τι Βι Κ Λ Α Υ Δ

latus B

ι Ν Δ Α \
Υ

latus A

- - - - - - ωṆ - - - - - \ΙΟΝ L \ - - -
[Διον]ύσιος Ἐπαγάθου, Νεικο - - - - - -
Δαμακίων (Δαμακίωνος) Φιλέρωτι κάσ(εν).
Γ(ρ)α(μματεύς)· Τ(ίτος) Ὀκτάβιος Ἀγαθίας. Ὑπο-
γρα(μματεύς)· Τιβ(έριος) Κλαύδ(ιος) - -.

Var. lect. Vs. 4 ante ΟΚ legit Woodward ΤΡ in ligatura interpretatus τρ(ίς). Latus *B* unus Tillyard exscripsit. Supplevit Boeckh; vs. 4 sanavi. Post ΤιΒ habes signum abbreviationis Ι. Δαμακίων (Δαμακίωνος) Φιλέρωτι κάσεν idem est atque ephorus n. 65. Unde sequitur titulum nostrum medio fere altero saeculo esse incisum.

---

116 'Spartae in marmore.' Epigrammata - - Cyriaci Anconitae n. 253 p. XXXIX (CIG 1253). Huius lapidis fragmentum ni fallor exscripsit Fourmont fol. 8 verso in vico, cui nomen Κεράμιο. Apographum eius infra expressi.

Κ.ΙΟΥΛΙΟΣΚΛΕΩΝΤΑΣΙΛΒΙΟΣΕΥΠΟΡΑΣΚΟΡΝΗΛΙΟΣ
ΞΕΝΑΚΩΝ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΙΔΑΣΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ
ΤΙ.ΚΛΟΔΙΟΣΑΡΙΣΤΩΝΤΙ.ΚΛΟΔΙΟΣ
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΣΝΙΚΙΔΑΣΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΟΥ
ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣΕΠΕΜΕΛΗΘΗΤΗΣ
ΑΡΚ . . . . ΙΟΥΛΙΟΣΝΙΚΑΝΔΡΟΥΕΣΤΙΑ
ΠΟΛΕΩΣΚΑΙΙΕΡΕΙΑΠΑΠ.ΘΥΓΑΤΗΡ
ΠΟΛΕΩ ΠΡΕΥΚΛΗΤΙΑΣΠΟΝΔΟΦΟΡΟΙ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΣΩΖΑΣ
ΙΟΥΛΙΟΣΦΙΛΙΚΡΑΤΙΔΑ ⁘ ΕΝΕΓΓΟΙ
ΜΠΟΝΙΟΣ ΑΛΚΑΣΤΟΣΙΟΥ.ΦΙΛΗΡΑΤΙΔΑΣ
ΠΟΔΑΜΟΥΦΙΛΟΣΟΦΟΣ
ΝΕΙΚΟΚΛΗΣΔΗΜΟΣΙΟΣ
ΝΕΙΚΟΚΛΗΣΝΕΟΣΔΗΜΟΣΙΟΣ
ΕΣΤΙΑΤΕΜΕΝΟΔΙΣΚΑΤΑΠΕΡΣΟΝ

[Γά(ϊος)] Ἰούλιος Κλέων, [Γ]ά(ϊος) Σίλβιος? Εὐπορᾶς, Κορνήλιος
Ξενάκων,
Φιλοκρατίδας Ἀγαθοκλέους,
Τι(βέριος) Κλώ̣διος Ἀρίστων, Τι(βέριος) Κλώ̣διος
Φιλόστρατος, Ἐπαφρόδειτος
Διονυσίου. Γραμματεὺς βουλᾶς·
Ἀριστο[[ς]]νικίδας Νικηφόρου, οὗ
τελευτήσαντος ἐπεμελήθη τᾶς
ἀρ[χᾶς Γά(ϊος)] Ἰούλιος Νίκανδρο[ς]. Ἑστία̣
πόλεως καὶ ἱέρεια (Ἀ)[γ]α(θ)[ή], θυγατὴρ
πόλεω[ς], Πρευκλητία. Σπονδοφόροι·
Διογένης Ἀρίστωνος, Σωζᾶς [(Σωζᾶ)],
Ἰούλιος Φιλ[η]ρατίδα[ς]. Ἔν[σιτ]οι·
[Πο]μπώ̣νιος Ἄλκαστος, Ἰού(λιος) Φιληρατίδας
[Ἱπ]ποδάμου φιλόσοφος,
Νεικοκλᾶς δημόσιος,
Νεικοκλᾶς νέος δημόσιος
ἐστρα̣τε(υ)μένος δὶς κατὰ Περσῶ̣ν.

Fourm. = 14 ΗΠΟΛ
13 ΙΟΥΛΙΑΙ ΜΟΥΟ
15 . . . . Ͻ υ υ \
ΝΕΙΚΟ. . .ΣΔΗΜΟΣΙΟΣ
Ε ⁻ ΔΗΜΟΣΙΟΣ
Λ Ι Ι ⁻ΛΠΕΡΣΟΝ

[μ]πο[ν] - - - - - - - -
Ἰού(λιος) [Φ]ιλη̣ - - - - μου
[- - - - - - - φιλόσ]ο̣φο̣ς̣,
Νεικο[κλῆ]ς δημόσιος,
[Νεικοκλῆς ν]έ[ο]ς̣ δημόσιος
[ἐστρ]α̣[τευ]μ̣ένος δὶς κα̣]τὰ̣ Περσ(ῶ)ν.

Aetati Caracallae tribuebant Wolters (*Ath. Mitt.* XXVIII 295) et Domaszewski (*Archiv f. Religionsw.* XI 239). At reperta constitutione Antoniana a. 212 constat cives civitatium foederatarum in numerum civium Romanorum receptos esse (*Griech. Papyri zu Gießen* I 2, 43). Itaque cum in hoc titulo permulti Spartani commemorentur, qui nondum civitate Romana imbuti sint, sententia Woltersi refellitur. Bella Persarum, de quibus vs. 18 sermo est, intelligenda sunt ea, quae L. Verus et M. Aurelius gesserunt, ut Boeckhius suspicatus erat (cf. Woodward *Ann.* XV 97). Restat, ut de C. Pomponio Alcasto (vs. 14) verba faciamus. Noti sunt duo viri, quibus nomen C. Pomponius Alcastus. Quorum alter nomophylax ἐπὶ Αὐτοκράτορος Ἁδριανοῦ n. 59, legatus missus in Pannoniam anno ± 137 (n. 37), patronomus post Aristonicidam ± 140 (32*AB*), ephorus post Nicephorum (65) et pontifex Augustorum (59, 65) fuit. Alter huius est nepos, qui avunculum C. Pomponium Agidem, Alcasti I f., honore statuae affecit n. 494. Woodwardus Alcastum I in hocce titulo commemorari contendit, quod mihi quoque probatur; nam Aristonicidam vs. 7 patronomum esse n. 32*A* credo. Stemma hoc est:

C. Pomponius Alcastus I
59 nomophylax, 65 ephorus
32*A* patronomus, 37 legatus
59, 65 pontifex Augustorum
116 ἔνσιτος, 494 pater

C. Pomponius Agis
494 gymnasiarchus
153, 71 nomophylax
43, 358 patronomus
71 Ἄγιδι κάσεν

C. Pomponius Aristeas

C. Pomponius Alcastus II
494 nepos

CIG 1320 v. n. 448, ubi exstat catalogus senatorum ἐπὶ Ἰογ. Δαμ- -, qui exaratus est imperatore Septimio Severo a. 197 vel 198.

---

117 Pars columellae marmoris venis rubris insignis, a. 0,52, l. 0,30; inventa in fundamentis muri Byzantini. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 474, 31.

ΓΕΡΟΝΤΕΣ
ΕΠΙΠ̄ΜΕΜΜΙΟΥ
ΠΡΑΤΟΛΑΔΕΞΣΤΡΟΥ
ΩΝ ΠΡΕΣΒΥΣ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΣΓΑΙΟΥ
- - -]\ ∩ ∩ - - -

Γέροντες
ἐπὶ Π(οπλίου) Μεμμίου
Πρατόλα Δέξστρου,
ὧν πρέσβυς
Σεκοῦνδος Γαΐου
- - - - - - -

Ineunte saec. III. Tillyard Pratolaum eundem intelligit atque Πό. Μέμμιον Πρατόλαον Δεξιμάχου (101). Sed haud scio, an a vero aberraverit; nam tunc Nicocrates N. f. princeps senatus fuit, cum hic Secundus C. f. commemoretur. Hic Secundus filius videtur esse pontificis, cui nomen Γ. Ἰού. Σεκοῦνδος Μύρωνος n. 168; qui titulus, cum complures Aurelii enumerentur, M. Aurelio imperatore non antiquior habendus est. Qua de causa nostrum Secundum C. f. ineunte saeculo tertio viguisse censeo.

Temporis incerti sunt lapides, qui sequuntur.

118 Spartae in museo 369. Fragmentum stelae marmoris albi undique mutilatae, a. 0,34, l. 0,17, cr. 0,14. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott. Litterae diligenter incisae apicibus ornatae sunt.

ΙΡΑΝ
‾ΝΙΟΣ ΜΙ
ϽΝΤΑΣ Ṇ
ΙΟΣ<
ϑ ΟΣ<
ΧΨΛΟΣ/
Δ Ω ΡΟΣ
Ͻ Κ Ο͂ Λ Τ

[- - γ]ρ̣αμ̣[ματεὺς βουλᾶς]
- - - ε̣νιος ΜΙ- - - -,
[- - Λε]οντᾶς Ṇ - - -,
- - - ι ος (- - - ι ου),
- - - θος (- - - θου),
[Αἴσ]χυλος Α̣ - - -,
- - - δωρος - - -,
- - - - - - - -

Var. lect. Todii vs. 2 init υ̣νιος. || 4 ν̣ος. || 8 Ͻ Ν Ο Λ‾

Ex catalogo senatorum superest, dum recte suppleverim versum primum.

---

119 Marmor caeruleum, a. 0,28, l. 0,22, inaedificatum in porta muri Byzantini. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 473, 29 (cf. Woodward XV, 105).

ΙΙ ΤΟΣ
\ΤΗΣ ΕΥΚ/
Ε Υ Δ Α Μ Ο
Σ 3 Τ Ο Β̄
‾Ο Β̄ Β Ο Α̣ Γ
\ Κ Ω̣ Ν Ο̣
Κ Ι Ν

- - - η̣τος - - -,
- - - άτης Εὐκλ̣- - -,
- - ς̣ Εὐδάμο[υ],
- - ς̣3 τὸ β',
- - - τὸ β', βοα̣γ[ός],
[- - Λ]άκω̣νο̣[ς],
[- - Ἀ]κίν[δυνος *vel* - ου].

Vs. 6 [Λ]άκω̣νο̣ς ego. || 7 Woodward ex n. 55 hausit; fuit enim Λ. Ἀπρώνιος Ἀκίνδυνος ephorus ἐ. Γ. Ἰουλίου Λυσικράτους n. 55.

---

120 Spartae in museo 628. Tabula lapidis parum solidi (pori?), cuius margo sinister servatus, a. 0,80, l. 0,40, cr. 0,09. Superficies valde detrita est. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel. Contulit Prott.

Ⅎ Λ Ι Ι
Β Ε Ε Ι
Δ̣ Ε Ι ΤΟ Σ
Κ Α Ρ Ω Ν
Ν Ο Σ *vac.* Κ /
Σ Ι Φ Ο Ρ ∩
Ο ‾ ΤΟ Β̄
Υ Κ Ι
Ο Μ̣ Ο Υ̣ Σ Ο̣ Σ
∩̣ *vac.* Κ

Var. lect. Todii vs. 1 ∠ΛΙL || 2 Τ̣ΟΒΠΕΙ || 7 - - ου τὸ β'. || 8 - - ΙΝ - - || 9 - ⁿΙΟΙΣΟΣ || 10 - - Κ -. || Prottii vs. 1. Littera paenultima est certo Ι, deinde Ι. || 2 extr. Ν ut videtur, idem. || 7 Τό' (sic.!)

Agnoscuntur: Vs. 2 τ̣ὸ β'. Σει? - - || 3 - -|δειτος. || 3. 4 [Νει]|κάρων Tod. || 5. 6 [Ὀνη]|σιφόρο̣[- -]. || 7 - - ος̣ τὸ β'. || 8. 9 [Φι|λ]όμουσος.

---

121 Marmor album undique mutilatum, a. 0,60, l. 0,22, cr. 0,20, portae domus Ἀνδρικαίνας insertum. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 437, 11. Exscripsi.

Μ Ι Ι Ε Ι Ϲ
Τ Ο Σ Ν \
Ε̣ Ι ΚΟΥΤΟ
\ Λ Α ΠΟΥΤΟ
Ε Ι Μ Ο Κ Λ Ε
Γ *vac.* Α Π̣
Ε̣ Τ Ο Σ Τ Ο̣
Ṇ Ο Υ Τ Ο Β ~
Λ Ε Ω Ν
Κ Λ F

- - - ΜΙΙΕΙϹ- -
- - - -τος Νυ- - -
[- - - -ν]είκου τὸ [.],
[- - - Ἀσ]κλαπου τὸ [.],
[- - - Τ]ειμοκλέ[ος],
[- - - τὸ] γ', Απ
- - - ε̣τος τὸ .,
- - - ν̣ου τὸ β',
[- - - Κ]λέων - - -
- - - -κλε- - - -

Var. lect. Vs. 1 'Littera secunda non erat Ν'. || 8 init. ΜΟΥ || 9 ΚΛ Dressel-Milchhöfer.

Supplevi.

---

122 Spartae in museo 805. Tabula marmoris albi, undique mutilata, a. 0,19, l. 0,12, cr. 0,045; litterae a. 0,027. Ed. Tod *Cat.* Exscripsi.

-Ι̣ΚΟ̣
Τ̣ΟΜΕ
Ṇ<ΧΕ
‾ΟΒΔ
ΙΚΟΚ

[- - -ν]ε̣ικο- - - -
- - -τ̣ομε[ν- - - -]
- - -ν (- - -νος), Χε- -
- - - τὸ β'. Δ- - - -
[- - Νε]ικοκ[- - - -]

Vs. 2 [Ἀρισ]τ̣ομε[ν-] Tod.

123—144. CATALOGI CETERORVM MAGISTRATVVM ET SACERDOTVM.

123—132. Agoranomi Spartae antiquis temporibus ἐμπέλωροι dicti sunt (Hesych.). De numero dubitatur. Foucart *Expl.* p. 90 octo agoranomos fuisse contendebat, Tod autem quattuordecim omnino fuisse dicit *Cat.* p. 13. Si recte titulum 124 restitui, sex primo a. Chr. n. saeculo creatos esse apparet. At secundo p. Chr. n. saeculo numerus auctus esse videtur. Occurrunt enim in catalogis 128 et 129 praeter principem collegii octo agoranomi, ita ut omnino novem fuerint. Quod ita explicaverim, ut magistratus, quibus nomen πεδιανόμοι quique eisdem fere muneribus atque agoranomi fungebantur, cum his coniungerentur. Egregie de pedianomis egit Vischer *Epigr.-arch. Beiträge* 20.

123 Spartae in museo 396. Caput antae marmoris caerulei cymatio imbuta, a. 0,30, l. 0,65, cr. 0,35, inventa a. 1853 in vico Mahmud Bey orientem versus a Slavochorio sito. Edd. W. Vischer inscr. Spartanae Basel 1853, 11, 4, idem *Epigr.-arch. Beiträge* 19, 32 = tab. III n. 2 (cf. *Kleine Schriften* II 31), Le Bas-Foucart *Voy.* II 168*e* (Meister *SGDI* 4517), Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

ΕΓΙΓΡΑΤΟΝΙΚΟΥ
ΓΕΔΙΑΝΟΜΟΙ

Ἐπὶ Πρατονίκου
πεδιανόμοι.

Lapidem excepit alius, in quo pedianorum nomina incisa erant. Patronomum Patronicum diversum esse a Publio Patronico, qui Antoninis imperatoribus floruit, iam Foucartius cognovit. Haud scio an idem sit atque patronomus n. 48.

124 Spartae in museo 784. Marmor canum, integrum infra et a sinistra, a. 0,18, l. 1,02, cr. 0,52. Ed. Tod *Cat.* ΑΘΞΠΣΩ; apices tenues.

Ἀρίστων Ἀριστ̣[οκράτεος ἀ]γ̣ο̣[ρανόμος ἐπὶ Πα]υ̣ς̣[α]νί̣α̣,
Ἀνδρόνικος Ἀριστοκλέος ἀγ[οραν]όμος ἐπὶ Θεοξένου,
Θε[λ]ξίνοος Ἀρίστωνος ἀγορανόμος ἐπὶ Ἀριστάνδρου καὶ οἱ σύνα[ρχοι]·
Σικλείδας Ση̣ρ̣[ίπ]π̣ου,
Ἀριστόδαμος Ἀριστοκλείδα,
Ἀνδρόνικος Ἀριστοκλέο[ς],
Ἀντίγονος Ἀντιμ̣έ̣νεος,
[Ἀ]νδρόν̣ικος Ἀ̣ρίστω̣νος̣,
Εὔδαμος Εὐδάμου,
Νικάσιππος Τη[μ]ένου,
Πολυαινείδας Ἀριστάνδρου,
Ὀλυμπιάδας Ὀλ[υμ]πίχο̣υ̣,
- - - ά̣δ̣ης Εὐδ̣[ά]μ̣ου,
Ξενοκλείδας Εὐκ - -,
Γόργιππος Φιλι - -,
Ἀγιάδας Φιλις̣ - -,
Γραμματε̣[ίτιμος - -],
[Θ]εο̣φάνης Τ - - -

I. a. Chr. n. saeculo catalogum incisum esse Tod suspicatus est. Vs. 1 patronomi nomen suppl. Wil. || 10 Tod; cf. IG XII 8, 194. || 17 γραμματε̣[ύς] idem.

125 Dexter angulus superior stelae aëtomate et acroterio ornatae. Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I 22 (C. Keil Anal. epigr. et onomat. p. 76 sq., Le Bas-Foucart *Voy.* II 168*d*, Meister *SGDI* 4454). Ex Rossii diario edo.

aëtoma

vacat ΕΠΙΑΝΑΟΙ . .

ΑΓ ΕΠΙΔΑΜΑΙΧΟΥ
ΕΠΙΣΩΚΛΕΙΔΔ
ΟΥ ΑΓ ΕΠΙΣ
ΠΙΑΡΧΙ

[- - - - - - - - ἀγορ(ανόμος)] ἐπὶ Ἀνα Ο ι
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος] ἀγορ(ανόμος) ἐπὶ Δαμάρ̣χου,
[- - - - - - ἀγορ(ανόμος)] ἐπὶ Σωκλείδα,
[- - - - - - - -]ου ἀγορ(ανόμος) ἐπὶ Σ . . . . .
[- - - - - - ἀγορ(ανόμος) ἐ]πὶ Ἀρχις̣[τράτου],
- - - - - - - - - - - - - - - - - -
[- - - - - - - - - - - - καὶ οἱ σύναρχοι·]
- - - - - - - - - - - - - - - - - -

Var. lect. ΑΓ Hoc siglum neque Rossius explicavit et Franzio Elem. ep. Gr. p. 353 obscurum visum est. Foucartius hunc in modum interpretatus est: '*la sigle - - contient certainement les lettres* Α *et* Ο; *la barre, avec un renflement qui s'appuie sur le sommet de* Α, *peut être considérée comme un* Ρ'. Itaque legit ἀγορ(ανόμος) adiciens: '*le* Γ *était probablement exprimé par un trait qui a échappé à Roß ou qui était effacé.*' Aliter sigla explicavit Carolus Keil l. l., qui ἀγω(νοθέτης) interpretabatur.

Restitui nisus titulo n. 124, quo demonstratur Foucartii opinionem esse probandam. Vs. 1 Ἀν(δ)ο[κ̣ίδα] legebat Foucart probante Meistero, neque vero sufficit spatium. || 5 nomen supplevit Foucart; praetulerim Ἀρ[χ]ις̣[τάνδρου], quem patronomum habes in titulo qui proxime antecedit.

Primo a. Chr. n. saec. titulus tribuendus esse videtur. Haud scio, an patronomus Δάμαρχος idem sit atque Δ. Ἀλεξιμάχου, qui in catalogo senatorum ἐπὶ Σηρίππου occurrit (cf. quae n. 93 de tempore dixi).

126 Spartae in museo 214. Marmor album, supra truncatum, infra aptum cui alius lapis subiungatur, margo dexter et sinister servatus; a. 0,29, l. 0,40, cr. 0,24. Edd. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 41, litteris minusculis Le Bas-Foucart *Voy.* II 168*c* (Meister *SGDI* 4457), Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

ΙΟΡΑΝΟΜΟΣΕΠΙΠΑΣΙ
ΜΑΧΟΥ ΣΥΝΑΡΧΟΙ
ΚΛΗΝΙΚΙΔΑΣΚΛΗΝΙΚΕΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ
ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ
///////ΛΟΝΙΚΙΔΑΣ///

nomen patronymicum

[Ἀ]γ̣ορανόμος ἐπὶ Πασι-
μάχου· σύναρχοι·
Κληνικίδας Κληνίκεος,
Ἀριστοκράτης
Ἀριστονίκου,
Πεισίστρατος
Ἀριστίππου,
[Δα]μ̣ονικίδας
- - - - -,

Vs. 8 supplevit Foucart.

Suo iure Meister contendit patronomum Pasimachum eundem esse atque patrem Antimachi, qui 93 ἐπὶ Σηρίππου senator fuit (cf. Ἀριστόδαμος Πασιμάχου 92, 5 γέρων ἐπὶ - -). Quod si ita est, titulus primo saeculo a. Chr. n. positus (Meister, Tod). Quocum optime convenit, quod in titulo nuperrime invento 316 suppletur Ἀριστοκρ[άτης Ἀρι]στον̣[ίκου - - - - ἐπὶ] πατρ[ονόμου Μενα]λκίδα; nam Menalcidas illo tempore floruit, ut ad n. 95 exposui.

127 Stela marmorea, olim 'Spartae ante theatrum'. Fourmont p. 83 verso, cf. p. 196 (CIG 1277, Le Bas-Foucart *Expl.* II p. 91 ad n. 168*c*).

Π Ο Λ Υ Ε Υ Κ . . .
Α Γ Ο Ρ Α Ν Ο Μ . . . .
Σ Υ . . . . .
Κ Ρ Α Τ Α Ι Μ Ε Ν Η Σ
Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ . .
Ν Η Κ Λ Η Σ Ε Υ . . . .
Α Ρ Χ Ι Π Π Ο Σ . . .
. . Ι Ω Ν Α Λ . . . . .
. . . . Ν Ο Κ . . .

Πολύευκ[τος - - - -]
ἀγορανόμ[ος ἐπὶ - - -]·
σύ[ναρχοι]·
Κραταιμένης [Ἀνδρομένεος],
Καλλικράτης - - - -,
Νηκλῆς Εὐ[τυχίδα],
Ἄρχιππος [Φιλωνυμίδα],
[Ἀρ]ίων Ἀλ - - - - -,
[Δει]νοκ[ράτης Δαμοτίωνος?]

Vs. 4 Κραταιμένης Ἀνδρομένεος supplevit Foucart ex 211, 34, ubi Ταινάριος est ἐπὶ Ἀριστοκρατίδα; idem vs. 6 Νηκλῆς Εὐτυχίδα ex 210, 11, ubi ἐπὶ Καλλικράτεος in catalogo Taenariorum commemoratur. Unde sumendum est hunc titulum primo a. Chr. n. saeculo tribuendum esse. || 7 supplevi nisus titulo 95, 19, ubi senatores ἐπὶ Μεναλκίδ̣[α], qui et ipse primo a. Chr. n. saeculo floruit, enumerantur. Idem Ἄρχιππο[ς] | Φιλωνυμ[ίδα] occurrit n. 50. Ex eodem titulo hausi supplementum vs. 9, cum Foucartius scripsisset Δεινοκ[λῆς] vel - κ[ράτης].

---

128 Spartae in museo n. 372, 500, 568. Quattuor fragmenta tabulae marmoris caerulei inter se cohaerentia a Prottio composita; margo superior servatus; supra titulum erat anaglyphum, in quo Dioscuri et Helena ficti erant; a. 0,68, l. 0,43, cr. 0,02. Ed. Tod *Cat.* p. 57; cf. Woodward *Ann.* XV 99. Exscripsit Prott.

Ι Ι Δ Α Σ Σ Ω
\ Ν Α Γ Ο Ρ Α Ν
\ Σ Τ Ο Υ Ε
vacat Σ̣ Υ̣ Ν Α̣
Ο Σ Α Ρ Χ̣
. Π Ρ Α Τ Ο Ν Ε
– < Τ Ο Υ Ε Π Ι Κ
Λ Η Σ Ε Υ Δ Α Ι Μ Ο Ν Ι Δ /
Ι Ε Ν Ο Σ Σ Ω Τ Η Ρ Ι Δ Α
Ρ Α Τ Η Σ Ε Υ Δ Α Μ Ι Δ Α Τ ʹ
Ι Π Ο Σ Φ Ι Λ Ο Χ Α Ρ Ε Ι Ν Ο Υ
Δ Ε Κ Ο Υ Μ Ι Ο Σ Φ Ο Ι Β Ι /
– Σ Β Υ Σ Φ Ε Ι Δ Ε Ι̣ . . Ο̣ Υ̣ Π Α̣
Ο Υ ⊱ Ε Ν Σ Ε Ι Τ Ο Ι
Γ Ν Α Ι Ο Σ Α Ν
‾ Ε Υ Σ

[Εὐδαμ]ίδας Σω[κρατίδα]
- - - α̣ν ἀγορα[νόμος ἐπὶ]
[Ἀλκ]ά̣στου Ε - - - - -·
σύναρχοι·
- - - ος Ἀρχ̣ - - -,
- - - Πρατονε̣[ίκου],
- - - ς < τοῦ Ἐπικ[- -],
- - - λης Εὐδαιμονίδα̣,
[Φιλου]μ̣ενὸς Σωτηρίδα,
[Καλλικ]ράτης Εὐδαμίδα τ[ὸ β'],
[Λύσι]π̣πος Φιλοχαρείνου,
. . . Δεκούμιος Φοιβίδ̣[α]·
[πρ]έσβυς φειδει̣[τί]ο̣υ̣· Πα̣ - -
. ου. ⊱ Ἔνσειτοι· - - -
- - Γ̣ναῖος Ἀν - - - -
- - ‾ ε̣υς.

Var. lect. Vs. 5 ος Ἀγα̣ Tod.

Supplevi. Vs. 2 (Α)ναγόρας Tod coniciens [Ἀθ]αναγόρα[ς vel Φ]αναγόρα[ς]. || 6 supplevit Tod. || 11 forsitan [Λύσι]π̣πος Φιλοχαρείνου qui 65 patronomus commemoratur (Tod). || 13 [ὦν] πρέσβυς Φειδε . . . υπ - - idem legebat.

Callicrates Eudamidae f. (vs. 10) et Lysippus Philocharini f. (vs. 11) ἐπὶ Με. Σπαρτιατικοῦ, de quo n. 85, una nomophylaces fuerunt. Redit Philumenus, Soteridae f., in catalogo senatorum ἐπὶ Κλ. Σεϊανοῦ (n. 111), quo patronomo Lysippus, Philocharini I f., pater est pueri decem annorum Philocharini II (n. 291). Quae cum ita se habeant, non dubitavi in vs. 3 nomen patronomi [Ἀλκ]ά̣στου supplere, qui ± 140 creatus est. Dubito an vs. 1 agoranomus honoratus fuerit [Euda]midas II So[cratidae II f.]; occurrit enim quidam Socratidas I Eudamidae I f. in catalogo senatorum qui ± 100 scriptus est (n. 99).

129 Fourmont p. 47 et fol. 111 verso, qui titulum a. 1732 iam mutilatum viderat 'prope portam orientalem' (CIG 1284). Ex libro manuscripto Turicensi a. 1711 edidit Sauppe *Rhein. Mus.* IV 1846, 159 (Le Bas-Foucart *Expl.* II 90, 168*b*). Quae Fourmontius non legerat lineis subductis significavi.

ΜΑΙΟΥΛΙΟΣ·ΑΡΙΣΤΕΑΣΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣΣΥΝΑΡΧΟΙΓΑΙΟΥΛΙΟΣ ΚΟΡΣΑΙΟΣ Ο ΑΔΕΛΦΟΣΚΛΕΑΡΧΟΣ
ΣΠΕΝΔΩΝΣΩΣΙΝΕΙΚΟΥΔΑΜΙΩΝΒΕΛΛΩΝΟΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΝΕΙΚΗΦΟΡΟΥΣΕΚ ΠΟΜΠΗΙΟΣ
ΟΝΑΣΙΚΡΑΤΗΣ ΓΟΡΓΙΠΠΟΣ ΓΟΡΓΙΠΠΟΥ ΠΌ ΜΕΜΜΙΟΣ ΑΝΘΟΣ
ΕΝΣΙΤΟΣ ΠΌ ΜΕΜΜΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ

(Γ)ά(ϊος) Ἰούλιοϲ Ἀριϲτέαϲ ἀγορανόμοϲ· ϲύναρχοι· Γά(ϊοϲ) Ἰούλιοϲ Κορϲαῖοϲ ὁ ἀδελφόϲ, Κλέαρχοϲ [⟨⟩],
Σπένδων Σωϲινείκου, Δαμίων Βέλλωνοϲ, Καλλικράτηϲ Νεικηφόρου, Σέκ(ϲτοϲ) Πομπήϊοϲ
Ὀναϲικράτηϲ, Γόργιπποϲ Γοργίππου, Πό(πλιοϲ) Μέμμιοϲ Ἄνθοϲ.
Ἔνϲιτοϲ· Πό(πλιοϲ) Μέμμιοϲ Ἀπολλώνιοϲ.

Huius tituli ni fallor frustulum Mistrae in museo asservatur. Fragmentum tabulae (?) marmoreae, margo supra servatus, a. 0,065, l. 0,14, litterae a. 0,02. Ed. Bourguet *Bull. Hell.* XIX 1895, 547. Exscripsit Fraenkel.

ΡΑΝΟΜ
ΔΑΜΙΩ

[Ἀριϲτέαϲ ἀγο]ρανόμ[οϲ· ϲύναρχοι· - - -]
- - - - Δαμίω[ν Βέλλωνοϲ - - -]
- - - - - - - - - - - - - - -

Vs. 1 Μᾶ(ρκοϲ) ceteri editores. Κόρϲαροϲ Boeckhius apographo Fourmontii nisus legerat, adnotavit autem 'pro Κόρϲαροϲ scripserim Κοϲϲαῖοϲ', quod nomen habes n. 45. Κορ(ρ)αῖοϲ Sauppe; Foucart Κορϲαῖοϲ retinuit, cum in utroque apographo inveniatur. | ὁ ἀδελφὸϲ Κλεάρχο[υ] coniecerat Boeckh, laudante Foucartio. Attamen non ex more titulorum Spartanorum est, fratres magistratuum commemorari. 'Immo Γ. Ἰούλιοϲ Κορϲαῖοϲ frater fuerit C. Iulii Aristeae' Wil. In fine signum repetitionis ab illo, qui titulum exscripsit, neglectum esse suspicor.

Titulus eadem aetate positus est atque n. 89, ut iam Foucartius perspexerat (*Expl.* II p. 90); nam redeunt illic Ἰούλιοϲ Ἀριϲτέαϲ et Γόργιπποϲ Γοργίππου ut ἔνϲειτοι, denique Δαμίων Βέλλωνοϲ ut princeps nomophylacum. Neque dubium esse potest, quin hic titulus illo paullulo antiquior habendus sit, cum viri interea ad maiores honores pervenerint. Γ. Ἰούλιοϲ Κοϲϲαῖοϲ idem ni fallor occurrit n. 45 ut patronomus; unde apparet catalogum fere exeunte saeculo secundo incisum esse (cf. quae exposui ad n. 89, ubi de Sex. Pompeio Onasicrate egi).

---

130 Lapis magnus marmoris caerulei, a dextra fractus. Exscripsit Fourmont fol. 83 et fol. 177 verso iuxta theatrum, ubi nunc Angli lapidem repperunt, *Ann.* XII 1906, 479 (CIG 1362). Cf. Woodward XIV 114, XV 96.

Μ ΑΥΡ. ΚΛΕΑΡΕ...
ΤΕΙΜΟΚΛΕΟ...
ϹΥΝΜΜΑΧΗϹΑϹ...
ΝΩ·ΕΝ ΤΟΙϹ ΦΛ...
ΝΟΜΩΝΑΡΧΗΝΟ..
ΜΟΥ ΘΕΟΥΛΥΚΟΥΡ..
ΧΟΙ·ΑΥΡ ΗΡΑΚΛΕΙΔ..
ϹΤΟϹ ΑΒΙ ΦΛΕΓΩΝ..
ΑΥΡ ΒΑΡΒΑΡΟϹΕ...

Μ(ᾶρκοϲ) Αὐρ(ήλιοϲ) Κλεάρε[τοϲ]
Τειμοκλέο[υϲ - - - - - - -]
ϲυ[[ν]]μμαχήϲαϲ [Αὐτοκράτορι Ἀντωνεί-]
νῳ ἐν τοῖϲ φλ[- -, ἄρξαϲ τὴν τῶν ἀγορα-]
νόμων ἀρχήν· ο[ἱ ἐπὶ πατρονό-]
μου θεοῦ Λυκούρ[γου τὸ - ϲύναρ-]
χοι· Αὐρ(ήλιοϲ) Ἡρακλείδ[ηϲ, Αὐρ. Εὐέλπι-]
ϲτοϲ. Ἀβί(διοϲ) Φλέγων, - - - - -,
Αὐρ(ήλιοϲ) Βάρβαροϲ, Ε- - - - - -

Vs. 3. 4 suppl. Hiller, qui de Caracalla monet. || 4. 5 [ἀγορα]νόμων scribendum esse suspicatur Woodward; idem vs. 7 suppl. || 5. 6 supplevi nisus titulo n. 45.

Aurelius Euelpistus exeunte II. saeculo viguit. Nam pater est victoris Aurelii Alcisthenis, qui ἐπὶ Ἀλκανδρίδα τοῦ Δαμοκρατίδα pila vicit (n. 682). De Timocle v. n. 140. De deo Lycurgo patronomo v. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 112.

---

131 Anaglyphum marmoris albi, a. 0,47, l. 0,19, cr. 0,12, supra margo servatus, ab aliis lateribus mutilatum; adgnoscitur Dioscurus stans; supra imaginem taenia, in qua litterae apicibus validis ornatae. Exscripsit Mistrae in museo Prott.

[ὁ δεῖνα] ΑΓΟΡΑΝΟΜ[οϲ ἐπὶ - - -]

---

132 Olim Mistrae. Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 714, 39, *Voy.* II 210.

ΟΥΑΓΟΡΑ

Forsitan est restituendum:

- - - - ου ἀγορα[νόμοϲ]
[ἐπὶ - - - ϲύναρχοι].

Haud scio, an cum hoc titulo coniungendum sit fragmentum n. 185, cum in eadem domo repertum sit.

133—135. ἐπιμεληταί.

Aetate imperatorum persaepe magistratibus nomen ἐπιμελητής dabatur. Occurrunt in titulis Spartanis: ἐπιμελητὴς πόλεως, ἐπιμελητὴς Ἀμυκλῶν, ἐπιμελητὴς Κορωνείας, unde patet tunc Coroneam, urbem Messeniae, in Lacedaemoniorum potestate fuisse, ἐπιμελητὴς συνδίκων, ἐπιμελητὴς τοῦ Ῥωμαίου καταλύματος aliique. Neque vero illos curatores uni eidemque concilio interfuisse credo. Nam in catalogo 133, quo Τίμαρχος Νικία ἐπιμελητεύσας cum quinque collegis nominatur, subscriptus est quidam Ἀθηνίων παιδισκιωρός. Hic autem teste Hesychio ὁ ἐν γυμνασίῳ ὑπηρέτης est. Quod si ita se habet, curatores ipsos quoque gymnasio praefuisse veri est simile. Aliter iudicaverunt Boeckh p. 611 et Tod *Cat.* p. 13.

133 Marmor caeruleum infra fractum, ab aliis lateribus margo servatus; angulus dexter superior paullum laesus; a. 0,21, l. 0,32; muro insertum iuxta fontem in vico qui Parori vocatur. Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I n. 27, Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 717, 46; cf. 719; Keil *Intelligenzbl. z. allg. Literaturztg.* 1847, 397; Vischer *Epigr.-arch. Beiträge* 35, tab. IV, 5 = *Kleine Schriften* II 36; Foucart ex apographo Le Basii adhibito ectypo *Voy.* II 165 (Meister *SGDI* 4453). Exscripsit Prott, contuli a. 1905.

//ΤΙΜΑ\///ΧΟΣ ΝΙΚΙΑ ΕΠΙ..ΕΛΗΤΕΥ
ΑΣ ΕΠΙ ΣΟΙΞΙΑΔΑ ΣΥΝΑΡΧΟΙ
ΠΡΑΤΟΝΙΚΟΣ ΑΡΧΙΤΕΛΕΟΣ
ΣΩΚΛΕΙΔΑΣ ΠΙΣΤΟΥ
ΔΙΩΝ ΤΙΜΟΦΑΝΕΟΣ
ΚΙΘΑΙΡΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ L

ΠΑΙΔΙΣΚΙΩΡΟΣ *vacat*
ΛΘΗΝΙΩΝ

Roß	Le Bas
- - - - - - - - - -	Ι . . ΟΣ . ΝΜ
. . . .	. . ΣΣΕΙΛΣΟΙΞ . ΑΔΑ
. . . .	ΤΙΑΤΟΙΙΚΟΣΑΡΧΙΤΕΛ
. . . ΚΛΕΙΔΑΣΠΙΣΤΟΥ	ΣΩΚΛΕΙΔΑΣΠΙΣΤΟΥ
ΔΙΩΝΤΙΜΟΦΑΝΕΟΣ	ΔΙΩΝΤΙΜΟΦΑΝΕΟΣ
ΟΛΣΩΝΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ	. ΙΘΑΣΩΝΑΔΡΟΝΙΚΟΥ
ΚΛΛΙΜΑΧΟΣ<	ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣV
ΙΛΙΔΙΣΚΙΩΡΟΣ	ΠΑΙΔΙΣΚΨΩΡΟΣ
. . . .	. ΘΗΝΙΩΝ

Variam lectionem editorum priorum afferre supersedeo, quia nunc omnia perclare legi possunt.

Τ̣ίμαρ̣χος Νικία ἐπιμ̣ελητεύ-
[σ]ας ἐπὶ Σοιξιάδα· σύναρχοι·
Πρατόνικος Ἀρχιτέλεος,
Σωκλείδας Πιστοῦ,
Δίων Τιμοφάνεος,
Κιθαιρὼν Ἀνδρονίκου,
Καλλίμαχος (Καλλιμάχου).
vac.
Παιδισκιωρός·
[Ἀ̣]θηνίων.

Vs. 6 [Κ]ιθαιρὼν suppleverat Vischer, qui affert duo nominis exempla ex titulis Atticis. || 8 Παιδισκιωρὸς quod primus Roth coniecerat (cf. Vischer l. l.), nunc dilucide in lapide agnoscitur. Ad vocem attulit Keil locum Hesychii: παιδικέωρ· ὁ ἐν γυμνασίῳ ὑπηρέτης. Quo nisus Vischer παιδισκιωρὸν esse ministrum gymnasii iudicavit. Idem Hesychii glossam in παιδισκιωρὸς mutabat, cum Meister melius scriberet παιδικεωρός.

Τίμαρχος Νικία, ni fallor, idem est atque senator eiusdem nominis ἐπὶ Μεναλκίδα n. 95 et 96. Cum Menalcidas primo a. Chr. n. saeculo sit tribuendus, de Soixiadae quoque tempore constat. Haec sententia confirmatur titulo nuper ab Anglis reperto (254), in quo Σοιξιάδας Ἀρικράτεος commemoratur princeps senatorum ἐπὶ Καλλικράτεος καὶ Τιμοστράτου. Callicrates enim primo a. Chr. n. saeculo eodem fere tempore quo Aristomachus, Aristocratidas, Menalcidas patronomus fuit. — Haud scio an Soixiadas pater sit Taenarii cuiusdam ἐπὶ Ἀριστομάχου cui nomen Στράτιος Σοιξιάδα n. 212, 34.

134 Tabula marmorea, olim inaedificata in domo, quam Παναγιος Λιγουράκης possidet. Ed. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 380, 4.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΝΙΚΙΑΕΓ
ΜΕΛΗΤΕΥΩΝΕΠΙΚΡΑΤΗ
ΣΙΠΠΟΥΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΚΑΙΟΙΣΥΝΑΡΧΟΝΤΕ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ⊥ ΑΡΙΣΤ
ΜΕΝΙΔΑΣΝΙΚΑΝΔΡΟΥ
ΣΙΤΕΙΜΟΣΕΥΔΑΜΟΥ

Νικόστρατος Νικία ἐπ̣[ι-]
μελητεύων ἐπὶ Κρατη̣-
σίππου ἀνέθηκεν
καὶ οἱ συνάρχοντε[ς·]
Στέφανος (Στεφάνου), Ἀριστ[ο-]
μενίδας Νικάνδρου,
Σίτειμος Εὐδάμου.

Stephanus, Stephani f., patronomo Menalcida fuit senator n. 95. Qua de causa titulum primo a. Chr. n. saeculo tribuo.

135 Spartae in museo n. 216. Stela aëtomate ornata a. 0,63, l. 0,32, cr. 0,06. Edd. Baumeister Philolog. IX 1854, 183; Bursian *Bull. Inst.* 1854 p. XXXV; Pittakis Ἐφημ. ἀρχ. 2800 ex apographo Phinticlis; Le Bas-Foucart *Voy.* II 168*f* (Meister *SGDI* 4452); Tod *Cat.* Cf. C. Keil *Jahrb. f. Philologie* Suppl. II 1858, 370. Contulit Prott.

ΑΓΗΣΙΝΙΚΟΣΣΩ
ΚΛΕΙΔΑΕΠΙΜΕ////
ΤΑΣΕΠΙΔΑΜΑΡL
ΟΣΣΥΝΑΡΧΟΙ
ΠΟΛΥΚΛΗΣΓΟΡ
ΓΙΠΠΟΥ
ΔΑΜΙΠΠΟΣΑΒΟ
ΛΗΤΟΥ
ΤΙΜΟΚΡΙΤΟΣΞΕ
ΝΩΝΟΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΛΥ
ΚΕΙΝΟΥ
ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣΙΕ
ΡΑΧΟΥ

Ἀγησίνικος Σω-
κλείδα ἐπιμελ[η-]
τὰς ἐπὶ Δαμάρ̣ε̣-
ος· σύναρχοι·
Πολυκλῆς Γορ-
γίππου,
Δάμιππος Ἀβο-
λήτου,
Τιμόκριτος Ξέ-
νωνος,
Καλλικράτης Λυ-
κείνου,
Φιλόμουσος Ἱε-
ρά(ρ)χου.

I. a. Chr. n. saec. sicut tituli qui antecedunt. Agesinicus Soclidae f. redit enim n. 95 patronomo Menalcida in catalogo senatorum. Porro Damippus Aboleti f. haud ignotus est. Uxor est Ἀλκιβία Τεισαμενοῦ (n. 465 et 588), quam ἐπὶ Ἀριστοκρατίδα viguisse docet titulus 141. Damippus ipse ad summum honorem pervenit 261. Stemma ad n. 465 proposui. Redit idem Damares, ni fallor, Archonis filius, in catalogo Taenariorum ἐπὶ Καλλικράτεος 210, 22; fuerit pater senatoris Archonis ἐπὶ Σηρίππου 93, 32. || 13. 14 Ἱερά(ρ)χου Wil.; at cf. Nachmanson *Beiträge zur Kenntnis d. altgriech. Volkssprache* p. 5: *'dissimilatorischer Schwund'* von ρ *nach* ρ.

136—140. βίδυοι.

Pauca testimonia exstant de bideis. Βίδεοι vel βίδυοι — occurrit etiam βιδιαῖοι — praefecti epheborum sunt, quorum ludis praesunt: τοῖϲ μὲν (scil. βιδιαίοιϲ) τοὺϲ ἐπὶ τῷ Πλατανιϲτᾷ καλουμένῳ καὶ ἄλλουϲ τῶν ἐφήβων ἀγῶναϲ τιθέναι καθέϲτηκεν (Paus. III 11, 2). Quocum optime convenit, quod plerumque in titulis eorum qui pila vicerunt, bideus quoque commemoratur (v. sub ϲφαιρεῖϲ). Vox derivanda est a radice ϝιδ-, quam habes in ϝιδεῖν, videre.

De numero erravit Pausanias l. l. quinque viros collegio interesse. In titulis 136—138 nim semper sex inveniuntur. Cf. Boeckh p. 609, Tod p. 11.

136 Fourmont p. 61 verso, fol. 178 (CIG 1270). Tabula marmoris albi, a. 0,40, l. 0,33, inventa in pavimento ecclesiae Ἁγίου Δημητρίου, quae sita est in vico Τϲεραμιό, ab urbe meridiem et occidentem versus; margo sinister et superior servatus. Exscripsit Prott (cf. *Ann. Br. Sch.* XIV 140). Quae hodie non leguntur, lineis subductis significavi.

Β Ι Δ Υ Ο Ι Ε Π Ι Δ
Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ C
Μ Υ Κ Λ Α Σ Τ
Τ Ε Φ Α Ν Ο Σ Α Τ
Δ Ι Ο Κ Λ Η Σ Δ Α
Ι Ε Ρ Ο Κ Λ Η Σ Ϡ Ν Ι
Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ
Γ *vac.*

Βίδυοι ἐπὶ Δ̣- - - - - - - - -
Φιλόϲτρατο̣[ϲ - - - - - - - - -]
[Ἀ]μύκλαϲ Τ- - - - - - - - -
[Ϲ]τέφανοϲ Ἀτ- - - - - - - -
Διοκλῆϲ Δα- - - - - - - - -
Ἱεροκλῆϲ (Ἱεροκλέουϲ) Νε̣[όλᾳ κάϲεν]?
Φιλόϲτρατοϲ [- - - τὸ]
γ'.

Hierocles Hieroclis f. vs. 6, si idem est atque Taenarius, qui in catalogo 210, 37 patronomo Callicrate commemoratur, titulus incidit in primum a. Chr. n. saeculum. Supplementum Νε̣[όλᾳ κάϲεν] hausi ex n. 95, qui titulus eiusdem fere aetatis est. Alius Hieroclis, Hieroclis f., occurrit aetate Traiani in titulo 97, 21; est enim Ἐνυμαντιάδᾳ κάϲεν.

137 'Spartae iuxta turrim orientalem.' Exscripsit Fourmont (CIG 1271).

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Δ Α .
Π Α Σ Ι Κ Λ Ε Ο Σ
Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Ι Σ
Δ Α Μ Ι Α Δ Α Σ
Σ Τ Α Τ Ω Ν
Υ Π Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Ι Σ
Ε Υ Δ Α Ι Μ Ω Ν
. Κ . Ε Ω Ν . . .
. Υ Δ Α Ι Μ Ο Κ Λ Η Σ
Υ Π Η Ρ Ε Τ Α Ι
Σ Ω Τ Η Ρ Ι Δ Α Σ
Α Θ Η Ν Ι Ω Ν
. . . Υ Ο Ι Ο Ι Π Ε Ρ Ι Σ C Ι Ξ Ι Τ Ε Λ Η
Ε Υ Δ Α Μ Ο Υ Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Ω Σ
. . . Σ Ι Λ Β Ι Ο Υ Γ Ε Ν Ο Σ , Ε Π Ι Σ
Τ Ω Ν Τ Α Ι Ο Υ Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ Λ Α Ι . . Δ Ο Σ̣
Ε Ο̣ Ι Ξ Ι Τ Ε Λ Η Σ̣ Ε Υ Δ Α Μ Ο Υ
Ε Υ Δ Α Μ Ι Δ Α Σ
Σ Ω Σ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Π Λ Α Κ Ω Ν Ο Σ
Δ Α Μ Ο Ν Ι Κ Ι Δ Α Σ Β Α Σ Ι Λ Ι Δ Ο Υ
Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Τ Ι Μ Ω Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ
Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Σ Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ

Γ Ρ Α Μ
Ϝ Ο

Ἀπολλωνίδα[ϲ]
Παϲικλέοϲ.
Γραμματεῖϲ·
Δαμιάδαϲ,
Ϲτ(ρ)άτων.
Ὑπογραμματεῖϲ·
Εὐδαίμων,
Κ[λ]έων,
Εὐδαιμοκλῆϲ.
Ὑπηρέται·
Ϲωτηρίδαϲ,
Ἀθηνίων.

[Βίδ]υοι οι περὶ Ϲο̣ιξιτέλη
Εὐδάμου ἀρχιερέωϲ
[δ]ιὰ̣ βίου (κατὰ) γένοϲ, ἐπ̣ὶ [πα-]
τ(ρ)ο̣ν(όμου) [Γ]αΐου Ἰουλίου Λάμ̣[πι]δοϲ·
[Ϲ]οιξιτέληϲ Εὐδάμου,
Εὐδαμίδαϲ,
Ϲωϲικράτηϲ Πλάκωνοϲ,
Δαμονικίδαϲ Βαϲιλίδου,
Καλλικράτηϲ Τιμο̣ϲτράτου,
Ἀγαθοκλῆϲ Ἀγαθοκλέουϲ.

Γραμ(ματεὺϲ)
β̣ο[υλᾶϲ?]·
- - - - -

Vs. 5 Ϲτάτων pro Ϲτράτων v. Nachmanson *Beiträge zur Kenntnis der altgriechischen Volkssprache* 10; non probat Wil. || 15 Boeckhii coniecturam recepi. 'Dein quid sit ἐπιϲ- - των nescio; possis conicere ἐπὶ πατρο-ν(όμου); sed non confido. Non magis scripserim: ἐπιϲ[τα]τῶν.' (Boeckhius).

De tempore patronomi C. Iulii Lampidis constat. Nam ex titulo 33 discimus eum paullo ante imperatorem Hadrianum adeptum esse summum in republica honorem. Quamobrem titulus aetati Traiani tribuendus est, cum Foucart *Expl.* p. 96 ad vs. 22 de Hadriani tempore cogitaverit. Sententiae nostrae conveniunt, quae de reliquis viris enucleari possunt. Ἀγαθοκλῆϲ Ἀγαθοκλέουϲ idem redit n. 99, ubi Ϲοιξιτέλει κάϲεν nominatur. Εὐδαμίδαϲ vs. 18 idem est atque pater Socratidae in eodem catalogo. Denique Κλέων vs. 8 non diversus videtur esse ab eo, qui ib. vs. 6 affertur Κλέων (Κλέωνοϲ) Τιϲαμενῷ κάϲεν; filius illius, cui item nomen Κλέων, ἐπὶ Δαμο[κλέουϲ] τοῦ Φιλο[κράτουϲ] in numero τῶν βιδέων enumeratur (138), ubi stemma proposui. Cf. etiam n. 502.

138 Spartae iuxta turrim meridionalem. Fourmont fol. 112 verso et 215 (CIG 1269).

·Β Ι Δ Ε Ο Ι Ε Π Ι Δ Α Μ Ο . . . .
Τ Ο Υ . . Ο̣ Ι . . . . . Ι ϕ Ι Λ Ο Ι̣ . . . . . .
. . . . Ρ Ι . . . . Τ . . . Τ Ο Β̄
Κ̣ Α̣ Λ Λ Ι Μ̣ Α̣ Χ̣ Ο̣ . . . . Κ Λ Ε Ο Υ
Κ̣ Λ Ε Ω Ν <   . . . . . .
Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ . . . . . Π Ο Υ
Γ̄Α Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ Κ Α Λ . . . . Τ Ι Κ Ε Λ Ω
Ρ Α Τ Ο Υ

Βίδεοι ἐπὶ Δαμο[κλέους]
τοῦ[> τ]ο̣ῦ̣ [κα]ὶ Φιλο[κ̣ράτους·]
- - - - - ρι - τ - τὸ β´,
Κ̣α̣λλίμ̣α̣χ̣ο̣[ς - - -]κλέου[ς],
Κ̣λέων (Κλέωνος),
Φιλόστρατος [. . . ἵπ]που,
Γά(ϊος) Ἰούλιος Καλ̣ - - - τικελῳ̣ [κάσεν],
[- - - - - - - -]ράτου.

Supplevi. Vs. l. 2 eundem in modum restituit Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 56 cf. 96. || 7 An fuit Τι[β. Κ]λω[δίῳ̣ - - - κάσεν]?

Cleon III Cleonis II f., ni fallor, idem est, cuius stemma habes hic:

Κλέων I
502 avus Cleonis III; 99
|
Κλέων II
502 pater; 99 Τισαμενῷ̣ κάσεν
137 βίδεος ἐπὶ Λάμπιδος
102 γέρων ἐπὶ Τι. Κλ. Ἀρισ[τοβούλου]
138 pater

Ὀνασίων
502 avus Cleonis III
|
Ἀγησιππία
502 Cleonis II uxor

Κλέων III
502
138 βίδεος ἐ. Δαμοκλέους τοῦ Δ. τοῦ καὶ Φιλοκράτους

Tituli aetas non est dubia. Damocles enim a. ± 135 patronomi munere functus est v. n. 37 et 32 *B*.

---

139 Spartae in museo 627. Fragmentum marmoris albi, superficies leviter inflexa, margo superior et sinister servatus, a. 0,20, l. 0,21, cr. 0,09 (Tod: 0,29, 0,20, 0,13). Litterae apicibus ornatae bonae aetatis diligenter incisae sunt. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Β Ι Δ Υ Ε Π Ι Κ Λ
Σ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ω
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Τ Ε Ι Ν
Μ Ο Κ Ρ Α
Ν Ρ Γ

Βίδυ(οι) ἐπὶ Κλ[αυδ(ίῳ) Ἀρι-]
στοβούλω, [ὧν πρέσβυς]
Ἀριστότειμ̣[ος Εὐδαιμοκλέους]·
[Τει]μοκρ̣ά̣[της - - -]
. . . ηρ

Vs. 1. ΔΥ in ligatura. Supplevit Tod. Vs. 3 nomen patris ex n. 109 hausi, ubi Ἀριστότιμος Εὐδαιμοκλέους ἐπὶ Τιμομένου in numero senatorum nominatur.

---

140 'Schiaousio prope Slavochorium'; Fourmont p. 45 verso et p. 172 (CIG 1268).

_ Β Ι Δ Ε Ο Ι Ο Ι Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν Α Ξ Ι Ο Λ Ο Τ Α Τ Ο Ν Μ̄
Α Ȳ - Ε Λ Ε Ν Ο Ν ʃ Τ Ο Δ Ε Υ Τ Ε̣ Ρ̣ Ε̣ Ν - Ε Π Ι Π Α Τ Ρ Ο Ν Ο
Μ Ο̆ Τ Α ῩΡ̄ Τ Ε Ι Ν Ο̣ Κ Λ Ε Ο Υ Σ Υ Τ Ο Κ Α Ι Κ Λ Ε Ο . . .
Ω Ν Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ Μ . . Ε Λ Ε Ν Ο Σ Μ - Π Α Ν Ο Ρ
Λ Υ Κ Κ Α Λ Λ Ι Σ . . . .
. . . .
. . . .

Βίδεοι οἱ περὶ τὸν ἀ̣ξιολο(γώ)τατον Μ(ᾶρκον)
Αὐ(ρήλιον) Ἕλενον (Ἑλένου) τὸ δεύτε̣ρ̣ο̣ν ἐπὶ πατρονό-
μου [Μ(άρκου)] Αὐρ(ηλίου) Τει[μ]ο̣κλέους το[ῦ] καὶ Κλε[αρέτου],
ὧν πρέσβυς Μ(ᾶρκος) [Αὐρ(ήλιος)] Ἕλενος· Μ(ᾶρκος) [Αὐ(ρήλιος)] Πανο̣(η)ρ̣[ίσκος],
Α̣ὐ[ρ](ήλιος) Κα̣λλισ[- - -],

Supplementa tantum non omnia Boeckhii sunt. Vs. 3 Κλε[αρέτου] ex 130 supplevi. || 5 Αὐ[ρ](ήλιος) Καλλισ[θένης] Fraenkel in schedis.

Titulus constitutione Antoniniana recentior est, quia omnes viri nomine M. Aurelio praediti sunt. Quocum optime conveniunt, quae de patronomo M. Aur. Timocle II qui et Clearetus enucleari possunt. Ni fallor nepos est Timoclis I, quem habes n. 130. Ille Timocles maior natu pater est M. Aur. Cleare[ti], qui [ἐπὶ πατρονό]μου Θεοῦ Λυκούργου — i. e. ineunte tertio p. Chr. n. saeculo — munere quodam fungitur. Stemma hoc est:

Τειμοκλῆς I
130 pater
Μ. Αὐρήλιος Κλεάρετος
130 magistratus ἐπὶ Θεοῦ Λυκούργου τὸ -
Μ. Αὐρήλιος Τειμοκλῆς II ὁ καὶ Κλεάρετος
140 patronomus.

141. 142. ἱεροθύται.

De munere, quod Spartae οἱ ἱεροθύται gerebant, nihil traditum est. Optime contra noti sunt sacrificuli Lindiorum ex titulis (IG XII 1 n. 761. 768b. 840. 844. 845), unde constat quindecim hierothytas quotannis ex numero civium electos esse, ut libationes pro re publica diis offerrent; quorum erat providere, ut et cives urbis, qui honoribus affecti erant, privilegiis suis fruerentur et hospites civitatium exterarum in cenam vocarentur. (Foucart *Expl.* p. 104, Daremberg-Saglio s. v.; Tod *Cat.* 16.) Spartae eos eisdem muneribus functos esse ex titulo n. 4 colligi potest. Quotannis eligebantur ut probat n. 38, ubi Neon Neonis f. ἱεροθύτης ἐπὶ πατρονόμου Νικία commemoratur. De numero non constat, quia tituli paululum truncati sunt; fuerunt plus quam viginti, fortasse viginti quinque (n. 209). Animadvertas velim complures feminas huic collegio interfuisse.

141 Marmor canum insertum muro Byzantino, a. 0,23, l. 1,12, cr. 0,40, a tergo fractum. Litterae 0,02—0,03 a. magna cum diligentia sunt incisae. Nomina primae columnae et vs. 1 col. I. II maioribus litteris scripta sunt. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 468, 23; cf. Woodward XV 104.

col. I

_ ι ∪ Θ Υ Τ Α Ι Ε Π ι Α ι ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α ι ι _
ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣΙΠΠΩΝΟΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ
ΜΟΥΣΑΙΟΣΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ
ΜΝ ΑΛΚΙΒΙΑΤΕΙΣΑΜΕΝΟΥ
ΓΡΑΝΙΚΟΚΛΕΙΔΑΣΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΜΑΓΙΕΥΤΥΧΙΔΑΣ
- - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -

col. II

Π Α ι Δ ι Α
ΔΑΜΟΚΡΑΤΙΑΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΑΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΙΠΠΙΧΑΙΠΠΩΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΑΝΙΚΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΡΑΔΑΜΑΝΘΥΣΕΥΡΥΚΛΕΟΥΣ
ΔΕΞΙΜΑΧΟΣΕΥΡΥΚΛΕΟΥΣ
ΔΕΞΙΜΑΧΟΣΠΡΑΤΟΛΑ
- - - - - - - - - - - - - -

col. III

– – ι – –
ΚΡΙΤΟΔΑΜΟ
ΘΕΟΚΛΕΑΣΩΣ
ΔΕΞΙΔΑΜΟ
ΑΛΚΙΜΟΣΣΩΚ
ΛΥΣΙΝΙΚΟΣ
ΓΟΡΓΙΠ//////
ΞΕΝΩΝΑΝ
ΠΕΡΙΚ.Η
- - - - - - -

col. I

[Ἱ]εροθύται ἐπὶ Ἀριστοκρατία[α·]
Δαμοκράτης Ἵππωνος,
Καλλικράτης Ἀριστοκλέος,
Μουσαῖος Ἀγαθοκλέος.
Μάν(τις)· Ἀλκιβία Τεισαμενοῦ.
Γρα(μματεύς)· Νικοκλείδας Θεοδώρου.
Μάγι(ρος)· Εὐτυχίδας.
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - - - - -

col. II

Παιδία·
Δαμοκρατία Δαμοκράτεος,
Καλλικρατία Καλλικράτεος,
Ἀριστοκλῆς Καλλικράτεος,
Ἱππίχα Ἵππωνος,
Ἀριστονίκα Νικοκράτεος,
Ῥαδάμανθυς Εὐρυκλέους,
Δεξίμαχος Εὐρυκλέους,
Δεξίμαχος Πρατόλα,
- - - - - - -

col. III

Σειδέ[κτας? Πρατόλα],
Κριτόδαμο[ς - - - -]
Θεοκλέα Σως[- - - -]
Δεξίδαμο[ς - - - -]
Ἄλκιμος Σωκ- - - -
Λυσίνικος - - - - -
Γόργιπ[πος - - - - -]
Ξένων Ἀν- - - - -
Περικ[λ]ῆ[ς - - - -]
- - - - - - - -

Vs. 5 ΜΑΝ in ligatura scriptum, item vs. 6 ΓΡΑ et vs. 7 ΜΑΓΙ. || 23 Σως Woodward, Σωκ- Tillyard. || 25. 26. 28. 29 legit plenius Woodward.
I a. Chr. saec. De Aristocratidae aetate v. n. 211. Alcibiam, Tisameni f., sororem esse vatis Sicharis Tisameni f., qui ἐπὶ Καλλικράτεος et ἐπὶ Ἀριστομάχου hoc munere fungitur 210 et 212, iam Tillyard cognovit. || 19 Pratolas, Deximachi pater, idem fuerit atque Taenarius Pratolas Aristotimi f. 211, 23; cf. vs. 21 et n. 141, 3. Dubito, num Eurycles (17. 18) idem sit, ex quo clarissima familia orta est.

142 Magnus lapis marmoris cani muro Byzantino inaedificatus; litterae a. 0,025. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 467, 22 (cf. Woodward XIV 103).

col. I

ι Ο Δ Α Μ
ΣΙΔΕΚΤΑΣ
ΛΑ
ΠΠΑΡΧΟΥ
ΛΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΞΕΝΩΝΟΣ
// ᵛ ΜΑΝΤΟΣ
ΝΤΟ ¯
- - - - - -
- - - - - -

col. II

ΠΑΣΙΚΛΗΣΕΥΚΛΕΙΔΑ
ΑΡΙΣΤ///// ΦΑΝΗΣΕΥΤΥΧΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ
ΠΡΑΤΟΝΙΚΟΣΠΡΑΤΟΝΙΚΟΥ
ΕΠΙΧΑΡΙΑΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΠΑΣΙΚΛΗΣΣΩΚΡΑΤΙΔΑ
ΑΓΗ ˉ ι ˉ ΘΕΝΗΣΑΛΚΙΜΕΝΕΟΣ
-ΡΟΣΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ
- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -

col. III

ΚΡΙΙΟΔΑΜ ʳ
ΞΕΝΟΚΛΗΣΑΝ
ΠΑΣΑΡΙΟΝΔΑ
ΑΡΜΟΝΙΚΙΑΣΙΚ

in corona	*in corona*
ΠΑΝ	/// ΛΥ ////
ΤΙΑ	//// ΣΙΠΠ
ΔΑΣ	/// ΟΣ

col. I

[- - Ἀρισ]τοδάμ[ου],
[Δεξίμαχος,] Σιδέκτας,
[οἱ Πρατό]λα,
[- - Ἱ]ππάρχου,
[- Καλ]λικράτεος,
- - - Ξένωνος,
- - -ύμαντος,
- - - -ντος,
- - - - -
- - - - -

col. II

Πασικλῆς Εὐκλείδα,
Ἀριστ[ο]φάνης Εὐτύχου,
Ἀριστεὺς Ἀριστονίκου,
Πρατόνικος Πρατονίκου,
Ἐπιχάρ(ε)ια Φιλοστράτου,
Πασικλῆς Σωκρατίδα,
Ἀγησισθένης Ἀλκιμένεος,
. . . . . ρος Ἀριστονίκου,
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -

col. III

Κριτόδαμο[ς - - - -],
Ξενοκλῆς Αν - - -,
Πασάριον Δα- - - -
Ἁρμονικία Σικ[λείδα].

in corona	*in corona*
Παν-	Λύ-
τιά-	σιππ-
δας	ος

Vs. 5 init. ΔΙ Tillyard, qui legit Δικράτεος. || 8 init. ubi ᵛ dedi, ΝΙ i. e. Α et Ν per ligaturam scriptas esse contendit Woodward.

Catalogus est, ni fallor, sacerdotum sacris faciundis, qui ἱεροθύται vocabantur. Enumerantur viginti fere homines, inter quos tres feminae (cf. n. 209). I a. Chr. saec. Tillyard Sidectam in vs. 2 eundem esse censet atque patronomum n. 206. Quae dedi Hilleri supplementis usus, ex catalogo τῶν σιτηθέντων ἐπὶ Νικοκλέος, qui I a. Chr. n. saec. floruit, hausi (n. 209, 5. 6). Iidem redire videntur ἐπὶ Ἀριστοκρατίδα (n. 141, 19. 21). || 13 Aristeus II, Aristonici filius, haesito an filius sit illius Aristonici Aristei I f., qui occurrit n. 92 in senatorum catalogo I a. Chr. saec.

143. 144. σπονδοφόροι.

Haud rara mentio fit magistratuum, qui σπονδοφόροι nominantur, modo in ephororum, modo in nomophylacum catalogis. Semel occurrunt in catalogo ni fallor senatorum (n. 112) σπονδοποιοί, quos Tod *Cat.* p. 14 pro spondophoris habuit. Quo concesso non dubitabis Boeckhio assentiri, qui iudicavit σπονδοφόρους 'eos fuisse, qui pro collegio, aliquo vel pro universa republica libationes offerrent diis' p. 610. Iuvenes hoc honore functos esse nuperrime Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 94 sq. cognovit. Nam Eudocimus II, Damocratis f. qui et Aristeides, victor puerorum patronomo Alcasto ± 140 (n. 288), redit patronomo Eudamida ± 150, quo pater eius Δαμοκράτης Εὐδοκίμου I nomophylax creatus est, ut σπονδοφόρος (n. 64). Semper fere unus e numero spondophororum affinis est alicui magistratuum, quorum collegio adiunctus est.

143 In muro Byzantino inaedificatus est lapis, in quo tres coronae anaglyphi modo insculptae sunt. Litterae 0,025 a. apicibus ornatae sunt Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 472, 27, cf. Woodward XV 104.

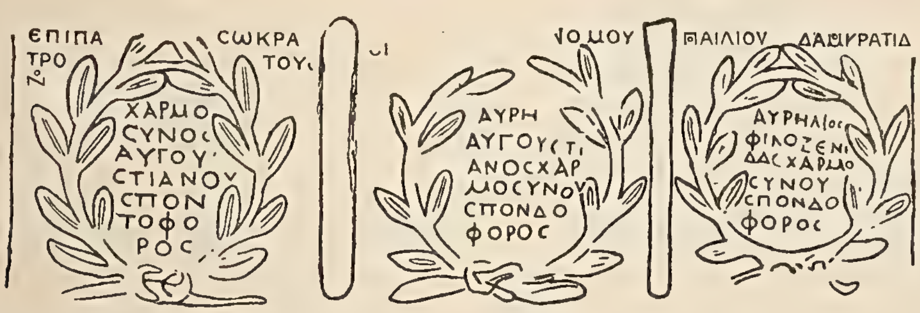
a	b	c
ΕΠΙΠΡΑΤΟΛ	ΓΙ	
ΕΥΔΙ	ΛΑΣ	ΕΥ
ΜΟΤΕ	ΤΑΣΕΥ	ΔΑΙΜΟ
ΛΟΥΣ	ΛΑΙΜΟ	ΤΕΛΟΥΣ
ΤΟΕΥΑΜΕ	ΤΕ	ΤΟΥ ⩤
ΡΟΥ	ΛΟΥΣ	

Ἐπὶ Πρατόλ[α]·
a Εὐ(δ)αι|μοτέ|λους τοῦ Εὐαμέ|ρου·
b – –|λας | τᾶς Εὐ|δαιμοτέ|λους·
c Εὐ|δαιμο|τέλους τοῦ (Εὐδαιμοτέλους).

Vs. 1 Πρατολ[άου] Tillyard ratus patronomum esse P. Memmium Pratolaum. Fugit eum Πρατόλας Ἀριστοτίμου Ταινάριος ἐπὶ Ἀριστοκρατίδα v. n. 211, 25; patronomus esse videtur n. 263. || 2 Εὐδαιμοτέλης fortasse idem est atque pater Calliadae, qui occurrit in catalogo Taenariorum 211, 9 ἐπὶ Ἀριστοκρατίδα.

---

144 Lapis quadratus marmoris caerulei insertus muro Byzantino. Litterae indiligenter scriptae saeculo secundo. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 471, 26, cf. Woodward XV 104.

Tillyardi exemplar a Woodwardo correctum est.

a Ἐπὶ πα|τρο|νό(μου) | Σωκρά|τους·
Χαρμο|συνὸς | Αὐγου|στιανοῦ | σπον|τοφό|ρος.
b, c [Ἐ]πὶ πατρον]όμου Π. Αἰλίου Δαμοκρατίδ[α]·
Αὐρή(λιος) | Αὐγουστι|ανὸς Χαρ|μοσυνοῦ | σπονδο|φόρος,
Αὐρήλιος | Φιλοξενί|δας Χαρμο|συνοῦ | σπονδο|φόρος.

Titulus *b* M. Aurelio non vetustior. ΝΤ = ΝΔ sicut nunc profertur. Vs. 3 patronomi nomen in lapide agnovit Woodward. Eundem habes n. 304, ubi de tempore egi. Stemma familiae Augustiani hoc est:

Αὐγουστιανός I
|
Χαρμοσυνός
ἐπὶ Σωκράτους σπονδοφόρος

Αὐρήλιος Αὐγουστιανός II — Αὐρήλιος Φιλοξενίδας
ἐπὶ Δαμοκρατίδα ———— σπονδοφόροι.

Apparet Socratem triginta fere annos ante Damocratidam patronomum esse creatum.

145—212. CATALOGI COLLEGIORVM INCERTI.

145 Spartae in museo 689. Anaglyphum marmoris caerulei aëtomate ornatum, a. 1,79, l. 0,82, cr. 0,12—0,20; inventum Amyclis; supra et infra imaginem litterae incisae erant, sed nunc de industria et anaglyphum et titulus magna ex parte deleta sunt. Edd. Tsuntas Ἐφ. Ἀρχ. 1892, 9; Preger *Ath. Mitt.* XXI 1896, 95 (Meister *SGDI* 4515), Schröder expressa imagine *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 24 sqq., Tod *Cat.* (cf. Wace ibid. p. 202. 203). Exscripsit Spartae in museo Prott, quem sequor. Litterarum formae ΑΕΜΠΣΩ tertii a. Chr. n. saeculi esse videntur.

anaglyphum

Λ Ι
Ι Ι Ι   Ι Ω
Α Ρ Χ Ο Υ Τ Ω Ι Α Π Ε Λ Λ Ω Ν Ι Κ Α Ι Τ Ω Σ Σ Τ Α Ι Ω Σ Α Ι Ι Ο Κ Λ Ε
Δ Α Ν Α Υ Τ Ο Κ Λ Ι Ο Σ Λ Α Ι Ο Δ Α Μ Α Ν Τ Α Α Ν Τ Ι Μ Α Χ Ο Ν Τ Α Σ Κ Ο Υ
vacat

\- - - - - - - - - - - - - - - - -
ἄρχου τῶι Ἀπέλλωνι καὶ τὼς στατὼς Α[ὐτ]οκλε[ί-]
δαν Αὐτοκλίος, Δαϊοδάμαντα, Ἀντίμαχον Τάσκου.
vacat

Var. lect. Vs. 2 ΛΑΙΟ Prott, ΔΑΙΟ Preger, Tod, ΛΑΒΟ Tsuntas, Schröder.

III. a. Chr. n. saec. Οἱ στατοὶ magistratus sunt, cf. Bekker Anecd. Gr. p. 305, 20 s. v. στατῶν· ἄρχοντές εἰσιν παραπλησίαν ἔχοντες τοῖς ἀγαθοεργοῖς ἀρχήν, quibus usus Usener apud Herod. I 67 τῶν στατῶν (codd. ἀστῶν) restituit. — Αὐτοκλίος a nomine quodam hypocoristico Αὔτοκλις derivat Meister. — Δαϊοδάμαντα Preger laudantibus Meistero et Marco Tod et Wil., qui Aeschyli δαϊόφρων confert; desunt nomina, quae Δαιο- iuxta Δαι- usurpent. Τάσκος et Spartae et Cretae invenitur; cf. Wilhelm apud Pregerum l. l. 96 adn.

---

146 'Spartae in ecclesia D. Nicolai' Fourmont fol. 65 verso (CIG 1289).

Α Ρ Α
Α Τ Α Ι
Μ Ο Χ Α Ρ Ι Ο Σ
. . Χ Α Γ Ο Σ
. . Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α
. . Ι Σ Τ Ω Ν Ο Σ
. . Κ Ε Ρ Δ Ω Ν Ο Σ
. . . Ξ Α Ν Ο Ρ Ο Σ
. . . .
. . . .

. . . . αρα
[ἐπιστ]άται
[ἐπὶ Δα]μοχάριος·
[- - - βου]αγός
[- - - Καλ]λικρατίδα,
[- - - Ἀρ]ίστωνος,
\- - - - Κέρδωνος,
[- - - Ἀλε]ξάνορος,
\- - - - - - - -

Supplementis Boeckhianis (vs. 5—8) usus restitui. Vs. 3 [Δα]μοχάριος Fraenkel in schedis coniecerat, cum Boeckh [Ἑρ]μοχάριος scripsisset. Illud praetuli, nam in catalogo patronomorum n. 48, qui primo a. Chr. n. saeculo paullo post Aristomachum munere functi sunt, occurrunt Δαμόχαρις Μελανίππου et Δαμόχαρις Τιμοξένου. Quorum alterum patronomum eponymum fuisse hic titulus docet. || 4 [λο]χαγός? Boeckh.

147 = CIG 1249 I. In eodem lapide in quo n. 71, ubi lemma et textum dedi.

Φιλοξε[νί-]
δας Ἀρισ[το-]
δάμαντο[ς],
Φιλονεικί-
δας Νεικο-
κράτους,
Ἐπιτυνχά-
νων Κλεω-
νύμου,
Θεόδω-
ρος Θεο-
κλέους.
Γρ(α)μματεύς·
Γά(ϊος) Ἰούλιος
Ἀρίστων.
Δημόσιος·
Φιλοδέσπ[ο]-
τος.

Catalogus videtur esse vel ephororum vel nomophylacum. Ineunti saeculo secundo tribuendus, nam Theodorus Theoclis f. gener est patronomi Philocratidae ± 100 (481 et 80) et Philoxenidas Aristodamantis f. redit in catalogo n. 99, ubi de tempore egi.

---

148 Tabula quadrata nullo ornamento instructa. Exscripsit Fourmont 'στῷ Κεραμίῳ in domo Ἀναγνωστὴς Μαλσιγνιώτης' fol. 6 et 7, cf. fol. 8 verso '*à Sparte proche de la grande tour*' et fol. 206.

Μ Ε Λ Ι Χ Ι Ο Υ Σ Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ι
Τ Ο Υ   Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ο Φ Υ Λ Α . .
Κ Λ Ε Ω Ν Σ Ω Σ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
Ν Μ Σ Ω Σ Ι Δ Α Μ Ο Σ Χ Α Γ Α Θ . . .
Α Ε Υ Τ Υ Χ Ι Δ Α Σ Κ Α Ρ Υ Ε Υ
Ʒ Λ . . Κ Ρ Α Τ Η Σ Π Α . Ι . Ι Λ Ο Ι
. ʕ . . Λ Ε Ι Α Α Ρ Ι Σ . Τ Ι Δ Α Σ
. . . Τ Ι Ι Ι Ο Σ Ε Υ Τ Υ Χ Ι Δ Α

\- - - - - - - - - - - - -
\- - - Μελίχιο⟦υ⟧ς Ἐπαφροδί-
του, γραμματοφύλα[ξ]·
Κλέων Σωσικράτους.
Ν(ο)μ(οφύλαξ)· Σωσίδαμος ⟦χ⟧ Ἀγαθ[οκλέος].
Α(ὐλητάς?)· Εὐτυχίδας. Κάρυ(κες)· Εὐ[- -]
ς, Λ . . κράτης Παμ[φ]ίλου,
[Ε]ὐ[ρύκ]λεια, Ἀρισ[τ]είδας
[ς, Σεί]τιμος Εὐτυχίδα.

Cleon Sosicratis ephorus est in catalogo 51 et nomophylacis munus suscepit patronomo Philoclida 52. Itaque titulus, in quo Cleon tabularii praefectus nominatur, illis videtur esse antiquior. Epaphroditus, Melichii pater, ni fallor, idem est, qui n. 20 pater est senatoris Trypheri. Sosidamus Agathoclis f., utrum sit pater an filius Agathoclis, qui Sosidami f. ibidem in numero senatorum est, non liquet. Vs. 8 suppl. Wil.

149 Spartae in museo 569. Stela marmoris albi, supra fracta, a. 0,50, l. 0,45, cr. 0,11. Litterae a. 0,04, vs. 6—8 = 0,025 apicibus ornatae diligenter incisae sunt. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

— I
ΑΙΠΑΝΘΑ
ΕΝΣΕΙΤΟΙ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ<
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΖΩΣΙΜΟ
ΕΠΙΤΟΥΜΥΧΟΥΓΥΛΙΠΠΟ
ΕΠΙΤΟΜΑΚΕΛΛΟΙΟΓΡΑΠΤΟΣ
ΜΑΓΕΙΡΟΣΠΡΩΤΙΩΝ

- - - - φ - - - - [ὁ]
καὶ Πανθά[λης].
Ἐνσεῖτοι·
Ἐπαφρόδειτος (Ἐπαφροδείτου),
Διονύσιος Ζωσίμου.
Ἐπὶ τοῦ μυχοῦ· Γύλιππος.
Ἐπὶ τοῦ μακέλλου· Ἰού(λιος) Γράπτος.
Μάγειρος· Πρωτίων.

---

150 Fragmentum basis, ut videtur, a dextra mutilatae, a. 0,21, l. 0,25, cr. 0,12; nunc Mistrae in scalis domus Ἀντωνίου Παρασκευάκου. Exscripsi. *Ect.*

ΟΙÇΦΕΙΔΕΙΤΙΟΙÇ C////
ΠΑΝΝΥΧΟC < Φ Ι /////////
ΚΛΟC ΕΠΙ ΤΟΥ Μ///////////
ΚΕΛΛΟΥΔΑΜΑΡ Υ//////////
ΚΩΔΩ Ν//////////

[1][τ]οῖς φειδειτίοις Ο - - [2]Πάννυχος ⟨, Φιλ- - - - [3]κλος. Ἐπὶ τοῦ μ[υχοῦ· - - -. Ἐπὶ τοῦ μα][4]κέλλου· Δαμαρχ- - - [5] *vac.* κωδων- - -

151 In fragmento columnae albi marmoris. Ed. Roß Inscr. Gr. ined. 21.

ΣΣΕΙ
ΙΟΣΣΩΣΙΚ
Σ
ΥΜΥΧΟΥΕΙΣ
ΡΟΣ
ΡΟΣΛΥΚΟΣ
ΙΟΣΚΟΡΟ

[Σύ]σσει[τοι]·
[Ἰούλ]ιος Σωσικρ[ά-]
[τη]ς.
[Ἐπὶ το]ῦ μυχοῦ· Εἴσ[ι-]
[δ]ωρος.
[Μάγει]ρος· Λύκος [ὁ καὶ]
[Δ]ιοσκόρο[ς].

Supplevi. Σωσικράτης, Εἰσίδωρος Hiller.

---

152 Tabula marmoris caerulei inaedificata in pariete meridionali ecclesiae Ἁγ. Παρασκευῆς, quae est in regione Matala iuxta urbem Spartam; a sinistra truncata, alias integra, a. 0,45, l. adhuc 0,76. Ed. Dürrbach *Bull. Hell.* IX 1885, 513, 5. Exscripsit Prott.

ΤΙΚΛΑΥΔΙΟΣΣΙΜΗΔΗΣ
Σ ΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΣ
ΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣΑΠΟΓΕΝΟΥΣ
ΕΥΔΑΜΟΣΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΣΩΚΛΙΔΑΣΕΥΔΑΜΟΥ
ΔΑΜΟΤΕΛΗΣ Υ
ΑΡΓΙΟΣ ΕΡΩΤΟΣ
ΦΙΛΟΚΛΗΣΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΥ
ΓΡΓΙΟΥΛΙΟΣΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣ

Τι(βέριος) Κλαύδιος Σιμήδης
φιλοσέβαστος
καὶ φιλόπατρις ἀπὸ γένους,
Εὔδαμος Παμφίλου,
Σωκλίδας Εὐδάμου,
Δαμοτέλης (Δαμοτέλους),
Ἄργ(ε)ῖος Ἔρωτος,
Φιλοκλῆς Ἀριστοξένου.
Γρ(αμματεύς)· Γ(άϊος) Ἰούλιος Δαμοκράτης.

Var. lect. Vs. 3 init. Σ superest de columna alia. || 9 ΠΡ Dürrbach, qui legebat πρ(έσβυς).

Simedes quidam, qui ante P. Memmium Patrolaum (± 120) ad patronomi honorem pervenerat, commemoratur n. 101. Quem hunc esse Ti. Claudium Simedem iudico. Soclidas Eudami f., in catalogo nescio quo medii fere saeculi secundi n. 153 redit. Pater Soclidae, ni fallor, ille est Eudamus, qui aetate Traiani in numero nomophylacum enumeratur n. 20 *B* 10 et patronomi munere functus est n. 270.

Stemma hunc in modum constituendum est:

Soclidas I
20 *B* pater
|
Eudamus I
20 *B* nomophylax, 270 patronomus
[78]; 152; 153 pater
|
Soclidas II
[78]; 152; 153 magistratus

---

153 = CIG 1239 *B*. In eodem lapide in quo 71, ubi lemma et textum dedi.

Σείτε[ι]μος
Πρατονείκου,
Σωκλείδας
Εὐδάμου,
Νήδυμος Φι-
λοκάλου.

Μάγειρος· Πασά-
κων.
Δημόσιος· Φιλο-
δέσποτος
Σύρος Ποτθη-
νάτας.

Ineunte saeculo secundo. Nam Φιλοδέσποτος, servus publicus, redit n. 147, ubi de tempore egi. Νήδυμος Φιλοκάλου an sit idem atque patronomus, non liquet. De Soclida Eudami f. cf. n. 152, ubi stemma constitui.

154 ‘Στῇ Βαρσαβᾷ in ecclesia D. Basilii Magni’. Fourmont fol. 84 et 213 (CIG 1278).

. . . . ΟΨΗΦΙΣ / . . .
ΚΑΙΤΗΝΠΡΟΣΟ . . . .
ΖΩΣΙΜΟΣΜΑΡΚΟΥ
ΠΙΣΤΟΣΒΑΘΥΛΟΥ
ΚΑΝΙΝΙΟΣΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ
ΕΥΠΟΡΟΣ϶ΝΙΚΟΔΑΜΟΣ϶
ΕΥΔΑΜΙΔΑΣΘΑΛΙΑΡΧΟΥ
ΦΙΛΟΚΛΕΙΔΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΣΥΝΣΕΙΤΟΙ
ΓΛΥΚΩΝ<ΚΑΛΛΕΑΣ϶ΕΥΔΑΙ
ΜΟΚΛΗΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΔΑΦΝΟΣ϶ΜΕΓΕΝΝΑΙΟΣ
ΕΥΒΑΒΕΡΟΣ϶ΛΕΟΝΤΑΣ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥΚΑΛΛΙΣΤΟΙ
ΣΩΣΟΥ ΚΛΕΩΝΥΜΟΣΕΥ
ΤΥΧΟΥ ΠΑΝΘΗΡΙΣΚΟΣ϶

[- - - - - - κα-]
[τὰ τ]ὸ ψήφισμ̣[α - -]
καὶ τὴν πρόσο[δον]
Ζώσιμος Μάρκου,
Πίστος Βαθύλου,
Κανίνιος Ἀριστόνικος,
Εὔπορος (Εὐπόρου), Νικόδαμος (Νικοδάμου),
Εὐδαμίδας Θαλιάρχου,
Φιλοκλείδης Δημητρίου.
Σύνσειτοι·
Γλύκων (Γλύκωνος), Καλλέας (Καλλέου), Εὐδαι-
μοκλῆς Φιλοστράτου,
Δάφνος (Δάφνου), Μέ(μμιος) Γενναῖος,
Εὐβάβερος (Εὐβαβέρου), Λεοντᾶς
Φιλουμενοῦ, Κάλλιστο[ς]
Σώσου, Κλεώνυμος Εὐ-
τύχου, Πανθηρίσκος (Πανθηρίσκου).

Medio fere saec. II Euporus Eupori f. et Memmius Gennaeus patronomo Callicrate Callicratis f. nomophylaces fuerunt n. 71; eundem magistratum gessit Glycon Glyconis f. Agetorida patronomo n. 39. Quod attinet ad Caninium Aristonicum II, filius fuerit Caninii Eupori, Aristonici I f., qui ἐπὶ Καλλικράτους τοῦ Ῥούφου 53 σπονδοφόρος enumeratur et n. 677 bidyi munus gessisse videtur. Stemma hunc in modum constituerim:

Aristonicus I
53 pater.
|
Caninius Euporus
53 σπονδοφόρος ἐ. Καλλικράτους τοῦ Ῥούφου
677 βίδυος; 154 pater.
|
Caninius Aristonicus II
154 magistratus.

155 Stela marmoris albi, a sinistra integra, ab aliis lateribus mutilata; a. 0,35, l. 0,41, cr. 0,12. Nunc Mistrae in museo n. 5. Ed. Bourguet *Bull. Hell.* XIX 1895, 547, 5. Plenius exscripsit Prott.

ΚΛΟΥΒΙΟΣΚΑΛΛΙΚΡ/
ΤΗΣΦΙΛΟΚΛΕΙΔΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΜΕΣΩ
ΤΗΡΙΧΟΣΕΥΚΡΙΝΗΣΦ
ΛΩΝΙΔΑ<ΔΑΜΟΝΕ
ΚΙΔΑΣ<ΠΡΦΕΙΔΕΙΤΙϹ
- / Ι Υ Ι Ρ . - Ο - Υ

Κ̣λούβιο̣ς̣ Κ̣αλλικρ̣ά̣-
της, Φιλοκλείδης
Δημητρίου, Μέ(μμιος) Σω-
τήριχος, Εὐκρίνης Φ̣[ι-]
λωνίδ̣α, Δαμονε[ι-]
κίδας 〈·〉 πρ(έσβυς) φειδειτίο̣[υ]
- - - - - - - - - -

Philoclidas Demetrii f. redit in catalogo n. 154, cuius aetas supra explorata est, una cum Glycone Glyconis f. Hic autem ἐπὶ Ἀγητορίδα nomophylax fuit n. 39; viguit igitur medio fere secundo saeculo. De Eucrine Philonidae f., utrum sit pater an filius eius Philonidae Eucrinis f., qui patronomo Seiano (± 150) in senatorum numero commemoratur n. 111, non liquet.

156 Spartae in museo 247. Stela marmoris caerulei, supra et a dextra fracta, a. 0,17, l. 0,36, cr. 0,095 (Fraenkel, 0,17 Tod); *links neben der Schrift vertiefte Rinne.* Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

a

ΙΑΙΟΙΛ
ΓΑΙΟΥΚΛΕΟΦΑΝΤΟΣ
ΑΓΑΘΙΑΣΣΩΣΙΝΙΚ
ΔΑΜΟΝΕΙΚΙΔΑ
vacat

Γ̣Α̣(ϊος) Ἰού(λιος) Λ̣ - - -,
Γά(ϊος) Ἰού(λιος) Κλεόφαντος,
Ἀγαθίας Σωσινίκ - - - -,
Δαμονεικίδα[ς (Δαμονεικίδα)].

Vs. 4 supplevit Tod. De Damonicida D. f. v. n. 155.

b) In latere averso:

Ι ης Πρατέας δημόσιος.

157 Spartae iuxta turrim meridionalem. Fourmont p. 43 et fol. 170 (CIG 1287).

ΙΜ Ε ΜΜΙΟΣ
ƆΑΝΟΥΝΕΙΚΟΜΑΧ.....
ΙΔΛ···ΙΝΕΜΑΧΟΥ
Σ Ω........
ΟΥΘΕΟ ΦRΑΣΤΟΥ
ΟΣ ΜΑΡΚΟΥ
Σ
ΒΙΟΣ ΚΛΕΟΔΑΜΟΥ
ΤΔΑ
ΛΕΙΔΑΣ

[- - - - - Π.] Μέμμιὸς -, - -
[- - Στε]φάνου, Νεικόμαχ[ος - -, -]
- ίδα[ς Μ]ενεμάχου,
- - Σω- - -,
[- - - τ]οῦ Θεοφράστου,
- - - -ος Μάρκου,
- - - -ς,
- - - -βιος Κλεοδάμου,
- - - -τ(ί)δα,
[- - - κ]λείδας.

Vs. 2 supplevit Boeckh. || 3 C. Keil Anal. epigr. et onomat. 145 ex n. 105.

---

158 Fragmentum inventum in regione urbis vetustae. Ex apographo, quod confecit Quinet, edidit Le Bas *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 148, 41 et *Expéd. de Morée* II 79, 20.

ΟΥΟΥΟ
ΣΓΡΟΚΡΑΤΟΥ
ΓΟΣΥΠΕΡ
ΥΣΕΙΔΚΙ
ΟΥΔΙΟΣ
ΔΕΙ∠

- - -ου Οὐο[λοσσηνὸς - -
- -ς (Ἱ)π[π]οκράτου[ς],
- -πος Ὑπερ- -,
[- -ο]υ Σειδ(έ)κτ[α κάσεν],
[- - Ἰ]ού[λ]ιος- -,
[- - κλ]εία- - -,

De catalogo magistratuum superesse iudicat Le Bas. — Vs. 4 Σειδέκτας supplevit Le Bas. Patronomum Sidectam habes n. 32 *A*.

---

159 Στῷ Βαρσοβᾶ in ecclesia Sancti Michaelis' Fourmont fol. 107 verso et 203 (CIG 1279).

A

.....υ
ΧΑΡΙΤΩΝ
ΠΑϹΙΚΛΗϹ
ЄΡΜΗϹ <
ΚΑΛΛΙϹΘЄΝΗϹ
ΔΑΜΙΩΝ
ΚΑΘΟΒΟΥΛΟϹ
ЄΥΤΥΧΑϹ
ΙΛΑΡΟΚΛΗϹ
ЄΥΔΑΜΟϹ
ϹΥΝΤΡΟΦΟϹ
ΠΑΝΘΗΡΑϹ
ΔΙΟΝΥϹΟΔΩΡΟϹ
ϹΩϹΙΚΡΑΤΗϹ
ϹΩΤΗΡΙΔΑϹ
ЄΥΔΑΙΜΟΚΛΗϹ
ΟΝΗϹΑϹ
ΠΑΝΘΗΡΟϹ
ϹΩΤΗΡΙΧΟϹ
ΔΙΟΚΛΗϹ
ΝΙΚЄΡΩϹ
ΑΡΙϹΤΟΚΡΑΤΗϹ
ϹΩΤЄΑϹ
ΔΙΟϹΚΟΡΟϹ
ΦΙΛЄΑϹ

B

ΞЄΝΟΚΛΗϹ
ΦΙΛΟΥΜЄΝΟϹ
ϹΩΤΗΡΑϹ
ΛЄΟΝΤΑϹ
ΠЄΙΤΑϹ
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ
ΝЄΒΡΙΔΑϹΙΑΤΡΟϹ
ΝЄΑΝΙϹΚΟΙ
ЄΠΙΚΤΑϹ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΗϹ ΠΡ
ϹΩΖ ΑϹ
ΠΟΛΥΧΑΡΜΟϹ
ΚΑΛΛΙЄΤΗϹ
ϹЄΡΑϹ
ЄΠΠЄΥΚΤΑϹ <
ЄΥΔΑΜΟϹΠΡΟΤΩΝ
ЄΙΡΑΝΙΩΝ
ΝЄΙΚЄΡΩϹ ΠΑ-
ϹΩϹΙΠΑΤΡΟϹ

A

- - - - - -
Χαρίτων,
Πασικλῆς,
Ἑρμῆς (Ἑρμοῦ).
Καλλισθένης,
Δαμίων,
Κ[λε]όβουλος,
Εὔτυχᾶς,
Ἱλαροκλῆς,
Εὔδαμος,
Σύντροφος,
Πανθήρας,
Διονυσόδωρος,
Σωσικράτης,
Σωτηρίδας,
Εὐδαιμοκλῆς,
Ὀνησᾶς,
Πάνθηρος,
Σωτήριχος,
Διοκλῆς,
Νικέρως,
Ἀριστοκράτης,
Σωτέας,
Διόσκορος,
Φιλέας,

B

Ξενοκλῆς,
Φιλουμενός,
Σωτηρᾶς,
Λεοντᾶς,
Πει[σέ]ας,
Ἀσκληπιάδης,
Νεβρίδας ἰατρός.
Νεανίσκοι·
Ἐπικτᾶς,
Δαμοκράτης πρ(εσβύτερος),
Σωζᾶς,
Πολύχαρμος,
Καλλιέτης,
Σερᾶς,
Ἐπ[ιτ]ευκτᾶς (Ἐπιτευκτᾶ),
Εὔδαμος, Πρωτ(ί)ων,
Εἰρανίων,
Νεικέρως πα(ιδισκιωρός?),
Σωσίπατρος.

A vs. 7 correxit Boeckh.

B vs. 30 Πείτας? idem. Coniecerim Πει[σέ]ας vel Πει[σί]ας vel simile nomen. || 40 Ἐπεύκτας (Ἐπεύκτα) an Ἐπ[ιτ]εύκτας etc.? Boeckh. || 43 Νεικέρως π(ρεσβύτερος) Boeckh. At repugnant vestigia.

De titulo epheborum Boeckhius cogitavit (p. 604), quod post alios νεανίσκοι commemorantur.

160 In fragmento columnae. 'Spartae prope turrim septentrionalem' exscripsit Fourmont fol. 106 et 206 verso (CIG 1281).

Ι Η Σ Ι
Ε Υ Δ Α Μ Ι Δ Α . . . .
Τ Ι Μ Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Σ . . .
Τ Ι Μ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο . .
Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Δ Α Ι . . . .
Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α Τ Η
Α Γ . . Κ /

- - ΤΗΣ Ι - -.
Εὐδαμίδα[ς - - -],
Τιμόκριτος - - -.
Τιμόστρατο[ς - -],
Ἀρίστων Δαμ[όλα?],
Φιλοκράτη[ς Κλεάνδρου],
Ἀγ[αθο]κλ[ῆς Φιλίππου],
- - - - - - -

Philocrates et Agathocles una commemorantur in catalogo nomophylacum [ἐπὶ - -]ωνος (87 et 446), unde supplementa vs. 6 et 7 hausi. Quae si recte conieci, habemus fragmentum catalogi senatorum, qui medio saeculo secundo viguerunt. Vs. 5 cf. n. 72, ubi [Δαμό]λας Ἀρίστωνος in ephoris enumeratur.

161 'Slavochorii'. Fourmont p. 8 et fol. 173 (CIG 1286).

Δ Ε Κ Μ Ο Σ Υ Β Ρ Α Ε Ι Δ Α Κ
Α Λ Ε Ξ Ι Ω Ν <
Δ Ι Δ Υ Μ Ο Σ Δ Ι Ο Σ Κ Ο Υ
Ρ Ι Δ Ο Υ
Κ Ρ Α Τ Η Σ Α Γ Α
Ε Ο Υ Σ
Δ Α Σ

[1]Δέκμος [(Δέκμου)] Βρα[σ]ίδα κάσ(εν), [2]Ἀλεξίων (Ἀλεξίωνος), [3]Δίδυμος Διοσκου[4]ρίδου, [5][Φιλο]κράτης Ἀγα[6][θοκλ]έους, [7]. . . . . . δας.

Si ille Brasidas intelligendus est, qui imperatoribus Antoninis paullo post Seianum patronomus fuit, in vs. 5 nomen Philocratis restituere licet. Hic enim nomophylax fuit eadem aetate (v. n. 71*a* 16 ἐπὶ Καλλικράτους τοῦ Κ. τοῦ Ἀριστοκλέους).

162 In domo, quam possidet Ἀ. Γραμματικάκης exscripserunt lapidem opisthographum Dressel et Milchhöfer, qui ediderunt *Ath. Mitt.* II 1877, 436, 9. Lapidem frustra quaesivi.

latus A

Τ Ο Υ Σ . . . ΗΡ Β Ο Υ
Ο Υ Β Ι Ο Σ Κ Α Λ Λ Ι Κ :
Σ Α Π Φ Ι Ω Ν
Σ Π Ο Ν Δ Ο Φ Ο Ρ Ο Ι
Ι Σ Ο Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ
Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Σ <
Τ Ι Ο Χ Ο Σ <
Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Ο Σ Τ
Μ Α Γ Ο
- - - -

latus B

Α Ι Η Σ Ν //////
Κ Λ Η Σ
Ν Ε Ι Κ Ο Σ Λ Υ Κ Ο
Η Σ Β Ρ Ο Υ Τ Ο Υ
Τ Ε Ι Μ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Μ Ο Σ Ν Ε Ι Κ Ι Π Π Ι Δ Α
Μ Ο Σ
- <
Β Ο Υ Λ Α Σ

latus A

τους . . . ηρ βου(αγός),
[Κλ]ούβιος Καλλικρ[άτης ὁ]
[καὶ] Σαπφίων.
Σπονδοφόροι·
Ἰσόδαμος Ἰουλίου,
[Ἀ]πολλώνιος (Ἀπολλωνίου),
[Ἀν]τίοχος (Ἀντιόχου),
[Ἐπα]φρόδιτος Τ[ρυφέρου?],
- - - - μαγό[ρας - -],
- - - - - - - - -

latus B

[- - - κ]ράτης Ν - -,
- - - - κλῆς,
- - - - νεικος Λυκο - -
[Δαμάρ]ης Βρούτου,
- - - Τειμοκλέους,
- - - μος Νεικιππίδα,
- - - μος,
- - - - ς <.
[Γραμματεὺς] βουλᾶς·
- - - - - - - -

Var. lect. *A* vs. 1 ΗΡ '*in Ligatur, wie es scheint*' M. D. *B* vs. 19 ΟΥ in ligatura.

Vs. 1 τους . . . ηρ βου[αγός?] Fraenkel. || 3 -ας Ἀπφίων idem. Nomen Σαπφίων praetuli, quia occurrit 189; cf. n. 163, ubi [Σα]φφίων supplendum est. Medio secundo altero hic catalogus scriptus esse videtur, dum Cluvius Callicrates idem sit, qui n. 155 occurrit. || 8 suppleverim [Ἐπα]φρόδειτος Τ[ρυφέρου] nisus titulo n. 20, 3, ubi quidam Trypherus Epaphroditi f. commemoratur, quem patrem huius esse suspicor. *B* 14 [Δαμάρ]ης Βρούτου supplevi ex n. 39, ubi patronomus munere iam defunctus designatur. [Διάρ]ης suspicatur Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 98. || 18 suppl. Hiller.

163 Marmor caeruleum a. 0,26, l. 0,15 prope porticus murum inventum. Tillyard ed. *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 470, 25.

Ο Υ Β Ι Ο
Φ Φ Ι Ω Ν - Ν
Ι Σ Ε Ι Μ Η Δ Ο Υ Σ -
Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ 3 Β Ο Α
′ Λ̄Ο̄ Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Ο Ι
Ν Ε Ο Σ

[- - - - Κλ]ούβιο[ς Καλλι-]
[κράτης ὁ καὶ Σα]φφίων ν[έος],
- - - - ι Σειμήδους,
[- - Κ]αλλικράτους 3 βοα[γός].
′ Λ̄Ο̄ Καλλικράτης ὁ κ[αὶ Σαφφίων]
νέος.
vacare videtur

Vs. 1. Forsitan [Κλ]ούβιο[ς] ego; [Βιτρ]ουβίο[υ vel ς] coniecit Tillyard. || 2 [Ἀ]φφίων pro Ἀπφίων esse positum iudicavit idem, neque vero mihi probatur. || 4 signum 3 post nomen Καλλικράτους quid sibi velit obscurum est. Tillyard de ornamento cogitavit. || 5 Λο(ύκιος?) Καλλικράτης Tillyard. At offendit, quod nomen gentilicium deest et quod praenomen Λούκιος littera Λ datur. Potius legerim Κλο[ύβιος] Καλλικράτης; nam vir huius nominis occurrit vs. 1. 2 et n. 155, 162.

164 Fragmentum Spartae ad latus orientale inventum. Unus Fourmontius fol. 40 exscripsit.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟ	- - Ἀπολλωνιο - - -
ΣΙΟ̆ΛΑΡΕΤΩΟ	[Γάϊο]ς Ἰούλ. Ἀρέτω[ν], - -
ΑΘΗΝΑΙΟ̆ΕΓ	- - Ἀθηναίου ἐπ[ιστάται τᾶς]
ΣΕΩΣ·ΤΗΣΑΙΙ	[Ἀναθέ]σεως [[τᾶς Ἀν[αθέσεως]]].
ΑΝΕΛΛΗΝΕΣ	[Π]ανέλληνες·
ΕΝΑΓΟΡ	[Ξ]εναγόρ[ας· - -]
ΑΣΙΚΡ	[Π]ασικρ[άτης - -]
- Σ	. . ες - - - -
Γ	- Γ- - - -

165 Ex schedis Fourmonti fol. 40 verso, qui lapidem viderat Magulae.

ΣΠΑΡΤΙΑΤΙ	- - - - - - -
Π ΚΛ ΦΙΛΟ	Σπαρτιατι[κός]
	Π. Κλ. Φιλο - -

Occurrit n. 116, 4 Τι. Κλαύδιος Φιλόστρατος. An est idem?

166 Spartae in museo n. 418. Fragmentum stelae marmoris albi, ab omnibus partibus mutilum. A. 0,23, l. 0,12. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

ΛΠΙ	[- - ἐπὶ - -] λαπι - -
ΕΣΒ	[- - - ὧν πρ]έσβυ[ς·]
ΟΥ *vac.*	- - - - - ου,
ΣΕΓ	[- - - - -]σθε[- - -],
	- - - - - - - - -

Vs. 1 Κλ(αύδιος) Πι - seu [Ἀσκ]λαπι - - Fraenkel. Nonne supplendum [ἐπὶ] Κλ. Πε[ρικλέους?] cf. 36 *B.* || 2 suppl. Prott.

167 Spartae in museo 719. Tabula marmoris, a superiore et sinistra parte fracta, a. 0,40, l. 0,21, cr. 0,04. Exscripsit a. 1902 Fraenkel in vico Parori. Ed. Tod *Cat.* Contulerunt Prott, Kolbe.

ΝΟΣ *vac.*
ΙΣΠΡΟΣΣΤΑΤΗΣ
ΣΑΝΑΘΕΣΕΟΣ *vac.*
ΙΟΣΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ
ΩΝΙΔΑΣ<ΟΑΓΑΘΟΣ
ΔΟΦΟΡΟΙΓΑΙΥΔΑΜΑΙ
ΕΝΑΡΧΙΔΑ *vac.*
ΛΙΟΣΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ
ΡΟΣ *vac.*

vac.

[1] . . . . . (.) νος [2] . . . ης προσστάτης [3] [τᾶ]ς Ἀναθέσεος, [4] [Γα. Ἰού]λιος Θεόφραστος, [5] [Λε]ωνίδας ⟨ ὁ ἀγαθός. [6] [Σπον]δοφόροι· Γά(ϊος) Ἰού(λιος) Δαμαί[7] [νετος(?)] Ξεναρχίδα· [8] [Γά(ϊος) Ἰού]λιος Λυσικράτης [9] [*patronym.* -]ρος.

Var. lect. Vs. 4 init. Tod dedit ρος. || 8 [Γα(ϊος) Ἰού]λιος Tod, ⁻ΑΙΟΣ Prott; illum secutus sum.

Vs. 4 supplementum hausi ex n. 506, qui titulus incidit in M. Aurelii et L. Veri Augustorum aetatem. || 6 supplevit Tod, qui in vs. 9 scribebat [ἔφο]ρος; at patronymicum exspectatur. Cave ne C. Iulium Lysicratem eundem esse censeas atque patronomum aetatis Traiani; immo eius nepos fuerit.

168 Lapis a dextra incolumis, a sinistra et superiore parte fractus. Ed. Foucart-Le Bas *Voy.* 505, 168 *i.*

ΑΜΜ
ΙΣΑΓΩΓΕΩΣΔΕ
ΟΜΝΗΜΟΝΕΣ *vacare videtur*
ΚΛΕΩΝΥΜΟΣΣΜΡΑΣΩΣΤΑΤΟΣ
ΟΔΕΙΣΙΟΣΕΥΚΑΤΑΛΛΑΚΤΟΥ
ΡΣΙΕΡΟΝΕΙΚΗΣΠΕΡΙΟΔΟΝΕΙΚΗΣ
ΑΙΙΟΥΣΕΚΟΥΝΔΟΣΜΥΡΩΝΟΣ
ΟΣ-ΔΑΜΑΙΝΕΤΟΣΘΕΟΞΕΝΟΥ
ΙΣΝΕΟΣΑΡΙΣΤΟΠΟΛΕΙΤΕΥΤΗΣ
ΦΛΑΒΙΟΣ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ
ΜΡΑΥ-ΠΑΣΕΙΝΟΣΠΟΛΥΝΕΙΚΟΥ
ΦΑΝΟΥΣΑΡΙΣΤΟΠΟΛΕΙΤΕΥΤΗΣ
ΑΙΣΑΡΕΙΩΝ-ΚΑΙΕΥΡΥΚΛΕΙΩΝ

Var. lect. Vs. 11 init. ΑΥ in ligatura.

[- ἐπὶ - - - - - - γρ]αμμ[ατέως - - - -]
[- - - - - - - - ε]ἰσαγωγέως δὲ - - - -
[ἱερ]ομνήμονες·
[*nomen patronym.*] Κλεώνυμος (Κλεωνύμου), Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Σώστρατος,
[- - - - Ἀφ]ροδείσιος Εὐκαταλλάκτου,
- - - - - ρ ⟨ ἱερονείκης, περιοδονείκης,
[- - - - Γ]άϊος Ἰού(λιος) Σεκοῦνδος Μύρωνος,
[Σέξτος Πομπήϊ]ος Δαμαίνετος Θεοξένου,
- - - - ης νέος ἀριστοπολειτευτής,
- - - - Φλάβιος Διονύσιος (Διονυσίου) ἀρχιτέκτων,
- - - - Μ((ᾶ))ρ(κος) Αὐ(ρήλιος) Πασεῖνος Πολυνείκου,
- - - - φάνους ἀριστοπολειτευτής,
[ἀγωνοθέτης Κ]αισαρείων καὶ Εὐρυκλείων.

Medio II. saeculo non antiquior. De C. Iulio Secundo v. n. 117. Cognomen Θεόξενος usitatum fuit in familia Pompeiorum; fuerit Sex. Pompeius Demaenetus pater patronomi Sex. Pompeii Theoxeni (II), de quo cf. n. 170. Vs. 6 ἱερονείκης victor ludorum vetustorum est, qui coronae honore afficitur; περιοδονείκης autem designatur, qui quattuor ludos magnos (Ὀλύμπια, Πύθια, Ἴσθμια, Νέμεια) vicit. De hieromnemonibus v. supra p. 14.

169 Spartae in museo n. 432. Fragmentum marmoris caerulei. Infra margo servatus; ad dextram, ad sinistram, in parte postica fractum; supra incertum num decisum. Scriptura pravissima. A. 0,14, l. 0,19, cr. 0,10. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

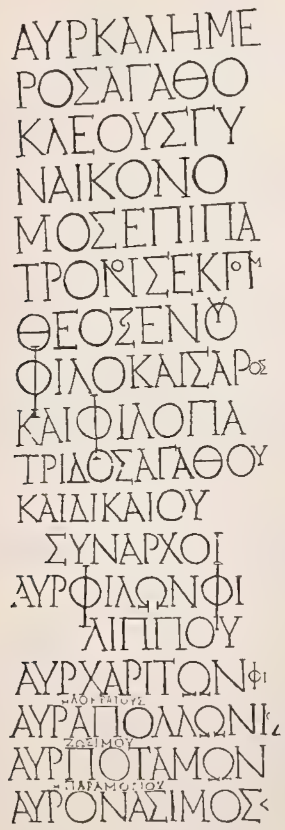
////ΟΣΜΕΝΙΠΠ///
//////ΟΣΑΡΜΟΝΕΙ////
//////ΓΚΑΛΛΙΣΤΟΣ<
////////ΠΙΩΝΓΤΚΔ//////

- - - - - - - - -
- - - ος Μένιππ[ος],
- - - ος Ἁρμόνει[κος],
- - -, Γα. Κάλλιστος ⟨,
- - - πίων γ΄, ΤΚΔ΄.

Var. lect. Todii vs. 4 ΠΙΟΝΓΤΚΔ.

'In versu quarto Γ significavit homonymiam patris et avi, ΤΚΔ annum trecentesimum vicesimum quartum aerae alicuius, quam si incepisse sumis ab anno a. Chr. n. 146, ut titulus exaratus sit anno p. Chr. n. 178, non obloqui videtur scripturae indoles' (Fraenkel). Aera si est κατὰ τὸν Σεβαστὸν i. e. inde ab anno 11 p. Chr. n. (cf. Wilhelm *Beiträge* 156), annus est 335.

170 Stela marmoris albi a. 2,85, l. 0,37, cr. 0,18; inaedificata in muro Byzantino. Litterae a. 0,045; in vs. 8, 10, 16, 18, 20 a. 0,015. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 123, 48³, unde imaginem repetivimus.

Αὐρ(ήλιος) Καλλήμε-
ρος Ἀγαθο-
κλέους γυ-
ναικονό-
μος ἐπὶ πα-
τρονό(μου) Σέκ(στου) Πομ(πηίου)
Θεοξένου
φιλοκαίσαρος
καὶ φιλοπά-
τριδος ἀγαθοῦ
καὶ δικαίου·
σύναρχοι·
Αὐρ(ήλιος) Φίλων Φι-
λίππου,
Αὐρ(ήλιος) Χαρίτων Φι-
λοκράτους,
Αὐρ(ήλιος) Ἀπωλλώνιο̣ς̣
Ζωσίμου,
Αὐρ(ήλιος) Ποτάμων
Παραμόνου,
Αὐρ(ήλιος) Ὀνάσιμος (Ὀνασίμου).

Sex. Pompeius Theoxenus, quem M. Aurelio non antiquiorem esse hic catalogus docet, alius est atque pater Pompeiae Pollae (n. 596), qui exeunte primo saeculo viguit. Immo illius abnepos fuerit. Haud scio an frater intelligendus sit Πομ(πηίου) Ἀριστοτέλους τοῦ Μηνοφάνους, quem habes n. 302.

171 Fragmentum marmoris albi a. 0,08, l. 0,15; margo superior servatus; litterae 0,015 a. Ex Koesteri ectypo exscripsi.

ΦΙΛΟΣΤΡΑ
ΕΠΙΠ
ΙΙΑΝ

Φιλόστρα[τος - - -]
ἐπὶ π[ατρονόμου Γα. Ἰου.]
Π̣α̣ν[θάλους? - - -].

Vs. 3 ΙΤΑΝ Köster.
Exeunte saec. II.

172 Fourmont fol. 106 (CIG 1285). Lapidem Spartae in museo vidit Roß Inscr. Gr. ined. I 15. Fragmentum lapidis incendio musei fere deleti ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 707, 23, *Voy.* II 170. Habeo in schedis apographa Fourmontii et Rossii a Fraenkelio exscripta, quae fere inter se congruunt. Quae Le Bas non iam viderat, lineis subductis significavi.

. . . . ΄ΣΙΙΟΡΚΙΣ . . .
. . . ΖΑΑΥΡΑΡΙΩΝ Ϡ
. . ΙΟΣΕΥΤΥΧΑΑΥ . . . .
ΝΙΟΣΚΑΜΕΙΝΑΙ . . . .
ΔΑΜΟΝΙΚΟΥΛ . . . . .
ΡΩΜΑΝΟΥΑΥ . . . .
ΖΩΣΙΜΑΑΥ . . . . . .
ΥΠΟΑΛΗ . . . .
ΦΙΛΗ
ΣΘ

[Γάϊο]ς Πόρκιο̣[ς - - - - - - - - - -]
[Σω]ζᾶ, Αὐρ. Ἀρίων (Ἀρίωνος), [Ἀβίδιος Σά-]
[τυ]ρ̣ος Εὐτυχᾶ, Αὐ[ρ. - - - - - - -]
νιος Καμεινᾶ, [Ι - - - - - - - - -]
Δαμονίκου, Α̣[ὐρ. - - - - - - - -]
Ῥωμανοῦ, Αὐ[ρ. - - - - - - - - -]
Ζωσιμᾶ, Αὐ[ρ. - - - - ἀπελευθερωθεὶς]
ὑπὸ Ἀλε - - - - - - - - - - - - -
Φιλητ - - - - - - - - - - - - - -
σθ - - - - - - - - - - - - - - -

Var. lect. Ross, Lebas. Vs. 10 ΣΩ.

Vs. 1 suppl. Le Bas. || 2 [Σω]ζᾶ idem. || 4 extr. Καμεινᾶ Le Bas non probante Foucartio; idem nomen *Ath. Mitt.* XXVI 1901, 122 Z. 53. || 8. 9 ὑπὸ Ἀλε[ξάνδρου τοῦ] | Φιλήτου idem; suppl. Hiller.
Exeunte II. saec. vel ineunte III. Vs. 2 supplevi ex 539.

173 Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 706, 21 = *Voy.* II 206.

_ΙΙΣ
ΖΑΑΥ
ΟΣΕΥΤ
/Α

- ς̣ Π̣ό̣[ρκιος - - -]
[Σω]ζᾶ, Αὐ[ρ. - - -]
- - ος Εὐτ[υχᾶ - -]
- - - - - - -

Var. lect. Vs. 2 ΛΥ *Voy.*
Nonne est fragmentum tituli 172?

174 'Spartae prope turrim septentrionalem.' 106 et 194 (CIG 1294).

. . . . . . ΙΛΙΙΝ Ο Σ
. . . . . ΑΥΡΔΙΟΝΥ
. . . . ΡΑΠΟΛΛΩ *vac.*
. . . ΥΡΑΡΙΣΤΩΝ
ΕΥΤΥΧΙΩΝ
ΣΙΚΛΗΣ
\ Σ
ΗΛΙΟΥΣ
ΔΟΣΣΩ
ΤΗΝ ΔΕ ΤΗΣ
ΙΟΝ Ϡ
ΠΟ
ΑΜΜΑ
Ν Ϡ
ΙΡΟΣ

[Τίτος Ὀκτάουιος Λογ]γ̣ε̣ῖνος,
[- - - - - -] Αὐρ. Διονυ-
[σ - - - Αὐ]ρ. Ἀπολλω-
[ν - - - Α]ὐρ. Ἀρίστων,
[- - - Αὐρ.] Εὐτυχίων,
[- - Αὐρ. Πα]σικλῆς,
- - - - - α̣ς.
[- - - Αὐρ]ηλίους
- - - - - δος Σω
[- -, ὑπηρέ]την δὲ τῆς
- - - - ιον Ϡ
- - - - Πο
[- - - γρ]αμμα(τεύς)
- - - - ν Ϡ
- - - - ιρος.

Vs. 1 ex n. 516 hausi. || 2—5 supplevit Boeckh: Αὐρ. Διονύ[σιος] | [Αὐ]ρ. Ἀπολλώ[νιος] | [Α]ὐρ. Ἀρίστων | Εὐτυχίων. || 10 Hiller. || 8. 13 Fraenkel in schedis. || 15 [μάγε]ιρος idem. Aurelius Eutychio, ni fallor, redit n. 566, ubi munere bidei fungitur.

175 Fragmentum marmoris caerulei, undique mutilatum, a. 0,21, l. 0,23, cr. 0,05. Litterae circiter 0,03 *a*. Sparta Hafniam in museum translatum, ubi sub n. *AB b* 122 custoditur. Habeo ex apographo, quod liberalitati Blinkenbergi debetur.

ι Ρ Ε ι
Ι Π Γ Λ Σ Ͱ
Ͻ Ν Λ Γ Λ Θ Ο Τ
Ν < Π Γ
ʼ Ρ̄ Λ Π Ο
Ο Ρ

Vs. 2 [Ἀγρ]ίππας Ἀ - - Hiller. || 3 - - ων Ἀγαθόπ[οδος] agnovit Fraenkel. Occurrit quidam Μ. Αὐρ. Ἀγαθόπους Ἀγαθόποδος n. 565. || 5 [Α]ὐρ(ήλιος) Ἀπο[λλ - -].

---

176 = CIG 1423 *c*. In latere inferiore eiusdem lapidis, in quo n. 661, ubi lemma et textum dedi.

Γ. Εὐέλπιστος,
Εὐδαιμονίδας Νικοκλέος,
Κλαυδιανὸς Μακεδόνος,
Χαρίξενος (Χαριξένου).

---

177 Lapis oblongus a tergo fractus, margo dexter servatus, sinister laesus. Latus superius apte praeparatum ad adiciendos lapides vicinos, a sinistra foramen, cui ferrum insertum erat; a. 0,33, l. 0,89, cr. adhuc 0,53. Litterae 0,022 a. apicibus ornatae I. p. Chr. n. saec. scriptae. Ed. Preger *Ath. Mitt.* XXII 1897, 339. Iacet Spartae in museo, ubi exscripsi.

- Α ι Ο Σ Α Γ Ι Ω Ν Ο Σ
Π Ο Ρ Ι Δ Α Σ Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α
Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Α Γ Α Θ Α Μ Ε Ρ Ο Υ
Ν Ε Ι Σ Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Σ <
Ξ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Ξ Α Γ Η Τ Α Σ

Var. lect. Pregeri vs. 2 ΤΟΡ. || 4 ΞΙ.

. . . . . . – αιος Ἀγίωνος,
. . . . πορίδας Δαμοκρατίδα,
[Ἀρι]στοκράτης Ἀγαθαμέρου.
[Μά]ντεις· Φίλιππος (Φιλίππου),
[Θ]εόδωρος (ἐ)ξαγητάς.

Vs. 2 [Ἀγητ]ορίδας temptavit Preger. || 3 idem supplevit. || 4 [Δέ]ξις idem; attamen nomen patris desideratur. || 5 ἐξαγητάς scripsi ratus litteram Ε a lapicida omissam vel Ξ et Ε in ligatura Ξ coniunctas esse.

---

178 'Mistrae.' Ed. Leake *Morea* III 11. Ni fallor initium tituli servatum est.

Α Γ Α Θ Ο Κ Λ
Α Λ Ε Ξ Ι Κ Ρ Α
Μ Ε Σ Σ Ι Ο Σ Σ
Α Π Ο Λ Λ
Δ Α Μ Ο
Μ Ο

Ἀγαθοκλ[ῆς - -]
Ἀλεξικρά[της - -]
Μέσσιος Σ - - -
Ἀπολλ[- - -]
Δαμο - - -
Μο - - -

Vs. 3 Μέσσιος Leake pro ethnico urbis Messae habuit l. l. I p. 287. Immo est nomen gentile Romanum.

---

179 'Spartae prope turrim magnam' septentriones versus. Fourmont fol. 106 et 185 verso (CIG 1275).

. ι Ι Υ ʼ . . . . .
Δ Ι Ο Γ Ε Ν . ✓ . .
Τ Ο Κ Λ Η Σ . . . . .
Ε Π Ι Σ Τ Α Τ Ͱ . . . .
Γ Α Ι Ο Σ Ι Ο Υ / . . . . .
Σ Τ Ρ Ω Μ Ν Ω Ι . . . . .
Κ Α Λ Π Ω Ν Σ ι . . . .
Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Σ . . . .
Ι Α Τ Ρ Ο Σ Κ Λ Ε Ο Β Ϲ . . . .
Ε Γ Ρ Α Ψ Ε Α Γ . . . . . .

\- - - - - - - - - -
Διογεν - - - - - -
τοκλῆς - - - - - -
ἐπιστάτη[ς τῆς ἀναθέσεως]
Γάϊος Ἰουλ[ιος - - -]
[Ἱε]ρω[νύμ]ῳ κ[άσεν - -]
Κάλ[λ]ων Σ - - - - -
γραμματεύς - - - - -
ἰατρός· Κλεόβο[υλος - -].
ἔγραψε Ἀγ - - - -

Vs. 7 suppl. Boeckh. An fuit [Ἀσ]κλάπων? Wil.

---

180 Basis quadrata, olim 'Spartae prope turrim septentrionalem'. Fourmont fol. 104 et 179. (CIG 1283.)

Κ Ι . . . .
Τ Ι Μ Ο . . . .
Λ Ο Υ Ε Α Ι . . .
Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ι . . .
Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Σ . .
Ξ Ε Ν Α Ι Ο Σ . .
Ο Ν Α Σ Ι Κ Λ Ι .
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι
Σ Τ Ε Φ Α Ν . . .
Π Ρ Α Τ Ο Μ Ε
Α Λ Ε Ξ Ι Μ
Α Ρ Ι Σ Δ Ο Δ
Α Ρ Χ Ι Α Δ Α
. . . . Λ Α Ρ Ι

Κι - - - - -
Τιμο - - - - -
[Μ]ου[σ]αῖ[ος] - -
Φιλοκλεί[δας - -]
Φίλιππος - - -
Ξεναῖος - - -
Ὀνασικλ[- - -
Διονυσι - - - -
Στεφαν - - - -
Πρατομε[ν - - -]
Ἀλεξιμ - - - -
Ἀρισ[τ]όδ[αμ - -]
Ἀρχιάδα[ς - - -]
\- - δαρι - - -

Vs. 3 suppl. Wil.

---

181 Spartae in museo 671. Fragmentum tabulae marmoris caerulei, margo sinister servatus, a. 0,18, l. 0,14, cr. 0.08. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

Α Ρ Ι Σ Τ Ϲ
Α Σ Κ Λ ˡ
Τ Ε Λ ˡ
Π̈ Α

Ἀριστο - - -
Ἀσκλη[πι - -]
Τελ[ε - - -]
Πό(πλιος) Α -

Vs. 4 Πό(πλιος) Α[ἴλιος] Tod.

182 Spartae in museo 376. Tabula marmoris caerulei, margo sinister servatus; a. 0,20, l. 0,20, cr. adhuc 0,18. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Protf.

ΦΙΛΟΙ
ΦΙΛΩΝΙ
CωCΙΚΙ
ΙΟΥΛΙ
ΝЄΙΚΙ
ΙϹΥΛ

Φιλο - - - - -
Φιλωνι - - - -
Cωcικρ[άτης - -]
Ἰούλι[ος - - -]
Νεικ - - - - -
Ἰούλ[ιος - - -].

Var. lect. Vs. 1 '*the fourth letter may be* ω' Tod.

183 'Mistrae.' Ed. Leake *Morea* III 10.

Ι.ΟΥΛΙ
ΚΑΛΛΗ
ΗΡΑΚΛ

Ἰούλι[ος - -]
Καλλη - - -
Ἡρακλ - - -

184 Fragmentum marmoris cani, a sinistra et inferiore parte incolume, a. 0,325, l. 0,13, cr. 0,105. Litterae a. 0,022. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 134, 60.

ΚΑΛ
ΝΙΚ
ΧΑΛΕ
ΟΝΗΣ
ΤΟΣ☙Σ
ΝΙΚΙΑ_
ΝΙΚΑΝ

Καλ[λικ - - - - -],
νικ[ίδα, - - - - -],
Χαλε[ῖνος Χαλείνου],
Ὀνης[ιφόρος Χρυσέρω-],
τος ☙ C - - - - -,
Νικίας - - - - -,
Νικαν[- - - - -].

Vs. 1. 2 suppl. Hiller ex n. 185. || 3—5 Woodward ex titulo 20, qui exeunte saeculo I. p. Chr. n. incisus est.

185 Mistrae 'prope castellum' exscripsit Fourmont fol. 110, p. 309 verso (CIG 1293). Deinde edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 714, 38 et *Voy.* II 171 (Meister *SGDI* 4455). Exemplar Le Basii, quod exstat *Voy.*, repetivi.

ΚΑΛΛΙΚ
ΝΕΙΚΙΔΑ
ΔΙΟΝΥΣ
ΛΙΟΣΤΡΑ
ΛΙΟΣ

Καλλικ - - - -
νεικίδα, - - - -
Διονυς[ι - - Αἰ-]
λιο(ς) Στρα[το - -]
- - λιος - - -

Var. lect. Vs. 4 ΛΙΟΣΠΡΑ Fourmont, ΑΙΟΣΤΡΑ Le Bas *Rev. arch.*

I. p. Chr. n. saec. Restitutio Le Basii: Καλλικ[λῆς] | Νεικίδα, | Διονύς[ιος] | Λεωστρά[του, | Σιμύ]λιος | [τοῦ δεῖνα. Foucart vs. 4 mavult scribere Διοστρά[του] || 5 . . . λιος cf. *Expl.* II p. 94. An pertinet ad n. 132?

186 Edd. Roß Inscr. Gr. ined. 19. W. Vischer *Epigr. und arch. Beiträge* 27 (= *Kl. Schriften* II 42). Inverso versuum ordine ex Trézelii apographo Le Bas *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 146, 39 et *Expéd. de Morée* II 78, 18 tab. 61, 4.

ΕΙ..
ΙΔΑΜΑΡΗ
ΥΧΙΑΣΝΙΚΟΚ
ΚΡΑΤΗΣΛ
ΝΕ

- - Ἐτεο[κλ - -]
- - ι Δαμάρη[ς -]
- υχίας Νικοκ - -
- - κράτης Δ - -
- - - νε - - -

187 Fragmentum marmoris albi, undique mutilum, a. 0,20, l. 0,20, cr. 0,07. Litterae a. 0,035—0,038 impolite incisae. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 133, 57.

ΥΣΙΠΠΟ
ΗΣΣΤΕΦ
ΑΣΝ

- - Λυσίππο[υ],
- - ης Στεφ[άνου],
- - - ας Ν *vel* Μ - -

Vs. 2 Woodward de Agathocle Stephani f., cuius cursum honorum habes n. 32*A*, cogitabat. Sed res incertissima.

188 Mistrae in museo tabula marmorea, ad dextram margo et stria, quae circumdabat scripturam. A. 0.26, l. 0,38, cr. 0,11. Exscripsit Protf.

ΕΟ
ΝΤΑ
ΞΑΕΠΑΓΑ
ΑΜΑΡΑΝΤΟϹ
ΚΟΚΛΗϹ

- - - - - - - εο -
- - - - - αντα - -
[- - - Ἀλε]ξᾶ, Ἐπάγα-
[θος - - - ,] Ἀμάραντος
[Δημέα - - , Νει]κοκλῆς.

Vs. 4. 5 temptaverim Ἀμάραντος [Δημέα]; neque vero liquet, utrum Ἀμάραντος maior an minor natu intelligendus sit. Cf. n. 40.

189 Tria fragmenta marmoris, Spartae prope templum Lycurgi exscripsit Fourmont p. 26 et 215 verso (CIG 1290). Fragm. *a* et *b* alterum alteri adiungi potest, fr. *c* undique mutilatum est.

a *b*

ΜΑΝΙ ϽΙΚΛΟΥ
ΣΑΠΦΙΩ ΝΚΛΗ/
Ͻ ΙΙΛΑΡϹ ΥΙΕΡΜΙ
ΟΝΟΘΕ

c

ΩΝ
ΔΟΣ

a, b

- - - μανι Ͻ ι Κλούβιος Καλ-
[λικράτης ὁ καὶ] Σαπφίων, Κλη / - -
- - - - ων Ἱλάρου ἱερομν[ήμων]
[- - - - - - ἀγ]ωνοθέ[της].

Supplevi ex n. 162.

190 In marmore caeruleo invento iuxta murum porticus. Edd. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 458, 8, Woodward XV 102.

ΝΙΚΗΦ
ΠΑΣΙΩΝΟ
ΚΡΑΤΗΣ
ΙΣΤΟΣΣΩΤΗΡΙ
ΟΥΣΗΡΑΚΛ
ΣΕΠΙ

Hunc in modum restituerim Woodwardi apographo nisus:

- - - ς Νικηφ[όρ - -]
[- - -] Πασίωνος,
- - - κράτης (- - κράτους),
[Εὐέλπ]ιστος Σωτηρι - -,
- - ους, Ἡρακλε - -,
- - - ς Ἐπι - - *vel* Σεπτ[ιμ - -].

Vs. 4. [Εὐέλπ]ιστος Σωτήρ [Φ?] Woodward. || 5 Ἡρακλε[ίδας] idem.

191 Fragmenta duo marmoris cani, a. 0,25, l. 0,25, cr. 0,05. Litterae a. 0,035 apicibus ornatae. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 133, 59.

Ε Ι Ι	- - ἐπ[ὶ] - - - -
Π Ρ Ε Σ ∠	[ὧν] πρέσ[βυς - - -]
Σ Α Γ Η Σ	- - ς Ἀγησ[ιλάου - -]
Ο Σ Θ Ε Ο	- - ος Θεο - - - -
Λ Η Σ Φ	- - λης φ - - - -

192 Spartae in museo 378. Fragmentum columnae marmoris albi, a. 0,40, diameter 0,30. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott. *Ect.*

a Ι Φ Ι^Α Κ Φ Ι	
vacat	*b* - - - - -
b Λ Λ Ι Κ Ρ Α	[Κ]αλλικρά-
Ι Σ ⊰ Τ Ο Υ	[τ]ης ⟨ τοῦ
Ι Π ‾ Ο ∖	. . ἵππου
C	- - - - -

Var. lect. Vs. 1 ‿ΙΑΚΕCΙ Tod.

Restituit Tod.

193 Spartae in museo 384. Fragmentum stelae marmoris caerulei, a superiore et a dextra parte margo servatus; in medio dextro latere foramen; a. 0,46, l. 0,26, cr. 0,20. Ed. Baumeister Philologus IX 1854, 184 (Meister *SGDI* 4463), Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Ο Δ Α Μ Ο Υ	- - οδάμου,
Ε Ν Ν Υ Χ Ο	- - Ἐννύχο[υ],
Ι Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α	- - ικρατίδα,
Ε Ο Ν Ι Κ Ο Υ	- - εονίκου,
Σ *vacat*	- - ς.

Var. lect. Vs. 2 post Ο nulla littera (Fraenkel). An fuit Θ?

Vs. 2 Velim conferas nomina Παννύχιος, Πάννυχος.

194 Ed. Roß Inscr. Gr. ined. I 24. Lapidem domui Νικολάου Σατράκη insertum esse W. Vischer *Epigr.-arch. Beiträge* 27 (= *Kl. Schriften* II 42) auctor est. Expressi Rossii apographum ex diario.

ϽΣ	- - - - ος - -,
Τ Ο Σ Κ Λ	- - - τος Κλ - -,
Τ Ε Ι Μ Η Τ Ο	[- - Ἀ]τειμήτο[υ],
Μ Α Χ Ο Σ ⟨	- - - μαχος [- - μάχου],
ʹ Ξ Ι Π Π Ο Σ Φ	[- - Ζε]ύξιππος Φ - -,
Γ Ι Ο Υ	- - - - γίου.

Vs. 3 supplevit Fraenkel. || 5 [Λύς]ιππος Φ[ιλοχαρίνου] Roß.

195 In marmore rubro. ʽστῇ Παρόρῃ in muro ecclesiae τῆς Παναγίαςʼ, ubi CIG 1273 et 1308. Fourmont p. 13, fol. 30 verso et fol. 209 (CIG 1280).

- - - - - - - - - - - - - - -	
- - - - - Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ο -	- - - - - ικράτεο[ς],
- - - - Μ . Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α -	[- - - Δα]μ[ο]κρατίδα,
- - Α Γ Α Θ Α Ν Ο Ρ Ο Σ - -	- - - Ἀγαθάνορος, -
- - Α Ρ Η Τ Ι Δ Α Σ *vac.*	[- - Χ]αρητίδας,
. . . Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ο -	- - - Ἀριστοκράτεο[ς],
. Ξ Υ Δ Α Μ Ι Δ Α Σ - - -	- - , Εὐδαμίδας - -,
Α Γ . Ω Ν Ο Σ - - - -	- - Ἀγ[ί]ωνος, - - -
Ξ Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν Ξ -	[- - -]ς, Ξενοφῶν Ξ - -,
Α Γ Η Μ Ο Ν Ο Σ Κ	- - Ἀγήμονος, Κ - -

Vs. 4 suppl. Hiller. || 7 Ἀγ[ί]ωνος vel Ἀπ[ί]ωνος Boeckh.

196 Spartae; in marmore. Fourmont fol. 106 (CIG 1482 [C. Keil specimen onomat. Gr. 85]).

Λ Λ Ω Ν Ι C	[- - Ἀπο]λλώνιο[ς -]
Ν Θ Η Ρ Ο Σ C	[- - Πά]νθηρος Ο - -
Ο Ρ Κ Ο Σ ∖	[- - - Δ]όρκος ∖- -

Vs. 1. 3 supplevit Fraenkel. || 2 C. Keil, qui confert 159, 18.

197 Marmor caeruleum a. 0,26, l. 0,25, cr. 0,24. Litterae a. 0,04; inventum in turri muri meridionalis. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 467, 20; cf. Woodward ibid. XV 1909, 103.

Π ΜΕ	Πό(πλιος) Μέ(μμιος) -
Κ Α Ρ Υ	κᾶρυ[ξ]
Θ Υ Μ Ο Κ	Θυμοκ - - - - - -
Ρ Α Ν	ῥάν[της]
	- - - - - - - -

Var. lect. Vs. 3 extr. Κ Woodward, Ν Tillyard.

De nominum catalogo cogitavit Tillyard. Vs. 3 Θυμοκ[ράτης?] Woodward. || 4 suppl. Hiller.

198 Fragmentum basis rotundae marmoris albi, margo infra servatus; a. 0,20, l. 0,27. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 74, 70[2].

_ Κ Ο Σ	- - - σκος
Γ Ο Σ Φ Ι Λ Ι Σ	- - - τος Φιλίσ[του?]
Λ Η Μ Ο Σ Ι Ο Ι Α Γ	- - - Δημόσιοι· Αγ *vel* Απ - -

199 Frustulum marmoris caerulei opisthographum. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 470, 24.

A	*B*
Ο Σ ‾	Ι Ο
∖ Ο Υ Σ	Ε Ι Σ Ι Ω
Ο Υ	Κ Λ Ε Ω Ν
Π Ι Ο	Σ ⟨ Σ Υ
- - - -	Ν Υ Μ

De nominum catalogo cogitat Tillyard, qui legit 7 [Ἀφροδ]εισίῳ; immo Εἰσίω[ν]. || 8 Κλεών[υμος] Till. || 9 Σ[ί]συ[φος] Wil.; - - ς ⟨, Συ - - Ko. || 10 [Κλεώ]νυμ[ος] Till., Νυμ[φ - -] Wil.

200 Spartae in museo 623. Fragmentum marmoreum, a. 0,105, l. 0,12, cr. 0,095; margo dexter servatus. In latere angustiore dextro *B* litteris maioribus scriptum est, fortasse postea. Exscripsit Fraenkel. Ed. Tod *Cat.*

A	*B*	*A*	*B*
Ν Ο Β Ι C///	Κ Λ /	[- Ζη]νοβίο[υ],	Κλ - - -
Ι Ο Υ	Λ Ο Π	- - ίου,	Λοπ - - -
Ο Ν Ι Κ Ο Υ	‾ Ρ Ο	- - ονίκου,	Τρό[φιμος?]
Θ Ο		- - θο -	

B vs. 2 fortasse Λογγ[εῖνος] coniecit Tod.

201 Frustulum marmoris a. 0,105, l. 0,15, cr. 0,07; litterae a. 0,025. Misthrae in museo exscripserunt a. 1903 Fraenkel, 1905 Kolbe.

Ι /////////	- - - - - - - - -
Ο Μ C	[ἐπὶ πατρον]όμο[υ? - -]
Ͻ Τ Ο Υ ‾	[- - - δ]ότου τ[οῦ -]
‾ Ω Ν Ν	[- - Ν]έων Ν[έωνος?]

Var. lect. Vs. 3 extr. et vs. 4 init. et fin. neglexit Fraenkel.

Fraenkel vs. 2 [ἀγοραν]όμο[ι]?

202 Spartae in museo 630. Fragmentum marmoris, undique mutilum, a. 0,15, l. 0,12, cr. 0,04. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Θ Ε
Υ . Μ Λ Ι
Π Ι Π Α Τ
Ι ◇ Β Ω . Ϲ Ι
Ν Τ Ε Ρ

Var. lect. Todii. Vs. 2 ΥοΜΛϹ || 4 ΄ΡΒΩοΟΤ.
Agnoscitur vs. 3 [ἐ]πὶ πατ[ρονόμου - -].

203 Marmor canum a dextra integrum, a. 0,15, l. 0,13, cr. 0,12; litterae a. 0,029. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 76, 76.

Ι Ο Υ	- - - ίου,
Π Ο Υ	- - - που,
Ο Ν Ο Σ	- - - ονος.

204 Spartae in museo 510 fragmentum marmoreum undique fractum. A. 0,17, l. 0,20, cr. 0,14. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel. Todium sequor.

Ι Κ Λ	- - ικα - - - -
Γ Ι Γ Ο Ν Ο Σ	[Ἀν]τίγονος - -
Λ Π Ο Σ	[Σίπο]μπος - -

Supplevit Tod vs. 2.

205 Marmor caeruleum a. 0,27, l. 0,23; inventum in ecclesia, quam vocant Ἁγία Σώτειρα. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 474, 30.

Α	- α - - -
Ͻ Ν Ο Σ Θ Ε Ο	- ονος θεο -
vac.	*vac.*
Ι Μ Ο Σ Ι Ο Σ	[δη]μόσιος.

206—209. οἱ σιτηθέντες. Foucart τοὺς σιτηθέντας thiaso interfuisse iudicat, qui Helenam et Dioscuros colebat (*Explic.* p. 82; cf. Ziebarth *Griech. Vereinswesen* 64). Contra quem disputaverunt Deneken De theoxeniis 22[1], Paton De cultu Dioscur. 19, Poland *Gesch. d. griech. Vereinsw.* 71, cf. 7 not. ***; enumerari enim eos, qui publice sollemnibus in honorem deorum habitis cenaverant.

206 Spartae in museo 202. Stela marmoris caerulei, a. 0,68, l. 0,495, infra 0,515, cr. 0,17; supra titulum, qui prope evanuit, anaglyphum in quo Helena et Dioscuri repraesentantur. Edd. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 39 et anaglyphi imaginem tab. D. 1, Vischer *Epigr.-arch. Beiträge* 28, Le Bas-Foucart *Voy. expl.* p. 82 ad n. 163*a*, Dressel-Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 384, 202 (Meister *SGDI* 4441), Tod *Cat.* (cf. Wace ibid. p. 158). Exscripsit Prott.

anaglyphum

. . . . . Η Θ Ε Ν Τ Ε Ϲ Ε Π Ι Ϲ Ι Δ Ε Κ Τ Α Δ Ε Ξ Ι Μ Α Χ Ο Ϲ Ϲ Ι	[Οἱ σιτ]ηθέντες ἐπὶ Σιδέκτα· Δεξίμαχος Σι-
Ι Ο Ν Λ Ϲ Ι /// Ι Η Ϲ Π Ρ Α Τ Ο Ν Ι Κ Ο Υ Β Ι Δ Υ Ο Ϲ Λ Ο Ν	[δέκτα], Ὀνασι[κλ]ῆς Πρατονίκου. Βίδυος· Λον-
Γ . . . Υ Ϲ Ι Α Ϲ Ϲ . Ι Ι Ι Ι Ϲ Ο Ϲ Ι Ι Λ Τ Ρ Ο Φ Ι Λ Ο Ι Ϲ Ν	[γεῖνος ⟩.] Γ[ερο]υσίας· Σ[ω]σίνι[κ]ος Πατροφίλο[υ]. Ἔ[φο-]
Π Λ . Ι Κ Ρ . Ι . . . Ν Ο Μ Ο | Υ Λ Λ Ξ Λ / Λ Υ	[ρος· - - -] Πα[σ]ικρ[ά]τ[ους]. Νομοφύλαξ· Λ /Ι Υ.
Ο . . Ν Ι Ι Ο Ϲ Γ Ρ Ο /// Ρ Λ Μ Λ Ν Η Ϲ	- - - - ο . . νι Ι - - ος γ(ραμματεὺς) βο[υ(λᾶς)] . . . .] νης

Var. lect. Praeter Marcum Tod editores nihil nisi vs. 1 delineaverunt. || Adnotationes Prottii: 2 in fine ΛΟ incerta. || 3 med. Ϲ ante ΟϹΙΙΛ incertum. || 4 extr. post νομοφύλαξ omnia incerta. || 5 extr. inter ΟϹ et ΝΗϹ omnia incerta.

Vs. 1. 2 Σι[δέκτα] coniecit Prott. || 2 suppl. Tod. || 3 supplevi. || 4 suppl. Prott.
Suo iure primo a. Chr. n. saeculo tribuit Tod. De Sidecta cf. 209, 2 et 3.

207 Spartae in museo 201. Stela marmoris albi fastigiata anaglypho ornata: Helena stans inter Dioscuros; a. 0,70, l. 0,48, cr. 0,13, dexter angulus inferior laesus, latus inferius aptum, cui alius lapis subiungatur. Edd. Conze-Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 39 et tab. D. 2 (Le Bas-Foucart *Voy. expl.* p. 82 ad n. 163*a*), Dressel-Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 385, 203 (Meister *SGDI* 4442), Tod *Cat.* (cf. Wace ibid. p. 158). Contulit Prott.

anaglyphum

Ο Ι Σ Ι Τ Η Θ Ε Ν Τ Ε Σ Ε Π Ι Α Ν Σ Ε Τ . .

Οἱ σιτηθέντες ἐπὶ Ἀνσετ . . . ·

Catalogum in alio lapide incisum esse editores adnotaverunt. ἐπὶ Ἀνσέ[του] Meister; Ἄνσετος = Ἄνθετος.

208 Marmor caeruleum a sinistra et superiore et inferiore parte incolume, muro insertum ecclesiae, quae vocatur Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, in vico Magula, a. 0,40, l. 0,16. Ed. Dürrbach *Bull. Hell.* IX 1885, 512, 4, (Meister *SGDI* 4443). Exscripsit Fraenkel. Habeo quoque ex schedis Purgoldii apographum a. 1882 factum. Dürrbachii exemplar ex Fraenkelio vel Purgoldio completum expressi. Contulit Prottius.

	[Οἱ σιτηθέντες ἐπὶ - - -]
	[- - - - - - - - -]
	[- - - - - - - - -]
Κ Α Λ Λ Ι Δ Α Μ Ο Σ Α Λ Λ	Καλλίδαμος [Κ]αλλ[ι- - -],
Π Α Ν Τ Ι Α Σ Α Ν Τ Ι Κ Λ Ε Ο Σ	Παντίας Ἀντικλέος, - - -,
Α Ν Τ Ι Λ Α Σ Α Ι Ν Η Τ Ι Δ Α Γ Λ Ι	Ἀντίλας Αἰνητίδα γλυ[φεύς],
Α Ν Δ Ρ Ι Α Σ Α Ν Δ Ρ Ι Ω Ν Ο Σ Ψ Ι Λ Ι Ι	Ἀνδρίας Ἀνδρίωνος ψιλι[νοποιός],
Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ι	Καλλίστρατος Καλλικρατί[δα - -],
Δ Α Μ Ι Ω Ν Δ Ι Ω Ν Ο Σ Β Α Φ Ε Υ Σ	Δαμίων Δίωνος βαφεύς,
Ε Υ Τ Υ Χ Ο Σ Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Σ	Εὔτυχος γραμματεύς,
Χ Α Ρ Ι Τ Ω Ν Υ Π Η Ρ Ε Τ Α Σ	Χαρίτων ὑπηρέτας,
Ν Ι Κ Η Φ Ο Ρ Ο Σ Μ Α Γ Ε Ι Ρ Ο Σ Τ Ο Γ	Νικηφόρος μάγειρος τὸ γ΄.

Var. lect. Vs. 1 extr. ///ΛϹ/// Purgold. || 4 extr. Prottium secutus sum, ΨΙ Dürrbach, ΤΙΜ Purgold, ΤΥΛ Fraenkel.
I. saec. a. Chr. n. Supplementa debentur Dürrbachio, qui vs. 1 scripsit Καλλίδ[α]μος [Κ]αλλ[ιδάμου]. Superest de catalogo thiasi cuiusdam, ut iudicat Meister. Andrias redire videtur n. 212, 27. 28 ἐπὶ Ἀριστομάχου, ubi pater est duorum thiasotarum.

209 Spartae in museo 203. Stela marmoris albi, nunc in duas partes fracta, a. 0,89, l. 0,50, cr. 0,14; supra titulum est anaglyphum sculptum, in quo Helena et Dioscuri finguntur. Edd. Welcker et Henzen *Bull. Inst.* 1844, 145 (C. Keil *Zwei Gr. Inschriften aus Sparta und Gytheion* 1849, Welcker *Kl. Schriften* III 250), Le Bas-Foucart *Voy.* II 501, 163*a* (Müllensiefen 56, Meister *SGDI* 4440, Michel 990), Tod *Cat.* Varias lectiones attulerunt Conze et Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 38 sq., Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 383, 201. Cf. quae de titulo exposuerunt Deneken *De theoxeniis* (Berolini 1881) 20, Münsterberg *Zu d. spart. Dioskurenreliefs* (Turici 1890), Wide *Lakonische Kulte* 311, Ziebarth *Griech. Vereinswesen* 64. Litterae apicibus ornatae. Contulerunt Fraenkel, ex parte Prott. *Ect.*

ΟΙΣΙΤΗΘΕΝΤΕΣΕΠΙΝΙΚΟΚ..ͻΣ
ΕΥΡΥΒΑΝΑΣΣΑΣΙΔΕΚΤΑΙL
ΤΥΝΔΑΡΗΣΣΙΔΕΚΤΑΙΕΡΕΥΣ
ΔΕΞΙΜΑΧΟΣΠΡΑΤΟΛΑ
ΣΙΔΕΚΤΑΣΠΡΑΤΟΛΑ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΙΔΑΣΕΥΔΑΜΙΔΑΒΙΔΥΟΣ
ΤΙΜΟΔΑΜΟΣΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥΓΕΡΟΥΣΙΑ
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΟΣΕΦΟΡΟΣ
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣΣΩΙ PΑΤΕΟΣΝΟΜΟ///ΥΛΑΞ
ΔΙΝΟΚΡΑΤΗΣΔΙΝΟ///ΛΕΟΣΙΥΝΑΙΚΟ ΜΟΣ
ΠΡΑΤΟΛΑΣΔΕΞΙΜΑΧΟΥ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣ..ΚΡΑΤΙΔΑΚΑΡΥΞ
ΕΥΚΡΑΤΗΣΕΥΡΥΚΡΑΤΕΟΣΜΑΝΤΙΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΝΙΚ IIΟΣΑΥΛΗΤΑΣ
ΝΙΚΑΝΔΡΙΔΑΣΝΙΚΟΜΑΧΟΥΚΙΘΑΡΙΣΤΑΣ
ΕΥΔΑΙΜΟΚΛΗΣ(ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣΚΑΤΑΝΟΜΟΝ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣ C ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ
ΜΑΝΤΙΚΛΗΣΣΩΣΙΚΡΑΤΕΟΣΓΛΥΦΕΥΣ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣ C ΧΡΥΣΩΤΑΣ
ΦΙΛΩΝΙΔΑΣΦΙΛΩΝΙΔΑΚΑΡΝΕΟΝΕΙΚΑΣ
ΑΡΙΣΤΟΠΟΛΙΣΔΑΜΟΧΑΡΙΣΟΣΚΑΤΑΝΟΜΟΝ
ΠΡΑΤΟΝΙΚΟΣΕΞΠΕΡΦΙΛΑΣΚΛΩΣΤΑΣ
ΙΠΠΟΜΕΔΩΝΝΙΚΑΝΔΡΟΥΠΑΙΑΝΙΑΣ
ΝΙΚΟΚΛΗΣΕΚΤΥΝΔΑΡΟΥΣΨΙΛΙΝΟΠΟΙΟΣ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣΝΙΚΟΚΛΕΟΣΚΑΘΑΡΤΗΣ
ΖΗΛΩΤΟΣΕΚΠΑΝΤΕΙΜΙΑΣΓΡΑΜΑΤΕΥΣ
ΔΑΜΙΠΠΟΣΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣΡΟΓΕΥΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΦΟΙΒΙΔΑΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ
ΝΙΚΜΦΟΡΟΣΕΓΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥΥΠΗΡΕΤΑΣ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣΛΥΣΙΠΠΟΥΠΑΡΟΧΟΣ
ΕΥΝΟΥΣΕΞΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣΑΡΤΟΚΟΠΟΣ
ΚΛΩΔΙΑΚΥΡΙΑΣΑΚΑΜΑΝΤΙΑΣΣΤΕΦΑΝΟΠΩΛΙΣ

ΦΙΛΟΔΑΜΟΣΕΞΕΥΘΥΚΛΕΟΣΜΑΓΙΡΟΣ
ΔΙΟΚΛΗΣΚΥΡΙΑΣΚΑΛΛΙΣΘΕΝΙΑΣΑΦΑΤΕΙΝ

Οἱ ϲιτηθέντεϲ ἐπὶ Νικοκ[λέ]οϲ·
Εὐρυβάναϲϲα Ϲιδέκτα, ἱέρ[εια],
Τυνδάρηϲ Ϲιδέκτα ἱερεύϲ,
Δεξίμαχοϲ Πρατόλα,
Ϲιδέκταϲ Πρατόλα,
Δαμοκρατίδαϲ Εὐδαμίδα βίδυοϲ,
Τιμόδαμοϲ Δαμοϲτράτου γερουϲία[ϲ,
Ἀριϲτομένηϲ Ἀριϲτομένεοϲ ἔφοροϲ,
Φιλόϲτρατοϲ Ϲωκράτεοϲ νομο[φ]ύλαξ,
Δινοκράτηϲ Δινο[κ]λέοϲ γυναικο[νό]μοϲ,
Πρατόλαϲ Δεξιμάχου,
Δαμοκράτηϲ Ἀριϲ[το]κρατίδα κᾶρυξ,
Εὐκράτηϲ Εὐρυκράτεοϲ μάντιϲ,
Καλλικράτηϲ Νίκωνοϲ αὐλητάϲ,
Νικανδρίδαϲ Νικομάχου κιθαριϲτάϲ,
Εὐδαιμοκλῆϲ (Εὐδαιμοκλέοϲ) διδάϲκαλοϲ κατὰ νόμον,
Δαμοκράτηϲ (Δαμοκράτεοϲ) ἀρχιτέκτων,
Μαντικλῆϲ Ϲωϲικράτεοϲ γλυφεύϲ,
Δαμοκράτηϲ (Δαμοκράτεοϲ) χρυϲωτάϲ,
Φιλωνίδαϲ Φιλωνίδα Καρνεονείκαϲ,
Ἀριϲτόπολιϲ Δαμοχάρι⟦ϲ⟧οϲ κατὰ νόμον,
Πρατόνικοϲ ἐξ Περφίλαϲ κλωϲτάϲ,
Ἱππομέδων Νικάνδρου παιανίαϲ,
Νικοκλῆϲ ἐκ Τυνδάρουϲ ψιλινοποιόϲ,
Ἀνδρόνικοϲ Νικοκλέοϲ καθαρτήϲ,
Ζήλωτοϲ ἐκ Παντειμίαϲ γραματεύϲ,
Δάμιπποϲ Ἀγαθοκλέοϲ ῥογεύϲ,
Ϲτέφανοϲ Φοιβίδα ἀναγνώϲταϲ,
Νικ[η]φόροϲ ἐγ Δαμοϲτράτου ὑπηρέταϲ,
Δαμοκράτηϲ Λυϲίππου πάροχοϲ,
Εὔνουϲ ἐξ Ἀριϲτοκράτεοϲ ἀρτοκόποϲ,
Κλωδία κυρίαϲ Ἀκαμαντίαϲ ϲτεφανοπωλίϲ,
Φιλόδαμοϲ ἐξ Εὐθυκλέοϲ μάγιροϲ,
Διοκλῆϲ κυρίαϲ Καλλιϲθενίαϲ ἀφατειν.

Var. lect. 14 post αὐλητὰϲ nihil dispexerunt editores priores; Prott legebat ΛΙΙΨΛΣ || 23 extr. ΠΑΙανίαϲ *ect.* || 29 ΝΙΚΜΦΟΡΟΣ per errorem lapicida scripsit. || 34 ΑΦΑΤΕΙΝ *ect.*
Vs. 2 suppl. Meister. || 14 C. Keil. || 34 quid sibi velit ἀφατειν, non liquet.

Abundant indicia prosopographica, quibus demonstretur Nicoclem primo a. Chr. n. saeculo patronomum creatum esse eodem fere tempore atque Callicratem, Aristomachum, Aristocratidam. De muneribus v. p. 71. De forma ἐξ Περφίλαϲ i. e. ἐξ(ελεύθεροϲ) Περφίλαϲ v. p. 70.

210—212. Taenariorum catalogi.

210 Spartae in museo n. 205. Stela marmorea aëtomate ornata. Infra cardo quo stela alligetur. A. 1,045, l. 0,57, cr. 0,175. Edd. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1857, 3163 ex apographo Valassopuli medici, Heuzey, Thenon, Hinstin *Journal général de l'instruction publique* 1858 n. 45, Conze et Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 43, Le Bas-Foucart II 503, 163*c* ex ectypo (Müllensiefen De tit. Lac. dial. 55*c*, Meister *SGDI* 4445), Tod *Cat.* Litteras quae a prioribus traditae hodie sive evanuerunt sive debilia tantum reliquerunt residua, lineis subnotavi. Exscripsit Fraenkel ex ectypo.

ΤΑΙΝΑΡΙΟΙΕΠΙΚΑΛΛΙΚΡΑΤΓΟΣ
ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΔΙΩΝΟΣ
ΦΙΛΟΞΕΝΟΣΕΥΑΜΕΡΙΩΝΟΣ
ΑΡΗΞΙΠΠΟΣΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΠΑΣΙΣΕΝΟΣΠΑΣΙ....Σ
ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣΣΙΠΟ
ΘΑΛΙΟΣΛΥΙΞΕΝΙΔΑ
ΔΑΜΙΠΠΟΣΕΥΑΜΕΡΙΔΑ
ΒΕΙΔΙΠΠΟΣΒΕΙΔΙΠΠΟΥ
ΝΗΚΛΗΣΕΥΤΥΧΙΔΑ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ<
ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ
ΦΙΛΙΠΠΟΣΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑΣ<
ΑΓΗΣΙΝΙΚΟΣΛΑΧΑΡΕΟΣ
ΛΙΒΥΣΕΥΒΑΛΚΕΟΣ
ΣΤΡΑΤΩΝΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΑΡΧΙΔΑΜΟΣΑΓΛΘΟΚ..ΟΣ
ΚΛΕΩΝΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΒΙΟΛΑΣΝΙΚΑΝΔΡΟΥ
ΔΑΜΑΡΗΣΑΡΧΩΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΣΑ/ΙΛΡΧΟΥ
ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟ
ΦΙΛΟΚΛΕΙΔΑΣΚΑΡΠΟΥ
ΔΑΜΟΚΛΗΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ
.ΕΝΟΚΛΗΣΛΥΣΙΜΑΧΟΥ
ΔΙΩΝΙΔΑΣΛΥΣΙΞΕΝΟΥ
ΑΡΗΞΙΠΠΟΣΕΥΑΝΓΕΛΟΥ
Χ\ΡΙΝΟΣΓΟΡΓΙΑΔΑ
ΚΛΗΝΙΚΙΔΑΣΑΓΙΟΣ
ΔΕΙΝΟΚΡΑΤΗΣΔΕΙΝΟΚΛΕΟΣ
.ΝΥΙΛΑΣΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΟΣ
..ΚΙΠΠΟΣΣΗΡΙΠΠΟΥ

vacat

ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΙΕΡΟΚΛΗΣ <
.ΑΙΡΩΝ
.ΓΑΘΟΚΛΟΣ
...ΙΔΑΣΛΑΜ
Α...ΣΛΕΥΚΤΡΙ
ΜΑΝΤΙΣ
ΣΙΧΑΡΗΣΤΕΙΣΑΜ
ΓΡΑΜΜΑΤΕ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΦΙΛΟΝΙΚΙΔΑ
ΚΑΡΥΚΕΣ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣ
ΕΥΑΜΕΡΟΣ
ΑΥΛΗΤΑΣΔΑΜΟΚΡΑ
ΤΙΔΑΣΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΠΑΙΑΝΙΑΙ
ΑΡΙΣΤΟΛΑΣ
ΕΥΔΑΜΙΔΑΣ
ΣΙΝΦΕΡΩΝ
ΑΓΙΤΕΛΗΣ
ΚΟΑΚΤΗΡΕΥΝC
ΕΠΙΓΡΦΩΝΣΩΙΝΙΚΟ
ΜΑΓΕΙΡΟΣΑΡΙΩΝ
ΟΨΟΠΟΙΣΘΥΡΣΟΣ
ΒΑΛΑΝΕΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

vacat

Vs. 6 Πασίξενος, quod iam suspicati sunt Conze-M., credo voluisse lapicidam; fortasse exaraverat litterae Xi formam eam, quae persimilis est litterae Sigma (Ξ). || 23 suppl. Wil. || 33 scripsi [Ἀ]νυίλας, quod est pro Ἀνυσίλας. || 34 ΚΙΠΠΟΣ Conze-Mich.; [Δάμ]ιππος Foucart. || 41 Ἁγίας Λευκτρι[άδα] idem, Λευκ[ίππου]? Hiller. || 57 Εὔνο[υς] Müllensiefen.

De aetate v. p. 71 commentarium.

Ταινάριοι ἐπὶ Καλλικράτεος·
Τιμοκράτης Δαμοκράτεος,
Νικόστρατος Δίωνος,
Φιλόξενος Εὐạṃερίωνος,
Ἀρήξιππος Δαμοκράτεος̣,
Πασί[ξ̣]ενος Πασι[κλέο]ς,
Νικοκράτης Σιπό[μπου],
Θάλιος Λυιξενίδα,
Δάμιππος Εὐαμερίδα,
Βείδιππος Βειδίππου,
Νηκλῆς Εὐτυχίδα,
Ἀριστοκλῆς (Ἀριστοκλέος).
Δαμοκράτης Ἀφροδισίου,
Φίλιππος Καλλιστράτου,
Καλλικρατίδας (Καλλικρατίδα),
Ἀγησίνικος Λαχάρεος,
Λίβυς Εὐβάλκεος,
Στράτων Στράτωνος,
Ἀρχίδαμος Ἀγαθοκ[λέ]ος,
Κλέων Καλλικράτεος,
Βιόλας Νικάνδρου,
Δαμάρης Ἄρ̣χωνος,
Ἀριστόδαμος Σα[λ]ιά̣ρχου,
Τιμοκράτης Διονυσοδώρο[υ],
Φιλοκλείδας Κάρπου,
Δαμοκλῆς Ἀριστοκράτεος,
[Ξ]ενοκλῆς Λυσιμάχου,
Διωνίδας Λυσιξένου,
Ἀρήξιππος Εὐανγέλου,
Χαρῖνος Γοργιάδα,
Κληνικίδας Ἅγιος,
Δεινοκράτης Δεινοκλέος,
[Ἀ]νυίλας Ἀριστομένεος,
[Ἀλ]κιππος Σηρίππου,
Φίλιππος
Σωσικράτεος,
Ἱ̣εροκλῆς (Ἱεροκλέος),
[Χ]αίρων
[Ἀ]γαθοκλέ̣ο̣ς,
. . . ίδας Λαμ- -,
Ἁ[γία]ς Λευκτρι-.
μάντις
Σιχάρης Τεισαμ[ενοῦ.]
γραμματε[ύς]
Ἀριστοκλῆς
Φιλονικίδα.
κάρυκες
Δ̣α̣μοκράτης,
Εὐάμερος.
αὐλητάς Δαμοκρα-
τίδας Δαμοκράτεος.
παιανίαι
Ἀριστόλας,
Εὐδαμίδας.
σὶν φέρων
Ἀγιτέλης.
κοακτήρ Εὔνο[υς.]
ἐπὶ γρ(α)φῶν Σωίνικο[ς].
μάγειρος Ἀρίων.
ὀψοποίς Θύρσος.
βαλανεύς
Διονύσιος.

211 Spartae in museo n. 207. Stela aëtomate ornata, a. 0,98, l. 0,52, cr. 0,125. Edd. Pittakis Ἐφ. Ἀρχ. 1857, 3164 ex apographo Valossopuli medici, Heuzey, Thenon, Hinstin *Journal général de l'instruction publique* 1858 n. 45, Conze et Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 41, Le Bas-Foucart ex ectypo *Voy.* II 502, 163*b* (Cauer Delectus[2] 33, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 55a, Meister *SGDI* 4444, Michel 991), Tod *Cat.* Exscripsit ex ectypo Fraenkel.

ΤΑΙΝΑΡΙΟΙΕΠΙΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΔΑ
ΚΛΕΟΜΑΧΟΣΣΗΡΑΝΔΡΙΔΑ
ΤΙΜΩΝΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΠΟΛΥΔΑΜΑΣΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΣΗΡΙΠΠΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ *vac.*
ΤΙΜΩΝΤΙΜΟΚΛΕΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΓΕΝͰΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ
ΚΑΛΛΙΑΔΑΣΕΥΔΑΙΜΟΤΕΛΕΟΣ
ΣΙΠΟΜΠΟΣΣΙΜΟΥ
ΚΑΛΛΙΑΔΑΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΕΥΜΩΛΙΩΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΙΔΑΣΚΛΕΟΔΑΜΟΥ
ΑΡΑΤΟΣΔΕΞΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΧΑΙΡΗΜΩΝΚΑΛΛΙΝΙΚΕΟΣ
ΑΜΕΙΝΙΠΠΟΣΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΑΜΙΑΝΤΟΣΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ
ΚΡΑΤΙΣΤΟΛΑΣΑΡΙΣΤΟΛΑ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΣΤΕΦΑΝΟΚΛΕΟΣ
ΝΙΚΑΝΔΡΟΣΠΑΝΤΟΚΛΕΟΣ
ΝΙΚΟΔΑΜΟΣΝΙΚΙΑ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΦΙΛΕΑ
ΣΗΡΙΠΠΟΣΕΥΞΕΝΟΥ
ΣΙΠΟΜΠΟΣΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ
ΠΡΑΤΟΛΑΣΑΡΙΣΤΟΤΙΜΟΥ
ΠΡΑΤΟΝΙΚΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΣΙΚΛΗΣΣΩΤΗΡΙΔΑ
ΤΙΜΟΚΛΗΣΚΛΕΩΝΟΣ
ΑΓΙΣΣΤΡΑΤΙΟΥ
ΜΝΑΣΩΝΜΝΑΣΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΘΕΩΝΜΝΑΣΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΔΑΜΕΑΣΝΙΚΙΑ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣΠΑΣΙΚΛΕ
ΚΡΑΤΑΙΜΕΝΗΣΑΝΔΡΟΜΕΝΕ
ΔΑΜΑΓΗΤΟΣΤΙΜΟΚΡΑΤΕ
ΙΕΡΑΡΧΟΣΑΡΧΙΠΠΟΥ
ΦΙΛΟΦΡΩΝΣΟΙΔΑ
ΑΛΚΙΣΟΙΔΑΣΙΠΠΟΔΑΜΟΥ
ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΣΟΛΥΜΠΙΑΔΑ
ΝΙΚΟΜΗΔΗΣΝΙΚΙΑ
ΑΓΗΜΩΝΠΕΡΙΚΛΕΟΣ
ΦΙΛΟΚΛΗΣΤΙΜΟΞΕΝΟΥ
ΤΑΡΑΣΤΙΜΟΛΑ
ΚΑΡΥΚΕΣ
ΑΡΧΙΤΑΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ
ΚΛΕΩΝΥΜΟΣΚΛΗΤΟΡΟΣ
ΜΑΝΤΙΣ
ΑΡΕΤΙΠΠΟΣΛΥΣΙΠΠΟΥ
ΑΥΛΗΤΑΣΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΚΛΗΝΙΚΟΣ<
ΤΟΝΣΙΝΦΕΡΩΝΕΥΔΑΙΜΙΩΝ
ΕΠΙΓΡΑΦΩΝΕΥΑΜΕΡΟΣ
ΚΟΙΑΚΤΗΡΕΥΒΙΟΣ
ΜΑΓΕΙΡΟΣΚΤΗΣΙΦΩΝ

vacat

Var. lect. Vs. 49. 50 notam patris homonymi dant C.-M., omittit Foucart; certa esse videtur in versu 50.

Ταινάριοι ἐπὶ Ἀριστοκρατίδα·
Κλεόμαχος Σηρανδρίδα,
Τίμων Στεφάνου,
Πολυδάμας Πολυστράτου,
Στέφανος Σηρίππου,
Ἀριστοκράτης,
Τίμων Τιμοκλέος,
Ἀριστογένης Ἀριστοκλέος,
Καλλιάδας Εὐδαιμοτέλεος,
Σίπομπος Σίμου,
Καλλιάδας Καλλικράτεος,
Καλλικράτης Εὐμωλίωνος,
Ἀριστίδας Κλεοδάμου,
Ἄρατος Δεξικράτεος,
Χαιρήμων Καλλινίκεος,
Αμείνιππος Δαμοκράτεος,
Ἀμίαντος Ἀριστονίκου,
Κρατιστόλας Ἀριστόλα,
Στέφανος Στεφανοκλέος,
Νίκανδρος Παντοκλέος,
Νικόδαμος Νικία,
Ἀριστοκλῆς Φιλέα,
Σήριππος Εὐξένου,
Σίπομπος Ἀριστοδάμου,
Πρατόλας Ἀριστοτίμου,
Πρατόνικος Καλλικράτεος,
Σικλῆς Σωτηρίδα,
Τιμοκλῆς Κλέωνος,
Ἆγις Στρατίου,
Μνάσων Μνασικράτεος,
Θέων Μνασικράτεος,
Δαμέας Νικία,
Ἀριστόμαχος Πασικλέ[ος],
Κραταιμένης Ἀνδρομένε[ος],
Δαμάγητος Τιμοκράτε[ος],
Ἱέραρχος Ἀρχίππου,
Φιλόφρων Σοίδα,
Ἀλκισοίδας Ἱπποδάμου,
Ὀλυμπιάδας Ὀλυμπιάδα,
Νικομήδης Νικία,
Ἀγήμων Περικλέος,
Φιλοκλῆς Τιμοξένου,
Τάρας Τιμόλα.
κάρυκες
Ἀρχίτας Ἀριστοκλέος,
Κλεώνυμος Κλήτορος.
μάντις
Ἀρέτιππος Λυσίππου.
αὐλητάς Ἀριστόδαμος.
γραμματεύς Κλήνικος (Κληνίκου).
τὸν σὶν φέρων Εὐδαιμίων.
ἐπὶ γραφῶν Εὐάμερος.
κοιακτήρ Εὔβιος.
μάγειρος Κτησιφῶν.

212 Spartae in museo n. 206. Stela aëtomate ornata; infra cardo quo inmittatur. A. 0,75, l. 0,43, cr. 0,19. Edd. Pittakis Ἐφ. Ἀρχ. 1857, 3165 ex apographo Valassopuli medici, Heuzey, Thenon, Hinstin *Journal général de l'instruction publique* 1858 n. 45, Conze et Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 42, Le Bas-Foucart ex ectypo *Voy.* II 504, 163*d* (Müllensiefen De tit. Lac. dial. 55*c*, Meister *SGDI* 4446), Tod *Cat.* Litteras a prioribus traditas in ectypo non conspicuas, lineis subnotavi. Exscripsit ex ectypo Fraenkel.

ΤΑΙΝΑΡΙΟΙ

.ΠΙΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥ
...ΣΤΟΛΑΜΟΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΑ
....ΟΚΙΛΙΙΙΣΔΑΜΙΩΝΟΣ
ΦΙΛ(ΣΤΡΑΤΟΣΦΙΛΩΝΙΔΑ
ΝΙΚΑΣΙΠΠΟ>ΑΝΤΙΑΛΚΕΟΣ
ΝΙΝ ΛΝΔΡΙΔΛ ΕΥΚΛΕΙΔΑ
ΦΙΛΟΚΛΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΛΗΣ
ΓΟΡΓΙΠΠΟΣΓΟΡΓΙΩΝΟΣ
ΠΟΛΥΚΛΗΣΤΕΤΑΡΤΙΩΝΟΣ
ΠΟΣΙΔΙΠΠΟΣΓΑΙΟΥ
ΞΙΩΝΑΛΚΙΠΠΟΥ
ΠΟΛΥΙ''ΚΟΣΠΟΛΛΙΑ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΟΣΞΕΝΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΔΑΜΟΚΛΗΣΣΙΩΝΙΔΑ
<ΛΕΑΝΔΡΟΣΑΛΚΑΜΕΝΕΟΣ
ΛΑΡΙΞΕΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΝΙΚΟΚΛΕΟΣ
ΠΟΛΥΝΙΚΗΣΑΓΗΣΙΠΠΟΥ
ΤΙΜΑΓΟΡΟΣΛΑΣΤΡΑΤΙΔΑ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΠΡΑΤΟΝΙΚΟΣ
ΔΕΞΙΝΙΚΟΣΟΝΑΣΙΚΛΕΙΔΑ
ΚΡΑΤΕΑΣΤΙΜΑΓΟΡΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΑΣΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ
ΟΙΛΩΝΑΝΔΡΙΑ
ΠΟΛΥΚΛΕΙΔΑΣΑΝΔΡΙΑ
ΣΙΔΕΚΤΑΣΛΑΚΙΠΠΙΔΑ
ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ<
ΝΙΚΑΣΙΠΠΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤΕΟΣ
ΔΑΜΟΛΑΣΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
ΝΕΟΛΑΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑ
ΣΤΡΑΤΙΟΣ ΣΟΙΞΙΑΔΑ
ΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΣΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΠΟΛΥΣΤΡΑΤΙΔΑ
ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣΠΟΛΥΑΙΝΕΙΔΑ

ΠΡΑΤΟΝΙΚΟΣΔΑΜΟΝΙΚΙΔΑ
ΟΝΑΣΑΝΔΡΟΣΤΙΜΟΓΕΝΕ///
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΕΥΔΑΜΟΥ
ΤΙΜΟΛΑΣΤΑΡΑ
ΓΟΡΓΩΣΚΟΡΕΙΔΑ
ΓΟΡΓΩΠΑΣΑΒΡΙΑ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΞΕΝΟΧΑΡΕΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΚΛΕΩΝΕΞΑΓΗΤΑΣ
ΚΑΡΥΚΕΣ
ΠΡΑΤΟΝΙΚΟΣΕΠΙΣΤΡΑΤΟΥ
ΕΥΑΜΕΡΟΣ<
ΠΑΙΑΝΙΑΙ
ΑΡΙΣΤΟΛΑΣ
ΠΡΑΤΟΝΙΚΟΣΛΥΣΙΜΑΧΟΥ
ΜΑΝΤΙΣ
ΣΙΧΑΡΗΣΤ'ΣΑΜΕΝΟΥ
ΑΥΛΗΤΑΣ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΙΔΑΣΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟ
ΣΙΟΦΟΡΟΣ
ΠΛΟΥΤΟΣΕΞΕΥΡΥΒΑΝΑΣΣΑΣ
ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ
ΣΩΙΝΙΚΟΣ
ΚΟΑΚΤΗΡ
ΑΓΙΤΕΛΗΣ
ΣΚΙΦΑΤΟΜΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΜΑΓΙΡΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ

vacat

Var. lect. Vs. 29 ΛΑΚ lectio certa; [Ἀλ]κιππίδας coniecit Kumanudis ad Pape-Benseler s. v. || 49 extr. notam patris homonymi addunt C.-M., omittit Foucart neque certo cernitur in ectypo. || 56 extr. addunt Σ, quod numquam in lapide fuisse potest.

'Vs. 4 [Δαμ]οκράτης Foucart, [Φιλ]οκράτης C.-M. || 46 ἐξαγητάς scribunt C.-M., ἐξ Ἀγήτας Foucart. Prius sustinere conatur Preger *Ath. Mitt.* XXII 1897, p. 339 adnot., in titulo significari contendens ἐξαγητὰν τῶν Λυκουργείων qui occurrit n. 564. Sed quomodo munere nobilissimo simul functus esse credi possit scriba Taenariorum non video neque verisimile aliter rem se habere atque in versu 58. Dubitari potest, num ἐξ indicet libertum an nothum; sed cum n. 209, 24. 29. 31. 33 habeamus cum genetivo viri, vs. 22. 26 cum genetivo mulieris, vs. 34 desit ἐκ sed additum sit nomini sequenti feminino κυρίας, certum duco ἐξ significare libertum et per compendium scriptum esse pro ἐξελεύθερος. || 53 pro Α exaratum est Λ.' Fraenkel.

Ταινάριοι
[ἐ]πὶ Ἀριϲτομάχου·
[Ἀρι]ϲτόδ̣αμοϲ Ἀριϲτοκλείδα,
[Δαμ]οκρ̣ά̣τ̣η̣ϲ Δαμίωνοϲ,
Φιλόϲτρατοϲ Φιλωνίδα,
Νικάϲιπποϲ Ἀντιάλκεοϲ,
Νικανδρίδ̣α̣ϲ Εὐκλείδα,
Φιλοκλῆϲ,
Καλλιτέληϲ,
Γόργιπποϲ Γοργίωνοϲ,
Πολυκλῆϲ Τεταρτίωνοϲ,
Ποϲίδιπποϲ Γαΐου,
[Ϲ]ίων Ἀλκίππου,
Πολύ[ν]ικοϲ Πολλία,
Ἀριϲτόκριτοϲ Ξενοϲτράτου,
Δαμοκλῆϲ Ϲιωνίδα,
Κλέανδροϲ Ἀλκαμέν̣εοϲ,
Χαρίξενοϲ,
Ἀριϲτόδαμοϲ Νικοκλέοϲ,
Πολυνίκηϲ Ἀγηϲίππου,
Τ̣ιμάγοροϲ Λα̣ϲτρατίδα,
Μ̣ένανδροϲ,
Πρατόνικοϲ,
Δεξίνικοϲ Ὀναϲικλείδα,
Κρατέαϲ Τιμαγόρου,
Ἀ̣ριϲτοκλείδαϲ Ἀριϲτοδάμου,
[Φ]ίλων Ἀνδρία,
Π̣ολυκλείδαϲ Ἀνδρία,
Ϲιδέκταϲ Λακιππίδα,
Ξενοφάνηϲ (Ξενοφάνεοϲ),
Νικάϲιπποϲ Μενεκράτεοϲ,
Δ̣αμόλαϲ Φιλοξένου,
Νεόλαϲ Καλλικρατίδα,
Ϲτράτιοϲ Ϲοιξιάδα,
Ἀρ̣ιϲτόδικοϲ Ἀριϲτοκρίτου,
Ἀ̣ρ̣ιϲτοκλῆϲ Πολυϲτρατίδα,
Ἀ̣ρίϲτανδροϲ Πολυαινείδα,
Πρατόνικοϲ Δαμονικίδα,
Ὀνάϲανδροϲ Τιμ̣ογέν̣ε[οϲ],
Καλλικράτηϲ Εὐδάμου,
Τιμόλαϲ Τάρα,
Γοργῶϲ Κορείδα,
Γοργώπαϲ Ἀβρία,
Ἀριϲτόδαμοϲ Ξενοχάρεοϲ.
γραμματεύϲ
Κλέων ἐξ Ἀγήταϲ.
κάρυκεϲ
Πρατόνικοϲ Ἐπιϲτράτου,
Εὐάμεροϲ (Εὐαμέρου).
παιανίαι
Ἀριϲτόλαϲ,
Πρατόνικοϲ Λυϲιμάχου.
μ̣άντιϲ
Ϲιχάρηϲ Τιϲαμενοῦ.
αὐλ[η]τάϲ
Δαμοκρατίδαϲ Δαμοκράτεο[ϲ].
ϲιοφόροϲ
Πλοῦτοϲ ἐξ Εὐρυβανάϲϲαϲ.
ἐπὶ γραφῶν
Ϲωίνικοϲ.
κοακτήρ
Ἀγιτέληϲ.
ϲκιφατόμοϲ
Διονύϲιοϲ.
μάγιροϲ
Ἀπολλόδωροϲ.

'Tituli n. 210 (= I), 211 (= III), 212 (= II) Neptuni Taenarii enumerant cultores Spartanos neque dubium, quin locus, ubi anno 1857 simul inventi sunt omnes, olim continuerit τέμενοϲ Ποϲειδῶνοϲ, Ταινάριον δὲ ἐπονομάζουϲιν (Pausanias III 12, 5). Quo magis dolendum est, quod de loco non constat; anno enim 1857 dixerunt primis titulorum editoribus Gallicis, repertos eos esse Magulae, 1860 Conzio Michaelique eos in lucem protractos esse affirmaverunt in aedificanda officina Rhallis i. e. in ipsa urbe versus Eurotam.

Eodem modo instituti sunt catalogi tres: indicatur eponymus, sequuntur socii Taenarii, finem faciunt collegii ministri. Recurrunt in muneribus iidem viri: paeanias Aristolas I 53 et II 51; tibicen Damocratidas Damocratis f. I 50 et II 56; vates Sichares Tisameni f. I 43 et II 54; tabulario praepositus Sosinicus I 58 et II 60; Euamerus praeco I 49 et II 49, idem tabularii praefectus est III 52. Praeterea Agiteles I 56 est ϲὶν φέρων, II 62 κοακτήρ; Dionysius balneator I 62, ϲκιφατόμοϲ II 64. Ad aetatem definiendam facit, quod nullum invenimus nomen Romanum, nisi quod Γάϊοϲ non ut praenomen, sed ut nomen usurpatum est II 12. E quo argumento titulos recentiores habere primo a. Chr. n. saeculo vix poterimus.

Catalogos tres cum brevi tantum temporis intervallo diremptos esse constet, mirum est quod de sociis ne unus quidem recurrit in titulis duobus: manifesto igitur in unum modo annum sodales collegio erant adscripti. E qua re apparet Taenarios non iustum formavisse thiasum; censeo civibus, qui in titulis singulis relati sunt, mandatam esse unius anni liturgiam eamque feriarum in honorem Neptuni Taenarii instituendarum, moremque fuisse, ut evocati in modum thiasi se constituerent. Huc pertinet glossa Hesychii s. v. ταινάρια (ταιναρίαϲ cod.)· παρὰ Λακεδαιμονίοιϲ ἑορτὴ Ποϲειδῶνοϲ· καὶ ἐν αὐτῇ Ταιναριϲταί. [‛Ταιναριάϲ, quod mutare nolo, cum glossa sit Sosibiana, tempora antiquiora spectat; Taenari fanum postquam Spartanis ereptum est, sacra Neptuno Taenari olim facta in urbe facere coacti sunt. Collegium attice diceres ἱεροποιούϲ.' Wil.] Socii quadraginta duo sunt in n. II et III, qui numerus legitimus videtur fuisse; quod in n. I socii tantum relati sunt duodequadraginta, defuerunt fortasse cives locupletes ad iustum numerum explendum.

Ministros collegii fuisse ordinis minoris patet e n. II vs. 46 et 58, ubi inter eos invenimus libertos (cf. quae adnotavi ad horum locorum priorem). Mercedem accepisse sunt credendi ideoque in muneribus permansisse. Non plane sibi constant munera in tribus titulis; primo loco enumerabo, quae in omnibus sunt relata: tibicen I 50, II 55, III 49; praeco I 47, II 47, III 44; coquus I 59, II 65, III 54; vates I 42, II 53, III 47; ϲιοφόροϲ i. e. θεοφόροϲ 'qui portat simulacrum dei' II 57, ϲὶν φέρων audit I 55, τὸν ϲὶν φέρων III 51; scriba occurrit I 44, II 45, III 50; ἐπὶ γραφῶν (I 58, II 59, III 52) scribo cum Foucartio, sed non sumendus est ut subiectus scribae, sed ut tabularii praefectus; ἐπιγράφων cum aliis Meister, qui necessarium fore contendit ἐπὶ γραφᾶν, quamquam genetivum dialecticum etiamtum in usu fuisse monstrari nequit neque tale ministerii nomen credibile neque aliud esse potest ὁ ἐπιγράφων atque ὁ γραμματεύϲ. Difficillime explicatu est κοακτήρ (I 57, II 61) sive κοιακτήρ III 53. C.-M. dubitanter vocabulum sumere proposuerunt pro coactor, sed vox Latina recepta esse nullo modo credi potest, quia nullum iam receptum est nomen Romanum, praesertim cum praesto essent ad hunc sensum exprimendum bona vocabula Graeca πράκτωρ s. ταμίαϲ. Primi titulorum editores Gallici (et Herwerden Lexicon Gr. suppletorium[2] 815) comparant glossam Hesychii κοίηϲ· ἱερεὺϲ Καβείρων ὁ καθαίρων φονέα, quod expiandi munus, quomodo huc pertinere possit, non video. Nisus glossa Hesychii alia κοιάζει· ἐνεχυράζει Cauer (Delectus[2] n. 33) explicat: 'qui officii neglegentes sodales pignoribus cogere debuerit', cui fere adstipulatur Meister; sed mirus thiasi magistratus ad pignora accipienda institutus. Denique a κόιξ derivat Foucart, quae vox secundum Hesychium ἐν Αἰθιοπίαι φοινίκων εἶδοϲ dicta sit, idem igitur esse κοακτὴρ atque ψιλινοποιὸϲ v. n. 209, 24. Quo testimonio nisus Foucart dicat κόιξ apud Dorienses in usu fuisse, nescio; contra Pollux 10, 179 refert Dorienses pro κόιξ dixisse κόιν et significasse vocabulum ἕν τι τῶν πλεγμάτων, cum qua explicatione et Hesychius conspirat et testimonia alia.' Fraenkel.

Quibus addit Wilamowitz: 'κομάκτωρ est Magnesiae n. 217, ubi adnotatur Rhinthonem Tarentinum eadem voce usum esse. Cohaerere haec mihi multo probabilius videtur quam ἐνεχυράζειν istud.' Denique Hesychii locum promo, ubi exhibet: κοιᾶται· ἱερᾶται.

'In titulis duobus occurrunt παιανίαι (I 52, II 50) 'cantores paeanum' (sic C. Keil *Mus. Rhen.* XIV 1859, 524; nec tamen cum eo credendi sunt cantavisse in honorem Apollinis, sed Neptuni). In uno tantum titulo relati sunt: βαλανεύϲ (I 61); balneis igitur se lustraverunt sodales Taenarii. ὀψοπόιϲ (I 60); mox abolitus fuerit hoc officium eiusque officium delatum ad μάγειρον.' Fraenkel.

ϲκιφατόμοϲ (II 63) 'ϲκιφίνιον· πλέγμα ἐκ φοίνικοϲ (Hesych.); caedit ille palmas, e quibus ψίλινοι ϲτέφανοι conseruntur; non diversus est a psilinopoeo.' Wil.

De Taenariis cf. Poland *Gesch. d. griech. Vereinswesens* p. 71.

PARS SECVNDA.

RES SACRAE.

Haec pars continet:

213 Spartae in museo 440. Duo fragmenta stelae marmoris albi. Fr. *a* 0,94 a., l. 0,235, cr. 0,16, inventum in monasterio XL martyrum. Fr. *b* quod cum altero coniungi potest, a. 0,94, l. 0,23, cr. 0,17, inventum Spartae in ruinis templi Athenae Chalcioeci. Fr. *a* vidit cr. a 1689 de Seidel, cf. cod. gr. Lips. 68, commemoratus a C. Keilio Anal. epigr. et onomat. 85; edd. Leake *Morea* III 71, Dressel-Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 318, 20, Roehl ex ectypo Treuii IGA 79, Imag.[3] 100, 17 (Müllensiefen De tit. Lac. dial. 27, David Dial. Lac. mon. epigr. 28, Cauer[2] 27, Roberts *Introd.* 264, Meister *SGDI* 4416, Michel 946, Solmsen[3] 19), Tod *Cat.* Tractaverunt C. Keil Anal. l. l., Fick *Bezz. Beitr.* III 121, Meister ibid. III 284, Roehl ibid. 309. Contulit Prott. *Ect.* Fr. *b* edd. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 174, cf. Woodward ibid. p. 178 (Kretschmer *Glotta* I 353, Solmsen l. l., C. D. Buck *Introd. to the stud. of the gr. dial.* 66). Roehlii exemplar fr. *a* expressi; fr. *b* secundum Tillyardum dedi.

[*Textum vide pag. 73.*]

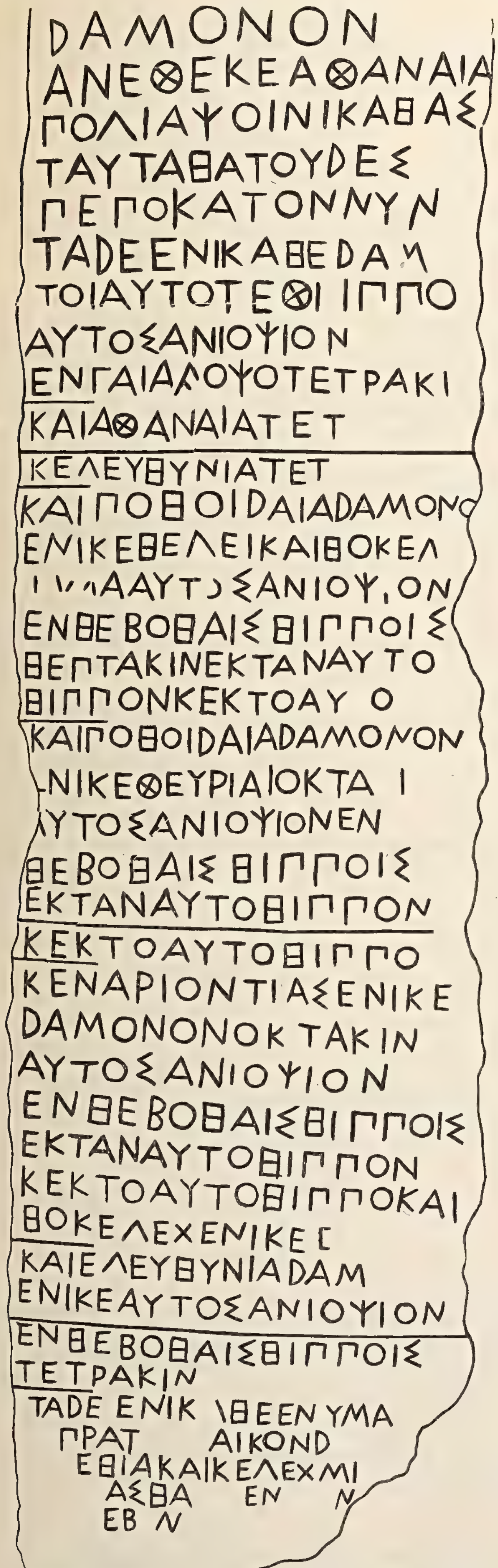
Δαμόνον ²ἀνέθεκε Ἀθαναίᾳ[ι] ³Πολιάχοι
νικάhαϲ ⁴ταυτᾶ, hᾶτ' οὐδὲϲ ⁵πέποκα τôν νῦν.
Τάδε ἐνίκαhε Δαμόνο̣[ν]
τôι αὐτô τεθρ̣ίππο[ι]
αὐτὸϲ ἀνιοχίον·
ἐν Γαιαϝόχο τετράκιν,
καὶ Ἀθάναια τετ[ρ̣άκιν],
κἐλευhύνια τετρά[κιν].
καὶ Ποhοίδαια Δαμόνο[ν]
ἐνίκε hέλει καὶ ὁ κέλε̣[ξ]
ḥαμ̣ᾶ αὐτὸϲ ἀνιοχίον
ἐνεβόhαιϲ hίπποιϲ
hεπτάκιν ἐκ τᾶν αὐτô
hίππον κἐκ τô αὐ[τ]ô hίππ[ο].
καὶ Ποhοίδαια Δαμόνον
[ἐ]νίκε Θευρίαι ὀκτάκιν
αὐτὸϲ ἀνιοχίον ἐν-
hεβόhαιϲ hίπποιϲ
ἐκ τᾶν αὐτô hίππον
κἐκ τô αὐτô hίππο.
κἐν Ἀριοντίαϲ ἐνίκε
Δαμόνον ὀκτάκιν
αὐτὸϲ ἀνιοχίον
ἐνhεβόhαιϲ hίπποιϲ
ἐκ τᾶν αὐτô hίππον
κἐκ τô αὐτô hίππο καὶ
hο κέλεξ ἐνίκε ḥα̣[μᾶ].
καὶ Ἐλευhύνια Δαμ[ό]ν̣ο̣[ν]
ἐνίκε αὐτὸϲ ἀνιοχίον
ἐνhεβόhαιϲ hίπποιϲ
τετράκιν.

Τάδε ἐνίκα̣hε Ἐνυμα[κ̣ρατίδ-]
[αϲ]· πρᾶτ[οϲ π]αίδ̣ον δολ̣[ιχὸν]
[Λιθ]έhια καὶ κέλεξ μιᾶ̣[ϲ]
[ἀμέρ̣]αϲ hαμ̣[ᾶ] ἐν[ίκ]ο̣ν.
[καὶ . .]εβ̣ . ν [Ἐνυμακρατί-]
[δαϲ ἐν] Ἀ̣ριοντ̣[ί]α̣[ϲ ἐνίκε]
\- - - - - - - - -
δολιχὸ[ν] καὶ hο κέλεξ μιᾶϲ
ἀμέραϲ hαμᾶ ἐνίκον.
καὶ Παρπαρόνια ἐνίκε
Ἐνυμακρατίδαϲ παῖδαϲ
ϲτάδιον καὶ δίαυλον
καὶ δολιχὸν καὶ ὁ κέ[λεξ]
μιᾶϲ ἀμέραϲ hαμᾶ
ἐνίκε. Καὶ Δαμόνον
ἐνίκε παῖϲ ἰὸν ἐν
Γαιαϝόχο ϲτάδιον καὶ
[δί]αυλον.
[κ]α̣ὶ Δαμόνον ἐνίκε
π̣αῖϲ ἰὸν Λιθέhια
ϲτάδιον καὶ δίαυλον.
καὶ Δαμόνον ἐνίκε
παῖϲ ἰὸν Μαλεάτεια
ϲτάδιον καὶ δίαυλον.
καὶ Δαμόνον ἐνίκε
παῖϲ ἰὸν Λιθέhια
ϲτάδιον καὶ δίαυλον.
καὶ Δαμόνον ἐνίκε
παῖϲ ἰὸν Παρπαρόνια
ϲτάδιον καὶ δίαυλον·
καὶ Ἀθάναια ϲτάδιον.

Ὑπὸ δὲ Ἐχεμένε ἔφορο[ν]
τάδε ἐνίκε Δαμόνον·
Ἀθάναια ἐνhεβόhαιϲ
hίπποιϲ αὐτὸϲ ἀνιοχίον
καί ὁ κέλεξ μιᾶϲ
ἀμέραϲ hαμᾶ ἐνίκε, καὶ
hο hυιὸϲ ϲτάδιον hαμᾶ
ἐνίκε. Ὑπὸ δὲ
Εὔιππον ἔφορον τάδε
ἐνίκε Δαμόνον· Ἀθάναια
ἐνhεβόhαιϲ hίπποιϲ
αὐτὸϲ ἀνιοχίον καὶ
hο κέλεξ μιᾶϲ ἀμέραϲ
hαμᾶ ἐνίκε, καὶ hο hυιὸϲ
ϲτάδιον hαμᾶ ἐνίκε.
Ὑπὸ δὲ Ἀριϲτê ἔφορον
τάδε ἐνίκε Δαμόνον·
ἐν Γαιαϝόχο ἐνhεβόhαιϲ
[h]ίπποιϲ αὐτὸϲ ἀνιοχίον
[κ]αὶ hο κέλεξ μιᾶϲ ἀμέραϲ
[h]αμᾶ ἐνίκε καὶ hο hυιὸϲ
ϲτάδιον καὶ δίαυλον καὶ
δολιχὸν μιᾶϲ ἀμέραϲ
ἐνίκον πάντεϲ hαμᾶ.
Ὑπὸ δὲ Ἐχεμένε ἔφορον
τάδε ἐνίκε Δαμόνον·
ἐν Γαιαϝόχο ἐνhεβόhαιϲ
ḥίπποιϲ αὐτὸϲ ἀνιοχίον
[κ]α̣ι̣ ὁ hυιὸϲ ϲτάδιον κα̣[ì]
[δίαυλον καὶ δολιχὸν μιᾶϲ]
[ἀμέραϲ hαμᾶ ἐνίκε.]

Var. lect. *a* vs. 36 pro Κ in lapide D legit Woodward. || 39 ΕΡ.Ν Dressel-Milchhöfer; nihil nisi Ν Till.; post Ε in ectypo D agnovisse mihi videor. || 40 ......ΛΙΟΝΙ.Ι Dressel-Milchhöfer.

Vs. 35—41 restituit Woodward, qui vs. 39 falso supplebat [καὶ ἐφ]ηβ[ô]ν (*Ann.* l. l. 178).

ΔΟΛΙΨΟ,
ΑΜΕΡΑΣBΑΜΑΕΝΙΚΟΝ
ΚΑΙΠΑΡΠΑΡΟΝΙΑΕΝΙΚΗ
ΕΝΥΜΑΚΡΑΤΙΔΑΣΠΑΙDΑΣ
ΣΤΑΔΙΟΝΚΑΙΔΙΑΥΛΟΝ
ΚΑΙDΟΛΙΨΟΝΚΑΙBΟΚΕ
ΜΙΑΣΑΜΕΡΑΣBΑΜΑ
ΕΝΙΚΗ ΚΑΙDΑΜΟΝΟΝ
ΕΝΙΚΗΠΑΙΣΙΟΝΕΝ
Π̣ΑΙΑFΟΨΟΣΤΑDΙΟΝΚΑΙ
. . Α̣ΥΛΟΝ
. \ΙDΑΜΟΝΟΝΕΝΙΚΕ
Π̣ΑΙΣΙΟΝΛΙ⊗ΕBΙΑ
ΣΤΑDΙΟΝΚΑΙDΙΑΥΛΟΝ
ΚΑΙDΑΜΟΝΟΝΕΝΙΚΕ
ΠΑΙΣΙΟΝΜΑΛΕΑΤΕΙΑ
ΣΤΑDΙΟΝΚΑΙDΙΑΥΛΟΝ
ΚΑΙDΑΜΟΝΟΝΕΝΙΚΕ
ΠΑΙΣΙΟΝΛΙ⊗ΕBΙΑ
ΣΤΑDΙΟΝΚΑΙDΙΑΥΛΟΝ
ΚΑΙDΑΜΟΝΟΝΕΝΙΚΕ
ΠΑΙΣΙΟΝΠΑΡΠΑΡΟΝΙΑ
ΣΤΑDΙΟΝΚΑΙDΙΑΥΛΟΝ
ΚΑΙΑ⊗ΑΝΑΙΑΣΤΑDΙΟΝ
BΥΠΟΔΕΕΨΕΜΕΝΕΕΦΟΡΟ
ΤΑDΕΕΝΙΚΕDΑΜΟΝΟΝ
Α⊗ΑΝΑΙΑΕΝBΕΒΟBΑΙΣ
BΙΠΠΟΙΣΑΥΤΟΣΑΝΙΟΨΙΟΝ
ΚΑΙBΟΚΕΛΕΧΜΙΑΣ
ΑΜΕΡΑΣBΑΜΑΕΝΙΚΕΚΑΙ
BΟBΥΙΟΣΣΤΑDΙΟΝBΑΜΑ
ΕΝΙΚΕ BΥΠΟDΕ
ΕΥΙΠΠΟΝΕΦΟΡΟΝΤΑDΕ
ΕΝΙΚΕDΑΜΟΝΟΝΑ⊗ΑΝΑΙΑ
ΕΝBΕΒΟBΑΙΣBΙΠΠΟΙΣ
ΑΥΤΟΣΑΝΙΟΨΙΟΝΚΑΙ
BΟΚΕΛΕΧΜΙΑΣΑΜΕΡΑΣ
BΑΜΑΕΝΙΚΕΚΑΙBΟBΥΙΟΣ
ΣΤΑDΙΟΝΑΜΑΕΝΙΚΕ
BΥΠΟDΕΑΡΙΣΤΕΕΦΟΡΟΝ
ΤΑDΕΕΝΙΚΕDΑΜΟΝΟΝ
ΕΝΓΑΙΑFΟΨΟΕΝBΕΒΟBΑΙΣ
. ΙΠΠΟΙΣΑΥΤΟΣΑ̣ΝΙΟΨΙΟΝ
. ΑΙBΟΚΕΛΕΧΜΙΑΣΑΜΕΡΑΣ
. ΑΜΑΕΝΙΚΕΚΑΙBΟBΥΙΟΣ
ΣΤΑDΙΟΝΚΑΙDΙΑΥΛΟΝΚΑΙ
DΟΛΙΨΟΝΜΙΑΣΑΜΕΡΑΣ
ΕΝΙΚΟΝΠΑΝΤΕΣBΑΜΑ
BΥΠΟDΕΕΨΕΜΕΝΕΕΦΟΡΟΝ
ΤΑDΕΕΝΙΚΕDΑΜΟΝΟΝ
ΕΝΓΑΙΑFΟΨΟΕΝBΕΒΟBΑΙΣ
BΙΠΠΟΙΣΑΥΤΟΣΑΝΙΟΧΙΟΝ
. Λ̣!BΟBΥΙΟΣΣΤΑDΙΟΝΚΛ̣
- - - - - - - - - - - - - - - - -

Victoriae Damononis quadrigarum curru vehentis enumerantur vs. 6—34, deinde Enymacratidae Damononis f., qui puer vicit vs. 35—49, tertium ipsius Damononis victoriae, quas puer reportavit vs. 49—65. Ad extremum enumerantur victoriae, quas Damono et filius eius una reportaverunt vs. 66—96. Tillyard quidem contendit, ad vs. 10 vel 9 pertinere, quae hic de victoriis patris traduntur. At vs. 72 Enymacratidas Athenaeis stadium vicisse dicitur, cum antea solum victoriae, quas Lithesiis et Parparoniis reportavit, commemoratae sint. Unde apparet eum denuo vicisse. Idem iam de patre Damonone ipso pro certo sumendum est. Vicit ergo ἐν Γαιαϝόχω omnino sexies (vs. 9 + 83 + 92), totidem victorias Athenaeis reportavit (vs. 10 + 68 + 75).

ἐν Γαιαϝόχω. Fanum erat Neptuni haud procul a vico Therapnis situm; cf. Paus. III 20, 2 τούτου δὲ οὐ πολὺ Ποσειδῶνος ἀφέστηκεν ἱερὸν ἐπίκλησιν Γαιαόχου. Hesych.: γαιήοχος· ὁ τὴν γῆν συνέχων ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος ἢ ὁ ἱππικός, ὁ ἐπὶ τοῖς ὀχήμασι (ἢ ἅρμασι) χαίρων. Λάκωνες. Vicit Damono puer semel στάδιον καὶ δίαυλον vs. 51, vir sexiens curru quadrigarum vehens (v. supra), Enymacratidas puer bis στάδιον καὶ δίαυλον καὶ δολιχὸν vs. 87, 94.

Ἀθάναια. Hos ludos Spartae habitos esse ex ipso titulo elucet (cf. Stengel *Pauly-Wissowa R. E.* II 2022). Enumerantur Damononis pueri victoria una vs. 65, adulti sex (v. supra), Enymacratidae duae stadium vs. 72, 79.

Ἐλευhύνια. Ταλετοῦ δὲ τὸ μεταξὺ καὶ Εὐόρα Θήρας ὀνομάζοντες - - Δήμητρος ἐπίκλησιν Ἐλευσινίας ἐστὶν ἱερόν (Paus. III 20, 5, Prott *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 8 sqq.). Vicit Damono quater vs. 11.

Iam ad eas accedimus victorias, quas pater et filius extra Spartanorum urbem et agros adepti sunt.

Ποhοίδαια Ἕλει. Paus. III 22, 3 προελθόντι δὲ ἀπὸ Τρινασοῦ στάδια ὡς ὀγδοήκοντα τοῦ Ἕλους τὰ ἐρείπια ὑπόλοιπα ἦν. Neptunum ibi cultum esse a scriptoribus non traditur. Damono septies vicit vs. 16.

Ποhοίδαια Θευρίαι. Usitata nominis forma est Θουρία. Urbs erat Messeniae; Paus. IV 31, 1 ἐντεῦθεν πρὸς μεσόγαιαν τῆς Μεσσηνίας - - ἔστιν ἡ Θουριατῶν πόλις. Octies Damono vicit vs. 19.

ἐν Ἀριοντίαϲ. Fanum ubi situm fuerit, nescitur; neque quae dea Ἀριοντία appellata sit, constat. De Venere Areia perperam cogitabat Roehl, quae Spartae colebatur (Paus. III 17, 5). Immo de Cerere (Wide 142) vel Proserpina cogitaverim; nam eodem loco Ἐλευhύνια habebantur (vs. 31). Octo victorias reportavit Damono ἐν Ἀριοντίαϲ vs. 25, quattuor Eleusinia vs. 34, semel Enymacratidas ἐν Ἀριοντίαϲ vs. 40. 'Ἀριουσία regio Chia vino nobilis nomen ab eadem dea accepit.' Wil.

Λιθήhια. Hos ludos Maleae in Apollinis honorem habitos esse apparet; Λιθήσιος enim (Wide p. 71) intelligendus est Apollo in verbis Steph. Byz. Λιθήσιος· ὁ Ἀπόλλων ἐν τῷ Μαλέᾳ προσιδρυμένος ἐκεῖ (cf. contra Roscher *Lex.* s. v.). Vicit bis Damono puer (vs. 54, 61) στάδιον καὶ δίαυλον et Enymacratidas (vs. 36) δολιχόν.

Παρπαρόνια. Habebantur in Argolide. Plinius IV 5, 17: montes (sc. Argolidis) Artemius, - - Parparus; Hesych.: Πάρπαρος· ἐν ᾧ ἀγὼν ἤγετο καὶ χοροὶ ἵσταντο. Enymacratidas vicit στάδιον καὶ δίαυλον καὶ δολιχόν vs. 44, Damono puer στάδιον καὶ δίαυλον vs. 63.

Μαλεάτεια. Apollo Maleatas in Peloponneso colebatur Spartae (Paus. III 12, 8), Epidauri (IG IV 950); praeterea duo tituli eius Prasiis reperti sunt n. 927. 928. Ubi ludi habiti sint, non liquet. Vicit Damono puer στάδιον καὶ δίαυλον (vs. 57). 'Colebatur etiam Μαλεάταϲ in promunturio, a quo nomen accepit, ubi non Apollo, sed Pan postea appellabatur; cf. Callimach. fr. 412.' Wil.

Vs. 66—80 victoriae, quae Athenaeis reportatae sunt, ordine temporum ephoris Echemene et Euhippo enumerantur, denique vs. 81—96 quae ἐν Γαιαϝόχω ephoro Aristeo et Echemene. Haec ergo erat series ephororum: Aristeus, Echemenes, Euhippus.

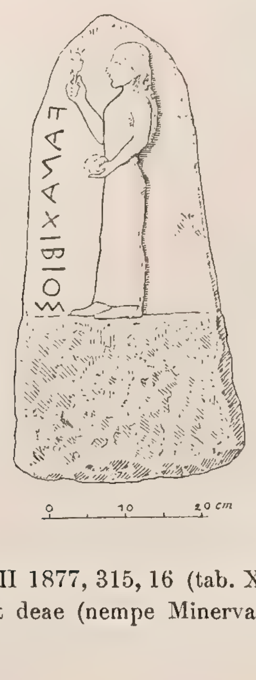
Litterae V. a. Chr. n. saeculum indicant. Noti sunt ephori annorum 431—404 (Xen. hell. II 3, 10), quorum cum nemo in hoc titulo redeat, suo iure Aristeum, Echemenem, Euhippum ante a. 431 munere functos esse Tillyard conclusit.

214 Spartae in museo n. 600, olim Magulae. Marmore a. 0,40 repraesentatur vir amictus capite truncato, sedens in cathedra, utrimque fulta bestia, ut videtur leone. Titulus transverse in femoribus scriptus. Edd. Dressel-Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 298, 3, Milchhöfer *Arch. Zeit.* 39, 1881, tab. 17, 3, cf. p. 297, G. Treu ibid. 40, 1882, 76, P. Gardner *Journ. Hell. Stud.* V 1884, 121 (Meister *SGDI* 4417), Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel. Contulit Prott.

Α Ι Δ Ε Υ Σ   Ἀϊδεύς.

Var. lect. Sic Dressel-Milchhöfer, Prott, Tod. ΔΕΥΣ Fraenkel, ΔΕVΣ Treu. V. a. Chr. n. saec. Ἀϊδεύς scriptum est pro Ἀΐδας.

215 Stela lapidis calcarii, a. 0,59, in qua anaglyphum mulieris vel deae, quod anno 500 non recentius habet Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 136, 62; imago repetita ex eodem volumine p. 144. Stela inventa in fano Minervae, quae Χαλκίοικος vocatur.

Fαναξίβιος.

Anaglyphum similis argumenti habes *Ath. Mitt.* II 1877, 315, 16 (tab. XXV *a*), ubi titulus non servatus est. Dickins et Woodward comparant statuas, quas κόρας vocamus, Athenis in arce inventas et deae (nempe Minervae) hoc anaglyphum dedicatum esse iudicant.

216 Fragmentum marmoris albi, utrimque truncatum, a. 0,06, l. 0,11, cr. 0,07; inventum ibidem, ubi n. 215. Litterae a. 0,019—0,025. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 137, 64. *Ect. Tab.*

Κλεοχα[ρ - -]

VI. saec. Minervae donarium fuerit oblatum.

---

217 Basis lapidis calcarii, a. 0,13, l. 0,48, cr. 0,35, a sinistra incolumis; litterae a. 0,03—0,05 rudem in modum incisae. Inventum in fano Minervae. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 137, 63.

ΑϘΟΡΣΙΟΝ — [Συρ]ακουσίον.

Suppl. Woodward, qui tituli initium in alio lapide scriptum esse dicit. V. saeculi. Donarium Minervae oblatum (Woodward). 'Cf. *Inschr. Olymp.* 249 (Συρακόσιοι), hoc quidem anni 474 a. Chr. n. Tamen vix dubitandum, quin post pugnam Himerensem dedicatum sit' (Hiller).

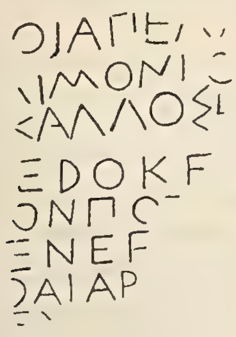
218 Pars inferior stelae aëtomate ornatae inventa in fano Minervae Χαλκιοίκου, a. 0,09, l. 0,11, cr. 0,05; marmor canum. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 137, 65.

ΑΙΑΝΕ — [ταῖ Ἀθαναί]αι ἀνέ[θηκε]
ΙΚΟ — [τᾶι Χαλκιο]ίκο[ι].

V. vel IV. saeculi (Woodward). Vs. 2 supplevi.

---

219 Fragmentum marmoris albi, undique mutilum, inventum in fano Minervae Χαλκιοίκου. A. 0,18, l. 0,13, cr. 0,05. Litterae a. 0,02. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 135, 61.

Distichorum fines esse possunt.

[– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ Πυθί]οι Ἀπέλλ[ωνι]
[– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – Λακεδ]αιμόνιο[ι]
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ κάλλος ἐ̣[ραννὸν]
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ ἔδοκε [θεός]·
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ τ]όν ποτ[έ φασι]
[– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑⏑ ἐξ] ἐνέρ[ων]
[– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ σ]θ̣αι Ἄρ[ηϊ]
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ εὔ[ς].

V. a. Chr. n. saec.

'Fragmenta distichorum potius quam hexametrorum esse videntur. Haec cum duobus fragmentis n. 239 *a. b* coniungere conati neglectis iis, quae de litterarum indole diversa traduntur, dubii rem doctioribus criticis diiudicandam reliquimus' (Hiller).

---

220 Ὄλμος μικροῦ τρίποδος, a. 0,025, diameter 0,032. Πρακτικὰ 1889, 64, Ridder *Cat. d. bronzes* 24, 93. Nunc Athenis in museo n. 7970. Exscripsit Lattermann.

ΜΟΛΕΠΑ — Ἀπέλον.

Titulum integrum esse Lattermannus notavit.

---

221 Spartae in museo 404. Fragmentum tabulae marmoreae fastigio ornatae, cuius dextra pars servata est, a. 0,38, l. 0,33, cr. 0,08—0,14. In regula titulus scriptus. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 500, 162 *h* (Meister *SGDI* 4465), Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

ΝΗΣΓΕΡΟΝΤΕΥΩΝ
ΗΚΕΤΩΙΔΕΛΦΙΔΙΩΙ

[- - φ]άνης γεροντεύων
[ἀνέθ]η̣κε τῶι Δελφιδίωι.

De Delphidio cf. Wide *Lakon. Kulte* 66 et 87, Aly *Der kretische Apollonkult* 13 sqq.

---

222 Stela marmoris cani a. 0,47, l. 0,31, cr. 0,11; supra titulum anaglyphum, in quo rudem in modum cornua arietis sculpta esse videntur. Inventa septentriones versum prope templum Apollinis Carnei, quod Leonideum appellatur. Edd. Kapsalis Τεσσαρακονταετηρὶς τῆς καθηγεσίας Κ. Σ. Κόντου (Athenis 1909) p. 275—282 addita imagine quam in tabula repetimus; Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 81, 87. *Tab.*

[1]Αἰγλάτας τôι Καρνείο[ι [2]τ]όδ' ἄγαλμ' ἀνέθεκε,
πε[3]νπάκι νικάσας τὸ[ν] [4]μ[ακρ]ὸν καὶ ποτέθ[ε̣ [5]κε]
[τ]ὸν δολιχὸν τρι[6]άκις, Ἀθαναίοις δ[ὲ . . . [7]. . .]
[*h*?]âιπερ Συρμαία ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑

Restituit Kapsalis. Vs. 4. 5 ποτέθ[ε|κε τ]ὸν suppl. Woodward. Nomen Αἰγλάτας a cognomine Apollinis Αἰγλήτης sumptum est, quod ei in insula Anaphe dabatur; cf. Theraeum titulum IG XII 3, 412 (Αἰγλάτα). || 3—5 τὸν μακρὸν καὶ - - τὸν δολιχὸν νικάσας (scil. δρόμον); nam Pollux III 146 refert: τὰ δὲ τῶν γυμνικῶν δολιχός, δολιχοδρόμος καὶ ὁ τὸν δολιχὸν τρέχων καὶ ὁ τὸν μακρὸν δρόμον ἀγωνιζόμενος. De Athenaeis v. n. 213. Συρμαία· ἀγών τις ἐν Λακεδαίμονι, ἔπαθλον ἔχων συρμαίαν· ἔστι δὲ βρωμάτιον διὰ στέατος καὶ μέλιτος (Hesych. s. v.). De anaglypho recte monuit Woodward prope Gythium hermam cum capite arietis inventum esse, quem Apollinem Carneum esse intellexit Schröder *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 21.

---

223 Marmor caeruleum; nunc in ecclesia Ἁγ. Νικολάου sita in vico Slavochorio pro limine usurpatum; a. 0,25, l. a. 28, cr. 0,09. Exscripsit Schrader.

Μ
Ι ⊗ Σ
vacat ΟΙΑ
Σ Ο –

Titulum bustrophedon scriptum esse agnovit Hiller: μ̣ - - - | - - - σθ|οι Ἀ[ρτά|μι]τ̣ος.

---

224 Lapis saxi arenarii, undique integer, a. 0,12, l. 0,24, cr. 0,21; inventus orientem versus a Menelai fano. Litterae a. 0,05—0,09. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 87, 91.

Ἀρτά[μιτος?]

VI. vel VII. saec. In fine lapidarius videtur scripsisse litteram Μ, quam in Α correxit. Titulum in alio lapide continuatum esse suspicatur Woodward. Suppl. Hiller.

225 In parte interiore cymbali aenei, quod Misthrae emit Le Bas (*'dans un petit lot de médailles et d'objets en bronze, dont j'ai fait emplette à Misthra'*). Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 721, *Voy.* II 161 tab. VI 3 et *Monum. figurés* tab. 108 (Roehl IGA 50, Meister *SGDI* 4599, cf. Roberts *Introduct.* ad n. 252).

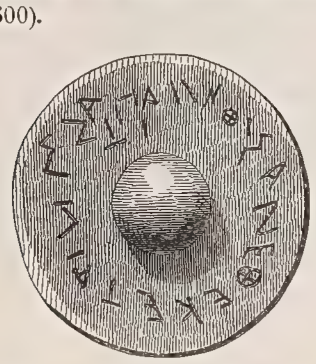

Λιμνᾶτις.

Strabo VIII 362 ἀπὸ δὲ τῶν Λιμνῶν τούτων (i. e. Limnae in finibus Messeniorum) καὶ τὸ ἐν τῇ Σπάρτῃ Λιμναῖον εἴρηται τῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν. Itaque cymbalum cum iuxta urbem Spartam emptum sit, in hoc templo positum esse veri est simile (Meister l. l. p. 80 rem suspendit).

---

226 Cymbalum aeneum, cuius in parte exteriore titulus incisus. Misthrae emit Le Bas (cf. *Rev. arch.* I 1844, 722) qui edidit *Voy.* tab. VI 18 (= *Voy.* II 162) et *Monum. figurés* tab. 108 (Roehl IGA 73, Müllensiefen *De tit. Lac. dial.* 24, Roberts *Introduct.* ad n. 252, Meister *SGDI* 4600).

Πριανεὶς ἀνέθεκε τᾶι Λιμνᾶτι.

Var. lect. ΓΙΙDΝ⊕ΙΣ *Voy.* tab. VI 18, ΓΡΙ \|Ν⊕ΙΣ *Mon. fig.*

Legebat Roehl Π[ολυ]ανθεὶς, at litteram post Π legi posse ρ non negabis. De nomine cf. IG XII 5, 609 290, ubi nuperrime in ectypo ΠΡΕάνθης recognovit Hiller.

---

227 Marmor a dextra mutilatum; olim in museo, ubi Rossius viderat; nunc periisse videtur. Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I 35 (C. Keil Anal. epigr. et onomat. 77 cf. 247), Rhangabé *Antiq. Hell.* 1229 (Le Bas-Foucart II 162*i*, *Expl.* p. 81 [Wide *Lak. Kulte* p. 138, Meister *SGDI* 4466]). Rhangabem sequor.

//// Ͻ Α Τ Ο Ν Ι Κ Ι Α̣	[Π]ρ̣ατονικία̣ - -
Α Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Α Ι ı	Ἀφροδίται Ι - -
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Τ	ἀνέθηκε τ - -

Var. lect. Vs. 1 init. ΟΑ Roß.

Vs. 1 [Στ]ρ̣ατονίκ[η] Roß, [Π]ρατόνικιν̣ (?) Keil, Πρατονίκα Franz l. infra l., [Π]ρατονίκ[η] Foucart. Meisterum secutus sum, quia initio una tantum littera videtur deesse. Nomen Πρατονικία redit n. 751. || 3 Meister coniciebat exempli gratia τ[ᾶι Ἀριοντίαι]. Non crediderim, quia cognomen deae in versu secundo desideratur. Immo casum accusativum exspectaverim secutus Franzium *Berl. Jahrb. f. wissensch. Kritik* 1842 n. 34.

228 Spartae in museo 546. Parva ara rotunda, supra et infra cymatiis ornata, in parte posteriore fracta. A. 0,12. Edidit Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

ΞΙ Μ Α Τ Ρ Υ Φ Ε	[Πρ]ε̣ῖμά Τρυφέ[ρου Δάμη-]
vac. Τ Ρ Ι Ε Υ Χ	τρι εὐχ[ήν].

Vs. 1 init. quin fuerit ΣΙ, vix dubium; Τ fuisse non potest. [Πρ]ε̣ῖμα Wil., [Ὀνη]ς̣ίμα Fraenkel.

---

229 Marmor oblongum; a. 0,27, l. 1,35, cr. 0,15, a sinistra incolume, latus dextrum aptum ad adiciendum lapidem. In ruinis ecclesiae Ἁγίας Σοφίας, quae est in vico Calybiis Sochioticis, exscripsit Fraenkel.

	Κ Λ Η Ι Ν Ι Κ Α Μ Ι Λ Α Ω Σ Κ Α Ι Ο Β Ρ Ι Μ Ω
vac.	Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Κ Α Ι Κ Ο Ρ Α Ι Σ Ε Ι Ν Α Ρ Μ Ο Σ Τ Ρ Η Α Α

Κληινίκα Μ Ι Λ Α Ω Σ καὶ Ὀβριμὼ
Δάματρι καὶ Κόραι σειναρμόστρηα ἀ[νέθηκε].

Vs. 1 Μυ̣λ[λ]ῶς Hiller. || 2 Velim animadvertas pro θοιναρμόστρια esse scriptum σειναρμόστρηα. Quamobrem dubito Fraenkelio assentiri, qui titulum intra annos 50 a. Chr. n. usque ad 50 p. Chr. n. incisum esse suspicatus est. 'Diffido lectioni.' Wil.

---

230 Spartae in museo 618. Parva ara marmorea, supra infraque cymatiis et infra parvis pedibus instructa; in summo latere excavatio non profunda. A. 0,21, l. 0,15, cr. 0,11. Scriptura admodum prava. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Ε Ι Ρ Η Ν Η	Εἰρήνη
Δ Ε Ϲ Π Ο Ι Ν Α Ι Ϲ	Δεσποίναις
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν	ἀνέθηκεν.
♁ ♁ ♁	

'Δέσποινα Spartae colitur n. 364, eaque quidem diversa et a Cerere et a Proserpina (cf. Usener *Götternamen* 223); nihilo secius plurali in hoc titulo crediderim significari deas Eleusinias.' Fraenkel.

---

231 Vas aeneum, quod vocant 'βομβυλιός'; a. 0,045, diameter 0,038; inventum Spartae, nunc Parisiis in museo Louvre (inv. MNC 614). Ed. *Bull. de la société nationale des antiquaires de France* 1890, 257 minusculis litteris. Exscripsi ex imagine ectypa, quam liberalitati Michonii debeo. *Tab.*

Χαλϙοδάμανς με ἀνέθεκε θιιοῖν περικαλλὲς ἄγαλμα.

VI. saeculi. Sinistrorsum. Dilucide in imagine ΜΙΟΙΙ⊕ agnoscitur. 'Et litteratura et dialectus Argivam vasis originem ostendunt manifesto. Mentiti sunt negotiatores; debebat ergo hinc exulare.' Wil.

---

232 Spartae in museo n. 7. Anaglyphum e marmore caeruleo factum, repraesentans Dioscuros, oriundum e regione Kukutzis. A. 0,50, l. 0,49, cr. 0,007. Desiderantur anguli inferior dexter et superior sinister. Titulus inter capita deorum. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II p. 500, 162*f*, G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 183, Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 386, 204 (Meister *SGDI* 4464), Wace *Cat.* p. 135 n. 7. Contulit Prott.

Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ	Καλλικράτης
Τ Υ Ν Δ Α Ρ Ι Δ Α Ι Σ	Τυνδαρίδαις.

I. a. Chr. n. saec. (Wace).

233 Spartae in museo 254. Tabula marmoris caerulei a. 0,50, l. 0,97, cr. 0,08. Edd. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 46, Le Bas-Foucart *Voy.* II 162 *g*, Tod *Cat.* Foucartii exemplum cum lapide contulit Prott.

ΠΜΕΜΜΙΟΣΠΡΑΤΟ-	Πό(πλιος) Μέμμιος Πρατό-
ΛΑΣΚΑΙΟΥΟΛΟΥΣΣΗ-	λας καὶ Οὐολουσση-
ΝΗΟΛΥΜΠΙΧΑΟΠΕΡΕΙΣ	νὴ Ὀλυμπίχα ο[ἱ ἱ]ερεῖς
ΤΗΝΠΕΙΛΑΝΕΠΟΙΗΣΑΝ	τὴν πεῖλαν ἐποίησαν
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΔΙΟΣΚΟΥ	ἐκ τῶν ἰδίων Διοσκού-
ΡΟΙΣΣΩΤΗΡΣΙ	ροις Σωτῆρσι.

Vs. 3 in lapide legitur ΟΠΕΡΕΙΣ Prott.

Vs. 3 ο[ἱ ἱ]ερεῖς proposuit Kießling *Ann. Inst.* apud Conze-Michaelis; sacerdotium Dioscurorum fuerat hereditarium cf. n. 537, ubi P. Memmius Deximachus (huius ut videtur Pratolai filius) audit quadragesimus secundus sacerdos ἀπὸ Διοσκούρων. || 4 πεῖλα i. q. πῖλος.

Volussena, quae hic appellatur Ὀλυμπίχα, redire videtur 470 nomine Ὀλυμπίς praedita. Illic uxor est Sidectae, fratris huius Pratolai (cf. stemma Memmiorum). Aetatis Hadriani.

CIG 1261 v. n. 101.

---

234 Fragmentum marmoris cani, prope Menelai sacellum inventum; a. 0,08, l. 0,13, cr. 0,09; litterae a. 0,03. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 86, 88.

Ι – Λ̣ F
Λ Γ

VI. saeculo exeunte. Vs. 1 [Ḥ]ελέ[ναι?] Woodward.

---

235 Capitellum Doricum, supra, a dextra et infra integrum, a. 0,10, diameter 0,24; litterae a. 0,01. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 86, 90.

ΚΥΝΙΣΚΑ	- - - Κυνίσκα
ΝΑ̣Ι	[- - *h* Ελέ]ναι.

Cyniscam filiam esse Archidami II, quae Olympiae victorias reportaverat (cf. *Inschriften von Olympia* 160), Woodward probabiliter contendit. Quod si ita se habet, titulus ± 400 a. Chr. n. scriptus est.

---

236 Basis quadrata marmoris caerulei, supra de industria truncata, a. adhuc 1,02, l. 0,25, cr. 0,11, nunc inaedificata Spartae in domo Γ. Γεωργιάδου. Edd. Roß *Bull. Inst.* 1840, 107, *Arch. Aufs.* II 667 cum notis Caroli Keil (Le Bas-Foucart *Voy.* II 162 *e*, Dittenberger Syll.² 252, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 45, Michel 1073, Wide *Lakon. Kulte* p. 171, Meister *SGDI* 4431). Exscripsit a. 1890 Heberdey, cuius apographum in schedis habeo. Contuli.

ΜΑΧΑΝΙΔ	Μαχανίδ-
ΑΣΑΝΕΘΗ	ας ἀνέθη-
ΚΕΤΑΙΕΛΕΥ	κε τᾶι Ἐλευ-
ΣΙΑΙ	σίαι.
vacat	

Ad tyrannum Machanidam (210—207) suo iure rettulit Roß.

---

237 Ara quadrata, cuius in latere superiore foramen rotundum incisum esse videtur. Litteris minusculis exscripsit 'Spartae iuxta templum Mercurii' Fourmont fol. 209 (CIG 1462).

Δημοκήδης
Δημοστράτου
Ἑρμεῖ.

Bekker apud Boeckhium legit ΔημοσΤΑτου, quo deceptus est Nachmanson *Beiträge z. - - - altgriech. Volkssprache* p. 10.

238 Spartae in museo 611. Marmor caeruleum a. 0,22, l. 0,25, cr. 0,17; 'margo superior servatus' (Prott), quod verum esse negaverim ectypo examinato. Olim Magulae in domo Grammatikakis, nunc Spartae in museo. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 434, 2 (Roehl IGA 62, Imag.³ 99, 10, Kaibel *Mus. Rhen.* XXXIV 1879, 203, 936 *a*, David Dial. Lac. mon. epigr. n. 19, E. Hoffmann Syll. epigr. Gr. 394, Roberts *Introd.* 253, Meister *SGDI* n. 4410), Tod *Cat.* cf. ibid. p. 2. Contulit Prott. F⊗ΜΝΠΡΞΦ. *Ect. Tab.*

[- - π]ροσαθρῆν· Δ- -
- - Γ' αὐτὸς νικάσ[ας - -]
[- - τα]χυτᾶτος ἐΔ- -
- - ε χαριζόμεν̣[ος - -]
- - ἐνθάδε παῖς Π- -
- - οι καὶ ἐεύφρων̣ - -
- - Διὸς Αἰγιόχ[ω - -]

Var. lect. Vs. 2 init. Γ Dressel-Milchhöfer, Γ vel Τ Prott; in ectypo agnosco Γ. || 3 extr. reliquum est ex D.

Titulis sacris inserendum esse probavit Kirchhoff *Sitz. Ber. d. Berl. Akad.* 1887, 989 sqq.

'Sic fere Kaibel edidit; portentosa plane commentus est Roehl. Ne versus quidem distinguere licet. εευφρον scriptum, ut diaeresis in εὔφρων significaretur. Litteras tripode Plataeensi antiquiores esse recte dixit Kaibel.' Wil.

---

239 a Fragmentum inventum Magulae. Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 705, 17 et *Voy.* 188.

239 b In marmore cano invento prope aram magnam Dianae, a. 0,23, l. 0,07, cr. 0,05; litterae a. 0,015. *This appears to belong to the same inscription as 2 (= n. 253). Stone and letters are similar.* Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII, 1906, 440, 3.

239 *a*	239 *b*
ΑΙ	ΙΙΚΕ
ΟΛ	ΔΝΒ
ΤΟ	ΥD
ΟΝΑ	ΙΙΟΝ
⁻ΠΟ	ΑΝΙC
ΟΥΝ	ΑΙΤΟ
ΔΙ	ΟΣΙΟ
Τ	ΣΙΓΑ̣

Ineunti IV. saec. tribuit Tillyard n. 239 *b*. Dubitat Hiller, num Le Bas formas litterarum n. 239 *a* recte tradiderit. *a* vs. 5 ΙΠΟ *Voy.*

'Crederes haec coniungi posse; velut 1 - καὶ [Δ]ιἳ κε -, 2 [- π]ολ[ι]ᾶ̣ν *h*[άλα -] homerice, Δ pro Α inciso, 3 - το [*h*]υΔ -, 4 - ον ἀ[ρ]ḥιον -, 5 [- Αἰγὸς?] ποταμο̣[ῖο παρ' ὄχθαις] ubi forma Π vix proba, 6 [Δ]οῦναι το -, 7 [πλοί-οιοισι] Δι[ακ]οσίο[ισι -] collatis CC Lysandri navibus, 8 - τ[οῖ]σι γὰ[ρ -]. Obstant et locus, nisi sumimus fragmentum Le Basianum Magulam postea esse transportatum, id quod facillime fieri potuit, et alia indicia. Res nisi ectypo inspecto, quod quidem inter Le Basiana Parisiis adservata non exstat, diiudicari non potest' (Hiller). Cf. ad 219.

---

240 Spartae in museo 223. Pars superior arae marmoreae a. 0,155, l. 0,215, cr. 0,18. In lateribus quattuor servatae partes superiores aquilarum, quibus interposita sunt in latere antico folium, in latere postico patera. In latere summo excavatio in formam paterae redacta. Labor rudissimus. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

ΔΙΙΥΨΙΣΤΩ	Διὶ Ὑψίστῳ
ΕΥΧΗΝ	εὐχήν.
aquila ♡ *aquila*	

241 Lapis rudis; olim Spartae in museo. Edd. Roehl *Ath. Mitt.* I 1876, 232, iterum IGA 34, 91, 2 (Müllensiefen De tit. Lac. dial. n. 40, Meister *SGDI* 4424).

//////// Η Ο Ι Λ Α Ν *vac.*
//////// Ι Ν Α Π Ο Σ

[- - Πο]*h*οιḍᾶν-
[ος - -]ιναπος.

Suppl. vs. 1 Roehl.

242 Fragmentum tabulae, cuius pars superior deest. Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 634, 11, idem *Voy.* II 163.

ι ιι Ε Ρ Τ Η Σ Τ Ω Ν
Σ Ω Τ Η Ρ Ι Α Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η Σ
Μ Ε Τ Α Τ Η Σ Γ Υ Ν Α Ι Κ Ο Σ Κ Α Ι
Τ Ω Ν Τ Ε Κ Ν Ω Ν Τ Υ Χ Η Ε Π Η
Κ Ο Ω Τ Ο Ν Β Ω Μ Ο Ν Α Ν Ε Θ Η
Κ Ε Ν

[1] Ὑπὲρ τᾶς τῶν [Σεβαστῶν] [2] σωτηρίας Ἀριστοκλᾶς [3] μετὰ τᾶς γυναικὸς καὶ [4] τῶν τέκνων Τύχη̣ Ἐπη[5]κόῳ̣ τὸν βωμὸν ἀνέθη[6]κεν.

243 Spartae in museo n. 275. Parva ara marmorea, supra et infra olim cymatiis instructa. In latere summo excavatio non profunda. A. 0,22, l. 0,10, cr. 0,07. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

////////////////////
- Ι Τ Υ
Χ Ι Π Π
Ο C Α
Ν Α Τ Ι///
Θ Ι Δ Η
ι ι Ο C ι Ͻ ///

[Χάρι-]
σι Τύ-
χιππ-
ος ἀ-
νατι-
θῖ δη-
[μ]όσι[ος].

Vs. 1 'Supplevi [Χάρι]σι, quas deas Spartae et in vicinia cultas esse testis est Pausanias III 14, 6, III 18, 6, IX 35, 1'. Fraenkel. || 4—6 ἀνατιθῖ pro ἀνατιθεῖ a verbo ἀνατιθῶ (= ἀνατίθημι) Tod. 'Versus est; sed accentus brevem vocalem iam producit.' Wil.

244 Fragmentum anaglyphi, in quo heros quidam repraesentatur; inventum prope Spartam in sepulcro aetatis Byzantinae; a. 0,26, l. 0,53, cr. 0,10, litterae 0,05 a. sinistrorsum scriptae. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 80, 86 (Karo *Arch. Anz.* 1910, 163).

anaglyphum
vacat Ν Ο Λ Ι ·

[Χ]ίλων.

Chilonem a Lacedaemoniis cultum esse ex Pausaniae verbis elucet: ἰόντι δὲ ὡς ἐπὶ τὰς πύλας ἀπὸ τοῦ Χιτῶνος Χίλωνός ἐστιν ἡρῷον τοῦ σοφοῦ νομιζομένου καὶ Ἀθηνοδώρου τῶν ὁμοῦ Δωριεῖ τῷ Ἀναξανδρίδου σταλέντων ἐς Σικελίαν (III 16, 4). 'Sepulcrale existimo.' Wil.

245 Spartae in museo n. 528. Parva ara rotunda marmorea, infra fracta. In latere summo excavatio. A. 0,20; diametros 0,15. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

C Ω Τ Η̣ Ρ Ι Α
Κ Α Τ Є Π Ι Τ Α
Γ Η Ν Τ Ο Υ
Θ Є Ο Υ Α Ν Є
Θ Η̣ Κ̣ Α̣ /////////

Σωτηρία
κατ' ἐπιτα-
γὴν τοῦ
θεοῦ ἀνέ-
θηκα.

246 Spartae in museo 624. Tabula marmoris caerulei, supra et infra fracta, ad dextram et ad sinistram servata. A. 0,19, l. 0,295, cr. 0,07. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

Λ
/ Φ Ι Λ Η Μ Ω Ν Τ Є Υ
////Ξ Є Ν Ο Ι Ω Ν Ο
/////// ⸍ Ο Π Ο C

- - - - -
[- - - θε?]ᾶ̣
Φιλήμων τεῦ-
ξεν οἰωνο-
[σκ]όπος.

Restituit senarium Fraenkel.

247 = CIG 1248*A*. In eodem lapide in quo n. 80 et 109. Lemma et textum vide supra p. 35.

Νικίας Φιλέα ἱππαρχήσας θεοῖς.

248. 249 Lapides duo oblongi quadranguli; olim inaedificati in fronte altaris sacelli Christiani prope vicum Slavochorium, unde abstulit Aberdeenus; nunc Londini in museo Britannico; n. 248 a. 0,90, l. 0,85; n. 249 a. 0,70, l. 1,05. Sculpta sunt patera in medio et supellex muliebris. Exscripsit Fourmont p. 61 verso = cod. 571 *B* fol. 211 (CIG 1467/6); praeterea edd. Aberdeen apud Walpol. *Memor.* p. 446, Leake *Morea* I p. 135 (Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 381, 197), Newton *Brit. Mus.* II n. CXLXI. CXLII; cf. *Guide to Greco-Roman sculptures of the Brit. Mus.* II 11. 12, *Cat. of sculpt. - - Brit. Mus.* I 370, 811 et 372, 812 (Meister *SGDI* n. 4519). Nos Newtoni exemplar expressimus.

(248)
Α Ν Θ Ο V C Η
Δ Α Μ Α Ι Ν Ε Τ Ο Υ
Υ Π Ο C Τ Α Τ Ρ Ι Α

Ἀνθοῦση
Δαμαινέτου
ὑποστάτρια.

(249)
Κ Λ Α Υ Α Γ Η Τ Α Α Ν Τ Ι Π Α Τ Ρ Ο Υ
Ι Ε Ρ Ε Ι Α

Κλαυ(δία) Ἀγήτα Ἀντιπάτρου
ἱέρεια.

'Nota Ἀνθοῦσαν vitiosa atthide deformatam.' Wil. Sacerdos et administra eius (Hesychii στάτρια· ἐμπλέκτρια contulit Boeckh) dedicant supellectilem mulieris, qua deae statuam ornabant. Claudia Ageta ni fallor agnata est Memmiae Agetae Pratolai f., quae 582 occurrit.

250 Anaglyphum a. 0,35, l. 0,20, factum ex lapide nigro; repraesentatur iuvenis sedens et serpens potans ex cantharo. Olim Spartae, nunc Piraeum in museum translatum. Edd. Milchhöfer *Arch. Zeitg.* XXXIX 1881, 294, Schmidt *Ath. Mitt.* VI 1881, 358, 62 (Müllensiefen De tit. Lac. dial. p. 126, Meister *SGDI* 4504, Contoléon *Rev. des ét. gr.* XV 1902, 138). Litterae neglegenter incisae sunt. Exscripsit Lattermann. *Ect.*

Ν Ι Κ ω Ι Α Ν Η Σ Η Κ Ε Τ
iuvenis caput V Χ
anaglyphum Α

Νικῶι ἀνήσηκε.
Τύχα.

Var. lect. Vs. 1—3 litterae Τ|VΧ|Α intra marginem et caput sedentis iuvenis scriptae altera manu adiectae videntur. 'Recentes haberi vetat ectypum; antiqua igitur fraus est; anaglyphum enim sepulcrale.' Wil.

251 Spartae in museo n. 427. Parva basis sine ornamentis e marmore caeruleo facta, a. 0,10, l. 0,15, cr. 0,13. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

Λ Ι Ρ Η Λ Ι Α Κ̣ Λ Λ
Λ Ο Υ C Λ C Α Τ Υ
Ρ Ο Υ Θ Є Α Є Υ
Χ Α̣ Ρ Ι C̣ Τ̣ Η̣ Ρ Ι Ο̣ Ν//

Α[ὑ]ρηλία Κάλ-
λουσα Σατύ-
ρου θεᾷ εὐ-
χαριστήριο[ν].

252—356. DIANAE ORTHIAE FANVM.

In honorem Dianae, quae Ὀρθία vocabatur, Spartae ludi habebantur. Tria genera certaminum occurrunt; laudantur qui vicerunt:

1. μῶαν (μώα̣, μῶιαι),
2. κελέαν (κελοῖαν, καιλῆαν, κελῦαν, κελήα̣, κελεί̣αι, κελοία̣),
3. καθθηρατόριον (καθθηρατόριν, κατθηρατόριν, καϲϲηρατόριν.

De his rebus disseruerunt: Foucart *Expl.* p. 143, Baunack *Mus. Rhen.* XXXVIII 1883, 293, Preger *Ath. Mitt.* XXII 1897, 338, Meister *SGDI* p. 142, Tod *Cat.* p. 22 sq., Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 380, Woodward ibid. XV 1909, 44, Buck *Introduct.* 230 ad n. 70.

Ad 1. μῶαν i. e. Μοῦϲαν. Chorus Laced. apud Arist. Lysistr. 1297: μῶα μόλε Λάκαινα. Hesych. μῶα· ᾠδὴ ποιά. Erat igitur certamen musicum, in quo carmina canebantur (Baunack l. l.).

Ad 2. κελέαν. Hesych. κέλωρ· φωνή; idem καλλοίδια· ἀγὼν ἐπιτελούμενοϲ Ἀρτέμιδι παρὰ Λάκωϲιν; καλαβοίδια· ἐν τῷ τῆϲ Δερεάτιδοϲ ἱερῷ Ἀρτέμιδοϲ ᾀδόμενοι ὕμνοι. ʽκαλαοίδια glossa Sosibiana (Weber quaest. Lac. 60) procul habenda; an subest κέλομαι, ut sit cantus exhortantis; cf. κέλευμα; cantui opponitur clamatio canora. Chorica Alcmanis carmina in Dianae honorem facta huc omnino non faciunt.' Wil. Iam Preger et Meister κελέαν quoque certamen musicum esse cognoverunt. In eo quidem erraverunt, quod idem esse atque μῶαν intellexerunt; nam nonnulli tituli inventi sunt, in quibus qui vicerunt μῶαν et qui vicerunt κελέαν opponuntur. Vox κελέα eis temporibus, quibus omnes fere tituli scripti sunt, iam inusitata fuerat; quo factum est, ut scribae diversis formis uterentur (Tillyard l. l. 382).

Ad 3. καθθηρατόριον. Grammatici antiqui nihil exhibent. Baunack l. l. vocem derivandam esse vidit a θηρᾶν et praepositione κατὰ, ita ut καταθηρᾶν in κατθηρᾶν et καθθηρᾶν mutatum sit. Quod ita se habere nunc inter omnes constat. Attamen iam quaestio oritur, utrum in hoc certamine cum tauris pugnatum sit, quod Baunack l. l., Tod *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 55 contendunt, an fuerit ludus puerilis, qui quidem magna ferocitate et impetu erat (Tillyard l. l. 383). Etsi concedendum est aetate imperatorum certamina cum tauris non solum Romae, sed etiam in Thessalia et in Asia facta esse, tamen Tillyardo assentiri non dubito, quia vix credi potest pueros decem vel duodecim annorum pugnis illis interfuisse. ʽCum in ipsa voce non insit, taurum mittamus; imitati fuerint pueri venationem vicitque qui feram confecit.' Wil.

Iam accedimus ad quaestiones de victorum aetate. Persaepe certamen designatur παιδικὸϲ ἀγών, ipse victor μικιζόμενοϲ vel πρατοπάμπαιϲ vel ἀτροπάμπαιϲ. Quae verba quid sibi velint, ex Herodoti scholiasta perspicitur: παρὰ Λακεδαιμονίοιϲ ἐν τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ ὁ παῖϲ ῥωβίδαϲ καλεῖται, τῷ δευτέρῳ προμικιζόμενοϲ (codd. προκομιζόμενοϲ), τῷ δὲ τρίτῳ μικιζόμενοϲ, τῷ τετάρτῳ πρόπαιϲ, τῷ πέμπτῳ παῖϲ, τῷ ἕκτῳ μελλείρην· ἐφηβεύει δὲ παρ' αὐτοῖϲ παῖϲ ἀπὸ ἐτῶν ιδʹ μέχρι καὶ κʹ (λέξειϲ Ἡροδότου ed. Stein II 465); cf. Plut. Lyc. 17 εἴρεναϲ δὲ καλοῦϲι τοὺϲ ἔτοϲ ἤδη δεύτερον ἐκ παίδων γεγονόταϲ, μελλείρεναϲ δὲ τῶν παίδων τοὺϲ πρεϲβυτάτουϲ. ʽAnnus primus' est annus, quo pueri publice erudiri incipiebantur. Quod anno septimo completo eveniebat (Plut. Lyc. 16), ita ut ῥωβίδαϲ sit puer octavum annum agens, προμικιζόμενοϲ nonum, μικιζόμενοϲ decimum etc., μελλείρην decimum tertium. Ex ipsis titulis elucet puerum postquam μικιζόμενοϲ fuit, appellari πρατοπάμπαιδα et hoc anno intermisso ἀτροπάμπαιδα i. e. ἑτεροπάμπαιδα; denique titulus n. 278 docet adulescentem, postquam ἀτροπάμπαιϲ fuit, εἴρενα designari. Quae cum ita sint, facere non possum, quin Woodwardio assentior, qui l. l. p. 46 sqq. pueros annum undecimum agentes πρατοπάμπαιδαϲ appellatos esse contendit, duodecimum autem ἀτροπάμπαιδαϲ. Adiecerim haec verba restituenda esse in glossa Herodoti, ubi πρόπαιϲ pro πρατοπάμπαιϲ, παῖϲ pro ἀτροπάμπαιϲ dicitur.

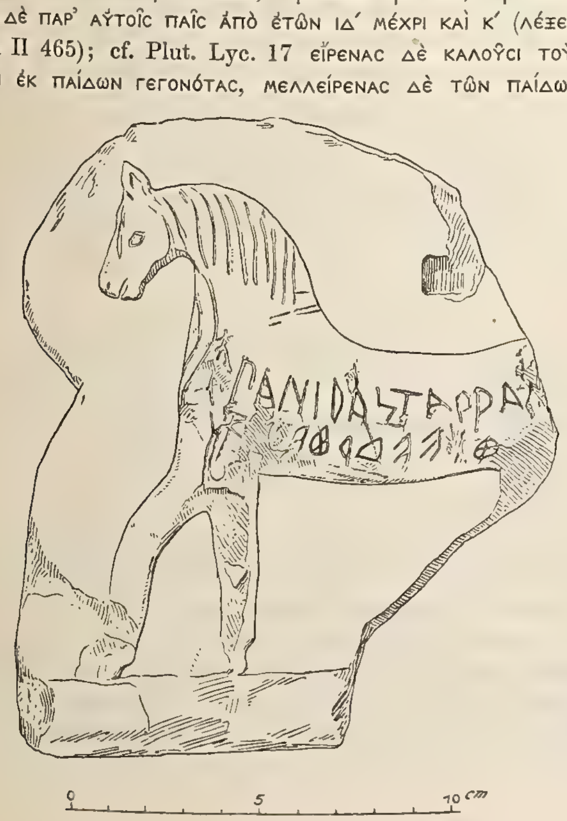
Inter victores neque ῥωβίδαι neque προμικιζόμενοι inveniuntur; itaque veri non est dissimile pueros priusquam decimum annum agerent, certaminibus non interfuisse (contra Woodward XV 46); inde a decimo autem quotannis pueri cum aequalibus certabant, quod probant verba Νεικαγόραϲ Ϲωϲιδάμου νεικάϲαϲ - - ἀπὸ μικιχιζομένων μέχρι μελλειρονείαϲ τοὺϲ Γαόχουϲ κτλ. n. 295. Item in Dianae honorem ludos πατροπαμπαίδων et ἀτροπαμπαίδων factos esse Woodward suo iure suspicatur.

Neque vero educatio adulescentium Spartanorum anno decimo tertio completo finiebatur. Immo Onasiclidas Philostrati f. 278 κελοῖαν εἰρένων vicisse dicitur, unde patet iuvenes quoque certaminibus pugnavisse. De viris non liquet. Haesitat Woodward, num tituli victorum, in quibus quot annos agant non dicitur, ad iuvenes (vel viros) sint referendi (cf. XV 45).

Restat, ut de voce βοαγόϲ agamus. Haud raro evenit, quod victor βοαγὸϲ μικιχιζομένων vocatur. Hes. βουαγὸρ (βοαγόϲ)· ἀγελάρχηϲ, ὁ τῆϲ ἀγέληϲ ἄρχων παῖϲ. Λάκωνεϲ, quo testimonio nisus Boeckhius p. 89 pueros ex ipsorum numero praefectum, cui nomen βοαγόϲ, elegisse contendit, quod probavit Foucartius p. 143 allato Plut. Lyc. 16 ἀλλὰ πάνταϲ εὐθὺϲ ἑπταετεῖϲ γενομένουϲ παραλαμβάνων αὐτὸϲ (scil. Λυκοῦργοϲ) εἰϲ ἀγέλαϲ κατελόχιζε - -. ἄρχοντα δὲ αὐτοῖϲ παρίϲτατο τῆϲ ἀγέληϲ τὸν τῷ φρονεῖν διαφέροντα καὶ θυμοειδέϲτατον ἐν τῷ μάχεϲθαι (cf. Tod *Cat.* 20, Tillyard l. l. 386). Praeterea ilis singulis iuvenes praeerant (Xen. Lac. resp. II, 11 ἔθηκε τῆϲ ἴληϲ ἑκάϲτηϲ τὸν τορώτατον τῶν εἰρένων ἄρχειν). Sed cave ne rem confundas ut Gilbert *Staatsalt.* I² 69 et Szanto *Pauly-Wissowa R. E.* III 572, qui βουαγὸν ex adulescentium numero creatum esse putant. Quanti honor ille apud Spartanos ductus sit, inde perspicitur quod nomen βουαγὸϲ per totam vitam commemorabatur.

De formulis τῷ δεῖνα κάϲεν vel τοῦ δεῖνοϲ ϲυνέφηβοϲ v. p. 21.

Persaepe in lapidibus foramen incisum est, cui anathema inserebatur. Semel hoc ipsum servatum est: falx est ferrea. Quamquam Preger statim cognoverat victores deae falcem, qua agricolae utuntur, obtulisse, tamen diu viri docti certaverunt, quid illud donarium fuerit (Meister l. l. 143, Reisch *Griech. Weihgesch.* 61, 2, Wolters *Zu griech. Agonen* 19). Inventis titulis n. 315, ubi legitur δρεπάνην τ[ήνδ' ἀνέθη]κ̣α̣ λ̣α̣βών, 258 et 264, non potest dubitari, quin Preger rectum viderit (cf. Tillyard p. 385).

252 Anaglyphum lapidis mollis a. 0,17, l. 0,15, in quo equus fictus est; a dextra parte fractum. Litterae sexti fere saeculi videntur esse. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 353, 1, sed conferas velim ibid. p. 334, ubi Bosanquet imaginem expressit, ex qua titulum exscripsi. Delineaverunt Lattermann et ex ectypo Lübcke. *Ect.*

Πανιδαϲ Ταρραῖ̣[οϲ ²μ' ἀν]έθ(ε)κε Ϝορθε̣[ίαι].

Var. lect. Vs. 1 init. ΕΓ Bosanquet, Tillyard, Latt. At perclare et in ectypo et in imagine intellexisse mihi videor lineolam eam, quam pro litterae Ε hasta directa habebant illi, superesse ex ornamentis, quibus artifex equi corpus finxerat. In fine ΤΑΙΓΑΙ editores, Lattermann; ΤΑΡΡΑΙ in ectypo vidit Lübcke. || 2 extr. Α⊗Ϙ Bosanquet, Tillyard; Ϡ⊗Ϙ Lattermann, quod in ectypo legi; itaque nihil est, cur Ϝορθά pro Ϝορθεία scriptum esse contendamus.

Πανίδαϲ a verbo πάω, unde et deus Pan, derivandus est. Ταρραῖ̣[οϲ] supplevit Hiller; Τάρρα urbs Cretae.

252a Aes sex latera habens, a. 0,02, l. 0,05, inventum prope fanum. Ed. Droop *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 116, cf. imaginem p. 115 *d* (Kretschmer *Glotta* I 1909, 353). *Tab.*

ΤᾶΙ ϜΡΟΘΑΊΑΙ

VI. saec. ϜΡΟΘΑΊΑ scriptum est pro ϜΟΡΘΑΊΑ.

252b Anaglyphum eburneum a. 0,11, l. 0,235; repraesentatur navis longa cum militibus. Ed. Dawkins *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 100 sqq., cf. imaginem ibid. tab. IV (Kretschmer *Glotta* I 1909, 352). *Tab.*

ϜΟΡΦΑΊΑ.

VI. saec. Φ positum pro Θ. Comparat Kretschmer crateram Aristophonis, ubi cum Wilamowitzio nomen Ἀριcτόνοθον intelligit (*Griech. Vaseninschr.* 10 sq.). 'Scribendi vitia, non pronuntiandi.' Wil.

---

253 Tabula marmoris caerulei aëtomate ornata, a. 0,26, l. 0,18, cr. 0,05; litterae a. 0,015. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 440, 2.

ᑉΕΤΑΙDΑ | ΑΤΝ (latus dextrum)
ΟΙΑΣΕΝΙΚ |

- - - κέται Δα-
[- - Ὀρ]θίαc ἐνίκ-
[η - - - - - -]
Latus dextrum: - - - ντα.

Ineuntis IV. saec. (Tillyard). Vs. 1 [οἰ]κέται, [ἰ]κέται? Hiller.

---

254 Sella marmorea tribus hominibus apta, a sinistra truncata, a dextra integra, a. 0,45, l. 1,155; inventa in fundamentis circi Romani. Litterae a. 0,018. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 103, 1. *Tab.*

- - - ατίδα
[- - - ι]c
[- πρέcβ]υc

Cοιξιάδαc Ἀρικράτεοc
γεροντεύcαc τρὶc
καὶ πρέcβυc γενόμε-
νοc δὶc κατὰ τὸ ἑξῆc
ἐπὶ Καλλικράτεοc
καὶ Τιμοcτρ[ά]του

ἀνέθηκεν
Ὀρθείαι.

Medii fere I. a. Chr. saec.; cf. ad n. 133. Woodward suo iure suspicatur Cοιξιάδαν Ἀρικράτεοc eundem esse atque illum, qui n. 212, 34 pater Stratii ἐπὶ Ἀριcτομάχου commemoratur et in titulo n. 133 patronomus est.

255—259. Carmina.

255 Stelae aëtomate ornatae pars superior, cuius fragmentum ediderat Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 380, 48; marmor canum; a. 0,38, l. 0,46, cr. 0,06; litterae 0,01 a. Composuit Woodward ibid. XIV 1908, 101, 48. Infra titulum quinque foramina, quibus falces insertae fuerant.

ϜΩΡΘΕΙΑΙΤΑΔΑΡ.ΞΙΠΠΟΣ
ΝΙΚΩΝ ΑΝΕΣΗΚΕ
ΕΝΣΥΝΟΔΟΙΣΠΑ.ΔΩΝ
ΠΑΗΙΝΗΟΡΗΝΦΑΝΕΡΑ

[1] Ϝωρθείαι τάδ' Ἀρ[ή]ξιπποc [2] νικῶν ἀνέcηκε
[3] ἐν cυνόδοιc πα[ί]δων [4] πάhιν hορῆν φανερά.

Titulum quarto vel tertio a. Chr. n. saeculo tribuebat Woodward. 'Ego vero et litteratura et sermone principia IV. saec. indicari affirmo.' Wil.

---

256 Anaglyphum, in quo templum distylum in antis repraesentatur; nunc in sex partes fractum; pars inferior a sinistra et infra integra; a. 0,60, l. 0,51, cr. 0,03—0,045; litterae a. 0,01. Fragmentum unum edidit Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 380, 47, titulum refinxit Woodward ibid. XIV 1908, 95, 47. *Tab.*

Υἱὸc Ἀριcτοκρίτω Ξενοκλῆc μῶαc με ἀ[νέθηκε].
Ξενοκλῆc
Δηϊλόχοι κάcεν
μικιχιδδόμενοc

πρατ[οπάμ-]
παιc.

Vs. 5. 6 Tillyard coniecerat πρατ[ό]παιc.
I. a. Chr. n. saec. Propter formas litterarum elegantes II. a. Chr. n. saec. tribuebat Woodward.

---

257 Spartae in museo 218. Tabula marmoris albi aëtomate et acroteriis ornata, falx lapidi affixa adhuc exstat, a. 0,65, l. 0,32; inventa iuxta vicum Magulam in agris. Edd. Eustratiades ex apographo Bucydis in ephemeride Παλιγγενεcία 1868 n. 1501, Ἐφημ. τ. φιλομαθ. 1868, 1619, Πανδώρα XIX 1868 p. 222 (Kirchhoff Hermes III 1869, 449, 1, Le Bas-Foucart *Expl.* II 162*c*), Lüders *Bull. Inst.* 1873, 143 (Kaibel *Epigr. Gr.* 806, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 59*a*); Preger imagine expressa *Ath. Mitt.* XXII 1897, 334 sq., 1 (Meister *SGDI* p. 145, 4501); nuperrime Tod *Cat.*, cf. Tillyard *Ann.* XII 1906, 355*a*. Litterae vs. 1—6 = 0,027 a., inde a vs. 7 = 0,02. Lapidem examinavit Prott.

ΟΡΘΕΙΗΔΩΡΟΝΛΕ
ΟΝΤΕΥΣΑΝΕΘΗ
ΚΕΒΟΑΓΟΣ, ΒΨΛ
ΜΩΑΝΝΙΚΗΣΑΣ
ΚΑΙΤΑΔΕΕΠΑΘΛΑ
ΛΑΒΩΝ, ΒΨΛ
vacat
ΚΑΙΜΕΣΤΕΨΕΠΑ,
ΤΗΡΕΙΣΑΡΙΘΜΟΙΣ
ΕΠΕΣΙ ΒΨΛ

[1] Ὀρθείῃ δῶρον Λε[2]οντεὺc ἀνέθη[3]κε βοαγὸc ΒΨΛ'
[4] μῶαν νικήcαc [5] καὶ τάδε ἔπαθλα [6] λαβών. ΒΨΛ'
vac.
[7] Καὶ μ'ἔcτεψε πα[8]τὴρ ἰcαρίθμοιc [9] ἔπεcι ΒΨΛ'.

Vs. 3 litteris minoribus scriptus. Eustratiades aliique versum ultimum postea additum esse iudicaverunt. Falso, nominatur enim poëta epigrammatis ἰcουήφου. Litterae singulorum versuum efficiunt summam binorum milium septingentorum tricenorum.

---

258 Tria fragmenta tabulae cr. 0,05 marmoris albi, quae ex ectypo composuit Hiller; altitudo partis compositae circa 0,50, latitudo 0,40. Foramen incisum est lapidi, cui drepanum inserebatur. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 196, 63; cf. XV 1909, 106. *Ect.* Fr. *c* ex ectypo correxit Hiller.

b

. . . . ΙΙΔΡΕΠΑΝ
. . . . . ΟΙΑ ΚΡΑΤΗΣ
a . . . ΣΙΕΝΗΓΑΘΕΩΙ
. . . ΞΝΟΜΗΡΑΛΑΒΩΝ
ΣΥΝΣΤΕΦΟΜΑΙΔΑΦΝΗΙ
ΣΟΛΟΕΙΔΕΙΤΟΙΣΙΡΟΑΓΟΙΣ
ΤΕΙΣΑΜΕΝΩΙ *c*
ΠΑΙΣΙΝΑΡΙΣΤ . . . ΙΟΙ
ΣΛΕΚΠΑΝ.ΣΝΣΥΝ
a ΙΛΟΝ.ΕΘΛΟΝ
ΟΙΣ

[1] [Ἴαμοc Ὀρθείῃ] δρεπάν[ην] [2] [τὰ κελ]οῖα κρατήcα[c]
[3] [χώρ]ωι ἐν ἠγαθέωι [4] [θῆκ]εν ὅμηρα λαβών.
[5] Cυνcτέφομαι δάφνηι [6] cολοειδεῖ τοῖcι βοαγοῖc
[7] Τειcαμενῶι C[⏑⏑ –] [8] παιcὶν Ἀριcτ[ολό]χου·
[9] [πρῶτο]c δ' ἐκ πάν[τ]ων cυν[10][εφήβων ε]ἶλον [ἄ]εθλον
[11] [– ⏑⏑ – ⏑⏑]οιc c . . [12] ⏑⏑ – ⏑⏑ –

Var. lect. 7 post ΝΩΙ spatium vacuum; deinde certo fuit Σ.

Vs. 1. 2 supplevit Woodward praeter nomen Ἴαμοc, quod supplevi, quippe qui Τειcαμενῷ κάcεν fuerit (v. 297). || 4. 5 Wil. 'Falcem pignus victoriae accepit nempe reddendam deae. cολοειδῆ fuisse coronam vidit Woodward, quas coronas e nummis optime novimus. Iamus autem coronatus est cum boagis Tisameno et S - - Aristolochi vel Aristomachi filiis.' Wil.

259 Tabula a. 0,275, l. 0,26, cr. 0,04; litterae a. 0,015. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 378, 44.

Ι Ρ Ε Υ Σ Σ Ε Ι Ο Μ Α Κ Α Ι Ρ Α Κ
Τ Ε Τ Ρ Α Χ Ε Ι Ρ Ο Σ Μ Ω Α Ν
Θ Ε Τ Ο Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η
Ε Φ Η Β Ο Σ Ο Ν Ε Υ Γ Ε
Π Ο Υ Ρ Χ Λ Α Ε Υ Ρ Υ Ι
Μ Α Ν Τ Ι Σ Α Π Ο

[1]Ἱρεὺς σεῖο, μάκαιρα, κα[σιγνήτου] [2]τετράχειρος μῶαν [νικάσας ἄν][3]θετο Καλλικράτης, [– ⏑⏑ – συν][4]έφηβος, ὃν εὐγε[νέτις τέκε] [5]Πούρχλα, Εὐρυκ[ράτης δὲ πατήρ], [6]μάντις ἀπὸ Σ[κοπέλου].

Vs. 1—3 suppl. Till. || 4—5 Preuner exempli gratia. Πούρχλα pro Πούλχρα scriptum. || 6 μάντις ἀπὸ γ[έν]ους τοῦ Σκοπέλου in titulo n. 60 occurrit. De Scopelo v. 488. Τετράχειρ est Apollo Amyclaeus; cf. Wide *Lak. Kulte* 68, 69.

260—314. Subieci titulos victorum e temporum ordine dispositos. Inventi sunt prope templum Dianae.

260 Stela marmoris cani aëtomate ornata, a dextra et inferiore parte fracta, a. 0,45, l. et cr. 0,31—0,32; lapidi foramen incisum est, cui falx inserebatur. Litterae a. 0,015—0,02 primo a. Chr. n. saeculo tribuendae esse videntur. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 75, 66. *Ect.*

Δ Α Μ Ι Π Π Ο Σ Α Β Ο Λ Η Τ Ο
Ε Π Ι Σ Ι Δ Α Μ Ο Υ Ν Ι Κ Α Σ Α Σ Τ
Π Α Ι Δ Ι Χ Ο Ν F
Μ Ω Α Ι
Γ Ε Τ Α *falcis locus*
Ω Ι Ο Ρ Θ Ε Ι Α Ι
vac. Δ Λ
Δ Α Μ
Θ

Δάμιππος Ἀβολήτου	5 γετα *vacat* [θε-]
ἐπὶ Σιδάμου νικάσας τ[ὸ]	ῶι Ὀρθείαι. [*vacat?*]
παιδιχὸν *vacat* ε . . . . (.)	Δά[μιππος]
μῶαι *vacat* – – –	Δαμ[ίππου – – –]

Vs. 4 sqq. [ἐπὶ Κυνα]γέτα [παρθέν]ωι Ὀρθείαι legebat Woodward. Qua de causa hoc supplementum refutandum sit, ad n. 268 exposui. || ἐ[ν τῷ] Μωαι γέτᾳ Hiller; τ]ὸ παιδιχὸν | μῶαι | ἐ[ν τῶι | κυνα]γέτᾳ Kolbe.

Damippus Aboleti f., si idem est atque patronomus n. 261, I. a. Chr. n. saec. tribuendus est. Cf. quae disserui n. 465, ubi stemma constitui.

---

261 Stela incolumis marmoris communis, aëtomate ornata, a. 0,55, l. 0,31, cr. 0,08; litterae 0,02 a. apicibus imbutae. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 360, 3.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Α Ρ Ι Σ Τ
Ω Ν Ο Σ Ε Π Ι Π Α Τ Ρ Ο Ν Ο Μ Ο Υ
Δ Α Μ Ι Π Π Ο Υ Τ Ο Υ Α Β Ο Λ Η
Τ Ο Υ Ν Ι Κ Α Σ Α Σ Τ Ο Π Α Ι
Δ Ι Χ Ο Ν Μ Ω Α
Ο Ρ Θ Ε Ι Α

[1]Ἀριστοκράτης Ἀρίστ[2]ωνος ἐπὶ πατρονόμου [3]Δαμίππου τοῦ Ἀβολή-[4]του νικάσας τὸ παι[5]διχὸν μῶᾳ [6]Ὀρθείᾳ.

Uxor Damippi Aboleti f. Ἀλκιβία Τεισαμενοῦ (n. 465, 578) eadem est atque Ἀλκιβία Τεισαμενοῦ, quae in catalogo τῶν ἱεροθυτῶν ἐπὶ Ἀριστοκρατίδα enumeratur n. 141. Qui cum primo a. Chr. n. saeculo munere patronomi functus sit, Woodward ipsum quoque hunc titulum aetati imperatoris Augusti tribuit (l. l. p. 360, cf. quae ad n. 465 disserui).

262 Stela marmoris cani aëtomate ornata, a dextra laesa, infra truncata, a. 0,26, l. 0,40, cr. 0,05; in parte inferiore foramen falcis erat incisum. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 86, 79.

Σ Ι Ω Ν Δ Α Μ Ι Π Π Ο Υ Ν Ι Κ Α Σ Α Σ
Τ Ο Π Α Ι Δ Ι Χ Ο Ν Μ Ω Ι Α Ι Ε Π Ι Τ Ι
Μ Α Ρ Χ Ο Υ Κ Α Ι Π Ο Λ Υ Λ
Τ Ο Σ Θ Ρ Θ –

[1]Σίων Δαμίππου νικάσας [2]τὸ παιδιχὸν μῶιαι ἐπὶ Τι[3]μάρχου καὶ Πολυ-δ[άμαν][4]τος Ὀρθε[ίαι].

Haesitat Woodward, num Damippus sit idem, qui n. 260, 261 filius Aboleti audit.

---

263 Stela marmoris albi, aëtomate ornata, infra fracta, a. 0,37, l. 0,295, cr. 0,05; litterae a. 0,024 magnis apicibus instructae; medio in latere adverso foramen falcis. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 84, 76.

Ν Ι Κ Ι Π Π Ο Σ Κ Α Λ	Νίκιππος Καλ-
Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α Ε Π	λικρατίδα ἐπ-
Ι Π Ρ Α Τ Ο Λ Α Ν Ι Κ Α	ὶ Πρατόλα νικά-
Σ Α Σ Τ Ο Π Α Ι Δ Ι Χ Ο Ν	σας τὸ παιδιχὸν
Κ Ε Λ Ε Α Ν	5 κελέαν
falx	Ὀρθείᾳ.
Ο Ρ Θ Ε Ι Α	

Πρατόλας est patronomus n. 143, qui titulus I. a. Chr. n. saec. tribuendus est. Erravit Woodward, cum eundem Nicippum redire n. 20 et 114 contenderet, nam horum titulorum aetas longe alia est. Ab hoc patronomo Πρατόλα distinguendus est Πο. Μέμμιος Πρατόλαος Δεξιμάχου, quem habes n. 101, ubi eum aetate Hadriani vixisse exposui.

---

264 Stela marmoris caerulei; a. 0,43, l. 0,23, cr. 0,05. Litterae 0,01 a. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 361, 5; cf. Woodward XIII 1907, 199. Idem ectypum chartaceum mihi commisit. *Ect. Tab.*

Τιμοκράτης Ἐπι-
νικίδα ἐπὶ Ἀρι-
στοτέλεος νικά-
ας τὸ παιδιχὸν
5 κελήᾳ.
[Ε]ὔστομον εὔτρο[χά]λου [7]γλώσσης τόδ' ἄεθλον [8]ἀείρας,
[9]Παρθένε, σοὶ δρέπανο[ν] [10][Τ]ιμοκράτης ἔθετο.

Vs. 9 δρέπανον Woodward in lapide agnovit, cum Tillyard legerit ἀρετᾶς. Ex litterarum forma elegantissima aetati Augusti tribuerim. Diversus ergo est Aristoteles a patronomo n. 68, 69.

---

265 Fragmentum marmoris caerulei, a. 0,32, l. 0,22, cr. 0,06; margo superior et sinister servatus, in parte sinistra foramen falcis. Litterae a. 0,025. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 84, 75.

Λ Α Χ	Λαχ[άρης]
Η Ρ Α Κ Λ	Ἡρακλ[ανοῦ]
Ε Π Ι Π	ἐπὶ π[ατρο-]
Ν Ο Μ Ο	νόμ[ου . . δά-]
5 Μ Ο Υ Ν	5 μου [νικάσας]
Τ Ο Π	τὸ π[αιδιχὸν]
Κ Ε	κε[λέαν – –]
	– – – – –

Λαχάρης Ἡρακλανοῦ pater videtur esse illius C. Iulii Euryclis, quem Augustus summis honoribus affecit. Quod si ita se habet, titulus medio fere primo a. Chr. n. saeculo positus est.

Idem Λαχάρης occurrit n. 94, ubi senatoris munere fungitur. Mortuus est ante pugnam apud Actium commissam (cf. Plut. Anton. 67). Filium eius habes in titulo, qui proxime sequitur 267.

266 Duo fragmenta marmoris cani, quae ex tabula aëtomate ornata sunt reliqua. Litterae a. 0,02 apicibus imbutae demonstrant fragmenta esse eiusdem tituli. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 198, 64, 1. 2.

a | *b*

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Γ
Σ Τ Ο ^ . . . . \ Ν ∠ L
Τ Α Τ Ρ
Λ Κ Ι ∠
Ι \

Ἀριστοκρ̣[άτης? Ἀρι-]
στο̣δ̣[άμου] Ἀ̣ν̣σ̣έ̣[τωι]
[κάσεν ἐπὶ] πατρ[ο-]
[νόμου Μενα]λ̣κίδ̣[α]
[νεικάσας μικ]ι̣χ̣[ιδ-]
[δόμενος - - -]

Menalcidas, qui redit n. 95, paullo post Aristomachum i. e. I. a. Chr. n. saec patronomus fuit. Vs. 1. 2 scripserim Ἀριστοκρ[άτης Ἀρι]στο[ν̣ίκου], quamquam Woodward post ΣΤΟ agnovisse ^ sibi visus est; ille Aristocrates enim primo saeculo in catalogo agoranomorum ἐπὶ Πασιμάχου occurrit 126. Ἄνσετος redire videtur n. 207.

---

267 Stela marmoris cani in duas(?) partes fracta, a. 0,21, l. 0,17; litterae a. 0,015. Tria foramina, quibus falces infixae erant. Margo sinister servatus esse videtur. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 373, 35.

Λ Α Χ Α Ρ Η Σ Λ Α Χ Α Ρ Ε
Ο Σ Ν Ι Κ Α Α Σ Τ ^ Π
/ Ο̣ Ν Ι Ε Λ Ε
Ε Υ Β Α Λ
Τ Ρ Ο Ν Ο Μ̣
Δ Α Κ
Κ Α Ι Κ Λ Ε Ο
Κ Α Ι Κ Υ Ν Α Γ
Κ Α Ι Δ Ε Ρ Ε Ι
Ν Ι Κ Α Θ Ρ Ο Ν Β

Λαχάρης Λαχάρε-
ος νικάας τ̣ὸ̣ π̣[αιδι-]
[χ̣]ὸ̣ν κ̣ελέ[αν ἐν τῷ]
εὐβαλ[κεῖ ἐπὶ πα-]
τρονόμ̣[ου - - -]
δα Κ[- - - - -]
καὶ Κλεο - - -
καὶ Κυναγ̣[έτα̣]
καὶ Δερει - - -
νίκαθρον Β[ορθέα̣].

Tillyard vs. 3 sqq. hunc in modum legebat: κελέ[αν ἐπὶ] | Εὐβάλ̣[κεος? πα]|τρονόμου - - | δα Κ - - | καὶ Κλεο - - | καὶ Κυναγ - -. Vs. 8. Κυναγ[έτα] supplevit Woodward in n. 260; cf. quae ad n. 268 exposui. || 9 An Ἄρτεμις Δερεᾶτις? Paus. III 20, 7; Hitzig-Blümner I 844.

Aetate Augusti titulus incisus esse videtur. Woodward (*Ann.* XII 374 adnot.) suo iure suspicatus est hunc Lacharem II fratrem esse C. Iulii Euryclis, quem Lacharis I (cf. n. 265) filium fuisse notum est.

---

268 Stela aëtomate ornata marmoris cani, infra fracta, a. 0,30, l. 0,225, cr. 0,065; litterae a. 0,01. Foramen, cui falx inserebatur, incisum est. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 85, 78.

Π Ρ Α Τ Ι Α Δ Α Σ *falx*
\ Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Ο Σ
Ν Ι Κ Α Α Σ Τ Ο Π Α Ι
Δ̣ Δ Ι Χ Ο Ν Κ Ε Τ Ε Υ
Ω Ν Ε Ν Τ Ω Ι
Ε Υ Β Α Λ Κ Ε Ι Κ Α Ι
Κ Υ Ν̣ Α̣ Γ Γ -

Πρατιάδας
Ἀ̣ρίστωνος
νικάας τὸ παι-
δ̣ιχὸν κετεύ-
ων ἐν τῷ
εὐβαλκεῖ καὶ
κυνα̣γ̣έ̣τ̣[αι]
- - - -

Legebat Woodward ἐν τῷ Εὐβάλκει καὶ Κυνα̣γ̣έ̣τ̣[αι] suspicatus hoc modo expressum esse, quo tempore Pratiadas vicerit. At mirum est, quod complurium virorum nomina afferuntur, qui patronomi munere functi esse dicuntur. Neque minus in reliquis titulis, ubi Tillyard nomen patronomi Εὐβάλκης cognoverat, sententia illius offendimur (n. 334 τῷ εὐβα[λκεῖ] et n. 267 - - εὐβαλ[κεῖ]). Nam hoc loco nomen magistratus post [ἐπὶ πα]τρονόμ[ου - -] in vs. 5. 6 supplendum est, cuius reliquias habes in versu sexto. Item illi tituli, in quibus Woodward nomen patronomi Κυναγέτας supplebat, aliquid offensionis habent, n. 267 vs. 8 quem conferas et n. 260. In hoc enim titulo plenis verbis dictum est Damippum Aboleti f. ἐπὶ Σιδάμου vicisse. Denique praetermittere noluerim, quod Woodwardus coactus est contendere fieri potuisse, ut in eodem certamine duo victores designarentur. Scripsi κετεύων ἐν τῷ εὐβαλκεῖ καὶ κυναγέται, scilicet ἀγῶνι. Vox κετεύων quid sibi velit, non liquet. Dubitat Woodward, an κετεύων per errorem lapicidae pro κε[λ]εύων scriptum sit; neque vero sententia perspicua est.

---

269 Tabula marmoris caerulei, aëtomate ornata, a. 0,43, l. 0,31, cr. 0,06. Duo foramina, quibus falces inserebantur, lapidi incisa sunt. Litterae magna cum diligentia insculptae 0,02 a. bonae aetatis esse mihi quidem videntur. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 361, 4. *Tab.*

Ξενοκλῆς Ξενοκλέος
ἐπὶ Εὐέτεος νικάας
τὸ παιδιχὸν μῶιαι
Ὀρθείαι
καὶ ἐπ[ὶ]
Ἱππάρ-
χου
ὡσαύ-
τως.

falcis locus

---

270 Stela aëtomate ornata ex poro facta, a. 0,40, l. 0,28, latus sinistrum impolitum. Incisum est foramen, cui falx inserebatur. Litterae a. 0,0175—0,02 apicibus magnis imbutae sunt. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 185, 56.

Η Ρ Α Κ Α Ι Δ Α Σ Π Α
Κ Ω Ν Ι Ο Υ Δ Α Μ Ο
Κ Ρ Α Τ Ι Κ Α Σ Ε̣ Ν Π Ρ Α
Τ Ο Π Α Ν Π Α Ι Σ Ε Π Ι
Μ Ν Α Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ Ν Ι
Κ Α Σ Α Σ Τ Ο
falx Λ Ι Δ Ι
Χ Ο Ν

Ἡρακ[λ]ίδας Πα-
κωνίου Δαμο-
κράτι κάσεν πρα-
τοπάνπαις ἐπὶ
Μνασιστράτου νι-
κάσας τὸ
[π]α̣ιδι-
χ̣ὸν - -
[Ἀρτέμιδι]
[Ὀρθεία̣ ἀνέθηκε].

---

271 Stela marmoris caerulei, aëtomate ornata, a. 0,43, l. 0,29, cr. 0,04; foramen falcis incisum est. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 365, 13.

Φ Ι Λ Ο̣ Ν Ι Κ Ο Σ Φ Ι Λ Σ
Ν Ι Κ Ο Υ Ν Ι Κ Α Σ Α Σ
Τ Ο Π Α̣ Ι Δ Ι Χ Ο Ν Κ Ε
Λ Η Α *falcis locus* Ο Ρ Θ Ε Ι

Φιλόνικος Φιλο̣-
νίκου νικάσας
τὸ παιδιχὸν κε-
λῆα̣ Ὀρθεί-
[α̣].

Vs. 4 Ὀρθέα̣ Tillyard, sed ultimam litteram post E esse I imago ab illo expressa, quam repetivi, dilucide demonstrat.

---

272 Stela aëtomate ornata a. 0,36, l. 0,25, cr. 0,04; litterae a. 0,025. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 188, 62.

Φ Ι Λ Ο C Τ Ρ Α Τ Ο C Π
Α C Ι Κ Λ Ε Ο C Ν Ι Κ Α C Α C
Τ Ο Π Α Ι Δ Ι Χ Ο Ν Μ Ω Α Ν
Ο Ρ Θ Ε Ι Α

Φιλόστρατος Π-
ασικλέος νικάσας
τὸ παιδιχὸν μῶαν
Ὀρθεία̣.

Ex litterarum forma collegit Tillyard titulum primo p. Chr. n. saeculo esse incisum. Quod si ita est, pater Pasicles idem intelligendus est atque ille Pasicles, cuius filius Mnaso agonothetae munere patronomo Menecle a. ±97 (cf. n. 668) functus est. Medio fere I. saec. titulus incisus est.

273 Stela marmoris cani aëtomate ornata, a. 0,65, l. 0,41, cr. 0,48; nunc in quinque partes fracta. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 79, 71.

cantharus

ΚΡΑΤΗΣΙΚΛΗΣ ΣΤΡΑ
ΤΩΝΟΣϹ ΚΑΙ
ΣΤΡΑΤΩΝΒΟΥ ΑΓΟϹ
ΠΡΑΤΟΠΑΜΠΑ ΙΔΩΝ
ΤΟΝΕΠΙΠ̅ΜΕΜ ΜΙΟΥ
ΘΕΟΚΛΕΟΥΣΕ ΝΙΑΥ
ΤΟΝΝΕΙΚΑΣΑΣ ΤΟΠΑΙ
ΔΙΧΟΝΜΩΑΝ ΑΡΤΕ
ΜΙΤΙΟΡΘΕΙ

falcis locus

Κρατησικλῆς Στρά-
τωνος ὁ καὶ
Στράτων βουαγὸς
πρατοπαμπαίδων
τὸν ἐπὶ Πο(πλίου) Μεμμίου
Θεοκλέους ἐνιαυ-
τὸν νεικάσας τὸ παι-
διχὸν μῶαṇ Ἀρτέ-
μιτι Ὀρθεί[ạ].

Woodward hunc patronomum eundem esse censet, qui post Cleandrum et Dionem creatus est n. 31. Recte me iudice. Itaque Cratesicles Stràtonis f. exeunte I. p. Chr. n. saec. floruit. Eiusdem fuerit familiae atque Στράτων Στράτωνος n. 210, 18.

---

274 Stela marmoris caerulei cum aëtomate a. 0,39, l. 0,24, cr. 0,35, in duas partes fracta. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 367, 16.

ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣΧΑ
ΡΙΞΕΝΟΥΕΠΙΑΡΙ
ΣΤΟΚΛΕΟΥΣ
ΝΕΙΚΑΣΑΣΤΟ
ΠΑΙΔΙΧΟΝ///ΑΘ
ΘΗΡΑΤΟΡΙΝΑΡ
ΤΕΜΙΤΙΟΡΘΕΙ

Λυσικράτης Χα-
ριξένου ἐπὶ Ἀρị-
στοκλέους
νεịκάσας τὸ
παιδιχὸṇ [κ]αθ-
θηρατόριν Ἀρ-
τέμιτι Ὀρθεị[ạ].

Hunc Lysicratem filium esse eius Charixeni, qui ἐπὶ Σικλείδα n. 275 puerorum victor est, iudicat Tillyard *Ann.* XII 359, ubi stemma composuit. At offendit, quod nomen gentile Iuliorum et nostro Charixeno et filio Lysicrati deest. Qua de causa meo iure colligere mihi videor Charixenum aut Lysicratem quendam post patronomum Aristoclem nomen Iulium accepisse. Quem Aristoclem multo antiquiorem esse quam patronomum n. 37 apparet; nomen valde usitatum erat. Vide stemma quod n. 275 constitui.

---

275 Stela marmoris caerulei a. 0,40, l. 0,28, cr. 0,03, aëtomate et acroteriis rudibus ornata. Infra titulum foramen incisum est, cui δρεπάνη inserebatur. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 358, 1. *Ect.*

ΓΑΙΟΣΙΟΥΛΙΟΣ
ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ
ΓΑΙΟΥΙΟΥΛΙΟΥ
ΛΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣΥΙΟΣ
ΕΠΙΣΙΚΛΕΙΔΑΠΑ
ΤΡΟΝΟΜΟΥΝΤΟΣ
ΥΠΕΡΑΥΤΟΝΤΙΒΕ
ΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΑΡ
ΜΟΝΕΙΚΟΥΝΕΙΚΗ
ΣΑΣ *falcis locus* ΤΟΠΑΙΔΙ
ΚΟΝΜΩΑΝΟΡΘΕΙ
ΑΑΡΤΕΜΙΔΙΑΝΕ
ΘΗΚΕΝ

Γάϊος Ἰούλιος
Χαρίξενος
Γαΐου Ἰουλίου
Λυσικράτους υἱός,
ἐπὶ Σικλείδα, πα-
τρονομοῦντος
ὑπὲρ αὑτὸν Τιβε-
ρίου Κλαυδίου Ἀρ-
μονείκου, νεική-
σας τὸ παιδι-
κὸν μῶαν Ὀρθεί-
ạ Ἀρτέμιδι ἀνέ-
θηκεν.

Si C. Iulius Charixenus, Lysicratis f., idem est atque patronomus Iulius Charixenus, qui paulo ante Sitimum i. e. ± 125 hoc munere functus est (n. 32 *A*, 1317 ante imperatorem Hadrianum), hic titulus aetati Domitiani (vel Vespasiani) tribuendus est, non Traiani, ut Tillyard contendebat; nam puerorum victor laudatur Charixenus. Neque obstant, quae de Ti. Cl. Harmonico traduntur; est enim in catalogo senatorum (n. 97) I. p. Chr. n. saeculo exeunte et imperatore Hadriano adhuc superstes erat (cf. n. 480. 485). In componendo stemmate a Tillyardo dissentio:

Χαρίξενος I
274 pater ἐ. Ἀριστοκλέους
|
Λυσικράτης
274 victor puerorum ἐ. Ἀριστοκλέους
=
Γ. Ἰούλιος Λυσικράτης
275 pater ἐ. Σικλείδα
53 πρ. ἐφόρων ἐ. Καλλικράτους τοῦ Ῥούφου
55. 283 πατρονόμος haud ante Traianum
|
Γ. Ἰούλιος Χαρίξενος II
275 victor puerorum ἐ. Σικλείδα
32 *A*. 1317 ante Hadrianum eponymus ± 120.

---

276 Fragmentum tabulae ex marmore cano factae, acroteriis et aëtomate ornatae, a. 0,25, l. 0,16, cr. 0,04. Margo sinister servatus est, cum a dextra parte dimidium fere fractum sit. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 362, 6. Cf. quae adnotavit Woodward ibid. XIII 1907, 199.

ΕΓΙΠΑΤΡΟΝΟΝ
ΤΟΥϹΤΟΥΙΟΥ
ΒΟΑΓΟϹΝΙΚΗΕ
ΜΙΚΙΧΙΖΟΜЄ
ΘΗΚЄΝΑΡΤ

Ἐπὶ πατρονόṃ[ου Καλλικρά-]
τους τοῦ Ῥọύ[φου ....]
βοαγὸς νικής[ας μῶαν]
μικιχιζόμε[νος ἀνέ-]
θηκεν Ἀρτ[έμιδι Ὀρθείạ].

Var. lect. Vs. 2 ext. ΤΟΥΙΟΥ Tillyard, ΤΟΥΡΟΥ Woodward.

Supplementa sunt Tillyardi exceptis versibus 1. 2, quos Woodwardum secutus dedi. Καλλικράτης τοῦ Ῥούφου n. 53 occurrit et Traiani aetate munere patronomi functus est. Tillyard supplebat [Πασικρά]τους τοῦ (υ)ἱοῦ, quia bis in titulis invenitur quidam Πασικράτης νεώτερος, quem eundem esse suspicabatur n. 40. 41. Supplementum illud praetuli, quia litteris servatis respondet.

---

277 Stela marmoris communis aëtomate et acroteriis ornata, a. 0,65, l. 0,41, cr. 0,095, in qua duae falces affixae erant; litterae a. 0,016. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 376, 40. *Ect. Tab.*

a Ἐπὶ πατρονόμου Σ[[ι]]ωσινίκου
Πρῖμος Νηρέος Μενε-
κλεῖ κάσεν νικάσας μῶαν
Ἀρτέμιτι Ὀρθείạ ἀνέθηκεν.

b Ἐπὶ πατρονό(μο)υ Εὐ-
δάμου Πρῖμος Νη-
ρέος Μενεκλεῖ
κάσεν νικάσας
κελέαν ἀνέθηκε[ν]
Ἀρτέμιτι Ὀρθείạ.

Patronomum Sosinicum Tillyard eundem esse iudicabat atque patronomum M. Aurelium Sosinicum quem habes n. 301. Sed facile est demonstrare illum erravisse. Constat enim patronomum Meneclem, cui victor Primus Nerei f. fuit κάσεν, aetate Nervae illud munus suscepisse ± a. 97 (Boeckh ad CIG 1424). Cum Primus admodum adulescens hoc monumentum statuisse dicatur, apparet et Sosinicum et Eudamum paucis annis post Meneclem ad summum in republica honorem pervenisse (i. e. a. 100—107). Duos ergo habemus patronomos, quibus nomen Sosinicus, duos quibus nomen Eudamus (cf. n. 63). — Denique quod Tillyard contendit patronomo Sosinico et Primum Nerei f. et - - - Nicephori f. vicisse μῶαν, re ipsa refellitur.

278 Stela marmoris albi, aëtomate et acroteriis ornata, infra fracta; a. 0,46, l. 0,25; litterae a. 0,02 apicibus magnis imbutae eleganter scriptae sunt; foramen falcis insculptum. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 77, 70. *Ect.*

ΕΠΙΠΑΤΡΟΝΟΜΟΥ
ΈΚΛΕΙΔΑ ΦΙΛΟΚΡΑ
ΤΗΣ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΗϹΙΛΑΩ ΤΩ ΝΕΟΛ̣Α
ΚΑΣΕΝ ΑΤΡΟΠΑΝ̣
ΠΑΙΣ ΝΙΚΑΣΑΣ ΤΟ
ΠΑΙΔΙΧΟΝ ΚΑ΄ΘΘΗ
ΡΑΤΟΡΙΩ ΑΝΕΘΗΚΕ
ΑΡΤΕΜΙ
falx ΤΙ
ΟΡΘΕΙΑ

Ἐπὶ πατρονόμου
Εὐκλείδα Φιλοκρά-
της Φιλοκλέουϲ,
Ἀγηϲιλάῳ τῷ Νεόλα
κάϲεν, ἀτροπάν-
παιϲ νικάϲαϲ τὸ
παιδιχὸν καθθη-
ρατορίῳ ἀνέθηκε
Ἀρτέμι-
τι
Ὀρθείᾳ.

Var. lect. Vs. 2 init. lapicida omiserat ΕΥ, quod postea litteris minoribus adiecit Έ. || 4 scripserat ΑΓΙΛΑΩ, deinde notato errore post Γ rotundum C immisit et Γ in F mutavit, ut una cum sequenti C legeretur Γ + ⊢C i. e. γηϲ. Woodwardum sequor, qui quidem scripsit Ἀγ(εϲ)ιλάῳ.

Quamquam et nomen Ἀγηϲίλαοϲ et Νεόλαϲ usitatum fuit Spartae, tamen tempus tituli ex nominibus enucleari non potest. Litterarum forma nisus primo p. Chr. n. saeculo tribuerim (cf. n. 277, ubi easdem habes formas).

---

279 Stela marmoris caerulei, acroteriis et aëtomate ornata, a. 0,25, l. 0,24, cr. 0,05. Litterae 0,01 a. magna cum diligentia incisae apicibus imbutae sunt. Falcis foramen. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 366, 15. *Ect.*

ΟΝΑΣΙΚΛΕΙΔΑΣ ΦΙΛΟ
ΣΤΡΑΤΟΥ ΝΕΙΚΑΣΑΣ
ΚΑΣΣ ΗΡΑΤΟΡΙΝ ΠΡΑΤΟ
ΠΑΜΠΑΙΔΩΝ ΑΤΡΟ
ΠΑΜΠΑΙΔΩΝ ΕΙΡΕ
ΝΩΝ ΔΕ ΚΕΛΟΙΑΝ

falcis locus

Ὀναϲικλείδαϲ Φιλο-
ϲτράτου νεικάϲαϲ
καϲϲηρατόριν πρατο-
παμπαίδων, ἀτρο-
παμπαίδων, εἰ-
ρένων δὲ κελοῖαν.

Vs. 4 Onasiclidas duobus deinceps annis καϲϲηρατόριν vicit. Ad ἅτεροϲ cf. Buck *Greek dialects* § 13, 3 *a*. Woodward *Ann.* XIII 199 de Onasiclida eiusque tempore nonnulla disputavit. Quod ille suspicatur hunc Onasiclidam redire in catalogo ephororum n. 60 et 36 *A*, ubi cursus honorum enumeratur, mihi quoque probatur. Itaque titulus exeunte primo vel ineunte secundo saeculo incisus est. Nam Onasiclidas qui πρατοπάμπαιϲ et ἀτροπάμπαιϲ et εἴρην vicerat, ἐπὶ Λυϲίππου τοῦ Μνάϲωνοϲ ad ephori honorem pervenerat i. e. aetate Hadriani (cf. quae ad n. 36 *B* et 60 exposui).

280 Tabula marmoris caerulei, a. 0,48, l. 0,32, cr. 0,03; supra aëtoma et acroteria anaglyphi modo insculpta sunt; in inferiore parte falx ferrea servata est. Litterae a. 0,02—0,01. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 371, 31. *Ect.*

ΘΡΑϹΥΒΟΥΛΟϹΚΑΛ
ΛΙΚΡΑΤΟΥϹΕΝΥΜΑΝΤΙ
ΑΔΑΚΑϹΕΝΕΠΙΛΑΚΩΝΟϹ
ΠΑΤΡΟΝΟΜΟΥΝΤΟϹΔΕΥΠΕ
ΡΑΥΤΟΝΛΑΚ̣ΩΝΟϹΤΟΥΥΟΥΝ
ΚΑϹΑ *f* ϹΤΟΠΑΙΔΙ
ΧΟΝΚΕΛΟΙΑ *a l* ΑΡΤΕΜΙΤΙ
ΟΡΘΕΙΑ *x*

Θραϲύβουλοϲ Καλ-
λικράτουϲ, Ἐνυμαντι-
άδα̣ κάϲεν, ἐπὶ Λάκωνοϲ,
πατρονομοῦντοϲ δὲ ὑπὲ-
ρ αὐτὸν Λάκωνοϲ τοῦ ὑοῦ, ν[ι]-
κάϲαϲ τὸ παιδι-
χὸν κελοίᾳ Ἀρτέμιτι
Ὀρθείᾳ.

Aetati Claudii tribuebat Woodward l. l. 372 not. Falso me iudice (v. n. 281). Imperatore Traiano titulus scriptus est.

---

281 Stela marmoris rubri a. 0,40, l. 0,22, cr. 0,06, aëtomate et acroteriis ornata, nunc in tres partes fracta; partem inferiorem edidit Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 187, 60, titulum integrum Woodward ibid. XIV 1908, 100, 60, qui imaginem expressit. *Tab.*

Ὀρ-
θίᾳ.
Ἐπὶ Λάκω-
νοϲ τοῦ (Λάκωνοϲ)
Δαμίων, Ἀν-
θεϲτίου Φι-
λοκράτουϲ ὑ̣όϲ, Ἄγιδι
Κλεάνδρου
κάϲ(εν), νικάϲ(αϲ) τὸ
παιδιχὸν
κελοῖαν μ̣ι̣κ̣[ι-]
χιζόμενο̣ϲ̣
Ἀρτέμιτι.

Patronomus Laco Laconis f. idem esse videtur atque 480 et 280, ut Woodwardus suspicatur. Quod si ita se habet, titulus hic aetati Traiani est tribuendus; nam Tib. Claudium Harmonicum, qui ἐπὶ Γ. Ἰουλίου Λάκωνοϲ τὸ β´ summo honore a collegis afficitur (n. 480), imperatore Hadriano adhuc superstitem fuisse docet n. 485. Itaque Woodwardo assentiri nequeo, qui titulum medio fere primo saeculo incisum esse contendebat.

---

282 'Lacedaemoniae ad lapidem prope colosseam Lycurgi statuam.' Edd. Epigrammata - - Cyriaci Anconitae (Romae 1749) p. XXXX 261 (CIG 1416, [Le Bas-Foucart *Expl.* II 79 ad n. 162 *a*, Meister *SGDI* 4471, Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 357 *i*]).

Δαμοκλείδαϲ Χαλέα ἐπὶ Ἀλκίππου νεικάϲαϲ τὸ παιδικὸν κελή[α̣] Ἀ[ρτ]έμιτι Ὀρθε[ί]α̣.

Var. lect. ΔΑΜΟΚΛΙΔ Murat. ΚΕΛΗΔΑ·ΤΡΕΜΙΤΙΟΡΘΕΡΑ Cyr., ΚΗΛ κτλ. Murat. Χαλέαϲ idem, ni fallor, redit n. 72. Si stare possunt, quae illic de tempore disserui, titulus in priorem partem saeculi secundi incidit.

283 Stela marmoris albi cum aëtomate haud ita diligenter facto, a. 0,51, l. 0,27, cr. 0,05; litterae a. 0,13; infra titulum foramen incisum est, cui falx inserebatur. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 186, 58. *Ect.*

ΤΙΒ Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο C C ω C Ι Κ Ρ Α Τ Η C
Π Ο Λ Υ Є Υ Κ Τ Ο Υ Υ Ι Ο C Β Ο Υ Α Γ Ο C
Μ Ι Κ Ι Χ Ι Ζ Ο Μ Є Ν ω Ν Τ Ο Ν Є Π Ι
Λ Υ C Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ C Є Ν Ι Α Υ Τ Ο Ν Ν Є Ι
Κ Α C Α C Τ Ο Π Α Ι Δ Ι Κ Ο Ν Κ Α Θ Θ Η
Ρ Α Τ Ο Ρ Ι ω Ν Α Ν Є Θ Η Κ Є Ν Ο Ρ
Θ Є Ι Α

falx

Τιβ. Κλαύδιος Cωcικράτης
Πολυεύκτου υἱός, βουαγὸς
μικιχιζομένων τὸν ἐπὶ
Λυcικράτους ἐνιαυτὸν νει-
κάcαc τὸ παιδικὸν καθθη-
ρατόριων ἀνέθηκεν Ὀρ-
θείᾳ.

Vs. 6 ΟΡΙωΝ.
Ineunte II. p. Chr. n. saeculo. De tempore patronomi Lysicratis v. n. 275 et n. 55.

---

284 Stelae marmoris cani fragmentum, a dextra integrum, a. 0,16, l. 0,13, cr. 0,04; litterae a. 0,027, apices magnae. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 85, 77.

Υ Ε Ρ Μ Ο
Ϲ W Ν Ο Σ
Ι Κ Ο Υ
= Λ ∩ ∖

[Ἐπὶ πατρονόμο]υ Ἑρμο-
[γένουc τοῦ Γλύ]κωνοc
[- - - - - -]ικου
[Ἀριcτοcτ]έλου[c]
[cυνέφηβοc - - -]

Vs. 1. 2 supplevit Woodward, qui vs. 3 legebat [Βραcίδαc Ἀρμον]ίκου. Hoc supplementum mihi non probatur, cum secundo saeculo, quo hic titulus incisus est, ut probat litterae W forma, Brasidae familia nomen Claudiorum acceperit (cf. stemma eorum ad n. 589). In eo cum Woodwardo consentio, quod Ἑρμογένην patronomum aetatis Hadriani (n. 65) intelligit.

---

285 Pars superior stelae, a sinistra incolumis, a dextra ex consulto truncatae; nunc iuxta portam domus Θεοφάνουc Παχυγιάννου inaedificata, a. 0,52, l. adhuc 0,185, cr. 0,17. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 440, 24 (Preger *Ath. Mitt.* XXII 1897, 337, 6, Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 357*f*). Exscripsi.

vac.
Ε Π Ι Ε F
Γ Η Ρ Α Ι
Μ Ε Μ ∖Ι
Ξ Ι Μ Α Χ
falx
⸍ Ι Χ Ι Λ

Ἐπὶ Ἑρ[- τοῦ -]
γήρα Π[όπλιοc]
Μέμμ[ιοc Δε-]
ξίμαχ[οc βοαγὸc]
[μι]κιχιδ[δομέ-]
[νων - - - -]
- - - - - -

Vs. 1 supplebat Tillyard ἐπὶ Ἑρ[μογένουc]. Vereor ne erraverit, quamquam patronomus, cui hoc nomen, secundo saeculo munere functus est. Obstant autem sententiae illius litterae, quae dilucide in vs. 2 leguntur ΓΗΡΑ, quas nominis patronomi patris esse iudico. || 3. 4 dedit Tillyard Μέμμ[ιοc - - - Δε]|ξίμαχ[οc - -]. Fuerit P. Memmius Deximachus illius Pratolai filius, quem habes n. 57, 3. || 4. 5 Pregerum sequor.

---

286 Tabula marmoris caerulei a. 0,33, l. 0,24, cr. 0,04. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 365, 12; cf. quae adnotavit Woodward ibid. XIII 1907, 199. *Ect.*

Β Ι Ω Λ Α Κ Ι
Τ Ω Α Ρ Ι C Τ Ο Τ Ε
Λ Η Ρ C Υ Ν Є Φ Η
Β Ο Ρ Є Π Ι Π Α Τ Ρ Ο
Ν Ο Μ Ω Μ Ο Υ Λ
Π Ι Ω Α Φ Θ Ο Ν Η
Τ Ω Ν Є Ι Κ Α Α Ρ
Τ Ο Π Α Ι Δ Ι Κ Ο Ν
Μ Ω Α Μ Ι Χ Ι Χ Ι Δ
Δ Ο Μ Є Ν Ο Ρ

[ὁ δεῖνα τοῦ]
[δεῖνοc, Φλα-]
1 βίω Λάκ[ωνοc]
τῶ Ἀριcτοτέ-
ληρ cυνέφη-
βορ, ἐπὶ πατρο-
νόμω Μ(άρκω) Οὐλ-
πίω Ἀφθονή-
τω νεικάαρ
τὸ παιδικὸν
μῶᾳ μιχιχιδ-
δόμενορ.

Vs. 1 legebat Tillyard [Φουλ]βίω, quod mihi displicet, quia Spartae Fulviorum nusquam mentio fit (vide indicem). || 1. 2 intellexerim '- - synephebus Flavii Laconis, qui Aristotelis filius'. Idem suspicatus est Woodward, cum Tillyard sententiam hunc in modum latine verterit: 'Fulvii Laconis f., cuius Aristoteles synephebus'. Quod Tillyard patronomum Aphthonetum eundem esse censet, qui aetate Hadriani vixit a. ± 132 (cf. 32*A* et 34), formae plebeiae aliquid offensionis praebent. Attamen conferas velim n. 289, qui titulus Alcasto patronomo incisus eadem dialecto scriptus est. Alcastus autem paucis annis post Aphthonetum patronomus fuit. Apparet igitur Lacedaemonios iam imperatore Hadriano ρ pro c usurpasse. Cf. *Inschr. Olymp.* 175 ad n. 86 et 89, qui tituli a. ± 100 p. Chr. n. incisi sunt.

---

287 Stela marmoris rubri a. 0,42, l. 0,30, cr. 0,05; litterae a. 0,025, apices validae; supra titulum foramen falcis. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 93, 95.

Μ Ο Υ Λ Π Ι Ο C Α Ρ Ι C Τ Ο
Κ Ρ Α Τ Η C Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α
Τ Ο Υ C Є Υ Ν Є Φ Η Β Ο C Ι Ο Υ
Λ Ι Ο Υ Є Υ Ρ Υ Κ Λ Є Ο Υ C
Ν Є Ι Κ Η C Α C Κ Є Λ Ο
Α Ν Μ Ι Κ Ι Χ Ι Ζ Ο Μ Є
Ν ω Ν Є Π Ι Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Υ
Α Τ Τ Ι Κ Ο Υ Α Ρ Τ Є Μ Ι Τ Ι
Ο Ρ Θ Є Ι Α Χ Α Ρ Ι C ΤΗ
Ρ Ι Ο Ν

Μ(ᾶρκοc) Οὔλπιοc Ἀριcτο-
κράτηc Καλλικρά-
τουc, cυνέφηβοc Ἰου-
λίου Εὐρυκλέουc,
νεικήcαc κελο[ῖ-]
αν μικιχιζομέ-
νων ἐπὶ Κλαυδίου
Ἀττικοῦ
Ἀρτέμιτι
Ὀρθείᾳ χαριcτή-
ριον.

Noti sunt Iulius Eurycles et Atticus, qui aetate Hadriani ad patronomi munus pervenerunt (34 et 32*A*). Et cum M. Ulpius Aristocrates, qui Euryclis synephebus fuerat, puer decem annorum patronomo Attico victor laudetur, apparet Euryclem non plus decem annis ante Atticum creatum esse. Simul elucet fieri potuisse, ut patronomi infantes synephebos eligerent (cf. Woodward l. l. p. 94).

288 Spartae in museo 783. Tabula marmoris caerulei, a sinistra incolumis, infra supraque fracta, a dextra stria incisa est, cui falx inserebatur; a. 0,31, l. 0,29, cr. 0,055. Litterae 0,02 a. diligenter incisae apicibus instructae sunt. Edd. Tod *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 50, idem *Cat.* (Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 357 *h*). Exscripsi. *Ect.*

ΙΧΙΔΔΟΜΕ ///////
ΝΩΝ∘ΕΠΙΠΑΤΡΟ ///////
ΝΟΜΟΥΤΙΒΚΛΑΥ ///////
ΔΙΟΥΑΤΤΙΚΟΥ ///////
ΝΕΙΚΗϹΑϹΤΟ< ///////
ΠΑΙΔΙΚΟΝΚΑΘ ////
ΘΗΡΑΤΟΡΙΟΝ
ΑΡΤΕΜΙΔΙΟ
ΘΕΙΑΑΝΕΘ
ΕΝ

[- - - - βοαγὸς]
[μι]κιχιδδομέ-
νων ἐπὶ πατρο-
νόμου Τιβ(ερίου) Κλαυ-
δίου Ἀττικοῦ
νεικήσας τὸ
παιδικὸν καθ-
θηρατόριον
Ἀρτέμιδι Ὀρ-
θείᾳ ἀνέθ[η]-
[κ]εν.

Cf. titulum qui proxime antecedit. Illic victor μικιχιζομένων κελοῖαν ἐπὶ Κλαυδίου Ἀττικοῦ M. Ulpius Aristocrates laudatur.

---

289 Stela marmoris cani a. 0,45, l. 0,49, cr. 0,09, diligenter aëtoma et acroteria insculpta sunt; supra aëtoma sunt duo foramina, quibus falces insertae erant. Edd. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 372, 32 (Buck *Introd.* 73). *Ect.*

ΕΥΔΟΚΙΜΟΡ< ΚΕ
ΛΟΙΑ ΚΑΙΕΥΔΟΚΙ
ΜΟΡΔΑ ΜΟΚΡΑΤΕΟΡ
ΟΚΑΙΑΡΙϹΤΕΙΔΑΡΚΑϹ
ϹΗΡΑΤΟΡΙΟΙΝΕΙΚΑΑΝ
ΤΕΡΕΠΙΑΔΚΑϹΤΩ ΒΟΥΑΓΟΙ
ΜΙΚΙΧΙΔΔΟΜΕΝ ΩΝϜΩΡ
ΘΕΑ

[1] Εὐδόκιμορ (Εὐδοκίμω) κε [2] λοίᾳ καὶ Εὐδόκι [3] μορ Δαμοκράτεορ [4] ὁ καὶ Ἀριστείδαρ κασ [5] σηρατόριο(ν) νεικάαν [6] τερ ἐπὶ Ἀλκάστω βουαγοὶ [7] μικιχιδδομένων Ϝωρ [8] θέᾳ.

Alcastus anno ± 140 patronomi munere functus est.

[Εὐδοκίμος I]
Εὐδόκιμος II — Δαμοκράτης
Εὐδόκιμος III (son of Εὐδόκιμος II)
Εὐδόκιμος IV ὁ καὶ Ἀριστείδας (son of Δαμοκράτης)

Ita stemma composuit Tillyard. Redit Eudocimus Damocratis f. qui et Aristides in catalogo nomophylacum 64, ubi σπονδοφόρος et βουαγὸς appellatur.

---

290 Duo fragmenta marmoris rubri, inter se cohaerentia, *a* a. 0,26, l. 0,14, *b* a. 0,20, l. 0,09, cr. 0,04; litterae a. 0,025. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 368, 20. Nuper fragmentum novum edidit Woodward ibid. XIV 1908, 102, 20. *Ect.*

ϹΤΩ . ΑϹΕΝΕΠΙΙ
ΑΤΡΟΝΟΜΟΥΔΕΞΙ
ΜΑΧΟΥΝΙΚΑϹΑϹΤΟ
ΙΤΑϹΚΑΡΤΕΡΙΑϹΑΓΩ
ΙΑΟΡΘΕΙΑ

[ὁ δεῖνα - - Ἀλκά]-
1 στῳ [κ]ά̣σεν ἐπὶ π̣-
ατρονόμου Δεξι-
μάχου νικάσας τὸ-
ν̣ τᾶς καρτερίας ἀγῶ-
ν̣α Ὀρθείᾳ.

Vs. 1. 2 [Ἀλκά]στῳ supplevit Woodward.

Iam Tillyardus titulum restituerat, qui quidem versus aliter seiungebat. Quod patronomum Deximachum patrem esse suspicatur patronomi P. Memmii Patrolai, Deximachi f. (n. 101), haud scio an a vero aberraverit. Potius illius filium, cui item nomen Deximachus, intellexerim, dummodo nomen patronomi [Ἀλκα]στος recte a Woodwardo restitutum sit. Alcastus enim post illum Patrolaum et Hadrianum (32 *A B*) patronomus fuit imperatore Antonino Pio, ni fallor. Paullo post Deximachus ponendus est, ut ex hoc titulo elucet.

---

291 Fragmentum marmoris rubri, undique mutilatum, a. 0,18, l. 0,21, cr. 0,04. A dextra fines versuum servatos esse editor suspicatus est. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 363, 8.

ΟΣΚΑΙ
ΥΣΛΔΕΛ
ΟΙΑΝΤΙΠΑ
ΑΣΑΝΤΕΣΤΟ
ΟΚΛΗΣΜΕΝΜΩ
ΕΑΝΕΠΙΔΑΜΟ
ΝΟΜΟΥΝΤΟΣ

- - - - - - - - ο̣ς̣ καὶ
[- - οκλῆς - - - ο]υς ἀ̣δελ-
[φοὶ - - - - -] οἱ Ἀντιπά-
[τρου - - - νεικ]ά̣σαντες τὸ
[παιδιχόν· - - -] οκλῆς μὲν μῶ-
[αν, - - ος δὲ κελ]έαν ἐπὶ Δαμο-
[κλέους τοῦ 〈, πατρο]νομοῦντο̣ς̣
[δὲ ὑπὲρ αὐτὸν - - - - -]

Supplementa tantum non omnia debentur Tillyardo, qui quidem titulum vs. 7 finitum esse censebat. Versuum longitudo quanta fuerit, ex vs. 5 et 6 cognoscitur. Quod si recte feci, probabiliter vs. 6. 7 suppletur ἐπὶ Δαμο[κλέους τοῦ 〈], qui imperatore Antonino Pio patronomus fuit. Quae munera successu annorum gesserit, enumerantur n. 32 *B*.

---

292 Tabula ex marmore caeruleo facta, aëtomate ornata a. 0,54, l. 0,27, cr. 0,04. Falx lapidi affixa erat. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 364, 11.

ΕΠΙΠΑΤΡΟΝΟ
ΜΩΚΛΑΥΔΙΩ
ϹΕΙΑΝΩΦΙΛΟ
ΧΑΡΕΙΝΟΡΛΥ
ϹΙΠΠΩ

ΒΟΑΓΟΡΜΙ
ΚΙΧΙΔΔΟΜΕ
ΝΩΝΝΕΙΚΛΑ
ΚΑΤΘΗΡΑΤΟΡΙΝ
ΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΒΩΡΘΕΑ

Ἐπὶ πατρονό-
μω Κλαυδίω
Σεϊανῶ, Φιλο-
χαρεῖνορ Λυ-
σίππω
βοαγὸρ μι-
κιχιδδομέ-
νων νεικά̣α[ρ]
κατθηρατόριν
Ἀρτέμιδι
Βωρθέᾳ.

Philocharinum Lysippi f. patrem patronomi Lysippi, qui occurrit aetate Hadriani 32 *B* et 65, intelligebat Tillyard. Falso; nam Claudius Seianus imperatore Antonino Pio vel M. Aurelio viguisse videtur (cf. n. 71 et n. 111). Quamobrem Philocharinum (II), qui ἐπὶ Σεϊανοῦ puer decem annorum est, patronomi Lysippi filium esse iudico. (Cf. Woodward *Ann.* XII 364 not.) De Lysippi cursu honorum egi ad n. 85.

± 90 Φιλοχαρεῖνος I
32 *B*. 65. 128. 85. 114 pater Lysippi.

± 120 Λύσιππος
32 *B*. 65 πατρονόμος ante Hadrianum
128 ἀγορανόμος? [ἐπὶ Ἀλκ]άστου
85 νομοφ. ἐ. Π. Με. Σπαρτιατικοῦ
114 [γέρων τὸ - ἐπὶ -]
292 pater ἐ. Κλ. Σεϊανοῦ.

± 150 Φιλοχαρεῖνος II
292 puer ἐ. Κλ. Σεϊανοῦ.

293 Tabula marmoris cani, a. 0,655, l. 0,51, cr. 0,055. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 80, 73. *Tab.*

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Δαμοκράτης Διο-
κλέους βουαγὸς
ἐπὶ πατρονόμου
Τιβ(ερίου) Κλαυδίου Σηϊα-
νοῦ νεικήσας τὸ
παιδικὸν μῶαν Ἀρ-
τέμιδι Ὀρθείᾳ ἀνέ-
θηκε.

Optime de titulo meritus est Woodward, cum de carmine n. 493 moneret, quo idem Damocrates honoratur.

---

294 Stela fastigata marmoris cani, a. 0,43, l. 0,32, cr. 0,05. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 41, 96.

ΓΙΟΥΛΙΡΦΙΛΟΧΑΡΕΙΝΟΡΒΟΥΑΓΟΡΜΙΚΚΙ
ΧΙΔΔΟΜΕΝΩΝΕΠΙΠΑΤΡΟΝΟΜΩΑΒΙΔΙΩ
ΒΙΑΔΑΝΕΙΚΑΑΡΤΟΠΑΙΔΙΚΟΝΚΑΣΣΗΡΑΤΟΡΙΝΚΑΙ
ΜΩΑΝ *vac.* ΑΡΤΕΜΙΔΙΒΩΡΘΕΑ
falx
ΑΝΕΣΗΚΕ

Γά(ιορ) Ἰούλι(ο)ρ Φιλοχαρεῖνορ βουαγὸρ μικκι-
χιδδομένων ἐπὶ πατρονόμω Ἀβιδίω
Βιάδα νεικάαρ τὸ παιδικὸν κασσηρατόριν καὶ
μῶαν Ἀρτέμιδι Βωρθέᾳ
ἀνέσηκε.

Utrum C. Iulius Philocharinus βουαγὸς μικιχιδδομένων patronomo Biada idem intellegendus sit atque Philocharinus Lysippi f., βουαγὸς μικιχιδδομένων patronomo Seiano n. 292, in dubio reliquit Woodward. Diversum eum esse inde colligo, quod fieri non potest, ut idem puer per duos annos dux puerorum decem annorum fuerit. Praeterea animadvertas velim alterum Philocharinum fuisse civitatis Romanae participem, alterum non.

---

295 Fragmentum stelae cum aëtomate, a. 0,25, l. 0,17, undique mutilum, at versuum initia inde a vs. 3 servata sunt. Litterae 0,02 a. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 375, 38.

Ι._ΥΝΣ
ΑΤΡΟΝΟ
ΜΕΝΟΥΣΠ
ΥΝΤΟΣΥΠΕ
ΟΛΟΣΣΗΝΟΥ
ΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΟ
ΒΕΣΤΑΤΟΥΝ
ΑΙΔΙ *falx* ΧΟΝ

..ι. συνέ[φηβος, ἐπὶ]
[π]ατρονό[μου Τιμο-]
μένους, π[ατρονομο-]
ῦντος ὑπὲ[ρ αὐτὸν Λ. Οὐ-]
ολοσσηνοῦ [Ἀριστοκράτους]
φιλοκαίσαρο[ς καὶ εὐσε-]
βεστάτου ν[εικάσας τὸ π-]
αιδιχὸν [- - - -]

Inde a vs. 5 litterae angustius scriptae sunt. Suppl. Tillyard praeter vs. 5, ubi Δαμάρους dedit. Medio fere II. saec. Nomen hausi ex n. 477, quem titulum conferas.

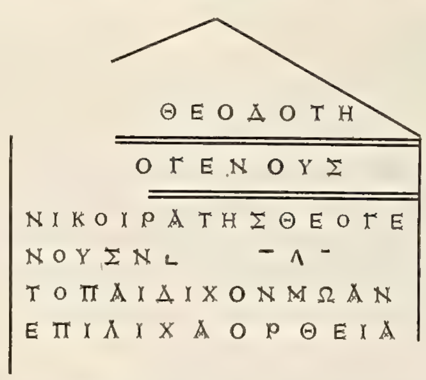
296 Stela marmoris aëtomate ornata, a. 0,58, l. 0,285, cr. 0,05, in duas partes fracta; foramina quattuor, quibus falces insertae erant. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 82, 74. *Ect.*

ΝΕΙΚΑΓΟΡΟΣ
ΣΩΣΙΔΑΜΟΥΕΥ
ΔΑΜΩΚΑΣΕΝ
ΝΕΙΚΑΣΑΣΚΕΛ
ΟΙΑΝΚΑΙΜΩΑ
ΝΚΑΙΚΑΘΗΡΑ
ΤΟΡΕΙΝΚΑΙΜ
ΩΑΝΚΑΙΑΠΟΜ
ΙΚΙΧΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΜΕΧΡΙΜΕΛΛΕΙΡΟ
ΝΕΙΑΣΤΟΥΓΑΔΟ
ΧΟΥΣΚΑΙΑΣΑΝΕΑ
ΤΗΝΤΩΝΠΑΙΔΩΝ
ΠΑΛΗΝΑΡΤΕ
ΜΙΤΙΟΡΘΕΙΑ

Νεικάγορος
Σωσιδάμου Εὐ-
δάμῳ κάσεν
νεικάσας κελ-
οῖαν καὶ μῶα-
ν καὶ καθηρα-
τόρειν καὶ μ-
ῶαν καὶ ἀπὸ μ-
ικιχιζομένων
μέχρι μελλειρο-
νείας τοῦ[ς] Γαδό-
χους καὶ Ἀσάνεα
τὴν τῶν παίδων
πάλην Ἀρτέ-
μιτι Ὀρθείᾳ.

Duo noti sunt patronomi quibus nomen Eudamus, alter paullulo post Meneclem floruit (± 100) v. n. 277, alter aliquanto post imperatorem Hadrianum (v. n. 63) medio fere II. saeculo, ut ad n. 536 exposui. Hunc intellegebat Woodward haud improbabiliter. Sed res incerta est.

297 Stela aëtomate et acroteriis ornata marmoris cani, in duas partes fracta, angulus sinister superior laesura haustus; a. 0,50, l. 0,35, cr. 0,09; litterae a. 0,02. Infra titulum falx clavis lapidi affixa erat. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 92, 94.

[Ἀνέθηκε?] Θεοδότη
[Θε]ογένους·
Νικοκράτης Θεογέ-
νους νε[ική]σας
τὸ παιδιχὸν μῶαν
ἐπὶ Λίχα Ὀρθείᾳ.

Dubitat Woodward, num sit supplendum Θεοδότη[ς Θε]ογένους. Immo Theodote Nicocratis soror est. De tempore non constat.

298 Stela marmoris caerulei a. 0,47, l. 0,32, cr. 0,03; litterarum altitudo 0,02. Falx tabulae affixa erat. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 364, 10.

ΧΑΡΙΞΕΝΟΣΔΑΜΟ
ΚΡΑΤΙΔΑΠΡΑΤΟΠΑΜΠΑ
ΙΣΚΡΙΤΟΔΑΜΟΧΤΕΙΣΑ
ΜΕΝ *falcis* ΟΥΙΑ
ΜΟΥ ΚΑΣΕ
ΝΕΠΑΤΡΟ ΝΟΜ
ΟΥΠΡΑΤΟΝ *locus* ΚΟΥ
ΝΕΙΚΕΙΣΑΣ ΤΟ
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΤΟ
ΑΤΟΗΡΑΤ ΟΡΙΝ
ΓΕΜΙΔΙ ΟΡ
ΑΝΕΘ ΟΗΚΕΝ

[1] Χαρίξενος Δαμο[2]κρατίδα πρατοπάμπα[3]ις, Κριτοδάμου [4]Τεισαμενοῦ Ἰά-[5]μου κάσε[6]ν, ἐ(πὶ) πατρονόμ[7]ου Πρατον[ί]κου [8]νεικεἰσας τὸ [9]παιδικὸν τὸ [10][κ]ατθηρατόριν [11][Ἀρ]τέμιδι Ὀρ[θ][12][εία] ἀνέθηκεν.

Redit patronomus Pratonicus n. 42 et 40 paulo ante [M. Aurelium] Pasicratem. Τεισαμενὸς III idem esse videtur, qui n. 99 et 103 commemoratur (cf. n. 465). Haud scio, an titulus medio fere secundo saeculo incisus sit.

299 Stela marmoris albi integra a sinistra, in duas partes fracta, a. 0,41, l. 0,20, cr. 0,07. Litterae a. 0,025. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 80, 72.

Α Λ Κ Ι Μ Ϲ	Ἄλκιμος . . . . (.)
Δ Α Ε Π Ι Ν	δα ἐπὶ Ν[εικιππίδα]
Κ Α Ι F Π Ι Σ ,	καὶ ἐπὶ C[ωcικράτε-]
Ο Σ Ν Ι Κ Α Σ	οc νικάc[αc τὸ παι-]
Δ Ι Χ Ο Ν Κ Ε	διχὸν κε[λῆαν - -]

Suppl. Woodward praeter vs. 2. 3. Idem nomen patris supplebat [Cωκλεί]δα vel [Cικλεί]δα. Sed res est incertissima. Vs. 3. 4 suspiceris ἐπὶ C[οιξιτέλε]οc vel C[ωcικράτε]οc. Hoc praetulerim, quia ex titulo 40 collato titulo 41 apparet Sosicratem paullo post Nicippidam patronomi munere functum esse. Nomen Ν[εικιππίδα] autem lacunae in vs. 2 quadrat. Quae si ita sunt, medio secundo saeculo incisus est titulus.

300 In marmore cano a. 0,13, l. 0,13, cr. 0,025; litterae 0,02 a. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 184, 55.

	[- - - βοαγὸc]
Κ Κ Ι Χ Ι Δ Α Ϲ	[μι]κκιχιδαο[μέ-]
Ͻ Ν Ε Π Ι Γ	[ν]ων ἐπὶ π[ατρο-]
⌒ Μ Ω Μ Α ˋ	[ν]όμω Μ. Αὐ[ρηλ(ίω)]
ˈ Κ Ρ Α Τ Η	[Πας]ικράτη[ρ - -]

Supplementa Tillyardi. M. Aur. Pasicrates haud dubie idem est atque Παcικράτηc νεώτεροc, quem habes n. 40.

301 Spartae in museo n. 221. Stela marmoris albi, supra et infra fracta, a. 0,25, l. 0,40, cr. 0,04; duo foramina. Edd. Eustratiades ex parte Πανδώρα XIX 1868, 222, Kumanudes ex apographo et ectypo, quae Stamatakis confecerat, Ἀθήναιον I 1872, 256 litteris minusculis, Foucart ex suo apographo Le Bas-Foucart *Expl.* II 162*a* (Cauer Delectus² 37, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 57, Wide *Lakon. Kulte* 100, Meister *SGDI* 4498), plenius Preger *Ath. Mitt.* XXII 1897, 336, 4 (cf. Meister l. l. p. 145 n. 4498), Tod *Cat.* (Tillyard *Ann.* XII 1906, 356*d*, Buck *Introd.* 70). Cf. quae exposuit Baunack *Rhein. Mus.* XXXVIII 1883, 293 sqq. Exscripsit Prott.

υ C Κ Α Ι ΙΝ Ϲ Ι Ν Η Ι Ο Ι
Ο C Ο Ι Ν Є Ι Κ Η Φ Ο Ρ Ο Υ
Ν Є Ι Κ Ⲁ Ⲁ Ν Τ Є Ρ Κ Ⲁ C
C Η Ρ Ⲁ Τ Ο Ρ Ι Ν Μ Ⲱ Ⲁ Ν Κ Ⲁ Ι Λ Ο
Ⲁ Ν Ⲁ Ρ Τ Є Μ Ι Δ Ι Β Ⲱ Ρ Θ Є Ⲁ Ⲁ Ν
Є Θ Η Κ Ⲁ Ν Є Π Ι Π Ⲁ Τ Ρ Ο Ν Ο Μ
Ο Υ Μ Ⲁ Ρ̄ Ⲁ Υ Ρ̄ C Ⲱ C Ι Ν Є Ι Κ Ο Υ
Τ Ο Υ Ν Є Ι Κ Ⲁ Ρ Ⲱ Ν Ο C ϕ Ι ////⌒////
Ϲ Λ Ρ

[1][- - - καὶ - - -] ọc καὶ Νεικηφόρ[2]οc οἱ Νεικηφόρου [3]νεικάαντερ καc[4]cηρατόριν μῶαν καιλο̣[ῖ][5]αν Ἀρτέμιδι Βωρθέᾳ ἀν[6]έθηκαν ἐπὶ πατρονόμ[7]ου Μάρ(κου) Αὐρ(ηλίου) Cωcινείκου [8]τοῦ Νεικάρωνοc φι[λ]ο̣[καί][9]c̣ạρ[ορ καὶ φιλοπάτριδορ - - - -].

Vs. 4. 5 καιλό|αν (vel καιλῷαν) = κελαῦαν primus legit Preger, quem Meister p. 145 et Tod sequuntur. Foucartius maluit καὶ λῷαν, i. e. λαῦαν, item Baunack, καὶ λόαν Müllensiefen; κελῆ|αν coniecit Tillyard l. l. et p. 382. Quos omnes a vero aberrasse iudico legens καιλο̣[ῖ]|αν. Eandem habes formam n. 279, ubi Ὀναcικλείδαc Φιλοcτράτου victor est κεΛΟΙΑΝ, n. 281, 287, 296, 303, 317; cf. 280, ubi Θραcύβουλοc Καλλικράτουc ἐπὶ Λάκωνοc vicit κεΛΟΙΑ, 289, 343. || 8. 9 Quod Baunack coniecerat, primus Preger in lapide agnovit. Redire patronomum hunc in titulo n. 277 crediderat Tillyard, cuius sententiam ibidem refutavi. Si pater eius idem est atque Νεικάρων Ζήλου, qui n. 59 [ἐπὶ πατρονό]μου Αὐτοκράτοροc Ἁδριανοῦ in catalogo ephororum enumeratur, veri est simile eum ipsum haud multo post a. 160 ad summum honorem pervenisse. (Aetati Marci Aurelii aut Commodi tribuit Tod.)

302 Duo fragmenta marmoris albi; litterae a. 0,02. Ex Tillyardi apographo apparet marginem a sinistra esse servatum. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 374, 36.

- - - - - - -	[- - - - - β-]
◡ / Μ Ι Κ Ι	ọ[ạγὸρ] μ̣ικ̣ị[χιδδο-]
Μ Ε Ν Ω Ν Ε Π Ι	μ̣ένων ἐπὶ [πατρονό-]
Μ Ω Τ Ι Β̄· Κ Λ Α Υ Β	μ̣ω Τιβ. Κλαυ. Β[ραcίδα ἱε-]
Ρ Ε Ω Ρ Δ Ι Ρ Τ Ο Ν	ρ̣έ̣ωρ διὲρ τ̣ῶ̣ṇ [Cεββ. καὶ]
Γ Ι Ω Ν	[τῶν θ]ε̣ί̣ω̣ν [προγόνων αὐ-]
	[τῶν - - - - - - -]

Supplevit Tillyard. Recte monuit de patronomo Ti. Claudio Brasida III, qui exeunte saeculo secundo vixit 46. Claudiorum stemma ad n. 589 proposui.

303 Tabulae marmoreae aëtomate ornatae latus dextrum, a. 0,375, l. 0,37, cr. 0,05; vestigia foraminis, cui falx erat inserta. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 185, 57.

aëtoma

Η̣
Ε̣ Ι̣ Κ Η Φ Ο Ρ Ο Ρ
falx Σ̣ Τ̣ Ε ϕ Α Ν Ω Σ Υ Ν Ε
ϕ Η Β Ο Ρ Π Ο Μ
Ι̣ Σ Τ Ο Τ Ε Λ Η Ρ Τ Ω Μ Η Ν Ο ϕ Α
Ρ Ε Π Ι Π Α Τ Ρ Ο Ν Ο Μ Ω Κ Λ̄
Α̣ Σ Κ Α Ν Τ Ω Ν Є Ι Κ Α Α Ρ Κ Α Σ Σ Η
Ρ Α Τ Ο Ρ Ι Ν Μ Ω Α Ν Κ Ε Λ Ο Ι Α Ν Α Ρ
Τ Ε Μ Ι Τ Ι Β Ω Ρ Θ Ε Ι Α Α Ν Ε Σ Η Κ Ε Ν

[Ἀγαθῇ τύχ]ῃ̣·
[Ν]ε̣ικηφόρορ
C̣τεφάνω, cυνέ-
φηβορ Πομ(πηίου)
[Ἀρ]ιcτοτέληρ τῶ Μηνοφά-
[νη]ρ, ἐπὶ πατρονόμω Κλ(αυδίω)
[Ἀβ]α̣cκάντω νεικάαρ καccη-
ρατόριν, μῶαν, κελοῖαν, Ἀρ-
τέμιτι Βωρθείᾳ ἀνέcηκεν.

Exeunte II. p. Chr. n. saeculo.

De illo Abascanto, qui occurrit in titulo n. 380 aetate Traiani, monuit Tillyard. At obstant formae plebeiae, quamobrem Woodward nepotem illius Abascanti intellegebat (*Ann.* l. l.). Item cave, ne Menophanem n. 464 redire censeas. Stemma Pompeiorum hunc in modum constituere conatus sum.

± 60		Cέκ. Πομπήϊος Θεόξενος I 464 pater	
± 90	Cέκ. Πομπ. Μηνοφάνηc I 464	C. Πομπ. Θεόξενοc II 464	Πομπηΐα Πῶλλα 464 587 Damocratidae magna mater [nupsisse videtur Ti. Claudio Brasidae I]
± 120			Τιβ. Κλαύδιοc Πρατόλαοc 497 Brasidae I f.
± 150	Cέκ. Πομπ. Μηνοφάνηc II 325 βουαγόc 303 pater		Τιβ. Κλ. Αἴλιοc Πρατόλαοc ὁ καὶ Δαμοκρατίδαc 497 Pratolai f. 587 Pollae n.
± 180	Cέκ. Πομπ. Ἀριcτοτέληc Μ. 303 patronomus ante Abascantum	Cέκ. Πομπ. Θεόξενοc III 170 patronomus.	v. Claudii n. 589

304 Duo fragmenta inter se cohaerentia marmoris albi. Edd. fr. *a* a. 0,34, l. 0,26, cr. 0,04, in quo falx inserta erat, Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 359, 2; fr. *b* a. 0,24, l. 0,15, cr. 0,04, a sinistra integrum, Woodward ibid. XIV 1908 99, 2.

b
ΒΟ/ ͻΡι
ΔΟΜ Ε
ΝΩΝ *falx*
ΕΠΙΠΑΤΡΟΝ
ΠΑΙΛ̄ΑΛΚΑΝ *a*
ΔΡΙ.Α ΑΡΧΙΕΡΕ
ʅΝΣΕΒΑΣΤΩΝ
ΚΑΙΣΑΡΟΡ
ΟΠΑΤΡΙ

- - - βοα̣[γ]ὸρ μ̣[ικκιχι] [2]δομέ [3]νων [4]ἐπὶ πατρονό(μου) [5]Πο(πλίου) Αἰλ(ίου) Ἀλκαν[6]δρί[δ]α ἀρχιερέ[7][ορ τ]ῶ̣ν Σεβαστῶν [8][φιλο]καίσαρορ [9][καὶ φιλ]ο̣πάτρ̣ι̣[δορ - -].

De Alcandrida v. n. 554.

---

305 Spartae in museo 220. Tabula marmoris rubri aëtomate ornata, in qua foramen. cui falx inserebatur, incisum, a. 0,55, l. 0,42, cr. 0,045, inventa in pedimento ecclesiae, quae Εὐαγγελίστρια vocatur; in dextra parte aëtomatis ramus palmae. Edd. Kumanudis ex Stamatakis apographo et ectypo Ἀθήναιον I 1872, 255 litteris minusculis, ex eiusdem Stamatakis ectypo Le Bas-Foucart *Voy.* II 518, 162*j* et *Expl.* p. 142, Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 187, 2 (Cauer Delectus[2] 36, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 58, Wide *Lakon. Kulte* 326, Meister *SGDI* 4499, cf. p. 145), Preger *Ath. Mitt.* XXII 1897, 336, 3, Tod *Cat.* (Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 356*c*). Contulit Prott.

ΑΓΑΘΑ
ΤΥΧΑ
ΜΑΥΡΖΕΥΞΙΠΠΟΡΟΚ
ΚΛΕΑΝΔΡΟΡΦΙΛΟΜΟΥϹΩΙΕ
ΡΕΥΡΛΕΥΚΙΠΠΙΔΩΝΚΑΙΤΙΝΔΑΡΙ
ΔΑΝΒΟΥΑΓΟΡΜΙΚΚΙΧΙΔΔΟΜΕ>
ΝΩΝ-ΕΠΙΠΑΤΡΟΝΟΜΩΠΑΙΛΙΩ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΙ·ΔΑΤΩΑΛΚΑΝΔΡΙΔΑΑΡ
ΧΙΕΡΕΟΡΤΩϹΕΒΑϹΤΩΚΑΙΤ Ω Ν
ΕΙΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΩΤΩΦΙΛΟ
ϹΑΡΟΡΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΟΡΑΙϹ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΩΠΛΕΙϹΤΟΝΕ
ΟΞΩΚΑΙΑΡΙϹΤ Ω ΕΛΛΑ
ΑΡΚΑϹϹΗΡΑΤΟΡΙΝ
ΕΜΙΔ·ΙΒΩΡΘΕΑΑΝ
ΚΕΝ

Ἀγαθᾶ̣
τύχα̣·
Μ(ᾶρκορ) Αὐρ(ήλιορ) Ζεύξιππορ ὁ κ[αὶ]
Κλέανδρορ Φιλομούσω, ἱε-
ρεὺρ Λευκιππίδων καὶ Τινδαρι-
δᾶν, βουαγὸρ μικκιχιδδομέ-
νων, ἐπὶ πατρονόμω Πο(πλίω) Αἰλίω
Δαμοκρατίδα τῶ Ἀλκανδρίδα, ἀρ-
χιερέορ τῶ Σεβαστῶ καὶ τῶν
[θ]είων προγόνων ὠτῶ φιλο-
[καί]ς̣αρορ καὶ φιλοπάτριδορ αἰῶ-
[νίω] ἀγορανόμω πλειστονε[ίκω]
[παραδ]όξω καὶ ἀρίστω Ἑλλά[νων]
[νεικά]αρ κασσηρατόριν, [μῶαν, κε-]
[λέαν? Ἀρτ]έμιδι Βωρθέα̣ ἀν-
[έθη]κεν.

Supplementa sunt tantum non omnia Stamatakis. Vs. 3 extr. ὁ κ[ὲ] Preger, probante Meistero p. 145; attamen et Todius et Prottius adnotaverunt spatium supplemento κ[αὶ] litteris angustius positis velut in vs. 12 sufficere. Item vs. 14. 15 Preger negavit [μῶαν καὶ|λόαν] (sic Müllensiefen) scribi posse propter spatium angustum; [μῶαν| Ἀρτ]έμιδι Preger, Meister, Tod, solum [Ἀρτ]έμιδι Tillyard. Prottium sequor, qui spatium sufficere testis est. M. Aurelii aetati tribuebat Meister, vel Commodi Tod, quem sequor; v. n. 564.

306 In marmore albo undique mutilato; litterae a. 0,018. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 187, 61.

ΟΡΑΝΔΡΟΝΙ	[- - δ̣]ορ Ἀνδρονί[κω]
ΟΡΜΙΚΙΧΙΔ	[βοαγ]ὸρ μικιχιδ[δο-]
ΩΝΕΠΙΠΑ	[μέν]ων ἐπὶ πα[τρο-]
ΩϹΕΚϹΤΩ	[νόμ]ω Σέκστω [Πομπηΐ-]
ΙΑϹΙΚΡΑΤΗΡ	[ω Ὀ]ν̣ασικράτηρ [νικά-]
ΑϹϹΗΡΑΤϹ	[αρ κ]α̣σσηρατό̣[ριν]
ΙΙΙ-ΙΡ	[Ἀρτέ]μ̣ι̣τ̣ι̣ Β̣[ορθεία̣].

De huius Onasicratis vita egi ad n. 89. Imperatoris M. Aurelii aetati tribuit Woodward; paullo recentiorem eum esse iudico.

---

307 Stela marmoris caerulei, in qua foramen, cui falx inserebatur, incisum est; a. 0,45, l. 0,27, cr. 0,08; litterae 0,02 a. Edd. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 368, 21 (Buck *Introd.* 71).

ΚΛΕΑΝΔΡΟΡ *falx*	Κλέανδρορ
ΟΚΑΙΜΗΝΙΡ	ὁ καὶ Μῆνιρ
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΩ	Καλλιστράτω
ΒΟΥΑΓΟΡΕΠΙ	βουαγὸρ ἐπὶ
ΠΑΤΡΟΝΟΜΩ	πατρονόμω
ΓΟΡΓΙΠΠΩΤΩ<	Γοργίππω τῶ (Γοργίππω)
ΝΙΚΑΑΡΜΩΑΝΑΡΤΕ	νικάαρ μῶαν Ἀρτέ-
ΜΙΤΙΒΩΡΣΕΑΑΝΕΣΗ	μιτι Βωρσέα̣ ἀνέση-
ΚΕ	κε.

De tempore, quo Gorgippus Gorgippi f. floruerit, verba fecit Foucart *Expl.* p. 90 ad Le Bas 168*b*, qui imperatore Antonino Pio eum patronomum creatum esse contendit probantibus et Meistero et Marco Tod et Tillyardo. Me iudice Gorgippus exeunti saeculo secundo tribuendus est. De hac materie uberius egi ad n. 89. Nuperrime Woodward rem tetigit *Ann.* XIV 98. Qui quamquam Foucartii sententiam sequitur, non celavit eam aliquid offensionis habere. Nam Cleander qui et Meni(u)s, Callistrati f., qui hic patronomo Gorgippo, G. f., victor puerorum laudatur, haud dubie redit n. 314, ubi his verbis affertur: ἐπὶ πατρονόμου Μ̣άρ. Αὐρη[λί]ου Εὐπόρου το[ῦ] Κλεάνδρου τοῦ καὶ Μηνίου, quod nomen etiam n. 313 suppleo. Denique Cleander item praeditus nomine Aurelio occurrit in titulo n. 610, ex quo stemma familiae eius enucleari potest. Idem stemma a Wacio propositum affert Woodward l. l.

	Ἑλλάνικος (II) 610. 1243 pater	Χαρτηρίς I 610 mater	± 150
Καλλίστρατος 610 pater 307 pater ἐπὶ Γοργίππω τῶ Γ.	Αὐρ. Ἀριστοτέλης × 610 pater 1243 ἔφορος [ἐπὶ τοῦ] [δεῖνος] ± 214—217	Αὐρ. Ἀριστόκλεια 610 mater	± 180
Αὐρ. Κλέανδρος ὁ καὶ Μήνιος 307 βουαγὸρ ἐπὶ Γοργίππω τῶ Γ. 610 maritus. βουαγός 313 πατρονόμος 314 pater	× Αὐρηλία Χαρτηρὶς II 610 uxor		± 210
Αὐρ. Εὔπορος Κλεάνδρου τοῦ καὶ Μηνίου 314 πατρονόμος.			± 240

Apparet ex hac tabula Cleandrum generum fuisse Aurelii Aristotelis, cuius de tempore Boeckhius ipse ad CIG 1321 (i. e. n. 1243) egit, quo Aristotelem imperatore Caracalla intra annos 214 et 217 ephorum fuisse demonstratur. Quod cum ita se habeat, veri est simillimum Cleandrum tunc adultum fuisse. Itaque patronomus Γόργιππος, quo Cleander titulum hunc posuit, exeunti secundo saeculo (± 190 Woodward) tribuendus est, quod ad 89 proposui. Nomen Aurelium Cleandro non prius datum esse apparet, quam Caracalla a. 212 illam constitutionem Antoninianam ediderat. Μήνιος: signum a verbo μὴν derivatur ut Ἀστέριος.

308 Pars inferior stelae marmoris albi, a. 0,25, l. 0,30, cr. 0,08, litterae a. 0,02. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 77, 69.

ΒΟΥ/
ΠΑΤΡ
ΓΟΡΓ . . . ϡ
ΤΩ< Ν . . . ΑΑΡ
ΚΑΤΘΗΡΑΤΟΡΙΝ
ΑΡΤΕΜΙΤΙΒΩΡΣΕΑ
ΑΝΕΣΗΚΕ

- - - - -
βουα[γὸρ ἐπὶ]
πατρ[ονόμω]
Γοργί[ππ]ω
τῶ (Γοργίππω) ν[ει]κάαρ
κατθηρατόριν
Ἀρτέμιτι Βωρσέα
ἀνέσηκε.

Eiusdem anni atque n. 307. Gorgippus idem occurrit n. 309, ubi Φίλητορ Φιλήτω νεικάαρ κελύαν affertur, et n. 307, ubi Κλέανδρορ ὁ καὶ Μῆνιρ Καλλιστράτω - - νικάαρ μῶαν falcem dedicat deae. Exeunte saeculo secundo eum viguisse demonstrare conatus sum.

309 Spartae in museo 219 + 501. Stela aëtomate ornata, inventa a. 1868 Magulae, nunc in duas partes fracta Spartam in museum translata, a. 0,47, l. 0,29, cr. 0,03; nunc aëtoma ex parte laesum. Edd. ex Bucudis apographo Eustratiades in ephemeridibus Πανδώρα XIX 1868, 222, Ἐφημ. τ. φιλομαθῶν 1868, 1619, Παλιγγενεσία 1868 n. 1501 (Kirchhoff *Hermes* III 1869, 449, 2, Le Bas-Foucart *Voy. explic.* II p. 79 n. 162*b*), Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 188 (Cauer Delectus[2] 34, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 59, Meister *SGDI* 4500), Preger *Ath. Mitt.* XXII 1897, 336, 2 (Meister l. l. p. 145, 4500), Tod *Cat.* (Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 355*b*, Buck *Introd.* 72). Exscripsit Prott.

ΑΓΑΟΗΤΥΧΗ
fal-
ΦΙΛΗΤΟΡ *cis*
ΦΙΛΗΤΩ *locus*
ΕΠΙΠΑΤΡΟ
ΝΟΜΩ-ΓΟΡ
ΓΙΠΠΩ-ΤΩ<
ΝΕΙΚΑΑΡ-ΚΕΛΥΑΝ
ΑΡΤΕΜΙΤΙΒΩΡΣΕΑ
ΑΝΕΣΗΚΕ

Ἀγαθῆ τύχη.
Φίλητορ
Φιλήτω
ἐπὶ πατρο-
νόμω Γορ-
γίππω τῶ (Γοργίππω)
νεικάαρ κελῦαν
Ἀρτέμιτι Βωρσέα
ἀνέσηκε.

Var. lect. Vs. 1 nunc omnia praeter ΧΗ evanuerunt (Prott). || 7 ΚΕΑΥΑΝ perclare agnoscuntur. Unus Tillyard praeter Hirschfeldium contendit: *the stone has* Λ, *not* Α.

310 Duo fragmenta tabulae marmoris cani 0,075 cr., inter se cohaerentia. Edd. fr. *a* a dextra parte integrum Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 379, 45, fr. *b* a sinistra integrum Woodward ibid. XIV 1908, 99, 45.

a
-ΙΔΑΡ
ΚΙΧΙΤ
b .ΝΕΠΙΠΑ
ΤΡΟΝΟΜΑΡΑΥΡΝΕΙ
ΚΗΦΟΡΩΦΙΛΩΝΙΔΑ
ΝΕΙΚΑΑΡΚΑΣ
ΣΗΡΑ
ΡΙΝΜ *falx*
\ /

[- - -]είδαρ
βοαγὸρ μι]κκιχιτ-
[τομέν]ων ἐπὶ πα-
τρονόμω Μάρ(κω) Αὐρ(ηλίω) Νει-
κηφόρω Φιλωνίδα
νεικάαρ κασ-
σηρα[τό]-
ριν μ[ῶαν]
κα[ὶ κελέαν]
- - - - - -

Supplevit Tillyard, nonnulla correxit Woodward. Titulus exeunte saeculo secundo est positus, nam patronomus M. Aur. Nicephorus, Philonidae f., redit n. 544 collega P. Memmii Pratolai, qui et Aristocles (± 200), et n. 547 una cum Pomponio Panthale Diogene, cuius stemma conferas.

311 In marmore caeruleo a. 0,26, l. 0,09, cr. 0,08; litterae a. 0,02; foraminis vestigia. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 184, 53.

ΤΡΟΝΟΜΩϹΕΩΛΥΚΟΥΡΓΩ
ΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΩΤΑΡΠΑΤΡΟΝ
Π̄ ΜΕ Μ̄ ΠΡΑΤΟΛ

[ἐπὶ πα]τρονόμω Σεῶ Λυκούργω [τὸ δ', ὑπὲρ]
[αὑτὸν] ἐπιμελουμένω τᾶρ πατρον[ο-]
[μίαρ] Π. Μεμ. Πρατολ[άω τῶ καὶ]
[Ἀριστοκλέους τῶ Δαμάρους - - -].

Supplementa Tillyardi praeter vs. 1. 2. Nomen patronomi supplevi ex n. 542. De deo Lycurgo patronomo cf. Woodward *Ann.* XIV 112 sqq.; at cf. quae ad n. 45 exposui.

312 Stela marmoris cani, a. 0,71, l. 0,33, aëtomate ornata; a dextra parte foramen, cui falx inserta erat. Nunc inaedificata Spartae in domo quadam. Litterae a. 0,025. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 89, 85.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΠΟΠΛΗΡΜΕΜΙΙ
ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΟΡ
ΔΑΜΑΡΟΥΒΟΑΓΡ
ΜΙΚΚΙ ΧΙΔΟΜΕ
ΝΩΝΕΠΙΠΑΤΡΟ
ΝΟΜΩΘΕΩΛΥ
Κ.ΥΡΓΩΤΟΙΑ
ΕΠΙΜΕΛΩΜΕΝΩΤΑΡ
ΠΑΤΡΟΝΟΜΙΑΡΤῙΚΛᾹ
ΒΡΑΣΙΔΑΛΤΩΒΡΑΣΙΔΑ
ΝΕΙΚΑΑΡΚΑΣΣΗΡΑΤΟΡΙΝ
ΜΩΑΝΚΕΛΟΙΑΝΑΡΤΕ
ΜΙΔΙΩΡΘΕΑΑΝΕΣΗ
ΚΕΝ

[1] Ἀγαθῆ τύχη. [2] Πόπληρ Μέμμ(ιορ) [3] Σπαρτιατικὸρ [4] Δαμάρου βοαγὸρ [5] μικκιχιδομέ[6]νων ἐπὶ πατρο[7]νόμω θεῶ Λυ[8]κ[ο]ύργω τὸ ια' [9] ἐπιμελωμένω τᾶρ [10] πατρονομίαρ Τι(βερίω) Κλα(υδίω) [11] Βρασίδα τῶ Βρασίδα [12] νεικάαρ κασση[13]ρατόριν [13] μῶαν κελοῖαν Ἀρτέ[14]μιδι Ὠρθέα ἀνέση[15]κεν.

Πόπληρ scriptum est pro πόπλιρ. Brasidas III patronomi munere ± 200 functus est. Vide stemma Claudiorum Brasidarum n. 589.

313 Fragmenta quattuor stelae cr. 0,04 aëtomate ornatae, ex albo marmore factae, $a + b$ 0,25×0,20, $c + d$ 0,19×0,23. Margo sinister in fr. *c* servatus. Ed. Tillyard fr. *a* *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 369, 24, titulum composuit Woodward ibid. XIV 1908, 96.

a
ΓΑΘΗΤ
. . ΣΙΛΑΝ
. . ΤΡΟΝ *b*
. . . ΝΔΡΩΙΩ ΚΑΙΜ
. . . . . ΜΩΑΝΚΕ
c + d
. ΙΙΙ Λ
ΡΙΝΑΡΤ
ΜΙΤΙΒΩΡΣ
ΑΝΕΣΗΚΕ

[1] [Ἀ]γαθῆ τ[ύχη]. [2] [. .] Σιλαν[ὸς - - - ἐπὶ [3] πα]τρονό(μω) [Μάρ. Αὐρηλίω] [4] [Κλε]άνδρω τῶ καὶ Μ[ηνίω [5] νικάαρ] μῶαν, κε[λῆαν, κασ][6] σηρα[τό][7] ριν Ἀρτ[έ][8] μιτι Βωρσ[έα] [9] ἀνέσηκε.

Woodwardum sequor, qui quidem versus alium in modum disposuit et Cleandrum fere a. 200 creatum esse contendit. (Cf. quae ad n. 307 exposui.) Vix potest dubitari, quin post annum 212 patronomus fuerit.

314 Quinque fragmenta stelae marmoris caerulei, quae coniunxit Woodward; a superiore et sinistra parte margo servatus; fr. *a* a. 0,22, l. 0,22, cr. 0,03, *b* a. 0,15, l. 0,17, cr. 0,03, *c* a. 0,17, l. 0,15, cr. 0,04, *d* a. 0,23, l. 0,17, cr. 0,05, *e* a. 0,26, l. 0,21, cr. 0,048. Ed. Tillyard singula *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 367 sqq. n. 18, 23, 29, 30, fr. *e* Woodward ibid. XIV 1908, 97, 29, qui titulum supplevit (cf. XIII 1907, 200). *Ect.*

a
ΜΑΡΚΟϹ
ʹΡΗΛΙΟϹ
ΛΤΕΛϹΤΥΡΛ ΝΙ
ΧΙ *b*
ΓΟϹΜΙΚΚΙΖΟΜΕ
ΝΝΕΙ
ϹΛϹ *falx*
ϹϹΗ *c*
ΙΛΤΟΡΙΝ
ΕΠΙΠΑΤΡ . . . ΙΙΟΥ
ΙΙΑΡ·ΛΥΡΗ··ΟΥΕΥ
ΠΟΡΟΥΤΟ /// ΚΛΕΛΝ
ΔΡΟΥΤΟΥΚΑΙΜΗΝΙΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΤΙ ΟΡΘΕΙΛ
ΑΝΕΘΗΚ *vacat*
d *e*

Μᾶρκος
[Α]ὐρήλιος
[Πρ]ατέας Τυράν[νου]
[βοα]γὸς μικκιχιζομέ-
[νω]ν, νει-
[κά]σας
[κ]ασση-
ρατόριν
ἐπὶ πατρ[ονό]μου
Μάρ(κου) Αὐρη[λί]ου Εὐ-
πόρου το[ῦ] Κλεάν-
δρου τοῦ καὶ Μηνίου
Ἀρτέμιτι Ὀρθείᾳ
ἀνέθηκ[ε].

Anno ± 245. Woodward quidem Euporum ± 230 patronomum fuisse suspicatus est. Cf. ad n. 307, ubi de huius Eupori patre Cleandro verba feci.

315—356. Fragmenta quae sequuntur temporis incerti sunt.

315 Tabula a. 0,12, l. 0,09, cr. 0,08; litterae a. 0,01. Margo sinister servatus est. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 183, 50.

ΕΥΦΘΟΙ
ΥΜΝΟΤΟΚ
ΑΜΒΡΟΤΟΙ
ΓΑΡΥΝΟΙ
ΓΛΥΠΤΟΝ
ΤΥ

εὔφθο[γγ - -]
ὑμνοτόκ - -
ἄμβροτοι - -
γᾶρυν ο ι - -
γλυπτὸν
συ.

ὑμνοτόκος usurpari a Nonno Dion. XXVI 203 monuit Woodward. 'Lyrae anaglypho (?) expressae dedicatio hexametris imposita.' Hiller.

316 Fragmentum marmoris caerulei, in quo foramen falcis, a. 0,14, l. 0,16, cr. 0,03. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 367, 17.

ΔΡΕΠΛΝΗΝ
ʹΛ \ \ ΒΩΝ

– ⏑⏑ – δρεπάνην [τήνδ᾽ ἀνέ-]
[θη]κα λαβών.

Hunc fere in modum esse restituendum censet Tillyard.

317 Fragmenta tria tabulae marmoris caerulei aëtomate ornatae. Edd. fr. *a* a. 0,16, l. 0,17, cr. 0,04, Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 367, 19; fr. *b* et *c* Woodward ibid. XIV 102/3, 19.

ΑΤΗΣ *a*
b Γ ΠΟΥ

–ʹ
ΔΙΚΟΝ
ΙΑΝ *c*
ΙΤΙ

a, b ? [Καλλικ]ράτης ([Καλλικ]ράτους)
[ἐπὶ ? Λυσί]ππου
- - - - - - - - - -
c [νικήσας τὸ]
[παι]δικὸν [κε-]
[λο]ῖαν - - -
[Ἀρτέμ]ιτι [Ὀρθείᾳ].

Legit Woodward.
Non negavit Tillyard supplementa nominum esse incertissima. Vs. 2 praeter [Λυσί]ππου restitui potest [Ζευξί]ππου vel [Ἀρηξί]ππου vel [Κρατησί]ππου.

318 Fragmentum marmoris cani, a. 0,17, l. 0,24, cr. 0,06; infra margo servatus. Litteras a. 0,025 exeuntis saeculi secundi esse iudicat Woodward, qui ed. *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 88, 82.

ΟΜΟΙΔΜ.
ΟΠΑΙΔΙΚΟΝΚ *vacat*
ΤΕΜΙΔΙΑΝΕΘΗΚΕ

[ἐπὶ πατρον]όμου Δα - - -
[νικήσας] τὸ παιδικὸν κ *vac.*
[Ὀρθείᾳ Ἀ]ρτέμιδι ἀνέθηκε.

Supplevit Woodward, qui adnotavit certaminis nomen esse omissum.

319 In marmore albo a. 0,26, l. 0,12, cr. 0,45; litterae 0,02 a. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 186, 59.

ΜΝΑΣ
ΚΑΛΛΙΚΙ
ΒΟΥΑΓΟ
ΚΙΧΙΖΟ
ΙΟΥΛΙΩ
ΝΕΙΚΑΑ
ΑΡΤΕΙ

Μνασ[- - -]
Καλλικρ[- -]
βουαγὸ[ρ μι-]
κιχιζο[μένων ἐπὶ]
Ἰουλίω - - -
νεικάα[ρ - - -]
Ἀρτέμ[ιτι Βωρθέᾳ].

320 In marmore caeruleo a. 0,22, l. 0,10, cr. 0,03; litterae a. 0,02; versuum initia servata sunt. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 369, 22.

ΑΡΑΙ
ΚΙΧΙΔ
ΠΑΤΡ
ΝΛΙΩ
ΤΟΡ
ΤΙΒ

- - - - - - -
[μ]αράτ[ω βουαγὸρ μι-]
κιχιδ[δομένων ἐπὶ]
πατρ[ονόμω - - -]
ναίω [νικάαρ κασσηρα-]
τόρ[ιν μῶαν Ἀρτέμι-]
τι Β[ωρσέᾳ ἀνέσηκε].

Restitui; vs. 1 init. legit Hiller - [μ]αραί[ω].

321 Stela, in qua vestigia anaglyphi et foramen falcis, in tres partes fracta, a. 0,43, l. 0,18, cr. 0,025; litterae a. 0,03; inventa ante templum. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 375, 39.

ΕΠΙ
ΔΑΜ
ΔΑϹ<
ΤΟΠΛ
ΡΑ
falx

Ἐπὶ [πατρονόμου - (?)]
Δαμ[- - - - -]
δασ(- - δα) [νεικάσας]
τὸ πα[ιδιχὸν κατθη-]
ρα[τόριν Ἀρτέμιτι]
[Ὀρθέᾳ ἀνέθηκεν].

Vs. 2 Δαμ[άρους, -ίππου, -οκλέους] vel simile nomen (Tillyard). Adiecerim [Σι]δάμ[ου], [Εὐ]δάμ[ου] etc.

322 Stela fastigata marmorea, incolumis supra et a sinistra, a. 0,14, l. 0,17, cr. 0,05. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 43, 98.

Ι
ΑΓΑΘΗ
ΜΝΑϹΩΝΕΥ
ΜΙΚΚΙΧΙΔΟΜ
ΡΟΥΑΓΟϹΚΑϹ

Ἀγαθῆ[ι τύχηι].
Μνάσων Εὐ - - -
μικκιχιδομ[ένων]
βουαγὸς κασ[σηρατό-]
[ριν νικάσας ἐπὶ - -]

323 Spartae in museo 410. Fragmentum stelae marmoris rubri, a dextra et inferiore parte mutilatum, in parte superiore falx lapidi inserta erat; a. 0,25, l. 0,22, cr. 0,03. Litterae diligenter incisae apicibus ornatae sunt. Edd. Martha *Bull. Hell.* III 1879, 194, 5, Preger *Ath. Mitt.* XXII 1897, 337, 5, Tod *Cat.* (Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 356 *e*). Exscripsit Prott. Quae hodie iam non leguntur, lineis subductis significavi.

Μ Α Ρ Κ Ο Σ Ο Υ Α Λ Ε *fal-*
Ρ Ι Ο Σ Ο Υ Λ Π Ι Α Ν Ο Σ *cis*
Α Φ Θ Ο Ν Η Τ Ο Σ Σ Ω *lo-*
Σ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Β Ο Υ Α Γ *cus*
////////////////////// Λ Ο Μ F Ν //////

Μᾶρκος Οὐαλέ-
ριος Οὐλπιανὸς
Ἀφθόνητος Σω-
σικράτους βουαγ(ὸς)
[μικιχιδ]δομέν[ων]

Vs. 4. 5 restituit Preger, qui legit βουαγ[[ὸς μικιδ]δομένων propter spatium, item Tod. Quae posui, Fraenkel in schedis suspicatus est.

Medio saeculo secundo non antiquior. Victor haud dubie ex familia M. Ulpii Aphthoneti natus, postquam a Valerio quodam adoptatus est, nomen gentile Ulpius in cognomen Ulpianus commutavit.

---

324 Angulus sinister tabulae, a. 0,16, l. 0,08; litterae 0,015 a. Ed Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 378, 43.

Α Γ Α
Σ Ε Κ Π
Μ Α Ι Ν Ε
Β Ο Α Γ Ϲ
Ν Ω Ν

Ἀγα[θῇ τύχῃ.]
Σέκ. Π[ομπήϊος Δα-]
μαίνε[τος Θεοξένου?]
βοαγὸ[ς μικιχιζομέ-]
νων - - - - - -

---

325 Marmor caeruleum undique mutilatum a. 0,18, l. 0,09, cr. 0,02; litterae a. 0,015. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 198, 65.

Є Κ C Τ Ο
Η Ν Ο Φ
Ρ Μ Ι Κ
Ѡ Ν Є Π

[Σ]έκστο[ς Πομπήϊος]
[Μ]ηνοφ[άνης βοαγ-]
[ὸ]ρ μικ[ιχιδδομέ-]
[ν]ων ἐπ[ὶ - - -]
- - - - - - -

Patrem patronomi Pompei Aristotelis, quem habes n. 303, intelligas velim.

---

326 Fragmentum marmoris caerulei a. 0,11, l. 0,12, cr. 0,06. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 363, 7.

L \
Π Ρ Α Ι
Β Ο Λ Η Γ
Π Ι Δ Α Μ

- - - - - - -
Πρατ[όνικος?]
[Ἀ]βολήτ[ου βοαγὸς]
[ἐ]πὶ Δαμ[ονικίδα]

Hunc in modum restituit Tillyard neque vero omnia fere incerta esse celavit.

Patrem Aboletum eundem esse atque patronomum I. a. Chr. n. saec. dubitanter suspicor. Cf. n. 261 et 465.

---

327 Pars superior tabulae a dextra fractae, a. 0,25, l. 0,21, cr. 0,05. Falcis foramen. Litterae a. 0,025. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 91, 91.

Α Λ Ε Ξ Ι Κ Ρ Α Τ Η
Π Ο Λ Υ Ξ Ε Ν Ο Υ

Ἀλεξικράτη[ς]
Πολυξένου
- - - - -

---

328 Stela marmoris rubri, integra a sinistra; foramen, cui falx inserebatur, incisum est a dextra. Litterae a. 0,015 apicatae. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 77, 68.

Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Σ

---

329 Tabula rudis ex marmore caeruleo a. 0,43, l. 0,30, cr. 0,04; foramen incisum est, cui falx inserta erat. Litterae non diligenter sculptae secundo vel tertio saeculo tribuendae sunt. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 366, 14. *Ect.*

Γ Λ Υ Κ Ѡ Ν Є Ρ Μ Ο Γ Є Ν Ο Υ C
Ν Є Ι Κ Α Α Σ Τ Ο Π Α Ι Δ Ι Κ Ο Ν
Μ Ѡ Α Ρ Χ Α Ρ Ι Ν

Γλύκων Ἑρμογένους
νεικάας τὸ παιδικὸν
μῶαρ χάριν.

Tillyard vs. 3 corrigebat μῶα[ν], ratus lapicidam per errorem αρ pro αν scripsisse. At 'gratiam (rettulit)' in his titulis inusitatum est. 'Musae gratia.' Wil. Hermogenem patrem eundem esse atque patronomum (65) iudicat Woodward (ad *Ann.* XIV 85 not. 1), cui assentiri propter litterarum formam, quae pessima est, dubito. Potius illius nepotem intellexerim.

---

330 Quattuor fragmenta stelae marmoris cani aëtomate ornatae; pars composita a. 0,29, l. 0,43, cr. 0,05; fr. *d* undique mutilatum. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 75, 67, ubi imaginem expressit.

in corona:
ramus Νί-
κη *ramus*
[Ἑ]ρμογένης Μάρ(κου) Αὐρ(ηλίου)
foramen falcis

- - - - - - C ' ' ' |
- - - - - - - - - - -
[νικάσας] κασ[σηρατόριν ἀνέ-]
[θηκεν] Ἀρτέμιδι [Βορθέᾳ].

Restituit Woodward, qui vs. 4 scribit σα . . ι.

---

331 Fragmentum stelae a. 0,20, l. 0,19, arcu ornatae, in quo ornamenta quaedam sculpta sunt. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 374, 37.

folium
Τ Υ Χ Η
Α Ρ Χ Ι Α Δ Α Ρ
Α · Β Ο Α Γ Ο Ρ

[Ἀγαθῇ] τύχῃ·
- - - Ἀρχιάδαρ
- - - α βοαγὸρ
[μικιχιδδομένων].

---

332 Stela marmoris cani, supra et a dextra integra, a. 0,20, l. 0,30, cr. 0,04. Ed. Woodward *Ann. Br. Schr.* XV 1909, 43, 99.

Α Γ Α Θ Η
Τ Υ Χ Η
' ⌄ Λ Ι Ρ Β Ρ Α C Ι

Ἀγαθῇ
τύχῃ.
[Τι. Κλα]ύδιρ Βρασί-
[δαρ - - - - -].

---

333 In fragmento marmoris caerulei, a. 0,10, l. 0,15, cr. 0,05; litterae 0,02 a. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 373, 33.

Ι Α Υ Ρ Η Λ Ι /////
Ο Σ Υ Ν
- Γ

- - Μ. Αὐρήλι[ος]
[Χαρμ]όσυν[ος - -]
- - - - - - -

Legit Tillyard. De vs. 2 dubitaverim.

---

334 Fragmentum marmoris rubri, a. 0,16, l. 0,13, cr. 0,04. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 370, 26.

. C Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Ο Ι
⁄ Α C Є Ν Μ Ι Κ Ι
. C Υ Π Ο Π Α
. Ν Δ Ρ Ѡ Ν .
. Κ Є Λ Є Ι Α Ι Τ Ο
. Ο Τ Ѡ Є Υ Β Α Λ
Ι Λ Ц Ϲ

. ς Δαματρίου [τοῦ δεῖνος]
[κ]άσεν μικι[χιζομένων βοαγ-]
[ὸ]ς ὑπὸ πα[τρονόμον - -]
[ἀ]νδρω ν[εικάσας - - -]
. κελείαι το - - - - -
. τῷ Εὐβαλ[κεῖ - - -].

Lectionem Tillyardi hanc habes: . ς Δαματρίου | [κ]άσεν μικι[χιζόμεν|ο]ς ὑπὸ πα - - | . νδρων - - || . κελείαι το - - || . ο τῶ Εὐβάλκεος. Vide supra n. 267/8. Vs. 3. 4 suppl. Wilh., qui affert *SGDI* 3779, 7.

---

335 Fragmentum marmoris cani, a dextra integrum, a. 0,09, l. 0,11, cr. 0,02. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 42, 97.

◡ Ι Κ Ο Υ
Λ Ι C Α Ρ Ο C
Ο Π Ο Λ Ι Τ Є Υ ˉ

- - - - - - -ικου
[ἀρχιερέως τῶν Σεββ. φιλοκ]αίσαρος
[καὶ φιλοπάτριδος ἀριστ]οπολιτευτ[οῦ]

Propter lapidis formam his titulis inseruit Woodward, qui supplebat vs. 2 [Τιβ. Κλ. Βρασίδα τοῦ Ἁρμονε]ίκου et vs. 4 [ἀριστ]οπολιτευ[μένου]. Restitui nisus n. 525.

---

336 Fragmentum tabulae marmoris cani aëtomate ornatae, a. 0,23, l. 0,20, cr. 0,04. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 370, 28.

Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ο //
Π Α Ι Δ Ι Χ
Π Ι

- - - Δαμοκράτου[ς νι-]
[κάσας τὸ] παιδιχ[ὸν - -]
[- - - - ἐ]πὶ - -

337 Fragmentum stelae infra incolumis, a. 0,14, l. 0,17, cr. 0,095. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 87, 81.

Ι Ο Ι	-ΙΟΙ- - - -
Ω Α Ο Ε	[μ]ῶα θευ- -
ΑΓΙΠΠΙΔ	Ἀγιππίδα [νικήσας]
ΤΟΠΑΙΔΙΧ	τὸ παιδιχ[ὸν - -]
ΟΡΘΕΙΑ	Ὀρθείᾳ.

Vs. 2. 3 ὁ ευ? - - [ἐπὶ | Ἀγιππίδα - - [νικήσας] Woodward.

338 Stela marmoris rubri, a. 0,17, l. 0,21, cr. 0,035; litterae a. 0,015. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 87, 80.

ΙΗΣ ΤΙΜΩΝ	- - -ιης Τίμων[ος]
ΖΑΚΑΙΚΕΛΕΑ	[νικήσας μ]ῶα καὶ κελέα
	- - - - - - - -

339 Marmor, a sinistra margo servatus, ab aliis lateribus mutilatum; a. 0,13, l. 0,05. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 379, 46.

Ν	Ν- - - - - - - -
ΤΟΥΘΕ	τοῦ Θε[- - - ἀ-]
ΡΙϹΤΟΠ	ριστοπ[ολιτευτοῦ]
ΟΡΘΕΙΑΑ	Ὀρθείᾳ ἀ[νέθηκεν].

Vs. 3 ἀ]ριστοπολιτευτής? Tillyard.

340 Fragmentum marmoris cani, a. 0,22, l. 0,17, cr. 0,05. Litterae a. 0,03. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 88, 83.

Ο	[βοαγ]ὸς [πρατο-]
ΠΑΙΔ	[παμ]παίδ[ων]
ΚΑΣΤΟ	[νικ]άσας τὸ
ΔΙΧΟΝ	[παι]διχὸν
ΩΑΝ	[μ]ῶαν [Ὀρθείᾳ?].

341 Pars inferior stelae marmoris caerulei, a dextra fractae; a. 0,17, l. 0,115, cr. 0,04. Litterae a. 0,016 apicibus angustis imbutae sunt. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 89, 84.

	[- - ἐπὶ - - τ-]
Ω ⟨ ΝΕΙΚ	1 ὦ ⟨ νεικά[σας πρα-]
ΤΟΠΑΜΠΑ	τοπαμπα[ίδων]
ΚΕΛΟΙΑΑΝ	κελοίᾳ ἀν[έθηκεν]
ΑΡΤΕΜΙΤΙ	Ἀρτέμιτι [Βωρ-]
ΘΕΑ	θέᾳ.

342 Fragmentum marmoris cani, a. 0,10, l. 0,13, cr. 0,02. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 370, 27.

ΑΝΑΡΤΙ	[νεικάσας τὸ παιδιχὸν]
ΘΕΚΕΝ	[μῶ]αν Ἀρτέ[μιδι Ὀρθείᾳ]
	[ἀνέ]θε[η]κεν.

343 In marmore caeruleo, a. 0,13, l. 0,07, cr. 0,03. Litterae 0,02 a. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 373, 34.

Ε	- - ε- -
ΤΟ	[νικάας] τὸ [παι-]
⟨ΕΛΟ	[διχὸν] κελο[ίαν]
ΙΤΙΒΟ	[Ἀρτέμ]ιτι Βο[ρ-]
ΕΘΗ	[θέᾳ ἀν]έθη[κε].

Supplementa sunt Tillyardi, qui alium in modum versus separavit.

344 Frustulum marmoris rubri, a. 0,095, l. 0,09, cr. 0,04, '*from house of Matalas at Aphesou*'. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 377, 41.

ΙΙ	- - -ΙΙ/- - - - -
ΚΑΘΘΗΡ	[-μὲν] καθθηρα[τόριν],
ΟΡΔΕΚΙ	- - -ορ δὲ κε[λέαν Ἀρ-]
ΟΡΘ	[τέμιτι] Βορθ(έ)ᾳ [ἀνέθηκαν].

Tillyardi supplementis usus restitui. Vs. 3 nomen secundi victoris erat positum, cf. n. 291 et 301; Tillyard coniecit [ἔφηβ]ορ.

345 Frustulum tabulae cum vestigiis foraminis, cui falx inserebatur; litterae 0,02 a. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 378, 42.

ΣΑΣ	[- - - - - νικ-]
ΜΩΑΝ	[ά]σας [τὸ παιδικὸν]
	μῶαν ἀ[νέθηκεν].

346 In marmore albo, a. 0,25, l. 0,26, cr. 0,03; litterae a. 0,03; foramen falcis. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 184, 51.

ΙϹ	- - - - - τὸ [παιδιχὸν]
ΙΝΑΡΤ	[καθθηρατόρ]ιν Ἀρτ[έμιδι]
ΘΕΙΑ	[Ὀρ]θείᾳ.

347 Frustulum marmoris cani a. 0,08, l. 0,07, cr. 0,03; litterae 0,01 a; aetatis infimae. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 184, 54.

ΗΝ	- - - -ην- - - -
ΝΜΩ	[τὸ παιδικὸ]ν μῶ[αν ἀνέ-]
ΕΜΙΤΙ	[θηκεν Ἀρτ]έμιτι [Ὀρθείᾳ].

348 In domo Λεοπούλου. Edd. Dressel-Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 441, 25.

ΔΕΟΥΚΑϹΗ	- -δέου κασ[ηρατόριν - -]
ΤΥΧΩΝΚΑ	- -τυχὼν κα- - - - -
ΡΙΙΟϹΙϹ	- - -ρηθεὶς - - - -

349 Pars inferior tabulae. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 363, 9.

ΛΗΛ	[νικάαρ τὸ παιδιχὸν κε]λήᾳ
ΙΕΑΑΝΕΣΗΙ	[Ἀρτέμιδι Βω]ρσέᾳ ἀνέσηκ[ε].

350 Fragmentum marmoris albi, undique mutilum, a. 0,15, l. 0,08, cr. 0,03. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 90, 86.

ΙΙ	[κασ]ση[ρατόριν]
ΝΑΡΤ	[καὶ μῶα]ν Ἀρτ[έμιδι]
⟨Ε	[Ὀρθείᾳ ἀνέθη]κε.

351 Fragmentum marmoris rubri, margo sinister et inferior servatus; a. 0,08, l. 0,17, cr. 0,032. Litterae a. 0,015 pessime scriptae. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 91, 89.

ΚΑΘΗΡΑΤΟΡ	καθηρατόρ[ιν]
ΑΡΤΕΜΙΤΙΟΡΘΕ	Ἀρτέμιτι Ὀρθέ[ᾳ].

352 Fragmentum marmoris cani a. 0,20, l. 0,14, cr. 0,045, infra integrum. Litterae a. 0,013. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 91, 90.

ΙΕΘΗΚΕ	[ἀ]νέθηκε
ΡΘΕΙΑ	[Ὀ]ρθείᾳ.

353 Frustulum infra integrum, a. 0,11, l. 0,185, cr. 0,015. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 90, 87.

	[- - - - Ἀρ-]
ΤΕΜΙΤΙΒ	τέμιτι Β[ορθέᾳ ἀν-]
ΕΘΗ	έθη[κε].

354 Fragmentum stelae, a sinistra integrum, a. 0,09, l. 0,09, cr. 0,06. Litterae a. 0,01. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 91, 92.

vacat ϹΕΙΠ	Σείπ[ομπος].

355 Angulus tabulae, in qua aëtoma incisum est, a. 0,11, l. 0,08. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 369, 25.

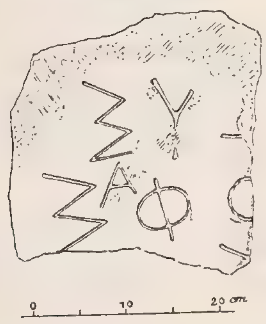
ΑΓΑΘ	Ἀγαθ[ῇ τύχῃ].
Σ	. . σ- - - [Ἀφθο-?]
ΝΗΤΩΙ	νήτῳ ι- -

356 Tres tabulae fastigatae valde truncatae. *Ann.* XIII 1907, 183, 49; 184, 52; XIV 1908, 91, 88.

Ἀγαθῇ τύχῃ.

357—372. VARIA.

357 Spartae in museo 527. Marmor caeruleum, a. 0,29, l. 0,27, cr. 0,10. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott. *Ect.*

- - ΥϹ
- - - ΟΦΑϹ
- - \

Contulit Hiller dedicationum formulam Therae tritissimam Ζεῦϲ | τοῦ δεῖνοϲ (IG XII 3, 399 sqq., 1315 sqq.), ratus nomen eius qui dedicat hic casu nominativo poni.

---

358 Marmor caeruleum, a. 0,27, l. 0,31, cr. 0,09, a dextra et superiore parte incolume, inventum iuxta aedificium rotundum. Litterae a. 0,025. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 188, 40.

\ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Γ Ε Ρ Ο Ν
Ι Σ . Κ Α Ι Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ
Τ Ο Ν Ε Π Ι Α Γ Ι Δ Ο Σ
Ξ Α Σ Δ Ε Κ Α Ι Τ Α Σ
Π Α Σ Α Σ

?[Καλλέαϲ Κα]λ̣λικράτουϲ γερον-
[τεύϲαϲ τρ]ὶϲ καὶ πρέϲβυϲ
[γενόμενοϲ] τὸν ἐπὶ Ἄγιδοϲ
[ἐνιαυτόν, ἄρ]ξαϲ δὲ καὶ τὰϲ
[ἄλλαϲ ἀρχὰϲ] πάϲαϲ - - -
- - - - - - - - - - - -

Refinxi nisus titulo n. 254. Idem suspicatur Woodward *Ann.* XV 105. Nomen eius qui dedicat hausi ex n. 74, ubi Calleas Callicratis f. in catalogo [senatorum] enumeratur; redit idem n. 64, ubi nomophylax est, qui titulus imperatore Antonino Pio incisus est (cf. quae illic disserui). Eidem tempori hic titulus tribuendus est, ut docet nomen patronomi Agidis. Hic enim medio fere saeculo secundo floruit (v. tabulam patronomorum et n. 71).

---

359 Fragmentum marmoris albi, supra incolume, a. 0,065, l. 0,10, cr. 0,05; litterae a. 0,016. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 75, 71.

Ο Σ < Γ Ε
Γ Ε Ν Ο Μ
- Π Ι Κ Λ Η Ι

- - - - - οϲ < γε[ροντεύϲαϲ]
[καὶ πρέϲβυϲ] γενόμ[ενοϲ τὸν ἐνι-]
[αυτὸν τὸν] ἐ̣πὶ Κλην̣[ικίδα]
- - - - - - - - - - - -

Supplementis Woodwardi usus sum. De eponymi nomine v. n. 33. Dedicationem fuisse suspicor; habes enim titulos similis argumenti n. 254 et 358.

---

360 Spartae in museo n. 622. Fragmentum marmoreum, supra laesum, ad dextram et infra fractum, ad sinistram margo; a. 0,085, l. 0,15, cr. 0,04. Scriptura producta valde recentem prodit aetatem. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

vac.
| Α Ι Θ Ε Α Ϊ Ο Ι Δ Α Ϲ Ι Ι Λ
vac.

Αἱ θεαὶ οἵδαϲι τ̣α̣[- - -]

Var. lect. In fine (ΤΗ) dedit Tod.

'Versus herous fuit.' Wil. 'Cf. duplex Musarum ἴδμεν Hes. Theog. 27. 28.' Hiller.

361 Tabula ansata in lapide nigro, a. 0,48, l. 0,37, cr. 0,06, inventa in domo Νικολάου Παναγιωτοπούλου, nunc Spartae in museo. Litterae 0,02 a. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 476. 39.

Τ Ο Υ Τ Ο Ϲ Ο Ι Ν Α Ο Ϲ
Κ Α Λ Ε Ι Τ Α Ι Τ Ο Υ Τ Ο
Ϲ Ο Ι Μ Υ Ϲ Τ Η Ρ Ι Ο Ν
Τ Ο Υ Τ Ο Δ Ε Ι Τ Ο Ν <
Ζ Ω Ν Τ Α Π Ο Ι Ε Ι Ν Τ Ε
Λ Ο Ϲ Ο Ρ Ω Ν Τ Α Τ Ο Υ
Β Ι Ο Υ

[1]'Τοῦτό ϲοι ναὸϲ [2]καλεῖται, τοῦτό [3]ϲοι μυϲτήριον'· [4]'τοῦτο δεῖ τὸν [5]ζῶντα ποιεῖν τέ[6]λοϲ ὁρῶντα τοῦ [7]βίου.'

Tillyard an christianum sit, dubitavit. 'Cauponae potius quam ecclesiae conveniunt optimi trochaei omni christianorum arte superiores.' Wil.

---

362 Duo fragmenta vasis, quod vocant περιρραντήριον, ex marmore facti; inaedificata in muro circi Romani; alterum alteri adiungi potest; diameter circiter 1,00 m. Litterae a. 0,035. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 111, 8.

\ ι ∪ Γ Ι Α Ꝁ Ϟ Ι Ꝺ Ι Ο Ͷ Ι Ο

[- - ϲπένδεν] οἴν̣οι Δὶϲ καὶ τῷ̣ - -

Var. lect. Tertio loco littera Ͷ incerta.

VI. vel V. saec. Woodward. In fine Ἀ̣[πέλλονι] supplebat Hiller.

---

363 Spartae in museo 222. Stela marmoris albi, infra et a sinistra fracta, a. 0,46, l. 0,22, cr. 0,09; ubi inventa sit, haud liquet. Edd. Kumanudes Ἀθήναιον I 1872, 257 ex ectypo a Stamataki confecto, deinde ex Kumanudis editione et ectypo Le Bas-Foucart II 519 n. 162*k* et *Expl.* p. 143, G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 189, 3 (Meister *SGDI* 4496, Prott Fasti sacri 14), Tod *Cat.* Litterae bonae saec. I. fere p. Chr. n. sunt. Exscripsit Prott. *Ect.*

, Δ Ι Ι Τ Α Λ Ε Τ Ι Τ Α
Ξ Ι Α Κ Α Ι Δ Α Μ Ο Ι Α *vac.*
Ϙ Α Π Ο Τ Ο Υ Π Α Ρ Ο
Ν Μ Ε Ρ Ι Δ Α Θ Ε Ο Υ
Ξ Ο Υ Δ Ε Ο Υ̣ Δ Ε Ν Ο Ϲ
Ρ Ι Δ Ε Κ Α Τ Ι Α Φ Ο Ι
' Δ Ω Ν Α Ρ Ι Ϲ Τ Ο Ν Τ Α
Ͻ Δ Ι Δ Α Ϲ Κ Α Λ Ω̣ Α Λ
Ι Ν Ο Μ Ο Ϲ Κ̣ Ω Λ Υ Ε Ι
Τ Ο Ν Α Ρ̣ Τ Ο Ϲ Ε Ν Ν Ε
Β̣ Α Κ Ρ̣ Ε Α Ϲ Τ Ρ Ι Τ Ο Ν
Ͻ Ι Ν Ι Ξ Τ Υ Ρ Ο Υ Τ Ο
- Ρ Ω Γ Α Ν Α Τ Α Ι Ϲ Δ Ε
Ε Τ Ρ Ι Α Κ Α̣ Δ Ο Ϲ Π Ο Ι
Ν Δ Υ Ω Α Λ Φ Ι Τ Ω Ν
Ͻ Ϲ Τ Ρ Ω Γ Α Ν Α Ϲ Π Ο Ν
Ο Ι Α Ϲ Ι Ο Υ Ν Ο Υ Μ Η Ν Ι Α
Λ Γ Ι - Ν Ε Ι Τ Α Ν Κ Α Ι
Ͻ Ι Ρ Ι Α Μ Ο

- - - - - Δiì Ταλετίτα̣
[- - Αὐξη]σ̣ία̣ καὶ Δαμοία̣
- - - - ω̣ ἀπὸ τοῦ παρο-
- - - - ν μερίδα θεοῦ
[- - - τελ]ε̣ου δὲ οὐδενὸς
[- - - ἀμ]φ̣ιδεκατία̣ Φοι-
[βω̣ - μερί]δων ἄριστον τα
[- - - ὑμν]ο̣διδασκάλω̣ ἀλ-
[φίτων - εἰ μ]ὴ̣ νό̣μος κωλύει
[- - - ἄρισ]τον ἄρτος ἐννε-
[ακαιδεκάται κόλλυ]β̣α, κρέας τρίτον
[- - - - - χ]οῖνιξ, τυροῦ τό-
[μος - - - - -]τ̣ρώγανα ταῖς Δε-
[σποίναις - - -]ς τριακάδος ποι-
- - - - - - ν δύω ἀλφίτων
- - - - - - ω̣ς τρώγανα σπον-
[δ - - - - Φλ]οιασίου νουμηνία̣
[- - - - - -] δ̣ὲ̣ ἱπνείταν καὶ
[- - - - - - - χ]οίρια μο
- - - - - - - - - -

Vs. 3. 4 ἀπὸ τοῦ παρο|[χήματος] Wil. || 6 [ἀμ]φιδεκατία̣ Kumanudes. ἀμφιδεκάτη· ἡ μετ' εἰκάδα ἡμέρα παρὰ Ἀρκάσιν Hesych. || 7 [μερί]δων Prott. || 8 [ὑμν]ο̣διδασκάλω̣ Prott in scheda. || 8. 9 ἀλ|[φίτων] Prott; mihi non probatur. || 9—11 Hiller, Wil. || 11 [κόλλυ]βα Kumanudes. || 12. 13 τό|[μος] Prott. || 13. 14 Hiller. || 17 [Φλ]οιασίου suppl. Prott; cf. Steph. Byz. s. v. Φλιοῦς· Λακεδαιμόνιοι τῶν μηνῶν ἕνα Φλιάσιον καλοῦσιν, ἐν ᾧ τοὺς τῆς γῆς καρποὺς ἀκμάζειν συμβέβηκεν, unde Thargelioni Attico respondere Phloeasium Prott conclusit. || 18 ἱπνείταν agnovit Wilh., qui affert Polemonem apud Athen. IV 139*b*: παρατιθέασιν ἐν τῇ θοίνῃ τοὺς ἱπνίτας ἄρτους; v. Nilsson *Griech. Feste* 188.

Ζεὺς Ταλετίτας appellatur a monte, de quo Paus. III 20, 4: ἄκρα δὲ τοῦ Ταϋγέτου Ταλετὸν ὑπὲρ Βρυσεῶν ἀνέχει. ταύτην Ἡλίου καλοῦσι ἱεράν, καὶ ἄλλα τε αὐτόθι Ἡλίῳ θύουσι καὶ ἵππους. Quod nomen Foucartius a vetere nomine Solis derivavit, cum Hesychius s. v. Ταλῶς exhibeat: Ταλῶς ὁ ἥλιος; cf. Wide *Lakon. Kulte* 18 et 216.

[Αὐξη]σία καὶ Δαμοία restituit Kumanudes. Haec occurrit in vico Kardamyle (n. 1317). Non est dubium, quin Αὐξησία et Δαμοία posteris temporibus appellatae sint Δημήτηρ et Κόρη. Fanum earum sub radicibus montis eius situm erat, ubi Ζεὺς Ταλετίτας colebatur, in vico cui nomen Βρυσέαι; cf. Paus. l. l. Cuius fani reliquias repperit Prott in vico, qui his diebus Καλύβια Σοχιώτικα appellatur (v. *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 8 sqq., cf. infra 592, 593, 603, 605, 615, 616). Titulo praeceptum erat ni fallor, ut Iovem Ταλετίταν una cum Auxesia et Damoia certis diebus colerent et quantum singulis deis offerretur. 'Immo lex erat, qua expensa ad res sacras e fisco vici cuiusdam porrigenda praescribebantur. Vs. 6 vigesimus primus mensis cuiusdam apparet, dein vs. 10 alterius dies undevigesimus; vs. 14 prid. Kal. Phloeasii, 16 Kal. Phloeasii.' Wil.

---

364 Sella marmorea. Mistrae olim in palatio archiepiscopali. Fourmont p. 99 verso et cod. 571*B* fol. 216 (CIG 1464 [Müllensiefen De tit. Lac. dial. 56*a*, Wide *Lakon. Kulte* 171, Meister *SGDI* 4495, Ziehen Leges Graec. sacrae II 164, 57]). Cf. R. van der Loeff De ludis Eleusiniis 20, Crönert *GGA* 1908, 1028.

ΛΓΙΔΟ··ΤΛΤΗΧL······
ΑΙ·ΩΝΕΛ/Ι ιΛΘΕΙΤΡΥΦΟΧΩ·Ϲ ¯ΩΝ
ΛΓΩΝΕΑϹΤΕΦΑΝΟΥΜΕΝΑΕΝ¯ΛΓΟΝΤΕ
Ι/ιΙΟΤΑ·ΜΩΝΑΠΟΟΟΔΟΥϹΜΙ··ΙΞ\\
ΟΥΝΙΙΙΩΝΟϹΩϹΠΡΟΓΕΓΡΑΠΤΑΙΤΩ
ϹΕΝΕΛΕΣΟΥΝΙΑϹΘΑΝΝΙΩΝΙΟΥ¯Ω
ΓΝΑΚΑΙΤΑΑΚΟΥΘΑ ΕΝΕΛΕ··/ ıı/
ΑΜΑΤΡΙΘΥϹΕΙΧΟΙΡΙΔΙ·ΑΙΟΝ···ΛΙΤΛ
ΙΑΑΡϹΕΝΑΡΤΟΝΔΙΑϹΑΑΜΩΝΟΝΑıΊΑΙΔΕ
ΔΑΠΑΝΩϹΕΙΑΡϹΗϹΔΕΟΥΔΕΙΕΑΥΕΊΑΙ
ΔΕϹΕΠΟΙΝΑΧΟΙΡΟΝΑΡϹΕΝΑΑΡΤΟΝΔΙΑ
ΞΑΑΜΩΝΠΛΟΥΤΩΝΙΧΟΙΡΟΝΑΡϹΕΝΑ
ΑΡΤΟΝΠΡΟΧΑΡΕΑΠΕΡϹΕΦΟΝΑΧΟΙΡΟΝ
ΑΡϹΕΝΑΑΡΤΟΝΑΤΥΧΛΧΟΙΡΟΝΑΡϹΕΝΑ
ΑΡΤΟΝΤΑΥΤΑΑΥΤΟ·ϹΤΕΦΑΝΟΥΗΙΕΝΑΙ
⌐\·ΤΑΑΙΡΕΤΩϹΑΝΧΩΡΙϹΤΑΙΔΕΞΙΑϹ
···\ΕΛΓ······Α··ΠΙϹΗΝΑΤΑΙΜΙΙ
····ΙϹ·····\VΩ·····ΩΙΙΙ

- - - - - ἁγιδο . . . . τ̣ατηχι . . . . . .
- - - - - - - - - - - - - -
- - - - - στεφανούμενα - - -
[τᾶς ἐς τὸν κευθ]μῶνα ποθ̣όδου σ - - -
- . . . ιῶνος ὡς προγέγραπται τῷ̣ [νόμω̣]
. . ς ἐν Ἐλε[υσ]υνίας - - - - - - -
. . γνα καὶ τὰ ἀκό(λο)υθα ἐν Ἐλε[υσυ]ν̣ί̣α̣[ς·]
[Δ]άματρι θύσει χοιρίδι[α] δ̣ύο [ὑπο]λίπ̣α̣-
ρ̣α ἄρσεν[α], ἄρτον διὰ σαάμων, ὃν ἁ παῖ[ς] ἐ[ξ-]
α[ν]α[λ]ώσει, ἄρσης δὲ οὐδεὶ[ς] ἄγ̣ετ̣αι·
Δεσ[σ]ποίνα̣ χοῖρον ἄρσενα, ἄρτον διὰ
σ̣αάμων· Πλούτωνι χοῖρον ἄρσενα,
ἄρτον προχαρέα· Περσεφόνα̣ χοῖρον
ἄρσενα, ἄρτον ⟦Α⟧· Τύχα̣ χοῖρον ἄρσενα,
ἄρτον· ταῦτα αὐτ[αὶ] στεφανού[μ]εναι
. . . . . αἱρέτωσαν χωρὶς τὰ[ς] δεξιὰς
[- - - καὶ τ]ὰ̣[ς ἀριστερ]ὰ[ς ἐ]πίση[μ]α - -

Recensentur officia sacerdotis, quae feminarum collegio praeesse videtur. Supplementa, quae non significavi, sunt Boeckhii. Vs. 6 ἐν Ἐλε[υσῖ]νι Boeckh, τῶ | ϹΕΝ Ἐλε[υσ]ύνια Meister, Ἐλε[υσι]νί[ου] Prott, [περὶ τῶ]ν Ἐλε[υσ]υνί[ων] Crönert, ἐν Ἑλε(ι) van der Loeff. || 6. 7 ἁ[μ]νί[α δύ]ο [νεο]γνὰ Crönert, καὶ τὰ ἀκ[όλ]ουθα Boeckh, ἐν Ἐλε[υσυν]ί[οις] Meister, ἐν Ἐλε[υσυ]νία[ις] Crönert; quae scripsi, intelligas velim ut ἐν Ἀριοντίας in n. 213. || 8 Crönert suppl. || 9. 10 ὃν ἁ παῖ[ς] ἐ[γ]|δαπανώσει Meister, Hillerum sequor. || 13 ἄρτον προχαρέα intelligit Boeckh ἄρτον προχαριστήριον. || 16 Boeckh affert oraculum Dodonaeum ap. Dem. Mid. 52 καὶ στεφανηφορεῖν κаττὰ πάτρια θεοῖς Ὀλυμπίοις πάντεσσι καὶ πάσαις ἰδίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντας. || 17 init. σ[ε]λ[ίνῳ] Hiller.

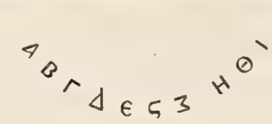
365 In columella marmoris albi litterae 0,06 a. diligenter incisae sunt. Inventa est inaedificata in fundamentis muri Byzantini in theatro. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 476, 38.

Є Ι Ν Ρ Φ
Β Ζ Κ Ξ Ϲ Χ
Γ Η Λ Ο Τ Ψ
Δ Θ Μ Π Υ Ω

Adde alphabetis quae vocamus magicis. Cf. Dieterich *Rhein. Mus.* LVI 1901, 77, Deubner *Arch. f. Religionsw.* VIII 1905, 157, Wünsch ibid. XII 1909, 416 (Kern *Berl. phil. Woch.* 1910, 1328).

---

366 Fragmentum quadrati marmoris caerulei, undique de industria truncatum, a. 0,20, l. 0,35, cr. 0,11. Inaedificatum in pariete ecclesiae τῆς κοιμήσεως Θεοτόκου, quae est in vico Parori. Exscripsit Kolbe. *Ect.*

Cf. ad n. 365.

367—372. Termini.

367 In lapide a. ±0,30, l. ±0,20, nunc inaedificato in domo quadam, quae in vico Riviotissa intra Spartam et Slavochorium sita est. Exscripsi ex ectypo, quod Spartam apportavit indigena quidam. Litterae 0,03—0,04 a. *Ect.*

ΟΡΟϹ	Ὅρος
ΤΟΥΙΕ	τοῦ ἱε-
ΡΟΥϹ̄	ροῦ ς΄.

An fuit terminus fani Apollinis Amyclaei?

368 Spartae in museo n. 532. Lapis marmoreus albus, supra laesus, infra fractus; a. 0,38, l. 0,28, cr. 0,18. Ed. Tod *Cat.* Delineavit Prott.

῞Οροϲ
τοῦ ἱεροῦ
ζ΄.

Var. lect. Vs. 3 neglexit Tod.

369 Spartae in museo n. 439. Pila e marmore caeruleo facta. Supra excipiebat lapis alter; a. 0,91, l. 0,25, cr. 0,27. Edd. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 388, 19; Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

῞Ορο(ϲ)
τοῦ
ἱεροῦ
ια΄.

370 Mistrae 'iuxta portam templi Minervae' in columna. Fourmont fol. 79 et fol. 192 (CIG 1468).

Ο Ρ Ο C
Τ Ο Υ
Θ Є Ο Υ

371 Lapis rudis, a. 0,25—0,28, l. 0,49, inventus in regione quam vocant hodie 'Pikromygdalia' prope vicum Χρύϲαφα, qui tres fere horas orientem versus ab urbe Sparta abest. In eodem loco anaglyphum repertum est, quod ediderunt Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 303, 7. Custoditur lapis in vico Chrysapha in domo, quam possidet Χρῆϲτοϲ Πλαγάκηϲ. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 434, 4 (Röhl IGA 60, Cauer Delectus² 5, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 8, Roberts *Introduction* I 251, P. Gardner *Journ. Hell. stud.* V 1884, 122 adn. 1, Meister *SGDI* 4409, Michel 759).

ϟ Ο
Ν
Β Ε Ρ Μ Α

ℎερμᾶνοϲ.

'Mercurii hic fundus', cf. Foucart *Bull. Hell.* II 515 (Roehl). Meister intelligebat Ἑρμᾶνοϲ [τὸ τέμενοϲ].

372 Fragmentum tabulae l. 0,60, a dextra fractae; inventum in vico Chrysapha. Ed. Tsuntas Ἐφ. ἀρχ. 1892, 22, 4 (*SGDI* 4414 et 4511).

vacat Δ Ι Ο ~ Τ Ε ι

'Τὸ τελευταῖον γράμμα, οὗ μικρὸν μόνον λείψανον ϲῴζεται, δύναται νὰ ἦτο Μ Ἢ Λ'. Tsuntas. Idem proponit: Διὸϲ Τε[λείου] vel Διὸϲ Τε[μένοϲ]. Constat Iovem, cui nomen Τέλειοϲ, Athenis, Tegeae, Rhodi cultum esse. Διὸϲ Τε[μενίου]; cf. n. 496.

373—454. TITVLI HONORARII IMPERATORVM.

373 Arula marmoris albi, a. 0,50, l. 0,31, cr. 0,30, inventa iuxta theatrum. Litterae a. 0,03. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 138, 67.

Σ Ε Β Α Σ Τ Ω Ι — Σεβαϲτῶι
Κ Α Ι Σ Α Ρ Ι — Καίϲαρι.

Titulus in honorem Imp. Caesaris Augusti positus.

374 Stela vel basis. '*A la nouvelle Sparta dans le jardin de l'église de St. Michel.*' Fourmont fol. 35 et fol. 197 (CIG 1299 [CIL III 494]).

Ϡ · C O S · T E P T
Ç · P O T E S T
G R I P P I A S T A E
P S · C · I V Λ I V S
M A C H V S · P R Λ̄ O L A
Π Α Ν Υ Π Α Τ Ο Ν
Α Ρ Χ Ι Κ Η Σ Ε Ξ Ο ۥ
Γ Ρ Ι Π Π Ι Α Σ Τ Α Ι
ʼ Ι Ο Σ Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ
Ξ Ι Μ Α Χ Ο Σ Π Ρ Α

18—12 a. Chr. n.

[*M. Agrippa*]m · cos · tert
[*tribuni*]c · potest
[- - - - a]grippiastae
[*et prince*]ps · c · ivlivs
[- - *Dexi*]machvs · pratola[*i f.*].
[Μ. Ἀγρίπ]παν, ὕπατον
[τὸ γ΄, δημ]αρχικῆϲ ἐξου-
[ϲίαϲ τὸ ·, Ἀ]γριππιαϲταὶ
[καὶ πρ(έϲβυϲ). Γά]ιοϲ Ἰούλιοϲ
[- - - Δε]ξίμαχοϲ Πρα-
[τολάου].

Vs. 5 et 10 tribum deesse monuit Wil. De Deximachi posteris P. Memmiis v. ad n. 53.

375 Ex schedis suis Muratori tom. I p. CCXXIV, 4 (Boeckh CIG 1300).

Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι Κ Ο Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Θ Ε Ο Υ Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ
Υ Ι Ο Ν Α Π Ο Π Ρ Ο Γ Ο Ν Ι Ω Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν
Η Π Ο Λ Ι Σ

Hanc inscriptionem lacunosam esse Dorvillius (ad Chariton. p. 453 ed. Lips.) perspexit; nam Germanicus Caesar non est filius Divi Augusti, sed Tiberii. Qua de causa Dorvillius integram phrasin excidisse suo iure contendit. Idem hunc fere in modum restituendum esse titulum censet:

Γερμανικὸν Καίϲαρα (Τιβ. Καίϲαροϲ υἱὸν) θεοῦ Σεβαϲτοῦ (Καίϲαροϲ) υἱ(ων)όν, ἀπὸ προγόνων εὐεργέταν ἡ πόλιϲ (cf. IG IX 1, 724).

Wilamowitzio vero Spartani errasse videntur. Mihi non probatur, quia apographo diffido. Legerim:

Γερμανικὸν Καίϲαρα (Τιβ. Καίϲαροϲ Σεβαϲτοῦ υἱὸν) θεοῦ Σεβαϲτοῦ υἱ(ωνὸν τ)ὸν ἀπὸ προγόνων εὐεργέταν ἡ πόλιϲ.

376 Parva basis, supra et a dextra fracta, infra cymatio ornata, olim 'Spartae iuxta portam orientalem'. Fourmont p. 12 verso, cf. f. 214 (CIG 1302).

Τ Ι Β Ε . . . . — Τιβε[ρίῳ Κλαυδίῳ]
Ν Ε ᴾ . . . . — Νέρ[ωνι Καίϲαρι Σεβ.],
Ͽ Ε ᴗ ι . . . — θεοῦ [Κλαυδίου υἱῷ],
Ν Ε Ρ Ω . . . . — Νερω [? ? ἀρχ-]
Ι Ε Ρ L ι Ι . . . — ἱερεῖ μ[εγίϲτῳ - -]
κτλ. - - - - -

Imperatori Neroni titulus est positus.

377 Spartae in area domus, quam possidet Stavrius Antonopulus, marmor a. 0,37, l. 0,50. Litterae a. 0,10.

Τ Ι Β · Κ Λ — Τιβ(έριοϲ) Κλ[αύδιοϲ - -]

378 Ex schedis Giamberti, unde petierat Villoisonus, edidit Boeckh CIG 1298 *a b c*, scribens 'Lacedaemone in epistyliis columnarum Corinthiarum tres versus esse dicuntur'. Sed apographum Giamberti non est probum. Exscripsit enim Fourmontius quoque titulos *b* et *c* '*à la muraille septentrionale*' fol. 157 et 158.

Giamberti:

a Τ Ε Κ Ν Ω Ν Θ Ε Ο Ι Σ Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Ι Σ
Κ Α Ι Τ Η Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν

b Ο Υ Κ Α Ι Ι Ο Υ Λ · Α Γ Η Σ Ι Λ Α Ο Σ
Κ Α Ι Φ Λ · Α Γ Η Σ Ι Λ Α

c Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ο Ν Ε Ι Κ Α Σ
Γ Ω Ε Κ Τ Ω Ν Ι Δ Ι Ω Ν Α Ν Ε Θ Η Κ Α Ν

b, c secundum Fourmontium:

- - - Ο Υ Κ Α Ι · Ι Ο Υ Λ · Α Γ Η Σ Ι Λ Α Ο Σ · Κ Α Ι · Φ Λ · Α Γ Η Σ Ι
- - Τ Ω   Ε Κ Τ Ω Ν Ι Δ Ι Ω   Ν   Α Ν Ε Θ Η Κ Α Ν

b - - ου καὶ Ἰούλ(ιοϲ) Ἀγηϲίλαοϲ καὶ Φλ(άβιοϲ) Ἀγηϲί[λαοϲ - - -]
c [καὶ - - -] τω ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκαν
a θεοῖϲ Cεβαϲτοῖϲ καὶ τῇ Λακεδαίμον[ι].

Ex Fourmontii apographo apparere videtur versus a Giamberto falso esse seiunctos. Praeterea nescio an τεκνων in vs. 1 suo loco sit positum. Forsitan is, qui lapidem exscripsit, per errorem τεκνων pro τω ἐκ τῶν ex vs. 3 sumpsit. Boeckhius recte titulum intellexit. In eo autem deceptus est, quod Giambertum secutus huic titulo verbum καλλιϲτονείκαϲ inseruit, quod solum, ut Fourmontius p. 88 et 111 testatur, in zophoro quodam scriptum erat (v. n. 694).

Nomen Φλ(αβίου) Ἀγηϲιλάου titulum non esse antiquiorem persuadet exeunte primo vel ineunte secundo p. Chr. n. saeculo. Quocum optime convenit, quod Γ. Ἰούλιοϲ Ἀγηϲίλαοϲ post imperatoris Nervae mortem ludos in honorem illius instituit (n. 668).

---

379 Marmor caeruleum a. 0,55, l. 0,45, cr. 0,085, nunc pro limine usurpatum in domo, quam possidet Παναγιώτηϲ Φαμενίτηϲ; litterae a. 0,11. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 456, 4.

Ͻ Ρ Ι Κ Α Ι Σ
' Σ Π Α Τ

[Αὐτοκράτ]ορι Καίϲ[αρι - ϲωτῆρι τῆϲ]
[οἰκουμένη]ϲ, πατ[ρὶ πατρίδοϲ - -]

Titulum ratione habita formae litterarum imperatori Vespasiano dedicatum esse Tillyard iudicat. Sed nihil habemus, cur imperatorem Flavium Vespasianum ipsum intelligamus. Immo acclamatio 'πατὴρ πατρίδοϲ' impedit, quominus de hoc cogitemus. [ϲωτῆρι τῆϲ | οἰκουμένη]ϲ supplevit Hiller, qui titulum in honorem Augusti positum esse propter brevitatem suspicatur.

---

380 'Lapis a. 1757 ex insula Cytheris in museum Nanianum illatus.' Ed. Boeckhius (CIG 1306), qui apographum ex aerea tabula coll. antiqq. Mus. Naniani 32 petierat (textus epigraphicus q. v.). Aliud apographum exstat in codice Correriano n. 252, quem Venetiae a. 1896 exscripsit Fraenkel. Cf. de hoc codice titulos urbis Gythii.

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ο Σ Ν Ε Ρ Ο Υ Α Σ Ε Β Α Σ Σ Τ Ο Υ Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι Κ Ο Υ Θ Ε Ο Υ Υ Ο Ν
Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Ν Ε Ρ Ο Υ Α Ν Τ Ρ Α Ι Α Ν Ο Ν Α Ρ Ι Σ Σ Τ Ο Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Α
Σ Ε Β Α Σ Σ Τ Ο Ν Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι Κ Ο Ν Δ Α Κ Ι Κ Ο Ν Π Α Ρ Θ Ι Κ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Α Ν Ι Κ Η Τ Ο Ν Π Α Τ Ε Ρ Α
Π Α Τ Ρ Ι Δ Ο Σ Α Π Ο Τ Ι Μ Η Τ Η Ν Υ Π Α Τ Ο Ν Ϥ Β Ι Ν D Ε Ρ Α Τ Φ Α Φ Ε Ρ Ε - Σ Ω Τ Η Ρ Τ Ο Υ Π Α Ν
Κ Ο Σ Σ Μ Ο Υ Ε Π Ι Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Ο Σ Δ Ι Α Β Ι Ο Υ Τ Ω Ν Ε Ι Β Ο Σ Σ Ι Ω Ν Φ Ι Λ Ο Σ Ε Β Α Σ Σ Τ Ο Υ Τ Ε Κ Α Ι Φ Ι Λ
Ο Π Α Τ Ρ Ι Δ Ο Σ Κ Α Ι Κ Η Δ Ε Μ Ο Ν Ο Σ Τ Η Σ Π Ο Λ Ε Ο Σ Ξ Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ Ε Υ Ν Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ Σ Η Ρ Κ Λ Α Ν Ο Υ Λ Ο Υ
Κ Ι Ο Ь Ι Β Ο Υ Λ Ι Ο Υ Λ Ι Ο Μ Ι Ι Ν   Κ   Ρ   Σ Ι Ι   Φ Ь Ν   Σ Ͻ Κ Ε Ρ Δ Ο Ν Ο Σ Σ Υ Ν Α Β Α Σ
Σ Κ Α Ν Τ Ω Ι Ι Α Ρ Ο Ε Ν Ι Ω Κ Α Ι   Ε Ϲ Φ Τ Α Υ Ν   Ι Ο Υ Ο Ι Η   Ν Ω Ν Ε Κ Κ Τ Ω Ν Τ Η Σ
Π Ο Λ Ε Ο Σ Ν   Ο Ρ   Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Ο Υ Κ Α Ι   Φ Ν Χ   Μ Κ Υ Ϲ Σ Κ Υ Ν Τ Ι Ε Ο Υ Μ Α Ξ Ι Μ Ο Υ Κ Α Τ Α Τ Ο Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α
Τ Ο Τ Η Σ Π Ο Λ Ε Ο Σ Β Ο Υ Λ   Ͻ   Α Τ ^ Ξ Α L Λ Μ Τ Ο Μ Λ Ρ Χ   Β Ν Τ Η Σ   Ν Α   Ν Γ

[2]Αὐτοκράτορα Νερούαν Τραϊανὸν [1]Αὐτοκράτοροϲ Νερούα Cεβαϲϲτοῦ Γερμανικοῦ θεοῦ ὑὸν [2]ἄριϲϲτον Καίϲαρα *115 p. Chr. n.*
Cεβαϲϲτὸν Γερμανικὸν Δακικὸν Παρθικὸν θεὸν ἀνίκητον, πατέρα
πατρίδοϲ, ἀ[εὶ] τιμητήν, ὕπατον τὸ [ϛ'], ἰν[π]εράτορα τὸ [θ'], ϲωτῆρα τοῦ παν[τὸϲ]
κόϲϲμου· ἐπὶ ἀρχιερέοϲ διὰ βίου τῶν [Cε]β[α]ϲϲτῶν φιλοϲεβάϲϲτου τε καὶ φιλ-
οπάτριδοϲ καὶ κηδεμόνοϲ τᾶϲ πόλεοϲ [Γ.] Ἰουλίου Εὐ[ρυ]κλέουϲ Ἡρκλανοῦ Λου-
κίο[υ] Βιβουλίου [Πείου· ἐπιμεληθέντοϲ τᾶϲ ἀναθέϲεωϲ] Κέρδ[ω]νοϲ ϲὺν Ἀβαϲ-
κάντῳ Παρθενίῳ καὶ [.......... τὸ ἀνάλωμα π]οιη[ϲαμέ]νων ἐκκ τῶν τᾶϲ
πόλεοϲ [πρ]ο[ϲόδων ....] γυμναϲίου καὶ [- - οντ]οϲ Κυντι[λί]ου Μαξίμου κατὰ τὸ ψήφιϲμα
τὸ τᾶϲ πόλεοϲ βουλ- - - - - - - - - - - - - - - - - - -

Var. lect. codicis Correriani. Vs. 4 post πατρίδοϲ ΑΕΠΓΙΜΗΤΗΝ ΥΠΑΤΟΝΑΕΙΝDΕΡΑΤΟΡΘΕΣΩΤΗΡΑΤΟΥΠΑΝ.

Pleraque restituit Boeckh. Vs. 1 'ex suo loco traiectus; sive qui insculpsit, sive qui descripsit, peccaverat'. Wil. || 4 sanavit Wil., qui monet Domitianum appellatum esse censorem perpetuum. Idem ὕπατον τὸ [ϛ'], ἰν[π]εράτορα τὸ [ϛ'] correxerat. At acclamationi VI repugnat cognomen Parthicus; quamobrem praetuli scribere ἰν[π]εράτορα τὸ [θ'], praesertim cum facillime fieri posset, ut aliquis Ε pro Θ legeret. Cognomen Parthicus primum occurrit in titulo Baetico CIL II 2097 anni 114, etsi publice hoc cognomen exeunte demum a. 115 vel 116 Traiano impositum est. Eodem anno 114 nonam acclamationem accepit, decimam a. 115. Quibus de causis titulum a. 115 ineunte scriptum esse censeo. || 6 Euryclis nomen recte supplevit Foucart *Expl.* II p. 130 ad n. 245 *b*; cf. n. 1172, ubi stemma habes, et Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 96. Idem nomen occurrit in titulo Mantineae *Bull. Hell.* XX 1896, 152, 18 = Syll.[2] 392. || 8 suppl. Wilh. || 9 [πρ]ο[ϲόδων] idem.

381—405 Imperatorem Hadrianum magnis honoribus affecerunt Spartani. Permultae arae inventae sunt ramis et coronis ornatae et inscriptae aut Ἀὐτοκράτορος Ἁδριανοῦ Καίσαρος σωτῆρος aut Αὐτοκράτορι Ἁδριανῷ Καίσαρι Σεβαστῷ σωτῆρι. Praeterea nonnusquam imperatori nomen Τραϊανὸς Ἁδριανός (n. 392, 393, 400, 401) datur; saepius post Καῖσαρ additur Σεβαστός ut n. 390, 391, 392, 397—399. Horum monumentorum Boeckhio tria nota erant, nunc 24 novimus. Cf. Tod *Cat.* p. 23.

381—395 Imperatoris nomen in casu genitivo affertur.

381 Spartae in museo 619. Fragmentum cymatii rotundi basis vel arae marmoreae, a. 0,08, cr. 0,10, undique mutilatum. Ed. Tod *Cat.*, dubitanter suspicatus eundem esse titulum atque Boeckh CIG 1310, quod stare non potest, cum hic nuper Mistrae a Prottio repertus sit (cf. n. 382). Exscripsit Fraenkel.

382 In vasi, quod περιρραντήριον vel λουτήριον appellatur, ex marmore albo. Mistrae in ecclesia τοῦ Εὐαγγελισμοῦ vidit Fourmont p. 309, ubi imago vasis delineata est (cf. f. 110 et 191 verso), unde hausit Boeckh CIG 1310 [falso scribens — secundum fol. 191 — Magulae titulum repertum esse]. Nunc exstat Mistrae in ecclesia τῆς Μητροπόλεως. Exscripsit Prott.

383 In columella prope murum meridionalem. Fourmont fol. 84 (CIG 1309).

384 Spartae in museo 821. Ara marmoris caerulei, a. 0,53, l. 0,27, cr. 0,21. Litterae a. 0,04. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 457, 5.

385 Spartae in museo 629 *A*. In latere superiore arae ex marmore albo factae, a dextra fractae, a. 0,47, l. 0,31, cr. 0,20. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

386 Spartae in museo n. 244. Basis sive ara e marmore albo facta; supra est residuum cymatii. Fracta ad sinistram et infra, ad dextram excipiebat lapis alter; a. 0,26, l. 0,20, cr. 0,14. Edd. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 45, Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

387 Magulae. Fourmont fol. 56 verso, 165 et p. 198 (CIG 1311.)

388 Spartae in museo 237. Stela marmoris caerulei, supra cymatio ornata, a. 0,36, l. 0,23, cr. 0,17 (Tod: 0,10). Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

389 Spartae in museo 373. In rudi marmore albo, a. 0,49, l. 0,20, cr. 0,17. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

390 Spartae in museo 239. Basis (sive ara) rotunda marmorea, supra foramen est ad aliquid inserendum, infra fracta, a. 0,46, diameter 0,36. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Nomen imperatoris ΑΤΡΙΑΝΟΥ scriptum.

391 Spartae in museo 529. In latere superiore marmoris albi, forsitan pars arae (?) rotundae, pone truncatae, a. 0,19, diameter 0,38. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

392 '*Fragment d'inscription copié par M. Ch. Lenormant à Kalovounia sur l'emplacement de Sparte.*' Ed. Le Bas *Inscr. gr. et lat.* II 1837, 172, 53 et *Expéd. de Morée* III 57.

393 Olim Paroriae inaedificatum in muro septentrionali ecclesiae τῆς Παναγίας. Fourmont p. 13 et fol. 30 et 212 (CIG 1308).

394 Spartae in museo 381. Basis rotunda marmoris albi, supra et infra cymatio ornata, a. 0,21, diameter 0,39. Litterae apicibus imbutae pessime incisae sunt. Ed. Tod *Cat.* Contulit Prott.

[1] Αὐτοκράτορος [2] Καίσαρος Τραϊα[3]νοῦ Ἁδριανοῦ (σ)ω[4]τῆρος τᾶς Λακεδαίμονος.

395 Magulae in domo Θεόδωρος Νεαύτης. Ex alius cuiusdam apographo ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 458, 7.

[1] Αὐτοκράτ[ορος] [2] Ἁδριανοῦ Κ[3]αίσαρος σωτῆ[4]ρος καὶ εὐεργ[έ][5]του τᾶς Λακε|[6]δαίμονος.

396—404 Nomen imperatoris in casu dativo affertur.

396 Spartae in museo 240. Columella marmoris caerulei, in latere superiore foramen; a. 0,60, diameter 0,23. Ed. Tod. *Cat.* Exscripsit Prott.

397 Arula a. 0,355, l. 0,22, cr. 0,24. Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 632, 3, *Voy.* II 193.

398 Spartae in museo 676. Basis rotunda marmoris cani, infra supraque cymatiis instructa, a. 0,51, diameter 0,48. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844 632, *Voy.* II 194 (cf. tab. XI 5), Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

399 Spartae basim muro domus, quam possidet Panagiotis Barbiotis, insertam vidit W. Vischer; a. 0,90, l. 0,29, cr. 0,017; litterae 0,03 a.; idem edidit *Epigr.-arch. Beiträge* n. 33, Taf. IV 3. Exscripsit Schroeder, idem ectypum chartaceum confecit.

400 Basis vel ara marmoris caerulei, a. 0,39, l. 0,25, nunc muro scholae in vico, quem vocant Ἀφεσοῦ, iuxta Spartam sito, inserta. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 457, 6.

Αὐτοκράτο|ρι Καίσαρι | Σεβαστῷ | Τραϊανῷ Ἁ|δριανῷ σω|τῆρι.

401 In marmore albo, supra fracto, infra cymatio ornato; a. 0,60, l. 0,42, cr. 0,20; in vico Mistra ante domum Νικολάου Τρουγκάκου. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 438, 14. Contulit Prott.

[1] [Αὐτο]κράτορι [2] [Καίσ]αρι θεῷ [3] Τραϊανῷ Ἁδριαν[ῷ] [4] σωτῆρι.

402 Spartae in museo 507. Parva ara oblonga marmoris albi pone fracta, a. 0,17, l. 0,30, cr. adhuc 0,15, supra cymatio ornata. Edd. Dürrbach *Bull. Hell.* IX 1885, 517, 7, Tod *Cat.* Excripsit Prott.

[1] Αὐτοκράτορι Καί[2]σαρι Ἁδριανῷ [3] Σεβαστῷ σω[4]τῆρι τᾶς [5] [Λακεδαίμονος].

403 Basis parva marmoris cani, a. 0,44, l. 0,42, cr. 0,25. Litterae in latere adverso 0,03, in latere sinistro 0,037. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 138, 68.

Nomini additur σωτῆρι Λακεδαιμονίων. In latere sinistro: Ζανὶ | ἐλευ-| θερίο[ι] | Ἀντω|νείνοι | σωτῆρι.

404 Basis marmorea, tempore Byzantinorum pro capite columnae usitata; in vico Parori iuxta portam domus, quam possidet K. Καππᾶς, muro inserta, a. 0,23, l. 0,61, cr. 0,16. Edd. Dressel-Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 438, 13. Contulit Prott.

[1] Αὐτοκράτορι Καίσαρι Τραϊα[νῷ] [2] Ἁδριανῷ Σεβαστῷ τῷ τᾶ[ς] [3] Λακεδαίμονος σωτῆ[ρι] [4] καὶ κτίστῃ.

405 Olim Mistrae. Leake *Travels in the Morea* 20.

Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Κ Α Ι Σ Α	[Ἁ πόλις]
Ν Ο Ν Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο	[Αὐτο]κράτορα Καίσα[ρα]
Ν Τ Ο Ν Ι Α Ι C	[Τραϊα]νὸν Ἁδριανὸ[ν Σε-]
5 Ε Υ Ε Ρ Γ Ε	[βαστὸ]ν τὸν ἴδιο[ν σωτῆ-]
Ι Τ Α	5 [ρα καὶ] εὐεργέ[ταν καὶ]
	κτίστα]ν τᾶ[ς πόλεως.

Supplevit Fraenkel praeter vs. 4.

406 In basi quadrata supra infraque cymatiis ornata; inventa prope balnea. Fourmont fol. 88 et p. 202 (CIG 1312).

Δ Ι Ο C	Διὸς
C Ω Τ Η	Σωτῆ-
Ρ Ο C	ρος
Ο Λ Υ Μ Π Ι Ο Υ	Ὀλυμπίου.

'Haud dubie Hadriani Olympii' (Boeckh).

407—445 Antoninum imperatorem aliquando singulari honore ornandum censuerunt Spartani, ut sive in compitis sive in aedibus adeo omnibus aras tabulasve ponerent inscriptas Ζανὶ ἐλευθερίοι Ἀντωνείνοι σωτῆρι; vel quod vitato exitu ῳ antiquitatem captabant, publice constitutum est. Raro forma Ἀντωνῖνος occurrit.

Litteras autem praeoptabant quadratas fortasse tum antiquas habitas; invenies praeter formam O et □ et ◇, praeter Ω et ω et W, praeter Σ et ⊏ et C, ut alia praetermittam. Multum tituli in seiungendis verbis inter se differunt.

Horum monumentorum Boeckhio nota erant duo CIG 1313/4, quinque Rossio Inscr. Graec. ined. I 36—40, tredecim Foucartio p. 102 ad n. 189—191, nunc triginta octo novimus. Cf. Tod *Cat.* p. 24. Exempli gratia unius proposui litteras, omnes paucis descriptas enumerari satis visum est.

407 Spartae in museo 227. Lapis quadratus marmoris cani a. 0,37, l. 0,42. Exscripsit Roß in diario, unde hausit Fraenkel. Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I 37, Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 651, 10, *Voy.* II 189, Tod *Cat.* Contulit Fraenkel.

Ζ Α Ν Ι Ε Λ Ε Υ Θ	*latus aversum*
Ε Ρ Ι Ο Ι Α Ν Τ Ω Ν Ε Ι	Α Ρ Ι Σ
Ν Ο Ι Σ Ω Τ Η Ρ Ι	Ε Ι Δ

[1]Ζανὶ ἐλευθ[2]ερίοι Ἀντωνεί[3]νοι σωτῆρι. Ἀρισ|[τ]είδ|[ης -].

408—439 Nomen imperatoris Ἀντωνείνοι scribitur in titulis, qui sequuntur.

408 'Spartae in aula ecclesiae quae Περίβλεπτος vocatur' Fourmont fol. 93. Adhuc ibidem exstat in muro ecclesiae inaedificatum.

409 Olim Spartae in museo. Ex diario Rossii hausit Fraenkel. Ed. Roß Inscr. Gr. ined. I 38.

410 Basis marmoris cani, a sinistra fracta, a. 0,43, l. 0,20, cr. 0,10; litterae 0,03 a.; inventa iuxta aedificium quod vocant Romanum. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 105, 2.

411 Spartae in museo 521. Arula rotunda marmoris albi, a. 0,20, diameter infra 0,20, supra 0,23. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

412 Ara quadrata supra infraque cymatiis ornata. 'Spartae ante theatrum' Fourmont fol. 206 verso.

413 Stela marmoris caerulei 0,45 × 0,30, Fourmont p. 83 verso et p. 309 verso et fol. 164 (CIG 1314). Nuper comparuit lapis; cf. *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 477.

414 Spartae in museo 228 *A*. Ara rotunda marmoris caerulei, a. 0,20, diameter 0,40; inventa esse dicitur sub colle, in quo arx sita erat, ab urbe septentriones versus. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

415 Spartae in museo 233. In marmore albo, a. 0,59, l. 0,25, cr. 0,15. Ed. Tod Cat. Exscripsit Fraenkel.

416 Spartae in museo 228. Basis rotunda marmoris cani, pone fracta. a. 0,32, diameter 0,47, litterae a. 0,05. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenke.

417 Spartae in museo 389. Stela marmoris caerulei vel cani, a. 0,511 l. 0,33, cr. 0,9; litterae 0,03 a. apicibus ornatae. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 633, 8 et *Voy.* II 190, Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

418 'Fragmentum columellae' vel arae rotundae. Magulae inventum, Fourmont p. 40.

419 Spartae in museo 670. Stela marmoris caerulei, a. 0,32, l. 0,23, cr. 0,06. Ed. Tod *Cat.*

420 Spartae in museo 780. Stela rotunda, marmoris albi, incolumis, a. 0,40, diameter 0,19; litterae 0,03 a. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Kolbe.

421 Ex Ludovici Rossii diario hausi, qui hunc titulum edidit Inscr. Gr. ined. I 39.

422 Spartae in museo 503. Columella marmoris albi, infra et supra fracta, a. 0,27, diameter 0,18. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

423 Tabula infra et supra cymatio ornata; a. 0,34, l. 0,34; inserta muro meridionali officinae sericariae Κυριαζοπούλου. Exscripsit Fraenkel.

424 Basis quadrata marmoris albi, a dextra laesa, a. 0,42, l. 0,25; litterae a. 0,035; nunc Mistrae inaedificata in porta aulae Κωνσταντίνου Δημητρακάκου. Exscripsit Kolbe.

425 Olim Spartae in museo exscripsit Roß, cuius ex diario apographum hausit Fraenkel. Ed. Roß Inscr. Gr. ined. I 40.

426 Arula rotunda marmoris albi, pone et infra fracta, a. 0,38, diameter 0,32. Mistrae in museo exscripsit Prott.

427 Magulae in ecclesia τᾶς Παναγίας. Fourmont fol. 107 et 202 (CIG 1313).

428 Spartae in museo 234. Ara marmoris albi, a. 0,50, l. infra 0,19, supra 0,29, cr. 0,20; infra spina instructa basi infigenda. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

429 Spartae in museo 236. Stela marmoris albi, supra fracta, a. 0,49, l. 0,22, cr. 0,13. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

430 Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 633, 7 et *Voy.* II 191.

431 Spartae apud Demetrium Vuclisam in gradu scalarum, quae in cellam subterraneam ferunt, exscripserunt Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 438, 15 (Meister *SGDI* 4492).

432 Spartae in museo 466. Tabula marmoris albi, a. 0,22, l. 0,20, cr. 0,07. Edd. Dressel et Milchhöfer, qui in horto Κριτικοῦ viderant, *Ath. Mitt.* II 1877, 439, 16 (Meister *SGDI* 4493), Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

433 Spartae in museo 231. In marmore quadrato, a. 0,35, l. 0,23, cr. 0,13. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

434 Spartae in museo 235. Lapis rudis marmoris caerulei, a. 0,70, l. 0,21, cr. 0,13. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

435 Spartae in museo 367. Stela marmoris albi, a. 0,49, l. 0,17, cr. 0,21. Ex Rossii diario hausit Fraenkel. Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I 36, Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

436 Spartae in museo 368. Stela marmoris caerulei, infra fracta, a. 0,29, l. 0,19, cr. 0,11. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

437 Spartae in museo 720. Basis quadrata marmoris albi, supra laesa, a. 0,26, l. 0,22, cr. 0,10, litterae 0,03 a. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Kolbe.

438 Tabula muro inserta in fundo, quem Magulae possidet Γεώργιος Ψυχώγιος; a. 0,25, l. 0,21, cr. 0,105. Exscripsit Fraenkel.

439 Spartae in museo 232. Basis parva marmoris albi, supra et infra fracta, a. 0,35, l. 0,17, cr. 0,14. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

440—444 Nomen imperatoris Ἀντωνίνοι scribitur.

440 Spartae in museo 226. Stela marmoris albi, supra cymatio ornata, a. 0,35, l. 0,24, cr. 0,04; litterae 0,04 a. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

441 Spartae in museo 547. Stela marmoris caerulei, a. 0,47, l. 0,40, cr. 0,10; litterae 0,045 a. Ed. Tod. *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

442 Spartae in museo 669. Basis rotunda marmoris albi, in latere superiore foramen quadratum, a. 0,76, diameter infra 0,30, supra 0,27. Ed. Tod *Cat.* Exscripserunt Fraenkel, Prott.

443 Spartae in museo 229. Stela marmoris albi facta ex columna quam vocant Dorica; a. 0,46, l. 0,21, cr. 0,08, a superiore parte fracta. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

444 Tabula marmorea, a. 0,57, l. 0,30, cr. 0,06; litterae a. 0,03. Spartae in museo exscripsit Fraenkel.

445 Spartae in museo 230. Columna marmoris caerulei, a. 0,73, diameter 0,25. Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I 41, Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 632, *Voy.* II 192 (Cauer² 35, Meister *SGDI* 4494), Tod *Cat.* Contulit Prott.

[1][Ζα]νὶ [2]ἐλευθε[3]ρίοι καὶ [4]Ὀλυμπί[5]οι Ἀντωνεί[6]νοι σωτῆ[7]ρι.

---

446 In marmore communi; lapidem a sinistra, a superiore et a dextra parte integrum fuisse ex Fourmontii imagine (fol. 176 verso) conclusit Fraenkel. Olim 'c' τῇ Γουδένῃ iuxta fontem.' Fourmont fol. 64 verso (CIG 1304, Le Bas-Foucart *Expl.* II 97 ad n. 173 *b*). Titulum nuper effossum edd. Tillyard-Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 208 sq.

Fourmont fol. 64 verso:

Α Π Ο Λ Ι Σ
Τι . . ΙΙ . . . ' . ΝιΡΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
Ν Ω̣ Μ̣ Ο̣ Φ Υ̣ Λ Α̣ Κ̣ Ω̣ Ν̣ Ω̣ Ν̣ Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ
Α Γ Α Θ Ω Κ Λ Η Σ Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Υ
ΑΙ Τ Ω̣ Ν Ι Ο Σ̣ Ω Φ Ε Λ̣ Ι̣ Ω Ν
Σ Ε Υ Ξ Ι Π Π Ο Σ Τ Υ Ν Δ Α Ρ Ο Υ Σ
Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Κ Λ Ε Α Ν Δ Ρ Ο Υ Γ Ρ Α Φ
Μ Ν Α Σ Ω Ν Λ Υ Σ Ι Π Π Ο Υ

lectio Anglorum:

Α Π Ο Λ Ι Σ
Τι Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Ν Β Η Ρ Ο Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Α
Ν Μ ϕ Κ Ω Ν Ω Ν Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ

Vs. 7 extr. Γ Ρ Α + Till.

Ἁ πόλις
147 p. Chr. n. Τί(τον) Αὐρήλιον Βῆρον Καίσαρα [διὰ]
νομοφυλάκων, ὧν πρέσβυς
Ἀγαθοκλῆς Φιλίππου,
Ἀντώνιος Ὠφελίων,
Ζεύξιππος Τυνδάρους,
Φιλοκράτης Κλεάνδρου γρα(μματο)φύ(λαξ),
Μνάσων Λυσίππου.

Quae Fourmontius et Foucartius coniecerant, refutantur lapide reperto, in quo Tillyard agnovit Τ ι Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Ν Β Η Ρ Ο Ν. Sed quis intelligendus sit hic T. Aurelius Verus Caesar, in dubio reliquit. Sermo est de Caesare quodam, qui nondum ad regnum pervenit. Deinde nomen Αὐρήλιος docet virum honoratum non ante imperatorem Antoninum Pium vixisse. Itaque haud scio an T. Aelius Aurelius, M. Aurelii Caesaris et Faustinae filius, intelligendus sit, qui vivo imperatore Antonino defunctus est.

'Confirmantur haec epistula Marci ad collegium Smyrnaeum data a. d. V. Kal. Apriles anni 147 CIG 3176 (Mommsen *Hermes* VIII 1873, 205). Gratulabantur Graeculi Marco Caesari cum filio auctus esset, quem aliquando expectarent imperaturum esse, qui tamen infans obiit. Hinc explicatur quamvis e iure Romano intolerabilis Caesaris appellatio. Constat nunc nomophylaces, quorum princeps erat Agathocles, anni 147 esse.' Wil.

Redit idem catalogus nomophylacum n. 87; Ζεύξιππος Τυνδάρους senatoris munere fungitur ἐ. Κλαυδίου Σεϊανοῦ (n. 111) medio fere II p. Chr. n. saeculo (v. n. 71).

447 In rotunda ara marmorea; exscripsit Fourmont p. 35 et 210. (Inde CIG 1316.)

Ͻ Ο Ι Ϲ Ο Λ Υ Μ	[Θε]οῖς Ὀλυμ-
Ι Ο Ι Ϲ Ν Є Ο Ι Ϲ	[π]ίοις νέοις
Δ Ι Ο Ϲ Κ Ο Υ Ρ Ο Ι Ϲ	Διοσκούροις.

Restituit Boeckhius M. Aurelium et L. Verum intelligens.

448 Basis lapidis calcarii a. 0,75, l. 0,53, cr. 0,57; litterae a. 0,025. Fourmont fol. 105 (CIG 1320). Lapis nuper comparuit; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 89.

Μ Α Ρ Κ Ο Ν Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Ν Α Ν Τ Ω
Ν Ε Ι Ν Ο Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α
Τ Ο Ρ Ο Σ Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Λ Ο Υ Κ Ι Ο Υ
Σ Ε Π Τ Ι Μ Ι Ο Υ Σ Ε Ο Υ Η Ρ Ο Υ Ε Υ Σ Ε
Β Ο Υ Σ Π Ε Ρ Τ Ι Ν Α Κ Ο Σ Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ
Α Ρ Α Β Ι Κ Ο Υ Α Δ Ι Β Η Ν Ι Κ Ο Υ Υ Ι Ο Ν
Δ Ι Α Σ Υ Ν Α Ρ Χ Ι Α Σ Τ Η Σ Π Ε Ρ Ι Μ Α Ρ
Κ Ο Ν Τ Α Δ Ι Ο Ν ϕ Ι Λ Ο Ξ Ε Ν Ι Δ Η Ν
Γ Ε Ρ Ο Ν Τ Ε Σ Ε Π Ι Τ Ο Λ Δ Α Μ
Ω Ν Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ Μ Α Ρ Κ Ο Σ Τ Α Δ Ι Ο Σ
ϕ Ι Λ Ο Ξ Ε Ν Ι Δ Η Σ
Δ Α Μ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Σ Α Ν Δ Ρ Ι Ω Ν Ο Σ Τ Ο Γ
Π Ι Σ Τ Ο Σ ϕ Ι Λ Ο Ν Ε Ι Κ Ι Δ Α

Var. lect. Vs. 9 extrem. post ΔΑΜ nihil scriptum esse Woodward auctor est.

Μᾶρκον Αὐρήλιον Ἀντω- *197 vel 198 p. Chr. n.*
νεῖνον Καίσαρα Αὐτοκρά-
τορος Καίσαρος Λουκίου
Σεπτιμίου Σεουήρου Εὐσε-
βοῦς Περτίνακος Σεβαστοῦ
Ἀραβικοῦ Ἀδι(α)βηνικοῦ υἱόν·
διὰ συναρχίας τῆς περὶ Μᾶρ-
κον Τάδιον Φιλοξενίδην·
γέροντες ἐπὶ Ἰουλ(ίου) Δαμ- -,
ὧν πρέσβυς Μᾶρκος Τάδιος Φιλοξενίδης,
Δαμάριστος Ἀνδρίωνος τὸ γʹ,
Πίστος Φιλονεικίδα,
\- - - - - - - - - - - - - - - -

'Titulus pertinet ad Caracallam, vivo adhuc patre' (Boeckh). Anno 197 vel ineunte 198 p. Chr. n. eum positum esse inde colligi potest, quod cum Caracalla nomine Augusti caret, tum Septimius Severus cognomine Parthici Maximi, quod a. 199 accepit. Occurrit quidam C. Iulius Damocrates in titulo 152 neque vero idem est.

449 Superior pars columnae mutilatae marmoris caerulei, a. 0,43, inventae in ruinis muri Byzantini; litterae a. 0,43. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 458, 8.

Α̣ Υ Τ Ο Κ Ρ̣ Α̣	Αὐτοκρά[τορι]	*276 p. Chr. n.*
Κ Α Ι Ϲ Α Ρ Ι ////// Κ Ω	Καίσαρι [Μάρ]κῳ	
Α Ν Ν Ι Ϲ	Ἀννίῳ	
ϕ Λ Ω Ρ Ι Α̣ Ν̣ Ω	Φλωριανῷ	
Ϲ Є Β Α Ϲ Τ Ω̣	Σεβαστῷ.	

Imperator Florianus, Taciti frater, cum non amplius 'duobus mensibus et diebus XX in imperio' fuerit (v. Eutrop. IX 16), titulum anno 276 p. Chr. n. positum esse elucet. 'Huius miliarium adhuc ineditum prope Tegeam inventum est'. Hiller.

450 In columna inventa iuxta murum orientalem urbis Spartae. Fourmont fol. 40 verso.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Τ Ο Ν Ε Π Ι ϕ Α Ν Ε Σ Τ Α Τ Ο Ν
Κ Α Ι Σ Α Ρ Α ϕ Λ Α Β Ι Ο Ν
Β Α Λ Ε Ρ Ι Ο Ν Κ Ο Ν Σ Τ Α Ν Τ Ι Ο Ν

¹Ἡ πόλις ²τὸν ἐπιφανέστατον ³Καίσαρα Φλάβιον ⁴Βαλέριον Κονστάντιον.

Agitur de Constantio Chloro, Constantini Magni patre. Cf. quae Boeckh CIG 1522 ad titulum Tegeae inventum adnotavit: 'de Constantio Constantini M. filio cogitari non potest, quippe qui Flavius Iulius dictus sit.'

451 In basi a dextra infraque mutilata. 'Magulae' exscripsit Fourmont p. 41, cf. f. 170 verso (CIG 1324).

Η Π Ο Λ . . . .
ϕ Λ Ι Β Ι . . .
Κ Ω Ν Ϲ Τ Α Ν . . . . .
. Ο Ν Ϲ Τ . . . .
. Λ Τ Ϲ . . . .
Α Γ Ο Υ Ϲ Τ Ο Ν . .

¹Ἡ πόλι[ς] ²Φλ[ά]βι[ον Βαλέριον?] ³Κωνσταν[τ- -] ⁴[τ]ὸν ἐπ[ιφανέσ-] ⁵[τ]ατο[ν] ⁶Αὔγουστον.

Vs. 4. 5 supplevit Wil.

452 'Olim Mistrae; Spartam in museum deportavi' Roß Inscr. Gr. ined. I p. 15; attamen hodie iam non exstat. Edd. Leake *Travels in Morea* 6, Le Bas *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 137, 37 et *Expéd. d. Morée* II 76. Leakei exemplar expressi; quae apud Le Basium desunt, lineis subductis significavi.

ΗΣΟΜΟΝΟΙΑΣΤΩ
ΚΑΙΤΟΥΕΛΕΥΘΕΡΙC
ΥΜΠΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΣΑ
ΡΑΓΑΟΘΣΑΘΗΝΑΝΓ
ΙΝΑΔΕΩΝΑΠΟΙΚΩΝ
ΛΟΘΕΙΣΟΥΝΝΑΡΩ

1[Ὑπὲρ τ]ᾶς ὁμονοίας τῶ[ν πό 2λεων] καὶ τοῦ Ἐλευθερίο[υ Διὸς 3καὶ Ὀλ]υμπίου Κλαύδιος Α[ν4δ]ράγαθος Ἀθηνα[[ν]]γ[όρου - 5. . Συ]ννναδέων ἀποίκων [- - 6- - -] ạοθεὶς Θυννάρῳ - - - -

Pleraque supplevit Le Bas, qui in vs. 1 legit [Σωτήρων]. || 4. 5 temptavi; Ἀθηναγ[όρου] exempli gratia Wil. Adnotat Wilhelm redire Claudium Andragathum in nummis Synnadorum *Cat. Greek coins. Phrygia* p. 398. Synnada et Sagalassus Lacedaemoniorum colonia fuisse dicuntur, cf. Imhoof-Blumer *Kleinasiat. Münzen* I 294 (*Sonderschr. d. Oest. Arch. Inst.* I 1901). Θύνναρος heros erat urbis Synnadorum; cf. *Cat. Greek coins. Phrygia* p. 393, Imhoof-Blumer *Griech. Münzen* p. 748 ad n. 742 *b* (*Abhdl. phil. hist. Kl. Akad. München* XVIII 1888, 748). || 6 'An fuit [χρησμὸς ὁ] ạοθεὶς Θυννάρῳ --? Hiller.

453 Marmor canum, infra incolume, a. 0,27, l. 0,19, cr. 0,27. Litterae a. 0,03. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 75, 73.

ΣΤΟΥΑ
ΡΟΣΥΙΟΝ
ΓΤΑΝ

[τοῦ μεγί]στου Α[ὐτο-]
[κράτο]ρος υἱὸν [τὸν]
[εὐεργ]έταν.

Vs. 1 Ἀ[δριανοῦ] vel Ἀ[ντωνείνου dubitanter Woodward.

454 Exscripsit Fourmont fol. 106. Litterae diligenter incisae.

ΩΝΑΥΤΟΚ

[- - τ]ῶν Αὐτοκ[ρατόρων - -]

455—572. TITVLI HONORARII VIRORVM.

455 Spartae in museo n. 690. Basis marmoris caerulei supra infraque cymatiis ornata, olim in Amyclaeo posita, a. 1,48, l. 0,75, cr. 0,45. Margines omnes servati, sed latus inscriptum utrimque fractum. Reperta est apud ecclesiam H. Kyriaki prope finem meridionalem muri aetatis Byzantinae, qui dividit coemeterium. Edd. Tsuntas Ἐφ. ἀρχ. 1892, 21, 3; cf. Skias ibid. 255, Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

vacat
ΙΜ ΑΝΑΞΣΚΟΠ ΙΗΝ\
ΘΙΕΔΑC Κ Ι ΟΝΑΛC
ΤΙΟΧΟΑΙΠΟ Τ Α Μ ΟΥΠΑΝ
LΠΗΓΛΑΙCΑΝ
. . \ΚΟΥΤΕCΤΕΡΟΠΗΠΟΛΥΔ
ΛΟCΑΛΛΑΚΛΙΗΔΕ
ΚΩΝCΑCΑΜΥΚΛΑCΘΗΚ
ΚΛΕΙΝΟΤΕΡΑC
. . . \ΙΟΥΤΟΥΚΥΔΟCΕCΟΥΡ
ΕΥΡΥΝΙΚΑ Ν Ε
)CΕΞΕΡΑΤΩΝΟΡΝΙ
ΝΟΝΔΑΠ
ΕΔΑΕΘΛΟΘΕΤΗΝΙ
ΜΕΝΟCΑΡΗΤ
ΚΛΕΟΥCΑΡΕΤΗCΕΙΝΕΙ
ΑΝΤΙΘΕΟΥ
vacat

1[Σὴν] μ[ὲν] ἄναξ σκοπιὴν [Ὑακίν]2θιε δάσκιον ἄλσ[ος]
3[καὶ] π̣[ρ]οχοαὶ ποταμοῦ πάν[τῃ] 4ἐπηγλάϊσαν
5[χαλ]κοῦ τε στεροπὴ πολυδ[αίδα]6λος· ἀλλὰ καὶ ἥδε
7[εἰ]κὼν σὰς Ἀμύκλας θήκ[ατο] 8κλεινοτέρας
9– ᴗ \ίου, τοῦ κῦδος ἐς οὐρ[ανὸν] 10εὐρὺν ἱκάνε[ι]
11[πατρίδ]ος ἐξ ἐρατῶν ὀρν[ύμε]12νον δαπ[έδων].
13[στᾶσ]ε δ' ἀεθλοθέτην ἱ[ερὸν] 14μένος ἀρητ[ῆρος]
15– ᴗ κλέους, ἀρετᾶς εἵνεκ[εν] 16ἀντιθέου.

Supplementa, quorum non indicabo auctorem, sunt Tsuntae. Vs. 1 in. [Ἣ] μ[ὲν] ἄναξ Ts., [Σὴν] μ[ὲν] ἄναξ Skias, de quibus accipiendum videbatur σήν. Ὑακίνθιος sc. Ἀπόλλων. || 2 in. καὶ Skias, pro quo σὸν Ts.; πάν[τῃ]. suppl. Fraenkel. ποταμοῦ: Eurotae. || 5 -ίου clausula est nominis viri repraesentati, non ut putabat Skias sculptoris. || 6 in. suppl. Fraenkel [πατρίδ]ος. || 7 suppl. Wil.

456 Basis, infra et a sinistra integra, a dextra fracta. 'Spartae iuxta theatrum' Fourmont fol. 96 verso et fol. 197 (CIG 1397 [Kaibel Epigr. Gr. 888]).

ΕΙΚΟΝΑΛ.ΙΝΕΗΝΕΡΙΚ\
ΛΕΟCΑΘΛΟΘΕΤ. . ΟC.
ΑΝΤΑΡΕΤΑCΟΤΗCΕΙΙΛ'''
ΡΟΤΟΝ.ΠΛΟΛΠΑΛΑΙΚ
ΕΙCΑΛΥΚΟΥΡΓ. . . . .
. . .\ΙΕ.Ι ΙΠ.ΟΙΙ. . .

Var. lect. Vs. 4 extr. prima manu scriptum ΚΟΝ, sed postea ΟΝ deletum.

1Εἰκόνα Λ[α]ϊνέην ἐρικῦ2δεος ἀθλοθετ[ῆρ]ος
3ἀντ' ἀρετᾶς [σ]τᾶσεν 4– ᴗᴗ – ᴗᴗ –
5εἶσα Λυκουργ[είοις] | ᴗᴗ – ᴗᴗ – ᴗᴗ – ᴗ̄]

Vs. 1—3 certo restituerunt Boeckh et Kaibel, reliqua Wil.

457 Anaglyphum lapidis cani, infra fractum, a. 0,27, l. 0,29; angulus sinister superior laesus, ita ut tres fere litterae initio perierint; inventum prope vicum Magulam, nunc Berolini in museo. Repraesentatus est iuvenis stans, manu sinistra hastam vel simile aliquid portans, dextra fructum vel simile aliquid serpenti praebens. Titulus a parte superiore ad marginem sinistrum incisus. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 314, 15 et tab. XXV*b* (Roehl IGA 51, Meister *Fleckeisens Jahrb.* 125, 1882, 522 sq., Cauer Delectus² 2, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 19, Roberts *Introd.* 245, *Beschreibung der antiken Skulpturen zu Berlin* 1891, 732, Meister *SGDI* 4400). *Tab.*

anaglyphum

[Τοὶ] κόροι Θιοκλε͂ Ναμ[- - - - ἀνέθηκαν - - -]

'κόροι' nominabantur Spartae hoplitarum numerus selectus, qui idem quoque ἱππεῖς. Legebat Roehl κόροι Θιοκλεῖ Ναμ[ερτίδα] interpretatus 'equites Theocli Namertidae filio'. Sed non ex more titulorum est nomen viri honorati casu dativo afferri. Immo cum Meistero ΘΙΟΚΛΗ legerim, quacum forma compares ΔΑΜΟΚΛΗ n. 1317.

VI. saec. (cf. Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 455, Marx *Ath. Mitt.* X 199).

458 Spartae in museo n. 145. Sella curulis marmoris caerulei, supra fracta, a. 0,57, l. 0,45, cr. 0,40; inventa iuxta Eurotam flumen prope Matalam. Titulus scriptus *sur le dossier du siège*. Edd. Le Bas-Foucart II 167*a* (Meister *SGDI* 4428), Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel. *Ect.*

//
/////////////// Ε Γ Μ ι ////////// < Μ̣ Ͱ /// ι ////////////
//////Ε Κ Α Ι Ε Ν Ο Σ Π Α Τ Ρ Ο Σ *vac.*

[Κλεομένηϲ καὶ Εὐκλεί-]
[δαϲ] ἐγ μι̣[ᾶ]ϲ̣ μα[τ]ρ̣[όϲ]
[τ]ε καὶ ἑνὸϲ πατρόϲ.

Supplevit Foucart. Nisus est testimonio Plutarchi Cleomen. 11: τὸ τᾶϲ μοναρχίαϲ ὄνομα παραμυθούμενοϲ ἀπέδειξε ⟨sc. Κλεομένηϲ⟩ μεθ' ἑαυτοῦ βαϲιλέα τὸν ἀδελφὸν Εὐκλείδαν. Καὶ τότε μόνον Ϲπαρτιάταιϲ ἐκ μιᾶϲ οἰκίαϲ ϲυνέβη δύο ϲχεῖν βαϲιλέαϲ. Foucartius accuratius definire voluit, qua in occasione titulus incisus sit. Affert enim somnium illud ephori apud Plut. Cleom. 7 et quomodo rex magistratus illos sustulerit. Deinde pergit Plutarchus c. 10: ὁ δ' οὖν Κλεομένηϲ - - τοὺϲ δίφρουϲ ἀνεῖλε τῶν ἐφόρων πλὴν ἑνόϲ, ἐν ᾧ καθήμενοϲ ἔμελλεν αὐτὸϲ χρηματίζειν. Quae verba si recte ad titulum nostrum illustrandum usurpata sunt, intra annos 225 et 222 a. Chr. n. positus est. Convenire litterarum formas Tod testatur.

---

462 Mistrae in pavimento ecclesiae Κοίμηϲιϲ Θεοτόκου dictae tabula marmoris albi; margo ab omnibus partibus servatus. A. 0,51, l. 0,64. Litterae in versu primo a. 0,08, reliquae 0,05. Exscripsit Prott.

//////////////// Ⅎ Ι Ο Υ //////////////
//////////// Κ Ρ Ο Ν Ε ι Ω ι ///////////
///// Λ Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε //////////
vac.

[Λ. Ϲ]ηΐου
Κρονείω[νοϲ]
Ἀ̣λεξανδρέ[ωϲ].

In versu primo vix deest plus una littera.
'[Ϲ]ηΐου accepto nomine a L. Seio Strabone praef. Aegypti.' Wil.

---

463 Prope turrim magnam orientalem, ubi n. 600. Boeckhii lemma 'prope flumen' unde fluxerit, non liquet. Exscripsit Fourmont fol. 90, 91 et 167 (CIG 1390).

Α
Γ Ι Ο Υ Λ
Λ Α Κ Ω Ν
Ρ Υ Κ Λ Ε
Κ Ο Υ Ρ Ω
Π Α Ν Τ

Ἁ [πόλιϲ]
Γά. Ἰούλ[ιον Ϲπαρτιατικόν],
Λάκων[οϲ υἱὸν, ἔκγονον Εὐ-]
ρυκλέ[ουϲ, λε' ἀπὸ Διοϲ-]
κούρω[ν, ἀρχιερέα τῶν Ϲεβ.],
πάντα [πρῶτον - - -]

Boeckhius coniciebat Γ. Ἰούλ[ιον] | Λάκων[α Εὐ]|ρυκλέ[ουϲ] et dubitanter vs. 4 [Διοϲ]|κούρω[ν ἀπόγονον]. Neque vero haec supplementa spatio conveniunt. Praeterea ex vs. 1, ubi ἁ [πόλιϲ] legendum est, elucet versus aliquanto longiores fuisse quam Boeckhius ratus erat. Qua de causa vs. 3 nomen patris scriptum fuisse censeo. Novimus filium quendam Laconis, cui nomen Ϲπαρτιατικόϲ, ex titulo IG IV 1469. Hunc nostro loco commemorari veri non est dissimile. De forma tituli v. n. 1172, ubi stemma proposui.

---

464 Olim 'Spartae in ecclesia D. Nicolai.' Fourmont fol. 56 et p. 212 (CIG 1369). Frustulum lapidis continens initia vs. 1—3 in acropoli reppererunt Ravoisier et Lenormant, quos secutus edidit Le Bas *Inscr. gr. et lat. - - de Morée* II 1836, 103, 24 et *Expéd. de Morée* II 68 (cf. pl. 51 fig. V). Adhuc exstant duo fragmenta tabulae marmoris caerulei, quorum alterum alteri coniungi potest; nunc inaedificata in pavimento ecclesiae Ἁγ. Δημητρίου in vico Τϲεραμιό; fr. *a* 0,20 a., 0,35 l., margo a dextra solum servatus est; fr. *b* ab utroque latere integrum a. 0,54, l. 0,61 Exscripsit Prott ex parte litteris minusculis. Fourmontii exemplar expressi. Quae non legit Prott, uncis inclusi; quae Lenormant viderat lineis subductis significavi. *Ect.*

[Η Π Ο Λ Ι Σ]
[Σ Ε Κ̄ Μ̄ Θ Ε Ο Ξ Ε Ν ΟΝ]
[Τ Ο Ν Α Ξ Ι] Ο Λ Ο Γ Ω Τ Α Τ [ΟΝ]
[Γ Υ Μ Ν Α] Σ Ι Α Ρ Χ Ο Ν ❦
[Φ Ι Λ Ο Κ Α Ι] Σ Α Ρ Α Κ Α Ι Φ Ι
Λ Ο Π Α Τ Ρ Ι Ν Α Γ Α Θ Ο Ν
Κ Α Ι Δ Ι Κ Α Ι Ο Ν Ε Π Ι Τ Η
Τ Ο Υ Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ Μ Α
Τ Ο Σ Λ Α Μ Π Ρ Ο Τ Η Τ Ι
Π Ρ Ο Σ Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Ω Ν
Τ Ο Α Ν Α Λ Ω Μ Α Τ Ω Ν Τ̄Ε
Κ Ν Ω Ν Α Υ Τ Ο Υ Σ Ε Κ̄ Μ̄
[Θ Ε Ο Ξ Ε Ν Ο Υ] Μ [Η Ν] Ο
[Φ Α Ν Ο Υ Σ Π Ω Λ Λ Η Σ]

Ἡ πόλιϲ
Ϲέκ. Πομ(πήϊον) Θεόξενον,
τὸν ἀξιολογώτατον
γυμναϲίαρχον,
φιλοκαίϲαρα καὶ φι-
λόπατριν, ἀγαθὸν
καὶ δίκαιον, ἐπὶ τῇ
τοῦ πολειτεύμα-
τοϲ λαμπρότητι·
προϲδεξαμένων
τὸ ἀνάλωμα τῶν τέ-
κνων αὐτοῦ Ϲέκ. Πομ(πηΐων)
Θεοξένου, Μηνο-
φάνουϲ, Πώλληϲ.

Ex titulo n. 587 discimus Pompeiae Pollae nepotem esse Tib. Claudium Aelium Pratolaum qui et Δαμοκρατίδαϲ, qui medio saeculo altero vixit (vide stemma Claudiorum). Hac de causa Pompeius Theoxenus I alteri parti saeculi primi tribuendus est. Stemma ad n. 303 proposui.

---

465 In marmore quadrato ornamentis non imbuto; olim Spartae iuxta templum Lycurgi. Fourmont p. 56 verso et p. 208 (CIG 1361). Repperit lapidem inaedificatum in scalis monasterii, quod erat Mistrae, Virlet, cuius ex apographo edidit Le Bas *Inscr. gr. et lat. - - de Morée* II 1836, 115, 28 et *Expéd. de Morée* II 71, 7 (Meister *SGDI* 4483). Expressi Fourmontii apographum. Quae non vidit Virlet lineis subductis significavi.

Α Π Ο Λ Ι Σ
Τ Ε Ι Σ Α Μ Ε Ν C . .
Δ Α Μ Ι Π Π Ο Υ Τ . . .
Α Β Ο Λ Η Τ Ο Υ Κ . .
Α Λ Κ Ι Β Ι Α Σ Τ . .
Τ Ε Ι Σ Α Μ Ε Ν . .
Τ Α Ν Τ Ο Υ Γ Ε Ν . .
Δ Ο Ξ Α Ν Τ Α Τ .
Ο Υ Α Ρ Ε Τ Α Π Ι . . .
Σ Α Μ Ε Ν Ο Ν

Ἁ πόλιϲ
Τειϲαμενὸ[ν]
Δαμίππου τ[οῦ]
Ἀβολήτου κ[αὶ]
Ἀλκιβίαϲ τ[ᾶϲ]
Τειϲαμεν[οῦ]
τὰν τοῦ γέν[ουϲ]
δόξαν τᾷ [ἑαυτ]-
οῦ ἀρετᾷ πι[ϲτω-]
ϲάμενον.

Restituit Boeckh. Exeunte ultimo a. Chr. n. saeculo titulus incisus est. Nam Tisamenus ille, qui patronomus in n. 99, 103, 298 commemoratur, diversus est ab eis qui in hoc titulo redeunt. Erravit igitur Boeckhius de tempore. Rectum vidit Woodward *Ann.* XII 360. Cf. quae exposui ad n. 135. Stemma hunc in modum constituendum est:

±60 a. Chr. n. — Τειϲαμενόϲ I, 141, 578 pater, 465 avus — Ἀβόλητοϲ, 135, 260, 261, 578 pater, 465 avus

±30 — Ϲιχάρηϲ, 210, 42 μάντιϲ, ἐ. Καλλικράτεοϲ, 212, 54 μάντιϲ, ἐ. Ἀριϲτομάχου — Ἀλκιβία, 578 honoratur, 141 μάντιϲ, ἐ. Ἀριϲτοκρατίδα, 465 mater × Δάμιπποϲ, 260 victor puerorum, ἐ. Ϲιδάμου, 135 ἐπιμεληταῖϲ, ἐ. Δαμάρεοϲ, 261 patronomus, 578 maritus, 465 pater

±0 — Τειϲαμενόϲ II, 465 honoratur

±30 p. Chr. n.

±60

±90

±120 — Τειϲαμενόϲ III, 99, 103, 298 patronomus

---

466 Basis marmoris caerulei, a. 0,76, l. 0,56, cr. 0,37, quondam muro ecclesiae cuiusdam destructae inserta et ab Anglis museo illata; litterae a. 0,035. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 459, 11.

Ι	
ΙΥΜΦΟΔ	[Ἁ π̣όλιϲ]
ΝΟΦΩΝΤΟΣΚ	Ν̣υμφό̣δ̣[οτον Ξε-]
ΟΤΑΤΟΣΚΑΙΠΑΙΔΕΙ	νοφῶντοϲ κ̣[οϲμι-]
ΕΝΕΚΑΠΡΟΣΔΕΞΑ	ότατοϲ καὶ παιδ̣εί̣α̣[ϲ]
ΜΕΝΩΝΤΟΑΝΑΛΩΜ	ἕνεκα· προϲδεξα-
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣΤ	μ̣ένων τὸ ἀνάλωμ[α]
ΝΥΜΦΟΔΟΤΟΥ	Ξενοφῶντοϲ τ[οῦ]
ΜΟΥΣΗΣΤΗΣΙ	Νυμφοδότου [καὶ]
ΜΟΥΤΩΝΓΟΝΕ	Μούϲηϲ τᾶϲ Ἰ[ά-]
	μου τῶν γονέ[ων].

De verbo κοϲμιότατοϲ Tillyard relegat ad CIG 1368 = n. 502.

Tillyard contendit titulum positum esse Nymphodoto mortuo. Sed nihil est, cur putemus puerum honoratum mortem iam obisse; hoc solum ex verbis elucet Nymphodotum (II) admodum adulescentem fuisse, cum statua eius poneretur. Haud scio, utrum idem sit Nymphodotus (II) an avus, qui 20*B* commemoratur aetate Traiani. Iamus quidam patronomus occurrit 298; obscurum autem, num sit idem atque pater Musae.

Stemma habes hoc:

±60 p. Chr. n. — Ξενοφῶν I, 20*B* 4 pater

±90 — Νυμφόδοτοϲ I, 466 avus, 20*B* 4 senator? — Ἴαμοϲ, 466 avus

±120 — Ξενοφῶν II, 466 pater × Μοῦϲα, 466 mater

±150 — Νυμφόδοτοϲ II, 466

467 In lapide inaedificato in muro Byzantino iuxta theatrum. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 460, 12.

ΑΠΟΛΙΣ
ΤΦΛΑΟΥΙΟΝΧΑΡ
ΞΕΝΟΝΠΟΛΕΙΤ
ΤΕΥΟΜΕΝΟΝΚΑ
ΛΩΣΥΠΟΤΕΤΟΥ
ΔΑΜΟΥΠΡΟΚΡΙΘΕΝΤ
ΚΑΙΜΕΤΑΤΟΑΝΑΝΕΩ
ΘΗΝΑΙΤΟΝΤΗΣΑΡΙΣ
ΠΟΛΕΙΤΕΙΑΣΑΓΩΝΑ
ΝΕΙΚΗΣΑΝΤΑΚΑΙΠΡΩ
ΤΟΝΛΑΒΟΝΤΑΤΑΣ
ΡΙΣΤΟΠΟΛΕΙ
ΚΑΤΑ

[1]Ἁ πόλιϲ [2]Τ(ίτον) Φλάουιον Χαρ[ί][3]ξενον πολει[4]τευόμενον κα̣[5]λ̣ῶϲ ὑπό τε τοῦ [6]δάμου προκριθέντ[α] [7]καὶ μετὰ τὸ ἀνανεω̣[8]θ̣ῆ̣ναι τὸν τᾶϲ ἀριϲ[το-] [9]πολειτείαϲ ἀ̣γ̣ῶνα [10]νεικ̣ή̣ϲαντα καὶ πρῶ[11]τον λαβόντα τὰϲ [12][τᾶ]ϲ̣ [ἀ]ρ̣ι̣ϲ̣τ̣ο̣πολει[13][τείαϲ τιμὰϲ] κατὰ [τὸν νόμον *vel* τὸ ψήφιϲμα *vel simile aliquid*].

De certamine ἀριϲτοπολιτείαϲ velim conferas Boeckh CIG p. 611 et Brandis *PWRE* II 1008.

T. Flavius Charixenus idem videtur esse atque patronomus 34, qui post [Eury]clem et ante Sidectam, ergo ante Hadrianum, hoc munere fungitur, quod Tillyard neglexit. Idem Fl. Ch. occurrit 668, ubi ἐπὶ Μενεκλέουϲ (± 97) athlothetes ludorum in honorem Imp. Nervae factorum memoratur. Quibus de causis titulum aetati imperatoris Traiani tribuerim. Tunc igitur ὁ τᾶϲ ἀριϲτοπολειτείαϲ ἀγών restitutus est. Omnes ergo titulos, in quibus huius certaminis mentio fit, post T. Flavium Charixenum scriptos esse apparet.

---

468 In marmore, olim Mistrae in hortis cuiusdam Ottomani. Exscripsit Fourmont fol. 158.

ΗΠΟΛΙΣ
ΤΟΝΕΥΓΕΝΕΣ - -
ΤΟΝΑΛΕΞΑΝΔ - -
ΤΟΝΤΟΥΑΡΙΣ - -
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΑ-
ΝΙΟΝΓΥΜΝΑΣΙ
ΑΡΧΟΝΑΙΩΝΙΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΠΟΛΕΙ-
ΤΗΝΕΠΙΦΑΝ - -
- - - - - - - -
- - - - - - -

[1]Ἡ πόλιϲ [2]τὸν εὐγενέϲ[τα][3]τον Ἀλέξανδ[ρον, [4]υ]ὸν τοῦ Ἀρίϲ[του] [5]Ἀλεξάνδρου, α[ἰώ][6]νιον γυμναϲί[7]αρχον, αἰώνιον [8]ἀριϲτοπολεί[9]την, ἐπιφαν[έϲτατον - -].

Ineunte II. saec.

---

469 Basis lapidis calcarii a. 0,74, l. 0,48, cr. 0,48, supra cymatio ornata; olim Spartae iuxta portam orientalem. Fourmont p. 89 et fol. 216 (CIG 1374 [Meister *SGDI* 4486]). Lapis nuper comparuit; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 89.

Α Π Ο Λ Ι Σ
ΤΙ Β Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Ν Α Ρ Ι
Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Η Ε Υ Σ Ε
Β Η Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο Π Α Τ Ρ Ι Ν
Ι Ε Ρ Ε Α Κ Α Ι Α Π Ο Γ Ο Ν Ο Ν
Π Ο Σ Ι Δ Α Ν Ο Σ Α Ρ Ε
Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Τ Α Σ
Δ Ι Α Ν Ε Κ Ο Υ Σ Α Π Ο Π Ρ Ο
Γ Ο Ν Ω Ν Ε Ι Σ Τ Α Ν Π Α
Τ Ρ Ι Δ Α Μ Ε Γ Α Λ Ο Ψ Υ
Χ Ι Α Σ Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ
Σ Α Μ Ε Ν Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Α

[1]Ἁ πόλις [2]Τιβ(έριον) Κλαύδιον Ἀρι[3]στοκράτη, εὐσε[4]βῆ καὶ φιλόπατριν, [5]ἱερέα καὶ ἀπόγονον Ποσιδᾶνος, ἀρε[6]τᾶς ἕνεκεν καὶ τᾶς [7]διανεκοῦς ἀπὸ προ[8]γόνων εἰς τὰν πα[9]τρίδα μεγαλοψυ[10]χίας, πολειτευ[11]σάμενον ἄριστα.

Titulus positus esse videtur certamine ἀριστοπολιτείας redintegrato. Propter dialectum doricam initio saeculi alterius eum tribuerim.

470 Basis magna a. 0,92, l. 0,51, inaedificata in muro Byzantino; litterae a. 0,04. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 462, 15.

Π Μ Ε Μ Μ Ι Ο Σ
Σ Ι Δ Ε Κ Τ Α Σ
Κ Α Ι Ο Υ Ο Λ Ο Υ Σ Σ ΗΝ Η
Ο Λ Υ Μ Π Ι Σ
Π Μ Ε Μ Μ Ι Ο Ν
Δ Ε Ξ Ι Μ Α Χ Ο Ν
Τ Ο Ν Π Α Τ Ε Ρ Α

Π(όπλιος) Μέμμιος
Σιδέκτας
καὶ Οὐολουσσηνὴ
Ὀλυμπὶς
Πό(πλιον) Μέμμιον
Δεξίμαχον
τὸν πατέρα.

Quod Tillyard Volussenam Olympida sororem Sidectae esse iudicabat, a vero aberrasse videtur (item Woodward *Ann.* XIV 122). Immo uxor eius fuit, ut nomen gentile Volussena probat. Haud scio, an sit filia L. Volusseni Damaris et Memmiae Damocratiae, qui occurrunt 580; nam hoc modo facile explicatur, cur Sidectas filio suo nomen Damarem dederit (cf. 536). Οὐολουσσηνὴ Ὀλυμπὶς, ni fallor, in titulo 233 nominatur Οὐ. Ὀλυμπίχα.

471 Basis marmorea. Exscripsit Cyriacus fol. 104 verso (inde Sabbadini *Miscell. Ceriani* p. 205).

Α Π Ο Λ Ι Σ
Π · Μ Ε Μ Μ Ι Ο Ν · Σ Π Α Ρ Τ Ι Α Τ Ι Κ Ο Ν · Ε Κ Γ Ο Ν Ο Ν Η Ρ Α Κ Λ Ε
Ο Υ Σ · Κ Α Ι · Ρ Α Δ Α Μ Α Ν Θ Υ Ο Σ · Μ · Α Π Ο Δ Ι Ο Σ Κ Ο Υ
Ρ Ω Ν Π Ο Λ Ι Τ Ε Υ Ο Μ Ε Ν Ο Ν Κ Α Λ Ω Σ

Ἁ πόλις
Π(όπλιον) Μέμμιον Σπαρτιατικὸν ἔκγονον Ἡρακλέους καὶ Ῥαδαμάνθυος, μʹ ἀπὸ Διοσκούρων, πολιτευόμενον καλῶς.

Vide stemma, quod ad n. 537 proposui.

472 Tabula marmorea immissa muro domus, quam possidet Stavros Antonopulos; a. 0,25, l. 0,30. Pleniorem vidit Fourmont p. 111 verso et p. 169 verso (CIG 1426); quae hodie non extant, inclusi uncis (cf. Pareti *Rendiconti* 1910, 456). Exscripsit Fraenkel.

Η Ο Λ Ι Σ
[Γ Α Β Ι Α] Γ Α Θ Α Γ Γ Ε Λ Ο Ν
[Α Ν Δ Ρ] Ε Ι Α Σ Κ Α Ι Β Ι Ο Υ Σ Ε
[Μ Ν Ο] Τ Η Τ Ο Σ Ε Ν Ε Κ Α
[Π Ρ Ο Σ] Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Ο Υ Τ Ο
[Α Ν Α Λ Ω] Μ Α Τ Ο Υ Α Ξ Ι Ο Λ Ο
[Γ Ω Τ Α Τ Ο Υ Β Ο Α Γ Ο Υ Α Υ Τ Ο Υ]
[Τ Ι Β Κ Λ Α Υ Π Ρ Α Τ Ο Λ Α Ο Υ Τ Ο Υ]
[Β Ρ Α Σ Ι Δ Ο Υ]
[Π Ι Τ Α Ν Α Τ Η Ν]

[1][Ἡ] πόλις [2]Γά(ιον) Ἀβί(διον) Ἀγαθάγγελον, [3]ἀνδρείας καὶ βίου σε[4]μνότητος ἕνεκα, [5]προσδεξαμένου τὸ [6]ἀνάλωμα τοῦ ἀξιολο[7]γωτάτου βοαγοῦ αὐτοῦ [8]Τιβ(ερίου) Κλαυ(δίου) Πρατολάου τοῦ [9]Βρασίδου, [10]Πιτανάτην.

Primus versus deest apud Fourmontium. De Patrolao v. stemma n. 589; fratrem eum esse Spartiatici I, Brasidae I f., censeo. De Avidio Agathangelo v. n. 663.

473 Spartae in museo 267. Fragmentum basis rotundae marmoris caerulei, a. 0,35, l. 0,44. Edd. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 386, 16; Tod *Cat.* Habeo quoque Fraenkelii apographum, quod expressi.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ
Α Ρ Ε Ι Ο Ν Ο Σ
Γ Α Μ Β Ρ Ο Σ Α Ρ
Χ Ι Α Δ Α Τ Ο Υ
Ν Ο Λ Α Α Γ Ο
ΙΞ Ν Ο Μ Ο Σ

Σωκράτης
Ἀρείονος
γαμβρὸς Ἀρχιάδα τοῦ [Βι? Νε?-]
όλα ἀγο[ρα-]
νόμος.

'Iuxta versum quintum obiter incisae sunt litterae, quarum summa est Cappa inceptum. Dixeris eas significare εἰκ(ών). Vix dubium quin titulus non designarit Socratis dedicationem, sed eius statuam quam posuerit Archiadas eius affinis.' Fraenkel. Tod legebat Ι / | C Κ | Κ, quamobrem coniectura εἰκ(ών) mihi non probatur. Vs. 4 supplebat Martha [Δαμ]όλα probante Tod; at spatium egreditur. Fraenkel praetulit [Βι]όλα.

474 Basis ut videtur, olim 'Spartae iuxta turrim magnam'. Fourmont p. 33 verso et p. 195 (CIG 1337).

Π Α Π Ε Ι Ρ Ι Ο Ν
Χ Ρ Η Σ Τ Ο Ν
Ν Ι Κ Ο Π Ο Λ Ι Τ Α Ι
Φ Ι Λ Ο Τ Ι Μ Ι Α Σ
Α Ν Υ Π Ε Ρ Β Λ Η Ρ Ο
Κ Α Ρ Ι Ν Κ Α Ι Τ Η Σ
Α Λ Λ Η Σ Α Ρ Ε Τ Η Σ

Παπείριον
Χρηστὸν
Νικοπολῖται
φιλοτιμίας
ἀνυπερβλή[τ]ου
[χ]άριν καὶ τῆς
ἄλλης ἀρετῆς.

Urbs Nicopolis condita ab Augusto victoria apud Actium parta aetate imperatorum caput Epiri meridionalis erat.

475 Basis parva marmoris caerulei, a. 0,65, l. 0,34. Olim prope theatrum. Fourmont fol. 83 et p. 195 (CIG 1333). Nuper effossa est ab Anglis, quorum exemplar reddo (cf. *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 477).

Ρ Τ Υ Ν Ι Ω Ν Δ Ι Α Χ Ο Ν
Ε Α Τ Α Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν

[Ἁ πόλις Γο]ρτυνίων Δίαχον
[- - τὸν] ἑατᾶς πρόξενον.

Vs. 2 suppl. Fraenkel. 'Gortys Cretae aut Arcadiae (Head H. N.² 418).' Hiller.

476 Basis a. 0,86, l. 0,56, cr. 0,56; litterae a. 0,07. Fourmont p. 169 verso (CIG 1507). Comparuit lapis; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 90.

Τ̄ ΦΛΑΟΥΙ
ΟΣΧΑΡΙ
ΞΕΝΟΣ

Τ(ίτος) Φλαούι-
ος Χαρί-
ξενος.

---

477 Spartae in museo n. 281. Tabula marmorea, fracta infra et ad dextram; a. 0,45, l. 0,385, cr. 0,035. Litterae a. 0,004. Edd. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 386, 15 (Wide *Lak. Kulte* 356), Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Α Π////
ΛΟΥΚΙΟΝΟ\
ΝΟΝ ΑΡΙΣΤ
ΔΑΜΑΡΟΥΣ
ΓΟΝΟΝΗΡΑ
ΚΑΙΠΕΡΣΕΣ
ΙΕΚΕΝΚΑ
ΟΛΙΝ

Ἁ π[όλις]
Λούκιον Οὐ[ολουσση-]
νὸν Ἀριστ[οκράτη]
Δαμάρους [υἱόν, ἀπό-]
γονον Ἡρα[κλέους]
καὶ Περσέο[ς, ἀρετᾶς]
[ἕν]εκεν κα[ὶ τᾶς εἰς]
[τὰν π]όλιν [εὐνοίας].

Supplevit Martha. 'Vs. 2 de nomine ad spatium apto posito ab editore priore vix dubitandum; gerit enim in n. 581 L. Volussenus quidam idem cognomen Damaris atque pater huius, oriundus igitur credendus est ex eadem gente.' Fraenkel. || 3 Supplevit suo iure Fraenkel Ἀριστ[οκράτη]; nam ex titulis Epidauriis IG IV 939, 940 collato titulo IG IV 1441 apparet Damarem Lacedaemonium fuisse patrem cuiusdam Aristocratis. Quem Damarem avum esse et Memmiorum et Volussenorum docet stemma ad n. 537 propositum (cf. Fraenkel ad IG IV 934/35). Illius pronepotem L. Volussenum Aristocratem hic habes. Ni fallor, pater est eius L. Volusseni Damaris, qui medio saeculo secundo floruit. Perseus antiquitus in Laconia cultus esse videtur; pater erat Helii, qui in urbe Helo colebatur; cf. Paus. III 20, 6 τοῦτο (Ἕλος) ᾤκισε μὲν Ἕλιος νεώτατος τῶν Περσέως παίδων.

---

478 Duo fragmenta marmoris albi, inventa iuxta murum Byzantinum; a sinistra margo servatus; a. 0,45, l. 0,43, cr. 0,13. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 126, 49.

ΤΑ
ΔΕ
ΞΑΙ . . . ΣΤΟ
ΑΝΑΛΩΙ ΑΤΕΙ
ΣΘΕΝΙΔΣΣΤΑΣ
ΜΟΙΕΟ . ΤΑΣ
ΤΡΟ\ . . . ΜΟ
Ι

[Δαμάρη - -]
[- - ἀρε]τᾶ[ς]
[ἕνεκα, προσ]δε-
ξαμ[ένα]ς τὸ
ἀνάλωμα Τει[μο-]
σθενίδος τᾶς [Δα-]
μ[ά]ρεο[ς], τᾶς [θυγα-]
τρός, [Τει]μο-
[κ]ρ[άτεος δὲ γυναικός].

Nisus titulo IG IV 1441 refinxi. Vs. 5. 6 Woodward supplebat [Τει]μο-κ[λ]έο[ς]. Stemma proposuit Fraenkel IG IV ad n. 934/35.

±0	Λαμπρίας IG IV 938 pater	Δαμάρης IG IV 1441 pater
±30 p. Chr. n.	Τ. Στατίλιος Τιμοκράτης × IG IV 1441 maritus IG IV 935, 938, 939, etc.	Τιμοσθενίς IG IV 1441 uxor IG IV 938 etc. — Ἀριστοκράτης IG IV 939 frater
±60	Τ. Στατίλιος Λαμπρίας IG IV 936—40	[Στατιλία] Πασιχάρεια IG IV 940 18 uxor Pratolai cf. stemma ad n. 537

---

479 Basis a. 1,37, l. 0,59, cr. 0,42; litterae a. 0,07 in vs. 1, ceteroqui 0,04. Exscripsit Spartae Fourmont p. 15 et 202 (CIG 1345). Comparuit lapis; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 89. Quae evanuerunt, lineis subductis significavi.

131/32 p. Chr. n.

ΗΠΟΛΙΣ
ΣΕΚ̄ΠΟΜ̄ΕΠΙΚΤΑΝ
ΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΤΗΣΒΟΥΛΗΣΑΓΑ
ΘΟΝΚΑΙΕΥΣΕΒΗΙΠ
ΠΑΡΧΗΝΚΑΙΑΓΩΝΟ
ΘΕΤΗΝΤΗΣΔΕΥΤΕ
ΡΑΣΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣΚΑΙ
ΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΛΩΣ
ΠΟΛΕΙΤΕΥΣΑΜΕΝΟΝ
ΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΩΝ
ΤΟΑΝΑΛΩΜΑΤΩΝ
ΣΥΝΑΡΧΩΝΑΥΤΟΥ
ΨΗ Β

Ἡ πόλις
Σέκ(στον) Πομ(πήϊον) Ἐπικτᾶν,
τὸν γραμματέα
τῆς βουλῆς, ἀγα-
θὸν καὶ εὐσεβῆ, ἱπ-
πάρχην καὶ ἀγωνο-
θέτην τῆς δευτέ-
ρας Ὀλυμπιάδος καὶ
τὰ ἄλλα πάντα καλῶς
πολειτευσάμενον,
προσδεξαμένων
τὸ ἀνάλωμα τῶν
συνάρχων αὐτοῦ·
ψη(φίσματι) β(ουλῆς).

'Δευτέρα Ὀλυμπιάς, haud dubie Hadrianea, ex quo Hadrianus Athenis Olympius factus est.' Boeckh. Cf. Weber *Untersuch. z. Gesch. d. Kais. Hadrian* 210. Vs. 9. 10 ΩΣ et ΟΝ in ligatura.

---

480 'Spartae prope turrim orientalem.' Basis cymatiis ornata. Fourmont fol. 117 et fol. 216 (CIG 1347 [Meister *SGDI* 4481, Pareti *Rendiconti* 1910, 458]). Lapis illo loco inventus est; cf. *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 208. Lineis subductis significavi, quae Anglis debentur.

ΑΠΟΛΙΣ
Τ̄ΙΒΚΛΑΥΔΙΟΝΑΡΜΟΝΙΚΟΝ
ΕΥΣΕΒΗΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΓΥ
ΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝΑΠΟΤΑΣΠΡΩ
ΤΑΣΑΛΙΚΙΑΣΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕ
ΝΟΝΑΡΙΣΤΑΑΡΕΤΑΣΕΝΕ
ΚΕΝΚΑΙΤΑΣΠΡΟΣΧΥΤΑΝ
ΑΣΥΝΚΡΙΤΟΥΜΕΓΑΛΟΨΥ
ΧΙΑΣΑΠΟΦΥΛΗΣΚΟΝΟΟΥ
ΡΕΩΝΤΩΝΤΙΜΩΝΔΟΘΕΙ
ΣΩΝΔΙΑΣΥΝΑΡΧΙΑΣΗΣ
ΠΡΕΣΒΥΣΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ
ΦΙΛΩΝΙΔΑΤΗΣΕΠΙΓΙΟΥ
ΛΙΟΥΛΑΚΩΝΟΣΤΟʼΒ

[1]Ἁ πόλις [2]Τιβ(έριον) Κλαύδιον Ἁρμόνικον [3]εὐσεβῆ καὶ φιλόπατριν, γυ-[4]μνασίαρχον, ἀπὸ τᾶς πρώ[5]τας ἁλικίας πολιτευόμε[6]νον ἄριστα, ἀρετᾶς ἕνε-[7]κεν καὶ τᾶς πρὸς [α]ὐτὰν [8]ἀσυνκρίτου μεγαλοψυ[9]χίας, ἀπὸ φυλῆς Κονοου-[10]ρέων τῶν τιμῶν δοθει[11]σῶν, διὰ συναρχίας, ἧς [12]πρέσβυς Ξενοκράτης [13]Φιλωνίδα, τῆς ἐπὶ Γ(αΐου) Ἰου[14]λίου Λάκωνος τὸ β'.

Haud ignotus est vir, qui hoc titulo honore effertur. Nam ἐπὶ Γ. Ἰου. Φιλοκλείδα iterum fuit senator (97). Quocum optime convenit quod iussu imperatoris Hadriani et Aemilii Iunci honoratur n. 485, qui titulus haud dubie hoc recentior est habendus. Itaque patronomus C. Iulius Laco, quem habemus hic, initio II. p. Chr. n. saec. floruit. Quae si ita se habent, vix est dubium, quin Laco idem sit atque pater illius C. Iulii Euryclis Herculani, qui a. 115 iam adultus fuit, ut titulus 380 probat. Eundem Laconem redire iudico n. 280, ubi una cum filio Lacone patronomus est, et 281. His ex argumentis sumendum est C. Iulium Euryclem Herculanum et C. Iulium Laconem, Laconis f., fuisse fratres. Woodwardi sententia, quam exposuit *Ann.* XIV 101, ab hac valde aliena est. Nam Laconem Laconis patrem eundem esse censet atque filium illius Euryclis, qui inter amicos Augusti versabatur; itaque Laconem f. ± 50 patronomum fuisse iudicat. Quod mihi non probatur, quia ex titulo supra allato (n. 485) elucet Tib. Claudium Harmonicum, qui ἐπὶ Λάκωνος τὸ β' honoratur (n. 480), adhuc superstitem fuisse imperatore Hadriano. Denique nolo praetermittere Harmonicum ipsum quoque munus patronomi gessisse; nam in titulo 275 pro Siclida munere illo functus esse dicitur.

481 Basis marmoris albi, inaedificata in fundamentis muri Byzantini, a. 0,87, l. 0,47. Litterae a. 0,035 apicibus ornatae. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 126, 50.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΑΦΙ
ΛΟΚΡΑΤΙΔΑΦΙΛΟ
ΚΡΑΤΙΔΑΝΚΑΛΛ.Ι
ΚΡΑΤΟΥΣΤΟΝΠΑΤΕ
ΡΑΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗ
ΣΑΝΤΑΚΑΙΠΑΤΡΟ
ΝΟΜΗΣΑΝΤΑΑΞΙ
ΩΣΤΑΣΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙΘΕΟΔΩΡΟΣΘΕΟ
ΚΛΕΟΥΣΤΟΝΠΕΝ
ΘΕΡΟΝ

Καλλικράτια Φι-
λοκρατίδα Φιλο-
κρατίδαν Καλλι-
κράτους, τὸν πατέ-
ρα, γυμνασιαρχή-
σ̣αντα καὶ πατρο-
νομήσαντα ἀξί-
ως τᾶς πόλεως,
καὶ Θεόδωρος Θεο-
κλ̣έους τὸν πεν-
θερόν.

Philocratidas patronomus redit n. 80, qui titulus exeunti I. p. Chr. n. saec. tribuendus est; nam Γ. Ἰούλιος Εὔδαμος Εὐδάμου, qui ἐπὶ Φιλοκρατίδα nomophylax fuit n. 80, aetate Hadriani munere patronomi ipse quoque functus est (n. 277; cf. ad 63). Deinde Θεόδωρος Θεοκλέους haud ignotus est; occurrit ni fallor 147, ubi una cum Philoxenida Aristodamantis f. enumeratur. Θεοκλῆς ipse patronomus est in titulo 31, quem exeunti primo saeculo tribuo (cf. l. l.). Quae si ita sunt, nihil est cur negemus Philocratem, Theodori f. (103), a patre Theodoro ex matre Callicratia Philocratidae f. esse natum. Stemma ergo hoc habes:

± 50 p. Chr. n.	Καλλικράτης 481 avus		
± 80	Φιλοκρατίδας 481 pater 80 patronomus		Θεοκλῆς 147. 481 pater 31 patronomus
± 110	Καλλικράτια 481 uxor	×	Θεόδωρος 481 maritus 103 pater 147 magistratus
± 140	Φιλοκράτης Θ. 103 [filius] senator ἐπὶ - -		

482 Basis marmoris cani a. 0,93, l. 0,51, in duas partes fracta; litterae a. 0,055 apicibus imbutae sunt. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 127, 52.

ΑΠΟΛΙΣ
ΚΟΥΙΒΙΟΝΦΙ
ΛΟΚΛΕΑΥΙ
ΟΝΠΑΣΙΚΛΕ
ΟΥΣΤΑΤΕ
ΑΛΛΑΚΑΛΩΣ
ΠΟΛΙΤΕΥΟ
ΜΕΝΟΝΚΑΙΑ
ΓΟΡΑΝΟΜΟΥΝΤΑ
ΠΙΣΤΩΣΚΑΙ
ΔΙΚΑΙΩΣΑΡΕ
ΤΑΣΧ, ΡΙΝ

Ἁ πόλις
Κ(οϊντον) Οὐίβιον Φι-
λοκλέα, υἱ-
ὸν Πασικλέ-
ους, τά τε
ἄλλα καλῶς
πολιτευό-
μ̣ενον καὶ ἀ-
γορανομοῦντα
πιστῶς καὶ
δικαίως, ἀρε-
τᾶς χ[ά]ρ̣ι̣ν̣.

Titulus exeunte saeculo primo p. Chr. n. positus est, si Q. Vibius Philocles, Pasiclis f., non diversus est ab ephoro eiusdem nominis ἐπὶ Γ. Ἰουλίου Φιλοκλείδα n. 51/2.

483 Basis marmoris cani muro theatri inserta, a. 0,78, l. 0,50, cr. 0,46; litterae a. 0,037. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 80, 85.

ΑΠΟΛΙΣΕ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΚΑ
ΜΙΛΛΟΥΔΙΚΑΙΟΣ
ΝΑΣΚΑΙΤΑΣΑΛΛΑΣ
ΑΡΕΤΑΣΧΑΡΙΝΤΟΑ
ΝΑΛΩΜΑΠΡΟΣΔΕ
ΞΑΜΕΝΑΣΔΙΑΦΙΛΑΝ
ΔΡΙΑΝΤΑΣΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΙΑΣΤΑΣ
ΚΛΕΩΔΑΜΟΥ
Φ
Υ

Ἁ πόλις
Ἀριστοκράτη Κα-
μίλλου δικαιος[ύ]-
νας καὶ τᾶς ἄλλας
ἀρετᾶς χάριν, τὸ ἀ-
νάλωμα προσδε-
ξαμένας διὰ φιλαν-
δρίαν τᾶς γυναικὸς
Σωσικρατείας τᾶς
Κλεωδάμου.

Var. lect. Vs. 7 extrem. ΑΝ per ligaturam scriptum. || 10 Ω certa.

Aristocrates Camilli f. una cum Damocle Damoclis f. qui et Philocrates commemoratur in catalogo alterius saeculi ineuntis, ni fallor senatorum, n. 103.

484 Basis marmoris albi, a. 0,79, l. 0,47, litterae a. 0,04, apices magnae. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 128, 53; cf. XV 106.

ΠΜΕΜΜΙΟΣ
ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΟΣ
ΟΝΗΣΙΦΟΡΟΝ
ΟΝΗΣΙΦΟΡΟΥ
ΤΟΝΦΙΛΟΝΜΝΗ
ΜΗΣΧΑΡΙΝ

Πό(πλιος) Μέμμιος
Σπαρτιατικὸς
Ὀνησιφόρον
Ὀνησιφόρου
τὸν φίλον μνή-
μης χάριν.

Woodward *Ann.* XV l. l. hunc Spartiaticum I alienum esse a P. Memmio Spartiatico II Damaris f. (n. 312) suspicatur et Onesiphorum affinem esse illius P. Aelii Onesiphori, qui patronomo Eudamo II (n. 63) ephorus est. Sane recte. Occurrit P. Memmius Spartiaticus quidam n. 471, ubi quadragesimus ἀπὸ Διοσκούρων nominatur. Eundem redire censeo n. 71 et 85, qui tituli aetate Antoninorum scripti sunt. Cf. ad n. 537.

485 Basis lapidis calcarii a. 1,46, l. 0,60, cr. 0,50; litterae a. 0,05. Olim iuxta turrim meridionalem; Fourmont p. 2 verso et p. 204 (CIG 1346). Nuper lapis comparuit; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 89.

ΑΠΟΛΙΣ
ΤΙΒΚΛΑΥΔΙΟΝΑΡΜΟ
ΝΕΙΚΟΝΠΛΕΙΣΤΟ
ΞΕΝΟΥΛΑΒΟΝΤΑΤΑΣ
ΤΗΣΑΡΙΣΤΟΠΟΛΕΙΤΕΙ
ΑΣΤΕΙΜΑΣΚΑΤΑΤΟΝ
ΝΟΜΟΝΚΑΙΑΠΟΤΟΥ
ΔΗΜΟΥΚΑΘΑΚΑΙΟΘΕΙ
ΟΤΑΤΟΣΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ
ΚΑΙΣΑΡΤΡΑΙΑΝΟΣΑΔΡΙ
ΑΝΟΣΣΕΒΑΣΤΟΣΚΑΙ
ΑΙΜΙΛΙΟΣΙΟΥΓΚΟΣΟΔΙ
ΚΑΙΟΔΟΤΗΣΠΕΡΙΑΥ
ΤΟΥΕΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

[1] Ἁ πόλις [2] Τιβ(έριον) Κλαύδιον Ἁρμό[3]νεικον Πλειστο[4]ξένου λαβόντα τὰς [5]τῆς ἀριστοπολειτεί[6]ας τειμὰς κατὰ τὸν [7]νόμον καὶ ἀπὸ τοῦ [8]δήμου, καθὰ καὶ ὁ θει[9]ότατος Αὐτοκράτωρ [10]Καῖσαρ Τραϊανὸς Ἁδρι[11]ανὸς Σεβαστὸς καὶ [12]Αἰμίλιος Ἰοῦγκος ὁ δι[13]καιοδότης περὶ αὐ[14]τοῦ ἐπέστειλαν.

De T. Claudio Harmonico v. n. 480. Αἰμίλιος Ἰοῦγκος ὁ δικαιοδότης idem est atque L. Aemilius Iuncus consul suffectus a. 127, qui commemoratur titulo Attico IG III 622 πρεσβευτὴς Σεβαστοῦ καὶ ἀντιστράτηγος. δικαιοδότης i. q. iuridicus (cf. Magie De Rom. iur. pub. sacrique vocab. soll. 28).

486 Basis supra infraque cymatiis ornata. Spartae ante theatrum exscripsit Fourmont fol. 98 verso et p. 213 (CIG 1348 [Franz Elem. epigr. Gr. 288 n. 127]).

128 vel 129 p. Chr. n.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Κ Α Τ Α Τ Η Ν Τ Ο Υ
Δ Η Μ Ο Υ Β Ο Υ Λ Ι Σ Ι Ν
Γ̄Α Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν Λ Υ Σ Ι Π Π Ο Ν
Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο Ν Σ Α Ν Τ Α
Κ Α Λ Ω Σ Ε Π Ι Τ Η Τ Ο Υ
Γ̄ Ι · Σ · Τ Ο Υ Α Υ Τ Ο Μ Α Τ Ο .
Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Ι Δ Ε Υ Τ Ε̣ Ρ
Ε Π Ι Δ Η Μ Ι Α Α Ρ Ε Τ Α Σ
Ρ Ι Μ Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ
Τ Α Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Ο Ι . .

Ἡ πόλις
κατὰ τὴν τοῦ
δήμου βούλη̣σιν
Γά(ϊον) Ἰούλιον Λύσιππον
γυμνασιαρχ[ή]σαντα
καλῶς ἐπὶ τῇ̣ τοῦ [με-]
γίστου Αὐτο[κρ]άτο[ρος]
Καίσαρος [[ι]] δευτέ̣ρ[α̣]
ἐπιδημίᾳ̣, ἀρετᾶς [χά-]
ρι[ν] καὶ εὐνοίας
τᾶς εἰς αὐτό[ν].

Vs. 11 extr. ΤΟΥΣ Boeckh; unde hauserit, non liquet.

Restituit Boeckh. Vs. 6 ἐπὶ τῆ[ς] - - ἐπιδημία[ς] Boeckh. || 6. 7 [Σεβα]στοῦ, || 11 εἰς αὐτοὺς idem.

C. Iulius Lysippus redit 102 senator patronomo Aristobulo. Idem ni fallor ad patronomi honorem pervenerat, nam n. 103 legimus in catalogo quodam - - κράτης (- - κράτους) Γ(αΐῳ) Λυσίπ[πῳ κά(σεν)], qui titulus incidit in alterius saeculi initium. Nomen eius supplevi in n. 34.

---

487 Spartae in museo 847. Basis marmoris caerulei, a. 0,32, l. 0,42, cr. 0,19, a superiore et a sinistra parte incolumis, ab aliis lateribus de industria truncata. Litterae 0,04 a. Exscripsit Fourmont fol. 98 verso 'Spartae prope theatrum' (CIG 1358), deinde lapidem truncatum inaedificatum vidit W. Vischer, qui scribit ultimos versus quattuor esse deletos (*Arch. und epigr. Beiträge* p. 26 = *Kl. Schriften* II 42). Edd. Komnenos Ἀθήναιον IX 1880, 307, Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 189, 43. Quae iam non leguntur, lineis subnotavi.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Η Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο
Ν Ι Ω Ν Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Ν
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ο
Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο Ν
Φ Ι Λ Ο Τ Ε Ι Μ Ω Σ
Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Η
Σ Α Ν Τ Α Κ Α Ι Τ Α
Α Λ Λ Α Π Ο Λ Ε Ι
Τ Ε Υ Ο Μ Ε Ν Ο Ν
Κ Α Λ Ω Σ

Ἡ πόλις
ἁ Λακεδαιμο-
νίων Κλαύδιον
Ἀριστόβουλο[ν]
γυμνασίαρχον
φιλοτείμως
γυμνασιαρχή-
σαντα καὶ τὰ
ἄλλα πολει-
τεύομενον
καλῶς.

Imperatore Hadriano viguit patronomus Tib. Claudius Aristobulus (v. n. 32*B*, 34).

---

488 Titulum integrum exscripsit Fourmont p. 115, (CIG 1373 [Meister *SGDI* 4485]). Duo fragmenta lapidis vidit Roß Mistrae in aula aedium episcopalium Inscr. Gr. ined. I 32*a* et *b* non cognita ratione, quae inter haec fragmenta et titulum Boeckhianum intercedat. Ed. fr. *a* Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 716, 44 et *Voy.* II 202, fr. *b* idem *Rev. arch.* I 717, 45 et *Voy.* II 185, ubi refert ad CIG 1373. His diebus ambo fragmenta sunt muro inserta iuxta portam aulae ecclesiae, quae metropolis vocatur; fr. *a* contulit Prott; fr. *b*, cuius altitudo 0,67, latitudo, 0,22, crassitudo 0,19, exscripsit Fraenkel, qui adnotat litteras 0,045 altas esse. Quae adhuc exstant, lineis subductis significavi.

Α Π Ο Λ Ι Σ
Ο Ν Α Σ Ι Π Π Ο Ν Τ̄Ι Β
Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Υ Δ Α Μ Ο
Ν Ε Ι Κ Ο Υ Σ Κ Α Ι Ε Τ Υ
Μ Ο Κ Λ Η Δ Ε Ι Α Σ Τ̄Η Σ
Σ Ο Ι Ξ Ι Τ Ε Λ Ο Υ Σ Υ Ι
Ο Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ Κ Α Ι Δ Ι
Κ Α Ι Ο Σ Υ Ν Α Σ Ε Ν Ε
Κ Ε Ν Α Π Ο Γ Ο Ν Ο Ν
Κ Ρ Ε Ι Ο Υ Κ Α Ι Μ Ε Γ Α Τ Α
Κ Α Ι Σ Κ Ο Π Ε Λ Ο Υ

Ἁ πόλις
Ὀνάσιππον, Τιβ(ερίου)
Κλαυδίου Δαμο-
νείκους καὶ Ἐτυ-
μοκληδείας τᾶς
Σοιξιτέλους υἱ-
όν, ἀρετᾶς καὶ δι-
καιοσύνας ἕνε-
κεν, ἀπόγονον
Κρείου καὶ Μεγάτα
καὶ Σκοπέλου.

Redit Tib. Claudius Damonices, pater eius qui honoratur, n. 20 *B* 10, qui titulus exeunte saeculo primo p. Chr. n. positus est. Haesito, utrum sit Σοιξιτέλης idem atque Σοιξιτέλης Εὐδάμου, qui n. 137 ἐπὶ Γ. Ἰουλίου Λάμ[πι]δος βίδυος est et n. 99 munere patronomi iam defunctus est, an nepos.

Paus. III 13, 3 ὁ δὲ Καρνεῖος, ὃν Οἰκέταν ἐπονομάζουσι, τιμὰς εἶχεν ἐν Σπάρτῃ καὶ πρὶν Ἡρακλείδας κατελθεῖν, ἵδρυτο δὲ ἐν οἰκίᾳ Κριοῦ τοῦ Θεοκλέους ἀνδρὸς μάντεως. Ut Crium, ita Megatam et Scopelum priusquam Dores Peloponnesum expugnaverunt, deos fuisse suspicatur Wide *Lak. Kulte* 356.

---

489 Olim 'Spartae iuxta templum S. Nicolai'. Fragmentum stelae fastigio ornatae. Fourmont fol. 35 verso, fol. 202 et 216 (CIG 1398). Edd. Dodwell *Itiner.* II 405, Leake *Travels in Morea* 18, Le Bas ex apographo Gournai et Lenormantii *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 109, 26 et *Expéd. de Morée* II 70 et tab. 51 frg. VII, idem *Rev. arch.* I 1844, 636, 14 et *Voy.* II 184. Frustulum lapidis inaedificatum in muro Romano viderunt Vischer *Inscr. Spart.* n. 3, *Arch. und epigr. Beiträge* 27 et tab. IV, 2 = *Kl. Schriften* II 42, Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 96. Quae unus viderat Fourmont, uncis inclusi; quae adhuc leguntur, lineis subductis significavi. Formas litterarum ex Fourmontii et Vischeri apographis hausi. Litterae ingentes, quinque propemodum pollices altae.

Λ Π Ο
[Ι] Λ Ι Ω Ι Ο Υ Λ Ι
[Κ] Λ Λ Ν Ω Η Ρ Ω
Ν Α̣ Λ Ω Μ Λ Λ
Ι Ε Λ Ο Υ Μ Ε Ν Η Σ
Τ Η Σ Λ Ν Ε [

Ἁ πό[λις]
Γ̣αΐῳ Ἰουλί[ῳ Εὐρυκλεῖ Ἡρ-]
κλανῷ̣ ἥρω[ι· προσδεξαμένου τὸ]
[ἀ]νάλωμα Αὐ̣[- - - - -, ἐπι-]
μ̣ελουμένης [τᾶς ἀναθέσεως - -]
τᾶς ἀνεψ[ιᾶς].

Supplementis Boeckhii usus restitui. Vs. 6 supplevit Fraenkel. Versus longiores fuisse et Boeckhii et Le Basii supplementis, quae singula afferre omisi, indicant locus superscriptionis et lapidis forma.

Redit C. Iulius Eurycles Herculanus Laconis f. in titulis Spartano 380 anni 115, Gythiaco 1172, Mantineensi *Bull. Hell.* XX 1896, 152, 18 = Syll.² 392, qui titulus ± 130 incisus est. Titulus hic cum Herculano iam defuncto sit positus, medio fere II. p. Chr. n. saec. tribuendus est. Stemma ad n. 1172 proposui.

490 Basis incolumis cymatiis ornata. 'Spartae prope turrim magnam.' Fourmont fol. 33 verso et fol. 177 verso (CIG 1367).

Α Π Ο Λ Ι Σ
Β Ε Λ Λ Ω Ν Α Ε Υ
Κ Λ Ε Ι Δ Α Α Ρ Ε
Τ Α Σ Χ Α Ρ Ι Ν Π Ρ Ο Σ
Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Ω Ν
Τ Ω Ν Γ Ο Ν Ε Ω Ν
Τ Ο Α Ν Α Λ Ω Μ Α Ε
Κ Τ Ω Ν Ι Δ Ι Ω Ν Ε Υ
Κ Λ Ε Ι Δ Α Τ Ο Υ Δ Ε
Ν Α Κ Ω Ν Σ Κ Α Ι Ι Λ Α
\ Σ · Τ Η Σ Β Ε Λ Λ Ο Ν Ο Σ
Τ

Ἁ πόλιϲ
Βέλλωνα Εὐ-
κλείδα ἀρε-
τᾶϲ χάριν· προϲ-
δεξαμένων
τῶν γονέων
τὸ ἀνάλωμα ἐ-
κ τῶν ἰδίων Εὐ-
κλείδα τοῦ Δε[ι]-
νάκων(ο)ϲ καὶ Ἱλά[ρ]-
αϲ τᾶϲ Βέλλωνοϲ.

Var. lect. Vs. 12 Τ dedit Boeckh, cum Fraenkel suspicetur signum illud significare infra nihil esse scriptum.

Euclidas Dinaconis f., pater eius, qui honoratur, ephorus fuit ἐπὶ Γ. Ἰουλίου Φιλοκλείδα (n. 51. 52). Itaque titulus ineunte saeculo secundo incisus est. Forsitan Βέλλων II Εὐκλείδα in aliis quoque titulis intelligendus est. Occurrit enim Damio quidam, qui Bellonis filius audit, in catalogo agoranomorum n. 129 et nomophylacum n. 89. Cum nomen Βέλλων raro invenatur, haud scio an hic Damio filius sit illius Bellonis II. Cf. quae de aetate Damionis exposui ad n. 129. Stemma hoc est:

± 80 p. Chr. n.	Δεινάκων 490 avus 51. 52 pater		Βέλλων I 490 avus
± 110	Εὐκλείδαϲ 490 pater 51. 52 ephorus ἐ. Γ. Ἰουλ. Φιλοκλείδα	×	Ἱλάρα 490 mater
± 140	Βέλλων II 490 honoratur 89. 129 pater		
± 170	Δαμίων Βέλλωνοϲ 129 agoranomus 89 nomophylax.		

491 Basis cymatiis ornata iuxta turrim septentrionalem. Fourmont fol. 104, p. 180 et 213 (CIG 1383).

Η Π Ο Λ Ι Σ
Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Ν Κ Α Σ Ι Ο Ν Ʒ
Τ Υ Χ Ι Κ Ο Υ Α Λ Ε Ι Π Τ Η Ν
Π Ι Σ Τ Ε Ω Σ Τ Η Σ Π Ε Ρ Ι ϒ
Τ Ο Υ Σ Υ Π Α Υ Τ Ω Γ Ε Γ Ε Ι Ν Ο
Μ Ε Ν Ο Υ Σ Α Θ Λ Η Τ Α Σ
Ε Ν Ε Κ Α

[1]Ἡ πόλιϲ [2]Κλαύδιον Κάϲιον [3]Τυχικοῦ, ἀλειπτήν, [4]πίϲτεωϲ τᾶϲ περὶ [5]τοὺϲ ὑπ' αὐτῷ γεγε[ι]ν[η][6]μένουϲ ἀθλητὰϲ [7]ἕνεκα.

492 Exscripsit Fourmont Spartae inter theatrum et turrim meridionalem, fol. 78 et 184 (CIG 1366).

Α Π Ο Λ Ι Σ
Δ Α Μ Ο Κ Λ Ε Α Δ Α Μ Ο Κ Λ Ε
Ο Υ Σ Τ Ο Υ Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α
Τ Ο Υ Σ Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο Υ Ν
Φ Ι Λ Ο Τ Ε Ι Μ Ο Τ Α Τ Α
Κ Α Ι Τ Α Α Λ Λ Α Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ
Ο Μ Ε Ν Ο Ν Κ Α Λ Ω Σ

[1]Ἁ πόλιϲ [2]Δαμοκλέα Δαμοκλέ[3]ουϲ τοῦ καὶ Φιλοκρά[4]τουϲ γυμναϲιαρχοῦν[τα] [5]φιλοτειμότατα [6]καὶ τὰ ἄλλα πολειτευ[7]όμενον καλῶϲ.

Idem redit 32 *B*, 60; patronomi munere fungitur 36 *B*, 105, 138. Haesito, an sit idem patronomus Δαμοκλῆϲ in n. 37 anno ± 137.

493 'In Herma quadrato, qui olim protomen Damocratis sustinuit. Reperi in deserta ecclesia D. Sotirae, haud procul a monasterio Quadraginta martyrum.' Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I 29, titulo pessime mutilato Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 708, 29 et *Voy.* II 167 (Kaibel *Epigr. Gr.* 949.)

Σ Υ Ν Ε Φ Η Β Ο Ι
Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η Ν Ε
Ο Ν Ε Ρ Μ Ε Ι Α Ν Υ Ι Ο Ν
Δ Ι Ο Κ Λ Η Ο Σ Α Μ Φ Ι
Π Α Λ Α Ι Σ Τ Ρ Α Ι Σ Ι Ν Σ Τ Η
Σ Α Μ Ε Ν Η Μ Ε Τ Ε Ρ Α Ι Σ
Π Α Ι Δ Ε Σ Α Ν Ι Κ Α Τ Ο Ι
Σ Θ Ε Ν Α Ρ Ο Ι Κ Ρ Α Τ Ε
Ρ Ο Ι Σ Υ Ν Ε Φ Η Β Ο Ι
membrum
Ε Ρ Μ Α Ω Ν Ι Θ Ε Ω
Π Λ Ε Ι Ο Ν Α Γ Α Λ Λ Ο
Μ Ε Ν Ο Ι Β Ο Υ Λ Α Ι
Σ Ι Ν Π Ι Ν Υ Τ Ο Ι Ο Φ Ι
Λ Ο Υ Μ Ε Ν Ο Υ Ο Σ Π Λ Ι
Ο Ν Α Λ Λ Ω Ν Ε Σ Τ Ι Ν
Ε Π Ι Σ Τ Α Τ Ε Ω Ν Γ Υ
Μ Ν Α Σ Ι Α Ι Σ Π Ρ Υ Τ Α Ν

[1]Ϲυνέφηβοι [2]Δαμοκράτουϲ·
[3]Δαμοκράτη, νέ[4]ον Ἑρμείαν, υἱὸν [5]Διοκλῆοϲ,
ἀμφὶ [6]παλαίϲτραιϲιν ϲτή[7]ϲαμεν ἡμετέραιϲ
[8]παῖδεϲ ἀνίκατοι, [9]ϲθεναροί, κρατε[10]ροὶ ϲυνέφηβοι,
[11]Ἑρμάωνι θεῷ [12]πλεῖον ἀγαλλό[13]μενοι,
βουλαῖ[14]ϲιν πινυτοῖο φι[15]λουμενοῦ, ὃϲ πλέ[16]ον ἄλλων
ἐϲτὶν [17]ἐπιϲτατέων γυ[18]μναϲίαιϲ πρύταν[ιϲ].

Vs. 7 ἐπιϲτατέων – πρύτανιϲ i. e. πρέϲβυϲ βιδέων (Le Bas). Damocrates patronomo Seiano victor fuit, v. n. 293.

494 'In Lacedaemonia in basi marmorea ad gymnastarum scaenam' Cyriacus fol. 104. '*Au mur septentrional de la vieille Sparte*' Fourmont fol. 96 verso; p. 192 adnotavit 'Spartae veteris inter turrim magnam et portam orientalem'. Edd. Epigrammata - - Cyriaci Anconitae p. XXXVIII 247 (CIG 1351 ex Fourmontio). Cf. Sabbadini *Miscell. Ceriani* p. 205.

Fourmont fol. 96 '*au mur septentrional*':

Α Π Ο Λ Ι Σ
Γ Α Π Ο Μ Π Ω Α Γ Ι Ν Α Λ
Κ Α Σ Τ Ο Υ Τ Α Τ Ε Α Λ
Λ Α Κ Α Λ Ω Σ Π Ε Π Ο
Λ Ε Ι Τ Ε Υ Μ Ε Ν Ο Ν Κ Α Ι
Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο Υ Ν Τ Α
Λ Α Μ Π Ρ Ω Σ Π Ρ Ο Σ Δ Ε
Ξ Α Μ Ε Ν Ο Υ Τ Ο Α Ν Α
Λ Ω Μ Α Γ Α Π Ο Μ Π Ω Α Λ Κ Α
Σ Τ Ŏ Τ Ŏ Α Δ Ε Λ Φ Ι Δ Ο Υ

Alterum exemplar eiusdem tituli exhibet Fourmont fol. 106 verso (cf. p. 192). Expressit Boeckh ad CIG 1351 ratus de eodem titulo superesse:

Α Π Ο Λ Ι Σ
Γ Π Ο Μ Π Ω Α Γ Ι Ν
. Α Λ Κ Α Σ Τ Ο Υ
Τ Α Τ Ε Α Λ Λ Α Κ Α Λ Ω Σ
Π Ε Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ Μ Ε
Ν Ο Ν Κ Α Ι Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι
Α Ρ Χ Ο Υ Ν Τ Α Λ Α Μ
Π Ρ Ω Σ

Ἁ πόλις
Γά(ϊον) Πομπώ(νιον) Ἆγιν Ἀλ-
κάστου τά τε ἄλ-
λα καλῶς πεπο-
λειτευμένον καὶ
γυμνασιαρχοῦντα
λαμπρῶς· προσδε-
ξαμένου τὸ ἀνά-
λωμα Γα(ΐου) Πομπω(νίου) Ἀλκά-
στου τοῦ ἀδελφιδοῦ.

'Alcastos igitur duos habemus, patrem Agidis et eiusdem fratris vel sororis filium' (Boeckh). C. Pomponius Alcastus pater si idem est atque Po(mponius) Alcastus, qui (n. 37) a. 137 legatus ad L. [Ceionium] Caesarem mittitur, titulus hic post medium secundum saeculum incisus est. Idem Ἄλκαστος I redit 59 νομοφύλαξ καὶ ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν anno ut videtur 125 vel 128 p. Chr. n. [ἐπὶ] Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, 65 ἔφορος καὶ ἀρχιερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν, 32 *A* πατρονόμος aliquanto post, quam Hadrianus Spartam adiit. C. Pomponius Agis, qui gymnasiarchia bene gesta hoc titulo honoratur, 71 *b* 50 νομοφύλαξ ἐπὶ Ἀγητορίδα est (cf. 86) et 71 *a* 14 πατρονόμος post Agetoridam et ante Callicratem Callicratis f. Aristoclis n. Cf. Premerstein *Klio* XI 1911, 361. Stemma v. ad n. 116.

---

495 'Mistrae in domo quadam.' Ed. Le Bas *Rev. Arch.* I 1844, 715, 41 et *Voy.* II 174.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Ο Μ Π Ω Ν Ι Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ε Α Ν Α Λ Κ Α Σ Τ Ο Υ
Κ Λ Ε Ι Δ Η Ν Κ Α Ι Δ Ι Ο Σ Κ Ο Υ Ρ Ι Δ Η Ν Β Ο Α Γ Ο Ν
Ε Τ Η Ν Α Π Ο Δ Ε Κ Τ Η Ν Ε Π Ι Μ Ε Λ Η Τ Η Ν
Ν Χ Ρ Η Μ Α Τ Ω Ν Α Γ Ω Ν Ο Θ Ε Τ
Ͻ). Ι Λ Ν Τ Ω Ν L Ι Ν Ο Υ
Γ Ι Π

Ἡ πόλις
[Γά. Π]ομπώνιον Ἀριστέαν Ἀλκάστου,
[Ἡρα]κλείδην καὶ Διοσκουρίδην, βοαγόν,
[διαβ]έτην, ἀποδέκτην, ἐπιμελητὴν
[τῶν θεματικῶ]ν χρημάτων, ἀγωνοθέτ[ην],
[ἐπίτροπον Αὐτοκράτο]ρο[ς Τ.] Ἀντωνείνου,
Γιπ

Var. lect. Le Basii *Rev. arch.* vs. 6 Τ Ο Ν . . Ν Ο Υ.

Supplevit Le Bas praeter vs. 5. 6. Idem vs. 7 temptavit [προσδεξαμένου τὸ ἀνάλωμα Γορ]γίπ||[που], quae restitutio plane inanis est.

---

496 Spartae in museo n. 85. Statua marmorea viri tunica et toga vestiti, cuius caput et manus sinistra desunt. Titulus magnis litteris (in versu priore a. 0,05, in altero 0,03) scriptus in basi rotunda, cuius altitudo 0,14. Edd. G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 185, Wace *Cat.* p. 146. Exscripsit Fraenkel.

Κ Λ Α Ῡ - Β Ρ Α Σ Ι Δ Α Ν Τ Ο Ν
Π Α Τ Ε Ρ Α

Κλαύ(διον) Βρασίδαν τὸν πατέρα.

Primo p. Chr. n. saeculo statuam positam esse iudicat Wace, quod mihi non probatur. Discimus enim ex titulo n. 497 Τι. Κλαύδιον Πρατόλαον quendam esse filium Brasidae et patrem Claudiae Damostheniae. Hunc Pratolaum, qui redit 498, eundem esse atque eum virum qui hanc statuam posuit inde colligo, quod exstat basis statuae alius, quae inscripta est [Κ]λ(αυδίαν) Δαμοσθένειαν τὴν θυγατέρα n. 499. Cum et tituli forma et magnitudo figurae congruat cum n. 499, duae statuae ab uno et eodem altera iuxta alteram positae fuisse sunt credendae. Brasidae I igitur filius pater erat Damostheniae. Eadem docuit Tod *Cat.* p. 7 sq. Pratolaum floruisse secundo saeculo infra docebo. Cf. stemma ad n. 589.

---

497 Basis supra et infra cymatiis instructa, a. 1,61, l. 0,54, cr. 0,61. Olim inaedificata muro, qui est in coemeterio prope ecclesiam H. Kyriaki sito, nunc Spartae iacet sub divo pone museum. Versus primus in cymatio scriptus. Edd. Tsuntas Ἐφημ. ἀρχ. 1892, 19, 2, cf. p. 8; Tod *Cat.* 691. Contulit Fraenkel.

Η Ι Ι Σ
Τ Ι Β Κ Λ Α Υ Π Ρ Α Τ Ο Λ Α Ͼ
Β Ρ Α Σ Ι Δ Ο Υ Α Γ Ο Ρ Α Ν
Ε Π Ι Τ Α Σ Ο Δ Ο Υ Σ Ε
Α Ν Υ Π Ε Ρ Β Λ Η Τ Ω Π
Α Ρ Χ Η Ν Κ Α Ι Λ Ι Τ Ο Υ Ρ Γ
Λ Ο Τ Ε Ι Μ Ι Α - Π Ρ Ο Σ Δ L _
Μ Ε Ν Ω Ν Τ Ο Α Ν Α Λ Ω Μ Α Τ Ι
Β Ε Ρ Ι Ο Υ Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Υ Α Ι Λ Ι Ο Υ
Π Ρ Α Τ Ο Λ Α Ο Υ Τ Ο Υ Κ Α Ι Δ Α Μ
Κ Ρ Α Τ Ι Δ Ο Υ Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Κ Α Τ Α Γ Ε
Ν Ο Σ Κ Α Ρ Ν Ε Ι Ο Υ Β Ο Ι Κ Ε Τ Α
Κ Α Ι Κ Α Ρ Ν Ε Ι Ο Υ Δ Ρ Ο Μ Α Ι Ο Υ ΚΑΙ
Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω Ν Ο Σ Δ Ω Μ Α Τ Ε Ι ΤΑ
Κ Α Ι Η Ρ Α Κ Λ Ε Ο Υ Σ Γ Ε Ν Α Ρ Χ Α
Κ Α Ι Κ Ο Ρ Α Σ Κ Α Ι Τ Ε Μ Ε Ν Ι Ο Υ
Τ Ω Ν Ε Ν Τ Ω Ε Λ Ε Ι Κ Α Ι Τ Ω Ν ΣΥΝ
Κ Α Θ Ε Ι Δ Ρ Υ Μ Ε Ν Ω Ν Θ Ε Ω Ν
Ε Ν Τ Ο Ι Σ Π Ρ Ο Γ Ε Γ Ρ Α Μ Μ Ε
Ν Ο Ι Σ Ι Ε Ρ Ο Ι Σ Κ Α Ι Κ Λ Α Υ ΔΙΑΣ
Δ Α Μ Ο Σ Θ Ε Ν Ε Ι Α Σ Τ Ω Ν
Π Α Ι Δ Ω Ν

1 Ἡ πό[λις] 2 Τιβ(έριον) Κλαύ(διον) Πρατόλαο[ν] 3 Βρασίδου, ἀγοραν[όμον] 4 ἐπὶ τὰς ὁδούς, ἐ[πὶ τῇ] 5 ἀνυπερβλήτῳ π[ερὶ τὴν] 6 ἀρχὴν καὶ λιτουργ[ίαν φι] 7 λοτειμίᾳ, προσδε[ξα] 8 μένων τὸ ἀνάλωμα Τι 9 βερίου Κλαυδίου Αἰλίου 10 Πρατολάου τοῦ καὶ Δαμο 11 κρατίδου, ἱερέως κατὰ γέ 12 νος Καρνείου Βοικέτα 13 καὶ Καρνείου Δρομαίου καὶ 14 Ποσειδῶνος Δωματείτα 15 καὶ Ἡρακλέους Γενάρχα 16 καὶ Κόρας καὶ Τεμενίου 17 τῶν ἐν τῷ Ἕλει καὶ τῶν συν- 18 καθειδρυμένων θεῶν 19 ἐν τοῖς προγεγραμμέ 20 νοις ἱεροῖς, καὶ Κλαυδίας 21 Δαμοσθενείας, τῶν 22 παίδων.

Spatii causa recedendum erat a Tsunta in versu 3 extr., ubi addit καί. || 4 extr. τῇ inseruit Fraenkel.

Stemma, quod constituit Paton *Transactions of the American Phil. Assoc.* XXVI 1895, 39 corrigendum est, v. n. 303 et 589. Mater honorati est, ni fallor, Πομπηΐα Πῶλλα, honorati filia Κλαυδία Δαμοσθένεια, quae 589 eisdem sacerdotiis atque Pratolaus fungebatur.

---

498 Spartae in museo n. 648. Tabula marmorea, a. 0,33, l. 0,465, cr. 0,23. Olim integra Spartae prope forum, nunc fracta. Litterae a. 0,004—0,005. Edd. Epigrammata - - Cyriaci Anconitae (Romae 1749) p. XXXX 255 et 'ex suis ac Cyriaci schedis Muratori Tom. II p. DLIII, 3' (CIG 1343), Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Η Π Ο Λ Ι Ϲ
Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Ν Κ Λ Α Υ Δ
Π Ρ Α Τ Ο Λ Α Ο Ν Β Ρ Α Ϲ
Κ Λ Λ ° Γ Π Ε Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε
Ι Τ Α Τ Α Γ Τ Η Γ

Muratori ex apographo Cyriaci

Η Π Ο Λ Ι Σ
Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Ν Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Ν
Π Ρ Α Τ Ο Λ Α Ο Ν Β Ρ Α Σ Ι Δ Ο Ν
Κ Α Λ Ω Σ Π Ε Π Ο Λ Ι Τ Ε Υ Μ Ε Ν Ο Ν Κ Α Ι Λ Α Β Ο Ν Τ Α
Τ Α Σ Τ Η Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Ι Α Σ Τ Ε Ι Μ
Κ Α Τ Α Τ Ο Ν Ν Ο Μ Ο Ν

1 Ἡ πόλις 2 Τιβέριον Κλαύδιον 3 Πρατόλαον Βρασίδο[υ] 4 καλῶς πεπολειτευμένον 5 καὶ λαβόντα τὰς τῆς ἀριστο 6 πολειτείας τειμ[ὰς] κατὰ τὸν νόμον.

Cf. quae exposui ad n. 496 et 497.

499 Spartae in museo n. 443. Basis quadrata statuae marmoreae mulieris tunica et palla vestitae, cuius caput desideratur; a. 0,12, l. 0,63, cr. 0,39. Litterae in versu priore a. 0,04; in versu altero 0,038. Ed. Wace *Cat.* p. 178. Exscripsit Fraenkel.

Λ°ΔΑΜΟΣΘΕΝΕΙΑΝ
ΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑ

[Κ]λ(αυδίαν) Δαμοϲθένειαν
τὴν θυγατέρα.

'*Fair work (portrait statue) of the I st. cent. A. D.*' Wace, haud recte; cf. ad n. 496.

500 Marmor caeruleum a dextra parte incolume, a. 0,45, l. 0,31; muro insertum ecclesiae Ἁγ. Γεωργίου, quae est Mistrae, vidit Fourmont p. 40 verso; nunc Mistrae in museo. Edd. Leake *Morea* 9, Le Bas ex Lenormantii apographo *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 133, 36 et *Expéd. de Morée* II 75, 15, ex ipsius apographo *Rev. arch.* I 1844, 710, 28 et *Voy.* II 176. Exscripsit Fraenkel; quae hodie evanuerunt linea subducta significavi.

Λ Σ Κ Α Λ Ο Ι Α Ι
Α Ε Θ Η Τ Ι Β Κ Λ
Γ Ι Κ Ο Ν Β Ρ Α Σ Ι Δ Θ
Ͻ Λ Ο Γ Ω Τ Α Τ Ο Ν
Α Π Ρ Ω Τ Ο Ν Ι Ε Ρ Ε Α
Ἰ Η Σ Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Α
Ε Β Α Σ Τ Ω Ν Κ Α Ι
Ἰ Ν Π Ρ Ο Γ Ο Ν Ω Ν
Τ Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ Τ

[Οἱ διδ]άϲκαλοι ἀμ[φὶ τὰ]
[Λυκούργει]α ἔθη Τιβ. Κλ(αύδιον)
[Ϲπαρτια]τικὸν Βραϲίδου,
[τὸν ἀξι]ολογώτατον
[καὶ παντ]άπρωτον, ἱερέα
[θεᾶϲ Ῥώ]μηϲ, ἀρχιερέα
[τῶν τε Ϲ]εβαϲτῶν καὶ
[τῶν θεί]ων προγόνων
[αὐτῶν, ἀρι]ϲτοπολειτευτ(ὴν)
\- - - - - - - - - -

Var. lect. Vs. 1 ΑΙ Fourmont, ΑΛΕ Leake, Lenormant et posteriores versum primum omiserunt. || 3 init. Γ solus Fraenkel; i. e. Γ vel Τ || 9 ΤΕΥ in ligatura.

Foucartii supplementis (cf. *Explication* II p. 99) nisus restitui. Vs. 2. 3 Τιβ(έριον) Κλ(αύδιον) [Ἀρ|μόνε]ικον Βραϲίδου Foucart probante Woodwardo *Ann. Br. Sch.* XIV 130, ratione non habita spatii. Supplendum est ergo [Ϲπαρτια]τικόν; idem redit n. 535, ubi ἀρχιερεὺϲ δὶϲ τῶν Ϲεβαϲτῶν καὶ τῶν θείων προγόνων nominatur. Cf. Bourguet collato titulo Delphico inedito *Bull. Hell.* XIX 1895, 547.

Titulum aetate imperatorum M. Aurelii et L. Veri insculptum esse suo iure Foucartius suspicatus est. Nunc titulus exstat 302, ubi Τιβ. Κλαύ(διοϲ) Β[ραϲίδαϲ] [ἱε]ρεὺϲ δὶϲ τῶν [Ϲεβαϲτῶν καὶ τῶν θ]είων [προγόνων] commemoratur. Unde colligendum est Ϲπαρτιατικὸν patrem Brasidam I vivo L. Vero in sacerdotio secutum esse. Stemma ad n. 589 dedi.

501 Basis infra fracta, supra cymatio ornata; in fundamentis magnae turris ad orientalem plagam sitae. Fourmont p. 196 (CIG 1329).

Η Π Ο Λ Ι Σ
Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Ν Ε Λ Π Ι Δ Ι Φ Ο Ρ Ο Ν Ε Π Ι Τ Ρ Ο Π Ο Ν Τ Ω Ν Σ Ε Β Α Σ
Σ Τ Ω Ν Τ Η Σ Ε Ι Σ Τ Η Ν Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν Α Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Α ʹ
Π Ρ Ο Σ Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Ο Υ Τ Ο Α Ν Α Λ Ω Μ Α Τ Ο Υ Π Α Ν Τ Α Π Ρ Ω Τ Θ
Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Υ Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Υ Β Ρ Α —— Σ Ι Δ Ο Υ Τ Ο̆ Β Ρ Α Σ Ι Δ Ο Υ

Ἡ πόλιϲ
Αὐρήλιον Ἐλπιδηφόρον ἐπίτροπον τῶν Ϲεβαϲτῶν τῆϲ εἰϲ τὴν Λακεδαίμονα εὐνοίαϲ ἕνεκα, προϲδεξαμένου τὸ ἀνάλωμα τοῦ πανταπρώτου Τιβερίου Κλαυδίου Βραϲίδου τοῦ Βραϲίδου.

Utrum Brasidas II Brasidae I filius intelligendus sit an Brasidas III Brasidae II f., haud liquet.

502 Spartae iuxta portam orientalem. Fourmont fol. 155 (CIG 1368).

Α Π Ο Λ Ι Σ
Κ Λ Ε Ω Ν Α Κ Λ Ε Ω Ν Ο Σ
Κ Ο Σ Μ Ι Ο Τ Α Τ Ο Σ Κ Α Ι
Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ Χ Α
Ρ Ι Ν Π Ρ Ο Σ Δ Ε Ξ Α Μ Ε
Ν Ω Ν Τ Ο Α Ν Α Λ Ω Μ Α
Τ Ω Ν Γ Ο Ν Ε Ω Ν Α Υ
Τ Ο Υ Κ Λ Ε Ω Ν Ο Σ Τ Ο Υ
Κ Λ Ε Ω Ν Ο Σ Κ Α Ι Α Γ Η
Σ Ι Π Π Ι Α Σ Τ Η Σ Ο Ν Α
Σ Ι Ω Ν Ο Σ

Ἁ πόλιϲ
Κλέωνα Κλέωνοϲ
κοϲμιότατοϲ καὶ
καλοκαγαθίαϲ χά-
ριν· προϲδεξαμέ-
νων τὸ ἀνάλωμα
τῶν γονέων αὐ-
τοῦ Κλέωνοϲ τοῦ
Κλέωνοϲ καὶ Ἀγη-
ϲιππίαϲ τῆϲ Ὀνα-
ϲίωνοϲ.

Medio fere II. p. Chr. n. saec. Ex hoc titulo stemma familiae Cleonum constitui potest, quod ad n. 138 proposui.

Duo viri, quibus nomen Cleon Cleonis f. est, occurrunt. Cleon II ὑπογραμματεὺϲ fuit collegii cuiusdam, quod ante C. Iulium Lampida creatum erat 137. Quem patronomum ante Hadrianum munere functum esse docet titulus 33. Itaque Cleonem illum aetate Traiani floruisse concedes. Idem nominatur 99 Τειϲαμενῷ κάϲεν, qui titulus illo recentior est (vide supra l. l.), et in catalogo senatorum 102 ἐπὶ Τιβ. Κλαυδίου Ἀριϲ[τοβούλου], i. e. haud ita multo post Hadrianum. Denique Cleonem III (Cl. filium, Cl. nepotem) agnosco n. 138; enumeratur enim in catalogo bideorum ἐπὶ Δαμοκλέουϲ τοῦ (Δαμοκλέουϲ) τοῦ καὶ Φιλοκράτουϲ, qui Antonino Pio imperatore floruit, ut docet titulus 37.

503 Fragmentum inventum in muro orientali. Fourmont fol. 95 et fol. 208 (CIG 1405). Emendavit Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 96.

. . . .
. . . .
Ι Ο Ι Ι Ш Ρ Ο Ν Κ Α Λ Λ Ι
Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Α Τ Ο̆
. . . Σ Ι Ο Υ Κ Α Ι Τ Ο Ν Θ Ε
. . . . Ο Ι Ο Ν Ο Ν / . . . .
. . . . . Ο Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Μ

[Ἡ πόλιϲ - - - - [1]Π]ό[(πλιον) Π]ύρρον Καλλι[2]κράτουϲ ἀρχιερέα τοῦ [3][Ϲεβα]ϲτοῦ καὶ τῶν θε[ί[4]ων πρ]ογόνων α[ὐτοῦ, [5]φιλ]οκαίϲαρα [καὶ [6]φιλόπατριν, αἰώνιον [7]ἀγορανόμον κτλ.]

Var. lect. Vs. 5 extrem. ΡΑΝ fol. 208.

Eundem esse censeo atque Πόπλιον Πύρρον Καλλικράτου 504. Supplevit Boeckh vs. 3. 4, cetera ego.

504 Basis cymatiis ornata, olim iuxta theatrum. Fourmont p. 1 et fol. 212 (CIG 1375).

Η Σ Π Α Ρ Τ Η
Τ Ο Ν Α Ξ Ι Ο Λ Ο Γ Ω Τ Α Τ Ο Ν Τ Ι Β̄
Κ Λ̄ Μ Ο Ν Τ Α Ν Ο Ν Τ Ο Ν ΚΑΙ
Η Σ Υ Χ Ι Ο Ν Ε Υ Π Α Τ Ο Ρ Ο Σ
Τ Ρ Α Π Ε Ζ Ο Υ Ν Τ Ι Ο Ν Κ Α Ι Λ Α
Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν Ι Ο Ν Π Ο Λ Ε Ι Τ Η Ν
Κ Α Ι Β Ο Υ Λ Ε Υ Τ Η Ν Π Α Ι Δ Ε Ι Α Σ
Κ Α Ι Σ Ω Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Η Σ Χ Α Ρ Ι Ν
Π Ρ Ο Σ Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Ο Υ Τ Ο Α Ν Α Λ Ω
Μ Α Π̄ Ο̆ Π Υ Ρ Ρ Ο Υ Τ Ο Υ Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ο̆
Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Τ Ο Υ Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ Κ Α Ι Τ Ω Ν
Θ Ε Ι Ω Ν Π Ρ Ο Γ Ο Ν Ω Ν Α Υ Τ Ο Υ Φ Ι
Λ Ο Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο Π Α Τ Ρ Ι Δ Θ
Α Ι Ω Ν Ι Ο Υ Α Γ Ο Ρ Α Ν Ο Μ Ο Υ Α Ι Ω
Ν Ι Ο̆ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ Τ Ο Υ
Π Ρ Ε Σ Β Ε Ω Σ Σ Υ Ν Α Ρ Χ Ι Α Σ Τ Ο Β̄

Ἡ Σπάρτη
τὸν ἀξιολογώτατον Τιβ(έριον)
Κλ(αύδιον) Μοντανὸν τὸν καὶ
Ἡσύχιον Εὐπάτορος,
Τραπεζούντιον καὶ Λα-
κεδαιμόνιον πολείτην
καὶ βουλευτήν, παιδείας
καὶ σωφροσύνης χάριν,
προσδεξαμένου τὸ ἀνάλω-
μα Π(οπλί)ου Πύρρου τοῦ Καλλικράτου,
ἀρχιερέως τοῦ Σεβαστοῦ καὶ τῶν
θείων προγόνων αὐτοῦ, φι-
λοκαίσαρος καὶ φιλοπάτριδος,
αἰωνίου ἀγορανόμου, ἀἰω-
νίου ἀριστοπολειτευτοῦ,
πρέσβεως συναρχίας τὸ β΄.

II. saec. 'Pyrrhus Callicratis f. videtur ex eadem familia esse, ex qua Callicrates Rufi f. n. 53 et 64. Certe Pyrrhus idem nomen Graece quod Latine Rufus.' Boeckh. Illius Callicratis filium eum esse iudico. Pyrrhus cum appellatus sit ἀρχιερεὺς τοῦ Σεβαστοῦ καὶ τῶν θείων προγόνων ante imperatores M. Aurelium et L. Verum vixisse perspicitur. Stemma hoc habes:

± 80 p. Chr. n. — Ῥοῦφος
53. 64 pater
|
± 110 — Καλλικράτης
53 patronomus aetate Traiani
64 νομοφύλαξ ἐπὶ Εὐδαμίδα, βουαγός
503. 504 pater
|
± 140 — Πύρρος
503. 504 ἀρχιερεὺς τοῦ Σεβ., αἰώνιος ἀγορανόμος, ἀριστοπολειτευτής, πρέσβυς συναρχίας.

505 'In Lacedaemone ad basim marmoream.' Cyriacus fol. 104 verso. Edd. Epigrammata - - Cyriaci Anconitae (Romae 1749) XXXIX 252 (CIG 1356); cf. Sabbadini *Miscell. Ceriani* p. 205.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Ξ Ε Ν Α Ρ Χ Ι Δ Α Ν Δ Α Μ Ι Π Π Ο Υ Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι
Α Ρ Χ Ο Υ Ν Τ Α Α Ξ Ι Ω Σ Τ Η Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ
Χ Α Ρ Ι Ν
Ο Ι Σ Υ Ν Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ε Σ Τ Η Σ Π Α Τ Ρ Ο Ν Ο Μ Ι Α Σ
Π Ρ Ο Σ Ε Δ Ε Ξ Α Ν Τ Ο Τ Ο Α Ν Α Λ Ω Μ Α

Versuum distributionem ex Sabbadinii dissertatione hausi.

[1]Ἡ πόλις [2]Ξεναρχίδαν Δαμίππου γυμνασι[3]αρχοῦντα ἀξίως τῆς πόλεως εὐνοίας [4]χάριν· [5]οἱ συνάρχοντες τῆς πατρονομίας [6]προσεδέξαντο τὸ ἀνάλωμα.

Medio fere II. saec. Recte monuit Boeckhius de patronomo Xenarchida n. 39; cf. n. 71.

506 Basis, supra fracta, infra cymatio ornata. 'Spartae prope turrim meridionalem'. Fourmont p. 24, fol. 53. 54 et fol. 178 verso (CIG 1371).

Ι Ο Λ Ι Σ	[Ἡ] πόλις
. . . Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν Θ Ε Ο	[Γά.] Ἰούλιον Θεό-
. Ρ Α Σ Τ Ο Ν Μ Ε Γ Α	[φ]ραστον μεγα-
Λ Ο Ψ Υ Χ Ω Σ Γ Υ Μ Ν Α	λοψύχως γυμνα-
Σ Ι Α Ρ Χ Η Σ Α Ν Τ Α Κ Α Ι	σιαρχήσαντα καὶ
Α Ξ Ι Ω Σ Τ Ω Ν Ε Υ Τ Υ	ἀξίως τῶν εὐτυ-
. . . Ι ⁻ Τ Α Τ Ο Ν Κ Α Ι	[χε]στάτων και-
	[ρῶν - - - -]

Vs. 8 suppl. Hiller, Wilh.; cf. IG XII 5, 724, Syll.[2] 418 4. 93. Aetate Antoninorum. Redit Theophrastus n. 167.

507 Olim 'Spartae iuxta turrim meridionalem'. Fourmont fol. 91 (CIG 1372 [Meister *SGDI* 4484]).

Α Π Ο Λ Ι Σ
Γ̄Α Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν Σ Ε Ι Μ Η
Δ Η Γ̄Α Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ Π Ο Ϡ
Λ Υ Ε Υ Κ Τ Ο Υ Υ Ι Ο Ν Α Ρ Ε
Τ Α Σ Κ Α Ι Μ Ε Γ Α Λ Ο Ψ Υ Χ Ι
Α Σ Χ Α Ρ Ι Ν Π Ρ Ο Σ Δ Ε Ξ Α
Μ Ε Ν Α Σ Τ Ο Α Ν Α Λ Ω
Μ Α Τ Α Σ Γ Υ Ν Α Ι Κ Ο Σ
Α Υ Τ Ο Υ Μ Ε Μ Μ Ι Α Σ Ε Υ
Ρ Υ Β Α Ν Α Σ Σ Η Σ

[1]Ἁ πόλις [2]Γά(ϊον) Ἰούλιον Σειμή[3]δη Γα(ΐου) Ἰουλίου Πο[4]λυεύκτου υἱόν, ἀρε[5]τᾶς καὶ μεγαλοψυχί[6]ας χάριν, προσδεξα[7]μένας τὸ ἀνάλω[8]μα τᾶς γυναικὸς [9]αὐτοῦ Μεμμίας Εὐ[10]ρυβανάσσης.

II. saec. exeunte. De Iulio Simede v. titulum 588.

508—524. Temporis incerti sunt tituli, qui sequuntur.

508 Lapis a. 0,50, l. 0,77, cuius in superficie nunc duo foramina quadrata incisa sunt, asservatus in vico Aphesou iuxta Spartam penes Matalam. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 466, 18; cf. Woodward XV 103.

Γ Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν Λ Ι Ι _ Ι Ο Δ Α Μ Ο Υ
Υ Ι Ο Α Ρ Ι Ξ Ε Ν Ο Ν Τ Ξ Σ
Β Ε Α Ν Ε Ι Σ Ρ Ω Μ Ι ⁝
Η Ρ Ω Α

Γ(άϊον) Ἰούλιον Ἀριστοδάμου
υἱὸ[ν Χ]αρίξενον π[ρ]έσ-
βε[υτ]ὰν εἰς Ῥώμη[ν]
ἥρωα.

Var. lect. vs. 1 post Λ secundum Ν Woodward.

Supplevit Tillyard, qui victorem eiusdem familiae esse iudicat, ex qua patronomus Iulius Charixenus n. 32 *A* ortus est.

509 Duo fragmenta muro domus cuiusdam in vico Mistra inserta. Ed. ex Lenormanti et Virleti apographo Le Bas *Inscr. gr. et lat. de Morée* II 1836, 148, 42, *Expéd. de Morée* II 79, 21, *Voy. Expl.* II 183 a.

a Ι Ш Ε Λ Υ Σ Ι Ν Ε Ι Κ
Φ Ι Λ Α Δ Ε Λ Φ Ο Σ Κ Α
Δ Α Μ Ο Σ Θ Ε Ν Ε Ι Α
b Λ Υ Σ Ι Ν Ε Ι Κ Ο Υ Π Ш Ε Γ Ο
Γ Ι Π Π Ι Δ Α Ν Φ Ι Λ Α Δ Ε Λ Φ
\ Υ Σ Ι Ν Ε Ι Κ Ο Υ Υ Ι Ο Ν Τ Ϲ

a Π(όπλιος) Μέ(μμιος) Λυσινεικ[ης]
Φιλάδελφος κα[ὶ]
Δαμοσθένεια
b Λυσινείκου Πό. Μέ(μμιον) Γο[ρ-]
γιππίδαν Φιλάδελφον
Λυσινείκου υἱὸν τὸ[ν]
[ἀδελφὸν - - - -]

510 ʻIn fragmine arae vel basis rotundaeʼ, olim Spartae in museo. Ed. Roß Inscr. Gr. ined. I 45.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥϹ

Καλλικράτουϲ.

---

511 ʻʼϲ τῇ Γουδένῃ in ecclesia D. Cyriacaeʼ ad Eurotam inter Spartam et Pharin. Fourmont p. 61 verso (CIG 1474). Edd. Leake *Travels in Morea* 16, Le Bas ex Lenormantii apographo *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 160, 48 et *Expéd. de Morée* III 56, 3. Exscripsit Roß in diarium a. 1834 et 1840 (cf. Inscr. Gr. ined. I p. 15). Rossii apographum a. 1834 factum expressi. Quas litteras lineis significavi, ex aliis apographis hausi.

ΔΕΞΙΜΑΧΟΥΑΜΥΚ
ΟΥΕΚΑΤΟΝΒΕΟ
ΝΕΙΑΠ
ΛΩΝΟϹΠΡΟϹΟΔΟ
ΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

- - - - - - - - - - - - -
- - - Δεξιμάχου Ἀμυκ[λαίου -]
- - - ου Ἑκατονβέο[ϲ - - -]
- - - - -νει ἀπ[ὸ τῶν ἱερῶν]
[τοῦ Ἀπόλ]λωνοϲ προϲόδ[ων ἀνέθηκε]
vac.? κατὰ τὸν νόμον.

Var. lect. Vs. 2. ΕΚΑΤΟΝΒΕΟΒ Fourmont, Lenormant. || 3 ΓΕΙΣΑΤΟ Lenormant. || 4 ΠΡΟϹΟ Fourmont, Lenormant, Roß 1840.

Vs. 1 Fraenkel supplevit in schedis; Ἀμ[υκλαῖ|τ]ου Le Bas. || 2 ʻἙκατομβεὺϲ est mensis Laconicus; sed an hic nunc intelligendus sit, ignoramus.ʼ Boeckh. || 3. 4 suppl. Fraenkel, Hiller.

---

512 ʻIn fundamentis turris parvae ad occidentalem plagam sitae.ʼ Fourmont fol. 79 verso et p. 210 verso (CIG 1396). Cf. Foucart *Expl.* II 159 ad n. 319.

. ΓΟΛΙΣ
. . . .
ΛΙΟ.ΛΛ. . . . . .
. . Ο . . . .
. . . .
.ΑΙΕΛΛΑΔ. . . . .
ΤΩΝΕΛΛΗ. . . .
ΑΠΟΤΟΥΚΟΙΝϹ. . .
ΤΩΝΑΧΑΙΩΝΑΡΕ
ΤΗΣΧΑΡΙΝ

[Ἡ] πόλιϲ
[Τιβ. Κλαύδιον]
[Ϲ]αιθ[ί]δα[ν Καιλι-]
[αν]ὸ[ν ἀρχιερέα]
[τῶν Ϲεββ. διὰ βίου]
[κ]αὶ Ἑλλαδ[άρχην]
τῶν Ἑλλή[νων]
ἀπὸ τοῦ κοινο[ῦ]
τῶν Ἀχαιῶν ἀρε-
τῆϲ χάριν.

Supplevi, vs. 5 Foucart; quod idem putabat nomen honorati fuisse Tib. Claudium Saethidam, mihi probatur. Fuit enim Saethidas ἀρχιερεὺϲ τῶν Ϲεββ. καὶ Ἑλλαδάρχηϲ (n. 1443 et *Journ. Hell. Stud.* XXV 1905, 43).

---

513 Slavochorii. Lapis quadratus a. 0,36, l. 0,22, olim Spartae iuxta templum Lycurgi. Fourmont fol. 61 et 206 (CIG 1404). Edd. Leake *Travels in Morea* 14, Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 720, 14, *Voy.* II 225, C. Keil ex schedis Welckeri *Mus. Rhen.* XIV 1859, 525 (cf. Vischer *Arch. und epigr. Beiträge* p. 27 = *Kl. Schriften* II 43.) Sequor Fourmontium; quae apud eum solum leguntur, uncis inclusi, lineis significavi subductis, quae adhuc leguntur. Habeo enim in schedis apographum Schröderi.

vac.
..ΑΤΟΝΘΕΟΠΡΟΠΙΟΝ
..[Ε]ΚΝΕΑΣΗΛΙΚΙΑΣ
[Ε]ΚΑΙΑΡΕΤΗΣΕΠΕΙ
ΗΣΠΑΡΤΗ

1 [Τὸν εὐγενέστ]ατον Θεοπρόπιον - - 2 [. . . . . τὸν] ἐκ νέαϲ ἡλικίαϲ [πολιτευόμενον ἄριϲτα 3 . . . . τ]ε καὶ ἀρετῆϲ ἕ[ν]εκ[εν]· 4 *vac.* ἡ Ϲπάρτη.

Vs. 1 supplevit C. Keil probante Foucartio ad Le Bas 225. || 3 Wil.

---

514 Lapis quadratus, olim in muro meridionali. Fourmont fol. 79 et p. 181 verso (CIG 1410 [Meister *SGDI* 4470]).

ΦΙΛΟΚΡΑΤΙΑΚΑΙ
ΚΑΛΛΙΚΛΕΙΔΑΣ
ΟΙΚΑΛΛΙΚΛΕΙΔΑ
ΨΑΛΛΙΚΛΕΙΔΑ
ΤΟΝΠΑΤΕΡΑ
ΣΕΒΕΙΑΣΧΑΡΙΝ

Φιλοκράτια καὶ
Καλλικλείδαϲ
οἱ Καλλικλείδα
[Κ]αλλικλείδα[ν]
τὸν πατέρα [εὐ-]
ϲεβείαϲ χάριν.

---

515 Stela longa nullo ornamento imbuta. Amyclis in templo Apollinis. Fourmont p. 125 verso et p. 206 (Raoul-Rochette Epist. ad Aberd. tab. III n. 2 p. 128 sqq., CIG 1338 [Meister *SGDI* 4520, cf. Pareti *Rendiconti* 1910, 459]).

ΔΑΜΑΤΡΙΟΝΑΡΙϹΤΑΝΔΡΟΥΜΙϹΟ..
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝΑΜΥΚ..ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΜΕϹϹΑΝ...ΚΑΙΑΡΓ...Κ..ΠΑΤΡΑΙΟΟΝ
ΚΟΡΙΝ...ΚΑΙϹΙΚΥΟΟΝΚΑΙΕΦ..
ΚΑΙΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΙΤΟΟΝΚΑΙΤΟΟΝ
ΑΛΛΟΟΝΞΕΝΟΟΝ
ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕϹΚΑΙΠΑΡΕΠΙΔΑΜΟΥΝΤΕϹ
ΕΝ...ΚΛΕΙϹΑΡΕΤΑϹΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑϹΚΑΙΤΑϹΠΡΟϹ
ΤΟΥϹΘΕΟΥϹΕΥϹΕΒΕΙΑϹΑΝΕΘΗΚΑΝ
ΑΠΟΛΛΟΟΝΙ

Δαμάτριον Ἀριϲτάνδρου Μεϲο[άταν],
ἐπιμελητὴν Ἀμυκ[λῶν] γενόμενον,
Μεϲϲαν[ίων] καὶ Ἀργ[είων] κ[αὶ] Πατραίων [καὶ]
Κορινθ[ίων] καὶ Ϲικυων(ίων) καὶ Ἐφ - -
καὶ Μεγαλοπολειτῶν καὶ τῶν
ἄλλων ξένων [οἱ]
κατοικοῦντεϲ καὶ παρεπιδαμοῦντεϲ
ἐν [Ἀμύ]κλ[α]ιϲ ἀρετᾶϲ ἕνεκεν
καὶ καλοκαγαθίαϲ καὶ τᾶϲ πρὸϲ
τοὺϲ θεοὺϲ εὐϲεβείαϲ ἀνέθηκαν
Ἀπόλλωνι.

ΟΟ scriptum pro Ω. Vs. 4 ex altero apographo (p. 206) additum est. Vs. 1 Μεϲοάταν supplevit Raoul-Rochette. ʻTitulus imperatorum aetate scriptus estʼ (Boeckh).

---

516 Basis marmoris communis, olim ʻSpartae iuxta theatrumʼ. Fourmont p. 1 verso et fol. 183 (CIG 1415).

ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΙΠΠΑΡΧΟΝΤΙΒΕΡΙ
ΟΣΚΛΑΥΔΙΟΣ.ΑΤ..ΙΣ
ΚΑΙΤΙΤΟ` . . . . . ΤΑΟΥ
ΙΟΣΛΟΝ. . . . ΣΟΙΚΑΕ
ΑΝΔΡΟΥ. . . . . ΑΙΟΝΕΥ
ΕΡΓΕΤΗ.

1 Τιβέριον Κλαύδιον 2 Ἵππαρχον Τιβέρι 3 οϲ Κλαύδιοϲ . ατ . [η]ϲ 4 καὶ Τίτοϲ [Ὀκ]ταού 5 ιοϲ Λον[γεῖνο]ϲ οἱ Καϲϲ 6 άνδρου [τὸν ἴδ]ιον εὐ 7 εργέτη[ν].

Supplevit Boeckh.

517 Basis infra supraque cymatiis ornata, olim Spartae ante theatrum. Fourmont p. 1 et 210 (CIG 1400).

Η Π Ο Λ Ι Σ
. . . .
. . . .
. . .
. .
. . . Λ Ε Θ Ω Ν Ι . . . .
Κ Α Ι Τ Η Σ Α Λ Λ . Ι ∖ . . . Ι Α
. . . Σ Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν
Π Ρ Ο Σ Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Ο Ν
. . . Ν . . Θ ∩ Ν Ι Ι
. . Ο Π Λ Τ Ι Θ Υ / ∖ Υ
. Ο̣ Υ ∧ Λ Ι Κ Ρ Α Τ
. . . . Ο . . . . ˈ Ε Ν Η

[1]Ἡ πόλις *vacant 4 versus* [6]. . . λεθων - - [7]καὶ τᾶς ἄλλη̣[ς συμπ̣]ά[8][ση]ς ἀρετᾶς ἕνεκεν, [9]προσδεξαμένω̣ν [10][τὸ ἀ]ν[άλ]ω̣[μα τ]ῶ̣ν γ̣[ονέων] [11]. . οπ̣α̣τρ̣ου/ [12][τ]ο̣ῦ Δ̣α̣ικράτ[ους] [13][καὶ] . ο . . . . ˈ ενη.

Var. lect. Fourmont p. 210 descripsit vs. 11 - - απλτιουινυ.

---

518 Basis rotunda, in qua statua aliqua erat posita, cuius pars inferior adhuc exstat, inventa prope 'Leonidae sepulcrum'; a. 0,13, diameter 0,42; litterae a. 0,02—0,03. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 467, 21; cf. Woodward XV 1909, 105.

Κ Λ Λ Υ Λ Π Ο̣ Ι	Κλαύ(διος) Ἀπο̣ˈ[- - -]
Κ Λ Λ Ι Σ Τ Ο Ν Ε Ι Κ Η Ι	Καλλιστονείκη[ν̣ τὴν]
Θ Υ Γ Λ Τ Ε Ρ Λ	θυγατέρα.

Var. lect. Vs. 1 Cave suppleas Ἀπο[λλ - -]. Woodward.

---

519 '῾Σ τῷ Σλαβοχωρίῳ prope templum Minervae', ubi n. 607. Fourmont fol. 114 verso (CIG 1403).

	- - - - - - - -
Ω Μ Α	[προσδεξαμένων τὸ]
Δ Ι Ω Ν Α Ν Π Π Α .	[ἀνάλ]ωμα [ἐκ τῶν ἰ-]
Κ Α Ι Π Ρ Α Τ Ο Λ Α Τ .	δίων Ἀντιπά[τρ̣ου]
Υ Ι Ω Ν	καὶ Πρατόλα τ[ῶν]
	υἱῶν.

Ἀντιπάτρου in vs. 3 restituit Fraenkel, cetera Boeckh.

---

520 Lapis quadratus marmoris caerulei, a. 0,86, l. 0,53, cr. 0,41. Litterae a. 0,04. Fourmont fol. 83 verso (CIG 1413). His diebus lapis in muro Byzantino prope theatrum comparuit; cf. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 478. Quae hodie iam non exstant, linea subducta significavi.

Ι Ο Υ Λ Ι Α Τ Ε Τ Ε Ι Μ Α Μ Ε	Ἰουλία Τετειμαμέ-
Ν Α Γ̄Α Ι Ο Υ Λ ˈ Ο Ν Κ Ρ Α Τ Η	να Γά(ϊον) Ἰούλ̣ι̣ον Κρατή-
Σ Ι Π Π Ο Ν Τ Ο Ν Ε Α Υ	σιππον τὸν ἑαυ-
Τ Η Σ Α Ν Δ Ρ Α	τῆς ἄνδρα.

---

521 Ex schedis Fourmontii (CIG 1414).

Φ Α Β Ι Ο Ν	Φάβιον
Θ Ι C Β Ι Α Ν Ο Ν	Θισβιανὸν
Μ Ο Υ Ν Α Τ Ι Α	Μουνατία
C Α Β Є Ι Ν Α	Σαβεῖνα
Ι Γ Υ Ν Η Ι	ἡ̣ γυνή[[ι]].

---

522 Anaglyphum viri stantis aëtomate ornatum; Fourmont fol. 37, 38, 165, 209 (CIG 1411).

Κ Λ Є Ω Ν Ι Κ Λ Α Ν Ε Ο Ν Κ Ε Υ Ν Ω Ι Δ Ι Ω Ν Υ ~ Ι Ω . . .
Ε Ι Ο Ν Υ Ν Ι Κ Ω Α Ν Ε Ν Α Ι Ο ˈ ι Υ ι Ο Ι Κ Α Ι Ε Ν Γ Η Ν Ε Η Α - - - -
- - . . . Σ Ϛ Π Α Τ Ε Ρ Α

Κλεωνίκα̣ ἀνέθ̣[η]κε [ἐκ] τ̣ῶ(ν) ἰδίων
. . . . [τ]ὸ̣ν̣ υἱὸ̣ν̣ καὶ Є[ὔ]γ[ε]ν - -
[τὸν ἑαυτῆ]ς πατέρα.

Var. lect. Vs. 2 init. ΟΝΥ . . ΝΙΚ Fourmont p. 38 et fol. 165, 209. || 2. 3 ΓΗΝ|ΕΗΑ idem p. 38 et fol. 209.

'Κλεωνίκα̣ ἀνέθ̣[η]κε [ἐκ] τ̣ῶ[ν] ἰδίων etc. In fine est πατέρα.' Boeckh.

---

523 Fragmentum, ut videtur undique mutilatum. Edd. Leake *Travels in the Morea* 15 (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 351).

Λ Υ Κ Ω Ν Ο Σ *vac.* Μ Α	- - - - Λύκωνος, Μα- -
Ο Υ Β Ο Α Γ Ο Σ Ι Ε Ρ Ο Ν Ε Ρ Ω	- - - - ου βοαγὸς ἱερονε[ίκης]
Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ Τ Η	- - - - ος ἀριστοπολειτευτή[ς].
vacat	
Μ Α Χ Ο Υ Ε Π Ο Ι Ε Ι	- - - - μάχου ἐποίει.

---

524 *Sur une corniche à demi capée.* Prope templum Lycurgi. Fourmont fol. 95, idem p. 193 lapidis formam delineavit (CIG 1399).

Η Π Ο Λ Ι C Η Π Α Π
. Λ Ο Γ Ι Σ Τ Ε Υ Ο Ν Τ Ο Σ Ψ Η C Κ Ο Λ Τ Ο Υ Κ Ρ Α .
Τ Ο Σ Β Ι Τ Ε Λ Λ Ι Ο Υ Β Α Λ Є Ρ Є Ι Ν Ο Υ Π Α ⁝ ⁝ ⁝ .

Ἡ πόλις ἡ Πα[τρέων]
λογιστεύοντος [τ]ῆς κολ(ωνίας) τοῦ κρα[τίστου]
[κόμη]τος Βιτελλίου Βαλερείνου Πατρ̣[έως?]

Restituerunt Wil., Wilh. λογιστὴς i. q. curator. Cf. Mommsen *Staatsrecht* II 1082.

525—540. Aetate Aureliorum tituli non antiquiores habendi sunt.

525 Basis marmoris cani, muro Byzantino inserta, a. 1,10, l. 0,47; litterae a. 0,03, in vs. primo 0,06. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 128, 55.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Τ Ο Ν Α Ξ Ι Ο Λ Ο Γ Ω Τ Α Τ Ο Ν
Φ Λ Α Ο Υ Ι Ο Ν Α Σ Κ Λ Η Π Ι Α Δ Η Ν
Τ Ο Ν Κ Α Ι Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Ν Ε
Κ Α Ι Σ Α Ρ Ε Α Τ Η Σ Π Α Λ Α Ι Σ Τ Ε Ι Ν Η Σ
Σ Υ Ρ Ι Α Σ Π Α Ι Δ Ε Ι Α Σ Τ Ε Κ Α Ι Σ Υ Μ
Π Α Σ Η Σ Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α Ε
Π Ρ Ο Σ Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Ο Υ Τ Ο Α Ν Α
Λ Ω Μ Α Τ Ι Β Κ Λ Α Υ - Σ Π Α Ρ Τ Ι Α Τ Ι Κ Θ
Τ Ο Υ Β Ρ Α Σ Ι Δ Ο Υ Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Θ Ε
Α Σ Ρ Ω Μ Η Σ Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Δ Ι Σ
Τ Ω Ν Σ Ε Β Α Σ Τ Ω Ν Κ Α Ι Τ Ω Ν
Θ Ε Ι Ω Ν Π Ρ Ο Γ Ο Ν Ω Ν Α Υ Τ Θ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ Τ Ο Υ
Τ Ο Υ Φ Ι Λ Ο Υ

Vs. 5 extr. ΝΗ in ligatura.

Ἡ πόλις
τὸν ἀξιολογώτατον
Φλαούιον Ἀσκληπιάδην
τὸν καὶ Ἀλέξανδρον
Καισαρέα τῆς Παλαιστείνης
Συρίας παιδείας τε καὶ συμ-
πάσης ἀρετῆς ἕνεκα,
προσδεξαμένου τὸ ἀνά-
λωμα Τιβ(ερίου) Κλαυ(δίου) Σπαρτιατικοῦ
τοῦ Βρασίδου, ἱερέως θε-
ᾶς Ῥώμης, ἀρχιερέως δὶς
τῶν Σεβαστῶν καὶ τῶν
θείων προγόνων αὐτοῦ,
ἀριστοπολειτευτοῦ,
τοῦ φίλου.

Vs. 13 αὐτοῦ pro αὐτῶν per errorem lapicidae scriptum esse adnotavit Woodward.

De Tib. Claudio Spartiatico Brasidae I f. v. stemma, quod ad n. 589 proposui.

---

526 Basis marmoris cani, a. 1,58, l. 0,51, muro Byzantino inserta. Litterae a. 0,035 apicibus ornatae. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 130, 56.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Μ Α Υ Ρ Α Γ Α Θ Ο Ν Κ Α Ι Ω Σ
Χ Ρ Η Μ Α Τ Ι Ζ Ε Ι Α Ι Ω Ν Ι Ο Ν
Σ Ε Ι Τ Ω Ν Η Ν Ε Ν Σ Π Α
Ν Ε Ι Σ Ε Ι Τ Ω Ν Η Σ Α Ν Τ Α
Φ Ι Λ Ο Τ Ε Ι Μ Ω Σ Τ Ε Κ Α Ι
Δ Α Ψ Ι Λ Ω Σ Π Ρ Ο Σ Ε Μ Ε
Ν Ο Υ Τ Ο Α Ν Α Λ Ω Μ Α
Τ Ι Β Κ Λ Π Ρ Α Τ Ο Λ Α Ο Υ
Τ Ο Υ Β Ρ Α Σ Ι Δ Ο Υ
Τ Ο Υ Φ Ι Λ Ο Υ

[1] Ἡ πόλις [2] Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Ἄγαθον, καὶ ὡς [3] χρηματίζει, αἰώνιον [4] σειτώνην, ἐν σπά[5]νει σειτωνήσαντα [6] φιλοτείμως τε καὶ [7] δαψιλῶς, προσε-μέ[8]νου τὸ ἀνάλωμα [9] Τιβ(ερίου) Κλ(αυδίου) Πρατολάου [10] τοῦ Βρασίδου [11] τοῦ φίλου.

σειτώνης nominatur civis, qui in frumenti penuria civibus frumentum distribuendum curat; cf. Francotte *Mélanges Nicole* 135. Titulum post medium secundum saeculum incisum esse docet nomen Aurelius. Itaque Ti. Claudius Pratolaus idem est atque 497, 498, 589.

527 Basis ornata cymatiis, a. 1,44, l. 0,51, cr. 0,47. 'Spartae ante theatrum.' Fourmont p. 32 verso et 187 (CIG 1350). Litterae a. 0,04—0,05. Lapis comparuit; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 89.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Μ Α Υ Ρ Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Σ Ι Θ
Σ Ω Σ Ι Π Ο Λ Ι Δ Ο Σ Σ Ω
Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Η Σ Τ Ε Κ Α Ι
Α Ν Δ Ρ Ε Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν
Κ Α Ι Τ Η Σ Ε Ν Τ Ο Ι Σ Π Α Τ Ρ Ι Ο Ι Σ
Λ Υ Κ Ο Υ Ρ Γ Ε Ι Ο Ι Σ Ε Θ Ε Σ Ι Ν
Ε Υ Ψ Υ Χ Ι Α Σ Κ Α Ι Π Ε Ι Θ Α Ρ
Χ Ι Α Σ Χ Α Ρ Ι Ν Π Ρ Ο Σ Δ Ε
Ξ Α Μ Ε Ν Ο Υ Τ Ο Α Ν Α Λ Ω Μ Α
Τ Ο Υ Α Ξ Ι Ο Λ Ο Γ Ω Τ Α Τ Ο Υ
Τ Ι Β Κ Λ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Τ Ε Λ Ο Υ Σ
Τ Ο Υ Σ Π Α Ρ Τ Ι Α Τ Ι Κ Ο Υ Β
Τ Ο Υ Β Ο Α Γ Ο Υ

Var. lect. Vs. 6 Τ et Ρ in ligatura.

Ἡ πόλις
Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Ἀφροδείσιον
Σωσιπόλιδος σω-
φροσύνης τε καὶ
ἀνδρείας ἕνεκεν
καὶ τῆς ἐν τοῖς πατρίοις
Λυκουργείοις ἔθεσιν
εὐψυχίας καὶ πειθαρ-
χίας χάριν. προσδε-
ξαμένου τὸ ἀνάλωμα
τοῦ ἀξιολογωτάτου
Τιβ(ερίου) Κλ(αυδίου) Ἀριστοτέλους
τοῦ Σπαρτιατικοῦ
τοῦ βοαγοῦ.

Vs. 12. 13 Boeckhius intellegebat Aristotelem Spartiatici f. Spartiatici n. At obstat illi opinioni, quod post Σπαρτιατικοῦ deest articulus τοῦ, qui semper ex horum titulorum usu ponitur.

Aristoteles Spartiatici f. idem esse videtur atque gymnasiarchus 528, 529, unde apparet titulum aetate M. Aurelii vel Commodi esse scriptum (v. n. 531).

---

528 Basis supra et infra cymatiis imbuta, olim prope turrim meridionalem. Fourmont p. 78 verso et fol. 206 (CIG 1349).

Η Π Ο Λ Ι Σ
Τ Ι Β Κ Λ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Τ Ε /
Φ Ι Λ Ο Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Κ Α Ι Φ
Λ Ο Π Α Τ Ρ Ι Ν Α Ι Ω Ν Ι Θ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ Τ
. Ͻ Ν Ι Ο Ν Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι .
. . Ͻ Ν Μ Ε Τ Α Δ Ι Ο Ν Υ
. . . . Π Ο Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω
. . . . . ^ Ι Λ ^ Σ Π . .

Var. lect. Vs. 3 extr. ΦΙ Boeckh.

Ἡ πόλις
Τιβ(έριον) Κλ(αύδιον) Ἀριστοτέλ[η]
φιλοκαίσαρα καὶ φι-
λόπατριν, αἰώνιον
ἀριστοπολειτευτ[ήν, αἰ-]
ώνιον γυμνασί[αρ-]
[χ]ον μετὰ Διονυ[σίου],
[. . ἀ]πὸ Ποσειδῶ[νος]

Vs. 7. 8 γυμνασί[αρχ]ον μετὰ Διονυ[σίου, ἱερέα, . . ἀ]πὸ Ποσειδῶ[νος] legebat Boeckh, qui promit ex n. 529, ubi haec leguntur Μ. Αὐρήλιον Ἀριστοκράτη - - - - αἰώνιον γυμνασίαρχον μετὰ Διονυσίου καὶ Ἀριστοτέλους. Titulus paullo antiquior habendus est, cum Aristocratis in numero gymnasiarchorum non fiat mentio. De Tib. Claudio Aristotele v. n. 531.

529 Basis cum cymatiis, olim inter turrim magnam et portam orientalem. Exscripserunt Cyriacus fol. 104 et Fourmont p. 96 verso et p. 211. Edd. Epigrammata - - Cyriaci Anconitae XXXVIII 249; ex suis ac Cyriaci schedis Murat. Tom. II p. DXLVIII, 2 (CIG 1353). Lapis interiit; frustulum vidit Spartae Roß Inscr. Gr. ined. I 16, quod huius tituli partem esse agnovit Roehl *Jahrb. f. Philolog.* 111, 1875, 398. Dedi Fourmontii apographum; quae ex Cyriaco hausi, lineis subnotavi. Cf. Sabbadini *Miscell. Ceriani* 205.

Η Π Ο Λ Ι Σ
ΜΑΥΡΗΛΙΟΝΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗ
ΔΑΜΑΙΝΕΤΟΥΙΕΡΕΑΚΑΤΑ
ΓΕΝΟΣΑΠΟΗΡΑΚΛΕΟΣ·ΜΗ
ΑΠΟΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝΜΔΑΙΩ
ΝΙΟΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝΜΕΤΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΚΑΙΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΣ
ΚΑΙΠΟΛΙΤΗΝΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΧΟΝΑΣΥΝΚΡΙΤΟΝΠΡΟΣΔΕ
ΣΑΜΕΝΩΝΤΟΑΝΑΛΩΜΑ
ΤΩΝΠΡΟΣΤΑΝΤΩΝΕΝΤΩ
ΓΥΜΝΑΣΙΩφΙΛΩΝΜΕΜΜΙΟ
ΕΥΤΥΧΟΥΤΟΥΒ-ΜΑΥΡΗΛΙΟ
ΑΡΕΤΩΝΟΣΤΟΥΒ·ΑΒΙΔΙΟΥ
ΣΑΠΥΤΟΥΤΟΥΕΥΤΥΧΑ

Ἡ πόλις
Μ(ᾶρκον) Αὐρήλιον Ἀριστοκράτη
Δαμαινέτου ἱερέα κατὰ
γένος, ἀπὸ Ἡρακλέος μη΄,
ἀπὸ Διοσκούρων μδ΄, αἰώ-
νιον γυμνασίαρχον μετὰ
Διονυσίου καὶ Ἀριστοτέλους,
καὶ πολίτην καὶ γυμνασίαρ-
χον ἀσύνκριτον, προσδε-
ξαμένων τὸ ἀνάλωμα
τῶν προστάντων ἐν τῷ
γυμνασίῳ φίλων Μεμμίου
Εὐτύχου τοῦ β΄, Μ(άρκου) Αὐρηλίου
Ἀρέτωνος τοῦ β΄, Ἀβιδίου
Σα[τ]ύ[ρ]ου τοῦ Εὐτυχᾶ.

Var. lect. Fourmontii. Vs. 3 ΤΟΥ.ΡΕΛ || 4 med. ΑΝΟ || 10. 11 ΣΑΜΕΝΟΝΠΡΟΣΤΑΝΤΩΝΕΝΤΩ || 12 extr. ΜΕΜΜΟ || 15 ΣΑΤΤΥΤΟΥ Cyr. ΣΑΤΤΙΤΟΥ Mur.

Vs. 15 Σατύ[ρ]ου ex Boeckhii commentario hausi, qui quidem hoc supplementum non posuit.

Aetatis M. Aurelii vel Commodi, cum Aristoteles, qui vs. 7 affertur, Tib. Claudius Aristoteles sit intelligendus; v. n. 531.

---

530 'In Lacedaemonia ad marmoream basim.' Exscripsit unus Cyriacus. Edd. Epigrammata - - Cyriaci Anconitae XXXVIII 250 (Muratori Tom. II p. DXLIX, 1, CIG 1355). Textum ex Cyriaco hausi.

ΗΠΟΛΙΣ
Μ.ΑΥΡ.ΠΑΝΚΡΑΤΙΔΑΝΕΛΛΑΝΙΚΟΥ
ΤΟΝΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΟΝΠΟΛΙΤΗΝ
ΕΑΥΤΗΣΚΑΙΒΟΥΛΕΥΤΗΝΕΥΝΟΙΑΣ
ΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΧΑΡΙΝ
ΗΝΕΝΤΟΙΣΧΡΗΣΙΜΩΤΑΤΟΙΣΕΠΕΔΕΙΞΑΤΟ
ΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΟΥΤΟΑΝΑΛΩΜΑ
ΤΟΥΠΑΝΤΑΡΙΣΤΟΥΜ.ΑΥΡΗΛ.ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΟΥΔΑΜΑΙΝΕΤΟΥΙΕΡΕΩΣΚΑΛΛΙΞΕΝΟΣΜΗΑΠΟ
ΗΡΑΚΛΕΟΥΣΜΔΑΠΟΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝ
ΤΟΥΦΙΛΟΥ

Ἡ πόλις
Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Πανκρατίδαν Ἑλλανίκου,
τὸν εὐγενέστατον πολίτην
ἑαυτῆς καὶ βουλευτήν, εὐνοίας
καὶ φιλοτιμίας χάριν,
ἣν ἐν τοῖς χρησιμωτάτοις ἐπεδείξατο,
προσδεξαμένου τὸ ἀνάλωμα
τοῦ παντaρίστου Μ(άρκου) Αὐρηλ(ίου) Ἀριστοκράτους
τοῦ Δαμαινέτου, ἱερέως κα[τ]ὰ [γ[[ξ]]]ένος, μη΄ ἀπὸ
Ἡρακλέους, μδ΄ ἀπὸ Διοσκούρων,
τοῦ φίλου.

M. Aurelium Aristocratem Damaeneti f. aetate Marci Aurelii vel Commodi vixisse contra Boeckhium exposui ad n. 531. Itaque nego M. Aurelium Pancratidam Hellanici f. esse fratrem M. Aurelii Aristotelis Hellanici f. Hic intra annos 214 et 217 fuit, ut probat n. 1243; immo duos Hellanicos distinguo. In hac sententia confirmor titulo n. 61, ubi vs. 4 legitur ὁ δεῖνα - - Ἀρχίδα μϛ΄ ἀφ' Ἡρακλέους, qui [ἐπὶ Μ. Οὐ]λπίου Ἀφθονήτου munere ephori functus est. Cum Aphthonetus aetate Hadriani paullo post Aristobulum iam ad patronomi munus pervenerit, colligi potest Aurelium Aristocratem, quippe qui quadragesimus octavus ἀπὸ Ἡρακλέους designetur, Marco Aurelio vel Commodo floruisse. Cf. ad n. 531.

---

531 'Spartae in vetere urbe inter turrim magnam et portam orientalem'; Fourmont fol. 96 verso et 213 verso (CIG 1354). Tabula marmoris albi, a. 0,46, l. 0,58, inaedificata in pavimento ecclesiae Ἁγ. Δημητρίου, quae est in vico Τσεραμιό meridiem et occidentem versus a Sparta sito. His diebus denuo inventa est, supra infraque truncata. Litterae a. 0,04, versuum distantia 0,01. Exscripsit Prott. Quae plura viderat Fourmontius, lineis subductis significavi. (Cf. quae notavit Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 140.) *Ect.* Prottii.

ΗΠΟΛΙΣ
ΛΥCΙΠΠΟΝΔΑΜΑΙ
ΝΕΤΟΥφΙΛΟΚΑΙCΑΡΑ
ΚΑΙφΙΛΟΠΑΤΡΙΝΤΑΤΕ
ΑΛΛΑΚΑΛΩCΠΟΛΕΙΤΕ
ΟΜΕΝΟΝΚΑΙΥΠΕΡΒΑ
ΛΟΜΕΝΟΝΤΟΥCΚΑΘ
ΑΥΤΟΝΕΝΤΗΤΗCΓΥ
ΜΝΑCΙΑΡΧΙΑCφΙΛΟΤΕΙ
ΜΙΑΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕ
ΝΟΥΤΟΑΝΑΛΩΜΑΓΑΙΟΥ
ΛΙΟΥΑΓΗΤΟΡΙΔΑ

[1]Ἡ πόλις [2]Λύσιππον Δαμαι[3]νέτου φιλοκαίσαρα [4]καὶ φιλόπατριν τά τε [5]ἄλλα καλῶς πολειτευ[6]όμενον καὶ ὑπερβα[7]λόμενον τοὺς καθ' [8]αὑτὸν ἐν τῇ τῆς γυ[9]μνασιαρχίας φιλοτει[10]μίᾳ, προσδεξαμέ[11]νου τὸ ἀνάλωμα Γα. [[Ἰ]ου[12]λίου Ἀγητορίδα.

Lysippum Damaeneti f. habes patronomum n. 680, ubi item φιλόκαισαρ καὶ φιλόπατρις designatur. Qua de causa Tod unum eundemque virum intellexit (*Ann. Br. Sch.* X 1904, 71). Sane recte. Patrem Damaenetum redire censet Boeckhius in n. 529, ubi M. Aurelius Aristocrates Damaeneti f. una cum Dionysio et [Tib. Claudio] Aristotele affertur, et 530, quos titulos aetati Caracallae tribuit Todio probante. In hac autem re a viro doctissimo dissentio. Agetoridas enim, qui impensas in statuam Lysippi fecit 531, nemo alius est nisi patronomus 39 et 71, ut iam Boeckhius perspexerat. Hic autem, ut e conspectu patronomorum elucet, altera parte saeculi secundi floruit. Unde sumendum est Aristocratem nomen Aurelium non a Caracalla derivasse sed ab imperatore Marco Aurelio aut Commodo. Huic opinioni optime respondent, quae de Ti. Claudio Aristotele enucleari possunt, quem eundem esse arbitror atque Ti. Claudii Spartiatici filium, socerum P. Memmii Pratolai qui et Aristocles. Cum hic Pratolaus loco divi Lycurgi ±190/200 patronomi munus gesserit 542, socer Aristoteles ± 160/170 floruisse videtur. Cf. stemma Claudiorum ad n. 589 et Memmiorum ad n. 537.

532 Basis fracta, olim 'iuxta theatrum et turrim meridionalem'. Fourmont fol. 78 et 215 verso (CIG 1401).

ΠΑΤΡϹ
ΠΡΟΣΔΕΞΑ........
ΤΟΑΝΑΛΩΜΑ
ΟΛΟΓΟΤΑΤΝ
..ΚΙΟΥΑΥΡ
.....ΙΣΝΟΜ......

- - - - - - - - -
- - πατρο[νόμον,]
προσδεξα[μένων]
τὸ ἀνάλωμα [τῶν ἀξι-]
ολογωτάτ(ω)ν [νομοφυ(λάκων)]
[Λου]κίου Αὐρ[(ηλίου) - -,]
[πρέσβεω]ς νομ[οφυλάκ(ων),]
- - - - - - - - -

Supplementa pleraque sunt Boeckhii praeter vs. 5 [Λου]κίου. Aetati L. Aurelii Veri titulus tribuendus esse videtur.

---

533 Basis cymatiis ornata a Fourmontio visa in fundamentis turris orientalis. Exscripsit idem fol. 191 verso et fol. 213 (CIG 1327). Fragmentum inferius nuper repertum est; cf. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 140.

ΑΠΟΛΙΣ
ΤΙΒΚΛΑΥΤΙΒΕΡΙΟΥΦΡΟΝ
ΤΕΙΝΟΥΥΙΟΝΚΥΡΕΙΝΑ
ΦΡΟΝΤΕΙΝΟΝΝΙΚΗΡΑ
ΤΟΝΣΟΔΑΛΙΝΑΔΡΙΑΝ
ΛΙΝΤΩΝΔΕΚΑΑΝΔΡΩΝ
ΤΩΝΑΦΟΝΙΚΑΔΙΚΑ
ΣΑΝΩΝΧΕΙΛΙΑΡΧΟΝ
ΠΛΑΤΥΣΗΜΟΝΛΕΓΙΩ
ΝΟΣΔΦΛΑΒΙΑΣΤΑΜΙΑΝ
ΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝΕΠΑΡ
ΧΕΙΑΣΑΧΑΙΑΣΕΠΙΤΩΝΥ
ΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝΤΗΣΣΥΝ
ΚΛΗΤΟΥΚΑΝΔΙΔΑΤΟΝΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΜΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΑΓΟΡΑΝΟ
ΜΟΝΚΟΥΡΑΛΛΑΙΟΝΣΤΡΑ
ΤΗΓΟΝΡΩΜΑΙΩΝ

post 172 p. Chr. n.

Ἁ πόλις
Τιβ(έριον) Κλαύ(διον) Τιβερίου Φρον-
τείνου υἱὸν Κυρείνα
Φροντεῖνον Νικήρα-
τον, σόδαλιν Ἁδριάν[α]-
λιν, τῶν δέκα ἀνδρῶν
τῶν (τ)ὰ φονικὰ δικα-
σάν(τ)ων, χειλίαρχον
πλατύσημον λεγιῶ-
νος δ´ Φλαβίας, ταμίαν
καὶ ἀντιστρατηγὸν ἐπαρ-
χείας Ἀχαίας, ἐπὶ τῶν ὑ-
πομνημάτων τᾶς συν-
κλήτου, κανδίδατον Αὐ-
τοκράτορος Μ(άρκου) Αὐρηλίου
Ἀντωνείνου Αὐγούστου
Γερμανικοῦ, ἀγορανό-
μον κουρ[ού]λαιον, στρα-
τηγὸν Ῥωμαίων
- - - - - - - - -

Var. lect. Vs. 7 init. 'N vocis ΤΩΝ muta in Ν, item vs. 8 Ν syllabae ΣΑΝ'. Boeckh.

Eundem virum habes IG IV 588 in titulo Argivo, ubi eadem verba redeunt. Cf. quae Fraenkel illic adnotavit et Klebs Prosop. imp. Rom. I 373, 698.

---

534 Basis, olim Spartae ante theatrum. Fourmont fol. 98 verso et p. 211 verso (CIG 1360).

ΗΠΟΛΙΣ
ΤΟΝΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΟΝ
ΓΑΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΑΓΑΘΟΚΛΕ
.ΠΠΟΘΡΑΟΥΣΤΟΝ
ΠΑΤΡΟΝΟΜΟΝΠΑΣΗΣ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΚΑΙΤΗΣ
ΠΕΡΙΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΞ
ΕΥΝΟΙΑΣΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙ
ΜΙΑΣΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΗ
ΤΟΑΝΑΛΩΜΑΤΗΣΠΡΟ
ΦΙΛΕΣΤΑΤΗΣΘΥΓΑΤΡΟ.
ΑΥΤΟΥΙΟΥΛΙΑΣΕ
ΕΤΥΜΟΚΛΗΔΑΙΑΣ

Ἡ πόλις
τὸν ἀξιολογώτατον
Γάϊον Ἰούλιον Ἀγαθοκλέ[α]
[Ἱ]πποθράους τὸν
πατρονόμον πάσης
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ τᾶς
περὶ τὴν πατρίδα
εὐνοίας καὶ φιλοτει-
μίας, προσδεξαμένη[ς]
τὸ ἀνάλωμα τᾶς προ[σ-]
φιλεστάτης θυγατρὸ[ς]
αὐτοῦ Ἰουλίας
Ἐτυμοκληδ[ε]ίας.

Altera II. saec. parte. Nam Iulius Agathocles est patronomus in n. 46 post Iulium Panthalem et Claudium Brasidam. Filia eius Iulia Etymocledea commemoratur 591 uxor Tib. Claudii Aristotelis, Spartiatici f., quem Spartiaticum eundem esse censeo atque Tib. Claudium Σπαρτιατικὸν Βρασίδου (500 aliisque locis). Cf. stemma ad n. 589.

---

535 Spartae in museo n. 246. Basis marmoris caerulei. Edd. Epigrammata - - Cyriaci Anconitae XXXVIII 248, Dodwell Itin. II p. 402, ex schedis Fourmonti p. 96 verso et p. 204 (CIG 1365). Hodie exstat fragmentum, a. 0,44, l. 0,58, cr. 0,18, continens vs. 7—15, quod ediderunt Roß *Rhein. Mus.* VIII 1853, 127, 16 (= *Arch. Aufs.* II 658) sine transcriptione, Bursian *Bull. Inst.* 1854 XXXV, Tod *Cat.* Apographum e Michaelis diario anni 1860 haustum cum lapide contulit Fraenkel, qui dicit lapidis margines supra et ad sinistram ita conformatos esse, ut excepisse pateat lapides alios. Fourmontii exemplar expressi; quae adhuc servata sunt, lineis subductis significavi.

ΗΠΟΛΙΣ
ΣΕΚΠΟΜΣΠΑΤΑΛΟΝ
ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣΦΙΛΟ
ΚΑΙΣΑΡΑΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΤΟΝ
ΔΙΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝΚΑΙΠΑ
ΤΡΟΝΟΜΟΝΚΑΙΑΙΩΝΙΟΝΓΥ
ΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝΤΗΣΤΕΕΝΤΟΙΣ
ΑΛΛΟΙΣΑΠΑΣΙΝΑΥΤΟΥΠΟ
ΛΕΙΤΕΥΜΑΣΙΝΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙ
ΑΣΚΑΙΤΗΣΕΠΙΤΗΔΕΥΤΕΡΑΓΥ
ΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑΗΝΑΥΤΟΘΕΝ
ΥΠΕΣΤΗΑΣΥΝΚΡΙΤΟΥΚΑΙ
ΑΝΥΠΕΡΒΛΗΤΟΥΠΡΟΝΟΙ
ΑΣΤΕΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙΜΙΑΣ
ΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΗΣΤΟΑΝ
ΑΛΩΜΑΤΗΣΣΕΜΝΟΤΑΤΗΣ
ΚΑΙΠΑΝΤΑΠΡΩΤΗΣΓΥΝΑΙ
ΚΟΣΑΥΤΟΥΑΥΡΗΛΙΑΣΞΕΝΩΣ
ΤΗΣΕΥΤΥΧΟΥ

῾Η πόλις
Σέκ(στον) Πομ(πήϊον) Σπάταλον
᾿Αγαθοκλέους φιλο-
καίσαρα καὶ φιλόπατριν, τὸν
δὶς γυμνασίαρχον καὶ πα-
τρονόμον καὶ αἰώνιον γυ-
μνασίαρχον, τῆς τε ἐν τοῖς
ἄλλοις ἅπασιν αὐτοῦ πο-
λειτεύμασιν μεγαλοπρεπεί-
ας καὶ τῆς ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ γυ-
μνασιαρχίᾳ, ἣν αὐτόθεν
ὑπέστη, ἀσυνκρίτου καὶ
ἀνυπερβλήτου προνοί-
ας τε καὶ φιλοτειμίας,
προσδεξαμένης τὸ ἀν-
άλωμα τῆς σεμνοτάτης
καὶ πανταπρώτης γυναι-
κὸς αὐτοῦ Αὐρηλίας Ξενῶς
τῆς Εὐτύχου.

Vs. 11 ἣν αὐτόθεν ὑπέστη, qua cum sententia comparat Wilh. IG III 716 οἴκοθεν ἱερέα, ᾽Εφ. ἀρχ. III 1883, 13 γυμνασιαρχήσαντα οἴκοθεν i. e. sua impensa; cf. Dittenberger *Hermes* XX 1885, 27.

536 Basis magna marmoris albi cymatiis instructa, olim Spartae prope portam orientalem. Fourmont cod. 855 p. 12 verso et fol. 211 (CIG 1352). Vidit Roß 'ad radices arcis, orientem versus' Inscr. Gr. ined. I p. 15. Ed. Le Bas ex apographo, quod Ravoisier confecit, *Expéd. de Morée* II 67 (cf. tab. 51 I et II) et *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 97, 22, ex ipsius *Rev. arch.* I 1844, 636, 13, *Voy.* II 175. Fourmontii apographum contulit Fraenkel, qui et ipse Rossii diarium et Welckeri schedas examinavit.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Π̄ Μ Ε Μ Μ Ι Ο Ν Δ̄ Α
Μ Α Ρ Η Π̄ Μ Ε Μ Μ Ι
Ο Υ Σ Ι Δ Ε Κ Τ Α Υ Ι Ο Ν
Κ Α Λ Ω Σ Π Ε Π Ο Λ Ι
Τ Ε Υ Μ Ε Ν Ο Ν Λ Α
Β Ο Ν Τ Α Τ Α Σ Τ Η Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Π Ο Λ Ι Τ Ε Ι
Ā Σ Τ Ι Μ Α Σ Κ Α Τ Α Τ Ο Ν
Ν Ο Μ Ο Ν

῾Η πόλις
Πό(πλιον) Μέμμιον Δα-
μάρη Πο(πλίου) Μεμμί-
ου Σιδέκτα υἱόν,
καλῶς πεπολι-
τευμένον, λα-
βόντα τὰς τῆς
ἀριστοπολιτεί-
ας τιμὰς κατὰ τὸν
νόμον.

537 Basis olim prope portam orientalem. Titulum integrum exscripsit Fourmont p. 14 et fol. 204 (CIG 1340). Particulam versuum 1—3 exscripsit L. Roß Inscr. Gr. ined. I 18; frustulum continens vs. 9—11 in arce vidit Lenormant, cuius ex apographo ed. Le Bas *Expéd. de Morée* II 71, 6 et *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 113, 27. Quae apud Rossium vel Lebasium leguntur, lineis subnotavi.

'Hic videtur pater esse P. Memmii Pratolai, Deximachi f., patronomi de quo 1240, 1261' Boeckhius, probante Le Basio. Falso, potius filius illius patronomi Pratolai est. Nam plures homines quibus nomen P. Memmius Deximachus erat, distinguendi sunt. Maior ille Deximachus erat pater P. Memmii Sidectae n. 470 et P. Memmii Pratolai n. 53, cum hic Deximachus duos haberet filios Mnasonem et Pratolaum. Cum Sidectas patronomi munere functus sit aetate Hadriani n. 32 *A*, elucet patrem eius exeunti primo vel ineunti secundo saeculo tribuendum esse. Deximachus minor natu medio fere II. saeculo floruit. Nominatur enim μβ´ ἀπὸ Διοσκούρων (n. 537). Notum est autem C. Iulium Euryclem Herclanum, qui aetate Traiani adhuc vivus fuit, λζ´ ἀπὸ Διοσκούρων commemorari n. 380 et P. Memmium Spartiaticum μ´ ἀπὸ Διοσκούρων n. 471.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Π Ο Π Λ Ι Μ Ε Μ Δ Ε Ξ Ι
Μ Α Χ Ο Ν Π Ρ Α Τ Ο Λ Α
Ο . Υ Φ Ι Λ Ο Κ Α Ι Σ Α Ρ Α
Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο Π Α Τ Ρ Ι Ν Ι Ε
Ρ Ε Α Μ Β̄ Α Π Ο Δ Ι Ο
Σ Κ Ο Υ Ρ Ω Ν Α Ι Ω Ν Ι
Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο Π Ο Λ Ε Ι
Τ Ε Υ Τ Η Ν Τ Ο Ν Γ Υ
Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο Ν Ε Υ
Ν Ο Ι Α Σ Χ Α Ρ Ι Ν
Π Ρ Ο Σ Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Ω Ν
Τ Ο Α Ν Α Λ Ω Μ Α Μ Ε Μ
Μ Ι Ω Ν Μ Ν Α Σ Ω Ν Ο Σ
Κ Α Ι Π Ρ Α Τ Ο Λ Α Ο Υ Τ Ω
Υ Ι Ω Ν Α Υ Τ Ο Υ

῾Η πόλις
Πόπλι(ον) Μέμ(μιον) Δεξί-
μαχον Πρατολά-
ου, φιλοκαίσαρα
καὶ φιλόπατριν, ἱε-
ρέα, μβ´ ἀπὸ Διο-
σκούρων, αἰώνι-
ον ἀριστοπολει-
τευτήν, τὸν γυ-
μνασίαρχον, εὐ-
νοίας χάριν,
προσδεξαμένων
τὸ ἀνάλωμα Μεμ-
μίων Μνάσωνος
καὶ Πρατολάου τῶν
υἱῶν αὐτοῦ.

±0			Δαμάρης			Λαμπρίας
±30 p. Chr. n.		Ἀριστοκράτης			Τιμοσθενίς ×	Τ. Στατίλιος Τιμοκράτης
±60	ο	ο			Πρατόλας I 580 maritus ×	[Στατιλία] Πασιχάρεια 580. IG IV 940 Pratolai uxor v. p. 105 et IG IV p. 209
±90	Μεμμία Δαμοκράτια 581 uxor ×	Λ. Οὐολουσσηνὸς Δαμάρης 581 maritus. 477 pater			Π. Μέμμιος Δεξίμαχος I 53. 470 pater	Μεμμία Τιμοσθενίς II 580 filia
±120	Λ. Οὐολουσσηνὸς Ἀριστοκράτης 477 honoratur. 68 nomophylax ἐ. Κλαυδίου Ἀριστοτέλους 294 patronomus substitutus		Οὐολουσσηνὴ Ὀλυμπίς 470 uxor ×	Π. Μ. Σιδέκτας 470 maritus 42. 536 pater 32 *A* patronomus	Π. Μ. Πρατόλαος II 537 avus 53 ἔφορος	Π. Μ. Σπαρτιατικός I 471 μ´ ἀπὸ Διοσκούρων 484 71. 85 patronomus
±150				Π. Μ. Δαμάρης I 42 filius. 536 honoratur 312. 541–543. 548 pater 63 ephorus ἐ. Γ. Ἰουλ. Εὐδάμου	Π. Μ. Δεξίμαχος II 537 μβ´ ἀπὸ Διοσκούρων 289 πατρονόμος	
±180	[Γ. Πομπ.] Ἀριστέας v. p. 131	Κλαυδία Λογγεῖνη Pratolai IV uxor v. Claudii 589 ×	Π. Μ. Πρατόλαος IV ὁ καὶ Ἀριστοκλῆς 311. 541–543 patronomus ἐ. Λυκούργου τὸ δ´	Π. Μ. Σπαρτιατικός II 312 victor puerorum ἐ. Λυκούργου τὸ ια´	Π. Μ. Πρατόλαος III 537 frater; Π. Μ. Μνάσων 537 frater	ο
±210	Γ. Πομπώνιος Πανθάλης Διογένης 684 patronomus 546 ἀρχιερεὺς τῶν Σεββ. ×	Μεμμία Λογγεῖνη 547 filia	Π. Μ. Δαμάρης II 547 filius			Π. Μ. Πρατόλαος Δέξτερ 117 patronomus
±240	Γ. Πομπ. Πανθάλης ὁ καὶ Ἀριστοκλῆς 547	Πομπ. Καλλιστονίκη ἡ καὶ Ἀρέτη 547				

538 In columna olim Mistrae in aula ecclesiae, quae Περίβλεπτος vocatur. Fourmont p. 17 et 66 (CIG 1330). Fragmentum parvum vs. 1—4 continens viderunt Roß Inscr. Gr. ined. I p. 15 et Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 709, 25 (post Hirschfeldium alios Loewy *Bildh.* 349). Quae lineis subductis significavi, Le Bas viderat.

. . . . . . Θ Η Τ Υ Χ Η
. . Ι Λ Γ Ν Ο Τ Α Τ Ο Ν
. . Χ Α Ι Ο Τ Α Τ Ο Ν
. . Ο Ν Π Α Υ Λ Ε Ι Ν Ο Ν
. . Α Ν Τ Α Τ Η Ν
. . Ν Τ Ω Ν Ε Ξ Ο Λ Ο . . . .
. . Ν Ε Π Α Ρ Χ Ω Ν . . .
\ Η Ϲ Α Ν Τ Α Κ Α Ι Τ . . .
Η Τ Ο Υ Ρ Ω Μ Η Ϲ
Λ Ρ Χ Ο Υ Μ Ε Τ Α
Ν Α Ϲ Κ Α Ι Α Λ Λ Α Ϲ . .
. . Ω Ν Α Ρ Χ Α Ϲ Η Σ Ε
Κ Α Ι Δ Ι Ο Ρ Θ Ω Τ ΗΝ
. . Α Δ Ο Ϲ Τ Η Ϲ Γ Ε
. . Η Ν Τ Ρ Ι Τ Η Ν Α Ψ Ε Ι
. . Ο Ν Τ Ω Ν Ε Ι Ϲ Τ Η Ν
. ʼ Α Ν Α Ε Κ Α Π Ρ Ω Θ Ε Ν
. Ι Α Ρ Α Π Υ Λ Ι Α Δ Ι Ε Φ Θ Α Ρ
. . Ι Ο Τ Ε Τ Ο Υ Χ Ρ Ο Ν Ο Υ
. . Ο Υ Π Ο Τ Α Μ Ο Υ Ρ Ε Υ
. . Λ Ι Π Ο Μ Ω Χ Ρ Ο Ν Ω
. . Α Ν Τ Α Κ Α Τ Ε Ρ Η Ρ Ε Ι Μ
. . \ Κ Α Ι Ϲ Υ Ν Π Ε Π Τ Ω
. . Κ Θ Ε Ι Α Ϲ Π Ρ Ο Ν Ο Ι Α Ϲ
. . Τ Α Ν Ι Α Τ Η Π Α Τ Ρ Ι Δ Ι
. . Τ Α Ϲ Κ Ε Υ Α Ϲ Α Ν Τ Α
. . Ɔ Ν Τ Η Ϲ Π Ο Λ Ε Ω Ϲ
. . . Α Τ Ω Ν Μ Ε Μ Μ Ι Ο Ϲ
. . . Λ Ι Ο Ϲ Ε Υ Τ Υ Χ Ο Ϲ ⊰
. . . Μ Ε Λ Η Τ Η Ϲ Α Υ Τ Ω Ν
. . . Λ Ι Ε Ν Τ Ο Υ Τ Ω
. . . Γ Ε Τ Η Ν Τ Η Ϲ Π Ο Λ Ε Ω Ϲ
. . . Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Ϲ
. . . Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ
. . . Ε Π Ο Ι Ε Ι ❦

[Ἀγα]θῇ τύχῃ.
[Τὸ]ν̣ ἁ̣γνότατον
[καὶ δικ]αιότατον
- - ον Παυλεῖνον
[ἄρξ]αντα τὴν
[ἀρχὴ]ν τῶν [ἀ]ξ(ι)ολο[γω-]
[τάτω]ν ἐπάρχων [καὶ εὐ-]
[δοκιμ]ήσαντα καὶ τ[ῇ]
[τιμ]ῇ τοῦ Ῥώμης
[ἐπ]ά̣ρχου, μετὰ [δὲ]
[πολλ]ὰς καὶ ἄλλας
[Ῥωμαί]ων ἀρχάς, [ἃ]ς ε[ἶ-]
[χεν], καὶ διορθωτὴν τ[ῆς]
[Σκι]άδος τῆς γε[ρ(ουσίας) πα-]
[ρὰ τ]ὴν τρίτην ἀψεῖ[δα]
[εἰσι]όντων εἰς τὴν
[Σκι]ά[δ]α ἑκα[τέ]ρωθεν
[καὶ τὰ] π̣αραπύλια διεφθαρ[μέ-]
[να ὑ]π̣ό τε τοῦ χρόνου [καὶ]
[τῶν τ]οῦ ποταμοῦ ῥευ-
[μάτων κ]α̣ὶ πο̣λ̣λ̣ῷ χρόνῳ [σύν-]
[π]αντα κατερηρειμ-
[μένα] καὶ συνπεπτω-
[κότα ἐ]κ θείας προνοίας
[σύν]π̣αντ̣α τῇ πατρίδι
[κα]τασκευάσαντα· [διὰ]
[τ]ῶ̣ν τῆς πόλεως [δογ-]
[μ]άτων Μέμμιος [Αὐ-]
[ρή]λιος Εὔτυχος (Εὐτύχου)
[ἐπι]μελητὴς αὐτῶν [τὸν]
[κ]α̣ὶ ἐν τούτῳ [μέγιστον]
[εὐερ]γέτην τῆς πόλεως.

Δημήτριος
Δημητρίου
ἐποίει.

Vs. 6. 7 ν τῶν ἐξο[χω|τάτω]ν? ἐπάρχων Boeckh. || 7. 8. 11. 12 Hiller, qui pergit διορθωτὴν [τῆς | κυκλά]δος τῆς π̣ε[ρὶ | τ]ὴν τρίτην ἀψεῖ[δα - - -]. || 14—17 suppl. Wilh.; legitur apud Paus. III 12, 10 ἑτέρα δὲ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐστιν ἔξοδος, καθ᾽ ἣν πεποίηταί σφισιν ἡ καλουμένη Σκιάς, ἔνθα καὶ νῦν ἔτι ἐκκλησιάζουσι. || 25 Hiller, Wilh. || 27. 28 Wilh.

Δημήτριος Δημητρίου idem, ut Boeckhius arbitratur, occurrit 539 et 540, qui titulus Marco Aurelio imperatore non est antiquior; nam vir honoratus appellatur Μ. Αὐρήλιος Σπαρτιάτης. Noster titulus cum aetate Caracallae antiquior sit propter nomen Δημήτριος Δημητρίου, exeunti secundo vel ineunti tertio saeculo tribuendus est. Cf. Robert Pauly-Wissowa R. E. IV 2852 *Demetrius* 127.

---

539 Herma marmoris caerulei a. 1,10, l. 0,28, truncato capite. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 507, 175*a*, Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 366, 156 (Loewy *Bildh.* 347). Nunc periisse dicitur. Dresselii et Milchhöferi exemplar completum ex Lebasio expressi.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Τ Ο Ν Α Ξ Ι Ο Λ Ο Γ Ω
Τ Α Τ Ο Ν Μ Α Ρ Α Υ Ρ
Σ Π Α Ρ Τ Ι Α Τ Η Ν <
Β Ο Α Γ Ο Ν Ι Ε Ρ Ο ΝΕ
Κ ΗΝ Τ Ο Ν Γ Υ ΜΝ Α Σ ////
Α Ρ Χ Ο Ν Κ Α Ι Π Α Τ Ρ Ο
Ν Ο Μ Ο Ν Τ Η Σ Π Ε Ρ ////
Τ Η Ν Π Α Τ Ρ Ι Δ Α Ε Υ
Ν Ο Ι Α Σ Χ Α Ρ Ι Ν Π Ρ Ο
Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Η Σ Τ Ο Α
Ν Α Λ Ω Μ Α Τ Η Σ ΠΡ
Φ Ι Λ Ε Σ Τ Α Τ Η Σ ////

phallus

/// Τ Ρ Ο Σ Α Υ Τ Ο Υ ////
Α Υ Ρ · Σ Υ Μ Φ Ω /////

vacat

Δ ΗΜΗ Τ Ρ
Ε Π Ο Ι Ε Ϛ

Ἡ πόλις
τὸν ἀξιολογώ-
τατον Μᾶρ(κον) Αὐρ(ήλιον)
Σπαρτιάτην (Σπαρτιάτου)
βοαγὸν ἱερονε[ί-]
κην, γυμνασ[ί-]
αρχον καὶ πατρο-
νόμον, τῆς περ[ὶ]
τὴν πατρίδα εὐ-
νοίας χάριν, προ[σ-]
δεξαμένης τὸ ἀ-
νάλωμα τῆς πρ[οσ-]
φιλεστάτης [μη-]
τρὸς αὐτοῦ
Αὐρ(ηλίας) Συμφω[νίας].

vacat

Δημήτρ[ιος (Δημητρίου?)]
ἐποί[η]σ̣[εν].

Vs. 15 suppl. Wil.

---

540 Herma marmoris caerulei, a. 1,10, l. 0,29, a sinistra dextraque ut videtur paululum truncatus; caput deletum est. (CIG 1409) ex schedis Fourmontii p. 13 verso, qui titulum ‘'ς τῇ Παρόρῃ in Παναγίας’ exscripserat, et Ioh. Benthyli Smyrnaei Boeckhii auditoris; Roß lapidem Mistrae in ecclesia S. Spyridionis inaedificatum esse ait Inscr. Gr. ined. I n. 28, ubi adhuc exstat, deinde edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 713, *Voy.* II 181, Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 367, 157 (Kaibel *Epigr.* 917, Loewy *Bildh.* 348 [cf. Bücheler *Rhein. Mus.* LIII 1898, 166]). Lapidem contulerunt Prottius, Kolbius. Fourmontii exemplar quod incolume est, dedi; quae hodie deleta sunt, lineis subductis significavi.

ΤΟΝΚΛΥΤΟΝΗΓΕ
ΜΟΝΗΑΧΑΡΕΙΣΙΟΝ
ΑΝΘΕΤΟΚΟΥΡΑ/////
ΣΠΑΡΤΑΣΑΠΡΩΤΑ
ΠΗΝΕΛΟΠΕΙΑΝΕΑ
.ΝΜΕΓΑΧΑΡΜΑΠΑΤΡΑ
.ΠΑΡΤΙΑΤΙΚΟΣΗΕΞΗ
ΣΕΝ ΚΥΔΑΛΙΜΟΣ
.ΕΝΕΤΩΡΚΥΔΑΛΙΜΑ
ΘΥΓΑΤΡΑ

phallus

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤΟΥ-ΓΛΥΦΗ

vac.

[1]Τὸν κλυτὸν ἡγε[2]μονῆα Χαρείϲιον [3]ἄνθετο κούρα
[4]Σπάρταϲ ἁ πρώτα, [5]Πηνελόπεια νέα,
[6][ἣ]ν μέγα χάρμα πάτρᾳ [7][Σ]παρτιατικὸϲ ἡέξη[8]ϲεν,
κυδάλιμοϲ [9][γ]ενέτωρ κυδαλίμα[ν] [10]θύγατρα.

phallus

Δημητρίου τοῦ (Δημητρίου) γλυφή.

Artifex idem est qui in titulo praecedente et 538. Itaque omnes secundo vel ineunti tertio p. Chr. n. saeculo tribuendi sunt. De quarto s. cogitavit Kaibel. || 5 Πηνελόπεια νέα, cf. titulum n. 607.

Putaverim hunc Σπαρτιατικὸν neminem alium esse nisi M. Aurelium Σπαρτιάτην (Σπαρτιάτου), cuius statua ab eodem Demetrio sculpta erat. Praeterea monuerim complures viros secundo saeculo vixisse, quibus nomen Memmius vel Claudius Spartiaticus.

541—561. Aetate Septimiorum scripti sunt tituli, qui sequuntur.

541 Basis cymatiis ornata. 'Spartae inter theatrum et turrim meridionalem' Fourmont fol. 78 et 211 (CIG 1341).

ΟΙΣΥΝΑΡΧΟΝΤΕΣΜΑΡΑΥΡ
ΕΥΚΑΡΠΟΣΕΥΚΑΡΠΟΥΑΡ.
ΝΙΟΣΙΠΠΑΡΧΑΣ ΜΑΡΑΥΡ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΙΔΑΣΕΥΔΑΜΙΔΑ
ΜΑΡΑΥΡΤΕΙΜΑΚΩΝΞΕΝΟ
ΚΛΕΟΥΣΜΑΜΙΟΣΛΕΩΝ
ΜΑΡΑΥΡΦΟΙΒΟΣΝΕΙΚΑ
ΜΑΡΑΥΡΠΑΡΑΜΟΝΟΣΗΔΙ
ΤΟΝΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΟΝΠΟ
ΜΕΜΠΡΑΤΟΛΑΟΝΤΟΝΔΑΙ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΑΜΑΡΟΥΣΑ..
ΠΟΛΕΙΤΕΥΤΗΝΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝΤΗ.
ΘΕΟΥΛΥΚΟΥΡΓΟΥΠΑΤΡΟΝΟΝ
ΤΟΔΑΙΜΟΝΟΝΚΑΙΠΡΩΤΟΝΤΗ.
ΤΟΥΠΑΤΡΟΝΟΜΙΑΣΥΝΑΨΑΝ....
ΤΗΝΕΠΙΜΕΛΙΑΝΤΗΣΘΕΟΥΛΥΚ...
ΤΟΥΤΟΔΠΡΟΚΠΤΟΝΑΙΡΕΘΕΝ
ΥΠΟΤΕΤΗΣΛΑΜΠΡΩΤΑΤΗΣΒΟΥ
ΛΗΣΚΑΙΤΟΥΙΕΡΩΤΑΤΩΥΔΗΜΟΥ
ΚΑΙΤΩΛΑΜΡΩΤΑΤΩΥΠΑΤΙΚΩ
ΕΓΝΑΤΙΩΠΡΟΚΛΩΕΠΑΝΟΡΘΩ
ΕΔΟΞΕΝ

Οἱ ϲυνάρχοντεϲ Μᾶρ. Αὐρ.
Εὔκαρποϲ Εὐκάρπου Α[ἰώ-]
νιοϲ ἱππάρχαϲ, Μᾶρ. Αὐρ.
Φιλοκρατίδαϲ Εὐδαμίδα,
Μᾶρ. Αὐρ. Τειμάκων Ξενο-
κλέουϲ, Μ(ᾶρ.) Α[ἴλ]ιοϲ Λεον[τᾶϲ],
Μᾶρ. Αὐρ. Φοῖβοϲ Νεικα- -,
Μᾶρ. Αὐρ. Παράμονοϲ Ηδι- -,
τὸν ἀξιολογώτατον Πό(πλιον)
Μέμ(μιον) Πρατόλαον τὸν καὶ
Ἀριϲτοκλέα (Δα)μάρουϲ ἀ[ριϲτο-]
πολειτευτήν, ἐπιμελητὴν τῆ[ϲ]
θεοῦ Λυκούργου πατρονο[μίαϲ]
τὸ δ', (κ)αὶ μόνον καὶ πρῶτον τῇ [ἑαυ-]
τοῦ πατρονομίᾳ ϲυνάψαν[τα]
τὴν ἐπιμέλιαν τῆϲ θεοῦ Λυκ[ούρ-]
[γ]ου τὸ δ' π[ατ]ρο(νομίαϲ) κ[αὶ] τὸν αἱρεθέν[τα]
ὑπό τε τῆϲ λαμπροτάτηϲ βου-
λῆϲ καὶ τοῦ ἱερωτάτου δήμου.
καὶ τῷ λαμπρ[ο]τάτῳ ὑπατικῷ
Ἐγνατίῳ Πρόκλῳ ἐπανορθω[τῇ]
ἔδοξεν.

Οἱ ϲυνάρχοντεϲ collegae Pratolai in munere patronomiae interpretandi sunt: sex enim ϲύναρχοι (cf. p. 21) sunt, qui patronomum eponymum honoraverunt. Vs. 5 M. Aurelius Timaco Xenoclis f. redit in n. 545. || 6 nomen restituit Boeckh collato 552. M. Aelius Leontas idem occurrit 555, ubi P. Aelius Democratidas, Alcandridae f., commemoratur. || 9. 10 P. Memmius Pratolaus qui et Aristocles, Damaris f., nunc optime notus est ex titulo 547; cf. stemma p. 117. || 14. 15 καὶ μόνον καὶ πρῶτον τῇ [ἀρχῇ τῇ τῆϲ] πατρονομίαϲ κτλ. exspectabat Boeckh. Quae scripsi, ex titulo qui proxime sequitur hausi. || 21 Egnatius Proculus corrector civitatium Achaiae fuit. Neque vero Hermanno Dessau assentiri possum, qui haesitabat, an hic Proculus sit idem atque A. Egnatius Proculus (pros. imp. Rom. II 33, 23), qui quarto saeculo vixit. Titulus enim exeunte secundo vel ineunte tertio saeculo positus est. Immo de A. Egnatio Proculo consule suffecto anni incerti cogitaverim, quem habes CIL IX 6414*b*.

---

542 Quinque fragmenta basis marmoris cani; composuit et ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 106, 5.

ΟΙΕΝΤΟ._Θ
ΟΠΛΟΜ/ Ο'......ΟΔ
.ΛΕΙΠΤ........ΙΙΤΑΕ
ΑΞΙΟ.........ΟΝΠΟΠ,
ΠΡΑΤ.....ΝΤΟΝΚΑΙΑΡΙΣΤΟΙ
ΔΑΜ.....ΑΡΙΣΤΟΠΟΛΕΙΤΕΥΤΗΝ
ΙΝΤΗΣΘΕΟΥΛΥΚΟΥΡ
ΟΝΟΜΙΑΣΤΟΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΠΡΩΤΟΝΤΗΕΑΥΤΟΥ
ΑΣΥΝΑΨΑΝΤΑΤΗΝ
ΝΘ...ΛΥΚΟΥΡΓΟ
ΙΤΟΝΑΙΡΕΘΕΝ
ΟΤΑΤΗΣΒΟΥ
'ΛΙΙΜΟΥ

Οἱ ἐν το[ῖ]ϲ θ[εματικοῖϲ ἀγῶϲιν]
ὁπλομ[άχ]οι - - οδ[- - - - καὶ οἱ]
[ἀ]λεῖπτ[αι καὶ οἱ ἐ]πὶ τὰ ἔ[θη τὸν]
ἀξιο[λογώτατ]ον Πόπ(λιον) [Μέμμιον]
Πρατ[όλαο]ν τὸν καὶ Ἀριϲτο[κλέα]
Δαμ[άρουϲ] ἀριϲτοπολειτευτήν,
[ἐπιμελητ]ὴν τῆϲ θεοῦ Λυκούρ-
[γου πατρ]ονομίαϲ τὸ τέταρτον,
[καὶ μόνον καὶ] πρῶτον τῇ ἑαυτοῦ
[πατρονομί]ᾳ ϲυνάψαντα τὴν
[ἐπιμέλιαν τὴ]ν θ[εοῦ] Λυκούργου
[τὸ δ' πατρονομίαϲ κα]ὶ τὸν αἱρεθέν-
[τα ὑπό τε τῆϲ λαμπρ]οτάτηϲ βου-
[λῆϲ καὶ τοῦ ἱερωτάτο]υ δήμου.

Collato titulo 541 restituit Woodward. Exeunte saec. II vel ineunte III. Cf. stemma Memmiorum ad n. 537.

543 Basis prope turrim occidentalem. Litteras difficillimas lectu exscripsit Fourmont fol. 44 verso, fol. 117 et 55 (CIG 1342).

Ọ · I I I O I Λ I O I Σ I
Λ̣ Ν I Λ Λ Σ Ο Ν Λ Ο Ν
. . Ο Ν Ο Τ Ŏ Δ Ι Δ Α Σ Κ Α
. . . \ \ Ε Ι Π Ι Λ Ι Κ Δ Ι Ο Γ
. . . . . . Τ Ο Ν Α Ξ Ι Ο
Λ Ο Γ Ο Τ Α Τ Ο Ν Π Ο Μ Π Α Ι Ŏ
Μ Ε Μ̄ Μ Ι Ο Ν Π Ρ Α Τ Ο Λ Λ Ο Ν
Τ Ο Ν Κ Α Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Α
\ · I I · I Ο Υ Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο I I Ο
· ¯ Ι Τ Ε · Τ Ε Ι · Γ Ο I I I Λ
. . . Ι Ο Ν Ο Ν Σ I I I I I I
. . . \ Υ Τ Ο Υ Ρ Γ Ε Ι Α Ε Ο Η
Ο Σ Τ Α Σ ⁝ Δ Σ Κ Α Ι Τ Η Σ
– – . . . Τ Ο Υ Σ Α Ι Δ Ο Υ Σ
. . . Ι Μ Η Σ - Ε Ν Ε Κ Α -

Ọ[ἱ ἐ]ṇ ṭοῖ(ς) ἀγ̣[ῶ]σι – – –
Λ̣ΝΙΛΑΣΟΝΛΟΝ
. . όνο(υ) τοῦ διδασκά-
[λου] ἀ̣λ̣ε̣ῖπṭαι κα̣ὶ ο(ἱ) ἐ̣-
[πὶ τὰ ἔθη] τὸν ἀξιο-
λογώ̣τατον Πό[[μ]]πλ̣ιο[ν]
Μέμμιον Πρατόλα̣ον
τὸν καὶ Ἀριστοκλέα
Δ̣[α]μ̣[ά]ρ̣ους Ἀριστοπ̣ο-
[λ]ε̣ιτε[υ]τ[ή]ṇ, [τ]ὸṇ π̣α̣-
[τρο]ṇό[μ]ον, [τ]ῆ̣[ς] π̣[ερὶ]
[τὰ] Λ̣υ[κ]ούργεια ἔθ̣η
[πρ]οστασί̣α̣ς καὶ τῆς
[περὶ αὐ]τοὺς αἰδοῦς
[καὶ τε]ιμῆς ἕνεκα.

Restitui nonnullis Boeckhii supplementis usus ex titulo n. 542. Vs. 15 suppl. Wilh., qui relegat ad *Inschr. Perg.* 224 A 5.

---

544 Basis magna marmoris cani, a. 1,85, l. 0,565, cr. 0,50, inventa iuxta circum Romanum. Litterae 0,03—0,042 a. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 109, 6.

Ο Ι Σ Υ Ν Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ε Σ
Μ Α Ρ Κ Ο Σ ⁃ Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Σ
Ν Ι Κ Η Φ Ο Ρ Ο Σ Φ Ι Λ Ω Ν Ι Δ Α
Φ Ι Λ Ο Κ Α Ι Σ Α Ρ Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο Π Α Τ Ρ Ι Σ
Α Ι Ω Ν Ι Ο Σ Α Γ Ο Ρ Α Ν Ο Μ Ο Σ
Μ Α Ρ Κ Ο Σ Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Σ Ε Υ Π Ο Ρ Ο
Α Ρ Μ Ο Σ Τ Ο Υ ⁃ Μ Α Ρ Κ Ο Σ Α Υ Ρ Η
Λ Ι Ο Σ Λ Ο Υ Κ Ι Ο Σ Λ Ο Υ Κ Ι Ο Υ
Μ Α Ρ Κ Ο Σ Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Σ Φ Ι Λ Ο
Κ Ρ Α Τ Η Σ Ε Λ Π Ι Ν Ι Κ Ο Υ ⁃ Μ Α Ρ Κ Ο
Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Σ Π Α Ν Θ Η Ρ Α Σ Ο Λ Υ Μ
Π Ο Υ ⁃ Μ ᾹΡ ⁃ Α ῩΡ ⁃ Σ Ω Σ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ
Σ Ω Σ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ ⁃ Τ Ο Ν Α Ξ Ι Ο Λ Ο
Γ Ω Τ Α Τ Ο Ν Π Α Τ Ρ Ο Ν Ο Μ Ο Ν ⁃ Π Ο Π̄
Μ Ε Μ̄ Π Ρ Α Τ Ο Λ Α Ο Ν Τ Ο Ν Κ Α Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ο
Κ Λ Ε Α Δ Α Μ Α Ρ Ο Υ Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Π Ο Λ Ε Ι
Τ Ε Υ Τ Η Ν Δ Ι Α Τ Ε Τ Η Ν Π Ε Ρ Ι Τ Α Λ Υ Κ Ο Ρ
Γ Ι Α Ε Θ Η Π Ρ Ο Σ Τ Α Σ Ι Α Ν Κ Α Ι Τ Η Ν
Π Ε Ρ Ι Α Υ Τ Ο Υ Σ Ε Υ Ν Ο Ι Α Ν >

[1]Οἱ συνάρχοντες [2]Μᾶρκος Αὐρήλιος [3]Νικηφόρος Φιλωνίδα [4]φιλόκαισαρ καὶ φιλόπατρις, [5]αἰώνιος ἀγορανόμος, [6]Μᾶρκος Αὐρήλιος Εὔπορος [7]Ἁρμόστου, Μᾶρκος Αὐρή[8]λιος Λούκιος Λουκίου, [9]Μᾶρκος Αὐρήλιος Φιλο[10]κράτης Ἐλπινίκου, Μᾶρκος [11]Αὐρήλιος Πανθήρας Ὀλύμ[12]που, Μᾶρ(κος) Αὐρ(ήλιος) Σωσικράτης [13]Σωσικράτους, τὸν ἀξιολο[14]γώτατον πατρονόμον Πόπ(λιον) [15]Μέμ(μιον) Πρατόλαον τὸν καὶ Ἀριστο[16]κλέα Δαμάρους ἀριστοπολει[17]τευτὴν διά τε τὴν περὶ τὰ Λυκούρ[18]για ἔθη προστασίαν καὶ τὴν [19]περὶ αὐτοὺς εὔνοιαν.

M. Aurelius Nicephorus Philonidae f. occurrit n. 549 et 547 una cum Pomponio Panthale Diogene Aristeae f., qui huius P. Memmii Pratolai gener est. Recte adnotavit Woodward titulum nostrum illo antiquiorem esse habendum, cum Nicephorus illic αἰώνιος ἀγορανόμος, αἰώνιος γυμνασίαρχος nominetur.

---

545 'Spartae prope turrim orientalem' Fourmont fol. 116 et 181 verso (Boeckh CIG 1344). Lapidem repertum prope murum meridionalem contulerunt Tillyard et Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 208. Exemplar Fourmontii ab Anglis correctum expressi; quae hodie evanuerunt lineis subductis significavi. Uncis inclusi, quae soli Angli exhibent.

Η Π Ο Λ Ι Σ
. Ξ Ι Ο Λ Ο Γ Ω Τ Α Τ Ο Ν Μ̄ Α Ῡ Ρ Τ Ι Μ Α Κ Ω Ν Α
. . Ο Υ Σ Τ Ο Ν Π Ρ Ε Σ Β Ε Υ Τ Η Ν Π Ο Λ Λ Α
. Κ Α Τ Ο Ρ Θ Ω Σ Α Ν Τ Α Π Α Ρ Α Τ [Ο Ι] Σ
. . . . . Ṇ Ọ ! Σ̣ Τ Ε Κ Α Ι [Σ] Π Ο Υ [Δ] Η Σ
. . . Σ Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Η Σ Τ Ο Α Ν Α Λ Ω Μ Α
. Σ Ϲ . Η Τ Η Σ Τ Η Σ Α Ξ Ι Ο Λ Ο Γ Ω Τ Α Τ Η Σ
. Υ Ν Α Ι Κ Ο Σ Α Υ Τ Ο Υ

Ἡ πόλις
[τὸν ἀ]ξιολογώτατον Μ. Αὐρ. Τιμάκωνα
[Ξενοκλέ]ους τὸν πρεσβευτήν, πολλὰ
[τῇ πόλει] κατορθώσαντα παρὰ τοῖς
[Σεβαστοῖς εὔ]ṇọị(α)ς̣ τε καὶ σπουδῆς
[ἕνεκα, προ]σδεξαμένης τὸ ἀνάλωμα
[Αὐρ(ηλίας) . .] σọ . ήτης τῆς ἀξιολογωτάτης
[γ]υναικὸς αὐτοῦ.

Vs. 2. 3 M. Aurelius Timaco Xenoclis f. redit n. 541 5. || 4 suppl. Wilh. || 5 Wil., [ἡγουμέ]νοις legit Wilh., qui affert *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 261 14. 27.

---

546 'Spartae prope turrim meridionalem' Fourmont p. 112 verso et fol. 216 (CIG 1328).

Η ΙΙ Ο
Α Υ Ρ̄ Α Λ Φ Ε Ι Ο Ν Τ Ο Ν Κ Ρ Α Τ Ι Ϲ Τ Ο Ν Ε Π Ι . . . .
Τ Ω Ν Ϲ Ε Β Α Ϲ Τ Ω Ν Τ Η Ϲ Ε Ι Ϲ Τ Η Ν Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν
Ε Υ Ν Ο Ι Α Ϲ Ε Ν Ε Κ Ε Ν - Π Ρ Ο Ϲ Ε Μ Ε Ν Ο Υ Τ Ο Α Ν Α
Λ Ω Μ Α - Γ Α Ι̅ Ο Υ Π Ο Μ̄ Π Α Ν Θ Α Λ Ο Υ Ϲ
Δ Ι Ο Γ Ε Ν Ο Υ Ϲ Α Ρ Ι Ϲ Τ Ε Α Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Ω Ϲ Τ Ω Ν Ϲ Ε Β Α Ϲ Τ Ω Ν
Κ Α Ι Τ Ω Ν Θ Ε Ι Ω Ν Π Ρ Ο Γ Ο Ν Ω Ν Α Υ Τ Ω Ν

Ἡ π̣ọ́[λις]
Αὐρ(ήλιον) Ἀλφεῖον τὸν κράτιστον ἐπί[τροπον]
τῶν Σεβαστῶν τῆς εἰς τὴν Λακεδαίμον[α]
εὐνοίας ἕνεκεν, προσεμένου τὸ ἀνά-
λωμα Γαΐου Πομ(πωνίου) Πανθάλους
Διογένους Ἀριστέα, ἀρχιερέως τῶν Σεβαστῶν
καὶ τῶν θείων προγόνων αὐτῶν.

C. Pomponius Panthales Diogenes Aristeas patronomi munere fungitur 684, quem titulum post a. 212 incisum esse docui. In hoc titulo imperatores L. Septimius Severus et M. Aurelius Antoninus intelligendi sunt aut Caracalla fraterque eius Geta. Unde apparet titulum ante a. 212 esse scriptum, quo Geta interfectus est. Cf. 684.

547 Tabula marmoris caerulei, integra, a. 0,43, l. 0,62; nunc inaedificata in pariete meridionali ecclesiae Ἁγ. Παρασκευῆς, quae exstat iuxta Spartam prope molam Matalam. Ed. Dürrbach *Bull. Hell.* IX 1885, 514, 6. Exscripsit Fraenkel litteris minusculis. Prottii ectypo usus sum. *Ect.*

Η Π Ο Λ Ι Σ
ΠΜΠ̄ΩΠΑΝΟΑ ΔΙΟΓΕΝΗΑΡΙΣΤΕΑΕΠΙΤΕΤΗΑΛΛΗΤΟΥΒΙΟΥ
ΠΑΝΤΟΣΑΡΕΤΗΚΑΙΕΠΙΤΗΤΗΣΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΣΑΝΥΠΕΡΒΛΗΤΩ
ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑΚΑΙΤΩΝΕΝΑΥΤΗΚΑΜΑΤΩΝΚΑΙΠΑΣΗΣΕΠΙΜΕ
ΛΕΙΑΣΠΑΡΡΗΣΙΑ''ΠΡΟΣ ΝΩΝΤΟΑΝΑΛΩΜΑΤΩΝΜΕΝ
ΕΠΤΑΑΝΔΡΙΑΝΤΩΝΤΩ ΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΩΝΠΑΙΔΩΝΑΥΤΟΥ <
ΠΜΩ̄ΠΑΝΘΑΛΟΥΣΤΟΥΚΑΙΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΚΑΙΚΑΛΛΙΣΤΟ
ΙΕΙΚΗΣΤΗΣΚΑΙΑΡΕΤΗΣΚΑΙΤΗΣΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΗΣΓΥΝΑΙ
ΚΟΣΑΥΤΟΥΜΕΜ̄ΛΟΝΓΕΙΝΗ ΤΗΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ ⊢⊣ ΤΩΝΔΕ
ΤΡΙΩΝΑΝΔΡΙΑΝΤΩΝΤΟΥΠΑΝΤΑΠΡΩΤΟΥΠΟΠ̄ΜΕΜ̄ΠΡΑΤΟΛΑΟ
ΤΟΥΚΑΙΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΤΟΥΔΑΜΑΡΟΥΣΑΡΙΣΤΟΠΟΛΕΙΤΕΥΤΟ
ΤΟΥΠΕΝΘΕΡΟΥΚΑΙΤΗΣΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΗΣΚΛΑῩΛΟΝΓΕΙΝΗΣ
ΤΗΣΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣΤΗΣΠΕΝΘΕΡΑΣΚΑΙΠΟΠ̄ΜΕΜΔΑΜΑΡΟ
ΤΟΥΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ ⊢⊣ ΤΩΝΔΕΔΥΟΑΝΔΡΙΑΝΤΩΝΜᾹΡ̄ΑΥΡ
ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΥΤΟΥΦΙΛΩΝΙΔΑΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΟΣΚΑΙΦΙΛΟΠΑ
ΤΡΙΔΟΣ ⊢⊣ ΑΙΩΝΙΟΥΑΓΟΡΑΝΟΜΟΥ ⊢⊣ ΑΙΩΝΙΟΥΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟ
ΚΑΙΜΑΡ̄ΑΥΡ̄ΑΛΚΙΣΘΕΝΟΥΣ'ΤΟΥΕΥΕΛΠΙΣΤΟΥΠΡΟΣΤΑ
ΤΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἡ πόλις
Πομπώ(νιον) Πανθά[λη] Διογένη Ἀριστέα ἐπί τε τῇ ἄλλῃ τοῦ βίου
παντὸς ἀρετῇ καὶ ἐπὶ τῇ τῆς ἀγορανομίας ἀνυπερβλήτῳ
μεγαλοψυχίᾳ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καμάτων καὶ πάσης ἐπιμε-
λείας παρρησίᾳ, προσ[δεξαμέ]νων τὸ ἀνάλωμα τῶν μὲν
ἑπτὰ ἀνδριάντων τῶ[ν ἀ]ξιολογωτάτων παίδων αὐτοῦ
Πομ(π)ω(νίου) Πανθάλους τοῦ καὶ Ἀριστοκλέους καὶ Καλλιστο-
νείκης τῆς καὶ Ἀρέτης καὶ τῆς ἀξιολογωτάτης γυναι-
κὸς αὐτοῦ Μεμ(μίας) Λονγείνη[ς] τῆς Ἀριστοκλέους ⊢⊣ τῶν δὲ
τριῶν ἀνδριάντων τοῦ πανταπρώτου Ποπ(λίου) Μεμ(μίου) Πρατολάο[υ]
τοῦ καὶ Ἀριστοκλέους τοῦ Δαμάρους ἀριστοπολειτευτο[ῦ]
τοῦ πενθεροῦ καὶ τῆς ἀξιολογωτάτης Κλαυ(δίας) Λονγείνης
τῆς Ἀριστοτέλους τῆς πενθερᾶς καὶ Ποπ(λίου) Μεμ(μίου) Δαμάρο[υς]
τοῦ Ἀριστοκλέους ⊢⊣ τῶν δὲ δύο ἀνδριάντων Μάρ(κου) Αὐρ[ηλίου]
Νεικηφόρου τοῦ Φιλωνίδα φιλοκαίσαρος καὶ φιλοπά-
τριδος ⊢⊣ αἰωνίου ἀγορανόμου ⊢⊣ αἰωνίου γυμνασιάρχο[υ]
καὶ Μάρ(κου) Αὐρ(ηλίου) Ἀλκισθένους τοῦ Εὐελπίστου προστά-
του πόλεως.

Stemma cf. ad n. 537. Duodecim statuae decernuntur Diogeni Aristeae f., quarum unam in foro positam esse Wilh. ex vs. 3 conclusit.

548 Basis cymatiis supra infraque ornata. 'Spartae prope portam orientalem.' Fourmont p. 29 et fol. 209 (CIG 1359).

Η Π Ο Λ Ι Σ
ΝF·ΚΟΣΤΡΑΤΟΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΣΥΝ
ΕΦΗΒΟΝΛΟΓΓΕΙ
ΝΟΥΤΟΥΔΑΜΑΡΟΥΣ
7 ΜΑΤΟΣΚΑΙΠΡΟΑΙ
ΡΕΣΕΙΚΑΙΕΥΠΕΙΘΙΑ
ΚΑΙΤΗΑΛΛΗΠΑΣΗΑ
ΡΕΤΗΜΝΗΜΗΣΧΡΙΝ
ΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΟΥ
ΤΟΑΝΑΛΟΜΑΝΕΙΚΟ
ΣΤΡΑΤΟΥΤΟΥΚΑΛΛΙ
ΚΡΑΤΟΥΣΤΟΥΠΑΠΠΟ

Ἡ πόλις
Νε[ι]κόστρατον
Διονυσίου, συν-
έφηβον Λογγεί-
νου τοῦ Δαμάρους,
[ἐπὶ τῇ τοῦ πολιτεύ-]
ματος(?) καὶ προαι-
ρέσει καὶ εὐπειθίᾳ
καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀ-
ρετῇ μνήμης χ(ά)ριν,
προσδεξαμένου
τὸ ἀνάλωμα Νεικο-
στράτου τοῦ Καλλι-
κράτους τοῦ πάππου.

Longinus exeunte secundo saeculo post Iulium Panthalem patronomi munere functus est (v. n. 45).

Post vs. 5 unus vel plures versus excidisse videntur. || 6 suppl. Hiller.

549 'Spartae iuxta portam septentrionalem.' Fourmont p. 111 verso et fol. 169 (CIG 1379). Repertus est lapis inaedificatus in fundamentis, a. 1,17, l. 0,55, cr. 0,53; litterae a. 0,04—0,06; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 89. Fourmontii apographum ex Woodwardi apographo per litteras mecum communicato correxi.

Η Π Ο Λ Ι Σ
ΜΑΡ̄ΑΥΡ̄ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΝ
ΦΙΛΩΝΙΔΑΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΑ
ΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΑΙΩΝΙΟΝ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΝΑΙΩΝΙΟΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝΤΗΣΕΝ
ΤΟΙΣΠΟΛΕΙΤΕΥΜΑΣΙΝ >
ΦΙΛΟΤΕΙΜΙΑΣΕΝΕΚΑΠΡΟΣ
ΔΕΞΑΜΕΝΗΣΤΟΑΝΑΛΩΜΑ
ΤΗΣΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥΑΥΡ̄
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΑΣΤΗΣΝΟΗ
❦ ΜΟΝΟΣ ❦

1 Ἡ πόλις 2 Μᾶρ(κον) Αὐρ(ήλιον) Νεικηφόρον 3 Φιλωνίδα, φιλοκαίσαρα 4 καὶ φιλόπατριν, αἰώνιον 5 ἀγορανόμον, αἰώνιον 6 γυμνασίαρχον, τῆς ἐν 7 τοῖς πο-λειτεύμασιν 8 φιλοτειμίας ἕνεκα, προσ 9 δεξαμένης τὸ ἀνάλωμα 10 τῆς ἀξιο-λογωτάτης 11 γυναικὸς αὐτοῦ Αὐρ(ηλίας) 12 Ἀφροδεισίας τῆς Νοή 13 μονος.

550 Basis 'olim iuxta ecclesiam S. Nicolai'. Fourmont fol. 55 et 216 verso (CIG 1378).

ΜΑΡΚΟΣΑΥΡΗΛΙΟΣΚΛΕΟ
ΜΕΝΗΣΝΙΚΗΦΟΡΟΥΑΓΑ
ΘΟΣΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ·ΑΓΩ
ΝΟΘΕΤΗΣΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝ
ΚΑΙΣΑΡΕΙΩΝΚΑΙΕΥΡΥΚΛΕΩ
ΤΗΝΠΕΡΙΣΣΕΙΑΝΑΠΟΔΟΥΣ
ΠΑΣΑΝΤΗΠΟΛΕΙΤΩΝΑΓΩΝΟ
ΘΕΤΙΚΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝΤΑΣ
ΤΕΕΙΚΟΝΑΣΚΑΙΤΟΥΣΑΝΔΡΙ
ΑΝΤΑΣΤΩΝΝΕΝΕΙΤΙΚΟΤΩΝ
ΑΝΑΣΤΗΣΑΣΚΑΤΑΤΗΝΕΚΤΟΥ
ΝΟΜΟΥΠΡΟΘΕΣΜΙΑΝ

Μᾶρκος Αὐρήλιος Κλεο-
μένης Νικηφόρου ἀγα-
θὸς καὶ φιλόπατρις, ἀγω-
νοθέτης τῶν μεγάλων
Καισαρείων καὶ Εὐρυκλε(ί)ων,
τὴν περισσείαν ἀποδοὺς
πᾶσαν τῇ πόλει τῶν ἀγωνο-
θετικῶν χρημάτων, τάς
τε εἰκόνας καὶ τοὺς ἀνδρι-
άντας τῶν νενει[κη]κότων
ἀναστήσας κατὰ τὴν ἐκ τοῦ
νόμου προθεσμίαν.

---

551 Tabula marmoris albi, a. adhuc 0,70, l. 0,49. Olim 'Spartae prope turrim septentrionalem'; Fourmont fol. 88 et 216 (CIG 1370). Nunc fere integra — infra inde a v. 14 tabula fracta est — inaedificata in pavimento ecclesiae Ἀγ. Δημητρίου, quae est in vico Τσεραμιό. Exscripsit Prott litteris plerumque minusculis. Varias lectiones Woodwardi cf. *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 141. Quae iam non leguntur, lineis subnotavi. *Ect.*

ΗΠΟΛΙΣ
ΓΑΣΙΝΝΙΟΝΛΕΩΝΙΔΗΝ
ΛΕΟΝΤΟΣΑΥΡΑΣΙΝΝΙΟΥ
ΛΕΟΝΤΟΣΣΕΙΤΩΝΟΥ
ΠΑΤΕΡΑΛΑΜΠΡΩΣΚΑΙΜΕ
ΓΑΛΟΨΥΧΩΣΣΥΝΠΟΛΕΙ
ΤΕΥΣΑΜΕΝΟΝΤΩΥΙΩ
ΣΕΙΤΩΝΟΥΝΤΙΠΡΟΣ
ΔΕΞΑΜΕΝΟΥΤΟΑΝΑΛΩ
ΜΑΜΑΡΚΟΥΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΦΙΛΙΠΠΟΥΑΡΧΙΕΡΕΩΣ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΥΤΟΥΣΕΒΑ
ΣΤΟΥΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΟΣΥΙΟ
ΠΟΛΕΩΣΚΑΙΒΟΥΛΗΣ
ΤΟΥΒΟΑΓΟΥ

Ἡ πόλις
Γά(ϊον) Ἀσίννιον Λεωνίδην
Λέοντος, Αὐρ(ηλίου) Ἀσιννίου
Λέοντος σειτώνου
πατέρα. λαμπρῶς καὶ με-
γαλουύχως συνπολει-
τευσάμενον τῷ υἱῷ
σειτωνοῦντι, προσ-
δεξαμένου τὸ ἀνάλω-
μα Μάρκου Αὐρηλίου
Φιλίππου ἀρχιερέως
γενομένου τοῦ Σεβα-
στοῦ, φιλοκαίσαρος
καὶ φιλοπάτριδος, υἱοῦ
πόλεως καὶ βουλᾶς,
τοῦ βοαγοῦ.

Titulus Caracallae fere aetate positus est. Tunc enim floruit Γ. Ἀσίννιος ΠρόTειμος Κουαδρᾶτος, qui ὑπατικὸς memoratur in titulo Phrygico CIG 3866. Idem cum fratre Rufo in insula Amorgo imperatori Caracallae statuam dedicavit IG XII 7, 267, ubi cum Klebsio (pros. imp. Rom. I 168, 1029) legerim: Γάϊοι | [Ἀσ]ίννιοι ΠρόTειμος | [Κο]υαδρᾶτος καὶ Ῥοῦφος | [οἱ] κράτιστοι ἀδελφοὶ κτλ. Fuit enim C. Asinius Quadratus proconsul Achaiae, qui ab Eleis honoratur (*Inschr. Olymp.* V 471, 356). Ex hoc C. Asinium Leonidem nomen traxisse arbitror, cum filius promulgata constitutione Antoniniana nomen Aurelius adiceret, ita ut hic nominaretur Aurelius Asinnius Leo.

552 In basi supra et infra cymatiis ornata. 'Spartae prope turrim meridionalem.' Fourmont p. 28 (CIG 1326). Nunc reperta est ab Anglis; cf. *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 477.

ΗΠΟΛΙΣΗ·ΛΑΚΕΔ··
ΜΟΝΙΩΝΚΛΑΥΔΙC··
ΚΑΣΣΙΑΝΟΝΤΟΝ
ΚΡΑΤΙΣΤΟΝΥΠΑΤΙΚ··
ΕΥΝΟΙΑΣΧΑΡΙΝΒΙ
ΔΕΞΑΜΕΝΟΥΙΟ··Λ/··
ΜΑΕΜΑΜΙΟΥΛ·ΟΝΙ/·
ΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΟΣΚΑΙΦ·
ΛΟΠΑΤΡΙΔΟΣΑΓΩΝΙΟ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΙΟΥ
ΠΡΕΣΒΕΩΣΤΩΝΕΦΟ
ΡΩΝ

Ἡ πόλις ἡ Λακεδ[αι-]
μονίων Κλαύδιο[ν]
Κασσιανὸν τὸν
κράτιστον ὑπατικ[ὸν]
εὐνοίας χάριν, πρ[οσ-]
δεξαμένου τὸ [ἀν]άλ[ω-]
μα [[ε]] Μ. Α[ἰλ]ίου Λ[ε]οντᾶ,
φιλοκαίσαρος καὶ φ[ι-]
λοπάτριδος, α[ἰ]ωνίο[υ]
γυμνασιάρχου, τοῦ
πρέσβεως τῶν ἐφό-
ρων.

Restituit Boeckh. De M. Aelio Leonta v. n. 541 et 555. Claudius Cassianus consul suffectus anni incerti, v. Pros. imp. Rom. I 672 et Pauly-Wissowa *RE* III 2692.

---

553 Basis marmoris albi, cymatio ornata, a. 1,00, l. 0,60—0,75, cr. 0,55, infra fracta; inventa a. 1834 haud procul a monumento, quod Leonidae sepulcrum nominatur; ibidem etiam nunc iacet. Litterae 0,035 a. diligenter incisae sunt. Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I 13, Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 635, 12, idem *Voy.* II 179, C. Keil ex Welckeri apographo *Rhein. Mus.* XIV 1859, 512 (Meister *SGDI* 4497). Contuli anno 1905. Quae iam Lebasii aetate non videbantur, lineis subductis significavi; quae hodie evanuerunt uncis inclusi.

ΑΠΟΛΙΣ
ΠΑΙΛΙΟΝΔΑΜΟΚΡΑΤΙ[ΔΑΝ]
ΑΛΚΑΝΔΡΙΔΑΑΡΧΙΕΡΕΑ[ΤΟΥ]
ΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΤΩΝΘΕ[ΙΩΝ]
ΠΡΟΓΟΝΩΝΑΥΤΟΥΦΙΛΟ
[ΚΑΙ]ΣΑΡΑΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΑΙ
ΩΝΙΟΝΑΓΟΡΑΝΟΜΟΝ
ΠΛΕΙΣΤΟΝΕΙΚΗΝΠΑ
ΞΟΝΚΑΙΑΡΙΣΤΟΝΕΛ
ΚΑΛΩΣΠΕΠΟΛΕΙΤ
ΟΝΚΑΙΛΑΒΟΝ
ΙΣΤ

Ἁ πόλις
Πό(πλιον) Αἴλιον Δαμοκρατίδαν
Ἀλκανδρίδα ἀρχιερέα τοῦ
Σεβαστοῦ καὶ τῶν θείων
προγόνων αὐτοῦ, φιλο-
καίσαρα καὶ φιλόπατριν, αἰ-
ώνιον ἀγορανόμον,
πλειστονείκην πα[ράδο]-
ξον καὶ ἄριστον Ἑλ[λήνων],
καλῶς πεπολειτ[ευμέ-]
[ν]ον καὶ λαβόν[τα πάσας τὰς]
[τᾶς ἀρ]ιστ[οπολειτείας τιμὰς]
[κατὰ τὸν νόμον].

Supplevit Rossius nisus titulis, qui proxime sequuntur. || 11 πάσας Hiller.

554 = CIG 1364 *b*. Textum et lemma v. n. 556 *B*.

Τιβ(έριος) Κλ(αύδιος) Σώφρων βωμονί-
κης, συνέφηβος Πο(πλίου) Αἰλ(ίου) Δαμοκρατίδα τοῦ Ἀλ-
κανδρίδα, ἀρχιερέως
τοῦ Σεβ(αστοῦ) καὶ τῶν θείων
προγόνων αὐτοῦ,
φιλοκαίσαρος καὶ φιλο-
πάτριδος, αἰωνίου ἀγο-
ρανό(μου), πλειστονείκου πα-
ραδόξου καὶ ἀρίστου Ἑλλή-
νων, σύνδικος καὶ δαμ[ο-]
σιομάστης ἐπὶ πατρο-
νό(μου) Σπαρτιατικοῦ τοῦ Εὐδάμου,
ἐξηγητὴς τῶν Λυκουργείων ἐθῶ[ν].

Stemma, quod constituerat Boeckhius ad CIG 1363, correxit Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 359 sq., qui P. Aelium Damocratidam, Alcandridae f., M. Aurelio vel Commodo imperatore floruisse dicit. At ego stemma hunc in modum restituendum esse censeo:

Π. Αἴλιος Ἀλκανδρίδας I
304 patronomus. 305. 553 pater
|
Π. Αἴλιος Δαμοκρατίδας
556. 682 pater. 553 ἀρχιερεὺς τοῦ Σεβαστοῦ
504 ἀρχιερεὺς τοῦ Σεβ. ἑ. Σπαρτιαρτικοῦ. 305 patronomus
|
Π. Αἴλιος Ἀλκανδρίδας II
556 ἀρχιερεὺς τοῦ Σεβαστοῦ. 682 patronomus aetate Caracallae

Damocratidam exeunte II. saec. viguisse inde colligi potest, quod patronomo Spartiatico σύνδικος καὶ δαμοσιομάστης fuit. Claudius Spartiaticus enim Eudami filius, Brasidae II nepos erat; cf. stemma Claudiorum ad n. 589.

555 a Basis marmorea. Exscripserunt Cyriacus fol. 103 verso (cf. Sabbadini *Misc. Ceriani* 204) et Fourmontius 'prope murum septentrionalem' p. 96 et 184 verso. Fragmentum *a*, in quo vs. 1—15, vidit Roß Inscr. Gr. ined. I 14; eiusdem frustuli vs. 1—4 exscripsit Lenormant Mistrae (Le Bas *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 119, 30 et *Expéd. de Morée* II 72, 9). Aliud frustulum (*b*) vidit Roß Inscr. Gr. ined. I 17, quod huius esse tituli cognovit Roehl *Jahrb. f. Phil. u. Päd.* 111, 1875 398. Quae vidit Roß, lineis subductis significavi. Ex eius apographo apparet, quam diligenter Fourmontius lapidem exscripserit. Edd. Epigrammata Cyriaci Anconitae XXXIX 251. Fourmontii exemplar dedi nonnullis ex aliorum apographis mutatis.

b Η Π Ο Λ Ι Σ *a*
ΜΑΙΛΙΟΝΛΕΟΝΤΑΝΓΥΜΝΑ
ΣΙΑΡΧΟΝΤΑΤΕΑΛΛΑΚΑΛΩΣ
ΠΟΛΙΤΕΥΣΑΜΕΝΟΝΚΑΙΜΑΛΙ
ΣΤΑΤΗΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑΝΦΙ
ΛΟΤΕΙΜΩΣΚΑΙΜΕΓΑΛΟΠΡΕ
ΠΩΣΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΚΑΙΤΗΣ
ΑΛΛΗΣΑΡΕΤΗΣΧΑΡΙΝΠΡΟΣ
ΔΕΞΑΜΕΝΟΥΤΟΑΝΑΛΩΜΑ
ΠΟΠΛΙΟΥΑΙΛΙΟΥΔΑΜΟΚΡΑ
ΤΙΔΑΤΟΥΑΛΚΑΝΔΡΙΔΑΑΡΧΙ
ΕΡΕΩΣΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΚΑΙΤΩΝΘΕΙΩΝΠΡΟΓΟ
ΝΩΝΑΥΤΟΥΦΙΛΟΚΑΙΣΑ
ΡΟΣΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΟΣΑΙΙ
ΩΝΙΟΥΑΓΟΡΑΝΟΜΟΥΠΛΕΙ
ΣΤΟΝΙΚΟΥΠΑΡΑΔΟΞΟΥ
ΚΑΙΑΡΙΣΤΟΥΕΛΛΗΝΩΝ·
ΠΡΕΣΒΕΩΣΝΟΜΟΦΥΛΑ
ΚΩΝ

Vs. 14 extrem. ex Rossio hausi, ΚΑΙΑ Fourmont. || 16 extr. et 17 extr. Cyriacum sequor; Fourmont exhibet ΠΛΕΣ et ΔΟΣΟΥ. || 20 ΚΟΝ idem.

555 b Basis supra cymatio ornata. Alterum exemplar tituli qui antecedit. Exscripsit Fourmont fol. 105 verso et 174 (CIG 1363 collato Cyriaci apographo 555 *a*). Comparuit lapis, a. 1,44, l. 0,44, cr. 0,53; litterae a. 0,03—0,05; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 89.

ΠΟΛΙΣ
ΝΛΕΟΝΤΑΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΑ·ΡΧΟΝΤΑΤΕ
ΑΛΛΑΚΑΛΩΣΠ··ΙΤΕΥ
ΣΑΜΕΝΟΝΚΑΙΜΑΛΙΣΤΑ
ΤΗΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑΝ
ΦΙΛΟΤΕΙΜΩΣΚΑΙΜΕΓΑ
ΛΟΠΡΕΠΩΣΕΚ·Τ=ΛΟΥΝ
ΤΑΚΑΙΤΗΣΑΛΛΗΣΑΡΕΤΗΣ
ΧΑΡΙΝΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΘ
ΤΟΑΝΑΛΩΜΑΠΟΑΙΛΙΘΔΑΥ
··ΟΚΡΑΤΙΔΑΑΛΚΑΝΔΡ
/·ΑΡΧΙΕΡΕΩΣΤΟΥΣΕΒΑ
·ΤΟΥΚΑΙΤΩΝΘΕΙΩΝΠΡΟ
···ΟΥΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΟΣΑΙΩ
ΝΙΟΥΑΓΟΡΑΝΟΜΟΥΠΛΕΙ
ΣΤΟΝΕ···ΠΑΡΑΔΟΞΟΥΚΑΙ
ΑΡΙΣΤΟΥΕΛΛΗΝΩΝΠΡΕΣΒΕ
ΩΣΝΟΜΟΦΥΛΑΚΩΝ

Ἡ πόλις
Μ. Αἴλιον Λεοντᾶν γυμνα-
σίαρχον τά τε ἄλλα καλῶς
πολιτευσάμενον καὶ μάλι-
στα τὴν γυμνασιαρχίαν φι-
λοτείμως καὶ μεγαλοπρε-
πῶς ἐκτελοῦντα καὶ τῆς
ἄλλης ἀρετῆς χάριν, προσ-
δεξαμένου τὸ ἀνάλωμα
Ποπλίου Αἰλίου Δαμοκρα-
τίδα τοῦ Ἀλκανδρίδα ἀρχι-
ερέως τοῦ Σεβαστοῦ
καὶ τῶν θείων προγό-
νων αὐτοῦ, φιλοκαίσα-
ρος καὶ φιλοπάτριδος, αἰ-
ωνίου ἀγορανόμου, πλει-
στονείκου παραδόξου
καὶ ἀρίστου Ἑλλήνων,
πρέσβεως νομοφυλά-
κων.

M. Aelius Leontas redit 552 et 541, ubi aequalis est P. Memmii Pratolai qui et Aristocles. Unde eum exeunte fere saeculo secundo floruisse sequitur.

556 Basis cymatiis ornata; a. 1,45, l. 0,50, cr. 0,47; in duobus lateribus inscripta. Fourmont p. 2 et fol. 201 (CIG 1364 *a* et *b*). Litterae a. 0,03. Comparuit lapis; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 89.

latus dextrum B

ΤΙΒΚΛΣΩΦΡΩΝΒΩΜΟΝΙ
ΚΗΣΣΥΝΕΦΗΒΟΣΠ
ΑΙΛΔΑΜΟΚΡΑΤΙΔΑΤΟΥΑΛ
ΚΑΝΔΡΙΔΑΑΡΧΙΕΡΕΩΣ
ΤΟΥΣΕΒΚΑΙΤΩΝΘΕΙΩ
ΠΡΟΓΟΝΩΝΑΥΤΟΥ
ΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΟΣΚΑΙΦΙΛΟ
ΠΑΤΡΙΔΟΣΑΙΩΝΙΟΥΑΓΟ
ΡΑΝΠΛΕΙΣΤΟΝΕΙΚΟΠΑ
ΡΑΔΟΞΟΚΑΙΑΡΙΣΤΟΕΛΛΗ
ΝΩΣΥΝΔΙΚΟΣΚΑΙΔΑΜ
ΣΙΟΜΑΣΤΗΣΕΠΙΠΑΤΡΟ
ΝΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΟΥΤΟΥΕΥΔΑΜΟΥ
ΕΞΗΓΗΤΗΣΤΩΝΛΥΚΟΥΡΓΕΙΩΕΘΩ

latus adversum A

Η Π Ο Λ Ι Σ
Π̅ Α Ι̅Λ̅ Α Λ Κ Α Ν Δ Ρ Ι Δ Α Ν Δ Α Μ Κ Α
Τ Ι Δ Α Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Α Τ Ο Υ Σ Ε Β Α Σ Τ Ŏ
Φ Ι Λ Ο Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο Π Α Τ Ρ Ι Ν
Β̅ Π Ε Ρ Ι Ο Δ Ο Ν Ι Κ Η Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ν . .
Ε Λ Λ Η Ν Ω Ν Π Ρ Ε Σ Β Υ Ν Β Ι Δ Ε
Ω Ν Ο Ι Σ Υ Ν Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ε Σ Μ Α̅Ρ
Α Υ̅Ρ̅ Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Σ < Α Υ̅Ρ̅ Α Ρ Ι
Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Η Ρ Α Κ Λ Α Α Ι Λ̅
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Σ Α Υ Ρ̅ Ε Υ Τ Υ Χ Ι
Ω Ν Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Α Υ̅Ρ̅ Α Ρ
Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ο Σ Λ Υ Κ Ο Υ Τ Η Σ Τ Ε
Ε Ι Σ Τ Η Ν Π Α Τ Ρ Ι Δ Α Α Υ Τ Ο Υ
Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι
Τ Η Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Ο Υ Σ Τ Ι Μ Η Σ Κ Α Ι
Φ Ι Λ Ο Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Η Σ

Fourmontii apographum a Woodwardo correctum expressi. *B* vs. 14 extr. Θ et Ω in ligatura.

latus A

῾Η πόλις
Πό(πλιον) Αἴλ(ιον) Ἀλκανδρίδαν Δαμοκρα-
τίδα, ἀρχιερέα τοῦ Σεβαστοῦ,
φιλοκαίσαρα καὶ φιλόπατριν,
β´ περιοδονίκην, ἄριστον
῾Ελλήνων, πρέσβυν βιδέ-
ων. οἱ συνάρχοντες· Μᾶρ(κος)
Αὐρ(ήλιος) Ἀγαθοκλῆς (Ἀγαθοκλέους), Αὐρ(ήλιος) Ἀρι-
στοκράτης ῾Ηρακλᾶ, Αἴλ(ιος)
Ἀπολλώνιος, Αὐρ(ήλιος) Εὐτυχί-
ων Φιλοκράτους, Αὐρ(ήλιος) Ἀρ-
τεμίδωρος Λύκου. τῆς τε
εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ
εὐνοίας ἕνεκεν καὶ
τῆς εἰς αὐτοὺς τιμῆς καὶ
φιλοφροσύνης.

Latus *B* v. n. 554.

Habes quendam Πό. Αἴλ. Ἀλκανδρίδαν Δαμοκρατίδα Λακεδαιμόνιον in titulo Olympico n. 238. Quem eundem esse suspicor. P. Aelius Alcandridas Damocratidae f. aetate Caracallae patronomi munere functus esse videtur, v. n. 682. Stemma ad n. 554 proposui.

---

557 Basis marmoris albi. Exscripsit olim ante theatrum Fourmont p. 14 verso et 184 (CIG 1357). 'Ad radicem arcis orientem versus' vidit Roß Inscr. Gr. ined. I p. 15, cuius diarium Fraenkel consuluit. Ed. Le Bas ex apographo, quod confecerant Lenormant et Ravoisier, *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 100, 28 et *Expéd. de Morée* II 68 (cf. tab. 51 III). Fourmontii exemplar ex Boeckhio haustum adhibito Rossii apographo correxi; quae iam non viderat Roß, uncis inclusi; ex eius diario litterarum formam et dispositionem sumpsi.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Γ Ο Ρ Γ Ι Π Π Ο Ν
Γ Ο Ρ Γ Ι Π Π Ο Υ
[Τ Α Τ] Ε Α Λ Λ Α [Π Ο]
[Λ Ε] Ι [Τ] Ε Υ Ο Μ Ε [Ν Ο Ν]
[Κ Α] Λ Ω Σ Κ Α [Ι Γ Υ Μ Ν Α]
Σ Ι Α Ρ Χ Ο Υ Ν [Τ Α Μ Ε Γ Α]
Λ Ο Ψ Υ Χ Ω Σ Γ Ρ [Ο Σ]
Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Ο Υ [Τ Ο Α]
Ν Α Λ Ω Μ Α Σ Ε Κ [Π̅ΟΜΠ Η̅]
Ο Ν Α Σ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ [Α Ρ Χ Ι Ε]
Ρ Ε Ω Σ Τ Ω Ν Σ Ε Β [Α Σ Τ Ω Ν]

῾Η πόλις
Γόργιππον
Γοργίππου
τά τε ἄλλα πο-
λειτευόμενον
καλῶς καὶ γυμνα-
σιαρχοῦντα μεγα-
λουΰχως, προσ-
δεξαμένου τὸ ἀ-
νάλωμα Σέκ(στου) Πομπη(ΐου)
Ὀνασικράτους ἀρχιε-
ρέως τῶν Σεβαστῶν.

Γόργιππος Γοργίππου et Σέκ(στος) Πομπήϊος Ὀνασικράτης eodem tempore agoranomia functi sunt 129; Γόργιππος Γ. iterum redit 89, ubi plura verba feci. Exeunte saeculo secundo floruit. Ὀνασικράτης pater est Σεκ. Εὐδάμου μζ´ ἀπὸ Διοσκούρων, ἀρχιερέως τῶν Σεβαστῶν 559.

---

558 Spartae in museo n. 243. Pars superior scapi hermae; a. 0,34, l. 0,29, cr. 0,19; in latere summo foramen ad inserendum caput. Super titulo ad dextram pars vestimenti servata. Edd. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 46, Le Bas-Foucart *Voy.* II 175*c* litteris minusculis ex ectypo (Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 368, 158), Tod *Cat.* Contulit Fraenkel.

Τ Ο Ν Π Α Ν Τ Α Α
Ρ Ι C Τ Ο Ν Κ Α Ι Α Ξ
C Є Κ C Τ Ο Ν Π Ο Μ Γ
Ι Ο Ν Ο Ν Α C Ι Κ Ρ Α
Ʒ Τ Ο Ν Α C Υ Ν Ι
Τ Ο Ν Κ Α Ι ˋ

Τὸν πάντα ἄ-
ριστον καὶ ἀξ(ιολογώτατον)
Σέκστον Πομ[πή-]
ϊον Ὀνασικρά[τη]
(Ὀνασικράτους), τὸν ἀσύν[κρι-]
τον καὶ - - - - - -

Exhibui exemplum Conzei emendatum. De versu sexto nunc superest ¯ON///AIˋ, de quibus residuum ultimum omisit C. Vs. 5 extr. supplevit Fouc. De Sex. Pompeio Onasicrate v. n. 89. Pater est, ni fallor, Sex. [Pompeii] Eudami, Onasicratis f., qui honoratur in titulo qui proxime sequitur. Exeunte altero vel ineunte tertio saeculo.

---

559 Spartae in museo n. 544. Scapus hermae repertus in agro ab Amyclaeo ad meridiem sito, intermissa quarta fere horae parte; a. 0,79, l. 0,28, cr. 0,31. Edd. Tsuntas Ἐφ. ἀρχ. 1892, 23, 6 (Wide *Lak. Kulte* 368), Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel. Contulit Prott. *Ect.*

ˏ Ρ Χ Ι Є Ρ Є Α Τ Ω Ν C Є Β Α C Τ C//
Α̣ Δ Ι Ο C Τ Ο Ν Α Ρ Ι C Τ Ο Ν Κ Α̣
Ω Ν Α Ρ Ι C Τ Ω Ν Τ Ο Ν Α Ξ C Є
Ν̣ Є Υ Δ Α Μ Ο Ν Ο Ν Α C Ι Κ Ρ Α Τ Є̣//
Α Π Ο Η Ρ Α Κ Λ Є Ο Υ C Μ Ζ Α
Δ Ι Ο C Κ Ο Υ Ρ Ω Ν Ι Є Ρ C Α Κ Α Ι
Ω̣ Ν Ο Θ Є Τ Η Ν Δ Ι Α Β Ι Ο Υ Κ
Γ Є Ν Ο Υ C Τ Ω Ν Τ Є Δ Ι /////
Υ Ρ Ω Ν Κ Α Ι Τ Ο Υ Α Γ Ω Ν/////
Ι Μ Є Γ Α Λ Ω Ν Δ Ι Ο C Κ Ο Υ Ρ
Κ̣ Α Ι Α Γ Ω Ν Ο Θ Є Τ Η Ν Δ \
Ç Ν Ο Υ C Τ Ω Ν Μ Є Γ Α̣ Λ Ω Ν///
Ω Ν Є Ι Δ Ι Ω Ν Ι Є Ρ Є Α Κ Α Τ Α̣
. Ç Ν Ο C Π Ο C Ι Δ Ω Ν Ο C Α C Φ Α̣
. Ι Ο Υ Α Θ Η Ν Α C Χ Α Λ Κ Ι Ο Ι Κ Ο̣///
. Θ̣ Η̣ Ν Α C Π Ο Λ Ι Α Χ Ο Υ Κ Α Ι Τ̣
Ν Κ Α Θ Ι Δ Ρ Υ Μ Є Ν Ω Ν Є Ν̣
Μ̣ Є̣ Ν Є Ι Θ Є Ω Ν Τ Υ Χ Η C C C///
Α̣ Τ Ρ Ω Α Ρ Τ Є Μ Ι Τ Ο C Π̣ Α///////
Τ Ι Δ Ο C Δ Η Μ Η Τ Ρ Ο C Κ Α̣
Η C Є Ν Φ Ο Υ Ρ Ι Ω Ι C Ω C Τ///C Τ Ρ Λ
C Є Ν Є Γ Є Ι Λ Ο̣ Ι C Α Φ Ρ̣ Ο̣ Δ Є '.
Ι Ι C Ο Υ Ρ Α Ν Ι Α C Τ Υ Χ Η C
Ο Ι Χ̣ Α Γ Є Τ Ο Υ Є Ρ Μ Ο Υ Ο Υ Ρ̣ Α̣
Λ Ι Ο̣ Ν Ο Ι C Ο Υ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ο C
Ↄ Η C Є Ν Δ Ι Κ Τ Υ Ν Ν Η Μ Ν///
Λ Ι Ο C Υ/////////

Var. lect. Vs. 21 CΠC · CTPA Prott .... cετρ Tod. || 24 init. CAIX Wil.

[Τὸν ἀ]ρχιερέα τῶν Σεβαστῶ[ν],
[ἱερέ]α Διός, τὸν ἄριστον κα[ὶ]
[ἐκ τ]ῶν ἀρίστων, τὸν ἀξ(ιολογώτατον) Σέ[κ-]
[στο]ν Εὔδαμον Ὀνασικράτε-
[ος, μ·] ἀπὸ Ἡρακλέους, μζʹ ἀ-
[πὸ] Διοσκούρων, ἱερέα καὶ
[ἀγ]ωνοθέτην διὰ βίου κ[αὶ]
[διὰ] γένους τῶν τε Δι[ο-]
[σκο]ύρων καὶ τοῦ ἀγῶν[ος]
[τῶν] μεγάλων Διοσκουρ[εί-]
[ων κ]αὶ ἀγωνοθέτην δ[ι]ὰ
[γ]ένους τῶν μεγάλων
[Λε]ωνειδίων, ἱερέα κατὰ
[γ]ένος Ποσιδῶνος Ἀσφα-
[λ]ίου, Ἀθηνᾶς Χαλκιοίκο[υ],
[Ἀ]θηνᾶς Πολιάχου καὶ τ[ῶν]
[συ]νκαθιδρυμένων ἐν [τῷ]
[τε]μένει θεῶν, Τύχης Σω-
[π]άτρω, Ἀρτέμιτος Πα[τρι-]
[ώ]τιδος, Δήμητρος κα[ὶ] Κό-]
[ρ]ης ἐν Φ(ρ)ουρίω[ι], Σω[[στ]]στρα-
[τία]ς ἐν Ἐγείλοις, Ἀφροδεί-
[τ]ης Οὐρανίας, Τύχης
[Τ]οιχαγέτου, Ἑρμοῦ Οὐρα-
[νίου], Διονοίσου, Δήμητρος
[καὶ Κό]ρης ἐν Δικτύννῃ, Μν[η-]
[μοσύνης, Μουσῶν,] Διὸς Ὑ[πά-]
[του - - - - - - - - - -]

Supplementa, quae infra non notabo, iam posuerat Tsuntas. Vs. 1 in. Fraenkel addidit τὸν. || 2 in. [καὶ] Διὸς scripsit Ts. || 4 non indicatum est nomen gentilicium, quod fuerit Πομπήϊος; quin ex eadem gente fuerit Σέξτος Πομπήϊος Ὀνασικράτης, ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν n. 557, vix dubium. || 4. 5 Ὀνασικράτε|[ος . .] ἀπὸ, || 5. 6 μζʹ [ἀπὸ] | Διοσκ., || 6. 7 καὶ [ἀ|γω]νοθ. Ts. Certamina Spartae in memoriam Leonidae celebrata esse testatur Pausanias III 14, 1, cf. supra n. 19 et 20. || 14 Templum Spartanum Neptuni Asphalii: Paus. III 11, 9, Minervae Chalcioeci (vs. 15) et Poliuchi (vs. 16): Paus. III 17, 2. || 18 sq. Σω[[π]άτρω: supplevit Fraenkel, quod non dubium videtur. || 19 restituit Tod. || 20 sq. Δήμητρος κ[αὶ | Κό]ρης supplevit Prott; Ceres χθονία Spartae culta: Paus. III 14, 5; ΓΑ: id. III 12, 8. || 21 ἐν Φουρίω[ι], quod est in lapide, rectum haberi nequit. Manifesto Rho omisit quadratarius; locum Spartanum τὰ Φρούρια καλούμενα memorat Pausanias III 12, 8. Eaedem deae una colebantur ἐν Δικτύννῃ (vs. 25 sq.), quod fanum erat situm prope sepulcra Eurypontidarum Paus. l. l. (Wide *Lak. Kulte* 123, Hitzig-Blümner Paus. I 775). || 22 i. e. ἐν Αἰγίλοις, cf. Paus. IV 17, 1. || 24 [Τ]οιχαγέτου Wilh., qui comparat Διονοίσου vs. 25. || 25 Bacchus Spartae cultus: Paus. III 13, 7. || 26 sq. Musarum templum Spartanum memorat Pausanias III 17, 5, unde petivi supplementa Μν[η|μοσύνης, Μουσῶν]. || 27 sq. Ζεὺς Ὕπατος Paus. III 17, 6.

---

560 Basis marmorea. Exscripsit Cyriacus fol. 104 verso (inde Sabbadini *Misc. Ceriani* 205).

Η ΠΟΛΙΣ
Π̄·ΑΥΡΗΛΙΟΝ·ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΝ·ΤΟΝΙΕΡΕΑ·ΤΗΣ
ΤΗΣ·ΤΕ·ΚΑΤΑ·ΤΗΝ·ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑΝΛΑΜ
ΠΡΩΣΗΤΟΣ·ΚΑΙ·ΤΗΣ·ΤΩΝ·ΛΥΚΟΥΡΓΕΙΩΝ Ν
ΟΩΝ·ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ·ΤΗΣ ΤΕ ΑΛΛΗΣ·ΣΥΝΠΑΣΗΣ
ΑΡΕΤΗΣ·ΕΝΕΚΕΝ·ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ·ΤΟ ΑΝΑ
ΛΩΜΑ·ΤΩΝ·ΤΕΚΝΩΝ·ΑΥΤΟΥΣΩΦΡΟΣΥ
ΝΑ·ΚΑΙ·ΣΩΤΗΡΙΔΑ

Ἡ πόλις
Π(όπλιον) Αὐρήλιον Χρυσόγονον τὸν ἱερέα τῆς
[[τῆς]] τε κατὰ τὴν γυμνασιαρχίαν λαμ-
πρ[ότ]ητος καὶ τῆς τῶν Λυκουργείων [ἑ-]
θῶν προστασίας τῆς τε ἄλλης συνπάσης
ἀρετῆς ἕνεκεν, δεξαμένων τὸ ἀνά-
λωμα τῶν τέκνων αὐτοῦ Σωφροσύ-
να[ς] καὶ Σωτηρίδα.

Vs. 4. 5 ν[ό|μ]ων supplebat Sabbadini.

---

561 Basis, quam prope portam orientalem incolumem vidit Fourmont p. 95 verso et fol. 216 (CIG 1381). 'Ad radices arcis orientem versus' vidit Roß Inscr. Gr. ined. I p. 15. Ed. ex schedis Lenormantii et Ravoisieri Le Bas *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 106, 25 et *Expéd. de Morée* II 69 et tab. 51 IV. Quae evanuerunt aetate Rossii et ceterorum, lineis subductis significavi.

Η ΠΟΛΙΣ
<u>ΜΑΥΡΗΛΙΟΝΧΡΥΣΟΓΟ</u>
<u>ΝΟΝΣΩΤΗΡΙΔΑΓΥΜΝΑ</u>
<u>ΣΙΑΡΧΟΝΛΑΜΠΡΩΣΓΥ</u>
<u>ΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝΤΑΕΠΙ</u>
<u>ΤΕΣΩΦΡΟΣΥΝΗΚΑΙ</u>
<u>ΤΗΕΝΑΠΑΣΙΠΕΡΙΤΗΝ</u>
<u>ΠΑΤΡΙΔΑΕΥΝΟΙΑ</u>
<u>ΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΟΥ</u>
<u>ΤΟΑΝΑΛΩΜΑΜ̄ΑΥΡΗΛΙ</u>
<u>ΟΥΧΡΥΣΟΓΟΝΟΥΤΟΥ</u>
<u>ΔΙΩΝΟΣΤΟΥΓΑΜΒΡΘ</u>

[1]Ἡ πόλις [2]Μ(ᾶρκον) Αὐρήλιον Χρυσόγο[3]νον Σωτηρίδα γυμνα[4]σίαρχον, λαμπρῶς γυ[5]μνασιαρχοῦντα ἐπί [6]τε σωφροσύνῃ καὶ [7]τῇ ἐν ἅπασι περὶ τὴν [8]πατρίδα εὐνοίᾳ, [9]προσδεξαμένου [10]τὸ ἀνάλωμα Μ(άρκου) Αὐρηλί[11]ου Χρυσογόνου τοῦ [12]Δίωνος τοῦ γαμβροῦ.

Varias lectiones Lenormantii neglexi.

Generum Chrysogonum eodem nomine quo socerum ipsum per adoptionem vocari credit Boeckhius. Vereor, ne erraverit. Titulus paullo est recentior quam catalogus n. 89, quem exeunte secundo vel ineunte tertio saeculo incisum esse supra docui. Illic redit Χρυσόγονος Δίωνος. Hic nominatur Μ. Αὐρ. Χρυσόγονος constitutione Antoniniana promulgata. Socer eius videtur idem esse atque Χρυσόγονος Σωτηρίδα, qui ἐπὶ Καλλικράτους τοῦ (Καλλικράτους) τοῦ Ἀριστοκλέους in n. 71 *a* 20 σπονδοφόρος est. Redit in titulo, qui proxime antecedit, unde hoc stemma constitui:

	Σωτηρίδας I 71. 561 pater		±160
Χρυσόγονος 71 σπονδοφόρος ἐπὶ Καλλικράτους τοῦ ⟨ τοῦ Ἀριστοκλέους =	Μ. Αὐρ. Χρυσόγονος 560 γυμνασίαρχος et ἱερεύς 561 γυμνασίαρχος et socer	[Αὐρ.] Δίων 561 pater	±190
Μ. Αὐρ. Σωτηρίδας II 560	Αὐρ. Σωφροσύνα × 560	Μ. Αὐρ. Χρυσόγονος Δ. 561 gener 89 σπονδοφόρος	±220

562—571. Tituli, qui sequuntur, incerto tempore neque vero ante imperatorem M. Aurelium scripti sunt.

562 Spartae 'in museo, in frustulo columnae albi marmoris'. Ed. Roß Inscr. Gr. ined. I 23.

ΛΕΟΥΣ
ϽΥΡΟΝΦΙ
ΛΟΠΑΤΡΙΔ
ΙΟΥΒΟΥΛΗ
ΣΥΝΑΡΧΟΝ
ΑΥΡΝΕΙΚΙΠΠ
vac. ΑΥΡΔΑΜΟΚΡΑ
ΚΑΛΛΙΤΥ
ΠΕΤΡΑΛΕΞΑ
ΠΗΡΕΤ
ΑΝΔ
ΒΕΡΟ

[Ἡ πόλις]
[τὸν δεῖνα - - - τοῦ]
[δεῖνος, . . ἀφ' Ἡρακ]λέους,
[. . ἀπὸ Διοσκ]ούρων, φι[λο-]
[καίσαρα καὶ φι]λόπατρι[ν, κα-],
[τὰ τὴν τοῦ δήμ]ου βουλη[σιν].
[οἱ] συνάρχον[τες]·
Αὐρ. Νείκιππ[ος],
Αὐρ. Δαμοκρα[τ -],
Καλλίτυ[χος],
Πετρ(ώνιος) Ἀλεξα[-].
[ὑ]πηρέτ[ης s. - αι]·
- ανδ - -
- βερο - -

Restitui. Vs. 4 [Ἐπίκ]ουρον Fraenkel. || 5. 6 supplevit Fraenkel. || 7 et 12 Roß. Titulus non ante imperatorem M. Aurelium positus, sed ante Caracallam, ut probat Callitychi nomen.

---

563 Basis a. 1,90, cymatiis ornata; 'Spartae ante theatrum', Fourmont p. 1 verso et p. 213 (CIG 1376). Nunc ibidem ab Anglis effossa; cf. *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 478. Quae hodie evanuerunt, linea significavi.

ΗΠΟΛΙΣΗΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙ
ΩΝΑΙΛΙΟΝΜΗΤΡΟΦΑΝΗ.
ΤΟΝΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΟΝΗ
ΘΕΙΤΕΦΙΛΟΣΟΦΩΚΑΙΠΑΙ
ΔΑΙΑΚΑΙΤΟΙΣΛΟΓΟΙΣΔΙΑ
ΦΕΡΟΝΤΑΤΩΝΗΛΙΚΩΝ
ΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΟΥΤΟΑ
ΝΑΛΩΜΑΜΑΥΡΚΛΕΑΝΟ.Ο
. ΟΛΙΟΥΦΟΥ

Ἡ πόλις ἡ Λακεδαιμονί-
ων Αἴλιον Μητροφάνη
τὸν ἀξιολογώτατον ἤ-
θει τε φιλοσόφῳ καὶ παι-
δ[ε]ίᾳ καὶ τοῖς λόγοις δια-
φέροντα τῶν ἡλίκων,
προσδεξαμένου τὸ ἀ-
νάλωμα Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίου) Κλεάνο[ρ]ο[ς]
[τ]ο[ῦ] Ῥούφου.

---

564 Basis ornata cymatiis. 'Spartae prope portam orientalem', Fourmont fol. 46 et p. 213 (CIG 1377).

ΗΠΟΛΙΣ
ΜΑΡΑΥΡΔΑΜΑΡΧΟΝ
ΠΑΡΔΑΛΑΠΡΕΣΒΥΝ
ΤΗΣΛΙΜΝΑΕΩΝΦΥ
ΛΗΣΑΝΔΡΕΙΑΣΧΑΡΙΝ
ΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΟΥΤΟ
ΑΝΑΛΩΜΑΛΟΥΚΙΟΥ
ΑΠΡΩΝΙΟΥΕΥΕΛΠΙΣΤΟ
ΑΓΑΘΟΥΚΑΙΔΙΚΑΙΟΥΤϹ
ΦΥΛΕΤΟΥ

Ἡ πόλις
Μᾶρ(κον) Αὐρ(ήλιον) Δάμαρχον
Παρδαλᾶ, πρέσβυν
τῆς Λιμναέων φυ-
λῆς, ἀνδρείας χάριν,
προσδεξαμένου τὸ
ἀνάλωμα Λουκίου
Ἀπρωνίου Εὐελπίστου,
ἀγαθοῦ καὶ δικαίου, το[ῦ]
φυλέτου.

---

565 Basis olim prope ecclesiam S. Nicolai, Fourmont fol. 56 et 205 (CIG 1380). Fragmentum repperit Prott in vico Τσεραμιό a. 0,52, l. 0,21, quod edidit Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 141. Quae adhuc exstant, lineis subductis significavi.

ΗΠΟΛΙΣ
ΜΑΥΡΦΙΛΗΤΟΝ
ΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΑΝΔΡΕΙΑΣΚΑΙΤΗΣ
ΠΡΟΣΑΠΑΝΤΑΣΑΙ
ΔΟΥΣΕΝΕΚΑΠΡΟΣ
ΔΕΞΑΜΕΝΟΥΤΟΑΝΑ
ΛΩΜΑΜΑΥΡΑΓΑΘΟΠΔΟϹ
ΤΟΥ<ιΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥ

Ἡ πόλις
Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Φίλητον
Ἀγαθόποδος
ἀνδρείας καὶ τῆς
πρὸς ἅπαντας αἰ-
δοῦς ἕνεκα, προσ-
δεξαμένου τὸ ἀνά-
λωμα Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίου) Ἀγαθόποδος
τοῦ (Ἀγαθόποδος) τοῦ ἀδελφοῦ.

Stemma hunc in modum est restituendum:

Ἀγαθόπους I
Μ. Αὐρ. Ἀγαθόπους II — Μ. Αὐρ. Φίλητος.

---

566 Basis cymatiis ornata, 'prope portam orientalem'. Fourmont fol. 106 verso et fol. 200 (CIG 1386 [Tod *Ann. Br. Sch.* X 1904, 70, 11, Pareti *Rendiconti* 1910, 458]).

ΗΠΟΛΙΣ
ΜΑΥΡΠΑΛΑΙΣΤΡΕΙΤΗΝ<
ΣΦΑΙΡΕΑΚΟΝΟΟΥΡΕΑ
ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΤΕΚΑΙ
ΑΝΔΡΕΙΑΣΕΝΕΚΑΠΡΟΣ
ΔΕΞΑΜΕΝΩΝΤΟΑΝΑΛΩ
ΜΑΑΥΡΗΛΙΩΝΑΦΡΟΔΩΣ
ΚΑΙΣΩΤΕΙΡΑΣΤΩΝ
ΑΔΕΛΦΩΝΑΥΤΟΥ

1 Ἡ πόλις 2 Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Παλαιστρείτην 3 σφαιρέα, Κονοουρέα, 4 σωφροσύνης τε καὶ 5 ἀνδρείας ἕνεκα, προσ 6 δεξαμένων τὸ ἀνάλω 7 μα Αὐρη- λίων Ἀφροδᾶς 8 καὶ Σωτείρας τῶν 9 ἀδελφῶν αὐτοῦ.

---

567 Basis supra et a dextra fracta, a. 0,50, l. 0,46, cr. 0,50. Litterae a. 0,02. Fourmont p. 85, fol. 193 'ς τῷ Σλαβοχωρίῳ in Apollinis' (CIG 1402 [Loewy *Inschr. griech. Bildh.* n. 350]). In vico Kalyvia Sochiotica exscripsi. Ectypum misit Koester. Quae hodie evanuerunt, significavi linea subducta. *Ect.*

ΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΟΥΤΟΑΝΑΛ
ΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΑΥΡΝΕΙΚΗΦΟΡΟϹ ΕΠΟΙΕΙ

προσδεξαμένου τὸ ἀνάλ[ωμα]
τοῦ πατρός.
Αὐρ(ήλιος) Νεικηφόρος (Νεικηφόρου) ἐποίει.

Var. lect. Vs. 3 alia manu scriptus esse videtur.

Patronomo M. Aurelio Sosinico, Nicaronis f., victor puerorum est [- -] Νεικηφόρος Νεικηφόρου (n. 301). Hunc titulum propter Aurelii nomen exeunti saeculo secundo tribuerim.

568 Basis marmorea, in duas partes fracta. In ecclesiola τᾶς Παλαιοπαναγίας exscripsit Roß Inscr. Gr. ined. I 30 (Le Bas-Foucart *Expl.* 168*h*).

ΜΑΡΚΟΣΑΥΡΗλΙΟΣ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣΚΑλλΙ
ΚΡΑΤΟΥΣΙΠΠΑΡΧΑΣ

Μᾶρκος Αὐρήλιος
Νικηφόρος Καλλι-
κράτους ἱππάρχας.

---

569 Basis a. 1,09, l. 0,50, cr. 0,50. Exscripserunt Cyriacus fol. 104 verso (cf. Sabbadini *Misc. Ceriani* 206) et 'prope portam ad orientalem plagam sitam' Fourmont p. 15 verso, fol. 207, p. 211. Edd. Epigrammata - - Cyriaci Anconitae p. XXXVIII 246 (CIG 1384). Lapis comparuit; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 90. In vs. 6. 7 lineis subnotavi, quae hodie leguntur.

Η ΠΟΛΙΣ
ΓΑ ΡΟΥΒΡΙΟΝΒΙΑΝΟΡΑΣΕΡΑ
ΑΛΕΙΠΤΗΝΤΟΝΙΔΙΟΝΠΟ
ΛΕΙΤΗΝΤΗΣΤΕΠΕΡΙΤΟ
ΛΑΚΩΝΙΚΟΝΗΘΟΣΣΕ
ΜΝΟΤΗΤΟΣΚΑΙΤΗΣ
ΝΤΟΙΣΓΥΜΝΑΣΙΟΙΣΑ
..Τ̣ΗΣΧΑΡΙΝ

Ἡ πόλις
Γά(ϊον) Ῥούβριον Βιάνορα Σερᾶ
ἀλείπτην, τὸν ἴδιον πο-
λείτην, τᾶς τε περὶ τὸ
Λακωνικὸν ἦθος σε-
μνότητος κα̣ὶ τᾶς
[ἐ]ν τοῖς γυμνασίοις ἀ-
[ρε]τ̣ᾶς χάριν.

Suppl. Boeckh. Nomen Σερᾶς redit 159 39.

---

570 'Spartae in pariete ecclesiae archiepiscopalis', Fourmont p. 14 verso et p. 188 (CIG 1385).

ΡΟΥΒΡ
ΣΕΟΝ
ΑΝΔΡ
ΤΟΣΤ
ΟΠΟ

Vs. 1 Ῥούβρι[ον]. || 3 ἀνδρ[είας]. || 4 [σεμνότη]τος coniecit Boeckh.

---

571 Fragmentum basis marmoris caerulei, a. 0,56, l. 0,33, cr. 0,51, nunc insertum muro ecclesiae destructae, quae vocatur Ἁγ. Γεωργίου et iuxta viam Castaniam versus sita est. Marginem sinistrum servatum esse ex Tillyardi apographo conclusi. Litterae a. 0,05. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 188, 41.

Κ/
ΒΟΑΙ
ΤΑΣΚ/
ΤΑΤΟΣΕΙ
ΙΤΑΣΕΓ
ΟΙΑΣ
ΕΝ

κ/
βοαγ̣[ὸν - - - -]
τᾶς κα̣[τ' αὐτὸν σεμνό-]
τατος ἕ[νεκεν - -]
[κα]ὶ̣ τᾶς ἐπ̣[ὶ - -]
[εὐν]ο̣ίας - - - -
[ἀνέθηκ]εν̣.

Vs. 3̣—5 suppl. Hiller. || 7 ἕν̣[εκα] Tillyard.

---

572 Basis, cymatiis ornata; olim prope turrim magnam. Fourmont fol. 33 et 201 (CIG 1382).

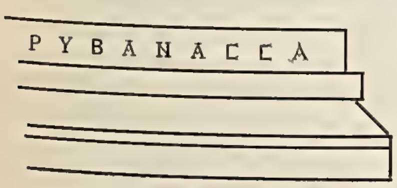
Η ΠΟΛΙΣ
ΜΑΥΡΔΑΜΟΚΡΑΤΗΠΟΣΕΙ
ΔΩΝΙΟΥΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΑ
ΠΑΡΑΤΟΝΘΕΘΕΙΔΕΣΤΑΤΟΝ
ΒΑΣΙΛΕΑΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΜΑΡΚΟΝΑΝΤΟΝΙΘΓΟΡΔΙΑΝΟΝ
ΕΥΣΕΒΗΕΥΤΥΧΗΣΕΒΑΣΤΟ.
ΤΗΣΕΙΣΑΥΤΗΝΕΥΝΘΙΑΣΧΑΡΙΝ
ΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΟΝΤΟΑΝΑ
ΛΩΜΑΤΩΝΠΡΟΣΦΙΛΕΣΤΑ
ΤΩΝΤΕΚΝΩΝΑΥΤΟΥΑΥΡ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΙΑΣΚΑΙΟΝΑΣΙ
ΦΟΡΙΔΟΣ

Ἡ πόλις *post 239 p. Chr. n.*
Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Δα̣μ̣οκράτη Ποσει̣-
δωνίου πρεσβεύσαντα
παρὰ τὸν θεο̣ειδέστατον
βασιλέα Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Μᾶρκον Ἀντώ̣νιον Γορδιανὸν
Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβαστό[ν],
τῆς εἰς αὐτὴν εὐνοίας χάριν,
προσδεξαμένω̣ν τὸ ἀνά-
λωμα τῶν προσφιλεστά-
των τέκνων αὐτοῦ Αὐρ(ηλίων)
Δαμοκρατίας καὶ Ὀνασι-
φορίδος.

Titulus non positus ante annum 239, quo Gordianus Pius Felix vocari coeptus est.

573—613. TITVLI HONORARII MVLIERVM.

573 Spartae in museo n. 591. Pars superior basis marmoreae, fractae ad sinistram; in latere summo foramen profundum ad inserendum opus anaglyphum; a. 0,18, l. 0,30, cr. 0,21. Reperta a. 1902 haud procul a museo. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

[Εὐ]ρυβάνασσα
vel [Μεμμία Εὐ]ρυβάνασσα.

574 Basis quadrata, infra et supra cymatiis ornata, nunc in ecclesia Ἁγ. Νικολάου in vico Slavochorio. Exscripsit Altmann.

[Μεμ]μίαν Εὐρυβάνασσ[αν].

Desunt initio quattuor fere, in fine duae litterae.
Nota est Memmia Εὐρυβάνασσα ex titulo n. 507, ubi eius maritus C. Iulius Simedes commemoratur.

575 Fragmentum in muro meridionali inventum. Litterae 0,08 a. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 461, 14.

Α Σ Β Α Λ Β Ι
Ι Α Σ Α Υ Τ Ο Υ

[῾Ο δᾶμος ὑπὲρ]
[᾿Ιουλί]ας Βαλβί[λλης]
[εὐεργέτρ]ίας αὑτοῦ.

Supplevit Tillyard.

Balbillam, quae cum imperatore Hadriano et Sabina in Aegyptum profecta est (CIG 4725, 4727), Lacedaemonem quoque cum eo venisse suspicatur Tillyard.

---

576 Basis marmoris caerulei modo sellae pedibus leonideis instructae; inventa in theatro; litterae a. 0,015. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 459, 10.

Δαμοσθενείας ἀνδριάν[τος τόπος]
[- - ἀν]δριάντος τόπος.

Tillyard legendum esse arbitratus est:

Δαμοσθενείας ἀνδριάν[2] [[δριαν]]τος τόπος.

---

577 Basis marmorea, nunc in caput Doricum mutata, in ecclesia Ἁγ. Θεοδώρου in vico Slavochorio, a. 0,25, l. 0,715. Delineavit Dörpfeld, exscripsit Schrader.

Α Λ Ε Υ Κ Τ Ρ Ι Α Δ Α Ε //////
Γ Ε Ρ Α Κ Α Ι Ι Ε Ρ Ι Α Ν Κ Α Τ //

- - - α Λευκτριάδα ἐ[- - -]
[τὰν θυγα]τέρα καὶ ἱέριαν κατ[ὰ γένος]
- - - - - - - - - - - -

Vs. 1 suppleverim [᾿Ολυμπίχ]α, quam habes 755, ubi legitur: ᾿Ολυμπίχα | Λευκτριάδαν τὸν | πατέρα ἥρωα.

---

578 'Spartae iuxta portam orientalem,' Fourmont p. 117 verso ex lapide quadrato multis ornamentis instructo ('in maceriis' CIG 1433, [Meister *SGDI* 4480]). Lapis his diebus ab Anglis incolumis repertus; cf. *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 208.

Α Π Ο Λ Ι Σ
Α Λ Κ Ι Β Ι Α Ν Τ Ι Σ Α Μ Ε
Ν Ο Υ Δ Ι Α Τ Ε Ο Ι Κ Ε Ι
Α Ν Α Ρ Ε Τ Α Ν Κ Α Ι
Δ Ι Α Τ Α Σ Ε Κ Τ Ω Ν
Π Ρ Ο Γ Ο Ν Ω Ν Ε Υ
Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Σ Κ Α Ι
Τ Α Ν Α Μ Ε Μ Π Τ Ο Ν
Μ Ε Τ Α Α Ν Δ Ρ Ο Σ Δ Α
Μ Ι Π Π Ο Υ Τ Ο Υ Α Β Ο
Λ Η Τ Ο Υ Ε Ξ Η Κ Ο Ν
Τ Λ Ε Τ Η Σ Υ Ν Β Ι Ω Σ Ι Ι

῾Α πόλις
᾿Αλκιβίαν Τισαμε-
νοῦ διά τε οἰκεί-
αν ἀρετὰν καὶ
διὰ τὰς ἐκ τῶν
προγόνων εὐ-
εργεσίας καὶ
τὰν ἄμεμπτον
μετὰ ἀνδρὸς Δα-
μίππου τοῦ ᾿Αβο-
λήτου ἑξηκον-
ταετῆ συνβίωσιν.

Exeunte I. a. Chr. n. saeculo; cf. n. 465.

---

579 '᾿ς τῷ Σλαβοχωρίῳ in templo Apollinis.' Fourmont fol. 81 verso, fol. 82 et p. 209 verso (CIG 1434 [Meister *SGDI* 4521]). Fraenkel lapidem Bryseis esse inventum inde collegit, quod eodem loco exstitisse dicitur atque n. 584.

Α Π Ο Λ Ι Σ
Α Ρ Α Τ Α Ν Τ Υ Χ Α Ρ Ε Τ Ο Υ
Β Ι Ο Υ Σ Α Ν Σ Ω Φ Ρ Ο Ν Ω Σ
Κ Α Ι Ε Υ Σ Ε Β Ω Σ
Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Κ Α Ι Κ Ο Ρ Α Ι

῾Α πόλις
᾿Αράταν Τυχαρέτου
βιοῦσαν σωφρόνως
καὶ εὐσεβῶς
Δάματρι καὶ Κόραι.

---

580 'Amyclis.' Edd. Pouqueville *Voy.*[2] V 274 (CIG 1441). Boeckh vs. 1 correxit ex schedis Fauvelii Koehlerianis (Add. p. 922).

Π Η Ρ Α Ι Ο Λ Α Α Σ Κ Α Ι Μ Ε Π Α Σ Ι Χ
Ι Ι Α Μ Ε Τ Ι Μ Ο Σ Ο Ε Ν Ι Δ Α Τ Ο Ν
Θ Η Γ Α Τ Ε Ρ Α

Πό(πλιος) [Π]ρατόλας καὶ Με(μμία) Πασιχ[ά-]
[ρει]α Με(μμίαν) Τιμοσθενίδα τ[ὴ]ν
θ[υ]γατέρα.

I. a. Chr. saec.

[Π]ρατόλας supplevit Boeckh in Add. I p. 922. Πασιχ[άρει]α correxit Paton ex titulis IG IV 938—40 (cf. *Transact. Amer. phil. ass.* XXVI 1895, 33). Stemma v. ad n. 537.

---

581 'Slavochorii prope templum Apollinis' lapis quadratus ornamentis non imbutus. Fourmont fol. 65 et p. 177 verso (Boeckh CIG 1438).

. Ε Μ Μ Ι Α Ν Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α
Τ Ι Α Ν Λ Ο Υ Ο Λ Ο Σ Σ Η
Ν Ο Σ Δ Α Μ Α Ρ Η Σ Τ Η Ν
Ι Δ Ι Α Ν Γ Υ Ν Α Ι Κ Α Σ Ω
Φ Ρ Φ Σ Υ Ν Α Σ Κ Α Ι Φ Ι
Λ Α Ν Δ Ρ Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν

[Μ]εμμίαν Δαμοκρα-
τίαν Λο(ύκιος) Οὐολοσση-
νὸς Δαμάρης τὴν
ἰδίαν γυναῖκα σω-
φροσύνας καὶ φι-
λανδρίας ἕνεκεν.

II. saec. p. Chr.

L. Volussenus Damares pater est L. Volusseni Aristocratis, quem medio fere secundo saeculo vixisse ad n. 477 demonstravi; cf. stemma ad n. 537. Incidit ergo titulus in priorem partem saeculi.

---

582 'Slavochorii in templo Apollinis' exscripsit Fourmont p. 85 (Boeckh CIG 1437 [Meister *SGDI* 4479]).

Α Π Ο Λ Ι Σ
Μ Ε Μ Μ Ι Α Ν Α Γ Η Τ Α Ν _
Τ Ο Λ Α Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α
Τ Α Σ Χ Α Ρ Ι Ν
Π Ρ Ο Σ Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Ο '
Τ Ο Α Ν Α Δ Σ . . . .
. . . .
. . . .

῾Α πόλις
Μεμμίαν ᾿Αγήταν
[Πρα]τόλα θυγατέρα
[ἀρε]τᾶς χάριν,
προσδεξαμένου
τὸ ἀνάλω[μα]
- - - - - - - -

Supplevit Boeckh.

---

583 Basis marmorea, a. 0,82, l. 0,51, cr. 0,87, infra fracta, a dextra laesa, in parte superiore vestigia statuae. ᾿ς τῷ Σλαβοχωρίῳ in templo Apollinis exscripsit Fourmont p. 85, 211 verso (Boeckh CIG 1435). Litterae 0,04 a. Kalyviae exscripsi. Quae Fourmontii aetate plura legi poterant, lineis subductis significavi. *Ect.* Koesteri.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Τ Η Ν Σ Ω Φ Ρ Ο Ν Ε
Σ Τ Α Τ Η Ν Ξ Ε Ν Α Ρ Ι Α Ν
Τ Η Ν Θ Υ Ν Α Ρ Μ Ο Σ Τ Ρ Ι
Α Ν Κ Α Ι Ε Σ Τ Ι Α Ν Π Ο Λ Ε Θ
Ο Σ Ι Ω Σ Κ Α Ι Ε Υ Α Γ Ω Σ
Κ Α Ι Μ Ε Γ Α Λ Ο Ψ Υ Χ Ω Σ
Λ Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Η Σ Α Σ Α Ν Τ
Θ Ε Α Ι Ν Π Ρ Ο Σ Δ Ε Ξ Α Μ Ε
Ν Ο Υ Τ Ο Α Ν Α Λ Ω Μ Α
Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Τ Ο Υ

῾Η πόλις
τὴν σωφρονε-
στάτην Ξεναρίαν
τὴν θυναρμόστρι-
αν καὶ ἑστίαν πόλεος,
ὁσίως καὶ εὐαγῶς
καὶ μεγαλοψύχως
λιτουργήσασαν τ[αῖν]
θεαῖν, προσδεξαμέ-
νου τὸ ἀνάλωμα
Φιλοκράτους τοῦ
- - - - - - -

584 Slavochorii. Basis marmoris caerulei olim cymatio ornata, infra et a dextra fracta; a. 0,76, l. 0,60, cr. 0,53, litterae a. 0,04. Fourmont p. 81 verso, cf. fol. 202 et fol. 219 (CIG 1439). Nuper lapidem in vico Kalyvia Sochiotica in ruinis ecclesiae, quae Ἁγ. Σοφία vocatur, exscripsit Fraenkel. Habeo etiam Koesteri apographum. Quae nunc evanuerunt, lineis subductis significavi. *Ect.*

Η ΠΟΛΙΣ
ΤΗΝΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤ
ΜΕΜΜΙΑΝΞΕΝΟΚΡΑΤ
ΔΕΞΙΜΑΧΟΥΕΣΤΙΑΝ
ΟΣΤΗΝΘΟΙΝΑΡ
ΤΩΝΙΕΡΩΝΑΜΦ
ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠ
ΩΣΤΗΣΤΕΕ
ΟΙΚΕΙΑΣΚΑ

Ἡ πόλις
τὴν ἀξιολογωτάτ[ην]
Μεμμίαν Ξενοκράτ[ιαν]
Δεξιμάχου, ἑστίαν [πόλε-]
ως, τὴν θοινάρ[μόστριαν]
τῶν ἱερῶν ἀμφ[ιπολεύσασαν]
μεγαλοπρεπ[ῶς καὶ ὁσί-]
ως, τῆς τε εὐ[σεβείας τῆς]
οἰκείας κα[ὶ σωφροσύνης]
[ἕνεκα, προσδεξαμέν- -]
[τὸ ἀνάλωμα - - -]

Aliquot supplementa praecepit Boeckhius.

---

585 In marmore muro meridionali inserto, prope titulum n. 610. Fourmont p. 24 et p. 109 (CIG 1455).

a ΙΙ
ΣΣΑ.Ι
b Σ
ΑΝΔΕΞΙΜΑΧΟΥ
ΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥΝΑΣ
ΙΝ

a v. n. 612.

b [Ἁ πόλι]ς
[Ξενοκράτι]αν Δεξιμάχου
[εὐσεβείας] καὶ σωφροσύνας
[χάρ]ιν.

Supplevi [Ξενοκράτι]αν Δεξιμάχου, quam habes n. 584 et 586.

---

586 Basis supra et infra cymatiis ornata; olim in vico 'Schiavonsio prope Slavochorium'. Ex schedis Fourmonti p. 45 verso, fol. 172 verso, cod. 571 *B* p. 223 (CIG 1440). Cf. quae adnotavit Tsuntas Ἐφ. ἀρχ. 1892, 20.

Η ΠΟΛΙΣ
ΜΕΜΜΙΑΝΞΕΝΟΚΡΑΤΙΑΝ<
ΔΕΞΙΜΑΧΟΥΤΕΚΝΩΝΔΙΚΑΙΟΝ
.ΥΟΥΣ\..ΕΣΤ-ΙΑΝΠΟΛΕΩΣΕΙ
....ΝΚΑΤΑΓΕΝΟΣΑΡΧΗΙΔΑΚΑΙ
....ΡΟΝΙΑΤΙΟΥΤΟΥΣΕΜΝΟΤ\...
....ΑΓΩΝΟΣΤΩΝΥΑΚΙΝ:CΝ...
....ΒΟΣΥΛ..ΙΣΙΣΚΑΙΣΕΜΝΟ..
....ΗΣΑΛΛ.ΩΠΑΣΗΣΑΡΕΤΗΣ

Ἡ πόλις
Μεμμίαν Ξενοκράτιαν
Δεξιμάχου τέκνων δίκαιον
[ἔ]χουσα[ν], ἑστίαν πόλεως, [ἱ]έρ-
[εια]ν κατὰ γένος, ἀρχηΐδα καὶ
[θεω]ρὸν (δ)ιὰ [β]ίου τοῦ σεμνοτά-
[του] ἀγῶνος τῶν Ὑακιν[θί]ων,
[σωφ]ροσύ[ν]ης τ[ε] καὶ σεμνό[τητος]
[καὶ τ]ῆς ἄλλ[ης] πάσης ἀρετῆς
[τῆς ἐν γυναιξὶν ἕνεκα, - - -]

Restituit Boeckh praeter vs. 5 et 6, quos Tsuntas ex titulo 587 supplevit. Cf. ad τέκνων δίκαιον ἔχουσαν n. 596.

587 Slavochorii in muro intra cimiterium ad S. Cyriacum. Basis quadrata marmoris caerulei cymatiis ornata, a. 1,57, l. 0,73, cr. 0,70. Ed. Tsuntas Ἐφ. ἀρχ. 1892, 19, 1. Contulit Fraenkel.

Η ΠΟΛΙΣ
ΠΟΜΠΗΙΑΝΠΩΛΛΑΝΘΕ
ΟΞΕΝΟΥΤΗΝΑΡΧΗΙΔΑΚΑΙ
ΘΕΩΡΟΝΔΙΑΒΙΟΥΤΟΥΣΕΜΝΟ
ΤΑΤΟΥΑΓΩΝΟΣΤΩΝΥΑΚΙΝΘΙ
ΩΝΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΤΕΚΑΙΣΕ
ΜΝΟΤΗΤΟΣΚΑΙΤΗΣΑΛΛΗΣΠΑ
ΣΗΣΑΡΕΤΗΣΤΗΣΕΝΓΥΝΑΙΞΙΝ
ΕΝΕΚΑΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΩΝΤΟΑ
ΝΑΛΩΜΑΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥ
ΑΙΛΙΟΥΠΡΑΤΟΛΑΟΥΤΟΥΚΑΙΔΑ
ΜΟΚΡΑΤΙΔΑΚΑΙΚΛΑΥΔΙΑΣΔΑ
ΜΟΣΘΕΝΕΙΑΣΤΩΝΕΚΓΟΝΩΝ

vacat

Ἡ πόλις
Πομπηΐαν Πῶλλαν Θε-
οξένου τὴν ἀρχηΐδα καὶ
θεωρὸν διὰ βίου τοῦ σεμνο-
τάτου ἀγῶνος τῶν Ὑακινθί-
ων, σωφροσύνης τε καὶ σε-
μνότητος καὶ τῆς ἄλλης πά-
σης ἀρετῆς τῆς ἐν γυναιξὶν
ἕνεκα, προσδεξαμένων τὸ ἀ-
νάλωμα Τιβερίου Κλαυδίου
Αἰλίου Πρατολάου τοῦ καὶ Δα-
μοκρατίδα καὶ Κλαυδίας Δα-
μοσθενείας τῶν ἐκγόνων.

Floruit Pompeia Polla ineunte II. saec. p. Chr.

Nota est familia Ti. Claudii Aelii Pratolai qui et Damocratidas ex titulo n. 497. Stemma Pompeiorum v. ad n. 303 et infra p. 131, ubi stemma Claudiorum habes.

---

588 In marmore caeruleo inaedificato in muro Byzantino, Fourmont p. 116. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 463, 16; cf. Woodward XV 1909, 103. Litterae a. 0,02. Fourmontium sequor; quae non vidit Tillyard, significavi lineis subductis.

.....ΣΣΕΙΜΗ
ΗΣΙΟΥΛΙΑΝΠΑΝ
ΑΛ ΑΓΙΔΟΣΘΥ
ΓΑΤΕΡΑΤΑΝΙΔΙΑΝ
Σ ΣΕΒΕΙ
ΣΧΑΡΙΝ

[Γ. Ἰούλιο]ς Σειμή[δ-]
ης Ἰουλίαν Παν-
[θ]αλ[ίδα] Ἄγιδος θυ-
γατέρα, τὰν ἰδίαν
[ματ]έ[ρα, εὐ]σεβεί-
[α]ς χάριν.

Supplementa pleraque Fraenkelio debentur. Vs. 2. 3 Παν|[κ]άλ[α]ν ille, Παν|[τεί]μ[ία]ν Tillyard, Woodward. Vs. 5 [γυναῖκα] Fraenkel. Idem Γ. Ἰούλιος Σειμήδης n. 507 occurrit, ubi uxor eius Μεμμία Εὐρυβάνασσα et pater Πολύευκτος afferuntur. Hoc ergo stemma habemus:

[Ἰούλιος] Ἆγις
588 avus
|
Ἰουλία Πανθαλίς [×] Ἰούλ. Πολύευκτος
588 mater — 507 pater et maritus
Ἰούλ. Σειμήδης × Μεμμία Εὐρυβάνασσα
507. 588 filius — 507 uxor

589 Basis supra et infra cymatiis ornata. Olim in vico Biza, orientem versus a Slavochorio; Fourmont p. 8 et p. 185 (Boeckh CIG 1446).

ΤΗΝΘΟΙΝΑΡΜΟϹΙΑΝΑΡιΦΟΙϹ
ṂΟΝΤѠΝ..ΛΚΑΙΑΓΟΡΑΧΟΝ
ΚΑΙЄΥΓЄΝЄϹΤΑΤΗΝΚΑΙΑΡΙ
ϹΤΗΝΚΛΑΥΔΑΜΟϹΘЄΝЄΙΑΝΡΡΑ
ΤΟΛΛΟΥΤЄΚΝѠΝΔΙΚΑΙΟΝЄΧΟΥ
ϹΑΝΙЄΡЄΑΝΚΑΤΑΓЄΝΟϹΚΑΡΝЄΙ
Ο..ΟΙΚЄΤΑΚΑΙΚΑΡΝЄΙΟΥΔΡΟΜΑΙ
ΟϹΚΑΙΠΟϹЄΙΔѠΝΟϹΔѠΜΑ
ΤЄΙΤΑΚΑΙΗΡΑΚΛЄΟΥϹΓЄΝΑΡΧΑ
ΚΑΙΚΟΡΑϹΚΑΙΤЄΜЄΝΙΟΥΤѠΝ
ЄΝΤѠЄΛЄΙΚΑΙΤѠΝϹΥΝΚΑΘΟ
..ΥΜЄΝѠΝΑΥΤΟΙϹΘЄѠΝΚΑΙΑΛ
ΛѠΝΘЄѠΝΜΗΤЄΡΑЄΥϹЄΒЄΙΑϹ
ΚΑΙΔΗΜΟΥΚΑΙΒΟΥΛΗϹЄϹΤЄΙΑΝΠΟ
ΛЄѠϹΤΗΝϹѠΦΡΟΝЄϹΤΑΤΗΝ
ΚΑΙΑΡΙϹΤΗΝΤΗϹΤЄΑΛΛΗϹΑΙЄΤΗϹ
ЄΙΝЄΚΑΚΑΙΤΗϹЄΙϹΤΟΥϹΘЄΟΥϹЄΥ
ϹЄΒЄΙΑϹΠΡΟϹΔЄΞΑΜЄΝΟΥΤΟΑΝΑ
ΛѠΜΑΤΟΥΠΡΟϹΦΙΛЄϹΤΑΤΟΥ..
ΟΥ..ΤΗϹΤΙΒΚΛΑΥΠΡΑΤΟΛΛΟΥ
ΚΑΙΔΑΜΟΚΡΑΤΙΔΑΤΟΥЄΥΔΑ...
– – – – – – ΜΝΟ – – – – – – – –

Τὴν θοιναρμόσ[τρ]ιαν ἀ[μ]φ[ιπ]ọ-
[λ]ον τῶν [ἱερῶν] καὶ ἀγορᾶχον
καὶ εὐγενεστάτην καὶ ἀρί-
στην Κλαυ(δίαν) Δαμοσθένειαν [Π]ρα-
τολάου, τέκνων δίκαιον ἔχου-
σαν, ἱέρε(ι)αν κατὰ γένος Καρνεί-
ο[υ Β]οικέτα καὶ Καρνείου Δρομαί-
ο[υ] καὶ Ποσειδῶνος Δωμα-
τείτα καὶ Ἡρακλέους Γενάρχα
καὶ Κόρας καὶ Τεμενίου τῶν
ἐν τῷ Ἕλει καὶ τῶν συνκαθε̣[ι-]
[δρ]υμένων αὐτοῖς θεῶν καὶ ἄλ-
λων θεῶν, μητέρα εὐσεβείας
καὶ δήμου καὶ βουλῆς, ἑστείαν πό-
λεως, τὴν σωφρονεστάτην
καὶ ἀρίστην, τῆς τε ἄλλης ἀρετῆς
εἵνεκα καὶ τῆς εἰς τοὺς θεοὺς εὐ-
σεβείας, προσδεξαμένου τὸ ἀνά-
λωμα τοῦ προσφιλεστάτου [υἱ-]
οῦ [αὐ]τῆς Τιβ(ερίου) Κλαυ(δίου) Πρατολάου [τοῦ]
καὶ Δαμοκρατίδα τοῦ Εὐδά[μου]
– – – ΜΝΟ – – – – – – – –

Vs. 1. 2 suppl. Hiller. || 7. 8 correxit Fraenkel ex n. 608. Idem supplevit vs. 20 extr. Τιβ. Κλαυ(δίου) Πρατολάου [τοῦ] | καὶ Δαμοκρατίδα τοῦ Εὐδάμου, quem eundem esse censet atque Tib. Claudium Aelium Pratolaum, qui et Damocratidas 587. Immerito, nam hic Damocratidas est filius Tib. Claudii Pratolai n. 497. Damostheniam vero T. Claudio Eudamo nupsisse constat ex 590. Itaque suo iure Paton *Transactions Amer. phil. ass.* 1895 XXVI 36 suspicatus est illum Tib. Claudium Aelium Pratolaum Pratolai f. avunculum esse nostri Tib. Claudii Pratolai Eudami f.; utrumque vero cognomine secundo appellatum esse 'qui et Damocratidas'.

[*Stemma vide pag. 131.*]

590 Basis rotunda supra fracta, alta olim 0,90 adhuc 0,75, diam. 0,60; litterae a. 0,03. Incolumem viderat lapidem 'in vestibulo ecclesiae τῆς Παναγίας' Fourmont p. 61, fol. 189 (Boeckh CIG 1445). Deinde edd. Le Bas ex Lenormantii apographo *Expéd. de Morée* III 56, 1, Leake *Travels in Morea* 12, Le Bas *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 157, 46, *Voy.* II 224, Dürrbach *Bull. Hell.* IX 1885, 517, 8. Contulerunt lapidem Roß Inscr. Gr. ined. I 15, Vischer *Epigr. u. arch. Beiträge* 27 = *Kleine Schriften* II 43, postremo Fraenkel. Exscripserunt lapidem Roß in diarium a. 1834, Michaelis in diarium a. 1860, Kolbe a. 1905. Nunc iacet ante ecclesiam τῆς κοιμήσεως Θεοτόκου in vico Slavochorio. Fourmontii exemplar versu 7 correcto ex Leakio expressi; quae hodie evanuerunt, lineis subductis significavi.

ΤΗΝΕΥΓΕΝΕϹΤΑΤΗΝΚΑΙ
ΣΩΦΡΟΝΕϹΤΑΤΗΝΚΛΑΥ
ΔΑΜΟϹΘΕΝΕΙΑΝ ΤΗΝ
ΕΥΔΑΜΟΥΚΑΙΔΑΜ ΟϹΘΕΝΕΙΑϹ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΠΑϹΗϹΑΡΕΤΗϹ
ΕΝΓΥΝΑΙΞΙΝΕΙΝΕΚΕΝΠΡΟΣ
ΔΕΞΑΜΕΝΟΥ ΤΟ ΑΝΑΛΩΜΑ <
ΤΟΥΠΡΟϹΦΙΛΕϹΤΑΤΟΥΠΑΤΡΟϹ
ΑΥΤΗϹΤΙΒΚΛΑΥ · ΕΥΔΑΜΟΥ
ΤΟΥϹΠΑΡΤΙΑΤΙΚΟΥΑΡΧΙΕΡΕΩϹ
ΤΩΝϹΕΒΑϹΤΩΝΚΑΙΤΩΝ
ΘΕΙΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΑΥΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΠΟΛΕΙΤΕΥΤΟΥ

1[Ἡ πόλις] 2τὴν εὐγενεστάτην καὶ 3σωφρονεστάτην Κλαυ(δίαν) 4Δαμοσθένειαν τὴν 5Εὐδάμου καὶ Δαμοσθενείας 6θυγατέρα, πάσης ἀρετῆς 7ἐν γυναιξὶν εἵνε̣κ̣ε̣ν, προσ8δεξαμένου τὸ ἀνάλωμα < 9τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς 10αὐτῆς Τιβ. Κλαυ[δ.] Εὐδάμου 11τοῦ Σπαρτιατικοῦ, ἀρχιερέως 12τῶν Σεβαστῶν καὶ τῶν 13θείων προγόνων αὐτῶν, 14ἀριστοπολειτευτοῦ.

Exeunte II saec. p. Chr. n. Stemma v. ad n. 589.

591 Fragmentum ut videtur basis cymatio instructae. Edd. Dodwell Itin. Tom. II 400 (CIG 1448), Leake *Travels in Morea* III 73, qui lapidem exscripsit '*on a bank of the Eurotas near Pellana*'. Vidit lapidem iuxta flumen Eurotam inaedificatum in aquaeductum Roß, cuius apographum ex diario exscripsit Fraenkel. Dodwellium adhibito Leakii apographo secutus sum. Quae non viderat Leake, lineis significavi.

Η ΠΟΛΙΣ
ΚΛΑΥΔΙΑΝΦΙΛΟΚΡΑΤ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣΤΟΣ
ΠΑΡΤΙΑΤΙΚΟΥ-ΚΑΙ
ΟΥΛΙΑ·ΣΕΤΥΜΟΚΛΗΣ
ΤΗΣΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ
ΝΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΩΝ
ΤΑΠΡΩΤΩΝ

Ἡ πόλις
Κλαυδίαν Φιλοκράτ[ιαν]
Ἀριστοτέλους το[ῦ]
[Σ]παρτιατικοῦ καὶ
[Ἰ]ουλίας Ἐτυμοκλη[δεί-]
[ας] τῆς Ἀγαθοκλέος,
[τῶ]ν εὐγενεστάτων
[καὶ παν]ταπρώτων κτλ.

Var. lect. Vs. 2 extrem. ΤΗΣ Dodwell. || 5 init. ΟΥΛΙΑΣ Dodwell, Roß, ΟΥΛΗΣ Leake, sub fine ΚΛΗ Roß, ΚΛΕ Leake.

Supplementa pleraque Boeckhio debentur. Vs. 3 Aristoteles idem esse videtur atque patronomus Tib. Claudius Aristoteles.

Vs. 5 De Iulia Etymocledea v. n. 534. Cf. stemma Claudiorum ad n. 589.

±40 p. Chr. n.

Ἀρμόνεικος
79 pater

±70

Πλειστόξενος
485 pater
79 σύσσιτος
ἐ. Κλεάνδρου

Ξενοφάνης
79 σύσσιτος
ἐ. Κλεάνδρου

Σέκστος Πομπήϊος Θεόξενος
464 pater

Τιμόκριτος
97 pater

±100

Τιβ. Κλαύδιος Ἀρμόνεικος
97 γέρων ἐ. Γ. Ἰου. Φιλοκλείδα
480 γυμνασίαρχος ἐ. Λάκωνος τὸ β'
485 honoratur aetate Hadriani
275 patronomus substitutus in Siclidae locum

Τιβ. Κλαύδιος Βρασίδας I
472. 498. 500.
526 525. pater
497 avus

× Πομπηΐα Πῶλλα
464 filia
587 Damocratidae et Damostheniae I magna mater

Πομπ. Θεόξενος II
464 filius

Πομπ. Μηνοφάνης
464 filius
stemma v. n. 303

Γ. Πομπώνιος Ἄλκαστος I
97 γέρων ἐπὶ Γ. Ἰου. Φιλοκλείδα
494. 495 pater
59 νομοφύλαξ ἐ. Ἀδριανοῦ
37 legatus ad Ceionium
32 A. B πατρονόμος ±140
65 ἔφορος imp. Antonino
59. 65 ἀρχ. τῶν Σεβαστῶν

±130

[1] Τιβ. Κλ. Βρασίδας II
71 patronomus ±150
161 Βρασίδᾳ κάσεν
312 Brasidae III pater

Γ. Ἰούλιος Ἀγαθοκλῆς
534 Hippothrasyos f.
534. 591 Etymocledeae pater

[2] Τιβ. Κλ. Σπαρτιατικός I
525 ἀρχ. δὶς τῶν Σεββ. καὶ τῶν θείων προγόνων
591 Philocratiae avus
590 Damostheniae II avus
500 ἀρχ. τῶν Σεββ. καὶ τ. θ. προγ.

[3] Τιβ. Κλ. Πρατόλαος
497 pater. ἀγορανόμος
498 ἀριστοπολειτευτής
589 pater et avus
472. 526 Brasidae I f.

Γ. Πομπών. Ἀριστέας I
495 honoratur

Γ. Πομπών. Ἆγις
494 γυμνασίαρχος
153. 71b 50 νομοφύλαξ
71a 14 Ἄγιδι κάσεν
43. 158 πατρονόμος

±160

Τιβ. Κλ. Βρασίδας III
46. 302 patronomus ±180
312 patron. pro Λυκ. τὸ ιā.
302 δὶς ἱερεὺς τῶν Σεββ. καὶ τ. θείων προγόνων

stemma Memmiorum
v. p. 117

Ἰου. Ἐτυμοκλήδεια
591 mater

× Τιβ. Κλ. Ἀριστοτέλης
591 pater

Τιβ. Κλ. Εὔδαμος
590 Spartiatici I f.
554 Spartiatici II p.
590 ἀρχ. τῶν Σεββ. καὶ τ. θ. προγόνων
589 maritus. pater
602 Cl. Pollae pater

× Κλ. Δαμοσθένεια I
497 filia. Brasidae I n.
590 uxor. mater
589 mater. sacerdos
587 Pollae nepos

Τιβ. Κλ. Αἰλ. Πρατόλαος ὁ καὶ Δαμοκρατίδας
497 Brasidae I n.
ἱερεὺς κατὰ γένος
587 Pollae nepos

Γ. Πομπών. Ἄλκαστος II
494 Alcasti I n.

±190

Π. Μέμμιος Πρατόλαος ὁ καὶ Ἀριστοκλῆς
547. 592 Claudiae Longinae maritus

× Κλ. Λογγείνη
547. 592 uxor
v. Memmii p. 117

Κλ. Φιλοκράτια
591 honoratur

[1] Τ. Κλ. Σπαρτιατικός II
554 patronomus

[2] Κλ. Δαμοσθένεια II
590 Eudami filia
590 Spartiatici I n.

[3] Τιβ. Κλ. Πρατόλαος ὁ καὶ Δαμοκρατίδας
589 filius

× Ἰου. Ἑτεαρχίς
593 mater
ἑστία πόλεως

[4] Κλ. Πῶλλα
602 Eudami f.
602 Callistonicae mater

× [Πομπώνιος] Ἀριστέας II
547 Diogenis pater
602 Callistonicae pater

±220

Π. Μέμμιος Δαμάρης II
547 Aristoclis f.

Μεμμία Λογγείνη
547 Aristoclis f.
uxor Pomponii Panthalis Diogenis, quem videas.

Τιβ. Κλ. Ἀλκανδρίδας
593 filius

Κλ. Ἐλπὶς ἡ καὶ Καλλιστονίκη
593 filia

Πομπωνία Καλλιστονείκη
602 Ἀριστέου f.
Cl. Pollae f.
Eudami n.
sacerdos

Πομπώνιος Πανθάλης Διογένης Ἀριστέας
547 Aristeae II f.
684 patronomus
546 ἀρχ. τῶν Σεββ. καὶ τ. θείων προγόνων

× Μεμμία Λογγείνη
547 Diogenis uxor.
P. Memmii Pratolai qui et Aristocles fil.
v. p. 117

±250

Πομπ. Πανθάλης ὁ καὶ Ἀριστοκλῆς
547 filius

Πομπ. Καλλιστονείκη ἡ καὶ Ἀρέτη
547 filia

592 Duo fragmenta basis ex marmore factae, nunc in domo quadam in vico Kalyvia Sochiotica inaedificata; l. 1,50, litterae 0,05 a. Ex ectypo, quod confecit Köster, exscripsi. *Ect.*

Η ι	*vac.*
‹ Λ λ Υ Δ Ι Α	˅ λ Ν
Α̣ Ρ Ι Σ Τ Ο ¯	Ρ Μ Ο
Σ Τ Ρ Ι Α Ν	Α Ι Π λ
Σ Η Σ λ Ρ Ε	Τ Ο Δ Ε
Α̣ Ν λ λ Ω	\ Κ Η Σ
Ε Ι Κ Ο Ν C	Α̣ Τ Ο
Π Ο Π λ	Μ Ι Ο Σ
Π Ρ λ Τ Ο	⸌ΙΑΡΙΣΤC
Κ λ Η Σ C	Τ Η Σ
vac.	*vac.*

Ἡ π̣[όλις]	ἀ̣νάλω[μα τᾶς χα]λ̣κᾶς
Κ̣λαυδία[ν Λογγεῖ]ν̣αν	εἰκόνο̣[ς προσεδέξ]α̣το
Ἀ̣ριστοτ̣[έλους θοινα]ρμό-	Πόπλ̣[ιος Μέμ]μιος
στριαν [εὐσεβείας κ]αὶ πά-	Πρατό[λαος ὁ κ]α̣ὶ Ἀριστο̣-
σης ἀρε[τᾶς ἕνεκεν·] τὸ δὲ	κλῆς ὁ̣ [ἀνὴρ αὐ]τᾶς.

Altera II. p. Chr. n. saeculi parte. De familia Memmiorum v. n. 537.

593 Basis cymatiis ornata, a. 1,44, l. 0,59, cr. 0,49. Spartae prope portam orientalem Fourmont fol. 89 verso, cf. fol. 207 (CIG 1442). Comparuit lapis; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 90.

Η Π Ο Λ Ι Σ
ΙΟΥΛΙΑΝΕΤΕΑΡΧΙΔΑ
ΕΣΤΙΑΝΠΟΛΕΟΣΚΑΙ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΓΕΝΟΜΕΝΗΝ
ΤΗΝΣΩΦΡΟΝΕΣΤΑΤΗΝ
ΚΑΙΚΟΣΜΙΟΤΑΤΗΝΜΝΗ
ΜΗΣΧΑΡΙΝΠΡΟΣΔΕΞΑ
ΜΕΝΩΝΤΟΑΝΑΛΩΜΑ
ΤΩΝΤΕΚΝΩΝΑΥΤΗΣ
ΚΛΑΥΑΛΚΑΝΔΡΙΔΑΚΑΙΕΛΓΙ
ΔΟΣΤΗΣΚΑΙΚΑΛΛΙΣΤΟΝΙ
ΚΗΣ

[1] Ἡ πόλις [2] Ἰουλίαν Ἐτεαρχίδα, [3] ἑστίαν πόλεος καὶ [4] θυγατέρα γενομένην, [5] τὴν σωφρονεστάτην [6] καὶ κοσμιω̣τάτην, μνή[7]μης χάριν, προσδεξα[8]μένων τὸ ἀνάλωμα [9] τῶν τέκνων αὐτᾶς [10] Κλαυδ(ίων) Ἀλκανδρίδα καὶ Ἐλπ̣ί[11]δος τᾶς καὶ Καλλιστονί[12]κης.

Exeunte II. saec. p. Chr. n. Stemma v. ad n. 589.

594 In vico Slavochorio exscripsit Fourmont fol. 97 verso, cf. fol. 212 verso (Boeckh CIG 1449).

Η Π Ο Λ Ι Σ
ΑΥΡΙΓ.ΑΝΕΠΑΦΡШΠШΛΟΝ
Τ̣ΟΙΝΑΓΙШΤΑΤΟΙΝΘΕΟΙΝ
ΓΕΝΟΜΕΝΗΝΔΗΜΗΤΡΙΚΑΙ
ΚΩΡΗϹΕΜΝΟΠ.ΕΙΙΙΤΑΙΤΟΥΚΗ
ΚΑΙΑΡΙΚΛΙΑΞΙШϹΤШΝΘΕШΝ
ΠΡΟϹΔΕΞΑΜΗΝΗϹΤΟΑΝΑΛШΜΑ
ΤΗϹΤΗΘΗϹΑΥΤΗϹΚΛΑΥΔΙΑ.
ΕΠΑΦΙ..Ϲ

Ἡ πόλις
Αὐρη̣[λί]αν Ἐπαφρώ, πῶλον
τ̣οῖν ἁγιωτάτοιν θεοῖν
γενομένην, Δήμητρι καὶ
Κ[ό]ρη̣, σεμνοπ[ρ]επ̣[ῶς] λ̣ιτου[ργ]ή-
[σ]ας̣α[ν] κ̣αὶ ἀξίως τῶν θεῶν,
προσδεξαμ[έ]νης τὸ ἀνάλωμα
τᾶς τήθης αὐτᾶς Κλαυδία[ς]
Ἐπαφρ̣[οῦ]ς.

Restituit Boeckh. Ad vocem πῶλος cf. πῶλος Ἴσιδος in sacris Aegyptiis, Otto *Priester und Tempel* I 412; Hesych. s. v. πῶλος· ἑταίρα. || 5. 6 σεμνοπρεπῶς suppl. Wilh., λειτουργήσασαν Boeckh.

595 Slavochorii 'in templo Minervae', ubi n. 607. Fourmont p. 114 verso, cf. fol. 215 (CIG 1456).

.......ΙΗΙΛ.......
....ΟΥϹΕΥϹΕΒΕΙΑΙ
....ΙΤΟΥΡΓΙΑΝΜΕΓΑ
....˅ΕΚΕΝΠΡΟϹΔΕΞΑ
...ΛШΜΑΤΟΥΕΥΓΕ
.ϋΙΚΑΙΑΡΙϹΤΟΙΚΑΙΠΙΓ
ΕΥΔΟΚΙΜШΤΑΤШΝ..
ΑΥΤΗϹΜΑΡΛΑΚΙΤ....
‹ΥΙΟΥΧΟΥΛΗШΓ......
ΤШΝΘΕШΝΠΓ......
ΚΑΙΡΓΡΑΡΤΙᴬ.....

- - - ιηιλ[- - - - τᾶς εἰς]
[τοὺς θε]οὺς εὐσεβεία[ς καὶ περὶ]
[τὴν λε]ιτουργίαν μεγα[λοπρε-]
[πείας ἕ]ν̣εκεν, προσδεξα[μένων]
[τὸ ἀνά]λωμα τοῦ εὐγε[νεστά-]
[τ]ο̣υ̣ καὶ ἀρίστου̣ καὶ πρ̣ο̣[γόνων]
εὐδοκιμωτάτων [ἀξίου ἀνδρὸς]
αὐτᾶς Μ(άρκου) Α(ὐ)ρ(ηλίου) Λακιπ̣[πίδα τοῦ]
‹, υἱοῦ [β]ουλᾶ[ς, ἱ]ε̣[ρέ]ω[ς τῶν Σεββ. καὶ]
τῶν θε[ί]ων πρ̣[ογόνων αὐτῶν]
καὶ [Σπ]αρτια̣[τικοῦ - - - - -]

Supplementis Boeckhii et Fraenkelii nisus restitui. || 9 [β]ουλᾶ[ς] Wil.

596 Slavochorii 'in templo Apollinis' Fourmont fol. 81, cf. 204 (CIG 1436).

Η Π Ο Λ Ι Σ
ΑΝΤΟΝΙΑΝ
ΕΥΔΑΜΙΑΝΑΡΤΕΜΑ
ΤΕΚΝΩΝΔΙΚΑΙΟΝ
ΕΧΟΥΣΑΝΤΗΝΘΥΝΑΜΟ
ϹΤΡΙΑΝϹΩΦΡΟΣΥΝΗϹ
ΧΑΡΙΝΠΡΟϹΔΕΞΑΜΕ
ΝΟΥΤΟΑΝΑΛΩΜΑΤΟΥ
ΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΟΥΓΑΡΑΡ
ΑΝΔΡΟΣΑΥΤΗΣΜΑΡΑΥΡΗ
ϹΤΕΦΑΝΟΥΤΟΥ‹ΦΙΛΟ
ΠΟΛΙΔΟϹΙΠΠΕΟϹ
ΡΩΜΑΙΩΝ
Ψ ✿ ✿

[1] Ἡ πόλις [2] Ἀντω̣νίαν [3] Εὐδαμίαν Ἀρτεμᾶ [4] τέκνων δίκαιον [5] ἔχουσαν, τὴν θυνα(ρ)μό[6]στριαν, σωφροσύνης [7] χάριν, προσδεξαμέ[8]νου τὸ ἀνάλωμα τοῦ [9] ἀξιολογωτάτου [[γαραρ]] [10] ἀνδρὸς αὐτᾶς Μάρ(κου) Αὐρη(λίου) [11] Στεφάνου τοῦ (Στεφάνου) φιλο[12]πόλιδος, ἱππέος [13] Ῥωμαίων.

Formula τέκνων δίκαιον ἔχουσα redit 586, 589 etc.; de iure, quod Romae fuit trium liberorum, interpretanda est. 'Nihil hic Romani; matronarum honores Spartano iure sterili negabantur feminae.' Wil.

597 Basis a. 1,41, l. 0,47, cr. 0,43; litterae a. 0,03, in vs. primo 0,05. Fourmont fol. 89, cf. fol. 202 (CIG 1450). Comparuit lapis; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 90.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Α Υ Ρ Σ Ω Κ Λ Η Δ Ε Ι Α Ν
Ι Λ Α Ρ Ο Υ Σ Ω Φ Ρ Ο Σ Υ
Ν Η Σ Κ Α Ι Τ Η Σ Ε Ν Γ Υ
Ν Α Ι Ξ Ι Ν Α Ρ Ε Τ Η Σ Α Π Α
Σ Η Σ Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α
Θ Ι Α Σ Γ Ρ Ο Σ Δ Ε Ξ Α Μ Ε
Ν Η Σ Τ Ο Α Ν Α Λ Ω Μ Α
Τ Η Σ Θ Υ Γ Α Τ Ρ Ο Σ Α Υ
Τ Η Σ Α Υ Ρ Ν Ε Ι Κ Α Φ Ο
Ρ Ι Δ Ο Σ Τ Η Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ω
Ν Ο Σ

Χ Χ Α Ε Β Ο Λ Ι Ο Υ

[1]Ἡ πόλις [2]Αὐρ(ηλίαν) Σωκλήδειαν [3]Ἱλάρου σωφροσύ[4]νης καὶ τῆς ἐν γυ[5]ναιξὶν ἀρετῆς ἁπά[6]σης καὶ καλοκἀγα[7]θίας, προσδεξαμέ[8]νης τὸ ἀνάλωμα [9]τῆς θυγατρὸς αὐ[10]τῆς Αὐρ(ηλίας) Νεικαφο[11]ρίδος τῆς Ἀρίστω[12]νος.

Litteras, quae infra titulum rudem in modum insculptae sunt, aetati multo recentiori tribuit Woodward.

---

598 Spartae in museo n. 456. Fragmentum columnae marmoreae a. 1,00, diameter circa 0,30, margo superior servatus. Scriptura pessima. Edd. Martha *Bull. Hell.* III 1879, 195; Tod *Cat.* Exscripsit Prott. *Ect.*

Η Ι Ι Ο Λ Ι C *vac.*
Ο C Ο Φ Ω Τ Α Τ Η Ν Κ Α Ι C Ω Φ Ρ Ο *vac.*
Ν Α Υ Ρ Η Λ Ι Α Ν Ο Π Π Ι Α Ν *vac.*
Φ Ι Λ Ο C Ο Φ Ω Τ Α Τ Ο Υ Κ Α Λ Λ Ι *vac.*
Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α *vac.*
Δ Ε Τ Ο Υ Ε Υ Γ Ε Ν Ε C Τ Α Τ Ο Υ *vac.*
'C Α Μ Ε Ν Ο Υ Τ Ο Υ C Τ Ρ Α Τ Α
Ο Υ Κ Α Ι Ω C Χ Ρ Η Μ Α Τ Ι Ζ Ε Τ *vac.*
Λ Ε Ω C Ν Ε Α Ν Π Η Ν Ε Λ Ο Γ
Μ Ι Α Ν Α Ρ Ε Τ Η C Π Α C Η
Κ Α Ι Τ Η Π Ε Ρ Ι Τ Α C Θ Ε Α
Ε Κ Α *vac.* Π Ρ Ο C Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν
vac. Μ Α Υ Ρ Ε Υ Τ Υ Χ Ι Α Ν Ο
Ι Λ Ι Α Ν Ο Υ Τ Ο Υ Ε Υ Τ Υ Χ
Ν Ο Μ Ω Ν Κ Α Ι Π Ο Λ Ε '
Ρ Ο Υ Α Υ Τ Η C *vac.*
vac.
'C Τ Ο Υ Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ
vac.
Φ Ρ Ο C Υ Ν Η Κ Ο C Μ Ε Ι Π Ε Ρ Ι ʹ
Η C Ο Φ Ι Η Τ Η Ν Δ Ε /// Α Τ Η Γ Α
Α Δ Η Ε Ε Φ Ι Λ Ο Μ Ε Ι Δ Η
Α Ρ Ο Η Γ Γ Ι Ν Γ

Var. lect. Vs. 7 extr. Cτρατεα Tod. || 8 extr. χρηματίζει idem. || 19 ΗΝ ϲοφίην id. Marthae exemplum neque plenum est neque accuratum; memorandum vero eum versum ultimum dare ΔΡΕΗCΕΙΝΕ.

Ἡ πόλις
[τὴν φιλ]οσοφωτάτην καὶ σωφρο-
[νεστάτη]ν Αὐρηλίαν Ὀππίαν,
[τοῦ] φιλοσοφωτάτου Καλλι-
[κράτους?] θυγατέρα,
[γυναῖκα] δὲ τοῦ εὐγενεστάτου
[Μ. Αὐρ(ηλίου) Τε]ισαμενοῦ τοῦ Στρατα-
. . . . ου, καὶ ὡς χρηματίζει,
[ἑστίαν π]όλεως, νέαν Πηνελόπ[ει-]
[αν καὶ Λαοδα]μίαν, ἀρετῆς πάση[ς]
[καὶ εὐνοίας] καὶ τῆς περὶ τὰς θεὰ[ς εὐ-]
[σεβείας ἕν]εκα, προσδεξαμέν[ου]
[τὸ ἀνάλωμα] Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίου) Εὐτυχιανο[ῦ]
[τοῦ καὶ Αὐρ]ηλιανοῦ τοῦ Εὐτυχ[ι-]
[ανοῦ, πατρὸς] νόμων καὶ πολε-
[ως, τοῦ γαμβ]ροῦ αὐτῆς.

[⏑ – ποιητὴ]ς τοὐπιγράμματ[ος ⏑ –].

[Ὀππίαν σω]φροσύνη κοσμεῖ περι[ώσιον ἄλλων]
[καὶ πινυτ]ὴ σοφίη τήνδε [κ]ατηγλ[άϊσεν·]
[καὶ στέρξεν μάλ]α δή σε φιλομειδὴς [Ἀφροδίτη],
[ἔξοχος ἣν ἀν]δρῶν γείνε[το Καλλικράτης].

Honorata est, ut intellexit Martha, mater Heracleae eius, cui iam mortuae positus est titulus 599 carmine subiecto aequali, neque minus nostra honoratur Oppia mortua. Quod coniugem Tisamenum (vs. 7) eundem esse qui occurrat 465 credit Martha, id plane incertum neque veri simile. Vs. 5 conveniunt spatio Καλλι[στράτου] et Καλλι[κράτους]; hoc praetuli, quia metro in vs. 21 repondet. || 10. 11 suppl. Fraenkel. || 12 et 14 suppl. Tod. || 13 M. Aurelius Eutychianus teste titulo 599 gener erat honoratae. || 16 [γαμβ]ροῦ supplevit Martha. || 17 supplevit Fraenkel; carmini superscriptum erat nomen poëtae metro iambico sicut Pari IG XII 5, 310 19. || 20 ΑΔΗCΕ in ectypo. Carmen restituit Wil.

Stemma hunc in modum est constituendum:

Καλλι[κράτης]
598 pater

Αὐρ. Τεισαμενός — 598 maritus, 599 pater
× Αὐρ. Ὀππία — 598 filia et uxor honoratur
[Αὐρ]. Εὐτυχιανός I — 598. 599 pater

[Αὐρ.] Ἡράκλεια — 599 filia. uxor honoratur
× Αὐρ. Εὐτυχιανός II — 598 gener, 599 maritus

---

599 Magna basis marmoris albi, inventa a. 1840 in fundamentis aedificii cuiusdam, quod meridiem versus a theatro situm erat. Edd. Roß *Reisen im Peloponnes* 23 (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 80, 162*d* [Kaibel Epigr. Gr. 874]). Contulit Fraenkel diarium Rossii, ex quo edimus.

Τ Η Ν C Ε Μ Ν Ο Τ Α Τ Η Ν Κ Α Ι
Φ Ι Λ Ο C Ο Φ Ω Τ Α Τ Η Ν Κ Α Ι
Ε Υ Γ Ε Ν Ε C Τ Α Τ Η Ν Η Ρ Α
Κ Λ Ε Ι Α Ν Τ Ε Ι C Α Μ Ε Ν Ο Υ
Π Α Ρ Α Τ Η Α Γ Ι Ω Τ Α Τ Η Ο Ρ
Θ Ι Α Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ι Ι Δ Ρ Υ C Α
Τ Ο Α Ρ Ε Τ Η C Π Α C Η C Κ Α Ι C Ω
Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Η C Κ Α Ι Ε Υ
C Ε Β Ε Ι Α C Ε Ν Ε Κ Α Π Ρ Ο C
Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Ο Υ Τ Ο Α Ν Α
Λ Ω Μ Α Τ Ο Υ Π Ρ Ο C Φ Ι Λ Ε
C Τ Α Τ Ο Υ Α Ν Δ Ρ Ο C Α Υ Τ Η C
Μ Α Ρ Α Υ Ρ Ε Υ Τ Υ Χ Ι Α Ν Ο Υ
Τ Ο Υ > Α Λ Λ Η Ν Π Η Ν Ε Λ Ο
Π Ε Ι Α Ν Ε Γ Ε Ι Ν Α Τ Ο Κ Υ Δ Α Λ Ι Μ Η
Χ Θ Ω Ν C Π Α Ρ Τ Η Τ Ι C Α Μ Ε Ν Ο Υ
Θ Ε C Π Ε C Ι Ο Υ Θ Υ Γ Α Τ Ρ Α Τ Ο Ι Η
Μ Η Τ Ι Ν Ε Η Ν Η Δ Η Θ Ε Α Κ Α Ι Ν Ο Ο
Ε C Θ Λ Ο Ν Ε Ρ Γ Α Τ Α Θ Η Ν Α Ι Η C
Η Δ Ε C Α C Φ Ρ Ο C Υ Ν Η Ν > Τ Α Υ
Τ Η Κ Α Ι Γ Ε Ν Ο Σ Ε C Χ Ε C Ε Τ Η Τ Υ
Μ Ο Ν Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Α > Η Ρ Α Κ Λ Ε Ο Υ C
Φ Ο Ι Β Ο Υ Π Ρ Ο C Δ Ε Τ . . . Α Λ Λ .
Δ Ω Ν > Ο Ι C Ε Κ Α Τ Ε
Ρ Α Ι C Ι Ν Α Ν Η Ρ Ε Ι Ψ Α
Λ Ι C > Α Υ Τ Ο Κ Α C Ι Γ Ι
Θ Α Κ Ο Ν Ε C C Ο Ν

[1][῾Η πόλιϲ] [2]τὴν ϲεμνοτάτην καὶ [3]φιλοϲοφωτάτην καὶ [4]εὐγενεϲτάτην ῾Ηρά[5]κλειαν Τειϲαμενοῦ [6]παρὰ τῇ ἁγιωτάτῃ ᾿Ορ[7]θίᾳ ᾿Αρτέμιδι ἱδρύϲα[8]το, ἀρετῆϲ πάϲηϲ καὶ ϲω[9]φροϲύνηϲ καὶ εὐ[10]ϲεβείαϲ ἕνεκα, προϲ[11]δεξαμένου τὸ ἀνά[12]λωμα τοῦ προϲφιλε[13]ϲτάτου ἀνδρὸϲ αὐτῆϲ [14]Μάρ(κου) Αὐρ(ηλίου) Εὐτυχιανοῦ [15]τοῦ (Εὐτυχιανοῦ).

᾿Αλλην Πηνελό[16]πειαν ἐγείνατο κυδαλίμη [17]χθὼν
Ϲπάρτη, Τιϲαμενοῦ [18]θεϲπεϲίου θύγατρα·
τοίη [19]μῆτιν ἔην ἠδ᾿ ἤθεα καὶ νόο(ν) [20]ἐϲθλὸν
ἔργα τ᾿ ᾿Αθηναίηϲ [21]ἠδὲ ϲαοφροϲύνην.
Ταύ[22]τῃ καὶ γένοϲ ἔϲχεϲ ἐτήτυ[23]μον, ῾Ηράκλεια,
῾Ηρακλέουϲ [24]Φοίβου πρὸϲ δ᾿ ἔτ᾿ [ἀπ᾿ ᾿Ι]αμ[ι][25]δῶν,
οἵ ϲ᾿ ῾Εκάτ[ηϲ κρυε][26]ραῖϲιν ἀνηρείψα[ντο θυέλλ][27]αιϲ
αὐτοκαϲιγν[ήτην] [28]θᾶκον ἐϲ [ἀ]θ[ανάτων].

Heracleae mortuae honor statuae obtigit. Vs. 24. 25 ἀπ᾿ ᾿Ιαμιδῶν perbona est restitutio Kaibelii. || 25—27 sequor Gomperz *Zeitschr. f. oesterr. Gymnas.* XXIX 1878, 439; cf. A. Ludwich *Rhein. Mus.* XLI 617. || 28 θᾶκον ἐϲ [ἀ]θ[ανάτων] Foucart, [ἀ]θ[άνατον] Kaibel.

---

600 Basis a. 1,20, l. 0,54, cr. 0,46; litterae a. 0,03. Fourmont fol. 89 (CIG 1452). Comparuit lapis; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 90.

Η ΠΟΛΙΣ
ΑΥΡΗΛΙΑΝΦΟΡΤΟΥΝΑΤΑΝ
ΣΥΛΛΙΟΥΞΕΝΩΝΟΣΘΥΓΑ
ΤΕΡΑΓΥΝΑΙΚΑΑΥΡ̄ΝΙΚΗ
ΦΟΡΟΥΤΟΥΣΩΤΗΡΙΔΑ
ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΤΕΚΑΙΦΙ
ΛΑΝΔΡΙΑΣΚΑΙΤΗΣΣΥΝΠΑ
ΣΗΣΚΟΣΜΙΟΤΗΤΟΣΚΑΙ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΠΡΟΣ
ΔΕΞΑΜΕΝΟΥΤΟΑΝΑΛΩ
ΜΑΣΥΛΞΕΝΩΝΟΣΤΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ

῾Η πόλιϲ
Αὐρηλίαν Φορτουνᾶταν
[Α]ὐ[ρη]λίου Ξένωνοϲ θυγα-
τέρα, γυναῖκα Αὐρ(ηλίου) Νικη-
φόρου τοῦ Ϲωτηρίδα,
ϲωφροϲύνηϲ τε καὶ φι-
λανδρίαϲ καὶ τῆϲ ϲυνπά-
ϲηϲ κοϲμιότητοϲ καὶ
ἀρετῆϲ ἕνεκεν, προϲ-
δεξαμένου τὸ ἀνάλω-
μα [Α]ὐ[ρ](ηλίου) Ξένωνοϲ τοῦ
πατρόϲ.

---

601 Basis cymatiis ornata, a. 1,24, l. 0,58, cr. 0,52; litterae a. 0,035. Olim iuxta portam orientalem. Fourmont fol. 89 et 217 (CIG 1453). Comparuit lapis; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 90.

ΗΠΟΛΙΣΗΛΑΚΕΔΑΙΜΟ
ΝΙΩΝΑΥΡ̄ΧΑΡΤΗΡΙΔΑΤΗΝ
ΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΗΝΘΥΓΑΤΕ
ΡΑΑΥΡ̄ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣΤΟΥΕΛ
ΛΑΝΙΚΟΥΚΑΙΑΥΡ̄ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙ
ΑΣΤΗΣΧΑΡΤΗΡΙΔΟΣΓΥΝΑΙΚΑ
ΤΟΥΠΑΝΤΑΠΡΩΤΟΥΚΑΙΑΡΙΣΤΟ̆
ΑΥΡ̄ΚΛΕΑΝΔΡΟΥΤΟΥΚΑΙΜΗΝΙΟ̆
ΤΟΥΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥΒΟΑΓΟΥΣΩ
ΦΡΟΣΥΝΗΣΤΕΚΑΙΦΙΛΑΝΔΡΙΑΣ
ΚΑΙΤΗΣΑΛΛΗΣΣΥΜΠΑΣΗΣΑΡΕ
ΤΗΣΤΕΚΑΙΜΝΗΜΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΟΥΤΟΑΝΑΛΩ
ΜΑΑΥΡ̄ΚΛΕΑΝΔΡΟΥΤΟΥΚΑΙΜΗ
ΝΙΟΥΤΟΥΑΝΔΡΟΣ ❧

῾Η πόλιϲ ἡ Λακεδαιμο-
νίων Αὐρ(ηλίαν) Χαρτηρίδα τὴν
ἀξιολογωτάτην θυγατέ-
ρα Αὐρ(ηλίου) ᾿Αριϲτοτέλουϲ τοῦ ῾Ελ-
λανίκου καὶ Αὐρ(ηλίαϲ) ᾿Αριϲτοκλεί-
αϲ τῆϲ Χαρτηρίδοϲ, γυναῖκα
τοῦ πανταπρώτου καὶ ἀρίϲτου
Αὐρ(ηλίου) Κλεάνδρου τοῦ καὶ Μηνίου
τοῦ Καλλιϲτράτου, βοαγοῦ, ϲω-
φροϲύνηϲ τε καὶ φιλανδρίαϲ
καὶ τῆϲ ἄλληϲ ϲυμπάϲηϲ ἀρε-
τῆϲ τε καὶ μνήμηϲ ἕνεκεν,
προϲδεξαμένου τὸ ἀνάλω-
μα Αὐρ(ηλίου) Κλεάνδρου τοῦ καὶ Μη-
νίου τοῦ ἀνδρόϲ.

Aur. Aristoteles Hellanici f. viguit imperatore Caracalla, quod patet ex n. 1243. Quocum optime conveniunt, quae de Aurelio Cleandro qui et Menius enucleari possunt; cf. ad n. 307.

---

602 In ecclesia ῞Αγ. Θεοδώρων, quae est in vico Trypis, occidentem versus duas fere horas ab urbe Sparta. Integrum lapidem vidit Fourmont fol. 40 (Boeckh CIG 1444); nunc in quattuor partes fractus ab Anglis repertus est; cf. Tillyard et Woodward, qui varias lectiones attulerunt, *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 212. Fourmontii apographum correctum ab Anglis expressi; quae evanuerunt, lineis subnotavi.

ΠΟΝΠΟΝΙΑΝΚΑΛΛΛ
ΣΤΟΝΕΙΚΗΝΑΡΙΣΤ
ΟΥΙΕΡΕΙΑΝΔΙΑΡΙΟΥΙ·
ΔΙΑΓΕΝΟΥΣΤΗΣΕΠΙΦ···
ΣΤΑΤΗΣΘΕΟΥΑΡΤΕΜΙΔ··
ΟΡΘΕΙΑΣΚΛΥΤΩΝΣΥΝΚ
ΘΕΙΔΡΥΜΕΝΩΝΑΥΤΗΘ··
ΩΝΚΑΙΜΟΙΡΩΝΛΑΧΕΣΕΩΝΚ
ΑΦΡΟΔΕΙΤΗΣΕΝΟΠΛΙΟ`
ΚΑΙΑΣΚΛΗΠΙΟΥΣΧΟΙΝΑΤΑΕ
ΤΩΕΛΕΙΚΑΙΑΡΤΕΜΙΔΟΣΠΑ···
ΤΡΙΩΤΙΔΟΣΕΝΠΛΕΙΑΙΣΚΑΙ/
ΣΚΟΥΡΩΝΚΑΙΤΟΥΑΓΩΝΟ
ΤΩΝΣΕΜΝΩΤΑΤΩΝΔΙΟΣΚϹ··
ΡΕΙΩΝΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΗΣΤ
ΑΝΑΛΩΜΑΤΗΣΑΞΙΟΛΟΓΩ
ΤΗΣΚΑΙΣΩΦΡΟΝΕΣΤΑΤΗ
ΜΗΤΡΟΣΑΥΤΗΣΚΛᾹΠΩΛΛ'
ΤΗΣΕΥΔΑΜΟΥ

Ποντωνίαν Καλλ[ι-]
ϲτονείκην ᾿Αριϲτ[έ-]
ου ἱέρειαν διὰ βίου κ[αὶ]
διὰ γένουϲ τῆϲ ἐπιφ[ανε-]
ϲτάτηϲ θεοῦ ᾿Αρτέμιδ[οϲ]
᾿Ορθείαϲ κα[ὶ] τῶν ϲυνκ[α-]
θειδρυμένων αὐτῇ θ[ε-]
ῶν, καὶ Μοιρῶν Λαχέϲεων κ[αὶ]
᾿Αφροδείτηϲ ᾿Ενοπλίου
καὶ ᾿Αϲκληπιοῦ Ϲχοινάτα ἐ[ν]
τῷ ῞Ελει καὶ ᾿Αρτέμιδοϲ Πα-
τριώτιδοϲ ἐν Πλείαιϲ καὶ Δ[ιο-]
ϲκούρων καὶ τοῦ ἀγῶνο[ϲ]
τῶν ϲεμνοτάτων Διοϲκο[υ-]
ρείων, προϲδεξαμένηϲ τ[ὸ]
ἀνάλωμα τῆϲ ἀξιολογω[τά-]
τηϲ καὶ ϲωφρονεϲτάτη[ϲ]
μητρὸϲ αὐτῆϲ Κλα(υδίαϲ) Πώλλη[ϲ]
τῆϲ Εὐδάμου.

Suppl. Boeckh.
III. p. Chr. saec. ineunte. Stemma ad n. 589 proposui.

603 Spartae in museo 238. Fragmentum marmoreum, a. 0,30, l. 0,32, cr. 0,12; olim in domo, quam possidet Leonellis. Edd. Baumeister Philolog. IX 1854, 184; Bursian *Bull. Inst.* 1854 XXXV; Martha *Bull. Hell.* I 1876, 384, 12; Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

ΤΗΣ
ΕΧΟΥ ΣΗΣ
Ο.. ΕΙΝΟΥΤΟΥ
.ΤΟΥΑΓΩΝΟΣΤΩΝ
.ΤΟΥΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝ
ΜΑΡΑΥΡΝΑΡΔΟΥΤΟΥ
ΑΤΕΩΣΔΕ
ΙΟΥ

[Ἡ πόλις]
- - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -της
[- - - - - - - - τέκνων δίκαιον] ἐχούσης,
[προσδεξαμένων τὸ ἀνάλωμα Μεμμίου Λ]ογγείνου τοῦ
[patris nomen, ἀγωνοθέτου τοῦ μεγί]στου ἀγῶνος τῶν
[- - - - - - καὶ ἀγωνοθ]έτου τῶν μεγάλων
[Καισαρείων καὶ Εὐρυκλείων καὶ] Μάρ(κου) Αὐρ(ηλίου) Νάρδου τοῦ
[patris nomen - - - - - -, γραμ]ματέως δὲ
[- - - - - - - - - - - - καὶ] Γ(αΐου) Ἰου(λίου).

Vs. 2. 3. 6 supplevi. || 3 [Λ]ογγείνου suppl. Tod. || 4. 5. 7 Martha; idem legebat in vs. 4 [Σεβα]στοῦ ἀγῶνος.

604 Fragmentum basis marmoris caerulei, a sinistra integrae, a. 0,61, l. 0,52, cr. 0,55. Kalyviae. Ex ectypo a Koestero misso exscripsi. *Ect.*

ΙΙ.ΑΙ
ΠΡΟΣΔΕΞΑΙ
ΑΝΑΛΩΜΑΚΑ
ΑΛΚΑΣΤΟΥΕΤΥ
ΝΑΞΙΟΛΟΓ.
ΠΑΙΔΩΝΑΥΤ

[- - - - ἑστίαν]
πόλ[εως, - - -,]
προσδεξαμ[ένων τὸ]
ἀνάλωμα Κλ[αυδίων]
Ἀλκάστου, Εὐτυ[χοκλέους,]
[τ]ῶν ἀξιολογω[τάτων]
παίδων αὐτ[ῆς].

605 Basis marmoris albi, a sinistra integra, olim cymatio supra infraque ornata; a. 0,72, l. 0,26, cr. 0,54. Litterae a. 0,03, in vs. primo 0,035. 'ς τῷ Σλαβοχωρίῳ in templo Apollinis' Fourmont p. 85 et 208 (CIG 1443). Ante hos viginti annos effossa in ruinis ecclesiae Ἁγίας Σοφίας in vico Kalyvia Sochiotica (cf. Tsuntas Ἐφ. ἀρχ. 1892, 24). Exscripserunt Prott anno 1903, Kolbe anno 1905. Quae hodie evanuerunt lineis subductis significavi. *Ect.*

ΗΙ
ΙΟΥΛΙΑΝΝ
ΣΩΝΟΣΤ
ΦΙΛΑΝΔΡ
ΣΥΝΗΣ
ΔΕΞΑΜΕ
ΛΩΜΑΠ
////// ΤΟΥΑ

vacare videtur

Ἡ π[όλις]
Ἰουλίαν Ν.......
σώνος τ[ὴν ἀρίστην],
φιλάνδρ[ίας καὶ σωφρο-]
σύνης [ἕνεκα, προσ-]
δεξαμέ[νου τὸ ἀνά-]
λωμα Πο. [- - - -]
.....τοῦ ἀ[νδρός].

606 Basis quadrata 'ς τῷ Σλαβοχωρίῳ prope templum Ongae'. Fourmont p. 114 et fol. 180 (CIG 1451 [Meister *SGDI* 4522]). Repertus est lapis in ruinis ecclesiae τῆς Ἁγ. Σοφίας in vico Kalyvia Sochiotica. Exscripsit Fraenkel.

ΑΠΟΛΙΣ
ΑΡΤΕΙΜΟΚΡΑΤΕΙΑΝ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΘΟΙ
.ΑΡΜΟΣΤΡΙΑΝΕΙΣΑΡ
.ΙΑΣΚΑΙΑΓΟΡΑΧΟΝ
..ΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
..ΣΕΙΣΤΑΣΘΕΑΣΕΥ
ΣΕΒΕΙΑΣ

Ἁ πόλις
Α(ὐ)ρ. Τειμοκράτειαν
Ἀσκληπιάδου θοι-
[ν]αρμόστριαν εἰς Ἀρ-
.ιας καὶ ἀγορᾶχον,
[ἀρ]ετᾶς ἕνεκεν καὶ
[τᾶ]ς εἰς τὰς θεὰς εὐ-
σεβείας.

Vs. 4 εἰσαρ[χ]ίας? Boeckh, 'εἰς Ἀρ.ιας latet nomen vici potius quam feriarum' Wil.

Var. lect. Vs. 2. 3 littera prima evanuit. || 3 extr. post ΟΙ littera una de industria deleta, item vs. 4 in fine post ΑΡ || 8 init. ante Σ Fourmont legere sibi visus est Ν.

607 Basis marmoris caerulei, a. 0,51, l. 0,47, cr. 0,37, supra fracta; in duobus lateribus vicinis inscripta. Fourmont 'in templo Minervae' fol. 114 verso et 111 (CIG 1447). Hodie exstant duo fragmenta lapidis in ruinis ecclesiae τῆς Ἁγ. Σοφίας in vico Kalyvia Sochiotica: fr. *a* continens lateris *A* vs. 1—6, lateris *B* vs. 19—23; exscripsi ex ectypis, quae Koester mihi commisit; fr. *b* continens lateris *A* vs. 9—18, lateris *B* vs. 25—30; invenit Tsuntas, qui reliquias lateris *B* edidit Ἐφ. ἀρχ. 1892, 26, 9. Quae etiam nunc leguntur, lineis subductis significavi. Exscripsit Prott. Litterae a. 0,036. *Ect.*

A

a ΑΠΟΛΙΣ
ΚΛΑΥΔΙΑΝΝΕΙΚΙΟΝΟΥ
ΓΑΙΕΡΑΜΕΝΤΚΛΑΥΔΙ
ΟΥΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣΑΝ
ΔΙΟΣΕΠΙΤΕΠΙΘΥΟΝΟ
ΑΝΙΠΡΟΤΑΤΙΚΑΙΙΔΙΑΙΚΙ
ΙΑΚΑΙΠΑΙΔΕΙΑ
...ΙΕΓΕΝΟΥΣΑΣΙΟ
b ΥΑΙΤΑΞΠΑΤΡΙΔΟΣΚΑΙ
ΙΙΙΑΙΑΤΑΥΤΑΕΨΑΙΙ
ΛΕΜΑΜΑΥΤΩΤΕΙΝ
ΥΑΓΑΣΑΓΙΔΟ
ΠΕΤΑΛΛΟΙΠΑΘΑΥ
ΚΑΙΔΙΑΤΑΝΕ
ΓΑΤΙΙΕΛΥΤΑΝ
ΙΟΕΓΛΚΑΜΙΤΕ
ΓΟΝΟΝΔΕΤ
...ΛΙΟΥΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟ

vacat

B

vacat

a ΕΥΣΕΒΟΥΣΚΑΙ
ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΚΑΙΚΛΑΥΔΙΑΣ
ΝΕΙΚΙΠΠΙΑΣ
ΝΕΑΣΠΗΜΕΛΟ
ΠΗΣ ΚΣΗΝΦΕΡΟ
b ΝΥΜΟΣΚΑΙΙΟΥ
ΛΙΟΥΠΟΛΥΟΙΚΤ
ΚΑΙΙΟΥΛΑΣΑΓΑ
ΤΑΡΙΟΥΙΕΡΕΙ //////////
ΓΙΟΓΕΝΟΥΣΤ //////
ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΝ

vacat

latus A

Ἁ πόλις
Κλαυδίαν Νείκιον, θυ-
γατέρα μὲν Τ. Κλαυδί-
ου Δαμοκράτους, ἀν-
δρὸς ἐπί τε πρ[ογ]όν[ων]
[λαμ]πρότατι καὶ ἰδίαι κ[α-]
[λοκάγαθ]ίᾳ καὶ παιδείᾳ
[τοῦ] τε γένους ἀξίῳ[ς]
κα[ὶ τᾶς] πατρίδος καὶ
- - διὰ ταῦτα - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
[...]πε τὰ λοιπὰ θαυ-
[μαστῶς] καὶ διὰ τὰν ἐ-
[πιφανες]τάτ[αν] τε αὐτ[ῶ]ν
[.., ἔγ]γον[ο]ν δὲ Τ[ιβ(ερίου)]
[Κλαυ]δίου Ἀριστοκράτο[υς]

latus B

εὐσεβοῦς καὶ
φιλοπάτριδος,
καὶ Κλαυδίας
Νεικιππίας,
νέας Πη[ν]ελό-
πης, [ἣ]ς ἣν φερ[ώ-]
νυμος, καὶ Ἰου-
λίου Πολυ[εύ]κτ[ου]
καὶ Ἰουλ(ί)ας Ἀπα-
ταρίου, ἱερε[ίας]
[ἀ]πὸ γένους τ[ὰν]
Ἐλευσινίαν.

Var. lect. Latus *A* vs. 1—8 Fourmontium sequor. || 9—18 Prottii exemplar dedi. || 17 post ΔΕ vacare ait Prott, ΔΕΤ Fourmont. Latus *B* vs. 19—25 Fourmontium sequor, deinde Prottium. || 27 ΚΑΙΒΟΥΛ Tsuntas, ΚΑΙΚΟΙΛ Fourmont. || 28 ΤΑΚΙΟΥ Fourmont, ΤΑΙΙΟΥ Tsuntas. || 29 ·ΓΙΟΓΕΝΟΥΣ Prott, ΓΙΟΥΓΙΟΥΣ Fourmont, ·ΡΙΟΥΙΙ·ΡΥΣ Tsuntas.

Supplementis Boeckhii et Fraenkelii nisus restitui. Supplementa, quae Woodward *Ann.* XV 1909, 96 proponit, cum meis plerumque congruunt. *A* 7 suppl. Wilh. *B* 28 Ἀπα|ταρίου legit Wil. An fuit Πανθαλίδος? Fuit enim Iulia Panthalis uxor C. Iulii Polyeucti; v. n. 588.

608 Basis marmoris caerulei a dextra ut videtur incolumis, a sinistra fracta, a. 0,65, l. ±0,35. Ed. Tsuntas Ἐφ. Ἀρχ. 1892, 25, 8; exscripsit Prott. Ex ectypo, quod Koester in vico Kalyvia Sochiotica confecit, exscripsi. Quae hodie iam non leguntur, lineis subductis significavi. *Ect.*

```
ΙΟΣ
ΤΕΚΝΩΝΔΙΚΑΙΟΝ ΕΧΟΙ
ΑΤΑΓΕΝΟΣΚΑΡΝΕΙΟΥΒΟΙ
ΡΝΕΙΟΥΔΡΟΜΑΙΟΥΚΑΙΠΟ
ΩΜΑΤΕΙΤΑΚΑΙΗΡΑΚΛΕ
ΑΚΑΙΚΟΡΑΣΚΑΙΤΕΜΕΝΙ
ΤΩΕΛΕΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ vac.
ΛΕΝΩΝ ΑΥΤΟΙΣ ΘΕΩΝ
ΘΕΩΝΜΗΤΕΡΑΕΥΣΕ
ΗΜΟΥΚΑΙΒΟΥΛΗΣΕΣΤΙ
ΣΤΗΝΣΩΦΡΟΝΕΣΤΑ
ΣΤΗΝΤΗΣΤΕΑΛΛΗΣΑ
ΕΚΑΚΑΙΤΗΣΕΙΣΤΟΥΣΘΕ
ΒΕΙΑΣΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΟΥ
ΜΑΤΟΥΘΡΕΨΑΝΤΟΣΑΥ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ
vacat
```

- - -ιος- - - 1- - - τέκνων δίκαιον ἔχου 2[σαν, ἱέρειαν κ]ατὰ γένος Καρνείου Βοι 3[κέτα καὶ Κα]ρνείου Δρομαίου καὶ Πο 4[σειδῶνος] Δωματείτα καὶ Ἡρακλέ 5[ους Γενάρχ]α καὶ Κόρας καὶ Τεμενί 6[ου τῶν ἐν] τῷ Ἕλει καὶ τῶν συν 7[καθειδρυ]μένων αὐτοῖς θεῶν 8[καὶ ἄλλων] θεῶν, μητέρα εὐσε 9[βείας καὶ δ]ήμου καὶ βουλῆς, ἑστί 10[αν πόλε]ως, τὴν σωφρονεστά 11[την καὶ ἀρί]στην, τῆς τε ἄλλης ἀ 12[ρετῆς ἕν]εκα καὶ τῆς εἰς τοὺς θε 13[οὺς εὐσε]βείας, προσδεξαμένου 14[τὸ ἀνάλω]μα τοῦ θρέψαντος αὐ 15[τὴν....] Περικλέους.

Supplementa hausi ex n. 589.

---

609 Mistrae in muro domus cuiusdam. Fourmont p. 17 et 24 verso. cf. p. 206 (CIG 1454), Leake *Travels in Morea* 7. Titulus supra integer esse videtur. Fourmontii exemplar expressi.

```
ΛΘΕΑΤΙΜΟΚΡΑ...
ΤΑΝΤΙΜΙΑΝ....
ΤΑΤΑΝΕΠΙ.....
ΛΕΟΝΙΚΙΔΑΤΟ
vacat
```

Ἀθέα Τιμοκρά[τ - - - - - -]
τὰν τιμίαν [- - - καὶ σώφρονες-]
τάταν, ἐπι[δεξαμένου τὸ ἀνάλωμα]
[Κ]λεονικίδα το[ῦ - - - - -]

Var. lect. Leake vs. 1 ΛΕΑΤΙΧ || 2 ΤΑΝΤΑ
Vs. 2. 3 suppl. Wil.

---

610 'In marmore rotundo muro meridionali inserto.' Fourmont p. 24 et 109 (Boeckh CIG 1455).

```
ΑΠΟΛΙΣ
ΛΕΩΝΙΔΑ·ΛΑΧΑΡΕΟΣ
ΣΩΦΡΟΣΥΝΑΣΧΑΡΙΝ
Η·ΡΩΙΣΣΑΝ
```

Ἁ πόλις
Λεωνίδα Λαχάρεος
σωφροσύνας χάριν
ἡρώισσαν.

---

611 Lapis de industria truncatus, a. 0,60, l. 0,25, cr. 0,15; inaedificatus in porta domus, quam Σταῦρος et Ἰωάννης Χαρβοῦροι in vico Magula possident. Litterae a. 0,05. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 439, 17. Contulit Prott.

```
ΑΠΣ
ΙΠ Π
ΑΡΧΙΓ
ΗΡΩΙΣ
```

Ἁ πό[λις]
Ἱππ[άρχαν]
Ἀρχίπ[που]
ἡρώισ[σαν].

Suppl. Fraenkel.

---

612 = CIG 1455. Textum et lemma v. n. 585.

[Ἡ πόλις]
- - - -
- - - ν
[ἡρῶι]σσαν.

---

613 Fragmentum marmoris albi, undique mutilatum; a. 0,58, l. 0,22, cr. 0,53. Exscripsi in domo, quam Ἀντώνιος Νεκάκης in vico Kalyvia Sochiotica possidet.

```
Ι
ΙΟ
ΝΙΓ
Κ
ɔΙΝ
ΥΓ
Εᚷ
ɔϹ
```

Fragmentum est tituli honorarii. Vs. 7 agnoscitur [προσ]δεξ[αμέν- - τὸ ἀνάλωμα].

614—648. FRAGMENTA.

614 Duo fragmenta epistylii a lateribus fracti, quae inter se cohaerere videntur, fr. *a* pro limine in domo quadam Byzantina fr. *b* a. 0,54, l. 1,35, cr. 0,40 pro posti usurpata erant. Litterae a. 0,08. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 461, 13.

a

```
Σ·ΑΡΙΣΤΟΠΟ ////////////////////// ΓΟΙ ΟΙ
```

- - ς ἀριστοπο[λείτου, ἔγ]γόνου [Εὐρυκλέους, . . ἀφ' Ἡρακλέους,]

b

```
ΙΟΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝΙΕΡΕΩΣΚΑΤΑΓΕΝΟ
```

[. . ἀπ]ὸ Διοσκούρων, ἱερέως κατὰ γένο[ς - - - - -]

Tillyard legebat: - - Διοσκούρων ἱερέως κατὰ γένος ἀριστοπο[λιτευτοῦ - - ἀπο]γόνο[υ - -?]. At initio ΙΟ neglecta sunt neque spatio accommodatum est supplementum ἀριστοπο[λιτευτοῦ - - ἀπο]γόνο[υ]. In titulo supplendo usus sum formulis, quas habes 559 et *Bull. Hell.* XXI 209.

615 Basis rotunda marmoris caerulei, supra incolumis, a. 0,20; nunc in vico Καλογονία prope Spartam in domo Γεωργίου Σακελλαρίδου. Litterae a. 0,03. Exscripsit Prott.

ΞΝΟΥΣϹ Λ	– – ἕνους θ[υγ]α[τέρα – –]
)ΥΣΓΥΝΑΙΚΑΙ	– – ους γυναῖκα, ἔ[κγονον δὲ]
ΩΝΤΑΣΠΟΛΕΟΣ	[ἐφόρ]ων τᾶς πόλεος [καὶ προ-]
ΩΝΚΑΙΒΑΣΙΛΕΩ	[δίκ]ων καὶ βασιλέω[ν – –]
– ΩΝ	– – – – – – – – – – –

Vs. 3. 4 suppl. Wilh.

616 Mistrae in muro septentrionali ecclesiae S. Spyridionis fragmentum marmoris caerulei, a. 0,41, l. 0,36; margo servatus ad sinistram et infra, ceteroquin mutilum. Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I 28, Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 712, 31 et *Voy.* II 186. Contulit Prott.

Λ Ο //////////	– – – – –
ΜΑΚΕΔΟ	Λο *seu* Ἀθ – –
ΕΥΝΟΙΑΣ	Μακεδό[νος]
ΙΣΤΗΝΠΑ	εὐνοίας [τᾶς]
ΔΑ Α	ἴς τὴν πα[τρί-]
vacat	δα. ἁ [πόλις].

Vs. 1 aptum ad spatium est Ἀθηνίωνα, quod est 137 12. ‖ 2 Μακεδό[να] ethnicum non aptum ad spatium; Μακεδών nomen viri Spartani 176. ‖ 5 nihil scriptum esse videtur inter ΔΑ et Α.

617 Καλύβια Σοχᾶς intra Taygetum et Amyclas. In latere angusto tabulae, cuius in parte adversa quattuor foramina incisa sunt. Ed. Tsuntas Ἐφ. ἀρχ. 1892, 24, 7 (Meister *SDGI* 4518).

ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙΑΤΙΜΟΓ

Τιμοκράτεια Τιμογ[εν – –]

618 Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 706, 20 et *Voy.* II 208.

ΡΑΥΡ	[– – Μᾶ]ρ(κος) Αὐρ(ήλιος) – –
ΜΟΥ	– – – – μου – – – – – –

619 Spartae in museo n. 502. Tabula marmorea fracta in partes duas; a. 0,52, l. 0,27, cr. 0,045. Margo ad sinistram et infra servatus. Scriptura diligens. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

ΚΗΙΚ	[– – – – – εἰκόνι χαλ-]
ΤΑΤΟΙ	κῆι κ[αὶ – – – – – σαν-]
ΤΟΤΓ	τα τὸ τ[ρίτον – – – – –]
ΚΘΥ	τὸ τέ[ταρτον – – – – –]
ΤΗΙ	κου [– – κατὰ τὰ δόξαντα?]
vac.	τῆι [βουλῆι καὶ τῶι δάμωι].

Vs. 5 crux in littera secunda posteriore aetate addita esse videbatur Prottio; legendum igitur κου. Haesitat Hiller, an fragmentum cum titulo qui proxime sequitur, sit coniungendum.

620 Spartae in museo 620. Fragmentum marmoris albi ab omnibus partibus mutilum, a. 0,15, l. 0,12, cr. 0,055. Scriptura pravissima. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

////Λ Λ////	– – – – – –
///ΜΟΥΣΕΠ///	– μου επ – – –
////ΜΑΘΟ///	– μαθο – – –
///ΚΑΤ////	– κατ[α – – –]
////Ι//////	– – – – – –

621 Spartae in museo n. 621. Angulus superior dexter stelae e marmore albo fabricatae; a. 0,24, l. 0,17, cr. 0,085. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

ΛΙΣ	[Ἁ πό]λις
ΟΝΜΕΝ//	– – – – – ον Μεν-
ΥΓΓΟ	[– – – – σύ]γγο-
////////	[νον – – – – –]

Vs. 3 primum apicem superesse de Υ adnotat Prott; potius de Ε cogitaverim (ἔγγονον).

622 Quinque fragmenta basis lapidis calcarii, inventa in aedificio quodam Romano, adhuc a. 0,44, l. 0,32, cr. 0,19. Superficies lapidis valde detrita est. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 111, 7.

ΑΠΟ	Ἁ πό[λις]
ΑΥΡΗΣ	Αὐρ(ήλιον) Ἡς[– τὸν καὶ Ἡ-]
ΣΥ	σύ[χιον βουαγὸν μι-]
ΚΙΔ	κιδ[δομένων – – –]
Ϲ.Ω	ς . ω – – – – –
ΤΙ	– – – – – – –
Λ	

623 Basis fragmentum. "ς τῷ Σλαβοχωρίῳ in templo Apollinis" exscripsit Fourmont p. 85 et fol. 216 (CIG 1407).

ΓΗΡΟΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣ	[– – – – – σω-]
ΚΑΙΑΡΧΙΑΤΡΟΥ	τῆρος τῆς πόλεως
Υ Β	καὶ ἀρχιατροῦ.
	Υ(ηφίσματι) [Β(ουλῆς)].

624 Spartae in museo n. 385. Fragmentum marmoreum, quod ad dextram videtur integrum, ad sinistram decisum, a. 0,28, l. 0,23, cr. 0,22. Litterae a. 0,05. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

	[– – – – – δι-]
ΟΙΑΝΗ	[ὰ τὴν εὔν]οιαν, ἣ[ν]
ΟΥΝΤΟ	[ἀγωνοθετ]οῦντος
ΤΟΥΕΝ	[τοῦ υἱοῦ α]ὐτοῦ ἐν-
ΟΣΔΕΞΑ	[εδείξατο, πρ]οσδεξα-
//ΛΛΩΜ	[μέν . . τὸ ἀν]άλωμ-
	[α – – – – –]

'De longitudine versuum cum constet e versu quinto (in cuius fine propter spatium angustum Α fuisse nequit), proponi poterat restitutio, e qua ratio certe tituli cognosci potest. Vs. 2 aptum non minus est [ἀγορανομ]οῦντος.' Fraenkel.

625 Olim Spartae. Ex schedis Fourmontii fol. 115 exscripsit Fraenkel.

ΙΚ	. ι . κ – – – – – –
ΣΑΝΑ	σαν[τ]α – – – – –
ΑΡΕΤΑΣΧ	ἀρετᾶς χ[άριν καὶ τ-]
ΟΥΠΡΟΣ	οῦ πρὸς [– – – – –]
ΤΑΤΟΤΟ	τατο το[– –, τὸ ἀνά-]
ΛΩΜΑΠΡ	λωμα πρ[οσδεξαμένου]
ΝΕΙΚΙΑΗ	Νεικία Η – – – – –

Restituit Fraenkel.

626 Fragmentum marmoris cani, a. 0,09, l. 0,12, cr. 0,07; litterae a. 0,02. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 76, 75.

ΞΟ	
ΘΕΝΗ	– σθένη[ς]
ΑΡΤΟΣ	– αρτος
ΟΙΣ	[θ]εοῖς.

Titulis honorariis inserendum esse intellexit Hiller.

627 Spartae in museo 598. Fragmentum stelae marmoris cani, undique mutilum; a. 0,10, l. 0,09, cr. 0,03. Ed. Tod *Cat.*

	[τὸν δεῖνα] (nomina]
	[τὴν δεῖνα] parentum)]
Υ Π Ł	[ὁ δεῖνα] ὑπὲ[ρ]
Ο Ν Ε	[τῶν γ]ονέ[ων]
∩ Ι ˈ	[θε]οῖ[ς].

628 Fragmentum basis(?), inventum a. 1843 in horto officinae Durutis. Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 632, 5 et *Voy.* II 178.

\ Ο Δ Ο Σ Α Ι Ω	[Φι]λο[πάτρι]δος, Αἰω[νίου]
/ Ό Ρ Α Ν Π Λ Ε Ι Σ Τ Ο Ν	ἀγορανό(μου), πλεῖστον[ίκου]
Ι Α Ρ Α Δ Ο Ξ Ο Υ Κ Α Ι Α Ρ Ι Σ Τ	παραδόξου καὶ ἀρίστ[ου]
Ε Λ Λ Η Ν Ω Ν	Ἑλλήνων.

Titulus similis argumenti atque n. 556.

629 Fragmentum marmoris cani, integrum a sinistra et inferiore parte; a. 0,06, l. 0,07, cr. 0,025. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 92, 93.

ι Ι Φ	
Ν Ε Ι Κ	νεικ[ήσας]

630 Mistrae exscripsit Trézel, cuius ex schedis edidit Le Bas *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 146, 38 et *Expéd. de Morée* II 78 et tab. 42 IV.

_ Δ Ε Ξ	[προ]σδεξ[αμέ-]
Τ Λ Λ	[ν . .] τ[ὸ ἀν]άλ[ωμα]
Ρ	- - - -ρ- -

631 Καλύβια Σοχᾶς. Frustulum undique mutilatum, a. 0,22, l. 0,34; litterae a. 0,03. Ex ectypo a Koestero misso exscripsi. *Ect.*

Σ Ι	- - - - - σι- - - - -
Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο Π Α Ι	[Φιλοκαίσαρ . .] καὶ φιλοπατρ[ι . .]
⌒ Λ Ε Ω Σ *vac.* Ε̣	[- - - υἱὸ . π]όλεως ε̣- -
Λ Α Μ	- - - - - - - - δ̣αμ- - -

632 Spartae in museo n. 848. Marmor canum a. 0,33, l. 0,28, cr. 0,15; litterae a. 0,05. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 190, 45.

//Ι Α Υ Ρ Ζ Ι	Μ̣(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Ζη̣- - - -
\ Θ Η Ν /	Ἀθηνα̣[γόρα υἱός], vel simile aliquid.

Tillyard dubitavit, utrum titulum pro catalogo nominum aut pro dedicatione haberet. Potius propter litterarum magnitudinem de titulo honorario cogitaverim.

633 Spartae in museo 632. Fragmentum marmoris albi, a. 0,04, l. 0,10, cr. 0,02. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Β Ἀ Ρ Β Α

634 Fragmentum marmoris communis, undique mutilatum, a. circa 0,20, l. et cr. 0,30, inaedificatum in muro meridionali ecclesiae Ἁγ. Σπυριδῶνος, quae est in vico Mistra. Litterae a. ± 0,05. Exscripsit Kolbe.

Μ Α Μ Ε	- - μα Με- - -
Σ Ω Ν Ο Σ	- - σωνος - -
Λ Α Ο Υ Τ Ε	- - λ̣άου Τε- -

635 Ed. Le Bas *Voy.* II 187.

Α Π Ο Λ Ι Σ	Ἁ πόλις.

636 Basis infra cymatio ornata, supra fracta. Fourmont p. 8 et 165 (CIG 1408).

Ŀ Σ / Λ /	
Ρ Ω Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ Χ Α Ρ Ι Ν	- - ἀρετᾶς χάριν.

637 Marmor canum, a dextra integrum, a. 0,09, l. 0,11, cr. 0,03; litterae a. 0,016. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 78, 83.

\ Δ Α	- - - -ἀδα- - -
Τ Α Ρ Α	- - - π̣αρα- - -
− Α Τ Ο Υ Α Γ Ο	- - - τα̣ τοῦ ἀγο-
Σ	- - - - - -ς

Vs. 3. 4 - - τάτου ἀγο[ρανόμου?] Woodward.

638 Spartae in museo 272. Fragmentum rotundae basis marmoris albi, a. 0,08, l. 0,08, cr. 0,18. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Ο	
Ⅎ Ρ Α Ι	Ἡρακ̣[λ- -]
Κ Ϲ	

Var. lect. Vs. 1 legit Tod Ι/. ‖ 3 ΚϹ‾.

639 Ed. Kastriotis Πρακτικὰ τ. ἀρχ. ἑταιρ. 1900, 86.

Τ Ο Σ
Ο Σ
Ι Ε

640 In marmore albo. Ed. W. Vischer *Epigr.-arch. Beiträge* 19, 31 tab. IV, 1 (= *Kleine Schriften* II 31). Litterae 0,05 a.

Η Ν Α Ι Ο Σ	[- Ἀθ]ηναῖος
Σ	- - -ς
vacat	

Ex catalogo magistratuum superesse iudicat Vischer, potius de statuae subscriptione cogitaverim.

641 Frustulum marmoris. Ed. Roß Inscr. Gr. ined. I 15. Roehl *Jahrb. f. Phil.* 111, 1875, 398 hunc titulum ad n. 556 *B* pertinere contendit. At reperto lapide illo, qui adhuc fere incolumis est (Woodward per litteras), opinio illa refellitur. Cf. n. 556.

Ο Σ	- - -ος- - - -
Ν Ι Ο	[-, Αἰώ]νιο[ν- - -,]
Ο Ν Ι Γ	[περιοδ]ονί[κην παρά-]
Α Ρ Ι Σ	[δοξον,] ἀρισ[τον Ἑλλή-]
Σ Β	[νων, πρέ]σβ[υν- -]

642 Spartae in museo n. 463. Fragmentum marmoris albi, infra margo servatus; a. 0,22, l. 0,07. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

vac.
Ͻ Γ
Ι Ε Ι
Λ Α
//Λ Ε Ϲ
vac.

643 Spartae in museo n. 375. Fragmentum stelae marmoris albi, a. 0,24, l. 0,14, cr. 0,08; num margo a dextra sit antiquus, dubitatur. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

ϹΜ / Ϲ Ι
//Γ Φ Ν Ϲ
Ϲ Ω Ϲ Δ Ε
Υ Ν Τ Ρ Ο
′ Λ Η Ϲ Κ
Ω Ν Ι
ΝΙ

[- - - - κατὰ τὸ γενό-]
1 [μενον ψήφι]ϲμα τ[οῦ *vel* τᾶϲ]
- - - - των ϲ- - - -
[γραμματ]έωϲ δὲ - - - -
[- - -ϲ]υντρο[φ- - - -]
[- -βο]υλᾶϲ κ[αὶ τοῦ δήμου]

Vs. 1. 5 suppl. Hiller, || 3 Wil.

---

644 Spartae in museo 271. Fragmentum basis vel stelae marmoris albi, a dextra integrae; num pone sit incolumis, dubitat Prott. A. 0,17, l. 0,13, cr. 0,12. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

Ι Ρ Α
Λ Α Χ Ο Υ
-Η Ν

- - - - Πρα-
[τόλαϲ Δεξι]μάχου
- - - - -την

---

645 Ed. Le Bas *Voy.* II 204.

\ Ν . Α Τ Ο Υ

[νικήϲ]αν[τ]α τοῦ[ϲ]?

646 Basis fragmentum, a. 0,85, l. 0,42, muro Byzantino inaedificatum. Litteras a. 0,05 ineunti saeculo secundo p. Chr. n. tribuit editor. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 132, 57.

- - - Λ Λ Ε Υ
- - - - Ν Ο
- - -Ε Ρ / Λ
- - - - Γ Σ Ι
- - - - - -
- - - - - -
- - - Γ Ρ Α Τ
- - -' Η Μ Ι Ι Σ
- - - - Ρ Ι Ν

Vs. 9. 10 [μν]ήμηϲ | [καὶ - - - χά]ριν.

---

647 Basis marmoris cani, a. 1,05, l. 0,57. Litterae a. 0,03 fere omnes evanuerunt. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 127, 51.

Ο

Α Ν Δ
Χ Α

Woodward suppl. - -ἀνδ[ρείαϲ] | χά[ριν] vel [τὸν ἑαυτᾶϲ] | ἄνδ[ρα ἀρετᾶϲ] χά[ριν].

---

648 Spartae in museo 713. Fragmentum marmoris cani, a. 0,15, l. et cr. 0,065. Ed. Tod *Cat.*

\ Ι
Σ
Ξ Ω Ν
Κ Ρ

Litterae pessime scriptae.

649—688. VICTORVM RECENSVS.

649 Spartae in museo 393. Fragmentum basis marmoris caerulei a dextra et a tergo fractae, a. 0,22, l. 0,90, cr. adhuc 0,38. Lapis a. 1874 inventus Spartae prope theatrum. Edd. Roehl *Ath. Mitt.* I 1876, 231, IGA p. 33, 1 (Cauer Delectus² 25, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 38, Meister *SGDI* 4423), Tod *Cat.* Contulit Fraenkel. Quae hodie ex parte deleta sunt, lineis subductis significavi. *Ect.*

Δ Ι Α Ρ Η Σ Η Ι Α Ρ Ε
Ε Υ Β Α Λ Κ Η Σ *vacat* Ο Λ Υ Μ Π Ι Ο Ν Ι Κ Α

a Διάρηϲ *h*ιαρεύϲ.
b Εὐβάλκηϲ Ὀλυμπιονίκα[ϲ - -]

Vs. 2 extr. Roehl coniciebat [ϲταφυλοδρόμαϲ] nisus titulo 650. Εὐβάλκηϲ est Εὐϝάλκηϲ i. e. Εὐάλκηϲ; nam saepius β pro ϝ in titulis Laconicis usurpatur (cf. 209, 212, 301, 309, 507, 707 et Tod ad hunc locum).

---

650 'Sur une frise.' Spartae ante theatrum exscripsit Fourmont fol. 36 et 182 (CIG 1388).

Μ Ε Ν Ε Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Σ Τ Α Φ Υ Λ Ο Δ Ρ Ο Μ Α Σ
Ι Π Π Ο Λ Α Μ Ο Σ Ι Ε Ρ Ε Υ Σ

Μενέϲτρατοϲ ϲταφυλοδρόμαϲ,
Ἱππόδαμοϲ ἱερεύϲ.

Cf. n. 649 et n. 651. Titulis honorariis inseruit Boeckh monens ne victorem esse Menestratum esse credas. Lex. Seg. p. 305 s. v. ϲταφυλοδρόμοι· κατὰ τὴν τῶν Καρνείων ἑορτὴν ϲτέμματά τιϲ περιθέμενοϲ τρέχει ἐπευχόμενόϲ τι τῇ πόλει χρηϲτόν, ἐπιδιώκουϲι δὲ αὐτὸν νέοι, ϲταφυλοδρόμοι καλούμενοι, καὶ ἐὰν μὲν καταλάβωϲιν αὐτόν, ἀγαθόν τι προϲδοκῶϲι κατὰ τὰ ἐπιχώρια τῇ πόλει· εἰ δὲ μή, τοὐναντίον. Staphylodromas ergo vir sacer fuisse videtur, quo fiebat ut una cum sacerdote aut honore statuae afficeretur aut donarium dedicaret.

651 'Sur une frise.' Spartae ante theatrum exscripsit Fourmont fol. 36, p. 179 et 196 (CIG 1387).

Λ Ρ Ι Σ Τ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Τ Α Φ Υ Λ Ο Δ Ρ Ο Μ Α Σ

Ἀρίϲτανδρο(ϲ) ϲταφυλοδρόμαϲ.

652—654. βωμονῖκαι.

'Bomonicae, quia aris superpositi contendebant, qui plura posset verbera sustinere' (Hyg. fab. 269). Cf. Xen. resp. Lac. II 9 μαϲτιγοῦν τούτουϲ ἄλλοιϲ ἐπέταξε (scil. Lycurgus), τοῦτο δὴ δηλῶϲαι καὶ ἐν τούτῳ βουλόμενοϲ, ὅτι ἔϲτιν ὀλίγον χρόνον ἀλγήϲαντα πολὺν χρόνον εὐδοκιμοῦντα εὐφραίνεϲθαι. Certamen hoc in honorem Dianae habebatur (cf. Xen. l. l., Plut. Lyc. XVIII 22, Paus. III 16, 11). In epheborum numero fuisse, qui certabant, et Plutarchus (ἀπὸ τῶν νῦν ἐφήβων) et Pausanias (ἐϲ τὰϲ ἐπὶ τοῖϲ ἐφήβοιϲ μάϲτιγαϲ) testes sunt, cum Cicero minus accurate de pueris sermonem faciat (Tusc. II 14). Qui vicerunt, per totam vitam nomine βωμονίκηϲ imbuti erant (cf. n. 554). Cf. Foucart *Expl.* p. 98, Reisch *RE* III 681 s. v., A. Thomsen *Archiv f. Religionswiss.* IX 1906, 397—416.

652 Spartae in museo 252. Basis marmoris albi; supra et infra cymatia deleta; a. 0,30, l. 0,48, cr. 0,48. In latere summo vestigia pedum duorum, inter quae foramen parvum rotundum. Edd. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 385, 14; Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 374, 181; Tod *Cat.* Contulit Prott.

Ε Π Ι Γ Ο Ν Ο Ν Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ
Β Ω Μ Ο Ν Ι Κ Η Ν Α Ν Δ Ρ Ε Ι Α Σ Ε Ν Ε
Κ Ε Ν Π Ρ Ο Σ Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Ω Ν Τ Ο
Α Ν Α Λ Ω Μ Α Φ Ο Ι Β Ι Ω Ν Ο Σ Κ Α Ι Ε Π Ι
Κ Τ Η Τ Ο Υ Τ Ω Ν Α Δ Ε Λ Φ Ω Ν

[Ἁ πόλιϲ]
Ἐπίγονον Φιλοϲτράτου
βωμονίκην ἀνδρείαϲ ἕνε-
κεν, προϲδεξαμένων τὸ
ἀνάλωμα Φοιβίωνοϲ καὶ Ἐπι-
κτήτου τῶν ἀδελφῶν.

653 Spartae in domo quadam. Edd. Roß *Rhein. Mus.* VIII 1853, 127, 17 = *Arch. Aufs.* II 658, ex Welckeri apographo C. Keil *Rhein. Mus.* XIV 1859, 522, litteris minusculis Le Bas-Foucart *Expl.* II 175 *b*. Ex Rossii diario exscripsit Fraenkel.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Τ Ο Ν Α Ξ Ι Ο Λ Ο Γ Ω Τ Α . . .
Κ Α Ι Ε Υ Γ Ε Ν Ε Σ Τ Α Τ Ο Ν
Κ Α Ι Α Ν Δ Ρ Ε Ι Ο Τ Α Τ Ο Ν
Μ̄ Α Ῡ Ρ̄ Κ Λ Ε Ω Ν Υ
Μ Ο Ν Τ Ο Ν Κ Α Ι Υ Μ Ν . .
Β Ω Μ Ο Ν Ε Ι Κ Η Ν . . .
Ε Ι Ν Ε Κ Α *vacat*

Ἡ πόλις
τὸν ἀξιολογώτα[τον]
καὶ εὐγενέστατον
καὶ ἀνδρειότατον
5 Μ. Αὐρ(ήλιον) Κλεώνυ-
μον τὸν καὶ Ὕμν[ον]
βωμονείκην [ἀρετᾶς]
εἵνεκα.

---

653 a Ex ectypo, quod Woodwardi liberalitati debetur, exscripsi; a. 0,50. l. 0,045; litterarum altitudo 0,035, in vs. 3 sqq. 0,02.

Α Π Ο Λ Ι Ρ
Μ Λ Ρ Κ Ο Ν Λ Υ Ρ Η Λ Ι Ν
Ε Υ Λ Ρ Ε Σ Τ Ο Ν Ζ Ω Ι Λ Ω
Σ Υ Ν Ε Φ Η Β Ο Ν Μ̄ Α Υ Ρ Η Λ Ι Ω
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Η Ρ Τ Ω Δ Α Μ Α Ι
Ν Ε Τ Ω Κ Α Ι Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ω Κ Λ Α Υ Δ Ι Ω
Ε Ι Ρ Α Ν Ι Ω Ν Ο Ρ Τ Ω Υ Γ Ε Ι Ν Ω
Ε Π Ι Φ Α Ν Ω Ρ Κ Α Ρ Τ Ε Ρ Η Α Ν Τ Α
Π Ο Δ Δ Ε Ξ Λ Μ Ε Ν Ω Ν Τ Ο
Α Ν Α Λ Ω Μ Α Τ Ω Ν Β Ο Υ Α Γ Ω Ν

Ἁ πόλιρ
Μᾶρκον Αὐρῆλιν
Εὐάρεστον Ζωΐλω,
συνέφηβον Μ(άρκω) Αὐρηλίω
5 Ἀριστοκράτηρ τῶ Δαμαι-
νέτω καὶ Τιβερίω Κλαυδίω
Εἰρανίωνορ τῶ Ὑγείνω,
ἐπιφανῶρ καρτερήαντα,
ποδδεξαμένων τὸ
ἀνάλωμα τῶν βουαγῶν.

Var. lect. Vs. 7 Ω Ν Ο Ρ per errorem lapicidae.

Redit M. Aurelius Aristocrates Damaeneti f. n. 529, 530 exeunte fere II. saeculo.

---

653 b Spartae. Basis a. 1,00, l. 0,55; litterae a. 0,035. Ex ectypo, quod misit Woodward, exscripsi.

Η Π Ο Λ Ι Σ
Μ Α Ρ̄ Α Υ Ρ̄ Κ Λ Ε Ω Ν Υ Μ Θ
Τ Ο Ν Κ Α Ι Υ Μ Ν Ο Ν Υ Μ Ν Θ
Β Ω Μ Ο Ν Ε Ι Κ Η Ν Σ Υ Ν Ε
Φ Η Β Ο Ν Τ Ὂ Α Ξ Ι Ο Λ Ο Γ Ω
Τ Α Τ Ὂ Σ Ε Ξ̄ Π Ο Μ̄ Γ Ο Ρ Γ Ι Π
Π Ὂ Τ Ὂ Ο Ν Α Σ Ι Κ Ρ Α Τ Ὂ Σ
Α Ν Δ Ρ Ε Ι Α Σ Χ Α Ρ Ι Ν

Π Ρ Ο Σ Δ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Η Σ Τ Ο Α Ν Α Λ Ω Μ Α
Τ Η Σ Α Ξ Ι Ο Λ Ο Γ Ω Τ Α Τ Η Σ Κ Α Ι Π Α Ν Τ Α
Α Ρ Ι Σ Τ Η Σ Α Υ Ρ̄ Α Γ Ι Ο Υ Τ Η Σ Ε Υ Δ Α
Μ Ο Υ Τ Η Σ Τ Ο Υ Β Ο Υ Α Γ Ο Υ Μ Η Τ Ρ Θ

Ἡ πόλις
Μᾶρ(κον) Αὐρ(ήλιον) Κλεώνυμον
τὸν καὶ Ὕμνον Ὕμνου
βωμονείκην, συνέ-
φηβον τοῦ ἀξιολογω-
τάτου Σέξ(του) Πομ(πηΐου) Γοργίπ-
που τοῦ Ὀνασικράτους,
ἀνδρείας χάριν,
προσδεξαμένης τὸ ἀνάλωμα
τῆς ἀξιολογωτάτης καὶ πάντα
ἀρίστης Αὐρ(ηλίας) Ἁγίου τῆς Εὐδά-
μου τῆς τοῦ βουαγοῦ μητρός.

De tempore v. ad n. 89. Sex. Pompeius Onasicrates idem, ni fallor, redit in n. 129 et 557, ubi una cum Gorgippo Gorgippi f. enumeratur. M. Aurelius Cleonymus qui et Hymnus redit n. 653.

---

654 Spartae exscripsit Fourmont fol. 115 verso.

C
\- - - - - -
Κ Λ Ε Ο Υ Σ Ι ͻ
Σ Α Ν Τ Α Α Ρ Ε Τ Λ
Χ Α Ρ Ι Ν Π Ρ Ο Σ Δ Ε
Ξ Α Μ Ε Ν Α Σ Τ Ο
Α Ν Α Λ Ω Μ Α Τ Ε Ι Ν C
Σ Θ Ε Ν Ι Δ Ο Σ Τ Α Σ Ṭ Ẹ
Μ Ο Ε \ Ε Ο Σ Τ Α Σ Ṃ /
Τ Ρ Ο / Φ Ι Λ Ο
Κ Ι

[Ἡ π]ọ́[λις]
[- - - - Φιλο-]
κλέους β̣ω̣[μονική-]
σαντα ἀρετᾶ̣[ς]
5 χάριν, προσδε-
ξαμένας τὸ
ἀνάλωμα Τει[μ]ο-
σθενίδος τᾶς Ṭẹ[ι-]
μο[κ]λ̣έος τᾶς μ̣α̣-
τρός̣, Φιλο-
κ[λέους δὲ γυ-]
[ναικός].

Supplementa vs. 4—10 Fraenkelii sunt.

655—673. Variorum victorum tituli.

655 In marmore caeruleo, a. 0,34, l. 0,36, cr. 0,09, litterae a. 0,024. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 466, 19.

_ Α
ͻ Λ Υ Μ Π Ι Α Ε ι
. Ο Ν Π Υ Θ Ι Α ͻ Α Ν
. Ε Ι Τ Η Ν Τ Ο Ν Α Π C
. . . Σ Τ Ο Σ Ε Λ Λ Η Ν Σ
. . . Ο Υ Σ Θ Ε Μ Α Τ Ι Κ C
. . . . . Ξ Α Μ Ε Ν Ο Υ Τ Ο Α Ι
. . . . ͻ Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α Τ Ο Ι

[Ἁ πόλις - - Ἀριστοκρατί-]
δ̣α [νικήσαντα - - - - -]
Ὀ̣λύμπια, Εὐ̣[ρύκλεια - - -]
. ον, Πύθια, (Ἀ)θ̣άν[αια, ἀριστοπο-]
[λ]είτην, τὸν ἀπὸ [προγόνων]
5 [ἄρι]στο[ν] Ἑλλήνω̣[ν, νικήσαν-]
[τα τ]ο̣ὺς θεματικο̣[ὺς ἀγῶνας],
[προσδε]ξαμένου τὸ ἀ[ν̣άλωμα]
[Ἀριστ]ο̣κρατίδα τοῦ̣ [πατρός].

Nonnulla praecepit Tillyard. Vs. 3 Ὀ̣λύμπια ἐπ̣[ὶ] ille coniciebat. ‖ 4 [ἀριστοπο]λείτην idem. Cf. n. 662.

656 'Spartae iuxta turrim septentrionalem; voces coronis inscriptae sunt,' Fourmont fol. 104 verso (CIG 1430). Unde Boeckh hauserit haec verba lemmatis 'voces tribus coronis inscriptae sunt, quorum prima laurea, altera ut videtur hederacea, tertia apiacea,' non liquet.

vacat

a	Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Α	Ἐλευ- θέρια.
b	Π Ο Σ Ε Ι Δ Α Ι Α	Ποσεί- δαια.
c	Ε Ρ Ο Τ Ι Δ Α Ι Α	Ἐρωτί- δαια.

a Eleutheria compluribus locis Graeciae celebrabantur, ut memoria rerum gestarum, quibus libertas aut parta aut conservata erat, posteris traderetur. Plurimum autem valebant Eleutheria, quae Plataeis in honorem Iovis, cui nomen Ἐλευθέριος, habebantur. Cf. Paus. IX 2, 6 ἄγουσι δὲ καὶ νῦν ἔτι ἀγῶνα διὰ ἔτους πέμπτου, τὰ Ἐλευθέρια, ἐν ᾧ μέγιστα γέρα πρόκειται δρόμου· θέουσι δὲ ὡπλισμένοι πρὸ τοῦ βωμοῦ. *b* Ποσείδαια Taenaria esse probabile ducimus. *c* Ἐρωτίδαια sunt quinquennalia, quae Thespiis celebrabantur. Paus. IX 31, 3 ἄγουσι δὲ (scil. ἀγῶνα) καὶ τῷ Ἔρωτι, ἆθλα οὐ μουσικῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀθληταῖς τιθέντες, cf. Plut. Erot. I, 2.

---

657 Tabula oblonga; tituli coronis circumdati. Fourmont fol. 104 et 210 (CIG 1431 [Meister *SGDI* 1477]).

a	Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Α Α Ν Δ Ρ Α Σ Π Α Λ Α Ν	Ἐλευ- θέρια ἄνδρας πάλαν.
b	Λ Υ Κ Α Ι Α	Λύκαια.
c	Α Ι Α Ν Τ Ε Ι Α	Αἰάν- τεια.
d	Σ Ι Α	- - σια.

a De Eleutheriis v. n. 656. *b* Λύκαια sunt Arcadica, quae in monte Lycaeo habebantur; Paus. VIII 38, 5 τὸ δὲ ἀρχαῖον τῶν Λυκαίων ἦγον τὸν ἀγῶνα ἐνταῦθα. *c* Αἰάντεια et in urbe Locrorum Opunte et in insula Salamine habebantur. De illis parum constat. Haec, de quibus Hesych. Αἰάντεια· ἑορτὴ ἐν Σαλαμῖνι, apud Athenienses plurimi aestimabantur, cum victoria apud Salaminem reportata ludi magno cum splendore celebrarentur (cf. Meinhold De rebus Salaminiis 39 sqq.). Exstant tituli Attici IG II 467—471, e quibus exeunte a. Chr. II saeculo hoc certamen adhuc viguisse elucet.

658 Stela angusta, a sinistra, dextra et inferiore parte integra. Olim Mistrae prope fontem. Fourmont fol. 66 verso, p. 93 et 202 (CIG 1421).

. Π Ι Δ Α Ι Σ Θ Μ Ι	[τὴν ἐξ Ἄργους Ἀ-]
Κ Ο Ι Ν Ο Υ Σ Α Σ Ι	[σ]πίδα, Ἴσθμι[α],
Α̣ Σ Κ Α Ι Α Λ Λ Ο Υ Σ	κοινοὺς Ἀσί-
Π Ε Ν Τ Α Ε Τ Η Ρ Ι	α̣ς καὶ ἄλλους
Κ Ο Υ Σ Π Λ Ι Σ Τ Ο Υ Σ	πενταετηρι-
. Τ Ο Ν Α Σ Δ Ι Ο	κοὺς πλίστους
Σ Κ Ο Υ Ρ Ο Ι Σ Σ Ω	[ἀγ̣]ῶ̣νας, Διο-
Τ Η Ρ Σ Ι Κ Α Ι Ε Ρ	σκούροις Σω-
Μ Α Α Γ Ω Ν Ι Ω	τῆρσι καὶ Ἑρ-
Ε Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω	μᾶ̣ Ἀγωνίῳ·
. \ Ε Ν Ο Σ Κ Α Ι Ο Υ	ἐστεφανω-
Α Ν Ι Α Β̄ Κ Α Ι Λ Ε	μ̣ένος κα̣ὶ Οὐ[ρ]-
Ω Ν Ι Δ Ε Ι Α Π Α Λ Η Ν	άνια β' καὶ Λε-
Π Α Ν Κ Ρ Α Τ Ι Ο Ν	ωνίδεια πάλην,
	πανκράτιον.

Supplementa Boeckhio debentur. Titulus primo post Chr. n. saeculo tribuendus. Nam imperatore Nerva τὰ Οὐράνια commutata sunt in τὰ μέγιστα Οὐράνια Σεβάστεια Νερουανίδεια.

---

659 Basis ornamentis non imbuta. Olim Spartae prope portam orientalem. Fourmont p. 15, fol. 180, p. 210 verso (CIG 1429).

Γ̄ Η Ι Ο C · Μ Α Γ Ι W Ν	Γ(άϊος) [C]ήϊος Μαγίων
Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι Ο C Ν Є Ι	Κορίνθιος νει-
Κ Η C Α C Π Α Ι Δ W Ν	κήσας παίδων
Π Α Λ Η Ν Ο Υ Ρ Α Ν Ι Α	πάλην Οὐρανιά-
Δ Α Τ Ρ Ι Τ Η Ν Κ Α Ι Ι Ι Θ Α	δα τρίτην καὶ Π̣υ̣θα-
Η Α \ Κ Α Ι Α C Κ Λ Η Π Ι Δ Є Ι	ῆα καὶ Ἀσκληπίδει-
Α Κ Α Ι Є Ρ W Τ Ι Δ Є Ι Α	α καὶ Ἐρωτίδεια
Υ Π Ο Є Π Γ Є Τ Α Τ Η Ν	ὑπὸ ἐπ[ισ]τάτην
W̄ · Γ Α Β Ι Ν Ι Ο Ν ' Ν Є Ι	Ὦ(λον) Γαβίνιον Νει-
Κ Ο C Τ Ρ Α Τ Ο Ν	κόστρατον.

Vs. 1 Γ[ν]ήϊος Μαγίων scripsit Boeckh. || 4. 5 idem Οὐράνια [μεγάλ]α τρίτην falso, ut demonstrant n. 658 et 662, quem titulum conferas.

---

660 Basis magna cymatiis ornata. 'Iuxta theatrum', Fourmont fol. 83 verso et 212 (CIG 1417 [Meister *SGDI* 4472]). Comparuit lapis; cf. *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 478.

Α Π Ο Λ Ι Σ
Κ Λ Ε Ω Ν Α Σ Ω Σ Ι Κ Ρ Α
Τ Ο Υ Σ Α Γ Ω Ν Ι Σ Α Μ Ε Ν Ο Ν
Τ Ο Ν Ε Π Ι Τ Α Φ Ι . . . .
Κ Α Ι Π Α Υ Σ Α Ν . . . .
Π Ω Ν Η Ρ Ω Ω . . . .
Ν Ω Θ Ε Ν Τ . . .
Κ Α Ι Σ Ε Μ Ν . . . .
Λ Ω Μ Α Π Ρ C . . . .
Ω Ν Ο Σ Τ Ο . . . .
Κ Α Ι Δ Α Μ Ο Κ . . . .
Ω Ν Ο Σ Τ Ω Ν . . . .

[1]Ἁ πόλις [2]Κλέωνα Σωσικρά[3]τους ἀγωνισάμενον [4]τὸν ἐπιτάφι[ον Λεωνίδα] [5]καὶ Παυσαν[ία καὶ τῶν λοι][6]πῶν ἡρώω[ν, καὶ στεφα][7]νωθέντ[α ἀνδρείας ἕνεκα] [8]καὶ σεμν[ότατος βίου, τὸ ἀνά][9]λωμα προ[σδεξαμένων Κλέ]-[10]ωνος (?) το[ῦ - - -] [11]καὶ Δαμοκ[ράτους τοῦ Δαμί][12]ωνος τῶν [ἀδελφιδῶν (?)].

Restituit Boeckh ex n. 472, qui quidem vs. 4—8 formas dialecti vulgaris usurpavit, id quod Meister correxit. || 6 post ἡρώων ambo ἀγῶνα suppleverant, at spatium non sufficit. De ludo epitaphio Leonidae et Pausaniae cf. Paus. III 14, 1.

Cleo quidam Sosicratis f. ἐπὶ Γ. Ἰουλίου Φιλοκλείδα munere nomophylacis fungitur et ephorus commemoratur 20 *B*. An est idem? Veri est simillimum. Nam eadem aetate lex de certamine Leonideorum rogata est l. l., qua Philoclidas ad patronomi honorem pervenit. || 11. 12 ex n. 212 4 hausi.

661 = CIG 1423*b*. Basis magna a. 0,65, l. 0,65, cr. 0,44; litterae a. 0,03. Fourmont p. 32 (CIG 1423*b, c*). Lapidem repertum esse per litteras communicavit Woodward, idem testatur titulum *B* in latere inferiore scriptum esse, non a dextra, ut Fourmontius contenderat. Cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 90.

latus A

ΞΑΡΧΟΣ<ΜΕΝΙΠΠΟΝΠΟΛΥ
·ΛΕΟΥΣΤΟΝΓΡΟΠΑΠΠΟΝ
·ΞΙΚΗΣΑΝΤΑΑΚΤΙΑ

latus B

ΣΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣ
ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΔΑΣΝΙΚΟΚΛΕ
ΟΥΣ
ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣΜΑΚΕΔΟΝΟΣ
ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ<

A [Ἐτ]έαρχοϲ ([Ἐτ]εάρχου) Μένιππον Πολυ-
[κ]λέουϲ τὸν ̣πρόπαππον
[ν]εικήϲαντα Ἄκτια.

Latus *B* = CIG 1423 *c* v. n. 176.

Polyclem, Menippi patrem, eundem esse atque Gorgippi filium 135 censeo. Quod si ita est, hoc habes stemma:

Γόργιπποϲ — 135 pater
|
Πολυκλῆϲ — ϲύναρχοϲ ἐπὶ Δαμάρεοϲ 135. pater 661
|
Μένιπποϲ — νικήϲαϲ Ἄκτια 661
|
ο
|
Ἐτέαρχοϲ I — 661 nepos
|
Ἐτέαρχοϲ II — 661 pronepos

662 Spartae in museo 253. Stela marmoris communis, a. 0,59, l. 1,00, cr. 0,13; litterae 0,03 a. "ϲ τῇ Μαγούλᾳ in ecclesia τῆϲ Ταξιάρχηϲ" Fourmont (CIG 1420). Edd. plenius Vischer Inscr. Spartanae n. 8, *Epigr.-arch. Beiträge* 25, 36 et tab. IV n. 6, ubi imaginem habes (= *Kleine Schriften* II 37. 36), C. Keil Philolog. IX 1854, 457, 6 ex Vischeri apographo, Le Bas-Foucart *Explic.* II 179*a*, Tod *Cat.* Exscripsi Spartae in museo. Habeo etiam Michaelis et Prottii apographa.

ΗΠ ͜ , ̣ΜΥΡΝΑΙΩΝΓ̄ΙΟΥΛΙΟΝ
vacat ΙΟΥΛΙΑΝΟΝΤΟΝΙΔΙΟΝΠΟΛΕΙΤΗΝ
ΝΕΙΚΗΣΑΝΤΑΤΡΑΓΩΔΟΥΣΟΥΡΑΝΙ
ΑΔΑΓ̄ΚΑΙΠΥΘΙΑΚΑΙΑΚΤΙΑΚΑΙΚΟΙΝΑΑΣΙΑΣ
Ι̅Η̅ΚΑΙΤΟΥΣΛΟΙΠΟΥΣΑΓΩΝΑΣΠΕΝΤΑΕΤΗ
ΡΙΚΟΥΣΤΕΚΑΙΙΡΙΕΤΗΡΙΚΟΥΣΤ̄Μ-ΠΟΛΕΙ
ΤΕΥΘΕΝΤΑΔΕΕΝΟΛΗΤΗΕΛΛΑΔΙΚΑΙΜΑΚΕ
ΔΟΝΙΑΚΑΙΘΕΣΣΑΛΙΑ ❦ ΚΑΙΚΡΗΤΩΝ

Ἡ πό̣λ[ιϲ ἡ] Ϲ̣μυρναίων Γ(άϊον) Ἰούλιον
Ἰουλιανὸν τὸν ἴδιον πολείτην
νεικήϲαντα τραγῳδοὺϲ Οὐρανι-
άδα γʹ καὶ Πύθια καὶ Ἄκτια καὶ κοινὰ Ἀϲίαϲ [8] καὶ Κρητῶν
ιηʹ, καὶ τοὺϲ λοιποὺϲ ἀγῶναϲ πενταετη-
ρικούϲ τε καὶ ̣τριετηρικοὺϲ τμʹ, πολει-
τευθέντα δὲ ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι καὶ Μακε-
δονίᾳ καὶ Θεϲϲαλίᾳ.

Variam lectionem Fourmontii affere supersedeo, quia omnia adhuc optime leguntur. Vs. 3. 4 ΟΥΡΑΝΙ|ΑΔΑΓ̄ (sic) in lapide. || 8 Verba καὶ Κρητῶν omissa a lapicida in fine vs. 4 (quod indicat pluralis κοινά) postea esse adiecta intellexit Foucart.

Vs. 3. 4 νεικήϲαντα τραγῳδοὺϲ Οὐρανι|άδα γʹ dilucide in lapide leguntur. Itaque haud recte Boeckhius scripserat Οὐράνια [μεγά]λ̣α γʹ. Οὐρανιὰϲ potius aliud horum certaminum nomen est a tempore - - -, ut primus Foucartius perspexit collato exemplo Ὀλυμπιάδοϲ. Idem secutus Carolum Keilium γʹ pro τρίτην scriptum esse iudicat, quia 659 Μαγίων Κορίνθιοϲ νεικήϲαϲ παίδων πάλην Οὐρανιάδα τρίτην commemoratur. Sed nulla causa idonea afferri potest, cur putemus C. Iulium Οὐρανιάδα vicisse, cum tertium celebraretur. Immo cetera exempla, quae in titulo exstant, demonstrare videntur, litteram Γ̄ ad numerum victoriarum referendam esse (cf. ι̅η̅ in vs. 5 et τ̅μ̅ in vs. 6), ut iam Vischer perspexerat. || 6 Quod Boeckh ΤΜ numerum victoriarum designare non posse contendit, perclare refutavit Vischer *Epigr.-arch. Beiträge* 26 allato exemplo Θεογένουϲ Θαϲίου, qui secundum Plutarchum (praec. reip. ger. 15) millies ducenties, Pausania teste (VI 11, 5) vel millies quadringenties vicerat (cf. Vischer *Arch. Zeitg.* XIII 1855 *Anzeiger* 118).

663 Marmor a. 0,39, l. 0,34, insertum muro septentrionali ecclesiae Spyridionis, quae est in vico Mistra. Fourmont p. 111 et 169 (CIG 1425). Roß exscripsit in diarium (cf. Inscr. Gr. ined. I p. 1). Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 712, 32 et *Voy.* II 166 (Pareti *Rendiconti* 1910, 455). Quae Fourmontius solus vidit, lineis subductis significavi. Exscripsit Fraenkel.

ΓᾹΒΙΔΙΟΣΑΓΑΘΑΝΓΕ
ΛΟΣΝΙΚΗΣΑΣΑΓΕ
ΝΕΙΩΝΠΑΛΗΝΕΠΙ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΤΟΝ
ΜΕΓΑΛΩΝΕΥΡΥΚΛΕ
ΩΝΓᾹῙΙΟΥΛΝΤΙΠΑ
ΤΡΟΥΤΟΥΛΥΣΙΚΡΑ
Τ ͜ ΥΣΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝ
ΟΣ ❦ ΠΙΤΑΝΑΤΗΣ

[1] Γά(ϊοϲ) Ἀβίδιοϲ Ἀγαθάνγε[2]λοϲ, νικήϲαϲ Ἀγε[3]νείων πάλην ἐπὶ [4]ἀγωνοθέτου τῶν [5]μεγάλων Εὐρυκλε[ί][6]ων Γα̣ΐ(ου) Ἰου(λίου) Ἀντιπά[7]τρου τοῦ Λυϲικρά[8]τουϲ, Λακεδαιμόν[ι][9]οϲ Πιτανάτηϲ.

Var. lect. Vs. 6 Fraenkelii apographum sequor, quod cum Rossii congruit praeter litteram primam.

Si C. Iulius Antipater, Lysicratis f., idem est atque Iulius Antipater qui n. 53 sq. commemoratur ut ἔνϲειτοϲ ἐπὶ Καλλικράτουϲ τοῦ Ῥούφου, tituli aetas definita est. Nam Callicrates Rufi f. imperatore Traiano munere patronomi functus est. Eidem aetati hunc titulum tribuo. Quam sententiam nomen viri honorati C. Avidius Agathangelus confirmare videtur. Nullum enim Avidium in Graecia invenio, qui provinciae praefuerit, nisi C. Avidium Nigrinum, consularem illum, qui Hadriano deinceps insidias paravit (v. Premerstein *'Attentat der Consulare' Klio Beiheft VIII*). Hunc Achaiae praefuisse recte ex Plin. epist. ad Trai. 65. 66 eruit Klebs Pros. imp. Rom. I n. 1169. Hoc modo fieri potuit, ut Spartani civitatem Romanam adepti nomen Avidium acciperent.

664 Basis a. 0,32, l. 0,50; litterae a. 0,025—0,045. *'Sur un fragment'* Fourmont p. 32 (CIG 1423*a*). Falso, ut Woodward per litteras communicavit. Comparuit enim lapis; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909. 90.

ΛΩΝΕΥΡΥΚΛΕΙΩ·····
ΜΑΡΑΝΤΩ····
ΘΕΣ····

[Τῶν μεγά]λων Εὐρυκλείω[ν, ὧν ἐγένετο]
[? ἀθλοθέτηϲ] Μᾶρ. Ἀντώ[νιοϲ - - - -]
- - - - - - θεϲ[- - - - ὁ δεῖνα]
[νικήϲαϲ - - τὸν ἀνδριάντα ἀνέθηκεν].

Restitui nisus n. 667.

665 Spartae in ecclesia τᾶς Παντανάσσης. Fourmont fol. 92, 93 verso, 194 (CIG 1473).

ΑΙΟΥΡΑΝΙΑ
ϽΝΕΚΥΔΕΙ
ϡ:ΚΑΙΕΝΗ
ΝΟΡΟΣ
ΠΟΠΟΛΕΙ
ΘΕΝ
Η

[- - - - κ]αὶ Οὐράνια
[- - - - τ]ῶν Ε[ὐρ]υ(κ)λεί-
[ων - - - -] καὶ ἐνη-
- - - - - - -νορος
[- - - - ἀκρ]οπόλει
[- - - στεφανω]θέν-
[τα - - - - -] η

Vs. 3 [τμ'?], |] 5. 6 suppl. Hiller. An fuit idem vir, qui n. 662, 6?

---

666 Spartae prope turrim meridionalem. Fourmont fol. 105 verso (CIG 1427).

ΜΑΥΡΗΛΙΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ
ΚΑΙΑΘΗΝΑΙΟΣΔΙΣΠΕΡΙΟΔΟΝΕΙΚΗΣΑΛΕΙΠΤΟΣ
ΝΕΙΚΗΣΑΣΕΥΡΥΚΛΕΙΑΑΝΔΡΩΝΠΑΛΗΝΔΙΣΚΑ
ΤΑΤΟΣΞΗΕΠΙΑΓΟΝΟΘΕΤΟΥΔΟΥΤΕΛΑΡΕΤΩ
ΝΟΣΚΑΙΓΑΙΟΥΛΙΟΥΑΥΤΩΚΡΑΤΟΥΣ

Μ(ᾶρκος) Αὐρήλιος Ἀσκληπιάδης Ἀλεξανδρεὺς
καὶ Ἀθηναῖος, δὶς περιοδονείκης, ἀλείπτ[η]ς,
νεικήσας Εὐρύκλεια ἀνδρῶν πάλην δὶς κα-
τὰ τὸ [ἑ]ξῆ(ς) ἐπὶ ἀγωνοθέτου [Μ. Α]ὐ[ρη]λ(ίου) Ἀρέτω-
νος καὶ Γα(ΐου) Ἰουλίου Αὐτοκράτους.

'Vs. 4 Boeckh dederat [Λ.] Οὐ[ι]τελ(λίου) Ἀρέτωνος, sed in inscriptione Olympiaca n. 382, qui occurrit Λ. Γέλλιος Ἀρέτων, eundem esse virum quis est qui neget?' Sic Fraenkel in schedis. Sed offendit abbreviatio Λου pro nomine Λούκιος neque minus Γελ pro Γέλ(λιος). Immo legerim [Μ. Α]ὐ[ρη]λ(ίου) Ἀρέτωνος. Habemus enim Marcum Aurelium Aretona, Aretonis f., qui aetate Caracallae gymnasio praefuit n. 529.

---

667 Lapis quadratus ornamentis non imbutus, a. 0,76, l. 0,46, cr. 0,37. Litterae a. 0,03. Fourmont p. 12. 182 verso (CIG 1424). Comparuit lapis; cf. *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 90.

ΤΩΝΜΕΓΙΣΤΩΝΟΥΡΑΝΙΩΝ
ΣΕΒΑΣΤΕΙΩΝΝΕΡΟΥΑΝΙΔΕΙ
ΩΝΩΝΕΓΕΝΕΤΟΑΘΛΟΘΕΤΗΣ
ΓΙΟΥΛΙΟΣΑΓΗΣΙΛΑΟΣΚΑΙΤ
ΦΛΑΟΥΙΟΣΧΑΡΙΞΕΝΟΣΜΕΤΑ
ΤΩΝΤΕΚΝΩΝΤΟΥΑΧΘΕΝΤΟΣ
ΠΡΩΤΟΥΑΓΩΝΟΣΕΠΙΜΕΝΕΚΛΕ
ΟΥΣΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΝΤΩΝΓΙΟΥ
ΛΙΟΥΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣΤΙΚΛΑΥΔΙΟΥ
ΑΓΗΜΟΝΟΣΜΝΑΣΩΝΟΣΠΑ
ΙΚΛΕΟΥΣΤΙΦΛΑΟΥΙΟΣΑΤΤΙ
ΝΑΣΦΩΚΑΕΥΣΝΕΙΚΗΣΑΣΑΓΕ
ΝΕΙΩΝΠΑΛΗΝΚΑΤΑΤΟΥΣΙΕ
ΡΟΥΣΝΟΜΟΥΣΚΑΙΤΑΨΗΦΙΣ
ΜΑΤΑΤΟΝΑΝΔΡΙΑΝΤΑ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

± *97 p. Chr. n.*

[1]Τῶν μεγίστων Οὐρανίων [2]Σεβαστείων Νερουανιδεί[3]ων, ὧν ἐγένετο ἀθλοθέτης [4]Γ(άϊος) Ἰούλιος Ἀγησίλαος καὶ Τ(ίτος) [5]Φλαούιος Χαρίξενος μετὰ [6]τῶν τέκνων, τοῦ ἀχθέντος [7]πρώτου ἀγῶνος ἐπὶ Μενεκλέ[8]ους, ἀγωνοθετούντων Γ(αΐου) Ἰου[9]λίου Μενεκλέους, Τι(βερίου) Κλαυδίου [10]Ἀγή-μονος, Μνάσωνος Πα[11]σικλέους· Τί(τος) Φλαούιος Ἀττι[12]νᾶς Φωκαεύς, νεικήσας ἀγε[13]νείων πάλην, κατὰ τοὺς ἱε[14]ροὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίς[15]ματα τὸν ἀνδριάντα [16]ἀνέθηκεν.

Ludi 'qui vocantur τὰ μέγιστα Οὐράνια Σεβάστεια Νερουανίδεια, manifesto in Nervae honorem, vulgarium loco μεγάλων Οὐρανίων instituti. — Qui instituerunt, ii deinceps nominantur ut athlothetae; tum agonothetae primorum ludorum tres scripti sunt'. Boeckh.

Imperator Domitianus mense Septembri a. 96 interfectus est. Itaque veri est simile ludos, qui τὰ Νερουανίδεια vocabantur, primum a. 97 celebratos esse. Tunc Meneclem patronomum fuisse ex hoc titulo elucet, qui ab eo positus est, qui in prima illorum ludorum celebratione victoriam reportavit. Redit C. Iulius Agesilaus 378. T. Flavius Charixenus non solum hac donatione optime de Lacedaemoniorum republica meritus est, sed etiam ad maiorem gloriam sollemnium, quae τὰ Λεωνίδεια vocantur, magnam impensam praestitisse videtur (v. n. 18—21). Denique victor fuit τὸν τᾶς ἀριστοπολειτείας ἀγῶνα eodem tempore denuo institutum, ut apparet ex titulo n. 467.

---

668 Lapis oblongus supra cymatio ornatus; olim Spartae ante portam ecclesiae S. Nicolai. Fourmont p. 15 verso et p. 210 verso (CIG 1418 [Meister *SGDI* 4473]).

ΗΠΟΛΙΣ
ΚΛΕΩΝΑ·ΤΙΜΑΡΧΟΥ·ΙΕΡΟΝΙΚΑΝ·ΝΙΚΑΣΑΝΤΑΟΣ
ΗΓΩΝΙΣΑΤΟΑΓΩΝΑΣ·ΙΕΡΟΥΣΤΕΚΑΙΣΤΕΦΑΝΙΤΑΣ
ΠΑΙΔΑΣΠΕΝΤΑΘΛΟΝ

Ἡ πόλις
Κλέωνα Τιμάρχου ἱερονίκαν, νικάσαντα, ὅσο[υς]
ἠγωνίσατο ἀγῶνας ἱερούς τε καὶ στεφανίτας,
παῖδας πένταθλον.

---

669 Marmor commune; iuxta ecclesiam Sancti Nicolai. Fourmont fol. 55 et 212 (CIG 1428).

ΜΟΥΛΠΙΟΣΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ
ΕΦΕΣΙΟΣ·ΑΝΤΙΝΟΕΥΣΚΑΙ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΠΑΝΚΡΑΤΙΑ
ΣΤΗΣ·ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ·ΠΕΡΙΟ
ΔΟΝΕΙΚΗΣΞΥΣΤΑΡΧΗΣ
ΔΙΑΒΙΟΥΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΥΣΤΟΥ
ΣΥΝΠΑΝΤΟΣ·Ξ·ΥΣΤΟΥ
ΚΑΙΕΠΙΒΑΛΑΝΕΙΩΝΣΕΒΑ
ΣΤΟΥ

Μ(ᾶρκος) Οὔλπιος Δομεστικὸς
Ἐφέσιος, Ἀντινοεὺς καὶ
Ἀθηναῖος, παγκρατια-
στής, παράδοξος περιο-
δονείκης, ξυστάρχης
διὰ βίου καὶ ἀρχιερεὺς τοῦ
σύνπαντος ξυστοῦ
καὶ ἐπὶ βαλανείων Σεβα-
στοῦ.

670 'Spartae in ecclesia D. Irenae' (Roß Inscr. Gr. ined. I p. 16), quam ecclesiam intra urbem et vicum Mistram sitam fuisse Leakius auctor est. Edd. Leake *Morea* 19 (C. Keil *Anelecta epigr. et onomatol.* 96).

Ↄ Σ Γ Λ Υ Κ Ω	[Δî]ος Γλύκω[νος] *s.* - κω[ν]
Τ Α Ι Π Η Ν Ο Σ	[Ὑ]παιπηνὸς
/ Ν Κ Ρ Α Τ Ι Α Σ Τ Ή	[π]ανκρατιαςτή[ς].
vac.	

Restituit Keil. Hypaepa est oppidum Lydiae, cf. Strabo XIII p. 627.

---

671 Exscripserunt Cyriacus, deinde Fourmont 'prope ecclesiam S. Nicolai' fol. 88 et 181. Edd. Epigrammata - - Cyriaci Anconitae p. XXXX 262 (CIG 1419 [Meister *SGDI* 4475]). Fourmontii exemplar expressi.

Α Π Ο Λ Ι Σ
Γ Α Ν Τ Α Λ Ο Υ Ν Ε Ι Κ Α Σ Α Ν ‾

Ἁ πόλις
\- - - Ταντάλου νεικάσαντ[α - -]

Var. lect. Vs. 1. Η Cyriacus. || 2 Τ Α Ν Τ Α Λ Ο Υ Ν Ε Ι Κ Α Σ Α Ν Τ Ο Σ idem.

---

672 Pars superior basis, in qua vestigia pedum statuae remanent; 'Spartae prope theatrum' Fourmont p. 2 verso et p. 189 (CIG 1422 [Meister *SGDI* 4476]). Unde Boeckhius hauserit lemma 'prope turrim ad meridionalem plagam sitam', non constat.

Α Π Ο Λ Ι Σ
Μ Ε Ν Ι Π Π Ο Ν Ε Υ Δ Α Μ Ο Ν Ι Δ Α Ν Ι Κ Α Σ Α Ν Τ Α

Ἁ πόλις
Μένιππον Εὐδα(ι)μονίδα νικάσαντα - -

'In altero apographo Fourmontii ἡ πόλις et νικήσαντα' Boeckh. Neque vero apud Fraenkelium hanc variam lectionem commemoratam invenio.

---

673 Mistrae in ecclesia Ἁγ. Σπυριδίου. Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 713, 33 et *Voy.* II 183.

Τ Ο Ν Ε	τὸν ε[ὐγενές-]
Α Τ Ο Ν Κ Λ	[τ]ατον κα[ὶ ἀν-]
	[δρειότατον].

Var. lect. Vs. 2 extr. Κ Ι *Rev.*
Le Bas coniciebat τὸν ἐ[νδοξότ]ατον. An superest de bomonicae statua?

674—688. σφαιρεῖς.

Pilae lusus gymnastici a Spartanis inventi esse videntur, cf. Hippasum apud Athen. I 25 ἧς (τῆς σφαίρας) τὴν εὕρεσιν Ἀγαλλὶς ἡ Κερκυραία γραμματικὴ Ναυσικάᾳ ἀνατίθησιν - -, Δικαίαρχος δὲ Σικυωνίοις, Ἵππασος δὲ Λακεδαιμονίοις ταύτην τε καὶ τὰ γυμνάσια πρώτοις. Certabant iuvenes postquam in epheborum numerum recepti sunt, Paus. III 14,6 ἔστι δὲ ἄγαλμα ἀρχαῖον Ἡρακλέους, ᾧ θύουσιν οἱ σφαιρεῖς· οἱ δέ εἰσιν οἱ ἐκ τῶν ἐφήβων ἐς ἄνδρας ἀρχόμενοι συντελεῖν. Quibus ex verbis colligere licet haec certamina in honorem Herculis esse habita. Singulae tribus manum quattuordecim (n. 674) adulescentium praestiterunt; cf. n. 675 σφαιρεῖς [Πι]τανατῶν οἱ νεικάσαντες τὰς ὠβάς. Nonnunquam victores ἀνέφεδροι vocantur, quod vocabulum apud scriptores Graecos non reperitur. Attamen quid sibi velit, tituli Olympiae inventi docent: *Inschr. Olymp.* 54 πάντας μὲν ἐπανκρατίασε τοὺς κλήρους, et 225 ἐστέφθην ἀνέφεδρος Ὀλύμπια παῖς παγκρατίῳ. ἀνέφεδρος igitur eum significat victorem, qui continua certaminum serie ad supremam de corona dimicationem pervenit (Dittenberger Syll.[2] 683, 1). Cf. Tod *Ann. Br. Sch.* X 1904, 63 sqq., *Cat.* p. 16. Sex fuisse tribus aetate imperatorum tituli docent; enumerantur enim Amyclaei, Cynosurenses, Limnaenses, Mesoatae, Pitanatae, Neopolitae. At suo iure Pareti tribum, cui nomen Νεόπολις, a rege Cleomene institutam esse iudicat (*Rend. d. Accad. Linc.* 1910, 455 sqq., 467). Restant quinque tribus, quocum optime convenit, quod plerique magistratus Spartae antiquis temporibus numero quinque creabantur. De voce ὠβὰ v. Pareti l. l. 463 et supra n. 26.

674 Spartae in museo n. 721. Stela marmoris cani, a sinistra fere incolumis, a dextra et superiore parte truncata; a. 0,76, l. 0,47, cr. 0,145; infra titulum insculpta sunt vas, pila, ramus; olim Magulae, ubi exscripsit Le Bas. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 637, 15 (C. Keil *Intelligenzblatt z. allgem. Litteraturztg.* 1847, 395), deinde denuo Le Bas *Voy.* II 164 (cuius lectiones ectypo adhibito emendavit Foucart ibid. *Explic.* p. 87), Dressel et Milchhöfer (vs. 3—9) *Ath. Mitt.* II 1877, 439, 18 (Meister *SGDI* 4478), Tod *Ann. Br. Sch.* X 1904, 70, 10 et *Cat.* Exscripsit Prott, cuius apographum expressi plenius redditum ex Le Basio. Quae hodie evanuerunt, lineis subductis significavi.

Ν Ε Κ Λ Ε Ο
ϕ Α Ι Ρ Ε Ι Σ Ο Ι Ν Ι Κ Α Σ Α Ν Τ Σ ι Α////
Σ Ν Ι Κ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ < Β Λ Σ///
Κ Ι Δ Α Σ Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ
Ο Μ Ε Ν Η Σ Ε Π Ι Κ Τ Η Τ Ο Υ
Ι Π Π Ι Δ Α Σ Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
Ↄ ι Λ ι ι /
Υ Ν Ι Κ Ο Σ *vac.*
Ω Λ Ν Δ Ρ Ο Σ Τ Ρ Υ Φ Ω Ν Ο Σ
Ε Υ Δ Α Μ Ο Σ Ι Π Π Α Ρ Χ Ο Υ
Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ
Δ Α Μ Ι Π Π Ο Σ Τ Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
Κ Λ Ε Ο Μ Α Χ Ο Σ <
Ε Υ Δ Α Ι Μ Ο Κ Λ Η Σ Ε Υ Δ Α Μ Ο Υ
Σ Ω Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Θ F Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Ξ Ε Ν Α Κ Ω Ν Α Ν Τ Ι Β Ι Ο Υ

Var. lect. Vs. 3 extr. Σ Κ Le Bas, falso Tod contendit signum abbreviationis per totum hunc titulum esse Κ. || 7 primus legit Prott.

[Ἐπὶ πατρονόμου - - -]
[-, βιδέου δὲ - -, διαβέ-]
[τεος δὲ Με]νεκλέο[υς *tri-*]
[*bus* σ]φαιρεῖς οἱ νικάσαντ(ε)ς τὰ[ς ὠ]βάς,
[ὧν πρέσβυ]ς Νικοκράτης (Νικοκράτους),
. . . . (.) κίδας Φιλοστράτου,
. . . . ομένης Ἐπικτήτου,
. . . ιππίδας Ἐπικράτους,
[Φιλ]οκλῆς,
[Ε]ὔνικος,
[Σ]ώανδρος Τρύφωνος,
Εὔδαμος Ἱππάρχου,
Καλλικράτης Φιλοστράτου,
Δάμιππος Τιμοκράτους,
Κλεόμαχος (Κλεομάχου),
Εὐδαιμοκλῆς Εὐδάμου.
Σώστρατος Θεοδώρου.
Ξενάκων Ἀντιβίου.
vac.

Restitui. Vs. 1 [Ἐπὶ Με]νεκλέο[υς] suppleverant Le Bas et Tod. Occurrit enim Μενεκλῆς quidam πατρονόμος aetate Nervae 277 et 667, quem eundem atque hunc esse censuerunt Le Bas, Foucart, Tod. Huic sententiae assentior, neque vero ad patronomi honorem eum iam pervenisse credo. || 2 οἱ νικάσαντ(ε)ς τὰ[ς ὠ]βὰς supplevi; cf. n. 675 aliosque titulos. || 4 [Αἰα]κίδας Le Bas, quod spatio non respondet; potius [Ἀνταλ- vel Μεναλ]κίδας. || 6 [Φιλ]ιππίδας idem sine causa idonea. || 9 supplevit Le Bas.

675 Spartae in museo n. 844. Anaglyphum a. 0,74, l. 0,46, cr. 0,12; repraesentantur Dioscuri stantes hastam ad sinistram gestantes; infra fractum, margo sinister servatus. Anno 1903 in pariete orientali domus, in qua Spartae nomarchia extat, inaedificatum exscripsit Prott summa molestia ex loco incommodo. Ed. Tod *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 213 (Pareti *Rendiconti* 1910, 456). Quae plura legit Tod, lineis significavi.

anaglyphum

Ε Π Ι Π Α Τ Ρ Ο Ν Ο Μ Ο Υ
Μ Ν Α Σ Ω Ν Ο Σ Φ Α Ι Ρ Ε Ι Σ
Π Ι Τ Α Ν Α Τ Ω Ν Ο Ι Ν Ε Ι Κ Α
Σ Α Ν Τ Ε Σ Τ Α Σ Ω Β Α Σ
Ω Ν Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ
Α Λ Ε Ξ Α Σ Χ Ρ Υ Σ Ε Ρ Ω Τ Ο
Ο Λ Α Μ Ι Λ Λ Σ Γ Ο Ρ Γ Ι Π Π

Ἐπὶ πατρονόμου
Μνάσωνος σφαιρεῖς
Πιτανατῶν οἱ νεικά-
σαντες τὰς ὠβάς,
ὧν πρέσβυς
Ἀλεξᾶς Χρυσέρωτο[ς],
[Λα]ọδ̣α̣μ̣ί̣δ̣α̣ς̣ Γοργίππ[ου],
\- - - - - - - -

Vs. 4 post Τ Ε Σ spatium esse videtur.
De Mnasone patronomo v. n. 98. Vs. 7 [Φιλ]οδαμίδας vel [Τιμ]οδαμίδας Tod.

676 Spartae in museo n. 837. Stela magna marmoris communis, infra fracta, a. 1,13, l. 0,44, cr. 0,12—0,17; inventa iuxta vicum Magulam in regione, quam vocant Ἀερόμυλος. In parte superiore anaglyphum, in quo pila et vas olei et coronae duae repraesentantur. Ed. Tod *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 216, 2 (Pareti *Rendiconti* 1910, 460).

Ε Π Ι Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ Τ Ο Υ
Λ Ε Ο Φ Α Ν Τ Ο Υ - Β Ι Δ Υ Ο Υ
Δ Ε - Ξ Ε Ν Ω Ν Ο Σ Τ Ο Υ - Ξ Ε Ν Ọ
Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ - Δ Ι Α Β Ε Τ Ε Ο Σ̣ Δ̣
Φ Ι Λ Ε Ρ Ω Τ Ο Σ Τ Ο Υ Θ Ε Ο Ξ Ε Ν Ọ
Σ Φ Α Ι Ρ Ε Ι Σ Λ Ι Μ Ν Α Ε Ω Ν Ο Ι Ν Ι Κ
Σ Α Ν Τ Ε Σ Τ Α Σ Ω̣ Σ Ω Ν Π Ρ Ε
Ε Π Α Γ Α Θ Ο Σ Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν ⁻ Π Ξ Λ^Ε
Π Ρ Α Τ Ο Ν Ι Κ Ọ Σ̣ . . . Ọ Φ Ω Ν Τ Ο
Ο Γ Ε Ν Ι . . . . . Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Ι
Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η̣ Σ Σ Ω Τ Ι Ω Ν Ο Σ
Ι Ι Κ Α Ρ Χ Ο Σ Α Γ Α Θ Ο Ν Ι Κ Ο Υ
Τ Ρ Ι Τ Ω Ν <
Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Σ Ι Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Ο Σ̣
Ζ Η Λ Ο Σ Α̣ Γ Λ Θ Ο Ν Ι Κ Ο Υ
Ε Υ Τ Υ Χ Ο Σ̣ < Μ Ε Ν Α̣ Ν̣ Δ Ρ̣
Σ Ω Τ Η Ρ Σ Κ̣ Λ̣ Θ Η Ι Ο Ν Τ̣
Α̣ Γ Α̣

Ἐπὶ Ἀγαθοκλέους τοῦ
[Κ]λεοφάντου, βιδύου
δὲ Ξένωνος τοῦ Ξενọ-
στράτου, διαβέτεος̣ δ̣[ὲ]
Φιλέρωτος τοῦ Θεοξένọ[υ],
σφαιρεῖς Λιμναέων οἱ νικ[ά-]
σαντες τὰς ọ[βά]ς, ὧν πρέ[σ(βυς)]
Ἐπάγαθος Σωκράτους,
Στράτων [< Ἀ]πẹλε(ύθερος),
Πρατόνικọς̣ . . (.) ọφῶντο[ς],
. . ογενί[δας Ἀρ]ιστοκρατ̣ - -,
[Τι]μοκράτη̣ς Σωτίωνος,
Ν̣ίκαρχος Ἀγαθονίκου,
Τρίτων <,
Ἀφροδείσιος Ἀρίστωνος̣,
Ζῆλος Ἀ̣γ̣αθονίκου,
Εὔτυχος <, Μένα̣ν̣δρ̣[ος <],
Σωτήρ[ιχο]ς Κ̣α̣θήκ̣οντ̣[ος],
Ἀ̣γα̣ - - - - - - - -
\- - - - - - - - - -

Vs. 9 suppl. Hiller. || 11 extr. Ρ Α, || 17 extr. Δ Ρ in ligatura.
Aetate Traiani.

Recte monuit Tod hunc Φιλέρωτα Θεοξένου ex eadem familia ortum esse, ex qua Θεόξενος Φιλέρωτος n. 112 et Γ. Ἰούλιος Φιλέρως Θεοξένου, qui patronomo Claudio Aristotele princeps ephororum fuit (n. 68). At errasse videtur in stemmate constituendo, quod hunc in modum dederim:

Θεόξενος I — ± 60 p. Chr. n.
676 pater
|
Φιλέρως Θ. — ± 90
676 διαβέτης ἐ. Ἀγαθοκλέους
65 πατρονόμος ante Hadrianum
112 pater
|
Θεόξενος II Φ. — ± 120
112 σπονδοποιός
68 ἐ. Κλ. Ἀριστοτέλους pater
|
Γ. Ἰούλ. Φιλέρως Θ. — ± 150
68 princeps ephororum ἐ. Κλ. Ἀριστοτέλους
112 [senator imperatore Antonino Pio].

Cum nomen Ζῆλος raro inveniatur, veri est simile Ζῆλον Ἀγαθονίκου (vs. 16) eundem esse, qui patronomo Hadriano pater est ephori Nicaronis, Zeli f. (n. 59), praesertim cum nomen filii ut patris a radice νικ- derivetur.

Ἀγαθόνικος — ± 60 p. Chr. n.
676 pater
|
Ζῆλος — ± 90
59 pater
676 σφαιρεὺς ἐ. Ἀγαθοκλέους
|
Νεικάρων — ± 120
59 ephorus patronomo Hadriano.

677 Spartae in museo 873. Stela marmoris caerulei, aetomate ornata, fracta infra et a sinistra, a. 0,63, l. 0,35, cr. 0,11; inventa iuxta urbem. Exscripsit Wace, ed. Tod *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 217, 3 (Pareti *Rendiconti* 1910, 463).

Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Υ
Υ Δ Ε Κ Α Ν Ι Ν Ι
Β Ε Τ Ε Ο Σ Δ Ε
Ι Θ Ρ Α Σ Υ Β Ο Υ Λ Ο Υ
Σ Ο Ι Α Ρ Χ Α Ι Ο Ι
Ο Ι Ν Ε Ι Κ Α Σ Α Ν Τ Ε Σ
Ν Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ
Ρ Α Σ Μ Ι Ο Υ
Ω Ρ Ο Υ

Τ Ο Υ

[Ἐπὶ πατρονόμου] Κλαυδίου
[- - -, βιδύο]υ δὲ Κανινί-
[ου Εὐπόρου, δια]βέτεος δὲ
[Αὐτεπαγγέλτο]ụ Θρασυβούλου
[τοῦ <, σφαιρεῖ]ς οἱ ἀρχαῖοι
[Νεοπολειτῶν?] ọἱ νεικάσαντες
[τὰς ὠβάς *vac.* ὧ]ν πρέσβυς
[- - - - - - Ἐ]ρασμίου,
[- - - - - - Δ]ώρου,
[- - - - >].
\- - - - - - τοῦ.

Restituit Tod. Nomen Κανίνιον Εὔπορον hausit ex n. 53, ubi idem ἐπὶ Καλλικράτους τοῦ Ῥούφου fetialis nominatur. Quod si ita se habet, incidit titulus in primam partem saeculi secundi. Stemma proposui ad n. 154. Cave suppleas vs. 2 cum Todio Κλαυδίου [Βρασίδου], potius [Ἀττικοῦ] scripserim, qui anno ± 130 patronomus fuit.

678 Ex schedis Dodwellii, qui lapidem Mistrae viderat *Itinerar.* II p. 402 (CIG 1471); ex Lenormantii apographo ed. Le Bas *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 125, 33 et *Expéd. de Morée* II 73, 12 (Meister *SGDI* 4467). Dodwellii exemplar expressi.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Ι
Μ Ο Υ Δ Ε Ι Ν Ο Μ
Δ Ι Α Β Ι Ο Υ Ε Μ Ε
Ω Β Α Ν Ε Ν Ι Κ Α Ι
Π Ο Α Υ Λ Ο Ε Ι

[Ἐπὶ] Ἀριστοδαμί[δα]
[πατρονό]μου, Δεινομ[ένους]
\- - - διὰ βίου, Ἐ[π]έρ̣[αστος]
[- - τὰν] ὠβὰν ἐνίκα·
\- - - Πολ̣υά̣(ν)θει [κάσεν]

Var. lect. Lenormantii apud Le Basium. Vs. 1 extr. Μ̣ Ο || 2 extr. Ν Ο Κ || 3 extr. Ε Γ Ε Ι || 4 init. Ω Ι Β || 5 Μ Ο Α Υ Λ Ο Σ

Vs. 3 [ἱερεὺς] διὰ βίου vel simile aliquid. 'Forsitan Π Υ Θ Α Υ Λ Ε Ι fuit, Πυθαύλῃ: sed res incerta' Boeckh. Le Basii restitutio plane incerta est.

679 Fragmentum marmoreum, olim Mistrae in scalis Pantanassae, nunc ibidem in museo; a. 0,26, l. 0,36, cr. 0,065. Litterae a. 0,04. Margo dexter servatus. Edd. G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 214, 1, Bourguet *Bull. Hell.* XIX 1895, 547, 3 (Meister *SGDI* 4469), Tod *Ann. Br. Sch.* X 1904, 66, 6. Exscripsit Fraenkel. Contuli.

3 Ι Λ Ι Ι Ι Ι Ι
Β Ι Δ Ε Ω Δ Ε Α Ι Λ
Ι Δ Ι Α Β Ε Τ Ε Ο Ι
Γ Ε Λ Τ Ω Κ Α Ι Α
Ρ Κ Ο Σ Ο Υ *vac.*

[Ἐπὶ πατρονόμου - - - - -]
[τοῦ δεῖνος - - φιλοκαί-]
[σαρος καὶ φιλο]π̣ά̣τ̣ρ̣ι̣[δος],
[- - - - -], βιδέω δὲ Αἰλ(ίω)
[- - - - -] ω, διαβέτεος
[δὲ Αὐτεπαγ]γέλτω καὶ Ἀ[ρι-]
[στίνδου Μά]ρκω̣ Σ̣ο̣υ̣λ̣-
[πικίω -, σφαιρεῖς - -]
[οἱ νικάσαντες τὰς ὠβὰς]

Vs. 4—6 supplevit Tod.

'Vs. 5 quod dat Hirschfeld διαβετέου, scriptum non erat; sed videtur id scribere voluisse lapidarius.' Fraenkel. M. Sulpicius Bassus quidam vixit I. p. Chr. n. saec., v. Pros. imp. Rom. III 282, 711.

680 Spartae in museo n. 400. Stela marmorea, supra et infra fracta, a. 0,55, l. 0,45, cr. 0,07. Edd. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 379, 2, Tod *Ann. Br. Sch.* X 1904, 63, 1, *Cat.* (Pareti *Rendiconti* 1910, 462). Exscripsit Prott.

. Α Θ Η Τ Υ Χ Η̣
Ε Π Ι Π Α Τ Ρ Ο Ν Ο Μ Ο Υ Λ Υ Σ Ι Π
Π Ο Υ Τ Ο Υ Δ Α Μ Α Ι Ν Ε Τ Ο Υ
Φ Ι Λ Ο Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο Π Α
Τ Ρ Ι Δ Ο Σ Β Ι Δ Ε Ο Υ Δ Ε Π Ε Δ Ο Υ Κ Α Ι
Ο Υ Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Τ Ο Υ Α Ρ Ι Σ Τ Ι Ν
Δ Ο Υ Δ Ε Κ Α Ι Δ Ι Α Β Ε Τ Ε Ο Σ Α Υ Τ Ε
Π Α Γ Γ Ε Λ Τ Ο Υ Δ Α Μ Α Ι Ν Ε Τ Ο Υ
Τ Ο Υ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Σ Φ Α Ι
Ρ Ε Ι Σ Ν Ε Ο Π Ο Λ Ι Τ Ω Ν Ο Ι Ν Ι Κ Α
Σ Α Ν Τ Ε Σ Τ Α Σ Ω Β Α Σ Α Ν Ε Φ Ε
Δ Ρ Ο Ι Ω Ν Π Ρ Ε Σ Β Υ Σ
Γ Α Λ Η Ν Ο Σ Σ Π Ε Ν Δ Ο Ν̣ Τ̣ Ο̣ Σ̣
Σ Π -

[Ἀγ]αθῇ τύχῃ.
Ἐπ̣ὶ πατρονόμου Λυσίπ-
που τοῦ Δαμαινέτου
φιλοκαίσαρος καὶ φιλοπά-
5 τριδος, βιδέου δὲ Πεδουκαί-
ου Ἐπαφροδείτου, Ἀριστίν-
δου δὲ καὶ διαβέτεος Αὐτε-
παγγέλτου Δαμαινέτου
τοῦ Ἀριστοκράτους, σφαι-
10 ρεῖς Νεοπολιτῶν οἱ νικά-
σαντες τὰς ὠβ̣ὰς Ἀνέφε-
δροι, ὧν πρέσβυς
Γαληνὸς Σπένδοντ̣ο̣ς̣,
Σπ[ε - - - - - -]
- - - - - - - - - -

Var. lect. Vs. 13 sub fine ΔΩΝ Martha; quae sequuntur omissa. Σπένδων̣ ΣΟΣ Tod.

Imperatore Antonino Pio vel Marco Aurelio. Cf. quae ad n. 531 de Lysippo exposui et Woodward *Ann.* XV 1909, 65 contra Todium ibid. X 1904, 71. Stemma hoc est:

Δαμαίνετος I
531 pater

Λύσιππος — 531 gymnasiarchus, 680 patronomus

Ἀριστοκράτης — 680 pater = 529 Μ. Αὐρήλιος Ἀριστοκράτης Δ.

Δαμαίνετος II — 680 διαβέτης

681 'Mistrae prope castellum.' Fourmont p. 17, 24 verso, 181 verso (CIG 1432 [Tod *Ann. Br. Sch.* X 1904, 65, 3, Pareti *Rendiconti* 1910, 458]).

. . . . Ε Ι Σ Ι Ο Υ . . . . . .
. . . Δ Ι Α Β Ε Τ Ε . . . .
. . . Ν Ι Ο Υ Α Ρ Ι Σ . . . .
. . . . Σ Φ Λ Ι Ρ Ε Ι Σ Κ . . .
. . . . Ν Ε Ι Κ Α Σ Λ Λ . . . . .
. . . . Φ Ε Τ Β Ο Ι . . . . . .
. . Ͻ Σ Λ Τ . . . .

[- - - - - - βιδέου δὲ]
1 [Ἀφροδ]εισίου [τοῦ Εὐκαταλ-]
[λάκτου], διαβέτε[ος δὲ - -]
[- - Αἰω]νίου Ἀρισ[τοπολει-]
[τευτοῦ]· σφαιρεῖς Κ[ονοου-]
5 [ρέων οἱ] ν̣εικάσα[ντες τὰς]
[ὠβὰς Ἀνέ]φετ̣ροι, [ὧν πρέσ-]
[βυς - - -]ος Ἀ̣τ- - -

Vs. 1 supplevit Tod. Nomen patris sumpsi ex titulo n. 168, qui M. Aurelio imperatore non antiquior est. || 6 'videtur [ἔ]φηβοι esse' Boeckh, restitui.

682 Exscripsit Fourmont p. 13, ubi hoc lemma *'derrière le chœur de la même église ce fragment'*. Haec ecclesia intelligenda est τῆς Παναγίας in vico Παρόρη, ubi alius titulus Fourmont p. 13 (n. 393) olim exstitit. Quomodo factum sit, ut idem Fourmontius f. 192 scriberet 'Spartae novae in horto palatii episcopalis', quod Boeckhius (CIG 1273) recepit, non liquet. Nos illud lemma secuti sumus et apographum plenius, quod p. 31 reperitur, expressimus. Edd. [Tod *Ann. Br. Sch.* X 1904, 67, 7, Pareti *Rendiconti* 1910, 460].

Ν Α Ι Ι Λ Α
Ι Ο Υ Δ Ι Α Β Ε Τ
Κ Ρ Α Τ Ο Υ Ϲ Τ Ο Υ Ϲ
Τ Ο Υ Δ Ε Τ Η Ϲ Φ
Χ Ο Υ Α Υ Ρ Α Π Ο
Ρ Ε Ι Ϲ Λ Ι Μ Ν
Τ Α Ϲ Ω Β Λ Ϲ Α̣
Β Υ Ϲ Κ Λ Α Υ Α
Υ Ρ Α Γ Α Θ Ι Α
Λ Π Ι Ϲ Τ Ο Υ
Ι Ρ Α Κ Λ Ε Ϲ
Ρ Η Λ Ι Ϲ

[Ἐπὶ πατρονόμου Πο. Αἰλ(ίου) Ἀλκανδρίδα τοῦ]
1 [Δαμοκ]ρ̣ατ̣ίδ̣α [ἀρχιέρεως τοῦ Σεβασ-]
τοῦ, διαβέτ[εος δὲ Αὐτεπαγγέλτου - -]
κράτους τοῦ Σ[- - - - -, ἐπιμελη-]
τοῦ δὲ τῆς φ[υλῆς καὶ γυμνασιάρ-]
5 χου Αὐρ. Ἀπο[λλ- - - - -· σφαι-]
ρεῖς Λιμν[αέων οἱ νικήσαντες]
τὰς ὠβὰς Ἀ̣[νέφεδροι, ὧν πρέσ-]
βυς Κλαύ(δ)[ιος - - - - - - -],
[Α]ὐρ. Ἀγαθία[ς, Αὐρ. Ἀλκισθένης Εὐ-]
10 [ε]λπίστου, - - - - - - - -
. . Ἡρακλεο̣ - - - - - - - -
[. Αὐ]ρηλιο - - - - - - - -

Titulus M. Aurelio imperatore non vetustior propter vs. 5, 9, 12. Aetate Septimii Severi vel Caracallae scriptus esse videtur; nam [Αὐρ. Ἀλκισθένης Εὐε]λπίστου, quem in vs. 9 recognovi, pro deo Lycurgo V. patronomi munere fungitur (n. 683).

Initio nomen patronomi restitui nisus titulis 304 et 554. Vs. 2 διαβέτ[εος] δὲ [Ἀριστο?]|κράτους Tod. || 3—10 idem supplevit. || 11 [Ἀπὸ] Ἡρακλέ[ο]ς Boeckh, Ἡράκλε[ιος] Tod; coniecerim Ἡρακλεό[δωρος] vel simile nomen.

683 Anaglyphum in triangulo, infra quod titulus incisus est. Ed. Roß *Rhein. Mus.* VIII 1853, 128, 21 = *Arch. Aufs.* II 659 sq. Repraesentatur teste Rossio femina(?) cum quattuor brachiis, manu sinistra arcum et pateram gestans; a dextra serpens, a sinistra globus, immo pila. Lapis incendio musei destructus est, nam Le Bas nihil nisi fragmentum repperit; v. *Rev. arch.* I 1844, 705, 18 et *Voy.* I 180 (Dressel et Milchhöfer, *Ath. Mitt.* II 1877, 382, 200, Tod *Ann. Br. Sch.* X 1904, 69, 9, Pareti *Rendiconti* 1910, 462).

ΑΓΑΘΕΙ ΤΥΧΙ////
ΝΙΚΗ ΝΕΟΤ//////
ΛΕΙ *anaglyphum* ΤΩ////
ΕΠΙΠΑΤΡΟΝΘΕΟΛΥΚΟ\
ΤΟΥΤΟΕΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΟΥ
ΠΑΤΡΟΝΜ ΑΥΡ ΑΛΚΙΣΘΕΝΟ\
ΤΟΥΕΥΕΛΠΙΣΤΟΥΠΡΟΣΤΑΤ
ΛΕΩΣΒΙΔΕΟΥΔΕΜ ΑΥΡ ΡΟ
– ΟΥ

Ἀγαθεῖ τύχε̣[ι]·
νίκη Νεοπ[ο-]
λειτῶ[ν].
Ἐπὶ πατρονό(μου) Θεο[ῦ] Λυκού̣[ρ-]
[γ]ου τὸ εʹ, ἐπιμελουμένου̣ [δὲ τῆς]
πατρονο(μίας) Μ. Αὐρ. Ἀλκισθένου̣[ς]
τοῦ Εὐελπίστου, προστάτ[ου τῆς πό-]
λεως, βιδέου δὲ Μ. Αὐρ. Ῥο....
τ̣ο̣ῦ̣ - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
[σφαιρεῖς οἱ νεικάσαντες τὰς]
[ὠβὰς - - - - - - -]

Restituit vs. 1—9 Foucart apud Le Bas *Expl.* p. 100 praeter nomen patronomi, quod Woodward *Ann.* XIV 1908, 113 supplevit. Erravisse Rossium in interpretando monumento, cum figuram esse feminae diceret, suspicatur Foucart. Nam quia ei quattuor bracchia data sunt, Apollinem Amyclaeum repraesentatum esse suo iure contendit nisus testimonio Sosibii fr. 11: οὐδεὶς γὰρ ἀψευδέστερος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃν τετράχειρα καὶ τετράωτον ἱδρύσαντο Λακεδαιμόνιοι, ὥς φησι Σωσίβιος, ὅτι τοιοῦτος ὤφθη τοῖς περ Ἀμύκλαν μαχομένοις (FHG II 627). Praeterea Apollo τετράχειρ nominatur supra in n. 259. M. Aurelius Alcisthenes Euelpisti f. redit 547, ubi προστάτης πόλεως designatur. Ineunte III. p. Chr. n. saec.

684 Stela quadrata. 'Spartae prope ecclesiam D. Nicolai.' Fourmont fol. 65 verso et p. 212. Edd. (CIG 1272 [Tod *Ann. Br. Sch.* X 1904, 68, 8, Pareti *Rendiconti* 1910, 458]).

. . . .	
ΓΑΙΟΥΙΙ .	[Ἐπὶ πατρονόμου]
ΘΑΛΟΥΣ . . .	Γαΐου Π̣[ομπωνίου Παν-]
ΣΤΕΑ ~ ΣΦΥ . . .	θάλους [Διογένου Ἀρι-]
ΡΕΩΝ Ο	στέα ~ σφ[αιρεῖς Κονοου-]
ΤΑΣ ΩΒΑΣ . . .	ρέων ο[ἱ] νικήσαντες]
ΠΡΕΣΒΥΣ . .	τὰς ὠβάς, [ὧν]
ΑΥΡ-ΣΩΤΗΡ̣ . .	πρέσβυς
ΑΥΡ-ΕΥΤΥΧΣ	Αὐρ. Σωτηρ̣ - -,
ΑΥΡ-ΝΕΙΚΗΦΟΡ̣ . .	Αὐρ. Εὔτυχο̣ς,
ΜΕΜΜΙΟΣΣΩ . . .	Αὐρ. Νεικηφόρ̣[ος],
ΑΥΡ-ΠΡΑΤΥΛΟ . . .	Μέμμιος Σω - -,
ΑΥΡ-ΕΠΙΓΟΝΟ̣ . . .	Αὐρ. Πρατύλο[ς],
ΑΥΡ-ΕΥΤΥΧΗ . . .	Αὐρ. Ἐπίγονο[ς],
ΑΥΡ-ΑΓΑΘΟΠΟ̣	Αὐρ. Εὐτύχη[ς],
.ΙΕΜ.ΠΑΡΜΕΝΟΙ	Αὐρ. Ἀγαθόπο̣[υς],
.ΥΡ	Μέμ(μιος) Παρμένω̣[ν],
	[Α]ὐρ. - - - - - -

Supplementa nonnulla ex Boeckhio hausi. Vs. 2 suppleverat idem Γαΐου Ἰ[ουλίου Παν]|θάλους, qui 46 patronomus commemoratur. Sed repugnant vestigia a Fourmontio lecta. Accedit quod C. Pomponius quidam Panthales Diogenes Aristeas Aristeae f. notus est, cuius nomen Tod hoc loco restituit.

C. Pomponius Panthales Diogenes Aristeas munere vel patronomi (vel διαβέτεος) fungitur. Hunc habes 547, unde apparet eum initio saeculi tertii floruisse (cf. stemma p. 131). Idem 546 ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν καὶ τῶν θείων προγόνων commemoratur, ubi aut L. Septimius Severus et M. Aurelius Antoninus, i. e. Caracalla, intelligendi sunt, aut Caracalla et frater eius P. Septimius Geta. Titulus paullo recentior habendus est; nam cum omnes fere homines nomen gentile Aurelium habeant, veri est simile catalogum constitutione Antoniniana promulgata incisum esse. Vs. 6 [ἀνέφεδροι, ὧν] Tod, veri non dissimile.

685 Spartae in museo n. 781. Fragmentum stelae marmoris albi, undique mutilatum, a. 0,54, l. 0,45, cr. 0,17. Litterae a. 0,04 apicibus instructae sunt. Edd. Tod *Ann. Br. Sch.* X 1904, 64, 2, *Cat.* (Pareti *Rendiconti* 1910, 456 cf. 459). Exscripsi.

ι Δ
ΒΟΥΛΗ∠
- Ṇ Ι Ο Α Ρ Ι Σ Τ Ο ι
Ο Υ Δ Ε Μ Α Υ Ρ Η Λ Ι
Σ Δ Ε Ι Ο Ω Ρ Ε Ι Ω Ṇ
ΑΤΩΝΟΙΝΙΚΗ⌐
Φ̣ Γ Α Ρ Ο Ι Ω Ν Ι
Ι Λ Ε

[Ἐπὶ πατρονόμου τοῦ δεῖνος]
[τοῦ δεῖνος - - φιλοκαίσα-]
[ρος καὶ φιλοπάτρ]ιδ[ος, - - -]
[- - υἱοῦ] β̣ουλῆ̣ς, [αἰωνίου ἀγορα-]
[νόμου, αἰ]ω̣νίου ἀριστοπ̣[ολειτευ-]
[τοῦ, βιδέ]ου δὲ Μ. Αὐρηλί[ου - -],
[διαβέτεο]ς δὲ Ἰου(λίου) Ὡρείων̣[ος, σφαι-]
[ρεῖς Πιτα]ν̣ατῶν οἱ νικής̣[αντες]
[τὰς ὠβὰς ἀνέ]φ̣ε̣δ̣ροι, ὧν π̣[ρέσβυς]
- - - - - - - - ιλε̣ - - -

Var. lect. Vs. 3 et 10 neglexit Tod.

Vs. 5—9 supplevit Tod, qui alium in modum versus seiunxit. Tribus nomen in vs. 8 restitui.

686 Exscripsit 'Spartae prope flumen' Fourmont p. 88 verso et p. 87 (CIG 1274 [Tod *Ann. Br. Sch.* X 1904, 66, 4, Pareti *Rendiconti* 1910, 460]).

	[Ἐπὶ πατρονόμου - - -]
ΣΑΙΜΙ	- - - - - - - - -
⁻ΤΑΣΟ	[- - σφαιρεῖ]ς Λιμν̣[αέων οἱ]
ΣΒΥΣΣ	[νικήσαντε]ς̣ τὰς ὠ[βὰς ἀνέφ-]
ΟΥΑΓ	[εδροι, ὧν πρέ]σβυς Σ- - -
	[- - - - β]ουαγ[ός]

Restitui supplementis nonnullis Boeckhii usus; Tod eundem in modum supplebat titulum, dubitans, num vs. 5. 6 legatur [ὧν πρέ]σβυς Σ[ωσίστρατος Σωσιδάμ]ου, Ἀγ[αθοκλῆς - - -].

687 Spartae in museo 647. Tabula marmoris caerulei, undique mutila, a. 0,21, l. 0,26, cr. 0,08. Ed. Tod *Ann. Br. Sch.* X 1904, 66, 5, *Cat.* Exscripserunt Fraenkel, Prott. Litterae diligenter incisae.

ΣΔΙΑΒ	- - - - - -ς, διαβ[έτεος]
ΓΟΥΛΟι	[δὲ αὐτεπαγγέλ]του Λου̣[κίου?]
ΓΟΥΣΤΟι	- - - - τους το[ῦ - -]
ΕΟΣΦΣΦ	[- - - - -]εος· σφ[αιρεῖς]
ιΤΕΣΤΑΣΣ	[*tribus* οἱ νικήσα]ν̣τες τὰς ὠ[βὰς]
ΥΣ ΦΩΝΠι	- - - - -υς, ὧν π̣[ρέσβυς]
	[- - - - - - - - -]

Cf. quae Tod exposuit *Ann. Br. Sch.* l. l. Idem supplevit.

688 Spartae in museo n. 270. Tabula marmorea, quae conformata videtur ad usum posteriorem. Supra erat cymatium, sub quo residuum inscriptionis; a. 0,14, l. 0,28, cr. 0,12. Exscripsit Prott. Ed. Tod *Ann. Br. Sch.* X 1904, 76, *Cat.* (Pareti *Rendiconti* 1910, 460).

vac. ΟΒΑΛΙΜΝΑΙΕΣ///////////////	Ὠβὰ̣ Λιμναιέω[ν - -]
////////////////ι	- - - - - - - - -]

Fuerit catalogus victorum. Primo fere p. Chr. n. saeculo adscripsit Prott.

689—698. INSCRIPTIONES AEDIFICIORVM ET ARTIFICVM SVBSCRIPTIONES.

689 Parorii lapis marmoreus inaedificatus domui, quam possidet Dimitrios Alemangidis, prope postem portae, fractus in parte posteriore, a. 0,16, l. 1,02, cr. nunc 0,14. Litterae a. 0,04. Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I 34*a*, qui lapidem viderat Mistrae (Roehl IGA p. 34, 4, Meister *SGDI* 4426*a*). Exscripsit Fraenkel.

vacat Η Ι Α Ρ Ε Ω Ν *vacat*   Ἱαρέων.

Litterae pulchrae saeculi a. Chr. n. quarti, qua aetate memorabile servatum signum aspirationis. 'Sacerdotum vel aedificium vel sedes.' Hiller.

690 In epistylio octo fere pedes longo; in templo Lycurgi exscripsit Fourmont p. 26 verso, cf. fol. 201 verso (CIG 1458 [Meister *SGDI* 4459]).

Κ Λ Ε Ω Ν Π Ε Ι Ι Κ Λ Ε Ι Δ Α
Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν Ι Ο Σ
. Ρ Χ Ι ‾ . Κ Τ Ο Ν Ε Ι

Κλέων Πειικλειδα
Λ̣ακεδαιμόνιος
[ἀ]ρχιτ[έ]κτόνει.

Vs. 1 Περικλείδα Boeckh; Meister rectum cognovit *Abh. Sächs. Ges. d. Wiss.* XXIV 14. 'Probabilius semper vulgare nomen nulla mutatione a Boeckhio restitutum.' Wil.

691 Epistylium magnum supra cymatio ornatum, a dextra fractum. Spartae prope ecclesiam S. Nicolai exscripsit Fourmont fol. 35 verso et 211 (CIG 1305). Lapis nuper iuxta theatrum repertus est, cf. *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 477. Quae evanuerunt, lineis subnotavi.

Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ω Ρ Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Υ Ε Σ Π Α Σ
∖ Τ Ο Σ Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Υ Σ Μ Ε Γ Ι Σ Τ Ο Σ Δ Η
‾ Ο Υ Σ Ι Α Σ Τ Ο Θ̄ Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ω Ρ Τ Ο Ι Ο
Υ Π Α Τ Ο Σ Τ Ο Η̄ Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν Ι Ο Ν Τ Η Π Ο

[Α]ὐτοκράτωρ Καῖσαρ Οὐεσπασ[ιανὸς Σε-]
[βασ]τός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δη[μαρχικῆς]
[ἐ]ξουσίας τὸ θ', αὐτοκράτωρ τὸ ιθ',
ὕπατος τὸ η', Λακεδαιμονί(ω)ν τῇ πό-
[λει κατεσκεύασεν] vel simile aliquid.

Supplementa Boeckhio debentur praeter vs. 5, ubi χαίρειν suspicatus est, quod in epistylio non poterat scribi. 'Epistylium non esse, Boeckhium verum supplere' putant Hiller, Wil.

Docet titulus, quod adhuc latebat, Vespasianum consul VIII (a. 77), trib. pot. IX (l. VII. a. 77/78) undevicesimam acclamationem accepisse (contra Cagnat *Cours d'épigr. lat.* 185).

692 Marmor a dextra fractum. 'Spartae prope turrim septentrionalem.' Fourmont p. 81, 196 (CIG 1459).

Μ Α Ρ Κ Ο Σ Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Σ . . .
Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Β Ο Α Γ . . .
Τ Η Ι Κ Υ Ρ Ι Α Ι Π Α Τ Ρ Ι Δ .
Τ Η Ν Σ Τ Ο Α Ν . . . . . .
. . . .

Fourmont p. 196 post ΤΗΝ ΣΤΟΑΝ adiecit Α . . . . .

Μᾶρκος Αὐρήλιος [Νεικηφόρος Καλ-]
λικράτους βοαγ[ὸς - - - - - -]
τᾶι κυρίαι πατρίδ[ι - - - - - -]
τὴν στοὰν [ἀνέθηκεν].

Vs. 1 supplevit Foucart ad n. 568 (*Expl.* p. 93), ubi idem Nicephorus Callicratis f. ἱππάρχας commemoratur.

693 Spartae in museo 707. Epistylium tripartitum de aedificio rotundo e lapide calcario caeruleo; a. 0,38, l. 1,78, cr. 0,45; e theatri vicinia, ubi Fraenkel descripserat, in museum translatum. Litterae a. 0,10 diligenter exaratae. Ed. Tod *Cat.*

Ω Ν Ι Δ Ι Ω Ν Κ Α Τ Ε

[ὁ δεῖνα - - ἐκ τ]ῶν ἰδίων κατε[σκεύασε].

694 In ruinis templi, quod Lycurgi sacrum fuisse iudicat Fourmont, '*sur une frise du coté oriental des murs de Sparte ce seul mot*'. Exscripsit Fourmont p. 88, 111, 178 verso (cf. ad CIG 1298).

Α Λ Ι Σ Τ Ο Ν Ε Ι Κ Η Σ   [Κα]λ̣λιστονείκης.

695 Epistylium l. 1,30 inaedificatum in muro Byzantino. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 475, 37.

- - Α Ρ Ι Σ Τ Ο Τ Ε Λ Ο Υ Σ   Ἀριστοτέλους.

696 Lapis oblongus marmoris caerulei, a. 0,105, l. 0,51, supra et a dextra politus, latus sinistrum et inferius ad alios lapides adiciendos aptum; nunc insertus muro domus sitae Mistrae supra ecclesiam Εὐαγγελίστριαν a dextra ascendenti ad aedificium, quod hodie vocatur σαράγιον τῆς βασιλοπούλας. Edd. Leake *Travels in Morea* 52, ubi per errorem scriptum '*at Tripolitza*', Roß Inscr. Gr. ined. I 33, Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 716, 43, Rhangabé *Ant. Hell.* 2239, Le Bas *Voy.* II 201, tab. VI 16 (Roehl IGA 80 e Rossii diario, Imag.[3] 102, 24, Cauer Delectus[2] 18, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 26, Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 35, Meister *SGDI* 4419). Litterae 0,65—0,075 altae. Mistrae exscripsit Prott.

Ϝ Ε Π Ο Ι Ϝ Ε Θ Ϝ   [ὁ δεῖνα] ἐποίεhε.

V. a. Chr. saec.

697 Spartae prope Menelaeum inventum, nunc ibidem in museo n. 542. Fragmentum marmoris caerulei; supra et infra margo servatus. Edd. Kastriotis Πρακτικὰ 1900, 86, Tod *Cat.* Cf. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 99. Exscripsit et supplevit Fraenkel.

Τ Ο Σ   - -τος (nominativus)
Ͻ Σ   - -ος (genetivus)
Ⱶ Ε   [ἐποίε]hε.

V. a. Chr. saec.

698 Spartae in museo n. 363. Fragmentum statuae marmoris albi a. 0,59; '*fair neo-attic work*'; in ruga vestis titulus incisus est. Edd. Dressel-Milchhöfer ex Stamatakis apographo *Ath. Mitt.* II 1877, 372, 175 (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 336), Tod *Cat.* et Wace ibid. p. 171 notans litteras diligentississime scriptas apicibus ornatas esse. Huius exemplar expressi.

Α Π Ο Λ Λ Ω
Ν Ι Θ Σ Α Θ Η
Ν Α Ι Ο Σ
Ε Π Ο Ι Ε Ι

Ἀπολλώ-
νιος Ἀθη-
ναῖος
ἐποίει.

Cf. Apollonios n. 124 apud Pauly-Wissowa *R. E.* II 162.

PARS TERTIA.

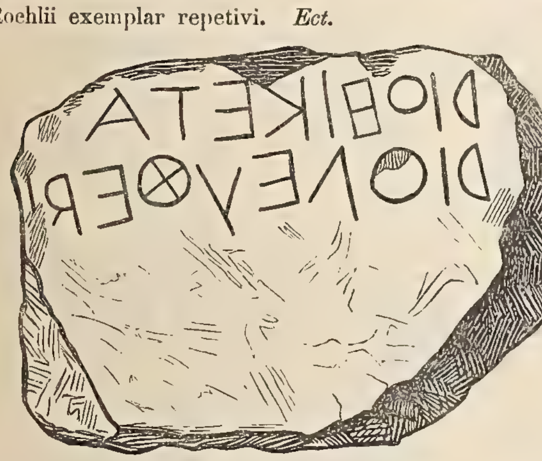
MONVMENTA SEPVLCRALIA.

699 Stela lapidis calcarii iuxta Menelai fanum inventa, a. 1,44, l. 0,28, cr. 0,17; litterae a. 0,045—0,06. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 86, 89.

Ϝ Λ Ϝ Φ Α Σ — Ἐλέφας.

VI. saeculo tribuit titulum Woodward, qui affirmat litterarum formas esse easdem fere atque in titulo n. 238. 'Nomen referendum ad Ἐλεφήνωρ.' Hiller. Wil.

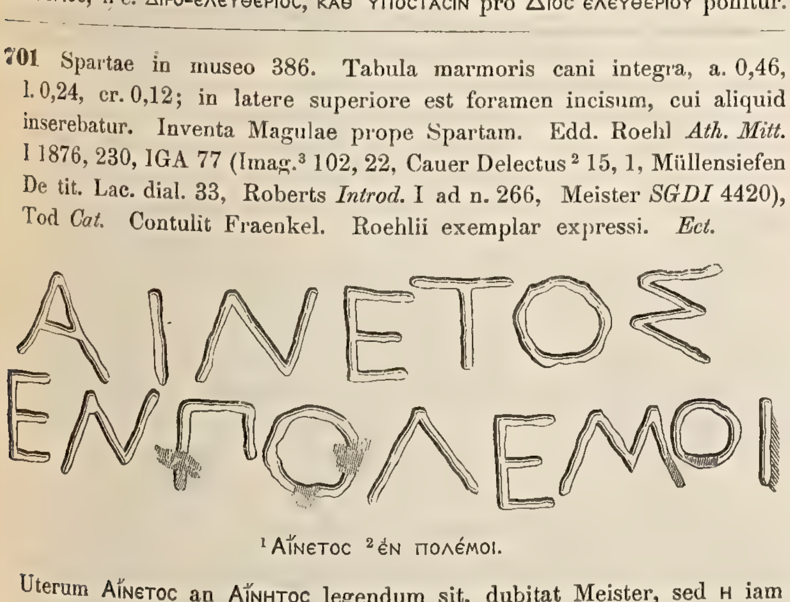
700 Lapis calcarius, fere rudis, a. 0,30, l. 0,35, cr. 0,10. Spartae inventus, postea Dimitsanam in museum illatus. Ex apographo et ectypo, quae Purgold confecerat, edidit Roehl IGA p. 184, 49*a* (Imag.³ 98, 2, Cauer Delectus² 1, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 1*a*, Roberts *Introd.* 244, Meister *SGDI* 4407). Cf. Meister *Abhdl. Sächs. Ges. d. Wiss.* XXIV 10⁴. Roehlii exemplar repetivi. *Ect.*

¹Διοℎικέτα ²Διωλευθερί[ω].

Formam Διοℎικέτα hunc in modum derivandam esse censuit Roehl: Διὸς ℎικέτα > Διοςℎικέτα > Διοℎικέτα, contra quem disputavit Stolz (*Wiener Studien* VIII 1886, 160); nam fieri non potuisse, ut dei nomen cum cognomine ita coalesceret. Immo Wackernagel in *Rhein. Mus.* XLV 1890, 482 suo iure suspicatur Διοℎικέτα compositum esse velut Διογένης, Διοφάνης. Casus enim nominativus intelligendus est desinens in -α loco -ας ut ὀλυμπιονίκα, πυθιονίκα, quocum conferas τελεστὰ in titulo Eleo IGA 110 (Kühner-Blaß I³ 371). Quod si ita se habet, non de cognomine dei cogitandum est; habes nomen viri cuiusdam eiusdemque patris. Nam Διωλευθέριος, i. e. Διϝο-ἐλευθέριος, καθ' ὑπόστασιν pro Διὸς ἐλευθερίου ponitur.

701 Spartae in museo 386. Tabula marmoris cani integra, a. 0,46, l. 0,24, cr. 0,12; in latere superiore est foramen incisum, cui aliquid inserebatur. Inventa Magulae prope Spartam. Edd. Roehl *Ath. Mitt.* I 1876, 230, IGA 77 (Imag.³ 102, 22, Cauer Delectus² 15, 1, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 33, Roberts *Introd.* I ad n. 266, Meister *SGDI* 4420), Tod *Cat.* Contulit Fraenkel. Roehlii exemplar expressi. *Ect.*

¹Αἴνετος ²ἐν πολέμοι.

Uterum Αἴνετος an Αἴνητος legendum sit, dubitat Meister, sed η iam receptam esse ceteri tituli docent.

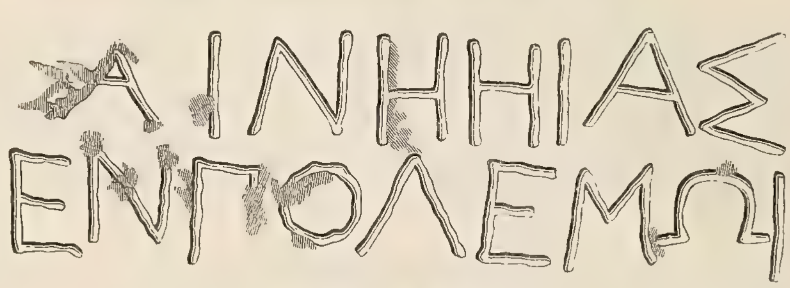
702 Spartae in museo 387. Stela quadrata marmoris communis, a dextra de industria truncata, infra fracta; a. adhuc 0,29, l. 0,16, cr. 0,09. Edd. Roehl *Ath. Mitt.* I 1876, 230, IGA 85 (Imag.³ 103, 28, Cauer Delectus² 20, 1, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 33, Meister *SGDI* 4421), Tod *Cat.* Contulit Prott. Roehlii exemplar expressi. *Ect.*

¹Ηαιρήℎ[ιππος] ²ἐν πολ[έμωι].

Supplevit Roehl. Animadvertas velim Η pro littera η et pro spiritu aspro usurpari.

703 Spartae in museo 377. Tabula marmorea, a. 0,39, l. 0,22, cr. 0,09, infra fracta; in latere superiore est foramen rotundum, cui alius lapis inserebatur. Inventa Spartae in arce. Edd. Roehl *Ath. Mitt.* I 1876, 230, IGA 87 (Imag.³ 104, 33, Cauer Delectus² 20, 2, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 34, Roberts *Introd.* 266, Meister *SGDI* 4422), Tod *Cat.* Contulit Fraenkel. Roehlii exemplar expressi. *Ect.*

¹Αἰνηℎίας ²ἐν πολέμωι.

Ineunti quarto saeculo tribuit Tod, quod mihi quoque probatur.

704 Stela marmoris caerulei aëtomate ornata, a. 0,34, l. 0,17, cr. 0,06, inventa in vico Kephala prope urbem Spartam, nunc in museo n. 954. Litteras a. 0,013 recentiores esse saeculo quarto dicit Woodward. Ed. idem *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 139, 69.

ΝΙΚΑΗΙΚΛΗΣ — Νικαℎικλῆς
ΕΝΠΟΛΕΜΩΙ — ἐν πολέμωι.

705 Stela fastigata marmoris cani, supra et a dextra integra, a. 0,135, l. 0,13, cr. 0,07. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 75, 74.

ΗΜΩΝ — . . . . . ἡμων
ΜΩΙ — [ἐμ πολέ]μωι.

IV. saec. a. Chr. n.

706 Vidit Fourmontius inaedificatum in turri quadam muri septentrionalis et exscripsit fol. 196, cf. p. 279 (CIG 1478).

Χ Λ Ι Ο Κ Ι Μ Ι Ξ Τ Α Π Ν Ω Ε Τ Ι Ж Τ Ε Τ Ι Μ
Ξ Α Ϙ Ο Ꞁ Α Ͷ Ι Ǝ ∇
Ι Ǝ Ο Λ Α W

Vs. 2. 3 Δεινaγόρας | [ἐ]μ [πολ]έμ[ωι ?]. Boeckhius vs. 3 non tetigit.

707 Slavochorii in ecclesia S. Barbarae exscripsit Fourmont p. 61 verso, cf. p. 201 verso. Edd. (CIG 1476 [Le Bas-Foucart *Expl.* p. 107 ad II 203*a*, Roehl IGA 78, Cauer Delectus² 16, Meister *SGDI* 4512]).

Β Α Σ Τ Ι Α Σ — Βαστίας
Ε Μ Π Ο Λ Ε Μ Ο Ν — ἐμ πολέμο[ι].

Βαστίας positum est pro Ἀστίας, ut Εὐρυβάνασσα pro Εὐρυάνασσα.

708 Spartae in museo 509. Stela marmoris caerulei, nunc in duas partes fracta, a. 0,90, l. 0,77, cr. 0,33. Edd. Wilhelm *AEMÖst.* XV 1892, 121 adn. 14, Preger *Ath. Mitt.* XXI 1896, 96 adn. 1 (Meister *SGDI* 4435. 4437, Dittenberger Syll.² 898), Tod *Cat.* Contulit Fraenkel. Litterae a. 0,04 tertii a. Chr. n. saeculi videntur esse (Tod). *Ect.*

Ε Υ Ρ Υ Α Δ Η Σ — Τ Α Σ Κ Ο Σ
Ο Λ Υ Μ Π Ι Ο Ν Ι Κ Α Σ — Ε Μ Π Ͻ Ͼ Μ Ω Ι
Ε Μ Π Ο Λ Ε Μ Ω Ι

Εὐρυάδης | ὀλυμπιονίκας | ἐμ πολέμωι.
Τάσκος ἐμ πο[λ]έμωι.

De nomine Tasci cf. Wilhelm apud Preger l. l. et A. Fick *Hattiden u. Danubier in Griechenland* 38.

709 Spartae in museo n. 617. Pars superior stelae aëtomate ornatae e marmore rubro fabricatae, a. 0,15, l. 0,25, cr. 0,06. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

//////Π Ο Ν Ι Κ Ο Σ — [῾Ιπ]πόνικος
///////Μ Ω Ι — [ἐμ πολέ]μωι.

Var. lect. Vs. 1 littera prima deest apud Todium.
Vs. 2 supplevit Tod, qui legit [πολέ]μοι.

710 Marmor rubrum, a. 0,17, l. 0,10, cr. 0,04. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 105, 4.

Ꞁ Ο Σ — - - - πος
Ξ Μ Ω — [ἐμ πολ]έμω[ι].

711 In parvo epistylio Dorico, a. 0,27, l. 0,39, cr. 0,17, sub triglyphis; exscripsit Roß 'in ecclesia ruinosa prope castellum Mistrae' (Inscr. Gr. ined. I 34*b*), Le Bas in ecclesia τῆς Παναγίας *Rev. arch.* 1 1844, 714, 37 et *Voy.* II 209. Rossium secuti sunt (Roehl IGA p. 34, 5 ex illius diario, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 39, Meister *SGDI* 4426*b*). Exscripsit Prott. Rossii exemplar a Prottio completum expressi. *Ect.*

Η Ι Α Ι Ε Υ Ξ *vacat* — [ὁ δεῖνα] *h*ιαρεύς.

Var. lect. Le Basii Η Π Α Ι Ε Υ Σ *Rev. arch.*, ⊦Π Α Ι Ε Υ Σ *Voy.*

'Vehementer erravit Roehl, titulum exaratum esse putans mox post alphabetum Ionicum Spartae receptum. Serae eum esse aetatis, alterius credo p. Chr. n. saeculi, clarissime iam apparebat e Rossii exemplo; spiritus igitur scriptus et forma dialectica reducenda sunt sive ad affectationem, sive quod veri multo similius ad inscriptionis antiquioris renovationem.' Fraenkel.

Sacerdotes soli praeter milites in proelio occisos antiquis temporibus Spartae digni habiti sunt, qui titulis sepulcralibus honorarentur. De Lycurgi lege Plut. inst. Lac. 18, 238*D*: ἀνεῖλε δὲ (Λυκοῦργος) καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τὰς ἐπὶ τῶν μνημείων, πλὴν τῶν ἐν πολέμῳ τελευτησάντων v. Foucart *Expl.* p. 107 et Dittenberger Syll.² 898, 2.

712 Anaglyphum haud ita diligenter sculptum a. 0,30, l. 0,25, cr. 0,06, quo repraesentatur serpens. Anno 1890 in domo Γ. Γεωργιάδου viderat Heberdey, cui apographum debeo. Et anaglyphum et titulus deleta erant a. 1905.

\ Δ Ε Ξ Α Κ Ω //// — Ἀ[λ]εξάκω[ν].
serpens

Restituit Wilh.; cf. 805 Πασάκων.

713 Lapis oblongus inaedificatus supra portam ecclesiae Ἀγ. Νικολάου in vico Parorio, a sinistra truncatus. Marmor caeruleum. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 435, 5 (Roehl IGA 52, Imag.³ 98, 4, Cauer Delectus² 3, Roberts *Introd.* 246, Meister *SGDI* 4401). Contulit Prott.

vac. Ι Ο Ψ Ǝ Λ — [ἡ δεῖνα - -] λεχόι.

Comparant Dressel et Milchhöfer titulum 714 Ἀγιππία λεχόι, unde λεχὼ fuisse cognomen Εἰλειθυίας Roehlius conclusit; cf. etiam Wide *Lak. Kulte* 201, qui affert Λοχεία cognomen Dianae, Usener *Götternamen* 144 [57], Meister l. l., Bechtel *Att. Frauennamen* 72. Quod falsum esse satis constat. Nusquam dea, cui nomen Λεχώι, commemoratur; immo haec vox semper in titulis sepulcralibus occurrit, ut 1129 (Gythiaco) [Φ]ιλοκλῆς τ[ῶι π]ατρὶ καὶ τᾶι ματρὶ· - - Ὀνασ[ία] λεχὸι χαῖρε et 1283 (Hippolaeo) vs. 1 Περίλα λεχόι, vs. 4 Λαβίπ[π]α λεχόι, vs. 7 Φιλάριν λεχὸι χαῖρε. Iam apparet vocem λεχὸι interpretandam esse puerperam, quippe quae mortem obierit. Quocum conferas ὁ δεῖνα ἐμ πολέμωι. In titulo Attico II 989 col. II 12, utrum λεχὼ sit vox appellativa an nomen muliebre, nescio.

714 Epistylium monumenti sepulcralis, nunc inaedificatum supra fenestram quandam in fabrica. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 440, 20 (Meister *SGDI* 4462).

Α Γ Ι Π Π Ι Α Λ Ε Χ Ο Ι — Ἀγιππία λεχόι.

Cf. 713 de λεχόι.

715 Spartae in museo n. 266. Stela marginata aëtomate ornata, e marmore caeruleo facta; a. 0,33, l. 0,39, cr. 0,005. Edd. Roehl *Ath. Mitt.* I 1876, 234, 8, Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

Ο Ο Ε Ο Σ Β Ο Ι Ω Τ Ι Ο Σ Χ Α Ι Ρ Γ//// — - όθεος Βοιώτιος· χαῖρ[ε].

In fine Ε / Roehl, qui dicit ad dextram nonnullas deesse litteras. / laesionem esse adnotat Prott, qui superficiem hoc loco plane deletam neque facile intellegi posse Roehlii errorem dicit.
IV. saeculi.

716 Spartae in museo 778. Stela sepulcralis marmoris cani, aëtomate et acroteriis ornata, infra fracta, a. 0,60, l. 0,30—0,32, cr. 0,05. Ed. Tod *Cat.* Exscripsi. Α Θ Σ Φ Ω

Αἰσχίνας | Φίλωνος | Θηβαῖος.

Vs. 3 Θ Η Ν sic. IV. saec.

717 Spartae in museo n. 257 + 294. Tabula e marmore subcaeruleo fabricata, aëtomate instructa, in partes contiguas duas fracta, infra mutila; a. 0,65, l. 0,46, cr. 0,013. Pulchro opere anaglypho repraesentatur vir sedens. Edd. Furtwängler *Ath. Mitt.* III 1878, 298 adn., qui intellexit partem superiorem, quae continet titulum, cohaesisse cum anaglypho, quod describunt Dressel et Milchhöfer ibid. II 1877, 415, 252, Wace *Cat.* p. 159, ubi imago expressa est. Exscripsit Prott.

Π Α Ρ Α Χ Α Ι Ρ Ε — Πάρα χαῖρε.

'*Gehört sicher noch dem dritten Jahrhundert an*' Furtw.; 'mihi quidem lapis scripturae indicio adsignari vel saeculo quarto (?) visus est' (Fraenkel). 'Πάρας ὡς Αἴχας; hypocoristica Ionum in ᾶς huc non pertinent' Wil., cf. Herodian. I 56 sqq.

718 Spartae in museo n. 265. Lapis marmoreus, supra fractus, ad sinistram servatus, infra et ut videtur etiam ad dextram decisus. Edd. Roehl *Ath. Mitt.* I 1876, 234, 7 (*SGDI* 3034), Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Χ Α Ι Ρ Ι Σ	Χαῖρις
Θ Ε Γ Ε Ι Τ Ο Υ	Θεγείτου
Μ Ε Γ Α Ρ Ϝ Υ Σ	Μεγαρεύς.

IV. a. Chr. n. saeculi. Vs. 2 ι postea a lapicida insertum.

719 Fragmentum marmoris caerulei, insertum muro domus, quam possidet Νικόλαος Μανωσάκης prope museum; a dextra et infra margo antiquus, a. 0,015, l. 0,42 cr. 0,20; litterae a. 0,035 quarto a. Chr. n. saeculo tribuit Prott, qui adnotavit in eiusdem domus fenestra nonnullos similes lapides inaedificatos esse, quos ad eundem titulum pertinere suspiceris. Exscripsit Prott.

Ε Γ Ε Α Τ Α Σ *vac.*	[- - - Τ]εγεάτας.

Infra alia manu recentiore aetate incisum est Α Σ.

CARMINA.

720 Lapis marmoreus a. 0,217, a sinistra fractus, alias fere incolumis, l. adhuc 0,19, cr. 0,125. Inventus Spartae, unde Roß eum Athenas in museum transportandum curavit, ubi nunc servatur. Edd. Roß *Intelligenzblatt d. allg. Literaturztg.* 1837, 393, 48 = *Arch. Aufs.* I 7, Rhangabé *Ant. Hell.* 316, Le Bas-Foucart *Voy.* II 160 et tab. II n. 1 (Neubauer Hermes X 1875, 153 sq., Roehl IGA 54 ectypis collatis, Imag.[3] 98, 5, Kaibel Epigr. 472, Cauer Delectus[2] 4, Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 22, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 7, Roberts *Introd.* 248, E. Hoffmann Syll. 62, Meister *SGDI* 4402). Cf. Kirchhoff *SB. Berl. Akad.* 1887, 989. Exscripsit Prott. Roehlii exemplar expressi. *Ect.*

[1][Γ]λαυκάτ[ια με] [2]μνᾶμα [3]Κάλας [4][ἔθετ' Ἀν]θίδα *h*υι[5]ύς. Παι[- - ἐπόε*he*].

Var. lect. Vs. 1 extrem. et vs. 3 extrem. Le Bas exhibet Ι. Neubauer supplevit. 'Artificem nominari non credo.' Wil.

721 Spartae in museo 625. Tabula marmoris albi fracta supra et ad dextram, a. 0,27, l. 0,17, cr. 0,08; infra videtur incolumis esse. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott. *Ect.*

Ι Α Ι Ν Ι	
Τ///Ε Δ Α	- - - - - - - - -ι καὶ
Α Ϙ Ο Λ Α	τε δα- - - - - - - -
Β Ε Λ Ο Ν	- - - - - - - - - ἄνδρα
Ι Α Θ Ϲ	*h*ελὼν (vel *h*ελον[τ]- - - -]
Ε Ρ Τ Α Ι	[- - - - - - -ο]ρθαι·
Ι Α Ϙ//Γ Α	Ἑρταῖ[ος δὲ πάτραν],
vac.	[ὤλετο δ' ἐν Ταν]άγραι.

Var. lect. Todii: vs. 4 extr. Μ, vs. 5 ΟΘ, vs. 7 ΑΙΡΑΙ. An vs. 1 ut 2 a sinistra ad dextram exaratus est? ‖ 5 extrem. Ο exscripsit Prott. 'Dubium; hastam video, sed ea quoque haud scio, an sit genuina'. Hiller. ‖ 7 Cum spatium post versum relictum sit vacuum, Τανάγραι censendum fuisse ultimum vocabulum carminis (Fraenkel).

Vix dubitabis de nomine urbis quod supplevi in versu ultimo atque certum duxeris nos tenere epitaphium viri occisi in pugna ad Tanagram 457 a. Chr. n. commissa. 'Ἑρταῖοι Cretes sunt' Hiller, qui cetera supplevit.

722 In columna infra fracta; olim in vico Schiaonsio (Bekker loco 'Schaosae' legit Fehassae, quod nomen expressit Boeckh) prope Slavochorium. Exscripsit unus Fourmont cod. 855 fol. 80 et 210 verso; cf. cod. 571 *B* p. 225 (CIG 15 [Roehl IGA 65, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 11, Meister *SGDI* 4412]); cf. Kirchhoff *SB. Berl. Akad.* 1887, 900.

. . . Α Ν Τ Ο Υ Ϝ Ε Ϝ Ρ Ο Ϝ Ϝ Υ Ο
. . Ͻ Α Μ Α Ν Ο Ο Ι Τ Ι Λ Ϝ Γ Ο
. . Ͻ Ξ Ϝ Θ Ϝ Κ Ϝ Μ Ϝ Υ Ϝ Ρ Λ . Ι Τ Ι Μ
Ρ Ϝ Ε Ο Ϝ Α Ξ Α Ρ Κ Α Λ Ο Ν
. Ο Ε ⸌ . . Λ Λ Λ Κ Α Θ Α Ι Ρ Ο Ν
. . \ ι Ρ Ο Υ Ι - Ρ Ο Φ Ο Ρ Ο Μ Κ
Λ Ν Ϥ Α Ε Ϻ Λ Λ Ϲ Υ Ι Υ Ο

- - - -άντου ἔδε ῥοὲ εὔο - -
- - - -θᾶμα νοῶι· τί λέγω;
- - - ὅς ἔθεκε μὲ χήραν
τιμ[4]- - - λέδοϝας ἄρκαλον
- - - Οε⸌. [ἀ]λλὰ καθαίρον
- - - -\ιρου . . ροφόρο[ν] κ-
- - - αν φαεν Λ Λ- -

Superesse ex carmine intellexerat iam Boeckhius. Vs. 1 suppl. Hermann. ‖ 3 ἔθηκε μὲ χήραν Godofredi Hermanni amicus interpretatus est primus (*über Boeckhs Behdlg. d. griech. Inschr.* 54 = opusc. VII 186, cf. Boeckh CIG I p. 882). ‖ 7 φαεννά?

'Nihili omnia, praeter quae Hermanni amicus legit.' Wil.

723 Spartae in museo n. 417. Marmor caeruleum quadrangulum, fractum ad sinistram et in parte postica; a. 0,21, l. 0,47, cr. 0,31. Edd. Roehl *Ath. Mitt.* I 1876, 233, 6 (Kaibel Epigr. Graeca p. 527, 471 *a*, E. Hoffmann Syll. 177), Tod *Cat.* *Ect.*

Ο Υ Ε Ι Λ Ε Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ο Σ
Ν Ο Δ Ο Ι Σ Ο Λ Ο Μ Α Ν
Ρ Ι Σ Δ Ε Μ Ο Ι Ε Σ Τ Ι Ν Ο Ρ Ε Ι Ο Ι
Ι Γ Ι Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ι Σ//////////////////

– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ου εἷλε Κόρινθος
[– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ἐν συ]νόδοις ὀλόμαν
[– ⏑⏑ – ⏑⏑ – πατ]ρὶς δέ μοί ἐστιν Ὀρειοί
[– ⏑⏑ – ⏑⏑ – τοῖς ἐπ]ιγινομένοις.

Scriptura adscribenda tertii a. Chr. n. saeculi parti priori; quarti saeculi dimidio alteri tribuit Roehl. Supplementorum satis habui reddere indubia; valde incerta addunt Roehl et Kaibel. Vs. 3 Ὀρειοὶ vix non esse potest urbs Laconica Ὀρειᾶται, quod priscum fuisse Βρασιᾶται nomen refert Pausanias III 24, 4: praelatum est urbis nomen antiquum, cum Βρασιαὶ minus commodum esset ad metrum. In versu quarto conspicua est rasura. 'Occubuit cum Areo rege.' Wil.

724 Basis inventa Spartae iuxta theatrum orientem versus, ad sinistram viae quae Sparta Tripolim fert. Litterae tertii exeuntis vel secundi saeculi. Edd. Tsuntas Ἐφ. ἀρχ. 1892, 21 sqq., 5 (Meister *SGDI* 4438).

Τ Ο Ν Δ Ε Π Ο Τ Ε Σ Π Α Ρ Τ Α Β Ο Τ Ρ Ι Χ Ο Ν Ξ Ε Ν Ε Π Ο Λ Λ Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ν
Α Ν Δ Ρ Ω Ν Α Ι Χ Μ Α Τ Α Ν Ε Τ Ρ Ε Φ Ε Ν Α Γ Ε Μ Ο Ν Α
Κ Υ Δ Α Ι Ν Ο Ν Τ Α Ρ Ε Τ Α Ν Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν Ο Σ ^ Ν Π Ο Τ Ε Τ Ι Μ Α
Α Λ Κ Α Ι Σ Ε Λ Λ Α Ν Ω Ν Ε Ξ Ο Χ Α Ρ Υ Ο Μ Ε Ν Ο Σ
Ν Υ Ν Δ Ε Ν Ι Ν Α Ρ Κ Α Δ Ι Α Σ Α Π Ο Π Α Τ Ρ Ι Δ Ο Σ Ω Δ Ε Θ Α Ν Ο Ν Τ Α
Κ Ο Υ Ρ Ι Δ Ι Α Τ Ι Μ Ω Τ Υ Μ Β Ω Ι Ε Κ Ρ Υ Ψ Ε Α Λ Ο Χ Ο Σ

Τόνδε ποτὲ Σπάρτα Βότριχον, ξένε, πολλὸν ἄριστον
ἀνδρῶν αἰχματᾶν ἔτρεφεν ἁγεμόνα
κυδαίνοντ' ἀρετὰν Λακεδαίμονος, ἅ̣ν ποτ' ἐτίμα
ἀλκαῖς Ἑλλάνων ἔξοχα ῥυόμενος.
νῦν δέ νιν Ἀρκαδίας ἀπὸ πατρίδος ὧδε θανόντα
κουριδία Τιμὼ τύμβωι ἔκρυψε ἄλοχος.

'Botrichus Arcas dux mercennariorum, cum Spartam virtute excellens inter Graecos (i. e. mercennarios peregrinos) defendisset, ibi consenuit et mortuus est. Militaverit sub tyrannis.' Wil.

725 Spartae in museo n. 524. Tabula marmorea infra mutila, in partes contiguas duas fracta. A. 0,66, l. 0,25—0,26, cr. 0,04. In litteris residua pulchri coloris rubri. Ed. Tod *Cat.*; cf. ibid. p. V. Exscripsit Prott.

Χ Α Ι Ρ Ε Ϡ
Τ Ι Α Ν Ε Κ Β Η Σ
Ο Λ Ε Ω Ν Ο Ε Ν
Χ Α Ρ Ι Τ Ε Σ Σ Ι Τ Ε
Λ Ε Ι Ο Σ Υ Μ Ν Ε Ι
Τ Α Ι Π Α Σ Ι Ν Π Α Σ Ι
Φ Ι Λ Ο Σ Γ Α Ρ Ε Φ Υ
Ε Τ Ω Ν Ι Δ

[1] Χαῖρε [2][Ῥ]ιανὲ Κ[ρ]ὴς [3]Ὀλεῶν· ὁ ἐν [4]χαρίτεσσι τέ[5]λειος ὑμνεῖ[6]ται πᾶσιν, πᾶσι [7]φίλος γὰρ ἔφυ. [8]ἐτῶν ιδ'.

Var. lect. Vs. 2 init. Τ in lapide. || 2. 3 ΕΚΒΗΣΟΛΕΩΝ Prott, Tod. Ὀλεοὶ scriptum fuerit pro Ὀρεοί (cf. 723 et Lysias 14, 26), ut in titulo Laconico n. 802 Ἐρπὶς est pro Ἐλπίς, n. 814 Πελσῶν pro Περσῶν. Legebat Hiller apud Marcum Tod vs. 1 Χαῖρε Τιανέ, Κ[ρ]ὴς ὅδ̣' ἐὼν κτλ., laudante Wilamowitzio, qui quidem Τιανὲ in Ῥιανὲ mutabat. Nomen humanum Τιανὸς legere sibi visus erat Mionnet in nummo, quem Creticum esse iudicabat (Suppl. IV 317, 141). At docuit me Svoronus nomen pertinere ad Bithyniae urbem Tium (cf. *Brit. Mus. cat. coins* Ponti et Bithyn. 203, 1. 2: ΤΙΑΝΟΣ rev. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ).

726 In epistylio iuxta templum Lycurgi. Exscripsit Fourmont fol. 115 et p. 164 verso, cf. fol. 34, ubi nonnulla desunt (CIG 1488 [Kaibel Epigr. Gr. 474]).

ΜΗΤΡΟϹΚΑΙΘΥΓΑΤΡΟϹΠΑΙΔΟϹΤΕΤΙΤΥΜΒΟϹΟΛΕΙΜΙ ❦ ΟΙΛΑΧΟΝΩΚΙϹΤΗΝΑΤΡΑΠΟΝΕΙϹΑΙΔΗΝ ❦ ΩΝΟΜΕΝΕΝΚΟΥΡΟΥ...
ϹΙΝΑΛΕΞΑΝΩΡΕΚΑΛΕΙΤΟ ❦ ΗΔΥΓΙΕΙΑΓΑΜΟΥΠΡΟϹΘΕΝΑΠΟΦΘΙΜΕΝΗ ❦ ΑΡΡΕΝΙΔΗΙΘΕΩΠΑΙΔΕΙΗΝΩΠΑϹΕΜΟΥϹΑ ❦ ΗΝΑΙΔΗϹΦΘΟ...
ΝΕΡΟϹΝΟϹΦΙϹΕΝΑΥΞΟΜΕΝΟΥ ❦ ΚΑΙΜΗΤΗΡΜΕΝΕΧΕΙΠΑΙΔΑϹΔΥΟΤΡΙϹϹΑΔΕΠΕΝΘΗ ❦ ΝΥΝΚΛΑΙΕΙΓΑΜΕΤΗϹΑΜΜΙΓΑΚΑΙΓΕΝΕΤΗ....

Μητρὸς καὶ θυγατρὸς παιδός τ' ἔτι τύμβος ὅδ̣' εἰμί,
οἳ λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Ἀίδην.
ὧν ὁ μὲν ἐν κούρο[ι]σιν Ἀλεξάνωρ ἐκαλεῖτο,
ἡ δ' Ὑγίεια, γάμου πρόσθεν ἀποφθιμένη·
ἄρρενι δ' ἠιθέῳ παιδείην ὤπασε Μοῦσα,
ἣν Ἀίδης φθονερὸς νόσφισεν α̣ὐξομένου.
καὶ μήτηρ μὲν ἔχει παῖδας δύο, τρισσὰ δὲ πένθη
νῦν κλαίει γαμέτης ἄμμιγα καὶ γενέτη̣[ς].

'Epigramma elegantissimum II. fere saeculi' (Kaibel).

727 Tabula sepulcralis, a sinistra incolumis, a. 0,41, l. 0,50, muro interno domus Κ. Π. Στασινοπούλου inserta; litterae a. 0,02. Edd. Conze et Michaelis *Ann.* 1861, 47, melius Le Bas-Foucart ex ectypo *Voy.* II p. 511, 211*c* (Kaibel Epigr. Gr. 542). Exscripsi.

Ι Ι Ọ Λ̣ Β Ι Η Ϲ Γ Ε Π /
Κ Α Λ Λ Ι Ϲ Τ Ο Ν Ι Κ Η Ε Ν Β Ρ Ο Τ Ϲ
Ε Π Ε Ι Δ Ε Μ Ο Ι Ρ Ε Κ Λ Ω Ϲ Ε Ν Ϲ
Λ Α Χ Ε Ι Ν Δ Ε Μ Ι Κ Ρ Ο Ν Τ Η Ϲ Δ Ε
Μ Η Τ Ι Ϲ Γ Ε Ϲ Ω Μ Α Ϲ Ω Μ Α Τ Ϲ
Κ Ε Ι Ϲ Θ Α Ι Ε Α Ϲ Η Μ Ο Υ Ν Ο Ϲ Ε Ϲ
Π Α Ν Τ Ω Ν Α Ρ Ω Γ Ο Ϲ Τ Ω Ν
Ω Ϲ Ν Υ Ν Ε Μ Ο Ι Γ Ε Τ Η Ϲ Ι Ϲ Α Γ Ϲ
Ε Κ Χ Θ Ρ Ω Ν Π Ο Τ Ε Ι Τ Ι Ϲ Ε Π̣
Τ Ο Υ Δ Ι Ι Κ Ε Ρ Α Υ Ν Ω Ϲ Ε Ι Ε Ν
Ε Π Ε Γ Γ Ε Λ Ω̣ Ν̣ Ο̣ Π Ω Ϲ

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ ὀ̣λ̣βίης γε πα̣[τρίδος]
Καλλιστονίκη ἐν βροτο[ῖς κεκλημένη·]
ἐπεὶ δὲ μοῖρ' ἔκλωσεν ἐ̣[κλιπεῖν βίον],
λαχεῖν δὲ μικρὸν τῆσδε [τῆς γαίας μέρος],
μήτις γε σῶμα σώματο̣[ς τοὐμοῦ πέλας]
κεῖσθαι ἐάσῃ̣· μοῦνός ἐσ[τ' ἐν οὐρανῷ̣]
πάντων ἀρωγὸς τῶν [θανόντων Ζεὺς πατήρ]·
ὡς νῦν ἔμοιγε τῆς Ἰσαγό̣[ρου κόρης]
ἐκχθρῶν ποτ' εἴ τις ἐπ̣[ιγελῶν ἁβρύνεται],
τοῦ δὴ̣ κεραυνώσειεν [ἔχθιστον δέμας]
ἐπεγγελῶ̣ν̣, ὅ̣πως [ἐμοὶ κεῖνός ποτε].

Var. lect. Vs. 1 omiserunt editores priores. || 3 extr. Ε Foucart. || 5 extr. ΤΟϹ idem. || 9 init. ΕΧΘΡ idem, ΕΚΧ Conze-Michaelis, ego.

Callistonice, Isagorae f., defuncta loquitur. Vs. 1 suppl. || 2 Foucart; titulum christianum esse ipse idem negavit *Rev. crit. n. s.* VII 1879, 29. Cetera praeter vs. 6—8 restituit Kaibel, qui cum vs. 8 suppl. ἰσαγγέλου, quod lapide ipso refutatur, titulum esse christianum suspicabatur. 'An fuit Ἰσαγό[ρου κόρης] turbatis numeris?' Wil., qui vs. 6—8 suppl.

728 Spartae in museo n. 268. Stela marmoris caerulei, a dextra laesa, a. 0,32, l. 0,23, cr. 0,045. Edd. Mézières *Arch. des miss. scient.* III 1854, 401 (Le Bas-Foucart *Expl.* II 211*d*, Kaibel Epigr. Gr. 475), Kumanudes Ἀθήναιον III 1874, 484, 1, Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel. *Ect.*

ΤΡΩΙΛΕΧΑΙΡΕΚΑ
ΜΩΝΠΟΛΛΗΝΑΤΡΟΠΟΝΧΘΟΝΑΝ
ΑΝΔΡΩΝΚΑΙΠΟΝΤΟΥϹΠΕΥϹΑϹ
ϹΥΝΕΧΗϹΥΧΝΑΚΥΜΑΤΑΠΛΕΥϹΑΙΝ
ΩϹΙΝΑϹΟΙΤΙΤΥΧΗΔΩΗΚΑΛΟΝ
ΕΞΑΠΙΝΗϹΤΙΟΥΚΕΛΑΒΕϹΧΑ
ΡΙΝΕΚΚΑΜΑΤΩΝϹΩΝΟΥΔΕ
ϹΕΓΑΙΑϹΗΚΑΤΕΧΕΙϹΠΑΡΤΗ
ΠΟΛΥΦΙΛΤΑΤΟϹΑΛΛΑΚΟΡΩΝΗ
ΓΗϹΕΚΡΑΤΕΙΤΥΜΒΟΙϹΤΟΠΕ
ΠΡΩΜΕΝΟΝΟΥΠΡΟΦΥΓΟΝ
ΤΑΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΜΟΝΟΥϹ
ΖΗϹΑΝΤΑΧΡΟΝΟΥϹΕΝΙ
ΑΥΤΩΝ

[1]Τρωΐλε χαῖρε· κα[2]μὼν πολλὴν ἄτροπον χθόν' ἀν' [3]ἀνδρῶν
καὶ πόντου σπεύσας [4]συνεχῆ συχνὰ κύματα πλεῦσαι[ν],
[5]ὡς ἵνα σοί τι Τύχη δώη καλὸν [6]ἐξαπίνης τι,
οὐκ ἔλαβες χά[7]ριν ἐκ καμάτων σῶν, οὐδέ [8]σε γαῖα
σὴ κατέχει Σπάρτη [9]πολὺ φίλτατος, ἀλλὰ Κορώνη
[10]γῆ σε κρατεῖ τύμβοις, τὸ πε[11]πρωμένον οὐ προφυγόν[12]τα,
τεσσαράκοντα μόνους [13]ζήσαντα χρόνους ἐνὶ[14]αυτῶν.

729 Magulae in ecclesia S. Virginis exscripsit Fourmont fol. 107 (CIG 1480 [Kaibel Epigr. Gr. 477]).

- - - - ΛΑΙϹΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟ - - -
- - - - ΚΑΙΚΛΕΟϹΑΜΠΕΛΙ - - -
- - - - ΡΑΧΥΛΙΨΑΝΟΝΟΥΜ - - -
- - ΥΔΩΡΟΝΕΛΕΥΘΕΡΙΙΚ
- -ΛΙΚΟϹϹΤΟ·ΟϹΩΠΑϹϹΔΗΜΙΙ
- -ΚΡΟΠΟΛΙΙΥΝΙΙ
ΥΝΟΝΥ· ΜΙΙ Υ ΞΙ ΔΗΛΟϹ
ΑΡΤΗΡΙ - - - - - ΙΝΙ' . . . ΩϹ

– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ \]αις Λακεδαίμονο[ς – ⏓]
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – καὶ κλέος Ἀμπελί[ου]
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – β]ραχὺ λίψανον, οὐ μ[έγα σᾶμα]
[– ⏑⏑ – ⏑⏑ ο]ὐ δῶρον ἐλευθερί[ης]
[– ⏑⏑ – ⏑⏑ Ἀργο]λικὸς στό[λ]ος· ὥπασε δ' ἁμῖν
[δᾶμος ὑπ' αἰπεινᾷ ἀ]κροπόλη[ι τάφον]·
- - - -ΥΝΟΝΥ- - - - -ΔΗΛΟϹ
[– ⏑⏑ – Σπ]άρτη ρ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ως.

Ex vetere lapide epigramma transcriptum esse videbatur Kaibelio (cf. infra 1190). Suppl. Kaibel, vs. 2 Hiller. || 5 [Ἀργο]λικὸς Boeckh. || 8 Wil. 'Videtur cum classe contra Persas (v. n. 816 sqq.) profectus esse ut servus, deinde propter merita sua libertate donatus rediisse.' Hiller.

730 Stela marmoris cani, infra fracta, a. 0,47, l. 0,24, cr. 0,06. Nunc Athenis in museo (inv. soc. arch. n. 1637). Edd. Kirchhoff ex U. Koehleri apographo *Hermes* IV 1869, 425, deinde ex suis apographis adhibito ectypo Le Bas-Foucart *Voy.* II p. 510, 211*a*, Kaibel Epigr. Gr. 473. Contulit Premerstein. *Ect.*

ΠΑϹΗΚΟϹΜΗΘΕΙϹ
ΑΡΕΤΗΤΕΙΤΑΝΙΕΔΕΙΕ
ΕΓΓΟΝΕΠΑΙΩΝΟϹΝΗϹ
ϹΟΝΕΧΕΙϹΜΑΚΑΡΩΝ
ΟϹϹΤΕΑΔΕΙΕΡΑϹΕΙΟ
ΠΕΡΙΚΛΥΤΟϹΑΜΦΙΒΕ
ΒΗΚΕΝ
ΦΟΙΒΟϹΕΠΗΙΘΕΟΙϹ
ΤΕΙΜΙΑΠΑΝΤΑΝΕΜΩΝ
ΟΦΡΥΑΚΙΝΘΩΜΕΝ
ΓΟΥΝΟϹΠΕΡΙΒΩ
ΤΟϹΑΜΥΚΛΗϹ
ϹΟΙΔΕΛΥΚΑΟΝΙΗ
ΕΝΔΙΟΝΗΠΙΤΑΝΗ
ΠΑϹΙΝΙΗΤΟΡΙΗϹΑΤΕ
ΜΗϹΕΛΛΗϹΙΝΑΜΥ
ΝΩΝ
ΥΩΕΠΑΡΚΕϹΑΙΟ
ΝΟΝϹ
Ο

[1]Πάσῃ κοσμηθεὶς [2]ἀρετῇ, Τειτάνιε δεῖε,
[3]ἔγγονε Παίωνος, νᾶς[4]σον ἔχεις μακάρων,
[5]ὄσστεα δ' εἱερὰ σεῖο [6]περίκλυτος ἀμφιβέ[7]βηκεν
[8]Φοῖβος, ἐπ' ἠιθέοις [9]τείμια πάντα νέμων,
[10]ὄφρ' Ὑακίνθῳ μὲν [11]γοῦνος περίβω[12]τος Ἀμύκλης,
[13]σοὶ δὲ Λυκαονίη [14]ἔνδιον ᾖ Πιτάνη.
[15]Πᾶσιν ἰητορίης ἀπ' ἐ[16]μᾶς Ἕλλησιν ἀμύ[17]νων
[18]ὑῷ ἐπαρκέσ(σ)αι, ὅ[ς μό][19]νον ο[ὐ δυνάμην]
[20]ο- - - - - - - - - - - - - - -

Aetati Luciani tribuit Kirchhoff.

Supplevit Kirchhoffius. Habes carmen sepulcrale Titanii cuiusdam, qui admodum adolescens mortem obiit; pater eius, qui medici artem exercebat, carmine altero, quod filium servare non potuit, queritur. Vs. 13. 14 'Pitana, cur Lycaonia dicatur, ignoramus; videtur filia Lycaonis fuisse'. Wil. 'Pitanam antiquissimam pelasgicam dicere volebat poëta.' Hiller.

731 Parva basis marmoris communis, a. 0,14, l. 0,45, cr. 0,40; in latere superiore foramen, cui aliquid inserebatur. Inventa Spartae ὁδὸς Ἀγ. Νίκωνος ἀριθμὸς 24. Exscripsi.

ΜΗΘΑΥΜΑΖΕ∪ΔΕΙΤΑ
ΤΙΝΟΣΤΑΦΟΣΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΙΜΑΙΠΑΣΙΚΛΕΟΥΣ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΥΔΕΥΙΟΝ

[1]Μὴ θαύμαζε ὁδεῖτα, [2]τίνος τάφος ἐνθάδε [3]κεῖμαι·
(εἰμὶ δὲ) Πασικλέους, [4]Λυσιμάχου δὲ υἱό[ς].

732 Spartae in museo n. 395 + 548. Marmor in duas partes fractum, a. 0,13, l. 0,75, cr. 0,44; n. 395 a sinistra, n. 548 a dextra mutilus. Titulus 395 litteris maioribus ab eadem manu scriptus. Edd. n. 548 Martha *Bull. Hell.* III 1879, 197, 7, utrumque Tod *Cat.* Fragmenta coniungenda esse Prott demum intellexit. Litteras nunc evanidas lineis subductis distinxi. *Ect.*

395
ΗΦΟΡΕ
ΕΕΤΗΒΙ
-ΚΗΜΔ

548
ΤΡΕΙϹΔΕΚΑΔΑϹΖΗϹΑϹΑΕΤΕΩΝϹΥΝΠΕΝΤΕ
ΠΑΡΔΑΛΙϹΗΛΘΑΘΟΩϹΕΙϹΑΙΔΑΟΔΟΜΟ
ΕϹΘΛΟΝΑΠΟΠΡΟΛΙΠΟΥϹΑΦΙΛΟΝϹΩΤΗΡΙΧΟ
ΚΑΙΠΑΙΔΑϹΔΟΙΟΥϹΑΡΕΝΑϹΗΔΕΚΟΡΗΝ

n. 395 [Νικ]ηφόρε
[χαῖρ]ε ἔτη βι-
[ώσας] κ', ἡμ(έρας) δ'.

n. 548 Τρεῖς δεκάδας ζήσασα ἐτέων σὺν πέντ' ἐ[νιαυτοῖς]
Παρδαλὶς ἦλθα θοῶς εἰς Ἀίδαο δόμο[υς],
ἐσθλὸν ἀποπρολιποῦσα φίλον Σωτήριχο[ν ἄνδρα]
καὶ παῖδας δοιοὺς ἄρ(ρ)ενας ἠδὲ κόρην.

Suppl. Fraenkel, Wil. Manifesto Σωτήριχος sepelivit uxorem Pardalim, quae mater erat puerorum duorum et puellae unius. Quorum alter filius, cui nomen Nicephorus, non multo post matrem mortem obiit.

733 Spartae in museo n. 382. Tabula marmorea a. 0,63, l. 0,315, cr. 0,03. Reperta est anno 1861 iuxta domum, quam tum possidebat Θ. Ἀθανασογιάννης. prope sepulcra duo ex lateribus coctis constructa. Litterae pessimae procerae. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II p. 510, 211*b*, cf. *Expl.* p. 145, Komnenos Ἀθήναιον II 1873, 76 (Kaibel Epigr. Gr. 476), Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

ΦΑΥϹΤΕΧΑΙΡΕΖΗϹΑϹ· ΕΤΗ· Μ//
ΑΓΝΗΜΕΝΜΗΤΗΡΜΕΛΟΧΕΥϹΑ
ΤΟΠΑΙϹΕΤΙΚΕΔΝΗ'ΠΡΩΤΑϹ
ΩΔΕΙΝΑϹΡΗΞΑΜΕΝΑΛΑΓΟΝΩΝ//
ΦΑΥϹΤΟΝΔΩΝΟΜΑϹΕΝΜΕΠΑ
ΤΗΡΙΔΙΗϹΑΠΟΜΗΤΡΟϹ'ΓΙΝΑΤΟ
ΔΗΙΘΕΟΥϹΤΗΛΥΓΕΤΗΝΤΕΚΟΡΗΝ
ΠΕΝΘΟϹΔΟΥΤΙΕΚΩΝΚΑΙΛΥΠΗΝ
ΔΩΚΑΤΕΚΟΥϹΗ'ΜΟΙΡΑΓΑΡΟΥΔΕ
ΓΟΝΗΝΟΥΛΟΜΕΝΗΠΟΡΕΜΟΙ·
ΛΛΑΜΕΝΗΛΕΙΩϹΤΡΙϹϹΩΝΗΡ
ΠΑΞΕΝΑΔΕΛΦΩΝ'ΜΗΤΡΟϹΤΕ
ΓΛΥΚΕΡΗϹΚΟΥΡΙΔΙΗϹΤΑΛΟΧΟΥ

1Φαῦστε, χαῖρε, ζήσας ἔτη μ'.

2Ἅγνη μὲν μήτηρ με λοχεύσα3το παῖς ἔτι κεδνή,
πρώτας 4ὠδεῖνας ῥηξαμένα λαγόνων·
5Φαῦστον δ' ὠνόμασέν με πα6τὴρ ἰδίης ἀπὸ μητρός,
γίνατο 7δ' ἠϊθέους τηλυγέτην τε κόρην.
8πένθος δ' οὔτι ἑκὼν καὶ λύπην 9δῶκα τεκούσῃ·
μοῖρα γὰρ οὐδὲ 10γονὴν οὐλομένη πόρε μοι,
11ἀλλά με νηλειῶς τρισσῶν ἥρ12παξεν ἀδελφῶν
μητρός τε 13γλυκερῆς κουριδίης τ' ἀλόχου.

Vs. 4. Fausta audiebat mortui avia.

734 Spartae in museo n. 383. Stela marmorea ornata acroteriis et aëtomate, in quo rosa; a. 0,62, l. 0,40, cr. 0,05. Scriptura admodum diligenter exarata partim posita est in lineis subductis. partim in mediis versuum intervallis lineae sunt insculptae. Edd. Kumanudes Ἀθήν. III 1874, 484, 2 litteris minusculis (Kaibel Epigr. Gr. p. XIII 474*a*), Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel. *Ect.*

ΘΡΕΠΤΟϹΟΤΑΙϹΜΟΥϹΑΙϹΑΡΕϹΑϹΟΝ
ΕΠΗΝΕϹΕΝΕΛΛΑϹ'ΚΑΙΠΕΡΙΦΡΩΝΑϹΙΗ
ΚΑΙΝΟΕΡΟΙΒΑϹΙΛΕΙϹ'ΟΥΚΕΤΙΤΑΙϹ
ΘΥΜΕΛΑΙϹΤΑΙϹΕΥϹΤΕΦΑΝΟΙϹΠΑΡΕΔΡΕΥΩ'
ΤΕΡΠΝΑΜΕΛΗΚΕΛΑΔΩΝΤΟΙϹΛΙΓΥΡΟΙϹΙ
ΧΟΡΟΙϹ'ΟΥΔΕϹΥΝΕΥΝΟΝΟΡΩΦΙΛΟ
ϹΥΝΓΑΜΟΝΟΥΔΕΤΑΤΕΚΝΑ'ΚΕΙΜΑΙ
ΤΟΥΤΟΝΕΧΩΝΟΙΚΟΝΥΠΑΙΔΙΟΝ
ΠΑΡΟΔΕΙΤΑΧΑΙΡΕ

1Θρέπτος ὁ ταῖς Μούσαις ἀρέσας, ὃν 2ἐπῄνεσεν Ἑλλὰς
καὶ περίφρων Ἀσίη 3καὶ νοεροὶ βασιλεῖς,
οὐκέτι ταῖς 4θυμέλαις ταῖς εὐστεφάνοις παρεδρεύω
5τερπνὰ μέλη κελαδῶν τοῖς λιγυροῖσι 6χοροῖς,
οὐδὲ σύνευνον ὁρῶ φιλο7σύνγαμον οὐδὲ τὰ τέκνα·
κεῖμαι 8τοῦτον ἔχων οἶκον ὑπ' ἀΐδιον.

9Παροδεῖτα χαῖρε.

Quod Kaibel βασιλεῖς vs. 2 referri posse ait ad M. Aurelium et L. Verum, litteraturae indoles non obstat, sed non opus est intelligere imperatores simul regnantes. Vs. 5 ὁρῶ[ν] Kaibel contra lapidem; idem vs. 6 ὑπαίδιον.

735 In vicinia urbis Spartae; exscripsit anno 1860 Michaelis. cuius ex diario sumpsimus. Margo superior servatus esse videtur; nec a dextra quidquam deesse videtur.

ΛΟΝΕΚΔΑΜ ΠΑΝΤΑ	- - - - πάντα
\ΡΠΑΞΑΝΤΕϹ ΕΕΗΖ	- - - ἁρπάξαντες
ϽΡΟΝΙΤΟΛΜ Η	[- - - ἄ]φρονι τόλμῃ
Δ ΕϹΤΗϹΑΝΕΜΗ	- - - δ' ἔστησαν ἐμή
-ΟΙϹϹΗ ΜΑ	- - - - τοῖς σῆμα

Vs. 1 ΔΑΙΛ?ΠΑ Michaelis dubitanter adnotavit. || 3 correxit Wil.

736 Magulae in ecclesia S. Athanasii; Fourmont p. 10 verso (CIG 1509).

ΧΑΙΡΕ	- - χαῖρε.
ΚϹΝΟ	- ⏑ κενὸ[ς τάφος - ⏓]
ΕΤΕΘΕΙΚΑ	- ⏑ τέθεικα ⏑ - ⏓
\ΕΔΩΚΑΛ	- ⏑ ἔδωκα ⏑ - ⏓
Α ΤΟΠΝ	- - - - - -
ΟΔΕϹΩΜΗ	[- τ]ὸ δὲ σῶμ' η -
ΟΥΤΟΙϹ -	[τ]ούτοις
-ΡΑΜΠϹ	- - - - - -

737 Stela aëtomate et acroteriis ornata. Ex schedis Fourmontii fol. 220 verso edidit Boeckh CIG 1530 in titulis Tegeaticis, cf. quae ad n. 1 exposui.

ΟΧΡΛ	- - - - - - - -
ΙΙΟ/	- - - - - - - -
ΙΑΕΤΩ	- - - - - - - -
ΗʒΑΙΤΙΟ	- - - - - - - -
-ΖИϹΑΒΙΟΝ	- ⏑ ἔζησα βίον ⏑⏑ - ⏑
ΗΑ\ΝΟΝΚ	- - - - - - - -
\ΟΝΗϹΚΟV	- θνήσκου[σα] ⏑ - ⏑
ΛϹΤΕΡΓΩΝ	α στέργων
ΟΝΗΠΕΙΟ	- - - - - - - -
Α ΔΔ ΡΖ	- - - - - - - -
ΙΑΧΑΙΡΕ	χαῖρε vel χαίρε[τε]
ΚΛΙϹΕΟΓΝ	- - - - - - - -

'Fragmentum epitaphii.' Boeckh. Vs. 12 Κλ(αύδιος) Θεόγν[ωτος] vel simile nomen.

738 Tabula lapidis calcarii, undique mutila; inventa iuxta vicum Godenam, nunc in domo Ἰωάννη Παβλέρου custoditur. Exscripsit F. Bölte, cuius benignitati apographum debeo.

ΙΟΙ Ι
ΟϹΩΠΑΙΑΛ
ΑΜΩΝΟΤϹΠΙ
ΕΙΝΙΔΙΩΔ
Α ϹΥΦΟΙΒΕΖ
ϽΡΟΤΕΡΗ///
ΩΝ

Carmen sepulcrale esse agnovit Wil.: 2[ν]όσω παιᾶ[ν - 3θαλ]άμων ὅτε π[4- - - ειν ἰδίω δ[5- ἀλλ]ὰ σὺ, Φοῖβε, δ[6- - - ἀ]βροτέρη - - -.

739 Spartae in museo n. 685. Stela lapidis communis, integra ab inferiore parte et a dextra; a. 0,35, l. 0,25, cr. 0,04. Ed. Tod *Cat.*
ΑΕΕΘΟΠΓ

- - - νε Θέωνος
- - - ϹΙΟΔΡΩΔΟ
- - - το δέδωκα
- - - ουσαις
- - - ιονίαις.

Carmen sepulcrale esse suspicatur Tod. Vs. 2 σιον ὧδε? Wil., κιθαρωδὸ[ς?] Hiller.

TEMPORVM ROMANORVM.

740 Pars superior stelae sepulcralis ex marmore rubro Laconico factae, infra et a sinistra mutilatae, a. 0,20, l. 0,24, cr. 0,045. Societas archaeologica Atheniensis museo nationali intulit a. 1901. Litterae a. 0,015 primo ante vel post Chr. n. saeculo sunt tribuendae. Exscripsit Prott. *Ect.*

vac. Λ Υ Ι Ω Ν Є Υ Δ Α Ι Ш Ο Κ Λ Є Ι Α	Λυίων Εὐδαιμόκλεια
Λ Ι Ρ Є Τ Є	[χ]αίρετε.

Λυίων i. e. Λυσίων.

741 In vico Ἀφέσου in schola custoditur lapis a. 0,35, l. 0,16; litterae a. 0,02. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 474, 32.

Δ Ε Κ Ι Ο Σ Λ Ε Ι Β Ι Ο Σ Ξ Ε Υ Ξ Ι Σ
D·L E I V E I·D·L E I V E I S A L V E

Δέκι(μ)ος Λείβιος [Ζ]εῦξις.
D(ecime) Leivei, D(ecimi) Leivei, salve.

Vs. 1 litteram Μ omisit lapicida, quippe qui linguae Latinae rudis fuerit. In fine per errorem Ξεῦξις scriptum esse suspicor; Tillyard autem Ξεῦξις pro forma quadam inusitata habuit.

742 Tabula oblonga marmoris albi, infra fracta, a. 0,32, l. 0,62, muro inserta domus, quam possidet Ἀγησίλαος Βραχνὸς in vico Καλογωνιά. Litterae apicibus pervalidis imbutae pessime incisae sunt. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 474, 33. Exscripsit Prott.

Ἀντωνία < Δύναμι χαῖρε.
Μ(ᾶρκε) Ἀντώνιε Εὐτράπελε χαῖρε.

Adnotavit Prott vs. 2 postea adiectum esse.

743 Stela sepulcralis aëtomate ornata. "Ϲ τῷ Βάρσοβα in ecclesia D. Basilii Magni" exscripsit Fourmont p. 84, 181, 211 (CIG 1491). Lapidis fragmentum his diebus ab Anglis in ecclesia τ. Ἁγ. Σωτείρας repertum est (cf. *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 478). Quae adhuc exstant, lineis subductis significavi.

Ͱ Α Ν Τ Ω Ν Ι	Γά(ïε) Ἀντώνι[ε]
Β Ι Κ Τ Ω Ρ Ε Ι Ν Є	Βικτωρεῖνε
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

Retinuit Boeckh Ἀντῶνι ratus Latinum Antoni esse expressum.

744 Spartae in museo n. 249. Tabula marmoris caerulei, ad dextram fracta; a. 0,08, l. 0,43, cr. 0,16. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α Σ Δ Α Μ	Σωκρατίδας Δαμ- -
Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ι Σ Α Ν-	Δαμοκρατὶς Ἀντ- -

745 Spartae in museo n. 605. Tabula marmoris albi, infra margo servatus; a. 0,145, l. 0,19, cr. 0,55. Reperta est Magulae. Litterarum formae Α Ε Μ Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

Νικοκράτης
[Ε]ὐδαιμοκλέος.

Vs. 1 ΚΡΑ per ligaturam scriptum; item vs. 2 ΟC.
'Titulus videtur integer; ergo eum crediderim sepulcralem.' (Fraenkel.)

746 Dimitsanae in museo n. 344. Anaglyphum marmoris caerulei a. 0,38, l. 0,30, olim Spartae supra portam domus Σακέτα inaedificatum, vir sedens in sella, dextra manu cantharum gestans, super quem serpens conspicitur. Infra in taenia alta titulus. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II p. 509, 203c, Dressel-Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 418, 258, Milchhöfer ibid. IV 1879, 127 et tab. VIII, 2, P. Gardner *Journ. Hell. stud.* V 1884, 122 (Meister *SGDI* 4503). Exscripsit Lattermann. *Ect.*

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η	Ἀριστοκλῆ[ς]
Ο Κ Α Ι Ζ Η Θ Ο C//	ὁ καὶ Ζῆθος.

Vs. 2 videtur altera manu scriptus esse. Cf. Furtwängler *Ath. Mitt.* VII 1882, 168, qui titulum postea additum esse contendit.

747 Dimitsanae in museo n. 343. Anaglyphum lapidis atri, in quo vir sedens in sella et serpens e cantharo potans repraesentantur, a. 0,35, l. 0,415, cr. 0,075; Sparta Dimitsanam translatum. Edd. Dressel-Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 481 ex Davidsoni schedis, Milchhöfer ibid. IV 1879, 127 et tab. VIII, 1, P. Gardner *Journ. Hell. stud.* V 1884, 122, Κανδήλωρος, ἡ Δημητσάνα (Ἀθῆναι 1897) p. 88 (Meister *SGDI* 4502). Exscripsit Lattermann. *Ect.*

Τ Ι Μ Ο Κ Λ Η Ϲ	Τιμοκλῆς.

748 Stela sepulcralis in quattuor fragmenta fracta, a. 0,24, l. 0,27, cr. 0,35; in parte dextra anaglyphum, in quo vir barbatus stans repraesentatur; inventa orientem versus ab aedificio, quod vocant Romanum. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 105, 3.

Θεοκλῆ
Θεοκλέ-
ους
χαῖρε,
5 ἔτη βιώ-
σας κε΄.

II. post Chr. n. saeculo Woodward anaglyphum tribuit.

749 Spartae in museo n. 379. Stela aëtomate et acroteriis ornata e marmore rubro fabricata; a. 0,69, l. infra 0,34 in partibus superioribus angustior fit, cr. 0,003. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 631, W. Vischer Inscr. Spart. VIII, 6 et *Epigr.-arch. Beiträge* 22, 34 tab. IV, 4, Le Bas-Foucart *Voy.* II 195 (Meister *SGDI* 4490), Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η	Καλλικράτη
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.
Δ Ι Ο Κ Λ Ι Α	Διόκλια
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

750 Tabula in duas partes fracta, a. adhuc 0,21, l. circiter 0,46, cr. 0,05, inventa Mistrae in arce, nunc ibidem in museo n. 1. Edd. Bourguet *Bull. Hell.* XIX 1895, 546, 1 (Meister *SGDI* 4468). Exscripsit Prott.

Π Ρ Α Τ Ο Ν Ε Ι Κ Ο Σ	Πρατόνεικος
Ε Υ Κ Λ Ε Ι Λ Α Ε Α Υ Τ ⌒	Εὐκλεί̣δ̣α ἑαυτ[ῷ]
Κ Λ Ι Τ Γ	κ̣α̣ὶ̣ τ̣έ̣[κνοις].

Vs. 3 γ[υναικί] editores; correxit Fraenkel in schedis.

751 Herma sepulcralis. Edd. Gerhard *Ann. Inst.* 1837, 112 (Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 371, 171). Ex Rossii diario hausit Fraenkel.

Π Ρ Α Τ Ο Ν Ι Κ Ι Α	Πρατονικία
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

Var. lect. ΠΡΟ editores.

752 Spartae in museo n. 300 + n. 537. Anaglyphum e marmore subcaeruleo factum, quo repraesentatur iuvenis togatus; a. 0,50, l. 0,31, cr. 0,005. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 413, 244, Wace *Cat.* p. 162. Exscripsit Prott.

Π Ο Λ Υ ///	Πολύ[ε-]
Υ Κ Τ Ε	υκτε
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

753 Spartae in museo n. 259. Tabula marmoris albi a. 0,25, l. 0,26, cr. 0,035. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Μ Υ Ρ Ω Ν	Μύρων
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε,
Ε Τ Η Β Ι Ω	ἔτη βιώ-
Σ Α Σ Κ͞ Θ	σας κθ΄.

754 Arula lapidis cani, a. ca. 0,18, olim Spartae in domo Lionelli. Edd. Bursian *Bull. Inst.* 1854 XXXV, Baumeister *Philolog.* IX 1854, 184, Pittakis Ἐφημ. ἀρχ. 2799 ex apographo Phintiklis (C. Keil '*Epigr. Exkurse*' *Jahrb. f. Philolog.* Suppl. II 1856/7, 371, Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 203*e*, Meister *SGDI* 4507). Bursianum et Baumeisterum secutus sum.

Ε Υ Δ Α	Εὐδά-
Μ Ο Υ	μου
Η Ρ Ω Ο Σ	ἥρωος.

755 Spartae in museo n. 251. Basis oblonga, ad sinistram laesa, ad dextram fracta, a. 0,20, l. 0,32, cr. 0,19. Edd. ex ectypo, quod Blondel confecerat, Le Bas-Foucart *Voy.* II p. 509, 203*d* (Meister *SGDI* 4506), Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Ο Λ Υ Μ Π Ι Χ Α	Ὀλυμπίχα
Λ Ε Υ Κ Τ Ρ Ι Α Δ Α Ν Τ Ο Ν	Λευκτριάδαν τὸν
Π Α Τ Ε Ρ Α Η Ρ Ω Α	πατέρα ἥρωα.

ΤΟΝ scriptum in ligatura, Fraenkel. Titulum, in quo [Olympich]a Leuctriadae f. ni fallor redit, v. n. 577.

756 Spartae in museo n. 255. Tabula marmoris caerulei, a. 0,095, l. 0,40, cr. 0,04. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Ἀ Ν Θ Ε Σ Τ Ι Ἀ	Ἀνθεστία
Χ Ἀ Ι Ρ Ε̣	χαῖρε̣.

Nomen Romanum Antistius Graece Ἀντίστιος aut Ἀνθίστιος aut Ἀνθέστιος scribitur.

757 Spartae in museo n. 370. Tabula marmorea, a. 0,48, l. 0,38, cr. 0,02. Scriptura pravissima. Edd. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 387, 18, Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

Μ͞ Γ Ε Λ Λ Ι	Μ(ᾶρκος) Γέλλι-
Ο Σ Θ Ε Σ Σ Α	ος Θεσσα-
Λ Ι Ἀ Ν Ο Σ	λιανὸς
Π Ἀ Λ Λ Ι Ἀ	Παλλιά-
Τ Η Σ · Ε Τ Ω Ν	της, ἐτῶν
Ξ͞ Ε͞ ·	ξε΄.
Χ Ἀ Ι Ρ Ε	χαῖρε.

758 Spartae in museo n. 508. Tabula marmoris rubri, a. 0,27, l. 0,48, cr. 0,04. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Σ ˈ Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Σ	Τιβέριος Κλαύδιος
Π Ρ Ο Τ Ο Γ Ε Ν Η Σ Σ Α Λ Α Μ	Πρ[ω]τογένης Σαλαμ-
Ε Ι Ν Ι Ο Σ Π Υ Θ Α Υ Λ Η Σ	είνιος πυθαύλης,
Ε Τ Ω Ν Λ Ε	ἐτῶν λε΄.

759 Spartae in museo n. 589. Stela e marmore caeruleo fabricata, in qua vir rudi modo repraesentatus dividit titulum. Reperta est prope museum. A. 0,51, l. 0,29, cr. 0,007. Descripsit et edidit Wace *Cat.* p. 194. Exscripsit Prott.

Π Λ Ν Κ Ρ Ἀ	Τ Ι Δ	Π̣ανκρατίδα-
Α Σ Π Α Ν *iuvenis*	Κ Ρ Α	ας Πανκρα-
Τ Ι Δ Α Ν Τ	Ο Ν Υ	τίδαν τὸν ὑ-
Ο Ν Ι Ι Ρ ◎ Α		ὸν ἥ̣ρωα.

Tertio (?) post Chr. n. saeculo propter artem tribuebat Wace. At deest nomen Aurelius, quod n. 530 occurrit in nomine Μ. Αὐρήλιος Πανκρατίδας Ἑλλανίκου. Hunc Pancratidam ex eadem familia atque nostrum ortum esse libenter concedes.

760 Spartae lapis caeruleus immissus domui, quam possidet Stauros Antonopulos; a. ca. 0,67, l. 0,30. Opere anaglypho repraesentatur figura humana (Dressel et Milchhöfer affirmant eam certo esse virilem) amicta, dextra demissa tenens pateram. Titulus in regula supra anaglyphum. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 413, 245. Exscripsit Prott.

Α Ρ Τ Ε Μ Ι Σ Χ Α Ι Ρ Ε	Ἄρτεμις χαῖρε.

761 Spartae in museo n. 779. Tabula marmorea, a. 0,52, l. 0,41, cr. 0,033. Litterae a. 0,004. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel, contulit Kolbe.

Λ Ο Υ Κ Ι Ο Σ	Λούκιος
Π Ε Τ Ρ̣ Ω Ν Ι Ο Υ	Πετρ̣ωνίου
Β Ι Θ Υ Ν Ο Σ Ν Ι	Βιθυνὸς Νι-
Κ Ἀ Ε Υ Σ Ε ≺	καεὺς ἐ-
Τ Ω Ν Κ Ε	τῶν κε΄.

Var. lect. Vs. 2 ΠΕΠ Fraenkel.

762 Spartae in museo n. 371. Tabula marmorea marginata, a. 0,29, l. 0,20, cr. 0,06. Edd. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 387, 17, Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Σ Ω Τ Η Ρ Ι Χ Ε	Σωτήριχε
Ἀ Γ Ἀ Θ Ε Χ Ἀ Ι	Ἀγαθέ, χαῖ-
Ρ Ε	ρε,
Ε Τ Η Β Ι Ω Σ Ἀ	ἔτη βιώσα-
Σ Κ͞ Γ͞	ς κγ΄.

763 Spartae in museo n. 564. Stela, quae anaglypho opere ornata est, aëtomate et acroteriis, a. 0,60, l. 0,40, cr. 0,007. Repraesentatus est vir amictus, cuius figura dividit inscriptionem. Descripsit Wace *Cat.* p. 189. Exscripsit Fraenkel.

Ε Π Ι Κ *caput* Τ Η Τ Ε	Ἐπίκτητε
Χ Ἀ Ι Ρ Ε	χαῖρε.

764 Spartae in museo n. 256. Tabula marmorea aëtomate ornata. Supra laesa, infra cymatium deletum. Titulum dividit linea insculpta. A. 0,335, l. 0,30, cr. 0,065. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Φ Ι Ἀ Ο	Υ Σ Ⲁ	Φιλοῦσα
Χ Ἀ Ι	Ρ Ε	χαῖρε,
Ε Τ Η Β	Ι Ω Σ Ἀ	ἔτη βιώσα-
Ε Ἀ	Κ Γ	[σ]α κγ΄.
	vacat	

765 Spartae in museo n. 258. Tabula marmorea, supra fracta, a. 0,30, l. 0,25, cr. 0,04. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

C Ѡ T H P I Δ A	Cωτηρίδα
X A I P E E T H	χαῖρε ἔτη
B I Ѡ C A C	βιώcαc
Ξ Z	ξζ΄.

766 Spartae supra portam domus, cuius possessor Miltiadis Muntsuridis. Ed. Bursian *Bull. Inst.* 1854 XXXV. Exscripsit Fraenkel.

Λ E Ѡ N	Λέων
X A I P E	χαῖρε
T P I E T H	τριετῆ.

767 Spartae in museo n. 260. Tabula marmorea, in duas partes fracta, a. 0,28, l. 0,36, cr. 0,01. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

A P I O Y C A	Ἀριοῦcα
X A I P E	χαῖρε,
B I Ѡ C A C A E T H	βιώcαcα ἔτη
K Γ	κγ΄.

'Nomen mortuae incolume' (Fraenkel). 'Cf. vinum Ἀριούcιον' Wil.

768 Spartae in museo n. 448. Tabula marginata, in qua repraesentata est mulier, a. 0,39, l. 0,27, cr. 0,007. Titulus divisus repraesentatione scriptus est litteris pravissimis. Ed. Wace *Cat.* p. 178. Exscripsit Fraenkel.

C Ѡ K P A T *caput* H X A I P E	Cωκράτη χαῖρε.

769 Spartae in museo n. 380. Tabula marmorea, supra fracta; a. 0,555, l. 0,405. Titulus in campo cavato. Scriptura pessima, litterae a. 0,005. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

I E	- - - ιε,
, I B I Ѡ	[ἔτ]η βιώ-
⊕ C A C ⊕ K	cαc κ΄.
X A I P E	χαῖρε
Π A P O Δ E I	παροδεῖ-
T A <	τα.

770 'Spartae prope theatrum.' Fourmont fol. 36, cf. fol. 201 verso (CIG 1489 [Meister *SGDI* 4489]).

A Λ K I Λ Δ Δ A	Ἀλκιδά[μ]α
A Λ E Ξ A N Δ P \ C	Ἀλεξάνδρας.

Boeckhius retinuit formam genitivam Ἀλκιλάδα scribens 'conieceris tamen Ἀλκιδάμα', quod Meistero probatur. Ἀλέξανδρος Boeckh.

771 'In cippo sepulcrali.' Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I 42 (C. Keil *N. Jahrb. Phil.* XL 1844, 265).

I P E C Π O P E	[Χα]ῖρε Cπόρε
˥ Π O I E K A I	[ἱερ]οποιὲ καὶ
⁻ P Y O T P O Φ E	[ἀλεκ]τρυοτρόφε,
T H Ξ Ϛ	[βιώcαc ἔ]τη ξϛ΄.

Supplementa sunt Keilii praeter vs. 3, ubi coniecit [τε(κν)]οτρόφε neque spatii neque reliquiarum ratione habita. [ἀλεκ]τρυοτρόφε agnovit Fraenkel relegans ad Poll. VII 135 οἱ ἀλεκτρυονοτρόφοι, οὓc ὠνόμαcεν ἐν Ἀξιόχῳ Αἰcχίνηc· Φρύνιχοc μὲν γὰρ ἐν Κρόνῳ καὶ ἀλεκτρυοπώλιον εἴρηκεν. Cf. Lobeck ad Phrynich. p. 669.

772 Spartae in museo n. 523. Tabula quadrangula marmoris rubescentis; a. 0,38, l. 0,32, cr. 0,03. Scriptura pessima. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

A Γ A Θ Ш N	Ἀγάθων
X A I P E	χαῖρε.
Λ B	λβ΄.

773 Spartae in museo n. 26. Stela aëtomate et acroteriis ornata, infra fracta; a. 0,34, l. 0,29, cr. 0,05. Repraesentatur mulier amicta, supra quam in regula titulus. Et repraesentatio et scriptura pravissimae. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 413, 246, Wace *Cat.* p. 138. Exscripsit Fraenkel. *Ect.*

M O Y C A X A I P E	Μοῦcα χαῖρε.

774 Spartae in museo in cippo sepulcrali. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 709 (Kirchhoff CIG IV 9295), Roß Inscr. Gr. ined. I 43, Le Bas-Foucart *Voy.* II 199. Rossii exemplar expressi.

K A T I A C H P Ѡ C X A I P E E Π
O I H C E N E I P H N H I Δ I Ѡ A N Δ
Δ P I M N E I A C X A P I N K A I T E I M H C

K(ρ)ατίαc, ἥρωc, χαῖρε· ἐπ-
οίηcεν Εἰρήνη ἰδίῳ ἀν[[δ]]-
δρὶ μνείαc χάριν καὶ τειμῆc.

Κρατίαc corr. Wilh. Cf. Nachmanson *Beiträge z. - - Volkssprache* 7.

775 Edidit Aristoteles Fontikros in ephemeride Νέα Πανδώρα 15 XI 1861 p. 387 *b*.

X P H C T E	Χρῆcτε
X A I P E	χαῖρε
B I Ω Σ A Σ E T H	βιώcαc ἔτη
Π	π΄.

776 Stela, inventa Spartae. Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 632 et *Voy.* II 197.

Φ I Λ O Y C A	Φιλοῦcα.

777 Spartae in museo n. 264. Stela marmorea aëtomate ornata, a. 0,51, l. 0,23, cr. 0,10. Edd. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 47, Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 203 *g* litteris minusculis, Tod *Cat.* Contulit Fraenkel. Habeo etiam e Michaelis diario.

C Ш T H P E I	Cωτήρει
X A I P E	χαῖρε.

778 Spartae in museo n. 263. Pars superior stelae marmoreae ornatae aëtomate, in quo rosa, et acroteriis; a. 0,19, l. 0,27, cr. 0,03. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

E P M H	Ἑρμῆ
X A I P E	χαῖρε,
E T H B I Ѡ	ἔτη βιώ-
	[cαc -]

779 Spartae in museo n. 261. Tabula marmorea aëtomate et acroteriis ornata, infra fracta. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

Δ A M O Y C A	Δαμοῦcα,
X A I P E	χαῖρε
E T Ѡ N K Z	ἐτῶν κζ΄.

780 Olim Spartae. Dimitsanae in museo. Edd. Velsen *Arch. Zeitg.* XIII 1854 *Anz.* 74, Conze et Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 37, Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 203*f.* Infra titulum tibia sculpta est, ut ars mortui significaretur. *Ect.*

ΛΕΟΝΤΑΧΑΙΡΕ

Λεοντᾶ χαῖρε.

781 Tabula marmoris albi inaedificata ecclesiae, quae vocatur Κοίμησις τᾶς Θεοτόκου in vico Ἁγ. Ἰωάννης, a. 56, l. 0,61; litterae a. 0,04. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 440, 21. Exscripsit Prott.

ΝΥΜΦΟΔΟΤΕ
ΧΑΙΡΕ
ΕΤΗ ΒΙΩΣΑΣ
ΚΗ

Νυμφόδοτε
χαῖρε
ἔτη βιώσας
κη΄.

782 '*At A. Ianni near Mistra.*' Ed. Leake *Travels in Morea* 21.

ΣΤΕΦΑΝ
ΧΑΙΡΕ

Στέφαν[ε]
χαῖρε.

783 Spartae, in cippo sepulcrali. Ed. Roß Inscr. Gr. ined. I 46.

ΕΛΕΝΧΕΧΑΙΡΕ
ΕΤΩΝΚΘ

Ἔλενχε χαῖρε
ἐτῶν κθ΄.

784 In tenui tabula marmorea, aetatis satis recentis. Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I 44 (C. Keil An. epigr. et onomat. p. 78).

ΚΟΑΤΕΙΑ
ΕΤΗΒΙΩΣ
Κ Ε

- - κ[ρ]άτεια
[χαῖρε] ἔτη βιώσ-
[ασα] κε΄.

Et nomen et numerum agnovit C. Keil.

785 Stela epithymbia marmoris albi inventa in domo Θεοδώρου Νεαύτου in vico Magula prope Spartam, a. 0,30, l. 0,22, cr. 0,20; litterae 0,03 a. Ed. Tillyard ex alius apographo *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 475, 35.

ΑΓΑΣΙΟΝ
ΧΑΙΡΕ
ΕΤΗΒΙ
ΩΣΑΣΑ
ΜΔ

Ἀγάσιον
χαῖρε
ἔτη βι-
ώσασα
μδ΄.

Vs. 2 Ε vel Є?

786 Frustulum marmoris caerulei, a. 0,10, l. 0,15; litterae a. 0,02. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 475, 36.

ΙΟΥΛΙΑΑ
ΠΑΡΘΕΝ

Ἰουλία Α- -
παρθέν[ε χαῖρε].

787 Cod. 855 p. 318 '*ein aufgeklebter Zettel, anscheinend von Fourmonts Hand, versprengt unter den Fourmont-Funden; vielleicht Sparta*'. Sic Fraenkelius in schedis.

ΟΝΠΟΝΠΗΙΟΝ . . ΝΗΡΩΑ
ΗΙΟΥΜΑΡΚΟΥΘΡΕΝΤΟΝ

- - - ον Πονπήϊον [τὸ]ν ἥρωα,
[Πονπ]ηΐου Μάρκου θρε[π]τόν.

Supplevit Fraenkel. Sane mirum est, quod cognomen Μᾶρκος post nomen gentile positum est. 'Unde Μά[γν]ου restituendum videtur.' Hiller.

788 Superior pars stelae sepulcralis, reperta iuxta domum, quam Psychognios Spartae possidet. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 189, 42.

ΦΙΛΟ
ΑΧΑ
ΕΤΗ
–

Φιλο[νίκ-]
α χα[ῖρε]
ἔτη [βιώ-]
[σα]ς[α - -]

Restituit Tillyard.

789 In vico Kalogonia marmor album a. 0,21, l. 0,18, mutilatum; litterae a. 0,025. Ex alius cuiusdam apographo ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 475, 34.

ΚΑΛΗΧΑ
ΒΙΩΣΑΣΑ
ΕΤΗΙΣ
ΜΗΝΑΣ } *vacare*
ΗΜΕΡΑΣ } *dicitur*

- κάλη χα[ῖ-]
[ρε] βιώσασα
ἔτη ις΄,
μῆνας -
ἡμέρας -

790 'Ex ruderibus Spartae.' Edidit Boeckh ex apographo, quod misit St.-Martin, CIG 1490.

Ἀρκάδιον
χαῖρε
ἐτῶν κγ΄.

791 Slavochorii in ecclesia τᾶς Παναγίας, ubi n. 800. Sic Fourmontius fol. 61, cum fol. 215 scriberet 'Spartae iuxta templum Minervae'. Edd. (CIG 1492 [Meister *SGDI* 4487]).

ΔΑΜΟΝΙΚΑ

Δαμονίκα.

792 Olim Spartae in museo, ex incendio servatum. Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 706, 19 et *Voy.* II 203.

ΕΝΟΤΙΜ
ΕΝΑΡΧΟΥ

[Ξ]ενοτιμ -
[Ξ]ενάρχου.

793 Spartae iuxta turrim meridionalem. Fourmont fol. 88, cf. fol. 206 (CIG 1494 [Meister *SGDI* 4491]).

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Διονύσιος
Διονυσίου.

794 Anaglyphum marmoris caerulei, in quo repraesentatus est vir amictus chitone et pallio, pilum et gladium portans. Margo sinister et superior servatus. Exscripsit Mistrae in museo Prott.

ΠΡΑΤΕΑΣ
ΧΑΙΡΕΕΤΗ
anaglyphum

Πρατέας - - - -
χαῖρε ἔτη [βιώσας - -]

795 Stela aëtomate ornata. 'Spartae prope turrim septentrionalem.' Fourmont fol. 102 et 206 (CIG 1497).

ΕΥΤΑΚΤΕ
ΧΑΙΡΕ
ΕΤΗΒΙΩ
ΣΑΣΛ

Εὔτακτε
χαῖρε
ἔτη βιώ-
σας λ΄.

796 Stela sepulcralis aëtomate ornata. Olim Mistrae inaedificata in vestibulo ecclesiae τᾶς Παναγίας. Fourmont p. 22 (CIG 1501). Deinde ed. Le Bas ex Lenormantii apographo *Inscr. gr. et lat. - - de Morée* II 1836, 118, 29, *Expéd. de Morée* II 72, *Rev. arch.* I 1844, 714, *Voy.* II 196 (Mistrae in ecclesia D. Theodori vidit Roß Inscr. Gr. ined. I p. 16). Le Basium sequor.

K
ΛΟΓΟΣ
ΧΑΙΡΕ
ΝΕΙΚΑΕ
ΥΣ
ΕΤΩΝ
ΜΒ
ΓΛΥΚΩΝ
ΧΑΙΡΕ

a Λόγος
χαῖρε
Νεικαε-
ύς,
ἐτῶν
μβ'.

b Γλύκων
χαῖρε.

Var. lect. Fourmontii: Vs. 1 K neglexit. || 2 extr. ΟΕ. || 8 init. Γ correctum ex K; Boeckhius exhibet ΚΛ.

Vs. 1 [Θ(εοῖς)] κ(αταχθονίοις) suspicatus est Le Bas.

797 Tabula sepulcralis, olim Magulae. Fourmont fol. 83 (CIG 1502); deinde ex ephemeride Εὐρώτας (24 III 1877) Παρνασσός I 1877, 315 (Meister *SGDI* 4505).

ΛΥΣΑΝΔΡΙΔΑΧΑΙΡΕ
ΒΙΩΣΑΣΕΤΗΚ̄

Λυσανδρίδα χαῖρε
βιώσας ἔτη κ'.

798 Exscripsit unus Cyriacus. Edd. Epigrammata Cyriaci Anconitae - - - XXXX n. 256 (CIG 1503).

ΝΕΙΚΗΦΟΡΕ·ΧΑΙΡΕ·ΕΤΗ·ΒΙΩΣΑΣ·ΜΒ

Νεικηφόρε χαῖρε ἔτη βιώσας μβ'.

799 Stela sepulcralis, olim Mistrae. Fourmont p. 35, 181, 204 verso (CIG 1505).

ΠΑΝΘΗΝ
ΧΑΙΡΕ·ΕΤΗ
ΒΙΩΣΑΣΑ·ΙΖ̄
ΣΩΦΡΩΝ·ΧΑΙΡ
ΕΤΗ·ΒΙΩΣΑΣ
ΜΕ

Πάνθη[α]
χαῖρε ἔτη
βιώσασα ιζ'.
Σώφρων χαῖρ[ε]
ἔτη βιώσας
με'.

Vs. 1 'Πανθή[α] hoc est Πανθεία' Boeckh.

800 Slavochorii in ecclesia Παναγίας exscripsit Fourmont fol. 61; idem fol. 215 scripsit 'Spartae iuxta templum Minervae' (CIG 1506). Cf. ad n. 791.

ΠΛΗΣΤΟΝΕΙΚΑ
ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥ

Πληστονείκα
Δαμοστράτου.

801 Tabula marmoris albi, a. 0,63, l. 0,17, muro inserta domus, quam in vico Καλογονιὰ prope Spartam sito possidet Κωνσταντῖνος Σακελλαρόπουλος. Litterae ΑΕΜΡV a. 0,03 infimae aetatis. Ed. Le Bas-Foucart *Voy.* II p. 509, 203 *h*. Exscripsit Prott.

Φιλόξ-
ενε χ-
αῖρε βι-
ώσας
ἔτη δ-

ύο πα-
ρὰ ἡμ-
έρας
δύο.

802 Mistrae in porta ecclesiae alicuius exscripsit Le Bas. Ed. *Rev. arch.* I 1844, 716, 42 et *Voy.* II 198.

Rev. ΕΛΠΙΔΑΜΙΑΣΛΕΩ
ΧΑΙΡΕ ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤ
ΕΤΗΒΙΩΣΑΣ

Voy. ΕΛΠΙΔΑΜΥΛΕΚΑ
ΧΑΙΡΕ ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤ
ΕΤΗΒΙΩΣΑΣ

a Ἔλπι
χαῖρε.

b Δαμύλε Κα[λλι-]
στράτ[ου]
χαῖρε
ἔτη βιώσας -.

Foucartius ectypo collato legebat Δαμύλε | χαῖρε | ἔτη βιώσας - -. Κα[λλί]|στρατ[ε χαῖρε - -].

803 Spartae in museo n. 522. Stela cum aëtomate, in quo flos; a. 0,37, l. 0,27, infra angustior, cr. 0,08. Infra cymatium deletum. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

ΑΚΙΝΔΟΙΝΕΧΑΙΡΕ
ΕΤΗΒΙΩΣΑΣΘ

Ἀκίνδοινε χαῖρε
ἔτη βιώσας θ'.

804 Tabulae sepulcralis fragmentum, a. 0,18, l. 0,11, cr. 0,07; infra margo servatus; marmor album. Mistrae in museo exscripsit Prott.

- - - χαῖρε
[ἔτη βι]ώσας
ο'.

805 Ed. Le Bas *Voy.* II 211.

ΠΑΣΑΚΩΝ

Πασάκων.

806 Ex Rossii diario hausit Fraenkel. Fragmentum iuxta ecclesiam viderat, quae Amyclis exstat.

ΤΕΙΜΑ
ΜΕΝΑ

Τειμα-
μένα.

807 In marmore rudi a. 0,58, l. 0,32, cr. 0,20. Exscripsit Köster, qui ectypum chartaceum confecit. *Ect.*

ΝΙΚΙΩΙ

Νικίω[ṇ].

808 Anaglyphum, quo vir et femina stantes repraesentantur. Exscripsit Cyriacus fol. 113. Ed. (Sabbadini *Misc. Cer.* 224 fig. 8).

ΚΙΜΕΑΣΠΟΛΛΙΣ
ΔΕΞΙΧΑΙΡΕ

Κι[ν]έας, Πόλλις.
Δέξι χαῖρε.

809 Anaglyphum sepulcrale: femina sedens, cui vir stans manum dat; iuxta femina alia stans. Exscripsit Cyriacus fol. 113. Ed. (Sabbadini *Misc. Cer.* 224 fig. 8).

ΜΕΛΙΚΡΕΑ ΑΦΡΟΔΕΙ
ΣΙΟΥ ΑΝΤΙΟΧΙΣ ΣΩ
ΧΡΗΣΤΗ ΑΛΥΠΗ
ΧΑΙΡΕ

Μελίκρεα Ἀφροδει-
σίου Ἀντιόχισσ[α]
χρηστή, ἄλυπη,
χαῖρε.

2 Ἀντιόχισσ[α] Hiller.

810 Spartae in museo n. 429. Fragmentum stelae marmoris albi; a. 0,13, l. 0,095, cr. 0,05; ad dextram margo servatus. Litterae porrectae. Exscripsit Fraenkel. Ed. Tod *Cat.*

-	- - - - - - - - -
N B I O N	- - - - - - N βίον
N A P I C ꞇ///	- - - - - - N ἄρις-
ν Λ ι ////	[τα - - - - - -] κ̣α̣ὶ

In fine et versus tertii et quarti folium erat ut ornamentum.

811 'Spartae prope turrim septentrionalem.' Ex schedis Fourmontii (CIG 1477).

Α Υ Φ̣ Ι Ι Ρ̣ Ι Μ W . . . Λ . . Ι Η Α Β̣ Ρ Ω Λ Ι Δ Α
Ι Ρ Λ Ι Ι Ι Τ Ε Υ
Α Μ Δ Α Ρ Η Σ Κ Λ Ε Α Ν Ω Ρ
Α Ν Λ Ρ Ι Α Σ Ο Ρ Α Ξ Ʒ Ι Ν Ω Ǝ Λ Ο Ꞁ Ꟊ Ο Ꞁ N̈ Ʊ d Ι Ɐ Χ

Agnoscuntur vs. 3 [Δ]αμ[[δ]]άρης · Κλεάνωρ. || 4 Ἀνδ̣ρίας · Θ̣ρ̣ᾴξ. Sinistrorsum: Λεωνίς · Γοργώ̣ · Χαίρων.

812 Anno 1896 erat Aeginae in demarchia anaglyphum marmoreum, quo rudissima arte repraesentantur vir et mulier usque ad coxas interposito infante; a. 0,47, l. 0,34, cr. 0,09. Edd. Le Bas *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 151, 43 et *Expéd. de Morée* II 79, 22 ex apographo Virleti, CIG II add. 2322*b* 47 e schedis Pittacis (C. Keil *Zeitschr. für Altertumsw.* IV 1846, 982, VII, Le Bas *Voy.* II p. 454, 2029), Fraenkel *Epigr. aus Ägina* 23, 50 = *Abh. Berl. Akad., Anh.* 1897. Exscripsit Fraenkel.

λ Ν Ν λ λ Φ Ρ Ο Δ Є Ι Τ ω Є λ Υ Τ Η
Κ̣ λ Ι Τ ω Ι Δ Ι ω Λ Ν Δ Ρ Є Ι Β̣ Є Ι Θ Υ Ι
Κ̣ Λ̣ Ι Τ Є Κ Ν ω Γ Є Ρ Υ λ λ Ι ω Ν Ι
//// Ν Є Ι λ C Χ λ Ρ Ι Ν

Ἄννα Ἀφροδειτὼ ἑαυτῇ
κ̣α̣ὶ τῷ ἰδίῳ ἀνδρεὶ Β̣είθυι
[κ̣α̣]ὶ τέκνῳ Γερυλλίωνι
[μ]νείας χάριν.

Var. lect. Vs. 2 extr. ΒЄΙΟΥC Pittac., ΒΕΙΘΥΙ Virl., ΚЄΙΘΥΙ Fraenkel.

Boeckh (et inde Le Bas *Voy.*) teste Pittaci titulum refert inter Rhenaeos, sed Mistrae eum descripserat Virlet.

813 (Thasi?). Ex schedis Fourmontii (CIG 1508 'Slavochorii'). Cf. G. Hirschfeld *Königsberger Studien* I 1887, 92, 105.

Κ Β Μ Η Ν Α Ʒ Γ Η Μ Ʒ Ρ Α Ʒ
Ν Α Γ Κ Α Ι Ʒ Ι Ʒ Τ ◇ Υ Τ ◇ Τ ◇ Η Κ Ʒ Ι ◇ Ν Λ
Ν Ι ⁻ Ρ Α Φ ◇ Ν ♎ Ʒ Ʒ Ι Τ Ι Ʒ Τ ◇ Λ Μ Η Ʒ Ʒ Ι Α Ν ◇ Ι Ʒ
◇ Ʒ _ ∨ Ʒ Ʒ ◇ Λ Ι Ʒ Κ Τ ◇ Ʒ Ʒ Μ Ο Υ Η ◇ Ʒ Τ ♎ Ν Μ Ο Υ Ʒ Ι
Κ Α Ʒ Ι ✱ λ ɸ Ɓ Ʒ Τ Α Τ ◇ Υ Τ ◇ Ʒ
Ʒ Α Λ Ι ω Κ Α Ι Τ Η Ʒ Υ Μ Β Ị '' Ɔ Ʒ Ι Κ Α Ι Τ Α ◇ Ʒ
Κ ◇ Μ Ι Ʒ ◇ ω Ʒ Ι Ν

[- - - βιώσας ἔτη] κβʹ μῆνας γʹ ἡμ̣έρας - -
[- - - εἰσε]ν[έ]γκαι εἰ̣ς τοῦτο τὸ (θ)ηκεῖον -
[- - ἀ]ν[τ]ί̣γ̣ραφον, ὡς εἴ τις τολμήσε̣ι ἀνοῖ̣ξ̣[αι]
[ἢ προ]σε̣θ̣έσθ̣αι ἐκτὸς ἐμοῦ ἢ ὃς τῶν μου ἔ[σται]
[δώσει τῇ̣ πό]λ̣εῖ (δηνάρια) α̣φʹ ꟈ [μ]ετὰ τοῦτο ἕ[τερα]
[ἀφʹ τῷ τ]α[μ]ί̣ῳ καὶ τῇ̣ συμβιώ̣σει καὶ τὰ ὀσ[τᾶ ἔξω?]
- - - κομισθ̣ῶσιν.

Boeckhio nonnulla supplementa debentur. Idem num titulus sit Smyrnaeus dubitat, quia in eodem folio scriptus est titulus Smyrnaeus P. Aelii Tertii CIG 3384. Vs. 2 (θ)ηκεῖον Wilh.; cf. IG XII 8, 565. || 3 init. idem restituit. || 5. 6 Hiller. De Ʒ et Ʒ cf. IG XII 8, 471, 487, 526 sqq., 553.

814 'Slavochorii vidit Aberdeenus, apud Walpole *Mem.* p. 449' (CIG 1485); deinde edd. Leake *Morea* 13, Gell *Morea* 340, 1 (Roß vidit Inscr. Gr. ined. I p. 16), Le Bas *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 159, 47 ex Lenormantii apographo et *Expéd. de Morée* III 56, 2. Leakium sequor. Habeo etiam e Rossii diario.

Λ Α Μ Υ Κ Λ	- - - α Ἀμυκλ[αίου vel -αῖος]
Є Υ Τ Є Λ	- - - Εὐτελ- -

Var. lect. Vs. 2 init. exhibet Lenormant solus. In fine Λ Leake, Roß, Lenormant, A Gell.

815 Spartae in museo n. 28. Stela e marmore rubro facta, supra et infra mutila; a. 0,32, l. 0,24. Anaglypho repraesentata est mulier, demissa dextra tenens vas. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 413, 247, Wace *Cat.* p. 138, qui litteras diligenter scriptas tertii vel secundi a. Chr. n. saeculi esse iudicat. Exscripsit Fraenkel.

//// Τ Η //////	- τη -
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

815 a Fragmentum stelae sepulcralis, infra margo, a. 0,16, l. 0,22, cr. 0,10. Exscripsit Mistrae in museo Prott.

Χ Α	Χα[ῖρε]
Ο Π Ο Υ	[Ἀγαθ]όπου[ς - - -]
Є Τ Η Β Ι	ἔτη βι[ώσας -].

Monumenta militum, qui contra Parthos pugnaverunt.

816 Spartae ante theatrum exscripsit Fourmont fol. 95 et p. 98 verso (cf. fol. 209 verso) (CIG 1495).

[*Textum vide pag. 161.*]

Διοσκορᾶ	κατὰ Πελσῶν
χαῖρε, ἔ̣τη β̣ιώ-	καὶ ἐπανελχόμε-
σας εἴκοσι	νος ἐν Ἱεραπόλι
καὶ ἕξ·	ἐτελεύτησεν·
ἀπελθὼν δὲ	π̣ροσδεξαμένου
εἰς τὴν εὐτυχεσ-	[τὸ ἀνά(λωμα) τοῦ] ἀδελφοῦ
στάτην συ-	. . . . ονίκου
νμαχίαν τὴν	[τοῦ - - -]

ΔΙΟϹΚΟΡΑ
ΧΑΙΡΕϹΤΗΡΙω
ϹΑϹΕΙΚΟϹΙ
ΚΑΙΕΞ
ΑΠΕΛΘωΝΔΕ
ΕΙϹΤΗΝΕΥΤΥΧΕϹ
ϹΤΑΤΗΝϹΥ
ΝΜΑΧΙΑΝΤΗΝ
ΚΑΤΑΠΕΛϹωΝ
ΚΑΙΕΠΑΝΕΛΧΟΜΕ
ΝΟϹΕΝΙΕΡΑΠΟΛΙ
ΕΤΕΛΕΥΤΗϹΕΝ
'ΙΡΟϹΔΕΞΑΜΕΝΟΥ
. . . . ΑΔΕΛΦΟΥ
. . . . ϹΝΙΚΟΥ
. . . .

Boeckhius scripsit vs. 9 Πε(ρ)ϲῶν et vs. 10 ἐπανε(ρ)χόμενοϲ. Haud recte, cum de industria qui titulum conscripsit litteram ʌ pro ρ poneret. Imperatore M. Aurelio. Cf. n. 116 et Premerstein *Klio* XI 1911, 364.

817 Anaglyphum, Spartae inventum, nunc Athenis in museo nationali n. 1290. Tabula marmoris caerulei a. 0,39, l. 0,37, cr. 0,04. Repraesentatur miles stans cum pileo sinistra manu gladium, dextra clavam inversam portans. Plenius imaginem descripserunt Heuzey, Thénon et Hinstin *Journal général de l'instruction publique* XXVII 1858, 356, qui titulum litteris minusculis ediderunt, (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 203 *b*, Dressel-Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 412, 243, A. Müller Philologus LVII 1898, 652). Nuper imaginem et titulum tractaverunt Wolters *Ath. Mitt.* XXVIII 1903, 291 sqq. (Th. Reinach *Corolla numismat. in honour of Head* 1906, 271, Dessau 8878), Premerstein *Klio* XI 1911, 358.

ΜΑΡΚΟΣ
ΑΥΡΗΛΙΟΣ
ΑΛΕΞΥΣΘΕΩΝΣ
ΣΤΡΑΤΕΥΣΑ
ΜΕ ΝΟΣ
ΚΑΤΑΠΕΡΣΩΝ
ΕΤΗΒΙΩΣΑΣ
Λ̅

anaglyphum

Μᾶρκοϲ
Αὐρήλιοϲ
Ἄλεξυϲ Θέωνοϲ
ϲτραϲευϲά-
μενοϲ
κατὰ Περϲῶν,
ἔτη βιώϲαϲ
λʹ.

Apparet ex titulo n. 116, quem conferas, Spartanos bello ab imperatore M. Aurelio contra Parthos gesto interfuisse. Itaque nihil est, cur Alexyn constitutione Antoniniana promulgata nomen Aurelium accepisse credamus; immo fieri potuit, ut stipendiis emeritis a Marco Aurelio civitate Romana donaretur (cf. Heuzey l. l., Foucart *Expl.* p. 107), cum Wolters et Dessau aetate Caracallae eum vixisse contenderent, quia constat Caracallam ipsum quoque auxilia a Spartanis petivisse, cf. Herodian. IV 8,3 ἀπό τε Σπάρτηϲ μεταπεμψάμενοϲ νεανίαϲ Λακωνικὸν καὶ Πιτανάτην λόχον ἐκάλει. At militis levis armatura impedit, ne de phalangitis a Caracalla conscriptis cogitemus. Cf. Premerstein l. l. 364.

818 Tabula marmoris cani cr. 0,03. Tempore Byzantino tabula de industria truncata, ut in rotundam formam redigeretur (diam. cr. 0,28); in parte aversa tunc anaglyphum incisum est repraesentans aquilam leporem portantem. Litterae a. 0,025. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 190, 46.

ι Ϲ
ιΑϹΕΝϹΑΜ
ΡΑΤΕΥΟΜΕΝ
ΤΙΤΟΥϹΠΕΡϹΑ
ϹΚΑΤΑΡΧΗϹ

\- - - - - - - -
[- - ἔτη] κ̣β̣ʹ, [ἀποβι-]
[ώ]ϲ̣αϲ ἐν Ϲαμ[οϲάτοιϲ]
[ϲτ]ρατευόμεν̣[οϲ]
[ἐ]π̣ὶ τοὺϲ Πέρϲα[ϲ]
[Δ]ε̣κατάρχηϲ.

Tillyard supplementis Alanii Wace usus restituit. Vs. 2 suppl. Woodward *Ann.* XV 1909, 105.

Milites peste absumptos esse, quae a. 161 exercitum L. Veri affecit, Premerstein *Klio* XI 1911, 364 suspicatur.

819 Spartae in museo n. 245. Tabula marmorea, fracta supra et ad dextram (*a*), a. 0,40, l. 0,31, cr. 0,98. Pleniorem Mistrae vidit Roß et exscripsit in itinerario anni 1840: quae plura habet (*b*), lineis subductis subnotavi; fr. *a* edd. Foucart-Le Bas *Voy.* II p. 507, 183 *b*, Tod *Cat.* (Premerstein *Klio* XI 1911, 359). Exscripsit Fraenkel. Tod specie deceptus tabulam supra esse incolumen contendit.

a *b*
ΑΝΤΙΠΑΤΡ ΟΥ..ΔΛΥΣ..
ΓΩΓΟΣΑΠΟΘL Ω - - - -
ΣΤΡΑ-ΕΥΣΑΙ/// - - - -
vacat

\- - - - - - - -
Ἀντιπάτρου [. . ἱερα-]
γωγὸϲ ἀ̣πὸ θε̣ῶ[ν - -]
ϲτρατ̣ευϲά[μενοϲ].

Ἀντίπατρ[οϲ δημόϲιοϲ ἀ]|γωγὸϲ ἀπὸ Θε[ραπνῶν] Premerstein.

820 Tabula marmorea supra infraque laesa, a. 0,25, l. 0,18. Edd. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* 1861, 47. Ex Michaelis diario delineavit Fraenkel.

ΕΡΠΙϹ
ΘΕΟΥ
ΔΟΥΛΗ
ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ
ΜΔΕΝΑΤΕΘΗ
ΝΑΙΠΡΟϹΑΥ
ΤΗΝ

Ἑρπὶϲ
θεοῦ
δούλη
παρακαλεῖ
μηδένα τεθῆ-
ναι πρὸϲ αὐ-
τήν.

821 Spartae in museo n. 506. Stela marmorea, fracta supra et ad sinistram, infra cymatium prominens, in cuius latere antico insculptum foramen; a. 0,35, l. 0,355, cr. 0,007. Litterae angustae. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

ΚΑΙ
/////ΙΟΥΠΝΕΥ
_ΕΘ ΗΚΗΝΚΑΙ
ΗΝΑΕΙϹΤΟΜΝΗ
ΓΟ ΤΗΝΕΝΠΥΡΟΝΟΥΝΥΜΙΝ
ΗΝΤΟΥΔΕϹΠΟΤΟΥ ΘΕΟΥΦΥΛΑΞΑ
ΙΑΝΤΕϹΤΟΝΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ
ΟΝΚΑΙΔΟΤΕΗΜΙΝΙΡΗΝΗΝ ☧

[Ἐνορκίζω ὑμᾶϲ ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ] καὶ
[Ἰηϲοῦ Χρηϲτοῦ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγ]ίου Πνεύ-
[ματοϲ μὴ ἀναϲκευάϲαι τήνδ]ε θήκην καὶ
[- - - μηδένα ϲτα]λ̣ῆνα(ι) εἰϲ τὸ μνῆ-
[μα τοῦτο. - -]τ̣ο τὴν ἔνπυρον οὖν ὑμῖν
[ὀργ]ὴν τοῦ δεϲπότου Θεοῦ. φυλάξα-
[τε π]άντεϲ τὸν προγεγραμμένον
[νόμ]ον καὶ δότε ἡμῖν ἰρήνην. ☧

Vs. 5 in. sigla primo loco servata non plane certum esse, utrum Γ sit an Ι, adnotavit Fraenkel. || 8 'Nobis mortuis parate quietem servantes legem, qua laedere vetamini sepulcra nostra.' Idem.

Hiller restituit nisus titulo IG XII, 3, 1238 7.

822 Spartae in museo n. 634. Tabula marmorea a. 0,26, l. 0,59, cr. 0,002. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 440, 22 (sine transcriptione), Ζησίου Σύμμικτα (Athenis 1892) 13, 10, Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

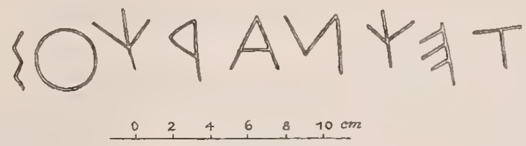
† † †
†ΟΡΚΙΖΩ ΥΜΑϹ ΕΓΩ ΑΡΧΕΛΛΕΙϹ
ΗΔΟΥΛΗΤΟΥΘΥϹΤΟΥϹΤΟΥΕΥΛΟΗΚΛΗΡΟΥ
ΠΑΝΤΑϹΤΟΥΤΕΝΥΝΟΝΤΟΟΚΑΙΤΟΥΜΕΛΛ
ΟΝΤΟϹΕΙΝΑΙΚΑΤΑΤΗϹΑΙΩΝΙΟΥ †
ΚΡΙϹΕΩϹΚΑΙΤΗϹΔΟΞΗϹΤΟΥΘΥΜΗΔΕ
ΝΕΙϹΥΝΧΩΡΗϹΑΙΑΝΑϹΚΕΥΑϹΑΙΤΟ
ΜΝΗΜΑΤΟΥΤΟΕΝΘΑΝΥΝΑΝΑΠΑΥΟΜΑΙ

Ὁρκίζω ὑμᾶς ἐγὼ Ἀρχελαείς,
ἡ δούλη τοῦ θ(εο)ῦ[[ς]], τοὺς τοῦ εὐλογη(τοῦ) κλήρου
πάντας τοῦ τε νῦν ὄντο[ς] καὶ τοῦ μέλλ-
οντος εἶναι, κατὰ τῆς αἰωνίου
κρίσεως καὶ τῆς δόξης τοῦ θ(εο)ῦ, μηδε-
νεὶ συνχωρῆσαι ἀνασκευάσαι τὸ
μνῆμα τοῦτο, ἔνθα νῦν ἀναπαύομαι.

Vs. 2 compendium, quamquam videtur ΓΝ sive ΠΝ, aliter vix solvi potest nisi Γ coniunctum cum Eta huius fere figurae: Ν. || 4 κατὰ pertinet ad ὁρκίζω (vs. 1): 'obsecro per diem iudicii et per Dei gloriam'; cf. Evang. Mathaei 26, 63 ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. || 6 ἀνασκευάσαι: mutare sepulcrum eo consilio, ut corpus aliud inferatur. Utrumque versus Ypsilon postea leviter incisum.

Monumentis sepulcralibus dubitanter quae sequuntur attribuimus, quia nec loco nec aliis causis demonstrari potest fuisse haec donaria dis dedicata.

823 Amyclis tabula marmorea a. 0,70, l. 1,20, cr. 0,20; in latere adverso duo foramina quadrata. Slavochorii in ruinis ecclesiae Ἁγ. Νίκωνος exscripsit Fraenkel, qui litteras quinti vel sexti saeculi esse iudicat. *Ect.*

Τέχναρχος.

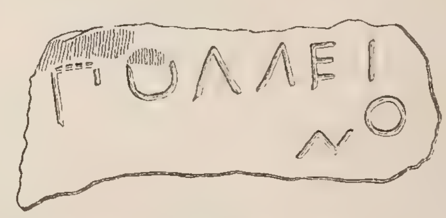
824 Fragmentum tabulae marmoris cani, infra margo, a. 0,40, l. 0,45, cr. 0,11; in latere averso vestigia anaglyphi. Mistrae in museo exscripsit Prott. *Ect.*

[Τ]ἀνδ' Ὑρμι[ν]αί[αν κρύπτει κόνις – ◡◡ – ◡̄].

Var. lect. A dextra ΜΙϹ Prott; ΜΑ Hiller in ectypo.
Sinistrorsum scriptum. Exempli gratia suppl. Hiller.

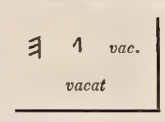
825 Spartae in museo 526. Tabula lapidis cani, fere impolita, a. 0,18—21, l. 0,44, cr. 0,06; litterae a. 0,06—0,07. Edd. Martha *Bull. Hell.* I 1877, 378, 1, Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 434, 3 (Roehl IGA 58, David Dial. Lac. mon. epigr. 7, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 9, Meister *SGDI* 4408), Tod *Cat.* Contulit Prott. *Ect.*

Πολλεῖον i. e. Πολλείων, cf. Πολλᾶς.

'*L'inscription est complète.*' Martha.

826 Spartae in museo n. 626. Fragmentum marmoreum, ad dextram et infra margo servatus. A. 0,18, l. 0,21, cr. 0,063. Litterae a. 0,045. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel.

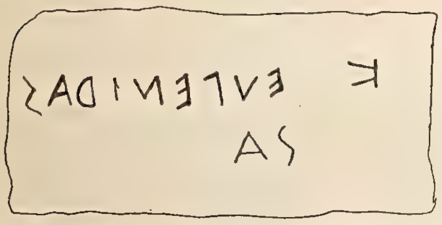
Λε-

Fuerit dedicatio (Fraenkel). Tod titulum incolumen esse contendit.

PARS QVARTA.

VARIA ET INCERTA.

827 Amyclis. Stela quadrata marmoris albi a. 1,16, cr. 0,35. "ς τᾷ Γουδένῃ in ecclesia τᾶς Παναγίας prope fontem.' Fourmont fol. 61 verso et p. 196, cod. 571*B* p. 217 (CIG 35); muro exteriori deletae ecclesiae τᾶς Παναγίας insertam vidit Thiersch a. 1832. Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I 47, Göttling *Neue Jen. allgem. Litteraturztg.* 1842 n. 66 p. 269sq., *Ges. Schriften* I 44, (Roehl IGA 53 ex Rossii diario, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 2, Roberts *Introd.* 247, Meister *SGDI* 4508). 'Litterae satis magnae, utpote duo propemodum pollices altae.' Roß. Fourmontii imaginem expressimus.

Κ[λ]ευγενίδας
- - - - ας.

Var. lect. Vs. 1. Desunt apud Rossium et Göttlingium litterae Κ et Σ, quas numquam in lapide fuisse dicit Göttling, cum Rossius scribat: 'Quarum (litterarum) nunc quidem nullum vestigium superest; fuisse olim non negaverim: nam omnes quae supersunt litterae - - dedita opera scalpro fabrili vel alio acuto instrumento adeo excisae deletaeque sunt, ut vix legi possint.' Quibus perpensis nihil est, cur Fourmontio fidem non habeamus. Titulum βουστροφηδὸν scriptum esse cognovit Hiller, cuius supplementum posui.

828 Spartae in museo 200. Fragmentum tabulae marmoris albi, a. 0,46, l. 0,69, cr. adhuc 0,08; inventum haud procul a sepulcro Leonidae; margo superior servatus; lapis a sinistra et inferiore parte fractus, a dextra truncatus, cum ad novum usum iterum usurpatus esse videatur. Edd. diligentissime Velsen *Arch. Anz.* 1855, 74, G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 190, Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 433, 1 (David Dial. Lac. mon. epigr. 5), Roehl IGA 56 (Müllensiefen De tit. Lac. dial. 6, Roberts *Introd.* 249, Meister *SGDI* 4404), Tod *Cat.* Cf. Allen *Papers Amer. School* IV 193, 100. Exscripsit Prott, cuius exemplar expressi. *Ect.*

Var. lect. Vs. 1. 'Littera octava a sinistra, utrum Ρ (Hirschfeld) an Ϝ (ceteri) legenda sit, incertum.' Prott. In fine esse ⊠ affirmat Prott. ‖ 2 a dextra. Initium plenius legerat Velsen: ƎΤΥΟΜ, quocum reliquias convenire consentiunt Prott et Tod.

Editores priores ex parte contenderunt in parte inferiore a dextra vestigia esse litterarum, quos viros doctos specie deceptos esse auctor est Prott.

In vs. 2 cum Roehlio legerim: αἴ τις αἰσκίοι.

Reliqua ambigua. Proponebat Hiller: [ο]ὔτ' ἕβας οὔτ' ὄννειον οὔτ' ὀνλ̣ύχ[ιο]ν οὔτε ψυχίον· αἴ τις αἰσκίοι.

Ad ⊠ pro Ψ cf. Wiedemann *Klio* VIII 1908, 524; ὄννειον pro ὄνειον, ὀνλ̣ύχ[ιο]ν pro ὀνύχιον, ψυχίον pro ψυχεῖον scriptum esse suspicatur Hiller.

829 Rudis tabula lapidis calcarii, a. 0,60, l. 0,37, cr. 0,07; margines, etsi regulae non conveniunt, tamen incolumes esse videntur. Muro inserta ecclesiae Ἁγ. Βασιλείου iuxta vicum Lelen intra Spartam et Slavochorium situm. Litterae a. 0,05—0,09. Exscripsit Prott. *Ect. Tab.*

Κυνα-
γός.

Nomen an appellativum sit, dubium. Cf. *Inschr. Priene* 313 268, 334 - - Διονυσίου τοῦ Κυνηγοῦ.

830 Mistrae in ruinis. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 715, 40, *Voy.* II 200 (Roehl IGA 90).

Γ Ϝ
. Ε Λ
Τ Ε

Sacrale videtur Hillero.

831 Lapis calcarius undique de industria truncatus, inaedificatus in muro, quo ecclesia Ἁγ. Κυριακῆς in vico Slavochorio circumdata est; a. 0,35, l. 0,31, cr. 0,16. Litterae a. 0,05—0,06 temporibus vetustis sunt tribuendae. Exscripsit Prott.

\ Λ Ο Φ Ι

832 Spartae in museo 785, 786. Trabes duae marmoris albi. *A* a. 0,17, l. 0,76, cr. 0,64; *B* a. 0,17, l. 0,88, cr. 0,74. Inventae iuxta ecclesiam Ἁγ. Κυριακῆς in vico Slavochorio; aevo medio usurpatae ad sepulcrum faciendum. In latere angusto apte praeparato ad adiciendos lapides vicinos litterae 0,055 a. Edd. Tsuntas Ἐφ. Ἀρχ. 1892, 7, (Meister *SGDI* 4510), Tod *Cat.* Exscripsi.

A Ͱ Λ Α Χ Χ Σ

B Α Ρ Μ Ο Σ

Var. lect. *B* in fine ϟ Tsuntas, Kolbe; Σ Tod.

Fragmenta similium trabium eodem in loco inventa sunt. 'Γλαῦξ epistylii vel baseos alicuius locum indicare videtur, ubi sacra Minervae avis imponenda erat.' Hiller. Non crediderim; lapicidarum notas habes.

833 Tres lapides quadrati muro Romano inaedificati, a. 0,80, l. 1,24; litterae a. 0,04—0,05. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 76, 77—79.

a Ο Υ

b Α Ρ Ο V

c Λ Υ

Titulum *a* integrum esse Woodward affirmat. Lapicidae nota est.

834 In fragmento tabulae a Fourmontio fol. 40 iuxta murum orientalem urbis Spartae descriptae.

Ν Ε Ο Π Ο Λ Ι Τ Α Ν
Ο Τ Ι Χ Α Ρ Ι
Π Λ

Νεοπολιτᾶν
- ọτι Χαρι-
- - - πλ̣

An fuit catalogus eorum, qui pila vicerunt?

835 Marmor canum, a. 0,44, l. 0,66, in muro Byzantino inaedificatum. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 128, 54. Litterae 0,08—0,24 a.

Η Μ Ν Ο C [? Φιλ]ήμονος.

Titulum esse integrum testis est Woodward, qui signum fabri alicuius interpretabatur.

836 Lapis quadratus, a. 0,76, l. 1,48; litterae a. 0,1—0,2 indiligenter incisae. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 77, 80.

Λ Ι Κ Ρ Α///////Τ Ο Υ C — [Καλ]λικράτους.
ΥΑΡΙCΤΟΤΕΛΗ — [Καλ]ύ(διος) Ἀριστοτέλης

De versuum ordine cf. Wilhelm *Beiträge* 3 sqq.

837 Spartae in museo n. 394. Fragmentum basis e marmore caeruleo factae; a. 0,16, l. 0,07. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

Ο — - - ọ - -
ΑΡΙ — - - ἀρι - -
ΤΡΙ — - - πρ - -
Λ — - - λ̣ - -

838 Anaglyphi fragmentum; in margine sinistro litterae (‘*7 lettres sur le bord gauche du cadre d'un bas-relief brisé*’). Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 709, 27 et *Voy.* II 207.

Ο
Λ
Λ
Γ
Ο

Ρ

839 In marmore albo, a. 0,09, l. 0,07, cr. 0,08; litterae a. 0,015. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 440, 1.

Μ Ι
Ω Τ Σ
< Γ Π Κ
Ο Λ Ω Ι
Η Λ

Fuerit dedicatio, quia lapis iuxta magnam Dianae aram inventus est.

840 Spartae in museo n. 401. Fragmentum stelae marmoris albi, a. 0,16, l. 0,10, cr. 0,085. Ed. Tod *Cat.*

Ι Σ Σ
Ι Σ Κ

Vs. 2 An Ἀσκ[λαπιῷ]?

841 Ed. Petridis Πανδώρα 1871, 330; olim in vico Parori.

Ι Κ
Δ Ι Κ Η Ν
Ι Ο Μ Ο Ι Ο Τ Η
Κ Κ Ο Υ
Ι Ο Ε Λ Λ Δ Ι Κ Η Ν Ι
Ι Μ Ι Τ Ο Σ
C Λ Υ Δ Λ Λ Λ Δ Ι
C Μ Ε Λ

Carmen sepulcrale esse suspicatur Hiller; at res incertissima. Proponit ille:

- - - - - - - - - - ικ - -
[– ◡◡ – ◡◡ – – ◡◡ Ἑλλα]δικὴν
- - - - - - - - ι ομ βιότη[τι]
- - - nomen coniugis (?) - κκου
- - - - - - Ἑ(λ)λαδικὴν ◡
[– ◡◡ – ◡◡ – τοῦτ' ἐπέκλωσε] μίτος
[- - - - - - - π]ολύ· ἀλλὰ δι - ◡
- - - - - - - - - ς μελ[ε - -].

842 ‘*Sur le baptistaire de la même église*’ i. e. S. Basilii (v. n. 1) Fourmont fol. 220 verso (cf. cod. 571 *B* p. 181, ubi falso adscriptum est *à Tégée*). Inter Tegeaticos titulos edidit Boeckh CIG 1532.

Ε Ο Μ Β Ρ Ι Ο Υ Ι Η — [τὴν δεῖνα]
Ε Ν Ε Ι Κ Α Ι — [Κλ]εομβρ(ό)του τὴ[ν]
Φ *de industria* Ν — [εὐ]γενε[στάτη]ν καὶ
L *videntur* Ι Σ — - - - - - -
Ρ Ι Ι *deleta esse* Α — - - - - - -
Ν Η Σ Ι Α Ο — [- - ἐπιμελουμέ-]
Τ Η Σ Α Ξ Ι Ο Λ Ο Γ Ω — νης . . . . ἰδ̣ο[ς]
τῆς ἀξιολογω[τάτης].

Superest de titulo honorario. Vs. 1 legit Hiller.

843 Fragmentum, quod Mistrae possidet Ρώτακος mercator vinarius. Exscripsit Fraenkel ex ectypo, quod Spartam apportavit incola quidam Mistrae. *Ect.*

Μ Ν Η Θ Η — [ἐ]μ̣νή(σ)θη
Υ Δ Ο Ι — - ὑδ̣ο -

Scriptura prodit aetatem recentissimam.

844 In epistylio Dorico; olim Mistrae. Ed. Wyse *An excursion in the Peloponnesos* (1865) I 159.

Ι Λ Ι Α Ι Σ Ι Σ Ο Ρ Ο Σ
Ο Ι Ν Ι Ω Ν

Diffido lectioni. Cave ne vs. 1 extr. legas σορός.

845 Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 706, 22 et *Voy.* II 205.

Ι Ν
Ι Υ

846 Fragmentum ex Amyclaeo. Ed. Tsuntas Ἐφ. ἀρχ. 1892, 17.

Τ Ρ Ι

847. 848 (847) Fragmentum stelae marmoris cani, margo dexter servatus; a. 0,14, l. 0,12, cr. 0,085. Ed. Tod *Cat.* 631. (848) Fragmentum stelae marmoris albi, a. 0,06, l. 0,12, cr. 0,03. Ed. Tod *Cat.* 633.

(847)	(848)
Ι C	Λ
Ι	Ο Ι
Ν Α	Τ Ρ
Λ	

849 Lapis grandis, in latere superiore foramen, a. 0,90, l. 2,25; litterae a. 0,20 rudem in modum scriptae. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 77, 81.

Κ Λ Υ Δ Ι Α Θ Υ Ρ Α C

PARS QVINTA.

TEGVLAE.

Tegulae et imbrices signis notabantur, quibus quem in usum, cuius impensa, quo redemptore, quo anno factae sint, commemoratur. Discernuntur δαμόσιοι et ἱεροί; illi impensa publica fiebant, hos sacerdotes fani alicuius faciendos curabant. Casu genetivo adicitur nomen vel dei, cuius aedificium sacrum est, vel aedificii publici, ut δαμόσιος Ἀθάνας, ἱερὸς Βορθείας, δαμόσιοι τειχέων, δαμόσιοι σκανοθήκας. Wace quidem δαμόσιος Ἀθάνας *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 347 hunc in modum interpretatus est: publica (tegula) Athenae (ex officina), contra quem disputavit Nilsson *Timbres - - de Lindos* 67. Collatis tegulis, in quibus legitur Ἀπόλλωνος ἐν Ἀμυκλαίοι n. 863, Ἐλυσίας n. 867, Ἀπόλλωνος Messanae IG XIV 2394, 1, Δεσποίνας Lycosurae Δελτ. ἀρχ. 1889, 60, Διὸς Locris IG XIV 2401, 3, Σωκλῆς ἀρχιτέκτων δαμόσιοι Ἥρας Argis Waldstein *The Argive Heræum* I 216 non negabis Wacium a vero aberrasse. Nomen eius, qui tegulas faciendas curavit, aut casu nominativo affertur ut Μηνόφιλο[ς] | ἐποίει n. 916, Ἀντίοχος n. 896, Ἀρίστων n. 898, Πολυκλῆς n. 859, Φιλοκλῆ|ς n. 862, Φιλικὸς δαμοσίαν σκανοθήκας (sc. ἐποίει) n. 881, aut casu genetivo addito semper ἐργώνα, id quod et Wace et Nilsson 66 non satis cognitum habebant.

Ut designetur, quo anno tegulae factae sint, ex more Spartanorum nomen patronomi nominatur, velut ἐπὶ Καλλικράτεος n. 878 sqq.

850—868. Tegulae, quae in aedes sacras exstruendas fabricatae sunt.

850—862: Ἀθάνας. Cf. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 28.

850 Tegulae speciminis valde communis, quod ubique invenitur. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 348, 17 = XIII 1907, 29, 17 *A*. Ibidem p. 28 fig. 4 *E* imago expressa est.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ	Δαμόσιος
Α Θ Α Ν Α Σ	Ἀθάνας.

851 Tegulae huius speciminis raro reperiuntur; inventa sunt exempla apud theatrum, iuxta Arapissam, iuxta vallum Romanum, in acropoli, neque vero apud urbis moenia. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 30, 17 *B* = p. 28 fig. 4 *F*, ubi imaginem habes (prope heroum inventum fragmentum *Ann.* XIII 1907, 30, 17 *E*).

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ	Δαμόσιος
Α Θ Α Ν Α̣ Σ	Ἀθάνα̣ς.

852 Tegulae inventae apud urbis moenia, apud heroum, iuxta vallum Romanum, in vico Klaraki, in acropoli, in colle, qui meridiem et orientem spectat. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 30, 17 *C* = p. 28 fig. 4 *G*, ubi imago expressa est.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ	Δαμόσιος
Α Θ Α Ν Α Σ	Ἀθάνας.

853 Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 347, 44, cf. imaginem p. 32 fig. 5 *F*.

Α Θ Η Ν Α C	Ἀθηνᾶς
Χ Α Λ Κ Ι Ο Ι Κ Ο Υ	Χαλκιοίκου.

854 Tegulae inventae iuxta moenia urbis, in puteo apud heroum, in fano Dianae Orthiae. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 30, 24 = p. 28 fig. 4 *H*, ubi est expressa.

Δ Α Μ Ο C Ι Ο C Α Θ Α Ν Α C	Δαμόσιος Ἀθάνας.

Nomen eius qui tegulas faciendas curavit adicitur (ordine alphabetico). Cf. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 347.

855 Tegulae, complura exempla integra, inventa iuxta puteum, heroum, theatrum, collem, qui meridiem et orientem spectat. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 346, 12, cf. adnotationem XIII 1907, 28, 12.

Ο Σ	[Δαμόσι]ος
Α Θ Α Ν Α Σ Α Υ	Ἀθάνας· Αὐ-
	(- - - -)

856 Tegulae mutilae, quarum nulla integra. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 195, 6.

d	Δαμοσία	
b	Ἀθάνας·	
a	Καλλ[ικράτης].	

(*a* supra, *b* sinistra, *d* dextra, *c* infra)

Adiecit Tillyard in latere *b* σκανοθήκας. At illud fragmentum ad aliam tegularum classem (n. 877—881) pertinere iudico.

857 *A*. Tegula, a. 0,09, l. 0,18, cr. 0,02. Mistrae in museo exscripsit Prott, qui litteras quarto a. Chr. n. saeculo tribuit.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ
Α Θ Α Ν Α Σ̣ Ν Ι

B. Tegulae valde pervulgatae, ubique inventae apud theatrum, fontem, arcem, aliis in locis. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 347, 13 = XIII 1907, 29, 13, ubi imago est expressa p. 28 fig. 4 *B*.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ	Δαμόσιος
Α Θ Α Ν Α Σ Ν Ι	Ἀθάνας· Νι(κίων).

Supplevit Wace nisus n. 889.

858 Tegulae inventae in arce, apud heroum, in Matallae horto, in vinea Λεοπούλου. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 30, 26 = p. 28 fig. 4 *K*.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ Ρ Χ	Δαμόσιος
Α Θ Α Ν Α Σ Π Ο Λ Υ Α	Ἀθάνας· Πολύα-
	ρχ(ος).

859 *A*. Exemplum unum inventum prope puteum. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 347, 14 (cf. XIII 1907, 30, 17 *D*?).

Δ̣ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ Σ̣	Δαμόσιος
Α̣ Θ Α Ν Α Σ Π Ο Λ Υ Κ Λ̣ Η̣	Ἀ̣θάνας· Πολυκλῆ-
	ς.

B. Alia eiusdem fabricae exempla ibid. XIII 1907, 29, 14.

- - - Ο Σ Ι Ο Σ Κ Λ Η	[Δαμ]όσιος
- - - - - - Π Ο Λ Υ	[Ἀθάνας]· Πολυ-
	κλῆ[ς].

860 Tegulae inventae aut prope puteum aut prope aram (Athenae?). Quinque exempla. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 346, 10 = XIII 1907, 28, 10 et fig. 4 *A*.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ Τ Ε	Δαμόσιος
Α Θ Α Ν Α Σ Π Ρ Α	Ἀθάνας· Πρα-
	τέ(ας).

861 Tegulae ex heroo et apud moenia urbis inventae. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 30, 25 = p. 28 fig. 4 *I*.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ	Δαμόσιος
Α Θ Α Ν Α Σ Τ Α Χ Υ	Ἀθάνας· Ταχυ - -

Vs. 2 Ταχυ(κλῆς) Wace; occurrit enim Tachycles quidam n. 94, 24 in catalogo senatorum I a. Chr. n. saec. At haesito, num sit idem.

---

862 *A*. Complura exempla inventa prope fanum Dianae Orthiae, in arce, in vico Klaraki, in puteo. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 347, 15 = XIII 1907, 29, 15. Imago expressa est ibidem p. 28 fig. 4 *C* (cf. ibid. XIII 29, 16 *B*).

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ Σ	Δαμόσιος
Α Θ Α Ν Α Σ Φ Ι Λ Ο Κ Η	Ἀθάνας· Φιλοκλῆ-ς.

B. Aliae eiusdem fabricae tegulae. Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I 50 (Meister *SGDI* 4460, Wide *Lak. Kulte* p. 50), Tod *Cat.* p. 28, Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 348, 16 = XIII 1907, 29, 16 *A* et 28 fig. 4 *D*.

Δ Α Μ Ο C Ι Ο C	Δαμόσιος
Α Θ Α Ν Α C Φ Ι Λ	Ἀθάνας· Φιλ(οκλῆς).

Ἀπόλλωνος.

863 Tegulae effossae in summo colle prope Ἀγ. Κυριακήν, ubi fanum Apollinis Amyclaei situm erat; nunc Spartae in museo n. 635—644, Athenis n. 646. Edd. Tsuntas Ἐφ. ἀρχ. 1892, 3, 1—16 (Meister *SGDI* 4513), Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

A. Tsuntas 4 = *Cat.* 635 *B*.

Α ⅂ Ε Λ Λ Ω Ι Ι Ο ///	Ἀπέλλωνο[ς]
Λ Μ Υ Κ Λ Α Ι Ο ///	Ἀμυκλαίο[υ].

Var. lect. Ἀμυκλαιοῖ Tod. IV. a. Chr. n. saeculo tribuit Prott.

B. Tsuntas 2 = *Cat.* 636.

Α Λ Λ	Ἀ[πό]λλ[ωνος]
/// Ν Α Μ Υ Κ Λ Α Ι Ο	[ἐ]ν Ἀμυκλαίο[ι].

Eiusdem generis sunt Tsuntas 1, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 15 = *Cat.* 637—642, 644, 646.

C. Tsuntas 5 = *Cat.* 635 *A*.

/// Π /// Ο Λ Λ Ω ///	[Ἀ]πόλλω[νος]
Α Μ Υ Κ Λ Α Ι Ο ////	Ἀμυκλαίο[υ].

Var. lect. Ἀμυκλαιοῖ Tod.

864—866. Templum Dianae, quae Ὀρθία nominatur. Cf. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 38 sq.

864 Tegulae apud Artemisium inventae. Duodecim exempla. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 348, 18 et XIII 1907, 38 fig. 6 *A*.

Ι Ε Ρ Ο Ι	Ἱεροὶ
Β Ο Ρ Θ Ε Ι Α Σ	Βορθείας.

Propter litterarum formam II. a. Chr. n. saec. attribuit Wace.

---

865 Tegulae ex Artemisio. Quattuordecim exempla. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 348, 19 et XIII 1907, 38 fig. 6 *B*.

Β Ω Ρ Θ Ε Ι Α Σ	Βωρθείας
Ι Ε Ρ Ο Ι	ἱεροί.

Item II. a. Chr. n. saeculo attribuendas censet Wace.

866 Tegulae inventae apud Artemisium. Quattuor exempla. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 348, 20 et XIII 1907, 38 fig. 6 *C*.

Β Ο Ρ Θ Ε Ι Α C Ι Α Ρ Ο Ι	Βορθείας ἱαροί.

Romanae aetatis (Wace litteratura fretus).

867—868. Ἐλευσίας.

867 Duo exempla tegularum. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 39, 23 = 38 fig. 6 *E*.

Ι Ͻ Ο Μ Α Δ	Δαμόσι-
Ο	
Ι Ͻ Λ Ι Ͻ Υ Λ Ǝ	οι Ἐλυσίας.

Wace propter litterarum formas aetatis imperatorum esse censet. Cf. Εἰλύθεια in titulo Pario IG XII 5, 192.

---

868 Nonnulla exempla tegularum inventa prope Artemisium vel moenia urbis. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 348, 21; incolumem ibid. XIII 1907, 39, 21 = 38 fig. 6 *D*.

Ι Ε Ρ Ο Υ Ε Λ Ε Υ Σ Ι Α Σ	Ἱεροῦ Ἐλευσίας.

Haesitabat Wace, an sit cum hoc titulo coniungendus n. 850, cum legeret Δαμόσιος Ἀθάνας· | ἱεροῦ Ἐλευσίας.

869—884. Quae sequuntur tegulae, in aedificia publica construenda fabricatae sunt.

869. καταλύματος.

869 Tegulae inventae in arce iuxta vallum Romanum in parte orientali meridiem versus vel iuxta ecclesiam, quae Ἁγία Κυριακὴ vocatur. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 39, 46 *A* = 40 fig. 7 *B* et 40, 46 *B* = 40 fig. 7 *A*, cuius adnotationes conferas velim. Cf. Ziebarth *Rhein. Mus.* LXIV 1909, 335.

Κ Α Τ Α Λ Υ Μ Α Τ Ω Ν Ρ Ω	Κατάλυμα τῶν Ῥω-
Μ Α Ι Ω Ν Κ Α Ι Δ Ι Κ Α Σ Τ Α Ν	μαίων καὶ δικαστᾶν.

Cf. supra n. 7.

'Iudices sunt publice requisiti ex aliis civitatibus; Romani igitur 'legati' certe publice missi.' Wil.

II. a. Chr. n. saec. Cf. Wace l. l.

870—876. παραθέσεος.

παραθέσεος eum in modum intelligebat Wace, ut hae tegulae non in usum certum fierent, sed quae posteriori usui essent. Cf. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 33 sqq. Falso me iudice. Patronomo Niconomo permultae tegulae factae sunt, cum et Εὐφράνωρ et Ξενοκλῆς simul redemptores sint. Itaque hoc anno aedificium quoddam, quod παράθεσις vocabatur, conditum esse iudico. Postea ad idem aedificium reficiendum Neocles et Callicratidas tegulas fecerunt. Ille patronomo - - genida, hic redemptor est patronomis Archi[ada], Callicrate, Tara, Xenoclida. Itaque cum de Callicratis tempore constet, illos quoque I. a. Chr. n. saec. floruisse sequitur.

870 Duae tegulae inventae in arce. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 31, 40 *A* et 32 fig. 5 *A* (cf. n. 40 *B. D. E.*).

Ε Π Ι Ν Ι Κ Ο Ν Ο Μ Ο Υ	Ἐπὶ Νικονόμου·
Π Α Ρ Α Θ Ε C Ε Ο C	παραθέσεος·
Ε Ρ Γ Ω Ν Α Ε Υ Φ Ρ Α Ν Ο Ρ Ο C	ἐργῶνα Εὐφράνορος.

871 Duo exempla tegularum rotundarum, alterum inventum in vico Bambakia, alterum in arce. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 33, 41 *A*.

ΔΑΜΟϹ
ΕΠΙΑΡΧΙ
ΚΑΛΛ

Δαμόϲ[ιοι παραθέϲεοϲ]
ἐπὶ Ἀρχι[άδα· ἐργώνα]
Καλλ[ικρατίδα].

Nomen redemptoris ex titulis qui sequuntur sumptum est, Ἀρχιάδα ex n. 887.

872 Tegulae in arce inventae. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 33, 40 *B* et 32 fig. 5 *B*.

ΔΑΜΟϽΙΟΙΠΑϤΑΘϿϿϿΟϽ
ЄΠΙΚΑΛΛ ΡΑΤЄϘΓЄΡΓѠΝΑ
Κ´ΛΛΙ

Δαμόϲιοι παραθέϲεοϲ
ἐπὶ Καλλ[ικ]ράτεοϲ· ἐργώνα
Καλλι[κρατίδα].

873 Duo exempla tegularum, altera in vico Klaraki, altera in arce inventa. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 33, 41 *C* et 32 fig. 5 *C*.

ΑΜΟϹΙΟΙ ΑΘЄϹЄΟϹ
ЄΠΙΞЄΝΟΚ\ ΝΑ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙ

[Δ]αμόϲιοι [παρ]αθέϲεοϲ
ἐπι Ξενοκλ[είδα· ἐργώ]να
Καλλικρατί[δα].

Vs. 2 Ξενοκλείδα *has been restored - -, because there also appear to be traces of* ει *after the* λ. Wace.

874 Tegula in arce inventa. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 33, 41 *D* (cf. similis argumenti n. 41 *E*).

ΔΑΜΟϹΙΟΙ
ΠΙΤΑΡΑ
ΛΙΚΡΑ

Δαμόϲιοι [παραθέϲεοϲ ἐ-]
πὶ Τάρα· [ἐργώνα Καλ-]
λικρα[τίδα].

Supplevit Wace.

875 Tegula inventa in collibus, qui Μουνδοῦνα vocantur et septentrionem versus ab arce siti sunt. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 34, 41 *G*.

ΟϹΙΟΙΠΑ
ΓЄΝΙΔΑЄΡ
ΝЄΟΚΛЄΟϹ

[Δαμ]όϲιοι πα[ραθέϲεοϲ]
[ἐπὶ . . .]γενίδα· ἐρ[γώνα]
Νεοκλέοϲ.

[ἐπὶ Cωϲι]γενίδα coniecit Wace, quia in priore parte nominis litteram ω agnovisse sibi visus est. Quod si ita se habet, [ἐπὶ Cωϊ]γενίδα praetulerim spatii ratione habita.

Neglexi Wace n. 41 *F. H. J.*

876 Duae tegulae in arce inventae, ex duobus fragmentis compositae. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 32, 40 *C*.

ΔΑΜΟϹΙ. . . . ΡΑΘЄ
ϹЄΟϹ ΟΥ
ЄΡΓѠΝΑΞЄΝΟ . . . ΟϹ

Δαμόϲι[οι πα]ραθέ-
ϲεοϲ [ἐπὶ Νικονόμ]ου·
ἐργώνα Ξενο[κλέ]οϲ.

Wace restituit.

877—881. ϲκανοθήκαϲ.

Patronomo Callicrate scenothecam exstructam esse ex titulis, qui sequuntur, elucet. Hic autem I. a. Chr. n. saec. floruit, v. p. 67 ad n. 209. Tegulas faciendas curaverunt Hermogenes, Zeno, Cleo, Nicasio, Philicus. Cf. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 191 sqq.

877 Tegulae mutilae in quattuor lateribus inscriptae. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 195, 5.

a ΔΑΜΟΣ
c ΣΚΑΝ
b ΚΑΛΛΙΚΡ΄ΑΤΗΣ
d ΕdΜΟΓΕΝΗΣ

Δαμόϲ[ιαι]
ϲκαν[οθήκαϲ]·
Καλλικράτηϲ·
Ἑρμογένηϲ.

Tillyard Callicratem magistratum eponymum esse perspexit.

878 Tegulae in tribus lateribus inscriptae; l. 0,33 × 0,16, cr. 0,005. Spartae in museo exempla duo n. 535 *A* et n. 712. Ed. Tod *Cat.* Exscripsit Prott; ectypum chartaceum commisit Philios. Nova exempla ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 194, 2.

a (*Cat.* 535 *A* + 712) ƸΟƎΤΑϤꓘΙΛΛΑꓘΙ ////// *vac.*
b (*Cat.* 712) ƸΑꓘΗΘΟИΑꓘƸ
c (*Ann.* + *Cat.* 712) *vac.* ИΩИΗΣϤƎ

[Δαμόϲιαι] ϲκανοθήκαϲ· | [ἐπ]ὶ Καλλικράτεοϲ· ἐρ(γώναϲ) Ζήνων.

879 Tegula in quattuor lateribus inscripta. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 193, 1; cf. figuram p. 192 *a, b, c, d*.

a ƸΟƎΤΑϤꓘΙΛΛΑꓘΙΠƎ
b ƸΑꓘΗΘΟΝΑꓘƸ
c ΝΩƎΛꓘ.ϤƎ
d ΙΑΙƸΟꓤΑΔ

Δαμόϲιαι
ϲκανοθήκαϲ·
ἐπὶ Καλλικράτεοϲ·
ἐρ[γ](ώναϲ) Κλέων.

880 Tegula 0,32 × 0,16, cr. 0,05; in lateribus angustis tituli. Edd. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 191, Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 441, 26, E. A. Gardner *Journ. Hell. stud.* XIV 1894, 242, Wolters apud Fraenkelium *Inschr. v. Perg.* p. 395 adn. (Meister *SGDI* 4461, Paris *Elatée* p. 112 n. 11, R. B. Richardson apud C. Waldstein *The Argive Heræum* I p. 217), Tod *Cat.* 276 (cf. eiusdem generis tegulam n. 535), Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 194, 3; cf. fig. p. 192, 3.

ΠΛΙΝΘΟΙΔΑΜΟϹΙΑΙϹΚΑΝΟ
ΘΗΚΑϹЄΠΙΚΑΛΛΙΚΡΑΤЄΟϹ
ЄΡΓѠΝΑΝΙΚΑϹΙѠΝΟϹ

Πλίνθοι δαμόϲιαι ϲκανο-
θήκαϲ· ἐπὶ Καλλικράτεοϲ·
ἐργώνα Νικαϲίωνοϲ.

881 Multa fragmenta tegularum, quarum nulla integra. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 194, 4, qui titulum restituit 192, 4.

ΕΠΙΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΣΦΙΛΙΚΟϹ
ΔΑΜΟΣΙΑΝΣΚΑΝΟΘΗΚΑϹ

Ἐπὶ Καλλικράτι(ο)ϲ· Φιλικὸϲ
δαμοϲίαν ϲκανοθήκαϲ (sc. ἐποίει).

882—883. ϲυνόδω.

882 Duo exempla tegularum inventa iuxta heroum in puteo. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 41, 50 = 40 fig. 7 *D*.

ΔΑΜΟϹΙΟϹ
ϹΥΝΟΔΩ

Δαμόϲιοϲ
ϲυνόδω.

ϲύνοδοϲ sicut ϲυναγωγὴ aedificium quoddam intelligendum esse suspicor.

883 Tegula iuxta heroum in fonte inventa. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 41, 51 = 50 fig. 7 *E.*

Δ Α Μ Ο C Ι Ο Ι (ı — Δαμόσιοι ϲ̣υ̣[νό-]
Δ Ο Υ Δ Α Μ ⁄ — δου· Δαμα̣[- -]

Vs. 2 Δαμα̣[ρχίδας sc. ἐποίει] suppleverim.

884 Duae tegulae iuxta Mousga, quae septentrionem versus ab arce sita sunt; alium exemplum prope heroum effossum est. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 42, 63 = 40 fig. 7 *H.*

Π Α Σ Τ Α Δ Ο Σ — Παστάδος
Ε Ν ^ Λ Π Ε Ι ω Ι — ἐ̣ν̣ Ἀ̣λπείωι.

Cf. Paus. III 18.2 ἰόντι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ Ἀλπίον καλούμενον ναός ἐστιν Ἀθηνᾶς Ὀφθαλμίτιδος.

885—909. Tegulae moenium. Cf. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 18 sqq., de tempore 27; Nilsson *Timbres - de Lindos* 66. Adiecta sunt nomina patronomorum, quae ordine alphabetico proponuntur, et nomen eius, qui tegulas faciendas curavit, casu nominativo vel ἐργώνα addito casu genitivo.

Moenia urbis a. 317 aedificari coepta sunt, cum Cassander Peloponnesum expugnaret (Iustin. XIV 5, 6). Deinde Nabis Lacedaemoniorum tyrannus restituit (v. n. 885 et Paus. VII 8, 5). Quod a. 195 factum esse Liv. XXXIV 27, 2 refert 'fossa valloque urbem communivit' (cf. ibid. 38, 2 ad a. 192 'tyranni nuper locis patentibus planisque obiecerant murum'). Anno 188 Spartanis a Philopoemene devictis, ut muros diruerent, imperatum est (Liv. XXXVIII 34, 1). At paullo post (a. 184) Appius Claudius Pulcher, Romanorum legatus, ut moenia reficerent, permisit (Polyb. XXII 17 sqq., Liv. XXXIX 33, 6 sqq., Paus. VII 9, 5).

His testibus fretus Wace urbem denuo inde ab a. 183 munitam esse contendit; et cum in vico Klaracis permultae inventae sunt tegulae, quae patronomo Eudamida factae sunt (v. n. 890), suo iure collegit hunc a. 183 summo in re publica munere functum esse. Quando autem Aristono - -, Hipparchus (v. n. 269), Niconomus patronomi creati sint, non liquet; litterarum formis nisus Wace eos II. vel I. a. Chr. n. saec. tribuit (p. 17, 43). Archiadas, dum recte nomen suppleverim in n. 871, I. a. Chr. n. saec. floruit (cf. p. 166 ad παράθεσιν).

885 Tria exempla *a*, *b*, (*c* + *d*) tegularum; *a* inventum prope vallum urbis, *b* in colle occidentem versus a via quae Gytheum fert sito, *c* iuxta hortum, quem Matalla possidet, *d* in colle, qui versus meridiem et orientem spectat. Exscripsit ediditque Wace *a* *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 349, 22, deinde imaginibus photographicis expressis *a*, *b*, *c*, *d* ibid. XIII 1907, 20 tab. 2 sub *B*, *C*, *D*, *E*, cf. 20 sq. sub n. 22. Anno 1892 Wolters exemplum unum, quod classis *c* videtur fuisse, viderat Spartae in museo et edidit *Ath. Mitt.* XXII 1897, 139 (Meister *SGDI* 4432). Quae tegula nunc periit, ut testis est Wace l. l.

a XIII 20 fig. 2 *B*

Βαΐλεῖ Νάβι.

b XIII 20 fig. 2 *C*

Ʃ Ο Ǝ Λ Ι Α ᴗ
Ʃ Ο Ι Β Α И

Β̣αΐλέος
Νάβιος.

c + *d* XIII 20 fig. 2 *D* + *E*

Β Α Ι Λ Ε Ο <
Ν Α Β Ι Ο Σ

Βαΐλέο̣ς
Νάβιος.

Var. lect. ΒΑΛΕΟΣ legit Wolters specie deceptus, cum littera Ι paene evanuerit.

886 Tegulae inventae in vico Klaraki iuxta moenia urbis. Tria exempla. Ed. Wace *Ann.* XIII 1907, 25, 37 = p. 22 fig. 3 *K.*

Є Π Ι Α Ԛ Ι C Τ Ο Ν Ο — Ἐπὶ Ἀριστονο . . .
ω ᴺ Ε Ԛ ˥ — [τειχέ]ων· ἐργ[ώνα]
Υ Τ Υ Χ Ο Υ — [Ε]ὐτύχου.

Vs. 1 Wace supplebat Ἀριστονό[ου].

887 Tegulae inventae partim prope fontem, partim prope aram. Sex exempla. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 346, 11 = XIII 1907, 20 fig. 2 *A.* Cf. Nilsson *Timbres - de Lindos* 67.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ Τ Ε Ι̣ Χ̣ Ε̣ — Δαμόσιος τει̣χ̣έ̣-
Ω Ν Α Λ Ε Α Σ Α Φ Ρ Ο̣ Δ̣ Ι̣ — ων· Ἀλέας Ἀφρο̣δ̣ι̣-
Σ Ι Ο Υ Ε Π Ι Α Ρ Χ Ι Α Δ Α — σίου· ἐπὶ Ἀρχιάδα.

Wace intelligebat 'tegulae ex officina Athenae cui cognomen Alea' (l. l. p. 347), Nilsson tegulas in usum templi illius deae factas esse credit. Neutrum mihi probatur. Aleas Aphrodisii f. nomen est redemptoris. Hiller mavult legere τειχέων, Ἀλέας, Ἀφροδισίου. 'Simul factae sunt tegulae trium aedificiorum publicorum in usum.' De Archiada v. ad n. 885—909.

888 Tegula. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 27 n. 38 *G.*

- - Α Μ Α Τ Є Ι - - — [Ἐπὶ - - Δ]άμα τει-
Χ Є Ι ω — χείω[ν].

Supplevit Hiller.

889 Tegulae inventae in vico Klaraki. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 23, 33 *A* = 22 fig. 3 *D.*

Ι̣ Π̣ Ǝ Ι̣ Α̣ Ι Ʃ Ο Μ Α Δ — Δαμόσιαι ἐπὶ
Ι̣ Ǝ̣ Τ̣ Α Δ Ι Μ Α Δ Υ Ǝ — Εὐδαμίδα τει-
И ω ˥ Ԛ Ǝ И ω Ǝ Χ — χέων· ἐργων-
Ʃ̣ Ο И ω Ι Ʞ Ι Ν Ν ω — ῶν Νικίωνος
Υ Ο Χ Ԛ Α И Ε Ξ Ɐ — (κ)α(ὶ) Ξενάρχου.

890 Tegulae inventae in vico Klaraki; hoc specimen persaepe occurrit. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 23, 33 *B* = 22 fig. 3 *E.*

Ι Μ̣ Α̣ Δ Υ Ǝ Ι Π Ǝ — Ἐπὶ Εὐδαμί-
Ι̣ Α̣ Ι̣ Ʃ Ο Μ Α Δ Α Δ — δα δαμόσιαι
И ω Ǝ Χ Ι Ǝ Τ — τειχέων· [ἐρ(γωνῶν)]
Ʃ Ο И ω Ι Ʞ Ι И — Νικίωνος·
Υ Ο Χ Ԛ Α И Ǝ Ξ Ɐ — (κ)α(ὶ) Ξενάρχου.

Vs. 3 [ἐρ(γωνῶν)] '*is restored here because the letters* ερ, *though faint, seem to exist on some specimens*' (Wace).

891 a Tegulae inventae in vico Klaraki. Ed. Wace *Ann.* XIII 1907, 24, 35 *B* = p. 22 fig. 3 *H.*

Δ Α Μ Ο C Ι Α Ι Τ Є Ι Χ Є — Δαμόσιαι τειχέ-
ω Ν Є Ρ Γ ω Ν Α Ν Ι Κ Ι — ων· ἐργώνα Νικί-
ω Ν Ο C — ωνος.

891 b Tegulae inventae in vico Klaraki. Ed. Wace *Ann.* XIII 1907, 24, 35 *A* = p. 22 fig. 3 *G.*

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Ι Τ Ε Ι Χ Ε Ω Ν — Δαμόσιοι τειχέων·
Ε Ρ Γ Ω Ν Α Ν Ι Κ Ι Ω Ν Ο Σ — ἐργώνα Νικίωνος.

892 Tegulae inventae in vico Klaraki. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 24, 34 = 22 fig. 3 *F*.

Ε Π Ι Ε Υ Δ Α	Ἐπὶ Εὐδα-
Μ Ι Δ Α Δ Α Μ Ο	μίδα· δαμό-
Σ Ι Α Ι Τ Ε Ι Χ Ε	σιαι τειχέ-
Ꝛ Ν Ω	ων· Ꝛ
Υ Ο Χ Ϙ Α Ν Ε Ξ	Ξενάρχου.

Siglum Ꝛ aut ἀρ(χιτέκτονος) aut ἐργ(ῶν)α interpretandum est.

---

893 Viginti septem exempla tegularum inventa in vico Klaraki. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 25, 36 = 22 fig. 3 *I*.

Ε Π Ι Ε Υ Δ Α Μ Ι Δ Α	Ἐπὶ Εὐδαμίδα·
Τ Ε Ι Χ Ε Ω Ν	τειχέων
Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ ΆΕ	δαμόσιος.

Siglum ΆΕ, quid sibi velit, obscurum est. Wace haesitavit, utrum interpretandum sit ΑΛΕ i. e. Ἀλέ(ας) an Α - - - Ε - - velut Ἀ(ρχίππου) ἐ(ργῶνα). An fuit Πρατέας?

---

894 Tegulae fragmentum inventum prope urbis moenia. Ed. Wace *Ann.* XIII 1907, 26, 38 *A*.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Α Τ Ε Ι	Δαμοσία τει[χέων]·
Ι Π Π Α Ρ	[ἐπὶ] Ἱππάρ[χου, ἐργῶνα]
Λ Λ - - -	Δα - - -

Wace 2. 3 dedit [ἐπὶ] Ἱππάρ[χου τοῦ δεῖνος] Λ Λ [ἐργῶνα]. At semper nomen postpositum est verbo ἐργῶνα.

---

895 Duo exempla tegularum in vico Klaraki inventa. Ed. Wace *Ann.* XIII 1907, 27, 39.

Ε Π Ι Ν Ι Κ Ο Ν Ο Μ Ο Υ - -	Ἐπὶ Νικονόμου [δα-]
- - Σ Ι Α - - - - - - -	[μο]σία [τειχέων· ἐρ-]
- - - - - - - - - - -	[γῶνα τοῦ δεῖνος].

Wace restituit.

896—909. Deest patronomi nomen in titulis qui sequuntur.

896 Duo exempla cl. *A* 5 ed. Wace *Ann.* XII 1906, 345, 5 = XIII 1907, 18 fig. 1 *C*.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Ι Τ Ε Ι	Δαμόσιοι τει-
Χ Ε Ω Ν Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Σ	χέων· Ἀντίοχος.

---

897 Tegulae, unum exemplum iuxta heroum inventum, complura prope urbis murum, qui versus meridiem et orientem situs est. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 23, 32 = 22 fig. 3 *C*.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ Τ Ε Ι Χ Ε	Δαμόσιος τειχέ-
Ω Ν Α Ρ Ι Σ Τ Α Ρ Χ Ι Δ Α	ων· Ἀρισταρχίδα(ς).

Vs. 2 Ἀρισταρχίδα (scl. ἐργῶνα) Wace.

---

898 Tegulae, tria exempla inventa in vico Klaraki, unum in Σκανδαλάκου horto. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 21, 28 = 20 fig. 2 *F*.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Ι Τ Ε Ι Χ Ε Ω	Δαμόσιοι τειχέω-
Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν	ν· Ἀρίστων.

Vs. 2 Ἀρίστων[ος] Wace = Aristone (redemptore).

899a Tegulae, multa exempla prope vallum orientale inventa. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 22, 30 *B* = 20 fig. 2 *I*.

Α Ρ Χ Ι Π Π Ο Σ	Ἄρχιππος·
Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ	δαμόσιος
Τ Ε Ι Χ Ε Ω Ν	τειχέων.

899b Tria exempla alius sigilli. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 22, 20 *A* = 20 fig. 2 *H*.

Δ Α Μ Ο Σ	Δαμόσ[ιος]
Τ Ε Ι Χ Ι Ω	τειχίω[ν]·
Α Ρ Χ Ι Π Π	Ἄρχιππ[ος].

---

900 Decem exempla classis *A* 1 anno 1906, nonnulla 1907 inventa. Ed. Wace *Ann.* XII 1906, 344 sqq. = XIII 1907, 18 fig. 1 *A*.

Τ Ε Ι Χ Ε Ω Ν Δ Α Μ Ο Σ Ι Ω Ν	Τειχέων δαμοσίων·
Ε Ρ Γ Ω Ν Α Δ Α Μ Α Ρ Χ Ι Δ Α	ἐργῶνα Δαμαρχίδα.

901a Exemplum unum cl. *A* 9. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 345, 9 = XIII 1907, 18 fig. 1 *H*.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ Τ Ε Ι Χ Ε	Δαμόσιος τειχέ-
Ω Ν · Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ	ων· Διονύσιος.

Eiusdem fabricae quinque exempla cl. *A* 2 ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 345, 2 = XIII 1907, 18 fig. 1 *B*.

901b Quinque exempla cl. *A* 2. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 345, 2 = XIII 1907, 18 fig. 1 *B*.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ	Δαμόσιος
Τ Ε Ι Χ Ι Ω Ν Δ Ι	τειχίων· Δι(ονύσιος).

Supplevi usus exemplo n. 901 *c*.

901c Nonnulla exempla inventa a. 1907 solum in colle, qui meridiem et orientem spectat. Ed. Wace *Ann.* XII 1906, 346, 9 *B* = XIII 1907, 18 fig. 1 *I*.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Ι Τ Ε Ι Χ Ε Ω Ν	Δαμόσιοι τειχέων·
Ε Ρ Γ Ω Ν Α Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ	ἐργῶνα Διονυσίου.

---

902 Tredecim exempla cl. *A* 6. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 349, 6 = XIII 1907, 18 fig. 1 *D*.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ Τ Ε Ι Χ Ε Ω Ν	Δαμόσιος τειχέων·
Ε Ρ Γ Ω Ν Α Ε Υ Α Μ Ε Ρ Ο Υ	ἐργῶνα Εὐαμέρου.

903a Permultae tegulae inventae prope orientales muros urbis. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 22, 31 *A* = 22 fig. 3 *A*.

Κ Α Λ Λ Ι Γ Ε Ν Η Σ	Καλλιγένης·
Τ Ε Ι Χ Ε Ω Ν	τειχέων
Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Ι	δαμόσιοι.

903b Eiusdem fabricae tegulae aliae, quarum una inventa in arce. Ed. Wace ibid. XIII 1907, 23, 31 *B* = 22 fig. 3 *B*.

Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ Ι Ι Ι	Δαμόσιος τει-
Χ Ι Ω Ν Κ Α Λ Γ Ε Ν Η	χίων· Καλ(λ)ιγένη(ς).

ΛΓ per ligaturam scriptum pro ΛΙΓ.

904 Viginti exempla cl. *A* 8. Ed. Wace *Ann.* XII 1906, 346, 8 = XIII 1907, 18 fig. 1*F.*

ΔΑΜΟϹΙΟΤЄΙΧЄΩΝ	Δαμόσιο(ς) τειχέων·
ЄΡΓΩΝΑΚΑΛΛΛΠΠΟΥ	ἐργώνα Καλλ(ί)ππου.

905 Tria exempla classis *A* 3. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 345, 3.

ƸΟΙƸΟΜΑΔ	Δαμόσιος [τει-]
ΑƸΥΛΝΩƎΧ	χέων· Λυσα[- -]

Vs. 2 Λυσά[νδρου] Wace.

906 Duo exempla cl. *A* 7. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 345, 7 = XIII 1907, 18 fig. 1*E.*

ΔΑΜΟϹΙΟϹΤЄΙΧ	Δαμόσιος τειχ-
ЄΩΝϹΩΤΗΡΙΔ	έων· Σωτηρίδ[ας].

907 Exemplum unum cl. *A* 4. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 345, 4.

ΦΙΛΟΔΑΜ	Φιλόδαμ[ος]·
ΩΝΔΑΜ	[τειχέ]ων δαμόσιος.

908a Tegulae, duo exempla inventa in colle qui versus meridiem et orientem spectat, et duo in Amyclaeo, edita a Tsunta, Ἐφ. ἀρχ. 1892 4, 10 et 16, denuo a Todio *Cat.* 643. Exemplis integris nisus ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 21, 29 = 20 fig. 2*G.*

ΔΑΜΟΣΙΟΣΤΕΙ	Δαμόσιος τει-
ΧΙ⌒ΝΦΙΛΟΚΛΕΙΔ	χίω̣ν· Φιλοκλείδ(ας).

Vs. 2 Φιλοκλείδ(α) legebat Wace.

908b Tegula Klaracis inventa. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 26, 38*B.*

	[Δαμόσιος]
ΤЄΙΧ	τειχ[έων·]
ϹΤΡΟΝ- - -	Στρόν[βιχος.]

Vs. 3 suppl. Hiller.

909 Duae rotundae tegulae inventae in colle qui versus meridiem et orientem spectat. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 41, 57 = 40 fig. 7*F.*

͵ΝΣΤΕΓΑΣΤΗ	[? Τειχέω̣]ν στε̣γαστή̣[ρ]·
ΕΙΩ Ο	[ἐργώνα . . . .]εἰω[ν]ο[ς].

Vs. 2 dubito an nomen [Πρα]ς̣ίωνος scriptum fuerit, v. n. 913.

910—917. Tegulae variae.

910 Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 36, 42 = 32 fig. 5*D.*

ЄΠΙΠΑϹΙΤЄΛЄΟϹ	Ἐπὶ Πασιτέλεος,
ΡΑΝΟΜΟΥΔЄ	[ἀγο]ρανόμου δὲ
ΟϹ	- - - -ος.

Exemplum unum solum nomen patronomi exhibet ut 911, 912. In aliis, quorum duo inventa sunt exempla, postea nomen agoranomi additum est.

911 Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 37, 43 = 32 fig. 5*E.*

ЄΠΙΚΛЄΟΞЄΝΟΥ	Ἐπὶ Κλεοξένου.

Cum n. 853 et 916 coniungebat Wace, qui legit ἐπὶ Κλεοξένου | Ἀθηνᾶς | Χαλκιοίκου | Μηνόφιλος ἐποίει. At res incertissima. Cf. ad n. 916.

912 Tria exempla tegularum iuxta heroum inventa. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 36, 27.

ΥΧΑΝΔΡΟΥ	[Ἐπὶ Τ]υχάνδρου.

913 Tegula bis inscripta. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 195, 6.

ΕΡΓΩΝΑΠΡ	Ἐργώνα Πρ[α-]
ΣΙΩΝΟΣ	σίωνος.

914 Septem tegulae inventae iuxta aram magnam et heroum. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 41, 47 = 40 fig. 7*C.*

ƆΟΛΥΜΑΔ	Δαμύλος
ΥΟΜƎƆΟꓘ	Κόσς̣μου.

I. e. Damylus Cossmi f.

915 Tegula undique mutila a. 0,13, l. 0,15, cr. 0,045, Spartae in museo. Ed. Tod *Cat.* 543, exscripsit Fraenkel.

ΗΡΛΚΛΛ	Ἡρακλᾶ.

916 Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 37, 45 = 32 fig. 5*G.*

ΜΗΝΟΦΙΛΟ	Μηνόφιλο[ς]
ЄΠΟΙЄΙ	ἐποίει.

Wace n. 911, 853, 916, qui solum in arce inventi sunt, inter se coniungendos esse censet, ita ut legas: ἐπὶ Κλεοξένου | Ἀθηνᾶς | Χαλκιοίκου | Μηνόφιλος | ἐποίει. Etsi concedendum est hanc sententiam stare posse, tamen moneo inventas esse tegulas, in quibus singula sigilla expressa erant.

916a Tegula, a. 0,09, l. 0,12, cr. 0,015. Ed. Tod *Cat.* 407. Exscripsit Fraenkel.

͵ΟΡΟΦΙϽΗΝϹ	Ὀ̣νησιφόρος̣.

916b Tegula undique fracta, a. 0,36, l. 0,28, cr. 0,06; in latere angusto siglum. Edd. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 191 (P. Paris *Elatée* 112, 13), Tod *Cat.* 277. Exscripsit in museo Prott.

ΦΙΛΙϹΤЄΙΔ /////	Φιλιστείδα̣[ς].

917 Duae tegulae in vico, cui nomen Kokkinaki, inventae iuxta moenia urbis. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 42, 61 = 40 fig. 7*G*, cuius disputationem conferas velim.

ΠΙΤΑΝΑΤΑΝ	Πιτανατᾶν.

III. a. Chr. n. saeculo titulus tribuendus est. Pitanatarum tribui, ut partem quandam muri exstrueret, imperatum esse suspicatur Wace.

LACONIAE OPPIDA.

AEGYTIS. CARYSTVS.

Strabo X 446: Κάρυστος δέ ἐστι καὶ ἐν τῇ Λακωνικῇ τόπος τῆς Αἴγυος πρὸς Ἀρκαδίαν. Antiquis temporibus regio illa, quae Aegytis dicebatur, Arcadum fuerat (Ephorus apud Strab. VIII 364, Steph. Byz.); sed regibus Archelao et Charilao a Lacedaemoniis expugnata esse fertur, qui urbem Aegym diruissent (Paus. III 2, 5).

370. 369 Epaminondas Aegytim in Arcadum potestatem redegit (Paus. VIII 27, 4).

228 Cleomene III duce vici in illa regione siti rursus a Lacedaemoniis capti sunt, qui nonnulla castella contra Arcades aedificabant (Polyb. II 54). Cf. Beloch *Gr. Gesch.* III 2, 525.

224. 223 Antigonus Doson castellis illis deletis iterum Aegytim Megalopolitanis tradidit (ἐκβαλὼν δὲ τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν ἐποικοδομηθέντων χωρίων ὑπὸ Κλεομένους κατά τε τὴν Αἰγῦτιν καὶ Βελμινᾶτιν χώραν, καὶ παραδοὺς τὰ φρούρια Μεγαλοπολίταις (Polyb. II 54).

Aetate Augusti Carystus Strabone l. l. teste in Spartanorum potestate fuisse videtur.

Urbs Carystus sita esse dicitur prope Georgitsianica Calybia in colle, qui Παλαιόκαστρον vocatur. Curtius II 292 sqq., Bursian II 114, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 121 sq., Hirschfeld, Pauly-Wissowa s. v. Aigys.

Carystium vinum Alcman apud Athen. I 31 *D.*

918 Stela marmoris cani aëtomate ornata, infra fracta, a. 0,27, l. 0,24, cr. 0,06; inventa intra Γεωργιτσιάνικα Καλύβια et Χανὶ prope viam, quae Sparta Leondarium fert. Nunc Spartae in museo n. 435. Edd. Kirchhoff ex schedis Georgii Treu *SB. Berl. Akad.* 1887, 989 sqq. (Meister *SGDI* 4436), Tod *Cat.* Exscripsit Fraenkel. *Ect.*

Ε Υ Δ Α Ι Μ Ω Ι	Εὐδαίμων
Ε Μ Π Ο Λ Ε Μ Ω	ἐμ πολέμω[ι].

III. a. Chr. n. saec., quo tempore Lacedaemonii cum Arcadibus saepius bella gererent (Kirchhoff).

SELLASIA.

Nomen Σελλασία Xen. Hell. II 2, 13, Σελασία Steph. Byz. et Hesych. s. v.

De historia parum constat.

370 Epaminondas pugna apud Leuctra commissa perioecorum animos ad defectionem sollicitat. Diod. XV 64, 1 ἡ μὲν οὖν πρώτη μερὶς ἡ τῶν Βοιωτῶν τὴν πορείαν ἐποιήσατο ἐπὶ τὴν Σελλασίαν καλουμένην πόλιν καὶ τοὺς τῇδε κατοικοῦντας ἀπέστησε τῶν Λακεδαιμονίων. Xen. Hell. VI 5, 27 Sellasiam a Thebanis incensam et deletam esse auctor est. Sed paullo post restituta esse videtur.

365 Dionysius II Syracusarum tyrannus Lacedaemoniis Timocratem ducem cum exercitu auxilio mittit. Xen. Hell. VII 4, 12 οὗτος δ' οὖν ἀφικόμενος συνεξαιρεῖ αὐτοῖς Σελλασίαν.

222 Cleomene apud Sellasiam devicto (Polyb. II 65, Plut. Philop. 6, Cleomen. 27) urbs in Achaeorum potestatem redigitur. Paus. II 9, 2 νικησάντων δὲ τῶν Ἀχαιῶν Σελλασία τε ἠνδραποδίσθη καὶ αὐτὴ Λακεδαίμων ἑάλω, cf. III 10, 7.

Pausaniae aetate Sellasia iam diruta erat III 10, 7.

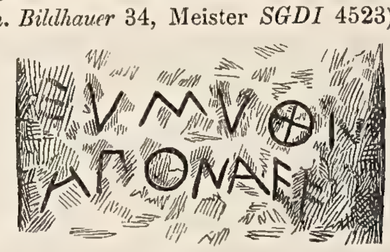
De situ urbis Sellasiae scripserunt Curtius II 261 et Bursian II 116; sita fuit in summo colle prope rivum, cui nomen Oenus, a sinistra viae quae Sparta et Tegeam et Argos fert.

919 Stelae marmoris cani pars inferior, a. 1,14, l. 0,52—0,59, cr. 0,3, inventa iuxta vicum Vurliam, nunc in quattuor fragmenta dissoluta Spartae in museo n. 447. Anaglypho repraesentantur Dioscuri stantes nudi, in medium conversi, quorum alter manu dextra coronam portat, sub qua titulus scriptus est. Edd. Roehl ex Purgoldi apographo et ectypo IGA 174, 62 *a*, imagine expressa Furtwängler *Ath. Mitt.* VIII 1884 tab. XVIII 2 (cf. p. 372) et Wace *Cat.* p. 178, praeterea (Roehl Imagines[3] 99, 11, Cauer Delectus[2] 8, David Dial. Lac. mon. epigr. 19 *b*, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 12 *b*, Allen *Papers of the American school* IV 1888, 194, 102, Roberts *Introduct.* I 255, Meister *SGDI* 4524), Tod *Cat.* Spartae contulit Prott. Litterae Α D Ε Κ Μ Ν Ξ a. 0,02. *Ect. Tab.*

[1]Πληστιάδας μ' ἀ[νέθηκε] [2]Διοσκώροισιν ἄ[γαλμα]
[3]Τινδαριδᾶν δ[ιδύμων] [4]μᾶνιν ὀπιδ(δ)όμ[ενος].

Suppl. Kirchhoff apud Roehlium. Vs. 1 Πληστιάδας pro Πλειστιάδας Roehlii legerunt Fick-Bechtel *Griech. Personennamen* 235. || 3 Ad Τινδαριδᾶν cf. Kretschmer *Vaseninschriften* 205 adn. 1. Cf. Meister *Abhdl. Sächs. Ges. d. Wiss.* XXIV 1904, 38.

920 Basis marmorea, a. 1,14, l. 0,25, cr. 0,16, ab utroque latere integra; in latere superiore foramina, quibus statua(?) inserebatur. Inventa prope Sellasiam, nunc in domo pagani cuiusdam in vico Vurlia. Edd. Roehl ex apographo Purgoldi ectypo adhibito IGA 184, 61 *a*, (Imag.[3] 99, 9, Cauer Delectus[2] 7, Roberts *Introduct.* I 255 *a*, Loewy *Inschr. griech. Bildhauer* 34, Meister *SGDI* 4523). Roehlii exemplar expressi.

Εὔμυθις
ἀπόναϝε.

VII. vel VI. saeculi. 'Eumythis fecit' vertit Roehl.

921 Lapis inventus prope 'Κράββατα'. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II p. 509, 203 *a* (Meister *SGDI* 4429). Cf. Roehl *Ath. Mitt.* I 1876, 231.

Τ Ε Λ Ε Σ Τ Ω Ρ	Τελέστωρ
Ε Ν Π Ο Λ Ε Μ Ω Ι	ἐν πολέμωι.

Suo iure Foucartius suspicatus est Telestorem pugna apud Sellasiam a. 221 commissa mortem obiisse.

CARYAE.

Pausanias Argis Spartam proficiscens de recta via ad dextram, ut Caryas adiret, deflexit III 10, 7 τρίτη δὲ ἐκ τᾶϲ ὁδοῦ τᾶϲ εὐθείαϲ ἐκβολὴ κατὰ τὰ δεξιὰ εἰϲ Καρύαϲ ἄγει καὶ εἰϲ τὸ ἱερὸν τᾶϲ Ἀρτέμιδοϲ; cf. VIII 13, 6. Extrema urbs Lacedaemoniorum erat septentriones versus, ita ut Arcadiae finitima esset. Cf. Thuc. V 55 ἐξεϲτράτευϲαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐϲ Καρύαϲ· καὶ ὡϲ οὐδ᾽ ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια αὐτοῖϲ ἐγένετο, ἐπανεχώρηϲαν. Reliquias post alios Curtius et Bursian prope vicum Arachovam, qui abest ab urbe Sparta decem fere horas, recognoverunt. Contra quos disputavit Romaeus l. i. c., qui urbem in regione, quae Ἀνάληψιϲ vocatur, sitam esse suspicatur.

369 Cum Thebani Arcadiam intrassent, Caryatae a Lacedaemoniis defecerunt et se illorum exercitum ducturos esse polliciti sunt Xen. Hell. VI 5, 25.

365 Ab Archidamo urbs Caryae vi capitur Xen. Hell. VII 1, 28. Καρύαϲ μὲν αἱρεῖ -- καὶ ὅϲουϲ ζῶνταϲ ἔλαβεν, ἀπέϲφαξεν.

338 Philippus Tegeatis agros finitimos Lacedaemoniorum tribuit (Pol. IX 28, 7, XVIII 14, 7). Unde colligendum est urbem Caryas Lacedaemoniorum tunc dominatione liberatam esse (cf. Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 120).

195 Liv. XXXIV 26 (Quinctius) - - ad Caryas posuit castra; ibi priusquam hostium intraret agrum - -

192 Nabis rex Lacedaemoniorum urbe potitus est, nam Liv. XXXV 27 refert: (Philopoemen) ad Caryas primum in hostium terra posuit castra.

Pausanias urbem in Lacedaemoniorum potestate esse auctor est III 10, 7 χοροὺϲ δὲ ἐνταῦθα αἱ Λακεδαιμονίων παρθένοι κατὰ ἔτοϲ ἱϲτᾶϲι - -, cum Arcadum esset pagus, cui nomen Καρυᾶται, Paus. VIII 45, 1.

Roß *Reisen und Reiserouten* I 175, Boblaye *Récherches géographiques* - - Paris 1832, 72 sq., [Jochmus *Journal of R. geograph. society* 1857, 44], Curtius II 261, Bursian II 118, Loring *Journ. Hell. stud.* XV 1895, 36 sqq., Romaeus Ἀθηνᾶ XIV 1902, 3 sqq.

Tegulae. Ed. Romaeus Ἀθηνᾶ XIV 1902, 10, 13, 14.

a	*b*	*c*
⊗ Ε̣ Υ Ϟ Τ Α Ϟ	Ι C	Ι Ϟ Τ̣ Ο

Vasa duo. Ed. Romaeus ibid. 12.

d

Α Ρ Ι

922 Stela sepulcralis a. 0,42, l. 0,22, cr. 0,17; in parte superiore anaglyphum, quo repraesentatur puer stans vas quoddam umeris portans. Ed. Romaeus Ἀθηνᾶ XIV 1902, 16.

Π Τ Ἀ Ε̣ Τ Η Ξ Ε̣ Ν Ο Φ Ω Ν Ε̣ Τ Ι Ν Ι
Ο C Ε̣ Ν Θ Ἀ Δ Ε̣ Κ Ε̣ Τ Ἀ Ι Ω C Τ Ο C Ο
C̣ Ο Ν ΆΛ Υ Π Ο̣ C

[1][Ἕ]πτὰ ἔτη Ξενοφῶν ἔτι ν[ή [2]πι]οϲ ἐνθάδε κε(ῖ)ται,
ὡϲ τόϲο[ν ἔζηϲεν, τόϲ] [3]ϲ̣ον ἄ̣λυπο̣ϲ [ἔην].

Restituit Wil.

923 Stela sepulcralis. Ed. Romaeus Ἀθηνᾶ XIV 1902, 15.

Θ Α Λ Ι Ε — Θάλιε
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

924 Stela sepulcralis marmorea, a. 0,40, l. 0,24. Ed. Romaeus Ἀθηνᾶ XIV 1902, 15.

Π Ἀ C Ἀ Γ Ἀ Θ Η — Παϲαγάθη
Χ Α Ι Ρ Ε̣ — χαῖρε.

925 Tabula sepulcralis marmorea a. 0,43, l. 0,28; inventa in regione Paliorongo prope collem, cui nomen Ἀνάληψιϲ. Ed. Romaeus Ἀθηνᾶ XIV 1902, 14.

Α̣ Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η C — Ἀ̣ριϲτοκλῆϲ
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

I. vel II. p. Chr. n. saec.

HERMAE.

Paus. II 38, 7: ἀνατείνει δὲ ὑπὲρ τὰϲ κώμαϲ ὄροϲ Πάρνων, καὶ Λακεδαιμονίων ἐπ᾽ αὐτοῦ πρὸϲ Ἀργείουϲ ὅροι καὶ Τεγεάταϲ εἰϲίν· ἑϲτήκαϲι δὲ ἐπὶ τοῖϲ ὅροιϲ Ἑρμαῖ λίθου καὶ τοῦ χωρίου τὸ ὄνομά ἐϲτιν ἀπ᾽ αὐτῶν.

Regio vicina, quae antiquis temporibus vocabatur Scotitas (Paus. III 10, 6), ϲ᾽ τοὺϲ φονευμένουϲ appellatur.

926 Tabula lapidis communis, a sinistra et inferiore parte fracta; inventa ϲ᾽ τοὺϲ φονευμένουϲ in summo monte Parnone intra vicos S. Petrum et Arachovam. Ed. Romaeus *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 137, ubi imago photographica expressa est; cf. idem Ἀθηνᾶ XX 1908, 391. *Tab.*

Ἀ̣νε̣θλοϲ.

Romaeus titulum sepulcralem esse suspicatus est; sed dubito, an sit supplendum: - - α̣νε̣θλοϲ | [ἀνέθηκε].

PRASIAE. TYRVS.

Urbs, cui olim nomen Ὀρειᾶται (Paus. III 24, 4), priusquam Spartani Laconiam expugnarent, exstitisse videtur. Nam in numero urbium est, quae societatem Calauriam inierunt (Strabo VIII 374): ἦσαν δὲ Ἑρμιών, Ἐπίδαυρος, Αἴγινα, Ἀθῆναι, Πρασιεῖς, Ναυπλιεῖς, Ὀρχομενὸς ὁ Μινύειος. Postea in Lacedaemoniorum potestatem redacta est ut Nauplia in Argivorum: ὑπὲρ μὲν οὖν Ναυπλιέων Ἀργεῖοι συνετέλουν, ὑπὲρ Πρασιέων δὲ Λακεδαιμόνιοι Strabo l. l.

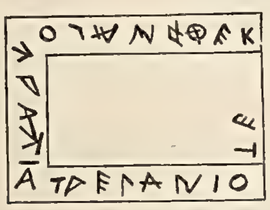
430 (οἱ Ἀθηναῖοι) ἀφίκοντο εἰς Πρασιάς, τῆς Λακωνικῆς πόλισμα ἐπιθαλάσσιον - - καὶ αὐτὸ τὸ πόλισμα εἷλον καὶ ἐπόρθησαν Thuc. II 56, cf. VI 105. Postea in integrum restituta est. Cum Philippus Macedonum rex Cynuriam Argivis reddidisset, extrema Lacedaemoniorum urbs erat.

195 Spartanorum dominatione liberatur.

146 In Laconum societatem recipitur.

Pausaniae aetate adhuc floruit III 24, 3. Nomen aut Πρασιαὶ (Thuc., Aristoph., Polyb., Strabo) aut Βρασιαὶ (Paus., Steph. Byz.).

927 Statua aenea bellatoris, a. 0,09, imposita basi 0,024 × 0,028; inventa a. 1871 in vico Ἁγ. Κοσμᾶ sito duas fere horas ab urbe Geronthris septentriones versus. Nunc Athenis in museo. Edd. Deffner Παλιγγενεσία n. 3779 minusculis, Mylonas *Bull. Hell.* I 1877, 355 sq. et tab. XIII, 2, Iulius auctoritate Koehleri nisus *Ath. Mitt.* III 1878, 16 sqq. et tab. I, 2 (Roehl IGA 57, Imag.³ 98, 6, Müllensiefen De tit. Lac dial. ad 25 *b*, Roberts *Introd.* 250, Ridder *Cat. d. bronzes de la soc. arch. d'Athènes* 155, 857, Meister *SGDI* 4525), Staïs *Guide*² 308, 7598. Imago totius statuae praeter *Bull. Hell.* et *Ath. Mitt.* l. l. apud W. Müller *Nacktheit und Entblößung* 130 fig. 2. Apographum Iulii repetimus ex Roehlii IGA.

Χαρία(λ)ος ἀνέθηκε τῶι Μαλεάται.

Var. lect. 'Post Ρ pro illo ↑ vel Μ, quod editores legere sibi visi sunt, in aere esse ΙΛ affirmat Koehler (*Mitteil.* l. l.); neque enim recte in imagine ligno expressa has lineas repraesentari, sed priorem in aere paulo longiorem esse.' Roehl.

Legit nomen proprium Wilamowitz *Ind. lect. Gott.* 1885/6, 11; nomen Χαρίλαος afferunt Fick-Bechtel *Griech. Pers.* 289.

Dubium est, utrum statua sit ablata ab urbe Selinunte, quae unam fere horam meridiem versus a vico Ἁγ. Κοσμᾶ abest, an ab urbe Prasiis. Hoc mihi probatur, quia Maleatam Prasiis cultum esse constat.

928 Ansa aenea, inventa in vico Serjalio, qui inter Leonidium et Melavam situs est; itaque ex antiqua urbe Prasiis ablata esse videtur; nunc Berolini in museo custoditur. Exscripsit titulum in duo latera ansae incisum Roehl IGA 59 (Müllensiefen De tit. Lac. dial. ad 25 *b*, Meister *SGDI* 4535). Roehlii exemplar expressi.

Μεν[οί]τι[ο]ς ἀνέθηκε
τῶι Πυθαιεῖ.

Quinto saeculo tribuerim titulum propter litterarum formas Ε ⊕ Σ V.

929 Aries aeneus a. 0,035, in duobus lateribus inscriptus; repertus a. 1859 ἐν Κυνουρίᾳ παρὰ τὸ Λεονίδι (v. Kumanudes Ἐφ. ἀρχ. 1884, 86), nunc Athenis in museo nationali n. 7666. Edd. Mylonas *Bull. Hell.* I 1877, 356, ex Schoellii schedis Kirchhoff *Stud.*³ 152 (Roehl IGA 89, Müllensiefen De tit. Lac. dial. ad 25 *b*, Roberts *Introd.* I 289, Ridder *Cat. d. bronzes de la soc. arch. d'Athènes* 187, 1018, Meister *SGDI* 4536). Apographum Schoellianum expressi. Contulit Lattermann.

Μ Α Λ Ε Α Τ Α	Μαλεάτα
Μ Α Λ Ε Α Ι Σ	Μαλέαις.

Var. lect. Mylonas in utroque latere legisse sibi videbatur ΜΑΛΕΑΤΑΙ, quod tenet Wil.

Promontorii nomen traditur apud scriptores Μαλέα.

929 a Lapis a. 0,12, l. 0,15, cr. 0,063. Inventum esse sicut n. 929 *b. c* Athenis in sepulcro quodam dixit is qui vendidit. Ed. Kumanudes Ἐφ. ἀρχ. 1884, 83, 1.

Α Σ Κ Λ Ε	Ἀσκλη-
Π Ι Ο	πιô.

929 b Lapis a. 0,10, l. 0,165, cr. 0,06; cf. n. 929 *a*. Ed. Kumanudes ibid. n. 2.

Μ Α Χ Α	Μαχά-
Ο Ν Ο Σ	ονος.

929 c Lapis a. 0,105, l. 0,145, cr. 0,035. Ed. Kumanudes ibid. n. 3.

Α Π Ο Λ Λ Ω	Ἀπόλλω-
Ν Ο Σ Μ Α	νος Μα-
Λ Ε Α Τ Ο	λεάτ[α].

Lapides Prasiis ablatos esse crediderim.

***930** Operculum sarcophagi, inventum in urbe Leonidi Cynuriae, ubi in domo Χρ. Δαμάσκου servatur. Ex ephemeride quam vocant Ἄστυ 16. XI. 1899 repetitum (*Ath. Mitt.* XXV 1900, 114).

Ν Ο Σ Α Χ Α Ρ Ν Ε Υ Σ Π Α Γ Χ Α Ρ Ι Ω Ν

- - -νος Ἀχαρνεὺς Παγχαρίων.

Forsitan lapis ex Attica ablatus est. Lectioni omnino diffidit Wil.

[TYRVS. Locum anno 1911 a se exploratum esse Romaeus nuperrime ad Hillerum scripsit. Inventas ibi quinque esse dedicationes perantiquas; inter eas unam Ἀπέλον Τυρίτα[ς], quae vicum Tyrum (Steph. Byz. Τύρος - - τῆς Λακωνικῆς) ibi fuisse doceret; aliam in tauro aeneo Ἀπέλονι Κλε- -. Plura si per virum doctissimum licebit in addendis invenientur.]

ZARAX.

Pauca de huius urbis historia sunt tradita. Paus. III 24, 1 refert Cleonymum, Pyrrhi socium, qui Sparta expulsus erat, Zaracem ad defectionem sollicitasse (cr. a. 273): μόνον τοῦτο τῶν Λακωνικῶν πολισμάτων ἐποίησεν ἀνάστατον. Postea una ex Eleutherolaconum urbibus erat (Paus. III 21, 7). Cf. n. 931.

EPIDAVRVS LIMERA.

Paus. III 23, 6 φαcὶ δὲ οὗ Λακεδαιμονίων, τῶν δὲ ἐν τῇ Ἀργολίδι Ἐπιδαυρίων εἶναι. Urbs cur λιμηρὰ dicta sit, non liquet; schol. Thuc. VII 26 τᾶc Ἐπιδαύρου τᾶc Λιμηρᾶc· ἤγουν τᾶc καταξήρου, τᾶc ἐνδεοῦc. At Apollod. apud Strab. VIII 368: Ἀπολλόδωροc δὲ Κυθήρων πληcίον ἱcτορεῖ ταύτην, εὐλίμενον δὲ οὖcαν βραχέωc καὶ ἐπιτετμημένωc λιμηρὰν εἰρᾶcθαι, ὡc ἂν λιμενηράν, μεταβεβληκέναι δὲ τοὔνομα (cf. Steph. Byz. s. v.).

Portus Epidauri optimus est. Praeterea inde aditus in Eurotae vallem per montes facilis patet.

De historia parum constat.

In bello Peloponnesiaco saepius ager Epidauriorum vastatus est (Thuc. IV 56, VI 105, VII 26).

Aetate Romana in Eleutherolaconum societatem urbs recepta est (Paus. III 21, 7; 23, 6; 24, 1).

[Ἐπιδ]αύριοc τ[ᾶ]c Λακ[ωνικᾶc] aliquis medio saec. IV, v. IG XII 5, 542.

Curtius II 292, Bursian II 138, Philippson Pelop. 173, Hasluck *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 179.

931 Duo fragmenta stelae cr. 0,05 cymatio ornatae e marmore rubro factae; fr. *a* a. 0,25, l. 0,15, fr. *b* a. 0,26, l. 0,17. Fractura litteras ΔΙΚ vs. 21 medias scindit. Inventa prope vicum Phoenicos i. e. prope fanum Apollinis Hyperteleatae, nunc Athenis in museo publico. Edd. Mylonas *Bull. Hell.* IX 1889, 247 et 244 (Meister *SGDI* 4547 et 4546). Cf. Sonne De arbitris (diss. Gotting. 1888) 20 XXXIII. Unius lapidis esse cognovit Wilhelm. Exscripsit Prott ectypaque fecit, quibus usus fragmenta composuit Hiller. *Ect.*

a

ΟΔΩΡΟΣΟΙΖΗ
ΑΣΠΟΛΕΟΣΤΩΝ
ΜΙΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗ
ΙΑΣΧΩΡΑΣΑΠΟ
ΠΙΑΣΤΑΣΕΠΙΤΩ
ΚΑΙΤΩΝΥΔΑΤΩΝΚΑ
ΤΑΥΤΑΙΚΑΙΤΟΥΛΙ
ΗΣΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙΠΑΡΕ
ΥΣΑΜΕΝΟΙΧΑΡΙΖΕ
ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΘΕΝ
ΝΤΑΓΚΡΙΣΙΝΖΑΡΑΧΙΩΝ
ΩΝΕΚΤΗΝΟΥΤΩΜΠΕΡΙ
ΕΡΤΑΣΧΩΡΑΣΛΑΒΟΝΤΩΝ
ΔΥΝΕΥΟΝΤΩΝΑΜΩΝΤΑΝ
ΕΝΤΑΥΤΑΝΑΠΟΒΑΛΕΙΝ
ΤΑΝΕΜΠΕΣΕΙΝΟΜΟΙΩΣΑ
ΔΙΚΑΣΤΑΙΣΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕ
ΗΘΕΝΤΕΣΕΝΙΚΑΣΑΝΤΑΓΚΡΙ
ΗΛΕΥΘΕΡΩΣΑΝΤΑΣΑΙΤΙ
ΚΑΙ ... ΩΡΑΣ ... ΑΙΙ
ΞΚΑΤΕΣΤ ... ΔΙΚ *a*
ΕΙΠΑΣΙΤΟΙΣΘ ////////// ΣΙΕΥ *b*
ΤΙΤΑΣΚΑΤΑΞΙΑΣΧΑΡΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΔΕΔΟΧΘΑΙΤ
ΩΝΕΠΑΙΝΕΣΑΙΑΓΓΕΛΗΚΑ
ΝΩΝΟΣΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚ
ΤΕΣΔΙΑΤΕΛΟΥΣΙΝΕΙΣΤ
ΤΟΙΣΚΑΙΕΙΣΑΝΔΡΙΑΝΤΑΗΕ
ΣΕΙΑΝΕΤΗΔΥΟΤΟΘΑΛΑΣΣ
ΠΟΤΙΓΡΑΨΑΜΕΝΩΝΠΟΤΙΤΑ
ΕΝΤΕΤΩΕΠΙΕΥΔΑΜΙΔΑΕΝΙ
ΕΥΔΑΜΙΔΑΝΕΙΜΕΝΔΑΥΤΟ
ΑΡΧΕΙΩΙΚΑΛΕΙΣΘΑΙΔΕΑΥΤΟ
ΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΝΟΙΣΤΙΘΗΤΙΑΠ
ΚΑΙΤΟΨΑΦΙΣΜΑΤΟΔΕΕΙ
ΕΦΟΡΟΥΣΤΟΥΣΕΝΑΡΧΟ ////
ΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟ
ΝΕΙΟΥΔΕΚΑΤΑΙ *vac.*

[Ἐπειδὴ Ἀγγέληc καὶ Θε]όδωροc οἱ Ζή-
[νωνοc . . . . τ]ᾶc πόλεοc τῶν
[Ζαραχίων . . . . ἁ]μῖν ἀμφιcβήτη-
[cιν περὶ - - - - - -] ιαc χώραc ἀπὸ
[- - - - καὶ τᾶc cκ]οπιᾶc τᾶc ἐπὶ τῷ
- - - - - - - καὶ τῶν ὑδάτων κα[ὶ]
[- - - - - - - - ταύται καὶ τοῦ λι-
[μένοc (?), - - βοηθ]ῆcαι τᾶι πόλει παρε-
[γένοντο καὶ παρακελε]υcάμενοι χαρίζε-
[cθαι τᾷ πόλει ἁμῶν καὶ] δικαιολογηθέν-
[τεc ἐνίκαcαν ταύτ]αν τὰγ κρίcιν, Ζαραχίων
[δὲ ἐπὶ τῶν δικαcτᾶν τ]ῶν ἐκ Τήνου τῶμ περὶ
[nomen - - - ὑπ]ὲρ τᾶc χώραc λαβόντων
[παλινδικίαν καὶ κιν]δυνευόντων ἁμῶν τὰν
[χώραν, ἃc ἐκρατήcα]μεν, ταύταν ἀποβαλεῖ[ν],
[εἰc δὲ ζαμίαν μεγίc]ταν ἐμπεcεῖν, ὁμοίωc Ἀ[γ-]
[γέληc καὶ Θεόδωροc τοῖc] δικαcταῖc παραγενόμε-
[νοι καὶ δικαιολογ]ηθέντεc ἐνίκαcαν τὰγ κρί-
[cιν καὶ τοὺc πολίτα]c ἠλευθέρωcαν τᾶc αἰτί-
[αc, τ]ὰ κατ . . . . χώραc - - - - -
[δ]ὲ κατέcτ[ηcαν τᾶc] δίκ[αc, ὅπωc οὖν φανερὸν]
εἶ πᾶcι τοῖc θ[έλου]cι εὐ[εργετεῖν τὰν πόλιν, ὅ-]
τι τὰc καταξίαc χάρι[ταc ἀποδίδωτι τοῖc ἑαυτᾶc]
εὐεργέταιc, δεδόχθαι τ[ᾶι πόλει τῶν Ἐπιδαυρί-]
ων· ἐπαινέcαι Ἀγγέλη κα[ὶ Θεόδωρον τοὺc Ζή-]
νωνοc ἀρετᾶc ἕνεκεν κ[αὶ εὐνοίαc, ἃc ἔχον-]
τεc διατελοῦcιν εἰc τὰ[ν πόλιν, δόμεν δὲ αὐ-]
τοῖc καὶ εἰc ἀνδριάντα ἢ ε[ἰκόνα γραπτὰν καθ᾽ ἡμί-]
cειαν ἔτη δύο τὸ θαλάcc[ιον - - - - - -]
ποτιγραψαμένων ποτὶ τὰ - - - - - -
ἔν τε τῷ ἐπὶ Εὐδαμίδα ἐνι[αυτῶι καὶ ἐν τῶι μετ᾽]
Εὐδαμίδαν· εἶμεν δ[ὲ α]ὐτο[ῖc καὶ cίτηcιν ἐν τῷ]
ἀρχείωι· καλεῖcθαι δὲ αὐτοὺ[c εἰc προεδρίαν]
ἐν τοῖc ἀγῶcιν, οἷc τίθητι ἁ π[όλιc· ἀναγράψαι δὲ]
καὶ τὸ ψάφιcμα τόδε εἰc cτ[άλαν λιθίναν τοὺc]
ἐφόρουc τοὺc ἐνάρχου[c] κ[αὶ ἀναθέμεν εἰc τὸ]
[ἱ]ερὸν τοῦ Ἀπόλλωνοc τοῦ [Ὑπερτελεάτα· Καρ-]
νείου δεκάται.

"Litterae in primis versibus ca. duodetriginta, deinde ca. triginta duae vel quinque. || 4 prima littera non fuit T || 5 ante Π Prott dimidiam O legit. || 18 idem ultimam Ⴈ || 33 inter A et Y littera erasa.

Vs. 1—8. 17. 18 suppl. Kolbe, inde *a* vs. 21 formulas vulgares Mylonas. 12. 16. 21 Hiller, idem 28 picturam agnovit meque in eis quae temptabam adiuvit. 37 Prott. || 1. 2 Praeter participium quale est ἐπαγούcαc, iudex vel arbiter erat significatus. || 29 magistratus, penes quem erat praescribere, quibus quodque vectigal usibus destinetur, cuius nomen ignoratur.

Saec. II. fere medio lis erat inter Epidaurios et Zarachios de agris, qui a - - et a specula in monte - - usque ad - - - et ad portum pertinebant. Quam litem ut in gratiam Epidauriorum decerneret, ab arbitro aut iudice nescio quo impetrarunt cives Epidaurii, qui hic collaudantur. Sed Zarachii corruptum esse iudicem questi obtinuerunt (in iudicio Eleutherolaconum, opinor), ut causa iudicio Teniorum (Τᾶνοc - - πόλιc Λακωνική, μία τῶν ρ′, Steph.) denuo iudicaretur. Vicerunt iterum Epidaurii eorundem virorum opera." Wil.

932 Fragmentum tabulae marmoris rubri, a. 0,22, l. 0,13; inventum prope vicum Phoenicos, nunc Athenis in museo publico n. 1193. Edd. Mylonas Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 85 (Meister *SGDI* 4543), Wilhelm expressa imagine *Beiträge* 293. Contulit Kolbe.

ΝΙL
– ΝΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ
-ΝΟΙΣΚΑΛΕΙΝΔΕΑΥ
ΡΙΑΝΤΟΥΣΕΦΟΡΟΥΣ
ΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΝΟΙΣ
-ΣΔΕΦΑΝΕΡΟΝΗΙΠΑ
ΤΙΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙ
ΤΑΝΚΑΛΟΙΣΚΑΓΑ *vac.*
ΑΜΝΑΜΟΝΕΥΟΥΣΑ
ΞΙΑΣΧΑΡΙΤΑΣΑΠΟΔΙ
ΕΤΑΣΤΡΑΤΑΓΟΝΑΔΑ
ΟΝΠΡΟΜΗΝΟΣΛΥΚΕΙΟΥ
ΡΟΞΕΝΙΑΝΕΙΣΣΤΑΛΑΝ
ΩΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛ
-ΕΛΕΑΤΑΑΝΑΓΡΑΨΑΝ
ΟΛΕΟΣΟΙΕΝΕΣΤΑΚΟΤΕΣ
ΟΙΠΑΣΠΡΟΞΕΝΙΑΣΟΝΟ
ΟΣΤΕΙΛΑΤΩΣΑΝΤΑΙ
ΝΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΤΑΣ
ΜΑΣΤΟΔΕΥΤΕΡΟ

[ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς - - - - - - - -]
[καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου κ]α̣ὶ ε̣[ἰράνας]
[καὶ τὰ λοιπὰ τίμια, ὅσα] κ̣αὶ τοῖς ἄλλοις
[τᾶς πόλεος προξ]έ̣νοις· καλεῖν δὲ αὐ-
[τοὺς καὶ εἰς προεδ]ρίαν τοὺς ἐφόρους
[τοὺς ἐνεστακότας] ἐν τοῖς ἀγῶσιν, οἷς
[ἁ πόλις τίθητι· ὅπ]ω̣ς δὲ φανερὸν ἦι πᾶ-
[σι τοῖς ἀνδράσιν, ὅ]τι ἁ πόλις τῶν Ἐπι-
[δαυρίων τοῖς εἰς αὐ]τὰν καλοῖς κἀγα-
[θοῖς γενομένοις δι]αμναμονεύουσα
[τᾶν εὐεργεσιᾶν ἀ]ξίας χάριτας ἀποδί-
[δωτι, οἱ ἔφοροι οἱ εἰς τὸν μ]ετὰ στραταγὸν Ἀδά-
[μαντα ἐνιαυτ]ὸν πρὸ μηνὸς Λυκείου
[ἀναγραψάντω τὰν π]ροξενίαν εἰς στάλαν
[λιθίναν καὶ ἀναθέντ]ω̣ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλ-
λωνος τοῦ Ὑπερτ]ελεάτα· ἀναγραψάν-
[τω δὲ καὶ ἐπὶ π]όλεος οἱ ἐνεστακότες
[ἔφοροι, ὁπεῖ καὶ τὰς λ]ο̣ιπὰς προξενίας ὁ νό-
[μος κελεύει, καὶ ἀπ]οστειλάτωσαν τᾶι
[πόλει τῶν Βοιατᾶ]ν ἀντίγραφον τᾶς
[δεδομένας τι]μ̣ᾶς τὸ δεύτερο̣[ν].

Vs. 1—8 suppl. Mylonas et Meister. || 9—18 restituit Wilhelm, qui vs. 20 pergebat τᾶς [προξενίας ταύτ]ας.
Epidaurii cives quosdam urbis Boeae, ni fallor, honoribus afficiunt.

---

933 Angulus dexter superior tabulae marmoreae inventus Monembasiae in ecclesia S. Sophiae, a. 0,38, l. 0,35; nunc in demarchia. Ed. Hasluck *Ann Br. Sch.* XIV 1908, 178.

ΚΑΙΕ
ΝΔΙ Τ ΛΕΙΠ
Ι ΑΜΙ
ΚΑΙΤ
ΗΝΑΡΧΗΙ
ΝΕΙΣΤΗΝΠ
ΥΝΟΙΑΝΗΙ
ΕΙ Τ ΩΝΕΞΗ
ΝΠΡΑΓ ΟΣΥ
ΤΩ·ΕΥΤΥ

Lapidem Epidauro ablatum esse censeo.
Vs. 2 [ὧ]ν δι[α]τ[ε]λεῖ π. | - - || 5 [τ]ὴν ἀρχὴ̣ν - || 6 - ν εἰς τὴν π[όλιν] || 7 [- - ε]ὔνοιαν, ἣ̣ν [- -] || 8 [- πολ]ειτῶν ἑξή[κοντα? - -] || 9 [ἀπρ]α̣γ-[μ]οσύ[νη] || 10 - - τω. Εὐτυ[χεῖτε].
Epistula magistratus imperatorisve Romani.

---

934 Spartae in museo n. 863. Tabula marmoris caerulei, a. 0,19, l. 0,20, cr. 0,06, anaglypho ornata, quo vir togatus repraesentatus est; a tergo caput Gorgonis; titulus supra anaglyphum scriptus est litteris a. 0,015. Inventa in vico Φρέγγα i. e. in regione antiquae urbis Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 190, 44.

ΑΓΑΘΘΚΛΗΧΑΙ
ΡΕ

Ἀγαθοκλῆ χαῖ[2]ρε.

CYTHERA INSVLA.

Cythera insula antiquis temporibus sub potestate Argivorum erat Her. I 82 ἦν δὲ καὶ ἡ μέχρι Μαλέων ἡ πρὸς ἑσπέρην Ἀργείων, ἥ τε ἐν τῇ ἠπείρῳ χώρη καὶ ἡ Κυθηρίη νᾶσος καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν νήσων. Certamine exorto inter Spartanos et Argivos insula ab illis capta est cr. a. 600 (Her. l. l., cf. VII 235). Abhinc incolae in numero perioecorum fuerunt, quibus magistratus Spartanus, cui nomen Κυθηροδίκης praeerat, cf. Thuc. IV 53 Λακεδαιμόνιοι δ' εἰσὶ τῶν περιοίκων, καὶ κυθηροδίκης ἀρχὴ ἐκ τᾶς Σπάρτης διέβαινεν αὐτόσε κατὰ ἔτος. De vitae ratione cf. Heracl. Pont. πολιτεία Κυθηρίων FHG II 219: Κυθήριοι δὲ ὄψῳ τυρῷ χρῶνται καὶ σύκοις· φέρει γὰρ ἡ νᾶσος πολλὰ καὶ μέλι καὶ οἶνον. φιλάργυροι δέ εἰσι καὶ φιλόπονοι τὰ μάλιστα.

De historia pauca tradita sunt.

456/5 Tolmides dux Atheniensium, cum oras Peloponnesi vastaret, insula Cythera potiri studuit: Paus. I 27, 5 Τολμίδης - - καὶ τῶν περιοίκων Βοιὰς εἷλε καὶ τὴν Κυθηρίων νᾶσον (cf. *Schol. Aesch.* II 75). Thucydides has res silentio praeteriit, quamobrem Busolt *Griech. Gesch.* III 327 adn. Pausaniae verbis diffidit (v. autem Ed. Meyer *Gesch. d. Altert.* III 602).

Bello Peloponnesiaco exorto Lacedaemonii praesidium in urbe collocaverunt. Thuc. IV 53 ὁπλιτῶν τε φρουρὰν διέπεμπον αἰεὶ καὶ πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο.

424 Nihilo minus ab Atheniensibus Nicia duce insula capitur, v. Thuc. IV 53 sqq. Pecuniae ad bellum gerendum die quinto decimo prytaniae nonae i. e. a. d. IV. non. Iun. 424 Niciae traditae sunt.' IG I 273, 20: ἑτέρα δόσις στρατηγοῖς Νικίᾳ Νικηράτου Κυδαντίδῃ καὶ ξυνάρχουσιν ἐπὶ τᾶς Πανδιονίδος πρυτανείας ἐνάτης πρυτανευούσης, πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ τᾶς πρυτανείας ἐσεληλυθυίας· Η.

Tributum quattuor talentorum Atheniensibus persolvunt, cf. Thuc. IV 57.

421 Pace inter Lacedaemonios et Athenienses a Nicia confecta, ut insula in pristinum statum redigatur, praecipitur. Thuc. V 18 ἀποδόντων δὲ καὶ Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίοις Κορυφάσιον καὶ Κύθηρα κτλ. Attamen cum Lacedaemonii dubitarent in condicione accepta manere, Athenienses ipsi quoque Pylum et Cythera in potestate sua habuerunt (cf. Ed. Meyer *Gesch. d. Altert.* IV 470 nisus Thuc. VII 26, 57, Busolt *Griech. Gesch.* III 1213).

415 Cytherii expeditione in Siciliam missa Atheniensibus subsidium ferunt, cf. Thuc. VII 57 Ῥόδιοι δὲ καὶ Κυθήριοι Δωριᾶς ἀμφότεροι, οἱ μὲν Λακεδαιμονίων ἄποικοι, Κυθήριοι, ἐπὶ Λακεδαιμονίους τοὺς ἅμα Γυλίππῳ μετὰ Ἀθηναίων ὅπλα ἐπέφερον.

413 Athenienses in ora Laconica Cytherorum ex adverso castellum muniunt. Thuc. VII 26 (Ἀθηναῖοι) - - σχόντες ἐς τὰ καταντικρὺ Κυθήρων τᾶς Λακωνικᾶς, ἔνθα τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι, τᾶς τε γᾶς ἔστιν, ἃ ἐδῄωσαν καὶ ἐτείχισαν ἰσθμῶδές τι χωρίον, ἵνα δὴ οἵ τε Εἵλωτες τῶν Λακεδαιμονίων αὐτόσε αὐτομολῶσι καὶ ἅμα λῃσταὶ ἐξ αὐτοῦ, ὥσπερ ἐκ τοῦ Πύλου, ἁρπαγὴν ποιῶνται.

Inter 413 et 404, quando insula in Lacedaemoniorum potestatem redacta sit, memoriae non traditur. Quod a. 410, quo Pylus a Lacedaemoniis capta est, factum esse suspicor. Cf. Ed. Meyer *Theopomps Hellenina* 269 3.

393 Pugna apud Cnidum commissa Cythera a Pharnabazo et Conone per deditionem recepta. Nicophemo Atheniensium duci, qui ἁρμοστὴς nominabatur, traditur. Xen. Hell. IV 8, 7 sq. αὐτὸς (scil. Φαρνάβαζος) ἐπισκευάσας τὸ τῶν Κυθηρίων τεῖχος φρουρούς τε καὶ Νικόφημον Ἀθηναῖον ἁρμοστὴν ἐν τοῖς Κυθήροις κατέλιπε.

Inter 393 et 386 Pace, quae ex Antalcida vocatur, confecta insulam in Lacedaemoniorum potestatem redactam esse veri est simile, quamquam apud scriptores nihil invenitur. At titulus n. 937 tunc Spartanorum praefectos in insula fuisse probat.

195 Quo tempore Cytherii dominatione illorum liberati sint, memoriae non proditur. Invento autem titulo n. 935, qui propter litterarum formas II. a. Chr. n. saeculo tribuitur, non potest dubitari, quin a T. Quinctio Flaminino sui iuris facti sint. 'Ante a. 222 (quo Mantinea diruta sit) *Bull. Hell.* IX 1885, 510, 23 cum multis Lacedaemoniis inter Tegeatarum proxenos unus nominatur Κυθήριος. Iam tum igitur sui iuris quodammodo certe fuisse videntur. Cf. n. 935 saeculi II. a. Chr. n.' Hiller.

Saec. I a. Chr. n. Insulam in potestate Euryclis tyranni Spartanorum esse Strabo optimus auctor est; cf. VIII 363 Κύθηρα - - νᾶσος - -, ἣν ἔσχεν Εὐρυκλᾶς ἐν μέρει κτήσεως ἰδίας, ὁ καθ' ἡμᾶς τῶν Λακεδαιμονίων ἡγεμών.

Saec. II p. Chr. n. Pausanias III 21, 7 ubi Eleutherolaconum urbes enumerat, quae quidem sua aetate exstiterunt, Cytheriorum non facit mentionem.

IG II 3110—12 sepulcra Cytheriorum. Cf. autem Koehler ad IG II 2252.

R. Weil *Ath. Mitt.* V 1880, 224, 243, O. Riemann *Récherches sur les îles Ioniennes IV Cérigo* (Paris 1890), R. Leonhardt *Die Insel Kythera. Eine geographische Monographie. 128. Ergänzungsheft zu Petermanns Mitteil.* Gotha 1899, Ed. Meyer *Theopomps Hellenika* l. l.

935 Fragmentum tabulae marmoris rubri, a. circiter 0,20, l. 0,25, inventum Cytheris in arce, nunc Londini in museo Britannico. Edd. Newton *Brit. Mus.* II 10 n. CLIII (Meister *SGDI* 4556).

Ω
Λ Π Ρ Ο Φ Α Σ Ι
Φ Α Ι Ν Ο Μ Ε Ν Ο Σ Τ Α Σ Υ
Θ Ω Ι Δ Ι Α Λ Λ Α Μ Ψ Ε Ω Σ Ο Ι
Α Π Ο Λ Ι Σ Ε Υ Χ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Σ Ο Υ
Α Τ Ο Υ Σ Α Ξ Ι Ο Υ Σ Τ Α Ι Σ Κ Α Θ Η Κ
Ο Χ Θ Α Ι Τ Α Ι Π Ο Λ Ε Ι Α Μ Ω Ν Ε Π Α Ι Ν
Ι Α Δ Α Β Ε Ι Τ Υ Λ Η Ε Π Ι Τ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Ι Α
Ι Ο Λ Ι Ν Α Μ Ω Ν Κ Α Ι Ε Ι Σ Τ Ο Υ Σ Ε Ν Τ Υ Ι
Τ Ω Ν Π Ο Λ Ι Τ Α Ν Ε Ι Ν Α Ι Δ Α Υ Τ Ο Ν Κ Α Ι
Π Ο Λ Ε Ο Σ Α Μ Ω Ν Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν Α
Γ Ο Ν Ο Υ Σ Ε Ι Ν Α Ι Δ Ε Α Υ Τ Ω Γ Α Σ Κ Α Ι Ο Ι
Σ Ι Ν Κ Α Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι Α Ν Κ Α Ι Α Σ Υ Λ Ι Α Ν Κ
Κ Α Ι Ε Ι Ρ Α Ν Α Σ Κ Α Ι Τ Α Λ Ο Ι Π Α Τ Ι Μ Ι Α Ο Σ
Λ Ο Ι Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ι Σ Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ - Α Ι Σ Τ
Μ Ω Ν Υ Π Α Ρ Χ Γ Ι
Ψ Α Ν Ι

- - - - - - - ω - - - - - - [χρείας]
[παρεχόμενος] ἀπροφασί[στως ἐν παντὶ καιρῶι, ἄ-]
[ξιος] φαινόμενος τᾶς ὑ[παρχούσας ἀνδρὶ]
[ἀγα]θῶι διαλάμψεως, ὅπ[ως οὖν πᾶσιν φανερὰ]
[ἦι] ἁ πόλις εὐχάριστος οὖ[σα καὶ ἐπισαμαινομέ-]
[ν]α τοὺς ἀξίους ταῖς καθηκ[ούσαις τιμαῖς, δε-]
[δ]όχθαι τᾶι πόλει ἁμῶν· ἐπαιν[έσαι - - - -]
[Β]ιάδα Βειτυλῆ ἐπὶ τᾶι εὐνοίαι, ἅ[ν ἔχει εἰς τὰν]
[π]όλιν ἁμῶν καὶ εἰς τοὺς ἐντυ[γχάνοντας]
τῶν πολιτᾶν· εἶναι δὲ αὐτὸν καὶ [πρόξενον τᾶς]
πόλεος ἁμῶν καὶ εὐεργέταν α[ὐτὸν καὶ ἐκ-]
γόνους, εἶναι δὲ αὐτῷ γᾶς καὶ οἰ[κίας ἔγκτη-]
σιν καὶ ἀτέλειαν καὶ ἀσυλίαν κ[αὶ πολέμου]
καὶ εἰράνας καὶ τὰ λοιπὰ τίμια, ὅσ[α καὶ τοῖς ἄλ-]
λοις προξένοις καὶ εὐερ[γέ]ταις τ[ᾶς πόλεος ἁ-]
μῶν ὑπάρχει. [τὸ δὲ ψάφισμα τόδε οἱ - ἀναγρα-]
ψάν[τω εἰς στάλαν λιθίναν καὶ ἀναθέντω - -]
- - - - - - - - - - - - - - - -

II. saec. Supplevit Newton vs. 1. 2. Vs. 3. 4 τᾶς ὑ[παρχούσας ἐν | Ζακύν]θωι? Newton, quae neque sensui neque spatiis conveniunt. Quae posui, Fraenkel in schedis coniecit. || 4 'nota διάλαμψις = διάληψις'. Wil. || 5. 6 Wilh. || 8 [Β]ιάδα (Newton). Biadas quidam initio primi a. Chr. n. saeculi praetor societatis Eleutherolaconum factus (cf. n. 1145) est; sed nihil est, cur illum virum hoc titulo commemorari putemus. Βειτυλῆ i. e. civem urbis Oetyli; v. infra.

936 Quattuor fragmenta tabulae marmoris rubri, quae inter se cohaerent. Edd. Kumanudes fr. *b, c, d* Ἀθήν. IV 1875, 464, 22, fr. *a* inventum Avlemonae vel Karavis R. Weil *Ath. Mitt.* V 1880, 243, Riemann *Recherches* IV 43 (fr. *a—d* Meister *SGDI* 4555). Fr. *a* nunc in vico Potamo, in domo Ἀποστόλου Θεοδωράκη, cetera Athenis in museo publico λίθινα n. 2368, ubi exscripsit Prott. Litterae a. 0,008. *Ect.*

–
ϽΠΙ
ΑΝΑ
ΕΔΙΑ
ΑΝΕΥ
\ΙΣΤΕ
a ΥΣΙΝΑΥ
ʅΝΕΠΑΙ
\ΝΕΠΙΤΕ
ΕΛΕΙΕΙΣ
ꟷΑΜΩΝΚΑΙ
ΝΤΑΝΑΥΤΑΝ
ΣΑΕΙΠΑΡΑΙΤ *a*
a ΙΠΡΟΞΕΝΟΝ *c*
b ΙΩΙΝΚΥΘΗ////ʅΝ
Χ̣ΕΙΝΔ̣ΕΑΥ/////ΩΙ
ΟΙΣΑΛΛΟΙΣΚΥ̣ΘΗΡΙ
‿ΙΝΚΑΙΑΣΦΑ̣ΛΕΙΑΝΚΑΙ
//\ΕΙΑΝΠΑΝ¯ΩΝΚΑΙ
ᴾΟΕΔΡΙΑΝΕΝΤΟΙΣ
ΤΙΘΗΤΙΚΑ̣Ι̣ΣΙΤΗΣΙΝ *c*
b ΛΙ¯ϽΙΣΑΛΛΟΙΣ *d*
d ~ϽΛΕΟΣΤΩΝΚΥ
ΥΔΑΜΟΥΤᴖΝ
ΙΙΕΝΟΣ//////
//ᴬ ΜΟΝϹΙ
//ΠΟΤΑ
//ΝΤΩ
ᒣᴖΞΕ
/////////

\- - - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - - - ο̣πι
\- - - - - - - - - - - - - - - ανα
\- - - - - - - - - - - - - - - εδια
[- - - - - - - - - - - - - τ]ὰν εὔ-
[νοιαν - - - - - - - - - - -]α̣ιϲ τ̣ε
[- - - - - - - - τοῖϲ εὐεργετο]ῦϲιν αὐ-
[τάν, δεδόχθαι τᾶι πόλει τῶν Κυθηρί]ω̣ν· ἐπαι-
[νέϲαι - - - - υδάμου - - -]α̣ν ἐπί τε
[τᾶι εὐνοίαι καὶ φιλοτιμίαι, ἆι ἔχων διατ]ελεῖ εἰϲ
[τοὺϲ ἐντυγχάνονταϲ τῶν πολιτᾶ]ν̣ ἁμῶν καὶ
[τὰν πόλιν, παρακαλέϲαι δὲ αὐτὸ]ν τὰν αὐτὰν
[εὔνοιαν ἔχοντα ἀγαθοῦ τινο]ϲ ἀεὶ παραίτ[ι̣-]
[ον γίνεϲθαι ἁμῖν· εἶμεν δὲ αὐτὸ]ν̣ πρόξενο̣ν
[καὶ εὐεργέταν τᾶϲ πόλεοϲ] τ̣ῶ[[ι]]ν Κυθη[ρί]ω̣ν
[αὐτὸν καὶ ἐκγόνουϲ, ὑπάρ]χ̣ειν δ̣ὲ αὐ[τ]ῶι
[καὶ - - - - καθάπερ τ]οῖϲ ἄλλοιϲ Κυ̣θηρί-
[οιϲ, καὶ γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔγκτη]ϲ̣ιν καὶ ἀϲφ̣άλειαν καὶ
[πολέμου καὶ εἰράναϲ καὶ ἀτέ]λ̣ειαν πάντ̣ων καὶ
[ἐϲάγοντι καὶ ἐξάγοντι καὶ π]ρ̣οεδρίαν̣ ἐν τοῖϲ
[ἀγῶϲι πᾶϲιν, οἷϲ ἁ πόλιϲ] τ̣ί̣θητι, καὶ ϲίτηϲιν
[καὶ τὰ λοιπὰ τίμια πάντα, ὅϲα κ]α̣ὶ τ̣ο̣ῖϲ ἄλλοιϲ
[προξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ τᾶϲ π]ό̣λεοϲ τῶν Κυ-
[θηρίων ὑπάρχει. - - - - - -] υδάμου τὸ̣ν̣
\- - - - - - - - - - - - - - μ̣ενοϲ . .
[- - - - - - - - - - - - - δ]α̣μον ο̣ι
\- - - - - - - - - - - - - - - πὸτ α
[- - - - τὸ δὲ ψάφιϲμα τόδε ἀναγραψά]ντω
[*magistratus* εἰϲ ϲτάλαν λιθίναν - - - π]ρ̣ο̣ξ̣ε̣-
[ν - - - - - - - - - - - - - - - -]

Vs. 7—11 supplevi. || 12—14 Hiller. || 17 Wilh. || 15—24 plerumque Meisterum secutus sum.

936a Tabula marmoris rubri undique mutila, a. 0,08, l. 0,09; nunc Athenis in museo publico λίθινα n. 2368. Ed. Kumanudes Ἀθήν. IV 1875, 464, 23 minusculis. Litterae a. 0,007 angustius positae quam in n. 936. Exscripsit Prott. *Ect.*

‿Ε
Ε̣ΟΚΛ////
\ΙΜΟΝΙΟ\//////
ΙΔΟΚΟΥΜΕΝ//////
ΙΗΛΘΟΝΑΕΙ////
ΣΤΑΝΠΑΣ///
ΜΕΝΟΣΕ
ΝΕΧϹ
ᐟΟΙΟ

\- - - - ϲ̣ε - - - - - - -
[- - - Θ]ε̣οκλ - - - - - -
[- Λακεδ]α̣ιμονίου̣ [vel ουϲ - -]
[- - εὐ]δοκουμεν̣ - - - - -
\- - ι ἦλθον ἀεὶ - - - - -
\- - - ϲ τὰν πᾶϲ[αν ϲπουδὰν καὶ -]
[- ποιούμ]ενοϲ ε - - - - - -
[- - - ἃ]ν̣ ἔχω̣[ν διατελεῖ - -]
\- - - -ᐟοιο- - - - - -

Tituli qui antecedit fragmentum esse suspicabantur Kumanudes, Prott. At litterarum formae et altitudo, ne adsentiamur, impediunt.

937 Anaglyphum marmoris albi, a. 0,43, l. 0,30, cr. 0,065; repraesentantur Dioscuri portantes pileum et hastam. Edd. Mylonas *Bull. Hell.* II 1878, 365, 4, R. Weil ex Lollingii apographo *Ath. Mitt.* V 1880, 231, Riemann *Recherches* IV 44, cf. Sybel *Katalog der Skulpturen zu Athen* 3278 (Cauer Delectus[2] 28, Meister *SGDI* 4552, Michel 1078, Arndt-Amelung *E. V.* 1254, 2). Nunc Athenis in museo publico γλυπτὰ n. 1437, Stais *Guide* I[2] p. 250. Exscripsit Prott; imaginem photographicam fecit Lattermann. *Ect. Tab.*

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ	Μένανδροϲ
ΑΡΜΟΣΤΗΡ	ἁρμοϲτὴρ
ΤΙΝΔΑΡΙΔΑΙΣ	Τινδαρίδαιϲ̣.

IV. a. Chr. n. saec. III. fere saeculo tribuebat Loewy apud Arndt-Amelung l. l.

Corcyrae lapidem inventum esse contendit is qui vendidit. Sed Koehler eum Cytheris ablatum esse cognovit. Cf. Ed. Meyer *Theopomps Hell.* 269, 3.

938 Basis quadrata marmoris rubri, a. 0,17, l. 0,31, cr. 0,27, inventa in Palaeocastro, quod vocant; nunc apud Ἰωάννη Γ. Ντζάννη in urbe Cerigo. In medio latere superiore foramen, cui herma inserebatur. Edd. Kumanudes Ἀθήν. IV 1875, 466, 25 minusculis, R. Weil *Ath. Mitt.* V 1880, 232 (Dittenberger Syll.² 506, Cauer Delectus² 29, Meister *SGDI* 4553, Michel 1079).

ΟΝΑΣΙΠΟΛΙΣΓΙΜΝΑ	Ὀνασίπολις γυμνα-
ΣΙΑΡΧΗΣΑΣΤΟΠΥΡΙ	σιαρχήσας τὸ πυρι-
ΑΤΗΡΙΟΝΚΑΙΤΟΚΟΝΙΣ	ατήριον καὶ τὸ κόνισ-
ΜΑΕΡΜΑΙ	μα Ἑρμᾶι.

Κόνισμα ἀντὶ κονιστήριον, μέρος γυμνασίου, ὡς εἶναι καὶ τὸ πυριατήριον (Kumanudes). Cf. IG IX 2, 31 - - τὸν λουτρ[ῶνα καὶ τὸ ἐγ]κόνιμα Ἑρμᾶι καὶ τᾶι πόλε[ι].

---

939 Fragmentum basis parvae ex marmore albo, inventum in Palaeokastro, a. 0,05, l. 0,11, cr. 0,12. Edd. R. Weil *Ath. Mitt.* V 1880, 232 (Meister *SGDI* 4554).

ΥΘΕΡΝΑΙΟΣ	[- - Ἐλε]υθερναῖος
ΑΚΑΙΠΑΝΙ	- - -α καὶ Πανί.

Quod Fraenkel vs. 1 [- - ο]υ Θερναῖος intelligebat allato loco Steph. Byz. s. v. Θέρνη, πόλις Θράκης, τὸ ἐθνικὸν Θερναῖος mihi non probatur, quia verisimilius est incolam Cretae quam Thracem deis Cytheriis donum obtulisse. || 2 [Ἀφροδίτ]α vel [Ἑρμ]ᾶ Weil.

---

940 Marmor Laconicum inventum in Palaeocastro, nunc in fundo Emmanuelis Κουτσούμβου. Edd. minusculis Riemann *Recherches* IV 43 (Meister *SGDI* 4557).

Σωτῆρι.

---

941 Parva basis quadrata marmoris rubri, a. 0,22, l. 0,41, cr. 0,34. In latere superiore lapis paululum insculptus est. Nunc Athenis in museo publico (inv. soc. arch. 2367). Ed. Kumanudes litteris minusculis Ἀθήν. IV 1875, 465, 24. Litterae aetatis Romanae. Exscripsit Prott.

ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ	Νικοκράτης
ΤΟΥΝΙΚΟΚΡΑΤΟΥΣ	τοῦ Νικοκράτους.

---

942 Fragmentum in Palaeocastro repertum. Exscripsit Ἰώαννης Καλούτσης. Edd. Leake *Transactions Roy. Soc. Litt.* ser. II vol. IV 1853, 255sqq. (Weil *Ath. Mitt.* V 1880, 293).

ΤΕΙΣΙΑΣ	Τεισίας
ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ	Ἐπικράτης
ΑΒΟΙΑ	Ἅβ[ρ]οια
ΡΙΛΗΚΑΤΙΣ	Φιληρατίς
ΕΧΟΙΟΑΜΕΙΝΙΑΣ	Εχοιο (sic!) Ἀμεινίας
ΝϤΑΡΧΙΣ	Ν[ε]αρχίς

Vs. 3 suppl. Wil.

---

943 Livadiae descripsit Leonhard. Ed. Wolters *Ath. Mitt.* XXI 1896, 466 sine transscriptione.

ΜΕ · ΗΣΩΤΗΡΑΩΔΕΓΚΕΙΜΑΙ
ΥΣΙΙ · ΙΑΙΩΝ . . . . ΘΥΣΥΓΙΝΟΣ
ΝΑΝΘΩ · ΙΣΓΕΟΛΕΛΟΠΥΙΑΝΤΟΔΕΣΩΜΑ
ΕΣΣΕΜΑΡΑΝΑ . . ΩΝΙΘ · ΕΑΙΥΛΥΙΩΙΣ
ΕΓΡΥΣΑΣΘΕ . . . ΥΑΝΩΙ · ΕΟΥΔΕΟͰΟΙΤΕ
ΠΡΟ

Carmen sepulcrale. Agnoscuntur: vs. 1 Σωτηρ(ί)α ὧδ' ἔγκειμαι. || 2 - - - Ὑγῖνος (?). || 3 π[ρ]ολελο(ι)πυῖαν τόδε σῶμα || 4 - - - εσ[[σ]] ἐμάρανα[ν] - - υἱῶι - - || 5 - - ἐρρύσασθε - -

---

944 Frustulum marmoris undique fracti, a. 0,07, l. 0,055, a. 1879 in museum Britannicum illatum. Ed. Newton *Brit. Mus.* II n. CLIV. Exscripsit Fraenkelius ex ectypo Murrayi, qui lapidem contulit.

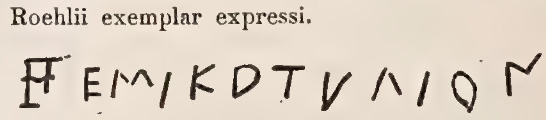
ΕΡΗΙ	- - - - ερηι - - -
ΑϹ ͰΜϹ	[- - δι]ασημό[τατος]
- ΚЄ *vacat*	[βιώσας ἔτη] κε΄.

Var. lect. Vs. 1 prima littera ante Ρ certo Ε Murray.

διασημότατος i. e. vir perfectissimus; cf. Hirschfeld *Kais. Verwaltungsbeamt.*² 451, Magie De - - vocabulis soll. 31. 106.

---

945 Vas a. 1850 iuxta urbem Goniam in sepulcro quodam inventum, nunc Londini in museo Britannico. Titulus sub margine vasis leviter incisus. Exscripsit Roehl. Edd. Kirchhoff *Studien*⁴ 140, Roehl IGA 76 (Imag.³ 102, 21, Roberts *Introd.* I 262, Meister *SGDI* 4551). Cf. *Cat. Brit. Mus.* IV 595; imaginem vasculi habes Walters *History of anc. pottery* I 135, 14. Roehlii exemplar expressi.

ἡμικοτύλιον.

---

*946 In insula Cythera se descripsisse anno 1860 simulavit Lenormant *Rhein. Mus.* XXI 1866, 397, 257.

ΔΟΡΥΜΑΧΟΣ	Δορύμαχος
ΕΤΩΝΛΔ	ἐτῶν λδ΄.

---

*947 Vasculum ansis ornatum (lekythus) a. 0,09, cr. 0,055, repertum in insula Cythera, prope vicum Βουκόλιον, a. 1875 apud Ἐ. Μορμώρην. Sub collo vasis tres lineae, in infima et in margine litterae leviter incisae sunt. Edd. Rhangabé Εὐνομία 15. VI. 1864 n. 130, Philetas Πανδώρα 1865, 102, Pervanoglu *Archäol. Ztg.* XXII 1864 *Anz.* 283, qui dubitat an litterae his temporibus consulto incisae sint (Collignon *Catalogue des vases peints du mus. d'Athènes* 204, 752, Riemann *Recherches* IV 40, R. Weil *Ath. Mitt.* V 1880, 233).

in margine	ΔΑΚΡΙΟΝ ΡΟΗ
in collo	ΙΛΕΟ ΘΕΙΟΝ

Δακρύων ῥοὴ ἵλεω[ν] θεῶν (Rhangabé), vs. 2 Philetas legebat ἱλεοῖ θεῖον. Weil confert titulum aetatis Christianae ὁ θεὸς εἵλεώς μοι Stephani *Vasenslg. d. Ermitage* II 421, 2056.

AEGILIA INSVLA.

Insula nunc Ἀντικύθηρα, apud Italos *Cerigotto* vocatur. Inscriptionibus Lenormantianis quas infra exhibemus summopere diffidendum esse, quamquam ipse se exscripsisse testatur, nemo doctus nescit.

948 Basis quadrata pori, reperta a. 1889 a Stae, a. 0,25, l. 0,60, cr. 0,50; Athenas in museum publicum illata est. Minusculis edita Δελτίον ἀρχ. 1889, 233. 240; cf. Kirchner Prosop. Att. 11098.

Ἀριστομένης Ἀριστομήδους
Θετταλὸς ἐκ Φερῶν,
Νίκων Κηφισοδώρο[υ] Ἀθηναῖος
Ἀπόλλ[ω]νι Αἰγιλεῖ [ἀ]νέθηκαν.

949 Stela sepulcralis cum aëtomate lapidis calcarii subrufi, reperta a Stae a. 1889, nunc Athenis in museo; a. 0,86, l. 0,35. Anaglypho repraesentatur mulier stans, cuius etiam caput pallio velatur, manum dextram, quae ut videtur librum gestat, innitens stela, sinistram curvatam ad pectus tollens. Minusculis edd. Δελτίον ἀρχ. 1889, 234, 44, Kabbadias Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου I 979, Staïs *Guide* I² p. 175.

Φίλιννα Εὐπολέμου
Μυνδία.

'Verendum, ne lapis aliunde Aegiliam devenerit.' Wil.

950 In vase invento Anticytheris, olim mari submerso. *Berl. phil. Woch.* 1901, 1628, Ἐφ. ἀρχ. 1902, 161 (Svoronos *Ath. Nat. Mus.* 80).

H / X   IA / K

ἡμιαμφόριον (ἑνδέκατον) | χόας (vel χοίνικας) εἴκοσι' *Berl. phil. Woch.* Non crediderim.

Collato titulo Gythiaco n. 1156 in vs. 2 χ(οῦς) | κ(οτύλη) intelligo; H et IA numerorum signa esse suspicor. Hunc ergo in modum titulum interpretatus sim: hoc vase continentur octo choes vel undecim cotylae.

***950a** 'Descripsi anno 1860.' F. Lenormant *Rhein. Mus.* XXI 1866, 397, 258.

ΑΣΤΗΡ   Ἀστὴρ
ΕΤWΝΙΘ̄   ἐτῶν ιθ'.

***951** Glandulae missiles plumbeae, repertae in insulis Cytheris et Aegilia, nunc partim Cytheris in manibus Γ. Κασιμάτη Κονμούλου, partim Cephalleniam ablatae (cf. Lenormant l. infra l.); unum exemplar (*a*) Smyrnae in museo scholae evangelicae. Edd. Rhusopulos Ἐφ. ἀρχ. 1862, 314 n. 397—402 et tab. MB 7—12 *a, b, c, d, f*; Papadopulos-Kerameus *a Bull. Hell.* I 1877, 55, idem *Ath. Mitt.* IV 1879, 119 n. 67, W. Vischer *Kl. Schriften* II 282, R. Weil *Ath. Mitt.* V 1880, 243³ *a, c, d, e* (Riemann *Recherches* IV 40 sq. *a, c, d, e*, easdem Meister *SGDI* 4558). Lenormant Cephalleniae se exscripsisse contendit *b, e, g, h* *Rhein. Mus.* XXI 1866, 397 n. 259—262.

a ΒΑΣΙΛΕΩΣ (complures glandes)
b ΑΙΓΙΛΙ
c ΦΑΙΩΝΙΔΟ (Rhus.) ΩΝΙΔΑ (Weil)
d ΑΙΝΙΣ
e ΕΠΑΙ
f ϽΔΑΟΠ ΧΟΣ
**g* ΝΙΚΟΜ
**h* ΕΠΙΚΤ

a Βασιλέως
b Αἰγιλι(έων)
c [Φ]αιωνίδα
d + e Ἐπαινίς
f πόδας   χοθ'
**g* Νικομ - - -
**h* Ἐπικτ

d + e coniungenda esse cognovit Hiller. Idem *f* supplebat nomen [Ἀ]πολλό[δω|ρ]ος. Malo: 'fertur glans in pedes DCLXXIX'.

BOEAE.

De situ Paus. III 22, 11: Βοιαὶ πόλις πρὸς τῷ πέρατί ἐστι τοῦ κόλπου (scl. Βοιατικοῦ), cf. Ptol. III 14, 32. Nomen Βοία exhibent Scylax περ. 46 et Strabo VIII 364: εἶτα ἡ Ὄνου γνάθος λιμένα ἔχουσα· εἶτα Βοία πόλις· εἶτα Μαλέαι. Servatum est nomen in illa regione, quae his diebus Βάτικα vocatur. Urbis ruinas vidit Leake a. 1806, cum oppidum Neapolis prope vicum Pharaclum conderetur (*Morea* I 509 sq.), neque vero antiquas Boeas esse cognovit.

De historia v. Paus. l. l.: ταύτην ᾤκισε μὲν Βοιὸς τῶν Ἡρακλειδῶν, συναγαγεῖν δὲ ἄνδρας ἀπὸ τριῶν ἐς αὐτὴν λέγεται πόλεων Ἤτιδος καὶ Ἀφροδισιάδος καὶ Σίδης - - ⟨Ἤτιδος δὲ⟩ ἐρείπια ἀπέχει μὲν Βοιῶν οὐ πλέον ἢ σταδίους ἑπτά.

V. a. Chr. n. saeculo perioeci urbem habitabant.

456/5 (Τολμίδης) καὶ τῶν περιοίκων Βοιὰς εἷλε καὶ τὴν Κυθηρίων νῆσον Paus. I 27, 5.

219 Philippus III Macedonum rex urbem capit, cf. Polyb. V 19.

II. a. Chr. n. saec. Lacedaemoniorum dominatione liberata esse videtur; nam in Eleutherolaconum societate versatur (cf. Paus. III 21, 7).

Scripserunt de urbe Boeis: Leake *Morea* I 509, Roß *Wanderungen* II 246, *Arch. Aufs.* II 670, Curtius II 296, 329, Bursian II 139, Oberhummer Pauly-Wissowa III 627, Hasluck *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 168.

952 *'At Kyparissia in the plain of Vátika.'* Ed. Leake *Travels in northern Greece* III tab. XXIV 114.

Σ Ε
Ο Ν Κ Α Ι
Π Ο Τ
Α Ν Ω Κ Α
\ Π Ι Δ Α Ν Ε Ν
Τ Α Σ Α Μ Ε Τ Ε
Α Ρ Χ Α Ι Ω Ν
Μ Ε Γ Ι Σ Τ Α Σ Λ Ι
Λ Ι Ε Ν Α Τ Ω Ν Ε
Ι Μ Ω · Ε Ν Ο Ν Ε
Δ Α Μ Ω Ε Π Α Ι Ν
Π Ο Ν Ι Α Κ Α Ι Ε Υ .
Ι Ι Σ Ε Ι Κ Α Ι
Υ Ο Ε Π Α Ι Ν Ε
Υ Ο Ν Ε Ι Σ Τ Α Ε Ν Δ Ο
Ι Λ . Δ Α Μ Ο Ν Ι Κ Ω Ι Γ Ε Ρ Α Ι Κ Α
Τ Α Σ Π Ο Λ Ε Ο Σ Υ Μ Ν Ε Ι Σ Θ Α Ι Τ Ε Δ Ι
Τ Ε Τ Ω Ν Ν Ε Ω Ν Κ Α Ι Π Α Ι Δ Ω Ν Ε Ν
Ν Α Δ Ε Ι Ν Ε Χ Ε Τ Ω Σ Α Ν Δ Ε Τ Α Ν Ε
Τ Ε Ν Ε Ο Ι Κ Α Ι Ο Ι Π Α Ι Δ Ε Σ Ο Ι Ε Π Α Υ
Ν Δ Ε Α Υ Τ Ο Ν Κ Α Ι Ο Ι Ε Φ Ο Ρ Ο Ι
Τ Ο Ι Σ Γ Υ Μ Ν Ι Κ Ο Ι Σ Α Γ Ω . . .
Ε Ν Ο Σ Ν Ε Μ Ε Α Κ Ω Σ Τ Ε
Ο Μ Π Α Ι Σ Κ Α Ι Ε Ν Σ
Ι Α Ν Ε Ι Σ Φ Ο Ρ Ο Σ
Ε Φ Α Λ Α Σ
Ρ Α Φ Ο
Θ Π Ω

[- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -]cε
[- - - - - - - - - - - - - - - - - - -]ον και
[- - - - - - - - - - - - - - - - - - -]ποτ
[- - - - - - - - - - - - - - - - - ἐςτεφ]ανῶκα-
[cι - - - - - - - - - - - - - - - - -]λπίδαν ἐν
[- - - - - - - - - - - - - - - - - -] τᾶς ἁμετέ-
[ρας πόλιος - - - προφερόμενος (?) ἀριθμοὺς τῶν] ἀρχαίων
[ποιητᾶν - - - - - - - - - - - θεᾶς] μεγίςτας Λι-
[μνάτιδος - - - - - - - - - - - - - κ]αὶ ἕνα τῶν ε
[- - - - - - - - - - - - - - - - - τ]ιμώ[μ]ενον ε-
[- - - - - - - - - - - - - ἔδοξεν τῷ] δάμῳ· ἐπαιν[έ-]
[cαι μὲν - - - - - - - - ἐπί τε τᾷ φιλο]πονίᾳ καὶ εὐ-
[νοίᾳ, ᾇ τυγχάνει ἔχων, - - - - καὶ ἀντοφθαλμ]ήcει, καὶ
[- - - - - - - - - - - - - - - δ]ύο, ἐπαινέ-
[cαι δὲ καὶ - - - - - - - - - - -]υον εἰc τὰ ἐνδο-
[- - - - - - - - - - - -] Ι Λ . Δαμονίκωι γέραι κα-
[- - - - - - - - - - -] τᾶc πόλεοc, ὑμνεῖcθαί τε δι-
[αρκῶc - - - - - - - - ὑπό] τε τῶν νέων καὶ παίδων ἐν
[- - - - - - - - - - -]ν ᾄδειν. ἐχέτωcαν δὲ τὰν ἐ-
[πιμέλειαν οἱ - -, ὅπωc οἵ] τε νέοι καὶ οἱ παῖδεc οἱ ἐπ' αὐ-
[τῶν τεταγμένοι ᾄδωcι . καλείτωcα]ν δὲ αὐτὸν καὶ οἱ ἔφοροι
[- - - - - - - εἰc προεδρίαν ἐν] τοῖc γυμνικοῖc ἀγῶ[cιν]
[eodem modo quo - - - ἀγωνιζόμ]ενοc Νεμεακῶc τε
[- - - - - - - - - - - - - - - π]ομπαῖc καὶ ἐν c-
[- - - - - - - - - - - -· ἔcτω δὲ κα]ὶ ἀνείcφοροc
[- - - - - - - - - - - - - - - - - κ]εφαλαc
[- - - - - - - - - - - - - - - - - ἀντίγ]ραφο[ν]
[- - - - - - - - - - - - ἐν τῷ - - - τ]όπῳ.

Vs. 4. 5 suppl. Hiller. || 7. 8 ex Dittenberger Syll.[2] 663 hausit Wilh., qui perspexit honoratum esse poëtam, cuius carmina οἵ τε νέοι καὶ οἱ παῖδεc canerent (vs. 18); cf. Syll.[2] 662 et 721, ubi de puerorum solum cantibus sermo est. Hiller hymnum in honorem Dianae Limnatidis factum esse (vs. 8. 9) suspicatur. || 11—13. 20—22 suppl. Kolbe. || 18. 23—25 Hiller, qui 13 [- - ποι]ήcει, 20 exempli gratia οἱ ἐπιγενόμενοι γυμναcίαρχο coniecit.

---

953 Parva tabula marmoris rubri. Edd. Roß *Intelligenzbl. d. Allg. Litteraturztg.* 1844 n. 60 = *Arch. Aufs.* II 671 (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 237 *b*). Rossii apographum ex diario expressi.

Θ Є Ι Ω
Α Ν Τ Ω Ν Є Ι Ν Ω
Є Υ Є Ρ Γ Є Τ Η
C Ω Τ Η Ρ Ι

Θείῳ
Ἀντωνείνῳ
εὐεργέτῃ
cωτῆρι.

'Divum Antoninum inscite ita reddidit rusticus scriba.' Wil. Cf. supra n. 407 sqq. Θεῷ Ἀντωνείνῳ cωτῆρι.

---

954 Duo fragmenta marmoris caerulei. *a* l. 0,85, *b* l. 0,75. Ed. Hasluck *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 171, 7.

a *b*
Α Γ Α Κ / . . . . Σ Τ Ο Ξ Ε
Ν Ο Υ Α Γ . . . . Ε Υ Ο Μ Ε
Ν Ο Ν . . . . Ε Κ Α

[Ἁ πόλιc]
Ἀγάκλ[υτον Ἀρι]cτοξέ-
νου ἀρ[ίcτα πολιτ]ευόμε-
νον [ἀρετᾶc ἕν]εκα.

Praeter vs. 1. 2 restituit Hasluck, qui de P. Memmio Agacle Poloniano (v. n. 955) monuit. Neque vero idem vir intelligendus est.

955 Basis marmoris albi. Edd. Roß *Intelligenzbl. d. Allg. Litteraturztg.* 1844 n. 60 = *Arch. Aufs.* II 670 (C. Keil Philolog. IX 1854, 460), Pittakis ex apographo Θ. Δανιήλ Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3504 (Le Bas-Foucart *Expl.* II 237 *c*, Meister *SGDI* 4550). Rossium sequor.

Λ Π Ο Λ Ι Σ
Π Μ Ε Μ Μ Ι Ο Ν Λ Γ Λ
Κ Λ Ε Λ Π Ο Λ Ω Ν Ι Λ
Ν Ο Ν Λ Ρ Ε Τ Λ Σ Ε Ν Ε
Κ Λ Κ Λ Ι Τ Λ Σ Π Ρ Ο Σ Λ Υ
Τ Λ Ν Ε Υ Ν Ο Ι Λ Σ Τ Ο
Λ Ν Λ Λ Ω Μ Λ Π Ρ Ο Σ
Δ Ε Ξ Λ Μ Ε Ν Λ Σ Μ Ι Ν
Δ Ι Λ Σ Ε Τ Ε Λ Ρ Χ Ι Δ Ο Σ

Ἁ πόλιc
Πό(πλιον) Μέμμιον Ἀγα-
κλέα Πολωνια-
νὸν ἀρετᾶc ἕνε-
κα καὶ τᾶc πρὸc αὐ-
τὰν εὐνοίαc· τὸ
ἀνάλωμα προc-
δεξαμέναc Μιν-
δίαc Ἐτεαρχίδοc.

(Ἀ)πολ(λ)ωνιανὸν Meier apud Rossium *Aufs.* l. l.

---

956 Basis marmoris caerulei, a. 0,73, l. 0,53, cr. 0,53. Litterae a. 0,04. In horto G. Dertilis. Ed. Hasluck *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 171, 6.

Γ Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν
Π Α Ν Θ Α Λ Η Ε Υ Η Ν Ο Ρ Ο C
Γ Ι Ο Υ Λ Ι Ο C Θ Ρ Α C Ε Α C
Τ Ο Ν Π Ε Ν Θ Ε Ρ Ο Ν

Γ(άϊον) Ἰούλιον
Πανθάλη Εὐήνοροc
Γ(άϊοc) Ἰούλιοc Θραcέαc
τὸν πενθερόν.

957 Basis marmorea, a. 1,33, l. 0,43, cr. 0,25. Litterae II. p. Chr. saeculi. Custoditur in horto G. Dertilis. Ed. Hasluck *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 171, 5.

a
ΙΟΥΛΙΑΝΦΙΛΟΚΡΑΤΙΔΑ·Γ·ΙΟΥΛΙΟϹ
ΘΡΑϹΕΑϹΟΠΑΤΗΡ·ΤΗϹΕΝΒΙΩΚΟ
ϹΜΙΟΤΗΤΟϹΚΑΙΤΗϹΕΙϹΓΟΝΕΙϹ
ΕΥϹΕΒΕΙΑϹΕΝΕΚΕΝ

b
ΙΟΥΛΙΑΝΚΛΕΑΙΝΗΤΑΝ
ΙΟΥΛΙΟΥΠΑΝΘΑΛΟΥϹ·ΘΥΓΑΤΕΡΑΓ·ΙΟΥΛΙΟϹ
ΘΡΑϹΕΑϹΟΑΝΗΡΦΙΛΑΝΔΡΟΥϹΩΦΡΟϹΥΝΗϹ
ΚΑΙΦΙΛΟΤΕΚΝΟΥΔΙΑΘΕϹΕΩϹΕΝΕΚΕΝ

a Ἰουλίαν Φιλοκρατίδα Γ(άϊος) Ἰούλιος
Θρασέας ὁ πατὴρ τῆς ἐν βίῳ κο-
σμιότητος καὶ τῆς εἰς γονεῖς
εὐσεβείας ἕνεκεν.

b Ἰουλίαν Κλεαιν[έ]ταν
Ἰουλίου Πανθάλους θυγατέρα Γ(άϊος) Ἰούλιος
Θρασέας ὁ ἀνὴρ φιλάνδρου σωφροσύνης
καὶ φιλοτέκνου διαθέσεως ἕνεκεν.

C. Iulius Thraseas una filiam mortuam et uxorem statuae honore affecit. Stemma collato n. 956 habes hic:

[Iul.] Euenor
|
Iulius Panthales
|
Iulia Cleaeneta × C. Iulius Thraseas
Iulia Philocratis.

958 Basis, prope quam inveniebatur statua adulescentis in tres partes fracta. Exscripsit Θεόδωρος Δανιήλ. Edd. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3505 (Foucart-Le Bas *Voy. expl.* II 237 *d*), Keil apud Roß *Arch. Aufs.* II 670 adn. 16; nunc in urbe Vatica, v. Hasluck *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 172.

ΠΟΠΛΙΟΝΜΕΜΜΙΟΝΧΑΙ
ΡΩΝΟϹΥΙΟΝΚΛΕΑΡΕΤΟ
ΜΕΛΙΧΡΩϹΜΟΥϹΑΙΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΑΗΡΩΙΔΟΥ
ΠΡΟΝΟΙΑΜΕΛΙΧΡΟΟΥ
ΜΕΛΙΧΡΩϹΜΕΛΙΧΡΟΟΥ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΔΙΑΠΑΝΤΟϹ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Πόπλιον Μέμμιον Χαί-
ρωνος υἱὸν Κλεάρετο[ν]
Μελίχρως Μουσαίου,
Ἡράκλε(ι)α Ἡρώιδου,
Πρόνοια Μελιχρόου,
Μελίχρως Μελιχρόου
τὸν ἴδιον διὰ παντὸς
εὐεργέτην.

959 Tabula marmoris albi, muro domus alicuius in oppido Neapoli inserta (cf. Hasluck *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 172). Edd. Roß *Intelligenzbl. d. Allg. Litteraturztg.* 1844 n. 60 = *Arch. Aufs.* II 670, Pittakis ex apographo Θεοδώρου Δανιήλ Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3506 (Foucart-Le Bas *Voy. expl.* II 237 *e*). Pittakis exemplar secutus sum.

·ΑΚΛΕΑΝΛΕΩΝΙΔΟΥΚΛΕ
ΑΡΕΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑΜΕΛΙ
ΧΡΩϹΜΟΥϹΑΙΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΑΗΡΩΔΟΥ
ΠΡΟΝΟΙΑΜΕΛΙΧΡΟΟΥ
ΜΕΛΙΧΡΩϹΜΕΛΙΧΡΟΟΥ
ΤΗΝΙΔΙΑΝΔΙΑΠΑΝΤΟϹ
ΕΥΕΡΓΕΤΙΝ

[Ἡ]ράκλε(ι)αν Λεωνίδου, Κλε-
αρέτου γυναῖκα, Μελί-
χρως Μουσαίου,
Ἡράκλε(ι)α Ἡρῴδου,
Πρόνοια Μελιχρόου,
Μελίχρως Μελιχρόου
τὴν ἰδίαν διὰ παντὸς
εὐεργέτιν.

Clearetus Chaeronis f. et uxor Heraclea Leonidae f. honorantur a Melichro eiusque familia.

960 Parva tabula marmoris albi in duas partes fracta; a. 0,185, l. 0,275, cr. 0,015; nunc ab H. J. Ridder empta est. Edd. Dürrbach *Bull. Hell.* IX 1885, 518, E. A. Gardner *Journ. Hell. stud.* VIII 1887, 214, ubi habes imaginem scripturae.

Α
ΗΔΟϹϹΟΙΤΑΙΙ
ΗΝΜΕΝΓΑΡΓΕΝΕΗϹΙΔΙΗϹΙΙΕΙΙ
ΩϹϹΕΛΑϹΗΕΛ.ΟΥΩϹΡΟΔΕΟϹϹΤΕΦΑΝΟ
ΕΙΔΟϹΕΧΟΥϹΕΡΑΤΟΝΙΚΕΛΟΝΧΡΥϹΗΑϹ
ΕΡΓΑΔΑΘΗΝΑΙΗΚΑΙΦΡΕΝΑϹΗΔΕΝΟΟΝ
ΟΥΚΕΝΤΙϹΨΕΥϹΑΙΤΟΠΡΟϹΟΥΛΥΜΠΟΝ
ΚΥΠΡΙΔΙΝΗΟΠΟΛΟΝΑΘΑΝΑΤΟΥϹΜ
ΗΚΑΙΑΘΗΝΑΙΗϹΠΑΡΕΔΡΟΝΘΕΜΕΝΗΔΕ
ΑΡΤΕΜΙΤΟϹΚΑΛΗϹΤΟΞΟΦΟΡΟΥΛΟΧΙΗϹ
ΠΑΝΤΟΙΗϹΑΡΕΤΗϹΚΑΙΕΙΔΕΟϹΕΙΝΕΚΕ
ΚΑΙΠΙΝΥΤΗϹΕΡΑΤΗϹΚΑΙΦΡΕΝΟϹΗΓΑΘ
ΤΩΡΑΜΟΤΟΝΚΛΑΙΟΝΤΕϹΕΝΟΙΚΟΙϹΟΥΠΟ
ΑΙΝΟΝΑΘΗΔΑΚΡΥΩΝΠΛΗϹΟΥϹΙΝΓΕΝΕΤ
ϹΗΝΑΡΕΤΗΝΤΕΑΤΕΡΓΑϹΑΟΦΡΟϹΥΝΗΝΤΕΠ
ΕΙΔΟϹΤΕΗΓΑΘΕΟΝΑΡΕϹΚΟΥϹΑΚΛΥΤΗ

Ἀ[ρέσκουσαν τήνδε γονεῖς κλαίουσι θανοῦσαν]
ἠδ᾽ ὅσσοι ταύτ[ην λαοὶ ἔχουσι πόλιν]·
ἦν μὲν γὰρ γενεῆς ἰδίης περι[καλλὲς ἄγαλμα],
ὡς σέλας ἠελ[ί]ου, ὡς ῥόδεος στέφανο[ς],
εἶδος ἔχουσ᾽ ἐρατὸν ἴκελον χρυσῆι Ἀφ[ροδίτῃ],
ἔργα δ᾽ Ἀθηναίῃ καὶ φρένας ἠδὲ νόον.
οὔ κέν τις ψεύσαιτο πρὸς Οὔλυμπόν [μιν ἀεῖραι]
Κύπριδι νηοπόλον ἀθανάτους μ[υχίαν]
ἢ καὶ Ἀθηναίης πάρεδρον θέμεν, ἠδὲ [θεράπνην]
Ἀρτέμιτος καλῆς τοξοφόρου λοχίης,
παντοίης ἀρετῆς καὶ εἴδεος εἵνεκ᾽ ἐ[ραστοῦ]
καὶ πινυτῆς ἐρατῆς καὶ φρενὸς ἠγαθ[έης].
τῷ ῥ᾽ ἄμοτον κλαίοντες ἐν οἴκοις οὔπο[τε θυμὸν]
αἰνοπαθῆ δακρύων πλήσουσιν γενέτ[αι],
σὴν ἀρετὴν τεά τ᾽ ἔργα σαοφροσύνην τε π[οθοῦντες]
εἶδος τε ἠγάθεον, Ἀρέσκουσα κλυτή.

Var. lect. Vs. 14 lapicida Π ex Ν correxit.

Supplementa tantum non omnia Gardneri sunt, qui vs. 1—3 sensum certe restituisse videtur. || 7. 8 suppl. Preuner; cf. Hes. theog. 988—991. || 9 Ἠδὲ: poëta volebat ἠέ.' Wil. Suppl. Dürrbach, [γε νύμφην] Gardner. || 11 Wil. || 13 Fraenkel, οὔ πο[θ᾽ ὁρῶντες] Gardner.

COTYRTA.

Κοτύρτα, urbs ad sinum Boeaticum sita (Thuc. IV 56), antiquitus sub potestate Lacedaemoniorum fuit. Incolae in titulis Κοτυρτᾶται appellantur. Aliam ethnici formam Steph. Byz. exhibet: χωρίον Λακωνικόν. Θουκυδίδης· τὸ ἐθνικὸν Κοτυρταῖος. Urbem sitam fuisse in regione, ubi hodie vicus Demania, suspicatur Wace.

De historia parum constat.

424 Nicia oras Laconicas vastante Spartanorum manus Cotyrtae urbi praesidio mittitur. Thuc. IV 56 μία δὲ φρουρά, ἥπερ καὶ ἠμύνατο περὶ Κοτύρταν καὶ Ἀφροδιτίαν, τὸν μὲν ὄχλον τῶν ψιλῶν (scl. Atheniensium) ἐσκεδασμένον ἐφόβησεν ἐπιδρομῇ - -.

II. a. Chr. n. saec. Postquam Flamininus Lacedaemoniorum urbes a. 195 a Spartanorum dominatione liberavit, Cotyrtatae sui iuris fuerunt (v. n. 961—966).

II. p. Chr. n. saec. Cotyrta iam non in Eleutherolaconum societate versabatur (cf. Paus. III 21, 7). Haud scio, an fuerit una ex illis sex urbibus, quae Pausania teste (l. l.) tunc Lacedaemoniis oboediebant.

Wace *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 166.

961 Stela marmoris rubri, aëtomate ornata, a. 0,46, l. 0,27. Inventa prope vicum Phoenicos, qua in regione fanum Apollinis Hyperteleatae situm erat (cf. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 198sqq.); nunc Athenis in museo publico n. 1191. Edd. Mylonas *Bull. Hell.* IX 1885, 241, 1 (Meister *SGDI* 4544, Michel 184). Contulit Kolbe.

ΕΠΕΙΔΗΑΡΑΤΟΣΝΙΚΙΑΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙ
ΟΣΓΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΑΙΠΟΛΕΙ
ΑΜΩΝΚΑΙΤΟΙΣΠΟΛΙΤΑΙΣΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝ
ΕΧΟΥΣΙΣΥΜΠΡΟΣΓΙΝΟΜΕΝΟΣΕΚΤΕ
ΝΩΣΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΣΠΟΥΔΑΣΚΑΙΦΙ
ΛΟΤΙΜΙΑΣΟΥΘΕΝΕΛΛΕΙΠΩΝΠΕΡΙΠΑΣΑΝ
ΧΡΕΙΑΝΤΥΝΧΑΝΕΙΤΙΣΕΧΩΝΗΚΑΤΑΚΟΙΝΟΝ
ΗΚΑΘΙΔΙΑΝΕΔΟΞΕΤΩΙΔΑΜΩΙΤΩΝΚΟ
ΤΥΡΤΑΤΑΝΑΡΑΤΟΝΝΙΚΙΑΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΝ
ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟ
ΛΕΟΣΤΩΝΚΟΤΥΡΤΑΤΑΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟ
ΝΟΥΣΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΑΥΤΟΙΣΓΑΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
ΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΕΠΙΓΑΜΙΑΝΚΑΙΕΠΙΝΟΜΙ
ΑΝΚΑΙΑΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΑΙΕΙΡΑΝΑΣΚ̣ΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤ///ιι///ΟΣΑΚΑΙ
ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟ////ΕΝΟΙΣΤΑΣΠΟΛΕΟΣΥ
ΠΑΡΧΕΙΚΑΛΕΣΑΙΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΕΙΣΤΑΝ
ΚΟΙΝΑΝΕΣΤΙΑΝΚΑΙΔΟΜΕΝΑΥΤΩΙΤΟΥΣΕ
ΦΟΡΟΥΣΞΕΝΙΑΤΑΜΕΓΙΣΤΑΕΚΤΩΝΝΟΜΩΝ
ΤΑΝΔΕΠΡΟΞΕΝΙΑΝΟΙΕΦΟΡΟΙΟΙΠΕΡΙΠΑΛΑΙ
ΣΤΕΑΝΑΓΡΑΨΑΝΤΩΕΙΣΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝ
ΚΑΙΑΝΑΘΕΝΤΩΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟ////////Ω
ΝΟΣΤΟΥΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΑΓΡΑΨΑΝΤΩΔΕΚΑΙ
ΤΟΥΨΑΦΙΣΜΑΤΟΣΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΠΟΤΙΤΟΥΣ
ΕΦΟΡΟΥΣΤΩΝΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ

Ἐπειδὴ Ἄρατος Νικία Λακεδαιμόνι-
ος ε̣ὔνους ὢν διατελεῖ τᾶι πόλει
ἁμῶν καὶ τοῖς πολίταις τοῖς χρείαν
ἔχουσι συμπροσγινόμενος ἐκτε-
νῶς ἐμ παντὶ καιρῶι, σπουδᾶς καὶ φι-
λοτιμίας οὐθὲν ἐλλείπων περὶ πᾶσαν
χρείαν, (ἃν) τυνχάνει τις ἔχων ἢ κατὰ κοινὸν
ἢ καθ' ἰδίαν, ἔδοξε τῶι δάμωι τῶν Κο-
τυρτατᾶν· Ἄρατον Νικία Λακεδαιμόνιον
πρόξενον εἶμεν καὶ εὐεργέταν τᾶς πό-
λεος τῶν Κοτυρτατᾶν αὐτὸν καὶ ἐκγό-
νους, ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς γᾶς καὶ οἰκίας
ἔγκτησιν καὶ ἐπιγαμίαν καὶ ἐπινομί-
αν καὶ ἀτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου
καὶ εἰράνας καὶ τὰ λοιπὰ τ̣[ίμ̣]ι̣[α], ὅσα καὶ
τοῖς ἄλλοις προ[ξ]ένοις τᾶς πόλεος ὑ-
πάρχει· καλέσαι δὲ αὐτὸν καὶ εἰς τὰν
κοινὰν ἑστίαν καὶ δόμεν αὐτῶι τοὺς ἐ-
φόρους ξένια τὰ μέγιστα ἐκ τῶν νόμων·
τὰν δὲ προξενίαν οἱ ἔφοροι οἱ περὶ Παλαι-
στέαν (ἀν)αγραψάντω εἰς στάλαν λιθίναν
καὶ ἀναθέντω εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπό[λλ]ω-
νος τοῦ Ὑπερτελεάτα· γραψάντω δὲ καὶ
τοῦ ψαφίσματος ἀντίγραφον ποτὶ τοὺς
ἐφόρους τῶν Λακεδαιμονίων.

Vs. 7 χρείαν (ἃν) τυνχάνει haplographia ut vs. 21 Παλαιστέαν (ἀν)αγραψάντω.
Post a. 195 a. Chr. n. titulum scriptum esse iudicat Meister, quia Κοτυρτᾶται sui iuris sunt. Alteri parti eiusdem saeculi tribuerim Spartae iam restitutis Lycurgi legibus.

962 Stela marmorea cymatio simplici ornata, a. 0,49, l. 0,25, cr. 0,08; inventa prope fanum Apollinis Hyperteleatae, nunc Athenis in museo publico n. 1190. Edd. Kuruniotes Ἐφ. ἀρχ. 1900, 155, 2 (Meister *Abhdl. Sächs. Ges. Wiss.* XXIV 3, 17, O. Hoffmann *SGDI* IV 690, 36), vs. 1—5 Wilhelm Ἐφ. ἀρχ. 1904, 101. Contuli.

ΕΠΕΙΔΗΠΕΙΙΤΑΣΚΡΑΤΗΣΙΝΙΚ..
ΑΣΩΠΙΤΑΣΕΥΝΟΥΣΩΝΥΠΑ....
Τ̣ΑΙΠΟΛΕΙΤΩΝΚΟΤΥΡΤΑΤΑΝ..
.ΠΡΟΓΟΝΩΝΝΥΝΤΕΤΑΣΠ.....
.ΞΙΑΝΕΧΟΥΣΑΣΔΙΑΦ.Ρ
.ΑΓΕΝΟΜΕΝΩΝΠΟ⁻ΑΥΤ
.ΣΩΠΟΝΤΩΝΚΑΤΑΞΙΑ̣Ν̣Τ̣
ΜΕΤΑΤΩΝΕΦΟΡΩΝΕΚΤ̣
ΚΑΙΟΙΟΜΕΝΩΝΔΕΙΝΔΑ̣ΝΕ̣
ΠΟΛΕΙΑΡΓΥΡΙΟΝΕΠΑΓΓΕΙΛΑ
ΚΑΙΕΔΩΚΕΟΣΟΥΧΡΕΙΑΝΗΧ
ΛΙΣΑΤΟΚΟΝΑΠΡΟΦΑΣΙΣΤΟΝ
ΕΑΥΤΟΝΠΟΙΩΝΕΔΟΞΕΤΑΙΠ
ΛΕΙΤΩΝΚΟΤΥΡΤΑΤΑΝ
ΚΡΑΤΗΣΙΝΙΚΟΥΑΣΩΠΙ
ΞΕΝΟΝΗΜΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΙ
ΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΥΤΟΝΚΑΙ
ΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΑΥΤΩΙΚΑΙ
ΕΚΓΟΝΟΙΣΚΑΙΧΡΗΜΑ
ΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚ///////
·ΟΥΚΑΙΕΙΡΑΝΑΣΚΑΙΙΣΟΠΟ
ΑΝΚΑΙΕΠΙΝΟΜΙΑΝΚΑΙ
ΑΝΠΑΝΤΩΝΚΑΛΕΙΝ
ΚΑΙΕΙΣΠΡΟΕΔΡΙΑΝΕΝΤΟΙΣ
ΜΝΙΚΟΙΣΑΓΩΣΙΝΟΙΣΑ
ΤΙΘΗΤΙΟΚΚΑΚΑΙΤΟΥΣΑΛΛΟΥΣ
ΠΡΟΞΕΝΟΥΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣ
ΚΑΛΗΙΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΙΜΙΑΟΣ ////
ΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΩΝ
ΚΟΤΥΡΤΑΤΑΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕ
ΤΑΝΠΡΟΞΕΝΙΑΝΤΑΥΤΑΝ
ΤΟΥΣΕΦΟΡΟΥΣΤΟΥΣΠΕΡΙΕΥ
ΚΡΑΤΙΔΑΝΕΙΣΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙ
ΝΑΝΚΑΙΑΝΑΘΕΜΕΝΕΙΣΤΟ
ΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥ
ΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΑΟΠΩΣΠΑΣΙΝ
ΦΑΝΕΡΟΝΗΙΔΙΟΤΙΑΠΟΛΙΣ
ΤΟΥΣΙΔΙΟΥΣΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤ
ΙΕΙΤΑΙΣΚΑΤΑΞΙΟΙΣΤΙΜΑΙΣ

Ἐπειδὴ Πειίτας Κρατησινίκ[ου]
Ἀσωπίτας εὔνους ὢν ὑπά[ρχει]
τ̣ᾶι πόλει τῶν Κοτυρτατᾶν [δι-]
[ὰ] προγόνων, νῦν τε τᾶς π[όλιος]
[χρ]ε̣ίαν ἐχούσας διαφ[ό]ρ[ων, πα-]
[ρ]αγενομένων ποτ̣᾽ αὐτ[ὸν εἰς]
[Ἀ]σωπὸν τῶν καταστ̣ά̣ν̣τ̣[ων]
μετὰ τῶν ἐφόρων ἐκ τ̣[ᾶς πόλιος]
καὶ οἰομένων δεῖν, δα̣νε̣[ῖσαι τᾶι]
πόλει ἀργύριον ἐπαγγείλα[το]
καὶ ἔδωκε ὅσου χρείαν ἦχ[εν ἁ πό-]
λις ἄτοκον, ἀπροφάσιστον
ἑαυτὸν ποιῶν, ἔδοξε τᾶι π[ό-]
λει τῶν Κοτυρτατᾶν· [Πειίταν]
Κρατησινίκου Ἀσωπί[ταν πρό-]
ξενον ἦμεν καὶ εὐεργέτ̣[αν]
τᾶς πόλιος αὐτὸν καὶ [ἐκγόνους]·
ὑπάρχειν δὲ αὐτῶι καὶ [τοῖς]
ἐκγόνοις καὶ χρημά[σιν ἀσφά-]
λειαν καὶ ἀσυλίαν κ[αὶ πολέ-]
[μ]ου καὶ εἰράνας καὶ ἰσοπο[λιτεί-]
αν καὶ ἐπινομίαν καὶ [ἀτέλει-]
αν πάντων· καλεῖν [δὲ αὐτὸν]
καὶ εἰς προεδρίαν ἐν τοῖς [γυ-]
μνικοῖς ἀγῶσιν, οἷς ἁ [πόλις]
τίθητι, ὅκκα καὶ τοὺς ἄλλους
προξένους καὶ εὐεργέτας
καλῆι· καὶ τὰ λοιπὰ τίμια ὅσα
καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
εὐεργέταις τᾶς πόλιος τῶν
Κοτυρτατᾶν· ἀναγράψαι δὲ
τὰν προξενίαν ταύταν
τοὺς ἐφόρους τοὺς περὶ Εὐ-
κρατίδαν εἰς στάλαν λιθί-
ναν καὶ ἀναθέμεν εἰς τὸ
ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ
Ὑπερτελεάτα, ὅπως πᾶσιν
φανερὸν ἦι, διότι ἁ πόλις
τοὺς ἰδίους εὐεργέτας τ[ι-]
μ̣εῖ ταῖς καταξίοις τιμαῖς.

Supplementis Meisteri usus sum. Vs. 1 Πε̣ρίτας Wil.; ad Πεισίτας cf. Πεισιτέλης. || 9 οἰομένων δεῖν is qui titulum concepit, scripsit. || 11 suppl. Wilh.

De Asopo oppido Laconico v. p. 186.

963 Stelae ex marmore rubro factae pars superior, ornatae aëtomate et acroteriis, a. 0,30, l. 0,24, cr. 0,05, inventa ubi n. 962. Nunc Athenis in museo publico n. 1192. Ed. Kuruniotes Ἐφ. ἀρχ. 1900, 160, 3. Contulit Kolbe.

ΕΠΕΙΔΗΑΡΧΑΓΟΡΑΣΑΡΧΑΓΟΡΑΚΥΘΗΡΙ
ΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΑΙΠΟΛΕΙΑΜΩΝ
ΚΑΙΤΟΙΣΠΟΛΙΤΑΙΣΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΝΕΝΠΑΝ
ΤΙΚΑΙΡΩΙΣΠΟΥΔΑΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ
ΠΩΝΠΕΡΙϚΝΑΝΤΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΩΝΤΥΝΧΑΝΕΙΗΚΑΤΑ
ΚΟΙΝΟΝΗΚΑΘΙΔΙΑΝΕΔΟΞΕΤΩΙΔΑΜΩΙΤΩΝΚΟΤΥΡ
ΤΑΤΑΝΑΡΧΑΓΟΡΑΝΑΡΧΑΓΟΡΑΚΥΘΗΡΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΕΙΜΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΕΟΣΤΩΝΚΟΤΥΡ
ΤΑΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕ

Ἐπειδὴ Ἀρχαγόρας Ἀρχαγόρα Κυθήρι-
ος εὔνους ὢν διατελεῖ τᾶι πόλει ἁμῶν
καὶ τοῖς πολίταις τοῖς χρείαν ἔχουσιν ἐν παν-
τὶ καιρῶι, σπουδᾶς καὶ φιλοτιμίας [οὐθὲν ἐλλεί-]
πων, περὶ ὧ̣ν ἄν τις χρείαν ἔχων τυνχάνει ἢ κατὰ
κοινὸν ἢ καθ᾽ ἰδίαν, ἔδοξε τῶι δάμωι τῶν Κοτυρ-
τατᾶν· Ἀρχαγόραν Ἀρχαγόρα Κυθήριον πρόξενον
εἶμεν καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλεος τῶν Κοτυρ-
[τα]τᾶν αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, ὑπάρχειν δὲ
[αὐτοῖς γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν - - - -].

964 Stela marmoris rubri, a dextra et superiore parte fracta, a. 0,22, l. 0,145, cr. 0,05; inventa in regione fani Apollinis Hyperteleatae, nunc Athenis in museo. Edd. Lolling Ἐφ. ἀρχ. 1890, 67, 4 (Meister *SGDI* 4549). Exscripsit Prott. *Ect.*

ΔΓΙΛΙΕΝ
ΑΠΟΛΙΣΚΑΛΕΙΝ
ΤΑΝΚΟΙΝΑΝΕΣ
ΤΩΙΤΟΥΣΕΦΟΡΟ
ΓΙΣΤΑΕΚΤΩΝΝΟ
ΞΕΝΙΑΝΟΙΕΦΟΡΟΙ
ΡΟΝΑΝΑΓΡΑΨΑΝΕΙ
ΚΑΙΑΝΑΘΕΝΤΩΕΙΣΤ
ΛΩΝΟΣΤΟΥΥΠΕΡ
ΓΩΔΕΚΑΙΤΟΥΨ
ΓΡΛΦΟΝΠΟΤΙ
Θ///////ΙΩΝ
vacat

[- - - - - - - καὶ προε-]
δρ̣ί̣α̣ν̣ ἐν [τοῖς ἀγῶσιν, οἷς τίθητι]
ἁ πόλις· καλεῖν [δὲ αὐτὸν καὶ ἐπὶ]
τὰν κοινὰν ἑσ[τίαν καὶ δόμεν αὐ-]
τῶι τοὺς ἐφόρο[υς ξένια τὰ μέ-]
γιστα ἐκ τῶν νό[μων· τὰν δὲ προ-]
ξενίαν οἱ ἔφοροι [οἱ περὶ . . . . .]
ρον ἀναγραψάν(τω) εἰ[ς στάλαν λιθίναν]
καὶ ἀναθέντω εἰς τ̣[ὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλ-]
λωνος τοῦ Ὑπε̣ρ̣[τελεάτα· γραψάν-]
τ̣ω δὲ καὶ τοῦ ψ[αφίσματος ἀντί-]
γρ̣αφον ποτὶ τ̣[οὺς ἐφόρους τῶν Κυ-]
θη̣[ρ]ίων.

Supplevit Lolling, qui vs. 11/2 dubitanter coniciebat ποτὶ [τὰν πόλιν τὰν Ἐρυ]θ[ρα]ίων, quod certe non sufficit ad spatium supplendum.

Tertii saeculi titulum esse censuit Lolling; potius secundo tribuerim, quia Eleutherolaconum urbes a T. Quinctio Flaminino demum sui iuris factae sunt.

Titulum n. 964 cum n. 963 coniungendum esse suspicor.

---

965 Stela marmoris rubri aëtomate ornata, a. 0,64, l. 0,28; inventa prope fanum Apollinis Hyperteleatae; nunc Athenis in museo publico n. 1189. Edd. Kuruniotes Ἐφ. ἀρχ. 1900, 153, 1 (O. Hoffmann *SGDI* IV 689, 35). Contuli.

ΕΠΕΙΔΗΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΣΑΓΗΞΕΝΟΥ
ΔΑΙΜΟΝΙΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΑΙΠΟ
ΛΕΙΑΜΩΝΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΣΠΟΥΔΑΣ
ΟΥΘΕΝΕΛΛΕΙΠΩΝΕΔΟΞΕΤΩΙΔΑΜΩΙ
ΤΩΝΚΟΤΥΡΤΑΤΑΝΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΝΑΓΗ
ΞΕΝΟΥΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙ
ΜΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΕΟΣ *vac.*
ΤΩΝΚΟΤΥΡΤΑΤΑΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΟΝΟΥΣ
ΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΑΥΤΩΙΓΑΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝ
ΚΤΗΣΙΝΚΑΙΕΠΙΝΟΜΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙ
ΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΑΝΑΣΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑ
ΤΙΜΙΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΛΟΙΠΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙ/////
ΤΑΣΠΟΛΕΟΣΥΠΑΡΧΕΙΚΑΛΕΣΑΙΔΕΑΥ
ΤΟΝΚΑΙΕΠΙΤΑΝΚΟΙΝΑΝΕΣΤΙΑΝΚΑΙΔΟ
ΜΕΝΑΥΤΟΙΤΟΥΣΕΦΟΡΟΥΣΞΕΝΙΑΤΑΜΕ
ΓΙΣΤΑΕΚΤΩΝΝΟΜΩΝΤΑΝΔΕΠΡΟΞΕΝΙ
ΑΝΤΑΥΤΑΝΑΝΑΓΡΑΨΑΝΤΩΟΙΕΦΟΡΟΙ
ΟΙΕΝΤΩΙΜΕΤΑΒΙΑΔΑΝΕΝΙΑΥΤΩΙΕΙΣΣΤΑ
ΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΚΑΙΑΝΑΘΕΝΤΩΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝ
ΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΑ

Ἐπειδὴ Ἀρισταγόρας Ἀγη(ί)ξένου [Λακε-]
δαιμόνιος εὔνους ὢν διατελεῖ τᾶι πό-
λει ἁμῶν ἐν παντὶ καιρῶι σπουδᾶς
οὐθὲν ἐλλείπων, ἔδοξε τῶι δάμωι
τῶν Κοτυρτατᾶν· Ἀρισταγόραν Ἀγη(ί)-
ξένου Λακεδαιμόνιον πρόξενον εἶ-
μεν καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλεος
τῶν Κοτυρτατᾶν αὐτὸν καὶ ἐγόνους·
ὑπάρχειν δὲ αὐτῶι γᾶς καὶ οἰκίας ἔν-
κτησιν καὶ ἐπινομίαν καὶ ἀσυλίαν καὶ
πολέμου καὶ εἰράνας καὶ τὰ λοιπὰ
τίμια, ὅσα καὶ τοῖς λοιποῖς προξένοι[ς]
τᾶς πόλεος ὑπάρχει· καλέσαι δὲ αὐ-
τὸν καὶ ἐπὶ τὰν κοινὰν ἑστίαν καὶ δό-
μεν αὐτοῖ τοὺς ἐφόρους ξένια τὰ μέ-
γιστα ἐκ τῶν νόμων· τὰν δὲ προξενί-
αν ταύταν ἀναγραψάντω οἱ ἔφοροι
οἱ ἐν τῶι μετὰ Βιάδαν ἐνιαυτῶι εἰς στά-
λαν λιθίναν καὶ ἀναθέντω εἰς τὸ ἱερὸν
τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ὑπερτελεάτα.

Vs. 8 ΕΚΓ Kuruniotes. 'ἐγόνους scripsit, cum ἐγ-γόνους, quod pronuntiabat, nollet ἐν-γόνους videri'. Wil. Forma ἐγόνους redit in titulis Geronthraeis n. 1110 et 1112. || 17—20 minus diligenter scripti alia manu adiecti sunt.

II. a. Chr. n. saec. Eponymus Βιάδας, qui occurrit in titulis Gythiaticis 1144, 1145, alius esse videtur.

966 Athenis in museo. Fragmenta duo stelae cymatio ornatae ex marmore caeruleo factae, quorum alterum alteri adiungi posse cognovit Wilhelm; superficies satis corrosa est; a. 0,50, l. 0,29—0,31, cr. 0,07. Exscripserunt Kolbe, Lattermann. *Ect.*

a
Ε Π Ε Ι Δ Η Ε Π Η Ρ Α Τ Ι Δ Α Σ Τ Ι Μ Ο Μ Ε
. . Υ ⌐ . Γ ^ Η Ι Π Π Ι Δ Α Σ Τ Α Ρ Α Α Γ Α
////////// Ι ////// Κ Λ Ε Ι Δ Α Λ Α Κ Ε Δ Α Ι
////////// / Ρ Χ Ο Ν Τ Ι Ε Υ Ν Ο Ο Ι Τ Α Ι Π (
////////// Τ Ω Ν Κ Ο Τ Υ Ρ Τ Α Τ Α Ν Π Α Ρ Α Γ Ε Ν
////////// Ι Α Μ Π Ο Λ Ι Ν Κ Α Ι Ε *vac.*
////////// Λ ////////// Λ Α Μ Ο Ν Κ Α Θ Ω
////////// Λ Ο ////////// Ε Ν Ο Σ Π Ε Ρ Ι Τ Ω Ν ///
////////// ^ Γ \ Ι Ι Ι Π Π Ι Δ Α Σ Κ ///
////////// Ο ////////// Ο ///// Η Ν Ε Π Η Ρ Α Τ Ι Δ Α ////
////////// Τ Ω Ι Δ Α //// Ω Ι Π Α ////
////////// Ι Π Π Ι Δ Α ///
////////// ‾ Ο ‾ Α Ι Ι //////
////////// \ Κ Λ Τ Α
b
////////// ⌐ Ο Υ Ε Δ Ο
////////// Ι . . Ρ Τ Α Τ Α Ν Π Ρ Ο
////////// Ε Ρ Γ Ε Τ Α Σ Τ Α Σ
////////// Κ Γ Ο Ν Ο Υ Σ Ε Π Ι
\ Κ ////////// Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η
////////// Ο Ι Κ Ι Α Σ ///
////////// Ι Α Ν Κ Α Ι Τ Α ///
////////// Α Υ /// Ο Ι Σ *vac.*
////////// Τ Α Σ Π Ο Λ Ε
///// Σ ////////// Α //Γ Α Ι Τ Α Ν
//// Ι Ι ////////// Σ Τ Α Λ Α Ν Λ Ι
///// Ι Ν Α /// Κ Λ ////////// Ι Σ Τ Ο Ι Ε Ρ /// Ν *vac.*
Τ Ο Υ Α Π Ο Λ Λ Ω ////// ⌐ . . . Τ ////// Ε Ρ Τ ////// Λ Ε Α
Τ Α Κ Α Ι Τ Ο Μ ////////// Α Ν Λ Λ Ω Μ Α
Ε Ι Σ Τ Α Ν Σ Τ Α Λ Α Ν //// Λ Ι Λ //// Α Γ Ρ Α Φ Α Ν Κ Α
Α Ν Α Θ Ε Σ Ι Ν Δ Ο Μ Ε Ν Τ Ο Υ Σ Ε Φ Ο Ρ Ο Υ Σ Α Π Ο
Τ Α Ν Π Ο Θ Ο Δ Ω Ν

Ἐπειδὴ Ἐπηρατίδας Τιμομέ-
[νο]υς, [Μ]ελησιππίδας Τάρα, Ἀγα-
[θοκλῆς - -]κλείδα Λακεδαι-
[μόνιοι ὑπά]ρχοντι εὔνοοι τᾶι πό-
[λει] τῶν Κοτυρτατᾶν παραγεν-
[όμενοι εἰς] τὰμ πόλιν καὶ ἐ-
[πελθόντες ἐς τὸν] δᾶμον καθω-
- - - - - ενος περὶ τῶν
[- - - - - Μ]ελησιππίδας Κ-
- - - - - ην Ἐπηρατίδα[ς]
- - - - - - τῶι δά[μ]ωι πα-
[- - - - - - Μελη]ιππίδα
- - - - - - - - ο - αι . .
- - - - - - - - - - κατὰ
- - - - - - - - - σου, ἔδο-
[ξε τᾶι πόλει τῶν Κοτυ]ρτατᾶν· προ-
[ξένους εἶμεν καὶ εὐ]εργέτας τᾶς
[πόλεος αὐτοὺς καὶ ἐ]κγόνους Ἐπη-
[ρατίδαν, Μελησιππίδαν], Ἀγαθοκλῆ·
[ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ] οἰκίας
[ἔγκτησιν καὶ ἐπινομ]ίαν καὶ τὰ
[λοιπὰ τίμια πάντα, ὅσα κ]α[ὶ τ]οῖς
[ἄλλοις προξένοις] τᾶς πόλε-
[ος ὑπάρχει· καὶ ἀναγρ]ά[ψ]αι τὰν
[προξενίαν ταύταν εἰς] στάλαν λι-
[θ]ίνα[ν] κα[ὶ στᾶσαι ε]ἰς τὸ ἱερ[ὸ]ν
τοῦ Ἀπόλλω[νο]ς [τοῦ] Ὑ[π]ερτ[ε]λεά-
τα καὶ τὸ [γενόμενον] ἀνάλωμα
εἰς τὰν στάλαν [κ]αὶ ἀ[ν]αγραφὰν κα[ὶ]
ἀνάθεσιν δόμεν τοὺς ἐφόρους ἀπὸ
τᾶν ποθόδων.

Var. lect. Vs. 4 Α corr. ex Δ (est Δ). || 7 med. Λ unus Latt. || 12 ante ΙΠ legit \ Latt.
Supplevi. 7 Hiller.

---

967 Stela sepulcralis pori, inventa iuxta vicum Δημόνια, qui meridiem versus aliquantum a Plytra abest. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 166.

Ο Ν Α Γ Ε Τ . . . .
Μ Ε Χ Α Ι . . . . .

Ὀνατ[- - ἔτη βιώσας]
με' χαῖ[ρε].

Wace supplebat Ὀνα(σί)τ[ι]με.

ASOPVS.

De situ dubitatur. Paus. III 22, 9 τὰ δὲ πρὸϲ θαλάϲϲῃ πόλιϲ Ἀϲωπὸϲ Ἀκριῶν ἀπέχει ϲταδίουϲ ἑξήκοντα. Cf. Strabo VIII 364 ἔϲτι δὲ καὶ Ἀϲωπὸϲ πόλιϲ ἐν τῇ Λακωνικῇ; idem p. 363 refert πόλιϲ ἐπὶ χερϲονήϲου ἱδρυμένη Κυπαριϲϲία λιμένα ἔχουϲα. Cum urbium ruinae his diebus exstent prope chersonesum, cui nomen Xyli, et meridiem versus, ubi vicus Plytra situs est, et septentriones versus, ubi Boza, quaestio fit, utra urbs Asopus intelligenda sit. Boblaye et Curtius Asopum prope vicum Bozam sitam fuisse iudicant. At Plytrae inventi sunt tituli, quibus C. Iulius Eurycles et C. Iul. Eurycles Herculanus sacerdos Augustorum honoribus afficiuntur (n. 970. 971). Itaque cum Paus. III 22, 9 Asopi templum Augustorum exstitisse referat, facere non possum, quin Leakium secutus Plytram Asopum antiquam esse credam (item iudicaverunt Roß, Bursian, Wace). — Pausaniae aetate Cyparissia urbs iam diruta erat, Asopi autem colebatur Ἀθηνᾶ Κυπαριϲϲία; cf. Paus. l. l. καὶ Ἀθηνᾶϲ ἱερόν ἐϲτιν ἐν τῇ ἀκροπόλει Κυπαριϲϲίαϲ ἐπίκληϲιν. τῆϲ δὲ ἀκροπόλεωϲ πρὸϲ τοῖϲ ποϲὶ πόλεωϲ ἐρείπια καλουμένηϲ Ἀχαιῶν τῶν Παρακυπαριϲϲίων.

195 Asopum dominatione Spartanorum liberatam esse docent nummi, in quibus legitur Ἀϲωπίων (v. Head H. N. 363).

Augusti aetate societatem cum Eleutherolaconibus reliquis iniit (Paus. III 21, 7).

Posterioribus temporibus incolae Ἀϲωπῖται appellabantur; cf. n. 962, 968 sq., 996 sqq., 1143, 1198, qui titulus imperatore Nerva incisus est, et nummos, qui imperatoribus Severo et Geta cusi sunt (Head H. N.[2] 433).

Scripserunt: Leake *Morea* III 225, *Pelop.* 169, Boblaye *Recherches* 97, Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 218, Roß *Königsreisen* II 247, Curtius II 290, Bursian II 142, Philippson *Pelop.* 179, Wace *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 163.

968 Marm. Oxon. CLXIV (recensuit Prideaux 1676). Habeo ex schedis academiae.

Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Ν Ε Ρ Β Α Ν
Τ Ρ Α Ι Α Ν Ο Ν Σ Ε Β Α
Σ Τ Ο Ν Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι
Κ Ο Ν Δ Α Κ Ι Κ Ο Ν
Α Ν Ε Ι Κ Η Τ Ο Ν
Η Π Ο Λ Ι Σ Η Α Σ Ω
Π Ε Ι Τ Ω Ν

Καίϲαρα Νέρβαν
Τραϊανὸν Cεβα-
ϲτὸν Γερμανι-
κὸν Δακικὸν
Ἀνείκητον
ἁ πόλιϲ ἁ Ἀϲω-
πειτῶν.

969 Marm. Oxon. CLXIII. Habeo ex schedis academiae.

Α Γ Α Θ Η Τ Υ Χ Η
Φ Λ Α Ο Υ Ι Ο Ν Ο Υ Α Λ Ε Ρ Ι Ο Ν
Κ Ω Ν Σ Τ Α Ν Τ Ι Ο Ν
Τ Ο Ν Є Π Ι Φ Α Ν Є Σ Τ Α Τ Ο Ν
Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Η Π Ο Λ Ι Σ
Η Α Σ Ω Π Ε Ι Τ Ω Ν

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Φλάουιον Οὐαλέριον
Κωνϲτάντιον
τὸν ἐπιφανέϲτατον
Καίϲαρα ἡ πόλιϲ
ἡ Ἀϲωπειτῶν.

970 Marmor inventum '*at the Finiotika Kalyvia*' i. e. prope vicum hodiernum Plytram. Edd. Leake III 23, cf. I 224 (Keil Anal. epigr. et onomat. 96, Le Bas-Foucart *Expl.* II 237a [Meister *SGDI* 4560]).

Α Π Ο Λ Ι C Γ Α Ι Ο Ν Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν
Ε Υ Ρ Υ Κ Λ Ε · · · Ν Ε Α Υ
Τ Α C Ε Υ Ε Ρ Γ Ε · Α Ν Α Ν
Θ Ε Ν Τ Α Τ Ο · Λ Λ Ι Ο Ν Ε Υ
Τ Ο Ν Α Ι Ω Ν Α

Ἁ πόλιϲ Γάϊον Ἰούλιον
Εὐρυκλέ[α τὸ]ν ἑαυ-
τᾶϲ εὐεργέ[τ]αν ἀν-
θέντα τὸ [ἔ]λαιον ε[ἰϲ]
τὸν αἰῶνα.

Restituit Keil. Ad vs. 5 v. Foucart *Expl.* p. 116, cf. n. 1210, 23.

971 Marmor album, supra fractum, a. adhuc 0,60, l. 0,50, inventum prope vicum, cui nomen Plytra, nunc Calybiis in ecclesia S. Demetrii inaedificatum. Litterae a. 0,04 apicibus ornatae. Ed. ex Laurentii apographo Perdrizet *Bull. Hell.* XXI 1897, 208 (cf. Wace et Hasluck *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 164).

Ι – ι Ι
Η Ρ Κ Λ Α Ν Ο Ν Γ Ι Ο Υ Λ Ι Ο
Λ Α Κ Ω Ν Ο Σ Υ Ι Ο Ν Ε Γ Γ C
Ν Ο Ν Ε Υ Ρ Υ Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Τ Ρ Ι Α Κ Ο Σ Τ Ο Ν Κ Α Ι Ε Κ
Τ Ο Ν Α Π Ο Δ Ι Ο Σ Κ Ο Υ Ρ Ω Ν
Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Α Δ Ι Α Β Ι Ο Υ Τ Ω Ν
Σ Ε Β Α Σ Τ Ω Ν Α Π Ο Π Ρ Ο
Γ Ο Ν Ω Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ Χ Α Ρ Ι Ν
Κ Α Ι Μ Ε Γ Α Λ Ο Ψ Υ Χ Ι Α Σ
Τ Ο Ν ////////// Ι Ο Ν Ε Ν Α Π Α
Σ Ι Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν
Ε Π Ι Μ Ε Λ Η Θ Ε Ν Τ Ο Σ
Α Ρ Γ Ε Ν Ν Ο Υ Τ Α Μ Ι Α

[Ἁ πόλιϲ]
[Γ. Ἰούλιον] Εὐρ[υκλέα]
Ἡρκλανόν, Γ(αΐου) Ἰουλίο[υ]
Λάκωνοϲ υἱόν, ἔγγο-
νον Εὐρυκλέουϲ,
τριακοϲτὸν καὶ ἕκ-
τον ἀπὸ Διοϲκούρων,
ἀρχιερέα διὰ βίου τῶν
Cεβαϲτῶν ἀπὸ προ-
γόνων, ἀρετᾶϲ χάριν
καὶ μεγαλοψυχίαϲ,
τὸν [ἴδ]ιον ἐν ἅπα-
ϲιν εὐεργέταν,
ἐπιμεληθέντοϲ
Ἀργέννου ταμία.

Var. lect. Vs. 15 init. ex Anglorum apographo correxi.

De C. Iulio Eurycle, cui cognomen Herculanus, v. n. 1172.

972 Anaglyphum sepulcrale, quo repraesentatur femina, inventum Plytrae. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 165.

Δ Α Μ Α Ρ Ι Λ Ι
Χ Α Ι Ρ Є

Δαμαριλὶ (?)
χαῖρε.

973 Tabula in vico Plytra. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 165.

Θηλάριον χαῖρε.

974 Exscripsit Leake in vico Βότζα prope antiquam urbem Asopum in ecclesia, cui nomen metropolis. Edd. Leake *Morea* III 24, cf. I 225 (Kirchhoff CIG IV 8864).

† Υ Π Ε Ρ Ε Υ Χ Η S Ϲ Ш Τ Η
Λ Ε C Ι Ϲ Ι Ν Ι Ȣ S Φ Λ Ш Ρ Є Ν Τ Α C
Κ Τ Ȣ Τ Ε Κ Ν Ȣ Α Υ Τ Ш Ν Θ Ε Ο Δ Ȣ Ν Ȣ

† Ὑπὲρ εὐχῆ[ϲ] (καὶ) ϲωτη[ρί-]
α[ϲ] Cιϲινίου (καὶ) Φλωρεντ(ί)αϲ
κ(αὶ) τοῦ τέκνου αὐτῶν Θεοδού[λ]ου.

Legit Kirchhoffius. Φλωρεντ(ί)αϲ Hiller.

FANVM APOLLINIS HYPERTELEATAE.

Paus. III 22, 10 ἔστι δὲ ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ στάδια ἀπέχον ὡς πεντήκοντα Ἀσωποῦ, τὸ δὲ χωρίον, ἔνθα τὸ Ἀσκληπιεῖον, Ὑπερτελέατον ὀνομάζουσιν. Quod templum prope vicum Phoenicos in regione, cui nomen Vothona vel Hassanaga, situm fuisse permulti tituli in illa regione inventi demonstrant; cf. Ἐφ. ἀρχ. 1884, 197, 1900, 153 sqq., Πρακτικὰ 1885, 31 sqq. Cum illic decreta urbium Epidauri Limerae et Cotyrtae, quarum utraque foederi Eleutherolaconum adscripta erat, inventa sint, facile nobis persuademus Apollinis Hyperteleatae fanum Eleutherolaconum commune fuisse. Qua cum opinione optime convenit, quod inter sacerdotes fani Asopitae octo, Epidaurii octo, Cotyrtatas unus, Lacedaemonii tres occurrunt (v. n. 996—1016).

Scripserunt: Curtius II 294, Bursian II 142, Carapanus Ἐφ. ἀρχ. 1884, 85, Wace *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 165.

975 Stela aëtomate ornata, a sinistra incolumis, alias mutilata; a. 0,14, l. 0,13, cr. 0,035. Inventa prope fanum Apollinis Hyperteleatis, nunc Athenis in museo publico. Ed. Lolling Ἐφ. ἀρχ. 1890, 66, 2. Exscripsit Lattermann. *Ect.*

ΕΠΕΙΔΗΑΦΘΟΝΙ
ΙΥΝΟΥΣΩΝΥΤ
ΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩ
ΛΑΠΕΧ///ΙΙ
ΛΙ
ΙΠ

Ἐπειδὴ Ἀφθόνη[τος Λακεδαιμόνιος?]
[ε]ὔνους ὢν ὑπ[άρχει τᾶι πόλει ἁμῶν ἐν]
παντὶ καιρῶ[ι, - - - - - -].

II. vel I. a. Chr. n. saec.

976 Stela marmoris rubri, a sinistra integra, alias mutilata; a. 0,20, l. 0,20, cr. 0,045; nunc Athenis in museo publico. Litterae haud ita diligenter incisae sunt; attamen formae secundum vel primum a. Chr. n. saeculum indicant. Edd. Dürrbach *Bull. Hell.* IX 1885, 517, 9, Lolling Ἐφ. ἀρχ. 1890, 66 sq., 3 (Meister *SGDI* 4545 et 4548). Exscripsit Prott. Contulit Kolbe. *Ect.*

.ΛΙΛ
ΑΝΚΑΙΕΠΙΝΟΜΙ ΑΣΥΛΙ
ΚΑΙΕΙΡΑΝΑΣΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΙΜΙΑ
.ΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΤΑΣΠΟΛΕΟΣ
ΚΑΛΕΙΝΔΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙΕΙΣ
.ΡΙΑΝΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙ
.ΙΘΗΤΙΑΠΟΛΙΣΚΑΛ
ΛΥΤΟΝΚΑΙΕΠΙΤΑΝΙ
ΤΙΑΝΚΑΙΔΟΜΕΝ
ΣΕΦΟΡΟΥΣΞΓ
ΝΝΟΜΩ
ΥΟΝ

[- - - - - - ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς]
[γ]ᾶς κα[ὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἐπιγαμί-]
αν καὶ ἐπινομί[αν καὶ] ἀσυλία[ν καὶ πολέμου]
καὶ εἰράνας, καὶ τὰ λοιπὰ τίμια, [ὅσα καὶ τοῖς]
[ἄ]λλοις προξένοις τᾶς πόλεος [ὑπάρχει]·
καλεῖν δὲ αὐτοὺς καὶ εἰς [προε-]
[δ]ρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι[ν, οἷς]
[τ]ίθητι ἁ πόλις· καλ[εῖν δὲ]
αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰν κ[οινὰν ἑ-]
στίαν καὶ δόμεν [αὐτῶι]
[το]ὺς ἐφόρους ξέ[νια τὰ μέ-]
[γιστα ἐκ τῶ]ν νόμων· - - -
- - - - -υον- - - - -

Var. lect. Quae dedi, legerunt Prott et Kolbe. Vs. 4 init. O et I scriptae per ligaturam. || 5 αὐτούς: nam honores et viro illi et posteris decernuntur. || 8 αὐτόν, quia semel cenatio publica ei paratur. || 12 ΝΟΝ Lolling; Υ incertum est.

Supplementa pleraque Dürrbachio debentur. Initium tituli restitui; vs. 1.2 [ἰσοτέλει]αν Lolling. Animadvertas velim, quantum differat versuum longitudo.

Decretum urbis nescio cuius Eleutherolaconum.

977 Lapis quadratus marmoris albi, in latere superiore vestigia statuae aeneae, a. 0,345, l. 0,59, cr. 0,50. Litterae a. 0,012 saec. III.? a. Chr. n. (Angli). Exscripsit Prott. Edd. Wace et Hasluck *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 165 (O. Hoffmann *SGDI* IV 690, 37). Exscripsit Prott. *Ect.*

ΛΙΙ
ΤΟΥΠΟΛ
ΙΟ ΤΛ
ΙΟΙΣΕ ΙΡΤ/
ΕΠΑΡΙ
Π
ΙΣΣΟΣΘΗΒΑΙΩΙ ΑΙΧΕ
ΕΥΚΑΤΑΝ ΜΕ.... ΤΗΣΕΔΙΚΛ
ΛΙ.ΑΙΑΙΔΙΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΤΙΜΩΙ
ΝΠΑΤΕΡΟΣΟΣΤΟΙΣΕΔΙΛΑΞΑΣΙ
ΥΟΙΣΠΑΡΕΔΩΚΕΑΞΙΟΝΕΥ//ΛΕΙΑΣΜΑΣΗΤΑ
ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΣΑΠΕΛΛΩΝΙΑΓΗΤΟΡΙΛΑΤΩ
ΛΙΛΛΚΑΙΚΡΑΤΗΙΔΑΜΕΙΑΣΤΑΣΠΕΙΙ..ΑΙΟ
ΟΤΕΡΑΣΚΥΦΑΡΙΣΣΙΑΣΤΩΝ.ΕΞ.ΣΤΙΩΝ

ΛΙΙ- - - - - - - - - - - - - - - - -
τοῦ πολ[έμου? - - - - - - - - - - - - - -]
- -ιο- -ΤΛ- - - - - - - - - - - - -
-..ιοις ε- - - -ιρτ/ - - - - - - - - -
- - - - - - - - - επαρι- - - - - - - -
- - - - - - - - - - - -π- - - - - - - -
...... δ]ισσὸς Θηβαίων ...... αιχε - - -
...... εὖ - - - - - [ἔσσ]τησε δίκα[ιον]
[καὶ ἀσπί]δι [κ]αὶ ἀϊδίωι στεφάνωι τιμων ◡◡ – ⏓
.... ν πατέρος ὃς το[ύ]ς(δ)ε διδάξας ι- - -
υοῖς παρέδωκε || ἄξιον εὐκλεῖας Μάσητα ◡ – ◡◡ – ⏓

Ἀριστώνυμος Ἀπέλλωνι Ἁγήτορι, Λατῶ[ι τὸν δεῖνα - -]
.λίδα καὶ Κρατηϊδαμείας τᾶς Πει[κρ]άτο[υς? τὸν Ἀπέλλονος καὶ Ἀ-]
[γρ]οτέρας Κυφαρισσίας τῶν? . εξ . στίων [θεῶν ἱερατεύσαντα].

'De victoriis agonisticis agi coniecit Wil. Versus esse vidi, sed qui certo distingui non possint; vs. 11 docet metrum cum versibus tituli non congruere.

Vs. 8 Postulo errorem quadratarii, qui post εὖ καὶ incidere debebat ἀριπρεπέως vel simile adverbium. || 10 ὃς το[ύ]ς(δ)ε διδάξας postulo. || 11 Μάσητα Hermiones portum, Hom. *B* 562. Num haec ad Nabidis bellum c. a. 195 a. Chr. n. referre liceat, quo praesidium Lacedaemoniorum Argos per a liquod tempus occupaverit, ignoro (Liv. XXXIX 22 sqq. 25. 40). Litterarum indoles huic aetati non contraria esse videtur. Pater Masetem bello cepit. Ubi pater bellum gesserat, ludos vicit filius. || 12 Diana deest, quia sequitur Ἀγροτέρα. || 14 Initium legit Wil. Cognomen deorum dubium.' Hiller.

978 Spartae in museo n. 864. Fragmentum stelae marmoris rubri, margo sinister servatus, a. 0,11, l. 0,11. Edd. Wace et Hasluck *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 165.

T
Ξ E N

Vs. 2 ξέν[ια τὰ μέγιστα ἐκ τῶν νόμων]. II. saec. a. Chr. n.

---

979 Fragmentum stelae in vico Phoinicis inventae, nunc Athenis in museo publico (inv. soc. arch. 4513); a. 0,36, l. 0,18, cr. 0,035. Ed. Lolling Ἐφ. Ἀρχ. 1890, 66. Litterae fere evanuerunt.

M A Π///
A O Y

Sequuntur tituli Apollinis sacri.

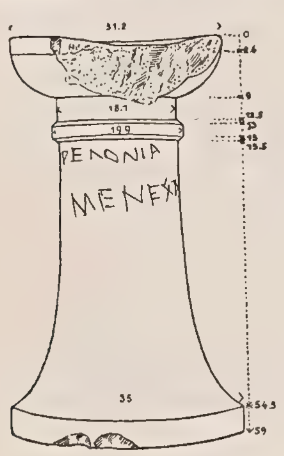
980 Ansa vasis aenei, l. 0,155, cr. 0,015; nunc Athenis in museo publico n. 8593. Edd. de Ridder *Cat. des bronzes* 21, 70, Staïs *Guide* I² 351.

2 A N Ε ⊗ Ε K Ε A Γ Ε Λ Ω N I
1 + Ε N Ε I O N

1 Ξενέιον
2 ἀνέθεκε Ἀπέλονι.

---

981 Basis marmoris albi, a. 0,59 diameter 0,18, infra 0,31, supra cr. 0,35 inventa prope Phoenicos (cf. Sophulis Πρακτικὰ τῆς Ἀρχ. ἑτ. 1885, 32), nunc Athenis in museo publico. Edd. Lolling Ἐφ. Ἀρχ. 1890, 65, 1 (Roehl Imag.[3] 100, 15, Meister *SGDI* 4537). Contulit Lattermann.

Μενεστικλῆς το[ῖ] Ἀπέλονι ἀ: (νέθεκε).

---

982 In margine vasis aenei. Athenis in museo publico n. 778. Exscripsi.

- - A N Ε ⊗ Ε *vac.*

---

983 Margo parvi vasis aenei integer. Edd. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 203, 3 (Meister *SGDI* 4540).

Τôι Ἀπέλονι ἀνέθεκε Εὐόνυμος.

---

984 In margine magni vasis aenei, l. 0,30. Athenis in museo publico n. 8011. Exscripsi.

T O I A Γ Ε Λ O I/// ///O V Γ Ε P T Ε Λ Ε A T A I

Τοῖ Ἀπ̣έλον̣[ι] ℎ̣υπερτελεάται - -

---

985 Marginis aenei fragmentum l. 0,12. Athenis in museo publico exscripsi.

ˋ Ṇ Ε̣ ⊙̣ Ε̣ Ḳ Ε̣ Ṇ I Ḳ O

[Τôι Ἀπέλονι ἀ]ν̣ẹθ̣ẹκ̣ẹ Ν̣ικ̣ο - -

---

986 In margine tripodis aenei a. 0,027, l. 0,13, cr. 0,024, inventi Phoenicis; litterae 0,012 a. Nunc Athenis in museo publico. Ed. de Ridder *Cat. des bronzes* 6, 10.

A Γ E Λ Λ O N O Σ   Ἀπέλλονος.

---

987 In margine vasis magni ex aere facti. Edd. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 203, 4 (Meister *SGDI* 4541). Athenis. Contuli.

[Ἀπέλωνος] ℎυπερτελειάτα.

Litteras quarto saeculo tribuebat Meister, ego recentiores esse putaverim.

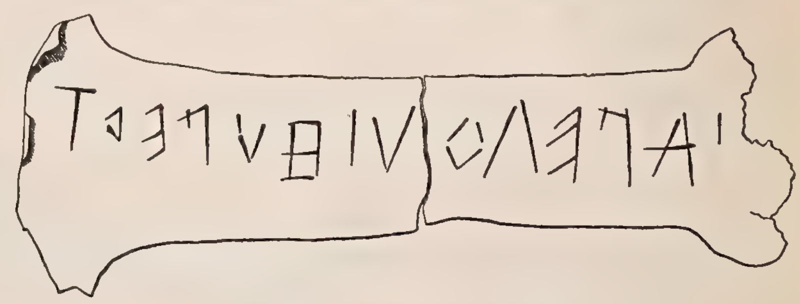
988 In margine vasis aenei, cuius diameter 0,09. Edd. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 203, 2 (Meister *SGDI* 4539). Contuli.

[Ἀπέλ]ονος ℎυπερτελεάτα.

ρ hanc habet formam: R.

---

989 Taenia aenea, l. 0,11, in duas partes fracta. Edd. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 203, 1 (Meister *SGDI* 4538). Contuli.

[Το]ῖ Ἀπέλονι ℎυπερτ[ελεάται].

'Titulus ineunte saeculo quinto non recentior.' Fraenkel.

---

990 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 160, 646.

[- - - Ἀπόλ]λωνι Ὑπερτελεάται. *ornamentum*

991 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 621 (cf. tab. 41 bis).

ΡΟΥΒΡΙΟCΡΟΥΒΡΙΟΥΠΥΡΟΦΟΡΟCΑΠΟλλωΝΙΥΠ(ΡΤΕΛΕΑΤΗ

Ῥούβριος Ῥουβρίου πυροφόρος Ἀπόλλωνι Ὑπ̣ερτελεάτ̣η̣.

992 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 643.

- - - πυροφόρος Ἀπόλλωνι Ὑπερτελεάτη̣.

993 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 166, 647.

[- - - Ἀπόλλ]ωνι Ὑπερτελεά[τ- -].

994 Taeniae fragmenta duo, *a* l. 0,06, *b* l. 0,03. Athenis in museo publico n. 8106. Exscripsi.

[- - - Ἀπόλλω]ν̣ι ἀνέ[θ]ηκε̣.

995 Taeniae a dextra integrae fragmentum l. 0,05. Athenis in museo publico. Exscripsi.

[- - ἀνέθηκε Ἀπόλλ]ω̣νι.

996—1016. Origo sacerdotum vel ministrorum additur. Nomina oppidorum ex ordine alphabetico disposui.

996 Taeniae aeneae fragmenta tria, fr. *a* incolume a sinistra, l. 0,18, fr. *b* + *c* truncata utrimque l. 0,14. Athenis in museo publico n. 8113. Exscripsi. Α Γ Ε Є Μ C Ϲ

Ἀγησίδαμος Σωτηρ̣ι̣κλέος Ἀσωπείτης ἱε[ρεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτ- -].

997 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 157, 597.

Ἀντίγονος πουροφόρος Ἀπόλλωνος
Ὑπε[ρτε]λεάτα Ἀσωπίτας.

Eadem forma πουροφόρος 1018.

998 Duo fragmenta taeniae aeneae, *a* a sinistra fere integrum l. 0,085, *b* utrimque mutilatum l. 0,175. Ed. Carapanus Ἐφ. ἀρχ. 1884, 209, 26. Cf. Tod Ἐφ. ἀρχ. 1904, 57.

a ΣΩΗΙΙΝΙΚΟ *b* ΤΙΤΑΣΙΕΡΕΥΣΑΠΟΛΛΩΝΟΣΥΠΕΡΤ

Σωλίνικο[ς - - Ἀσω]π̣ίτας ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτ[ελεάτ- -].

[Ἀσω]π̣ίτας agnovit Fraenkel.

999 Taenia aenea in tres partes fracta, a sinistra incolumis, l. 0,36. Athenis in museo publico n. 8116. Exscripsi. Α Є Θ Π C V

Ἐπάγαθος Ἐπαγάθου Ἀ[σω]πίταρ πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπ̣[ερτελεάτ- -].

1000 Taenia aenea utrimque fracta, l. 0,12. Ed. Carapanus Ἐφ. ἀρχ. 1884, 207, 18. Contuli. Α C

[- - Ἀσωπί]της πυροφόρος Ἀ[πόλλωνος Ὑπερτελεάτ- -].

1001 Taeniae aeneae fragmenta tria, *a* l. 0,105, *b* l. 0,015, *c* l. 0,08. Ed. Carapanus Ἐφ. ἀρχ. 1884, 208, 23. Contuli.

a ΔΑΣΟΝΗΣΙΜΟΥΑΣΩ *b* ΙΕ *c* ΤΕΛΕΑΤΑ

- - -δ̣ας Ὀνησίμου Ἀσω[πίτης] ἱε[ρεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερ]τελεάτα.

1002 Taeniae fragmentum, l. 0,11. Ed. Carapanus Ἐφ. ἀρχ. 1884, 209, 30. Contuli.

- - -ης ἱαρεὺς Ἀπόλ[λωνος Ὑπερτελεάτ- -].

[Ἀσωπίτ]ης suppleverim.

1003 Taeniae fragmentum. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 631.

- - -των Θρασυλέοντος Ἀσω[[τ]]πείτης ἱερεύς.

Sinistrorsus scriptum.

1004 Duo fragmenta taeniae aeneae, *a* l. 0,05, *b* a dextra integrum l. 0,12. Ed. Carapanus Ἐφ. ἀρχ. 1884, 212, 43. Exscripsi ex parte.

ΥΠΕΡΤΕΛ' \ΤΟΥΑΣΩΠΙΤΗΣ

[- - - Ἀπόλλωνος] Ὑπερτελε̣άτου Ἀσωπίτης.

1005 Taenia aenea, l. 0,30. Edd. Carapanus Ἐφ. ἀρχ. 1884, 204, 5, litteris minusculis Tod ibid. 1904, 56. Cf. quae adnotavit Lolling Ἐφ. ἀρχ. 1890, 66 adn. Athenis in museo contuli.

ΝΟΣΑΓΕΛΑΙΟΥΤΟΥΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣΕΠΙΔΑΥΡΙΟΥΤΟΒ

[Πυροφόρου / [Ἱερέως } Ἀπόλλω]νος Ἀγελαίου τοῦ Ἀριστοκράτους Ἐπιδαυρίου τὸ β'.

Nisus titulis n. 1022, 1023, 1026, 1040 restitui Lollingium secutus, qui quidem supplebat: [ἐπὶ ἱερέως κτλ.]. Neque vero ex horum titulorum usu est annum designari, sed nomen dedicantis. Marcus N. Tod contra supplebat: [πυροφόρος vel ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου Στέφα]νος Ἀγελαίου τοῦ Ἀριστοκράτους Ἐπιδαύριος τὸ β'. Quamquam concedendum est cum hac tituli forma optime congruere reliquos, tamen a Todio alienus sum, quia in aere agnovisse mihi visus sum Ἐπιδαυριο, ita ut casus genitivus intelligendus sit. Praeterea supplementum illud longius est, quam ut spatio respondeat.

Α Γ ελαίου in aere. Loll., Kolbe.

1006 Duo fragmenta taeniae, *a* integrum a sinistra l. 0,085, *b* l. 0,05. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 212, 45. Athenis. Exscripsi. Α Ε Ν Π Ω

Ἀπολλώνιος - - κλέους Ἐ[πιδαύριος - - Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτ - -].

1007 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 157, 600.

Ἀριστοκράτης Ἀγε[λαίου] Ἐπιδαύριος πυροφόρος Ἀ[πόλλ]ωνος.

Supplementum hausi ex n. 1005, ubi aut pater aut filius occurrit.

1008 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 614.

Καλλ[ι]κράτης Ἐπιδαύριος ἱερεὺ[ς Ἀπόλλωνος Ὑ]περτελεάτου.

1009 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 633.

- - Νεικοκράτους Ἐπιδαύριος - -

1010 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 635.

- - - - - - - Ἀπόλλωνος Ὑ[περτελεά]τα Ἐπιδαύριος.

1011 Taenia, utrimque fracta, l. 0,14. Athenis in museo n. 8105. Exscripsi.

- - Ἐπιδαύριος πυροφό[ρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτ - -].

1012 Taenia aenea integra l. 0,42. Ed. Kumanudes Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 81, 1. Athenis in museo n. 8145. Contuli.

ΣΩΣΑΡΩΝΝΙΚΕΡΩΤΟΣΠΥΡΟΦΟΡΟΣΑΠΟΛΛΩΝΟΣΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ

Σωσάρων Νικέρωτος πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου Ἐπιδαύριος.

1013 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 634.

[- - Ξ]ενοκλείδα Κοτυ[ρτάτας - - -] Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα.

Supplevi. De Cotyrta v. p. 182.

1014 Taeniae aeneae fragmenta tria, *a* + *b*, quorum alterum alteri coniungi potest, l. 0,205; fr. *c* l. 0,055. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 20, 32, ibid. 1904, 59 sq. tractavit Tod. Contuli.

[- - Ἀ]πόλλωνος Ὑπερτελεάτου Ἔρως Ἀτ[- - Λακεδαι]μόνιος ἀ[νέθηκε].

1015 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 617.

ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΣΠΥΡΟΦΟΡΟΣΑΠΟΛΛΩΝΟΣΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΑ

Λυσικράτης Λακεδαιμόνιος πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα.

1016 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 625.

Σωτηρί[ω]ν Λακε(δαιμόνιος) ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

1017—1029.

1017 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 157, 599.

Ἀριστοκλέους στέφανος.

1018 Taenia aenea, in duas partes fracta, a dextro et sinistro margine integra, l. 0,29. Athenis in museo publico n. 8143. Litterae a. 0,02. Ed. Kumanudes Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 81, 3. Contuli.

ΑΣΩΠΟΣ *vacat* ΠΟΥΡΟΦΟΡΟΣ

Ἄσωπος πουροφόρος.

Cf. n. 1037. Forma πουροφόρος redit n. 997.

1019 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 611.

Ἡρακλίδας Ἀπόλλωνος πυροφόρος.

Titulus sinistrorsus est scriptus.

1020 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 620 (cf. tab. 41). Litterarum formae: Α Δ Ε Λ Π Σ Ω

Πρατύλος ἱερεὺς Ἀπόλλωνος. *vac.*

Sinistrorsus scriptum est.

1021 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 623.

Σωσίπω(!)λις Σωσιπώλιος πυρω(!)φώ(!)ρος Ἀπ[όλλ]ων(ος).

1022 Corona. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 608 (cf. tab. 41 bis).

ΖΩΣΙΜΟΥΙΕΡΕΩΣΑΠΟΛΛΩΝΟΣΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ

Ζωσίμου ἱερέως Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

1023 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 609.

Ζωσίμου πυρ[οφόρ]ου Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

1024 Taenia aenea utrimque fracta, l. 0,20. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 208, 24. Contuli. Α Δ Ε Σ

Εὐτυχᾶ Ἀρσινέας ἱ[ερέως Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα *vel* -του].

Nomen sacerdotis ipsum casu genitivo affertur ut n. 1005, 1022, 1023, 1040.

1025 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 637.

Ἱερεὺς Ὑπερτελεάτου Νίκιπ[πος].

1026 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 641.

Ἱερέως τοῦ Ὑπερτελε[ατ - Ἀπόλλωνος - - -].

1027 Taenia aenea, a dextra fracta, l. 0,07. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 207, 19. Contuli.

Πυροφό[ρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτ - nomen - - - ἀνέθηκε]
vel Πυροφό[ρου Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτ - nomen].

1028 Taenia, a dextra integra, l. 0,14. Athenis in museo publico n. 8152. Ed. Kumanudes Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 81, 9. Exscripsi. Α Λ Ε Κ Κ Τ

[Ἀπόλλωνο]ς ἱερεὺς Ἀριστο-
κράτης.

1029 Taenia aenea, a sinistra incolumis, l. 0,12. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 213, 48. Athenis. Exscripsi. Α Ν ω

Ἀπόλλωνο[ς Ὑπερτελεάτ - ἱερεὺς *vel* πυροφόρος - -].

1030—1036. Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα.

1030 Taenia aenea in quattuor partes fracta, l. 0,29. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 206, 13. Athenis. Contuli.

Ἀλέξανδρος πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερ-
τελεάτα.

1031 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 157, 602.

Δαμο . . . . . . ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα.

1032 Duo fragmenta taeniae aeneae, *a* l. 0,095, *b* l. 0,17. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 210, 33. Athenis. Contuli.

Δαμοκ - - - - Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα.

1033 Taenia aenea integra, l. 0,25. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 205, 11. Athenis. Exscripsi.

Ω Α Μ Υ Λ Ο Σ Π Υ ΡΟΦΟΡ Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ Υ Π Ρ Τ Ε
Ο Σ Α Π Λ Ε Α Τ Α

Δαμύλος πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπ(ε)ρτελεάτα.

Var. lect. Vs. 2 extr. ΤΟΥ Carapanus. Litterae ΡΟΦΟΡ ΟΣΑΠ peculiaribus circulis insertae sunt.

1034 Taenia incolumis. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 157, 604.

Δινοκράτης ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα.

1035 Quattuor fragmenta taeniae aeneae, undique mutila. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 206, 14. Athenis. Contuli.

a	*b*	*c*	*d*
Ε Υ Γ	Ι Ο	Ρ Ο Σ	Α *vac.*

Εὐπ - - - ιο[ς πυροφό]ρος [Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτ]α.

Var. lect. Fr. *a* ΕΥΤ legit Carapanus (Εὐτ[ύχ]ιος), sed potius ex littera Π superesse videtur.

1036 Taenia aenea integra, l. 0,32. Edd. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 204, 8 (Meister *SGDI* 4542). Litterarum formae: Λ Ε Κ Μ Π Ρ. Athenis. Contuli.

Πλόκαμος πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτε-
λεάτα.

Ex litterarum formis elucet titulum aetate Romana scriptum esse. Tamen occurrit forma Dorica casus genitivi in -α desinens.

1037—1045. Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

1037 Duo fragmenta taeniae aeneae, *a* integrum a sinistra l. 0,11, *b* utrimque mutilatum l. 0,105. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 208, 25. Athenis. Contuli.

Ἄσωπος ἱερεὺς [Ἀπόλλωνο]ς Ὑπερτελ[ε]άτου.

Var. lect. τελΕάτου Carapanus, τελΥάτου ego.

Idem nomen Ἄσωπος redit n. 1018 et in titulo Boeotico IG VII 2830 9, ubi legitur Δάματριος Ἀσώπω. Cf. ibid. add. 744 ad n. 299 3.

1038 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 157, 601.

Γλάφυρος ἐξ(ελεύθερος) Ἔρωτος πυροφόρος Ἀπόλλω(νος) Ὑπε[ρτελε-]
άτου.

1039 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 607.

Εὐτυχίων ἱερεὺς Ἀπόλ(!)ωνος Ὑπερτελ(ε)άτου.

1040 Taenia aenea in duas partes fracta, l. 0,28. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 205, 10. Athenis. Contuli.

Τι(βερίου) Κλαυδίου Ἡλιοδώρου Ἀπόλλωνος
Ὑπερτελεάτου πυροφόρο[υ].

In fine ος scribit Carapanus.

1041 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 624.

Σωσ[ί]ας Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου ἱερεύς.

σωσπας legit Froehner, corr. Hiller.

1042 Taenia aenea, in duas partes fracta, l. 0,30. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 205, 9. Athenis. Exscripsi.

Φιλόκαλος Ἀσκληπιάδου πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεά-
του.

1043 Taenia in duas partes fracta, l. 0,25. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 205, 12. Contuli.

Φίλων Ὑπερτελεάτου πυρο-
φόρος.

1044 Taenia aenea integra, l. 0,24, nunc Athenis in museo publico n. 8146. Ed. Kumanudes Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 81, 2. Contuli.

Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Ο Σ Λ Π Ο Λ Λ Ω
vac. Ν Ο Σ Υ Π Ε Ρ Τ Ε Λ Ε Λ Τ Ο Υ

Χρῦσος πυροφόρος Ἀπόλλω|νος Ὑπερτελεάτου.

1045 Taenia aenea, a sinistra truncata, l. 0,33. Edd. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 207, 22, Tod ibid. 1904, 57. Contuli.

- - ἔανδρος ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτο[υ].

[Κλ]έανδρος Wilh.

Sequuntur tituli, in quibus utrum Ὑπερτελεάτα an -του sit scriptum, non liquet.

1046—1066. Nomina virorum ordine alphabetico disposui.

1046 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 157, 598.

[Ἀπολλ]ώνιος ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελ[εάτ - -].

Titulus sinistrorsus scriptus.

1047 Taenia in tria fragmenta fracta, a sinistra integra; l. 0,16. Ed. Kumanudes Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 81, 4. Exscripsi. Α Δ Μ Ρ C

Δαμάρηϲ Τυχίππου π̣[υροφόροϲ Ἀπόλλωνοϲ Ὑπερτελεάτ- -].

1048 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 157, 606.

Εὑμέληϲ Ἀπόλλωνοϲ Ὑπε[ρτελεάτ- -]
[- - - - - - - - - - - - -]

1049 Taenia aenea, a dextra truncata, l. 0,10. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 211, 38. Athenis. Contuli.

Εὔτυχοϲ Γλο[- - - - Ἀπόλλωνοϲ Ὑπερτελεάτ- -].

1050 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 613.

[Κ]αλλικράτηϲ πυροφόροϲ Ἀπόλλωνοϲ Ὑπ[ερτελεάτ- -].

1051 Taeniae aeneae, integrae a sinistra, fragmenta duo, l. 0,21. Athenis in museo n. 8148. Ed. Kumanudes Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 81, 5. Exscripsi. Α Λ Є Ρ C ω

Καλλικράτηϲ ἱερεὺϲ Ἀπόλλω[νοϲ Ὑπερτελεάτ- -].

1052 Taenia aenea utrimque mutilata, l. 0,09. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 210, 35. Athenis. Exscripsi.

\ Ν ω Π Ο C Κ Α Ν ω Π C	[Κ]ạ́νωποϲ Κανώπο̣[υ - -]
Λ Π Ο Λ Λ ω Ν Ο C Υ Γ	Ἀπόλλ̣ωνοϲ Ὑπ̣[ερτελεάτ- -].

Var. lect. Carapanus vs. 1 init. C legens [Ἀ]ϲωπὸϲ Κανώπο[υ] supplebat. At dilucide in aere agnosci \Ν mecum consentit Heberdey. Nomen Κάνωποϲ scriptum Κάνωβοϲ IG XII 8, 271 4, 277 97.

1053 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 615.

[Κ]έρδων Ἀπόλλων[οϲ Ὑπερτελεάτ- - -].

1054 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 616.

[Κ]οϲπίννιοϲ Ἀπόλλ[ωνοϲ Ὑπερτελεάτ- -].

Sinistrorsus. 'Cuspinius' Hiller.

1055 Taenia aenea, a dextra fracta, l. 0,20. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 211, 36. Cf. quae adnotaverunt Lolling ibid. 1890, 66 adnot. et Tod ibid. 1904, 60. Athenis. Contuli.

Κ Υ Λ Ο Ν Ο Σ Ι Α Ρ Ρ Є Υ Ο C Α Π Ο Λ Λ ω Ν Ο C

Κύλον̣οϲ ἰάρρευοϲ Ἀπόλλωνοϲ [Ὑπερτελεάτ- -].

Ο et Ν in ligatura.

Κυλίϲκοϲ legit Lolling, nomen a Κύλλων vel Κύλων derivandum, cum Fraenkel in schedis et Tod l. l. suspicati sint lapicidam, qui ΚυΝΙCΚοϲ scribere vellet, per errorem ι omisisse.

1056 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 618.

Νεικ[- - - - - Ἀπ]όλ(!)ω[νοϲ Ὑπερτελεάτ- -].

1057 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 619.

Νικοκλῆϲ Ἀπόλλωνοϲ Ὑπ[ερτελεάτ- -].

1058 Duo fragmenta taeniae aeneae, *a* l. 0,07, *b* l. 0,045. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 211, 40. Athenis. Exscripsi.

[Πλ]ουτίων [- - - Ἀπόλλωνοϲ] Ὑπε[ρτελεάτ- -].

Nomen restituit Fraenkel.

1059 Tria fragmenta taeniae, *a* integrum a sinistra l. 0,075, *b* l. 0,025, *c* l. 0,02. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 210, 34. Athenis. Contuli. Α Є Θ Μ Ν

vac. Ποθούμενο[ϲ - - -] Ἀ̣πόλ[λ]ω̣νο[ϲ Ὑπερτελεάτ- -].

1060 Taenia aenea, a sinistra incolumis, l. 0,19. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 213, 37. Athenis. Contuli.

Πολύνικοϲ Ἀριϲτωνύμο[υ - - Ἀπόλλωνοϲ Ὑπερτελεάτ- -].

1061 Taenia aenea fracta a dextra, l. 0,20. Athenis in museo publico n. 8149. Ed. Kumanudes Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 81, 6. Exscripsi.

Συνέγδημοϲ Φιλοδήμου Ἀπόλ̣[λωνοϲ Ὑπερτελεάτ- -].

C Υ Ν Є L Δ Η Μ Ο C

1062 Taenia aenea in duas partes fracta, l. 0,18, utrimque truncata neque vero litterae a sinistra desunt. Edd. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 209, 28, Tod ibid. 1904, 58. Athenis. Exscripsi.

vac. C ω Ι Ν Є Ι Ι Ͻ C Ι Є Ρ Є V C Α Π Ͻ

Σωίνεικ̣ο̣ϲ ἱερεὺϲ Ἀπό̣[λλωνοϲ Ὑπερτελέατ- -].

1063 Taenia a dextra mutila, in quattuor partes fracta, l. 0,29. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 207, 21. Contuli. Α Є Π Ρ C ω

Σωϲάρων Φιλοϲτράτου ἱερεὺϲ Ἀπόλ[λωνοϲ]
Ὑπερτελ[εάτ- -].

1064 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 626.

Τ(ι)β(έριοϲ) Τεύθιοϲ [π]υροφόροϲ Ἀπό[λλωνοϲ Ὑπερτελεάτ- -].

'Nomen Τεύθιοϲ corruptum.' Wil.

1065 Taenia aenea, a dextra mutila. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 206, 17. Athenis. Contuli. Α Є Μ

Χαιρᾶϲ Ἀρτεμᾶ π̣[υροφόροϲ Ἀπόλλωνοϲ Ὑπερτελεάτ- -].

Χαιρᾶϲ pro Χαιρέαϲ scriptum esse iudico.

1066 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 627 (cf. tab. 41 bis). Α Є Κ Ρ C ω

Χρυϲάωρ Πρείϲκου πυροφόροϲ Ἀπόλλω[νοϲ Ὑπερτελεάτ- -].

1067—1106. Fragmenta minora.

1067 Taenia utrimque mutilata, l. 0,21, in tres partes fracta. Athenis in museo publico n. 8112. Exscripsi.

- - Φιλίππου Ἀπόλλωνοϲ ἱερ[εύϲ].

1068 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 632.

[- - Ἀφρο]δειϲίου ἱέρια Ἀπόλλ[ωνοϲ Ὑπερτελεάτ- -].

Aliud exemplum, quo demonstretur mulierem sacerdotio functam esse, non inveni.

1069 Taenia aenea in duas partes fracta, utrimque mutilata, l. 0,13. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 209, 27. Athenis. Contuli.

- -ατοϲ εἰρεὺϲ Ἀπόλλωνοϲ [Ὑπερτελεάτ- -].

1070 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 628.

- - - ΗΣ ἱερεὺς Ἀπόλλω[νος Ὑπερτελεάτ - -].

An [Ἀσωπίτ]ης?

1071 Taeniae fragmentum; e collectione Carapani. Exscripsi.

- - - ΗΣ Ἀπόλλ[ωνος Ὑπερτελεάτ - -].

1072 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 610.

[- - κ]λείδας ἱε[ρεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτ - -].

Froehner [Ἡρακ]λείδας, occurrit enim n. 1019 Ἡρακλίδας quidam πυροφόρος.

1073 Taeniae fragmentum, l. 0,05. Athenis in museo publico n. 8154. Ed. Kumanudes Ἐφ. ἀρχ. 1884, 81, 11. Exscripsi. Є C

- - ΙΟΣ ἱερε[ὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτ - -].

1074 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 629.

- - - ΚΙΟΣ ἱερεὺ[ς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτ - -].

1075 Fragmenta tria taeniae aeneae, *a* l. 0,025, *b* l. 0,04, *c* l. 0,025. Ed. Carapanus Ἐφ. ἀρχ. 1884, 210, 31. Contuli.

- - - ΜΕΡ - - - Α̣ ἱερ[εὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερ]τελ[εάτ - -].

In fr. *b* vestigium litterae A ante I agnovi.

1076 Taenia aenea, utrimque truncata, l. 0,11. Athenis in museo publico n. 8150. Ed. Kumanudes Ἐφ. ἀρχ. 1884, 81, 7. Exscripsi. Ε Κ Σ

- - - ΝΙΚΟΣ ἱερεὺς Ἀ[πόλλωνος Ὑπερτελεάτ - -].

Kumanudes adnotavit solam hanc taeniam aetate Graeca esse dedicatam. Attamen dubitari non potest, quin litterarum formis deceptus sit.

1077 Taenia aenea, utrimque fracta, l. 0,14. Athenis in museo publico n. 8153. Ed. Kumanudes Ἐφ. ἀρχ. 1884, 81, 10. Exscripsi. Λ Π C V

- - - Ο̣Σ πυροφόρος Ἀπόλλ[ωνος Ὑπερτελεάτ - -].

1078 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 157, 603.

vacat Δαμόφαντο[ς - - -].

1079 Taenia aenea, a dextra truncata, l. 0,19. Ed. Carapanus Ἐφ. ἀρχ. 1884, 212, 42. Exscripsi. Є Μ V

Εὐήμερο[ς - - -].

1080 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 157, 605.

Εὔγαμος - - -

1081 Taenia aenea. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 162.

Καλλ - - -

1082 Taenia aenea, a dextra fracta, l. 0,10. Ed. Carapanus Ἐφ. ἀρχ. 1884, 212, 41. Exscripsi. Є Λ Μ Π

Μελπόμενο[ς - - - -].

1083 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 158, 622.

Σύντροφος Φίλωνος - -

1084 Fragmentum taeniae l. 0,08. Athenis in museo 8119. Exscripsi.

[- - Δ]αμιππ[ο - -].

1085 Taenia utrimque fracta, l. 0,10. Athenis in museo publico n. 8158. Ed. Kumanudes Ἐφ. ἀρχ. 1884, 81, 20. Exscripsi.

Є Τ Η *vacare videtur*

1086 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 636.

- - - ΡΑΚΑΝ.

Sinistrorsus scriptum.

1087 Duo fragmenta taeniae aeneae, *a* l. 0,065, *b* l. 0,04. Ed. Carapanus Ἐφ. ἀρχ. 1884, 211, 39.

- - - ΝΟΚΛΕΙ - - - - ΛΑΟ - -

[Ξε]νοκλεῖ - - Λαο - Carapanus, falso. [Ξε]νοκλεί[δης] Λαο - Fraenkel. Non liquet.

1088 Fragmentum taeniae aeneae l. 0,04. Ed. Carapanus Ἐφ. ἀρχ. 1884, 212, 44. Exscripsi.

- - - ΜΟΝΙΚ - - -

[Δη]μόνικ[ος] Carapanus.

1089 Taeniae fragmenta dua, *a* l. 0,045, *b* a dextra integrum l. 0,14. Ed. Carapanus Ἐφ. ἀρχ. 1884, 214, 51. Exscripsi.

a \ Α Ρ — *b* Ι Χ Ι Ο C *vacat*

1090 Taeniae fragmentum. Athenis in museo publico (collectio Carapani). Exscripsi.

Υ Ν Є Ι Ο Υ° [- - Καρ]νείου.

1091 Taenia a dextra integra. Athenis in museo publico (collectio Carapani). Exscripsi.

C A

1092 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 630.

- - - Σ ἱερεὺς Ἀπόλλωνος.

Sinistrorsus scriptum est.

1093 Taenia aenea, a sinistra fracta, l. 0,14. Ed. Carapanus Ἐφ. ἀρχ. 1884, 206, 15. Exscripsi.

[- - - π]υροφόρος Ἀπόλωνος.

Simile exemplum, quod neglexi, Froehner *Cat.* 160, 645.

1094 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 640. Cf. ibid. 650 et Athen. mus. n. 8110.

[- - - ἱερε]ὺς Ὑπερτελεάτα.

1095 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 639.

[- - ἱ]ερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα.

1096 Taenia; Athenis in museo publico n. 8114. Exscripsi. Α Ε

[- - Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτ]α ἱαρεύ[ς].

1097 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 160, 644.

- - - Ὑπερτελεάτα Ἀπόλλωνος πυροφό[ρος].

1098 Taenia aenea, incolumis a dextra, l. 0,15. Athenis in museo publico n. 8157. Ed. Kumanudes Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 81, 15. Exscripsi. Α Ε И C Υ

- - - Ἀπέλλωνος Ὑπερτελεάτα.

Cf. alia exempla eiusdem generis ibid. n. 6, 7 et Athenis in museo n. 8102.

1099 Duo fragmenta taeniae, fr. *a* utrimque mutilatum l. 0,07, fr. *b* a dextra integrum l. 0,07. Athenis in museo publico n. 8104. Exscripsi.

[- - -] Ἀπόλωνος Ὑ[π]ερτελεάτα.

1100 Taenia aenea, a sinistra fracta, l. 0,19. Athenis in museo publico n. 8151. Ed. Kumanudes Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 81, 8. Exscripsi. Α Ε Λ C Υ

- - - ου ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

1101 Taenia aenea a sinistra fracta, l. 0,18. Ed. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 206, 16. Contuli. Α Ε Π C Ω

[- - - πυροφόρος *vel* ἱερεὺ]ς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

Initio Ο C legit Carapanus; non liquet.

1102 Taenia. Ed. Froehner *Cat. Hoffmann* 159, 638.

[- - - Ἀ]πόλλωνος Ὑπερτελεάτου ἱερεύς.

Cf. Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 209, 29, quem titulum neglexi.

1103 Taeniae quinque. Edd. Kumanudes Ἐφ. Ἀρχ. 1881, 14, 16; Carapanus ibid. 1884, 212, 46; 213, 47; Athenis in museo n. 8109.

- - - Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

1104 Taenia aenea a sinistra fracta, l. 0,11. Athenis in museo publico n. 8156. Ed. Kumanudes Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 81, 19. Exscripsi.

[- - - Ὑπερτελεά]του Ἀπόλλωνος.

1105 Taenia aenea utrimque mutilata, in duas partes fracta, l. 0,12. Athenis in museo publico n. 8144. Ed. Kumanudes Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 81, 12. Exscripsi.

- - - πυροφόρος Ἀπόλλ[ωνος Ὑπερτελεάτ - -].

Alia exempla Froehner *Cat.* 642; Carapanus Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 207, 20; Athen. mus. n. 8108: - - ἱερεὺς Ἀπόλ[λωνος Ὑπερτελεάτ - -]; Athen. mus. n. 8102.

1106 Taenia utrimque mutilata, l. 0,09. Athenis in museo publico n. 8155. Ed. Kumanudes Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 81, 13. Exscripsi.

- - - ς Ἀπόλλω[νος Ὑπερτελεάτ - -].

Alia exempla Froehner 160, 648, 649; Ἐφ. Ἀρχ. 1884, 81, 17, 18; 213, 49; 214, 50; Athen. mus. n. 8103.

LEVCAE.

Strabo VIII 363 ἔστι δὲ καὶ πεδίον καλούμενον Λεύκη· εἶτα πόλις ἐπὶ χερρονήσου ἱδρυμένη Κυπαρισσία, λιμένα ἔχουσα. Nomen Λεῦκαι urbi quoque erat, quam in superiore planitiei parte iuxta vicum hodiernum Molas sitam fuisse ruinae demonstrant. Polyb. IV 36 καὶ Πολίχναν μὲν καὶ Πρασίας καὶ Λεύκας καὶ Κύφαντα προσπεσὼν ἄφνω (scl. Λυκοῦργος) κατεῖχε; V 19 ἀφικνεῖτο (scil. Φίλιππος) δὲ ταῖς προνομαῖς καὶ πρὸς Ἀκρίας καὶ Λεύκας, ἔτι δὲ καὶ τὴν τῶν Βοιῶν χώραν.

Egerunt de Leucis: Leake *Morea* III 201, *Expéd. de Morée* 456, Curtius II 290, Bursian II 143, Wace et Hasluck *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 163.

1107 Tabula pori, aëtomate ornata, inventa prope vicum Molas. Ed. Wace *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 163.

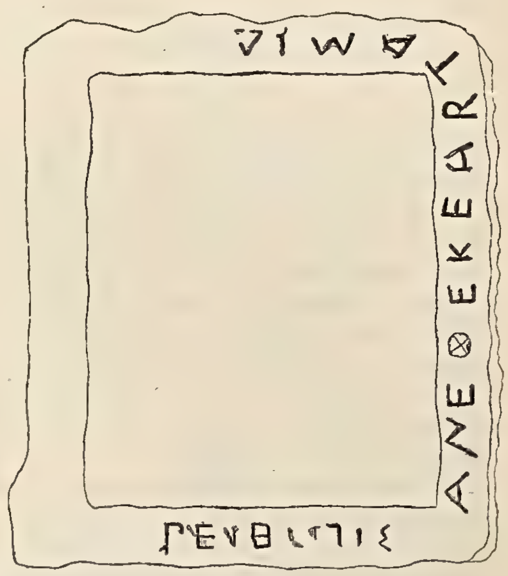
Π Ρ Α Τ Ο Ν Ι	II	Πρατόνι-
Κ Ε Χ Α Ι Ρ Ε		κε χαῖρε.
Ν Ο Α Ε Μ Ε	I	- - ν . . . οα ἐμὲ
Ε Θ Η Κ Ε		[ἀν]έθηκε.

Tabula votiva (I) seriore aevo sepulcralem in usum adhibita. Vs. 3 [Ἀ]ν[τιν]όα ex. gr. Hiller, Wilh.

PLEIAE.

De situ v. Liv. XXXV 27, 3 'Nabis - - tertia parte copiarum ab obsidione Gythii abducta ad Pleias posuit castra: imminet is locus et Leucis et Acriis.' Vicina ergo erat etiam urbs Asopus. Dianam ibi cultam esse inde sequitur, quod in titulo Spartano n. 602 Pomponia quaedam sacerdos Ἀρτέμιδος Πατριώτιδος ἐν Πλείαις nominatur.

Scripserunt Curtius II 291, Bursian II 143.

1107a Anaglyphum marmoris communis; inventum Asopi; aliquamdiu Gythii, nunc Athenis servatum (cf. inv. societatis archaeolog. n. 4769); Artemis dextrorsum gradiens, utraque manu hastas gerens. Edd. Treu *Arch. Zeitg.* XL 1882, 145 sqq. tab. VI, 1 (Roehl Imag.[3] 101, 18, Meister *SGDI* 4559). Contulit Kolbe.

Πειλιπὶς | ἀνέθεκε Ἀρτ|άμιτ[ι].

V. saec. a. Chr. n.

De titulo optime meruit Treu l. l., qui affert titulum n. 602, ubi Ἄρτεμις Πατρίωτις ἐν Πλείαις commemoratur. Cum Pleiae haud multum ab Asopo abessent, hoc anaglyphum ex illo fano oriri suo iure suspicatus est Treu l. l.

ACRIAE.

Sita erat urbs inter Asopum et Helum in ora maritima, ubi hodie vicus Κοκκινιὸ exstat. Strabo VIII 343 ὁ μὲν οὖν Εὐρώτας - - διεξιὼν αὐλῶνά τινα μακρὸν κατὰ τὸ Ἕλος, οὗ μέμνηται καὶ ὁ ποιητής, ἐκδίδωσι μεταξὺ Γυθείου, τοῦ τῆς Σπάρτης ἐπινείου, καὶ Ἀκραίων (cf. 363). Paus. III 22, 4 μετὰ ταῦτα (scil. Helos) τριάκοντα προελθόντι που σταδίους ἐπὶ θαλάσσης πόλις ἐστὶν Ἀκρίαι; eadem nominis forma occurrit apud Polyb. V 19. Nomen Ἄκρεια exhibet Ptolem. III 14, 32, Ἀκρεαί Hierocl. synecd. 392, 15.

In Eleutherolaconum societate Acrias fuisse Paus. III 21, 7 auctor est. Idem fanum Magnae Matris illic fuisse III 22, 4 refert, quod incolae vetustissimum in Peloponneso esse contendebant.

Scripserunt de situ Boblaye *Récherches* 95, Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 220, Curtius II 289, Bursian II 143, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 114, Wace et Hasluck *Ann. Br. Sch.* XIV 1908, 162.

1108 '*Plaque en marbre portant quelques caractères presque effacés*'. Inventa prope ecclesiam S. Ioannis. Edd. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 220 et *Voy.* II 237 (Meister *SGDI* 4561).

Α Ι Ι Ι Κ C Ι Λ Ι	[Οἱ Ἀκριᾶτ]αι Νικοκλέ[α]
\ Μ Π Ι Ν Ι	[πεντάκις ὀ]λ[υ]μπι[ο]νί[καν].

Eleganter et sagaciter titulum restituit Le Basius verbis Pausaniae III 22, 5 nisus: Ἀκριᾶται δὲ καὶ ἄνδρα ποτὲ ὀλυμπιονίκην παρέσχοντο Νικοκλέα Ὀλυμπιάσι δύο ἀνελόμενον δρόμου νίκας πέντε· πεποίηται δὲ καὶ μνῆμα τῷ Νικοκλεῖ τοῦ τε γυμνασίου μεταξὺ καὶ τοῦ τείχεος τοῦ πρὸς τῷ λιμένι; cf. H. Foerster *Die Sieger in d. olymp. Spielen* (Progr. Zwickaviae 1892) II 24.

HELOS.

De situ v. Paus. III 22, 3: octoginta stadia a promontorio Τρινάσῳ abest.

Urbs commemoratur apud Homerum *B* 584 οἵ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἕλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον.

Spartani Alcamene rege ἀνέστησαν δὲ καὶ Ἕλος ἐπὶ θαλάσσῃ πόλισμα Ἀχαιῶν ἐχόντων καὶ Ἀργείους τοῖς εἵλωσιν ἀμύναντας μάχῃ νικῶσι (Paus. III 2, 7).

Quinto quidem a. Chr. n. saeculo aliquantum valebat, cf. n. 213, ubi ludorum mentio fit, qui ibi in honorem Neptuni habebantur.

456/5. Tolmides Atheniensium dux Helum aggreditur (Thuc. IV 54, 4).

369. Thebani Epaminonda duce urbem incendio vastant (Xen. Hell. VI 5, 32).

II. a. Chr. n. saeculo vicus ab incolis prope desertus erat, cf. Apollod. apud Strab. VIII 363 εἶθ' (i. e. ab Eurotae ore) ἑλῶδες ὑπέρκειται χωρίον καὶ κώμη Ἕλος· πρότερον δ' ἦν πόλις, καθάπερ καὶ Ὅμηρός φησιν.

Pausanias vero urbis ruinas vidit III 22, 3 προελθόντι δὲ ἀπὸ Τρινασοῦ στάδια ὡς ὀγδοήκοντα τοῦ Ἕλους τὰ ἐρείπια ὑπόλοιπα ἦν.

Scripserunt Leake *Morea* I 194, Curtius II 250 et 289, Bursian II 133.

1109 Columella inventa prope ostium Eurotae fluminis orientem versus, iuxta vicum, cui hodie nomen Πρίνικο. Ed. Leake *Morea* III 22, cf. I 199. Nunc lapidem Κοκίδης Βράνικος in domo servare dicitur.

a

Κ Ω Ν C Τ Α Ν Τ Є Ι Ν Ο Υ   1
C Є Β Α C Τ Ο Υ

b

8 Β Α Λ Λ Є Ν Τ Ι Ν Ι Α Ν   Ν Β   3
Β Α Λ Η Τ Ο ⚹   Τ Є Ι Ν Ο
10 Α   Γ Ο Υ C Τ Π Ι   Τ Ι Ο Υ   5
Β Α C Ι Λ   Κ Ο C Τ Α Ν Τ Ο C
√ο √ω   7

Duas esse inscriptiones facile intelligitur; signum ΝΒ significat Κωνσταν; ergo legendum est:

a Κωνσταντείνου | Σεβαστοῦ,   *a. 333—337 p. Chr. n.*
(Κωνσταν)τείνο[υ]
5 (Κωνσταν)τίου
Κώσταντος
√ο √ω

Titulus *a* Constantino I vivo insculptus est, sed post mortem Crispi ut videtur. Cum Constans a. 333 Caesar nominatus sit, hic annus terminus post quem habendus est. √ο √ω quid sibi velit nescio.

b Βαλλεντινιαν[οῦ]
Βάλητος
10 Α[ὐ]γούστ[ων]
Βασιλ - -

Titulus *b* intra anno 364 et 375 incisus est.

GERONTHRAE.

De situ Paus. III 22, 6 ἀπὸ θαλάσσης δὲ ἄνω Γερόνθραι σταδίους ἀπέχουσιν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν Ἀκριῶν, qua in regione his diebus vicus Geraci invenitur. Nomen Γεράνθραι legitur apud Paus. III 2, 6 (Steph. Byz. = Herodian. I 265, 18 [Lentz]); Γερένθραι Hierocles synecd. 647, 9.

De historia parum constat. Antiquissimis iam temporibus arcem ab hominibus habitatam esse Angli nos educuerunt, qui a. 1905 effoderunt nonnulla (*Ann. Br. Sch.* XI 1905, 91 sqq.).

Spartani octavo fere saeculo urbem ceperunt Paus. III 2, 6 Ἀρχελάου δὲ ἦν Τήλεκλος· ἐπὶ τούτου πόλεις Λακεδαιμόνιοι τῶν περιοικίδων πολέμῳ κρατήσαντες ἐξεῖλον - - καὶ Γεράνθρας, ἐχόντων ἔτι Ἀχαιῶν, cf. 22, 6 παρὰ σφῶν ἐποίκους ἀπέστειλαν.

Sub Lacedaemoniorum potestate usque ad aetatem T. Quinctii Flaminini remansit.

a. 194. Cum Achaeis omnium maritimorum Laconum tuendorum cura a Romanis mandata esset (Liv. XXXV 13, 2), Geronthraei quoque societatis Achaeorum participes fuisse videntur

a. 146. Sui iuris facti in Eleutherolaconum societatem recipiuntur. Cf. Swoboda *Klio* XII 1912, 21. 34.

In Eleutherolaconum numero enumerantur apud Paus. III 21, 7 (cf. 22, 6).

Quarto p. Chr. n. saeculo urbem floruisse docent fragmenta edicti Diocletiani, quae illic comparuerunt (n. 1115).

Scripserunt Leake *Morea* III 7, Curtius II 302, Bursian II 136, Wace et Hasluck *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 91 sqq., Boelte Pauly-Wissowa *R. E.* VII 1268.

1110 Fragmentum stelae marmoris caerulei, a. 0,24, l. 0,11, inaedificatum aedificio, qui Εὐαγγελισμὸς vocatur. Litterae στοιχηδὸν dispositae, secundi fere a. Chr. n. saeculi, 0,01 a. Exscripsit Prott. *Ect.*

post 146 a. Chr. n.

- Α ι
Ο Ν Ο
‹ Α Ι Γ /
Ι Τ Η Σ Ι
Α Ι Α Τ Ε /
//Τ Α Ρ Χ Ε Ι ι
//// Α Λ Ο Ι Γ////
//\ Ι Τ Ο Ι Σ Λ
Ε̣ Ν Ο Ι Σ Τ Α
Α Ν Τ Α Υ Τ Α
Τ Ο Υ Σ Ε Φ Ο
/// Δ Α Μ Α Ρ Γ
/// Ε Ι Σ Σ Τ
‹ Α Ι Α Ν
/// Α Ρ Ο Λ
) Ν Τ Α

vac.

[ἔδοξε τᾶι πόλει τῶν Γ-]
[ερονθρητᾶν τὸν δεῖνα]
[τοῦ δεῖνος πρόξε-]
[νον εἶμεν καὶ εὐεργέ-]
τ̣α[ν τᾶς πόλεος καὶ ἔγ-]
όνο[υς· εἶμεν δὲ αὐτοῖ]
κ̣αὶ γᾶ̣[ς καὶ οἰκίας ἔγ-]
κ̣τησι[ν καὶ ἀσυλίαν κ-]
αὶ ἀτέλ̣[ειαν πάντων· ὑ-]
π̣άρχειν̣ [δὲ αὐτοῖ καὶ]
[τ]ὰ λοιπ̣[ὰ τίμια, ὅσα κ-]
α̣ὶ τοῖς λ[οιποῖς προξ-]
ε̣νοις· τὰ[ν δὲ προξενί-]
αν ταύτα[ν ἀναγράψαι]
τοὺς ἐφό[ρους τοὺς ἐπ-]
ὶ Δαμάρε̣[ος στραταγο-]
[ῦ] εἰς στ[άλαν λιθίναν]
κ̣αὶ ἀν[αθέμεν ἐν τοῖ]
[ἱ]αρο[ῖ τῶ Ἀπόλλωνος τ-]
ὸ̣ν̣ τα[μίαν].

Prott stelam undique mutilatam esse contendit; tamen haesito an specie deceptus sit et margo sinister incolumis fere exstet.

Supplevi vs. 2 ἐΓόνους ut 1112, 13.

Damares (vs. 12) societatis Lacedaemoniorum praetor est. Apollinis templum Geronthris in arce situm esse testatur Paus. III 22, 7.

1111 Lapis opisthographus, inventus in vico Geracis haud procul ab arce. Edd. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 73 sqq., 139 sq., ectypo adhibito Le Bas-Foucart *Expl.* II 228 *a, b* (Cauer Delectus² 30, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 43, Meister *SGDI* 4530, Sonne de arbitris 15 sq. XXIII). Ex Lebasii itinerario exemplar hausi; quae Foucartio debentur, lineis subductis significavi; uncis inclusi, quae in prima editione leguntur. *Ect. Sorb.*

post 146 a. Chr. n.

[*Textum vide pag. 197.*]

latus A
[Ἔδοξε τᾶι πόλι τῶν Γερονθρη]τᾶν· ἐ[πει-]
[δὴ - - - - - Ἐρετριεὺς] καὶ Ἐτε
[- - - - - - - - - - π]α̣ρα[γ]ενό[με-]
[νοι - - - - - - - - - -]οστον οι
[- - - - - - - - -]ν[. .]ετο κατὰ τὸ
[δυνατὸν, - - - - -] Ἐρετριέα, Ἐτ[ε]
[- - - - - ἀνάγγει]λ[ά]ν̣ τ̣ε̣ ὅσας ἐτύν-
[χανον - - - - -]ενον δὲ εἰς [Εὐ]ρώτα[ν]
[- - - - εἰς τ]ὰν [πόλι]ν ἀνεστρεμμέ-
[νοι εἰσὶν - - ἀξί]ως μὲν τῶ ἔθνεος [τῶ]
[ἀποστείλαν]τος α[ὐ]τώς, ἀξίως δὲ τᾶν βι-
[- - - - - κ]αὶ [ἐ]πὶ τοῖς γ̣εγωναμένοις̣
[- - -]ω . . ει . . ερα . . . \ . εὐδοκοῦντε[ς]
[- - - - - - - - - - -]ωκινια εξι
[- - - δ]ιαλύ[σαν]τος ως . . . . λιαν καὶ συ
[- - - - - - -]ντα. καὶ ἐπὶ Προξέν[ω]
[τῶν -]δ[- ἐπιφερομ]ένων ἐπὶ κοινῷ [τῶν]
[Λακεδαιμονίων δίκ]ας τ[ᾶι] πόλι τῶν Γερονθ[ρη-]
[τᾶν, παρεκάλεσαν α]ὐτὼς καὶ τὸν γραμματῆ
[αὐτῶν . . . .]τον Κόσσω Καρύστιον καὶ
[προσείλοντο ἐκ τῶν] Λακεδαιμονίων καθ . .
[nomen - - - - -]οκράτιος Γυθειά-
[ταν, nomen - -]οκράτη Πυρίχιον καὶ ἀ[π-]
[έστειλαν αὐτὼς] εἰς τὰν πόλιν ταύταν ι
[- - - - - - - - κ]αὶ ε̣᾿ [ἁ]τερα ἃ ἔδει α̣[ὐ-]
[τοῖς καὶ τᾶς κρίσεως στέλλ]εσθαι τὸ ἀντίγραφον·
[εἶμεν δὲ αὐτὼς] καὶ ἐγγόνως προξένως καὶ [εὐ-]
[εργέτας τ]ᾶ[ς πόλι]ος τῶν Γερονθρητᾶν·

latus B
καὶ ἔχην ἔγκτησιν γᾶς τε [κ]α[ὶ οἰκίας]
καὶ τὰ λοιπὰ τίμια ὑπάρχην α[ὐτοῖς ὅ-]
σα καὶ τοῖς λοιποῖς προξένοις καὶ ε[ὐ-]
εργέταις τᾶς πόλιος· εἶμεν δὲ α[ὐτοῖς]
καὶ ἀτέλειαν καὶ εἰσαγόντοις καὶ ἐ[ξα-]
γόντοις καὶ πολέμω καὶ ἰράνας· τὰν [δὲ]
προξενίαν ταύταν ἀναγραψάντ[ω τοὶ ἔφο-]
ροι τοὶ ἐπὶ στραταγῶ Ξενοφάνεος [εἰς]
στάλαν πετρίναν ἐν τοῖ ἱεροῖ τῶ [Ἀπόλ-]
λωνος· τὸ δὲ ἀνάλωμα ἁ πόλις δότ[ω].

latus A

ΤΑΝΕ
ΚΑΙΕΤΕ
ΛΡΑ.ΕΝΟ
ΟΣΤΟΝΟΙ
Ν..ΕΤΟΚΑΤΑΤΟ
ΕΡΕΤΡΙΕΑΕΤ
Λ̣Ε̣Τ̣!Τ̣Ε̣ΟΣΑΣΕΤΥΝ̲
ΕΝΟΝ·ΔΕΕΙΣ..ΡΩΤ[Α
ΕΑΝ...ΝΑΝΕΣΤΡΕΜΜΕ
.....ΩΣΜΕΝΤΩΕΘΝΕΟΣ
ΤΟΣΑ.ΤΩΣΑΞΙΩΣΔΕΤΑΝΒΙ
ΑΙ.ΠΙΤΟΙΣ¯ΕΓΩΝΑΜΕΝΟΙ¯
Ω..ΕΙ..ΕΡΑ...\.ΕΥΔΟΚΟΥΝΤΕ
. [ΩΚΙ ΝΙΑΕΞΙ]
ΙΑΛΥ..ΣΤΟΣΩΣ....ΛΙΑΝΚΑΙΣΥ
. . ΝΤΑΚΑΙΕΠΙΠΡΟΞΕΝ
Δ..........ΕΝΩΝΕΠΙΚΟΙΝΩ
ΑΣΤ..ΠΟΛΙΤΩΝΓΕΡΟΝΟΘ
ΥΤΩΣΚΑΙΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤ·Η
ΤΟΝΚΟΣΣΩΚΑΡΥΣΤΙΟΝΚΑΙ
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝΚΑΘ..
ΟΚΡΑΤΙΟΣΓΥΘΕΙΑ
ΟΚΡΑΤΗΠΥΡΙΧΙΟΝΚΑΙΑ
ΕΙΣΤΑΝΠΟΛΙΝΤΑΥΤΑΝΙ
.. ΑΙΟΕΤΕΡΑΑΕΔΕΙ/
ΕΣΘΑΙΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
ΚΑΙΕΓΓΟΝΩΣΠΡΟΞΕΝΩΣΚΑΙ
ΟΣΤΩΝΓΕΡΟΝΘΡΗΤΑΝ

latus B

ΚΑΙΕΧΗΝΕΓΚΤΗΣΙΝΓΑΣΤΕ.Α
ΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΙΜΙΑΥΠΑΡΧΗΝΑ
ΣΑΚΑΙΤΟΙΣΛΟΙΠΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕ
ΕΡΓΕΤΑΙΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣΕΙΜΕΝΔΕΑΥΤΟΙ
ΚΑΙΑΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΕΙΣΑΓΟΝΤΟΙΣΚΑΙΕ
ΓΟΝΤΟΙΣΚΑΙΠΟΛΕΜΩΚΑΙΙΡΑΝΑΣΤΑΝ
ΠΡΟΞΕΝΙΑΝΤΑΥΤΑΝΑΝΑΓΡΑΨΑΝΤ
ΡΟΙΤΟΙΕΠΙΣΤΡΑΤΑΓΩΞΕΝΟΦΑΝΕΟΣ
ΣΤΑΛΑΝΠΕΤΡΙΝΑΝΕΝΤΟΙΙΕΡΟΙΤΩ
ΛΩΝΟΣΤΟΔΕΑΝΑΛΩΜΑΑΠΟΛΙΣΔΟΤ

Var. lect. Vs. 11 extr. / solus Foucart; I in ectypo *Sorb.* legi. || 12 'lectioni diffido'. Wil. || 14 ϲε Foucart.

Supplementis Foucartii nonnunquam usus sum. Vs. 6. 8. 19. 21 temptavi, 15. 25. 26 Hiller. 'Diffido lectioni.' Wil.

Geronthraei laudant cives quosdam civitatum exterarum, quae societate coniunctae erant (vs. 10). E quibus nominantur Eretria (vs. 6), Carystus (vs. 20). Est ergo τὸ κοινὸν τῶν Εὐβοέων, quod a. 196 constitutum est. Geronthrae a. 146 sui iuris factae sunt (Swoboda *Klio* XII 21, 34, 1). Iidem legati, qui arbitrorum munere optime functi sunt (vs. 10), lite exorta inter Geronthraeos et aliam Lacedaemoniorum civitatem (vs. 17—18) ipsi quoque iudices dicti sunt; praeterea civis quidam Gythiaticus et Pyrrhichius nominati esse videntur.

1112 Edd. G. Deville *Étude sur le dialecte tzaconien* 1866, 132, ectypo adhibito Le Bas-Foucart *Voy.* II 511, 228 *c* (Müllensiefen De tit. Lac. dial. 48 Meister *SGDI* 4531).

ΠΟΘΟΔΟΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝ
ΕΥΔΑΜΟΥΤΟΥΕΥΚΡΑΤ
ΟΣΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥΚ
.ΙΑΛΕΓΟΜΕΝΟΥΠΕΡΙΠ
ΞΕΝΙΑΣΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩ
ΛΑΝΘΡΩΠΩΝΚΑΙΕΥΧ
ΓΕΓΟΝΟΤΩΝΑΥΤΩΙΕ
ΠΟΛΙΝΤΩΝΓΕΡΟΝΘΡ
ΞΕΤΑΙΠΟΛΕΙΤΩΝΓΕ
ΕΥΔΑΜΟΝΕΥΚΡΑΤΕΟΣΛ
ΝΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕ
¯ΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΕΟΣΤ
.ΡΑΤΑΝΚΑΙΕΓΟΝΟΥΣΚΑ
ΤΟΙΓΑΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΚΤ
ΠΙΝΟΜΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚ
ΜΟΥΚΑΙΙΡΑΝΑΣΚΑΙΤ
ΡΩΠΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛ
ΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

Πόθοδον ποιησαμέν[ου]
Εὐδάμου τοῦ Εὐκράτ[ε-]
ος Λακεδαιμονίου κ[αὶ]
[δ]ιαλεγομένου περὶ π[ρο-]
ξενίας καὶ τῶν ἄλλω[ν φι-]
λανθρώπων καὶ εὐχ[ρήστων]
γεγονότων αὐτῶι ε[ἰς τὰν]
πόλιν τῶν Γερονθρ[ατᾶν, ἔδο-]
ξε τᾶι πόλει τῶν Γε[ρονθρατᾶν]·
Εὔδαμον Εὐκράτεος Λ[ακεδαιμό-]
νιον πρόξενον εἶμε[ν καὶ εὐερ-]
γ̣έταν τᾶς πόλεος τ[ῶν Γερον-]
[θ]ρατᾶν καὶ ἐγόνους· κα[ὶ εἶμεν αὐ-]
τοῖ γᾶς καὶ οἰκίας ἔκτ[ησιν καὶ ἐ-]
πινομίαν καὶ ἀσυλίαν κ[αὶ πολέ-]
μου καὶ ἰράνας καὶ τ[ὰ ἄλλα φιλάνθ-]
ρωπα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλ[λοις προξέν-]
οις καὶ εὐεργέταις.

Var. lect. Vs. 13 *il y a bien sur la pierre* εγονουσ. Foucart.

Meister ex lingua collegit titulum exeunte secundo vel ineunte primo saeculo incisum esse. Supplementa Devillii et Foucartii sunt.

1113 Exscripsit unus Cyriacus ‘εἰς Γερονθρίαν εἰς φρούριον’ fol. 74, qui titulus et ad Ferrarinum (Paris. n. 861) et ad Iucundum (Ver. n. 1381) pervenit (cf. Ziebarth Eph. epigr. IX 1905, 199). Edd. ex Farnesianis schedis (CIG 1334 [Müllensiefen De tit. Lac. dial. 53, Meister *SGDI* 4532]). Exemplar, quod Boeckhius expressit, correxit Ziebarth ex codicibus *Berl. phil. Woch.* 1910, 307, quem sequor.

ΕΔΟΞΕΤΑΙΠΟΛΕΙΤΩΝΓΕ
ΡΟΝΘΡΑΤΑΝΠΕΛΟΠΑΛΑΟ
ΔΑΜΑΝΤΟΣΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΝ
ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕ
ΑΥΤΟΙΣΓΑΣΚΑΙΤΑΣΟΙΚΙΑΣ
ΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΙΜΙΑ
ΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΛΟΙΠΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ
ΤΑΝΔΕΠΡΟΞΕΝΙΑΝΤΑΥΤΑΝΤΩΣ
ΕΦΟΡΟΣΑΝΑΓΡΑΨΑΙΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝ
ΤΟΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΚΑΙΑΝΑΘΕΜΕΝΕΙΣΤΑΛΑΝ
ΛΙΘΙΝΑΝ

Ἔδοξε τᾶι πόλει τῶν Γε-
ρονθρατᾶν Πέλοπα Λαο-
δάμαντος Λακεδαιμόνιον
πρόξενον εἶμεν καὶ εὐεργέ-
ταν τᾶς πόλιος, ὑπάρχειν δὲ
αὐτοῖς γᾶς καὶ 〚τᾶς〛 οἰκίας
ἔγκτησιν καὶ τὰ λοιπὰ τίμια,
ὅσα καὶ τοῖς λοιποῖς προξένοις·
τὰν δὲ προξενίαν ταύταν τὼς
ἐφόρῳς ἀναγράψαι εἰς τὸ ἱερὸν
τῷ Ἀπόλλωνος
καὶ ἀναθέμεν εἰς (σ)τάλαν
λιθίναν.

Supplevit Boeckh. Vs. 6 αὐτοῖς scriptum pro αὐτῶι, cum proxenia plerumque etiam posteris proxeni tribuatur; similiter haud raro peccatur. || 6 τᾶς οἰκίας (certae domus) tenet Wilh. coll. Ferguson *Hellenistic Athens* 245 sqq. || 11. 12 recte exscripsisse Cyriacum monet Ziebarth, qui refert ad Wilhelm *Beiträge* 262.

1114 Geronthris in demarchiae aedificio. Stela aëtomate ornata, infra fracta, a. 0,80, l. supra 0,45, cr. 0,08—0,16; inventa in θέσει, quam Μητρόπολις vocant, ubi templum Martis fuisse incolae suspicantur, iuxta anaglyphum iuvenis sedentis, quod publici iuris fecit Schröder *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 47. Litteris minusculis exscripsit Prott. Ex ectypo exscripsi.

. . . . . . Τ . . . . ΕΠΙΔΑΜΟΧΑΡΙΟϹΕΥΤΙΜΙΔΑΚΙ - -
. . . . ΨΑ . ΙϹΜΑΚΑΦΙϹΙΟΥΕΠΕΙΕΦ///ΙΟΙΟΙΕ . .
. . ΜΟΚΡΑΤΕΟϹΝΙΚΑΝΔΡΟϹΝΙΚΟΚΛΕΟΥϹ . .
ΝΟΚΛΗϹΝΙΚΑΝΔΡΟΥΚΑΛΛΙϹ - - - - - - - - -
ΛΙΤ ׳׳ ΗΝΤΑΙΤΑϹΤΕΑΡΧΑϹ . Α . . . .
. ΕΠΡΟϹΤΑϹΙΑΝΤΟΥΤΕ . ΤΕΜ . . ˋ
Ϲ Ị Ọ Υ ΤΕΓỌΙΤ
. . . ΑΙΕΙϹΤΕΤΑϹΠΟΛΙΤΙΚ̣ΑϹΧ . . ỊΑ̣Ϲ
. ΛΓΑΝΠΑΡΑΥΤΩΝΚΑΙΙ . . . . Υι
Λ . ΤΟΥΟΨΩΝΙΟΥΛΕΛΕιι
ϹΠΑΡΕΚΑΛΕϹΑΝΑΥΤΟΝ ΤΗ
ΤΟΠΑΝΤΙΤΡΟΠΩΙΕΞΟΔΟΝ . . ΔΕΜΙΑΝΓΕ .
ΕϹΘΑΙΤΩΝΕΞΑΜΟϹ . . ΥΜΙΙΟΕΝΟϹΑΛΛ . . .
ΓΕΝΗΤΑΙΑΕΞΟΔΟϹΠΡΟϹΤΟϹΤΕΓΟϹ . Α . Τ . .
ΕΡΙϹϹΕΥΟΜΕΝΑΧΡΗΜΑΤΑ . ΙϹΓΡ . ΜΜΑΤ .
ΟΥΛΑΚΙΟΝΚΑΤΑΚΕΧΡΗΝΤΑΙ . . Ν ‾ Ẹ ΛΟΙΠΑΝΙ .
ΛΟΤΙΜΙΑΝΙΑΙΑΝΤΟΦΟΑΛΜΗϹΙΝΠΕΠΟΙΗ
ΠΡΟϹΤΟΥϹΠΟΛΙΤΑϹΙϹΑΝΚΑΙΑΞΙΑΝΤΑϹΠΟΛΕ . .
. . ΤΕΙΕΡΟΝΤΑϹΗΡΑϹΕΠΕϹΚΕΥΑΚΩϹΑ Ι
Π̣ΑΡΕΑΥΤΟΥΞΕΝΟΚΛΗϹΝΙΚΑΝΔΡΟΥΚ
ˀΝΔΕΔΟΜΕΝΑΑΙΕΡΕΙΟϹΥΝΑΑΥΤΩΙΕΙϹΤ
ϹΠΟΛΙΤΙΚΑϹΧΡΕΙΑϹΕΥΧΡΗϹΤΟΝΕΑΥΤΟΝ
ΡΕΧΟΜΕΝΟϹ *vac.* ΕΔΟΞΕΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠ̣Α̣Ι
ϹΑΙΕΠΙΤΕΤΑΙΑΡΧΑΙΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑ̣Ι^ι
ΑΙΤΕΑΥΤΩΙΤΑΝΙΕΡΕΙΟϹΥΝΑΝΤΟΥΤ̣Ẹ̣Ι
ΤΟΥΚΑΘΩϹΚΑΙΠΡΟΤΕΡΟΝΕΙΛΗ . . . ‾
ˀΑΤΟϹΑΥΤΩΙΤΕΚΑΙΕΞΓΟΝỌΙϹ
ỊẸΦỌΡΟΙϹΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΚΑ
ΚΑΙΘΕΝΤΩΕΙϹΤ̣Α̣ . Α̣ . . . Α
Ο ι ΤΟΠΟΝ̣
ΔỌϹΑΙ
ϹΧΑΡỌ
ΝΕΠιι
ΑΚΕ
ΑΤΙ
ЄΧΟΝ
ϹΙ
vac.

[Ἀγαθᾶι] τ[ύχαι.] ἐπὶ Δαμοχάριος, Εὐτιμίδα, Κρ̣- -
. . . . ψά[φ]ισμα Καφισίου· ἐπεὶ ἔφοροι οἱ ἐ[πὶ]
. . μοκράτεος, Νίκανδρος Νικοκλέους, [Ξε-]
νοκλῆς Νικάνδρου, Καλλις [nomen patris],
[ἐξ οὗ ἀνῄρ]ηνται τάς τε ἀρχὰς [κ]α[ὶ - - τὰν]
[τ]ε προστασίαν τοῦ τε τεμ[ένο]υ̣[ς καὶ τοῦ ἱ-]
ε̣ρ̣ο̣ῦ - - - - - - - - - - - -
[. . κ]αὶ εἴς τε τὰς πολιτικ̣ὰς χ[ρε]ί̣α̣ς - -
. . ἅπ̣α̣ν παρ᾽ αὐτῶν καὶ - - - - - -
δ̣[ὲ] τοῦ ὀψωνίου λελε[ιτούργηκε Ξενοκλῆ-]
ς, παρεκάλεσαν αὐτὸν [καὶ παρῃ̣]τή[σαν-]
το παντὶ τρόπωι ἔξοδον [μη]δεμίαν γε[ν-]
έσθαι τῶν ἐξ δαμοσ̣[ίο]υ μ̣ηθενός, ἀλλ[ὰ γε-]
γένηται ἁ ἔξοδος πρὸς τὸ στέγος, [κ]α[ὶ] τ[ὰ π-]
ερισσευόμενα χρήματα [ε]ἰς γρ[α]μματ[ο-]
φ̣υλάκιον κατακέχρηνται· [τά]ν τ̣[ε] λοιπὰν φ̣[ι-]
λοτιμίαν κ̣αὶ ἀντοφθάλμησιν πεποίη[ται]
πρὸς τοὺς πολίτας ἴσαν καὶ ἀξίαν τᾶς πόλε̣[ος·]
[τό] τε ἱερὸν τᾶς Ἥρας ἐπεσκευακώς, α[ὐτὸς]
π̣αρ᾽ ἑαυτοῦ Ξενοκλῆς Νικάνδ̣ρου, κ[αὶ ἐπεὶ]
[ἦ]ν δεδομένα ἁ ἱερειοσύνα αὐτῶι, εἰς π̣[άσας τὰ-]
ς πολιτικὰς χρείας εὔχρηστον ἑαυτὸν [πα-]
ρεχόμενος, ἔδοξε τῶι δάμωι· ἐπ̣α̣ι[νέ-]
σαι ἐπί τε τᾶι ἀρχᾶι καὶ φιλοτιμία̣ι, δ̣ι̣[δόν-]
αι τε αὐτῶι τὰν ἱερειοσύναν τοῦ τ̣ε̣ ἱ[εροῦ τοῦ-]
του, καθὼς καὶ πρότερον εἰλή[φει] π̣[ρὸ τοῦ ψαφίσ-]
μ̣ατος, αὐτῶι τε καὶ ἐξγόν̣ο̣ις, [ἐγδότωσαν]
[δὲ ο]ἱ̣ ἔ̣φ̣ο̣ροι στάλαν λιθίναν κα[ὶ ἀναγραψάν-]
[τω τὸ ψάφισμα] καὶ θέντω εἰς τ̣ὰ̣[ν] ἀ̣[γορ]ὰ[ν εἰς]
[τὸν ἐπιφανέστατ]ο[ν] τόπον - - - -
- - - - - - - - - αδ̣ος αι - - - - - -
- - - - - - - - - σχαρ̣ο̣ - - - - - - -
- - - - - - - - - νεπ - - - - - - -
[- - - - - - - - - Λ]ακε[δαιμον - - - -]
- - - - - - - - - ατι - - - - - - -
- - - - - - - - - εχον - - - - - -
- - - - - - - - - σι - - - - - - -

Var. lect. Vs. 7 med. Λ . ỊϹΤΙΑ Prott.

Supplevi. Vs. 5 Wil. Laudatur Xenocles Nicandri f. qui in aedes publicas et fana restituenda magnam impensam consumpsit.

1115 Edictum Diocletianum. Quinque tabulae ecclesiae S. Iohannis in urbe Geronthris inaedificatae. Edd. Le Bas tab. *A Rev. arch.* II 1845, 265 sqq., idem tab. *A—D Voy.* 229—232 (CIL III 816—819); tab. *E* Ioh. Schmidt *Ath. Mitt.* VII 1882, 22 sqq. (Eph. epigr. V 1884, 91, 246 et CIL III suppl. I p. 1925). Restituit edicti textum Mommsen CIL III suppl. I p. 1911 sqq., cf. Mommsen-Blümner *Der Maximaltarif* 25 sqq. Contulit Prott *A—D*, non vidit *E*. Quae illi debentur, lineis subnotavi. *Ect. A—D.*

A (= Le Bas 229) a. 1,23, l. 0,45, cr. 0,18.

Col. I.

ΡΗΤΟΡΙΗΤΟΙϹΟΦΙϹΤΗ
ΥΠЄΡЄΚΑϹΤΟΥΜΑΘΗ
ΤΟΥΜΗΝΙΑΙΑ 𐆖ϹΝ
ΔΙΚΟλΟΓΩΗΤΟΙ
ΝΟΜΙΚΩΜΙϹΘΟΝЄΝ
ΤЄΥΞЄΩϹ 𐆖ϹΝ
ΔΙΑΓΝΩϹЄΩϹ 𐆖ʿλ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΔΙΔλ
ϹΚΑλΩΚΑΘЄΚΑϹΤΟΝ
ΠΑΙΔΑΜΗΝΙΑΙΑ𐆖Ρ
ΚΑΜΨΑΡΙΩΥΠЄΡЄΚΑ
ϹΤΟΥΤΟΥΚΑΤΑΜΑϹϹΟ
ΜЄΝΟΥ 𐆖ʿΒ
ΤΩΒλλλΝЄΙΠΙΒΡΑΤΟΥ
ΚΑΘЄΚΑϹΤΟΝΤΩΝ
ΛΟΥΟΜЄΝΩΝ𐆖Β
ΠЄΡΙΔЄΡΜΑΤΩΝ
ΒΑΒΥΛΩΝΙΚΩΝΗΤΟΙ
ΤΡλλλΙλΝΩΝΗΦΟΒΙ
ΚΩΝ
ΔЄΡΜλΒΑΒΥΛΩΝΙΚΟΝ
λφ 𐆖Φ
ΔЄΥΤ φ 𐆖Υ
ΔЄΡΜΑΤΡΑΛΙΑΝΟΝ𐆖Ϲ
ΔЄΡΜλΤΟϹλλΚΧΑΙ *vac.*
ΝΟΥ 𐆖Τ
ΔЄΡΜΑΤΟϹΦΟΙΝΙΚΟΥ𐆖Ρ
ΠЄΡΙΒΥΡϹΩΝΒΟЄΙΩΝ
ΒΥΡϹΑλΝЄΡΓλϹΤΟϹΑφ𐆖Φ
ЄΙΡΓΑϹΜЄΝΗЄΙϹΚΑϹϹΥ
ΜλΤλΥΠΟΔЄϹΜΩΝ𐆖ΨΝ
ЄΙϹλΩΡΑΜЄΝΤΑΚΑΙΤΑ
λΟΙΠΑ 𐆖Χ
ΒΥΡϹλΒφΑΝЄΡΓΑϹΤΟϹ𐆖Τ
ЄΙΡΓΑϹΜЄΝΗΒφ 𐆖Υ
ΔЄΡΜλλΙΓЄΙΟΝΠΡΩΤ
ΑЄΡΓΟΝ 𐆖Μ
ЄΙΡΓΑϹΜЄΝΟΝ 𐆖Ν
ΔЄΡΜΑΠΡΟΒΑΤЄΙΟΝΠΡΩ𐆖Κ
ЄΙΡΓΑϹΜЄΝΟΝ 𐆖λ
ΔЄΡΜλΠΡΩΤΙΤΟΙΟΥΝΙϹ
ΠЄΙλΙΟΝ 𐆖Ρ
ΠЄΙλΙΟΝΓЄΓЄΝΗΜЄΝΟΝ . .
ΔЄΡΜΑЄΡΙΦΙΟΝλЄΡΓΟΝ𐆖Ι
ЄΙΡΓΑϹΜЄΝΟΝ 𐆖ΙϚ
ΔЄΡΜΑΥΑΙΝΗϹλЄΡΓΟΝ
𐆖Μ
ΔЄΡΜΑЄΙΡΓΑϹΜЄΝΟΝ
ΔЄΡΜΑΔΟΡΚΙΟΝΑΝЄΡΓΟΝ𐆖Ι
ЄΙΡΓΑϹΜЄΝΟΝ𐆖ΙЄ
ΔЄΡΜΑЄλλΦЄΙΟΝΠΡΩ
φΑΝЄΡΓΟΝ 𐆖ΟЄ
ЄΙΡΓΑϹΜЄΝΟΝ 𐆖Ρ
ΔЄΡΜΑΟΒΙΦЄΡΙΑΝЄΡΓΟ .
ΗΤΟΙΠΡΟΒΑΞΙΟ . . . .

Col. II.

ЄΙΡΓΑϹΜЄΝΟΝ 𐆖Λ
ΔЄΡΜΑΛΥΚЄΙΟΝΑΝЄΡ𐆖ΚЄ
ЄΙΡΓΑϹΜЄΝΟΝ 𐆖Μ
ΔЄΡΜΑΜЄλΙΝΗϹΑΝЄΡΓ𐆖Ι
ЄΙΡΓΑϹΜЄΝΟΝ 𐆖ΙЄ
ΔЄΡΜΑΚΑϹΤΟΡΙΟΝΑΝЄΡ𐆖Κ
ЄΙΡΓΑϹΜЄΝΟΝ 𐆖Λ
ΔЄΡΜΑΑΡΚЄΙΟΝΠΡΩΑΝΡ𐆖Ρ
ЄΙΡΓΑϹΜЄΝΟΝ 𐆖ΡΝ
ΔЄΡΜλλΥΝΓΙΟΝλΝЄΡ 𐆖Γ
ЄΙΡΓλϹΜЄΝΟΝ 𐆖Τ
ΔЄΡΜλΜΟϹΧΟΥΘΑΛΑϹϹΙΟΥ
ΗΤΟΙΦΩΚΗϹΑЄΡΝ 𐆖ʿλϹΝ
ЄΙΡΓλϹΜЄΝΟΝ 𐆖ʿλΦ
ΔЄΡΜλλЄΟΠΑΡΤΟΥΑЄΡ𐆖ʿλ
ЄΙΡΓΑϹΜЄΝΟΝ 𐆖ʿλϹΝ
ΔЄΡΜΑλЄΟΝΤΟϹΑЄΡΓ𐆖ʿλ///
ΠЄΡΙϹЄΓЄϹΤΡΩΝ
ϹЄΓЄϹΤΡΟΝЄΚΔЄΡΜΑ
ΤΩΝΑΙΓЄΙΩΝΗΙΟω///𐆖Χ///
ϹЄΓЄϹΤΡΟΥΚΑΘΑΡЄΙΟΥ
ΠΟΥΒΛΙΚΑΡΙΟΥ ///Χ
ΠЄΡΙΦΟΡΜΩΝΚΑΛΙΚΑΡΙ
ΚΩΝ ΚΑΛΟΠΟΥϹΑφ𐆖Ρ
Βφ 𐆖Π
ΓΥΝΑΙΚЄΙΟϹΚΑλΟΠΟΥϹ𐆖Ξ
ΠЄΡΙΤΩΝΚΑΛΙΚΩΝ
ΚΑλΙΚΩΝΜΟΥλΙΩΝΙΚΩΝ
ΠΡΩΤφΗΤΟΙΙΔΙΩΤΙΚΩΝ
𐆖ΡΚ
ΚΑΛΙΚΩΝϹΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
λΝΗΛΩΤΩΝ 𐆖Ρ
ΚΑλΤΙΩΝΠΑΤΡΙΚΙΑΤ 𐆖Ρ///
ΚΑλΤΙΩΝϹΥΝΚΛΗΤΙΚΩΝ𐆖Ρ
ΚΑλΤΙΩΝΙΠΠΙΚΩΝ . . 𐆖
ΚΑΛΙΚΩΝΓΥΝΑΙΚЄΙΩΝ .
ΚΑΜΒλΩΝЄϹϹΤΡλΤΙΩ𐆖 .
ΠЄΡΙϹΑΝΔΑΛΙΩΝΚΑΙ
ΤΡΟΧΑΔΙΩΝ
ΤΡΟΧΑΔΙΑΑΝΔΡЄΙλΔΙ
ΠЄλΜΑΙΔΙΩΤΙΚΑ 𐆖Π
ΤΡΟΧΑΔΙΑΑΝΔΡЄΙΑΜΟΝΟ
ΠЄλΜλ 𐆖Ν
ΤΡΟΧλΔ . λϹΚΟΥΡϹΟΡΙλ . . .
ΤλΥΡЄΙΝλΙΓΥΝλΙΚЄΙΑΙΔΙΠ . Ν
ΤλΥΡЄΙΝλΙΓΥΝΑΙΚЄΙλΙΜΟΝΟ
ΠЄΛΜΟΙ . Λ
ΠЄΡΙΥΠΟΔΗΜΑΤ
ΒΑΒΥλΩΝΙΚΩΝΚΑΙ
ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΚΑΙ
λЄΥΚΩΝΚΑΙΠΟΡ
ΦΥΡΩΝ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑΤΩΝΒΑ
ΒΥΛΩΝΙΚΩΝ 𐆖ΡΚ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑΤΑΤΩΝΠΟΡ
ΦΥΡΩΝΗΤΟΙΦΟΙΝΙΚΩΝ . .
ΥΠΟΔΗΜλΤΩΝΛЄΥΚΩΝ
ΠЄΡΙΦΟΥΡΝΩΝΟΙΚλΙ
ΠΡΩΤΗϹφ 𐆖Ξ
ΓΥΝλΙΚЄΙΩΝΠΡΩφ𐆖
ЄΠΙΚЄΧΡΥϹΩΜЄΝΩ
ΒλΒΥλΩΝΙΚΩΝΛЄ . .

B (= Le Bas 230) a. 0,97, l. 0,38, cr. 0,21.

Col. I.

ΠΕΡΙΚΕΡΚΙΔΩΝ
ΚΕΡΚΙCΠΥΞΙΝΗΑ ¥ΙΔ
ΚΕΡΚΙΔΕCΒΕΚΔΙΑΦΞΥΛΑ¥Α
ΚΤΕΝΑΠΥΞΙΝΟΝ ¥ΙΒ
ΕΚΔΙΑΦΟΡΩΝΞΥΛ'ΙCΠΗΝ¥ΙΔ
ΑΤΡΑΚΤΟCΠΥΞΙΝΟCΜΕΤΑ
CΦΟΝΔΥΛΟΥ ¥ΙΒ
ΑΤΡΑΚΤΟCΜΕΤΑCΠΟΝΔΥΛΟΥ
ΕΞΕΤΕΡΩΝΞΥΛΩ ¥ΙΔ
ΚΤΕΝΙΟΝΓ.ΝΑΙΚ..ΝΠΥ
ΞΙΝΟΝ ¥ΙΔ
ΚΝΗCΙΟΝΑΙΔΟCΤ Υ
ΝΑΚΕΙΟΝ ¥ΙΒ
ΚΝΗCΤΡΙΟΝ.ΧΘΥΩ. ¥
ΚΝΗCΤΡΙΟΝCΚΥΤΩΝ. ¥
ΠΕΡΙΦΟΡΤΙΩΝ
ΗΤΟΙΠΑΛΩΝ
ΠΑΛΟΙ Β ¥Μ
ΚΑΛΑΜΟΙΜΕΓΑΛΟΙΒ ¥Μ
ΚΑΛΑΜΟΙΜΕΙΚΡΟΤΕΡΟΙΒ ¥Ρ
ΑCΤΙΛΙΟΝΚΡΑΝΕΟΝ ¥Λ
ΑCΤΙΛΙΟΝΙCΚΟΝΤΟΝ ¥Ν
ΚΛΕΙΜΑΞΙΔΙΩΤΙΚΗΗΤ..C
ΓΑΛΗΒΑΘΜΩΝΑ ¥ΡΝ
ΧΑΡΑΚΩΝΦΑCΚΟCΕΧΩΝ
Ρ ¥ Ι
ΑΜΑΞΑΞΥΛ'ΓΕΓΟΜΩ
ΜΕΝΗΛ'ΑC ¥ΡΝ
ΚΑΜΗΛΟΥΓΟΜΟCΞΥΛ
ΛΥ ¥Ν
ΒΟΥΡΔΩΝΟCΓΟΜΟC..
ΛΤ ¥Λ
ΟΝΩΓΟΜΟCΞΥΛ'ΛC
ΤΡΑΥΧΑΝΩΝΗΤΟΙΚΑΛΔΙ..
ΙCΤΗΝΧΡΗCΙΝΤΩΝΦΟΥ.
ΝΩΝΕΚΦΑCΚΩΝΛΙΕ¥Λ
ΠΕΡΙΞΥΛΩΝΤΩΝΙCΤΑΟΧΗ
ΜΑΤΑΛΞΩΝΤΟΡΝ
ΕΥΤΟC ¥CΝ
ΑΝΕΡΓΑCΤΟC ¥C
ΜΟΔΙΟΛΟCΤΟΡΟΝΕΥΤΟC¥CΜ
ΑΝΕΡΓΑCΤΟC ¥C
ΡΑΔΙCΤΟΡΟΝΕΥΤΟC¥Ο
ΑΝΕΡΓΑCΤΟC ¥Λ
CΕCCΙΩΝΕCΕΙΡΓΑCΜΕΝΑΙ¥C.
ΑΝΕΡΓΑCΤΟΙ ¥C
ΦΟΥΡΚΑΤΟΡΟΝΕΥΤΗ ¥ΡΟΕ
ΑΝΕΡΓΑCΤΟC ¥ΡΟΕ
CΤΗΜΩΝΤΟΡΟΝΕΥΤΟC ¥.
ΑΝΕΡΓΑCΤΟC ¥Ρ
ΡΗΓΛΑΕΙΡΓΑCΜΕΝΗ ¥ΟΕ
ΑΝΕΡΓΑCΤΟC ¥ΛΕ
ΚΑΤΗΝΑΕΙΡΓΑCΜΕΝΗ¥ΟΕ
ΑΝΕΡΓΑCΤΟC ¥ΜΕ
ΑΚΟΝΤΙΟΝΗΤΟΙΜΑCΤΙΞ¥Ε
ΕΙΡΓΑCΜΕΝΟC ¥Ε
ΑΝΕΡΓΑCΤΟC ¥Δ
ΚΟCΤΑΕΙΡΓΑCΜΕΝΑ Β¥.
ΑΝΕΡΓΑCΤΑ ¥Λ
ΦΕΝΙΚΟΥΛΑΕΙΡΓΑC.ΕΝΗ ¥ΙϚ
..ΕΡΓΑC..
ΠΕΡΙ.Χ...ΤΩΙ

Col. II.

. Α.Α...Ο..Ο
ΤΡΟΧΟΥCΕΧΟΝΑΟΡ
ΒΙΤΟΥCΧΩΡΙCCΙΔΗΡΟΥ¥Γ.
CΑΡΑΓΑΡΟΝΑΨΙΔΩΤΟΥC
ΕΧΟΝΤΟΥCΤΡΟΧΟΥC
ΧΩΡΙCCΙΔΗΡΟΥ
¥'ΓΦ
ΡΑΙΔ..ΨΙΔΩΤΟΥC
ΕΧΟΥCΑΤΟΥCΤΡΟΧΟΥ.
ΧΩΡΙCCΙΔΗΡΟΥ ¥'Γ
ΔΟΡΜΙΤΩΡΙΟΝΕΧΟΝ
ΤΟΥCΤΡΟΧΟΥCΒΙΡΩ
ΤΟΥCΧΩΡΙCCΙΔΗΡΟΥ
¥'ΒΦ
ΔΩΡΜΙΤΩΡΙΟΝΕΧΟΝ
Τ....ΡΟΧΟΥCΑΨΙΔΩ
......ΡΙCCΙΔΗΡΟΥ
¥'Β
CΑΡΑΓΑΡΑΒΙΡΩΤΑ
ΚΑΙΟΧΗΜΑΤΑΛΟΙ
ΠΑΜΕΤΑΤΩΝΚΑΝ
ΘΩΝΚΑΙΤΟΥCΙΔΗΡΟΥ
ΛΟΓΟΥΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ
ΠΙΠΡΑCΚΕCΘΑΙΟΦΕΙ
ΛΟΥCΙΝ
ΚΑΡΟΥΧΑΒΙΓΑΤΑ
ΧΩΡΙCCΙΔΗΡΟΥ¥.
ΠΕΡΙΚΑΡΩΝ
ΚΑΡΟΝΤΕΤΡΑΤΡΟΧΟΝ
ΜΕΤΑΖΥΓΟΥΧΩΡΙC
CΙΔΗΡΟΥ ¥'ΑΦ
ΚΑΡΟΝCΕCΙΔΗΡΩ
ΜΕΝΟΝ.ΕΤ...ΓΟΥΞΥ
ΛΙΚΟΥΚΑΙΤΟΥCΙΔΗ
ΡΟΥΛΟΓΟΥΓΕΝΟ
ΜΕΝΟΥΠΙΠΡΑ
CΚΕCΘΑΙΟΦΕΙΛΕΙ
ΑΜΑΞΑΔΙΤΡΟΧΟCΜΕ
ΤΑΖΥΓΟΥΧΩΡΙCCΙΔΗ
ΡΟΥ ¥Ω
ΤΡΙΒΟΛΟCΞΥΛΙΝΟ..
¥C
ΑΡΟΤΡΟΝΜΕΤΑΞΥ
ΛΟΥ ¥Ρ
ΔΙΚΕΛΛΑΝΤΟΡΟΝΕΥ
ΤΗΝ ¥ΙΒ
CΜ..ΥΗΝΗΤΟΙΠΤV
ΟΝ¥ΙΒ
ΜΑΚ......¥Δ
.........✳Η
Τ.ΡΧΗΔΙΟΔΟΥC
....Ν.ΙΙΙ......Λ
...........ΑΜΟ
............¥ΡΝ
ΜΟΔΙΟCΞΥΛΙΝΟC¥Ν
ΜΟΔΙΟCCΙΔΗΡΩ
ΤΟC ¥ΟΕ
ΚΑΒΑΘΑΝΗΤΟΙΚΑ
ΜΗΛΑΝCΗΜΟΔΙΑΙ
ΑΝΓΕΝΟΜΕΝΗΤΟ
ΡΟΝΕΥΤΗΝ ¥Λ

C (= Le Bas 231) a. 1,30, l. 0,535, cr. 0,19.

Col. I.

ɸ λ C K Y T O Π O Λ Є I T λ
N ω N I C T O' λ Ұ M
T λ P C I K I C T' λ Ұ ʿΘ
B I B λ I ω N I C T' λ Ұ ʿH
λ λ Δ I K' I C T' λ Ұ ʿZ Φ
T λ P C I K' λ Λ Є Ξ λ N'
I C T λ Ұ ʿϚ Φ
Δ Є λ M λ T' Γ V N λ I K
ɸ B C K Y T O Π I C T' λ Ұ ʿΘ
T λ P C I K ω N I C T' λ Ұ ʿH
B Y B λ I ω N I C T' λ Ұ ʿZ
λ λ Δ I K' I C T' λ Ұ ʿϚ
T λ P C I K ω N λ Λ Є Ξ λ N
I C T' A Ұ ʿΔ Φ
Δ Є λ M λ T I K ω N λ N
Δ P Є I ω N H T O I K O
Λ O B I ω N ɸ B C K V T O
I C T' λ Ұ ʿZ Φ
T λ P C I K ω N I C T' λ Ұ ʿϚ Φ
B I B λ I I C T' λ Ұ ʿϚ
λ λ Δ I K I C T' λ Ұ ʿЄ
T λ P C I K ω N λ Λ Є Ξ λ N
I C T' λ Ұ ʿΔ Φ
Δ Є λ M λ T I K ω N Γ Y
N λ I K ɸ Γ C K Y T O Π
I C T' λ Ұ ʿZ
T λ P C I K I C T' λ Ұ ʿϚ
B V B λ I ω N I C T λ Ұ ʿЄ
λ λ Δ I K I C T' λ ʿΔ
T λ P C I K λ Λ Є Ξ λ N
I C T' λ Ұ ʿΓ
Δ Є P M λ T I K
λ N Δ P I ω N H T O I K O
Λ O B I ω N ɸ Γ
I C T' A ʿϚ
T λ P C I K ω I C T' λ ʿЄ
B Y B λ I ω N I C T' λ ʿΔ
λ λ Δ I K I C T' A Ұ ʿΓ
T λ P C I K · λ Λ Є Ξ λ N
I C T λ Ұ ʿB
Π Є P I λ C H M O Y ω
O O N H C λ Π Є P λ Π O
M Є N T H C Γ ɸ T H C Π P O
Є I P H M Є N H C Є C T I N
K λ T λ Δ Є C C T Є P λ Є N
Π λ Є I O C I N M Є N
T O . K λ T λ C K Є Y λ Z Є
T λ I T I N λ C T Є I M λ C
Y Π Є P B λ I N Є I N M H
Δ Є N I Є Ξ O N Є I N λ I
Δ Є λ M λ T I K ω N Γ Y N
I C T' λ Ұ ʿB Φ
ɸ B I C T' λ Ұ ʿB C N
ɸ Γ I C T' λ Ұ ʿA Ұ N
Π Є P I λ I N O Y T P λ X Y
T Є P O Y I C X P H C I N T ω
I Δ I ω T ω N H T O I Φ λ
M Є λ I λ P I K ω N
ɸ λ I C T' A Ұ ʿA
ɸ B I C T' λ Ұ ω
ɸ Γ I C T' λ Ұ X
Δ Є λ M λ T I K ω N λ N
Δ P Є I ω N H T O I K O λ O B I ω .

Col. II.

ɸ λ I C T' λ Ұ ʿB Φ
ɸ B I C T' λ Ұ ʿB C
ɸ Γ I C T' λ Ұ ʿA Ұ N
Π Є P I λ I N O Y
T P λ X Y T Є P O Y
Є I C X P H C I N
T ω N I Δ I ω T ω N
H T O I Φ λ M Є λ I λ
ɸ λ I C T' λ Ұ ʿA
ɸ B . I C T' λ Ұ ω
ɸ Γ I C T' λ Ұ X
Δ Є λ M λ T I K ω N
λ N Δ P Є I ω N H T O I
K O λ O B I ω N
ɸ λ I C T' λ Ұ ʿB Φ
ɸ B I C T' λ ʿB
ɸ Γ I C T O' λ Ұ ʿA Φ
λ Π O λ I N O Y T P λ
X Є ω C I C X P H C I N
T ω N I Δ I ω T ω N H
T O I Φ λ M Є λ I λ P
ɸ λ I C T' λ Ұ ω
ɸ B I C T' λ Ұ X
ɸ Γ I C T' λ Ұ Φ
λ N λ B O λ Є ω N
ɸ λ C K Y T O Π'
I C T' λ Ұ ʿZ Φ
T λ P C I K I C T' λ Ұ ʿZ
B Y B λ I ω N I C T λ Ұ ʿϚ
λ λ Δ I K' I C T' A Ұ ʿЄ Φ
T λ P C I K λ Λ Є Ξ λ
I C T O C A Ұ ʿΔ Φ
ɸ B C K Y T O A Ұ ʿϚ Φ
T A P C I K ω N
λ Φ Ұ ʿЄ Φ
B I B λ I ω N I C T' λ Ұ ʿЄ
λ λ Δ I K' I C T' λ Ұ ʿΔ
T λ P C I K ω N λ Λ Є Ξ
I C T' λ Ұ ʿΓ.
ɸ Γ C K Y T I C T λ Ұ ʿЄ Φ
T λ P C I K I C T' λ Ұ ʿЄ
B Y B λ I ω N I C T' λ Ұ ʿΔ Φ
λ λ Δ I K I C T' λ Ұ ʿΓ
T λ P C I K λ Λ Є Ξ I C T' λ Ұ ʿB Φ
λ C Π Є P λ Π O T' Γ H T I
T O N λ Є I Є N
λ N λ B O λ Є ω N
ɸ λ I C T' λ Ұ ʿB C N
ɸ B I C T' λ Ұ ʿA Ұ N
ɸ Γ I C T' λ Ұ ʿA C N
A Π O λ I N O Y T P λ X Є
ω C Є I C X P H C I N
T ω N I Δ I ω T ω N H
T O I Φ λ M Є λ I λ P'
ɸ λ I C T' λ Ұ ω
ɸ B I C T' λ Ұ X
ɸ Γ I C T' λ Ұ Φ
ɸ λ K I λ λ I ω N λ C H
ɸ λ C K Y T' I C T' λ Ұ ʿΓ C N
T λ P C I K ω N I C T' A Ұ ʿΓ
B Y B λ I ω N I C T O' λ Ұ ʿB Φ
λ λ Δ I K' I C T' λ Ұ ʿB C N
T λ P C I K' λ Λ Є Ξ' I C T' λ Ұ ʿA Ұ N
ɸ B C K Y T I C T' λ Ұ ʿB Φ

Col. III.

T λ P C I K ω N I C T'
λ Ұ ʿB C N
B Y B λ I ω N I C T'
A Ұ ʿB C N
λ A Δ I K I C T' λ Ұ ʿB
T λ P C I K λ Λ Є Ξ A N
I C T' λ ʿA Φ
ɸ Γ C K V T I C T' λ Ұ ʿB C N
T A P C I K ω N I C T'
λ Ұ ʿB
B V B λ I ω N I C T' λ Ұ ʿA Ұ N
λ λ Δ I K I C T' A ʿҰ A Φ
T λ P C I K λ Λ Є Ξ I C T'
λ Ұ ʿA C N
λ Π Є P λ Π O ɸ Γ
T H C Π P O Є I P H
M Є N H C K λ T λ
Δ Є Є C T Є P λ Є I Є N
Φ λ K I λ λ I λ
ɸ λ I C T' λ Ұ ʿA
ɸ B I C T' λ Ұ Ұ N
ɸ Γ I C T' λ Ұ Φ
λ Π O λ I N O Y T P λ
X Є ω C Є I C X P H C I N
T ω N I Δ I ω T ω N H
T O I Φ λ M I λ I λ P
ɸ λ I C T' λ Ұ T N
ɸ B I C T' λ Ұ C K Є
ɸ Γ I C T' λ Ұ C
K λ P λ K λ λ λ ω N ɸ λ
I C T O C λ C K Y T Ұ ʿΓ Φ
T λ P C I K ω N I C T λ Ұ ʿΓ
B Y B λ I ω N I C T' λ Ұ ʿB Φ
λ λ Δ I K' I C T' λ Ұ ʿB C N
T λ P C I K' λ Λ Є Ξ
I C T' λ Ұ ʿA Ұ N
ɸ B C K Y T' I C T' λ Ұ ʿΓ Φ
T λ P C I K' I C T' λ Ұ ʿB Ұ
B Y B λ I ω N I C T'
λ Ұ ʿB C N
λ λ Δ I K' I C T' λ Ұ ʿB
T λ P C I K' I C T' λ Ұ ʿA Φ
ɸ Γ C K Y T' I C T' λ Ұ ʿB Φ
T λ P C I K' I C T' λ
Ұ ʿB C N
B Y B λ I ω N
I C T' λ Ұ ʿB
λ λ Δ I K' I C T' λ
Ұ ʿA Ұ
T λ P C I K' A λ Є
Ξ λ N' I C T' λ Ұ ʿA C N
λ Π Є P λ Π O
ɸ Γ T H C Π P O
Є I P H M Є N H C
K λ T λ Δ Є Є C T Є
P λ Є I Є N
K λ P λ K λ λ λ ω N
λ ɸ I C T' λ Ұ ʿA
ɸ B I C T' λ Ұ Ұ N
ɸ Γ I C T' λ Ұ X
λ Π O λ I N O Y
T P λ X Y T' I C X P H
C I N T ω N I Δ I ω T'

D (= Le Bas 232) a. 1,27, l. 0,41, cr. 0,37.

Col. I.

ϕ Α ΙCΤ᾽Α Ұ ͑ΑC
ϕ Β ΙCΤ᾽Α Ұ ͑Α
ϕ Γ ΙCΤ᾽Α Ұ Ψ
ΑΠΟΛΙΝΟΥΤΡΑΧΕΩC
ΙCΧΡΗCΙΝΤΩΝΙΔΙ
ΩΤΩΝΗΤΟΙΦΑΜΕΛ
ϕ Α ΙCΤ᾽Α Ұ Χ
ϕ Β ΙCΤ᾽Α Ұ Υ Ν
ϕ Γ ΙCΤ᾽Α Ұ Τ
ΚΕΦΑΛΟΔΕCΜΩΝ
ΑΠΟΛΙΝΟΥCΚΥΤ
ΗΤΑΡCΙΚΟΥΗΒΥ
ΒΛΙΟΥΗΛΑΔΙΚΗ
ΤΑΡCΙΚΛΛΕΞ
ϕ Α ΙCΤ᾽Α Ұ ͑ΑΦ
ϕ Β ΙCΤ᾽Λ Ұ ͑ΑC
ϕ Γ ΙCΤ᾽Λ Ұ Ω
ΟΠΕΡΑΠΟϕΓΤΗC
ΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΗC
ΚΑΤΑΔΕΕCΤΕΡΑΕΙΕΝ
ΚΕΦΑΛ·
ϕ Α ΙCΤ᾽Α Ұ Υ.
ϕ Β ΙCΤ᾽Α Ұ Υ
ϕ Γ ΙCΤ᾽Α Ұ Τ
ΑΠΟΛΙΝΟΥΤΡΑΧΕ
ΩCΙCΧΡΗCΙΝΤΩΝ
ΙΔΙΩΤΩΝΗΤΟΙΦΑ
ΜΕΛΙΑΡΙΚΩΝΓΥΝΛΙ
ΚΩΝ
ϕ Α ΙCΤ᾽Α Ұ CΝ
ϕ Β ΙCΤ᾽Α Ұ C
ϕ Γ ΙCΤ᾽Α Ұ ΡΝ
CΙΝΔΟΝΩΝΚΟΙ
ΤΑΡΙΩΝ
ϕ ΛCΚΥΤ᾽ΙCΤ᾽Λ
ΤΛΡCΙΚΩΝ ΙC //////
ΒΥΒΛΙΩΝΙCΤ᾽Λ //////
ΛΛΔΙΚΙCΤ᾽Α Ұ Η
ΤΛΡCΙΚΑΛΕΞΙCΤ᾽
Λ Ұ Φ
ϕ.CΚΥΤ᾽ΙCΤ᾽Α /// Υ
ΤΛΡCΙΚ᾽ΙCΤ᾽ΛҰ
ΒΥΒΛΙΩΝΙCΤ᾽ - -
ΛΛΔΙΚΙCΤ᾽Α . . Ν
ΤΑΡCΙΚΑΛΕΞΙCΤ᾽
Α Ұ///ΨΝ
ϕ ΓC.ΥΤ᾽ΙC . . . .
ΤΛΡCΙΚ᾽Ι . . . . . . Ұ
ΒΥΒΛΙΩΝΙC . . . .
ΛΛΔΙΚΙCΤ᾽ Α Ж ͑ΕCΝ
ΤΛΡCΙΚΩΝΑΛΕΞ᾽ ΙC///Λ
ҰΛΙ
ΟΠΕΡΑΠΟϕΓΤΗC
ΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΗC
ΚΛΤΛΔΕΕCΤΕΡΑ
ΕΙΕΝ

Col. II.

CΙΝΔΝ.ΩΝΚΟΙΤΑ
ΡΙΩΝ.. ΙCΤ᾽Λ Ұ ͑Γ
ϕ Β ΙCΤ᾽Λ Ұ ͑ΒΦ
ϕ Γ ΙCΤ᾽Α Ұ ͑ΑΨΝ
ΑΠΟΛΙΝΟΥΤΡΑΧΕΩC
ΙCΧΡΗCΙΝΤΩΝΙΔΙ
ΩΤΩΝΗΤΟΙΦΑΜΕΛ
ϕ Α ΙCΤΑ Ұ Α Ψ
ϕ Β ΙCΤΑ Ұ Α
ϕ Γ ΙCΤΑ Ұ Ω
ΦΑCΚΙΝ.Αϕ.
CΚΥΤΟΠ᾽Η *vac.* ΤΟΙ
ΤΑΡCΙΚΩΝΗ *vac.* ΒΥ
ΒΛΙΟΥΗΛΑΔ..ΗΕ
ΞΕΤΕΡΟΥ ΚΑΘΑΡΙ
ΩΤΑΤΟΥ.ΙΝΟΥ Ұ ͑ΑΦ
ϕ Β Φ Α . . . ΑҰ ͑ΑCΝ
ϕ Γ Φ . . . . ΑҰ ͑ΑC
ΛΠΕΡ . . . ϕ ΓΤΗC
ΠΡΟ . . . . ΜΕΝΗC
ΚΑΤ . . . ΕCΤΕΡΛΕΙΕΝ
ϕ Α . . . . . ΙΛΑҰΨΝ
ϕ Β . . CΚΕΙΛΑҰΦ
ϕ . . . CΚΕΙΛΛҰΤ
ΑΠ . ·ΙΝΟΥΤΡΑΧΕΩC
ΙC . . ΙCΙΝΤΩΝΙΔΙ
ΤΩΝΗΤΟΙΦΛΜΕ
. . ΦΑCΚΕΙΛΛ Ұ Τ
.ΒΦΑCΚΕΙΛΛ Ұ C
ϕ.ΦΑCΚΕΙΛΛ Ұ ΡΙ
ΤΥΛΗΜΕΤΛΠΡΟC
ΚΕΦΑΛΛΙΟΥΤΡΛΛΙΛ
. . ΗΤΟΙΑΝΤΙΝΟΗ
C///ΗΔΑΜΛCΚΗΝΗ
Ι// ΚΥΠΡΙΑΚΑΙΛΙΛΟ
ΠΛΙ Ұ ͑ΒΨΝ
ϕ Λ Ұ ͑ΑΨΝ
ϕ Β Ұ ͑ΑCΝ
ϕ Γ Ұ Ω
ΟΠΕΡΛΠΟϕΓ
ΤΗCΠΟΕΙΡΗΜΕ
ΝΗCΚΛΤΑΔΕΕCΤΕΡΛ
. . Ι Ε Ν . .
ΤΥΛΗΚΛΙΠΡΟCΚΕ
ΦΛΛΑΙΟΝ
ϕ Λ . . . .
ϕ Β . . . .
ϕ Γ . . . .
. ΠΟ . . . . .
. C·ΙC . . Η
ΤΩΝΙΔΙΩΤΩΝΗΤΟΙΦΛ
. ΕΛΙ . . . .
ϕ . . . .
. . . .
ΠΟΥΛΒΕΙΝΟCΕΙCΧΡ
CΙΝΤΩΝΙΔΙ.Τ.
CΛΒΛΝ..ΙCΤ᾽ΛҰ.
..ΙCΤ᾽Λ..Ұ////Λ.

E (= Joh. Schmidt *Ath. Mitt.* VII 22.)

Col. I.	Col. II.	Col. III.
. . . . . .		
Ε̣Ρ̣Μ̣Ο̣Υ̣	Ι̣	ΞΥΛ̣
Π̣Ε̣Ι̣Δ̣Υ̣...Λ̣	Κ̣ΛΙϹΠΛΡΤΟΥ	Υ̣Ρ̣Κ̣
Ϲ̣Α̣Υ̣ ϹΙΗ̣	ΚΛΝΝΛ ΒΕ	ΞΥΛΟΚΛϹΙΛΛ
Ο̣Υ̣ΠΛ¥ϹΗ	ΩϹΚΕΚΛ	¥ΡΚΕ
ΗΔΙ̣ΚΟ̣Υ	ΘΛΡΜ) Λ¥Δ	ΒΔΕΛΛΗϹΛ Α
¥Ϲ	ΚΛΝΝΛ	¥Ρ
:ΙΟΥΠΛ¥ΡΝ		ΒΔΕΛΛΗ.Ϲ
)ΙΚΙΛΟΥ	Β ΕΩ ϹΕΝ ΕΕ Ϲ	ΤΕΤΡΛΕΤΙ
Α̣ ¥ Ρ	ΜΕΝʼΙϹΧΟΛ	ΚΗϹΛΛ¥ΡΟ
Ο Υ	ΗΛΛ¥Ϛ	ΠΕΤΡΟϹΕΛ
Λ̣ ¥ Ρ	ϹΑΡΚΙΝΟϹ	ΛΛ ¥ΡΚ
Η̣ϹΙΟΥ̣	ΗΤΟΙΓVΡΓΛ	ΛΒΛ''ΚΑΛ\Ι
Ο Ε	ΘΟϹΓΛΤΛ	ϹΙΙΟ
Ο̣ Υ̣	Τ^ΙϹ̣	

Var. lect.

A I 39 extr. ΩΥ in ligatura.

B I 9 extr. ΙΑ Prott. ΙΕ Le Bas, Mo.
14. 15 ΚΝΗϹΤΡΙΟΝ ect. ‖ 21 extr. ✳ Δ' Mo.
47 extr. ϹΟΕ Wadd. ΡΟΕ Prott.
II. 74. 81 extr. ΒΙΡΩ Wadd., ect.
76 ΖΦ Megal. 80 Δ Megal.
113 - - ΜΟ.ΟΥΓ Wadd.
120 init. ΓΑ, extr. ΚΟ idem.

C II 64—77 per errorem repetivit lapicida col. I vs. 52—63.
103—105 numeros a Le Basio exhibitos in ectypo non legi; quadratarium eos per errorem ex vs. 98—100 sumpsisse suspicor.
III 164 ΓΦ in ect., Γ Plat. ‖ 165 ΒΨ in ect., ΒΦ Plat. ‖ 176 extr. Ν in ect. deest.

D I 54 ΜΕ per ligaturam.
II 64 extr. Ν deest.
68. 69 in lapide laeso scripsit lapicida.

A Col. I.

Cap. 7, 71—7, 76. De mercedibus operariorum. ῥήτορι ἤτοι σοφιστῇ̣

ὑπὲρ ἑκάστου μαθητοῦ μηνιαῖα	✳ ϲν'
δικολόγῳ̣ ἤτοι νομικῷ̣ μισθὸν ἐντεύξεως	✳ ϲν'
διαγνώσεως	✳ α'
ἀρχιτέκτονι διδασκάλῳ̣ καθʼ ἕκαστον παῖδα μηνιαῖα	✳ ρ'
καμψαρίῳ̣ ὑπὲρ ἑκάστου τοῦ καταμασσομένου	✳ β'
τῷ̣ βαλανεῖ πιβράτου καθʼ ἕκαστον τῶν λουομένων	✳ β'

Cap. 8, 1—5. Περὶ δερμάτων Βαβυλωνκῶν ἤτοι Τραλλιανῶν ἢ Φο[ιν]ικῶν.

δέρμα Βαβυλωνικὸν α' φ(ώρμης)	✳ φ'
δευτ(έρας) φ(ώρμης)	✳ υ'
δέρμα Τραλιανόν	✳ ϲ'
δέρματος λακχαίνου	✳ τ'
δέρματος Φοινικοῦ	✳ ρ'

Cap. 8, 6—25. Περὶ βυρσῶν βοείων

βύρσα ἀνέργαστος α' φ(ώρμης)	✳ φ'
εἰργασμένη εἰς κασσύματα ὑποδέσμων	✳ υν'
εἰς λωράμεντα καὶ τὰ λοιπὰ	✳ χ'
βύρσα β' φ(ώρμης) ἀνέργαστος	✳ τ'
εἰργασμένη β' φ(ώρμης)	✳ υ'
δέρμα αἴγειον πρωτ(εῖον) ἄεργον	✳ μ'
εἰργασμένον	✳ ν'
δέρμα προβάτειον πρω(τεῖον)	✳ κ'
εἰργασμένον	✳ λ'
δέρμα πρωτ(εῖον) ἤ̣τοι οὖν ἴϲ πείλιον	✳ ρ'
πείλιον γεγενημένον	[✳ ϲ']
δέρμα ἐρίφιον ἄεργον	✳ ι'
εἰργασμένον	✳ ιϛ'
δέρμα ὑαίνης ἄεργον	
	✳ μ'
δέρμα εἰργασμένον	[✳ ξ']
δέρμα δόρκιον ἄνεργον	✳ ι'
εἰργασμένον	✳ ιε'
δέρμα ἐλάφειον πρώ(της) φ(ώρμης) ἄνεργον	✳ οε'
εἰργασμένον	✳ ρ'
δέρμα ὀβιφέρι ἄνεργο[ν] ἤτοι προβάτειο[ν	✳ ιε']

A Col. II.

Cap. 8, 26—42. εἰργασμένον	✳ λ'
δέρμα λύκειον ἄνερ(γον)	✳ κε'
εἰργασμένον	✳ μ'
δέρμα μελίνης ἄνερ(γον)	✳ ι'
εἰργασμένον	✳ ιε'
δέρμα καστόριον ἄνερ(γον)	✳ κ'
εἰργασμένον	✳ λ'
δέρμα ἄρκτειον πρω(τεῖον) ἄν(ε)ρ(γον)	✳ ρ'
εἰργασμένον	✳ ρν'
δέρμα λύγγιον ἄνεργ(ον)	✳ μ̣'
εἰργασμένον	✳ [ξ']
δέρμα μόσχου θαλασσίου ἤτοι φώκης ἄερ(γο)ν	✳ ͵αϲν'
εἰργασμένον	✳ ͵αφ'
δέρμα λεοπάρτου ἄερ(γον)	✳ ͵α
εἰργασμένον	✳ ͵αϲν'
δέρμα λεόντος ἄεργ(ον)	✳ ͵α

Cap. 8, 42—43. Περὶ σεγέστρων

σέγεστρον ἐκ δερμάτων αἰγείων ἢ β̣ο̣ῶ[ν]	✳ χ'
σεγέστρου καθαρείου πουλ[[β]]λικαρίου	[✳] χ'

Cap. 9, 1—4. Περὶ φορμῶν καλικαρικῶν·

καλόπους α' φ(ώρμης)	✳ ρ'
β' φ(ώρμης)	✳ π'
γυναικεῖος καλόπους	✳ ξ'
deest (παιδίκος καλόποδος	✳ λ')

Cap. 9, 5—11. Περὶ τῶν καλίκων.

καλίκων μουλιωνικῶν πρώτ(ης) φ(ώρμης) ἤτοι ἰδιωτικῶν	
	✳ ρ̣κ'
καλίκων στρατιωτικῶν ἀνηλωτῶν	✳ ρ'
καλτίων πατρικιάτ[ων]	✳ ρ[ν']
καλτίων συνκλητικῶν	✳ ρ'
καλτίων ἱππικῶν	✳ [ο']
καλίκων γυναικείων	[✳ ξ']
καμβα(γ)ῶνες στρατιω(τικοί)	✳ [οε']

Cap. 9, 12—16. Περὶ σανδαλίων καὶ τροχαδίων.

τροχάδια ἀνδρεῖα δίπελμα ἰδιωτικά	✳ π'
τροχάδ[ι]α ἀνδρεῖα μονόπελμα	✳ ν'
τροχάδια κουρσόρια	[✳ .]
ταυρεῖναι γυναικεῖαι δίπ(ελμοι)	[✳] ν'
ταυρεῖναι γυναικεῖαι μονόπελμοι	[✳] λ'

Cap. 9, 17—23. Περὶ ὑποδημάτ[ων] Βαβυλωνικῶν καὶ Φοινικῶν καὶ λευκῶν καὶ πορφυρῶν.

ὑποδημάτων Βαβυλωνικῶν	✳ ρκ'
ὑποδημά[[τατα]]των πορφυρῶν ἤτοι Φοινικῶν	✳ . .
ὑποδημάτων λευκῶν	✳ . .
περιφούρνων οἳ καὶ πρώτης φ(ώρμης)	✳ ξ'
γυναικείων πρώ(της) φ(ώρμης)	✳ [ν']
ἐπικεχρυσωμένω[ν	✳ π']
Βαβυλωνικῶν λε[υκῶν] [ἤτοι πορφυρῶν	✳ π']

desunt Cap. 9, 24—12, 17.

B Col. I.

Cap. 13, 1—10. Περὶ κερκίδων.
κερκὶϲ πυξίνη α´ ✳ ιδ´
κερκίδεϲ β´ ἐκ διαφ(όρων) ξύλ(ων) ✳ λ´
κτένα πύξινον ✳ ιβ´
ἐκ διαφόρων ξύλ(ων) ἰϲ πήν(ην) ✳ ιδ´
ἄτρακτοϲ πύξινοϲ μετὰ
ϲφονδύλου ✳ ιβ´
ἄτρακτοϲ μετὰ ϲπονδύλου
ἐξ ἑτέρων ξύλω(ν) ✳ ια´
κτένιον γ[υ]ναικ[εῖο]ν πύ-
ξινον ✳ ιδ´
κνῆϲ(τρ)ιον αἰδοϲτ[- - - γυ-]
να(ι)κεῖον ✳ ιβ´
κνήϲτριον [ἰ]χθύω[ν] ✳ -
κνήϲτριον ϲκυτῶν ✳ -
Cap. 14, 1—12. Περὶ φορτίων
ἤτοι πάλων.
πάλοι β´ ✳ μ´
κάλαμοι μεγάλοι β´ ✳ μ´
κάλαμοι μεικρότεροι β´ ✳ ρ´
ἀϲτίλιον κράνεον ✳ λ´
ἀϲτίλιον ἰϲ κοντόν ✳ ν´
κλεῖμαξ ἰδιωτικὴ ἤτ[οι] ϲ-
γάλη βαθμῶν λ´ ✳ ρν´
χαράκων φάϲκοϲ ἔχων
- - ρ´ ✳ ι´
ἅμαξα ξύλ(ων) γεγομω-
μένη λ(ίτραϲ) ͵αϲ´ ✳ ρν´
καμήλου γόμοϲ ξύλ(ων)
λ(ίτραϲ) υ´ ✳ ν´
βουρδῶνοϲ γόμοϲ [ξύλ(ων)]
λ(ίτραϲ) τ´ ✳ λ´
ὄνω γόμοϲ ξύλ(ων) λ(ίτραϲ) ϲ´ [✳ -]
τραυ(ξ)άνων ἤτοι κλαδί[ων]
ἰϲ τὴν χρῆϲιν τῶν φού[ρ-]
νων ἐκ φάϲκων λ(ίτραϲ) ιε´ ✳ λ´
Cap.15, 1—22. Περὶ ξύλων τῶν ἰϲ τὰ ὀχή-
ματα. ἄξων τορν-
ευτόϲ ✳ ϲν´
ἀνέργαϲτοϲ ✳ ϲ´
μοδίολοϲ τορονευτὸϲ ✳ ϲμ´
ἀνέργαϲτοϲ ✳ ϲ´
ῥάδιϲ τορονευτόϲ ✳ ο´
ἀνέργαϲτοϲ ✳ λ´
ϲεϲϲιῶνεϲ εἰργαϲμένα ✳ ϲ.´
ἀνέργαϲτοι ✳ ϲ´
φοῦρκα τορονευτὴ ✳ ροε´
ἀνέργαϲτοϲ ✳ ροε´
ϲτήμων τορονευτόϲ ✳ -
ἀνέργαϲτοϲ ✳ ρ´
ῥῆγλα εἰργαϲμένη ✳ οε´
ἀνέργαϲτοϲ ✳ λε´
κατῆνα εἰργαϲμένη ✳ οε´
ἀνέργαϲτοϲ ✳ με´
ἀκόντιον ἤτοι μάϲτιξ ⟦✳ ε´⟧
εἰργαϲμένοϲ ✳ ε´
ἀνέργαϲτοϲ ✳ δ´
κόϲτα εἰργαϲμένα β´ ✳ -
ἀνέργαϲτα ✳ λ´
φενίκουλα εἰργαϲ[μ]ένη ✳ ιϲ´
[ἀν]έργαϲ[τοϲ ✳ -]

desunt Cap. 15, 23—30

Cap. 15, 31. Περὶ [ὀ]χ[ημά]των.

B Col. II.

Cap. 15, 31*a*—51. [ϲ]α[ρ]ά[γαρ]ο[ν τ]ο[ὺϲ]
τροχοὺϲ ἔχον ἀορ-
βίτουϲ χωρὶϲ ϲιδήρου ✳ ͵ϛ
ϲαράγαρον ἀψιδωτοὺϲ
ἔχον τοὺϲ τροχοὺϲ
χωρὶϲ ϲιδήρου
✳ ͵γφ´
ῥαῖδ[α ἀ]ψιδωτοὺϲ
ἔχουϲα τοὺϲ τροχοὺ[ϲ]
χωρὶϲ ϲιδήρου ✳ ͵γ
δορμιτώριον ἔχον
τοὺϲ τροχοὺϲ βίρω-
τουϲ χωριϲ ϲιδήρου
✳ ͵βφ´
δωρμιτώριον ἔχον
τ[οὺϲ τ]ροχοὺϲ ἀψιδω-
[τοὺϲ χω]ρὶϲ ϲιδήρου
✳ ͵β
ϲαράγαρα βιρωτὰ
καὶ ὀχήματα λοι-
πὰ μετὰ τῶν καν-
θῶν καὶ τοῦ ϲιδήρου
λόγου γιγνομένου
πιπράϲκεϲθαι ὀφεί-
λουϲιν.
καροῦχα βιγᾶτα
ξωρὶϲ ϲιδήρου ✳ [͵ζ]
Cap. 15, 38—51. Περὶ κάρων.
κάρον τετράτροχον
μετὰ ζυγοῦ χωρὶϲ
ϲιδήρου ✳ ͵αφ´
κάρον ϲεϲιδηρω-
μένον [μ]ετ[ὰ ζυ]γοῦ ξυ-
λικοῦ καὶ τοῦ ϲιδή-
ρου λόγου γενο-
μένου πιπρά-
ϲκεϲθαι ὀφείλει
ἅμαξα δίτροχοϲ με-
τὰ ζυγοῦ χωρὶϲ ϲιδή-
ρου ✳ ω´
τρίβολοϲ ξύλινο[ϲ]
✳ ϲ´
ἄροτρον μετὰ ξύ-
λου ✳ ρ´
δίκελλαν τορονευ-
τὴν ✳ ιβ´
ϲμ[ιν]ύην ἤτοι πτύ-
ον ✳ ιβ´
μάκ[ελλαν] ✳ δ´
[θρεῖναξ] ✳ η´
τ̣[ύ]ρχη διόδουϲ
[ξυλί]νη̣ [✳] δ̣´
[ϲκάφη πεντ]αμο-
[διαία] ✳ ρν´
μόδιοϲ ξύλινοϲ ✳ ν´
μόδιοϲ ϲιδηρω-
τὸϲ ✳ οε´
κάβαθαν ἤτοι κά-
μηλαν ϲημοδιαί-
αν γενομένη(ν) το-
ρονευτὴν ✳ λ´

desunt Cap. 15, 52—26, 38

C Col. I.

Cap. 26 [περὶ λίνου] 39*a*—63.
φ(ώρμηϲ) α´ Σκυτοπολειτα-
νῶν ἱϲτὸ(ϲ) α´ ✳ μ[υριὰϲ] α´
Ταρϲικ(ῶν) ἱϲτ. α´ ✳ ͵θ
Βιβλίων ἱϲτ. α´ ✳ ͵η
Λαδικ(ηνῶν) ἱϲτ. α´ ✳ ͵ζφ´
Ταρϲικ(ῶν) Ἀλεξαν(δρινῶν)
ἱϲτ. α´ ✳ ͵ϛφ´
δελματ(ικῶν) γυναικ(είων)
φ(ώρμηϲ) β´ Σκυτοπ(ολειτανῶν) ἱϲτ. α´ ✳ ͵θ
Ταρϲικῶν ἱϲτ. α´ ✳ ͵η
Βυβλίων ἱϲτ. α´ ✳ ͵ζ
Λαδικ(ηνῶν) ἱϲτ. α´ ✳ ͵ϛ
Ταρϲικῶν Ἀλεξαν(δρινῶν)
ἱϲτ. α´ ✳ ͵δφ´
δελματικῶν ἀν-
δρείων ἤτοι κο-
λοβίων φ(ώ)ρ(μηϲ) β´ Σκυτο(πολειτανῶν)
ἱϲτ. α´ ✳ ͵ζφ´
Ταρϲικῶν ἱϲτ. α´ ✳ ͵ϛφ´
Βιβλί(ων) ἱϲτ. α´ ✳ ͵ϛ
Λαδικ(ηνῶν) ἱϲτ. α´ ✳ ͵ε
Ταρϲικῶν Ἀλεξαν(δρινῶν)
ἱϲτ. α´ ✳ ͵δφ´
δελματικῶν γυ-
ναικ(είων) φ(ώ)ρ(μηϲ) γ´ Σκυτοπ(ολειτανῶν)
ἱϲτ. α´ ✳ ͵ζ
Ταρϲικ(ῶν) ἱϲτ. α´ ✳ ͵ϛ
Βυβλίων ἱϲτ. α´ ✳ ͵ε
Λαδικ(ηνῶν) ἱϲτ. α´ [✳] ͵δ
Ταρϲικ. Ἀλεξαν.
ἱϲτ. α´ ✳ ͵γ.
δε(λ)ματικ[ῶν]
ἀνδρίων ἤτοι κο-
λοβίων φ(ώ)ρ(μηϲ) γ´ (Σκυτοπολειτανῶν)
ἱϲτ. α´ [✳] ͵ϛ
Ταρϲικῶ(ν) ἱϲτ. α´ (✳) ͵ε
Βυβλίων ἱϲτ. α´ (✳) ͵δ
Λαδικ(ηνῶν) ἱϲτ. α´ ✳ ͵γ
Ταρϲικ. Ἀλεξαν.
ἱϲτ. α´ ✳ ͵β
Cap. 26, 64—72. Περὶ ἀϲήμου ὠ-
ϑόνηϲ. Ἅπερ ἀπὸ
μὲν τῆϲ γ´ φ(ώ)ρ(μηϲ) τῆϲ προ-
ειρημένηϲ ἐϲτὶν
καταδεέϲτερα, ἐν
πλείοϲιν μέν-
το[ι] καταϲκευάζε-
ται, τίναϲ τειμὰϲ
ὑπερβαίνειν μη-
δενὶ ἐξὸν εἶναι.
δελματικῶν γυν(αικείων)
ἱϲτ. α´ ✳ ͵βφ´
φ. β´ ἱϲτ. α´ ✳ ͵βϲν´
φ. γ´. ἱϲτ. α´ ✳ ͵αυν´
Περὶ λίνου τραχυ-
τέρου ἰϲ χρῆϲιν τῶ[ν]
ἰδιωτῶν ἤτοι φα-
μελιαρικῶν
φ. α´ ἱϲτ. α´ ✳ ͵α
φ. β´ ἱϲτ. α´ ✳ ω´
φ. γ´ ἱϲτ. α´ ✳ χ´
δελματικῶν ἀν-
δρείων ἤτοι κολοβίω[ν]

C Col. II.

Cap. 26, 66*a*—104. φ. α´ ἱστ. α´	✳ ͵βφ´
φ. β´ ἱστ. β´	✳ ͵βϲ[ν]´
φ. γ. ἱστ. α´	✳ ͵αυν´
περὶ λίνου	
τραχυτέρου	
εἰϲ χρῆϲιν	
τῶν ἰδιωτῶν	
ἤτοι φαμελια(ρικῶν)	
φ. α´ ἱστ. α´	✳ ͵α
φ. β´ ἱστ. α´	✳ ω´
φ. γ´ ἱστ. α´	✳ χ´
δελματικῶν	
ἀνδρείων ἤτοι	
κολοβίων	
φ. α´ ἱστ. α´	✳ ͵βφ´
φ. β´ ἱστ. α´	✳ ͵β
φ. γ´ ἱστὸ(ϲ) α´	✳ ͵αφ´
ἀπὸ λίνου τρα-	
χέωϲ ἰϲ χρῆϲιν	
τῶν ἰδιωτῶν ἤ-	
τοι φαμελια(ρικῶν)	
φ. α´ ἱστ. α´	✳ ω´
φ. β´ ἱστ. α´	✳ χ´
φ. γ´ ἱστ. α´	✳ φ´
ἀναβολέων	
φ. α´ Cκυτοπ(ολειτανῶν)	
ἱστ. α´	✳ ͵ζφ´
Ταρϲικ(ῶν) ἱστ. α´	✳ ͵ζ
Βυβλίων ἱστ. α´	✳ ͵ϛ
Λαδικ(ηνῶν) ἱστ. α´	✳ ͵εφ´
Ταρϲικ(ῶν) Ἀλεξα.	
ἱστὸϲ α´	✳ ͵δφ´
φ. β´ Cκυτο(πολειτανῶν) (ἱστ.) α´	✳ ͵ϛφ´
Ταρϲικῶν	
α´ ⟦φ⟧	✳ ͵εφ´
Βιβλίων ἱστ. α´	✳ ͵ε
Λαδικ(ηνῶν) ἱστ. α´	✳ ͵δ
Ταρϲικῶν Ἀλεξ.	
ἱστ. α´	✳ ͵γ
φ. γ´ Cκυτ(οπολειτανῶν) ἱστ. α´	✳ ͵ε⟦φ´⟧
Ταρϲικ(ῶν) ἱστ. α´	✳ [͵δ]
Βυβλίων ἱστ. α´	✳ [͵γ]φ´
Λαδικ(ηνῶν) ἱστ. α´	✳ ͵γ
Ταρϲικ(ῶν) Ἀλεξ. ἱστ. α´	✳ ͵βφ´
ὅ⟦ϲ⟧περ ἀπὸ (φώρμηϲ) γ´ ἥτ-	
τονα εἶεν	
ἀναβολέων	
φ. α´ ἱστ. α´	✳ ͵βϲν´
φ. β´ ἱστ. α´	✳ ͵αυν´
φ. γ´ ἱστ. α´	✳ ͵αϲν´
ἀπὸ λίνου τραχέ-	
ωϲ εἰϲ χρῆϲιν	
τῶν ἰδιωτῶν ἤ-	
τοι φαμελιαρ.	
φ. α´ ἱστ. α´	✳ ω´
φ. β´ ἱστ. α´	✳ χ´
φ. γ´ ἱστ. α´	✳ φ´
φ⟦ρ⟧ακιαλίων ἀϲή(μων)	
φ. α´ Cκυτ(οπολειτανῶν) ἱστ. α´	✳ ͵γϲν´
Ταρϲικῶν ἱστ. α´	✳ ͵γ
Βυβλίων ἱστὸ(ϲ) α´	✳ ͵βφ´
Λαδικ(ηνῶν) ἱστ. α´	✳ ͵βϲν´
Ταρϲικ(ῶν) Ἀλεξ. ἱστ. α´	✳ ͵αυν´
φ. β´ Cκυτ(οπολειτανῶν) ἱστ. α´	✳ ͵βφ´.

C Col. III.

Cap. 26, 105—137. Ταρϲικῶν ἱστ.	
α´	✳ ͵βϲν´
Βυβλίων ἱστ.	
α´	✳ ͵βϲν´
Λαδικ(ηνῶν) ἱστ. α´	✳ ͵β
Ταρϲικ(ῶν) Ἀλεξαν.	
ἱστ. α´	[✳] ͵αφ´
φ. γ´ Cκυτ(οπολειτανῶν) ἱστ. α´	✳ ͵βϲν´
Ταρϲικῶν ἱστ.	
α´	✳ ͵β
Βυβλίων ἱστ. α´	✳ ͵αυν´
Λαδικ(ηνῶν) ἱστ. α´	✳ ͵αφ´
Ταρϲικ(ῶν) Ἀλεξ. ἱστ.	
α´	✳ ͵αϲν´
ἅπερ ἀπὸ φ(ώ)ρ(μηϲ) γ´	
τῆϲ προειρη-	
μένηϲ κατα-	
δεέϲτερα εἶεν.	
φακιάλια	
φ. α´ ἱστ. α´	✳ ͵α
φ. β´ ἱστ. α´	✳ υν
φ. γ´ ἱστ. α´	✳ φ´
ἀπὸ λίνου τρα-	
χέωϲ εἰϲ χρῆϲιν	
τῶν ἰδιωτῶν ἤ-	
τοι φαμιλιαρ(ικῶν)	
φ. α´ ἱστ. α´	✳ τν´
φ. β´ ἱστ. α´	✳ ϲκε´
φ. γ´ ἱστ. α´	✳ ϲ´
καρακάλλων φ. α´	
ἱστὸϲ α´ Cκυτ(οπολειτανῶν)	✳ ͵γφ´
Ταρϲικῶν ἱστ. α´	✳ ͵γ
Βυβλίων ἱστ. α´	✳ ͵βφ´
Λαδικ(ηνῶν) ἱστ. α´	✳ ͵βϲν´
Ταρϲικ(ῶν) Ἀλεξ.	
ἱστ. α´	✳ ͵αυν´
φ. β´ Cκυτ(οπολειτανῶν) ιϲτ. α´	✳ ͵γ⟦φ´⟧
Ταρϲικ(ῶν) ἱστ. α´	✳ ͵βυ´
Βυβλίων ἱστ.	
α´	✳ ͵βϲν´
Λαδικ(ηνῶν) ἱστ. α´	✳ ͵β
Ταρϲικ(ῶν Ἀλεξ.) ἱστ. α´	✳ ͵αφ´
φ. γ´ Cκυτ(οπολειτανῶν) ἱστ. α´	✳ ͵βφ´
Ταρϲικ(ῶν) ἱστ. α´	✳ ͵βϲν´
Βυβλίων	
ἱστ. α´	✳ ͵β
Λαδικ(ηνῶν) ἱστ. α´	✳ ͵αυ[ν´]
Ταρϲικ(ῶν) Ἀλε-	
ξαν. ἱστ. α´	✳ ͵αϲν´
ἅπερ ἀπὸ	
φ(ώρμηϲ) γ´ τῆϲ προ-	
ειρημένηϲ	
καταδεέϲτε-	
ρα εἶεν.	
καρακάλλων	
α´ φ. ἱστ. α´	✳ ͵α
φ. β´ ἱστ. α´	✳ υν´
φ. γ´ ἱστ. α´	✳ χ´
ἀπὸ λίνου	
τραχυτ(έρου) ἰϲ χρῆ-	
ϲιν τῶν ἰδιωτ(ῶν).	

desunt Cap. 26, 138—27, 31

D Col. I.

Cap. 28, 1—31. φ(ώ)ρ(μηϲ) α´ ἱστ. α´	✳ ͵αϲ´
φ. β´ ἱστ. α´	✳ ͵α
φ. γ´ ἱστ. α´	✳ υ´
ἀπὸ λίνου τραχέωϲ	
ἰϲ χρῆϲιν τῶν ἰδι-	
ωτῶν ἤτοι φαμελ.	
φ. α´ ἱστ. α´	✳ χ´
φ. β´ ἱστ. α´	✳ υν´
φ. γ´ ἱστ. α´	✳ τ´
κεφαλοδέϲμων	
ἀπὸ λίνου Cκυτ(οπολειτανοῦ)	
ἢ Ταρϲικοῦ ἢ Βυ-	
βλίου ἢ Λαδικ(ηνοῦ) ἢ	
Ταρϲικ(οῦ) Ἀλεξ(ανδρινοῦ)	
φ. α´ ἱστ. α´	✳ ͵αφ´
φ. β´ ἱστ. α´	✳ ͵αϲ´
φ. γ´ ἱστ. α´	✳ ω´
ὅπερ (sic!) ἀπὸ φ(ώ)ρ(μηϲ) γ´ τῆϲ	
προειρημένηϲ	
καταδεέϲτερα εἶεν.	
κεφαλ(οδέϲμια)	
φ. α´ ἱστ. α´	✳ υ.
φ. β´ ἱστ. α´	✳ υ´
φ. γ´ ἱστ. α´	✳ τ´
ἀπὸ λίνου τραχέ-	
ωϲ ἰϲ χρῆϲιν τῶν	
ἰδιωτῶν ἤτοι φα-	
μελιαρικῶν γυναι-	
κῶν	
φ. α´ ἱστ. α´	✳ ϲν
φ. β´ ἱστ. α´	✳ ϲ´
φ. γ´ ἱστ. α´	✳ ρν´
ϲινδόνων κοι-	
ταρίων	
φ. α´ Cκυτ(οπολειτανῶν) ἱστ. α´	[✳ -]
Ταρϲικῶν ἱϲ[τ. α´	✳ -]
Βυβλίων ἱστ. α´	[✳ -]
Λαδικ(ηνῶν) ἱστ. α´	✳ ͵η
Ταρϲικ. Ἀλεξ. ἱστ.	
α´	✳ . φ´
φώρ(μηϲ) [β´] Cκυτ. ἱστ. α´	[✳ .]υ´
Ταρϲικ. ἱστ. ά	✳ [-]
Βυβλίων ἱστ. [ά	✳ -]
Λαδικ. ἱστ. α´	[✳ .]ν´
Ταρϲικ. Ἀλεξ. ἱστ.	
α´	✳ . υν´
φώρ(μηϲ) γ´ C[κ]υτ. ἱϲ[τ. α´	✳ -]
Ταρϲικ. ἱ[ϲτ. α´	✳ .]υ´
Βυβλίων ἱϲ[τ. α´	✳ -]
Λαδικ. ἱστ. α´	✳ ͵εϲν´
Ταρϲικῶν Ἀλεξ. ἱϲ[τ]. α´	
	✳ ͵δ̣ι
ὅπερ ἀπὸ φ(ώ)ρ(μηϲ) γ´ τῆϲ	
προειρημένηϲ	
καταδεέϲτερα	
εἶεν.	

D Col. II.

Cap. 28, 31*a*—58. ϲινδ[ό]νων κοιτα-	
ρίων [φωρ. α´] ἱστ. α´	✳ ͵γ
φ. β´ ἱστ. α´	✳ ͵βφ´
φ. γ´. ἱστ. α´	✳ ͵αυν
ἀπὸ λίνου τραχέωϲ	

ἰς χρῆσιν τῶν ἰδι-
ωτῶν ἤτοι φαμελ.
φ. α´ ἱστ. α´ ✱ ˏαυ[ν]
φ. β´ ἱστ. α´ ✱ ˏα
φ. γ´ ἱστ. α´ ✱ ω´
φασκίν[ι]α φορ. [α´]
Σκυτοπ. ἤτοι
Ταρσικῶν ἢ Βυ-
βλίου ἢ Λαδ[ικ.] ἢ ἐ-
ξ ἑτέρου καθαρι-
ωτάτου [λ]ίνου ✱ ˏαφ´
φ. β´ φα[σκεία] α´ ✱ ˏασν´
φ. γ´ φα[σκεία] α´ ✱ ˏασ´
ἅπερ [ἀπὸ] φ(ώ)ρ(μης) γ´ τῆς
προ[ειρη]μένης
κατ[αδε]έστερα εἶεν.
φ. α´ [φασκε]ία α´ ✱ ψν´
φ. β´ [φα]σκεία α´ ✱ φ´
φ. [γ´ φα]σκεία α´ ✱ τ´ (sic!)
ἀπ[ὸ] λίνου τραχέως
ἰς [χρ]ῆσιν τῶν ἰδι[ω]-
τῶν ἤτοι φαμε.
[φ. α´] φασκεία α´ ✱ τ´
[φ.] β´ φασκεία α´ ✱ σ´
φ. [γ´] φασκεια α´ ✱ ρν´
τύλη μετὰ προσ-
κεφαλαίου Τραλια-

[νὴ] ἤτοι Ἀντινοη-
σ[ί]α ἢ Δαμασκηνὴ
ἢ Κυπρία καὶ αἱ λο[ι-]
παὶ ✱ ˏβυν´
φ. α´ ✱ ˏαυν´
φ. β´ ✱ ˏασν´
φ. γ´ ✱ ω´
ὅπερ ἀπὸ φ(ώ)ρ(μης) γ´
τῆς προειρημε-
νης καταδεέστερα
[ε]ἶεν.
τύλη καὶ προσκε-
φάλαιον
φ. α´ [✱ χ´]
φ. β´ [✱ φ´]
φ. γ´ [✱ υ´]
[ἀ]πὸ [λίνου τραχέ-]
[ω]ς ἰς [χρ]ῆ[σιν]
τῶν ἰδιωτῶν ἤτοι φα-
[μ]ελι[αρικῶν φώρ. α´ ✱ τν´]
φ(ώ)ρ(μη)ς [β´ ✱ τ´]
[φ. γ´ ✱ σν´]
πουλβεῖνος εἰς χρ[ῆ-]
σιν τῶν ἰδι[ω]τ[ῶν ✱ ρ´]
σαβάν[ων φ. α´] ἱστ. α´ ✱[ˏγφ(?)]
[φ. β´] ἱστ. α´ ✱ ˏα
desunt Cap. 28, 59—31, 9.

E Col. I.

Cap. 32, 1—8.

. . . . ερμου
. . . . πειδυ . . . λ
. . . σα ✱ σιη´
. . . . . ου πο(ὺς) α´ ✱ ση´
[. . . . Μ]ηδικου
✱ σ´
. . . . . ιου πο(ὺς) α´ ✱ ρν´
[. . . . π]οικίλου
[ποὺς] α´ ✱ ρ´
. . . . . ου
. . . . α ✱ ρ´
. . . . . ησίου
[✱] οε´
. . . . . . ου - - -

E Col. II.

Cap. 32, 15—18.

[περὶ καννάβεως]
[καὶ λίνου]
καὶ σπάρτου
καννάβε-
ως κεκα-
θαρμ(ένης) λ(ίτρα) α´ ✱ δ´

καννά-
βεως ἐνεεσ-
μέν(ης) ἰς χόλ-
η λ. α´ ✱ ς´
σάρκινος
ἤτοι γύργα-
θος κατὰ
τὸν σ[ταθμόν ✱ ι´]

E Col. III.

Cap. 32, 52—57.

ξυλ[οκινναμώμου? λι. α´]
✱ ρ´κ
ξυλοκασί(ου) λ. α´
✱ ρκε
βδέλλης λ. α´
✱ ρ´
βδέλλης
τετραετι-
κῆς λ. α´ ✱ ρο´
πετροσελ.
λ. α´ ✱ ρκ´
λ[ι]βάν(ου) καλλί-
στου [✱ ρ´]
pergitur Ἀθηνᾶ XVIII 1905, 6, 15.

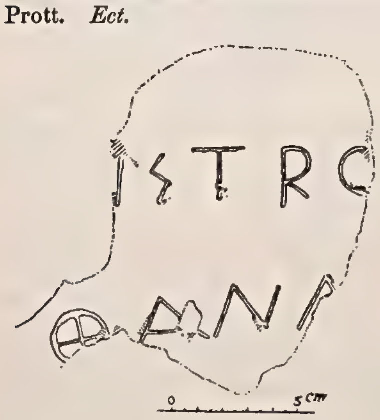
1116—1123. Res sacrae.

1116 Fragmentum basis ex marmore caeruleo factae, nunc undique mutilatae; a. 0,17, l. 0,20, cr. 0,17; in parte superiore vestigium foraminis 0,03 l.; litterae 0,025 a. In urbe Geraki in domo Παπανικολάου exscripsit Prott. *Ect.* *Tab.*

[1][Ἀ]θαναία[ι [2]Ζωσ]τερίαι [3][Καλ]λιτελίδα[ς [4]ἀ]νέθεκε.

Supplevi.

1117 Marmor caeruleum undique mutilum, a. 0,155, l. 0,17, inaedificatum muro ecclesiae, quae vocatur Εὐαγγελισμός; litterae a. 0,02. Exscripsit Prott. *Ect.*

- - - ιστρο - - - - -
[- - Ἀ]θανα[ίαι ἀνέθεκε].

1118 Anaglyphum marmoris caerulei, a. 0,27, l. 0,19, cr. 0,08; femina sedens in rupe, manu dextra folium tenens. Edd. Wace et Hasluck *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 103, 1 (O. Hoffmann *SGDI* IV 689, 30). Prott exscripsit. *Ect.*

[1]Χορηβὶς [2]Ἐλευσίαι.

Χόρηβις Hoffmann.

1119 Marmor album quadratum a. 0,51, l. 0,36, cr. adhuc 0,14; inventum in θέσει, quam vocant Δελεκοῦ, in vetusta ecclesia Ἁγ. Δημητρίου, quae plus hora una ab urbe Geraki meridiem versus abest; nunc in domo Παπανικολάου servatur. Litteras a. 0,015 quarti saeculi esse censet Prott, qui titulum exscripsit. *Ect.*

vac.
ΛΙΕΝΑΟΣΠΗΓΗΙΑΡΕΠΑΝΔΙΙ
ΔΑΗΔΑΝΑΚΕΙΤΑΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΙΑΤΡΩΝΑΝΤΙ
ΧΑΡΙΞΟΜΕΝΩΙ
ΩΧΑΙΡΕΗΡΑΚΛΕΙΣΜΕΓΑΛΟ
ΣΘΕΝΕΣΑΝΤΙΔΕΔΩΡΩΝ
ΠΕΝΠΕΥΓΙΕΙΑΝΑΜΩΜΟΝ
ΕΠΑΝΔΡΙΔΑΙΗΔΕΤΕΚΝΟΙΣΙΝ
vac.

[1]Αἰέναος πηγὴ [π]αρ' Ἐπανδρί[2]δα ἡδ' ἀνάκειται
[3]Ἡρακλεῖ ἰάτρων ἀντὶ [4]χαριζομένωι·
[5]ὦ χαῖρε Ἡράκλεις μεγαλό[6]σθενες· ἀντὶ δὲ δώρων
[7]πένπε ὑγίειαν ἄμωμον [8]Ἐπανδρίδαι ἠδὲ τέκνοισιν.

'Pro mercede restitutae valetudinis.' Wil.

1120 Fragmentum marmoris caerulei, inventum in arce, a. adhuc 0,24, l. 0,24; margo dexter laesus est. Litterae a. 0,015. Edd. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 108, 10 (O. Hoffmann *SGDI* IV 689, 29).

ΑΣΣΤΑΔΙΩ.
ΛΟΤΡΙΤΟΣΒΑΜΑΔΙΑΙ
ΤΕΤΑΡΤΟΣΤΑΙΒΕΚΑ
ΤΟΜΒΑΙΤΟΣΠΕΝΤΕΔΟ
ΛΙΨΟΣΤΡΙΕΤΕΡΕΣΕΟΝ
ΝΙΚΕΙΤΑΙΔΑΛΛΑΙΣΤΑ
ΔΙΟΝΚΑΙΔΙΑΥΛΟΝΚΑΙ
ΔΟΛΙΨΟΝΚΑΙΤΟΣΠΕΝ
ΤΕΔΟΛΙΨΟΣΚΑΙΤΟΝ
ΒΟΠΛΙΤΑΝΝΙΚΕΙΒΑΜΑ
vacat

[δεύτερος - - νικάς-]
ας στάδιο[ν καὶ δίαυ-]
λο(ν), τρίτος *h*αμᾶ δ̣ίαυλ̣[ον],
τέταρτος τᾶι *h*εκα-
τόμβαι τὸς πέντε δο-
λίχος τριετέρες ἐὸν
νικεῖ· τᾶι δ' ἄλλαι στά-
διον καὶ δίαυλον καὶ
δόλιχον καὶ τὸς πέν-
τε δολίχος καὶ τὸν
*h*οπλίταν νικεῖ *h*αμᾶ.

V. saec. Tillyard. Idem supplevit. Victor quidam deo nescio cui donum offert, in quo victorias relatas enumerat (cf. stelam Damononis n. 213). Vs. 4 ἁ ἑκατόμβα nominata esse videntur sollemnia in honorem Apollinis Hecatombaei habita. Quid sibi velit vs. 4, 5 et 8, 9 τὼς πέντε δολίχως, non liquet; eiusmodi certamen adhuc ignotum est. || 5 τριετήρης ἐὼν intelligit Tillyard. 'μικιζόμενος' intelligendum esse censeo; nam παρὰ Λακεδαιμονίοις - - ὁ παῖς - - καλεῖται - - ἐν τῷ τρίτῳ (ἐνιαυτῷ) μικιζόμενος, v. λέξεις Ἡροδ. ed. Stein II 465 et supra p. 79.

1121 Anaglyphum marmoris caerulei a. 0,38, l. 0,43, cr. 0,10, quo repraesentantur heros quidam in sella sedens, duo adorantes nudi, serpens. Litterae a. 0,01. Nunc in domo Παπανικολάου. Exscripsit Prott. *Ect.*

anaglyphum

ΙΜΟ̣Σ̣Α̣Μ̣ΦΙ̣Μ̣ΑΤ̣Ο̣Σ̣ *vac.* [- - δ]ᾶμο̣ς̣ Ἀμ̣φ̣ίμ̣α̣χ̣ο̣ς̣

Litterarum tenuia sed certa vestigia.
IV. a. Chr. n. saec.

1122 Basis marmoris caerulei, undique mutila, a. 0,16, l. 0,13, inventa in arce. Litterae a. 0,02 diligenter incisae sunt. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 111, 11, qui bene de tempore tituli disseruit.

ΒΑΣΙΛΕΟΣ	Βασιλέος
ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ	Ἀντιγόνου
ΣΩΤΗΡΟΣ	Σωτῆρος.

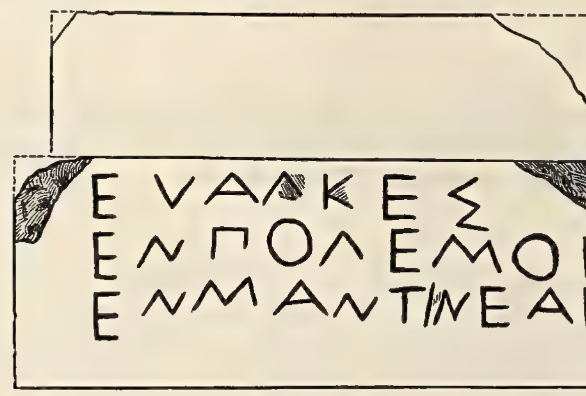
Antigonus II Doson, qui Cleomene rege Sparta expulso antiquum reipublicae statum restituit, a Lacedaemoniis magnis honoribus affectus et post mortem Σωτὴρ appellatus est, cf. Polyb. V 9 Ἀντίγονος - - τοσοῦτον ἀπεῖχε τοῦ κακῶς ποιεῖν τοὺς γεγονότας ὑποχειρίους ὥς ἐκ τῶν ἐναντίων ἀποδοὺς τὸ πάτριον πολίτευμα καὶ τὴν ἐλευθερίαν, - - τοιγαροῦν οὐ μόνον ἐκρίθη παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν εὐεργέτης, ἀλλὰ καὶ μεταλλάξας σωτήρ, οὐδὲ παρὰ μόνοις Λακεδαιμονίοις, ἀλλὰ παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἀθανάτου τέτευχε τιμῆς καὶ δόξης ἐπὶ τοῖς προειρημένοις.

1123 Marmor album in ruinis ecclesiae, quae iuxta viam Gortsa-Geraki septentriones versus sita est, a. 0,25, l. 0,50, cr. 0,50. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 106, 3.

ΝΕΠΟΗΣΕ - - ν ἐπόησε.

1124—1133. Tituli sepulcrales.

1124 Basis marmoris cani ita sculpta, ut pars inferior 0,40 longa, 0,35 lata, 0,15 alta, superior 0,35 longa, 0,325 lata, 0,11 alta sit; in parte superiore foramen quadratum, cui cippus inserebatur. Inventa Geronthris, nunc in ecclesia, quae Κοίμησις Θεοτόκου vocatur, custoditur, ubi diebus festis ad stabiliendam crucem usui est, qua de causa duo foramina rotunda nostris diebus incisa sunt. Edd. ex apographo Purgoldi Roehl IGA Add. p. 174, 77*b* (Imag.[3] 104, 31, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 35*b*, Cauer Delectus[2] 15, 3, Roberts *Introd.* 263, Meister *SGDI* 4529). Contulit a. 1903 Prott. Imaginem ex Roehlio sumptam expressi. *Ect.*

[1]Εὐάλκες [2]ἐν πολέμοι [3]ἐν Μαντινέαι.

Titulum ad pugnam a. 418 commissam referendum esse statuit Roehlius.

1125 'Marmor album, a. 0,52, l. 0,25, cr. 0,15, repertum Geronthris; ex ectypo, quod Γεώργιος Παπανικόλαος miserat, exscripsit Purgold.' Edd. Roehl IGA Add. p. 174, 77*a* (Imag.[3] 102, 23, Cauer Delectus[2] 15, 2, Meister *SGDI* 4528).

ΤΕΛΕΦΑΝΕΣ	Τελεφάνες
ΕΜΠΟΛΕΜΟΙ	ἐμ πολέμοι

IV. saec. ineunte.

1126 In fragmento. Edd. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 141, *Voy.* II 233 (Meister *SGDI* 4533). *Ect. Sorb.*

ΣΠΕΡΚΛΕΙ	*a* - - - - ς Περκλεί[δα].
ΤΗΣΙΚΛ	*b* [- - - Κ]τησικλ[- -]

Var. lect. Foucart adnotavit '*le* Σ *qui est à la gauche du* Π *appartient à une autre inscription; car, dans celle-ci, le* C *a la forme* Σ'. Sed quis est qui sciat vs. 2 eiusdem tituli esse atque versum primum?

Nomina restituit Le Bas. De forma Περκλεί[δας] monet Meister apud Herodotum VI 65 inveniri nomen Πέρκαλον et n. 209 22 nomen Περφίλαν.

1127 Marmor caeruleum ab utroque latere fractum, a. 0,33, l. 0,85, nunc muro ecclesiae Ἀγ. Θεοδώρου insertum. Edd. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 141 et accuratius *Voy.* II 235 (Meister *SGDI* 4534*a*). Denuo contulit Prott, qui versus 1 et 2 exscripsit. Titulos eiusdem aetatis non esse et ex forma et ex diversa altitudine apparet. *Ect. Sorb.* et Prottii.

////////////Ι///////Ι//Ο/////////////Ο
ΗΣΧΑΙΡΕΤΩ ΑΓΙΕΙΑΧΑΙΡΕΙΑ
ΡΕΑΓΙΕΙΑΧΑΙΡΕΝΙΚΟΔΑΜΙΑΙΑ
ΣΘΕΝΗΣΙΕΡΟΣΧΑΙΡΕΑ
ΒΙΟΔΑΜΟΣΧΑΙΡΓ///

[1]- - - - - ι̣.ο̣- - - - ο [2]- ης χαιρέτω· Ἁγίεια χαῖρε ἱα[ρά.] - - [3][χαῖ]ρε. Ἁγίεια χαῖρε. Νικοδαμία ἱα[ρὰ χαῖρε]. [4][Καλλ]ισθένης ἱερὸς χαῖρε. Α - - [5]Βιόδαμος χαῖρε̣.

Tituli unius gentis, sed aetatis variae. Vs. 2 ΑΓΙΕΙΑ sqq. postea addita sunt. || 3 Νικοδαμία III. a. Chr. n. saec. || ἱα[ρά?] in vs. 2 et 3 scriptum, quamquam in vs. 4 legitur ἱερὸς; cf. Kern *Hermes* XLVI 1911, 300 sqq. || 5 Cf. n. 92. 93 18.

1128 Duo fragmenta marmoris caerulei, nunc diversis locis muro exteriori ecclesiae Ἁγ. Ἀθανασίου inaedificata; a. 0,10, l. fr. *a* 0,43, fr. *b* 0,38. Ex ectypo a Blondelio confecto edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 512, 236*a* (Meister *SGDI* 4534*b*). Exscripsit Prott. *Ect.*

a	*b*		
CTЄ	///ΙΛΟΚΛΗCΤ . . . ẠΤΡΙΚ//ΙΤΑΙΜΑΤΡΙ	1 [- - χαίρ]ẹτε.	3 [Φ]ιλοκλῆς τ[ῶι π]ạτρὶ κạὶ τᾶι ματρί·
ΙΧΑΙΡΕ	ΟΝΑϹ . . \ΕΧΟΙ ΧΑΙΡΕ *vac.*	2 - - -ḥ χαῖρε.	Ὀνασ[ία λ]ẹχὸι χαῖρε].

Supplementa Foucartii sunt. Ὀνασ[ία] Wil. De λεχόι v. n. 713.

1129 Capitulum byzantinum ovale, a. 0,65 × 0,42, 0,26—0,28. In ecclesia, cui nomen Ἁγ. Σώστης vel Σώζων. Edd. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 107, 9 (O. Hoffmann *SGDI* IV 689, 33).

CΑΛΙCΚΑ	Σαλίσκα
ΙΕΡΑΧΑΙΡΕ	ἱερά· χαῖρε.

1130 Fragmentum undique mutilum, '*from the metropolis*'. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 107, 6.

⅃ΣΩΚΛ	[Χαῖρ]ẹ Σωκλ[είδα]
ΑΤΕΡ	[π]άτερ.

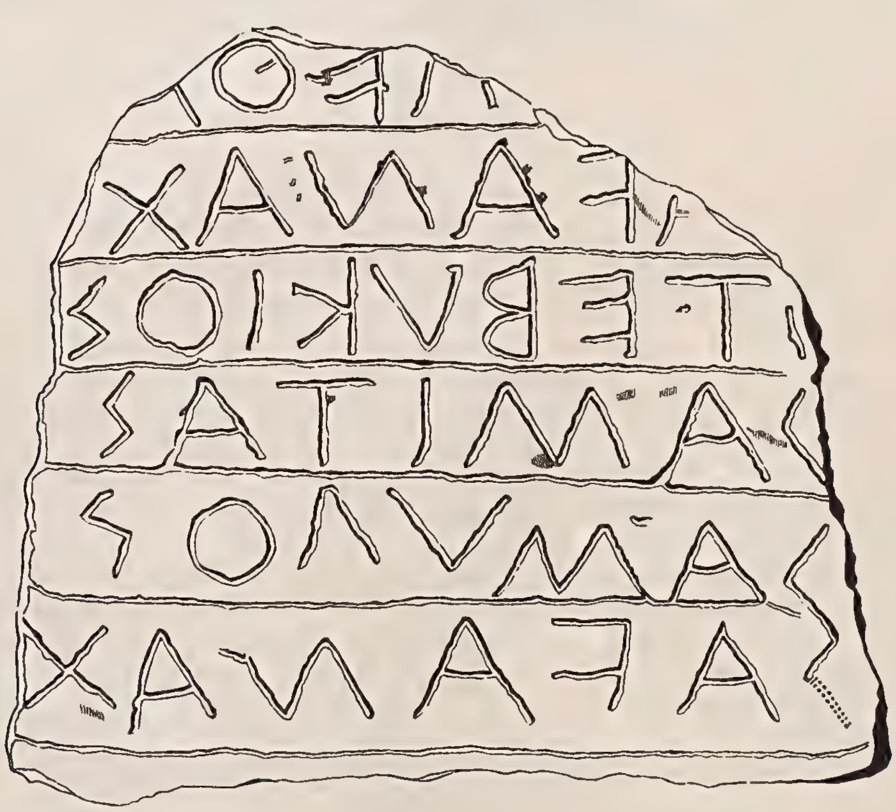
1131 Fragmentum marmoris caerulei undique mutilum, a. adhuc 0,37, l. 0,39, cr. 0,14; litterae a. 0,04—0,05. Nunc in domo Παπανικολάου. Litterae II. p. Chr. n. saec. Exscripsit Prott. *Ect.*

ΙΗCΠΡΆ	[τὸ ἀνάλωμ]ạ [προσ-]
ṬΟΝЄΙΚΟ'	[δεξαμέ]ṇης Πρα- - -
ΓΥΝΑΙΚ(	[τῆς Πρα]ṭονείκο[υ]
vacat	γυναικọ́[ς].

1132 In sanctissimo ecclesiae, quae Εὐαγγελισμὸς nominatur, marmor caeruleum a. 0,06, l. 0,70, cr. 0,32 custoditur. Litterae a. 0,05. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 107, 8. Exscripsit Prott. *Ect.*

///Ϟ ΧΑΙΡϜ *vac.* — - -ṣ χαῖρε.

1133 Lapis rudis, mutilatus a sinistra; inventus in agris haud procul ab urbe. Edd. ex Le Basii apographo Rhangabé *Ant. Hell.* I 317, melius ipse Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 71, tab. XXV 2 et *Voy.* II 226, tab. II 5 (Roehl IGA 49, Imag.[3] 97, 1, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 1, Roberts *Introd.* 243, Meister *SGDI* 4526). Confer quae de nominibus exposuit Meister *Jahrb. f. klass. Philolog.* 125, 1882, 522. Roehlii exemplar expressi. *Ect. Sorb.*

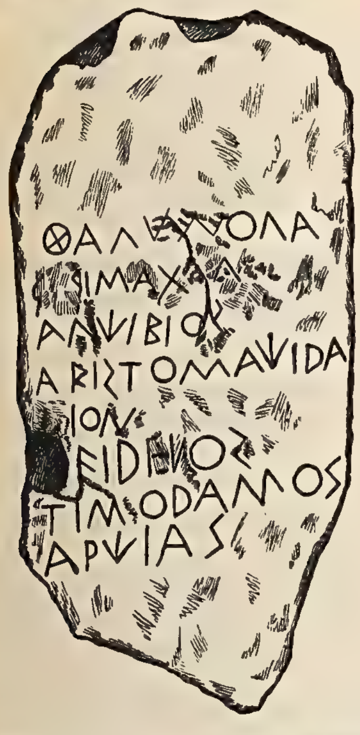

. . . λέων
[Λ]αϝάναξ,
ΤΕΒVΚΙΟϟ
Σαμίτας,
Σαμύλος,
Σαϝάναξ.

Foucart intelligebat vs. 2. 6 ἀϝάναξ, 3 Τεβύκιος, 4. 5 Ἀμίτας, Ἀμύλος. Meister vero initio versuum signum illud, quod priores editores pro ornamento habuerant, litteram ϟ agnovit.

Vs. 2 Λαϝάναξ vel Σαϝάναξ Meister.

1134 Tabula lapidis cani, supra aëtomate ornata, a. 0,94, l. 0,44, inserta muro ecclesiae Ἁγ. Ἰοάννη Χρυϲοϲτόμου. Litterae a. 0,04 difficillimae lectu sunt. Edd. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 72, tab. XV 1, Foucart ectypo Blondelii usus *Voy.* II 227, tab. III 4 (Roehl IGA 67), idem ex Purgoldii apographo et ectypo IGA add. p. 174 (Roberts *Introd.* 256, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 16, Meister *SGDI* 4527; cf. IV p. 681). Contulit Prott. Expressi exemplar ex addendis Roehlii. *Ect. Sorb.* et Prottii.

Θαλιαχολα,
[Δρ]ῖμαξ,
Ἀνχίβιοϲ,
Ἀριϲτομαχίδα[ϲ].
Ϝίων,
[Φ]είδιχοϲ,
Τιμόδαμοϲ,
Ἀρχίαϲ.

Var. lect. Vs. 1 Haec mihi in ectypo comparent, ΘΑΛΙΑΡΧΟΛΑ Hillero et Wil.; distinctio ambigua. || 2 Initio duae litterae desunt. Post Χ vacat. || 5 ϜΙ Roehl et est in ectypo.

Vs. 2 [Δρ]ῖμαξ Wil.; cf. Athen. 265*d*: Δρίμακοϲ. || 3 Ἀγχίβιοϲ Roehl. || 6 [Μ]είδιχοϲ seu [Φ]είδιχοϲ idem; at Μ legi non posse recte testatur Prott.

1135 Stela, a superiore parte fracta, a. 0,38, l. 0,19—28, inventa in ecclesia, cui nomen Metropolis. Litterae a. 0,02. Edd. Tillyard ectypo adhibito *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 107, 5 (O. Hoffmann *SGDI* IV 689, 32).

ƎO꒐ꓭI✝AЯƎ   [Π]ραξίβιοϲ.

V. saec. ineunte.

Tillyard legere vult Ἐραξίβιοϲ, quam formam per errorem lapicidae pro Πραξίβιοϲ usurpatam esse contendit. Haud scio an ipse specie deceptus sit.

1136 Stela a. 0,60, l. 0,34, supra paululum contracta; inventa in ecclesia, cui nomen Metropolis. Litterae a. 0,02. Edd. Tillyard ex apographo et ectypo *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 106, 4 (O. Hoffmann *SGDI* IV 689, 31).

ΓΕΙ⊕IDAMỌ   Πειθίδαμọϲ̣.

Var. lect. Post Ο Tillyard agnovisse sibi visus est Ϲ. At offendit litterae forma.

V. saec. priore parte incisus esse videtur titulus.

1137 '*Sur une petite stèle en pierre rougeâtre, d. 0,48 sur 0,255*'; stelam olim in ecclesia τ. Κοιμήϲεωϲ Θεοτόκου exstitisse (ubi n. 1124), sed postea ablatam esse auctor est Παπανικόλαοϲ. Edd. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 140, *Voy.* II 234 (Meister *SGDI* 4534).

ΠΟΛΙΤΑΣ   Πολίταϲ.

1138 Fragmentum capitelli Ionici muro cuidam insertum, a sinistra fractum, a superiore et a dextra parte margo servatus. Ed. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 141, *Voy.* II 236. Denuo delineavit Prott, quem sequor. Litterae Prottio arbitro quarti saeculi sunt.

ΥΤΡΙΣ/////
///   [- - Χ]υτρίϲ.

Var. lect. Le Bas supra Ι sibi visus erat litteram Α distinguere, quod falsum esse testatur Prott.

1139 Basis marmoris caerulei, a dextra, a sinistra, a tergo fracta, a. 0,075, l. 0,225; litterae a. 0,035. Exscripsit in domo Παπανικολάου Prott. *Ect.*

ΕΡẠ *vac.*

1140 Iuxta ecclesiam, quae metropolis appellatur, in parvo fragmento. Ed. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 107, 7.

ΑΙ

1141 Marmoris caerulei fragmentum, a. 0,14, l. 0,23, cr. 0,09, a sinistra et superiore parte fractum. In domo Παπανικολάου exscripsit Prott. *Ect.*

ΕΡΕΡΙWΝϹΔ
margo   Ἐρερίων. ϲδ΄.

MARIVS.

De situ: Paus. III 22, 8 Μάριοϲ δὲ ἄλλο Ἐλευθερολακώνων πόλιϲμα, ὃ ἀπὸ Γερονθρῶν ϲτάδια ἑκατὸν ἀφέϲτηκεν. ἱερόν ἐϲτιν αὐτόθι ἀρχαῖον κοινὸν θεῶν ἁπάντων - - · εἰϲὶ δὲ καὶ ἐν Ἀρτέμιδοϲ ἱερῷ πηγαί. Scripserunt Leake *Morea* III 6, Curtius II 303, Bursian II 135 sq.

1142 Lapis inaedificatus muro ecclesiae, quae est in vico Mario. Edd. Wace et Hasluck *Ann. Br. Sch.* XV 1910, 166 (O. Hoffmann *SGDI* IV 689, 34).

ϟOTNAMṬ.Ǝ   Ἐ . . μαντοϲ
ƎꓘƐ⊕ƎꟽAM   μ' ἀνέθεκε.

Vs. 1 Ἐ[ρ]ẹ́μαντοϲ sive Ἐ[χ]ẹ́μαντοϲ legi posse concedit editor. Ἐχέμαντιϲ in titulis Deliis, velut IG XI 199 *A* 32.

GYTHIVM.

Strabo VIII 5, 2, 363 μετὰ δὲ Ταίναρον πλέοντι ἐπὶ τὴν Ὄνου γνάθον καὶ Μαλέας Ψαμαθοῦς ἐστι πόλις· εἶτ' Ἀσίνη καὶ Γύθειον τὸ τῆς Σπάρτης ἐπίνειον.

Paus. III 21, 6 Γύθιον δὲ ἀπέχει μὲν σταδίους τριάκοντα Αἰγιῶν, ἐπὶ θαλάσσῃ δὲ ᾠκισμένον ἐστιν - -.

Antiquissimis temporibus Helus portus Spartanorum fuerat. Sed cum in dies magis arenis impleretur, naves Gythium adire coeperunt, quod occidentem versus paulum ab Eurotae ore situm erat. Quinto quidem saeculo postquam Spartani classem comparare coeperunt, portum Gythium muniverunt ibique navalia instituerunt, ut inter omnes perioecorum urbes longe plurimum valeret.

456/5. Tolmides, Atheniensium dux, navalibus incensis agros Gytheatarum vastat. Thuc. I 108 καὶ τὸ νεώριον τῶν Λακεδαιμονίων ἐνέπρησαν; Diod. XI 84 καὶ παραπλεύσας εἰς τὸ Γύθειον, ἐπίνειον τῶν Λακεδαιμονίων, χειρωσάμενος δὲ καὶ ταύτην τὴν πόλιν καὶ τὰ νεώρια τῶν Λακεδαιμονίων ἐμπρήσας, τὴν χώραν ἐδῄωσεν; Paus. I 27, 5 καὶ Λακεδαιμονίων ἐπὶ Γυθίῳ τὰ νεώρια ἐνέπρησε (cf. Ed. Meyer *Gesch. d. Altertums* III 602, Busolt *Griech. Gesch.* III 325; negat Niese Lacedaemonios iam tunc portu Gytheatico usos esse *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 115, 4).

408. Alcibiades Gythium adit, ut, quae a Lacedaemoniorum classe agantur, cognoscat (Xen. Hell. I 4, 11).

369. Thebani Epaminonda duce per tres dies urbem oppugnant neque vero capiunt (Xen. Hell. VI 5, 32 Γυθείῳ δέ, ἔνθα τὰ νεώρια τοῖς Λακεδαιμονίοις ἦν, καὶ προσέβαλλον τρεῖς ἡμέρας; cf. Polyaen. II 9).

195. Liv. XXXIV 29 'certior deinde factus Gytheum oppidum omnium maritimarum rerum Lacedaemoniis receptaculum esse - - omnibus id copiis aggredi constituit'. Paulo post urbs a T. Quinctio Flaminino capitur.

Qua de causa Flamininus summis honoribus afficitur, v. n. 1165.

192. Rursus in Nabidis potestatem incidit, quamquam Philopoemen omnibus copiis, ne id fiat, studet (Liv. XXXV 25—27, Plut. Philop. 14, Paus. VIII 50, 8).

Paulo post Lacedaemoniorum dominatione deleta 'in fidem tutelamque Achaeorum' Romani Laconicae orae castella et vicos tradiderunt Liv. XXXVIII 31, 2.

146. Inito Eleutherolaconum foedere Gythium in sociorum numerum recipitur; cf. *Klio* XII 21. Gytheatas sui iuris fuisse docent tituli n. 1143—1146.

72. M. Antoninus Creticus cum Graeciam adiret, magna tributa Gytheatis imposuit, v. n. 1146.

18—12 a. Chr. n. M. Vipsanium Agrippam statuae honore afficiunt, v. n. 1166.

Deinde imperatoribus Tiberio, Nervae, Traiano, Caracallae, Caro amplissimos honores habent. A Severo usque ad Getam nummos cuserunt. Apparet igitur urbem usque ad quartum p. Chr. n. saec. floruisse.

De Gythii historia egerunt: Weber De Gytheo 1833, Philippson-Bölte Pauly-Wissowa *R. E.* VII s. v., Patsurakos πραγματεία περὶ τ. ἀ. Γυθείου Athenis 1902.

De nummis v. *Cat. Greek coins Brit. Mus. Pelop.* 133, Head *Hist. numm.*[2] 433, *Journ. Hell. stud.* VII 1887 64sqq.

TITVLI LATINI ET VASIBVS INSCRIPTI.

Anaglyphum Dioscurorum inaedificatum in fonte vici Levetsowa (duas fere horas a Gythio, versus orientem et septentriones, v. Roß *Königsreisen* II 242). Cf. *Ath. Mitt.* II 1877, 389, CIL III 493. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 187, 19.

D I I S · C A S T o R I · E T · P o L L V C I · S A C R V [M]
D o M V S · A V G V S T I · D I S P E N S A T o R
D E DIT · ET · D E D I C A V I T

Pars inferior vasis quod dicitur '*Megarischer Becher*', atra vernice et expressis ornamentis imbuti; secundi fere a. Chr. n. saeculi esse Watzinger auctor est. Edd. Skias cum imagine Ἐφ. ἀρχ. 1892, 191, 2 (Meister *SGDI* 4562). Nunc Athenis in museo publico.

Εὐβάνορος.

In lampade signum pone impressum. Athenis in museo publico n. 3346 servatur; exscripsit Fraenkel.

Κ Ρ Η Σ Κ Ε
Ν Τ Ο Σ

Κρήσκεντος.

Eadem nota Therae: IG XII 3 suppl. 1647.

Sub lampade sepulcrali Gythii effossa. Ed. Roß Inscr. Gr. ined. I 53.

Λ Ο Υ Κ Ι Ο Υ

Λουκίου.

Later coctus, Gythii inventus. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 245 *d* (Meister *SGDI* 4570).

Λ Α Δ Α
Τ Ο Σ

Λαδᾶτος.

1143—1148. Documenta publica.

1143 Stela ex marmore rubro, aëtomate et acroteriis ornata, fracta infra et a dextra parte, a. 0,12, l. 0,14, cr. 0,04; inventa Gythii iuxta theatrum, nunc Athenis in domo privata. Litterae a. 0,006 eleganter incisae II a. Chr. n. saec. Exscripsit Prott. *Ect.*

Ε Π Ε Ι Δ Η Π Α Ρ Α Γ Ε Ν Ο Μ Ε////
Α ////Ο Λ Ι Σ Α Μ Ω Ν Ε Π Ο Ν Ο Μ/////
Κ Λ Ε Ι Ο Σ Φ Ι Λ Ο Μ Η Λ Ο Σ Φ Ι / /////
Γ////Ι Δ Α Α Α Σ Ω Π ' ‾ \ Σ Τ Α Ν Γ////
Τ////////////

Ἐπειδὴ παραγενόμε[νος]
ἁ πόλις ἁμῶν ἐπ' Ὀνομ[α-]
κλεῖος Φιλόμηλος Φιλ[ιπ-]
πίδα Ἀσωπίτας τὰν ἐ[πι-]
[δαμίαν ἐποιήσα]τ[ο - -]
- - - - - - - - -

Vs. 1. 2 Miro errore scribam pervertisse id quod requiritur εἰς τὰν πόλιν intellexit Fraenkel. || 3. 4 Φιλ[ιπ]πίδα Wil.

1144 Tabula marmoris caerulei, a. 0,95, l. 0,55, a superiore parte laesa, infra integra; inventa a. 1843 Gythii iuxta fontem, qui Ἀσκληπιὸς appellatur; nunc inaedificata muro ecclesiae Ἁγ. Δημητρίου. Edd. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 207, cf. *Rev. de phil.* II 1845, 480 (C. Keil *Zwei Griechische Inschriften aus Sparta und Gytheion* Leipzig [1849] 23); ectypo adhibito Le Bas-Foucart *Voy.* II 243 (Müllensiefen De tit. Lac. dial. 50 Meister *SGDI* 4567, Michel 185, Prott-Ziehen Leges sacr. II 56). Contulerunt Prott, Kolbe. Litteras esse II. vel ineuntis I. a. Chr. n. saec. ante lapidem notavi. Le Basii exemplar ex *Rev. arch.* expressi; quae his temporibus evanuerunt lineis subductis significavi. *Ect. Sorb.*

.....ΟΙΗΣΑΝΤΟΠΟΤΙΤΕΤΟΥΣΕΦΟΡΟΥ
....ΟΝΔΑΜΟΝΟΠΩΣΕΠΙΣΚΕΥΑΣΩΣΙΝΕΚ
.ΩΝΙΔΙΩΝΒΙΩΝΤΟΙΕΡΟΝΤΟΤΟΥΑΠΟΛΛΩ
.ΟΣΤΟΥΠΟΤΙΤΑΙΑΓΟΡΑΙΟΚΑΙΗΝΕΚΠΑΛΑΙΩΝ
.ΡΟΝΩΝΚΑΤΗΡΕΙΜΜΕΝΟΝ-ΚΑΙΕΠΙΣΚΕΥΑΣΟ.
.ΙΝΔΑΠΑΝΑΝΚΑΙΕΞΟΔΟΝΜΕΓΑΛΑΝΠΟΙΟΥ
ΜΕΝΟΙΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΒΙΩΝΕΝΕΚΑΤΟΥΚΑΙΤΑ
ΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΤΗΡΕΙΝΔΙΚΑΙΑΚΑΙΤΑΝΙΔΙΑΝ
ΠΑΤΡΙΔΑΕΦΟΣΟΝΕΝΔΥΝΑΤΩΙΣΥΝΑΥΞΕΙΝΔΙ
ΚΑΙΟΝΔΕΕΣΤΙΝΚΑΙΤΟΝΑΜΕΤΕΡΟΝΔΑΜΟΝΤΑ
ΝΤΩΝΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΑΝΔΡΩΝΠΡΟΑΙΡΕ
ΣΙΝΣΥΝΑΥΞΕΙΝΧΑΡΙΤΙΤΑΝΠΡΟΘΥΜΙΑΝΑΥΤΩΝ
ΑΜΕΙΒΟΜΕΝΟΥΣΑΤΙΣΕΣΤΑΙΚΕΧΑΡΙΣΜΕΝΑ
ΚΑΙΤΟΙΣΔΙΔΟΥΣΙΚΑΙΤΟΙΣΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙΕΝ
ΠΟΛΛΟΙΣΔΕΚΑΙΕΤΕΡΟΙΣΚΑΙΡΟΙΣΚΑΙΜΕΡΕΣ.
ΤΟΥΒΙΟΥΕΑΥΤΟΥΣΕΠΙΔΕΔΩΚΑΝΕΙΣΤΟΠΑΝ
ΤΙΤΡΟΠΩΙΤΑΝΤΕΠΟΛΙΝΚΑΙΤΟΥΣΠΟΛΙΤΑΣΕ.
ΕΡΓΕΤΕΙΝΟΥΘΕΝΑΚΑΙΡΟΝΥΠΕΡΤΙΘΕΜΕΝΟΙΠΡ
ΟΣΤΟΔΙΑΠΑΝΤΟΣΑΓΑΘΟΥΠΑΡΑΙΤΙΟΙΓΕΙΝΕΣΘΑΙ
ΤΟΙΣΑΠΑΣΙΝΔΙΑΕΔ ΟΞΕΤΩΙΔΑΜΩΙΕΝΤΑΙΣ
ΜΕΓΑΛΑΙΣΑΠΕΛΛΑΙΣΕΙΝΑΙΤΟΙΕΡΟΝΤΟΤΟΥΑ
ΠΟΛΛΩΝΟΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣΤΟΥΘΕΟΞΕΝΟΥΚΑΙΘΕΟΞΕ
ΝΟΥΤΟΥΦΙΛΗΜΟΝΟΣΤΩΝΠΟΛΙΤΑΝΑΜΩΝΚΑΙΕΙ
ΝΑΙΑΥΤΟΥΣΙΕΡΕΙΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΙΕΓΓΟΝ.
ΥΣΑΥΤΩΝΑΕΙΔΙΑΒΙΟΥΚΑΙΕΙΝΑΙΠΑΡΑΔΟΣΙΜΟΝΤ.
ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝΙΕΡΟΝΤΟΙΣΕΓΓΟΝΟΙΣΑΥΤΩΝ
ΑΕΙΔΙΑΒΙΟΥΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΤΑΤΙΜΙΑΚΑΙΦΙΛΑΝ
ΘΡΩΠΑΠΑΝΤΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΙΕΡΕΥΣΙΝΤΟΙ.
ΚΑΤΑΓΕΝΟΣΥΠΑΡΧΕΙΚΑΙΕΧΕΙΝΑΑΥΤΟΥΣΤΑΝΕ
ΞΟΥΣΙΑΝΤΟΥΤΕΙΕΡΟΥΚΑΙΤΟΥΘΕΟΥΚΑΙΤΩΝΑ
ΠΟΤΟΥΙΕΡΟΥΠΑΝΤΩΝΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝΠΟΙΟΥΜΕ
ΝΟΥΣΚΑΙΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΚΑΘΩΣΑΝΑΥΤΟΙΠΡΟΑΙ
ΡΩΝΤΑΙΟΙΔΕΕΦΟΡΟΙΟΙΕΠΙΚΛΕΑΝΟΡΟΣΤΟΥΤΟΥ
ΤΟΥΝΟΜΟΥΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΕΙΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΓΡΑ
ΨΑΝΤΕΣΑΝΑΘΕΤΩΣΑΝΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΤΟΥΑ
ΠΟΛΛΩΝΟΣΑΔΕΔΑΠΑΝΑΕΚΤΑΣΠΟΛΕΟΣΕΣΤΩ

vacat

a [Ἐπειδὴ Φιλήμων Θεοξένου καὶ Θεόξε-]
b [νος Φιλήμονος οἱ πολῖται ἁμῶν πόθο-]
[δον ἐπ]οιήϲαντο ποτί τε τοὺϲ ἐφόρου[ϲ]
[καὶ τ]ὸν δᾶμον, ὅπωϲ ἐπιϲκευάϲωϲιν ἐκ
[τ]ῶν ἰδίων βίων τὸ ἱερὸν τὸ τοῦ Ἀπόλλω-
[ν]οϲ τοῦ ποτι τᾶι ἀγορᾶι, ὃ καὶ ἦν ἐκ παλαιῶν
[χ]ρόνων κατηρειμμένον, καὶ ἐπιϲκευάϲο[υ]-
[ϲ]ιν δαπάναν καὶ ἔξοδον μεγάλαν ποιού-
μενοι ἐκ τῶν ἰδίων βίων ἕνεκα τοῦ καὶ τὰ
πρὸϲ τοὺϲ θεοὺϲ τηρεῖν δίκαια καὶ τὰν ἰδίαν
πατρίδα, ἐφ᾽ ὅϲον ἐν δυνατῶι, ϲυναύξειν· δί-
καιον δέ ἐϲτιν καὶ τὸν ἁμέτερον δᾶμον τὰ-
ν τῶν προγεγραμμένων ἀνδρῶν προαίρε-
ϲιν ϲυναύξειν, χάριτι τὰν προθυμίαν αὐτῶν
ἀμειβομένουϲ, ἅτιϲ ἔϲται κεχαριϲμένα
καὶ τοῖϲ διδοῦϲι καὶ τοῖϲ λαμβάνουϲι, ἐν
πολλοῖϲ δὲ καὶ ἑτέροιϲ καιροῖϲ καὶ μέρεϲ[ι]
τοῦ βίου ἑαυτοὺϲ ἐπιδέδωκαν εἰϲ τὸ παν-
τὶ τρόπωι τάν τε πόλιν καὶ τοὺϲ πολίταϲ ε[ὐ-]
εργετεῖν, οὐθένα καιρὸν ὑπερτιθέμενοι πρ-
ὸϲ τὸ διὰ παντὸϲ ἀγαθοῦ παραίτιοι γείνεϲθαι
τοῖϲ ἅπαϲιν· δι᾽ ἃ ἔδοξε τῶι δάμωι ἐν ταῖϲ
μεγάλαιϲ ἀπελλαῖϲ· εἶναι τὸ ἱερὸν τὸ τοῦ Ἀ-
πόλλωνοϲ Φιλήμονοϲ τοῦ Θεοξένου καὶ Θεοξέ-
νου τοῦ Φιλήμονοϲ τῶν πολιτᾶν ἁμῶν καὶ εἶ-
ναι αὐτοὺϲ ἱερεῖϲ τοῦ Ἀπόλλωνοϲ καὶ ἐγγόν[ο-]
υϲ αὐτῶν ἀεὶ διὰ βίου καὶ εἶναι παραδόϲιμον τ[ὸ]
προγεγραμμένον ἱερὸν τοῖϲ ἐγγόνοιϲ αὐτῶν
ἀεὶ διὰ βίου καὶ εἶναι αὐτοῖϲ τὰ τίμια καὶ φιλάν-
θρωπα πάντα, ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ ἱερεῦϲιν τοῖ[ϲ]
κατὰ γένοϲ ὑπάρχει, καὶ ἔχειν αὐτοὺϲ τὰν ἐ-
ξουϲίαν τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἀ-
πὸ τοῦ ἱεροῦ πάντων, προϲταϲίαν ποιουμέ-
νουϲ καὶ ἐπιμέλειαν, καθὼϲ ἂν αὐτοὶ προαι-
ρῶνται· οἱ δὲ ἔφοροι οἱ ἐπὶ Κλεάνοροϲ τούτου
τοῦ νόμου ἀντίγραφον εἰϲτάλαν λιθίναν γρά-
ψαντεϲ ἀναθέτωϲαν εἰϲ τὸ ἱερὸν τὸ τοῦ Ἀ-
πόλλωνοϲ· ἁ δὲ δαπάνα ἐκ τᾶϲ πόλεοϲ ἔϲτω.

Var. lect. Vs. 5 extr. Prottium sequor, ect.; Z Fouc. Monet Hiller fuisse -ϲ[ω|ϲ]ιν. || 6 init. una tantum littera deest.

Honoribus extraordinariis afficiuntur Philemon eiusque filius Theoxenus, quippe qui se fanum Apollinis ipsorum impensis restituturos esse polliciti sint. Titulus aetate Sullana paullo antiquior (Foucart *Expl.* p. 122); nam dubitari non potest, quin templum illud, quo tempore Nu. et M. Cloatii honorabantur (i. e. ± 70), iam refectum fuerit (v. n. 1146, 54). Vs. 13 ἀμειβομένουϲ quasi antecessissent cives pro populo.' Wil. || 21 Ad μεγάλαϲ ἀπελλὰϲ cf. Spartanorum morem ὥραϲ ἐξ ὥραϲ ἀπελλάζειν (Plut. Lyc. 6) et Hesych. ἀπελλάζειν· ἐκκληϲιάζειν· Λάκωνεϲ et ἀπέλλαι· ϲηκοί ἐκκληϲίαι· ἀρχαιρεϲίαι.

1145 Tabula marmoris rubri, a. 0,49, l. 0,29, supra fracta, infra a parte sinistra laesa. Gythii inventa a Leakio empta et museo Britannico donata. Edd. Newton *Brit. Mus.* II 5, CXLIII (Meister *SGDI* 4566). Confer quae ectypo adhibito de titulo disputaverunt Wilhelm *AEMÖst.* XX 1897, 69, Foucart *Journ. d. savants* 1906, 580 et *Rev. d. ét. gr.* XXII 1909, 405, Wilhelm *Beiträge* 295 13 et *Öster. Jahresh.* XII 1909, 129. Imaginem photographicam et ectypum mihi commisit Marshall. *Ect. Tab.*

- -
LΠΑ
ΕΙΓΡΑ
ΑΦΟΝΤΟΥ
\ΙΘΙΝΑΝΚΑΙΑ
ΙUΝΙΟΠΟΝΤΑΣΑΓΟ
ΝΛΑΠΙΟΥΥΠΟΥΡΓΟΣΔΑΜΙ
ΝΙΟΣ

ΛΕΟΣΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΣΙΑΤ.ΟΣΑ
\ΥΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΩΝΚΑΘΩΣΕ/ΑΦΙ
ΕΙΠΟΘΑΜΕΙΑΤΡΕΥΣΩΝΔΙΑΤΟΥΠΑ
LΝΤΕΤΑΙΤΕΧΝΑΙΟΥΘΕΝΟΣΔΕΥΤΕΡΟΝΚΑ
ΙΟΝΤΕΑΡΙΣΤΟΝΤΑΝΜΕΓΙΣΤΑΝΚΑΤΑΛΟΓΑΙ
ΝΟΣΤΩΝΤΕΑΡΧΟΝΤΩΝΚΑΙΤΑΣΠΟΛΕΟΣΑ
ΓΕΝΕΤΟΠΟΘΑΜΕΚΑΙΕΡΓΟΛΑΒΗΣΑΣΚΑ
‹ΛΗΘΗΥΠΟΤΟΥΔΑΜΟΥΚΑΙΔΙΕΤΗΧΡΟΝΟΝΑ
ΛΕΝΟΣΠΑΡΑΜΕΕΝΤΕΤΑΙΤΕΧΝΑΙΤΑΔΙΚΑΙ
ΕΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΝΣΠΟΥΔΑΣΚΑΙΦΙΛΟ
ΘΕΝΕΛΛΕΙΠΩΝΕΙΣΤΟΠΑΣΙΝΙΣΟΣΕΙΝΑΙΚΑ
ΠΛΟΥΣΙΟΙΣΚΑΙΔΟΥΛΟΙΣΚΑΙΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣ
ΝΑΣΤΡΟΦΑΙΔΕΚΑΙΠΑΡΕΠΙΔΑΜΙΑΙΑΙΠΕΠΟΙ
ΚΟΦΟΝΑ..ΣΑΥΤΟΝΔΙΑΤΕΤΗΡΗΚΕΑΞΙΟΣΓΙΝΟ
ΤΕΧΝΑΣΑΣΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΕΤΑΙΚΑΙΤΑΣΙΔΙΑΣ
ΑΙΤΑΣΑΜΕΤΕΡΑΣΠΟΛΕΟΣΚΑΙΑΝΕΝΚΛΗΤΟΝ
ΙΑΣΙΝΔΙΑΤΕΤΗΡΗΚΕΝΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝΠΡΟ.
ẠΙΔΙΚΑΙΑΝΤΑΝΑΠΑΝΤΗΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝC...
ΑΛΛΕΙΑΝΔΡΙΣΩΦΡΟΝΙΚΑΙΠΕΠΑΙΔΕΥΜ
ΠΙΒΙΑΔΑΔΕΛΑΦΡΙΩΙΘΕΩΡΩΝΤΑΝΓ
ΜΕΝΑΝΕΝΤΑΙΣΕΙΣΦΟΡΑΙΣΕΠΑΝΓ
ΛΩΙΔΩΡΕΑΝΙΑΤΡΕΥΣΕΙΝΠΑΡΑΜΕΤ
ΑΥΤΟΝΥΠΕΡΜΕΤΡΩΝΑΜΕΤΟΙΣΔΙΚ
ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΚΑΙΤΑΣΕΙΣΤΑΝ
ΜΩΝΕVΝΟΙΑΣΤΕΚΑΙΦΙΛΟΣΤΟ
ΤΑΝΑΠΟΔΕΙΞΙΝΔΙΑΠΑΝΤΩΝΠΟΙΟ
ΜΟΣΑΠΕΥΧΑΡΙΣΤΩΝΕΝΠΑΣΙΝΤΟΙΣ
ΝΟΙΣΔΑΜΙΑΔΑΙΚΑΤΕΙΛΗΦΩΣΕΥΝC
ΑΡΧΟΝΤΑΤΑΙΠΟΛΕΙΑΜΩΝΚΑΙΔΙΑΠ
ΝΟΣΠΑΡΑΙΤΙΟΝΓΙΝΟΜΕΝΟΝΕΝΤΕΤ
ΕΝΠΑΝΤΙΤΩΙΒΙΩΙΠΡΟΞΕΝΟΝΑỴ
ΙΚΕΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΕΟΣΑ
ΡΧΕΤΩΑVΤΩΙΓΑΣΤΕΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝ
ΤΑΑΛΛΑΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑΚΑΙΤΙΜΙΑΠ/
ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑ
ΣΥΠΑΡΧΕΙΤΑΝΔΕΠΡΟΞΕΝΙΑΝΤΑ\
ΙΕΠΙΣΤΡΑΤΑΓΟΥΒΙΑΔΑΑΝΑΓΡΑΨΑΝ
\ΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΑΝΑΘΕΝΤΩΝΕΙΣΤΟΝΕ
ΤΟΝΤΑΣΑΓΟΡΑΣΤΟΠΟΝΟΠΩΣΠΑΣΙΝ
ΞΔΑΜΙΑΔΑΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΚΑΙΕΥΝ
ΛΕΩΣΑΜΩΝΕΙΣΤΟΥΣΕΥΕΡΓΕΤΑΣ
ΙΑΕΙΔΕΜΗΑΝΑΘΗΣΟΝΤΙΟΙΕΦΟΡΟΙ
ΟΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙΥΠΟΔΙΚΟΙΕΣΤΩΣΑΙ
ΚΑΙΑΛΛΩΙΤΩΙΘΕΛΟΝΤΙΠΟΤΙΔΡΑΧΜΑΣΔΙ
.ΙΡΕΤΟΥΣΚΑΙΜΗΕΣΤΩΠΡΟΒΟΛΙΜΟΣ

± 70 a. Chr. n.

- - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - LΠΑ
- - - - - - - - - - - - - - - - - -ει γρα-
[- - - - - - - - - ἀναγραψάντων ἀντίγρ]αφον τοῦ-
[του τοῦ ψαφίσματος οἱ - - εἰς στάλαν] ̣λιθίναν καὶ ἀ-
[ναθέντων εἰς τὸν ἐπιφανέστα]τ̣ο̣ν τ̣όπον τᾶς ἀγο-
[ρᾶς· ἁ δὲ ἐπιγραφὰ ἅδε ἔστω· Ἀσ]κ̣λαπιοῦ ὑπουργὸς Δαμι-
[άδας - - κλέος Λακεδαιμό]νιος.

[Ἐπεὶ Δαμιάδας - - κ]λέος Λακεδαιμόνιος ἰατ[ρ]ὸς ἀ-
[ποσταλέντων ποτ'] α̣ὐτὸν γραμμάτων, καθὼς ἐψάφι-
[στο, ὅπως ἥξ]ει ποθ' ἀμὲ ἰατρεύσων, διὰ τὸ ὑπά[ρ-]
[χειν αὐτὸν] ἔ̣ν τε τᾶι τέχναι οὐθενὸς δεύτερον κα-
[τὰ τὸν β]ίον τε ἄριστον, τὰν μεγίσταν καταλογὰ̣ν
[ποιησάμε]ν̣ος τῶν τε ἀρχόντων καὶ τᾶς πόλεος ἁ-
[μῶν παρε]γένετο ποθ' ἀμὲ καὶ ἐργολαβήσας κα-
[θὼς παρε]κ̣λήθη ὑπὸ τοῦ δάμου, καὶ διετῆ χρόνον ἀ̣-
[ναστρεφό]μ̣ενος παρ' ἀμὲ ἔν τε τᾶι τέχναι τὰ δίκαι-
[α ἐποίησ]ε τοῖς χρείαν ἔχουσιν, σπουδᾶς καὶ φιλο̣-
[τιμίας οὐ]θὲν ἐλλείπων εἰς τὸ πᾶσιν ἴσος εἶναι κα[ὶ]
[πένησι καὶ] πλουσίοις καὶ δούλοις καὶ ἐλευθέροις·
[καὶ ἐν τᾶι ἀ]ναστροφᾶι δὲ καὶ παρεπιδαμίαι, ᾶι πεποί-
[ηται, ἀπρόσ]κοφον α[ὑ]σαυτὸν διατετήρηκε ἄξιος γινό-
[μενος τᾶς] τέχνας, ᾶς μεταχειρίζεται, καὶ τᾶς ἰδίας
[πατρίδος κ]αὶ τᾶς ἀμετέρας πόλεος, καὶ ἀνένκλητον
[αὐτὸν ἐν] π̣ᾶσιν διατετήρηκεν, ἐλευθέριον πρὸ̣ς [ἅ-]
[παντας κ]α̣ὶ δικαίαν τὰν ἀπάντησιν ποιούμενο[ς, κα-]
[θὼς ἐπιβ]άλλει ἀνδρὶ σώφρονι καὶ πεπαιδευμ[ένωι]·
[καὶ ἐ]πὶ Βιάδα δὲ Λαφρίωι θεωρῶν τὰν π[όλιν ἐξα-]
[πορου]μέναν ἐν ταῖς εἰσφοραῖς ἐπανγ[είλατο]
[τῶι δά]μ̣ωι δωρεὰν ἰατρεύσειν παρ' ἀμὲ τ[ὸν λοι-]
[πὸν ἐνι]αυτόν, ὑπερμετρῶν ἀμὲ τοῖς δικ[αίοις]
[καὶ τᾶς] καλοκαγαθίας καὶ τᾶς εἰς τὰν [πολιτεί-]
[αν ἁ]μῶν εὐνοίας τε καὶ φιλοστο[ργίας τὰν]
[μεγίσ]ταν ἀπόδειξιν διὰ πάντων ποιο[ύμενος· δι']
[ἃ ὁ δᾶ]μος ἀπευχαριστῶν ἐν πᾶσιν τοῖς [πεποι-]
[ημέ]ν̣οις Δαμιάδαι, κατειληφὼς εὔνο̣[υν αὐ-]
[τὸν ὑπ]άρχοντα τᾶι πόλει ἀμῶν καὶ διὰ π[αντὸς ἀγα-]
[θοῦ τι]νος παραίτιον γινόμενον ἔν τε τ[ᾶι τέχναι]
[καὶ] ἐν παντὶ τῶι βίωι, πρόξενον αὐ̣[τὸν πε-]
[ποίη̣]κε καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλεος ἀ[μῶν καὶ]
[ὑπα]ρχέτω αὐτῶι γᾶς τε καὶ οἰκίας ἔν[κτησις]
[καὶ] τὰ ἄλλα φιλάνθρωπα καὶ τίμια πά̣[ντα, ὅσα]
[καὶ] τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέτα[ις τᾶς πό-]
[λεω]ς ὑπάρχει· τὰν δὲ προξενίαν τα[ύταν οἱ ἔφο-]
[ροι ο]ἱ ἐπὶ στραταγοῦ Βιάδα ἀναγράψα[ντες εἰς]
[στ]ά̣λαν λιθίναν ἀναθέντων εἰς τὸν ἐ[πιφανέσ-]
[τα]τ̣ον τᾶς ἀγορᾶς τόπον, ὅπως πᾶσιν̣ [φανερὸν ᾖι]
[τό τ]ε̣ Δαμιάδα καλοκαγαθίας καὶ εὐν̣[οίας τᾶς]
[πό]λεως ἀμῶν εἰς τοὺς εὐεργέτας [ὑπόμνα-]
μ̣α· εἰ δὲ μὴ ἀναθήσοντι οἱ ἔφοροι [ταύταν κα-]
θ̣ὼς γέγραπται, ὑπόδικοι ἔστωσαν̣ [Δαμιάδαι]
καὶ ἄλλωι τῶι θέλοντι ποτὶ δραχμὰς δι[σχιλίας ἀδι-]
[α]ιρέτους καὶ μὴ ἔστω προβόλιμος.

Supplementa quae non significavi Newtonii sunt. Vs. 9. 11. 13 suppl. Wilh., qui legit 10. 11 καθὼϲ ἐγαφί[[ξατο ὁ δᾶμοϲ]; 12. 13 κα[[τὰ πάντα τὸν β]ίον et affert Paton-Hicks *Inscr. of Cos* 344 10 sqq. (= *SGDI* 3698) ἰατρὸν δαμοϲιεύοντα ἀρετᾶϲ ἕνεκα τᾶϲ περὶ τὰν τέχναν καὶ τὸν ἄλλον αὐτοῦ βίο[ν]. || 12. 13 κα[[θόλου δημόϲ]ιόν τε ἄριϲτον Fouc. || 14 idem suppl., [ἀεὶ ποιούμε-]νοϲ Wilh. || 15. 16 Wilh., καθ᾽ ἃ Fouc. || 17. 18 Meister, [παρέιϲχηκε] Wilh. || 18. 19 Wilh., φιλο[[ϲτοργίαϲ] Newt. || 21 Fouc., [[τᾶι λοιπᾶι ἀ]ναϲτροφᾶι Wilh. || 22 Wilh. ἀπρόϲκοφον pro ἀπρόϲκοπον; ἀπρόϲκοπτοϲ IG XIV 404. || 28. 29 idem, [ἐξαντλου]μέναν Fouc. || 30. 31 Fouc., [τὸν τρί]τον ἐνι]αυτὸν Wilh. || 31 extr. Wilh., δικ[αιώμαϲι] Newt. || 32. 33 Meister, [πόλιν]] Newt., [πό]λιν] Wilh., [[πόλιν] Fouc. || 33. 34 Wilh., [[φανερὰν] τὰν Fouc. || 35. 36 Kolbe, [πε]πραγμέ]νοιϲ Wilh. || 38. 39 idem. || 48 τοῦ τε Newton. || 52 'verba ultima post θέλοντι in rasura scripta fuerunt' Newton. || 52. 53 Wilh. *Österr. Jahresh.* XII 129.

Titulus antiquior habendus decreto in honorem Cloatiorum facto. De tempore cf. ad n. 1146 et Wilhelm *Beiträge* 295.

1146 Stela marmoris caerulei olim aëtomate ornata, infra aëtoma servantur denticuli; inventa Gythii, nunc Athenis in aula musei epigraphici, a. 1,09, l. 0,55, cr. 0,13. Litterae a. 0,009 haud ita diligenter incisae sunt: A, A. Edd. Kumanudes Ἐφ. τ. φιλομαθῶν 1865, 741, cf. 1866, 937 (Sauppe *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1865, n. 17, 461 sqq. et 1867 n. 9, 156 sqq.), denuo lapide et ectypo examinatis Foucart-Le Bas *Voy.* II p. 512, 242 *a* (Müllensiefen De tit. Lac. dial. 51, Dittenberger Syll.² 330, Meister *SGDI* 4568). Contuli. *Ect.*

[*Textum vide pag. 214.*]

post 71/0 a. Chr. n.

Ἐπεὶ Νεμέριοϲ καὶ Μάαρκοϲ Κλοάτιοι Νεμερίου υἱοὶ Ῥωμαῖοι,
οἱ πρόξενοι καὶ εὐεργέται τᾶϲ πόλεοϲ ἁμῶν, ἄνωθεν δια-
τετέλεκαν τὰ δίκαια ποιοῦντεϲ τᾶι τε πόλει καὶ κατ᾽ ἰδίαν
τοῖϲ ἐντυνχάνουϲιν αὐτοῖϲ τῶν πολιτᾶν ϲπουδᾶϲ καὶ φιλο-
τιμίαϲ οὐθὲν ἐνλείποντεϲ, ὑπὲρ ὧν καὶ παρ᾽ αὐτοὺϲ τοὺϲ κα[ι-]
ροὺϲ ἁ πόλιϲ εὐχαριϲτοῦϲα μνείαν ποιηϲαμένα ταῖϲ κα[θη-]
[κ]ούϲαιϲ αὐτοὺϲ ἐκόϲμηϲεν τιμαῖϲ ἔν τε τῶι ἐπὶ Λαχάρεο[ϲ]
[ἐ]νιαυτῶι καὶ ὅτε περὶ τοῦ πρώτου δανείου τὰν λύϲιν ἐποιοῦν-
[το], καὶ ἐν τῶι ἐπὶ Φα̣ήινου δὲ ἐνιαυτῶι, ὅτε περὶ τοῦ ἄλλου δα-
νείου τοῦ τᾶν τριϲχιλιᾶν καὶ ἐνακοϲιᾶν ἑξήκοντα πέντε
δραχμᾶν, ἃν ἐδανείϲατο ἁ πόλιϲ ἐν τῶι ἐπὶ Δαμαρμένου
ἐνιαυτῶι, λαβόντεϲ ἐπὶ Μαρκιλίου κριτὰν Ἀθηναίων δᾶ-
μον, παρακληθέντεϲ ὑπὸ τῶν πολιτᾶν ϲυνεχώρηϲαν ὥϲ-
τε κομίϲαϲθαι ὅϲον ἔπειϲαν αὐτοὺϲ οἱ πολῖται, καὶ ἐν τῶι
ἐπὶ Βιάδα δὲ ἐνιαυτῶι, ὅτε ἰδίαν χάριν ἐξαιτηϲάμενοι
Πόπλιον τε Αὐτρώνιον καὶ Λεύκιον Μαρκίλιον ὄνταϲ αὐτοῖϲ
ξένουϲ, οὓϲ καὶ ὑπεδέξαντο τοῖϲ ἰδίοιϲ δαπανάμαϲιν, καὶ
παρα̣τήϲαντο τούϲ τε ϲτρατιώταϲ καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐπιταϲ-
ϲόμενα ὑπ᾽ αὐτῶν, ὄντα ἱκανά, δι᾽ ὧν ἐκούφιϲαν τὰν πόλιν ὁλο-
ϲχερῶϲ χαριϲαμένων αὐτοῖϲ τῶν προγεγραμμένων ἀνδρῶν,
εἰϲδεδεγμένοι τέ εἰϲιν εἰϲ τὰν τᾶϲ πόλεωϲ χάριν κ̣αὶ ϲυνυπό-
λανψιν καὶ πλεονάκιϲ πολλοὺϲ τῶν ἁγουμένων, Γάϊόν τε Ἰουλ[ι-]
ον πρεϲβευτὰν καὶ Πόπλιον Αὐτρώνιον πρεϲβευτὰν καὶ Φουλβ-
[ι]ον πρεϲβευτάν, πάντα ταῦτα ποιοῦντεϲ χάριν τᾶϲ πρὸϲ τὰν π[ό-]
λιν καὶ τοὺϲ πολίταϲ εὐνοίαϲ· ἐπιτάξαντόϲ τε τᾶι πόλει ἁμῶν
Γαΐου Γαλλίου ϲῖτον καὶ Κοΐντου Ἀνχαρίου ἱμάτια κατὰ τὸ ἐπιβάλ-
λον τᾶι πόλει ἁμῶν τὰν πᾶϲαν ϲπουδὰν καὶ φιλοτιμίαν εἰϲε-
νενκάμενοι ἐνέτυχον, ἵνα μὴ δῷ ἁ ἁμετέρα πόλιϲ, ἀλλὰ ἐλα-
φριϲθῇ, ὃ καὶ ἐπέτυχον, καὶ οὐκ εἰϲηνένκαμεν, τῶν τε πολιτᾶν
κατ᾽ ἰδίαν, ὅϲοι αὐτοῖϲ ἐντέτευχαν ἤ τινα χρείαν εἴϲχηκαν, τὰ
πάντα πᾶϲιν πεποίηκαν ἀπροφαϲίϲτουϲ αὐτοὺϲ παρειϲχη-
μένοι ἐν παντὶ καιρῶι, ἔν τε τῶι ἐπὶ Τιμοκράτεοϲ ἐνιαυτῶι,
[ὅ]τε Ἀντώνιοϲ παρεγένετο, χρείαν ἐχούϲαϲ τᾶϲ πόλεωϲ δι-
αφόρων καὶ μηθενὸϲ ἄλλου θέλοντοϲ ϲυναλλάξαι ἐδάνει-
ϲαν ἁμῖν δραχμὰϲ τετρακιϲχιλίαϲ διακοϲίαϲ ϲυναλλά-
γματοϲ τόκου τετραδραχμιαίου, ὑπὲρ οὗ καὶ παρακληθέν-
τεϲ ὑπὸ τοῦ δάμου ἐν τῶι ἐπὶ Νικαρετίδα ἐνιαυτῶι εὐθυτο-
κίαν δίδραχμον τ[ό]κον ϲυνεχώρηϲαν καὶ ἐχαρίϲαντο τᾶι
πόλει ἀπὸ τοῦ ὀφειλομένου χρήματοϲ ὑπὲρ χιλίαϲ καὶ πεν-
τακοϲίαϲ δραχμάϲ· δ̣[ιὰ] πάντα τὰ προγεγραμμένα ἔδοξε
τῶι δάμωι ἐν ταῖϲ μ̣[ε]γ̣[ά]λαιϲ ἀπελλαῖϲ· ἐπαινέϲαι Νεμέ-
ριον καὶ Μάαρκον Κλοατίουϲ Νεμερίου υἱοὺϲ Ῥωμαίουϲ ἐπὶ
πᾶϲι τοῖϲ προ[π]ε[π]ρα[γ]μένοιϲ εἴϲ τε τὰν πόλιν καὶ τῶν ἰδιω-
τᾶν το[ὺ]ϲ ἐντετευχό[ταϲ] αὐτοῖϲ, καὶ ἐπὶ τᾶι εὐνοίαι, ἇι διατε-
τέλεκαν ἔχοντεϲ εἰϲ τὰν πόλιν ἁμῶν· εἶναι δὲ αὐτοῖϲ τὰ τί-
μια καὶ φιλάνθρωπα πάντα, ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ
[κ]αὶ εὐεργέταιϲ τᾶϲ πόλεοϲ ἁμῶν· προϲκαλούντω δὲ α[ὐ-]
τοὺϲ καὶ οἱ ἔφοροι (καὶ ἐκγόνουϲ) αὐτῶν εἰϲ προεδρίαν [[καὶ]] ἀεὶ οἱ ἀντιτυν-
χάνοντεϲ ἐν πᾶϲι τοῖϲ ἀγῶϲιν, οἷϲ ἂν ποιῇ̣ ἁ πόλιϲ ἁμῶν,
καὶ ἐξέϲτω αὐτοῖϲ ἐπικαθῆϲθαι μετὰ τῶν ἐφόρων ἐν προ-
εδρίαι, ὅπωϲ πᾶϲι φανερὸν ἦι, ὅτι ἁ πόλιϲ ἁμῶν τιμᾶι τοὺϲ ἀ-
ξίουϲ τῶν ἀνδρῶν· ἀναγραψάντω δὲ οἱ ἔφοροι οἱ ἐπὶ Νικα-
ρετίδα τούτων τ̣[ῶν] φ[ι]λαν[θρώ]πων (ἀντίγραφον) εἰϲ ϲτάλαν λιθίναν
καὶ ἀναθέτωϲαν εἰϲ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνοϲ, ἐν ὧι ἂν τό-
πωι α[ὐ]τ̣οῖϲ οἱ ἱερεῖϲ ϲυνχωρήϲωϲιν· ἁ δὲ δαπάνα ἐκ τᾶϲ
πόλεωϲ ἔϲτω.

ΕΠΕΙΝΕΜΕΡΙΟΣΚΑΙΜΑΑΡΚΟΣΚΛΟΑΤΙΟΙΝΕΜΕΡΙΟΥΥΟΙΡΩΜΑΙΟΙ
ΟΙΠΡΟΞΕΝΟΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΤΑΣΠΟΛΕΟΣΑΜΩΝΑΝΩΘΕΝΔΙΑ
ΤΕΤΕΛΕΚΑΝΤΑΔΙΚΑΙΑΠΟΙΟΥΝΤΕΣΤΑΙΤΕΠΟΛΕΙΚΑΙΚΑΤΙΔΙΑΝ
ΤΟΙΣΕΝΤΥΝΧΑΝΟΥΣΙΝΑΥΤΟΙΣΤΩΝΠΟΛΙΤΑΝΣΠΟΥΔΑΣΚΑΙΦΙΛΟ
ΤΙΜΙΑΣΟΥΘΕΝΕΝΛΕΙΠΟΝΤΕΣΥΠΕΡΩΝΚΑΙΠΑΡΑΥΤΟΥΣΤΟΥΣΚΑ.
ΡΟΥΣΑΠΟΛΙΣΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣΑΜΝΕΙΑΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝΑΤΑΙΣΚΑ..
.ΟΥΣΑΙΣΑΥΤΟΥΣΕΚΟΣΜΗΣΕΝΤΙΜΑΙΣΕΝΤΕΤΩΙΕΠΙΛΑΧΑΡΕΟ.
.ΝΙΑΥΤΩΙΚΑΙΟΤΕΠΕΡΙΤΟΥΠΡΩΤΟΥΔΑΝΕΙΟΥΤΑΝΛΥΣΙΝΕΠΟΙΟΥΝ
..ΚΑΙΕΝΤΩΙΕΠΙΦΛΗΙΝΟΥΔΕΕΝΙΑΥΤΩΙΟΤΕΠΕΡΙΤΟΥΑΛΛΟΥΔΑ
ΝΕΙΟΥΤΟΥΤΑΝΤΡΙΣΧΙΛΙΑΝΚΑΙΕΝΑΚΟΣΙΑΝΕΞΗΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕ
ΔΡΑΧΜΑΝΑΝΕΔΑΝΕΙΣΑΤΟΑΠΟΛΙΣΕΝΤΩΙΕΠΙΔΑΜΑΡΜΕΝΟΥ
ΕΝΙΑΥΤΩΙΛΑΒΟΝΤΕΣΕΠΙΜΑΡΚΙΛΙΟΥΚΡΙΤΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝΔΑ
ΜΟΝΠΑΡΑΚΛΗΘΕΝΤΕΣΥΠΟΤΩΝΠΟΛΙΤΑΝΣΥΝΕΧΩΡΗΣΑΝΩΣ
ΤΕΚΟΜΙΣΑΣΘΑΙΟΣΟΝΕΠΕΙΣΑΝΑΥΤΟΥΣΟΙΠΟΛΙΤΑΙΚΑΙΕΝΤΩΙ
ΕΠΙΒΙΑΔΑΔΕΕΝΙΑΥΤΩΙΟΤΕΙΔΙΑΝΧΑΡΙΝΕΞΑΙΤΗΣΑΜΕΝΟΙ
ΠΟΠΛΙΟΝΤΕΑΥΤΡΩΝΙΟΝΚΑΙΛΕΥΚΙΟΝΜΑΡΚΙΛΙΟΝΟΝΤΑΣΑΥΤΟΙΣ
ΞΕΝΟΥΣΟΥΣΚΑΙΥΠΕΔΕΞΑΝΤΟΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΔΑΠΑΝΑΜΑΣΙΝΚΑΙ
ΠΑΡΑΤΗΣΑΝΤΟΤΟΥΣΤΕΣΤΡΑΤΙΩΤΑΣΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΑΕΠΙΤΑΣ
ΣΟΜΕΝΑΥΠΑΥΤΩΝΟΝΤΑΙΚΑΝΑΔΙΩΝΕΚΟΥΦΙΣΑΝΤΑΝΠΟΛΙΝΟΛΟ
ΣΧΕΡΩΣΧΑΡΙΣΑΜΕΝΩΝΑΥΤΟΙΣΤΩΝΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΑΝΔΡΩΝ
ΕΙΣΔΕΔΕΓΜΕΝΟΙΤΕΕΙΣΙΝΕΙΣΤΑΝΤΑΣΠΟΛΕΩΣΧΑΡΙΝΚΑΙΣΥΝΥΠΟ
ΛΑΝΨΙΝΚΑΙΠΛΕΟΝΑΚΙΣΠΟΛΛΟΥΣΤΩΝΑΓΟΥΜΕΝΩΝΓΑΙΟΝΤΕΙΟΥΛ.
ΟΝΠΡΕΣΒΕΥΤΑΝΚΑΙΠΟΠΛΙΟΝΑΥΤΡΩΝΙΟΝΠΡΕΣΒΕΥΤΑΝΚΑΙΦΟΥΛΒ
.ΟΝΠΡΕΣΒΕΥΤΑΝΠΑΝΤΑΤΑΥΤΑΠΟΙΟΥΝΤΕΣΧΑΡΙΝΤΑΣΠΡΟΣΤΑΝΠ.
ΛΙΝΚΑΙΤΟΥΣΠΟΛΙΤΑΣΕΥΝΟΙΑΣΕΠΙΤΑΞΑΝΤΟΣΤΕΤΑΙΠΟΛΕΙΑΜΩΝ
ΓΑΙΟΥΓΑΛΛΙΟΥΣΙΤΟΝΚΑΙΚΟΙΝΤΟΥΑΝΧΑΡΙΟΥΙΜΑΤΙΑΚΑΤΑΤΟΕΠΙΒΑΛ
ΛΟΝΤΑΙΠΟΛΕΙΑΜΩΝΤΑΝΠΑΣΑΝΣΠΟΥΔΑΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝΕΙΣΕ
ΝΕΝΚΑΜΕΝΟΙΕΝΕΤΥΧΟΝΙΝΑΜΗΔΩΑΑΜΕΤΕΡΑΠΟΛΙΣΑΛΛΑΕΛΑ
ΦΡΙΣΘΗΟΚΑΙΕΠΕΤΥΧΟΝΚΑΙΟΥΚΕΙΣΗΝΕΝΚΑΜΕΝΤΩΝΤΕΠΟΛΙΤΑΝ
ΚΑΤΙΔΙΑΝΟΣΟΙΑΥΤΟΙΣΕΝΤΕΤΕΥΧΑΝΗΤΙΝΑΧΡΕΙΑΝΕΙΣΧΗΚΑΝΤΑ
ΠΑΝΤΑΠΑΣΙΝΠΕΠΟΙΗΚΑΝΑΠΡΟΦΑΣΙΣΤΟΥΣΑΥΤΟΥΣΠΑΡΕΙΣΧΗ
ΜΕΝΟΙΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΕΝΤΕΤΩΙΕΠΙΤΙΜΟΚΡΑΤΕΟΣΕΝΙΑΥΤΩΙ
.ΤΕΑΝΤΩΝΙΟΣΠΑΡΕΓΕΝΕΤΟΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΑΣΤΑΣΠΟΛΕΩΣΔΙ
ΑΦΟΡΩΝΚΑΙΜΗΘΕΝΟΣΑΛΛΟΥΘΕΛΟΝΤΟΣΣΥΝΑΛΛΑΞΑΙΕΔΑΝΕΙ
ΣΑΝΑΜΙΝΔΡΑΧΜΑΣΤΕΤΡΑΚΙΣΧΙΛΙΑΣΔΙΑΚΟΣΙΑΣΣΥΝΑΛΛΑ
ΓΜΑΤΟΣΤΟΚΟΥΤΕΤΡΑΔΡΑΧΜΙΑΙΟΥΥΠΕΡΟΥΚΑΙΠΑΡΑΚΛΗΘΕΝ
ΤΕΣΥΠΟΤΟΥΔΑΜΟΥΕΝΤΩΙΕΠΙΝΙΚΑΡΕΤΙΔΑΕΝΙΑΥΤΩΙΕΥΘΥΤΟ
ΚΙΑΝΔΙΔΡΑΧΜΟΝΤ.ΚΟΝΣΥΝΕΧΩΡΗΣΑΝΚΑΙΕΧΑΡΙΣΑΝΤΟΤΑΙ
ΠΟΛΕΙΑΠΟΤΟΥΟΦΕΙΛΟΜΕΝΟΥΧΡΗΜΑΤΟΣΥΠΕΡΧΙΛΙΑΣΚΑΙΠΕΝ
ΤΑΚΟΣΙΑΣΔΡΑΧΜΑΣ^..ΠΑΝΤΑΤΑΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΕΔΟΞΕ
ΤΩΙΔΑΜΩΙΕΝΤΑΙΣΜ.ι.ΛΑΙΣΑΠΕΛΛΑΙΣΕΠΑΙΝΕΣΑΙΝΕΜΕ
ΡΙΟΝΚΑΙΜΑΑΡΚΟΝΚΛΟΑΤΙΟΥΣΝΕΜΕΡΙΟΥΥΙΟΥΣΡΩΜΑΙΟΥΣΕΠΙ
ΠΑΣΙΤΟΙΣΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣΕΙΣΤΕΤΑΝΠΟΛΙΝΚΑΙΤΩΝΙΔΙΩ
ΤΑΝΤΟΙΣΕΝΤΕΤΕΥΧΟΣΙΝΑΥΤΟΙΣΚΑΙΕΠΙΤΑΙΕΥΝΟΙΑΙΑΙΔΙΑΤΕ
ΤΕΛΕΚΑΝΕΧΟΝΤΕΣΕΙΣΤΑΝΠΟΛΙΝΑΜΩΝΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟΙΣΤΑΤΙ
ΜΙΑΚΑΙΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑΠΑΝΤΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ
.ΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΑΣΠΟΛΕΟΣΑΜΩΝΠΡΟΣΚΑΛΟΥΝΤΩΔΕΑ.
ΤΟΥΣΚΑΙΟΙΕΦΟΡΟΙΑΥΤΩΝΕΙΣΠΡΟΕΔΡΙΑΝΚΑΙΑΕΙΟΙΑΝΤΙΤΥΝ
ΧΑΝΟΝΤΕΣΕΝΠΑΣΙΤΟΙΣΑΓΩΣΙΝΟΙΣΑΝΠΟΙΗΑΠΟΛΙΣΑΜΩΝ
ΚΑΙΕΞΕΣΤΩΑΥΤΟΙΣΕΠΙΚΑΘΗΣΘΑΙΜΕΤΑΤΩΝΕΦΟΡΩΝΕΝΠΡΟ
ΕΔΡΙΑΙΟΠΩΣΠΑΣΙΦΑΝΕΡΟΝΗΙΟΤΙΑΠΟΛΙΣΑΜΩΝΤΙΜΑΙΤΟΥΣΑ
ΞΙΟΥΣΤΩΝΑΝΔΡΩΝΑΝΑΓΡΑΨΑΝΤΩΔΕΟΙΕΦΟΡΟΙΟΙΕΠΙΝΙΚΑ
ΡΕΤΙΔΑΤΟΥΤΩΝι..Φ.ΛΑΝ...ΠΩΝΕΙΣΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝ
ΚΑΙΑΝΑΘΕΤΩΣΑΝΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΕΝΩΙΑΝΤΟ
ΠΩΙΑ.ιΟΙΣΟΙΙΕΡΕΙΣΣΥΝΧΩΡΗΣΩΣΙΝΑΔΕΔΑΠΑΝΑΕΚΤΑΣ
ΠΟΛΕΩΣΕΣΤΩ

Var. lect. Vs. 9 ΦΛΗΙΝΟΥ clare in lapide et ectypo legitur. (Ad nomen Φάηνος cf. *Cat. of Greek coins* 13, 156.) || 43 corr. quadratarii errorem Wilh. *Neue Beiträge* 35 (*Wien. Sitz. Ber.* 166, 1911 I). || 44 τοῖς ἐντετευχόσιν in lapide; corr. Holleaux *Rev. des ét. anc.* III 1901, 115. || 47 Lapicida per errorem καὶ ἐκγόνους omisit; locum sanavit Wilhelm (*Urk. dram. Auff.* 236) referens ad IG IV 932 et VII 190 († Ἐφ. Ἀρχ. 1883, 99, cf. 1902, 142) vs. 44. || 48 [[καὶ]] delevit Sauppe. || 53 Iterum errasse quadratarium monuit Dittenberger l. l. adn. 22; ἀντίγραφον supplevi.

De tituli tempore disseruerunt Waddington apud Foucartium *Expl.* II 121, Mommsen Eph. epigr. V 602 = CIL III suppl. I p. 1307 adn. 2 (aut anno 105 aut 74), Foucart *Journ. d. savants* N. S. IV 1906, 578sq. et *Rev. d. ét. gr.* XXII 1909, 408, Wilhelm *Beiträge* 295 adn. 13. Ordo praetorum societatis Eleutherolaconum hunc in modum constitui potest: Λαχάρης, Φάηνος, Δαμάρμενος, Βιάδας, Τιμοκράτης, Νικαρετίδας. Timocrate praetore Antonius Graeciam adiit (vs. 32sq.), quod anno 72 a. Chr. n. factum esse ex titulo Epidaurio IG IV 932 elucet; cf. Wilhelm *Beiträge* 112sqq. Agitur ergo de M. Antonio Cretico, cui anno 74 summum imperium, ut bellum piraticum gereret, delatum est. Cum Biada praetore Gytheatis a Romanorum ducibus tributa imposita sint, Biadas a. 73/2 praetoris munus suscepit (cf. Wilhelm *Beiträge* 295). Q. Ancharius (vs. 26) redire videtur in titulo Olympico 328, ubi ἀντιταμίας nominatur. P. Autronium (vs. 16 et 23) eundem esse atque Ciceronis in consulatu collegam, qui a. 75 quaestor creatus est, Foucartius perspexit. Haud scio, an C. Iulius, qui vs. 22 legatus est, Caesar ipse sit intelligendus. De legatis Fulvio (vs. 23) et C. Gallio (vs. 26) non constat.

1147 Lapis inventus olim in insula, quae hodie Σκοπᾶς vocatur, in regione antiquae urbis Teuthronae. Sed cum epistula proconsulis ad Gytheatas data sit, sequitur ut lapis Gythio in insulam illam ablatus sit. Edd. Leake *Travels in Morea* III 42, cf. I 312 (Le Bas-Foucart *Voy.* II 243 *d*).

Ω Ι Υ Υ
Ν Α Ι Κ Α Τ Α Τ Η Ν Α Ξ Ι Α Ν Κ Α Τ///
Κ Ε Ρ Δ Ω Τ Ι Τ Ω Κ Ρ Α Τ Ι Σ Τ Ω
Α Ι Τ Α Π Ε Ρ Ι Α Υ Τ Ω Μ Ο Ι Δ Ο
Η Ν Ι Ο Χ Ο Υ Ω Τ Ο Ε Φ Ο Δ Ι Ο Ν
Ε Τ Ο Τ Η Ν Π Ρ Ε Σ Β Ε Ι Α Ν
Α Τ Ο Σ Γ Υ Θ Ε Α Τ Ω Ν
Σ Υ Ν Η Δ Ο Μ Α Ι Υ Μ Ε Ι Ν
Ο Υ Μ Ε Γ Ι Σ Τ Ο Υ Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α
Ϡ Α Σ Τ Ο Υ Ε Κ Ε Λ Ε Υ Σ Ε Ν Γ Α
Σ Υ Μ Ω Ν Α Σ Φ Λ Λ Υ Σ Α Σ Θ Α Ι
Τ Τ Ι Κ Ο Σ Λ Α Μ Π Ρ Ο Τ Α Τ Ο Σ
Ν Τ Η Ν Π Ο Λ Ι Ν Υ Μ Ω Ν
Α Τ Ο Σ Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α Κ Α Ι Κ Α Ι
Η Ν Υ Μ Ω Ν Α Π Ε Δ Ε Ξ Α Μ Η Ν
Β Ο Υ Λ Ο Μ Α Ι
Σ Λ Ε Γ Ε Ι ✱ Τ Ο Υ Θ Ε Ι Ο Τ Α Τ Ο Υ
Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Υ Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ Τ Α
Ο Ν Τ Ο Σ Κ Α Ι Τ Ο Υ Δ Ω Ρ Ο Κ Α
Δ Ι Ο Σ Α Τ Τ Ι Κ Ο Σ Ο Κ Ρ Α Τ Ι Σ Τ Ο Σ
Ι Ν Α Υ Τ Ο Υ Κ Ε Λ Ε Υ Σ Α Ν Τ Ο Σ
Σ Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α Τ Ι Δ Η Λ Ω Σ Ω
Π Ω Σ Τ Ο Υ Σ Κ Α Κ Ο Υ Ρ Γ Ε Ι Ν Α Υ

\- - - - - - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - -ωι- - - - - - -
[- - - - - - - - - -]ναι κατὰ τὴν ἀξίαν κατ-
[- - ἔγραψα Τιβ. Κλαυδίῳ Σα]κέρδωτι τῷ κρατίστῳ
[ἀνθυπάτῳ, ἵνα - - - -]αι τὰ περὶ αὐτῶ(ν) μοι δό-
[ξαντα. ἐπρέσβευεν ὁ δεῖνα] Ἡνιόχου, ᾧ τὸ ἐφόδιον
[δοθήτω, εἴ γε μὴ προῖκα ὑπέσχ]ετο τὴν πρεσβείαν
[ὑπολαμβάνειν. Εὐτυχεῖτε.]

[Τιβ. Κλαύδιος Σακέρδως ἀνθύπ]ατος Γυθεατῶν
[τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν]· συνήδομαι ὑμεῖν
[προθύμως, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τ]οῦ μεγίστου αὐτοκρά-
[τορος Τραϊανοῦ Ἁδριανοῦ Σε]βαστοῦ ἐκέλευσεν τὰ
[χρήματα καὶ - - τῆς πόλεω]ς ὑμῶν ἀσφαλ[ί]σασθαι
[καὶ τὸ δῶρον, ὃ Τιβ. Κλαύδιος Ἀ]ττικὸς (ὁ) λαμπρότατος
[ὑπατικὸς - - - εὐεργέτηκε]ν τὴν πόλιν ὑμῶν.
[Πέμπω δὲ ὑμῖν μετὰ τοῦ γράμμ]ατος διάταγμα καὶ και
[- - - - - -, ὅτι τὴν γνώμ]ην ὑμῶν ἀπεδεξάμην.
[- - - - - - ἐρρῶσθαι ὑμᾶς] βούλομαι.

[Τιβ. Κλαύδιος Σακέρδως ἀνθύπατο]ς λέγει· τοῦ θειοτάτου
[ἡμῶν αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ] Ἁδριανοῦ Σεβαστοῦ τὰ
[χρήματα ἀσφαλίζεσθαι κελεύ]οντος καὶ τοῦ δώρο(υ) κα-
[- - - - - ὁ Τιβ. Κλαύ]διος Ἀττικὸς ὁ κράτιστος
[ὑπατικὸς - - - - - -]ιν αὐτοῦ κελεύσαντος
[- - - - - - - - - -]ς διατάγματι δηλώσω
[- - - - - - - - - ὅ]πως τοὺς κακουργεῖν αὐ-
[τὸν βουλομένους - - - - - - - - - - -]

Supplevit Foucart, qui vs. 5 pergebat [ὁ πρεσβεύων ἦν - -] Ἡνιόχου. || 8 ἄρχουσι, βουλῇ, δήμῳ χαίρειν idem. || 3. 8. 12. 13. 16. 18. 20 temptavi. Rescriptum imperatoris Hadriani ad Gytheatas (vs. 1—7), quo se precibus eorum obsecutum esse dicit. Sequitur epistula proconsulis Ti. Claudii Sacerdotis (vs. 8—17) eiusque edictum (vs. 18sqq.). Intelligo Ti. Claudium Sacerdotem Iulianum, consulem suffectum a. 100 (Prosop. Imp. R. I 396, 789), cum Foucartius suppleret Κ. Τινέϊος Sacerdos. At Tineius ille, qui legatus imperatoris Hadriani pro praetore Thraciae erat, cognomine Rufo utebatur (Pros. Imp. R. III 321, 168). Q. Tineius Sacerdos autem (Prosop. Imp. R. III. 322, 170) imperatore Septimio Severo adhuc viguit. Ti. Claudius Atticus (vs. 13), clarissimus ille Atheniensis, de quo v. Prosop. imp. Rom. I 351, 654, a Gytheatis statuae honore affectus est; v. n. 1173.

1148 Fragmentum edicti Diocletiani, a. 0,21, l. 0,14, anno 1868 a Foucartio Gythii in domo Παναγιώτου Θλιβεροῦ inventum. Edd. G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 164 (CIL III p. 823, Mommsen-Blümner *Der Maximaltarif* 46). Praefationis Latinae edicti Diocletiani fragmentum cf. *Ath. Mitt.* XVII 1892, 156.

C O N//////////////////X///////////////////
M̄ B T Є T P Α Λ Α C C O N
M̄ Γ T Є T P Α Λ Α C C O N \////
Ο Λ Ι Ν Ο Υ Τ Ρ Α Χ Є Ω
//Η C ///Ν Τ Ω Ν Ι Δ Ι Ω///////
//Ρ M̄ Π Ρ Ω Τ Η C Τ Є
C Є Ο Ν Α
Ρ Μ Β Τ Є Τ Ρ Α Λ Α
Ρ Μ Γ Τ Є Τ Ρ Α Λ////
C Τ Η Μ Є Ν Τ//////
Η C Α C Η Μ Ο////
//Ι Ο Μ Є Ν Ο//////
//Θ Μ Ο Υ///////

Cap. 28, 60a—69.

[φόρμ(ης) πρώτης τετρα-]
[λας]σον [α´] ✱ ι´
[φόρ]μ(ης) β´ τετράλασσον [α´] ✱ -]
[φόρ]μ(ης) γ´ τετράλασσον [α´] [✱ -]
[Ἀπ]ὸ λίνου τραχέω[ς εἰς]
[χρ]ῆσιν τῶν ἰδιω[τῶν]
[φό]ρμ(ης) πρώτης τε[τρα-]
[λα]σσον α´ [✱ -]
[φό]ρμ(ης) β´ τετράλα[σσον α´ ✱ -]
[φό]ρμ(ης) γ´ τετράλ[ασσον α´ ✱ -]
. . στη μέντ[οι - -]
[. τ]ῆς ἀσήμο[υ - -]
. . ιομενο - - -
[στα]θμοῦ - - -

1149—1185. Res sacrae.

1149 Fragmentum marmoris rubri, a. 0,125, l. 0,16, cr. 0,04, a superiore parte margo cum cymatio servatus est, ab aliis partibus mutilum. Lapis videtur aptus, cui alius imponatur (Prott). Gythii iuxta theatrum inventus est; nunc Athenis in casa societatis Britannicae, quae marmoris fodinas possidet. Litterae a. 0,018 magna cum diligentia incisae. Prottius delineavit. *Ect.*

ΔΙΠΟϹΠ
ΤFλΛΩ

[῞Ο]διπος Π - - - -
[Ἀ]πέλλω[νι - - - -]

Prottius vs. 2 de [Ἀθηνᾶ]ι Ἑλλω[τίδι] cogitavit, quae extra Atticam solum Corinthi culta est, quantum nos quidem scimus. Itaque meo iure [Ἀπ]έλλω[νι] restituisse mihi videor, quae forma in Laconia usitata erat; cf. 980 sqq.

De littera Π in ἵππος omissa cf. ex. gr. Πειλιπὶς n. 1107 *a*, Πhειδιππίδας IG XII 3, 536.

1150 Arula marmoris albi integra, a. 0,38, l. 0,18, cr. 0,15. Nunc Athenis in museo publico (inv. societatis archaeolog. 4745). Ed. Kumanudes Ἐφ. ἀρχ. 1889, 66. Exscripsit Fredrich; Fraenkel contulit.

ΠΑΙΛΙΟϹΛΑ//
ΜΙΑϹΗΛΕΙΟ//
ΑϹΚΛΗΠΙΩ//
vac.
ΕΠΗΚΟΩ/////
ΕΥΧΗΝ

Πό(πλιος) Αἴλιος Λαμίας Ἠλεῖο[ς]
Ἀσκληπιῷ
ἐπηκόῳ
εὐχήν.

Var. lect. Vs. 2 init. ΜΠ in ligatura. Kumanudes: Λαμπᾶς.

1151 Basis marmoris albi, supra infraque cymatio ornata, a sinistro latere fracta, a. 0,58, l. infra 0,46, cr. 0,21. Litterae a. 0,035 prope evanuerunt. Edd. Patsurakos 4, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904 180, 2. Gythii in museo exscripsit Prott. Contuli.

)ΕΛΙ⁻ ΤΟΙΝ,
ΝΙΟΥ..ΓΟΝΙ
ΕΚΤΣΝΔΙΩΝΚ/

[Μεγάλαις] θεαῖς [Δεσ]ποίνα[ις]
[ὁ δεῖνα -]ωνίου, [Πρ]ωτόνι-
[κος τοῦ Δ.] ἐκ τῶν ἰδίων κα[τε-]
[σκεύασαν].

Var. lect. Vs. 1 'An post ΕΛ fuerit Π' haesitat Prott; in fine ante ΟΙΝ litteram esse Π contendo, item Forster.

Restituit Forster, qui pergebat vs. 2. 3 [αὐτ]ὸ[ν] τὸν ν[α|ὸν καὶ τὰ ἀγάλματα]. 'Praefero [Πρα]τόνι[κος | τοῦ δεῖνος].' Wil.

1152 Athenis in museo publico 1453. Tabula marmorea cum anaglypho, a. 0,46, l. 0,55; inventa Gythii sub arcem. Repraesentantur Ceres et Proserpina; a dextra vir barbatus stans, qui manu dextra pateram, sinistra sceptrum gestat; ab altero latere puella stans supra quam amor alatus; cf. Milchhöfer *Arch. Zeitg.* XLI 1883, 223, ubi tab. XIII etiam anaglyphum habes fictum. Edd. titulum Le Bas-Foucart *Voy.* II 240 *a*, Petrides Πανδώρα 1871, 282, G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 162 sq., Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 378, 193 (Meister *SGDI* 4572), Staïs *Guide* I² 247. Contulit Lattermann, cuius exemplar expressi. *Ect.*

ΩΣΙΚΡΑΤ.////ΑΓΑΘΟΚΛΕΙΑΝΤΑΝΙΔΙΑΝΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΔΑΜΑΤΡΙΚΑΙΚΟΡΑΙΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

[Σ]ωσικράτ[ης] Ἀγαθοκλείαν τὰν ἰδίαν θυγατέρα
Δάματρι καὶ Κόραι χαριστήριον.

II. a. Chr. n. saec. (Lattermann). Sosicratem sacerdotem dearum fuisse contendit Milchhöfer (*Arch. Zeitg.* l. l.) neque vero mihi probatur.

1153 Anaglyphum mutilatum; '*on ne voit que le buste d'un supplicant*'. In parte superiore titulus incisus est; litteras diligenter incisas bonae aetatis esse censet Foucartius. Ed. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 216, *Voy.* II 240, idem anaglyphum expressit *Voy. Monuments fig.* tab. 95, 1.

ΑΕΛΕΥΣΙΙ

[Δημήτερ]α (sic) Ἐλευσιν[ίαν] supplevit Le Bas, at offendit casus accusativus. Immo legerim [ἡ δεῖνα - -]α Ἐλευσιν[ίαι].

1154 Rupi incisum in loco quem incolae Πελεκητὸν vocant. Cf. Le Bas *Voy. Itinér.* I tab. 25 et R. Weil *Ath. Mitt.* I 1876, 151 sqq. '*Das Ganze bildet, von unten gesehen, eine in großen Proportionen angelegte Felsnische, welche in der Form eines Oblongs sich mit der einen Langseite gegen die Straße öffnet. In einer Höhe von 1,60 über dem Boden läuft längs der drei andern Seiten des oblongen Raums eine in den Fels gehauene Stufe oder Terrasse. Diese ist an den Schmalseiten, im Norden und Süden 5,20 breit, und läßt sich an der Nordseite auf 3,80 Länge verfolgen; doch ist gerade hier der Fels ausgebrochen. Le Bas' Messungen, welchen die damals besser erhaltene Südseite zu Grunde liegt, wo heute Erde aufgeschüttet - - ist, ergaben noch 12,85. Die Länge der Rückwand und damit der gesammten Anlage beträgt 33,95, die der Stufe hier 23,55. Ihre Breite wechselt, in der Mitte 1,70, an beiden Enden 1,20, da die Rückwand keine grade Linie bildet, sondern einen stumpfen Winkel. Über dieser ersten Terrasse erhebt sich auf der 7,30 hohen senkrechten Rückwand eine zweite, an der Vorderseite von gleicher Länge wie die erste, hinten aber durch eine geradlinige senkrecht geglättete Rückwand von 15,70 Länge eingefaßt; sie ist in der Mitte 3,33 breit, während die Seiten in stumpfem Winkel auf die Vorderwand zulaufen. Hierüber erhebt sich in 4,20 Höhe eine dritte Terrasse, mit welcher sechs an der nördlichen Seitenwand vorhandene Stufen in Verbindung stehen. Diese oberste Terrasse, an Länge mit der Hinterwand der zweiten Terrasse übereinstimmend, beginnt mit einer Breite von 1,90, verbreitert sich aber gegen Süden - - und wird mit einer etwa 1,00 hohen Rückwand abgeschlossen. Letztere ist stark verwittert, die eben erwähnte Treppe teilweise mit Erde bedeckt. An der hohen Felswand, welche die erste und zweite Terrasse von einander trennt, ist etwas links — von der Mitte etwa 1,50 vom oberen Rand ein aus dem Fels gearbeiteter consolenartiger Vorsprung* (ἀγκών), *dem früher ein gleicher auf der rechten Seite entsprochen haben wird. - - - - - - Orientiert ist die Anlage gegen Nordosten.*' Δύο δὲ περίπου μέτρα κατωτέρω τοῦ ἀγκῶνος τούτου καὶ πρὸς δεξιὰν αὐτοῦ ὑπάρχει κεχαραγμένη ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή. Edd. Skias Ἐφ. ἀρχ. 1892, 57 (Wide *Lakon. Kulte* 370, Meister *SGDI* 4563, Michel 760). Litterae a. 0,05—0,08. Contulit Prott a. 1903. Exscripsi.

ΜΟΙΡΑ
ΔΙΟΣΤΕΡΑΣΤΙΟ

Μοῖρα
Διὸς Τεραστίο.

V. saec. Vocem μοῖραν pro fano usurpatam esse intellexit Meister, qui affert Hesych. s. v. τέμενος· πᾶς ὁ μεμερισμένος τόπος τινὶ εἰς τιμήν, ἢ ἱερὸν καὶ βωμὸς ἢ ἀπονεμηθὲν θεῷ ἢ βασιλεῖ. Vs. 2 Ζεὺς Τεράστιος (v. Luc. Timon 41) est Iuppiter, qui fulgure et tonitu omina dat; cf. Usener *Rhein. Mus.* LX 1905, 12. Quocum comparat Wide l. l. Iovem, cui nomen Σημαλέος, qui in Attica colebatur (Paus. 1 32, 2).

Ad hunc locum E. Curtius (Peloponnes II 272) referebat Pausaniae verba III 22, 1: Γυθίου δὲ τρεῖς μάλιστα ἀπέχει σταδίους ἀργὸς λίθος· Ὀρέστην λέγουσι καθεσθέντα ἐπ' αὐτοῦ παύσασθαι τῆς μανίας· διὰ τοῦτο ὁ λίθος ὠνομάσθη Ζεὺς Καππώτας κατὰ γλῶσσαν τὴν Δωρίδα, quod probat Wide l. l. 371. Contra quam opinionem disputaverunt R. Weil l. l. et Skias l. l., quia hoc fanum multo minus tribus stadiis ab urbe Gythio abest.

1155 Sub radicibus collis, cui nomen Λαρύςιον, 'ad sinistram viae quae ab oppido hodierno Marathonisio fert Gythium, circiter sexcenta metra a Gythio ⟨ducenta vero a titulo 1154⟩ rupi incisa est inscriptio', a. 0,37, l. 0,31, supra quam in saxo est foramen, quod alicui rei aeneae affigendae usui videtur fuisse. Edd. Leake *Morea* III 28 (CIG 1469), Roß Inscr. Gr. ined. I 52, Le Bas ex Trézelii apographo *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 166, alio apographo usus *Rev. arch.* II 1845, 213 sq., tab. XXV 4 et *Voy.* tab. IV 11, ex ectypo *Voy.* II 238, lapide et ectypo examinatis R. Weil *Ath. Mitt.* I 1876, 154, Lollingii apographo usus Roehl IGA 72 (Cauer Delectus² 13, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 25, Roberts *Introd.* 260), Skias destructo muro qui a sinistra titulum operuerat Ἐφ. ἀρχ. 1892, 185, 1, Patsurakos 9, (Meister *SGDI* 4564, Prott-Ziehen Leges Gr. sacr. II 55; cf. quae de titulo disputaverunt Meister *Jahrb. f. Phil.* 125, 1882, 522, Buecheler *Rhein. Mus.* XLI 1886, 2, Crönert *GGA* 1908, 1026). Contulit Prott. Expressi exemplar Lebasii correctum a Prottio. *Ect. Sorb.* et Prottii. *Tab.*

ΜΕΔΕΝΑ *vac.*
ΑΠΟΣΤΡΥΘΕΣΤΑΙ
ΛΙΔΕΚΑΑΠΟΣΤΡΥ
.ΕΤΑΙΑFΑΤΑ ΤΑΙ
ΕΒΟΔΟΛΟΣ
ΡΑΙΔΕΒΟΠΕ
Ν Ο Μ Ο Σ *vac.*
\ΠΟΣΤΑΤΟ *vac.*

¹Μεδένα ²ἀποστρυθε͂σται· ³αἰ δέ κα ἀποστρυ⁴[θ]ε͂ται, ἀϝατάται ⁵ε͂ ℎὸ δο͂λος· ⁶-ραι δὲ ℎόπε ⁷νόμος, ⁸ἀποστάτο.

Var. lect. Vs. 2 init. ΑΠΟ Le Bas *Voy.*; num sit Α legendum dubitat Prott; extrem. addunt Σ Leake et Weil, quos specie deceptos esse Prott iudicat. || 3 init. Λ Hiller, Wil.; Ι Kolbe; extrem. post Υ exhibent Ο Leake, ⊕ Le Bas *Voy.*, Weil, nihil in lapide scriptum esse censet Skias. || 4 init. 'spatium litterae unius ante Ε' Prott. Littera sexta F Le Bas, Weil, Skias, Prott; Γ Leake; littera octava Τ Leake, Κ Le Bas. || 5 init. littera Ε tenuis, sed certa Skias, Γ Prott; loco secundo Β omnes praeter Leakium; extrem. ἀμυδρόν τι καὶ ὄχι ἱκανῶς βέβαιον Ο Skias; post Σ nihil scriptum fuit Weil, Prott. || 7 post Ν lapis laesus Skias, Prott. || 8 item ante ΟΣ; legit \Π Hiller. || 9 ΜΙΛΟΝ et 10 ΠΟΔ Le Bas. Nihil usquam scriptum Weil, Skias, Prott.

Quod Roehlius contendit 'pone titulum in vivo saxo sculptam esse sellam, inferne scamnum servire' pedibus, verbis Leakii *Travels* I 248 ('- - *and behind the latter on the side of the mountain a chair with a foot-step hewn in the rock*') deceptus est, quem quidem omnes editores et Crönert secuti sunt. Sed expressis verbis diligentissimus Skias testatur sellae illius nullum vestigium exstare (οὐδὲν οὐδαμοῦ ἴχνος λαξεύσεως ὑπάρχει ἐπὶ τῶν βράχων; Ἐφ. ἀρχ. 1892, 59, cf. ibid. 185) et litteris ad Fraenkelium datis Leakium falsa referre confirmat. Attamen nihilo minus in eo Leakio assentior quod hoc loco situm fuisse lapidem rudem, qui Ζεὺς Καππώτας vocabatur, contendit.

Ζεὺς Καππώτας vel Καβάτας (n. 1316) enim deus est, qui lapides aërios iactat (cf. Usener *Rhein. Mus.* LX 1905, 12, Solmsen ibid. LXII 1907, 337). Quod si ita se habet, fieri potuit, ut lapis ipse quoque Ζεὺς Καππώτας nominaretur. Pausanias autem falso cognomen a verbo παύειν derivavit, cum III 22, 1 scriberet: Γυθίου δὲ τρεῖς μάλιστα ἀπέχει σταδίους ἀργὸς λίθος· Ὀρέστην λέγουσι καθεσθέντα ἐπ' αὐτοῦ παύσασθαι τῆς μανίας· διὰ τοῦτο ὁ λίθος ὠνομάσθη Ζεὺς Καππώτας κατὰ γλῶσσαν τὴν Δωρίδα. De hoc lapide agi iudico in titulo nostro, cuius interpretatio adhuc dubia est. Omnia pendent e verbo ἀποστρυθε͂σται, quod quid sibi velit, Skias, ni fallor, recte intellexit, cum suspicaretur ἀποστρυθε͂σται esse λιθοτομεῖν vel simile aliquid (cf. Ziehen et Crönert). Neque vero de latomia cogitandum est, immo ne quis lapidem aërium laedat, interdicitur. Hunc ergo in modum titulum verterim: 'ne quis decutiat; si quis decusserit, poenam dabit (sive ipse) sive servus'.

1156 Marmor album inventum Gythii a. 1869 et in museum Athenas translatum (cf. Sybel *Skulpturen zu Athen* n. 924), a. 0,31, l. 0,95, cr. 0,46. Edd. Eustratiades Ἐφ. ἀρχ. 1870, 378, 416, C. Curtius Philolog. XXIX 1870, 700 sq., Dumont *Rev. arch.* XXIV 1872, 298, Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 241 *b*, ubi verba fecit de titulo Dumont. Cf. quae de hac materia disputaverunt Hultsch *Metrologie*² 537 sq., *Jahrb. f. Philolog.* 138, 1895, 85, Bourguet *Rev. arch.* 1903 II 25 sqq. Athenis exscripsit Prott. Imaginem photographicam fecit Lattermann. *Ect. Tab.*

-ΒΑΣΤΟΙΣΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙΚΑΡΠΟΣ
ΓΟΡΑΝΟΜΩΝ > ΑΝΕΘΗΚΕΝΤΑΜΕΤΡΑ

κοτύλη — — — -ν²
χοῦς
μό[διος]¹ [ἡμ]ίεκτον

[Θεοῖς Σε]βαστοῖς καὶ τῇ πόλει Κάρπος
[Κάρπου ἀ]γορανομῶν > ἀνέθηκεν τὰ μέτρα.

Supplevit Foucart. ¹μό[διος] suppl. Dumont || ²[ἡμίχου]ν coniecit Hultsch. 'Metra Phidonis' interpretatur Bourguet l. l. 27: '*une pièce de musée, une curiosité d'agoranome archéologue.*'

II. p. Chr. n. saec. Nam Κάρπος Κάρπου redit n. 1171 una cum Ti. Claudio Attico patre.

1157 Duo fragmenta stelae rotundae marmoris. Ed. Leake *Morea* III 25.

a ΕΠΙΙΓ — Ἐπὶ Ἱπ[πο - - -]
ΣΥΒ
b ΠΩ ΤΑ
ΗΚΑΥΠΕΡΕΥΧΗΣ — [ἀνέθ]ηκα ὑπὲρ εὐχῆς.

1158 Ed. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 215 et *Voy.* II 242.

ΥΠΕΡΕΥΧΗΣ — ὑπὲρ εὐχῆς.

An superest de n. 1157?

1159 Anaglyphum, quo vir stans dextra sceptrum tenens sculptus est. Ed. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 216, *Voy.* II 241; imaginem expressit *Mon. fig.* tab. 95, 6.

ΣΛΑΙΛΕ

Iovem, qui Serapis vocatur, repraesentatum esse suspicatur Reinach *Voy.* p. 94.

1160 Basis marmoris albi, inventa prope theatrum, a. 0,72, l. 0,60, cr. 0,28, a latere sinistro supra cymatium servatum est. '*Oben rechts entweder unprofiliert, so daß die Basis hier gegen einen Bau gestoßen hätte, oder das Profil ist hier abgeschlagen*' (Prott). Litterae a. 0,025 apicibus ornatae primi p. Chr. saeculi esse videntur. Edd. Skias Ἐφ. ἀρχ. 1892, 193, 4, Patsurakos 15, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 185, 13. Exscripsit Prott. *Ect.*

vac. ΙΥΙΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΗΠΟΛΙΣΑΠΟΚΑΤΑΣ...
ΣΑΝΤΑΜΕΤΑΤΟΥΠΑΙ
ΤΗΝΑΡΧΑΙΑΝΕΛΕ\\////ΡΙΛΙ////
vacat

¹[- - - Σεβασ]²τοῦ Καίσαρος [υἱὸν] ³ἡ πόλις ἀποκατασ[τή]⁴σαντα μετὰ τοῦ πατ[ρὸς] ⁵τὴν ἀρχαίαν ἐλευ[θ]ερίαν.

Var. lect. Vs. 1 _Ι...ΙΚ\Κ Skias, ΒΟΥΛΗΚΑΙΣΑΡΟΣ Patsuracos.

Restitui. De C. Iulio Eurycle eiusque patre cogitaverat Patsurakos. Immo Tiberius Caesar et Augustus intelligendi sunt. Cf. Paus. III 21, 6 Γύθιον - - ἐπὶ θαλάσσῃ δὲ ᾠκισμένον ἔστιν ἤδη τῶν Ἐλευθερολακώνων, οὓς βασιλεὺς Αὔγουστος δουλείας ἀφῆκε Λακεδαιμονίων τῶν ἐν Σπάρτῃ κατηκόους ὄντας.

1161 Basis quadrata marmoris albi, integra, a. 0,775, l. 0,575; latus inferius aptum, cui alius lapis adiungatur. Edd. Petrides Πανδώρα 1869 IV (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 243 *c*), G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 162, Skias Ἐφ. ἀρχ. 1892, 203, Patsurakos 21. Exscripsit in museo Prott.

ΑΥΤΟ Ι//////////////////////
ΝΕΡΟΥΑΝΚΑΙ'
//Α ΣΕΒΑΣΤΟΝΤ C
ʋ ΟΙΝΟΝΤΩΝΕΛΕ
ЭΕΡΟΛΑΚΩΝΩΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣ
ΕΠΙΝΕΙΚΙΔΑ ΤΟΥ
ΦΙΛΟΧΑΡΕΙΝΟΥ
vacat

96—98 p. Chr. n.

Αὐτοκ[ράτορα]
Νερούαν Καί[σα-]
[ρ]α Σεβαστὸν τὸ
κοινὸν τῶν Ἐλε[υ-]
θερολακώνων
στρατηγοῦντος
Ἐπινεικίδα τοῦ
Φιλοχαρείνου.

1162 Ed. Petrides Πανδώρα 1870, 303.

98—102 p. Chr. n.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΝΕΡΒΑΝΤΡΑΙΑΝΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
ΗΠΟΛΙΣΗΓΥΘΕΑΤΩΝ

Αὐτοκράτορα
Νέρβαν Τραϊανὸν
Καίσαρα Σεβαστὸν
Γερμανικὸν
ἡ πόλις ἡ Γυθεατῶν.

Cognomen Germanici Traianus mense octobri vel novembri a. 97 p. Chr. n. suscepit, Dacici a. 102. Itaque cum titulus post mortem Nervae incisus sit, intra annos 98 et 102 scriptus est.

1163 Basis, in duas partes fracta, quarum altera (maior) in domo Βαρβανάκου καὶ Θλιβεροῦ inaedificata, a. 0,58, l. 0,27, cr. 0,57, altera in museum publicum illata est. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 442, 30 vs. 1—11; titulum integrum Deffner ibid. III 1878, 163. Fragmentum *b* delineavit Prott in museo; quae vidit lineis subductis significavi. Litterarum altitudo 0,05, inde a septimo versu 0,04. *Ect.*

211—212 p. Chr. n.

a ΑΥΤΟ ΤΟΡΑ ❧ *b*
❧ ΚΑΙΣΑΡΑ ❧
ΣΕΒΑΣΤΟΝΑΝΙΚΗ
ΤΟΝΜΑΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΑΝΤΩΝΙΝΟΝ ❧
ΗΠΟΛΙΣΗΓΥΘΕΑΤΩ
ΕΦΟΡΕΥΟΝΤΩΝ
ΚΛΑΥΔΙΟΥΘΕΟΔΟΤΟΥ
ΣΩΚΡΑΤΙΔΑΤΟΥΔΑ
ΜΙΠΠΟΥΑΡΙΣΤΟΚΡΑ
ΤΟΥΣΤΟΥΑΓΗΣΙΠΠΟΥ
Π.ШΣΙΝΙΚΟΥΤΟΥΑΡΙΣΤΟΚΛΕ
ΟΥΣΤΕΡΕΝΤΙΟΥΦΙΛΟΚΛΕ
ΟΥΣΝΕΟΥΤΑΜΙΕΥΟΝΤΟΣ
ΕΥΔΑΜΟΥΤΟΥΚΑΛΛΙΝΙ
ΚΙΔΑ

Promiscue Α et Α.

Αὐτο[κρά]τορα
Καίσαρα
Σεβαστὸν ἀνίκη-
τον Μᾶ. Αὐρήλιον
Ἀντωνῖνον
ἡ πόλις ἡ Γυθεατῶν·
ἐφορευόντων
Κλαυδίου Θεοδότου,
Σωκρατίδα τοῦ Δα-
μίππου, Ἀριστοκρά-
τους τοῦ Ἀγησίππου,
[Σ]ωσινίκου τοῦ Ἀριστοκλέ-
ους, Τερεντίου Φιλοκλέ-
ους Νέου, ταμιεύοντος
Εὐδάμου τοῦ Καλλινι-
κίδα.

Imp. Caesar M. Aurelius Antoninus (Pius, Felix) Invictus Aug., quem vocant Caracallam, intelligendus. Nam Caracalla primus cognomine 'Invicto' utitur et ne is quidem constanter. Ante a. 212, quo imperator constitutionem Antoninianam promulgavit, titulus incisus esse videtur, quia magistratus civitate Romana carent.

1164 Fragmentum basis marmoris albi, a. adhuc 0,50, l. 0,46, muro domus K. T. Πουλάκου insertum. Ed. Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 243 *e*. Exscripsi.

282—283 p. Chr. n.

\ ι /
ΚΟΝΑΥΡΗ/
ΛΡΟΝΕΥϹΕΒΗϵ
ЄΒΑϹΤΟΝ Η ΠΟ,
14 centimetri vacant
ΙЄΦΟΡΩΝΤΩΝΠ
ΙΛΩΝ ΑЄΠΙΤЄ
vacat

[Αὐτο]κρά[τορα Καίσαρα]
[Μᾶρ]κον Αὐρή[λιον]
[Κ]ᾶρον Εὐσεβῆ Ε[ὐτυχῆ]
[Σ]εβαστὸν ἡ πό[λις Γυθεατῶν].
[Δ]ι' ἐφόρων τῶν π[ερὶ - - -]
[Φ]ίλωνα· ἐπὶ Τε- *vel* Ἐπιτε- -

1165 'In marmore a. 1753 ex Peloponneso in Museum Nanianum illato' CIG 1325 (Franz Elementa epigr. Gr. 219, 83, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 46, Dittenberger Syll.[2] 275, Hicks *Manual*[1] 327, 191, Meister *SGDI* 4565).

ΤΙΤΟΝΤΙΤΟΥΚΟΙΓΚΤΙΟΝΣΤΡΑΤΑΓΟΝΥΠΑΤΟΝΡΩ
ΜΑΙΩΝΟΔΑΜΟΣΟΓΥΘΕΑΤΑΝΤΟΝΑΥΤΟΥΣΩ
ΤΗΡΑ

Τίτον Τίτου Κοΐγκτιον στραταγὸν ὕπατον Ῥω-
μαίων ὁ δᾶμος ὁ Γυθεατᾶν τὸν αὐτοῦ σω-
τῆρα.

Flamininus urbem Gythium a rege Nabide occupatam cepit a. 195 et liberavit (Liv. XXXIV 29). στρατηγὸς ὕπατος antiquo more; cf. Dittenberger l. l. adn. 2.

1166 Basis marmoris caerulei, a dextra sinistraque obtruncata, margine superiore servato; a. 0,84, l. 0,40; nunc inaedificata in scalis ecclesiae Ἁγίας Τριάδος in urbe Gythio. Litterae a. 0,025 prope evanuerunt. Edd. Foucart-Le Bas *Voy.* II 516, 243 *b* (Meister *SGDI* 4569), Patsurakos 25. Contuli.

18—12 a. Chr. n.

ΜΑΡΚΟΝΑΓΡΙΠΠΑΝ
ΤΟΝΑΥΤΑΣΕΥΕΡΓΕ
Α ΠΟΛΙΣ

Μᾶρκον Ἀγρίππαν - -
τὸν αὐτᾶς εὐεργέ[ταν]
ἁ πόλις.

1167 Basis marmoris albi, inventa prope litus in regione fori urbis antiquae, ubi fundamenta magni cuiusdam aedificii aperta sunt; a. 1876 a R. Weil in vinea Παναγιώτου Θλιβεροῦ visa, nunc interiisse dicitur. Ed. R. Weil *Ath. Mitt.* I 1876, 156.

ΗΠΟΛΙΣ
ΗΓΥΘΕΑΤΩΝ
ΔΑΜΟΝΙΚΙΔΑΝΡΟΥΦΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΝΤΟΥΚΟΙΝΟΥ
ΤΩΝΕΛΕΥΘΕΡΟΛΑΚΩΝΩΝ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝΤΩΝ
ΕΝΤΗΠΑΤΡΙΔΙΚΑΙΣΑΡΕΙΩΝ
ΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΠΟΛΕΙ
ΤΕΥΣΑΜΕΝΟΝΑΡΙΣΤΑ
ΤΟΑΝΑΛΩΜΑΤΟΕΙΣΤΟΝ
ΑΝΔΡΙΑΝΤΑΕΞΩΔΙΑΣΕΝ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΛΑΜΑΡΧΙΣ
ΜΗΝΙΟΥ ΗΓΥΝΗ

Ἡ πόλις
ἡ Γυθεατῶν
Δαμονικίδαν Ῥούφου
στρατηγὸν τοῦ κοινοῦ
τῶν Ἐλευθερολακώνων
καὶ ἀγωνοθέτην τῶν
ἐν τῇ πατρίδι Καισαρείων
καὶ τὰ ἄλλα πάντα πολει-
τευσάμενον ἄριστα·
τὸ ἀνάλωμα τὸ εἰς τὸν
ἀνδριάντα ἐξωδίασεν
ἐκ τῶν ἰδίων Δαμαρχὶς
Μηνίου ἡ γυνή.

Quia vs. 7 τὰ Καισάρεια commemorantur, veri est simile Damonicidam Rufi f. priore parte I. p. Chr. n. saeculi praetorem Eleutherolaconum fuisse. Itaque suo iure eum ante Damarmenidam (v. n. 1249), qui imperatore Claudio floruit, munere esse functum Weil suspicatus est.

1168 Basis marmorea, a. 0,55, l. 0,18, cr. 0,50, inventa prope theatrum, ubi n. 1167; nunc in vinea Παναγιώτου Θλιβεροῦ. Ex parte tantum ed. R. Weil *Ath. Mitt.* I 1876, 156, melius Skias Ἐφ. ἀρχ. 1892, 202, 8 (Patsurakos 11).

ΗΠΟΛΙC
ΤΟΝЄΥΓЄΝЄCΤΑΤΟΝ
ΤΙΒЄΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΑΚΥΛЄΙΝΟΝΠΟΛΥΞЄΝΟΥ
ΠΑΙΔЄΥCЄΩCΤЄΚΑΙΤΗC
ΑΛΛΗCCΥΝΠΑCΗCΑΡЄΤΗC
ЄΙΝЄΚΑ
Ψ Β

Ἡ πόλις
τὸν εὐγενέστατον
Τιβέριον Κλαύδιον
Ἀκυλεῖνον Πολυξένου
παιδεύσεώς τε καὶ τῆς
ἄλλης συνπάσης ἀρετῆς
εἵνεκα.
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς)

1169 'Marmor a. 1753 ex Peloponneso in museum Nanianum illatum.' Ex collect. antiqq. musei Naniani n. 57 (CIG 1336 [Müllensiefen De tit. Lac. dial. 52, Meister *SGDI* 4571]).

ΜΑΡΚΟΝΛΑΤΙΝΙΟΝΠΑΝ
ΔΟΥΣΑΝΑΠΟΛΙΣΤΩΝΓΥ
ΟΕΑΤΑΝΒΙΑΔ.Ι.ΟΥΠΟΛΕΙΤΑΙ
ΑΜΟΝΞΕΝΟΝΚΑΙΙΔΙΟΝΕΥΕΡΓΕ
ΤΑΝ

[1]Μᾶρκον Λατίνιον Παν[2]δοῦσαν ἁ πόλις τῶν Γυ[3]θεατᾶν Βιαδ[ι]νουπολείταν [4]ἁμὸν ξένον καὶ ἴδιον εὐεργέ[5]ταν.

Βιάδινα urbem prope Gythium inter Asopum et Acrias in ora Laconiae sitam commemorat Ptolemaeus III 14, 32. 'Sed cum huius vocis primum N in hac inscriptione absit, Ptolemaei scriptura haud dubie corrigenda est' (Boeckh). Urbs igitur Βιάδινα appellata est, incola Βιαδινουπολίτης. Ad vs. 1. 2 cf. Prosop. Imp. R. II 266, 79 et W. Schulze *Lat. Eigenn.* 326, 6. || 4 corruptum aut interpolatum habet Wil.

1170 Duo fragmenta basis marmoreae, supra et a latere postico fractae, a. max. 0,40, l. 0,44, cr. adhuc 0,33. Edd. Foucart-Le Bas *Voy.* II 516, 245*a*, Patsurakos 18. Exscripsit Prott Gythii in museo. Quae iam non exstant lineis subductis significavi. *Ect.*

ΓΥΘ..ΤΩ
ΠΙΛΛΙΟΝΜΗ
ΟΠΟΛΙΔΟΣΤΟ
ΜΟΚΡΑΤΟΥΣΕΠΙΚΤ....
ΤΟΥΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ *vacat*
ΛΕΟΝΤΑΤΟΥΛΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΩΚΡΑΤΙΔΑΤΟΥΔΑΜΙΠΠΟΥ
ΤΟΑΝΑΛΩΜΑΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ
ΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΟΥΛΥΚΟΥΤΟΥ
ΖΗΝΩΝΟΣ ΤΟΥΘΡΕΠΤΟΥ

[Ἡ πόλις ἡ] Γυθ[εα]τῶ[ν]
[. Πο]πίλλιον Μή[λαν ἐπὶ ἐφόρων]
[Νε]οπόλιδος τοῦ [‹ τοῦ]
[Ἑρ]μοκράτους, Ἐπικτ[ήτου]
τοῦ Ἀγαθόποδος,
Λεοντᾶ τοῦ Λυσικράτους,
Σωκρατίδα τοῦ Δαμίππου·
τὸ ἀνάλωμα τοῦ ἀνδριάντος
προσδεξαμένου Λύκου τοῦ
Ζήνωνος τοῦ θρεπτοῦ.

Restituit Foucart; vs. 2. 3 supplevi.

Aetate Hadriani vel Antonini Pii. Nam Socratidas Damippi f. vs. 7 redit in titulo qui proxime sequitur; praeterea Leontas Lysicratis f. in titulo n. 1174, 10. Neopolis Neopolidis f., Hermocratis I n. fuerit frater illius Hermocratis II, qui 1171, 12 Neopolidis filius audit et legati munere fungitur. Stemma habes hoc:

Ἑρμοκράτης I
|
Νεόπολις I
Ἑρμοκράτης II — Νεόπολις II

1171 Basis marmoris Pentelici, inventa Athenis prope Propylaea. Edd. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 3363, Dittenberger IG III 668 ex Koehleri apographo.

ΗΠΟΛΙΣΗΓΥΘΕΑΤΩΝ
ΚΛΑΥΔΙΟΝΑΤΤΙΚΟΝ
ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΝΣΕ
ΒΑΣΤΩΝΚΑΙΚΗΔΕΜΟ
ΝΑΤΟΥΕΘΝΟΥΣΕΑΥΤΗΣ
ΔΕΣΩΤΗΡΑΚΑΙΚΤΙΣΤΗΝ
Δ'ΙΠΡΕΣΒΕΩΝΣΩΚΡΑΤΙΔΑ
ΤΟΥΔΑΜΙΠΠΟΥ,ΑΤΕΙΛΙΟΥ
ΤΟΥΔΑΜΟΝΙΚΙΔΑ,ΚΑΡΠΟΥ
ΤΟΥΚΑΡΠΟΥ,ΔΑΜΟΝΙΚΙΔΑ
ΤΟΥΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ,ΕΡΜΟ
///ΡΑΤΟΥΣΤΟΥΝΕΟΠΟΛΙΔΟΣ

ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΤΗΣΑΘΗΝΑΣ
ΑΘΗΝΙΟΥ

Ἡ πόλις ἡ Γυθεατῶν
Κλαύδιον Ἀττικόν,
τὸν ἀρχιερέα τῶν Σε-
βαστῶν καὶ κηδεμό-
να τοῦ ἔθνους, ἑαυτῆς
δὲ σωτῆρα καὶ κτίστην,
διὰ πρέσβεων Σωκρατίδα
τοῦ Δαμίππου, Ἀτειλίου
τοῦ Δαμονικίδα, Κάρπου
τοῦ Κάρπου, Δαμονικίδα
τοῦ Ἀγαθοκλέους, Ἑρμο-
[κ]ράτους τοῦ Νεοπόλιδος.

Ἐπὶ ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς
Ἀθηνίου.

Ti. Claudio Attico, Herodis patri, suo iure tribuit Foucart (*Expl.* p. 128 ad n. 1147, quem conferas); cf. Prosop. imp. Rom. I 351, 654, Pauly-Wissowa *R. E.* s. v. Claudius 71.

1172 Basis marmoris albi, olim in duas partes obtruncata et pro postibus fenestrae usitata (cf. Πρακτικὰ τ. ἀρχ. ἑταιρ. 1891, 6, 34), nunc Gythium in museum illata; a superiore parte superficies pristina servata; a. 0,52, l. utrumque fragmentum 0,12. Litterarum altitudo in v. 1—5 = 0,035, inde 0,022. Edd. Le Bas-Foucart e Blondelii apographo et ectypo *Voy.* II 516, 245 *b*, Patsurakos 5. 6. Contulit Prott, exscripsi; quae plura habet Foucart, lineis subductis significavi. *Ect.*

a	*b*
vac.	*vac.*
ΟΝΕΥ	ΥΚΛΕΑ
ΝΟΝΓΙ	ΥΛΙΟΥ
ΝΟΣΥΙϹ	ΝΕΚΓΟΝϹ
ΛΕΟΥΣΛ̄	ΣΑΠΟ
ΟΥΡΩΝ	ΙΕΡΕΑΚ
ΤΟΥΤΩΝ	ΕΒΑΣΤΩΝ
ΙΒΙΟΥΤΑΙ	ΑΝΚΑΙ
ΙΤΗΓΟΝΤ	ΣΑΧΑΙΑ
ΡΜΑΙΩΝ	ΔΗΜΑΡΧϹ
ΗΓΟΝΠΡ	ΣΒΕΥΤΗ
ΣΙΣΠΑΝΙ	ΒΑΙΤΙΚΗ
ΤΗΝΤΟ	ΕΒΑΣΤϹ
ΛΕΓΙΩΙ	ΟΣΓ̄

[Γ. Ἰούλι]ον Εὔ[ρ]υκλέα
[Ἡρκλα]νόν, Γ. Ἰ[ο]υλίου
[Λάκω]νος υἱόν, ἔκγονο[ν]
[Εὐρυκ]λέους, λϛ´ ἀπὸ
[Διοσκ]ούρων, ἱερέα κ[αὶ]
[ἀρχιερέα] τοῦ τῶν [Σ]εβαστῶν
[οἴκου διὰ] βίου, τα[μί]αν καὶ
[ἀντιστρ]άτηγον τ[ῆ]ς Ἀχαία[ς],
[δήμου Ῥ]ωμαίων δήμαρχο[ν]
[καὶ στρατ]ηγόν, πρ[ε]σβευτὴ[ν]
[ἐπαρχεία]ς Ἱσπανί[α]ς Βαιτικῆ[ς],
[πρεσβευ]τὴν το[ῦ] Σεβαστο[ῦ]
λεγιῶνος γ´

Vs. 4 Perdrizet (*Bull. Hell.* XXI 1897, 210) collato titulo n. 971, ubi Eurycles τριακοστὸς καὶ ἕκτος ἀπὸ Διοσκούρων nominatur, corrigebat Λ[Ε]; immo Λ[Ϛ] scribendum est. Cf. Prosop. Imp. R. II 189, 199. Stemma in add. proposui.

***1173** 'Gythii in fragmento basis marmoreae. Descripsi anno 1863' Lenormant *Rhein. Mus.* XXI 1866, 397 256 (Le Bas-Foucart *Voy.* II 245 *c*).

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ.
ΗΠΟΛΙΣΗΓΥΘΕΑΤΩΝ
ΤΙΟΥΛΙΟΝΑΛΕΞΑΝΔ

Ἀγαθῆι τύχηι.
Ἡ πόλις ἡ Γυθεατῶν
Τ(ιβέριον) Ἰούλιον Ἀλέξανδ[ρον].

Pertinet ad Ti. Iulium Alexandrum, qui imperatore Galba praefectus Aegypti fuit (Prosop. Imp. R. II 164, 92, ubi num idem sit, dubitatur), aut ad filium eius consulem suffectum (?) a. 117 (Prosop. l. l. 165, 95).

1174 Basis incolumis marmoris caerulei, supra infraque cymatio ornata, a. 0,76, l. max. infra 0,54, supra 0,57; muro ecclesiae Ἁγ. Δημητρίου in oppido Gythio inserta. Litterarum altitudo 0,003. Edd. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 211, *Voy.* II 245 (C. Keil *Zwei Inschriften aus Sparta und Gytheion* 26), Patsurakos 23. Cf. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 184, 12. Prott contulit. *Ect. Sorb.* et Prottii.

cymatium

ΗΠΟΛΙΣΗΓΥΘΕΑΤΩΝ
ΠΕΔΟΥΚΑΙΑΝΜΑΡΥΛΛΙ
ΝΑΝΤΗΝΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΗΝ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΙΝ< ΑΔΕΛΦΗΝ
Α̅ΜΙΝΔΙΟΥΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥϹ
ΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛ̅Θ̅ΑΠΟ
ΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝΜ̅Α̅< ΑΦΗΡΑ
ΚΛΕΟΥΣ< ΕΠΙΕΦΟΡΩΝ
ΞΕΝΑΡΧΙΔΑΤΟΥΔΑΜΙΠΠΟΥ<
ΗΙΟΥΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ< ΛΕΟΝΤΑ
ΤΟΥΛΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣ< ΖΩΣΙΜΟΤΟΥ<
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΤΑΜΙΕΥΟΝΤΟΣΣΕΠΤΟΥΜΜΙΟΥ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣΠΡΟΙΚΑ

cymatium

Ἡ πόλις ἡ Γυθεατῶν
Πεδουκαίαν Μαρυλλῖ-
ναν τὴν ἀξιολογωτάτην
καὶ εὐεργέτιν, ἀδελφὴν
Λο(υκίου) Μινδίου Δαμοκράτους
τοῦ εὐεργέτου, λθ´ ἀπὸ
Διοσκούρων, μα´ ἀφ᾽ Ἡρα-
κλέους· ἐπὶ ἐφόρων
Ξεναρχίδα τοῦ Δαμίππου,
Ἡίου (τοῦ) Καλλιστράτου, Λεοντᾶ
τοῦ Λυσικράτους, Ζωσίμου τοῦ ⟨,
Ἀπολλοφάνους τοῦ Ἀπολλωνίου·
ταμιεύοντος Σεπτουμμίου
Πρωτογένους προῖκα.

Var. lect. Vs. 5 ΑΜΙΝΔΙΟΥ Forster.

Le Bas titulum medio secundo p. Chr. n. saeculo attribuit, quia novimus M. Peducaeum Stloga Priscinum (Prosop. Imp. R. III 21, 163), qui a. 141 consulatu functus est. Sane recte; redit enim Λεοντᾶς Λυσικράτους in titulo 1172, aetatis Hadrianeae, quem conferas.

1175 Fragmentum basis rotundae ex marmore albo factae, supra et infra cymatio ornatae, diameter 0,27, altitudo 0,21. In latere superiore vestigia statuae. Litterae a ± 0,01. Lapis inventus Gythii in arce; nunc in museo. Edd. Patsurakos 1, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 181, 3. Exscripsit Prott. *Ect.*

in cymatio Ϝ

ΤΟΚΟΙΝΟΝΤ
ΣΙΑΣΤΩΝ.ΙΟ
ΓΩΤΑΤΗΝ
ΤΩΑΞΙΟΛ
Ρ///ΤΟΝΘΕ
ΘΙΑΣΟΝΕΥ ± 20 *litterae* Ν
Α//ΤΟΔΟΝΤΙ
ΤΩΓΤΙΤΗ

cymatium

Ἀ[γαθῆ τύχη.]
Τὸ κοινὸν τ[ῶν - - - - - - - -
σιαστῶν· Ἰο[υλίαν - - - τὴν ἀξιολο-]
γωτάτην, θ[υγατέρα - -, γυναῖκα δὲ]
τῶ ἀξιολο[γωτάτω - - - - -, τᾶς πε-]
ρ[ὶ] τὸν θε[ὸν εὐσεβείας καὶ τᾶς πρὸς τὸν]
θίασον εὐ[νοίας ἕνεκεν καταξίαν χάρι]ν
ἀποδόντε[ς· ἐπιμεληθέντος τῶ δεῖνος]
τῶ ἐπὶ τᾶ[ς - - - - - - - - - -].

Var. lect. A dextra vicenas fere litteras periisse Prottius v. 7 nisus testatur.

Supplevit Forster, qui vs. 2 legebat [Διονυ]σιαστῶν Ἰο[βάκχων]. || 4 supplevi. || 8. 9 Hiller.

1176 Basis marmorea a. 0,27, l. 1,15, cr. 0,40; supra vestigia statuae agnoscuntur; in theatro inventa. Nunc in theatro multis lapidibus abscondita esse dicitur. Edd. Skias Ἐφ. ἀρχ. 1892, 191, 3, Patsurakos 14.

ΗΠΟΛΙΣΗΓΥΘΕΑΤΩΝΕΥΤΥΧΟΝΑΓΙΑΓΥΘΕ
ΑΤΗΝΧΑΡΙΣΑΜΕΝΟΝΤΗΠΑΤΡΙΔΙΣΥΝΤΗΓΥΝΑΙΚΙ
ΣΩΤΗΡΙΔΙΚΑΙΤΗΘΥΓΑΤΡΙΕΥΔΑΜΙΑΕΙΣΜΕΝΘΕΩΡΙΑΣ
ΚΑΙΤΗΝΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΕΥΣΕΒΕΙΑΝΔΗΝΑΡΙΑΜΥΡΙΑ
ΚΑΙΕΙΣΕΛΕΩΝΙΟΝΔΗΝΑΡΙΑΠΕΝΤΑΚΙΣΧΕΙΛΙΑΙΑΤΡΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΝΑΡΕΤΗΣ ~ ΧΑΡΙΝ ❦

Ἡ πόλις ἁ Γυθεατῶν Εὔτυχον Ἁγία Γυθε-
άτην χαρισάμενον τᾷ πατρίδι σὺν τᾷ γυναικὶ
Σωτηρίδι καὶ τᾷ θυγατρὶ Εὐδαμίᾳ εἰς μὲν θεωρίας
καὶ τὴν τῶν Σεβαστῶν εὐσέβειαν δηνάρια μύρια
καὶ εἰς ἐλεώνιον δηνάρια πεντακισχείλια, ἰατρὸν
ἄριστον, ἀρετᾶς χάριν.

Var. lect. Vs. 1 ΕΥΤΥΧΙΟΝ Patsurakos.

1177 Basis quadrata marmoris, a. 1,40, l. et cr. 0,52, inventa iuxta theatrum. Edd. Roß Inscr. Gr. ined. I 51, Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 214, Le Bas-Foucart *Voy.* II 244, Skias Ἐφ. ἀρχ. 1892, 194, 6 (cf. Πρακτικὰ τ. ἀρχ. ἑτ. 1891, 70), Patsurakos 13. Litterae a. 0,03 valde attritae et prope evanidae. Exemplar Skiasii expressi; quae pleniora viderant priores, lineis subductis significavi.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΟΛΙΣΗΓΥΘΕΑΤ
ΑΡ·ΑΥΡ·ΛΥΣΙΚΡΑ
ΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣΑΓΟ
ΗΣΑΝΤΑΚΑΙΣΤΡΑ
ΗΣΑΝΤΑΤΟΥΚΟΙΝ
ΤΩΝΕΛΕΥΘΕΡΟΛΑ
ΝΩΝΠΡΟΣΔΕΞΑΜ
ΝΩΝΤΟΑΝΑΛΩΜΑ
ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣΑΥ
ΩΝΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣ
ΛΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣΤΩ
ΙΝΩΝ
ΨΒ

Ἀγαθῇ τύχῃ.
[Ἡ π]όλις ἁ Γυθεατ[ῶν]
[Μ]ᾶρ(κον) Αὐρ(ήλιον) Λυσικρά[την]
[Λ]υσικράτους ἀγο[ρανο-]
[μ]ήσαντα καὶ στρα[τη-]
[γ]ήσαντα τοῦ κοιν[οῦ]
τῶν Ἐλευθερολα[κώ-]
νων, προσδεξαμ[έ-]
νων τὸ ἀνάλωμα [τοῦ]
ἀνδριάντος Αὐ[ρηλί-]
ων Δαμοκράτη[ρ καὶ]
Λυσικράτους τῶ[ν τέ-]
κνων.
ψ(ηφίσματι) β(ουλᾶς).

Var. lect. Vs. 11 extr. Τ Roß, ΤΕ Le Bas, ΤΗΣ Patsurakos.

Vs. 4 ἀγο[ρανο|μ]ήσαντα Roß et Le Bas-Foucart, ἀγ[ρε|τ]ήσαντα Skias, relegans ad ἀγρετεύσαντα n. 1349, 3. Qua ex inscriptione apparet verbum esse ἀγρετεύω neque vero ἀγρετέω. Quod Skias contendit post ΑΓ in fine esse lacunam trium litterarum, a vero aberravit, nam in vs. 5 post ΣΤ sequebantur ΡΑ[ΤΗ] i. e. quattuor litterae. Itaque Rossii supplementum nihil offensionis habet. || 11 Δαμοκράτ[ους] Roß, Δαμοκράτε[ος] Le Bas, ΔαμοκραΤΗΣ Skias, qui intelligit Δαμοκράτην (i. e. Δαμοκράτειαν) esse filiam viri honorati. Δαμοκράτη[ρ] Wil.

1178 Basis incolumis, supra infraque cymatio ornata. (CIG 1391.) Olim in museo Naniano, nunc in villa comitis Pagani in vico Legnaro iuxta Paduam custoditur, ubi lapidem repperit Ziebarth (cf. *Rhein. Mus.* LIII 1898, 635 adn. 5). Exscripsit Fraenkel Veneziae ex codice 2002 musei publici, quem Giovanni Grevenbroch a. MDCCLXX confecit.

2 ΗΓΥΘΕΑΤΩΝ
ΣΙΜΗΛΙΔΑΝΘΗΣΕΩΣ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΠΟΛΕΙΤΗΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
ΤΗΣΕΙΣΑΥΤΗΝΕΥΝΟΙ
ΑΣΤΟΑΝΑΛΩΜΑ
ΤΩΝΤΕΚΝΩΝΕΞΟ
ΔΙΑΣΑΝΤΩΝΣΕΜΠΡΩ
ΝΙΟΥΚΑΙΝΕΙΚΙΑ

[Ἡ πόλις]
ἁ Γυθεατῶν
Σιμηλίδαν Θησέως
τὸν ἴδιον πολείτην
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ
τᾶς εἰς αὐτὴν εὐνοί-
ας· τὸ ἀνάλωμα
τῶν τέκνων ἐξο-
διασάντων Σεμπρω-
νίου καὶ Νεικία.

Σιμηλίδας i. e. Θεομηλίδας.

1179 Olim in museum Nanianum ex meridionali ora Peloponnesi illatum (CIG 1392 ex Biagi Mon. Gr. Mus. Nan. p. 225).

. Λ Α Μ Ρ Α Τ Ω Ν Ι Υ Θ Ε
Ⱶ ΤΕ Ω Ν Π Ο Λ Ι C
Μ Α Ρ̄ Α Υ Ρ̄ Κ Α Λ Ο Κ Λ Ε Α
Ν Ε Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ο Υ Μ Ν Ι
. Υ Γ Ε Ν Ε C Τ Α Τ Ο Ν Α Ι
Ω Ν Ι Ο Ν Α Γ Ω Ν Ο Θ Ε
Τ Η Ν Ι Ο Ν Ι Ε Ρ Ε Α Τ Ω Ν
Ε Π Ι Φ Α Ν Ε C Τ Α Τ Ω Ν
Θ Ε Ω Ν Δ Ι Ο C Β Ο Υ Λ Α Ι
Ο Υ Κ Α Ι Η Λ Ι Ο Υ Κ Α Ι C Ε
Λ Η Ν Η C Κ Α Ι Α C Κ Λ Η Π
Ο Υ Κ Α Ι Υ Γ Ι Α C Κ Α Ι

[Ἡ] λαμ(π)ρὰ τῶν Γυθε-
[α]τῶν πόλις
Μᾶρ(κον) Αὐρ(ήλιον) Καλλοκλέα
Νεικάνδρου, [τὸν]
[ε]ὐγενέστατον αἰ-
ώνιον ἀγωνοθέ-
την, τὸν ἱερέα τῶν
ἐπιφανεστάτων
θεῶν Διὸς Βουλαί-
ου καὶ Ἡλίου καὶ Σε-
[λ]ήνης καὶ Ἀσκληπ[ι-]
οῦ καὶ Ὑγίας καὶ - -

1180 Epistylium marmoris caerulei ornatum cymatio, ab utraque parte fractum, a. 0,24, l. adhuc 0,18, cr. 0,30; iuxta theatrum inventum, nunc apud Λιάρακον. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 512, 241 *a*, Petrides Πανδώρα 1870, 400. Litterae a. 0,09. Exscripsi.

Μ Ε Α Σ *vac.* Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Η

[Δη]μέας στρατηγή[σας - - κατεσκεύασε *vel simile aliquid*].

1181 Porus in fundamentis theatri, sinister margo servatus, latus sinistrum aptum, cui alter lapis coniungatur; a dextra fractus. Litterae in vs. 1 a. 0,04, in vs. 2 = 0,10, vestigia coloris rubri; cf. Skias Πρακτ. 1891, 71. Edd. Patsurakos 27, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 180, 1. Exscripsit Prott.

ΦΙΛΗΜΩΝΘΕΟΞΕ
Μ Ο Ν Ο Σ

Φιλήμων Θεοξέ[νου, Θεόξενος Φιλή-]
μονος - -

Aetate Sullana paullo antiquior; v. n. 1144, ubi Philemon et Theoxenus summis afficiuntur honoribus. Theatrum, cuius in fundamentis hic lapis inaedificatus est, non ante imperatorum aetatem exstructum esse apparet.

1182 In adminiculo sellae cuiusdam infimae seriei in theatro. Ed. Δελτίον ἀρχαιολογ. 1891, 113. Litterae a. 0,06—0,10 haud diligenter incisae sunt. Exscripsi. *Ect.*

Α Ν Τ Ι Γ Ο Ν Ο Υ — Ἀντιγόνου.

1183 Ὀρθοστάτης, supra et a sinistra fractus, a. 0,60, l. 0,55, cr. 0,21; muro torcularis in vinea Π. Μυλονάκου insertus. Litterae a. 0,04. Edd. Patsurakos π. τ. ἀρχαίας Λᾶς 5, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 184, 11. Exscripsi.

Α Ο Γ Ε Ν Ο Υ Σ *vac.*
ΛΑΟΥ *vac.*

[- - Ἀγλ]αογένους
[- - Πρατ]ολάου.

Vs. 1 suppl. Hiller, Wil.

1184 *'At Marathonisi in a Doric frieze'.* Ed. Leake *Morea* III 27.

Λ Α Ν Ε Ι Κ Ι Π Π Ο Υ Ν — - - λα Νεικίππου Ν - - -

1185 In fragmento anaglyphi, agnoscuntur duo homines stantes vestibus imbuti. Ed. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 216, *Voy.* II 239; v. *Mon. fig.* tab. 95, 2.

Σ Α Θ Ι

1186—1207. Tituli supulcrales.

1186 Tabula marmoris albi, a. 0,36, l. 0,50, cr. 0,08; inventa in vinea Λιαράκου prope sepulcrum, de quo cf. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 164, nunc Gythii in museo. Litterae a. 0,008 in dextra parte evanidae saec. I a. Chr. n. partis prioris. Edd. Skias Ἐφ. ἀρχ. 1892, 198, 7, Patsurakos 24, Forster litteris minusculis *Ann. Br. Sch.* X 1904, 185, 14. Exscripsit Prott; contulit Kolbe. Quae plura viderat Skias, lineis subnotata; quae Prott aut Kolbe, uncis inclusa. Ad *Ect.* parum clarum constituit ediditque Wil.

[*Textum vide pag. 223.*]

a Πέντε [σ]ε καὶ δέκ' ἐτῶν ὁ βαρὺς μίτος ἥρπασε Μοι[ρῶ]ν,
Ἄτταλε, σεμνοτάτης μητρὸς ἄ[γαλμα Τύ]χης,
τὸν σοφίαν ἀσκοῦντα καὶ εἰς κα[λὰ] π[αίγνι]α Μο[υσῶν]
Ἄτταλον εὐμοίρωι χρησάμενον βιότωι.
τοιγὰρ μὴ λυπεῖσθε λίαν - - - - -
εἰ φίλον ἐστὶ θεοῖς, ὀξὺν ἔχει θάνατ[ο]ν.

b Ἄτταλος ἐνθάδε ἔφηβ[ο]ς ἔτη ζήσας δεκ[α]πέντε
κεῖται τὴν Μουσῶν γνοὺς ἐπ' ἄκρον σοφίην.
τοῦτο δὲ δυστήνοισιν ἐν ἀνθρώποισιν ἔδε[ι]ξεν
θνήσκων, ὡς ἀγαθὸν πᾶν ὀλιγοχρόνιον.

c Ἄτταλον ἀκμάζοντα κα[λ]ὸν καὶ χρηστὸν ἔφηβον
ἥρπασεν ἡ ταχινὴ Μοῖρα πρὸς ἀθανάτους,
οὔπω γευσάμενον βιό[τ]ο[υ], κλ[α]υτὸν δὲ γονεῦσιν,
ζήσανθ' ἡλικίην, ἣν ἐπένευσ[ε θεός.]
ὁ χρόνος ἀνθρώποις - - - - - - -
τείμιοι εὐκαίρως τοι[- - - - - -
[———]

d Χαίροις, ὦ παροδῖτα· τίς ὡ[- - - - -
Ἄτταλος, ὃν δαίμων ἥρπασεν αἰ[νόμο]ρον
ἀλλὰ πατρὸς τίνος [ὄ]ντα π- - - - -
μητρὸς δ' εἰ ζητεῖς ἐκ τίνος εἰμί, Τύχης.
ἡλικίην μάθε λοιπόν· ἐτῶν θνήσκω δεκ[απέντε]
τᾶς ἀρετᾶς ἐλθὼν τᾶ[ς] μεγάλης ἐπ' ἄκρ[ον.]

Vs. 1 με lapis contra mentem poëtae. || 2. 3. 14. 18 suppl. Wil. (3 et 18 incert.). 8. 22 Kolbe. 13 Prott.

ΠΕΝΤΕΜΕΚΑΙΔΕΚΕΤΩΝΟΒΑΡΥΣΜΙΤΟΣΙΙΡΠΛΣΕ̣Μ̣Ο̣Ι̣Ρ̣·[Ν]
ΑΤΤΑΛΕΣΕΜ Ν ΟΤΛΤΗ̣ΣΜΗΤΡΟΣΑ [· \ ‾ Κ̣ / ·]Χ̣ΗΣ
ΤΟΝΣΟΦΙΑΝΑΣΚΟΥΝΤΛΚΛΙ̣ΓΙΣΚΑ[· ·ΠΟ · Τ] Λ [Μ ο · Σ ʌ]
ΑΤΤ̣ΑΛΟΝΕΥΜ ΟΙΡΩΙΧΡΗΣΑΜΕΝΟΝΒ̣Ι̣ΟΤ̣ΩΙ
ΤΟ̣ιΓΛ̣ΡΜΗΛΥΠΕΙΣΘΕ/ΙΛΝ[ΙϽ·⌒]·ΙΝΕ. . [ΣΕΠΙΟΝ]
ΕΙΦΙΛΟΝΕΣΤΙΘΕΟΙΣΟΞΥΝΙΧΕΙΘΛΝΛ̣Τ·Ν
ΑΤΤΑΛΟΣΕΝΘΛΔ ΓΕΦΗΒ̣·ΣΕΤΗ‾ΙΙΣ·Α̣ΣΔΕΚ̣ · ΠΕΝΤΕ
ΚΕΙΤΑΙΤΗΝΜΟΥΣΩ Ν̣ΓΝ(ιΣΕΠΛΚΡΟΝΣΟΦΙΗΝ
ΤΟΥΤΟΔΕΔΥΣΤΗ Ν ΟΙΣΙΝΕΝΑΝΘΡΩΠΟΙΣΙΝ̣ΕΔ Ε·ΞΕΝ
ΘΝΗΣΚΩΝ ΩΣΑΓΑΘΟΝΠΑΝΟΛΙΓΟΧΡΟΝΙΟΝ
ΑΤΤΑΛ ΟΝΑΚΜΛΙΟΝΤΑΚΑιΟΝΙΑΙΧΡΗΣΤΟΝΓϸΗΒ̣ΟΝ
ΗΡΠΑΣΕΝΗΤΑΧΙΝΗΜΟιΙΡΑΠΡΟΣΑΘΑΝΑΤΟΥΣ
ΟΥΠΩΓΕΥΣΑΜΕΝΟΝΙΙΟ · Ο · ΚΛ·[ʹ‾Ο]ΝΔΕΓΟΝΕΥΣΙΝ
ΙΗΣΑΝΘΗΛΙΚΙΗΝΗΝΕ̣Π̣ΕΝΕΥΣ. . . .Τ. .Ο
ΟΧΡΟΝΟΣ̣ΛΙΙΟΡΩΠΟΙΣ. . . . . .ΝΛ̣Ε·ΒΟ· · Ν Ο
ΤΕΙΜ̣ΙΟΙΕΥΚΑΙΡΩΣΤΟι. . . . . . . .ΟΣΛΜΙ. . .[Ι. . . Ι Ι]
ΧΑΙΡΟΙΣΩΠΑΡΟΔΙΤΛΤΙΣΩ . . . . . [Σ̣ Ω Ꞁ . . . . Ω Ι Ε]
ΑΤΤΑΛΟΣΟΝΛΑΙΜ ΩΝΗΡΠΑΣΕΝ̣ΑΙ. . .ΙΡΟΝ
ΑΛ ΛΑΠΑΤΡΟΣΤΙΝ[Ο]Σ·ΝΤΑΠ[.ΟΕΙΤ⌝⌐ιʌΟΛΤΟ]
ΜΗΤΡΟΣΔΕΙΙΗΤΕΙΣ̣ΕΚΤΙΝΟΣΕΙΜΙΤΥΧΗΣ
ΗΛΙΚΙΗΝΜΑΘΕΛΟΙΙΙΟΝΕΤΩΝΘΝΗ̣ΣΚºΛΕΚ
ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣΕΛΘΩΝΤΗ · ΜΕΓΛ^ΙΙΣΕΠΛΚ[Ρ]

Var. lect. Vs. 2 Χ agnovit postquam 20 recte legit Wil. || 3 med. post καιεις ΚΛΟΥΤΙΛ///ΙΛΜΟ///ΣΛ vel ΚΛΟΥΠΙΟΝΛΜΟ///ΣΛ Prott. || 5 in fine ΣΕΠΙΟΝ Prott, Kolbe. || 14 post ενε omnia dubia. || 16 ΤΕΙΜΙΟΙ certum. || 17 extr. ΟΕ...ΕΙ Skias. || 18 extr. sic Wil., Ꞁ‾ʹΡΟΝ Kolbe. || 19 med. post ΤΑΠ omnia dubia. || 22 extr. Ρ Kolbe.
Post 6 et 10 paragraphos agnovit Wil. post 16 margo laesus est.

1187 Stela marmoris caerulei, a. 0,70, l. 0,39, cr. 0,11, fastigio et acroteriis ornata; nunc Gythii in gymnasio. Ed. Rizakes Ἐφ. Ἀρχ. 1910, 53.

ΔΑΜΟΥΧΑΙΡΕ
ΚΑΛΗ ❦
ΜΖ
ΖΗϹΑϹΑΕΤΗ·ΛΒΗΕ
ϹΠΑΡΤΗΜΕΝϹΕΠΟΘΕΙ
ΠΕΡΙϹΩΦΡΟϹΥΝΗϹ ❦
ΔΕΦΙΛΑΝΔΡΕΠΟΛΛΩΝ
ϹΕΜΝΟΤΕΡΑΝΝΥΝϹΕ
ΑΙΔΗϹΚΑΤΕΧΕΙ

Δαμοῦ χαῖρε
καλή·
ζήσασα ἔτη λβʹ, μ(ῆνας) ζʹ, ἡ(μέρας) εʹ.

4 Σπάρτη μέν σε ποθεῖ, 5 περὶ σωφροσύνης 6 δέ, φίλανδρε,
πολλῶν 7 σεμνοτέραν νῦν σε 8 Ἀΐδης κατέχει.

II. saec. p. Chr. n.

1188 Tabula marmoris albi undique fracta, a. 0,27, l. 0,36, cr. 0,02. Litterae a. 0,012 pessime incisae sunt. Tabula nunc in domo Νικολάου Λασκάρη asservatur. Edd. Contoléon *Rev. des ét. gr.* XVII 1904, 2, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 182, 6. Exscripsi. *Ect. Tab.*

Ε.ΛΛΗΝΩΝΠΡΟΜΑΧΟΥΝΤΕϹ
ΑΘΗΝΑΙΩΝΠΟΛΕΜΗΤΑϹ
ΝΑΥϹΙΤΕΚΑΙΠΕΖΩΝΠΛΗΘΕϹΑΜΥΝΟΜΕΝΟΙ
ΘΝΗϹΚΟΜΕΝΕΝΠΕΛΑΓΕΙΒΑΡΒΑΡΙΚΟΙϹΞΙ
ΦΕϹΙΝ
ΚΑΙΜΟΙΤΥΜΒΟΝΕΤΕΥΞΕΝΑΔΕΛΦΕΕϹ
ΕΙΜΙΔΕΠΑΦΡΥ
ΔΙϹΔΕΚΑΤΡΙϹΔΕΔΥΩΖΗϹΑϹΕΤΕΩΝ
ΕΝΙΑΥΤΟΥ

vacat

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναίων πολεμητα[ί]
ναυσί τε καὶ πεζῶν πλήθει ἀμυνόμενοι
θνήσκομεν ἐν πελάγει βαρβαρικοῖς ξίφεσιν.
καί μοι τύμβον ἔτευξεν ἀδελφεός· εἰμὶ δ' Ἐπαφρῦ[ς],
δὶς δέκα, τρὶς δὲ δύω ζήσας ἐτέων ἐνιαυτού[ς].

III. saec. p. Chr. n. Proelia inter Graecos et Gutones commissa recte intelligit Forster; nam Athenienses Dexippi videntur milites. Vs. 1 sumptus e Simon. epigr. 90 Bergk. || '4 et 5 ultimam litteram non scripsit quadratarius, ergo 4 vulgare nomen restituendum.' Wil. Cf. IG XIV 1575.

1189 Basis quadrata marmoris albi a. 0,20, l. et cr. 0,62, nunc pro sacra mensa usurpata in ecclesia ΚΟΙΜΉϹΕΩϹ ΤΑ͂Ϲ ΘΕΟΤΌΚΟΥ prope acroterium Trinasum unam fere horam a Gythio orientem versus sita. Litterae a. 0,015 secundi a. Chr. n. saec. (Prott). Edd. Skias Ἐφ. Ἀρχ. 1892, 203, 11, Patsurakos 16. Exscripsit Prott.

ΟΝΑΣΑΝΔΡΟΣΚΛΕΑΡΕΤΟΥΑΚΡΕΙΑΤΑΣ
ΚΛΕΑΡΕΤΟΝΤΟΝΥΙΟΝ

Ὀνάσανδρος Κλεαρέτου Ἀκρειάτας
Κλεάρετον τὸν υἱόν.

De urbe Acriis v. p. 195. Onasandri filius Clearetus, dum Gythii versatur, mortuus est.

1190 Stela sepulcralis marmoris albi, aëtomate ornata, a. 0,29, l. 0,24, cr. 0,06, infra fracta; litterae a. 0,02. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 517, 248*e*, G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 164. Gythii in museo exscripsi. *Ect.*

aetoma

ΔΙΟΚΛΗϹΧΡΗϹ
ΤΟΥΝΑΥΚΛΗ
ΡΟϹΝΕΙΚΟΜΗ
ΔΕΥϹΕΝΚΥΖΙ
ΚΩΚΑΤΟΙΚΩΝ
ΒΙΩϹΑϹΕΤΗ
-Κ-Γ-
Ι ////Ͻ Γ/////////////Ͽ

Διοκλῆς Χρή-
στου ναύκλη-
ρος Νεικομη-
δεὺς ἐν Κυζί-
κῳ κατοικῶν
βιώσας ἔτη
κγ'.

Vs. 8 [ψ(ηφίσματι)] β(ουλῆς) - - - - 'Minime credo addi urbis nomen.' Wil.

1191 Epistylium cum cymatio, a sinistra fere integrum, a dextra fractum; superficies superior apta, cui lapis alius adiungatur, a sinistra foramen ansae ferreae; a. 0,16, l. 0,67, cr. 0,18. In vico ΜΑΥΡΟΒΟΎΝΙΟΝ, qui ad viam versus Areopolim situs spatium mediae horae a Gythio abest. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 187, 16. Exscripsi in domo ΜΑΓΓΙΟΡΆΚΟΥ.

ΗΡΙΔΑΝΟϹΚΑΛΛΙΟΠΗΤΗΙΔΙΑ

Ἠριδανὸς Καλλιόπῃ τῇ ἰδίᾳ [γυναικί].

1192 Anaglyphum, quod libram et asciam fingit, ut ars mortui significetur. Ed. Le Bas-Foucart *Voy.* II 517, 248*b*.

ΘΕΟΙΣΚΑΤΑΧΘ·
ΚΛΑΥΔΙΕΕΠΙΚΤΗΤΕ
ΠΑΝΑΡΕΤΕ·ΕΤΗ
ΒΙΩΣΑΣΙΗΜΗΝΑΣ
Η ΧΑΙΡΕ

Θεοῖς καταχθ(ονίοις).
Κλαύδιε Ἐπίκτητε
πανάρετε, ἔτη
βιώσας ιη', μῆνας
η', χαῖρε.

1193 Pars superior stelae sepulcralis ex marmore rubro factae, aëtomate et acroterio ornatae, a. 0,20, l. 0,255, cr. 0,07; margo sinister servatus, sed fractura laesus; infra titulum vestigia anaglyphi apparent, quo caput viri sculptum erat. Edd. Skias Ἐφ. Ἀρχ. 1892, 202, 9, Patsurakos 7. Exscripsit in museo Prott. *Ect.*

//////Γ ΙΜΟΚ^Λ^ΗΣΧ ////////////////

Τιμοκλῆς χ[αῖρε].

1194 Stela sepulcralis marmoris albi, supra fracta; a. 0,48, l. 0,45, cr. 0,09; inventa sub arcem, nunc in museo. Sculpta sunt torcular et forfex. Litterae ± a. 0,03 apicatae diligenter incisae. Edd. Skias Ἐφ. Ἀρχ. 1892, 203, 10, Patsurakos 12, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 186, 15. Exscripsit Prott. *Ect.*

ornamenta ΙΛΟΚΛΕΙΔΑ / ΧΑΙΡΕΤΕ *ornamenta*

[Φ]ιλοκλείδα
χαίρετε.

1195 Fragmentum epistylii Dorici, marmoris albi, a. 0,41, l. 0,31, cr. 0,24. Litterae a. 0,03 diligenter incisae. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 184, 9. Exscripsit Prott Gythii in museo. *Ect.*

ΛΕΙΔΑ·ΧΑΙ
ΧΑΙΡΕΤ

[- - κ]λείδα, χαῖ[ρ- -]
χαίρετ[ε].

1196 Gythii in sacrophago. Edd. Leake *Morea* III 26, Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 215, *Voy.* II 246 (Meister *SGDI* 4573). Rossii apographum ex diario eius expressi.

ΑΓΙΑΔΑ
ΧΑΙΡΕ

Ἀγιάδα
χαῖρε.

1197 Acroterium angulare ex marmore albo factum; infra superficies antiqua, pars superior fracta; inventum iuxta urbem prope viam, qui Gythio Spartam fert; a. adhuc 0,485, l. in utramque partem 0,26. Litterae a. 0,03, apicibus ornatae. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 184, 8. Exscripserunt Prott a. 1903, Kolbe 1905 Gythii in museo.

acroterium

ΠΑΝΘΗΡΙΣ ΧΑΙΡΕ	ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ ΘΥΓΑΤΗΡ

Πανθηρὶς χαῖρε | Πρωτογένους θυγάτηρ.

1198 Tabulae marmoris albi fragmentum inventum prope viam qui Gythio Spartam fert, a. 0,25, l. 0,21, cr. 0,04; sinister angulus superior servatus; supra foramen, in quo falx defixa erat. Litterae a. 0,03. Gythii in gymnasio. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 183, 7. Exscripsit Prott. *Ect.*

ΧΑΙΙ
ϹΩΤΗ
Ζ Ι Ι Ι Ι

Χαῖρ[ε]
Σωτη[ρ- -]
Ζην- -

1199 Parva basis marmoris albi, a dextra et posteriore parte fracta; a. 0,06, l. 0,095, cr. 0,125; in latere superiore vestigia foraminis quadrati a. 0,012, pars inferior sphaerae in modum rotundata est. Inventa ante locum, quem incolae vocant ΠΕΛΕΚΗΤΌΝ, ubi exstat titulus n. 1154, nunc in museo. Vs. 1 litteris maioribus a. 0,015. Edd. Patsurakos 2, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 184, 10. Exscripsit Prott. *Ect.*

ΘΕΟΔ////
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΑΥΤΟ///

Θεόδ - -
ἰατρὸς - -
ἑαυτο - -

1200 Tabula Gythii inventa. Ed. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 215, rectius *Voy.* II 247. Prottius frustra quaesivit. *Ect. Sorb.*

ΙΙΙΚΑ·ϹΩΤΗ
ΡΙΑΜΗΤΗΡΤΟΥ
ΤΩΝΠΑϹΩΝ
ΚΑΛΩϹΒΙΩϹΑ
ϹΑ ❦

. . . . κα Σωτη-
ρία μήτηρ τού-
των πασῶν
καλῶς βιώσασ-
σα.

Var. lect. Vs. 1 ΙΙΗΚΑϹΩΤΗ *Rev. arch.* Attamen Foucartius ex ectypo confirmat lectionem ΚΙΗΙΚΑ (cf. *Expl.* II p. 131).

1201 Ed. Le Bas-Foucart *Voy.* II 517, 248*d*.

ΜΑΡΚЄΧΑΙΡЄ
ЄΤΗΒΙωCΑC
ЄΙΚΟCΙΟΚΤω
ЄΥΤΥΧΗΧΑΙΡЄ
ЄΤΗΒΙωCΑC
ф K̄ Γ̄ ф

Μᾶρκε χαῖρε,
ἔτη βιώσας
εἴκοσι ὀκτώ·
Εὐτύχη χαῖρε,
ἔτη βιώσας
κγ′.

Memorabilis est vocativus nominis Εὐτύχης.

***1202** 'Gythii in stela. Descripsi a. 1863' F. Lenormant *Rhein. Mus.* XXI 1866, 397 255 (Le Bas-Foucart *Voy.* II 248*a*).

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ
ΧΑΙΡΕ

Χρυσόθεμις
χαῖρε.

1203 Ed. Petrides Πανδώρα XX 1870, 341.

ΚΛΕΩΝΧΑΙΡΕ

Κλέων χαῖρε.

1204 Ed. Le Bas-Foucart *Voy.* II 517, 248*c*.

ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΑ
ΧΑΙΡΕ

Ἀφροδεισία
χαῖρε.

1205 Ed. Le Bas-Foucart *Voy.* II 517, 248*f*.

ΦΩCΤΕΧΑΙΡΕ

Φῶστε χαῖρε.

1206 Κάλπη κυλινδρικοῦ σχήματος, ex lapide rubro, a. 0,38, Athenis in museo publico, inv. soc. arch. n. 3651. Exscripsit Lattermann.

ΓΑΙΕΙΥΛΙΕΑΝΘΕ
infra in corona: ΧΑΙΡΕ

Γάϊε Ἰ(ο)ύλιε Ἄνθε
χαῖρε.

'Omnia dilucide leguntur. ΡΕ in ligatura.' Latt.

1207 Tabula mutilata, in qua sculpta sunt caput tauri et serta. In domo Παναγιώτη Θλιβεροῦ olim vidit G. Hirschfeld, qui edidit *Bull. Inst.* 1873, 164 litteris minusculis.

- - - - -τε χαῖρε.

1208 Duo fragmenta tabulae marmoreae; undique mutila, attamen uno loco alterum alteri adiungi potest. Gythii inventa in vinea Λιαράκου, ubi ea denuo defossa esse possessor testis est. Edd. Petrides pessime Πανδώρα XX 1870, 400, Le Bas-Foucart *Voy.* II 514, 243*a*, quem sequor, qui formam litterae ⵙ hanc esse testatur.

[*Textum vide pag. 226.*]

- -νίου
[- - - - - - - - - τὸ μ]ὲν δημόσιον κουφισθῇ ταύ[της τῆς]
[δαπάνης - - - - - -μ]ηδὲ τὸ μὲν γυμνάσιον καὶ οἱ πα- - -
[- - - - - εἰ δέ τινες] ξένοι παρεπιδημήσουσιν, τὸν ἀπὸ - -
- - - - - - - - - - κόσμον καὶ θεραπείαν τοῦ σώματος - -
- - - - - - - - - - ρημα τὸ προγεγραμμένον, ὅπως κα[θ᾽ ἕκα-]
[στον ἔτος οἱ καθεστῶ]τες ἄρχοντες, ὅταν καὶ τὰ λοιπὰ δημ[όσια χρή-]
[ματα ἐγδίδωσι]ν, ἀπὸ τοῦ ἐπὶ Ἀριστοπόλεος στρατηγοῦ [ἐνιαυ-]
[τοῦ κατὰ τὰ δόγμα]τα τῶν τῆς πόλεος συνέδρων καὶ τοῦ δ[ήμου,]
[καὶ τὴν ἐλαϊκὴ]ν πιπράσκωσι παροχὴν [ἐν]τεταμένως [σκοποῦν-]
[τες, ὅπως ἐκ] τῆς ἐ]μῆς χάριτος καὶ δωρεᾶς ἀθάνατα προσ[γίνη-]
[ται κέρδη τοῦ ἀρ]γυρίου ἐγδιδομένου καὶ τῶν λαμβανόν[των τὸ]
[ἀργύριον ἐγγύ]ας ἐνγαίους τῇ πόλει διδόντων ἀξι[οχρέονας],
[ἵνα ἐκ τῶν τόκων τ]ὸ ἔλαιον εἰς αἰῶνα τοῖς Γυθεατῶν πολί[ταις τε]
[καὶ ξένοις χορ]ηγῆται, πᾶσάν τε πίστιν καὶ σπουδὴν [οἱ ἄρχον-]
[τες καὶ οἱ σύ]νεδροι εἰσφέρωνται κατ᾽ ἔτος, ὅπως ἀΐδιο[ς ἡ τοῦ ἐ-]
[λαίου δόσις τῶι] γυμνασίωι διαμίνῃ καὶ τῇ πόλει, μηδενὸ[ς τολμῶν-]
[τος μήτε κατ᾽ ἰδία]ν μήτε δημοσίᾳ τῆς ἐμῆς χάριτος κατολ[ιγωρεῖν].
[ἐὰν δὲ οἱ γινό]μενοι κατ᾽ ἔτος ἄρχοντες ἢ οἱ σύνεδροι ἢ ἡ πό[λις ὀ-]
[λιγωρήσωσιν] τῆς εἰς αἰῶνα τοῦ ἐλαίου χορηγίας ἢ μὴ κατ[ὰ τὰ]
[γεγραμμένα ἐγ]δανείσωσι τὸ ἀργύριον ἢ μὴ ἀξιοχρέονας [ἐνγαί-]
[ους ἐγγύας λάβωσ]ιν παρὰ τῶν τὸν ἐλαϊκὸν μελλόντων [τῶι δημο-]
[σίωι ἀποφέρε]ιν τόκον, ἵνα ἐκ παντὸς ᾖ τὸ ἄλειμμα [τῇ πόλει],
[ἢ μὴ πολυπραγ]μ[ο]νήσωσι εἰς τὸ τὴν ἐμὴν τοῦ ἀργυρίου [δόσιν]
[ἀΐδιον μένει]ν, ἀλλὰ μὴ τῆς πόλεως γενέσθαι δόξα[ν ὀλι-]
[γωρίας, ἐξέστω] τῷ βουλομένῳ καὶ Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίω[ν κα-]
[τηγορῆσαι ὀλι]γωρίας τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ δήμου [τῶν Λακε-]
[δαιμονίων, δεχο]μένων μὲν τῶν ἀρχόντων τὴν ἐπανγελί[αν ταύ-]
[την, τὸ δὲ ἀντίγ]ραφον διδόντος τοῦ κατηγόρου καὶ προθεσ[μί-]
[αν προγράφοντο]ς· μὴ δεχομένων δὲ ἐκκολλησαντ[- - -]
[- - - - - - -· τ]ὸ μὲν τέταρτον ἔστω μέρος [τῶν]
[ὀ]κτακ[ισχιλίων δηναρίων] τοῦ κατηγορήσαντος, ἐὰν ἑλ[έν-]
[ξῃ] τὴ[ν τῶν Γυθεατῶν] ῥαθυ[μία]ν, τὰ δὲ ἑξακισχίλια δην[άρια τῆς]
[π]όλεως [τῶν Λακεδ]αιμονίων. ἐὰ[ν δ]ὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι [ὀλι-]
[γω]ρήσωσιν [τῆς ἐμ]ῆς χάριτος, ἔστω [τὰ ἑ]ξακισχίλια δην[άρια]
[τῆς] Σεβαστῆ[ς θε]ᾶς, ἐλένξαντος τοῦ β[ουλ]ομένου τὴν [Λα-]
[κεδα]ιμονίων ὀλιγ[ω]ρίαν καὶ τοῖς Σεβαστοῖς τὸ ἀ[ργύριο]ν ἀνενεγ-
[κόν]τος. βούλομαι δὲ καὶ τοὺς δούλους τῆς τοῦ [ἀλείμματος φι-]
[λανθρω]πίας μετέχει(ν) κατ᾽ ἔτος ἐπὶ ἓξ ἡμέρας, τρῖς [μὲν . . . . . .]
[. . . . .]ους καὶ τρῖς τὰς τῆς θεοῦ, μήτε ἄρχοντος [μήτε συνέδρου]
[μήτε γ]υμνασιάρχου κωλύοντος αὐτοὺς ἀλείφεσθαι, κ[αὶ εἰς]
[λιθίν]ας τρεῖς στήλας ἀναγραφῆναι τὴν τῆς ἐμῆς [χάριτος ἐ-]
[πὶ τοῖς] ῥητοῖς γεινομένην τῷ γυμνασίωι καὶ τῇ πόλει δω[ρεάν,]
[ἵνα μί]α μὲν ἐν ἀγορᾷ πρὸ τῆς ἐμῆς οἰκίας εἰς τὸν τ[οῖχον]
[προσερ]εισθῆι, μία δὲ εἰς τὸ Καισάρηον ἀνασταθῆι παρὰ τὰ[ς . .]
[. . . . πύ]λας τεθεῖσα, μία δὲ εἰς τὸ γυμνάσιον, ἵνα καὶ πολ[ί-]
[ταις καὶ] ξένοις εἰς αἰῶνα φανερὰ καὶ εὔγνωστος ᾖ πᾶσιν [ἡ]
[τῆς ἐμ]ῆς χάριτος φιλανθρωπία. παρακατατίθεμαι δὲ τῇ [πό-]
[λει καὶ τοῖ]ς συνέδροις καὶ τοὺς θρεπτούς μου καὶ ἀπ[ελευ-]
[θέρους] πάντας τε καὶ πάσας. ἐνεύχομαί τε ὑμεῖν θε[οὺς]
[καὶ θεὰς] καὶ τὴν τῶν Σεβαστῶν Τύχην, καὶ ζώσης ἐμοῦ [καὶ ἐὰν]
[ἀνθρώπε]ιόν τι πάθω, καὶ κατὰ ἄνδρα καὶ κοινῇ, τὴν ἀρίστην [καὶ]
[φιλτάτην ἐ]μοῦ καὶ ὧν ἐγὼ τειμῶ καὶ τετείμηκα θρε[πτῶν]
[καὶ ἀπελε]υθέρων διὰ παντὸς ὑμᾶς ποιήσασθαι πρόνο[ι-]
αν, ἵνα . . . .]επείδητοι διὰ τὴν ἁπάντων ὑμῶν εἰς ἐμὲ ε[ὔ-]
[νοιαν καὶ . . . .]ητοι φυλαχθῶσιν. ἀθάνατος γὰρ εἶναι δόξω [χάριν]
[ταύτην κομι]σαμένη δικαίαν καὶ συνπαθεστάτην ἐμοὶ παρ [ὑμῶν],
[οὐδὲ θεῶν καθι]στεριῶ τῇ πόλει πεπιστευκυῖα.
[ἔγραψα Πόπλιος Φαί]νιος Πρεῖμος ὁ θρεπτὸς καὶ ἀπελεύθερο[ς Φαι-]
[νίας Βωματίου κ]ελευούσης διὰ φροντιστοῦ καὶ κυρίου Πο[πλίου]
[Ὀφελλίου Κρίσπου.] Φαινία Βωμάτιον εὐδοκῶ τοῖς προγε[γραμ-]
[μένοις πᾶσιν.] Πόπλιος Ὀφέλλιος Κρίσπος ὁ φροντισ[τὴς]
[καὶ κύριος συνευδοκῶ] τοῖς προγεγραμμένοις.
Ὀ(φέλλιος), Β(ωμάτιον).

Phaenia, cui cognomen Bomation, urbi Gythio octo milia denariorum dono dat, ut oleum quotannis in gymnasio gratis distribuatur. Cf. Ziebarth *Hermes* XXXII 1897, 623, *Zeitschr. f. vergl. Rechtswissenschaft* XVI 1903, 282, 43. 'Foucartus quamvis dextre pleraque administrasset, multa tamen vel ideo erant mutanda, quod vs. 32. 33 aperte docent, quantum a sinistra perierit. Singula tamen percensere nolo. Ad vs. 1—4 Foucart confert decretum Eretriense Rhanghabé *Ant. Hell.* 689. || 6 χρῆμα supplere vereor; nam pro plurali poni vix potest. || 10 ητεταμένως correxi; proxima tamen non credo sanata esse; nec in ceteris desunt, quae emendatorem exspectent; maxime doleo vs. 29—31 iuris actionem non esse perspectam. || 24 traditur ΕΜΝΗΣΩΣΙ. || 36 Σεβαστὴ θεὰ Iulia Augusta; acta igitur haec imper. Claudiis. de divis fratribus cum Foucarto, vel de Iulia Domna cum Kolbio cogitare et sermo monstat et vitae municipalis libertas. || 55. 56 non inveni adiectivum in -ητοι; ad sententiam requiritur ἀνεπηρέαστοι.' Wil.

ΝΙΟΥ
ΕΝΔΗΜΟΣΙΟΝΚΟΥΦΙΣΘΗΤΑΥ
ΗΔΕΤΟΜΕΝΓΥΜΝΑΣΙΟΝΚΑΙΟΙΠΑ
ΞΕΝΟΙΠΑΡΕΠΙΔΗΜΗΣΟΥΣΙΝΤΟΝΑΠΟ
ΚΟΣΜΟΝΚΑΙΘΕΡΑΠΕΙΑΝΤΟΥΣΩΜΑΤΟΣ
< ΡΗΜΑΤΟΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝΟΠΩΣΚΑ
ΤΕΣΑΡΧΟΝΤΕΣΟΤΑΝΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΔΗΜ
ΝΑΠΟΤΟΥΕΠΙΑΡΙΣΤΟΠΟΛΕΟΣΣΤΡΑΤΗΓΟΥ
ΤΑΤΩΝΤΗΣΠΟΛΕΟΣΣΥΝΕΔΡΩΝΚΑΙΤΟΥΔ
ΝΠΙΠΡΑΣΚΩΣΙΠΑΡΟΧΗΝΗΤΕΤΑΜΕΝΩΣ
ΜΗΣΧΑΡΙΤΟΣΚΑΙΔΩΡΕΑΣΑΘΑΝΑΤΑΠΡΟΣ
ΓΥΡΙΟΥΕΓΔΙΔΟΜΕΝΟΥΚΑΙΤΩΝΛΑΜΒΑΝΟΝ
ΑΣΕΝΓΑΙΟΥΣΤΗΠΟΛΕΙΔΙΔΟΝΤΩΝΑΞΙ
ΟΕΛΑΙΟΝΕΙΣΑΙΩΝΑΤΟΙΣΓΥΘΕΑΤΩΝΠΟΛΙ
ΙΓΗΤΑΙΠΑΣΑΝΤΕΠΙΣΤΙΝΚΑΙΣΠΟΥΔΗΝ.
ΝΕΔΡΟΙΕΙΣΦΕΡΩΝΤΑΙΚΑΤΕΤΟΣΟΠΩΣΑΙΔΙΟ
ΓΥΜΝΑΣΙΩΙΔΙΑΜΙΝΗΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙΜΗΔΕΝΟ
ΝΜΗΤΕΔΗΜΟΣΙΑΤΗΣΕΜΗΣΧΑΡΙΤΟΣΚΑΤΟΛ
ΕΝΟΙΚΑΤΕΤΟΣΑΡΧΟΝΤΕΣΗΟΙΣΥΝΕΔΡΟΙΗΗΠΟ
ΤΗΣΕΙΣΑΙΩΝΑΤΟΥΕΛΑΙΟΥΧΟΡΗΓΙΑΣΗΜΗΚΑ
ΔΑΝΕΙΣΩΣΙΤΟΑΡΓΥΡΙΟΝΗΜΗΑΞΙΟΧΡΕΟΝΑΣ
ΙΝΠΑΡΑΤΩΝΤΟΝΕΛΑΙΚΟΝΜΕΛΛΟΝΤΩΝ
ΙΝΤΟΚΟΝΙΝΑΕΚΠΑΝΤΟΣΗΤΟΑΛΕΙΜΜΑ
ΕΜΝΗΣΩΣΙΕΙΣΤΟΤΗΝΕΜΗΝΤΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥ
ΝΑΛΛΑΜΗΤΗΣΠΟΛΕΩΣΓΕΝΕΣΘΑΙΔΟΞΑ
ΤΩΒΟΥΛΟΜΕΝΩΚΑΙΕΛΛΗΝΩΝΚΑΙΡΩΜΑΙΩΙ
ΓΩΡΙΑΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΕΠΙΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΛΕΝΩΝΜΕΝΤΩΝΑΡΧΟΝΤΩΝΤΗΝΕΠΑΝΓΕΛΙ
ΡΑΦΟΝΔΙΔΟΝΤΟΣΤΟΥΚΑΤΗΓΟΡΟΥΚΑΙΠΡΟΘΕΣ
ΣΜΗΔΕΧΟΜΕΝΩΝΔΕΕΚΚΟΛΛΗΣΑΝΤ
a ΙΠΟΜΕΝΤΕΤΑΡΤΟΝΕΣΤΩΜΕΡΟΣ
b ΚΤΑΚ ΤΟΥΚΑΤΗΓΟΡΗΣΑΝΤΟΣΕΑΝΕΛ
ΝΤΗ. . . . . ΡΑΘΥ. . . ΝΤΑΔΕΕΞΑΚΙΣΧΙΛΙΑΔΙΝΑ
ΟΛΕΩΣ. . . . . ΑΙΜΟΝΙΩΝΕΑΙ.ΕΚΑΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙ
ΡΗΣΩΣΙΝ. . . . . ΗΣΧΑΡΙΤΟΣΕΣΤΩ. . . ΞΑΚΙΣΧΙΛΙΑΔΙΝ
ΣΕΒΑΣΤΗ. . . ΑΣΕΛΕΝΞΑΝΤΟΣΤΟΥ▫. . . ΟΜΕΝΟΥΤΗΝ
ΙΜΟΝΙΩΝΟΛΙΓ.ΡΙΑΝΚΑΙΤΟΙΣΕΒΑΣΤΟΙΣΤΟΑΙ. . . . ΝΑΝΕ *a*
‾ΟΣΒΟΥΛΟΜΑΙΔΕΚΑΙΤΟΥΣΔΟΥΛΟΥΣΤΗΣΤΟΥ. . . . .
ΠΙΑΣΜΕΤΕΧΕΙΚΑΤΕΤΟΣΕΠΙΕΞΗΜΕΡΑΣΤΡΙΣ. . . . .
‾ΟΥΣΚΑΙΤΡΙΣΤΑΣΤΗΣΘΕΟΥΜΗΤΕΑΡΧΟΝΤΟΣ. . . . .
ΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΚΩΛΥΟΝΤΟΣΑΥΤΟΥΣΑΛΕΙΦΕΣΘΑΙΚ/ *b*
ΑΣΤΡΕΙΣΣΤΗΛΑΣΑΝΑΓΡΑΦΗΝΑΙΤΗΝΤΗΣΕΜΗΣΑ
ΡΗΤΟΙΣΓΕΙΝΟΜΕΝΗΗΝΤΩΓΥΜΝΑΣΙΩΙΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙΔΩ
ΑΜΕΝΕΝΑΓΟΡΑΠΡΟΤΗΣΕΜΗΣΟΙΚΙΑΣΕΙΣΤΟΝΤ. . . .
ΕΙΣΘΗΙΜΙΑΔΕΕΙΣΤΟΚΑΙΣΑΡΗΟΝΑΝΑΣΤΑΘΗΠΑΡΑΤΑ
ΛΑΣΤΕΘΕΙΣΑΜΙΑΔΕΕΙΣΤΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝΙΝΑΚΑΙΠΟΛ
ΞΕΝΟΙΣΕΙΣΑΙΩΝΑΦΑΝΕΡΑΚΑΙΕΥΓΝΩΣΤΟΣΗΠΑΣΙΝ
ΗΣΧΑΡΙΤΟΣΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΠΑΡΑΚΑΤΑΤΙΘΕΜΑΙΔΕΤΙ.
ΙΣΣΥΝΕΔΡΟΙΣΚΑΙΤΟΥΣΘΡΕΠΤΟΥΣΜΟΥΚΑΙΑΠ.
ΠΑΝΤΑΣΤΕΚΑΙΠΑΣΑΣΕΝΕΥΧΟΜΑΙΤΕΥΜΕΙΝΘΕ
ΚΑΙΤΗΝΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΤΥΧΗΝΚΑΙΖΩΣΗΣΕΜΟΥ
ΙΟΝΤΙΠΑΘΩΚΑΙΚΑΤΑΑΝΔΡΑΚΑΙΚΟΙΝΗΤΗΝΑΡΙΣΤΗΝ
ΣΜΟΥΚΑΙΩΝΕΓΩΤΕΙΜΩΚΑΙΤΕΤΕΙΜΗΚΑΘΡΕ
ΥΘΕΡΩΝΔΙΑΠΑΝΤΟΣΥΜΑΣΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙΠΡΟΝΟ
ΕΠΕΙΔΗΤΟΙΔΙΑΤΗΝΑΠΑΝΤΩΝΥΜΩΝΕΙΣΕΜΕΕ
ΙΤΟΙΦΥΛΑΧΘΩΣΙΝΑΘΑΝΑΤΟΣΓΑΡΕΙΝΑΙΔΟΞΩ
ΑΜΕΝΗΔΙΚΑΙΑΝΚΑΙΣΥΝΠΑΘΕΣΤΑΤΗΝΕΜΟΙΠΑΡ
ΣΤΕΡΙΩΤΗΠΟΛΕΙΠΕΠΙΣΤΕΥΚΥΑ *vac.*
ΝΙΟΣΠΡΕΙΜΟΣΟΘΡΕΠΤΟΣΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟ
ΕΛΕΥΟΥΣΗΣΔΙΑΦΡΟΝΤΙΣΤΟΥΚΑΙΚΥΡΙΟΥΠΟ
/ ΦΑΙΝΙ.ΑΒΩΜΑΤΙΟΝΕΥΔΟΚΩΤΟΙΣΠΡΟΓΕ
ΠΟΠΛΙΟΣΟΦΕΛΛΙΟΣΚΡΙΣΠΟΣΟΦΡΟΝΤΙΣ
ΤΟΙΣΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣ

Ο Β

1209 Fragmentum pori opere gypsato tectum, ab inferiore parte marginem servatum esse Prott contendit; a. 0,28, l. 0,28, cr. 0,23; litterae aetatis Romanae a. 0,03 colore rubro in lapide pictae sunt; item rubro colore sub vs. 2 linea ducta est. Edd. Skias Ἐφ. Ἀρχ. 1892, 194, 5, Patsurakos 10. Exscripsit Prott Gythii in museo.

Λ Ι Μ Ο	- - - ΑΙΜΟ - - -
Ν Θ Ι Ο Υ · Κ · Κ	[- Ὑακι]νθίου κ'. κ -
vacat	

Var. lect. Vs. 1 ΝΜΟ Skias, Patsurakos.

1210 Fragmentum pori, ab inferiore parte integrum, alias fractum, a. 0,23, l. 0,30; nunc inaedificatum in turri, quam vocant μῦλος Μυλονάκου, supra portam, quae euronotum spectat. Litterarum altitudo 0,06. Ed. Patsurakos *Las* 8. Exscripsi.

Η Τ Ρ Α
– Α Τ
Α Ν

Vs. 3 ἀν[έθηκε?].

1211 Fragmentum marmoris albi, a. 0,14, l. 0,14, cr. 0,18, litterae a. 0,024. Edd. Patsurakos 26, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 182, 4. Gythii in museo exscripsi. *Ect.*

Λ Ο Ν
Ι Ν Α
. Ε Π Ι Ν
– Ε Τ Ι

1212 In basi cylindrica. Ed. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 215 et *Voy.* II 248.

Rev.	*Voy.*
Τ Ο V Τ Ι	Τ Ο Ν Τ /

1213 Fragmentum sphaerae magnae, cuius diameter 0,15, ex marmore albo, in museum illatum. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 182, 5. Exscripsit Prott. *Ect.*

ΜΗ   μναῖ η'.

(ἑκατὸν) μ(νᾶς) legebat Forster. Falso; nam sphaera, cuius radius 0,075 m, ponderis habet circa 4600 g vel, si minam 655 g habere duxeris, septem minas.

LAS.

De situ: Paus. III 24, 6: τὰ δὲ ἐν δεξιᾷ Γυθίου Λᾶς ἐστι, θαλάσσης μὲν δέκα στάδια, Γυθίου δὲ τεσσαράκοντα ἀπέχουσα. Scylax περίπλ. 46: μετὰ δὲ Μεσσήνης ἐστὶ Λακεδαίμων ἔθνος καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ εἰσιν αἵδε· Ἀσίνη - - - καὶ Λᾶς πόλις καὶ λιμήν. Cf. Ptolem. III 14, 32, Steph. Byz. Dubito, an recte legatur apud Strabonem VIII 364: χρῆσθαι δὲ (scl. Lacedaemoniorum reges) Λαῖ μὲν να[υστάθμῳ διὰ τὸ εὐ]λίμενον.

Urbs enumeratur apud Homerum B 585:

οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο,
τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.

De historia pauca traduntur.

411. Naves Tarentinorum aliorumque ex Italia Siciliaque sociorum naves ad portum Lan appulerunt, v. Thuc. VIII 91. 92.

189. Liv. XXXVIII 30: Lacedaemonii, ut aliqua liberum ad mare haberent aditum, - - nocte adorti vicum maritimum nomine Lan improviso occupaverunt, vicani quique ibi exules habitabant primo inopinata re territi sunt, deinde sub lucem congregati levi certamine expulerunt Lacedaemonios.

In Eleutherolaconum societate versatur, v. Paus. III 21, 7.

Imperatoribus Severo, Caracalla, Geta nummos cuserunt, v. Head H. N.² 436.

De deis cf. Paus. III 24, 6—8: τῆς πόλεως ἀρχαίας Minerva Asia, πρὸ τῶν τειχῶν Hercules, τῆς δὲ ἐφ' ἡμῶν οἰκουμένης πόλεως Mercurius, in montibus Bacchus, Aesculapius, Apollo Carneus.

Scripserunt: Curtius II 274 sq., Bursian II 147, R. Weil *Zeitschr. f. Numism.* IX 1882, 231, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 114, Patsurakos π. τ. ἀρχαίας Λᾶς (1904), Forster *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 232.

1214 Duo fragmenta epistylii infra apti ad alios lapides coniungendos; fr. *a* 0,34 l., 0,66 cr., fr. *b* 1,34 l., 0,39 cr. Litterae a. 0,035—0,04. Edd. Patsurakos *Las* 1, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 187, 17. Exscripsit Schröder prope vicum, cui nomen Vathy, in casa Βασιλείου Ζευγολατάκου.

a	*b*	
ΔΙΟΚΛΗΣ	ΕΥΔΑΜΙΔΑΣ	ΚΛΕΗΡΑΤΟΣ
.	ΙΕΡΟΣ Χ Ε	ΚΛΕΑΡΧΟΣΕΠΙ

1) Διοκλῆς
2) Εὐδαμίδας | ἱερὸς χ[αῖρ]ε.
3) Κλεήρατος - - . | Κλέαρχος ἐπε[σκεύασε?]

Var. lect. Κ / ΛΗΡ Forster.

1215 Tabula marmoris albi, l. 0,75, a. 0,49, cr. 0,095, nunc muro inserta iuxta casam Γεωργίου Μιτσάκου in vico Chosiaris. Litterae 0,03 a. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 187, 18. Exscripsi.

Ν Ε Χ Α Ι Ρ Ε ∽ Ε Τ Η ∽ *vacat*	- - νε χαῖρε, ἔτη
Ι Ϣ Ϲ Α Ϲ ∽ Ι Γ < ∽	[β]ιώσας ιγ'.

1216 Exscripsit Petrides, qui edidit in ephemeride Pandora XXI 1871, 283.

ΡΩΜ
      ΜΙ
ΤΗ
ΛΟΥΚΡ
      ΕΝ
Ο   Τ

1217 In fragmine magni vasis inventi in summo monte Passava. Edd. Leake *Morea* I 256 (Roehl IGA 71).

Ο Ι Α Ι ⊗ Ν

Litterarum forma vetusta est.

Aut [Δαμ]οίαι θη - -? aut sinistrorsus [- - α]νθία Ιο - -

TEVTHRONE.

De situ Paus. III 25, 4: ἀπὸ δὲ Πυρρίχου καταβάντι ἐϲ θάλαϲϲαν ἔϲτι Τευθρώνη. - - Τευθρώνηϲ δὲ ἀπέχει πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ϲταδίουϲ ἐϲ θάλαϲϲαν ἀνέχουϲα ἄκρα Ταίναρον. Cf. Ptolem. III 14, 32.

In Eleutherolaconum numero erat, v. Paus. III 21, 7.

Paus. III 25, 4: τιμῶϲι δὲ θεῶν μάλιϲτα Ἰϲϲωρίαν Ἄρτεμιν.

His diebus vicus, cui nomen Κότρονα, in illa regione situs est, nec longe abest insula Ϲκοπᾶϲ.

Inveniuntur Teuthronii Lycosurae in titulo Arcadico Ἐφ. ἀρχ. 1896, 239, 29: Δαμόχαριϲ Ϲ̣ωτιμίδα καὶ Ἀριϲτήδεια Νικία Τευθρώνιοι Ϲωτιμίδαν τὸν υἱὸν Δεϲποίναι̣ [εὐχαριϲτή]ρι̣ο̣ν̣.

Scripserunt: Leake *Morea* I 277, Curtius II 276 sq., Bursian II 148, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 116, Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 256, qui commemorat epistylium quoddam, in quo lapicidae nota exstat: A.

1218 Anaglyphum marmoreum a. 0,16, l. 0,135, quo repraesentatur porcus; inventum in regione, quam vocant θέϲιϲ Ϲκοπᾶ, nunc Athenis in museo epigraphico n. 68 (inv. soc. arch. n. 4485). Mayer notavit '*aus der Maina*'. Edd. M. Mayer *Ath. Mitt.* XVI 1891, 140 (Meister *SGDI* 4574). Exscripserunt Fredrich, Prott, Lattermann, cuius exemplar dedi.

ΙΠΙΔΑΣΠΟ
ΔΑΝΙΕΥΧΑΝ
anaglyphum

[. . . . ι]π̣πίδαϲ Π̣ο[τοι-]
δᾶνι εὐχάν.

Var. lect. Init. ΓΤΙ Prott, ΙΤΤ Fredrich.

An Taenaro ablatum est?

1219 Ara parva, inventa in regione, quam vocant Ϲκοπᾶϲ τοῦ δήμου Κολοκυνθίου. Athenis in mus. publico inv. soc. arch. n. 3552. Exscripsit Fraenkel.

ΛΛΣΤ///ΚΑ
ΑΓΑϹ///ΡΙΝ
ΑΝΕΘΗΚΑΝ

[Β]λάϲτ[η] κα[ὶ]
Ἀγαθ[ά]ριν
ἀνέθηκαν.

Vs. 1 suppl. Wilh.

1220 Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 253.

a

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΛΕΟΝΟΣ
ΔΑΜΑΡΧΟΥ ΕΚΓΟΝΟΣ
ΕΤΩΝ ΚΕ
ΕΠΙΚΡΑΤΙΣ ΔΑΜΑΡΧΟΥ
ΕΤΩΝ ΜΕΧΑΙΡΕ

b

ΑΓΑΘΟΚ
ΗΡΩΙ
ΔΑΜΟϹΘΕΝ

a Φίλιπποϲ Κλέω̣νοϲ | Δαμάρχου ἔκγονοϲ | ἐτῶν κε΄. | Ἐπικρατὶϲ Δαμάρχου | ἐτῶν με΄· | χαῖρε.

b Ἀγαθοκ[λεῖ] | ἥρωι | Δαμοϲθέν[ηϲ - -]

Titulos Philippi et Epicratidis eadem manu esse scriptas affirmat Le Bas. Ἀγαθοκ[λῆϲ] . . . . ἥρω[ϲ χρηϲτὲ χαῖρε]. Δαμοϲθένηϲ . . . legebat Foucart.

1221 Fragmentum cymatii, quod muro casae cuiusdam in vico, qui nunc Κότρονα vocatur, insertum est. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 255 (Meister *SGDI* III 4582).

ΑΡΙϹΤΟΝΙΚΑΙΕΡΑΧΑΙΡΕ ΦΙΛΑΡ

Ἀριϲτονίκα ἱερά, χαῖρε. Φιλάρ[ιν - - - -].

1222 Athenis in museo. Stela sepulcralis, a. 0,41, l. 0,31, cr. 0,04, inventa in insula Scopa. Edd. Petrides *Pandora* XX 1870, 400, Ἐφ. τ. φιλομαθῶν 1871, 2476, Wilhelm *Beiträge* 169, 146 imagine photographica expressa.

ΗΕΛΙΟΝΠΡΟΛΙΠΟΥΣΑΦΑΕΣ
ΡΟΝΕΙΣΑΧΕΡΟΝΤΑ
ϹΩϹΙΚΡΑΤΕΙΕΜΟΛΟΝΤΡΙϹ...
ΝΕϹΠΟΜΕΝΗ
ΚΟΥΡΙΔΙΟΝΠΡΟΛΙΠΟΥϹΑ
ΠΟϹΙΝΚΑΙΜΗΤΕΡΑΛΥΓΡΑΝ
ΗΛΥΘΟΝΕΙϹΑΙΔΗΝΠΕΝΘΟϹ
ΑΦΕΙϹΑΔΟΜΟΙϹ
ΟΚΤΩΚΑΙΔΕΚΕΤΗΔΕΧΡΟΝΟΝ
ΖΗϹΑϹΑΚΑΤΗΜΑΡ
ΟΥΚΕΙϹΧΥϹΑΛΙΠΕΙΝϹΠΕΡΜΑ
ΦΙΛΩΓΑΜΕΤΗ
ΒΑϹΤΑΖΟΥϹΑΒΡΕΦΟϹΚΑΤΑ
ΝΗΛΧΟϹΟΓΛΥΚΥΦΕΓΓΟϹ
Τ..ΙΔΕΙΝΔΥΝ̣Ε

[1] Ἡέλιον προλιποῦϲα φαεϲ(φό)[2]ρον εἰϲ Ἀχέροντα
[3] Ϲωϲικράτει ἔμολον (πα)τρὶ ϲ[υ][4]νεϲπομένη.
[5] κουρίδιον προλιποῦϲα [6] πόϲιν καὶ μητέρα λυγρὰν
[7] ἤλυθον εἰϲ Ἀΐδην πένθοϲ [8] ἀφεῖϲα δόμοιϲ.
[9] ὀκτωκαιδεκέτη δὲ χρόνον [10] ζήϲαϲα κατ' ἦμαρ
[11] οὐκ εἴϲχυϲα λιπεῖν ϲπέρμα [12] φίλῳ γαμέτῃ
[13] βαϲτάζουϲα βρέφοϲ κατὰ [14] νηδ̣[υ]οϲ, ὃ γλυκὺ φέγγοϲ
[15] [ζώηϲ πρὶν κα]τιδεῖν δ̣ῦ̣νε [μυχοὺϲ ϲκοτίουϲ].

Post vs. 14 quadratarius in inscribendo titulo peccavit. Ultimi pentametri nihil nisi pedes medios posuisse videtur. (Wilh.)

Die natali Sosicratiam mortem obisse suspicatur Wilhelm, qui relegat ad Levison '*Die Beurkundung des Civilstandes im Altertum*' 19. Vs. 15 'ΚΕ Wilh., sed ΝΕ in tabula; supplevi ex. gr.' Wil.

1223 Stela parva aëtomate ornata, ex marmore rubro facta. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 254.

ΚΛΕΑΝΤΙΔΑ
ΗΙ...Α.ΡϹ

Κλεαντίδα
ἥρ[ωϲ, χ]α[ῖ]ρε.

PSAMATHVSA.

De situ: Paus. III 25, 4 Τευθρώνης δὲ ἀπέχει πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίους ἐς θάλασσαν ἀνέχουσα ἄκρα Ταίναρον, καὶ λιμένες ὅ τε Ἀχίλλειός ἐστι καὶ Ψαμαθοῦς. Eandem nominis formam habes apud Scyl. περιπλ. 46: Ἀχίλλειος λιμὴν καὶ ἀντίπυγος τούτου Ψαμαθοῦς λιμήν· τούτων ἀμφοτέρων ἐν μέσῳ προέχον εἰς θάλασσαν ἱερὸν Ποσειδῶνος Ταίναρος; cf. Plin. IV 5, 8, Steph. Byz., cum Strabo VIII 363 scribat: μετὰ δὲ Ταίναρον - - Ἀμαθοῦς ἐστι πόλις· εἶτ' Ἀσίνη καὶ Γύθειον.

In Eleutherolaconum foedus vicus non receptus est.

Hodie illo loco vicus parvus, cui nomen Porto Quaglio, situs est, cum Ἀχίλλειος λιμὴν Marinari appelletur. De sepulcris, quae meridiem et occidentem versus a Porto Quaglio inventa sunt, cf. Woodward l. infra l.

Scripserunt: Bursian *Abh. Bayr. Akad., philos.-phil. Kl.* VII 1855, 770 sqq., Curtius II 277 sqq., Bursian II 149 sq., Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 116, Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 247.

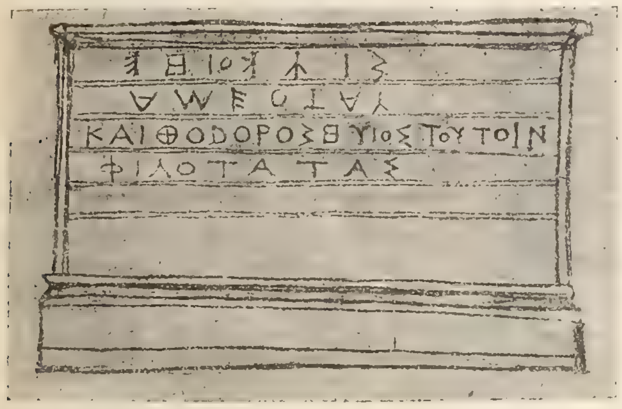
1224 'Ad eiusdem civitatis (i. e. Amathea) acropolim, quam Colochiteam vocant.' Cyriacus fol. 121 (Sabbadini *Misc. Cer.* 219).

Σ Ω Ζ Ο Μ Ε Ν Ο Σ Ε Ν Τ Ε Λ Ο Γ Ω Ι
Ε Π Ι Σ Κ Ε Υ Η Π Ρ Ο Σ Μ Ε Ν Η Ε Υ Γ Ε Ν Ε Σ Τ Α Τ Η Σ
Κ Ε Κ Ρ Ο Π Ι Δ Ο Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ

Σωζόμενος ἔν τε λόγωι
ἐπισκευῇ πρὸς μένη εὐγενεστάτης
Κεκροπίδος πόλεως
– ⏑⏑ – ⏑⏑ –

Vs. 2 ΚΕΥ correctum ex ΚΕΒ.
Corruptiora quam quae temptari possint.

1225 'Ad quoddam religiosum Michaelis archangeli sacellum ad vetustissimam et tempore semi deletam tabellam.' Cyriacus f. 116 verso (Sabbadini *Misc. Ceriani* 216 fig. 5).

\- - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - - -
[3] καὶ Θ(ε)όδωρος *h*υιὸς τούτοιν [4] φιλοτάτας (?)
\- - - - - - - - - - - - - - -

Nimis corrupta. 'Vereor ne columna fuerit, cuius imaginem a Cyriaco delineatam male interpretati sint, qui postea describebant.' Wil.

FANVM NEPTVNI TAENARII.

De situ v. Scyl. περ. 46 (v. s. Psamathus) et Strabo VIII 5, 1 p. 363: ἐν δὲ τῷ κόλπῳ τῆς παραλίας τὸ μὲν Ταίναρον ἀκτή ἐστιν ἐκκειμένη τὸ ἱερὸν ἔχουσα τοῦ Ποσειδῶνος ἐν ἄλσει ἱδρυμένον. πλησίον δ' ἐστὶν ἄντρον, δι' οὗ τὸν Κέρβερον ἀναχθῆναι μυθεύουσιν - -. Paus. III 25, 4: ἐπὶ δὲ τῇ ἄκρᾳ ναὸς εἰκασμένος σπηλαίῳ καὶ πρὸ αὐτοῦ Ποσειδῶνος ἄγαλμα (cf. Ptol. III 14, 32). Templi reliquias prope antrum in regione, quae Στέρναις vocatur, recognovit Bursian.

Hoc Neptuni fanum antiquitus perfugium Hilotarum erat, cf. Thuc. I 128: οἱ γάρ Λακεδαιμόνιοι ἀναστήσαντές ποτε ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος [ἀπὸ Ταινάρου] τῶν Εἱλώτων ἱκέτας ἀπαγαγόντες διέφθειραν.

Ante 240. Timaeus Aetolus fanum diripuit; v. Polyb. IX 34, 9.

218. Philippus Macedonum rex eo usque cum exercitu Laconiam percurrit, Polyb. V 19, 15.

Bursian *Über das Vorgebirge Taenaron*, *Abh. Bayr. Akad., philos.-philol. Kl.* VII 1855, 791 sqq., Curtius II 279, Bursian II 150, Woodward l. l. 249.

Titulus Latinus.

Inventus in regione, quae Asomatos vel Στέρναις dicitur. Edd. Pouqueville *Voy.* V 170 XI (CIG 1486) = *Voy.*[2] V 615 XI, Bursian *Abh. Bayr. Akad.* VII 1855, 779, quem sequor.

ΙΡΡΑΕ
– Ι . F

Var. lect. Pouquevillii. Vs. 1 init. \P || 2 IIF

[Agr]ippae
f(ilio).

Titulus suspectus.

Lapis niger, inventus prope promontorium Taenarum; vidit aliquando in urbe Calamis Andreas Skias vir doctissimus, cuius liberalitati descriptionem et apographum debeo. Duo latera lapidis *A*, *B* figuris ornata sunt, in inferiore latere *C* haec leguntur:

Ε Υ Θ Α Μ Ο Σ	Εὔθαμος
Κ Α Ι Τ Ο Ι Σ Υ Ν Δ	καὶ τοὶ συνδα-
Α Μ Ι Ο R Κ Ο Ι : Α Ν	αμιορκοὶ: ἀν-
Ε Θ Ε Κ Α Ν Τ Ο Ι Ͱ	έθεκαν τοὶ [Πο*h*οιδᾶνι].

Nomen Εὔθαμος suspectum est. De Εὔφαμος cogitat Wilh.

In nonnullis Peloponnesi civitatibus magistratus summi appellabantur δαμιοργοί. Animadvertas velim pro Γ usurpatam esse litteram Κ, id quod item suspectum est.

1226 Exscripsit unus Pouqueville *Voy.* V 171 xiii = V² 616 xiii, qui lapidem viderat 'in loco, qui vocatur Asomatos seu Liternes, in dicione Magna, prope Taenarum' (CIG 1335 [Müllensiefen De tit. Lac. dial. 49, Meister *SGDI* 4594]). De titulo restituendo bene meruit A. Wilhelm *AEMÖst.* XX 1897, 88.

. . . . ΚΕΔΑΜΟΝΙΟC . . . .
. . . . . . .ƆΙΝΩΙΤΩΝΛΑΚΕ . . . . .
. . . . . Λ ↄ.ΑCΙ.ΑΙΜΕΓΑΛΑCΧ . . .
. . . . . ΧΗΤΑΙ . . . ΚΑΤΑΚΟΙΝΟΝΚΑΙ . .
. . . ΧΛΙΤΟΝ . . . ΤΥ . . . . ΝΟΥCΙΝCΗ . . .
. . . . \Ο . . . . CΟΥΘΕΝΕΞΛΕΙΠυ . . . . .
ΛΡΑΚ . . . . ΕΙΝΑΕΔΟΣΕΤΩΙΚΟ . . . .
. . . CΔ . . . . . ΜΟΝΙΩΝΦΙΛΩΝΑΝΠ . . . . . .
. . . . ΑΙΜΟΝΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝ . . . .
. . . . ΥΕΡΓΕΤΑ . . . ΤΟΥΚΟΙΝΟΥ . . . . . .
. . ΛΑΚΕΔΔΙΜΟΝΟΝΙΟ . . ΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥ . . .
. . . ‹ΑΙΕΙΜΕΝΑΥΤ . . CΚΑΙΟΙΚΙΑC . . . .
. . . . . VΙCΑΙΕΠΙΝΟΜΙΑΝΚΑΙΑΤΕΛΕΙ . . .
. . . . . . ΥCΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙ . . .
. . . ΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΙΜΙΑΟCΚΑΙΤΟ . . . . . .
. . . ΠΡΟΞΕΝ . . ΙΙ . . Ι . ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ . . .
. . . VΟΥΤΩΝΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩ . . . .
. . . . Ε . Ι . . Α . Ι . . ΤΑΥΤΑΝΑΝΑ . . .
. . . . ΑCΙΔ . . ΑCΟΤΑΜΙΑCΕΙC . . .
. . . . ΚΑΙΑΝΑΟCΤΟΕΙCΤ . . . .
. . . . . ΕΙΔΑΝΟCΤΟΥΕΠΙΤΑΙΝΑ . . . . . .

[Ἐπειδὴ Φίλων Λα]κεδαιμόνιος [εὔνους]
[ὑπάρχων τῶι κ]ọινῶι τῶν Λακε[δαιμο-]
[νίων πο]λ[λ]ὰς ḳαὶ μεγάλας χ[ρείας]
[παρέσ]χηται [καὶ] κατὰ κοινὸν καὶ [κατ']
[ἰδί]ạṇ το[ῖς ἐν]τυ[γχά]νουσιν σπ̣[ουδᾶς]
[καὶ φι]λ̣ο[τιμία]ς οὐθὲν ἐ[λ]λείπω̣[ν εἰς τὰ]
[π]ạρακ[αλούμ]ε[[ι]]να, ἔδο[ξ]ε τῶι κο[ινῶι]
[τῶν Λακ]εδ[αι]μονί[ω]ν· Φίλωνα Ἀντ̣ι̣- -
[. . . Λακεδ]αιμόνιον πρόξενον [εἶμεν]
[καὶ ε]ὐεργέτα[ν] τοῦ κοινοῦ [τῶν]
Λακεδ[α]ιμο[[νο]]νίω̣[ν] καὶ ἐγγόνου[ς αὐ-]
[τοῦ] ḳαὶ εἶμεν αὐτ[ῷ γᾶ]ς καὶ οἰκίας [ἔγ-]
[κτησιν κ]αὶ ἐπινομίαν καὶ ἀτέλει[αν]
[καὶ ἀσ]υ[λ]ίαν καὶ πολέμου καὶ εἰ[ράνας]
[κ]αὶ τὰ λοιπὰ τίμια, ὅσ(α) καὶ το[ῖς ἄλλοις]
προξέν[ο]ι[ς καὶ] εὐεργέται[ς τοῦ κοι-]
ṇοῦ τῶν Λακεδαιμονίω[ν. τὰν]
[δ]ὲ [π]ρ̣[οξεν]ί[αν] ταύταν ἀνα-
[γρ]α[ψ]ά̣[τω] ὁ ταμίας εἰς [στά-]
[λαν λιθίναν] καὶ ἀναθ̣έ̣τ[ω] εἰς τ[ὸ ἱερὸν]
[τοῦ Ποσ]ειδᾶνος τοῦ ἐπὶ Ταινά[ρωι].

Supplementa, quae Boeckhio debentur, non significavi. Vs. 1. 2 versibus alium in modum seiunctis et 5—8 suppl. Wilh. || 20. 21 C. O. Müller *Die Dorier* II 454.

II. vel I. a. Chr. n. saec. Aetate Augusti utique antiquius decretum.

1227 Stelae marmoris rubri pars inferior, a. 0,34, l. 0,23, cr. 0,045; inventa Taenari et Athenas in museum publicum translata (inv. soc. archaeol. n. 74). Edd. Ἐφ. ἀρχ. περ. β' n. 185, Wescher *Rev. arch.* VIII 1863, 486, ectypo adhibito Le Bas-Foucart *Voy.* II 518, 263*a* = *Expl.* n. 255*d* (Michel 183, Meister *SGDI* 4593). Athenis exscripsit Prott, contulit Kolbe. Quae unus Prott exhibet, linea subducta significavi. *Ect.*

. . Ε̣ . . . Ι Α̣ Ι Σ̣ Ι Ο̣ Ι . . . . . Ο̣ Ι Ι . .
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝΤΑΝΔΕ
ΠΡΟΞΕΝΙΑΝΤΑΥΤΑΝΑΝΑ
ΓΡΑΨΑΤΩΟΤΑΜΙΑΣΕΙΣΣΤΑ
ΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΚΑΙΑΝΑΘΕΤΩ
ΞΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΠΟΣΕΙΔΑ
ΝΟΣΤΟΥΕΠΙΤΑΙΝΑΡΩΙ

- - - - - - - - - - - -
[καὶ τὰ λοιπὰ τίμια, ὅσα]
[καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ]
[εὐ]ε[ργέ]ṭạịç ṭọụ [κοιν]ọῦ ṭ[ῶν]
Λακεδαιμονίων. τὰν δὲ
προξενίαν ταύταν ἀνα-
γραψάτω ὁ ταμίας εἰς στά-
λαν λιθίναν καὶ ἀναθέτω
εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδᾶ-
νος τοῦ ἐπὶ Ταινάρωι.

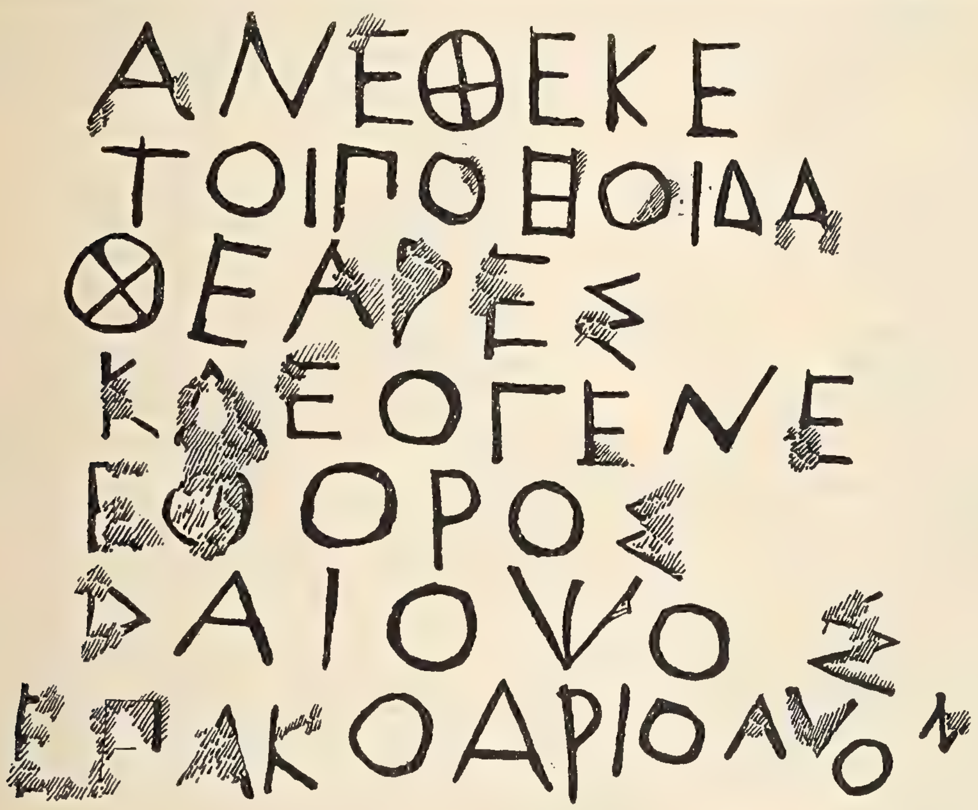
1228 Stela marmoris albi, a. 0,60, l. 0,29 inventa in promontorio Taenaro, ubi hodie capella τῶν Ἁγ. Ἀσωμάτων sita est; nunc Londini in museo Britannico. Ed. Newton *Anc. Gr. inscr.* II 3 CXXXIX = tab. I n. 2 (Roberts *Introd.* I 265*a*, Dareste, Haussoullier, Reinach *Rec. des inscr. jurid. gr.* II 234, 1, Meister *SGDI* 4588, Roehl Imag.³ 101, 19). *Ect.*

[*Textum vide pag. 231.*]

Theares Cleogenem in libertatem vocat.

Foucartius (*Expl.* p. 134) laudante Newtonio suspicatus erat in titulis Taenari inventis ephorum non magistratum intelligendum esse, sed sacerdotem quendam. Attamen cum nusquam sacerdotes ἔφοροι appellentur, veri est similius hoc loco magistratum eponymum urbis Spartae intelligendum esse (Meister). In eo autem hic erravit, quod bello Peloponnesiaco recentiorem esse titulum iudicat. Nam litterarum formae eaedem sunt atque in titulis 1 et 213, quos altera parte quinti saeculi neque vero post a. 420 scriptos esse constat. Denique cum apud Xen. Hell. II 3, 10 et 4, 36 in catalogo ephororum inde ab a. 432 usque ad 403 Δαΐόχου non fiat mentio, sequitur ut ante a. 432 munere functus sit.

Vs. 6 ἐπάκοοι· οἱ μάρτυρες. - -. ἐπήκοοι· κριταί. καὶ οἱ μάρτυρες. Hesych.; testes, v. Wilamowitz *Aeschylos' Orestie* II 241. De ἐπάκω cf. Blaß Miscel. epigr. 130, W. Schulze Quaest. epicae 55; scriptum est pro ἐπακόω.

Ἀνέθεκε
τôι Ποhοιδâ[νι]
Θεάρες
Κλεογένε.
ἔφορος
Δαΐοχος.
ἐπάκο Ἀρίο(ν), Λύον.

1229 Fragmentum tabulae inventum Taenari. Edd. Bursian *Abh. Bayr. Akad. d. Wiss., philos.-phil. Kl.* VII 1855, 779 (Le Bas-Foucart *Voy.* II 255*c*, Roehl IGA 84, Cauer Delectus[2] 23, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 31, Meister *SGDI* 4589); cf. Kirchhoff *Stud. z. griech. Alphabet*[4] 154. Lapis interiisse videtur. Litterae, quarum forma nusquam accurate expressa est, a Bursiano quinto a. Chr. n. saeculo tributae sunt.

	[Ἀνέθεκε]
Θ Ο Ρ	- - - - -
Κ Α Ι Τ Α	[τôι Ποhοιδâνι]
Ε Τ Α Κ	Θόρ[ακα]
Β Ο Ι Ν Ε	καὶ τα[ὐτô].
Α Ρ Ι Σ Τ Ι Δ Α	ἐπ̣άκ[ο]
Ε Φ Ο Ρ Ο	Βοινέ[ας],
Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ι	Ἀριστίδα[ς].
	ἔφορο[ς]
	Αὐτοκράτε̣[ς] *vel* - τί[δας].

Var. lect. Vs. 3 Roehl per errorem Ε Γ Α Κ, quamvis fortasse emendandum ἐπ̣άκ[ο].

Restituit Roehl. Vs. 6 supplebat ἐπ̣ακ[όω]. || 7 suppl. Meister. Quae Foucartius temptavit, refutanda sunt.

1230 Stela marmoris caerulei, aëtomate simplici ornata, a. 0,52, l. 0,225, cr. 0,07; pars inferior impolita est. Inventa prope Taenarum in regione, quae Στέρναις vocatur, nunc Athenis in museo publico. Edd. Eustratiades ex Bucudis apographo in ephemeride Παλιγγενεσία 5. IX. 1868 = Ἐφ. τῶν φιλομαθῶν I 1868, 1620 = Πανδώρα 1868, 223 (Kirchhoff *Hermes* III 1868, 449, 3, Le Bas-Foucart *Voy.* II 518, 255*a*), ectypo adhibito Roehl IGA 83 (Imag.[3] 103, 27, Cauer Delectus[2] 19, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 28, Roberts *Introd.* 265*b*, Meister *SGDI* 4590, Michel 1075); cf. Kirchhoff *Stud. z. griech. Alphabet*[4] 154. Athenis in museo epigraphico exscripsit Prott, cuius exemplar Roehlii plenius est. *Ect. Tab.*

[1]Ἀνέθεκε [2]Ἐκέφυλος [3]Νεαρέταν [4]τôι Ποhοιδâνι. [5]ἔφορος Ἀριστεύς. ἐπακόω Ἀριστοτέλες, Δαμοφôν.

Ε pro ε et η, Ο pro ο et ω scriptum (v. τôι et Δαμοφôν); attamen novum signum Ω iam est notum (v. ἐπακόω). Quamobrem medio quarto saeculo titulum tribuit Kirchhoff l. l. probante Tillyardo *Ann.* XIII 182. Falso me iudice. Idem enim ephorus Aristeus redit in stela, quam Damono posuit (n. 213) quamque a. 431 antiquiorem esse supra docui.

1231 Stela marmoris caerulei aëtomate ornata, infra impolita, a. 0,525, l. 0,255—0,24, cr. 0,065. Inventa Taenari prope Στέρναις, nunc Athenis in museo publico. Edd. Eustratiades ex Bucudis apographo in ephemeride Παλιγγενεσία 5. IX. 1868 = Πανδώρα 1868, 223 = Ἐφ. τ. φιλομαθῶν I 1868, 1620 (Kirchhoff *Hermes* III 1868, 449, 4 et *Stud. z. griech. Alphabet*[4] 154, Le Bas-Foucart *Voy.* II 518, 255*b*, Roehl *Neue Jahrb. f. Philolog.* 119, 1879, 156), idem ectypo nisus IGA 88 (Imag.[3] 104, 30, Cauer Delectus[2] 22, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 30, Roberts *Introd.* 265*d*, Meister *SGDI* 4592, Michel 1077, Buck 229, 68). Exscripsit Prott. *Ect. Tab.*

Ἀνέθηκε	αὐτὸν καὶ
Αἰσχρίον	ταὐτô. ἔφορος
Ἀπειρότας	hαγηhίστρατος.
τοῖ Ποhοιδâ-	ἐπάκο Πρυαῖος,
νι Ἡρακλhίδαν	Ἐπικύδης.

Ε pro ε, Η pro η et *h*, Ο pro ο et ω usurpatum est.
Hagesistratum ephorum esse a. 427/6 (Xen. Hell. II 3, 10) censet Roehlius.

1232 Stela marmoris caerulei, infra impolita, a. 0,385, l. 0,185, cr. 0,055. Taenari inventa, nunc Athenis in museo publico. Edd. Foucart *Bull. Hell.* III 1879, 96, Udalrici Koehleri apographo nisus Roehl IGA 86 (Imag.[3] 103, 29, Cauer Delectus[2] 21, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 29, Roberts *Introd.* 265*c*, Dareste - - *Rec. des inscr. jurid. gr.* II 235, 2, Meister *SGDI* 4591, Michel 1076, Buck 228, 67); cf. Kirchhoff *Stud. z. griech. Alphabet*[4] 154. Exscripsit Prott. *Ect. Tab.*

[1]Ἀνέθεκε [2]τôι Ποhοιδâνι [3]Νίκον [4]Νικαφορίδα [5]καὶ Λύhιππον [6]καὶ Νικαρχίδαν [7]καὶ ταύτâς πάντα. [8]ἔφορος Εὐδαμίδας. ἐπάκοε Μενεχαρίδας, Ἀνδρομέδης.

Var. lect. Vs. 12 in fine lapicida iam Δ Η Σ scripserat, deinde Η in Ε mutavit, ut nunc in lapide legatur Β (Koehler).

Ε pro ε et η, Ο pro ο et ω scriptum; sed litterarum formae docent titulum aliquanto recentiorem esse atque eum qui antecedit. Itaque cum Eudamidas non commemoretur in catalogo ephororum apud Xenophontem, ineunti saec. IV tribuerim.

1233 Fragmentum stelae marmoris albi, supra et infra mutilum, a. 0,18, l. 0,26, cr. 0,075; post septimum versum spatium videtur vacare. Nunc Symae in insula a Rhodo ad septentriones sita servatur in Λέσχῃ Αἴγλῃ. Ed. Wilhelm *AEMÖst.* XX 1897, 96.

Ι
ΚΑΙΚΛΕΟΜΕΝΙ
ΚΑΙΤΑΥΤΩΝ
ΠΑΝΤΑΕΠΑΚΩ
ΝΕΟΛΑΙΔΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΟΣ
ΦΟΡΟΣΕΥΜΗΛΙΔΑ

- ι - - - - - -
καὶ Κλεομέν[η]
καὶ ταὐτῶν
πάντα. ἐπάκω
Νεολαΐδας,
Τέταρτος.
[ἔ]φορος Εὐμηλίδα(ς).

E titulorum Taenaricorum aequalitate lapidem inde transvectum esse intellexit editor, qui IV. a. Chr. n. saeculo tribuit.

1234 Olim in loco Asomatos dicto prope promontorium Taenarum *'sur une urne'*. Edd. Pouqueville *Voy.* V 171 XIV (CIG 1493) = V^2 616 XIV.

ΟΣΔΕΚΙΟΣ
ΟΥ
ΝΙ

- - - ος Δέκιος
- - - ου
[Ποσειδᾶ]νι.

Var. lect. Vs. 1 ΔΕΚΟΙΟΣ Pouquev^2.

1235 Stela marmoris albi, a. 0,28, l. 0,40; olim 'in loco Asomatos dicto - - prope Taenarum', nunc in museo Britannico. Edd. Pouqueville V 170 x (CIG 1498) = V^2 615 x (Kaibel Epigr. Gr. 479), Newton *Anc. Greek inscr.* II 3 CXLVI.

ΠΕΝΤΕΚΑΙΕΞΗ
ΚΟΝΤΑΕΤΩΝΜΕ
ΓΑΣΗΜΑΚΑΛΥΠΤΕΙ
ΕΥΤΥΧΟΝΟΙΚΟΝΟ
ΜΟΝΠΟΛΛΗΝΦΙΛΙ
ΗΝΠΟΡΙΣΑΝΤΑ

[1]Πέντε καὶ ἐξή[2]κοντα ἐτῶν μέ[3]γα σῆμα καλύπτει [4]Εὔτυχον οἰκονό[5]μον πολλὴν φιλί[6]ην πορίσαντα.

Cf. Landvogt *Epigr. Untersuch. über d.* οἰκονόμος Diss. Argent. 1908, 23.

1236 'Prope Neptuni reliquias' exscripsit Cyriacus fol. 116 verso (Sabbadini *Misc. Ceriani* 216).

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΙΕΡΕΥΣ
ΧΑΙΡΕ
ΠΡΥΑΙΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ
ΙΕΡΕΥΣ ΧΑΙΡΕ
ΔΑΜΑΡΜΕΝΙΔΑΣΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΙΕΡΕΥ ΧΑΙΡΕ

[1]Ἀριστοτέλης ἱερεύς· [2]χαῖρε. [3]Πρυαῖος Ἀριστοτέλ[ου]ς [4]ἱερεύς· χαῖρε. [5]Δαμαρμενίδας Ἀριστοτέλους [6]ἱερεύ[ς]· χαῖρε.

Nominatur Pryaeus quidam, qui manumissionis factae testis est, in titulo Taenarico n. 1231.

TAENARVM OPPIDVM. CAENEPOLIS.

Paus. III 25, 9: Ταινάρου δὲ τῆς ἄκρας πλοῦν ὅσον τεσσαράκοντα σταδίων ἀφέστηκε Καινήπολις· ὄνομα δὲ ἦν πάλαι καὶ ταύτῃ Ταίναρον. Ptol. III 14, 32 haec habet: Ταιναρία ἄκρα ν´ λδ´ γ´´ i. e. 50° long. 34° 20′ lat. καὶ ἐν Λακωνικῷ κόλπῳ. Ταινάριον ν´ λδ´ Λ´´ δ´´ i. e. 50° long. 34° 45′ lat. Καινή ν´ ιβ´´ λδ´ Λ´´ γ´´ i. e. 50° 5′ long. 34° 50′ lat.

Hodie vicus Cyparissus illic situs est.

Antiquis temporibus condita urbs Ταίναρον vocabatur. Pherecyd. fr. 88 (FHG I 93): Τούτου δὲ γίνεται Ταίναρος, ἀφ' οὗ Ταίναρον καλεῖται ἡ πόλις καὶ ἡ ἄκρα καὶ ὁ λιμήν.

Quando nomen in Καινήπολις (Paus. l. l.) mutatum sit, memoriae non traditur. Curtius id factum esse suspicatur, postquam Eleutherolacones deleta Lacedaemoniorum dominatione foedus inierunt.

In Eleutherolaconum foedere urbem fuisse auctor est Paus. III 21, 7.

Venus et Ceres in urbe Taenaro maxime colebantur idem III 25, 9.

Scripserunt: Leake *Morea* I 291, Curtius II 281, Bursian II 151, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 116, Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 245.

Titulus Latinus.

Lapis marmoreus a. 0,29, l. 0,345, cr. 0,345; inaedificatus in ecclesia S. Charalampi. Edd. Leake *Morea* III 39, Bursian *Abh. Bayr. Akad., philos.-phil. Kl.* VII 1855, 786, CIL III 492, Le Bas-Foucart *Voy.* II 266. Exscripserunt Weil, Prott.

CLAVDIA PRISCA
VIXIT · ANNOS · DVO
ETMENS · ⊏LLL · ET
HVE

Var. lect. Vs. 3 med. III Bursian, qui vs. 4 legit h(a)ve.

Vs. 4 h(oras) quinque semis legit Mommsen. 'Imo Latino quinarii numeri signo Graecorum additum est.' Wil.

1237 Basis rotunda. Exscripsit Cyriacus fol. 112. Edd. Pouqueville *Voy.* V 170 VII (CIG 1315) = V^2 615 VII, Leake *Morea* III 35, cf. I 293 (Le Bas-Foucart II 259 *a*), ex Cyriaci schedis (Sabbadini *Misc. Ceriani* 213). Leakium sequor, vs. 10 ex Cyriaco hausi.

166—169 p. Chr. n.

ΑΠΟΛΙΣ
ΘΕΟΝΑΝΤΩΝΕΙ
ΝΟΝΘΕΟΥΑΔΡΙ
ΑΝΟΥΥΙΟΝΘΕΟΥ
ΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙ
ΚΟΥΥΙΩΝΟΝΘΕ
ΟΥΝΕΡΟΥΑΕΓΓΟΝΟΝ
ΠΑΤΕΡΑΤΩΝΜΕΓΙ
ΣΤΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟ
ΡΩΝ

Ἁ πόλις
θεὸν Ἀντωνεῖ-
νον, θεοῦ Ἁδρι-
ανοῦ υἱόν, θεοῦ
Τραϊανοῦ Παρθι-
κοῦ υἱωνόν, θε-
οῦ Νερούα ἔγγονον,
πατέρα τῶν μεγί-
στων Αὐτοκρατό-
ρων.

De tempore cf. ad n. 1239.

1238 Basis marmoris caerulei, nunc in duas partes fracta, a. 0,82, l. 0,57, in domo Θεοδώρου Ν. Περιμένουϲ in vico Cyparisso. Edd. Pouqueville *Voy.* V 169 v (CIG 1317) = V² 614 v, Leake *Morea* III 36 (Franz Elem. epigr. Graec. 290, 131), Le Bas-Foucart *Voy.* II 260. Contulit Prott.

166—169 p. Chr. n.

Α Π Ο Λ Ι C
Α ϒ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Κ Α̲
///Α Μ̄ Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Ν Α Ν Τ C
///ЄΙΝΟΝCЄΒ̄Θ Є Ο Υ Α Ν
///ωΝЄΙΝΟϒϒ Ι Ο Ν Θ Є Ο ϒ
\Δ Ρ Ι Α Ν Ο ϒ ϒ Ι ω Ν Ο Ν
Θ Є Ο ϒ Τ Ρ Α Ι Α Ν Ο Υ Π Α Ρ Θ
Κ Ο Υ Ε Γ Γ Ο Ν Ο Ν Θ Ε Ο
Ν Є Ρ Β Α Α Π Ο Γ Ο Ν Ο Ν Α Ρ Μ Є
Ν Ι Α Κ Ο Ν Π Α Ρ Θ Ι Κ Ο Ν
Μ Η Δ Ι Κ Ο Ν Γ Є Ρ Μ Α
ͷΙ Κ Ο Ν Α Ρ Χ Ι Є Ρ Є Α Μ Є
///C Τ Ο Ν Δ Η Μ Α Ρ Χ
/////C Є Ξ Ο ϒ C Ι Α C Υ Π /
Τ Ο Γ̄

Ἀ πόλιϲ
Αὐτοκράτορα Κα[ίϲα-]
[ρ]α Μ(ᾶρκον) Αὐρήλιον Ἀντω̣-
[ν]εῖνον Σεβ(αϲτόν), θεοῦ Ἀν-
[τ]ωνείνου υἱόν, θεοῦ
Ἀ̣δριανοῦ υἱωνόν,
θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθ[ι-]
κοῦ ἔγγονον, θεο[ῦ]
Νέρβα ἀπόγονον, Ἀρμε-
νιακὸν Παρθικὸν
Μηδικὸν Γερμα-
ν̣ικόν, ἀρχιερέα μέ-
[γι]ϲτον, δημαρχ[ι-]
[κῆ]ϲ ἐξουϲίαϲ, ὕπα̣-
[τον] τὸ γ΄.

Var. lect. Vs. 12 extr. ME per ligaturam.

1239 Basis. Exscripsit Cyriacus fol. 112 (inde Sabbadini *Misc. Ceriani* 214).

166—169 p. Chr. n.

Ἀ πόλιϲ
Αὐτοκράτορα Καίϲαρα Λ(ούκιον) Αὐρήλιον Βῆρον
Σεβ(αϲτόν), θεοῦ Ἀντ[ω]νίνου υἱόν, θεοῦ Ἀδρι-
ανοῦ υἱ[ω]νόν, θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ
ἀπόγονον, Ἀρμενιακὸν Παρθικὸν Μηδι-
κὸν Γερμανικόν, ἀρχιερέα μέγιϲτον,
δημαρχικῆϲ ἐξουϲίαϲ, ὕπατον τό γ΄.

Sabbadini hunc titulum eundem esse censet atque n. 1238, quod Prottii apographo refellitur. Titulos 1237—1239 eodem tempore scriptos esse non negabis vivo adhuc Lucio Vero. Apparet ergo utrique imperatori ante a. 169 cognomen Germanicum adiectum esse. An per nefas?

1240 *'Sur une colonne.'* Edd. Pouqueville *Voy.* V 168 IV (CIG 1321) = V² 613 IV (Franz Elem. epigr. Graec. 300, 140), Leake *Morea* III 34, Le Bas-Foucart *Voy.* II 261, Petrides inverso ordine titulorum Πανδώρα XIX 1869, 435, qui lapidem εἰϲ τὴν θέϲιν Ξάμπελα τοῦ Κ. Περιμένουϲ muro cuidam insertum vidit. Contulit Prott ibid. Leakii apographum dedi; quae plura viderat Pouqueville, lineis subductis significavi. *Ect. Sorb. vs. 12—16.*

213—217 p. Chr. n.

Η Π Ο Λ Ι C
Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Κ Α Ι C Α̲
Μ Α Ρ Κ Ο Ν Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Ν Α Ν Τ Ш Ι̲
Є Υ C Є Β Η Є Υ Τ Υ Χ Η C Є Β Α C Τ C̲
Π Α Ρ Θ Ι Κ Ο Ν Μ Є Γ Ι C Τ Ο Ν Β Ρ Ι̲
Ν Ι Κ Ο Ν Μ Є Γ Ι Σ Τ Ο Ν Γ Є Ρ Μ Α
Μ Є Γ Ι C Τ Ο Ν Α Ρ Χ Ι Є Ρ Є Α Μ Є
Δ Η Μ Α Ρ Χ Ι Κ Η C Є Ξ Ο Υ C Ι Α C
Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Τ Ο Γ̄ Υ Π Α Τ Ο̲
Π Α Τ Є Ρ Α Π Α Τ Ρ Ι Δ Ο C Α Ν Є Ι Κ Η
Τ Ο Ν Ι Δ Ι Ο Ν C Ш Τ Η Ρ Α Κ Α Ι Є Υ Є Ρ

vacat

Δ Ι Є ɸ Ο Ρ Ш Ν Α Υ Ρ Η Λ Ι Ш Ν Α Ι̲
Λ Ο Υ C Τ Ο Υ Є Λ Λ Α Ν Ι Κ Ο Υ Α Λ Κ Ι
Τ Ο Υ Ρ Ο Υ Φ Ο Υ Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ι Δ
Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α
Κ Α Ι Τ Α Μ Ι Α Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Υ Δ Ι Κ Α Ι Ο Υ Τ Ο Ι̲

vacat

Ἡ πόλιϲ
Αὐτοκράτορα Καίϲα[ρα]
Μᾶρκον Αὐρήλιον Ἀντων̣[εῖνον]
Εὐϲεβῆ, Εὐτυχῆ, Σεβαϲτό̣[ν],
Παρθικὸν μέγιϲτον, Βρε̣[ταν-]
νικὸν μέγιϲτον, Γερμα[νικὸν]
μέγιϲτον, ἀρχιερέα μέ[γιϲτον],
δημαρχικῆϲ ἐξουϲίαϲ [τὸ ι.΄],
αὐτοκράτορα τὸ γ΄, ὕπατο[ν τὸ δ΄],
πατέρα πατρίδοϲ, ἀνείκη[τον],
τὸν ἴδιον ϲωτῆρα καὶ εὐερ[γέτην],

vacat

δι' ἐφόρων Αὐρηλίων Ἀρ̣[ιϲτοτέ-]
λουϲ τοῦ Ἑλλανίκου, Ἀλκι - -
τοῦ Ῥούφου, Καλλικρατίδ[α τοῦ]
Καλλικρατίδα
καὶ ταμία Αὐρηλίου Δικαίου τοῦ̣ [<].

Titulus imperatori Caracallae dedicatus non ante oct. 213, quo imperator III appellari coeptus est. Unde sequitur, ut vs. 9 ὕπατο[ν τὸ δ΄] suppleamus, quo munere a. 213 functus est. Anno 215 Caracalla quartum imperator appellatus est. Sed cum haec salutatio imperatoria multis in titulis neglecta sit, fieri non potest, ut tempus tituli accuratius eruamus.

Ephori sunt urbis Taenariorum, quae in foedere Eleutherolaconum erat. Quorum principem Αὐρ. Ἀριϲτοτέλην Ἑλλανίκου Spartanum fuisse docet n. 601. Neque vero raro accidit, ut illis temporibus idem civitatem complurium rerum publicarum adipisceretur.

1241 Basis marmoris caerulei, cymatio ornata, infra fracta, cr. 0,515, superne 0,62; inaedificata in ecclesia Ἀγ. Παρασκευῆς in vico Cyparisso. Exscripsit Cyriacus versibus inde a vs. 7 falso seiunctis. Edd. Pouqueville *Voy.* V 168 II (CIG 1322) = V² 613 II, Leake *Morea* III 37, Le Bas-Foucart *Voy.* II 262, ex Cyriaco (Sabbadini *Misc. Ceriani* 215). Contulit Prott.

238—244 p. Chr. n.

ΗΠΟΛΙC
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙCΑΡΑ
Μ̄·ΑΝΤΩΝΙΟΝ·ΓΟΡΔΙΑΝΟΝ
ΕΥCΕΒΗ·ΕΥΤΥΧΗCΕΒΑ
CΤΟΝ
ΔΙΕΦΟΡΩΝ·ΤΩΝΠΕΡΙ·Μ̄·
ΑΥΡΗΛΙΟΝ·ΘΑΛΙΑΡΧΟΝΘΑ
ΛΙΑΡΧΟΥ·ΚΑΙΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ
Μ̄ΑΥΡΗΛΙΟΥ·ΛΥCΙΞΕΝΟΥ
ΤΟΥ·ΛΥCΙΚΡΑΤΟΥC

vacat

Ἡ πόλις
Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Μ(ᾶρκον) Ἀντώνιον Γορδιανὸν
Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβα-
στόν.
δι' ἐφόρων τῶν περὶ Μ(ᾶρκον)
Αὐρήλιον Θαλίαρχον Θα-
λιάρχου καὶ ἐπιμελητοῦ
Μ(άρκου) Αὐρηλίου Λυσιξένου
τοῦ Λυσικράτους.

1242 Stela marmoris caerulei, undique mutila, inaedificata in domo Κυριακούλη Ἀναστασίου in vico Cyparisso. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 263, Petrides Πανδώρα XIX 1869, 435. Exscripsit Prott.

238—244 p. Chr. n

vac.
ΠΟΛ
ΛΥΤC
ΓΟΡΛ
ΑΝ'
ΘΕC
ΒΑ
vac.

[Ἡ] πόλ[ις ἡ τῶν Ταιναρίων]
Αὐτο[κράτορα Καίσαρα Μ. Ἀντ.]
Γορδ[ιανὸν Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ]
ἀνε[ίκητον - - - - -]
θεῶ[ν Γορδιανῶν υἱωνόν, Σε-]
βασ[τόν].

Var. lect. Vs. 3. 4 ΑΝΕ Petr., ΑΝΚ Le Bas.
Restitui. An fuit vs. 4 ἀδελφῆς θεοῦ Γορδ. υἱόν?

1243 Basis marmoris caerulei, superne et infra cymatio ornata, a. 1,21, l. 0,56, cr. 0,56; nunc iacet iuxta urbem Καινήπολιν in regione, quae θεὸς Σωτὴρ vocatur. Exscripsit Cyriacus fol. 105 et in margine Strabonis ad verba τοῦ υἱοῦ (scl. Εὐρυκλέους) VIII 5, 5 p. 366 (cf. M. R. James *Catal. of Mss. in Eton College* 67—72, R. Foerster *Rhein. Mus.* LI 1896, 483, 5, Ziebarth *Ath. Mitt.* XXIII 1898, 198 sq.). Edd. Pouqueville *Voy.* V 168 III (CIG 1389) = V² 613 III, Leake *Morea* III 33, cf. I 291, Le Bas *Voy.* II 256, ex Cyriaco (Sabbadini *Misc. Ceriani* 212). Contulit Prott. *Ect. Sorb.*

ΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΕΛΕΥ
ΘΕΡΟΛΑΚΩΝΩΝΓΑΙΟΝ
ΙΟΥΛΙΟΝΛΑΚΩΝΑΕΥ
ΡΥΚΛΕΟΥΣΥΙΟΝΤΟΝ
ΙΔΙΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ❧
ΔΑΜΑΡΜΕΝΙΔΑΣΣΤΡΑ
ΤΗΓΩΝΕΠΕΜΕΛΗΘΗ❧

Τὸ κοινὸν τῶν Ἐλευ-
θερολακώνων Γάϊον
Ἰούλιον Λάκωνα Εὐ-
ρυκλέους υἱὸν τὸν
ἴδιον εὐεργέτην.
Δαμαρμενίδας στρα-
τηγῶν ἐπεμελήθη.

Cf. stemma in add. ad. n. 1172.

1244 Basis, nunc in ecclesia S. Petri in vico Cyparisso inaedificata. Exscripsit Cyriacus fol. 105 verso. Edd. Bursian vs. 1—3 *Abh. Münch. Akad.* VII 1855, 788, Le Bas-Foucart *Voy.* II 257 (Meister *SGDI* 4596), ex Cyriaco (Sabbadini *Misc. Ceriani* 213). Contulit Prott; quae ex Cyriaco hausi, lineis subnotavi.

ΑΠΟΛΙC
ΤΩΝΤΑΙΝΑΡΙΩΝ
ΛΥCΙΚΡΑΤΗ
ΔΑΜΑΡΜΕΝΟΥ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΠΟΛΙΤΑΝ
ΕΜΠΕΙΡΟΤΑΤΟΝ
ΤΩΝΝΟΜΩΝΑΡΙCΤΑ
ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΝ
ΨΗ Β

Ἁ πόλις
τῶν Ταιναρίων
Λυσικράτη
Δαμαρμένου
τὸν ἴδιον πολίταν,
ἐμπειρότατον
τῶν νόμων, ἄριστα
πολιτευόμενον.
ψη(φίσματι) β(ουλᾶς).

Var. lect. Vs. 3 extr. ΗΝ Bursian.

1245 Basis 'at Cyparisso'. Exscripsit Cyriacus fol. 105 verso. Edd. Leake *Morea* III 31 (C. Keil Anal. epigr. et onomat. 97, Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 256 *a*, Meister *SGDI* 4595), ex Cyriaco (Sabbadini *Misc. Ceriani* 213). Quae ex Cyriaco hausi, lineis subnotavi.

ΑΠΟΛΙC
ΑΤΩΝΤΑΙΝΑΡΙΩΝ❧
ΖΕΥΞΙΠΠΟΝΦΙΛΟ
ΔΑΜΟΥΤΟΝΙΔΙΟΝ
ΑΠΟΠΡΟΓΟΝ·Ν
ΑΡΙCΤΟΝΠΟΛΕΙ
ΤΑΝΙΑΤΡΕΥΟΝΤΑ
ΕΤΙΚΑΙΝΥΝΕΥΝΟΙ
ΑCΕΙΝΕΚΕΝΤΑC
ΕΙCΑΥΤΑΝ
ΨΗ Β

Ἁ πόλις
ἁ τῶν Ταιναρίων
Ζεύξιππον Φιλο-
δάμου τὸν ἴδιον
ἀπὸ προγόν[ω]ν
ἄριστον πολεί-
ταν, ἰατρεύοντα
ἔτι καὶ νῦν εὐνοί-
ας εἵνεκεν τᾶς
εἰς αὐτάν.
ψη(φίσματι) β(ουλᾶς).

Var. lect. Vs. 7 med. ΑΤC Leake.

1246 'In oppido Laconico Taenaro' exscripsit Cyriacus fol. 105 verso et in margine codicis Strabonis (CIG 1393, cf. M. R. James *Catal. of Mss. in Eton College* 67—72, R. Foerster *Rhein. Mus.* LI 1896, 483, 4, Ziebarth *Ath. Mitt.* XXIII 1898, 198). Ed. ex Cyriaci fol. 105 (Sabbadini *Misc. Ceriani* 213).

ΗΠΟΛΙC
ΗΤΑΙΝΑΡΙΩΝΤΙΒΕΡΙΟΝ.ΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΧΑΡΤΩΝΑΤΟΝΑΡΙCΤΟΝΠΟΛΕΙΤΗΝ
CΩΦΡΟCΥΝΗCΤΕΚΑΙΤΗCΠΕΡΙΤΗΝΑΓΟ
ΡΑΝΟΜΙΑΝΑΝΥΠΕΡΒΛΗΤΟΥΦΙΛΟ
ΤΕΙΜΙΑCΕΝΕΚΕΝ
ΨΗ Β❧

Ἡ πόλις
ἡ Ταιναρίων Τιβέριον Κλαύδιον
Χάρτωνα τὸν ἄριστον πολείτην
σωφροσύνης τε καὶ τῆς περὶ τὴν ἀγο-
ρανομίαν ἀνυπερβλήτου φιλο-
τειμίας ἕνεκεν.
ψη(φίσματι) β(ουλῆς).

1247 Basis quadrata marmoris caerulei, superne et infra cymatio ornata, infra fracta, a. 1,14, l. 0,55; nunc iuxta vicum in regione, quae vocatur θέcιc Cωτήρ. Litterarum altitudo ± 0,04, in v. 8 ± 0,07. Exscripsit Cyriacus fol. 107 verso (cf. Sabbadini *Misc. Ceriani* 211). Edd. Pouqueville *Voy.* V 167 1 (CIG 1394) = V² 612 1, Leake *Morea* III 32, Le Bas *Voy.* II 258. Contulit Prott. *Ect. Sorb.*

Η ΠΟΛΙC	Ἡ πόλιc
ΗΤΑΙΝΑΡΙΩΝΩΑΝ	ἁ Ταιναρίων Ὦλον
ΟΦΙΛΛΙΟΝ ΤΑΝΑ	Ὀφίλλιον Τάνα-
ΓΡΟΝΤΟΝΑΞΙΟΛΟ	γρον τὸν ἀξιολο-
ΓΩΤΑΤΟΝΠΟΛΕΙ	γώτατον πολεί-
ΤΗΝΤΗCΕΙCΑΥΤΗΝ	την τῆc εἰc αὐτὴν
ΕΥΝΟΙΑCΧΑΡΙΝ	εὑνοίαc χάριν.
ΨΗ Β	ψη(φίcματι) β(ουλῆc).

Τάναγρον, de quo dubitabat Boeckhius, in lapide scriptum esse et Foucartius ex ectypo et Prottius testantur.

1248 Basis. Exscripsit Cyriacus fol. 105 versibus falso seiunctis. Edd. Le Bas-Foucart tituli fragmentum *Voy.* II 259, titulum integrum ex Cyricaco (Sabbadini *Misc. Ceriani* 212). Quae solus Cyriacus habet, lineis subductis significavi. *Ect. Sorb.*

Η ΠΟΛΙC	Ἡ πόλιc
ΗΤΑΙΝΑΡΙΩΝΤΙΒΕΡΙ	ἁ Ταιναρίων Τιβέρι-
ΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΕΥΤΥ	ον Κλαύδιον Εὐτυ-
ΧΙΔΗΝ ΕΥΤΥΧΙΔΟΥ	χίδην Εὐτυχίδου
ΤΟΝΑΞΙΟΛΟΓ.ΤΑΤΟΝ	τὸν ἀξιολογ[ώ]τατον
ΠΟΛΕΙΤΗΝ	πολείτην.

1249 *'At Cyparisso'* lapidem valde corrosum viderat Leake *Morea* III 38 (Welcker *Zeitschr. f. Altertumswiss.* 1830, 86, Hermann Opuscula IV 322, Kaibel Epigr. Gr. add. 497 *a*). Nonnullis annis post Leakium dextram tantum partem repperit Le Bas *Voy.* II 269 (cf. Foucartii correcturas ex ectypo factas *Expl.* p. 137). Ex Leaekio partem sinistram expressi; in dextra parte Lebasii ectypo usus lineis subductis significavi, quae ex ectypo exscripsi. *Ect. Sorb.*

a

ΚΛΕΙΝΟCΠΑΙC . . ΩΙΠΟCΤΕΠΩΝΩΟCΜ.ΝΟC
ΑΥΤΟΜΑΤΩ . . . . ΩΘΝΗΟΚ
- -
- -
- -
- -
- - - - - - - - - - - - Ι . Ω . . . . Ι ΤΟΝ
- - - - - - - - - - - - C . . . . ΑΡΧΟCΩΝ
- - - - - - - - - - - - ΙΝΑ . . . . ΤΗΡΩΝ
- - - - - - - - - - - ΕΤΕΡΩCΕΒΑΛΟΝ

b

ΞΥCΤΟΥΜΕΠΑΙΔΑ . . ΛΛΙΝΕΙΚΗCΤΕCΠΟΡΑC
- - - - - - - - - - - ΡΟCΤΑΦΟCΔΕΟΔΕ
ΤΟΝΚΑΛΙΝΕΙΚΟΝΧΩCΕΝΑΡCΕΝΑCΔΥΕΙΝ
ΛΙΠΟΝΤΑΠΑΙΔΑCΚΑΙΦΑΟCΓΥΝΑΙΚΑΤΕ
ΧΗΡΗΝΑΡΙCΤΟΚΛΕΙΑΝ.ΦΙΛΑΝΔΡΙΑC
ΑΡΧΑΙΟΝΕΖΗΝΟCΕΝΗΘΟC . . CΒΑΡΥC
ΔΑΙΜΩΝΑΠΕCΧ . . ΕΙΜΕΚΑΙΠΑΙΔΩΝΔΥΟΙ
ΟΥCΑΝΤΕΜΕΙΟΤΑ . . . ΟCΦΙΛΗΠΑΤΡΙC
ΜΗΤΗΡΤΕΚΛΕΙΝΗΚΑΙCΥΝΕΥΝΟCΚΑΙΦΙΛΟΙ
ΕΙCΒΙΟΙΟΓΗΡΑΙΟΝΜΕΤΡΟΝ

a

Κλεινὸc παῖc [Ζ]ώιποc ἐπών[υμ]οc μ[οῦ]νοc ⏑ – ⏓
αὐτομάτῳ [θανάτ]ῳ θνῄcκ ⏑⏑ – ⏑⏑ –
- - - - - - - - - - - - - -
desunt versus 9 vel 11.
- - - - - - - - - - - - - -
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ἑτέρωc ἔβαλον.

b Ξυcτοῦ με παῖδα [Κα]λλινείκηc τε cπορᾶc
[πατρίc μ' ἔφυcε Ταίνα]ροc, τάφοc δὲ ὅδε
τὸν Καλ(λ)ίνεικον χῶcεν, ἄρcεναc δυεῖν
λιπόντα παῖδαc καὶ φάοc γυναῖκά τε
χήρην Ἀριcτόκλειαν, [ἣ] φιλανδρίαc
ἀρχαῖον ἐζή[λ]ωcεν ἦθοc· [ἦ]c βαρὺc
δαίμων ἀπέcχ[ιc]έν με καὶ παίδων δυοῖ[ν],
οὓc ἀντ' ἐμεῖο Τα[ίναρ]οc φίλη πατρίc,
μήτηρ τε κλεινὴ καὶ cύνευνοc καὶ φίλοι
[ἄγοιεν] εἰc βίοιο γηραιὸν μέτρον.

Var. lect. *a* 3—14 non habet Leake, qui scribit: *'here follow 12 or 14 lines much defaced'*. 11 init. ΤΙ Le Bas. || 12 ΕΙΙΛΙ.ΙΛC.Ω:: idem. In fine erat ϱεων. || 13 CΙΝΛ.ΟC Le Bas, deinde CΤΗΕΩΝ Foucart. An fuit cωτήρων?

Duo erant epigrammata alterum metro elegiaco, alterum iambico scripta. *a* vs. 1 legit Wilh. || 2 suppl. Welcker.
b vs. 15 καλλινείκηc τε cπορᾶc Foucart, Καλλινείκηc Fraenkel. || 16 Hiller supplevit. || 18 cf. Mayser *Gr. d. Gr. Papyri* 312. 'Dualem cum ignoraret poëta, δυεῖν accusativum esse voluit.' Wil. || 19. 20 Leakii apographo nixus restituit Welcker. Reliqua Hermann.

1250 Epistylium marmoreum. Ed. ex Cyriaci fol. 116 (Sabbadini *Misc. Ceriani* 214).

ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΗΡΩΣ ΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΣ

Λυcικράτηc Καλλικράτουc
ἥρωc cτρατηγήcαc.

1251 Tabula saxi fissilis aëtomate ornata, a. 0,97, l. 0,53—55, cr. 0,08; nunc in casa Βαcιλείου Λικονιλάκου in vico Cyparisso asservatur. Ed. Le Bas-Foucart *Voy.* II 267. Exscripsit Prott. *Ect. Sorb.*

ΑΝΘΟVCΑ	Ἄνθουcα
ΧΝΙΡΕ	χαῖρε
ΑΝΘΕΧΑΙΡΕΑΥΚΤΕΧΑΙΡΕ	Ἄνθε χαῖρε, Αὖκτε χαῖρε.

Var. lect. Vs. 2 ΧΝΙΡΕ Le Bas, in ectypo; scriptum fuisse suspicor Ν.

'Après le premier nom, il y a deux phiales entre une urne et un autre objet, dont je ne puis reconnaître la nature. Au-dessous des deux derniers, on a représenté deux sandales avec l'indication des courroies qui servaient à les attacher' (Foucart l. l.).

1252 Tabula e marmore rubro, qui *'rosso antico'* nominatur; olim in vico Cyparisso. Edd. Bursian *Abh. Münch. Akad.* VII 1855, 788 (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 273 *a*). Litterae ni fallor secundi saeculi a. Chr. n. sunt.

ΟΜΟΝΟΙΑΑΚΤΗΙ	Ὁμόνοια Ἀκτῆι
ΤΗΙΘΥΓΑΤΡΙΚΑ	τῆι θυγατρὶ κα-
ΤΕΣΚΕΥΑΣΕ	τεcκεύαcε.

1253 Tabula lapidis fissilis, a sinistra fracta, a. 0,75, l. 0,28, cr. 0,15; nunc in vico Cyparisso in casa Πέτρου Γεωργιοβρετάκου. Edd. Bursian *Abh. Münch. Akad.* VII 1855, 788 (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 273 *b*). Exscripserunt Weil, Prott. *Ect.*

ΗΜΗΤΡΙ	[Δ]ημήτρι-
ΧΑΙΡΕ	[ε] χαῖρε
ΗCΑCΕ	[ζ]ήcαc ἔ-
ΗΛΑ	τη λα'
ΒΕΑΤΗC	[Ἀ]βεάτηc.

Supplevit Bursianus praeter versum 5, quem correxit Foucartius.

1254 Tabula lapidis fissilis; olim in vico Καστράκι. Edd. Bursian *Abh. Münch. Akad.* VII 1855, 784 (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 273 *d*).

C Є V H P O C N Є I K O	Cευῆρος Νεικο-
M H Δ Є V Z H C A C	μήδευ(ς) ζήσας
Є T H K Є X A P Є T Є	ἔτη κε΄ χα(ί)ρετε.

1255 Tabula marmoris caerulei, inserta muro casae Πέτρου Μενεκλέους in vico Cyparisso; inventa in regione, quam vocant Ἁγ. Χαρόλαμπος. Exscripsi.

Γ Λ Y K Ω N I C	Γλυκωνὶς
Є Φ Є C I A X Λ	Ἐφεσία χα[ῖ]-
Є B I Ω C A	[ρ]ε, βιώσα-
C A M H N A C	σα μῆνας
K A	κα΄.

1256 Tabula ex lapide fossili, incolumis, a. 0,62, l. 0,30, cr. 0,035. In domo Πέτρου Γεωργιοβρετάκου exscripsit Prott. *Ect.*

I O Y C T O C	Ἰοῦστος
A N Δ P O	Ἀνδρο-
M A X H C	μάχης
T I B Є P I Є Y C	Τιβεριεύς.

1257 Epistylium. Exscripsit Cyriacus fol. 116, inde (Sabbadini *Misc. Ceriani* 214).

Δ A M A P X I Σ E T E A P X O Y	Δαμαρχὶς Ἐτεάρχου
E T E A P X I Δ I Δ A M E A	Ἐτεαρχίδι Δαμέα
T H I Δ I A Θ Y Γ A T P I	τῆ ἰδία θυγατρί.

1258 'In loco qui dicitur Asomatos s. Liternes - - prope Taenarum.' Edd. Pouqueville *Voy.* V 171 XII (CIG 1412) = V² 616 XII, Leake *Morea* III 40. Quae Leakii aetate evanuerunt lineis subductis significavi.

. . . .	[Ἰούλιον - -]
Ξ T E A P X O Y Y	Ἐτεάρχου υ-
I O N I O Y Λ I A E T E	ἱὸν Ἰουλία Ἐτε-
A P X I Σ H Θ Y Γ A	αρχὶς ἡ θυγά-
T H P *vacat*	τηρ.

Redit Iulia Etearchis in titulo Spartano n. 593.

1259 Stela aut basis, a. 0,46, l. 0,25; nunc inaedificata in ecclesia Ἁγ. Ἀνδρέου in vico Cyparisso; margo a sinistra laesus; num a dextra servatus sit, dubitat Prott. Ed. Le Bas-Foucart *Voy.* II 264. Exscripsit Prott. Lineis subnotavi, quae ex Lebasio hausi.

Є T Є A P X O Y	[ἡ δεῖνα τὸν δεῖνα]
N Є I K A N Δ P I Π	Ἐτεάρχου [τοῦ]
/// Δ I O N Π A	Νεικανδρί[δα τὸν]
vac.	[ἴ]διον πα[τέρα].

Hunc in modum supplendum esse censebat Foucartius collato n. 593. Homines in titulis 1257—1259 allati unius gentis.

1260 Ed. Le Bas-Foucart *Voy.* II 265 (Meister *SGDI* 4597).

Θ H P I < X A I P E	Θῆρι < χαῖρε.

1261 Epistylium marmoris albi, a dextra fractum, a. 0,29, l. 1,49; nunc in vico Cyparisso in casa Παναγιώτη Γεωργιοβρετάκου. Exscripsit Prott.

E Y T Y X I Δ H X A I	Εὐτυχίδη χαῖ[ρε].

1262 Anaglyphum ex marmore caeruleo factum, femina stans, quae dextra manu instrumentum quoddam strigilis simile tenet. Vidit Bursian in viculo Kastraki, qui ad oram occidentalem situs hora amplius a regione veteris urbis Taenari abest. Edd. titulum valde detritum Bursian *Abh. Münch. Akad.* VII 1855, 784 (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 273 *c*).

N E A P X I Σ T H	Νεαρχὶς Τη - *s.* τῆ - - -

1263 Ed. Le Bas-Foucart *Voy.* II 270.

B Λ A C T	Βλάστ[ε]
X A I P	χαῖρ[ε.]
Δ O M	Δομ - -
X A	χα[ῖρε.]
M Є Γ I	Μεγι - -
X A	χα[ῖρε.]

1264 Ed. Le Bas-Foucart *Voy.* II 271.

I I Λ A K Є	ΙΙ Λακε - -
T Є I M O	Τειμο[κρά-]
T H C N Є	της Νε[ικο-]
M H Δ Є Y	μήδευ[ς ζή-]
C A C Є T	σας ἔτ[η . .]
Є N Θ A	ἐνθά[δε κεῖ-]
I I Λ I	μαι.

Nisi n. 1254 restituerunt Hiller, Wilh. Vs. 1 prioris tituli postea erasi reliquiae: ἡ Λακε[δαιμονίων πόλις?]' Hiller.

1265 Stela marmoris rubri, superne fracta, a. 0,27, l. 0,47, cr. 0,06; nunc in domo Πέτρου Γεωργιοβρετάκου. Prott exscripsit. *Ect.*

N Y M Φ A I Σ	Νυμφαὶς
X A I P E	χαῖρε.

1266 Tabula saxi fissilis, superne et infra fracta, a. 0,78, l. 0,36, cr. 0,05. In domo Πέτρου Γεωργιοβρετάκου exscripsit Prott. *Ect.*

A P K O Λ V K A	Ἀρκόλυκα
X A I P Є	χαῖρε.

1267 Stela lapidis fissilis, a dextra et inferiore parte fracta, a. 0,38, l. 0,16, cr. 0,03, nunc in domo Παναγιώτη Γεωργιοβρετάκου in vico Cyparisso; infra titulum instrumenta quaedam ficta sunt, quae quid sibi velint, non perspexit Prott, qui exscripsit. *Ect.*

Λ Φ P O Δ C	Ἀφροδῷ.

Sic Prottius in schedis. Recte fortasse, nam haud ita multum a dextra deesse videtur. 'An Ἀφροδο[ῦς]? IG XII 1, 973 Chalce.' Hiller.

1268 Ed. Le Bas-Foucart *Voy.* II 268. Habeo quoque in schedis apographum Δημητρίου Κουτσογιαννοπούλου anno 1843 factum et Ludovico Roß traditum, quod secutus sum. Litterae pessimae. *Ect. Sorb.*

A Y Φ I Δ I O C M A	Αὐφίδιος Μα-
K Є Δ Ω N C T P A T I	κεδὼν στρατι(ώτης)
C Π I P H C Є K O Y Є C	σπίρης ἑκουέσ-
T P H C > O Y A Λ Є	τρης *centuriae* Οὐαλε-
P I O Y B A C . . Y	ρίου Βάσ[σο]υ.

1269 Tabula lapidis fissilis in vico Cyparisso in domo Πέτρου Γεωργιοβρετάκου, superne et a dextra laesa, a. 0,32, l. 0,25, cr. 0,025. Edd. Bursian *Abh. Münch. Akad.* VII 1855, 788 (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 273*e*). Exscripsit Prott. *Ect.*

ΕΥΠΟΡΑΧΑΙΡΕ — Εὐπόρα χαῖρε.

1270 Stela cum pessimo anaglypho pueri, ex marmore rubro, a. 0,33, l. 0,24, cr. 0,03. In vico Cyparisso in casa Παναγιώτου Γεωργιοβρετάκου exscripsit Prottius; ego in domo Πέτρου Μενεκλέους vidi. Etiam litterae pessimae sunt. *Ect.*

ΧΑΙΡΕΠΛΛCΤΗ — Χαῖρε Πλάστη.

1271 'In vico Alico dicionis Magna s. Maina, in Laconica', prope locum veteris urbis Taenari sito. Edd. Pouqueville *Voy.* V 170 IX (CIG 1510) = V² 615 IX, qui haec exhibet '*sur une cippe; cavalier lance au repos, bouclier au bras gauche, chapeau rond avec banderoles servant de mentonnière*'.

ΠΙΒΑΝΑΡΕ........ — [Τίμ]ανδρε - - -
ΧΑΙΡΕ....ΤΑΙ.... — χαῖρε Ται[νάριε].

1272 Tabula sepulcralis, anaglypho ornata, ex marmore albo facta; femina sedens, quae pateram fructibus impletam sinistra tenet; iuxta eam alia figura feminae, ut videtur, sinistra instrumentum clavis simile tenentis; ad sinistram partem anaglyphi femina cum infante fasciis involuto; infra titulus fere exstinctus. Descripsit in vico Βαθεά, in summo monte prope Cyparissum sito, et edidit Bursian *Abh. Münch. Akad.* VII 1855.

ΠΑΝΟΜΑΤΑ

1273 Ed. Le Bas-Foucart *Voy.* II 272.

ΝΟΕΧΑ

1274 Ed. Le Bas-Foucart *Voy.* II 273.

ΡΑ
ΡΟΥ
ΡΑ
Ξ
Ι

1275 Edd. Pouqueville *Voy.* V 170 VIII (CIG 1483) = V² 615 VIII.

ΤΩΝΦΩΝΗΜΠΕΑΕΖ
ΩΝΑΡΕΩΚΑΠΟΝΩ

HIPPOLA vel MESSA.

HIPPOLA. Paus. III 25, 9 ἐντεῦθεν (i. e. ab urbe Taenaro) ἀποσχόντι τριάκοντα σταδίους Θυρίδες ἄκρα Ταινάρου καὶ πόλεως ἐρείπια Ἱππόλας ἐστίν, ἐν δὲ αὐτοῖς Ἀθηνᾶς ἱερὸν Ἱππολαΐτιδος.

In regione, ubi hodie vici Cipula et Nomia exstant, urbem antiquam sitam fuisse censent Leake *Morea* I 287, Curtius *Pelop.* II 282, dubitat Bursian II 152.

Occurrunt Νικανδρίδας, Ξενοκλείδας, Φίλων Ἱππολαῖοι in titulo urbis Gereniae, v. n. 1336.

MESSA. Inter urbes, quae Menelao oboediebant, commemoratur Messa apud Homer. B 582: Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην. Apollodori aetate videtur deserta esse; cf. Strab. VIII 5, 3 p. 364: τῶν δ' ὑφ' Ὁμήρου καταλεγομένων τὴν μὲν Μέσσην οὐδαμοῦ δείκνυσθαί φασι. Sed Pausanias, qui urbem Hippolam dirutam esse dicit, Messae facit mentionem III 25, 9 ὀλίγον δὲ ἀπωτέρω Μέσσα πόλις καὶ λιμήν. Quibus ex verbis colligi potest urbem denuo conditam paullo supra portum sitam fuisse.

His titulis n. 1279—80 inserendos esse censui, qui in vico Charuda meridiem versus a Pyrgo sito inventi sunt. Foucartius quidem lapides illos Oetylo aut Messa ablatos esse suspicatur *Expl.* p. 138. At spatium, quod intercedit inter Oetylum et Charudam, multo longius est.

Scripserunt: Leake *Morea* I 287, Curtius II 282, Bursian II 152, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 116.

1276 Anaglyphum ex marmore factum, a sinistra ara, a dextra femina adstans, post quam tres liberi ficti sunt; stela aëtomate, in quo titulus, ornata est; a sinistra fracta, a. 0,34, l. 0,37, cr. 0,75. In vico Nomia, haud procul a promontorio, cui Thyrides nomen, in ecclesia τᾶς Παναγίας. Edd. R. Weil *Ath. Mitt.* I 1876, 162 (Meister *SGDI* 4584). Exscripsit Prott, qui litterarum formas IV. fere p. Chr. n. saec. esse affirmat; habeo etiam Weilii apographum. Contuli. *Ect.*

caput ΔΑΜΑΚΧΙΣΕΛΕΥΘΙΑΙ — Δαμα[ρ]χὶς Ἐλευθίαι
feminae ΜϹΝΣΟΗΚΕ *vac.* — μ' ἀνέθηκε.
vacat
ΝΧΙ ΦΟΚΛ\ΛΛΙΟΣ
? ? ?

Var. lect. Vs. 3 in fine equidem legi in ectypo \ΑΡΙΟΣ i. e. - - χάριος.

1277 In vico Nomia epistylium aediculae sepulcralis, ut videtur; ab utroque latere incolume, a. 0,30, l. 1,53, cr. 0,34. Exscripsit R. Weil in ecclesia Ἁγ. Παντελεήμονος, quam collapsam vidi. Edd. Weil *Ath. Mitt.* I 1876, 162 (Meister *SGDI* 4583). Exscripsit Prott, cuius apographum ad lapidem exegi. Habeo etiam Weilii exemplar. *Ect.*

Λ//ΟΙ\ΑΠΕ 1
Σ ΠΕΡΙΛΑΛΕΧΟΙ ΠΡΑΞΙΩΝΧΑΙΡΕ 2
ΑΓΑΘΟ ΚΛΗ 3
litterae ΛΑΒΙΠΑ Λ Ε ΧΟ ΧΑΙΡΕ 4
evanuerunt ΦΙΛΑΡΙΝ 5
ΠΑΝΚΡΑΤΙΔΑ ΛΥΚΙΝΑΧΑΙΡΕ ΧΑΙΡΕ 6
ΧΑΙΡΕ ΦΙΧΑΡΙΝΛΕΧΟΙΧΑΙΡΕ 7
ΑΜΙΠΠΙ ΧΑΙΡΕ 8
vac. Ε ϹΧΑΙΡΕ 9

vs. 1 *a* Λ//ΟΙ\ΑΠΕ.
vs. 2 *b* - - ς. Περίλα λεχόι. *c* Πραξίων χαῖρε.
vs. 3. 4 *d* Ἀγαθοκλῆ | χαῖρε.
vs. 4 init. *e* Λαβίπ(π)α λεχό[ι].
vs. 5. 6 *f* Φιλάριν | ξαῖρε.
vs. 6. 7 *g* Πανκρατίδα | χαῖρε. *h* Λυκίνα χαῖρε.
vs. 7 *i* Φι[λ]άριν λεχὸι χαῖρε.
vs. 8 *k* [Δ]άμιππε χαῖρε.
vs. 9 *l* - - - χαῖρε.

De λεχὸι v. n. 713.

1278 Lapis oblongus marmoris caerulei, a. 0,19, l. 1,02, cr. 0,44; exscripsit Prott in ecclesia Ἁγ. Παντελεήμονος in vico Nomia. *Ect.*

ΦΙΛΩΝΙΧΡΗΣΤΗΚΑΙΑΛΙιιιιΠΑΣΙ
ΧΑΙΡΕ ΚΑΙΣΥ

Φιλωνὶ χρηστὴ καὶ ἄλυπε πᾶσι
χαῖρε. καὶ σύ.

Prottius adnotat verba καὶ σύ altera manu esse scripta.

1279 Tabula marmoris caerulei, a. 0,29, l. 0,465; nunc inserta muro exteriori apsidis ecclesiae τῶν Ταξιαρχῶν in vico Χαροῦδα, qui haud ita longe a regione antiquae urbis Messae abest. Edd. Petrides Πανδώρα XIX 1869, 379 (Le Bas-Foucart *Expl.* II 278 *a*), R. Weil *Ath. Mitt.* I 1876, 163, qui solum vs. 2 expressit (Meister *SGDI* 4586). Litterarum altitudo in versu priore ± 0,015, in altero ± 0,02. Exscripsit Prott, qui in diario adnotavit: '*Z. 2 von anderer Hand als Z. 1, schlechter und später*'. Weilii exemplar in diario contuli.

ΔΑΜΟΝΙΚΙΔΑ *vac.* ΧΑΙΡΕ
ΤΕΙΜΑΡΕΙΝ *vac.* ΧΑΙΡΕ

Δαμονικίδα χαῖρε
Τειμάρειν χαῖρε.

Δαμονικίδας cf. n. 1167, 3. De forma Τειμάρειν monuit Foucartius (l. c.) ει pro ι esse usurpatum.

1280 In ecclesia Παναγίας ς' τὰ Καβαθάκια iuxta vicum Χαροῦδα duae tabulae marmoreae muro cellae insertae sunt; tabulae inter se cohaerent. Edd. Petrides Πανδώρα XIX 1869, 379—80 (Le Bas-Foucart *Expl.* 278 *b*), rectius R. Weil *Ath. Mitt.* I 1876, 163 (Meister *SGDI* 4585). Weilii exemplar ex diario eius hausi; quae plura viderat Petridès, lineis subductis significavi.

a

ΔΑ ΔΑΜΟΧΑΡΙϹϹѠΤЄΙΝ
ΒΥ ΦΙΛΙΠΠΙϹϹѠΤΙΜΙΔ
Ξ ΧΑΙΡЄΤЄ
Ξ ΣΩΤΙΜΙΔ/ ...ΧΑΡΕΩΣ
5 ΛΑΒΙΠΠΑΦΙΛΟΚΛ_ΟΥΣ
ΦΙΛΟΚΛΗΣѠϹΙΜΙΔΑΠΡЄϹΒΥϹΤΟΥЄΘΝΟΥϹ

b

7 ΣΩΤΙΜΙΔΑΣ | ΦΙΛΙΠΠΟΥΕΤΩΝΚΓ‹
ΦΙΛΙΠΠΟΣ | ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ
ΧΑ | Ι.ϹΤΕ
10 ΚΡΑΤΗϹΙΚΛΕΑ | ΕΥΚΛΕΙΔΑ Z
ΕΠΙΚΡΑΤΙϹ | ΔΑΜΑΡΧΟΥΠΡΕϹΒΥΤΕΡΑ

12 ΖΕΝΑΡΙΑϹѠϹΙΠΑ
ΤΡΟΥ
ЄΤѠΝΙΒ ΧΑΙΡΕ

a

- - - δα
[- - πρεσ]βυ-
[τερ - - -]
- - - - -

Δαμόχαρις Σωτειμ[ίδα],
Φιλιππὶς Σωτιμίδ[α],
χαίρετε.
Σωτιμίδα[ς Ἐπι]χάρεως,
5 Λαβίππα Φιλοκλέους,
Φιλοκλῆς Σω[τ]ιμίδα πρέσβυς τοῦ ἔθνους.

b

7 Σωτιμίδας Φιλίππου ἐτῶν κγ'.
Φίλιππος Φιλοκλέους
χαί[ρ]ετε.
10 Κρατησίκλεα Εὐκλείδα Ζ(?)
Ἐπικρατὶς Δαμάρχου πρεσβυτέρα.

12 Ξεναρία Σωσιπά-
τρου
ἐτῶν ιβ' χαῖρε.

Var. lect. *a* Vs. 1 extr. ϹѠΤЄΡ Petrides. || 4 Χ omisit, in fine ΑΡΕΩΣ pro se posuit Petrides, correxit Kolbe. || *b* 9 ΧΑΙΡΕ in altero lapide, in altero ΕΤΕ Petrides; per errorem sine dubio. || 10 extr. Z omisit Weil. || 12 corr. Wil., Wilh.
'ἔθνους: Laconum.' Wil.

PYRRHICHVS.

Paus. III 25, 1: τοῦ ποταμοῦ (sc. Scyrae) δὲ σταδίους τεσσαράκοντα ἀπέχει Πύρριχος ἐν μεσογαίᾳ· τὸ δε ὄνομα τῇ πόλει γενέσθαι φασὶν ἀπὸ Πύρρου τοῦ Ἀχιλλέως, οἱ δὲ εἶναι θεὸν Πύρριχον τῶν καλουμένων Κουρήτων. His diebus in illa regione vicus, cui nomen Κάβαλος, situs est. Petrides Ἐφ. τ. φιλομαθῶν 1873, 2648 Pyrrhichum prope vicum, qui hodie Κάλιεζη vocatur, sitam esse contendebat. Ab antiqua urbe lapides et Pyrgum (cf. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 160) et Bambacam ablatos esse veri est simile.

In Eleutherolaconum numero commemoratur, v. Paus. III 21, 7.

Fana ibi exstabant Dianae, cui cognomen Ἀστρατεία, et Apollinis Ἀμαζονίου Paus. III 25, 3.

Scripserunt Boblaye *Récherches* 88, Curtius II 276, Bursian II 148, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 160, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 117.

1281 Exscripsit Leake '*at a church near Pyrgo*' et edidit *Morea* III 29 (cf. I 262). Prott lapidem, quem D. Kalapothakis, vir amicissimus et optime de his studiis meritus, iuxta ecclesiam τοῦ Ταξιαρχοῦ in vico Παράποδα prope Pyrgum sito viderat, nunc deletum esse affirmat.

ѠΝ·ЄΦΟΡѠ....ΠΟΝ
ΑΠΟ...ΧΑΙΡΕΝ
ΝΑΤΟϹ...ΗΜΙΝΥΠЄΡ
ΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ..ЄΡ
5 ...ΜЄΝΙΔΑϹΟΠΟ
.ЄΛЄΥΤΗΚЄΝΥΟϹЄ
..ΜЄΝЄΠΙϹΗΜѠΝ
.ΑΤΑΔЄΔЄΙΞΑϹЄΝΟ
ΤΗϹΖѠΗϹЄѠΦΡΟϹΥ
10 ΤΟΥΤΟΜΟ.ΟΝΙΑΙ
ΟΤΙΤΟΚΟ.ΙΟΝΤΟ

[τ]ῶν ἐφόρω[ν εἰ]πόν[των - - - - - - - - -]
[τ]ᾷ πό[λει] χαίρε(ι)ν· [τοῦ γεγενημένου ψαφίς-]
[μ]ατος [παρ'] ἡμῖν ὑπὲρ [- - ὑμῖν ἀπεστάλκαμεν]
τὸ ἀντίγραφον, [ὃ φ]έρ[ει - - - - - - - - δα-]
5 [μαρ]μενίδας ὁ πο[λείτης ἡμῶν, ὅτι ὁ Δ. - - τε-]
[τ]ελεύτηκεν, υἱὸς Ἐ- - -, - - - - - - - -]
..μεν ἐπισήμων [- - - - - - - - -, παραδείγ-]
[μ]ατα δὲ δείξας, ἐν ο[ἷς - - - *adversam fortunam*]
τᾶς ζωᾶς [σ]ωφροσύ[νη - - - - *ferimus* - - -]
10 τοῦτο μό[ν]ον ἴα[μα? - - - - - - - - - - -]
ὅτι τὸ κο[ι]νὸν το[ῦ - - - - - - - - - - - -]

'*Followed by about 20 lines much defaced.*'

Epistola urbis cuiusdam ad Pyrrhichios, quo civem Pyrrhicho oriundum mortuum esse nuntiatur. Vs. 1. 2 supplevi. || 3 Wilh., qui ad *Beiträge* 146 132 relegat. || 4 [ὃ φ]έρ[ει] Hiller; || 4. 5 ex n. 1236. 1243 nomen hausit Wilh.; || inde pleraque suppl. Hiller. || 8 δὲ deleri iubet Wilh. || 10. 11 'Unicum solatium in eo positum, quod mors omnibus destinata est.' Hiller. Cf. de eiusmodi decretis Buresch *Rhein. Mus.* IL 1894, 424 sqq.

1282 Tabulam valde corrosam exscripsit Petrides, qui edidit Πανδώρα XX 1870, 341: 'τὰ πλεῖςτα τῆς ἐπιγραφῆς γράμματα cχεδὸν μόλις διακρίνεται'. In vico Cabbalo vidit R. Weil *Ath. Mitt.* I 1876, 158. Ex eiusdem diario exscripsi. Quae Petridi debentur, lineis subductis significavi.

- Η Τ Α Σ Λ . . . . Μ . Τ - - - - - - - - - - -
- -
- Ν Α
- Η - - - - - - Ν *vac.*
- ⁻Τ Α Χ Ρ L Σ Θ . . . . Ε Ν Κ Α Ι
- - - - - - - - - - - Α Ν Ο Ι Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α Ν
- - - - - - - - - - - - Η Τ Α Φ Η Σ Α Ι Τ
- Ν Α - - - - - Λ Ω . Ο Ν Τ Ο Σ Ο Π Ω Σ
- - - - - - - Σ Τ Ι Ι Σ . Α Μ Ε Θ Α Κ Α Ι Δ Ο Σ Λ
- - - - - - - - - - Ι Μ Α Ι *vac.*
Ε Π Ε Ι Δ Η Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ι Σ Ν Ε Ι Κ Α Ι . L
- - - - Α Τ Ο Υ Π Ο Λ Ε Ι . . . (.) Μ Ο Ν Τ Ο
- - - - Ν Ε . Α Δ Α Υ Π Ο ∠ . . Α Τ Α
- - - - - Ν Ο Ν Ε Π Ι Ν Ε Ι Κ Ι Δ Α Τ Ο C
- - Μ ι Δ Ε Ν Ο Σ Α Ι Τ Ι Α Θ Η Ν Α Ι Τ Ι Δ
- - - Η Σ Ο Υ Δ Ε Ν Ε Λ Λ Ι Π Ο Υ Σ Α Δ Ι Α Τ Ο L Λ
- - - - Π . Ρ . Ο Ν Ω Σ Α Ν Ε Π Ι Ν Ε Ι Κ Ι Δ Α Π
- - - Α Ι Δ Α Μ Ο Σ Θ Ε Ν Η Α Σ Τ Ο Ν Κ Α Ι Λ
- - - Ι Α Κ Α Ι Η Ν Ε Τ Ι Δ Α Μ Ο Σ Θ Ε Ν Η Α Σ Τ Η Σ
- - - - - - - Ν Α Ι Σ Μ Η Δ Ε Ν Μ Η Δ Ε Π Ο Τ Ε
- - - - - - - Ι Δ Ο Σ Α Ν Η Ρ Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο Σ
- - - - - - - - Π Α Ρ Ε Σ Χ Η Τ Α Ι Μ Η Δ Ε Π Ο Τ Α Ι
- - - - - - - Δ Ι Ν Α Ν Η Ρ Ο Ν Τ Ο Ν Α Φ . Μ
- - - - - - - - - Ο Σ Π Α Σ Ι Ν . . ^ Ι Ν
- - - - - - - - - Ε Φ Ο Ρ Ο Ι Σ Τ Ο Ι Σ Π Ε Ρ Ι
- - - - - - - - - - - Ε Π Ε Ρ Ι Ο
- - - - - - - - - - - Κ Ο Μ Α
- - - - - - - - - - - Θ . . . . Α Σ Ε
- - - - - - - - - - - - - - ^ ' ι ι . . Α Ι Ο . Λ Ι . Ο
- - - - - - - - - - - - - - - - - Ο Ν
- - - - - - - - - - - - - - - Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Ν
- - - - - - - - - - - - - - - - Μ Ο . . . Τ Ε Φ Α Ν Ο Ν
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - Α Ν

Ἐπειδὴ Καλλικρατὶς Νεικάνδ[ρου, γυνὴ - - - - - - τοῦ εὐ-]
[δοξοτ]άτου πολεί[του ἁ]μῶν το - - - - - - - - - - -
- - - νε . . αδα ὑποσ[τρ]άτ(ι)α - - - - - - - - - - - -
- - - νον ἐπὶ Νεικίδα τὸ ς´ [- - - - - - - - - - ὡσε᾽]
[ὑπὸ] μηδενὸς αἰτιαθῆναι, τί δ[- - - - - - - - φιλοτιμίας καὶ]
[δαπάν]ης οὐδὲν ἐλλ(ε)ίπουσα διὰ τὸ ἐλ- - - - - - - - -
- - π . ρ . ον, ὡς ἂν ἐπὶ Νεικίδα π[ατρονόμου(?) - - τοῦ δεῖ-]
[νος κ]αὶ Δαμοσθενήας τὸν καὶ Λ- - - - - - - - - - - -
- - ια και ην ἔτι Δαμοσθενήας τῆς [- - - - - - ἐν ἀρχαῖς καὶ]
[λειτουργί]αις μηδὲν μηδέποτε [ἐκκλίνας - - - - - - δ περὶ]
[τᾶς πατρ]ίδος ἀνὴρ γενόμενος [ἀγαθὸς - - - - - - - - -]
- - - - παρέσχηται μηδέποτ[ε - - - - - - - - - - -]
- - - - διν ἀνήροντο - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - ος πᾶσιν - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - ἐφόροις τοῖς περὶ [τὸν δεῖνα - - - - - - - -]
- - - - - ε περὶ ο- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - κομα - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - θ- - - - - ασε - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - ιο . λι . ο - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - ον - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - στέφανον - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - μο[. . ς]τεφανο - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - αν - - - - - - - - - - - - - -

Var. lect. Petridis: Vs. 18 extr. Ν || 19 ante ΝΕΤΙ habet Μ || 23 ΙΟΔΙΑΜΠΡΟΝ.ΓΩΝΑΦΕΙΣΕ

In priore decreto vs. 1—10 adgnoscuntur haec: vs. 6 Καλλικρατίδαν. || 7 - ῆ ταφῆς αἰτ- -. || 8 [ἀνα]λώ[ς]οντος, ὅπως. || 9 [ἐ]στησάμεθα καὶ δώσα[μεν - -].

A dextra plura desunt, quam ut certo tituli suppleantur. Decreto altero Callicratidas (vs. 6), ni fallor, honoratur. Alterum in honorem Callicratidis Nicandri filiae (vs. 11) factum est. Simul civis nescio quis, - - et Damostheniae filius (vs. 18), laudatur. Vs. 19. 20 suppl. Hiller.

1283 Stela aëtomate ornata. Edd. Le Bas *Voy. Mon. fig.* tab. 97, 4 et *Inscr.* II 249 (David Dialecti Lacon. monum. epigr. 23, Meister *SGDI* 4580). '*Les lettres sont d'une assez bonne époque*' (Foucart).

Σ Ο Φ Ι Δ Ο Ι	Σοφιδόι
Ι Α Ρ Α Σ Δ	ἱαρὰ Σα- - *vel* ἱαρασα[μένα].

1284 Ed. Le Bas-Foucart *Voy.* II 250 (Meister *SGDI* 4581).

Σ Α Ο Σ Χ Α Ι Ρ Ε	Σάος χαῖρε.

1285 Stela marmoris caerulei, 0,54 a., 0,285 l., 0,08 cr., inserta muro ecclesiae S. Trinitatis in thesi Καλόγερος, quae a vico Κάβαλος orientem versus sita est. Litterarum altitudo 0,02—0,03. Edd. Petrides Ἐφ. τ. φιλομαθ. 1873, 2648, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 167, 3. Exscripsit Prott.

Є Υ Β Η C Υ Χ Ο C	Εὐβήσυχος
Χ Α Ι Ρ Є	χαῖρε.

Nomen quamvis mirum certo legitur. 'Εὐήσυχος ut Εὐίερος; spirans nata ut in Εὔβανδρος, Εὐβάλκης.' Wil.

1286 Stela sepulcralis marmoris rubri, inaedificata in ecclesia S. Georgii, quae paullum a vico Pyrgo abest; a. 0,38, l. 0,27; litterae a. 0,017. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 167, 2.

Κ Λ Ε Π Α Τ Ρ Α	Κλεπάτρα
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

1287 Tabula marmoris caerulei communis, cymatio, quod hodie laesum, ornata, a sinistra et inferiore parte fracta, a. 0,22, l. 0,88; nunc exstat in vico Bambaka, qui meridiem versus a Pyrgo situs est, in ecclesia τῶν Ἁγ. Θεοδώρων. Edd. Leake *Morea* III 41, Petrides Πανδώρα XIX 1869, 435 (Le Bas-Foucart *Expl.* II 278*f* + *g*). Litterarum altitudo in vs. 1. 2 ± 0,04, in vs. 3 ± 0,02—0,03. Exscripsit Prott, adnotans in diario '*die drei Inschriften von verschiedenen Steinmetzen*'.

cymatium

Α Υ Γ Η
Χ Α Ι Ρ Є   Δ Ι Ο Φ Α Ν Τ Є Χ Α Ι Ρ Є
ΔΙΟ Є Π Ι Τ Є Υ Ξ Ι Χ Α Ι Ρ Є

a Διόφαντε χαῖρε.	*c* Ἐπίτευξι χαῖρε.
b Αὔγη χαῖρε.	*d* - - - - διο.

Var. lect. Petrides ordinem inscriptionum *a* et *b* turbavit, quia lapis inversus est.

1288 Stela marmoris rubri, aëtomate et acroteriis ornata; infra fracta, a sinistra laesa; a. 0,36, l. 0,28, cr. 0,045; inaedificata in ecclesia τῶν Ταξιαρχῶν in vico Pyrgo. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 167, 1. Exscripsit Prott. *Ect.*

Γ Ο Ρ Γ Ι Π Ι Σ	Γοργιπὶς
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

1289 Fragmentum inventum in vico, cui nomen παλαιὰ Κάλιεζη, sito in pago Pyrrhicho; olim in schola urbis Areopolis. Ed. Petrides Ἐφ. τῶν φιλομ. 1873, 2648.

. . . Υ Ω Ν
. . Δ . . . Ι . . Ε . .
. Λ Α Ι Ω Ν Ε Π Ι Σ Α Μ Ο Ν
Α Λ Λ Ο Μ Ο Λ Ο Ι Σ
Δ . . . . Χ . . . .

Distichorum fines; 3 - λαιων ἐπίσαμον, 4 - ἄλλο μόλοις.

OETYLVS.

De situ Paus. III 25, 10: ἀπὸ τούτου (i. e. Messa) στάδια τοῦ λιμένος πεντήκοντά ἐστι καὶ ἑκατὸν ἐπὶ Οἴτυλον. Strabo VIII 4, 4 p. 360: αὕτη μὲν οὖν ἡ ἀρχὴ πρὸς δύσιν τοῦ κόλπου (sc. τοῦ Μεσσηνιακοῦ) ἐστί, πρὸς ἕω δὲ αἱ καλούμεναι Θυρίδες, ὅμοροι τῇ νῦν Λακωνικῇ τῇ κατὰ Κιναίθιον καὶ Ταίναρον. μεταξὺ δὲ ἀπὸ τῶν Θυρίδων ἀρξάμενος Οἴτυλός ἐστι· καλεῖται δὲ ὑπό τινων Βείτυλος. Nominis forma Βείτυλος occurrit in titulis n. 935, 8, qui II. a. Chr. n. saeculo scriptus est, et 1294 intra annos 238 et 240 p. Chr. n. inciso (cf. Ptol. III 14, 43 Βίτυλα ἢ Οἴτυλος), cum Pausanias Strabo, Stephanus Byz. Οἴτυλος scripserint.

Condita esse dicitur ab Argivo quodam, cf. Paus. l. l. ὁ δὲ ἥρως ἀφ' οὗ τῇ πόλει τὸ ὄνομα ἐγένετο, Ἀργεῖος τὸ ἀνέκαθεν, Ἀμφιάνακτος υἱὸς ὢν τοῦ Ἀντιμάχου. Urbs emmeratur in navium catalogo B 585: οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.

Lacedaemoniorum praesidium ibi collocatum fuisse docet n. 1295.

De historia nihil traditum est, nisi quod in Eleutherolaconum societate versabatur, cf. Paus. III 21, 7. Ex titulo n. 1294 Oetylum medio III p. Chr. n. saeculo etiamtunc floruisse colligi potest.

Colebantur Serapis et Apollo Carneus (Paus. III 25, 10).

Scripserunt de Oetylo praeter Leakium I 313, Curtium II 283, Bursianum II 152: Tozer *Journ. Hell. stud.* II 1882, 355, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 160, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 116.

1290 Fragmentum stelae mormoris rubri, ab omnibus lateribus mutilum; a. 0,17, l. 0,08, cr. 0,06. Inventum Oetyli in arce, nunc in casa Δημητρίου Δεγρές. Litterae a. 0,012 eleganter incisae sunt. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 170, 7. Exscripsi. *Ect.*

Λ̣ Ι
Γ Α Ο̣
Γ Α Ι Σ
Α̣ Ι Ε Π Ι Σ
Ι Δ Α Μ Η̣
Ρ̣ Ω Ν Α Υ
Σ̣ Α Ρ Ι Σ Τ
Λ̣ Ε Ι Τ Ω Ι
Ι Ο Ν Ε Ι Μ̣
Λ̣ Σ̣ Π Ο Λ
Ο Ι

- - - - - - -λι- - -
[- - ἀνήρ ἐστι ἀ]γαθ̣[ὸς - -
- - - - - -τ̣αις - - -
[- - - - κ]α̣ὶ ἐπίσ[ταται -]
[- - - -ἐπ]ιδαμή[σας]
- - - - - -ρ̣ων αὐ[τ- -]
- - - - - -ς ἀριστ[ο- -],
[ἔδοξε τᾶι πό]λ̣ει τῶ̣ν [Βειτυ-]
[λέων (?)· πρόξε]ν̣ον εἶμ[εν καὶ]
[εὐεργέταν τ]ᾶ̣ς̣ πόλ[εος τῶν]
[Βειτυλέων αὐτ]ὸ̣ν̣ [καὶ ἐκγό-]
[νους - - - - - - - - -]

Supplevi. II. fere a. Chr. n. saec.

1291 Fragmentum a. 0,50, l. 0,50, inventum in vico Oetylo iuxta ecclesiam τῶν Ταξιαρχῶν. Edd. Petrides Πανδώρα XVIII 1868, 336, Kumanudes ex apographo Razeli Ἀθην. VIII 1879, 532. Petridis apographum a Kumanude correctum expressi; quae huic debentur, lineis subductis significavi.

Θ Ι Α C Є Ι C Τ Η Ν Α Ι
Ο Θ Ε Ι Ο Η C Ι Π Ρ Ο C Ο Δ
Τ Η Ν Β Ο Υ Λ Ο Ν Τ Α Ι Κ
Ε : Υ Φ Η Μ Ι Α Σ Τ Ω Ν Π Ο Λ
Ο Ι C Κ Α Ι Π Α Ν Τ Ι Τ Ω Ι Δ

- - - - -θίας εἰς τὴν αἰ- - - -
[ἐκ τῆς ὑπὸ τ. δ. δ]οθείσης προσόδ[ου- - -]
- - - - -την βούλονται ε- - - -
- - - - - εὐφημίας τῶν πολ[ιτῶν? -]
[-θε- s. Διοσκούρ]οις καὶ παντὶ τῶι δ[ήμωι? -]

'Dedicatio erat aedificii. Vs. 2 pecunia, unde aedificium exstructum est; || 5 dei et populus.' Hiller.

1292 Fragmentum undique mutilum, repertum in urbe Oetylo supra ecclesiam, quae vocatur τῶν Ταξιαρχῶν. Ed. Petrides Πανδώρα XVIII 1868, 336.

_ Φ Ο Ρ
_ Λ̣ Κ _
Ͻ Ν Ε Ν
Ε Ω Σ Θ _
Α Τ ‾
Ι Δ Α
_ Ν Ω Ι
Α Ν Η Σ
Ε Ο Ν Τ Ι
Τ Α Σ Π Ο Λ Ε
Τ Ω Ν Α Λ
Τ Α Σ Τ Α
Φ Ο Υ Κ Ε Κ
Λ Ε Υ Γ Α Ν
Δ Ο Μ Ι

[- - ἐ̣]φορ - - -
- - - - - - - - -
[- - γέγ]ονεν - -
[- -]εως θε̣[- - -]
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -
- ἐόντι - - - - - -
- τᾶς πόλε[ος ἁμῶν]
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -
[- - τε]λευτ̣ὰν - -
- - - - - - - - -

1293 Stela marmoris albi infra fracta, a. 0,70, l. 0,225, cr. 0,12, reperta in ecclesia Ἁγ. Δημητρίου in urbe Oetylo, ut ad Fraenkelium per litteras dedit Andreas Skias; nunc in demarchia urbis, quam vocant Ἀρεόπολις. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 168, 4. Summa cum diligentia litteras sinistrorsum scriptas a. 0,07 delineavit Prott, cuius apographum contuli. *Ect. Tab. Phot.* Delineavit Luebke.

Καλοκλένας
[Κλ]ε[ο]μάχο[υ].

Var. lect. Vs. 1 litteram tertiam Forster legit ᑫ || 2 ante μαχ, quod dilucide agnoscitur, Ο̣ Ǝ / Forster, ı ı K P Prott.

VI. vel V. a. Chr. n. saec. Ad Καλοκλείνας confer Εὐκλεινος.

1294 Τόδ' ἐγὼ Κυριακὸς εἰς Μεσσηνιακὸν Πύλον ἐπίγραμμα εὗρον — sequitur titulus, post quem pergit — 'καὶ νυνὶ δὲ ταύτην ἐλαττωμένην Πύλιον πόλιν Βείτυλον καλοῦσιν'. Cyriacus in margine codicis Etoniensis Strabonis adscripsit ad VIII 351 (CIG 1323, cf. James *Cat. of Mss. in Eton college* 1895, 67 sqq., Förster *Rhein. Mus.* LI 1896, 482, 2, Ziebarth *Ath. Mitt.* XXIII 1898, 198 sq.) et fol. 110. Cyriaci errorem correxit O. Mueller *Dorer* II 112. Ed. post Boeckhium ex Cyriaci fol. 110 (Sabbadini *Misc. Ceriani* 209).

238—240 p. Chr. n.

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Κ Α Ι Σ Α Ρ Α
Μ Α Ρ Κ Ο Ν Α Ν Τ Ω Ν Ι Ο Ν
Γ Ο Ρ Δ Ι Α Ν Ο Ν Ε Υ Σ Ε Β Η
Ε Υ Τ Υ Χ Η Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Ν
Η Π Ο Λ Ι Σ Η Β Ε Ι Τ Υ Λ Ε Ω Ν
Δ Ι Ε Φ Ο Ρ Ω Ν Τ Ω Ν Π Ε Ρ Ι
Μ Α Ρ Κ Ο Ν Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Ν
Ν Ε Ι Κ Η Φ Ο Ρ Ο Ν Π Ρ Ο Σ Δ Ε
Κ Τ Ο Υ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Μᾶρκον Ἀντώνιον
Γορδιανὸν Εὐσεβῆ
Εὐτυχῆ Σεβαστὸν
ἡ πόλις ἡ Βειτυλέων
δι' ἐφόρων τῶν περὶ
Μᾶρκον Αὐρήλιον
Νεικηφόρον Προσδέ-
κτου.

1295 Marmor a. 0,19, l. 0,55, cr. 0,31, a sinistra fractum, ab inferiore et superiore parte laesum; nunc inaedificatum in subsellium ante ecclesiam, quae nominatur κοίμησις τᾶς Παναγίας. Litterae a. 0,01 exeuntis tertii vel ineuntis secundi saeculi esse videntur. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 168, 5. Exscipserunt Prott anno 1903, Kolbe 1905; quae ille plura viderat, lineis subductis significavi; quae omiserat, non adnotavi. *Ect.*

Ν Λ Λ Ι Δ Α Ι Ι Ι Ο Ι   Α Ι Μ Ο Σ Τ Α Ν Π Α Ι Ν Ι Κ Ι Δ Α
Ọ Λ *rasura* Ι Ι Α Υ Τ Ο Μ Ο Λ Ο Σ Χ Α Ρ Ι Ν Ο Σ Ε Π Ι Σ Λ Ι
Ε ΝΟ Δ Α Μ Ο Σ Β Α Δ Η Ι Α Σ Ε Υ Β Ω Λ Ο Σ Ε Υ Δ Α Μ Ο Σ Π Ε Ι Ι Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α
Χ Α Ι Ρ Ι Α Δ Α Σ Ạ Γ Ι Π Π Ο Σ Π Α Τ Ι Ω Ν Δ Α Μ Ε Α Σ Π Ε Ι Ι Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α Σ
Λ Σ Ν Ι Ι Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Λ *rasura* Τ Ι Μ Ι Ω Ν Φ Ι Λ Ι Ο Σ Τ Ρ Ι Τ Ω Ν *vac.*
Ọ Σ Χ Ρ Η Ι Μ Ι Δ Α Σ Ạ Α Μ Ι Ω Ν Π Α Τ Ι Ω Ν Π Ε Ρ Κ Λ Η Σ Φ Ι Λ Ο Μ Η Λ Ị Δ Α Σ
Ạ Σ Φ Ι Λ Ω Ν Υ Μ Ο Σ Σ Ι Μ Ι Α Σ Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν Κ Λ Ε Α Ρ Ε Τ Α Σ
Δ Ạ Σ Κ Ρ Α Τ Η Ι Π Π Ο Σ Σ Ω Ι Ξ Ι Ω Ν Κ Λ Ε Ι Π Π Ο Σ Ν Ι Κ Ο Δ̣ Α̣ Μ̣ . . . . Η̣ Τ Ο Ρ Ι Λ Α
Η̣ Σ Φ Ι Λ Ο Δ Α Μ Ο Σ Ν Ι Κ Ι Ω Ν Ξ Ε Ν Ι Π Π Ο Σ Ν Ι Κ Ọ
Λ̣ Υ Ι Γ Ε Ν Η Σ Τ Ι Μ Υ Λ Ο Σ Φ Ι Λ Ε Λ Σ

[- - - - Ἡρα]κ̣λ̣είδαν̣ [τὸν] ἁρ̣μοσ̣τάν· Παϊνικίδα[ς, - - -]
- - - - -ο̣ᾳ *rasura* ω̣ν̣ Αὐτόμολος, Χαρῖνος, Ἐπίσ[τρ]ατ̣[ος],
[- - - Ξ]ε̣νόδαμος, Βαδηΐας, Εὔβωλος, Εὔδαμος, Πειικρατίδα[ς],
- - - -ς̣, Χαιριάδας, Ἄγιππος, Πάτρ̣ων, Δαμέας, Πειικρατίδας,
- - -ᾳς, Νικ̣όστρατος, Μ̣....., Τιμίων, Φίλιος, Τρίτων,
- -ο̣ς, Χρηΐμίδας, Δ̣αμίων, Πάτρ̣ων, Περκλῆς, Φιλομηλ̣ίδας,
- -ᾳς, Φιλώνυμος, Σιμίας, Νίκανδρος, Στράτων, Κλ̣εαρέτα̣ς̣,
- -δᾳς, Κρατήϊππος, Σωιξίων, Κ̣λέϊππος, Νικόδ̣α̣μ̣[ος, Ἀγ]η̣τορίδ̣α[ς],
- -η̣ς, Φιλόδαμος, Νικίων, Ξένιππος, Νικο̣- - - - - - - -
- - -, Λ̣υϊγένης, Τιμύλος, Φιλέᾳς, - - - - - - - - -

Si recte ἁρμοστὰν in vs. 1 intellexi, titulus positus, antequam T. Quinctius Flamininus urbes Laconiae a Spartanorum dominatione liberavit. Vs. 1 Κ̣λείδαμ̣[ος] Forster. || 3 init. Ν et Ο in ligatura; Ν ex Λ correctum esse vidit Hiller. || 5 Nomen Τρίτων redit in titulis Messeniis.

1296 Stela marmoris caerulei, a superiore parte fracta, a sinistra incolumis, margo dexter servatus, quamquam violatus, a. 0,48, l. 0,30; nunc muro ecclesiae τῶν Ταξιαρχῶν, quae est in vico Oetylo, inserta. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 169, 6. Exscripsit Prott, cuius apographum contuli. *Ect.*

Ạ Τ Ọ
Ι Ι Υ Λ Ε Ω Ν
Σ Τ Ο Φ Α Ν Η Ν Ι
Λ Υ Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Κ Α Ι
Φ Ι Λ Ω Ν Υ Μ Ι Α Σ Ε Π
Λ Ε Ξ Α Μ Ε Ν Ω Ν
. Ο Α Ν Α Λ Ω Μ Α Φ .
Λ Ω Ν Υ Μ Ι Δ Α Κ Α Ι Φ .
Λ Ω Ν Υ Μ Ι Α Σ Τ Η Σ
Λ Η Τ Ρ Ο Σ
vacat

[Ἁ πόλις] ᾳ τῶ̣[ν]
[Βε]ι̣τ̣υλέων [Ἀ-]
[ρι]στοφάνην Π̣[ο-]
λυκράτους καὶ
Φιλωνυμίας, ἐπ[ι-]
δ̣εξαμένων̣
[τ]ὸ ἀνάλωμα Φ[ι-]
λωνυμίδα καὶ Φ[ι-]
λωνυμίας τᾶς
μ̣ητρός.

Supplevit Forster.

1297 Stela a. 0,60, olim εἰς θέσιν καλουμένην Δένδρακα Γαρδινίτσας prope Oetylum. Edd. Le Bas *Voy.* II 275 et *Mon. fig.* 98, 1, Foucart apographo Petridis nisus *Expl.* p. 138, Petrides Πανδώρα XVII 1867/8, 459 (Meister *SGDI* 4587). Petridem secutus sum; formas autem, quas praebet Lebasius, expressi.

Δ Ε Ι Ν Ι Π Π Ι Λ Α Ι Χ Α Ι Ρ Ε   Δεινιππίδα[[ι]] χαῖρε.

Var. lect. ΠΑΙ Le Bas *Mon. fig.*, ΠΙΑ! *Voy.*; Δεινιππίδα Foucart e Petride.

1298 Stela marmoris caerulei a. 0,35, l. 0,22, cr. 0,085, aëtomate et acroteriis ornata; in media tabula amphora sculpta est. Nunc Oetyli in domo sacerdotis ecclesiae, quae κοίμησις τᾶς Θεοτόκου appellatur, custoditur. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 170, 8. Exscripsit Prott.

Φ Ι Λ Ο *amphora* Κ Ρ Α
Τ Ι Δ Α
Χ Α Ι Ρ Ε

Φιλοκρα-
τίδα
χαῖρε.

1299 Marmor rubrum denticulo ornatum, a sinistra fractum, a dextra laesum, a. 0,195, l. 0,405, cr. 0,29, iacet ante ecclesiam τᾶς κοιμήσεως τᾶς Θεοτόκου. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 170, 9. Exscripserunt Prott anno 1903, Kolbe 1905.

Ο Υ Κ Ε Χ Α Ι Ρ   - - -ου κε', χαῖρ[ε].

Omissa esse ἔτη βιώσας ante κε' suspicatur Forster referens ad n. 772: Ἀγάθων χαῖρε λβ'. More Romano scriptum est.

1300 Stela cum anaglypho, ornata aëtomate et acroteriis, l. 0,38; olim in ecclesia τᾶς κοιμήσεως τᾶς Θεοτόκου in vico Oetylo. Edd. Le Bas-Foucart ex Landronii apographo *Voy.* II 277, *Mon. fig.* 97, 3, Petrides Πανδώρα XVIII 1868, 337. Landronii exemplar expressi.

aetoma
Ε Π Ι Κ Τ Ο Υ Χ Α Ι Ρ Ο Ν Α
Ε Τ Ω Ν *iuvenis*
Κ Ε *stans*

Ἐπικτοῦ Χαίρων λ?...
ἐτῶν
κε'.

Ρ . Ͻ Ν Λ Le Bas *Voy.* Legit Foucart *Expl.* p. 138 novo Petridis apographo usus.

1301 Rupi incisum est iuxta ripam rivi, qui infra Oetylum in mare influit. Ed. Le Bas ex Trézelii apographo *Inscr. gr. et lat.* II 1836, 165, 50 et *Expéd. de Morée* III 55, 1, deinde ex ipsius apographo *Voy.* II 274. Litterarum altitudo 0,05—0,09. Exscripserunt Prott, Wilhelm. Quae huic debentur, linea subnotavi.

a
Α Υ Ρ Η Λ Ι Α Σ Δ Α Μ Ο Σ Θ Ε *vacat*
Ν Ε Ι Α Σ Τ Η Σ Φ Ι
Λ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Υ

b
Α Υ Ρ Η Λ Ι Α Σ
Τ Σ \ Σ . Ω Ν Σ
Ι Σ Β Α Σ Τ Θ

c
Θ Ε Ω Ν Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Σ

Var. lect. *b* 2 Ι (Λ || 3 ‾ ΙΙ Σ Β Α Ε Θ Prott. Σ Τ in ligatura Wilh.

a [1]Αὐρηλίας Δαμοσθε[2]νείας τᾶς Φι[3]λαρίστου.
b [1]Α̣ὐρηλίας - - [2]το̣ῦ̣ Θ̣[έ]ων̣ο̣[ς ἀρχιερέως [3]τοῦ] Σ̣ε̣βαστοῦ
c Θέων Διονυσίας.

1302 Stela marmoris caerulei, aëtomate ornata, a. 0,44, l. 0,31; titulus cymatio incisus est, infra quod anaglyphum puellae. Lapis nunc Oetyli inaedificatus a dextra supra portam ecclesiae τῆς Θεοτόκου. Edd. Le Bas *Mon. fig.* 97, 5, *Voy.* II 276 (cf. Foucart *Expl.* II p. 138), Petrides Πανδώρα XVIII 1868, 336, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 171, 11 A. Exscripsit Prott. Contuli.

aëtoma

ΔΑΜΑΡΙΝ *vac.* ΧΑΙΡΕ

anaglyphum puellae

Δαμάριν χαῖρε.

1303 Stela sepulcralis marmoris caerulei, aëtomate ornata, a. 0,44, l. 0,31; nunc inaedificata a sinistra supra portam ecclesiae laudatae; infra titulum anaglyphum feminae. Edd. Petrides Πανδώρα XVIII 1868, 336 (plenius ex illius apographo Foucart in commentario ad Le Bas *Voy.* II 276), Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 171, 11 B. Exscripsit Prott, contuli.

aëtoma

ΑΓΑΡΙΝΧΑΙΡΕ
ΒΙΩ *anaglyphum* CΑC
ΕΤ *feminae* ΗΛΑ

Ἀγάριν χαῖρε
βιώσασ-
[α] ἔτη λα'.

Var. lect. Α.ΜΑΡΙΝΑΧΑΙΡΕ Petrides. ΑΜ Foucart; ἔτη Ζ idem.

1304 Stela sepulcralis marmoris caerulei aëtomate ornata, superne et infra fracta, a. 0,17, l. 0,19, cr. 0,085; nunc Oetyli in ecclesia τῶν Ταξιαρχῶν. Litterae 0,03 a. aetatis Romanae sunt. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 171, 12. Exscripsi.

ΔΑΜΑΡΙΟΝ
ΧΑΙΡΕ
vac.

Δαμάριον
χαῖρε.

1305 Stela sepulcralis cymatio ornata, a. 0,36, l. 0,255—0,27, nunc inserta muro exteriori apsidis ecclesiae Ἁγ. Γεωργίου, quae est in vico Κελεφᾷ ἀπεχούσῃ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν τῆς Ἀρεοπόλεως. Edd. Petrides Πανδώρα XVIII 1868, 334 (Le Bas-Foucart *Expl.* II 278 *c*). Exscripsit Prott.

ΦΙΛΩΤΕΡΑΧΑΙΡΕ *vac.*

Φιλωτέρα χαῖρε.

1306 Edd. Petrides Πανδώρα XVIII 1868, 336 (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 278 *d*); lapis tunc erat inaedificatus in ecclesia τῶν Ταξιαρχῶν in vico Κελεφᾷ.

ΛΕΠΙΔΑ
ΧΑΙΡΕ

Λεπίδα
χαῖρε.

1307 Stela sepulcralis marmoris caerulei, aëtomate ornata, cum anaglypho pueri, a. 0,46, l. 0,30; nunc Oetyli muro meridionali ecclesiae τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου a sinistra parte inserta. Ed. Le Bas *Voy.* II 278, quem in commentario correxit Foucart nixus Petridis apographo. Exscripsit Prott, contuli.

aëtoma

ΑΓΑΘΗΜΕΡΕΧΑΙΡΕΕΤΗΒΙΩCΑC
ΛΕ

pueri anaglyphum

Ἀγαθήμερε χαῖρε ἔτη βιώσας | λε'.

1308 Ἐν ναῷ 'ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου', 'Νιάμιτσα' δὲ χυδαϊστὶ ἐπικαλουμένῳ, ἄνωθεν τῆς εἰσόδου marmor undique mutilum. Ed. Petrides Πανδώρα XVIII 1868, 337. Et Prott et ego lapidem frustra quaesivimus; ecclesia Νιάμιτσα, quae ab illa τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου aliena est, nunc collapsa est.

ΛΑΞΕΧ...
ΩΡΓΕΕΤ

[Φύ]λαξ ἔ(τ)[η βιώσας - χαῖρε]
[Γε]ωργὲ ἔτ[η βιώσας - χαῖρε].

Supplementa Fraenkelii perquam dubia.

1309 Anaglyphum iuvenis, Oetyli in ecclesia τῆς Θεοτόκου. Ed. Petrides Πανδώρα XVIII 1868, 336.

ΕΡΡΕΡΕΧΖΙΡΕΕΤΗΚ:
ΩCΑ
ΔΕ

- - - - χ[α]ῖρε ἔτη κ-
[βι]ώσα[ς].
ΔΕ

1310 Fragmentum stelae sepulcralis inventum Oetyli in ruinis ecclesiae S. Demetrii, a. 0,23, l. 0,19. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 171, 10.

- - - μια χα[ῖρε].

1311 Ed. Petrides Πανδώρα XVIII 1868, 335, qui exscripserat in collapsa ecclesia Ἁγ. Νίκωνος sita ad viam, quae ab urbe Areopoli versus Oetylum fert. Prott lapidem frustra quaesivit.

ΛΟΑ

THALAMAE.

Paus. III 26, 1 Ἐς Θαλάμας δὲ ἐξ Οἰτύλου μῆκος τῆς ὁδοῦ στάδιοι περὶ τοὺς ὀγδοήκοντά εἰσι· κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν ἱερόν ἐστι Ἰνοῦς καὶ μαντεῖον; cf. Plut. Agis 9. Urbem in media terra sitam esse dicit Ptol. III 14, 43. Tituli Thalamatarum n. 1312, 1315/7 praeter alios in vico Kutipharis haud procul ab urbe Platsa inventi regionem urbis Thalamarum indicant, id quod primus cognovit Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 161 sq.

De historia non constat. Quod Steph. Byz. tradit: Θαλάμαι, πόλις τῆς Μεσσηνίας· Θεόπομπος τριακοστῷ δευτέρῳ Φιλιππικῶν, Philippum, Macedonum regem, a. 338 hanc quoque urbem Lacedaemoniorum dominatione liberasse et sui iuris fecisse veri est simile. Quocum convenit, quod Strabo VIII 4, 6 p. 361 Philippo rege de urbe Leuctris, quae haud multum a Thalamis septentriones versus abest, litem fuisse inter Spartanos et Messenios his verbis refert: ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Παμισὸς χαραδρώδης, μικρός, περὶ Λεῦκτρον ῥέων τὸ Λακωνικόν, περὶ οὗ κρίσιν ἔσχον Μεσσήνιοι πρὸς Λακεδαιμονίους ἐπὶ Φιλίππου.

Nabis, cum Messeniam peteret, urbem adiit, v. Polyb. XVI 16, 3.

146. In Eleutherolaconum foedus Thalamae receptae sunt. (Cf. Paus. III 21, 7).

Colebantur Damia v. n. 1314, 1315, Dioscuri v. Phot. lex. s. v. Θαλάμαι, inprimis Ino. Inus fanum, quod inter Thalamas et Oetylum situm erat, haud procul ab illa urbe meridiem versus iuxta hodiernum vicum Nomitsa exstitisse censeo, praesertim cum illic fons uber, de quo Paus. III 26, 1 verba facit, adhuc inveniatur. Ibidem titulus n. 1317 Pasiphaae sacer repertus est. De ipsa dea v. Paus. l. l.: χαλκᾶ δὲ ἕστηκεν ἀγάλματα ἐν ὑπαίθρῳ τοῦ ἱεροῦ, τῆς τε Πασιφάης καὶ Ἡλίου τὸ ἕτερον – – Σελήνης δὲ ἐπίκλησις καὶ οὐ Θαλαμάταις ἐπιχώριος δαίμων ἐστὶν ἡ Πασιφάη. Cf. praetera Cicero de div. I 43, 96, Plut. Agis 9, Cleom. 7, Tertull. de anima 46, et quae exposuit Wide *Lak. Kulte* 246 sqq.

Scripserunt de Thalamarum situ vel historia: Boblaye *Recherches* 92, Leake *Pelop.* 178 sq., Curtius II 284, Bursian II 153, Seeliger *Messenien u. d. ach. Bund* 29, Kolbe *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 376, Forster l. l., Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 117.

1312 Lapis inventus in ruinis ecclesiolae cuiusdam in vico, cui Kutiphari nomen est; a dextra sinistraque incolumis esse videtur, quamquam pauca evanuerunt. Nunc inaedificatus supra fenestram domus Παναγίου Γαετάνου, quae sita est prope fontem illum sacrum (Paus. III 26, 1). Litterae 0,01 a., O 0,006. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 281 et 281 *b*, Petrides Πανδώρα XVIII 1868, 338 (Le Basium secuti Cauer Delectus[2] 31, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 42, Meister *SGDI* 4576). Varias lectiones attulit Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 175. Quae ex ectypo hausimus, lineis subnotavi. *Ect. Sorb.* et Prottii.

a
ΣΠΑ
ΑΙΩΣΠΡΟΞΕΝΩΣΗΜΕ
...ΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΑΣΠΟΛΕΟΣΤΩ
.ΑΛΑΜΑΤΑΝΑΥΤΩΣΤΕΚΑΙΕΚΓΟ
.ΩΣΕΠΕΙΠΟΛΛΑΣΚΑΙΜΕΓΑΛΑΣΧ
.ΣΕΥ..ΓΕΤΟΥΝΤΕΣΗΚΟΝΤΙΤΑΜΠΟ
ΛΙΝΗΜΕΝΔΕΑΥΤΟΙΣΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΓΑΣΤΕΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΕ
ΠΙΝΟΜΙΑΝΚΑΙΑΤΕΛΕΙΑΝΥΠΑ.ΧΙΙ'
ΔΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΤΑΛΛΑΤΙΜΙΑΟΣΑΙ
ΤΟΙΣΑ.Λ...Ε...ΓΕΤ.ΙΣ

b
ΕΔΟΞΕΤΩΙΔΑΜΩΙΠΡΟΞ
Τ Υ
Υ ΙΥ
ΑΙ Ι Ι

evanuerunt nonnulli versus

c
ΑΠΟΠΑΣΙΚΡΑΤΟΥΣΠΡΟΤΕΝΣΙΤΕ.
ΟΝΤΟΣΝΙΚΗΦΟΡΟΥΤΟΥΜΑΡΚΟΥΠ.
ΣΙΑΔΗΕΠΙΕΥΡΥΚΛΕΟΥΣΔΑΜΟΚΛΗΕΠ
ΕΥΡΥΚΛΕΟΥΣΒΙΔΥΟΣΕΥΚΑΡΠΟΣΧΙΔ.
ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣΠΥΘΙΩΝ..
ΕΦΟΡΟΣΚΣΟΣΙΜΟΣΝΕΙΚΑΡΑΤΙΔΑ
ΝΟΜΟΦΥΛΑΞΕΥΔΑΜΟΣΒΝΕΙΚΛΙ..
ΚΑΡΥΞΕΥΘΥΜΟΚΛΗΣΑΜΑΡΑΝΤ..
ΩΚΛΑΑΝΕΙΚΗΤΟΣΠΑΝΙ
ΕΩΚΕΧΑΡΑΞΕΔΑΜΟΝΙΚΙΔΑ

a
– – – – –ΣΠΑ– – – – – –
[Ἱππολ]αίως προξένως ἦμε[ν]
[καὶ] εὐεργέτας τᾶς πόλεος τῶ[ν]
[Θ]αλαματᾶν αὐτώς τε καὶ ἐκγό-
[ν]ως, ἐπεὶ πολλὰς καὶ μεγάλας χ[ρεί-]
[α]ς εὐ[ερ]γετοῦντες ἥκοντι τὰμ πό-
λιν· ἦμεν δὲ αὐτοῖς ἰσοπολιτεία[ν],
γᾶς τε καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἐ-
πινομίαν καὶ ἀτέλειαν· ὑπά[ρ]χειν
δὲ αὐτοῖς καὶ τᾶλλα τίμια, ὅσα κ[αὶ]
τοῖς ἄ[λ]λ[οις] ε[ὐερ]γέτ[α]ις.

b
Ἔδοξε τῶι δάμωι· πρόξ[ενον]
[ἦμεν – – – – κτλ.]

Decretum *b* erasum ut recentiorem titulum *c* (vs. 21—30 v. n. 1315) reciperet.

Supplementa Foucartii non significavi; vs. 2 suppl. Kolbe, 5 Hiller.

1313 Stela marmoris albi ornata cymatiis, a. 0,78, l. 0,23, cr. 0,13; nunc in ruinis ecclesiae, quae erat in monasterio *of Panagia Kavallaris* haud procul a vico Kutipharis. Ed. Dickins *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 131, 1, qui lapidis formam expressit.

ΛΑΝΙΚΙΑ
ΑΝΕ⊗ΒΚΕ
ΤΩΙΑΓΛΑΠΙΩΙ

Λανικία
ἀνέθηκε
τῶι Ἀγλαπιῶι.

Ἀγλαπιὸς forma adhuc inaudita.

V. saec. a. Chr. n.

1314 Tabula marmoris albi a. 0,74, l. 0,70, superne et infra mutila, in medio latere adverso fractura laesa; nunc inaedificata in ecclesiola Παναγίας in vico Νεμιτζὶ ad viam sito, quae ab urbe Platsa versus Kutipharos fert. Edd. Petrides Πανδώρα XIX 1869, 451 (Foucart, qui paucos versus repetivit, Le Bas *Voy. Expl.* II 286 *b* sub Cardamyle). Ectypum chartaceum Prott anno 1903 confecit, equidem a. 1905 summa in obscuritate exscripsi. Quae nunc evanuerunt, lineis subductis significavi. Litterae 0,024 a. *Ect.*

latus A

Col. I

ΔΑΜΟΙΑΕΠΙ
ΙΥΧΑΡΙΣΕΛΟΥ
ΠΡΞΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΒΙΙΥΑΡΙΩΝ
ΓΙΥΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΕΥΜΕΝΟΥΣ
ΓΔΑΜΟΝΙΚΟΣΠΛ...ω
ΑΡΙΩΝΟΣ
ΕΦΑΝΔΡΙΩΙ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΣ
ΝΑΡΙΩΝΑΡΙ/ΤΕ...ΔΕ
ΒΙΦΙΛΟΜΗΛΟΣΗΡ.Α
ΓΚΣΩΤΗΡΙΧΟΣΧ
ΤΑΠΙΣΤΟΣΚΟΛΑΚΟΣ
ΚΕΥΘΥΜΟΚΛΗΣ
ΙΙΔΟΚΑΡΥΞΑΡΙΩΝ
ΚΑΝΙΝΙΣΥΠΗ *vac.* ΒΙΤΑΛΙΣ
vacat
17 Ο *litteris minoribus*
18 ΔΟΣΠΡΕΣΒΥΚΑΛΛΙ ΤΑΠΟΛΛΑ
ΑΜΝΙΤΗΣ Π
ΙΙΔΑΣΥΙ ΘΑ
Τ

Col. II

ΔΑΜΟΙΑΕΠΙΚΑΙΣΑΡΟΣΑΔΡΙΑ 26
ΘΧΑΡΙΤΩΝΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΛΑΜΟΚΛΕΟΥΣ
ΔΑΜΑΡΧΙΑΣΣΕΒΗΡΟΥΚΛΕΩΝ
ΞΕΝΟΦΩΝΝΥΝΦΟΔΟΤΟΥ
ΔΑΜΟΙΑΕΠΙΜΕ
ΔΑΜΑΡΟΥΣ
ΦΙΛΟΘΕΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΑΣ
ΝΗΦΩΝ
ΑΡΙΩΝΕΥΘ *vacat*
ΣΠΑΡΤΙΑΤΗΣ
.ΠΤΑΙΝΑΙ
ΚΛΕΩΝΑΡΙΣΤΕ
ΑΣΣΩΣΙΔΑΜΟΥ
ΙΔΤΙΜΟΚΡΑ///ΙΣ<.
ΠΑΙΣΩΤΗΡΙΔΑΣ
ΔΙΟΚΛΗΣ
ΕΥΤΥΧΟΣ
.ΝΑΡΤΟΣ
ΑΡΚΑΔΙΩΝ
ΛΑΚΩΝ
ΟΛΟΙΟΣ
vacat

latus B

ΔΝΗΓ
ΛΘΗΝ
ΟΣ

α) Δαμοίᾳ ἐπὶ
Ἰου(λίου) Χαρι[ξ]έ[ν]ου·
προ(τενσιτεύοντος) Νικηφόρου·
βί(δυος) Ἰού(λιος) Ἀρίων,
γε(ρουσίας) Ἰού(λιος) Σωκράτης
Εὐμένους,
γε(ρουσίας) Δαμόνικος [[Πλ...ω]]
Ἀρίωνος,
ἔφορ(ος) Ἀνδρίων Νικοστράτο[υ],
νο(μοφύλαξ) Ἀρίων Ἀριστε[ί]δ[ου],
βί(δυος) Φιλόμηλος Ἡρ[έ]α,
γρ(αμματεύς) Σωτήριχος Χ- - -,
τα[μίας] Πιστὸς Κόλακος,
κ(ᾶρυξ) Εὐθυμοκλῆς,
[ἀ]οιδοκᾶρυξ Ἀρίων,
Κανίνις, ὑπη(ρέτης) Βιτάλις.

δ) 17 -ο
-ίου
-δος πρέσβυ(ς) κάλλι[στα] τὰ πολλὰ
-αμονίτης - - - - -π- -
-ιδα συι- - - - - -θα-
- - - - - - - - - -τ-
- - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -

β) 26 Δαμοίᾳ ἐπὶ Καίσαρος Ἁδρια(νοῦ)
[ἔφ(οροι)] Χαρίτων Καλλικράτους,
Καλλικράτης Δαμοκλέους,
Δαμαρχίας Σεβήρου, Κλέων[<],
Ξενοφῶν Νυνφοδότου.

γ) Δαμοίᾳ ἐπὶ Με(μμίου)
Δαμάρους·
Φιλόθεος,
Ἀριστέας,
Νήφων,
Ἀρίων Εὐθ(- -)
Σπαρτιάτης
[ἐκ] Ταινάρ[ου?],
Κλέων, Ἀριστέ-
ας Σωσιδάμου,
[β]ίδ(υος) Τιμοκράτης <,
παι(ανίαι) Σωτηρίδας,
Διοκλῆς,
Εὔτυχος,
Νά[νι]ος,
Ἀρκαδίων
Λάκων
ὅμοιος.

latus B

- - - -
Ἀθην[ό- -]ος.

Var. lect. Vs. 16 ΠΗ in ligatura. Lectiones Petridis proferre supersedeo praeter vs. 16 ΥΗΒΕΤΑΛΙΣ || 38 ΠΤΑΙΝ.Ρ.Ν... || 45 ΙΑΝΑΡΤΟΣ || 46 ΗΑΡΚΑΔΩΝ.

Restitui.

Foucartius lapidem Cardamyle ablatum esse inde colligebat, quod magistratus laudati Iulius Charixenus, imperator Hadrianus, Memmius Damares Lacedaemoniorum sunt (v. n. 32 *A*). At etiam in titulo n. 1315, qui Thalamis inventus est (cf. n. 1312, ubi decretum Thalamatarum exstat), habes patronomos Spartanorum. Quamobrem sumendum est Damiae fanum secundo p. Chr. n. saeculo aliquamdiu in potestate illorum fuisse. Deinde cum urbs Thalamae haud procul absit a Cardamyle, una cum hoc oppido templum Lacedaemoniis ab imperatore Augusto dono datum esse veri est simile (cf. de Cardamyle Paus. III 26, 7). De dea Damia vel Damoea v. Wide *Lak. Kulte* 219; cf. supra n. 363, 2.

1315 In eodem lapide atque n. 1312, ubi textum dedi. Edd. post Le Bas-Foucart *Voy.* II 281*b* Petrides Πανδώρα XVIII 1868, 338 (Meister *SGDI* 4577, solum vs. 30 Kaibel Epigr. Gr. 1101). Contulit Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 175, 20. *Ect. Sorb.* et Prottii.

Ἀπὸ Πασικράτουϲ· προτενϲιτε[ύ-]
οντοϲ Νικηφόρου τοῦ Μάρκου, Π[α-]
ϲιάδη ἐπὶ Εὐρυκλέουϲ, Δαμοκλῆ ἐπ[ὶ]
Εὐρυκλέουϲ, βίδυοϲ Εὔκαρποϲ Χιδ – –,
γερουϲίαϲ Φιλόϲτρατοϲ Πυθίων[οϲ],
ἔφοροϲ Γά(ϊοϲ) Cῴϲιμοϲ Νεικρατίδα,
νομοφύλαξ Εὔδαμοϲ (Εὐδάμου) Νεικα̣ν̣ – –,
κᾶρυξ Εὐθυμοκλῆϲ Ἀμαράντ[ου],
γρα(μματεὺϲ) Κλα(ύδιοϲ) Ἀνείκητοϲ Πανκ̣ – – –,
ἔγρα(ψε) καὶ ἐχάραξε Δαμονικίδα̣[ϲ].

II. p. Chr. saec. ineuntis. Nam Eurycles Spartanorum magistratus eponymus est, qui aetate Hadriani floruit (v. n. 32 *A* et *B*).

Catalogum esse thiasotarum, qui Dioscuros colebant, suspicatur Wide *Lak. Kulte* 314 *adnot.* collato titulo Spartano n. 209; epheborum esse thiasum contendit Poland *Gesch. d. Griech. Vereinswesens* 72. Dioscuros vero Thalamis cultos esse constat (cf. Phot. lex. s. v. Θαλάμαι · – – Θαλάμαι δὲ τόποϲ ἱερὸϲ τῶν Διοϲκούρων, Eustath. ad Il. p. 906, 49 – – Θαλάμαι δὲ τόποι ἱεροὶ Διοϲκούρων). Tamen sententia illius mihi non probatur. Habes enim n. 1314 titulum similis argumenti, qui Damiae sacer est. Patronomo Eurycle Pasiadem et Damoclem sepeliverunt ephebi, quorum princeps erat Νικηφόροϲ Μάρκου. Impensam fecisse Pasicratem suspicatur Meister. Vs. 21 ‘προτενϲιτεύοντοϲ i. e. πρωτενϲιτεύοντοϲ’. Wil. || 28 Εὐθυμοκλῆϲ (cf. 1314, 14) ab Euthymo heroë appellatus.

1316 Marmor album, a. 0,70, l. 0,50, cr. 0,10, superne et infra fractum; a dextra sinistraque margo servatus esse videtur; repertum in vico, cui hodie nomen Kutiphari, in loco aedificii collapsi, in quo olim scholae habebantur. Litterarum a. 0,04—0,06 formae ineuntis V. saeculi sunt. Edd. Petrides Πανδώρα XVIII, 1868, 338, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 171, 12. Cf. quae de titulo exposuerunt Nilsson *Griech. Feste* 473, Solmsen *Rhein. Mus.* LXII 1907, 329 sqq., Nilsson *ibid.* LXIII 1908, 313. Exscripsi. *Ect. Tab.*

D I O Σ K A B A T /	Διὸϲ Καβάτα̣.
Γ E M Γ O I	πέμποι
F E T E I	ϝέτει
⊕ V E N	θύεν
Λ E B I O N	[ἀ]λέhιον.
Γ A I B Y Λ O	Γαιhύλο.
vacat	

Var. lect. Vs. 2 inter Γ et O I minorem litteram T insertam esse Forster per litteras ad Nilsson dedit. Neque vero ullum vestigium in ectypo claro agnosci potest. || 5 primo loco fortasse una littera fractura interiit; sed spatium parvum est. || 6 ‘*I can make nothing of the second half of his line: it is doubtful, whether the fourth letter is* B *or* B. *The fifth letter seems to be* Y, *but this is show to be improbable by the undoubted* V *of l. 4. The last two letters seems to be* ΛO.’ Forster. In lapide agnovi Γ A I B Y Λ O, quod verum esse ectypo examinato mecum confirmat Hiller.

Vs. 5 [ἀ]λέhιον supplevit Nilsson, qui affert Hesych.: ἀλήϲιον· πᾶν τὸ ἀληλεϲμένον; [*hι*]λήhιον Forster. Illud probo. || 6 Γαι(β)(ό)λο[ι] Forster, falso, ut Solmsen vidit, cum nomen Γαιαβόλοι exspectandum sit. Γαι(âχ)ο[ν] Nilsson neque spatii neque litterarum ratione habita. Nomen Γαίhυλοϲ i. e. Γαίϲυλοϲ agnovi; cf. Plut. Dio 49 Γαιϲύλῳ τῷ Cπαρτιάτῃ. Is qui dedicavit casu genetivo affertur; v. IG XII 3, 372, cf. 436: θυϲία Ἀρχίνου. Ad nomen Καβάταϲ v. n. 1155.

1317 Tabula marmoris caerulei, a. 0,30, l. 0,43, cr. 0,10, infra fracta, inventa prope fontem, nunc inaedificata iuxta fenestram novi aedificii, in quo scholae habentur. Litterae a. 0,015. Edd. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 173, 15 vs. 1 et 2; deinde postquam lapidem calce oblitum purgavi, ex ectypo titulum incolumem p. 188 (Buck *Introd.* 229, 69). Exscripsi. *Ect.*

N I K O Σ Θ E N I Δ A Σ T A I Γ A H I Φ A I
Γ E P O N T E Y Ω N A N E Σ H K E
A Y T O Σ T E K A I H O T Ω Γ A T P O Σ Γ
A T H P N I K O Σ Θ E N I Δ A Σ Γ P O B E I Γ
A H A Σ T A Σ I Ω Γ O T A N Δ P I A N Σ Y
N E Φ O P E Y O N T A A N I Σ̣ T A Ṃ E Ṇ
N I K O Σ Θ E N I Δ A N E . T Ω I E P Ω I H
O H K A I Y N Ḳ . Λ Ω I X P H Σ T A I

vacat

Νικοϲθενίδαϲ τᾶι Παhιφᾶι
γεροντεύων ἀνέϲηκε
αὐτόϲ τε καὶ ℎo τῶ πατρὸϲ π-
ατὴρ Νικοϲθενίδαϲ· προβειπ-
άhαϲ τᾶ(ϲ) ϲιῶ ποτ᾽ Ἀνδρίαν ϲυ-
νεφορεύοντα ἀνιϲ̣τάμ̣εν̣
Νικοϲθενίδαν ἐ[ν] τῷ ἱερῷι, ℎ-
ὸν̣ κα̣ὶ [ϲ]ὺν κ̣[α]λῶι χρῆ̣ϲται.

IV. vel III. a. Chr. n. saec. Una senatoris munere functi sunt Nicosthenidas avus et nepos. Qua de causa hic ex voto avi statuam in fano posuit. Vs. 4 i. e. προϝειπάϲαϲ. || 5 Ἀνδρίαν agnovit Wil. || 8 χρῆϲται i. e. χρῆϲθαι.

1317a Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 289. De lapidis origine affert Foucartius (*Expl.* p. 140 ad 281 *b*) ex illius schedis: ‘*côte N. O. de la Laconie, provenance incertaine.*’ Petrides Πανδώρα XVIII 1868, 338 titulum in latere angustiore lapidis n. 1312 scriptum esse contendit. Sane falso, cum lapis ille adhuc servatus sit (cf. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 175, 20). Tamen titulum Thalamis inventis inserendum esse duxi. Le Basium sequor.

A N Δ P O Ϲ	– – – – – ανδροϲ
K P A T O Y Σ	– – – – κράτουϲ,
A X O Ϲ <	[– – – – μ]αχοϲ ⟨,
P A T H Ϲ Π A	[– – – – κ]ράτηϲ Πα-
O Y Ϲ	[ϲικράτ]ουϲ,
M . P A Ϲ	– – – – μ . ραϲ – –
Y	– – – – υ – – – –
A T O Ϲ T Λ	– – – – ατοϲ τλ
P Π . . . I E	– – – ρπ – ιε – –
E X	– – – εχ – – – –
O	– – – – ο
E Y T Y X O	– – Εὐτυχο[ϲ *vel* υ]
T O Ϲ	– – – – τοϲ
I K I A	[– – – Ν]ικία
O Ϲ	– – – οϲ.

1318 Basis marmoris caerulei, superne corona ornata, a. 0,73, l. 1,33, cr. 0,70; in superiore latere foramina, quibus duae statuae insertae erant. Nunc iacet prope fontem in vico Kutipharis. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 174, 19. Exscripsit Prott; contuli. *Ect.*

A Y T O K P A T O P A K A I C A
P A M A P K O N A Y P H Λ I O N
titulus A N T Ω N E I N O N C E B A
rasura C T O N H Π O Λ I C H Θ A Λ A
deletus M A T Ω N E Π I M E Λ H C A M E
N O Y T H C K A T A C K E Y H C K A I
A N A C T A C E Ω C Δ A M O
K P A T O Y C T O Y K P A T Ω N O C
T O Y I E P E Ω C

Αὐτοκράτορα Καίϲα-
ρα Μᾶρκον Αὐρήλιον
Ἀντωνεῖνον Cεβα-
ϲτὸν ἡ πόλιϲ ἡ Θαλα-
ματῶν ἐπιμεληϲαμέ-
νου τῆϲ καταϲκευῆϲ καὶ
ἀναϲτάϲεωϲ Δαμο-
κράτουϲ τοῦ Κράτωνοϲ
τοῦ ἱερέωϲ.

Ad Caracallam refert Forster ratus alterum titulum pertinentem ad Getam esse erasum.

1319 Fragmenta complura basis a superiore et a dextra parte fractae, a. 0,70, l. 0,69, cr. 0,44. Composuit Dickins, qui edidit *Ann. Br. Sch.* X 1904, 133, 2. Litterae a. 0,025—0,035 II. vel III. p. Chr. n. saec.

ΤΕΙ
ΜΑΤ
ΤΗΣΚ
ΣΤΑΣ
ΔΡΙΑΝ
ΤΟΥΠΡ
ΒΕΩΣ ⁝

μα τ- - - - - - -
τᾶς κ[ατασκευᾶς καὶ ἀνα-]
στάσ[εως - - - τοῦ ἀν-]
δριάντ̣[ος - - - - -]
τοῦ Πρ[- - - - πρέσ-]
βεως τ̣[ῶν - -]

Vs. 3 suppl. Hiller, Wilh.

1320 Stela aëtomate ornata, a. 0,68; titulus in clipeo rotundo scriptus est, subter quem gladius et hasta insculpta sunt. Edd. Le Bas-Foucart *Mon. fig.* tab. 98, 2, *Voy.* II 283 (Müllensiefen De tit. Lac. dial. 34*b*, Meister *SGDI* 4579).

ΟΝΑΙΤΕΛΗΣ
ΕΝΠΟΛΕΜΩΙ
ΧΑΙΡΕ

Ὀναϊτέλης
ἐν πολέμωι·
χαῖρε.

1321 Epistylium, guttis ornatum, ab utroque latere fractum, nunc inaedificatum in ecclesia S. Georgii, a. 0,20, l. 0,80. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 282, Petrides Πανδώρα XIX 1869, 435 (Meister *SGDI* 4578). Cf. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 174, 18. Contuli. *Ect.* Chatsopuli.

a
ΑΝΤΑΜΕΝΗΒΑΙΛΕΥΧΑΙΡΕ *vac.*
b ΣΤΡΑΤΙΠΠΑ
c ΚΑΤΕΠΙΔΟΣΙΝ *d*
ΣΗΡΙΠΠΕ ΧΑΙΡΕ ΔΕΙΝΙΠΠΕ
ΧΑΙΡΕ ΧΑΙΡΕ

a Ἀνταμένη βαΐλεῦ χαῖρε.

b Στρατίππα
κατ' ἐπίδοσιν·
χαῖρε.

c Σήριππε
χαῖρε.

d Δείνιππε
χαῖρε.

a. βαΐλεὺς rex sacrorum intelligendus est.

1322 Stela marmoris rubri, cymatiis, aëtomate, acroteriis ornata, a. 0,51, l. 0,24; inventa in vico Svina in domo, quam possidet Παναγιώτης Μιχαλιακός. Ed. Dickins *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 133, 3, qui imaginem lapidis dedit.

ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ

Τιμοκράτης.

1323 Stela marmoris rubri, aëtomate ornata, 0,37 a. et l.; nunc muro meridionali ecclesiae Εὐαγγελιστρίας iuxta portam inserta. Inscriptio antiqua erasa est, cum lapis in alterum usum usurparetur. Edd. Le Bas *Voy.* II 284 (cf. Foucart *Expl.* II p. 141: '*une note de Le Bas indique que ces deux fragments* (n. 284/5) *sont modernes*'), Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 173, 17. Exscripsi. *Ect.* Chatsopuli.

ΘΕΑΧΑΙΡΕ
ΟΣΟΣ////////////////

- - θέα χαῖρε.
- - θ̣ε̣ος̣ [χαῖρε].

1324 Stela marmoris rubri, aëtomate et cymatiis ornata; in domo quam Ἰωάννης Γεννηματὰς possidet in vico Kutipharis. Ed. Dickins *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 134, 3. Ibidem habes imaginem photographicam.

ΚΑΜΕΝΗΧΑΙΡΕ
ΕΤΙΩΙΙΗ

Καμένη χαῖρ̣ε
ἐτῶ̣ν̣ η̣'.

Litterae in rasura.
Legebat Dickins vs. 2 ΕΤΕΙΙΙΗ

1325 Lapis magnus rudis inscriptus litteris 0,04—0,09 altis. Ed. Dickins *Ann. Br. Sch.* XI 1905, 136, 6.

ΦΥΓΙΜΟΝ

φύγιμον.

Affert Dickins n. 1390, 81, ubi φύγιμον asylum designat. Cf. titulum Delphicum *Bull. Hell.* XXVII 1902, 320: ὅρος· | φύκτιμον | τὰ ὑποκάτω.

1326 Pithos argillaceus a. 1,20, diameter est 1,00; nunc in casa Δημητρίου Στρογγύλου in vico Kutipharis custoditur. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 173, 16. Exscripsit Prott. *Ect.*

- - - σιος Γεώργιος

Primam litteram esse Σ nego. Legebat Forster ΕΡΟΕΓΕΩΡΓΙΕ

LEVCTRA.

Paus. III 26, 4 Πέφνου — i. e. Thalamarum portus — δὲ στάδια εἴκοσιν ἀπέχει Λεῦκτρα; cf. Ptol. III 14, 32, Strabo VIII 4, 4 p. 360/361, Plut. Pelop. 20. Urbis ruinae iuxta vicum, qui hodie Leutro vocatur, exstant. Philippum regem Leuctra a. 338 Lacedaemoniis eripuisse nisus Strabonis verbis VIII 361 supra p. 243 docui. In Eleutherolaconum numero postea fuerunt (Paus. III 21, 7). Nomen: Λεῦκτρον (Strab. l. l.).

Scripserunt Curtius II 285, Bursian II 154, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 162, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 117.

1327 Arula marmoris albi, a. 0,17, l. 0,075, cr. 0,065, supra infraque cymatio ornata. Inventa in vico Leuctris; nunc Gythii in museo. Litterae 0,006—0,009 a. aetatis Romanae sunt. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 177, 22. Exscripsi. *Ect.*

latus anticum A	*latus posticum B*
Τ Ι̅Β̅ Κ̅Λ · Λ Ε Ω	¯Ι Β Κ̅Λ̅ Λ Ε Ω
Ν Ι Δ Λ Ϲ Υ Ο Ϲ	Ι Ι Δ Α Ϲ · Υ Ο Ϲ
in cymatio	
Α Ϲ Κ Λ Η Π Ι	ᵛ Λ Η Π Ι Ω

A. B [1]Τιβ. Κλ(αύδιος) Λεω[2]νίδας ὑὸς [3]Ἀσκληπιῷ.

Pausanias III 26, 4 Aesculapium Leuctris cultum esse auctor est.

1328 Lapis olim in vico, cui nomen est Νεοχώριον, exstabat. Edd. Petrides Πανδώρα XIX 1869, 434 (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 285 *a* vs. 1—4 litteris minusculis).

Η Π Ο Λ Ι Ϲ
Τ Ο Ν Ε Ν Γ Ε Ν Ε
Ϲ Τ Α Τ Ο Ν Γ Ο Ρ Π Α Ν
. . . . Τ Ο Ν Τ Ο Υ Γ Α . . .
. . . Λ Θ Ο Υ Ϲ Ε Ν Ι Ε . . .
. . . Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Ν . . .
Μ Ε Ν Ο Ν Π Α Ν . . .
Ο Ν Ρ Ι Ο Ν Κ Α Ι . . .
Ω . . .
Ζ Η Κ Α Ι Μ Ε
Ν Τ Ε Λ Ε Υ
Τ Ρ Υ Ϲ Α Τ Ο
Η Κ Ε Ι Ν Ε
Ϲ

Ἡ πόλις
τὸν ε[ὐ]γενέ-
στατον Γοργ̣ί̣αν
τὸν τοῦ - -
- - σε[μνῶς]
πολειτε[υσά-]
μενον πάν[τα]
[τ]ὸν β̣ίον, καὶ [ὅτι]
- - - - ω[ς - -]
[ἔ]ζη̣ καὶ με[τὰ]
[τὴ]ν τελευ[τὴν]
[ἐ]ρύσατο - -
- - - - -

Foucartius: Ἡ πόλις | τὸν ε[ὐ]γενέ|στατον Γοργίαν | . . . . . τον τοῦ - -, ceteris omissis. Pleraque suppl. Hiller.

1329 Lapis calcarius, a. 0,14, l. 0,41, a dextra sinistraque fractus; margo superior servatus, inventus in agro Leuctriano, nunc in vico Νεοχώριον in domo Ἰωάννη Μαντζουνέα. Edd. Petrides Πανδώρα XIX 1869, 434 (Roehl IGA 81, Müllensiefen De tit. Lac. dial. 27 *b*, Meister *SGDI* 4575). Exscripsit Prott.

Β Ι Α Ρ Ε Υ Σ *vac.*	- - *h*ιαρεὺς
Ο Σ	- - ος.

1330 Stela sepulcralis marmoris rubri ornata aëtomate et acroteriis, incolumis; nunc inaedificata muro casae cuiusdam prope ecclesiam sitae. Edd. Petrides Πανδώρα XIX 1869, 434 (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 285 *b*). Exscripsit Prott.

Ν Ε Μ Ε Ϲ Ι	Νεμέσι
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

1330 a Stela sepulcralis marmoris rubri aëtomate ornata, inventa sub arce antiquae urbis Leuctrorum, nunc inserta muro domus Ἀρβανίτη. Edd. Petrides Πανδώρα XIX 1869, 434 (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 285 *c*). Contulit Prott.

Χ Α Ι Ρ Ε	Χαῖρε
Κ Α Ρ Χ Η Δ Ω Ν	Καρχηδών,
Π Λ Ο Κ Α Μ Ε	Πλόκαμε
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

CARDAMYLE.

De situ v. Paus. III 26, 7: ἀπέχει δὲ Καρδαμύλη θαλάσσης μὲν ὀκτὼ σταδίους, Λεύκτρων δὲ καὶ ἑξήκοντα. Strabo VIII 4, 4 p. 360 εἶτ' ἐπὶ πέτρας ἐρυμνῆς ἵδρυται Καρδαμύλη et 4, 5 p. 361 Homeri verba πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς interpretatus: Καρδαμύλη μὲν ἐπ' αὐτῇ. Vestigia urbis antiquae iuxta hodiernum vicum septentriones versus exstant.

Commemoratur Cardamyle apud Hom. I 150:

ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε - -

cf. I 292.

Usque ad Philippum II. sub potestate Lacedaemoniorum fuit; is autem urbem sui iuris fecisse videtur (cf. Leuctra et Thalamae). Quo factum est, ut urbs Messenia dicatur apud Steph. Byz. Καρδαμύλη πόλις Μεσσηνίας - - Ἡρόδοτος δὲ (VIII 73) Λακωνικὴν αὐτήν φησιν.

Augustus Cardamylen Spartanis dono dedit, quorum in potestate Pausaniae aetate erat, cf. III 26, 7 Καρδαμύλη δὲ - - Λακεδαιμονίων ἐστὶν ὑπήκοος τῶν ἐν Σπάρτῃ, βασιλέως Αὐγούστου τῆς Μεσσηνίας ἀποτεμομένου.

Scripserunt Curtius II 285, Bursian II 154, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 163, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 117.

1331 Stela marmoris rubri, a superiore et sinistra parte fracta, a. 0,47, l. 0,34, cr. 0,04. Exscripsit Prott in vico Kardamyla in domo Νικολάου Εὐϲτρατίου Τρουπάκη minusculis. *Ect.*

. . ẠΚΑΛΩΝΥΜΟΝΕΥΣΕΒΕΙΑΝΤΟΝΗΜΕΙΝΟ̣. . . .
ΝΟΝΔΙΑΤΕΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑΝΗΝΕΙΧΕΝΚΑΙΔΙ/
Ẹ ΔΟΞΕΤΩΔΗΜΩΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙΚΑΙΤΟΙΣΕΦΟ *vac.*
ΓΕΣΙΑΣΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΝΑΤΤΑΛΟΥΕΠΑΙΝΕΣΑΙ
ΒΗΣΧΑΡΙΝΤΗΣΤΩΝΑΓΑΘΩΝΔΟΥΝΑΙΔΕ *vac.*
\ΠΕΙΑΝΚΑΙΣΕΙΤΗΣΙΝΕΝΤΑΙΣΠΑΡΗΜΕΙΝΕ
ΕΟΡΤΑΙΣΚΑΙΠΑΣΑΝΑΝΔΡΙΚΑΛΩΚΑΙΑΓΑΘΩ
ΝΟΥΣΑΝΤΙΠΟΛΛΩΝΩΝΠΑΡΕΣΧΕΤΟΦΙΛΑΝ
ΤΑΣΧΑΡΙΤΟΣΔΕΙΓΜΑΔΕΤΗΣΕΑΥΤΩΝΠΡΟΣΤΟ
ΧΑΡΙΣΤΙΑΣΕΙΣΠΡΟΤΡΟΠΗΝΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΙΝ/
ΝΤΩΝΑΥΤΩΝΤΥΝΧΑΝΩΣΙΤΕΙΜΩΝ *vac.*
ΜΑΕΝΣΤΗΛΗΛΙΘΙΝΗΕΝΤΩΕΠΙΦΑΝΕΣΤ/
ΕΞΟΔΟΝΤΩΝΕΦΟΡΩΝΕΙΣΤΗΝΚΑΤẠ
ΟΜΕΝΩΝΙΝΟΙΜΕΝΕΥΕΡΓΕΤΟΥΝΤΕΣΧΑ *vac.*
ΖΩΝΤΑΙΟΙΔΕΕΥΕΡΓΕΤΟΥΜΕΝΟΙΤΕΙΜΑΣ
Ọ ΞΑΝΕΧΩΣΙΠΑΡΑΠΑΣΙΝΑΝΘΡΩΠΟΙΣΔΙΑ
Ẹ ΙΝΕΘΕΛΟΝΤΩΝΥΣΤΕΡΗΣΟΝΤΕΣ *vac.*
ΠΡΑΤΟΝΕΙΚΟΣΑΓΙΠΠΟΥΠΕΡΙΓΕΝΗΣΦΙΛΟΓΕ
ΕΔΟΞΕ
ΜΑΡΚΟΣ
Ο *or-* ΝΙΟΣ *na-* ΕΠΟ *men-* ΙΕΙ *ta*

[διά τε τὴν κατὰ πάντ]α̣ καλώνυμον εὐϲέβειαν τὸν ἡμεῖν ὀ̣[νο-]
[μαϲτότατον γενόμε]νον διά τε μεγαλοψυχίαν, ἣν εἶχεν καὶ δια̣-
[τελεῖ ἔχων εἰϲ ἡμᾶϲ], ἔδοξε τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖϲ ἐφό-
[ροιϲ· ὑπὲρ μὲν τᾶϲ εὐερ]γεϲίαϲ Ποϲείδιππον Ἀττάλου ἐπαινέϲαι
[καὶ ϲτεφανῶϲαι ἀμοι]βᾶϲ χάριν τᾶϲ τῶν ἀγαθῶν· δοῦναι δὲ
[αὐτῷ καὶ ϲώματοϲ θερ]α̣πείαν καὶ ϲείτηϲιν ἐν ταῖϲ παρ’ ἡμεῖν ἐ-
[πιτελεϲθηϲομέναιϲ] ἑορταῖϲ καὶ πᾶϲαν ἀνδρὶ καλῷ καὶ ἀγαθῷ
[πρέπουϲαν δόϲιν ἐπιφα]νοῦϲ ἀντὶ πολλῶν ὧν παρέϲχετο φιλαν-
[θρώπων πρὸϲ ἅπαν]ταϲ χάριτοϲ, δεῖγμα δὲ τᾶϲ ἑαυτῶν πρὸϲ τὸ[ν]
[εὐεργετεῖν μέλλοντα εὐ]χαριϲτίαϲ εἰϲ προϲτροπὴν τοῖϲ ἄλλοιϲ, ἵνα̣
[καὶ αὐτοὶ παρ’ ἡμῶ]ν τῶν αὐτῶν τυνχάνωϲι τειμῶν· *vac.*
[ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφιϲ]μα ἐν ϲτήλῃ λιθίνῃ ἐν τῷ ἐπιφανεϲτά̣-
[τῳ τόπῳ τᾶϲ ἀγορᾶϲ, τὴν] ἔξοδον τῶν ἐφόρων εἰϲ τὴν κατα̣-
[ϲκευὴν τᾶϲ ϲτήληϲ ποιηϲ]ομένων, ἵν’ οἱ μὲν εὐεργετοῦντεϲ χά-
[ριν αὐτοῖϲ παραϲκευάζ]ωνται, οἱ δὲ εὐεργετούμενοι τειμὰϲ
[καταξίαϲ ἀποδιδόντεϲ δ]ο̣ξαν ἔχωϲι παρὰ πᾶϲιν ἀνθρώποιϲ διὰ
[ταύτην οὐδέποτε τῶν φιλοδοξ]ε̣ῖν ἐθελόντων ὑϲτερήϲοντεϲ.
[- - - - - -,] Πρατόνεικοϲ Ἀγίππου, Περιγένηϲ Φιλογε-
[νουϲ εἶπον. *vac.*] Ἔδοξε.
Μᾶρκοϲ
- - ονιοϲ ἐποίει.

Vs. 13 med. ΕΙΣ ex ΠΙΣ correctum. || 18 med. ΑΓΙΠΟΥ quadratarius scripserat, postea errorem correxit.
Restituit Hiller nonnusquam supplementis meis usus. Vs. 8. 9. 12. 13 suppl. Wil. || 17 Wilh.; διὰ| [μηδενὸϲ τῶν φιλοδοξ]ε̣ῖν κτλ. praefert Hiller. || 18. 19 Ephoros enumerari suspicatur idem.

1332 Ed. Le Bas *Voy.* II 287 ex ipsius (?) apographo.

ΕΑΤΑ
ΣΛΑΧΑΡΟΥΣΥΟΣΕΠΙΟΥΑΙ
ΟΙΙΑΠΟΤΑΣΑΡ.ΑΣΤΟΣΤΟΝΑΡΙΣΤΟΝ. .
ΛΤΩ. . .ΞΤΩΝΕ.ΟΛΕΝΩΣ. .ΑΡΕΞΕΤΑΙ
ΤΑΤΑΝΑΙ. . . .ΓΝΩ. .ΣΥΝΑΝ
ΣΙΑΝ.Τ.ΤΟΣΟΥΤΟΝΕΥΣ
ΠΡΟΣ. . . . . .ΤΟ

- - - - - - -εατα- - - - - - - - - - - - - -
- - - - -ϲ Λαχάρουϲ υἱὸϲ ἐπὶ Οὐαι- - - - - - - -
- - - -ον̣ ἀπὸ τᾶϲ ἀρ[χ]ᾶϲ τὸ . τὸν ἄριϲτον - - - -
- - - -α̣ τῶ[ν . .]ϲ̣των ε . ολενωϲ [π]αρέξεται- - - - -
[- - - - - - κ]ατὰ τὰν α[ὑτοῦ εὐ]γνω[μο]ϲύναν - - -
- - - - - - - - ϲιαν [ἐ]π̣[ὶ] τοϲοῦτον εὐϲ- - - - - -
- - - - - - - - - -προϲ . . . . . . το - - - - - - -

Le Bas dubitanter coniecit vs. 1 [Γυθ]εατα, vs. 4 κατὰ τῶ[ν λῃ]ϲ̣τῶν. || 2 De Eurycle, Lacharis filio, cogitavit Foucart *Expl.* II p. 142. || 4. An fuit [γ]ε[ν]ό[μ]ενο̣ϲ?

1333 Fragmentum marmoris rubri ab omnibus lateribus mutilum. Edd. Petrides Ἐφ. τ. φιλομαθῶν 1873, 2645 (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 286*a*).

ΤΗΝΤΡΑΠΕΖΑΝΤΗΚΥ. . . . .
. . ΠΑΤΡΟΝΟΜΟΝ ΩΣ. . . . .

[- - ἐκόϲμηϲε?] τὴν τράπεζαν τῇ̣ [πατρίδι - -]
[- - - - ὑπὸ] πατρονόμον [Σ]ωϲ- - - -

Imperatore Augusto non antiquior; nam urbem sub potestate Lacedaemoniorum esse inde apparet, quod magistratus eponymus est πατρονόμοϲ Lacedaemoniorum.

Vs. 1 τῇ̣ [πατρίδι] vel τῇ̣ Κ[αρδαμυλέων πόλει] suppl. Wil. || 2 Kolbe.

1334 Fragmentum stelae sepulcralis marmoris albi, a. 0,51, l. 0,45, cr. 0,08; litterae a. 0,04. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 178, 23.

\ ΙΑΣΙΠΙ	Ἀ̣γ̣άϲιππ̣[οϲ]
Ξ.ΕΝΟΣΣΤ	Ξενόϲϲτ[ρατον]
ΤΟΝΥΙΟΝΗΡ	τὸν υἱὸν ἥρ[ωα].

1334a Exscripsit Cyriacus ‘εἰϲ Καιρίαν’ fol. 107 (Sabbadini *Misc. Ceriani* 211 fig. 3). Anaglypho repraesentantur bini viri et feminae, quorum alter alteri manum dat.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑΣΓΟΡΓΙΔΑΣΩΦΕΛΙΑΝΙΚΟΙΧΑΙΡΕΤΕ — Καλλικρατίδαϲ, Γοργίδαϲ, Ὠφελία, Νικόι· χαίρετε.

Urbs cui nomen Καιρία ignota est. Haud scio, an Cardamyle intelligenda sit, cum Cyriacus ‘exinde extremas Taenarii promontorii partes videre desiderans’ urbem Cyparissiam i. e. Taenarum adierit.

GERENIA.

De situ adhuc quaestio est. Strabo VIII 4, 4 p. 360: Φηραί, ὅμορος Θουρίᾳ καὶ Γερήνοις; Paus. III 26, 8: πόλιν δὲ ὀνομαζομένην ἐν τοῖς ἔπεσι Ἐνόπην τοῖς Ὁμήρου, Μεσσηνίους ὄντας, ἐς δὲ τὸ συνέδριον συντελοῦντας τὸ Ἐλευθερολακώνων, καλοῦσιν ἐφ᾽ ἡμῶν Γερηνίαν. Leake *Morea* I 323, *Pel.* 187 Gereniam in ora maritima prope vicum, cui hodie nomen Κίτριαις, sitam esse, contendit probantibus Bursian II 155, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 164, Bölte Pauly-Wissowa *R. E.* s. v. At ne id credamus, impediunt verba Ptolemaei III 16, 22, qui Gereniam media in terra sitam esse dicit. Praeterea nulla vestigia antiqua illo loco inventa sunt. Neque vero Boblayo *Récherches* 93 et Curtio II 286 assentiri possum, qui Gereniam arcem Zarnatam esse iudicant. Immo vicum hodiernum, cui nomen Κάμπος, Gereniam antiquam intelligo. Hic exstat sepulcrum vetustissimae aetatis, hic reperiuntur et tituli et columnae et nummi. (De Alagonia, quam Forster hoc loco sitam esse suspicatur, v. infra.)

Gerenia sub potestate Lacedaemoniorum mansit usque ad regis Philippi tempora (v. Strabo VIII 360, 361 et supra Thalamae). Deinde sui iuris fuerunt Gereni, quamquam Augustus terram, quae a flumine Choerio meridiem versus spectat, Lacedaemoniis dono dedit (Paus. IV 1, 1: Μεσσηνίοις δὲ πρὸς τὴν σφετέραν τὴν ἀπονεμηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐς τὸ Λακωνικὸν ὅροι κατὰ τὴν Γερηνίαν εἰσὶν ἐφ᾽ ἡμῶν (ἡ) ὀνομαζομένη Χοίρ(ε)ιος νάπη). Fuit enim Gerenia inter Eleutherolaconum urbes (Paus. III 21, 7; 26, 8), quarum extrema versus Messenios erat.

Scripserunt de situ: Boblaye l. l., Leake l. l., Curtius II 286, Bursian II 155, Philippson, Peloponnes 221 sq., Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 164, Bölte Pauly-Wissowa s. v.

De historia: Schäfer *Dem. u. seine Zeit* III² 47, Weil *Ath. Mitt.* VII 1882, 211, Kolbe ibid. XXIX 1904, 376.

De nomine v. Fick *Vorgriech. Ortsnamen* 99 sq., 136.

1335 Tabula lapidis, quem vocant 'rosso antico', a sinistra integra, alias fracta; a. 0,13, l. 0,12, cr. 0,045. Inventa iuxta vicum Kampum, nunc ibidem in casa Ἐλία Σουφούλη custoditur. Litterae a. 0,009 summa cum elegantia incisae secundi fere a. Chr. n. saeculi sunt. Exscripsi. *Ect.*

ΕΛΩΝ·Ι·ΙΟΦ
ΕΝΤΕΤΩΙΠΟΛ
ΤΑΝΠΟΛΙΝΑΜ
ΑΞΙΩΣΑΥΤΟΥΤ
ΟΜΟΙΟΝΚΑΙΤΑΣ
ΠΟΛΙΝΑΜΩΝΚΑ
ΤΟΝΟΥΘΕΝΟΣΠΑ
.ΟΥΤΩΝΠΟΛΙΤΑ
ΛΟΧΘΑΙΤΑΙΠΟΛ
ΙΜΕΝΑΥΤΑ
ΛΑΙΤ

ελων προφ- - - - - - - - - - -
ἔν τε τῶι πολ[έμωι καὶ - - - - - -]
τὰν πόλιν ἁμ[ῶν καὶ ποιήσαντα τὰν ἐπιδαμίαν]
ἀξίως αὐτοῦ τ[ε καὶ τῶν προγόνων αὐτοῦ]
ὅμοιον καὶ τὰς [- - - - - - - - τὰν]
πόλιν ἁμῶν κα- - - - - - - - - - -
τον οὐθενὸς πα[ραλείπων - - - - - -]
[τ]οῦ τῶν πολιτᾶ[ν - - - - - - - -]
[δε]δόχθαι τᾶι πόλ[ει τῶν Γερηνῶν· πρόξε-]
[νον ε]ἶμεν αὐτ[ὸν καὶ ἐκγόνους, ὑπάρχειν δὲ]
[αὐτῶι] καὶ τ[ὰ λοιπὰ τίμια ὅσα κτλ. - -].

Supplevi; vs. 3 Hiller.

1336 In vico Leuctris. Stela marmoris rubri, a. 0,61, l. 0,30, cr. 0,08, fere integra, sed superficies magna ex parte corrosa est. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 175, 21. Exscripsit ex parte minusculis Prott. *Ect.*

..ΕΙΔΗΠΑΡΑΓΕΙ....ΝΟΙΔΙΚΑΣΤΑ.ΠΑΡ......
..ΟΣΤΩΝΙΠΠΟΛ.ΙΩΝΝΙΚΑΝΔΡΙΠΠΟΣ..ΚΑ.....
...ΟΚΛ..ΛΛ.....ΚΟΣΘΕ..Υ......ΛΛ.....
....ΟΛΙΝΤ.ΝΓΕΡΗΙ.ΝΑΝΕΣΤΡΑΦΕΝΑΞ...
....ΣΠΟΛ..Σ....ΠΟΣ...ΑΣΑΣΚΑΙΑΥΤΩ.
.........ΑΝ...Λ.ΥΟ.ΣΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣΟΣΑΙ
.........ΙΚΑΙΥΠΟΙ..ΙΙ.ΑΙΤΑΣΔΣΚΑΙΔΙΕΛΟΥΣΑ.
....ΛΓ..ΡΕΙΑΣΑΝΕΛΑΒΟΝΕΚΡΙΝΑΝΚΑΘΩΣ
....ΣΤΟΜΕΝΟΝΗΝ..ΛΤΙΣΤΑΕΔΟΞΕΤΑΙΠΟ
.ΕΙΤΩΝΓΕΡΗΝΩΝΠΡΟΞΕΝΟΥΣΕΙΜΕΝΚΑΙΕΥΕΡ
.ΕΤΑΣΤΑΣΠΟΛΕΩΣΤΩΓΓΕΡΗΝΩΝΝΙΚΑΝΔΡΙΠ
.ΟΝΞΕΝΟΚΛΕΙΛΑΝΦΙΛΩΝΑΙΠΠΟΛΑΙΟΥΣΚΑΙ
.ΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΑΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΕΙΣΑΓΟΝΤΟΙΣ
..ΙΕΞΑΓΟΝΤΟΙΣΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΕΠΙΝΟΜΙΑΝ
.ΑΙΓΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΟΙΚΙΑΣΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΙ
ΜΙΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΑΥΤΟΙΣΤΕ
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙΣΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΥΣΕΦΟΡΟΥΣΤΟΥΣ
ΠΕΡΙΦΙΛΩΝΙΔΑΝΤΑΝΠΡΟΞΕΝΙΑΝΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥ
ΜΑΧΑΟΝΟΣΓΡΑΨΑΙΔΕΚΑΙΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΤΑΣΠΡΟ
.ΕΝΙΑΣΚΑΙΑΠΟΣΤΕΙΛΑΙΓΡΑΜΜΑΤΑΠΟΤΙΤΑ
.ΟΛΙΝΤΩΝΙΠΠΟΛΑΙΩΝΚΑΙΤΟΥΣΕΦΟΡΥΣΟΠΩ
.ΝΑΓΡΑΦΗΙΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΠΟΣΙΔΑΝΟΣΤΟΥ.
.ΙΑΚΡΩΙ

[Ἐπ]ειδὴ παραγεν[όμε]νοι δικαστα[ὶ] παρ[ὰ τᾶς πό-]
[λι]ος τῶν Ἱππολ[α]ίων Νικάνδριππος [Νι]κα[ν....,]
[Ξεν]οκλ[εί]δα[ς Νι]κοσθέ[νο]υ[ς, Φίλων] Δα- -
[εἰς π]όλιν τ[ὰ]ν Γερην[ῶ]ν ἀνεστ[ρά]φεν ἀξ[ίως]
[τᾶς τ]ε πόλ[ιο]ς [τᾶς ἀ]ποσ[τειλ]άσας καὶ αὐτῶ[ν]
[καὶ κατὰ π]ᾶν [ἀκο]λ[ο]ύθ[ω]ς τοῖς νόμοις, ὅσαι
[μὲν ἦσαν δ]ίκαι ὑποτ[ίμ]η[τ]αι, τάσδε καὶ διέλ[[ο]]υσα[ν,]
[ὅσας] δὲ [βα]ρείας ἀνέλαβον, ἔκριναν καθὼς
[ἐνδ]εχόμενον ἦν [βέ]λτιστα, ἔδοξε τᾶι πό-
[λ]ει τῶν Γερηνῶν· προξένους εἶμεν καὶ εὐερ-
γέτας τᾶς πόλεως τῶγ Γερηνῶν Νικάνδριπ-
[π]ον Ξενοκλείδαν Φίλωνα Ἱππολαίους καὶ
[ὑ]πάρχειν αὐτοῖς ἀτέλειαν καὶ εἰσαγόντοις
[κα]ὶ ἐξαγόντοις καὶ ἀσυλίαν καὶ ἐπινομίαν
[κ]αὶ γᾶς ἔνκτησιν καὶ οἰκίας καὶ τὰ λοιπὰ τί-
μια ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις, αὐτοῖς τε
καὶ ἐκγόνοις· ἀναγράψαι δὲ τοὺς ἐφόρους τοὺς
περὶ Φιλωνίδαν τὰν προξενίαν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ
Μαχάονος· γράψαι δὲ καὶ ἀντίγραφον τᾶς προ-
[ξ]ενίας καὶ ἀποστεῖλαι γράμματα ποτὶ τὰ[ν]
[π]όλιν τῶν Ἱππολαίων καὶ τοὺς ἐφόρ(ο)υς, ὅπω[ς]
[ἀ]ναγραφῆι εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσιδᾶνος τοῦ [ἐ-]
[π]ὶ Ἄκρωι.

Supplevi. 1. 2 παρ[ὰ τᾶς πό|λι]ος Wil. || 4. 5. 6. 8. 9. Hiller. || 21. 22 corr. Wilhelm *Beiträge* 296.
Lapidem Gerenia ex Machaonis delubro ablatum esse ex vs. 10. 11 elucet. Ad vs. 18. 19 ubi legitur τὸ ἱερὸν τοῦ Μαχάονος conferas Paus. IV 3, 2, qui Gereniae affert Μαχάονος μνῆμα, et IV 3, 9 καὶ Μαχάονι τῷ Ἀσκληπιοῦ πρῶτος ἔθυσεν ἐν Γερηνίᾳ. || 22. 23. Neptuni fanum Taenarium.

1337 Stela lapidis calcarii a. 1,28, l. 0,22, cr. 0,40, nunc liminis loco in collapsa ecclesia Ἁγίων Θεοδώρων in vico Kampo inaedificata. Exscripserunt Heberdey 1890, ego 1905. *Ect.*

Μεγαλίας.
Μαλαυh[ί[δ]ας Νι-
κολόχο.

Var. lect. Vs. 2 Β‡Ν Α⁝ Ν Ϋ/ Heberdey. Saec. V. a. Chr. n.

1338 Stela sepulcralis ex marmore vel lapide calcario facta, quam in δρόμῳ tholi inventam esse incolae contenderunt; nunc in casa Ἀποστόλου Καβούρη, sed litterae per vim deletae sunt. Ab inferiore parte fracta, a. 1,03, l. 0,27—28, cr. 0,20. Exscripsit Heberdey, cuius liberalitati apographum debeo.

Α Ρ Ο Σ	[*h*]αρὸς
Α Γ Ε Θ Ι Π Ο Λ Ι Σ *vacat*	Ἀγε*h*ίπολις.

Var. lect. Vs. 1. Initio fractura ductus Heberdey Ɔ agnoscere sibi visus est. V. a. Chr. n. saec.

ALAGONIA.

Paus. III 26, 11 Γερηνίας δὲ ὡς ἐς μεσόγαιαν ἄνω τριάκοντα ἀπέχει σταδίους Ἀλαγονία, καὶ τὸ πόλισμα κατηρίθμησα ἤδη καὶ τοῦτο ἐν Ἐλευθερολάκωσι (III 21, 7). Titulum in regione, quae Nerinda vocatur, nuper ab Adolfo Wilhelm repertum ex urbe illa oriri suspicor. Eodem fere loco Alagoniam sitam esse iam Curtius l. l. contendit. Alium titulum in regione Ambelistra inventum adhuc ineditum commemorat Wilhelm *Beiträge* 120.

In Eleutherolaconum numero fuit, v. Paus. l. l.

Colebantur Bacchus et Diana, v. Paus. III 26, 11; Apollo, v. n. 1339.

Leake *Morea* I 323, *Pel.* 180, Curtius II 286, Bursian II 155, Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 163, Kolbe *SB. Berl. Akad.* 1905, 62.

1339 Stela fastigiata a. 0,77, l. 0,40, litterae a. 0,025 III a. Chr. n. saec.; inventa in ecclesia Ἁ. Θεοδώρων in regione Nerinda prope vicos Γαϊτζαῖς. Ed. Wilhelm *Beiträge* 121.

⅂ Ε Δ Ι Α Ρ Χ Ο Σ	Π̣εδίαρχος
Α Π Ε Λ Λ Ω Ν Ι	Ἀπέλλωνι.

ORIGINIS INCERTAE.

1340 Fragmentum stelae marmoris albi, a dextra et in summa parte integrae, a. 0,07, l. 0,19, cr. 0,04. Cum collectione Inwood e Laconia in museum Britannicum illatum. Edd. Newton *Anc. Gr. inscr.* II 3 CLII (Meister *SGDI* 4602).

Δ Ο Τ Ο Φ Ι Λ Ω	[Ἀπέ]δοτο Φιλω[ν - -]
_ Υ Φ Α Ν Ε Ι Β Ε Ρ	[Θ]ε̣υφάνει Βερ[- -]
Γ Λ Η Ι Ω Ν Α	[Μ]ε̣λhίωνα *ethnicum*
Λ Σ Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ω	[μν]ᾶ̣ς ἀργυρίω [καὶ πᾶσαν]
Ι Τ Α Ν Τ Ι	[ἀπέχε]ι̣ τὰν τι[μάν].

Vs. 1 supplevit Meister. || 2 Newton; legebat Meister [Θ]ε̣υφάνει Βερ[ενικεῖ], Βερ[οιαίωι] Hiller. || 4 [μν]ᾶς Meister, qui vs. 5 coniciebat [κα]ὶ τὰν τι[μὰν ἔχει πᾶσαν]. || 4. 5 Wil.

Cum litterarum formae (Ν Σ Ω) tum dialectus probant titulum tertio saeculo esse incisum. De manumissione agitur.

1341 Stela marmoris albi, supra et infra fracta, utrimque margo integer; ex Laconia cum collectione Inwood in museum Britannicum illata. Edd. Newton *Anc. Gr. inscr.* II 3 CXLV (Meister *SGDI* 4603).

Α Ι	Αι - - -
Ε Χ Ε Φ Υ Λ Ο Σ	Ἐχέφυλος,
Δ Ο Ρ Κ Ο Σ	Δόρκος,
Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ι Δ Α Σ	Φιλιστίδας,
Γ Ο Ρ Γ Ι Π Π Λ	Γοργίππα̣,
Φ Ι Λ Ε Τ Ι Σ	Φιλετίς,
Σ Ι Μ Ι Δ Α Σ	Σιμίδας.

Ex catalogo quodam virorum et mulierum velut Taenariorum aliusve collegii superest. Tertii vel secundi a. Chr. n. saec. esse iudico.

1342 Lapis oblongus marmoris communis, a. 0,40, l. 0,75, cr. 0,20, undique mari corrosus; iacet enim in regione *Sternais* in litore prope ecclesiam destructam τῶν Ἀσωμάτων. Exscripsi. Litterae a. 0,08 IV. fere a. Chr. n. saec. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 259 3. *Ect.*

/// Ξ Λ Η Σ Ι Η Σ	[Μ]ελησίης
/// \ Ι Ο Ν Υ Σ Ω Ι	Δ̣ιονύσωι.

Lapidem aliunde Taenarum delatum esse ex dialecto Ionica et inde colligo, quod titulus Bacchi sacer est.

1343 Ex ectypo exscripsi.

Φ Ι Λ Λ Ω Δ Α Μ Ω	Φιλλὼ Δάμω-
Ν Ο C Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι	νος Δάματρι
Κ Α Ι Κ Ο Ρ Η	καὶ Κόρη̣.

1344 Tabula votiva marmorea, in qua anaglyphum quam minime eminens; repraesentantur mulieres tres, quae dextris coronas tenentes accedunt ad aram; figura ultima reliquis minor serva putanda est. Ex Laconia collectioni Inwood inserta; nunc Londini in museo Britannico. Edd. Newton *Anc. Gr. inscr.* II 3 CLI (Meister *SGDI* 4606).

[- - ο]υ κατ' εὐχάν.

ΚΑΙ in lapide.

1345 Fragmentum; a parte superiore stelae marmoris rubri, 0,16 × 0,17. Ex Laconia collectioni Inwood illatum; nunc Londini in museo Britannico. Ed. Newton *Anc. Gr. inscr.* II 3 CXLVII.

Ε Κ Κ Λ Η Ι Α	ἐκκλhία
Ε Ο Σ Λ Α Ρ	- εος Λαρ[ισαιο-]
Γ Ν Ο ‾	

Tenemus frustulum e praescriptis tituli honorarii.

1345a Parvula statua aenea, nunc in museo Britannico. Edd. Gerhard *Ges. akad. Abhandl.* I 366, tab. XXXI, 6, Walters *Cat. of br. in the Br. mus.* 16, 188, tab. II.

ΑΡΙΣΤΟΜΑ+ΑΑΝ
ΕΘΕΚΕΤΑΕΛΕΥ
ΘΙΑ

Ἀριστομάχα ἀνέθεκε τᾶ Ἐλευθίᾳ.

Saec. V. a. Chr. n. De origine nihil scriptum inveni. Corintho dat propter litteras et artem Baur *Eileithyia* (*the univ. of Missouri stud.* I 4, 1902, 38 sqq.). An e Laconia ablata sit statua, dubito.

1346 'Ex meridionali Peloponnesi plaga in museum Nanianum illatum', titulum post alios edd. (Boeckh CIG 1395, Franz *Elem. epigr. Gr.* 275, 117).

a. 163 p. Chr. n.

ΗΙΕΡΑΟΥΓΗΣΙΛ
ΓΙΟΥΛΙΟΝΕΠΑΦΡΟ
ΔΕΙΤΟΝΑΓΡΕΤΕΥ
ΣΑΝΤΑΤΟ.ΡϘΔ.ΕΤΟΣ
ΚΑΙΔΟΝΤΑΕΚΑΣΤΩ
ΓΕΡΟΝΤΙΝΟΜΗΣΔΗ
ΝΑΡΙΑΔΕΚΑΚΑΙΤΑΣ
ΕΝΝΕΑΟΥΧΙΚΑΤΑΤ.Ν
ΝΟΜΟΝΑΛΛΑΔΕΙΠ\
ΣΑΝΤΑΛΑΜΠΡΩΣ
ΚΑΙΤΗΔΕΚΑΤΗΤΗ
ΠΟΛΙΝΟΛΗΝΤΟΝ
ΕΑΥΤΗΣΕΥΣΡΓΕ
ΤΗΝΑΝΕΣΤΗΣΕΙ
>Ψ >Γ

Ἡ ἱερὰ [γερου]σία
Γ(άϊον) Ἰούλιον Ἐπαφρό-
δειτον ἀγρετεύ-
σαντα τὸ ΡϘΔ ἔτος
καὶ δόντα ἑκάστῳ
γέροντι νομῆς δη-
νάρια δέκα καὶ τὰς
ἐννέα οὐχὶ κατὰ τ[ὸ]ν
νόμον, ἀλλὰ δειπν[ί-]
σαντα λαμπρῶς
καὶ τῇ δεκάτῃ τὴ[ν]
πόλιν ὅλην, τὸν
ἑαυτῆς εὐεργέ-
την, ἀνέστησεν.
ψ(ηφίσματι) γ(ερουσίας)

E Laconia titulum ablatum esse demonstravit Boeckhius, qui vs. 1 egregie restituit.

Vs. 1 Ρ Α in ligatura. || 1 extr. 'An [ἐκκλ]ησία? cf. 1345.' Hiller. || 3 ἀγρετεύσαντα i. e. ἀγρέταν γενόμενον, cf. Hesychium. || 9 Boeckh legebat ἅ[μ]α.

Annus ρϙδ' = 194 est a. 163 p. Chr. n., si recte aeram Actiacam intellexi (cf. n. 1359). Aera si Macedonica fuit, annus est 146—194 = 48 p. Chr. n. De aera κατὰ τὸν Σεβαστὸν vix est cogitandum.

1347 Pars inferior stelae marmoris albi, a. 0,265, l. 0,27, e Laconia in museum Britannicum illata (collection Inwood). Ed. Newton *Anc. Gr. inscr.* II 3 CXLIV.

ΙΣΙ
ΡΑΛΕΙΦΘΕΝΤΑΗΝΚΑ
ΛΟΤΕΙΜΩΣΔΟΝΤΑΤΟΝΑΙ
ΤΟΝΠΑΣΙΝΔΙΟΛΟΥΕΤΟ
ΗΒΟΥΛΗΤΟΝΕΥΕΡΓΣΤΗΝ

[- - ἃ πα]ραλειφθέντα ἦν, κα- -
[- - φι]λοτείμως δόντα τὸν ΑΙ- -
- - -τον πᾶσιν δι' ὅλου ἔτο[υς -]
Ἡ βουλὴ τὸν εὐεργέτην.

Vs. 2. 3 Fraenkel coniecit τὸν ἀρ[κοῦν]τα σῖ]τον.

1348 Stela sepulcralis marmorea a. 0,265, l. 0,19. E Laconia in museum Britannicum illata (collection Inwood). Edd. Newton *Anc. Gr. inscr.* II 3 CXLVIII (Meister *SGDI* 4604).

ΜΕΛΑΝΘΙΟΣ
ΖΩΠΥΡΙΩΝ

Μελάνθιος,
Ζωπυρίων

1349 Tabula marmoris albi a. 0,21, l. 0,18, margo utrimque fractus, sed litterae non videntur periisse. Ex Laconia in museum Britannicum illata (collection Inwood). Ed. Newton *Anc. Gr. inscr.* II 3 CXLIX.

ΚΥΡΑΠΑ
ΝΤΩΘΥΓ
ΑΤΗΡΜΑ
ΡΩΝΙΟ
Υ

Κυρὰ Πα-
ντὼ θυγ-
άτηρ Μα-
ρωνίο-
υ.

Vs. 1 Κυρὰ i. e. κυρία cf. IG XIV 1782, Kretschmer *Der heutige lesbische Dialekt* 105. Nomen l. 2 legit Wilh. *Beiträge* 215.

Ad dextram litterae Υ in vs. 5 candelabrum ramorum octo exaratum est, unde monumentum monstrari esse Iudaicum adnotat Newton.

1350 E Laconia. Fragmentum summae partis stelae marmoris rubri cum aëtomate, in museo Britannico (Inwood Collection); a. 0,16, l. 0,11. Ad dextram deest plus quam dimidia pars. Litterae magnae, ut ex praescriptis videantur superesse. Edd. Newton *Anc. Gr. inscr.* II 3 CL (Meister *SGDI* 4605).

ΔΕΙΝ

Δειν - - -

II. INSCRIPTIONES MESSENIAE.

MESSENIAE OPPIDA.

ABIA.

Nomen apud Polybium et Pausaniam Ἀβία, apud Ptolemaeum Ἀβέα. Paus. IV 30, 1: ἔστιν ἐφ' ἡμῶν ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ τῆς νάπης τῆς Χοιρ(ε)ίου στάδια εἴκοσι μάλιστα ἀπέχουσα Ἀβία ἐπὶ θαλάσσῃ πόλις.

Antiquis temporibus urbem Ἴρην nominatam esse idem testatur l. l.; cf. Il. I 292.

338. A Philippo rege Abiam Lacedaemoniorum dominatione liberatam esse inde colligendum est, quod constituit, ut Pamisus flumen, qui iuxta Leuctra in mare influit, finis Lacedaemoniae et Messeniae esset (Strab. VIII 4, 6).

Civitati Messeniorum Abia urbs adiuncta est.

182. Una cum Pheraeis et Thuriatis Abeatae Messeniorum partes reliquerunt et sui iuris facti in Achaeorum societatem inierunt. Pol. XXIII 17, 2: ἡ δὲ Ἀβία καὶ Θουρία καὶ Φαραὶ - - - ἀπὸ μὲν τῆς Μεσσήνης ἐχωρίσθησαν, ἰδίᾳ (δὲ) θέμεναι στήλην (scl. Aegii) ἑκάστη μετεῖχεν τῆς κοινῆς συμπολιτείας.

Et Plinii aetate (N. H. IV 22) et imperatore Hadriano (n. 1352) Achaeorum societati interfuerunt.

Colebantur Hercules et Aesculapius Paus. IV 30, 1; Mercurius v. n. 1351. Num Ζεὺς Βουλαῖος Abiae cultus sit, haud liquet; titulum in honorem Ἁδριανοῦ Βουλαίου habes n. 1352.

Scripserunt Curtius II 160, Bursian II 170, R. Weil *Zeitschr. f. Numism.* IX 1882, 228, G. Hirschfeld Pauly-Wissowa *R. E.* I 96, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 117. De nominis forma — Ἄβεια, non Ἀβία — et Hira Homerica egit Schwartz *Herm.* XXXIV 1899, 444 sq.; de Mantineae nomine ex Arcadia huc translato Fougères *Mantinée* 598.

1351 Marmor album a. 0,45, l. 1,35, cr. 0,13; nunc inaedificatum septentrionali muro ecclesiolae Ἁγ. Νικολάου in vico Kampo supra portam. Fourmont eam exscripserat p. 19 et cod. 571 *B* p. 100 in ecclesia vici, qui appellatur Μεγάλη Μαντινέα. Edd. (CIG 1461), Petrides Πανδώρα XIX 1869, 434, Le Bas *Voy.* II 286 sub Cardamyle, at Foucart *Expl.* II p. 141 dedit Abiae (Meister *SGDI* 4671). Litterae II. a. Chr. n. saec. sunt. Exscripsi.

ΑΓΕΑΣΑΡΧΙΠΠΟΥΕΡΜΑΙ

Ἀγέας Ἀρχίππου Ἑρμᾶι.

1352 Basis lapidis calcarii, a. 0,80, l. 0,58, cr. 0,18; olim Abiae; a. 1759 de insula Corcyra in museum Nanianum illata, nunc in domo comitis Cancerini in vico Piazzola prope Paduam. Litterae a. 0,032—0,05. Ex aliorum apographis ed. Boeckh CIG 1307. Contulit Plasberg.

a. 119—138 p. Chr. n.

vac. ΑΔΡΙΑΝΟΥΒΟΥ *vac.*
ΛΑΙΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑ
ΣΤΟΝΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΥΙΟΝΘΕΟΥ
ΝΕΡΒΑΥΙΩΝΟΝΥΠΑΤΟΝΤΟΓ
ΗΠΟλΙΣΤΩΝΑΒΕΑΤΩΝΚΑ
ΤΑΤΟΤΩΝΑΧΑΙΩΝ ❦ ΔΟ
ΓΜΑΑΝΕΘΗΚΕ.ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΟΣΔΑΜΩΝΟΣΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΑ

[1] Ἁδριανοῦ Βου[2]λαίου. [3] Αὐτοκράτορα Καίσαρα Σεβα[4]στὸν Τραϊανὸν Ἁδριανὸν [5] θεοῦ Τραϊανοῦ υἱόν, θεοῦ [6] Νέρβα υἱωνόν, ὕπατον τὸ γ', [7] ἡ πόλις τῶν Ἀβεατῶν κα[8]τὰ τὸ τῶν Ἀχαιῶν δό[9]γμα ἀνέθηκε[ν] ἐπὶ γραμμα[10]τέος Δάμωνος τοῦ [11] Ἀριστέα.

Cognomen Βουλαῖος Hadriano inditum est in titulo Spartano n. 62 (Add.). Ad eundem imperatorem hic titulus spectat; cf. Riewaldt De imp. Rom. cum certis dis et comparatione et aequatione (diss. Hall. XX 1912, 295), qui Abiae Hadrianum una cum ipso Iove cultum esse negat. 'Pro Iove cultus est.' Wil.

1353 'In ecclesia S. Virginis in suburbano Geraniae, cui nomen Μέγαλη Μαντινέα.' Exscripsit Fourmont p. 77, 103 verso, versibus alium in modum dispositis fol. 39 (CIG 1457 [Meister *SGDI* 4672]).

ΡΙΩΝΑΡΙΣΤΟΛΑΤΡΙΤΙΟΣΕΡ
ΓΙΝΟΥΑΒΕΙΑΤΑΙΛΥΣΑΡΧΙΔΑΣΟΙ
ΞΙΠΠΟΥΑΒΕΙΑΤΙΝΤΑΝΑΥΤΩΝΕΥ
ΕΡΓΕΤΙΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥ
ΝΟΙΑΣΑΣΕΧΟΥΣΑΔΙΕΤΕΛΕΣΣΕΕΙΣ
ΑΥΤΟΥΣ

[1] Βίων Ἀριστόλα, Τρίτιος Ἐρ[2]γίνου Ἀβειᾶται Λυσαρχίδα Σοϊ[3]ξίππου Ἀβειᾶτιν, τὰν αὑτῶν εὐ[4]εργέτιν, ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐ[5]νοίας, ἃς ἔχουσα διετέλεσε εἰς [6]αὑτούς.

Τρίτιος nomen Arcadicum *SGDI* 1203, 8. Wil.

1354 Stela aëtomate et cymatio ornata. 'In ecclesia S. Virginis' (v. 1353) exscripsit Fourmont p. 18 verso, fol. 77 (CIG 1463).

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΑΓΙΔΑΜΟΣΑΓΙ
ΔΑΜΟΥΜΕΤΑ
ΙΟΥΛΙΑΣΑΓΙ
ΟΥΤΗΣΓΥΝΑΙ
ΚΟΣΑΥΤΟΥΕ
ΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
Ι-ΙΑΒΕΑΤΩΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ·
Ἀγίδαμος Ἀγι-
δάμου μετὰ
Ἰουλίας Ἀγί-
ου τῆς γυναι-
κὸς αὑτοῦ ἐ-
κ τῶν ἰδίων
τῇ Ἀβεατῶν
[πόλει? - -]

1355 In ecclesia S. Virginis, ubi n. 1354, exscripsit Fourmont p. 18, fol. 77 et 182. Edd. (CIG 1499 [Kaibel Epigr. Gr. 478]).

aëtoma

ΤΙϹΜΟΙΡΩΝΜΙΤΟΝΥΜ
ΜΙΝϹΚΛΩϹΑΤΟΠΑΙΑϹΟ
ΑΩΡΟΝΕΛΠΙΔΟϹΕΚΜΗ
ΤΡΟϹΚΑΙΠΑΤΡΟϹΑΡ
ΧΙΤΕΛΕΥϹΤΟΥΘΤ Ο Ν
ΔΕΑΝΘΗϹΑΝΤΑϹΥ
ΠΟΚΡΟΤΑΦΟΙϹΙΝ
ΙΟΥΛΟΝΗΠΡΑϹΕΝ
ΗΠΡΟΠΕΤΗϹΜΟΙΡΑ
ΔΙΩΞΑΜΕΝΗ
ΘΕΙΟΦΑΝΗΝΙ \
ΡΟΝΤΕΝΕΥϹΔΕ
ΜΑΡΗΝΑΤΟΛΑΙ
ΜΩΝ Α Μ Φ Ι ΟΠΡΩ
ΘΗΒΑϹΕΡΝΕϹΙΝ
ΕΙΔ Ο Μ Ε Ν Ο Υ Ϲ

[1]Τίς μοιρῶν μίτον ὔμ[2]μιν ἐ̣κλώσατο, παῖδ̣ε̣[ς], [3]ἄωρον,
'Ελπίδος ἐκ μη[4]τρὸς καὶ πατρὸς Ἀρ[5]χιτέλευς;
τ[[ο]]υτεὸν [6]δὲ ἀνθήσαντας ὔ[7]πὸ κροτάφοισιν [8]ἴουλον
ἥ(ρπ)ασεν [9]ἡ προπετὴς μοῖρα [10]διωξ̣αμένη
[11]Θειοφάνην Ἱ[λ]α̣[12]ρόν τε, νέ[ο]υς δ' ἐ[13]μαρήνατο δ̣αί[14]μων
ἄμφ[ω] πρω[15]θήβας, ἔρνεσιν [16]εἰδομένους.

Kaibel II. p. Chr. n. saec. titulum tribuit. Ἱ[λ]α̣ρον supplevi.

1356 Exscripsit Fourmont p. 18 verso, fol. 164; cf. fol. 20 et 77. Edd. (CIG 13, [Roehl IGA 64, David Dial. Lac. monum. epigr. 11, Müllensiefen De tit. Lac. Dial. 14, Cauer Delectus² 9, Meister *SGDI* 4668]). Litterarum formae V. a. Chr. n. saeculi esse videntur. Quod in Fourmontii codice fol. 20 haec inscriptio maioribus litteris apicatis delineata est, per errorem librarii factum esse opinor. Roehlii exemplar expressi.

ℎιαρὸς Χαροπ[ῖ]νος. ℎ̣ιαρ[ὸς]
Ἀρισστόδαμος.

Var. lect. Fourmontii fol. 20 ΨΑΡΟΓΤΝΟϚ, item fol. 77 stilo cerussato.

Titulum Gereniae tribuit Boeckhius. Quae opinio mihi non probatur. Habet enim Fourmont fol. 18 et 164 haec: '*dans une masure d'une église sur une pierre du païs fort ussée*'; quam ecclesiam ex eis, quae antecedunt, Μεγάλης Μαντινέας fuisse sequitur. Lapis igitur Abia ablatus est.

1357 Fourmont fol. 77, 164, 21 '*dans une église assez proche de la dernière*', quae fuerat Μεγάλης Μαντινέας; cf. ad n. 1356. Edd. (CIG 42 'Geraniae in Peloponneso' [Roehl IGA 66, David Dial. Lac. monum. epigr. 13, Müllensiefen De tit. Lac. Dial. 15, Meister *SGDI* 4669]).

ΨΝΟΑΔΑΣ... Χνοάδας - -

1358 Epistylium Doricum marmoris caerulei postea pro stela sepulcrali usurpatum, a. 0,75, l. 0,22; nunc inaedificatum in casa Θεοδώρου Σταυρέα iuxta portam sita in θέσι, quam vocant Παλαιόχωρα. Litterae a. 0,035 aetatis Romanae sunt. Ed. Forster *Ann. Br. Sch.* X 1904, 178, 24. Exscripsi.

ΠΑ
ΠΡΑΤΟΝΙΚΟΣ
ϹΑΡΧΙΠΠΑΝ
ΑΡΙΣΤΕΑΤΗΝ
ΕΓΓΟ̣ΝΟΝ

triglyphum

[Ὁ] πά̣[ππος]
Π̣ρατόνικος
(Πρατονίκου) Ἀρχίππαν
Ἀριστέα τὴν
ἔγγ̣ονον.

Supplevi. Forster legebat Ϲ̣τρατόνικος.

PHERAE.

Gereniae et Thuriae vicinae erant; cf. Strab. VIII 4, 4 p. 360. Abia septuaginta stadia aberat, v. Paus. IV 30, 2.

Nomen Φηραὶ Hom., Φαραὶ Xen., Polyb., Paus.

Hom. Il. Ι 151, 293 Pherae enumerantur inter septem urbes, quas Agamemnon Achilli dono se daturum esse pollicetur. Cf. praeterea Il. Ε 543, Od. γ 488, ιε' 186.

A Lacedaemoniis subactae in perioecorum loco habentur; cf. Nepos Conon I 1: Pheras, coloniam Lacedaemoniorum.

393. Pharnabazus et Conon cum classe Persarum ad Messeniam appulerunt et agros prope Pheras sitos vastaverunt; cf. Xen. Hell. IV 8, 7, Nepos l. l.

338. A rege Philippo urbs Lacedaemoniorum dominatione liberatur (v. Abia). Pheraei Messeniorum reipublicae participes sunt.

182. Sui iuris facti societatem cum Achaeis ineunt; cf. Pol. XXIII 17, 2. V. etiam Abiam et Thuriam.

Imperator Caesar Augustus Pheraeos Eleutherolaconibus, qui vocantur, tributa solvere coegit (συντελεῖν - - ἐς τὸ Λακωνικόν); cf. Paus. IV 30, 2 et Kolbe *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 376 sq.

Vespasiano imperatore fines Messeniae et Laconiae denuo constituti sunt. Nonnullis terminis inventis non potest dubitari, quin Pherae tunc Messeniae tributae sint (v. n. 1431).

Colebantur Τύχη (Paus. IV 30, 4), Apollo Carneus (ibid. 31, 1), Jupiter n. 1363.

Scripserunt: Petrides - - ἔρευνα περὶ Φαρῶν (Calamis 1875), Curtius II 158, Bursian II 170, R. Weil *Zeitschr. f. Numism.* IX 1882, 228, Pernice *Ath. Mitt.* XIX 1894, 355, Kolbe *SB. Berl. Akad.* 1905, 59, Skias Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 107.

1359 Athenis (inv. novum n. 187), olim Carbunis prope Calamas. Stela opisthographa marmoris albi, a. 0,18, l. 0,67, cr. 0,13; litterae a. 0,01. Ed. Skias Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 115. Exscripsit Lattermann adiuvante Leonardo. *Ect.*

latus A

Α Γ Α Θ Η Ι Τ Υ Χ Η Ι — *a. 30/1 p. Chr. n.*
ΕΤΟΥΣΕΞΗΚΟΣΤΟΥΚΑΙΠΡΩΤΟΥΑΠΟΤΗΣΤΟΥΘΕΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΠΡΟΔΕΚΑΕΞΚΑΛΑΝΔΩΝΔΕΚΕΜΒΡΙΩΝΗΤΙΣΕΣΤΙΝΓΕΝΕΘΛΙΟ
..ΣΤΟΥΗΜΕΡΑΕΠΕΙΔΗΣΤΕΦΑΝΙΣΑΓΑΘΙΑΙΤΟΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝΕ
ΤΟΙΣΠΡΟΤΕΡΟΙΣΑΙΕΙΤΙΠΡΟΣΤΙΘΕΙΣΑΚΑΙΝΟΤΕΡΟΝΛΛΙΓΛΣ
ΛΛΙΓΤ

Var. lect. 5 extr. ‿ ˋ Λ Ι Ν Skias.

latus B

a
ΟΙΔ Ṇ
ΡΛΚ, .·. ΙΓΣΤΟΝ ✱Δ
ΗΡ *vac.* ✱Δ
ΙΝΚΛΟΣΛ *vac.* ✱Λ
ỌΝΚ̣Λ̣Θ ΣΛ̣ ✱Δ
ΙΚΛΘ *vac.* ΣΛ̣ ✱Ι
Θ *vac.* ΣΛ̣ ✱/
Θ̣ ΣΛ̣ ✱///

b
ι'ιΙΕΡΒΑΙΝ ΛΗ ϽΥΕ̣ιΔ
Ρ̣Η̣ΤΟΡ̣ΙΗΤΟΙΣΟΦΙΣΤΗΥ
ΠΕΡΕΚΑΣΤΟΥΜ̣ΑΘΗΤΟΥ
Μ̣ΗΝ̣ΙΑΙΑ ✱ΣΝ̣
ΔΙΚΟΛΟΓΩΗΤΟΙΝΟΜΙΚΩ
ΜΙΣ.ΟΝΕΝΤΕΥΞΕẈΣ ////ΣΝ
ΛΙΛ..ΩΣΕ̣ ΩΣ ‿Λ
ιι−−

c
Ḥ Η
ΠΗΚΛ.Π̣Ι̣ΑΤ ΕΝΠ̣
ΤΡ̣.ΓΩ ΝΔΑΚΤΥΛΟΣ̣ Γ
Π..ΧỌΙΙΠΛΛΤΟΣḤΤΕ̣
Τ.\ΓΩ.ΩΔẠΚΤˋΞΔ /
Π. , ..ΕΠΛΛΤΟΣΛΤΣΠ̣Ι
ΓΙ ΙΩΛΛΚΤΥΛ *vac.* Λ\ Ϝ
ˋ ΕΙΜΛΙΤ

Var. lect. 33 init. Γ vel Ρ Latt. || 36 med. ΠΛΑΤ ΕΝ Skias.

latus A

Ἀγαθᾶι τύχηι.
Ἔτους ἑξηκοστοῦ καὶ πρώτου ἀπὸ τᾶς τοῦ θεοῦ Σεβαστοῦ [νίκης] πρὸ δέκα ἓξ καλανδῶν Δεκεμβρίων, ἥτις ἐστὶν γενέθλιο[ς Τιβ. Σε-] [βα]στοῦ ἡμέρα· ἐπειδὴ Στεφανὶς Ἀγαθία[[ι]] τὸ ἐκ προγόνων ἔ[θος] [διατηρεῖ] τοῖς προτέρο[ι]ς αἰεί τι προστιθεῖσα καινότερον - - - - - - - - ἀδ̣ιε̣ξ̣[ήγητον - - - - - - - - - - - - - -]

Supplevi; vs. 3 Τιβ. Hiller. || 4 Ἀγαθίαι (i abundat) Wil. || 5 legit Wil. Vs. 2 Divus Augustus. || 3 a. d. XVI Kal. Dec. Tiberii natalis est. Victoria Actiaca annus 61 = 30/1 p. Chr. n.

latus B. Edictum Diocletiani.

Col. I.
- - - - - οιδ - - ṇ
- - - - ρα̣ κ[άλλ]ιστο̣ν ✱ δ´
- - - ḥρ ✱ δ´
- - - - ν καθ(αρὸν) σεξ. α´ ✱ λ̣´
- - - - ο̣ν κ̣αθ(αρὸν) σεξ. α´ ✱ [λ´]
- - - - ṇ καθ(αρὸν) σεξ. α´ ✱ κ̣
[- - κα]θ(αρὸν) σεξ. α´ ✱ /
[- - - - κα]θ̣(αρὸν) σεξ. α̣´ ✱ .
- - - - - - - - - - - - - -

Col. II. (Cap. 7, 71—73).
- - - - - - - - - [τίνας τι-]
[μὰς ὑ]περβαίν[ειν μ]ḥ[δενὶ ἐξὸ̣ν]
ῥ̣ήτορι ἤτοι σοφιστῇ̣ ὑ-
πὲρ ἑκάστου μ̣αθητοῦ
μ̣ηνιαῖα ✱ σν´
δικολόγῳ ἤτοι νομικῷ̣
μισ[θ]ὸν ἐντεύξεω̣ς [✱] σν´
δ̣ια̣[γν]ώσεως [✱ ,α]
- - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - -

Col. III.
Η . . . . Η
π̣ηκλ . π̣ι̣ατ . ενπ̣ - -
τρ̣[ί]γων̣(ον) δάκ̣τυλο[ι] - -
π . . χο̣ . ν πλ̣άτος ἤ̣τ[οι]
τ[ρι]γώ[ν]ω δ̣άκτυ̣(λοι) ξδ´
π . . . . ε πλάτος
γ . . . ω δ̣άκτυλ(οι) λα̣´
- - - - ει̣μ̣α̣ι̣τ
- - - - - - - -

In col. I de vinis agi suspicor (cf. Bluemner-Mommsen Cap. II 1 sqq.). An fuit vs. 11 οἶ[νον]? || 12 suppl. Lattermann. || 14 καθ(αρὸν) agnovit Skias. || Col. II 21 temptavi. || Col. III non invenitur in editionibus prioribus edicti. || 33 τρυγών, de qua agitur Cap. IV 26, vel τρίγωνος Skias. Nonne τρίγωνον intelligendum est, cuius chordae inter se longitudine differebant?

1360 'Calamis Messeniae in ecclesia S. Georgi' exscripsit Fourmont fol. 100, 216 verso. Edd. (CIG 1339 [Le Bas *Voy.* II 294 solum vs. 1, Meister *SGDI* 4676]).

. . . . ΡΟΣΟΥΔΕΝΠΡΑϽ - -
. . . ΕΡΟΜΕΝΟΙΔΕΦΙΛΕ - -
. ΥΠΟΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙΤΕΤΟΙΣ
ΑΡΤΕΡΟΥΝΤΕΣΤΕΤΑΙΣΓΥ
ΤΕΛΕΚΑΝΟΥΔΕΝΠΑΙΑΛΕΙ
ΣΕΥΤΑΞΙΑΝΔΕΚΑΙΑΝ
ΣΙΙΟΜΟΙΩΣΔΕΚΑΙΑΡΧΙΠ
- - - ΛΤΕΠΟΛΕΙΑΜΩΝΚΑΙ
ΟΝΕΝΕΥΧΡΗΣΤΟΣΠΑΝΤΙ
ΕΝΤΑΙΣΧΡΕΙΑΙΣΑΜΩΝΚΑΙΣ
ΟΝΤΕΚΑΙΤΟΝΙΔΙΟΝΒΙΟΝΧ.Λ
ΩΣΩΞΕΙΝΤΑΝΑΜΕΤΕΡΑΝΠΟΛΙΝ
ΕΠΛΙΝΕΣΑΙΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΠΡΟΓΟ
Ι ΙΔΑΜΙΡΞΑΙΜΝΑΣΤΡΟΦΑΙΑΠΕ
ΑΜΩΝΥΠΗΡΕΤΕΥΣΑΙΤΕΠΑΝ
ΙΙΩΕΚΤΑΣΠΟΛΕΙ

[. . . π]ρὸς οὐδὲν . ρα - - - - - - - - - - - - - -
[. . . φ]ερόμενοι δὲ φιλε - - - - - - - - - - - - - -
. ὑποτεταγμένοι τε τοῖς [- - - - - - - - - - - - -]
[κ]αρτεροῦντές τε ταῖς γυ[μνασίαις - - - - - - - - - δι-]
[ε]τέλε[σ]αν οὐδὲν παρ̣αλεί[ποντες τᾶς - - - καὶ φιλοτιμί-]
[α]ς· εὐταξίαν δὲ καὶ ἀν[δρείαν - - *verbum* - - - - -]
ο̣ν̣· ὁμοίως δὲ καὶ Ἄρχιπ[πος - - - - - - - - - -]
[. . τ]ᾷ̣ τε πόλει ἁμῶν καὶ [τῷ κοινῷ̣ τῶν Ἐλευθερολακώνων γέ-]
[γ]ονεν εὔχρηστος (ἐμ) παντὶ [καιρῷ̣ - - - - - - - - -]
ἐν ταῖς χρείαις ἁμῶν καὶ ἐ̣[ν - - - - - - - - - - - -]
ον τε καὶ τὸν ἴδιον βίον χ . λ - - - - - - - - - - - - -
[τ]ῷ̣ σώζειν τὰν ἁμετέραν πόλιν, [- - - δεδόχθαι τῷ δάμῳ·]
ἐπ̣αινέσαι πάντας τοὺς προγ[ε̣γραμμένους ἄνδρας - - - -]
ἐ̣[πὶ τᾷ̣ ἐ]ν̣δ̣αμί[α̣ κ]αὶ [ἀ]ναστροφᾶι, ᾇ̣ πε[ποίηνται εἰς τὰν πόλιν]
ἁμῶν, ὑπηρετεῦσαί τε πάν[τα - - - - - - - - - - -]
ιιω ἐκ τᾶς πολει[τείας - - - - - - - - - - - - - -]

Pleraque supplevi; vs. 4 Wilh.

1361 ‘Calamis seu Thalamis’ exscripsit Fourmont fol. 60 verso, ubi Pherae intelligendae sunt. Ed. (CIG 1319). Cf. Lafoscade De epistulis 65.

\ΙΗ\|\|ΑΙ\|\|
ϹΑΝΤѠΝΙΝΟΥϹЄ
ΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥΚ
ϹΕΞΟΥϹΙΑϹΤΟΒΥΓΑΤ
ЄΙΝЄΝЄΤΥΧΟΜЄΝΟΙϹЄΠЄϹΤЄΙ
ΥΠЄΡΩΝΤЄΤΗΧΗΚЄΝΑΙΓΑΡΑΥΤѠ
\ЄΡЄΙΟΥΤѠϹЄΧЄΙΑΠΟΔЄΧΟΜЄΘΑΚΑΙΤ
ΥΜЄΡΑΝΟΜΟΛΟΓΙΑΝΤΗϹΧΑΡΙΤΟϹ
ΟΝΔΟΘΗΤѠЄΙΜΗΠΡΟΙΚΛΥΠЄϹΧΗΤΑΙЄ
ΑΥΤΟΚΡΑΤѠΡΚΑΙϹΑΡΟϹΟΥΑΝΤѠΝΙΝΟΥΥΙΟϹ
ΑΝΟΥΥΙѠΝΟϹΘЄΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥΕΓΓ\|\|
ΓЄΡΜΑΝΙΚΟϹϹΑΡΜΑΤΙΚΟϹΑΡΧΙЄΡЄΥϹΜЄΓΙϹ
ΤΟΓΠΑΤΗΡΠΑΤΡΙΔΟϹΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤѠΡΚΑΙ
ΥΙѠΝΟϹΘЄΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥЄΓΓΟΝΟϹΟϹ
ΔΗΜΑΡΧΙΚΗϹЄΞΟΥϹΙΑϹΤΟΒΥΠ
ΝЄΦΥΜЄΙΝΟϹ
ΚΑΙ.ΙϹΙΔ.Ϲ
Ι..ΗΚΟΤѠ.Ϲ
ΛΛΚϹΔ\
ϹΛ

a. 177/8 p. Chr. n.

[Αὐτοκράτωρ Καῖϲαρ θεοῦ Ἀντωνίνου υἱόϲ, θεοῦ Ἁδριανοῦ υἱωνόϲ, θεοῦ Τραϊανοῦ ἔγγονοϲ]
[Μᾶρκοϲ Αὐρήλιοϲ Ἀντωνῖνοϲ Ϲεβαϲτὸϲ Γερμανικὸϲ Ϲαρματικόϲ, ἀρχιερεὺϲ μέγιϲτοϲ,]
[δημαρχικῆϲ ἐξουϲίαϲ τὸ λα΄, ὕπατοϲ τὸ γ΄, π]ạτὴρ̣ π̣ατ̣ρ̣ί̣[δοϲ καὶ Αὐτοκοκράτωρ Καῖϲαρ]
[Αὐτοκράτοροϲ Καίϲαρο]ϲ Ἀντωνίνου Ϲε[βαϲτοῦ υἱόϲ, θεοῦ Ἀντωνίνου υἱωνόϲ, θεοῦ Ἁδρι-]
[ανοῦ ἔγγονοϲ, θεοῦ] Τραιανοῦ Παρθικοῦ [ἀπόγονοϲ Μᾶρκοϲ Αὐρήλιοϲ Κόμμοδοϲ Ϲε-]
[βαϲτόϲ, δημαρχικῆ]ϲ ἐξουϲίαϲ τὸ β΄, ὕπατ[οϲ Φηραίων ἄρχουϲι καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ]
[δήμωι χαίρ]ειν· ἐνετύχομεν οἷϲ ἐπεϲτεί[λατε πρόϲ με, - - - - - - - - - -]
. . . . . ὑπὲρ ὧν τετ[υ]χηκέναι παρ’ αὐτῶ[ν - - - - - - - - - - - - -]
λ̣ερ, εἰ οὕτωϲ ἔχει, ἀποδεχόμεθα καὶ τ- - - - - - - - - - - - - - τὰν]
ὑμ(ετ)έραν ὁμολογίαν τῆϲ χάριτοϲ [- - - -. ὁ πρεϲβεύων ἦν ὁ δεῖνα, ᾧ τὸ ἐφόδι-]
ον δοθήτω, εἰ μὴ προῖκα̣ ὑπέϲχηται ἐ[κ τῶν ἰδίων τὴν πρεϲβείαν ὑπολαμβάνειν· εὐτυχεῖτε.]

Αὐτοκράτωρ Καῖϲαρ θ̣ε̣οῦ Ἀντωνίνου υἱόϲ, [θεοῦ Ἁδρι-]
ανοῦ υἱωνόϲ, θεοῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ ἔγγ[ονοϲ Μᾶρκοϲ Αὐρήλιοϲ Ἀντωνῖνοϲ Ϲεβαϲτὸϲ]
Γερμανικὸϲ Ϲαρματικόϲ, ἀρχιερεὺϲ μέγιϲ[τοϲ, δημαρχικῆϲ ἐξουϲίαϲ τὸ λα΄, ὕπατοϲ]
τὸ γ΄, πατὴρ πατρίδοϲ, καὶ Αὐτοκράτωρ Καῖ[ϲαρ Μ. Ἀντωνίνου Ϲεβαϲτοῦ υἱόϲ, θεοῦ Ἀντωνίνου]
υἱωνόϲ, θεοῦ Ἁδριανοῦ ἔγγονοϲ, θ̣ε̣[οῦ Τραϊανοῦ ἀπόγονοϲ Μ. Αὐρ. Κόμμοδοϲ Ϲεβαϲτόϲ,]
δημαρχικῆϲ ἐξουϲίαϲ τὸ β΄, ὕπ[ατοϲ Φηραίων ἄρχουϲι καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν.]
. . . ν ἐφ’ ὑμεῖν οϲ -
. . . καὶ [τ]ῆ̣ϲ ἰδ[ία]ϲ -
. . . ι . . ηκότω[ν] ϲ -
- - - Λ̣ακε̣δα̣[ιμον -]
- - - - - -Ϲ Λ- -

Supplevi praeter vs. 12—14, qui Boeckhio, vs. 19, qui Wilhelmo debentur. Agitur ni fallor de lite inter Pheraeos et Lacedaemonios (vs. 21) exorta. Epistolae a. 177/8 scriptae sunt, quo L. Commodus iterum tribunicia potestate fungebatur.

1362 *a* In faucibus Nedontis fluminis prope molas dirutas, quae unam fere horam ab urbe Calamis absunt, trames antiquus rupi incisus est, id quod nonnullis locis adhuc apparet. Via in sinistra ripa fluminis — i. e. versus meridiem — vehementer ascendit ad locum 8—10 m supra flumen situm, qui ab angue ex polita rupe exsculpto λιθωμένῳ φίδι nominatur. Illic rupis 2,60 in altitudinem levigata; infra serpentem inveniuntur litterae. Litterae a. fere 0,12. Ed. Skias Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 112 2, unde repetere licuit. Exscripsi. Habeo etiam Fourmontii apographa ex eiusdem schedis fol. 100 et 101 et imaginem a Skia donatam. *Ect. Phot.*

[῾Ρι]ποτελίδαϲ

Skias legebat [῾Ιαρ]οτελίδαϲ.

b Ibidem in eadem ripa paululum secundo flumine titulus rupi incisus a. 0,40, l. 0,80. Exscripsit Fourmont fol. 100 et 101. Edd. Π. Α. Κομνηνὸς Ἀρχαιολογικαὶ διατριβαὶ (ἐν Τριπόλει 1874) 18, Petrides Ἀρχαιολογικὴ καὶ ἱστορικὴ ἔρευνα περὶ Φαρῶν καὶ Καλαμῶν (ἐν Καλάμαις 1875) 68 sqq., rectius R. Weil *Ath. Mitt.* I 1876, 165 (Roehl adhibito Lollingii apographo IGA 74, David Dial. Lac. monum. epigr. 18 *a, b, c, d,* Müllensiefen De tit. Lac. Dial. 17, Meister *SGDI* 4673), Skias Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 112 3. Litterae a. 0,12. Exscripsi. Habeo etiam Weilii apographum ex diario.

. ε Κόρ̣ϝε[ι]
Χαριφ̣ῶ̣ν.

Var. lect. Vs. 1 legi ϜΚΟΓϜΕ *vac.* Skias adnotat post primum Ε sese in lapide agnovisse Κ; post Ο idem in lapide legit D, in ectypo Τ; in fine num sit Κ, dubitat. Mecum congruit Weil, praeterquam quod litterae quartae lineam directam omisit. Legebat Fourmont ΙΙΙ . . ΚΟΥ CЄ || 2 Post Φ̣, de quo tenuia, sed certa vestigia supersunt, Skias in lapide esse D vel Ο esse notavit, cum in ectypo Μ agnovisse sibi videretur.

Interpretabatur Skias: [Ἱ]εροτέ(λ)ε[ς] Κ - - - | Χαρίϙ[ενος - -].

c Supra titulum *b* Skias alium exscripsit et edidit Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 113 4.

- - ΑΡ - -

Var. lect. Fourmont exhibet Λ´.

d Ibidem, tribus fere metris infra titulum *b*. Litterae a. 0,12—0,15, titulus l. 1,30. Editores v. sub *b*; praeter eos Skias Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 113 5. Exscripsi.

Κορθιάται Π̣αν[ί].

Var. lect. ΚΟΡ⊕ legit Loefstedt (c. a. 1876), cuius schedas inspexit Hiller. Infra titulum Fourmont legit ΨΑ; at recte monuit Lolling nunc ultimam litteram esse Ν. — Skias legebat Κορφιάτας ἄν - -

Κορθιάτας vel Κροθιάτας (*f*) nominatur Pan a voce κόρθυς.

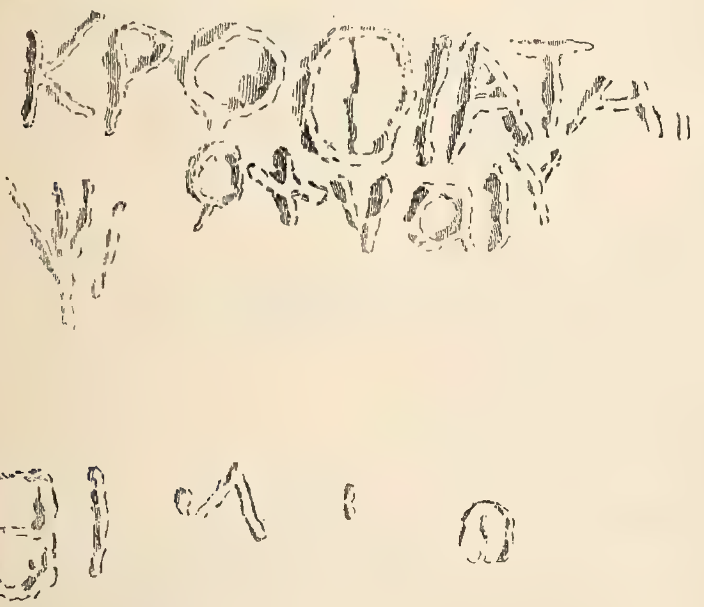
e Ibidem, duobus fere metris infra. Litterae a. 0,09—0,13, titulus l. 0,55. Editores v. sub *b*; praeterea Skias Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 114 6. Exscripsi.

Τιτύρ̣[ου].

Skias legebat Τίτυλ[λος].

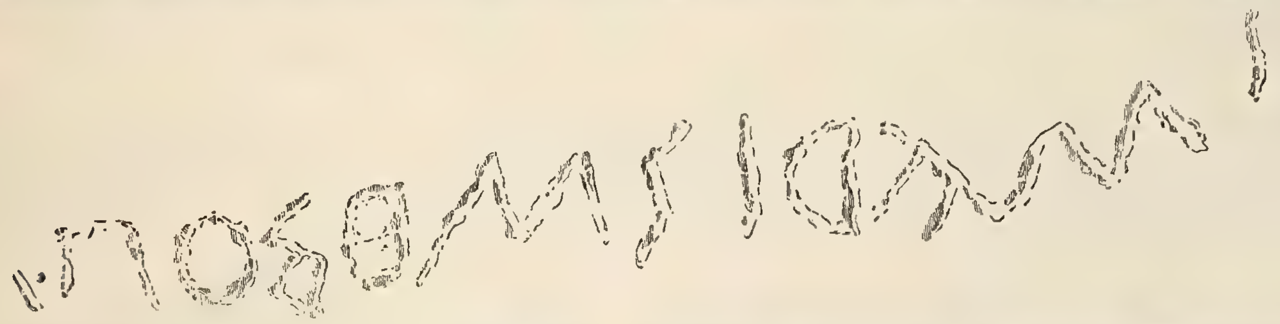
f Ibidem tribus fere metris infra. Editores ut n. *b*, praeter eos Skias Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 114 7. Litterae a. in vs. primo 0,09—0,12, in vs. altero 0,045—0,09, in vs. quarto 0,06—0,12. Exscripsi.

1 Κροθιάται.
4 *h*ια[ρ]ό[ς].

Var. lect. Vs. 1 ΚΡΟ⊕ dispexit Loefstedt. || 2 litterae sunt unius lineae, ut recte adnotavit Lolling, cuius apographum Roehl iniuria neglexit. In fine Skias Υ vel Κ post Ι agnoscere sibi visus est. Fourmont legit: ΨΙΡΧΙΟSVΛ || 3 unus Fourmont vidit . . . Ι . . . . Α || 4 init. ΒΚ idem.

g In altera i. e. dextra ripa, circiter 150 m infra primum titulum; trames circiter duobus metris flumine altior est. Titulus l. 1,30. Litteras a. 0,12 difficillimas lectu ab altero latere telescopio usus delineavi. Confeci imaginem quoque photographicam. Ed. Skias Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 111 1. *Ect.*

Var. lect. - - \ΟSƎΜSΙΟΑΜ Fourmont, Ι◇SƎΜ/ΙΦΜ Kolbe. Interpretatur Skias - - πος ἡμὶ Φάμι[δος]. Sinistrorsum scriptum esse crediderim - Ἄμφις με σο - -

---

1363 Tabula ex duro lapide calcario facta, a. 0,23, l. 0,175, cr. 0,065; ab inferiore parte fracta. Infra inscriptionem anaglyphum, quod palmam dextram praebet passam. Lapis Calamis inventus Athenas in museum nationale translatus est, ubi nunc sub n. 4226 inv. soc. archaeol. custoditur. Litterae a. 0,015 secundi vel primi a. Chr. n. saeculi. Exscripsit Prott. *Ect.*

Ν Ο Μ Ι Α	[Εὐ]νομία
Δ Ι Ι Τ Υ Χ Ω Σ Ι	Διὶ τυχῶσα.

Iupiter preces supplicis Eunomiae exaudiverat. De manibus sculptis cf. Wilhelm *Österr. Jahresh.* IV 1901, *Beiblatt* 9 sqq., *Beiträge* 200 sq., 320, A. Deißmann *Licht vom Osten* (1908) 305 sqq.

1364 Fragmentum epistylii Dorici a dextra integrum, a sinistra fractum, a. 0,20, l. 0,69, postea inscriptione sepulcrali instructum. Edd. Leake *Morea* III 47, C. Keil ex Welckeri apographo *Rhein. Mus.* XIV 1859, 529, Le Bas-Foucart *Voy.* II 293 ex apographo Landronii, nuperrime Contoléon *Rev. d. ét. Gr.* XV 1902, 139 1. Titulum vidi in area domus Βασιλείου Κορφιωτάκη, ubi muro casae super columnam quandam insertus est. Litterae a. 0,036 primi fere p. Chr. n. saec. Exscripsi. *Ect.*

Υ Λ Ι Ο Υ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ Γ Υ
Σ Α Ξ Ζ Ε Υ Σ Ε Β Η Σ Χ Α Ι Ρ Ε ·

[- - - Ἰο]υλίου Ἀριστοβούλου γυ-
[νὴ ἔτη ζήσα]σα ξζ΄ · εὐσεβὴς χαῖρε.

Leakius, qui lapidem Gythio Calamas transportatum esse contendit (‘*at Kalamata brought from Gythion*’), eo deceptus est, quod in fine vs. 1 legebat ΓΥΣ.

Iulius Agrippa Aristobuli f. Prosop. imp. Rom. I 134, 862 extr. Ad hanc gentem mulierem (ut manumissam?) refert Hiller.

1365 Anaglyphum albi marmoris, in quo epulum funebre; a. 0,44, l. 0,40, cr. 0,08. A sinistra femina sedens, iuxta quam adstat ancilla; a dextro latere accubat vir coronam dextra tenens; tripus fructibus oneratus, prope quem servus stat; litterae a. 0,015. Edd. Le Bas ex apographo Landronii *Voy.* II 292 et *Mon. fig.* tab. 98, 3 (Meister *SGDI* 4675), Contoléon *Rev. d. ét. gr.* XV 1902, 139 2. Lapidem gypso tectum purgavi et exscripsi. *Ect.*

Ͻ Ε Ο Φ Ι Λ Ο Σ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ Χ Α Ι Ρ Ε
anaglyphum

Θεόφιλος Ἀλεξάνδρου χαῖρε.

1366 Stela sepulcralis ex lapide calcario, infra fracta, a. 0,21, l. 0,38, litterae a. 0,015. Inserta exteriori muro aulae iuxta domum medici Σταύρου Δ. Κυριακοῦ. Litteratura secundi fere a. Chr. n. saeculi est. Edd. Petrides - - π. Φαρῶν 37, Contoléon *Rev. d. ét. gr.* XVII 1904, 3. Exscripsi; habeo etiam R. Weilii apographum. *Ect.*

Κ Λ Ε Ο Ν Ι Κ Η Σ Ε Υ Δ Α Ι Μ Ω Ν	Κλεονίκης Εὐδαίμων
Π Λ Ε Ι Σ Τ Ο Ι Χ Α Ι Ρ Ε Τ Ε	Πλειστοὶ χαίρετε.

1367 Exscripsit Fourmont p. 27. Edd. (CIG 1487, Le Bas-Foucart *Voy.* II 291, Meister *SGDI* 4674). Lectionem vs. 1 correxit Skias in ephemeride Παναθήναια 15. Ἀπριλίου 1901, Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 116.

Α Θ Α Π Τ Ω Ν	Ἀθα[νί]ων
Ι Ε Ρ Ο Σ	ἱερὸς
Β Ο Υ Ρ Ι Ο Σ	Βούριος
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.
phallus	

Βοῦρα urbs Achaiae. Incola Βούριος Polyb. II 41, 13, Βουρεὺς Paus. VII 25, 9.

1368 Tabula marmoris albi, a. 0,40, l. 0,30, inaedificata muro domus ἀδελφῶν Ἐφεσίων, προῒν οἰκία Γ. Βολανοπούλου. Litterarum a. 0,02 formae II. vel III. p. Chr. n. saeculi sunt. Ed. Petrides - - περὶ Φαρῶν 49. Exscripsi; habeo etiam ectypum, quod mihi qua est liberalitate commendavit Skias.

ΖΗΤWΝΜΟΥΤΗΝΨΗΦΟΝ
ΠΑΡΟΔΕΙΤΑ
ΓΝWCHΤΟΝΚΕΙΜΕΝΟΝ
ΕΝΘΑΔ ΕΜΕ
ΚΕΙΜΑΙΔΕΝΓΑΙΗΤΗΜΕ
ΑΝΑΘΡΕΨΑΜΕΝΗ
Α.Τ.Ν.Δ.

Ζητῶν μου τὴν ψῆφον
παροδεῖτα
γνώσῃ τὸν κείμενον
ἐνθάδε με.
κεῖμαι δ' ἐν γαίῃ τῇ με
ἀναθρεψαμένῃ.
͵ατνδ'.

De isopsephia egit Perdrizet *Rev. d. ét. gr.* XVII 1904, 350 ff.
Numeri non efficiunt 1354. 'Post ζητῶν (vs. 1) et pro τὸν (vs. 3) substituendum erat nomen summae 1354 respondens.' Wil.

CALAMAE.

Calamae vicus Pheris vicinus erat (Paus. IV 31, 3 ἔστι δὲ ἐν τῇ μεσογαίῳ κώμη Καλάμαι). Situs erat in ea regione, ubi nunc vicus Γιάνιτσα habitatur. Exstant enim illic muri, quos III. vel II. a. Chr. n. saec. exstructos esse docuit Noack.

217. Lycurgus, Lacedaemoniorum rex, oppidum tunc munitum proditione cepit (Polyb. V 92).

Lacedaemoniorum praesidium aliquamdiu ibi constitutum fuit (v. n. 1369).

Cum ager Dentheliates Messeniis redderetur, Calamas dominatione Lacedaemoniorum liberatas esse elucet (v. ager Dentheliates).

Scripserunt Petrides ἀρχαιολογικὴ καὶ ἱστορικὴ ἔρευνα περὶ Φαρῶν καὶ Καλάμων (ἐν Καλάμαις 1875) 74 sqq., Weil *Ath. Mitt.* VII 1882, 216, Pernice ibid. XIX 1894, 355 sqq., Noack ibid. 481 sqq., Seeliger *Messenien u. d. Achäische Bund* (Progr. Zittaviae) 1897, 31, Kolbe *SB. Berl. Akad.* 1905, 59, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 118.

1369 Basis quadrata ex lapide calcario facta, a. 0,66, l. 0,47, cr. 0,45; angulus superior dexter nunc fractura laesus. Iacet in horto molitoris infra ecclesiolam Ἁγ. Βασιλείου prope Gianitsam sitam. Titulum fere incolumem exscripsit Fourmont, v. cod. Par. 855 p. 316. Edd. Petrides - - περὶ Φαρῶν 82 (Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* ex Fourmontio II 294*a*), idem *Bull. Hell.* I 1877, 31 ectypo Petridis adhibito, Κομνηνὸς Ἀθήναιον IX 1880, 306 minusculis, Pernice *Ath. Mitt.* XIX 1894, 360. Contuli. Quae hodie leguntur, lineis subductis significavi, reliqua Fourmontio debentur. *Ect.*

ΗΓΟΝΣΗΛΑΚΟΑΙΜΟ
ΝΙΩΝΙΟ.ΝΙΟΝΧΑΡΙΤΕΛΟ..
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΝΕΝΚΑΛ.
ΜΑΙΣΚΑΤΟΙΚΗ.ΑΝΤΑΤΗΣ
ΠΕΡΙΤΟΥΣΓΟΝΕΙΣΕ̣ΥΣΕΒΑΙ
ΑΣΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΚΛ̣ΙΓΑ.
ΔΕΙΑΣΧΑΡΙΝΠΡΟΣΔΕΞΑΜ.ΙΟΝ
ΤΟΑΝΑΛΩΜΑΧΑΡΙΤΕΛΟΥΣ¯ΟΥ/
ΔΙ//ΟΥΚΑΙΤΙΜΑΔΟΣΤΗΣΙΟΥΝΙ
ΟΥΤΩΝΓΟΝΕΩΝΑΥΤΟΥΚΑΙΧΑΡΙ
ΤΕΛΟΥΣΤΟΥΧΑΡΙΤΕΛΟΥΣ ι ΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΥΑΥΤΟΥ *vacat*

Ἡ πό[λι]ς ἁ Λακ[εδ]αιμο-
νίων Ἰο[ύ]νιον Χαριτέλο[υς]
Λακεδαιμόνιον ἐν Καλ[ά-]
μαις κατοική[σ]αντα τᾶς
περὶ τοὺς γονεῖς ε̣ὐσεβ[ε]ί-
ας καὶ σωφροσύνης καὶ πα[ι-]
δείας χάριν, προσδεξαμ[έ]ν̣ω̣ν
τὸ ἀνάλωμα Χαριτέλους τ̣οῦ Λ̣[α-]
δί[κ]ου καὶ Τιμάδος τᾶς Ἰουνί-
ου τῶν γονέων αὐτοῦ καὶ Χαρι-
τέλους τοῦ Χαριτέλους τ̣οῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Stemma hoc est:

Λ̣[ά]δι[κ]ος — Ἰούνιος I
Χαριτέλης I × Τιμάς
Χαριτέλης II — Ἰούνιος II

1370 Stela fastigiata lapidis calcarii, a. 0,87, l. 0,73, cr. 0,21; his diebus Gianitsae in horto, ubi n. 1369. Litterae a. 0,01. Ed. Pernice *Ath. Mitt.* XIX 1894, 361. Contuli. Nonnulla ex ectypo difficillimo lectu attuli. *Ect.*

[*Textum vide pag. 259.*]

[Δόγμ]α [τᾶν] σ[υ]ναρχιᾶν, κ̣α̣θὰ καὶ οἱ γέροντες ἐπέκρειναν· ἐπειδὴ Ἀγέ̣δα[μ]ο̣ς̣
.....μ[.... α]ὐτὸς γέν̣ους τε τοῦ πρώτου παρ' ἁμεῖν ὑπάρχων καὶ προγόνω[ν]
[κατὰ πάντας καιρ]οὺς ἄ̣[ρισ]τ̣α̣ πεπολειτευμένων, πάντα τ̣ὲ εἶ[λε]ν ἔπαινον ὑπέρ τ̣[ε]
[τᾶς π]όλεο̣ς .... ἀνη̣ρημένος καὶ προαιρέσει γ̣νώμης εἴς τε τὰ κοινὰ
........ης.λ.χρώ̣[μ]ε̣νο̣[ς] υις..ι δ̣ικαιῶν ἄφθονον ἐ̣π̣ιδ̣ο̣θ̣[ῆν]αι τῇ πόλει
.φιλοτειμούμενος καὶ ...μεν τᾶς ἄκρεως ἁμῶν καὶ τᾶς δημοσίας χώρας π̣..
.....σ..πο..........ις καὶ πάντα, ὅσα ἀναγκαῖον ἦν εἰς τὴ[ν] π̣[όλι]ν ἀναλ[ῶ-]
[σαι, ...]ας.σι̣...... τῶν συναγορευόν[τω]ν μισθοὺς καὶ εἰς τὰ [ἄ]λλα̣
.........ιῆναι /........ρο̣..ο̣ ἐκ τῶν ἰδίων προθύμως ἀναλώσας κινδυνε[ύ-]
ουσαν ἀπόν̣[ω]ς σ[ώ̣σας κα]ὶ ἔ[ργ]ῳ ε̣ὔν̣[ο]ι̣αν πολλὴν περι[εποίη]σεν, αὐτὸς σπουδῇ
καὶ φροντίδι πολλῇ [ἐπὶ πάντ]ων ἀναλωμάτων χρησάμεν[ο]ς εἰς τὸ πε-
ρ̣ιγενέ[σθαι ...κ]οινῇ .... φαν̣ο̣ύντων καὶ τᾶς οὐδὲν αὐτοῖς προσηκούσης

. . . Α . . . C . Ν Α Ρ Χ Ι Α Ν ͷ Λ Θ Α Κ Α Ι Ο Ι Γ Є Ρ Ο Ν Τ Є C Є Π Є Κ Ρ Є Ι Ν Α Ν Є Π Є Ι Δ Η Α Γ C Δ Α . Ọ Ç
. . . . Μ . . . . . ʹ Τ Ο C Γ Є Ṇ Ο Ỵ C Τ Є Τ Ο Υ Π Ρ Ω Τ Ο Υ Π Α Ρ Η Μ Є Ι Ν Υ Π Α Ρ Χ Ω Ν Κ Α Ι Π Ρ Ο Γ Ο Ν Ω .
. . . . Ο ⁄ C Λ . . ᵀ Λ Π Є Π Ο Λ Є Ι Τ Є Υ Μ Є Ν Ω Ν Π Α Ν Τ Α Ṭ Є Є Ι Ι . Ν Є Π Α Ι Ν Ο Ν Υ Π Є Ρ Ι
. . . . Ο Λ Є C . . . . Α Ν Η Ρ Η Μ Є Ν Ο C Κ Α Ι Π Ρ Ο Α Ι Ρ Є C Є Ι ⁻ Ṇ Ω Μ Η C Є Ι C Τ Є Τ Α Κ Ο Ι Ν Α .
. . . . Η C . Λ . Χ Ρ C . . C Ν Θ . ⁄ Ι C . . Ι ∠ Ι Κ Α Ι Ω Ν Α Φ Θ Ο Ν Ο Ι' C Ι Ι Ι Λ C Ọ . . Α Ι Τ Η Π Ο Λ Є Ι
. Φ Ι Λ Ο Τ Є Ι Μ Ο Υ Μ Є Ν Ο C Κ Α Ι . . . Μ Є Ν Τ Η C Α Κ Ρ Є Ω C Η Μ Ω Ν Κ Α Ι Τ Η C Δ Η Μ Ο C Ι Α C Χ Ω Ρ Α C Ι . .
. . . . . C . . Π Ο . . . . Ι C Κ Α Ι Π Α Ν Τ Α Ο C Α Α Ν Λ Ν Κ Α Ι Ο Ν Η Ṇ Є Ι C Τ Η Λ Ι . . . . Ν Α Ν Α Λ
. . . . Α C . C Ι . . . . . Τ Ω Ν C Υ Ν Α Γ Ο Ρ Є Υ Ο Ν . . Ν Μ Ι C Θ Ο Υ C Κ Α Ι Є Ι C Τ Α . Λ Λ Λ .
. . . . Ι Η Ν Α Ι ⁄ . . . . \ Ρ C . . Ɔ Є Κ Τ Ω Ν Ι Δ Ι Ω Ν Π Ρ Ο Θ Υ Μ Ω C Α Ν Α Λ Ω C Α C Κ Ι Ν Δ Υ Ν Є .
Ο Υ C Λ Ν Λ Π Ο Ν . C C Ι Ι . . . . Ι Є . . Ω C Υ Ι . Ι Λ Ν Π Ο Λ Λ Η Ν Π Є Ρ Ι . . . . . C Є Ν Α Υ Τ Ο C C Π Ο Υ Δ Η
Κ Α Ι Φ Ρ Ο Ν Τ Ι Δ Ι Π Ο Λ Λ Η . . . . Ω Ν Α Ν Α Λ Ω Μ Α Τ Ω Ν Χ Ρ Η C Α Μ Є Ν . C Ẹ Ι C Τ Ο Π Є
Ρ Ι Γ Є Ν Є . . . . Ο Ι Ν . . . . Φ Α Ι/ . Ο Ỵ Ν Τ Ω Ν Κ Α Ι Τ Η C Ο Υ Δ Є Ν Α Υ Τ Ο Ι C Π Ρ Ο C Η Κ Ο Υ C Η C
C Π Є Ι Θ . . Ν Ṭ Η C . . C Φ Ι Ι Ι Ι Є Ν Δ Є Κ Α Ι Τ Η Ν Π Ο Λ Ι Ν Η Μ Ω Ν Ο Υ Κ Є Υ Κ Α Τ Α Φ Ρ Ο Ν Η Τ Ο Ν C .
. Ρ Γ Є Τ Η C . C Ν C Μ C Ι . . . . C Χ . Ο Ν Ω Ι ' . . . Ι Ν Α Π Ο Ι Η C . Π Ο Π Ο Λ Є Ω C Δ̣ Є Δ Ο Μ Є Ν Η C Α
. Ο Ρ Η . . . . . C . . . C . . . . Ν Η C Κ Α Ι Τ Ω Μ Є Γ Ι C Τ Ω Κ Ι Ν Δ Υ Ν Ω Τ Η C Π Ο Λ Є Ω C Η Μ Ω Ν
. . . . \ C Ι C C Λ Λ C . C . . . C Α Ν Є Ι Ç . Ṇ . . C Κ Α Ι Π Α Ρ Α Κ Є Ι Ν Ο Υ Μ Є Ν Ω Ν Η Μ Є Ι Ν Κ Α Ι Τ Ω Ν
Ν Ω Μ Λ Ω Ι C . . . . C C . . . . . . Ι Κ Α Ι Π Λ Ρ Α Λ Α Β Ο Ν Τ Є C C Ι Τ Ο Υ Τ . Ꞁ \ Ρ Ο Φ Θ Є Ν . Ι Υ Λ C . . .
Μ Ο . Λ Ν Κ Α Ι . Ο Υ Τ Ω Ι . . . . Λ . . . C C Ω Ζ Ω Ν Κ Α Ι Μ Ḥ Δ̣ Є Ν Τ Α Υ Θ Α Τ Ω Ν Ο Ι Κ Ο Θ Є Ν
. . . Λ Μ Є Ν Ο C Χ Ρ Η Μ Α . Ω Ν Φ . . Κ Λ Ι Π Λ Ν Τ Λ Π Α C Ι Ν Λ Κ Є Ι Ν Η Τ Α Τ Α Τ Η C Π Ο Λ Є Ω C Η Μ Ω Ν Π Ρ Ο C Ι .
. . Η ⁻ . Τ Ο . Β . Є Φ Υ Λ . Τ C Ι Χ . . Ν Α Ν . . . . Ṭ Ο Δ Η Μ Ω . . . Τ Λ Λ Λ Ν Ṭ Ο Ν Μ Є Ι Κ Ρ Ο Υ Δ Є Ι Ν Є Ν
. Λ C Φ Ο C Κ / Ο Η Ρ Ι / . . . . / . . . Ο Υ Κ C Υ . . . . . C Ι Ι C Є Ν . . . \ Ω Κ Α Ι Δ Ι Α Τ Ο Υ Τ .
\ Υ Ν Α Τ Ω C C \ Ι . Λ Κ . . Ι Μ . . . . C Π . . . . . . Ν Λ Ι Λ Κ Є Ι Μ . Ν Η C Α Ο Κ Ν Ω Κ Λ .
Π Ρ Ο C Τ Ο Υ Τ Ο Φ Ι Λ Ο Τ Є Ι Μ Ι Α Χ Ρ Η C Α Μ Є Ν Ο C . . . . . Ν Α . . . . Κ Є Υ Α C Є Ν Τ Ο Δ Є Δ Η Μ Ο
. . Τ Ο Ν Κ Α Ι Π Ο Λ Λ Ω Ν Λ . . Ρ C C . Ν Α Ι Ω . Ι Ο Ι . Λ (Π Α Ι Ο . . . . Ọ Υ Γ Α Ρ Ι Π Π Ο Θ Ο Ο Υ Τ Ο Υ
Π Α Τ Ρ Ι Ο Υ Π Α Ν Τ Ω Ν Η Μ Ω Ν Ο Є Ο Υ C Α̣ Μ̣ . . Ν Ο Ρ Ω Ν . . . . Ṭ Ο Ι Ẹ Ρ Ο Ν . Α Ι Κ Α Τ Α .
. . Ι Η Δ . Ο Υ Κ Η Ν C Ι Λ C . . . . . Ο Ι . . . . Κ Λ Ι Є Ι Ν . . . . Υ Λ / . C Ω Ν Δ Є Τ . . .
Ρ Ο C Τ . . . Ν Δ \ C . Λ . . Κ Α Ι . Ν . . Λ C . . . Α Ι Τ Η C Π Ρ Ο C . . . . Υ C Ο . . \ C / . Λ . . . .
. . . Γ Є Ν Ι Ω . . . . Λ Ι . . . . C . . Θ . . . . Ι Λ Ι Ν C . . . . Є C Κ Α / Λ . . . .
. . . . . C Ω . . . . Є / . C Τ C Ι . . Υ Π Η Ι . . . . Α Ρ Χ Η C Κ Λ . Λ C . Η C Α C Κ Α Ι Μ Η Δ Є . . . . .
. . . . . ᴴ Ο Ι Κ Є Ι Ω . . . Ο Κ Ι Λ Ν . . . C Χ Ρ Η Μ Α Τ Ω Ν C Ι C Τ Ο Ν Κ Ο C Μ Ο Ν Τ Ο Υ Ι Є Ρ Ο Υ . . . .
. Ν Α Ι . . . . Ρ Α Μ Є Ν . Ι Ο Ο Ι ⁄ . . . . Ο Υ Λ Ο . . . . C Ν . . Χ Ο \ Ι Ι . . . Λ Ν Λ . . . . .
. . . Є Ι Ι Δ . . . . . Є Ν C C Κ Λ Ι . . Δ Ι . . . . C Κ C . . . . Ι Ι C Λ Τ Ω Є Ν Λ ' Θ Ω ⁻ Ο Ι . . . . .
. . . Ι Ι Ι . . . . Π Α Ν . Ν . Ο Ι Ο Ν . . C Τ Ο . . . . Ξ Ι Ο Ν Τ Ο ʹ Θ Є . . . .
. . . Τ Η Ν C . . . Τ Ο Ι C . . . . Ι Ι C Α Є Ι Α Ν Λ . Ζ Ο Υ Λ . . . . Τ Ο C Ο Ι Κ Ο Θ C . . . .
. . . . Τ Η C Ι . . . . . . Τ Ο Ι C Μ Λ . . . Λ Ι . . . . Η Μ Ι C Є . Τ Η C . . . .
. . . . Λ . Ν C . . . . Υ Λ Λ Ι . . . .

Var. lect. Pernicii nolui pencurrere, praeter quamquod vs. 13 exhibet C Є Ι C Μ C Ν . Ν Γ Η C, || 16 med. \ Α Ν Є Ι C Α C · || 24 nomen Ἱπποθόου agnovi.

σπειθ . . . ṭης, [ἀπ]έφηṇεν δὲ καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν οὐκ εὐκαταφρόνητον ẹ[ὐ-]
[ε]ργέτης [γ]ẹνόμẹṇ[ος πόλεω]ς χ[ρ]όνῳ, ἵ[να κα]ινὰ ποιήσῃ ⟦πο⟧πόλεως δεδομένης ἀ-
[π]ορη[- - ς - ς - - -]νης καὶ τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ τῆς πόλεως ἡμῶν
[ἐμπεσο]ύσης ὅλạς . ς - - - ς ἀνείς, [ἐ]ν . . ς καὶ παρακεινουμένων ἡμειν καὶ τῶν
[Ῥ]ωμạ(ί)ωṇ - - - - ι καὶ παṛạλαβόντες σίτου τ[ὸ] ṇạροφθὲν . Ιυλọ
μο . ạν καὶ [τ]ούτωṇ - - - - - - ς σῴζων καὶ μ[ηδ’] ἐνταῦθα τῶν οἴκοθεν
[φεισ]ạ́μενος χρημά[τ]ων φ[. . . κ]ạὶ πạντάπασιν ἀκείνητα τὰ τ[ῆς] πόλεως ἡμῶν προσι.
[- - - δι]εφύλ[ατ]τ[ε - - ἐδ]αν[είσα]το δήμῳ - - τάλạντọν μεικροῦ δεῖν ἐν
- - - - - - - - - - - - - οὐκ συ - - ς[η]ς εν - ω καὶ διὰ τοῦτ[ο]
δυνατῶς συ - - - - - - - - - σπ - - ν δịạκειμ[έ]νης ἀόκνῳ κạ[ὶ]
πρὸς τοῦτο φιλοτειμίạ χρησάμενος - - - - να[- - παρεσ]κεύασεν, τὸ δὲ δημο-
. . τον καὶ πολλῶν - ναιω - - - - - - - - - - οὐ γὰρ Ἱπποθόου τοῦ
πατρίου πάντων ἡμῶν θεοῦ σạμ[εῖ]ον ὁρῶν [κατεσκεύασε] ṭὸ ἱẹρὸν [κ]ạὶ κατὰ
. . ιηδ . οὐκ ἦν - - - - - - - καὶ ειν - - - - - - - υλ . . σων δὲ τ
ροστ . . . . ν δ - - καὶ - - - αι της προς - - - - - υσο - - - - -
. . . γενιω - - - - - - - - - - ν - - - - - - - ἐς Καḷά[μας . . . . . .]
. . . . . σω - - - - - υπη - - - - - - ἀρχῆς κạ[τ]ạσ[τ]ήσας καὶ μηδε . . . . . .
. . . . ḥ οἰκείω[ν π]ο(ι)κίλṃ[ατο]ς χρημάτων εἰς τὸν κόσμον τοῦ ἱεροῦ . . . . . .
. ναι [πεπ]ραμεν - - - - - ου λο - - - - - ν - χ - - - - - - - -
. . . ειιδ[. . . . μ]ενọς κạὶ . . δι[- - - ἀναγράψας στ]ησάτω ἐν λίθῳ ṭὸ ψ̣[ήφισμα]
. . . . - - - παν . ν . οιον . . στο[- - - - ἄ]ξιον τοῦ θε[οῦ - - - - -]
. . . τηνς . . . τοις . . . ι . . ἀεὶ - - - - - - - - τος οἴκοθẹ[ν - - - - -]
. . . . τησι - - τοῖς μạ - - - - - - - ἡμίσε[α] της - - - - - -
- - - - - - - - ạ . νọ - - - - - - - υλλι - - - - - - - - -

Vs. 1 suppl. Wilh. *Österr. Jahresh.* IV 1901 *Beiblatt* 26, *Neue Beiträge* I 1911, 33, || 10 Pernice, || 19. 32 Hiller, reliqua Kolbe. Saeculi I. a. Chr. n. parte posteriore. Nam vs. 16. 17 Romanos frumentandi causa Peloponnesum adisse docent; cf. App. b. c. IV 122 ad annum 42: τέλος μὲν ὁπλιτῶν ἐς Ἀχαΐαν ἐξέπεμψαν (Ἀντώνιος καὶ Ὀκταούιος) ἀγείρειν τὰ ἐντυγχάνοντα πάντα καὶ πέμπειν σφίσι κατὰ σπουδήν. Agedamus laudatur, quia et in hoc discrimine optime de republica meritus est et Hippothoi fanum exstruxit et ornavit (vs. 24 sqq.). Hippothoum Cercyonis filium Arcadiae heroem intelligo, de quo Paus. VIII 5, 4. 47, 5.

AGER DENTHELIATES. LIMNAE.

Paus. IV 31, 3: ἔστι δὲ ἐν τῇ μεσογαίῳ κώμη Καλάμαι καὶ Λίμναι χωρίον· ἐν δὲ αὐτῷ Λιμνάτιδος ἱερόν ἐστιν Ἀρτέμιδος. Fanum Dianae Limnatidis celeberrimum, de quo certamen atrocissimum inter Lacedaemonios et Messenios iterum atque iterum exortum est, in agro Dentheliate, quem appellabant, situm fuisse Tacitus ann. IV 43 gravissimus testis est; (cf. Steph. Byz. Δενθάλιοι· πόλις μία τῶν περιμαχήτων Μεσσηνίοις καὶ Λακεδαιμονίοις; de bellis Paus. III 2, 6; IV 4, 2; 31, 3). Quod fanum Ross haud procul ab hodierna urbe Sitsova reperisse sibi visus erat, quia illic iuxta ecclesiolam Παναγίας Βωλιμνιατίσσης nonnulli tituli Dianae sacri in lucem prodierant (Ross *Reisen im Pelop.* 5 sqq., infra n. 1374 sqq.). At titulo Messenio n. 1431 invento quaestio illa diiudicata est. Fanum Dianae, cui nomen Λιμνᾶτις, supra torrentem Χοίρειον situm fuisse docent vs. 37/39: ἀπὸ τᾶςδε κατὰ τὸ ἀπόκρημνον ἐ[πὶ τὸ ἱ]ερόν, ὃ προσονομάζουσιν Ἀρτέμιτος Λιμνάτιος, ὅ ἐστιν ὑπὲρ τὸν χειμάρρουν, ὃν προσονομάζουσιν Χοίρειον, ὃς ὁρίζει Μεσσήνῃ καὶ Λακεδαίμονι πρὸς Ἐλευθερολάκωνας. Qui torrens hodie Sandava nominatur et prope urbem Cambum montes interfluit. In illa regione ergo, ubi hodie vicus Pigadia floret, ager Dentheliates ponendus est (cf. *SB. Berl. Akad.* 1905, 61 sq.).

De historia nonnulla tradita sunt apud Tacitum l. l. et Pausaniam.

Primum bellum Messeniacum ob illud Dianae fanum exortum esse tradunt Strabo VIII 4, 9 p. 362, Paus. IV 4, 2 sq. (cf. III 2, 6). Messeniis devictis Lacedaemonii agrum Dentheliatem per saecula obtinebant.

338. Pugna apud Chaeroneam commissa Philippus, Macedonum rex, arbitros nominavit, qui, quibus condicionibus Spartanis pax daretur, constituerent (Polyb. IX 33). Tunc Lacedaemoniis ager ademptus et Messeniis redditus est (Tac. l. l.).

Quando denuo fines illos amiserint, haud constat. Seeliger suo iure Cleomenem III. Messeniis eos eripuisse suspicatur l. l. 25.

222 vel 221. Rex Antigonus [Doson] rursus Messeniis agrum reddidit (Tac. l. l.).

Post 146. Corintho expugnata Spartani amicitia Romanorum freti litem de illa regione renovaverunt. Decrevit senatus [ὅπό]τεροι ταύτην τὴν χώραν κατεῖχ[ον ὅτε Λεύκιος] Μόμμιος ὕπατος ἢ ἀνθύπατος [ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐπαρ]χείᾳ ἐγένετο, ὅπως οὗτοι οὕτω[ς κατέχωσιν] (*Inschr. Olymp.* 52, 52 sqq.). Milesii arbitri nominati Messeniorum ius confirmaverunt (l. l.).

44 a. Chr. n. C. Caesar et M. Antonius contra Spartanis agrum reddiderunt (Tac. l. l.; cf. Klebs *Pauly-Wissowa R. E.* s. v. Atidius Geminus et Kolbe *Ath. Mitt.* l. infra l. 376 sq.).

25 p. Chr. n. Atidius Geminus, praetor Achaiae, agrum Messeniorum esse confirmaverat. Spartani vero rem ad senatum Romanum referendam curaverunt. Nihilo minus secundum Messenios datum est (Tac. l. l.).

78 p. Chr. n. T. Flavius Monomitus, geometra, proconsulis iussu terminos recte positos esse affirmavit (v. n. 1431).

Scripserunt Ross *Reisen im Pelop.* 1 sqq., Curtius II 157, Bursian II 169 sq., Neubauer *Arch. Zeitg.* XXXIV 1876, 128 sqq., R. Weil *Ath. Mitt.* VII 1882, 211 sq., Seeliger l. l. 25 sqq., Philippson *Pauly-Wissowa R. E.* V 221, Kolbe *SB. Berl. Akad.* 1905, 61 sq., *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 364 sqq., Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 118.

1371 In summo monte Paximadi, in regione, quam hodie vocant θέσις Κερασιά, tres terminos inveni, qui rupi leviter levatae inscripti sunt. Edidi *SB. Berl. Akad.* 1905, 61, *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 366 sqq.

a Terminus meridiem versus a faucibus, quas Langadam appellamus, situs est:

Μ ΟΡΟ Λ	ὅρο(ς) Μ(εσσήνῃ καὶ) Λ(ακεδαίμονι)

Vs. 2 ΟΡΟ ita scriptum est, ut Ρ in media littera Ο semel posita poneretur; cf. 1431, 22: Ο̄ καὶ Ρ̄ ἐν μέσῳ, σημαίνει 'ὅρος'· προσεγράφη δὲ Μ̄ καὶ Λ̄.

b Abhinc centum fere metris meridiem versus:

ΟΡΟ	Ὅρο(ς)

ΟΡΟ scriptum velut in titulo *a*; cf. 1431, 23: ἐπὶ πέτραν ἐνεκόπη Ο̄ καὶ Ρ̄ ἐν μέσῳ.

c Sequitur meridiem versus λίθος et abhinc spatio paullo longiore intermisso titulus:

ΟΡΟΣ	ὅρος
ΛΑΚΠΡΜΕΣ	Λακ(εδαίμονι) πρ(ὸς) Μεσ(σήνην).

Termini *a* redeunt, ni fallor, in titulo n. 1431, qui imperatore Vespasiano de finibus Messeniorum incisus est, a in vs. 22, *b* in v. 23, *c* in vs. 29 (cf. *Ath. Mitt.* l. l. 369 sq. et infra n. 1431).

1372 Subieci alios terminos qui nonnullas horas septentriones versus a faucibus Langadae inventi sunt. Lapides duo (*A* et *B*) inventi in summo Taygeto monte prope vicum Sitsova in regione τοῦ Γώλου. Exscripti anno 1835 a Pericle Zographo, procuratore provinciae Messeniae, cuius apographa ed. Roß *Reisen im Pelop.* 3 sqq. Deinde *A* edd. (Le Bas-Foucart *Voy.* II 167 *b*, Leake *Pelop.* 181, Dittenberger Syll.[2] 456); anno 1891 aut 92 (*Arch. Anz.* 1893, 139) duo fragmenta lapidis *A* meridiem versus a monte, qui vocatur Malevo, repperit Pernice, cf. *Ath. Mitt.* XIX 1894, 351 sqq. Quae ille viderat, lineis subnotavi; litterae 0,12 a. Nunc lapides a pastoribus deletos esse incolae mihi affirmaverunt. Cf. quae exposui *SB. Berl. Akad.* 1905, 61, *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 373 sq.

A	*B*
ϽΡΟΣ	ΟΣ
\ΑΚΕΔΑΙ	ΕΛΑΙ
ΜΟΝΙΠΡΟΣ	ΜΟΝΙΠΡΟ
ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΣΗΝ

A. B [1]Ὅρος [2]Λακεδαί[3]μονι πρὸς [4]Μεσσήνην.

Pernice fragmenta a se reperta esse tituli *B* suspicatus est. Neque vero haec opinio stare potest, cum reliquias comparaveris (cf. *Ath. Mitt.* l. l. 373 adn. 1.)

Editores docti terminos Tiberio regnante positos esse ex Tac. ann. IV 43 concluserunt. At titulus Messenius n. 1431 Vespasiano imperatore a. 78 eos factos esse, cum provincia Achaia restituta esset, demonstrare videtur. Occurrunt enim terminus *A* in illius tituli vs. 7, *B* in vs. 10, ubi vicesimus septimus terminus affertur.

FANVM DIANAE.

Tituli, qui sequuntur, Dianae Limnatidis sacri prope ecclesiolam Παναγίας Βωλιμνιατίσσης inventi sunt, quae duas fere horas occidentem versus ab urbe hodierna Sitsova in valle fluvii cuiusdam parvi in Nedontem influentis sita est. Unde Rossius illic fanum Dianae Limnatidis fuisse collegit (*Reisen im Pelop.* 5 sqq.), de quo Pausanias IV 4, 2 et 31, 3 verba facit. Sane falso, v. p. 260. Aliud habemus Dianae fanum, quod ipsum quoque haud procul a finibus Laconiae et Messeniae situm fuit (v. ad agrum Dentheliatem).

Scripserunt Roß *Reisen im Pelop.* 1 sqq., Curtius II 157, Bursian II 170, Kolbe *SB. Berl. Akad.* 1905, 61 sq.

1373 Epistylium marmoris albi. Rossius vidit inaedificatum muris ecclesiolae Παναγίας sitae in regione, quam hodie vocant Βώλιμνος. Edd. Ross *Reisen im Pelop.* 7 sq., Le Bas nonnullis additis *Voy.* II 295 (Meister *SGDI* 4670). Rossii apographum ex eius diario hausi; quae Le Bas adiecit, lineis subnotavi.

- -
- - - - - TA . . ΣΕΒΑΣΤΟ . . . ΟΣ - - - - -
- -
ΝΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥΘΕΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΘΕΟ.ΝΟΝ
- - - - - - - - - - ΣΕΒ - - - - - - - - - - - -

- - - - τα . . Σεβαστο[ῦ υἱ]ός - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - νος Σεβαστοῦ, θεοῦ Σεβαστοῦ - - -
- - - - - - - - Σεβ[αστο - - - - -]

Var. lect. Vs. 4 extr. ΝΟΝ Ross in diario, ΝΟΥ idem *Reisen*; nihil post Σεβαστοῦ Le Bas. Videtur Rossius in exscribendis litteris peccasse. An fuit [υἱ]ῳν[ός]?

Vs. 4 [Νέρω]νος Foucart.

1374 In dextra parte eiusdem lapidis atque n. 1373. Edd. Roß l. l. 8, Le Bas-Foucart *Voy.* 296 (Meister *SGDI* 4670). Litteras a Lebasio additas significavi lineis subductis.

ΧΑΡΤΟΣΕΥΘΥΚΛΕΟΣΙΕΡΕΥΣΑΡΤΕΜΙΤΟΣ
ΘΕΟΞΕΝΙΔΑΣΕΥΘΥΚΛΕΟΣ . . ΡΕ . . . . ΤΕΜΙΤΟΣ
ΝΙΚΗΡΑΤΟΣΘΕΩΝΟΣΣΤΡΑΤ . . . ΤΡΑΤ.ΝΟΣ
ΑΒΕΑΤΩΝΠΟΛΙΣ ΙΕΠΙ
ΜΟΣΣΧΟΥΤΟΥΜΕΝ
ΤΑ

Χάρτος Εὐθυκλέος ἱερεὺς Ἀρτέμιτος.
Θεοξενίδας Εὐθυκλέος [ἱε]ρε[ὺς Ἀρ]τέμιτος.
Νικήρατος Θέωνος. Στράτ[ων Σ]τράτ[ω]νος.

Quae sequuntur alius tituli sunt

Ἀβεατῶν πόλις - - - - - - ι ἐπὶ
Μόσσχου τοῦ Μεν - - - - - - - - -
. . . . τα - - - - - - - - - -

Στράτ[ων Σ]τράτ[ω]νος suppl. Foucart.

1375 Angulus dexter epistylii cymatio ornati ex marmore albo facti, ab utraque parte incolumis; a. 0,26, cr. 0,26, latus *A* l. 0,93, *B* inscriptum l. 0,48; litterae 0,03 a. Edd. Ross *Reisen i. Pelop.* 9, rectius Le Bas-Foucart *Voy.* II 298; cf. C. Keil Schedae epigraphicae 18. Contuli. *Ect.*

ΕΤΟΥϹϹ̣ΜΘΑΥΡ›ΠΡΕΙΜΟϹ
ΓΩΝΟΘΕΤΗϹΘΕΑϹΛΙΜΝΑΤΙΔΟϹ

Ἔτους ϲ̣μθ´ Αὐρ(ήλιος) Πρεῖμος
[ἀ]γωνοθέτης θεᾶς Λιμνάτιδος.

Annus CCIL secundum aeram Actiacam aequat a. 218 p. Chr. (cf. n. 1359).

1376 Angulus sinister epistylii marmoris albi, cymatio ornati; a dextra integer, a sinistra fractus; a. 0,26, cr. 0,245; latus *A* l. 0,37, latus *B* l. 0,78. Edd. Ross *Reisen im Pelop.* 9 (= *A*), Le Bas-Foucart *Voy.* II 300 (= *A*), 297 (= *B*). Exscripsi in θέσι Βώλιμνος prope ecclesiolam Παναγίας. *Ect. Sorb.* et Kolbii.

latus A

ΕΑϹΛΙΜΝΑΤΙΔ
ΑϹΛΙΜΝΑΤ̣Ι̣Δ̣

[ἔτους - - ἀγωνοθέτης θ]εᾶς Λιμνάτιδ[ος].
[ἔτους - - ἀγωνοθέτης θε]ᾶς Λιμνάτ̣ι̣δ̣[ος].

latus B

Β̣ΟΡΘΙΙΙΘ̣ΕΩΤΟ̣Ι̣ΔΙ . . Ο̣VΙ . . . . Λ . Ν
ΑΥΡ´ΕΛΙΞΩΑΓΩΝΟΘΕΤΗϹΘ̣ΕΑϹΛΙΜΝ̣Λ̣ - //////

Β̣ορθίῃ̣ θ̣εῷ̣ - - - - - - - - Λ̣[ι]μ̣[νατ - -]
Αὐρ(ηλία) Ἑλιξὼ ἀγωνοθέτης θ̣εᾶς Λιμν̣ά̣τ̣[ιδος].

Var. lect. Le Basii. Vs. 3 med. ΡΙΟVΙΙΟ

1377 Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 299.

ΘΕΑϹΛΕΙΜΝΑΤΕΙΔ

[ἔτους - - ὁ δεῖνα ἀγωνοθέτης] θεᾶς Λειμνάτειδ[ος].

Titulus tertii p. Chr. n. saeculi esse videtur.

1378 Basis marmoris communis a dextra atque a parte aversa fracta; a. 0,10, l. 0,23, cr. 0,48; in latere superiore cavum 0,18 in longitudinem et 0,05 in altitudinem. Litterae a. 0,035 diligenter incisae V. vel IV. a. Chr. n. saec. sunt. Lapidem iuxta ecclesiolam Παναγίας exscripsi. *Ect.*

ΠΑΝ Παμ̣ - -

THVRIA.

De nomine: Θουρία scriptores, Θευρία n. 213.

Thuria, perioecorum oppidum, in terra mediterranea octoginta fere stadia a Pharis (Paus. IV 31, 1) in summo colle (Strab. VIII 4, 5 p. 360) sita erat. His temporibus paucissimae reliquiae exstant, quae in regione vici, cui hodie nomen Βεῖϲαγα est, ad lucem prodierunt (n. 1388). Stelae litteris inscriptae ubique in locis vicinis inveniuntur velut in regione, quam vocant Ἑλληνικό, n. 1380 et 1389, in monasterio τ. Παναγίαϲ iuxta vicum Βεῖϲαγα sito n. 1384, 1385, 1386, in θέϲι Λουτρὰ haud procul ab eodem vico n. 1382; in vico Aslagana n. 1381 et in vico Micromani n. 1387.

De historia pauca tradita sunt.

Thuria antiquitus Ἄνθεια appellata est, cf. Paus. IV 31, 1 sq., cum Strabo VIII 4, 5 p. 360 falso Αἴπειαν antiquam esse Thuriam contenderet (v. Corone).

Il. I 151, 293 inter Agamemnonis urbes, quas Achilli dono dabat, poëta enumerat Φηράϲ τε ζαθέαϲ ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον.

Postquam in Lacedaemoniorum potestatem redacta est, in perioecorum numero versatur, cf. Thuc. I 101.

464. Una cum Messeniis a Lacedaemoniis Thuriatae defecerunt. Cf. Thuc. l. l. διεκωλύθηϲαν δὲ (οἱ Λακ.) ὑπὸ τοῦ γενομένου ϲειϲμοῦ, ἐν ᾧ καὶ οἱ Εἵλωτεϲ αὐτοῖϲ καὶ τῶν περιοίκων Θουριᾶταί τε καὶ Αἰθαιῆϲ ἐϲ Ἰθώμην ἀπέϲτηϲαν.

365. Ab Epaminonda sui iuris facti, quamquam nihil de ea re memoriae proditur, Messeniorum civitatis participes fuerunt, cf. titulum Delphicum Pomtow *N. Jahrb. f. Phil.* 1896, 615 = *SGDI* 2619, 3: Μεϲϲανίωι ἐκ Θουρίαϲ.

182. Sui iuris facti in societatem Achaeorum recepti sunt ut Pheraei et Abeatae. Cf. Polyb. XXV 1: ἰδίᾳ δὲ θέμεναι ϲτήλην (scl. Aegii) ἑκάϲτη μετεῖχε τῆϲ κοινῆϲ ϲυμπολιτείαϲ.

Nummos aeneos cudebant, v. Head H. N.[2] 433.

Imperator Caesar Augustus oppidum in Lacedaemoniorum potestatem redegit, quia in bello Actiaco Antonii rebus faverant; cf. Paus. IV 31, 1. 2.

Imperatore Traiano Lacedaemoniis oboediunt; v. n. 1381.

Imperatoribus Septimio Caracalla Geta nummi cusi sunt, in quibus legitur ΘΟΥΡΙΑΤΩΝ ΛΑ(κεδαιμονίων), v. Head H. N.[2] 433. Unde apparet Thuriatas etiam tum sub potestate Spartanorum mansisse; cf. R. Weil *Ath. Mitt.* VII 1882, 217 sqq., Head l. l.; falso Seeliger l. l. 31.

Quomodo urbs administrata sit, ex titulo n. 1379 colligi potest. Tribus, quibus nomen Ἀριϲτομαχὶϲ et Δαϊφοντίϲ, ut Messenae occurrunt in titulo n. 1386.

Colebantur Minerva n. 1384, θεὸϲ Συρία Paus. IV 31, 2.

Scripserunt Curtius II 160, Bursian II 168, R. Weil *Zeitschr. f. Numism.* IX 1882, 228, *Ath. Mitt.* l. l., Seeliger l. l., Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 117.

1379 Tabula a sinistra laesa, a. 0,50. In regione Palaeocastro exscripsit Vischer. Edd. idem *Epigr.-arch. Beiträge* 30, 38 tab. V 2 = *Kl. Schriften* II 46 (Le Bas-Foucart *Voy.* II 303 *a*, Meister *SGDI* 4680). Litteras a. ± 0,01 secundo vel primo a. Chr. n. saeculo tribuit Vischer.

ΟΣΟΙΜΗΔΕΔΥΝΑΝ ΤΟΟΙΠΟΛΕ
ΩΝΚΑΙΠΑΡΑΓΡΑΦΑΝΤΟΝΠΟΛΕΜ
ΕΝΟΙΣΤΟΙΣΚΑΙΚΑΤΕΓΓΥΕΥΣΑ
ΥΣΑΥΤΟΣΑΥΤΟΙΣΤΟΔΙΑΓΕΓΡΑΜΜ
ϽΣΙΛΟΙΝΟΜΟΙΚΕΛΕΥΟΝΤΙΚΑΙΑΛΝ.Α
ΤΑΝΔΑΜΟΣΙΑΝΟΙΝΟΜΟΙΚΕΛΕΥΟΝΤΙΤΑ
ΑΥΟΙΔΕΠΑΡΑΛΑΒΩΝΤΙΤΑΣΕΓΓΡΑΦΑΣΑΠΟΔΟ
ΕΝΑΜΕΡΑΙΣΔΕΘΑΛΙΛΣΚΑΛΑΒΩΝΤΙΤΑΣΕΓΓΡΑ
ΡΑΥΑΝΤΩΑΥΤΟΥΣΟΙΚΑΘΕΣΤΑΜΕΝΟΙΟΥΣΔΕΠΑΡ
ΕΝΑΜΕΡΑΙΣΔΕΚΑΟΙΔΕΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙΠΡΑΞΑΝΤΕΣ
ΜΕΝΟΥΣΧΠΕΡΙΔΕΤΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥΤΟΥΠΡΑΧΘΕΝΤΟΣΥ
ΝΕΝΕΓΚΑΝΤΩΟΙΚΑΘΕΣΤΑΜΕΝΟΙΕΙΣΤΟΥΣΣΥΝΕΔΡΟΥΣ
ΛΓΟΡΑΣΘΕΙΣΙΤΟΣΚΑΙΠΑΡΑΔΟΘΕΙΕΙΣΤΟΔΑΜΟΣΙΟΝΚΑΙΓ
ΔΙΟΙΚΙΣΙΣΚΑΘΩΣΚΑΙΠΕΡΙΤΟΥΔΑΜΟΣΙΟΥΓΕΓΡΑΠΤΑΙΚΑΙΜ
ΝΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΛΛΑΔΙΑΙΝΕΙΣΘΩΠΕΡΙΤΟΥΚΑΤΑΓΟΡΑΣΑ
ΟΙΣΔΟΞΕΙΧΠΕΡΙΔΕΤΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥΤΟΥΠΕΣΟΝΤΟΣΑΠΟΤΑΣΙ
ΝΤΩΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝΟΙΚΑΘΕΣΤΑΜΕΝΟΙΕΙΣΤΟΥΣΣΥΝΕΔΡΟΥΣΠΟΤΙ
ΑΡΓΥΡΙΟΝΔΙΑΙΡΟΥΝΤΑΣΠΟΤΙΣΙΤΟΝΚΑΘΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙΕΝΤΩΙΔΙΑΓΡΑΜ
ΣΙΤΟΝΠΑΝΤΟΣΤΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥΟΔΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΝΑΔΟΤΩΔΙΑΒΟΥΛΙΟΝ
ΩΣΔΕΚΑΔΟΞΕΙΟΥΤΩΓΙΝΕΣΘΩΑΔΙΟΙΚΗΣΙΣΚΑΙΕΙΚΑΔΟΞΕΙΜΙΙΠΩΛΕΙΝΤΟΝ
//////////////ΚΑΤΑΓΟΡΑΞΑΙΣΙΤΟΝΕΝΕΣΤΩΑΠΑΡΑΜΕΤΡΗΣΙΣΤΟΥΣΙΤΟΥΚΑΘΩΣ
ΕΝΩΝΓΕΓΡΑΠΤΑΙΠΕΡΙΔΕΤΟΥΠΩΣΔΕΗΣΕΙΤΑΝΚΑΤΑΓΟΡΑΞΙΝΓΙΝΕΣΘΑΙΟ
ϽΩΝΚΑΙΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΔΟΓΜΑΓΡΑΨΑΤΩΚΑΘΩΣΚΑΟΙΣΥΝΕΔΡΟΙΚΕΛΕΥΙ
ΣΙΙΙΙΝΤΟΙΣΣΥΝΕΔΡΟΙΣΟΣΙΤΟΣΤΑΝΚΑΤΑΞΙΑΝΤΙΜΑΝΗΜΗΔΙΑΠΟΗΤΑΙΟΣ
ΟΙΚΑΘΕΣΤΑΜΕΝΟΙΕΦΩΝΚΑΤΕΤΟΥΤΩΝΕ///ΕΙΣΤΟΥΣΣΥΝΕΔΡΟΥΣΤΑΙΕΝΑΤΑ
ΤΑΙΟΙΣΥΝΕΔΡΟΙΙΔΕΙΔΙΑΔΟΘΗΜΕΝΤΟΝΣΙΤΟΝΤΩΝΤΩΙΣΙΣΙΑΝΕΧΟΝΤΙΚΑΙΠΩ
ΤΟΣΑΝΤΙΤΟΥΔΙΑΔΟΘΕΝΤΟΣΕΙΔΕΚΑΔΟΞΕΙΤΟΙΣΣΥΝΕΔΡΟΙΣΔΙΑΛ^ΜΕ
ΝΟΙΤΩΙΧΡΕΙΑΝΕΧΟΝΤΙΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΤΑΝΔΙΑΔΟΣΙΝΚΑΘΩΣΚΑΤΟΙΣΣΥΝΕ
ΩΤΩΙΤΟΠΛΕΙΣΤΟΝΠΟΤΙΤΟΕΝΤΗ.ΔΕΚΑΜΗ..ΣΕΠΙ.ΛΛΕΙΔΙΔΟΝΑ..
ΛΑΒΟΝΤΑΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΤΟΙΣΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΟΙΣΕΝΩΙΚΛΕΝΙΑΥΤΟΙΔΙΑ
ΤΩΙΜΗΝΙΑΡΕΣΤΟΝΚΘΩΣΚΑΙΤΟΥΣ.^ΛΙΑΙΤΟΝΛΛΕΝΤΑΣ..ΑΡΡ.
ΔΟΝΤΕΣΠΟΙΕΙΣΘΩΝΚΑΙΠΕΡΙΤΟΥΤΟ.ΤΑΣΠΟϹΟΛΘΥΣΚΑΙΑ...
ΩΣΕΠΑΝΩΓΕΓΡΑΠΤΑΙΙΟΡΔΕ.ΔΙ..ΝΤΕΝ.ΝΔΔΔΟΝΤΩΝ..
ΠΡ..........ΣΘΩΝΟΙΚΑΘΕΣΤΑΜΕΝΟΙΚΑΘΩΣΚΑΙΠΕΡΙΤΩΝ
- NE - - - - - - - - - - - -

[- - - - - - - - - - - - τοὺς δὲ - - -,] ὅσοι μὴ δεδύνα̣ντο, οἱ πολέ-
[μαρχοι ἐπικρινέτωσαν(?) - - - - - -· παραλαβόντ]ων καὶ παραγραφὰν τῶ̣ν̣ πολεμ-
[άρχων - - - - - - - - τοῖς καταδεδικασμ]ένοις (καὶ τοῖς) κατεγγυευσα-
[μένοις - - - - - - - - - - - - - - -]υς αὐτοσαυτοῖς τὸ διαγεγραμμ-
[ένον - - - - - - - - -, καθὼς ποτὶ τὰ δαμ]ό̣σι̣α̣ οἱ νόμοι κελεύοντι, καὶ ἀ[ναγρ]α-
[ψάντω - - - - - - - - -, καθὼς *praep.*]τὰν δαμοσίαν οἱ νόμοι κελεύοντι, τα
[- - - - - - - - - - - - - - - - -]αυ· οἱ δὲ παραλάβωντι τὰς ἐγγραφάς, ἀποδό-
[ντω τὸ πραχθὲν ἀργύριον τοῖς καθεσταμένοις] ἐν ἁμέραις δέ[κ]α, ἀ̣φ̣᾽ ἇ̣ς κα λάβωντι τὰς ἐγγρα-
[φάς· εἰ δέ κα μὴ ἀποδῶσι τὰ ὀφειλόμενα, παραγ]ραψάντω αὐτοὺς οἱ καθεσταμένοι· (τ)οὺς δὲ παρ[α-]
[γραφέντας πραξάντω οἱ πολέμαρχοι] ἐν ἁμέραις δέκα· οἱ δὲ πολέμαρχοι πράξαντες
[τὸ ἀργύριον, ἀνενεγκάντω εἰς τοὺς καθεστα]μένους. περὶ δὲ τοῦ ἀργυρίου τοῦ πραχθέντος ὑ-
[πὸ τῶν πολεμάρχων παρὰ τῶν ὀφειλόντων ἀ]νενεγκάντω οἱ καθεσταμένοι εἰς τοὺς συνέδρους·
[οἱ δὲ σύνεδροι ἐπιμεληθέντων, ὅπως κατ]α̣γορασθεῖ σῖτος καὶ παραδοθεῖ εἰς τὸ δαμόσιον, καὶ γ-
[ινέσθω ἁ καταγόραξις καὶ ἁ] διοίκη̣σις, καθὼς καὶ περὶ τοῦ δαμοσίου γέγραπται· καὶ μ[ὴ]
[ἀγοραξάτω καὶ διοικησάτω τὸν σῖτο]ν ὁ γραμματεύς, ἀλλὰ διαι[τ]είσθω περὶ τοῦ καταγοράξ̣α[ι]
[καὶ διοικῆσαι, καθώς κα τοῖς συνέδρ]οις δόξει· περὶ δὲ τοῦ ἀργυρίου τοῦ πεσόντος ἀπὸ τᾶς π̣-
[ωλήσιος . . . . ἀνενεγκά]ντω κατ᾽ ἐνιαυτὸν οἱ καθεσταμένοι εἰς τοὺς συνέδρους ποτὶ
[τὸ πῶς δεήσει διοικεῖν] ἀργύριον διαιροῦντας ποτὶ σῖτον, καθὼς γέγραπται ἐν τῶι διαγραμ-
[ματι, καὶ ἀγοραξάντω] σῖτον παντὸς τοῦ ἀργυρίου. ὁ δὲ γραμματεὺς ἀναδότω διαβούλιον
[περὶ τᾶς διοικήσιος· καθ]ὼς δέ κα δόξει, οὕτω γινέσθω ἁ διοίκησις· καὶ εἴ κα δόξει, μὴ̣ πωλεῖν τὸν
[ὑπάρχοντα, ἀλλὰ καὶ πλείω] καταγοράξαι σῖτον, ἐνέστω ἁ παραμέτρησις τοῦ σίτου, καθὼς
[ὑπὸ τῶν καθεσταμ]ένων γέγραπται· περὶ δὲ τοῦ πῶς δεήσει τὰν καταγόραξιν γίνεσθαι, οἱ
[σύνεδροι βουλευέ]σ̣θων καὶ ὁ γραμματεὺς δόγμα γραψάτω, καθώς κα οἱ σύνεδροι κελεύ⟦ι-⟧
[ωντι. εἰ δέ κα μὴ εὑρί]σ̣κ̣ει ἐ̣ν τοῖς συνέδροις ὁ σῖτος τὰν καταξίαν τιμὰν ἢ μὴ διατ̣ι̣θῆται, ὅσ-
[α κα χρῆι, ἀνενεγκάντω] οἱ καθεσταμένοι, ἐφ᾽ ὧν κά τ[ι] τούτων ε[ἶ], εἰς τοὺς συνέδρους τᾶι ἐνάτα[ι]
[ἁμέραι, ὅπως βουλεύων]ται οἱ σύνεδροι, ε̣ἰ δεῖ διαδοθῆμεν τὸν σῖτον ⟦των⟧ τῶι̣ [χ]ρ̣είαν ἔχοντι, καὶ πό̣-
[σου δεῖ ἀποδίδοσθαι ὁ σῖ]τος ἀντὶ τοῦ διαδοθέντος· εἰ δέ κα δόξει τοῖς συνέδροις δια(δι)δ̣ό̣μ̣ε̣[ν],
[διαδόντω οἱ καθεσταμέ]νοι τῶι χρείαν ἔχοντι ποιούμενοι τὰν διάδοσιν, καθώς κα τοῖς συνέ-
[δροις δόξει καὶ δόντ]ω τῶι τὸ πλεῖστον ποτι[δεη]θέντι̣· [εἰ] δέ κα μή [τι]ς ἐπι[κ]α̣λεῖ διαδόνα[ι, - -]
[. . . . .· καὶ τὸν] λ̣αβόντα ἀποδιδόμεν τοῖς κατασταθέντοις, ἐν ὧι κα̣ ἐνιαυτῶ̣ι δ[ύ-]
[νηται ἐν τῶι . . . .]τωι μηνὶ ἀρεστόν, κ(α)θὼς καὶ τοὺς . . . . λ̣έντας . . αρ̣ρ - - -
[- - - - - - - -]δόντες ποιείσθων καὶ περὶ τούτο[υ] τὰς ποθ̣όδ̣ο̣υς καὶ ἀ - - -
[- - - - - - - -, καθ]ὼς ἐπάνω γέγραπται. [εἰ] δέ [κ]α̣ μ̣[ὴ .]ντεν . ναδ δόντων - - -
[- - - - - - - - - - -,] π̣ρ̣[οβουλευέ]σθων οἱ καθεσταμένοι καθὼς καὶ περὶ τῶν
[προγεγραμμένων - - - - - - - - - - - - - - - - - - -]νε - - - - - - - -.

Litterae in singulis versibus fere 67—73. Tituli initium in alio lapide scriptum fuisse iam Vischer perspexit. Supplementa quae non significavi Foucartii sunt. Vs. 1 δεδύναντο Wil., nam μηδὲ ab hoc sermone abhorret. || 2 temptavi. || 3. 4 suppl. Vischer. || 5 καθὼς Kolbe, [δαμ]ο̣σίᾳ Fraenkel. || 6. 8. 9 Kolbe. || 10 Wilh. || 12 Vischer. || 13 Kolbe. || 15 Meister, διοικησάτω τὸν σῖτον Kolbe. || 16 Vischer, διοικῆσαι Kolbe. || 17 Aut agri aut metalla, quae publice locabantur, intelligenda sunt. πωλήσεως τοῦ σίτου Foucart. || 18 Meister ex vs. 22 hausit. || 19 καταγοραξάντω Foucart. || 20 Meister. || 22. 23 Vischer. || 24 [εὑρί]σκει Meister. || 25 ὅσ[α κα θέλωντι] Meister, χρῆ Kolbe, reliqua Vischer. || 26. 27 πόσου et ὁ Kolbe, reliqua Foucart. || 28 Vischer. || 29 δόξει Vischer, καὶ δόντω Meister, εἰ δέ κα Keil apud Vischerum, reliqua Kolbe. || 30 init. Kolbe. || 30. 31 Meister. Ante vocem μηνὶ nomen mensis ab ordinali derivatum intelligendum esse perspexit Sauppe. || 33 [εἰ] δέ [κ]α̣ μ̣[ὴ] Kolbe.

Agitur vs. 1—11 de pecuniis publice exigendis. Inde a vs. 11 quas pecunias ad frumentum publice emendum consumere liceat, quaestio fit. Denique et quando et quemadmodum frumentum egentibus publice dandum sit, praecipitur (vs. 27 sqq.).

1380 Fragmentum tabulae lapidis calcarii a. 0,08, l. 0,06, cr. 0,10; margo sinister servatus; nunc in vico Βεῖσαγα vel Ἄνθεια in casa Κωνστ. Τζήρου. Versuum locos lineolis incisis indicaverat quadratarius; litterae a. 0,01 στοιχηδὸν dispositae II a. Chr. n. saec. esse videntur. Exscripsi. *Ect.*

Κ̣ Ε̣ Ι /
Κ Α Ι Ε Κ Γ ᴗ Ι
Ε Γ Δ Ο Τ Ω Ο Τ
Ι Σ Σ Τ Α Λ Α Ν
Ω Ε Ι Σ Τ Α Ν Α̣
Ι Ε Ι Σ Τ Ο Ν Α Ι

vac. *vac.*

κ̣ε̣ ι- - - - - - - - [αὐτῶ(?)]
καὶ ἐκγό̣ν̣[οις· τὰν δὲ κατασκευὰν]
ἐγδότω ὁ τ[αμίας· τὸ δὲ ἀντίγραφον ε-]
ἰ̣ς στάλαν [ἀναγραψάτω καὶ ἀναθέτ-]
ω εἰς τὰν ἀ̣[γορὰν - - - - - -]
ι εἰς τὸν ἀε̣[ὶ χρόνον - - - - -]

1381 Basis ex lapide calcario facta, a sinistra laesa; a. 0,84, l. nunc 0,79, cr. 0,86; supra infraque cymatio ornata. Nunc pro sacra mensa in ecclesia Ἁγ. Γεωργίου [τοῦ μετοχίου τῆς ἐν τῇ Πετραίᾳ Ἀραβίᾳ μονῆς τοῦ ὄρους Σινᾶ] in vico Aslagana usui est. Litterarum altitudo 0,094. Exscripsi. *Ect.*

Intra a. 102 et 114 p. Chr. n.

Α Π Ο Λ Ι Ϲ
Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Ν Ο Υ Ε Ρ Α Ν
Θ̣ Ε Ο Υ Υ Ο Ν Τ Ρ Α Ι Α Ν Ο Ν
Α Ϲ Ε Β Α Ϲ . Ο̣ Ν Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι Κ Ο Ν
Ν̣ Α̣ Ν Ε Ι Κ Η̣ Τ Ο Ν Τ Ο Ν Ε Α Υ
Τ Α Ϲ Μ Α Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ε Ο Ϲ Α
Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν Ο Ϲ Ϲ Ш Τ Η Ρ Α
΄ Ι Α Ϲ Α Ϲ Ε Φ Ο Ρ Ο Ϲ Μ Α Ρ Κ Ο Ϲ Ϲ Ш Τ Ш
Ν Ο Ϲ

^{1}Ἁ πόλις ^{2}[Αὐτ]οκράτορα Νουέραν (*sic*) ^{3}[Νερούα] θ̣εοῦ υἱὸν Τραϊανὸν ^{4}[Καίσαρ]α Σεβασ̣[τ]ὸ̣ν Γερμανικὸν ^{5}[Δακικὸ]ν̣ ἀ̣νείκη̣τον τὸν ἑαυ^{6}[τῶν καὶ] τᾶς ματροπόλεος Λ^{7}[μῶν Λα]κεδαίμονος σωτῆρα. ^{8}[ὁ κατασκευ]ά̣σας ἔφορος Μᾶρκος Σώτω^{9}νος.

1382 Columella in duas partes fracta, quarum altera inscriptione imbuta 0,34 a., altera 0,52 a.; diameter 0,24. Ab inferiore atque superiore latere cavum est. Nunc in domo Ῥετσίνου in vico Aslagana. Litterae 0,02—0,03 a. neglegenter incisae. Exscripsi. *Ect.*

intra annos 286 et 305 p. Chr. n.

Τ Ϣ Ν Κ V Ρ Ι Ϣ Ν
Η Μ Ϣ Ν Α Υ Τ Ο
Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ϣ Ν Α
Η Ṭ Η Τ Ϣ Ν Δ Ι
Ο Κ Λ Η Ṭ Ι Α Ν Ο Υ
Κ Α Ι Μ Α Ξ Ι Ṃ Ι Α̣
Ν Ο Υ C C Є B B ʹ *vac.*
Ι Ι

Τῶν κυρίων
ἡμῶν Αὐτο-
κρατόρων̣ Ἀ-
ητ̣ήτων Δι-
οκλητ̣ιανοῦ
καὶ Μ̣αξιμ̣ια̣-
νοῦ Σεβ(αστῶν)
ΙΙ (*milia*)

Vs. 6. Maximiani nomen in rasura.

1383 Thuriae in ecclesia S. Andreae, quae iam non exstat, exscripsit Fourmont fol. 76 et 119 (CIG 1406).

— Ω
Ε Ρ Γ Ε Τ
Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Η
Α Ρ Ε Τ Ι
vac.
Σ Ε Ρ Ο Υ Ι Ο Σ
Ο Κ Α Ι Κ

- - - - - - ω - - - - - -
[- - - - εὐ]εργέτ[ην - - - -]
[- - - - σω]φροσύνη[ς ἕνεκα καὶ]
[τᾶς ἄλλης πάσης] ἀρετᾶ̣[ς - - -]
- - - - Σερούϊος - - - - -
- - - - - ὁ καὶ Κ̣ - - - - -

Supplementa Boeckhii sunt.

1384 Tabula lapidis calcarii, a. 0,36, l. 0,40, cr. 0,07. Edd. Le Bas *Voy.* II 301, cuius apographum ex ectypo correxit Foucart *Expl.* p. 149, (Cauer Delectus² 46, Meister *SGDI* 4677, Michel 612). Vidi lapidem a. 1904 in duas partes fractum, quarum altera (*a*) sacrae mensae τᾶς Παναγίας κοιμήσεως monasterii siti prope vicum Βεΐσαγα inserta est, altera (*b*) ante ecclesiae portam iacebat. Litterae apicatae et eleganter incisae exeuntis II. a. Chr. n. saeculi. Contuli. *Ect. Sorb.* et Kolbii.

a Ι Ε Ρ Ε Υ Σ Τ Α Σ Α Θ Α Ν Α Σ Ν Ι Κ Ω Ν Ν Ι Κ Ο Σ Τ Ρ Α /////
Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο Σ Σ Ι Μ Ο Σ Σ Ω Σ Α Ν Δ Ρ Ο Υ Υ Π Ο //////
Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο Σ Ξ Ε Ν Ο Κ Λ Η Σ Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ο Σ
Ε Φ Η Β Ο Ι
Α Ρ Α Σ Ι Δ Α Μ Ο Σ Δ Α Μ Ο Τ Ε Λ Ε Ο Σ
Φ Ι Λ Ο Ξ Ε Ν Ο Σ Α Γ Α Θ Α Μ Ε Ρ Ο Υ
Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Ι Π Π Ω Ν Ο Σ
Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Χ Α Ι Ρ Η Μ Ο Ν Ο Σ
Σ Ο Λ Ω Ν Ν Ι Κ Ω Ν Υ Μ Ο Υ
Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Κ Α Λ Λ Ι Σ Θ Ε Ν Ε Ο Σ
Δ Ε Ι Ν Ι Α Σ Δ Α Μ Ο Σ Θ Ε Ν Ε Ο Σ
Δ Ε Ι Ν Ω Ν Σ Τ Ρ Α Τ Ι Ο Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ι Π Π Ο Σ Δ Α Μ Ο Θ Ε Ρ Σ Ε Ο Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Α Χ Ο Σ Θ Ε Ο Φ Ι Λ Ο Υ
Ν Ε Ο Δ Α Μ Ο Σ Μ Ν Α Σ Ι Μ Α Χ Ι Δ Α
Ν Ι Κ Ω Ν Δ Α Μ Ω Ν Ο Σ
Ξ Ε Ν Ω Ν Σ Ω Σ Ι Ν Ι Κ Ο Υ
Κ Α Λ Λ Ι Π Π Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ν Ι Κ Ο Υ *a*
Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Δ Α Μ Ι Ω Ν Ο Σ *b*
Ξ Ε Ν Ω Ν Π Α Σ Ι Ω Ν Ο Σ
b Ε Υ Τ Υ Χ Ι Δ Α Σ Ν Ι Κ Α Ρ Ε Τ Ο Υ
Α Ρ Ι Σ Τ Ε Ι Δ Α Σ Κ Ρ Α Τ Ι Π Π Ι Δ Α
Σ Ω Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Φ Ι Λ Ο Ξ Ε Ν Ο Υ
vacat

Ἱερεὺς τᾶς Ἀθάνας Νίκων Νικοστρά[του·]
γυμνασίαρχος Σῖμος Σωσάνδρου· ὑπο[γυ-]
μνασίαρχος Ξενοκλῆς Δαμοκράτεος.
ἔφηβοι·
Ἀρασίδαμος Δαμοτέλεος,
Φιλόξενος Ἀγαθαμέρου,
Ἱπποκράτης Ἵππωνος,
Δαμοκράτης Χαιρήμονος,
Σόλων Νικωνύμου,
Ἀρίστων Καλλισθένεος,
Δεινίας Δαμοσθένεος,
Δείνων Στράτιος,
Ἀρίστιππος Δαμοθέρσεος,
Ἀριστόμαχος Θεοφίλου,
Νεόδαμος Μνασιμαχίδα,
Νίκων Δάμωνος,
Ξένων Σωσινίκου,
Κάλλιππος Ἀριστονίκου,
Δαμοκράτης Δαμίωνος,
Ξένων Πασίωνος,
Εὐτυχίδας Νικαρέτου,
Ἀριστείδας Κρατιππίδα,
Σώστρατος Φιλοξένου.

Minervam Thuriae primum locum inter deos obtinuisse ex nummis demonstravit Foucartius (*Expl.* 149).

1385 Tabula lapidis calcarii, aëtomate et cymatio ornata, ab inferiore parte fracta, a. 0,75, l. 0,64, cr. 0,115. Nunc ante ecclesiam τᾶς Παναγίας κοιμήσεως monasterii prope vicum Βεΐσαγα siti. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 303 (Meister *SGDI* 4679), Wilhelm Ἐφημ. ἀρχ. 1900, 151 minusculis. Exscripsi; quae hodie evanuerunt, lineis subductis significavi. *Ect. Sorb.* et Kolbii.

[*Textum vide pag. 265.*]

Col. I

Ἐπικράτης Δαμοκλέος,
Ἐπίνικος Φιλαίθου,
Φιλόκλειτος Φιλίππου,
Κλεανδρίδας Εὐδάμου,
Λεόντιχος Δεινίππου,
Τελίσκος Ταυρίωνος,
Κλεόνικος Κλεοσθέν(ε)ος,
Σωσικλῆς Ἐπιτέλεος,
Ὀνάτας Ἐπιτέλεος,
Νίκιππος Χαιρήμονος,
Νίκιππος Τίμωνος,
Λεοντεὺς Τίμωνος,
Νικίας Δάμωνος,
Νέων Σωσιδάμου,
Κα(λ)λιστόλας Ξενοδάμου,
Κράτων Κάλλωνος,
Νικομήδης Ἀριστείδα,
[Ἀ]γαθοκλῆς Χηρικράτεος,
[Δάμ]α̣σις Δαμοθέρσ[εος].
vacat

Col. II

Αὐτολαΐδας Ξενοστράτου,
Δέξων Ὀρθωνος,
Διόδωρος Ἀριστέα,
Πολυκράτης Τιμογένεος,
Νικίας Ἀριστοδάμου,
Δάμων Οἰνέος,
Σώταιρος Ἀσάνδρου,
Θεοκλῆς Λυσικλέος,
Στέφανος Στράτωνος,
Ἀπολλωνίδας Ἀπολλωνίου,
Νικοκλῆς Ξενοδάμου,
Δαμοκλείδας Χαρίνου,
Καλλιπ̣π[ί]δας Χαίριος,
Φίλων Φιλοκλείδα,
Ἀρ̣ιστοκλῆς Ἀριστοκλείδα,
Ὀν̣[α]σικλῆς Νικία,
Λο . . . π̣ης Δαμοτίμου,
- - - - -ος Δαμα̣[τ]ρίου,
- - - Ἐ̣χ̣- *vel* Ε̣ὐ̣-

Var. lect. Vs. 32 ΛΕΩΝΙΔΑΣ Le Bas, Καλλι[π]ίδας Wilh. || 36 init. ΜΟ....Π..Σ Le Bas, Λο!....ς Wilh.

Foucartius epheborum catalogum esse negat, quia numerus maior est et quia fratres enumerantur. 'Videntur igitur duae epheborum classes recenseri'. Wil.

Col. I

ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ ΔΑΜΟΚΛΕΟΣ
ΕΠΙΝΙΚΟΣ ΦΙΛΑΙΘΟΥ
ΦΙΛΟΚΛΕΙΤΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΚΛΕΑΝΔΡΙΔΑΣ ΕΥΔΑΜΟΥ
ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ ΔΕΙΝΙΠΠΟΥ
ΤΕΛΙΣΚΟΣ ΤΑΥΡΙΩΝΟΣ
ΚΛΕΟΝΙΚΟΣ ΚΛΕΟΣΘΕΝΟΣ
ΣΩΣΙΚΛΗΣ ΕΠΙΤΕΛΕΟΣ
ΟΝΑΤΑΣ ΕΠΙΤΕΛΕΟΣ
ΝΙΚΙΠΠΟΣ ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ
ΝΙΚΙΠΠΟΣ ΤΙΜΩΝΟΣ
ΛΕΟΝΤΕΥΣ ΤΙΜΩΝΟΣ
ΝΙΚΙΑΣ ΔΑΜΩΝΟΣ
ΝΕΩΝ ΣΩΣΙΔΑΜΟΥ
ΚΑΛΛΙΣΤΟΛΑΣ ΞΕΝΟΔΑΜΟΥ
ΚΡΑΤΩΝ ΚΑΛΛΩΝΟΣ
ΝΙΚΟΜΗΔΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΑ
. ΓΑΘΟΚΛΗΣ ΧΗΡΙΚΡΑΤΕΟ
. . ΛΣΙΣ ΔΑΜΟΘΕΡΣ
vacat

Col. II

ΑΥΤΟΛΑΙΔΑΣ ΞΕΝΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΔΕΞΩΝ ΟΡΘΩΝΟΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΑΡΙΣΤΕΑ
ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ ΤΙΜΟΓΕΝΕΟΣ
ΝΙΚΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ
ΔΑΜΩΝ ΟΙΝΕΟΣ
ΣΩΤΑΙΡΟΣ ΑΣΑΝΔΡΟΥ
ΘΕΟΚΛΗΣ ΛΥΣΙΚΛΕΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΝΙΚΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΔΑΜΟΥ
ΔΑΜΟΚΛΕΙΔΑΣ ΧΑΡΙΝΟΥ
ΚΑΛΛΙΓΠ///Δ.ΑΣ ΧΑΙΡΙΟΣ
ΦΙΛΩΝ ΦΙΛΟΚΛΕΙΔΑ
Α\///ΙΣΤΟΚΛΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΑ
Ο\///ΣΙΚΛΗΣ ΝΙΚΙΑ
Λ(Τ ΙΣ ΔΑΜΟΤΙΜΟΥ
ΟΣ ΔΑΜΛ ΡΙΟΥ
ΓΥ

1386 Fragmentum tabulae a superiore et inferiore parte laesae; muro nescio cui Palaeocastri insertum vidit Skias. Edd. C. Keil ex Welckeri apographo *Rhein. Mus.* XIV 1859, 526, Le Bas *Voy.* II 302, cf. Foucart *Expl.* p. 149 (Meister *SGDI* 4678, Michel 613). Litteras II. fere a. Chr. n. saec. esse iudico. Lapidem frustra quaesivi. Lebasii exemplar a Foucartio correctum expressi. *Ect. Sorb.*

ΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΑΓΙ/
ΤΡΙΤΙΡΕΝΕΣ
ΔΑΙΦΟΝΤΙΔΟΣ
ΘΥΜΟΣ ΕΥΤΕΛΕΟΣ
ΚΤΗΣΙΚΛΗΣΦΑΙΝΟΚΛΕΙ
ΝΙΚΕΥΣΝΙΚΟΔΑΜΟΥ
ΛΕΩΝΙΔΑΣΠΤΟΛΕΜΑΙ
ΤΙΜΟΞΕΝΟΣΤΙΜΟΓΕΝΕ
. . ΚΕΥΣ ΔΕΞΙΑ
ΞΕΝΩΝ ΕΠΙΤΕΛΕΟΣ
ΤΙΜΟΞΕΝΟΣΤΙΜΩΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΙΔΟΣ
ΑΝΤΙΑΣΠΡΑΤΟΝΙΚΟΥ
ΘΕΟΚΛΗΣΧΑΡΜΙΝΟΥ
ΞΕΝΩΝΞΕΝΙΠΟ
ΑΒΟΛΗΤΟΣΑΡ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤ

1 [Ἐπὶ γυ]μνασιάρχου Ἀγία *vel* Ἀγιά[δα]· 2 τριτίρενες· 3 Δαϊφοντίδος· 4 . . . θυμος Εὐτέλεος, 5 Κτησικλῆς Φαινοκλεί[δα], 6 Νικεὺς Νικοδάμου, 7 Λεωνίδας Πτολεμαί[ου], 8 Τιμόξενος Τιμογένε[ος], 9 [Νι]κεὺς Δεξία, 10 Ξένων Ἐπιτέλεος, 11 Τιμόξενος Τίμωνος. 12 Ἀριστομαχίδος· 13 Ἀντίας Πρατονίκου, 14 Θεοκλῆς Χαρμίνου, 15 Ξένων Ξενίπ(π)ο[υ], 16 Ἀβόλητος Ἀρ- -, 17 Νικόστρατ[ος - -].

Var. lect. Vs. 9 init. Le Bas exhibet Χ, Foucart litteram dubiam esse non negavit; in ectypo Κ legere mihi visus sum. || 15 extr. Welckerum sequor.

Hesych. κατὰ πρωτείρας· ἡλικίας ὄνομα οἱ πρωτείρ[εν]ες παρὰ Λακεδαιμονίοις; cf. Phot. 140, 21 κατὰ πρωτείρας· προτεῖραι οἱ περὶ εἴκοσι ἔτη παρὰ Λάκωσι. Quibus testimoniis nisus Foucartius τριτείρενας eos ephebos nominari intellexit, qui tertium annum stipendia merebant (*Expl.* 150). Thuriatas pueros ex Spartanorum more educari apparet.

1387 Fragmentum marmoris albi, undique mutilatum, a. 0,13, l. 0,29; inaedificatum in vico Micromanis muro externo apsidis ecclesiae τοῦ μετοχίου τῆς μονῆς Λαύρας. Litterae a. 0,012 diligenter incisae III. a. Chr. n. saec. Exscripsi ex ectypo meo.

ΑΣΑΝΤΑ *vac.* ΠΑΙΔΑΣ ΑΛΕΑ\///
ΤΑΕΝΛΟΥΣΟΙΣΣΤΑΔΙΟΝ *vac.*
ΑΝΔΡΑΣΠΟΣΕΙ ΔΑΙΑΤΑ
\ΑΙ ΑΔΙΑΥΛΟΝΟΠΛΙΤΑΝ
ΤΑ ΗΜΕΡΑΣΙΑΔ ΑΥΛΟΝ
ΙΑΥΛΟΝ *vac.*

[- - - - - νικ]άσαντα παῖδας Ἀλεαῖ[α],
[- νικάσαντα Ἡμεράσια] τὰ ἐν Λούσοις στάδιον, *vac.*
[- - - νικάσαντα] ἄνδρας Ποσείδαια τὰ
[ἐν Θουρίᾳ, νικάσαντα Ποσεί]δαια δίαυλον ὁπλίταν,
[- - - - νικάσαν]τα Ἡμεράσια δ[ί]αυλον,
[- - - - - - - δ]ίαυλον.

Vs. 1. Aleaea habebantur Tegeae in honorem Minervae, cui epiclesis Ἀλέα; cf. Paus. VIII 47, 4. Et pueri et adulti inter se certabant, v. CIG 1515. || 2 Lusi a. 220 ab Aetolis dirutae sunt. || 3 Ποσείδαια τὰ [ἐν Θουρίᾳ] hausi ex n. 213, 19, ubi Ποhοίδαια - - Θευρίαι commemorantur. || 5 Diana apud Lusiatas Ἡμέρα appellabatur, unde Ἡμεράσια ferias derivatas esse praeclaro acumine divinavit Wilh. *Jahreshefte* IV 1901, 83; cf. Paus. VIII 18, 8, ubi legendum: τὴν Ἄρτεμιν ταύτην (Ἡμέραν καλοῦσιν καὶ ἀγῶνα) Ἡμεράσια ἄγουσιν οἱ Κλειτόριοι.

1388 Fragmentum marmoris caerulei, a dextra sinistraque fractum, superne asperum, ab inferiore parte politum; a. 0,075, l. 0,21, cr. 0,09. Olim inaedificatum in ecclesia Ἁγ. Γεωργίου in vico Βεΐσαγα; nunc Athenis in museo (λίθινα n. 248). Ed. Skias Ἐφ. ἀρχ. 1911, 118. Exscripsi.

ΧΟΝΤΕΣ ΚΑΙΗΠ	[*ethnicum* ἄ]ρχοντες καὶ ἡ πό[λις - - -]
ΕΙΝ ΚΑΙ ΤΗ ΤΟΥ ΘΕΚ	[- - χαίρ]ειν· καὶ τῇ τοῦ Θεκ[- - - γυναικί].

Epistula consolatoria.

1389 Fragmentum lapidis calcarii, a. 0,14, l. 0,28, cr. 0,24, inventum in Hellenico; supra margo servatus. Ed. Skias Ἐφ. ἀρχ. 1911, 118.

ΕΟΣ ΤΙΜ [- - κλ]έος Τιμ- -

Var. lect. Initio ante Ε exstitisse Λ agricolae affirmaverunt.

ANDANIA.

Antiquitus oppidum Οἰχαλία nominatum esse dicitur (Strab. VIII 3, 25 p. 350, Paus. IV 33, 4sq.). Situm erat in superiore parte planitiei Messeniacae haud procul a vico, cui hodie nomen Sandani. Urbis reliquias repperit Curtius a. 1840 (cf. *Pelop.* II 132), descripserunt Kolbe *SB. Berl. Akad.* 1905, 57sq., Hiller et Lattermann 71. *Winckelmanns-Progr.* 31 sqq.; cf. *Arch. Anz.* 1912, 68.

Andaniae reges Messeniae regnabant, ut Aristomenes clarissimus ille dux Messeniorum in altero bello contra Lacedaemonios gesto inde ortus esse dicitur (Paus. IV 14, 7).

Postquam Lacedaemonii victoriam reportaverunt, urbis moenia diruisse videntur. Cum Epaminondas a. 365 urbem restituere in animo haberet, Messenii ne id faceret, oraverunt, v. Paus. IV 26, 6. Neque vero multo post urbs redintegrata est.

a. 191. T. Quinctius Flamininus Andaniae cum Diophane, Achaeorum duce, convenit; cf. Liv. XXXVI 31: circa Andaniam parvum oppidum inter Megalopolim Messenenque positum.

182. Andaniam in Arcadum potestatem redactam esse ex Demetrio Scepsio et Apollodoro a Strabone excerptis perspexit Niese *Gesch. d. griech. mak. Staat.* III 55 4.

146. Rursus Messeniorum fuisse videtur. Quem in modum mysteria constituerint, ex magno titulo anni 92/1 (n. 1390) apparet.

Colebantur Ceres et Proserpina, quae Ἁγνά appellabatur, Mercurius, Dei Magni, Apollo, cui epiclesis Καρνεῖος; v. n. 1390 et Paus. IV 33, 4.

Scripserunt Curtius II 134, Bursian II 164, Sauppe *Gött. Abh.* VIII 1860, Seeliger *Messenien u. d. ach. Bund* 27, Kolbe *SB. Berl. Akad.* 1905, 57 sq., Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 122, Hiller-Lattermann 71. *Winckelmanns-Progr.* 1911, 31sqq.

Pavimentum tesselatum in agro vici Δουσύλας ante hos duodecim annos excavatum est, qua de re conferas ephemeridem Atheniensem τὸ Ἄστυ 28 Μαΐου, 16. 20 Ἰουνίου 1900 et *Ath. Mitt.* XXV 1900, 115. *'Beim Dorfe* Δουσύλα *im Gebiet des alten Andania ist ein Mosaik römischer Zeit von etwa 6 m Länge und 5 m Breite gefunden worden, in dessen Mitte ein Tiergefecht, zehn verschiedene wilde Tiere und zwei Tierkämpfer, dargestellt ist. Die ornamental verzierte Einfassung umschließt acht kleinere Bilder, vier weibliche Brustbilder (in den Ecken) und die viermal wiederkehrende Darstellung eines jugendlichen Kriegers auf einem von Panthern gezogenen Wagen. Bei diesen Kriegern stehen Beischriften.'* Exscripserunt a. 1904 Kolbe, 1910 Lattermann.

b ΕΥΝΟΥΔΑ

a ΕΥΗΝΙΩΝ *c* *evanuit*

d ΙΕΡΩΝΑΣ

a Εὐηνίων *b* Εὐνούδα[ς] *d* Ἱερῶνας.

1390 Magna tabula lapidis calcarii, supra cymatio ornata infra integra, in duobus lateribus vicinis inscripta. a. 1,58, l. 0,95—0,98, cr. 0,19, nunc in duas partes fracta, quarum altera alteri adiungi potest. Fractura vs. 52—54 scindit. Inventa a. 1858 in regione, quae ab incolis Κεφαλόβρυσον vel Καμάραις vel Διβάρι vocatur, haud procul ab hodierno vico Konstantinis sita. Nunc inaedificata Konstantinis in ecclesia iuxta portam ad sinistram dextramque ineunti. Edd. latus *A* Kumanudes ex apographo, quod Βλαστὸς confecit, in ephemeride Φιλόπατρις 29 XI 1858 n. 199 (Gerhard *Arch. Anz.* 1858, 251 cum notis Meinekii), ectypo collato Kumanudes iterum l. l. 5 I. 1859 n. 204, deinde latera *A* et *B* idem ex apographis et ectypis Βλαστοῦ l. l. 11 III. 1859 (Sauppe *Abhdlg. Gött. Ges. d. Wiss.* VIII 1860, 217—274, cf. *Ausgewählte Schriften* 261sqq., qui titulum egregio commentario instruxit, Bergk *Fleck. Jahrb.* 79, 1859, 191sqq.), Conze et Michaelis varias lectiones attulerunt *Ann. Inst.* 1861, 51—54, Foucart ex ipsius collatione et ectypo lateris *A* adhibito Βλαστοῦ lateris *B* ectypo accuratissime titulum universum litteris maiusculis *Voy.* II 521, 326a (Dittenberger Syll.[1] 388, Cauer Delectus[2] 47, Michel 694, *SGDI* 4689, Dittenberger Syll.[2] 653, Ziehen leg. Gr. sacr. II 58). Litterae a. 0,007 apicibus magnis ornatae sunt: ΑΒΕΘΚΜΝΟΠΣΤΦΩ. *Ect.* lateris *A* Hilleri.

92/1 a. Chr. n.

[Περὶ ἱ]ερῶν καὶ ἱερᾶν. Ὁ γραμματεὺς τῶν συνέδρων τοὺς γενηθέντας ἱεροὺς ὁρκιξάτω παραχρῆμα, ἂμ μήτις ἀρρωσ[τεῖ,] [ἱερῶ]ν καιομένων, αἷμα καὶ οἶνον σπένδοντας, τὸν ὅρκον τὸν ὑπογεγραμμένον· 'ὀμνύω τοὺς θεούς, οἷς τὰ μυστήρια ἐπιτ[ε-λε]ῖται, ἐπιμέλειαν ἕξειν, ὅπως γίνηται τὰ κατὰ τὰν τελετὰν θεοπρεπῶς καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ δικαίου, καὶ μήτε αὐ[τ]ὸς μηθὲν ἄσχημον μηδὲ ἄδικον ποιήσειν ἐπὶ καταλύσει τῶν μυστηρίων μηδὲ ἄλλωι ἐπιτρέψειν, ἀλλὰ κατακολουθήσειν τοῖς γεγραμμένοις, ἐξορκίσειν δὲ καὶ τὰς ἱερὰς καὶ τὸν ἱερῆ κατὰ τὸ διάγραμμα. εὐορκοῦντι μέν μοι εἴη, ἃ τοῖς εὐσεβέοις, ἐφιορκοῦντι δὲ τἀναντία.' ἂν δέ τις μὴ θέλει ὀμνύειν, ζαμιούτω δραχμαῖς χιλίαις καὶ ἄλλον ἀντὶ τούτου κλαρωσάτω ἐκ τᾶς αὐτᾶς φυλᾶς.

τὰς δὲ ἱερὰς ὁρκιζέτω ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἱεροὶ ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Καρνείου τᾶι πρότερον ἁμέραι τῶν μυστηρίων τὸν αὐτὸν ὅρκον καὶ ποτεξορκιζόντω· 'πεποίημαι δὲ καὶ ποτὶ τὸν ἄνδρα τὰν συμβίωσιν ὁσίως καὶ δικαίως.' τὰν δὲ μ[ὴ] θέλουσαν ὀμνύειν ζαμιούντω οἱ ἱεροὶ δραχμαῖς χιλίαις καὶ μὴ ἐπιτρεπόντω ἐπιτελεῖν τὰ κατὰ τὰς θυσίας μηδὲ μετ[έ]χειν τῶν μυστηρίων, αἱ δὲ ὀμόσασαι ἐπιτελούντω. — οἱ δὲ γεγενημένοι ἱεροὶ καὶ ἱεραὶ ἐν τῶι πέμπτωι καὶ πεντηκοστῶι ἔτει ὀμοσάντω τὸν αὐτὸν ὅρκον ἐν τῶι ἑνδεκάτωι μηνὶ πρὸ τῶν μυστηρίων.

Παραδόσιος. τὰν δὲ κάμπτραν καὶ τὰ βιβλία, ἃ δέδωκε Μνασίστρατος, παραδιδόντω οἱ ἱεροὶ τοῖς ἐπικατασταθέντοις, παραδιδόντω δὲ καὶ τὰ λοιπά, ὅσα ἂν κατασκευασθεῖ χάριν τῶν μυστηρίων.

Στεφάνων. στεφάνους δὲ ἐχόντω οἱ μὲν ἱεροὶ καὶ αἱ ἱεραὶ πῖλον λευκόν, τῶν δὲ τελουμένων οἱ πρωτομύσται στλεγγ[ί]δα. ὅταν δὲ οἱ ἱεροὶ παραγγείλωντι, τὰμ μὲν στλεγγίδα ἀποθέσθωσαν, στεφανούσθωσαν δὲ πάντες δάφναι.

Εἱματισμοῦ. οἱ τελούμενοι τὰ μυστήρια ἀνυπόδετοι ἔστωσαν καὶ ἐχόντω τὸν εἱματισμὸν λευκόν, αἱ δὲ γυναῖκες μὴ διαφανῆ μηδὲ τὰ σαμεῖα ἐν τοῖς εἱματίοις πλατύτερα ἡμιδακτυλίου, καὶ αἱ μὲν ἰδιώτιες ἐχόντω χιτῶνα λίνεον καὶ εἱμάτιον μὴ πλείονος ἄξια δραχμᾶν ἑκατόν, αἱ δὲ παῖδες καλάσηριν ἢ σινδονίταν καὶ εἱμάτιον μὴ πλείονος ἄξια μνᾶς, αἱ δὲ δοῦλαι καλάσηριν ἢ σινδονίταν καὶ εἱμάτιον μὴ πλείονος ἄξια δραχμᾶν πεντήκοντα. — αἱ δὲ ἱεραί, αἱ μὲν γυναῖκες καλάσηριν ἢ ὑπόδυμα μὴ ἔχον σκιὰς καὶ εἱμάτιον μὴ πλέονος ἄξια δύο μνᾶν, αἱ δὲ [παῖδε]ς καλάσηριν ἢ εἱμάτιον μὴ πλείονος ἄξια δραχμᾶν ἑκατόν. — ἐν δὲ τᾶι πομπᾶι αἱ μὲν ἱεραὶ γυναῖκες ὑποδύταν καὶ εἱμάτιον γυναικεῖον οὖλον, σαμεῖα ἔχον μὴ πλατύτερα ἡμιδακτυλίου, αἱ δὲ παῖδες καλάσηριν καὶ εἱμάτιον μὴ διαφανές· μὴ ἐχέτω δὲ μηδεμία χρυσία μηδὲ φῦκος μηδὲ ψιμίθιον μηδὲ ἀνάδεμα μηδὲ τὰς τρίχας ἀμπεπλεγμένας μηδὲ ὑποδήματα εἰ μὴ πίλινα ἢ δερμάτινα ἱερόθυτα. δίφρους δὲ ἐχόντω αἱ ἱεραὶ εὐσυΐνους στρογγύλους καὶ ἐπ' αὐτῶν ποτικεφάλαια ἢ σπῖραν λευκά, μὴ ἔχοντα μήτε σκιὰν μητὲ πορφύραν. ὅσα(ς) δὲ δεῖ διασκευάζεσθαι εἰς θεῶν διάθεσιν, ἐχόντω τὸν εἱματισμόν, καθ' ὃ ἂν οἱ ἱεροὶ διατάξωντι. — ἂν δέ τις ἄλλως ἔχει τὸν εἱματισμὸν παρὰ τὸ διάγραμμα, ἢ ἄλλο τι τῶν κεκωλυμένων, μὴ ἐπιτρεπέτω ὁ γυναικονόμος καὶ ἐξουσίαν ἐχέτω λυμαίνεσθαι, καὶ ἔστω ἱερὰ τῶν θεῶν.

Ὅρκος γυναικονόμου. οἱ δὲ ἱεροὶ ὅταν καὶ αὐτοὶ ὀμό-

σωντι, ὁρκιζόντω τὸν γυναικονόμον ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν, εἶ μὰν ἕξειν ἐπιμέλειαν περί τε τοῦ εἱματισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐπιτεταγμένων μοι ἐν τῶι διαγράμματι.

Πομπᾶς. ἐν δὲ τᾶι πομπᾶι ἁγείσθω Μνασίστρατος, ἔπειτεν ὁ ἱερεὺς τῶν θεῶν, οἷς τὰ μυστήρια γίνεται, μετὰ τᾶς ἱερέας, ἔπειτα ἀγωνοθέτας, ἱεροθύται, οἱ αὐληταί· μετὰ δὲ ταῦτα αἱ παρθένοι αἱ ἱεραί, καθὼς ἂν λάχωντι, ἄγουσαι τὰ ἅρματα ἐπικείμενα[[ς]] κίστας ἐχούσας ἱερὰ μυστικά· εἶτεν ἁ θοιναρμόστρια ἁ εἰς Δάματρος καὶ αἱ ὑποθοιναρμόστριαι αἱ ἐμβεβακυῖαι, εἶτεν ἁ ἱέρεα τᾶς Δάματρος τᾶς ἐφ' ἱπποδρόμωι, εἶτεν ἁ τᾶς ἐν Αἰγίλα̣· ἔπειτεν αἱ ἱεραὶ κατὰ μίαν, καθώς κα λάχωντι, ἔπειτεν οἱ ἱεροί, καθώς κα οἱ δέκα διατάξωντι. ὁ δὲ γυναικονόμος κλαρούτω τάς τε ἱερὰς καὶ παρθένους καὶ ἐπιμέλειαν ἐχέτω, ὅπως πομπεύωντι, καθώς κα λάχωντι. ἀγέσθω δὲ ἐν τᾶι πομπᾶι καὶ τὰ θύματα, καὶ θυσάντω τᾶι μὲν Δάματρι σῦν ἐπίτοκα, Ἑρμᾶνι κριόν, Μεγάλοις θεοῖς δάμαλιν σῦν, Ἀπόλλωνι Καρνείωι κάπρον, Ἅγναι οἶν.

Σκανᾶν. σκανὰν δὲ μὴ ἐπιτρεπόντω οἱ ἱεροὶ μηθένα ἔχειν ἐν τετραγώνωι μείζω ποδῶν τριάκοντα, μηδὲ περιτιθέμεν ταῖς σκαναῖς μήτε δέρρεις μήτε αὐλείας, μηδέ, ἐν ὧι ἂν τόπωι περιστεματῶσωντι οἱ ἱεροί, μηθένα τῶν μὴ ὄντων ἱερῶν ἔχειν σκανάν. μηδὲ παρερπέτω μηθεὶς ἀμύητος εἰς τὸν τόπον, ὅν κα περιστεμματῶσωντι. χωραξάντω δὲ καὶ ὑδρανας. ἀναγραψάντω δὲ καί, ἀφ' ὧν δεῖ καθαρίζειν καὶ ἃ μὴ δεῖ ἔχοντας εἰσπορεύεσθαι.

Ἃ [μ]ὴ̣ δεῖ ἔχειν ἐν ταῖς σκαναῖς. μηθεὶς κλίνας ἐχέτω ἐν τᾶι σκανᾶι μηδὲ ἀργυρώματα πλείονος ἄξια δραχμᾶν τριακοσιᾶν· εἰ δὲ μή, μὴ ἐπιτρεπόντω οἱ ἱεροί, καὶ τὰ πλειονάζοντα ἱερὰ ἔστω τῶν θεῶν.

Ἀκοσμούντων. ὅταν δὲ αἱ θυσίαι καὶ τὰ μυστήρια συντελεῖται, εὐφαμεῖν πάντας καὶ ἀκούειν τῶν παραγγελλομένων· τὸν δὲ ἀπειθοῦντα ἢ ἀπρεπῶς ἀναστρεφόμενον εἰς τὸ θεῖον μαστιγούντω οἱ ἱεροὶ καὶ ἀποκωλυόντω τῶν μυστηρίων.

Ῥαβδοφόρων. ῥαβδοφόροι δὲ ἔστωσαν ἐκ τῶν ἱερῶν εἴκοσι καὶ πειθαρχούντω τοῖς ἐπιτελοῦντοις τὰ μυστήρια καὶ ἐπιμέλειαν ἐχόντω, ὅπως εὐσχημόνως καὶ εὐτάκτως ὑπὸ τῶν παραγεγενημένων πάντα γίνηται, καθὼς ἂν παραγγέλλωντι οἱ ἐπὶ τούτων τεταγμένοι· τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἢ ἀπρεπῶς ἀναστρεφομένους μαστιγούντω. ἂν δέ τις τῶν ῥαβδοφόρων μὴ ποιεῖ, καθὼς γέγραπται, ἢ ἄλλο τι ἀδικοῖ ἢ ποιοῖ ἐπὶ καταλύσει τῶν μυστηρίων, κριθεὶς ἐπὶ τῶν ἱερῶν, ἂν κατακριθεῖ, μὴ μετεχέτω τῶν μυστηρίων.

Περὶ τῶν διαφόρων. τὰ δὲ πίπτοντα διάφορα ἐκ τῶν μυστηρίων ἐγλεγόντω οἱ κατασταθέντες ὑπὸ τοῦ δάμου πέντε· εἰσφερόντω δὲ οἱ ἄρχοντες ἀνάνκαι πάντες, μὴ δὶς τοὺς αὐτούς, τίμαμα ἔχοντα ἕκαστον μὴ ἔλασσον ταλάντου, καὶ τῶν κατασταθέντων παραγραψάτω ἁ γερουσία τὸ τίμαμα, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ τῶν εἰσενεγκάντων. τοῖς δὲ ἐγλογεύοντοις τὰ διάφορα λειτουργείτω ὁ ἀργυροσκόπος. ὅταν δὲ ἐπιτελεσθεῖ τὰ μυστήρια, ἀπολογισάσθωσαν ἐμ πάντοις ἐν τᾶι πρώται συννόμωι συναγωγᾶι τῶν συνέδρων, καὶ γραφὰν ἀποδόντω τῶι ἐπιμεληταῖ παραχρῆμα γράφοντες ἐπ' ὀνόματος τὰ πεπτωκότα δι[ά]φορα ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν πρωτομυστᾶν τὸ ὑποστατικόν, καὶ ἄν τι ἄλλο πέσει, καὶ τὴν γεγενημέναν ἔξοδον, καὶ τί ἂν εἶ λοιπόν, καὶ ἀριθμησάντω παραχρῆμα τῶι ταμίαι καὶ ἔστωσαν ὑπόμαστροι, ἄν τι εὑρίσκωνται ἀδικοῦντες, διπλασίου καὶ ἐπιτιμίου [δραχ]μᾶν χ̣[ι]λ̣ιᾶν, καὶ οἱ δικαστ[αὶ] μὴ ἀφαιρούντω μηθέν· οἱ δ' ἐν τῶι πέμπτωι καὶ πεντηκοστῶι ἔτει κατεσταμένοι ἐξοδιασάντω καὶ Μνα[σισ]τράτωι τὸ διδόμενο[ν αὐτῶι] διάφορον εἰς τὸν στέφανον ὑπὸ τᾶς̣ [πό]λεος, δραχμὰς ἑξακισχι̣λίας, ἀποδόντω δὲ τῶι ταμίαι καὶ ὅσα κα εἶ [πρ]οεξωδιασμένα διάφορα [ὑπ]ὸ τοῦ ταμίου ἐ[ν τῶι πέμπτωι καὶ πεντηκοστῶι] ἔτε̣[ι εἰς] τ̣ὰ̣ κ̣[α]τ̣α̣σ̣κ̣ευαζόμ̣[εν]α̣ ἐν [τῶ]ι Καρνειασίωι ἢ δαπανούμενα χάριν τῶν μυστηρίων. τὸ δὲ [λοιπὸν ἐκ τῶν διαφόρων τούτου τοῦ ἔτους] ἐξοδιαζόντ[ω οἱ πέντε εἰς τὰ] ἐπ̣ι̣σ̣κε[υα]ζόμενα ἐν τῶι Καρνειασίωι, καὶ ἄν τινος ἔτι χρεία εἶ [παρὰ ταύτας τὰς] π̣οθόδους, φερόντω γράφοντες ῥη[τῶς ἐ]ς̣ ὃ ἂν χρεία εἶ, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ σύνεδροι δογματοποιείσθωσαν, ὅτι δεῖ τὸν ταμίαν [διδόμ]εν τὰ διάφορα. ἀπὸ δὲ τῶν πιπτόντων ἐκ τῶν μυστηρίων ἀποκαθιστάσθω τῶι ταμίαι τὰ διάφορα, καὶ ἀποδόντω γραφὰν τῶι ἐπιμελητᾶι, περὶ ὧν κα διοικήσωντι, και ἔστωσαν ὑπόμαστροι, ἄν τι ἀδικήσωντι, καθὼς ἐπάνω γέγραπται. ὁ δὲ ταμίας, ὅσον κα παραλάβει διάφορον λοιπὸν ἐκ τούτων, γραφέτω ἐν ὑπεχθέματι εἰς τὰν ἐπισκευὰν τῶν ἐν τῶι Καρνειασίωι, καὶ μὴ ἀναχρησάσθω εἰς ἄλλο μηθέν, μέχρι ἂν ἐπιτελεσθεῖ, ὅσων χρεία ἐστὶ ποτὶ τὰν τῶν μυστηρίων συντέλειαν· μηδὲ γραψάτω μηθεὶς δόγμα, ὅτι δεῖ ταῦτα τὰ διάφορα εἰς ἄλλο τι καταχρήσασθαι· εἰ δὲ μή, τό τε γραφὲν ἀτελὲς ἔστω, καὶ ὁ γράψας ἀποτεισάτω δραχμὰς δισχιλίας· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ταμίας, ὅ τι κα ἐξοδιάσει, διπλοῦν καὶ δραχμὰς δισχιλίας· καὶ οἱ δικασταὶ μὴ ἀφαιρούντω μηθέν, καὶ τὰ πίπτοντα ἐκ ταυτᾶν τᾶν κρισίων διάφορα ὑπαρχέτω εἰς τὰν ἐπισκευὰν τῶν ἐν τῶι Καρνειασίωι. Ὅταν δὲ ἐπι[[σ]]τελεσθεῖ, ὅσων χρεία ἐστὶ ποτὶ τὸ συντελεῖν τὰ μυστήρια, ὑπαρχέτω τὰ πίπτοντα διάφορα τῶν μυστηρίων εἰς τὰς τᾶς πόλεος ἐσόδους.

Θυμάτων παροχᾶς. Οἱ ἱεροὶ μετὰ τὸ κατασταθῆμεν προκαρύξαντες ἐγδόντω τὰν παροχὰν τῶν θυμάτων, ὧν δεῖ θύεσθαι καὶ παρίστασθαι ἐν τοῖς μυστηρίοις, καὶ τὰ εἰς τοὺς καθαρμούς, ἐγδιδόντες, ἄν τε δοκεῖ συνφέρον εἶμεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάντα τὰ θύματα, ἄν τε κατὰ μέρος, τῶι τὸ ἐλάχιστον ὑφισταμένωι λάμψεσθαι διάφορον. ἔστι δὲ ἃ δεῖ παρέχειν πρὸ τοῦ ἄρχεσθαι τῶν μυστηρίων, ἄρνας δύο λευκούς, ἐπὶ τοῦ καθαρμοῦ κρίον εὔχρουν, καί, ὅταν ἐν τῶι θεάτρωι καθαίρει, χοιρίσκους τρεῖς, ὑπὲρ τοὺς πρωτομύστας ἄρνας ἑκατόν, ἐν δὲ τᾶι πομπᾶι Δάματρι σῦν ἐπίτοκα, τοῖς δὲ Μεγάλοις θεοῖς δάμαλιν διετῆ σῦν, Ἑρμᾶνι κριόν, Ἀπόλλωνι Καρνείωι κάπρον, Ἅγναι οἶν. ὁ δὲ ἐγδεξάμενος κατεγγυεύσας ποτὶ τοὺς ἱεροὺς λαβέτω τὰ διάφορα καὶ παριστάτω τὰ θύματα εὐίερα καθαρὰ ὁλόκλαρα, καὶ ἐπιδειξάτω τοῖς ἱεροῖς πρὸ ἁμερᾶν δέκα τῶν μυστηρίων· τοῖς δὲ δοκιμασθέντοις σαμεῖον ἐπιβαλόντω οἱ ἱεροί, καὶ τὰ σαμειωθέντα παριστάτω ὁ ἐγδεξάμενος· ἂν δὲ μὴ παριστᾶι ἐπὶ τὰν δοκιμασίαν, πρασσόντω οἱ ἱεροὶ τοὺς ἐγγύους αὐτὸ καὶ τὸ ἥμισυ, τὰ δὲ θύματα αὐτοὶ παρεχόντω καὶ ἀπὸ τῶν πραχθέντων διαφόρων κομισάσθωσαν τὰν γενομέναν δαπάναν εἰς τὰ θύματα.

Τεχνιτᾶν εἰς τὰς χοριτείας. οἱ ἱεροὶ προγραφόντω κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς λειτουργήσοντας ἔν τε ταῖς θυσίαις καὶ μυστηρίοις αὐλητὰς καὶ κιθαριστάς, ὅσους κα εὑρίσκωντι εὐθέτους ὑπάρχοντας, καὶ οἱ προγραφέντες λειτουργούντω τοῖς θεοῖς.

Ἀδικημάτων. ἂν δέ τις ἐν ταῖς ἁμέραις, ἐν αἷς αἵ τε θυσίαι καὶ τὰ μυστήρια γίνονται, ἁλῶι εἴτε κεκλεβὼς εἴτε ἄλλο τι ἀδίκημα πεποιηκώς, ἀγέσθω ἐπὶ τοὺς ἱερούς· καὶ ὁ μὲν ἐλεύθερος, ἂν κατακριθεῖ, ἀποτινέτω διπλοῦν, ὁ δὲ δοῦλος μαστιγούσθω καὶ ἀποτεισάτω διπλοῦν τὸ κλέμμα, τῶν δὲ ἄλλων ἀδικημάτων ἐπιτίμιον δραχμὰς εἴκοσι· ἂν δὲ μὴ ἐκτίνει παραχρῆμα, παραδότω ὁ κύριος τὸν οἰκέταν τῶι ἀδικηθέντι εἰς ἀπεργασίαν· εἰ δὲ μή, ὑπόδικος ἔστω ποτὶ διπλοῦν.

Περὶ τῶν κοπτόντων ἐν τῶι ἱερῶι. μηδεὶς κοπτέτω ἐκ τοῦ ἱεροῦ τόπου· ἂν δέ τις ἁλῶι, ὁ μὲν δοῦλος μαστιγούσθω ὑπὸ τῶν ἱερῶν, ὁ δὲ ἐλεύθερος ἀποτεισάτω, ὅσον κα οἱ ἱεροὶ ἐπικρίνωντι· ὁ δὲ ἐπιτυχὼν ἀγέτω αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς καὶ λαμβανέτω τὸ ἥμισυ.

Φύγιμον εἶμεν τοῖς δούλοις. τοῖς δούλοις φύγιμον ἔστω τὸ ἱερόν, καθὼς ἂν οἱ ἱεροὶ ἀποδείξωντι τὸν τόπον, καὶ μηθεὶς ὑποδεχέσθω τοὺς δραπέτας μηδὲ σιτοδοτείτω μηδὲ ἔργα παρεχέτω· ὁ δὲ ποιῶν παρὰ τὰ γεγραμμένα ὑπόδικος ἔστω τῶι κυρίωι τᾶς τοῦ σώματος ἀξίας διπλασίας καὶ ἐπιτιμίου δραχμᾶν πεντακοσιᾶν, ὁ δὲ ἱερεὺς ἐπικρινέτω περὶ τῶν δραπετικῶν, ὅσοι κα ἦνται ἐκ τᾶς ἁμετέρας πόλεος, καὶ ὅσους κα κατακρίνει, παραδότω τοῖς κυρίοις· ἂν δὲ μὴ παραδιδῶι ἐξέσ̣τω τῶι κυρίωι ἀποτρέχειν ἔχοντι.

Περὶ τᾶς κράνας. τᾶς δὲ κράνας τᾶς ὀνο[[ι]]μασμένας διὰ τῶν ἀρχαίων ἐγγράφων Ἅγνας καὶ τοῦ γε[γε]νημένου ποτὶ τᾶι κράναι ἀγάλματος τὰν ἐπιμέλειαν ἐχέτω Μνασίστρατος, ἕως ἂν ζεῖ, καὶ μετεχέτω μετὰ τῶν ἱερῶν τᾶν τε θυσι-

ἂν καὶ τῶν μυϲτηρίων, καὶ ὅϲα κα οἱ θύοντεϲ ποτὶ τᾶι κράναι τραπεζῶντι, καὶ τῶν θυμάτων τὰ δέρματα λαμβανέτω Μναϲίϲτρατοϲ, τῶν τε διαφόρων, ὅϲα κα οἱ θύοντεϲ ποτὶ τᾶι κράναι προτιθῆντι ἢ εἰϲ τὸν θηϲαυρόν, ὅταν καταϲκευαϲθεῖ, ἐμβάλωντι, λαμβανέτω Μναϲίϲτρατοϲ τὸ τρίτον μέροϲ· τὰ δὲ δύο μέρη, καὶ ἄν τι ἀνάθεμα ὑπὸ τῶν θυϲιαζόντων ἀνατιθῆται, ἱερὰ ἔϲτω τῶν θεῶν. ὁ δὲ ἱερεὺϲ καὶ οἱ ἱεροὶ ἐπιμέλειαν ἐχόντω, ὅπωϲ ἀπὸ τῶν διαφόρων ἀναθέματα καταϲκευάζηται τοῖϲ θεοῖϲ, ἃ ἂν τοῖϲ ϲυνέδροιϲ δόξει.

Θηϲαυρῶν καταϲκευ[ᾶ]ϲ. Οἱ ἱεροὶ οἱ κατεϲταμένοι ἐν τῶι πέμπτωι καὶ πεντηκοϲτῶι ἔτει ἐπιμέλειαν ἐχόντω μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονοϲ, ὅπωϲ καταϲκευαϲ[θ]ῆντι θηϲαυροὶ λίθινοι δύο κλαικτοί, καὶ χωραξάντω τὸν μὲν ἕνα εἰϲ τὸν ναὸν τῶν Μεγάλων θεῶν, τὸν δ' ἄλλον ποτὶ τᾶι κράναι, ἐν ὧι ἂν τόπωι δοκεῖ αὐτοῖϲ ἀϲφαλῶϲ ἕξειν· καὶ ἐπιθέντω κλαῖκαϲ, καὶ τοῦ μὲν παρὰ τᾶι κράναι ἐχέτω τὰν ἀτέραν κλαῖκα Μναϲίϲτρατοϲ, τὰν δὲ ἄλ̣λαν οἱ ἱεροί, τοῦ δὲ ἐν τῶι ναῶι ἐχόντω τὰν κλαῖκα οἱ ἱεροί, καὶ ἀνοιγόντω κατ' ἐνιαυτὸν τοῖϲ μυϲτηρίοιϲ καὶ τὸ ἐξαριθμηθὲν διάφορον ἐ[ξ] ἑκατέρου τοῦ θηϲαυροῦ χωρὶϲ γράψαντεϲ ἀνενεγκάντω· ἀποδόντω δὲ καὶ Μναϲιϲτράτωι τὸ γινόμενον αὐ[τῶι] διάφορον, καθὼϲ ἐν τ[ῶι] διαγράμματι γέγραπται.

Ἱεροῦ δείπνου. Οἱ ἱεροὶ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν ἀγομένων ἐν τᾶι πομπᾶι ἀφελόντεϲ ἀφ' ἑκάϲτου τὰ νόμι̣[μα] τοῖϲ θεοῖϲ [τὰ λοι]πὰ κρέα καταχρηϲάϲθωϲαν εἰϲ τὸ ἱερὸν δεῖπνον μετὰ τᾶν ἱερᾶν καὶ παρθένων, καὶ παραλαβόντω τόν τε ἱερῆ [καὶ τὰ]ṇ ἱέρεαν κ[αὶ τὰ]ν ἱέρεαν τοῦ Καρνείου καὶ Μναϲίϲτρατον καὶ τὰν γυναῖκα τε καὶ τὰϲ γενεὰϲ αὐτοῦ καὶ τῶν τεχνιτᾶν τοὺϲ λει[το]ụ[ργή]ϲανταϲ [ἐν τα]ῖϲ χορ̣είαιϲ καὶ τᾶν ὑπηρεϲιᾶν τοὺϲ λειτουργοῦνταϲ αὐτοῖϲ· καὶ εἰϲ τὰ λοιπὰ δαπανάματα μὴ πλεῖον ἀνάλωμα [π]οιοῦṇτ̣εϲ δραχμᾶν .... (*vacare videtur*).

Ἀγορᾶϲ. οἱ ἱεροὶ τόπον ἀποδειξάντω, ἐν ᾧ πραθήϲεται πάντα· ὁ δὲ ἀγορανόμοϲ ὁ ἐπὶ πόλεοϲ [[ἐπι]] ἐπιμέλειαν ἐχέτω, ὅπωϲ οἱ πωλοῦντεϲ ἄδολα καὶ καθαρὰ πωλοῦντι καὶ χρῶνται ϲταθμοῖϲ καὶ μέτροιϲ ϲυμφώνοιϲ ποτὶ τὰ δαμόϲια, καὶ μὴ ταϲϲέτω μή̣[τ]ε̣ πόϲου δεῖ πωλεῖν, μηδὲ καιρὸν ταϲϲέτω μηδὲ πραϲϲέτω μηθεὶϲ τοὺϲ πωλοῦνταϲ τοῦ τόπου μηθέν· τοὺϲ δὲ μὴ πωλοῦνταϲ καθὼϲ γέγραπται, τοὺϲ μὲν δούλουϲ μαϲτιγούτω, τοὺϲ δὲ ἐλευθέρουϲ ζαμιούτω εἴκοϲι δραχμαῖϲ· καὶ τὸ κρίμα ἔϲτω ἐπὶ τῶν ἱε[ρῶν.] *vac.*

Ὕδατοϲ. ἐχέτω δὲ ἐπιμέλειαν ὁ ἀγορανόμοϲ καὶ περὶ τοῦ ὕδατοϲ, ὅπωϲ κατὰ τὸν τᾶϲ πανηγύριοϲ χρόνον μηθεὶϲ κακοποιεῖ μήτε [τὸ β]ή̣λημα μήτε τοὺϲ ὀχετοὺϲ μήτε ἄν τι ἄλλο καταϲκευαϲθεῖ ἐν τῶι ἱερῶι χάριν τοῦ ὕδατοϲ, καὶ ὅπωϲ, καθὼϲ ἂν μεριϲθεῖ, ῥεῖ τὸ ὕδωρ καὶ μη[θ]ε[ὶϲ ἀ]ποκωλύει τοὺϲ χρωμένουϲ· ἂν δέ τινα λαμβάνει ποιοῦντά τι τῶν κεκωλυμένων, τὸν μὲν δοῦλον μαϲτιγούτω, τὸν δὲ ἐλεύθερον̣ [ζαμιούτω] εἴκοϲι δραχμαῖϲ· καὶ τὸ κρίμα ἔϲτω ἐπὶ τῶν ἱερῶν.

Ἀλείμματοϲ καὶ λουτροῦ. ὁ ἀγορανόμοϲ ἐπιμέλειαν ἐχέτω, ὅπωϲ οἱ θέλοντεϲ [βαλανεύε]ιν ἐν τῶι ἱερῶι μὴ πλεῖον πράϲϲωντι τοὺϲ λουομένουϲ δύο χαλκῶν καὶ παρέχωντι πῦρ καὶ μάκραν εὔκρατον καὶ τοῖϲ κατακλυ[ζομένοιϲ ὕ]δωρ εὔκρατον, καὶ ὅπωϲ ὁ ἐργδεξάμενοϲ τῶν ξύλων τὰν παροχὰν εἰϲ τὸ ἀλειπτήριον παρέχει ξύλα ξηρὰ καὶ ἱκανὰ τοῖϲ ἀλει[φομένοιϲ] κατ' ἁμέραν ἀπὸ τετάρταϲ ὥραϲ ἕωϲ ἐβδόμαϲ. δοῦλοϲ δὲ μηθεὶϲ ἀλειφέϲθω. οἱ δὲ ἱεροὶ ἐργδιδό[[ι]]ντω τὰν παροχὰν τῶν ξύλ[ω]ṇ [τῶν εἰϲ τ]ὸ̣ ἀλειπτήριον· ἂν δέ τιϲ τῶν ἐργδεξαμένων ἢ τῶν βαλανέων μὴ ποιεῖ καθὼϲ γέγραπται, τὸν μὲν δοῦλον μαϲτιγούτω ὁ ἀγορ̣α̣νό[μοϲ, τ]ὸν δὲ ἐλεύθ(ε)ρον ζαμιούτω καθ' ἕκαϲτον ἀδίκημα εἴκοϲι δραχμαῖϲ· καὶ τὸ κρίμα ἔϲτω ἐπὶ τῶν ἱερῶν.

Ϲυνέϲιοϲ ἀναφορᾶϲ. οἱ ἱε[ροὶ ὅ]ϲ̣α̣ κα διοικήϲωντι ἐν τᾶι πανηγύρει ἢ κα̣τακρίνωντί τιναϲ, ϲύνεϲιν ἀνενεγκάντω εἰϲ τὸ πρυτανεῖον· ἀναγραψάντω δὲ καὶ [εἰϲ τ]ὸ̣ν οἶκον τὸν ἐν τῶι ἱερῶι, οὓϲ ἂν κατακρίνωντι καὶ ἐπὶ ποίωι ἀδικήματι.

Ἀντίγραφον ἔχειν τοῦ διαγράμματοϲ. οἱ κατεϲταμέ[νοι ὥ]ϲτε γράψαι τὸ διάγραμμα, καθὼϲ ἂν δοκιμαϲθεῖ, δόντω τοῖϲ νομοδείκταιϲ ἀντίγραφον. οἱ δὲ λαβόντεϲ ἐπιδεικνυόντω τῶι [χρε]ί̣α̣ν ἔχοντι. καὶ ἐν τοῖϲ μυϲτηρίοιϲ ϲυνλειτουργούντω τοῖϲ ἱεροῖϲ καὶ ὁ κᾶρυξ καὶ αὐλητὰϲ καὶ μάντιϲ καὶ ἀρχιτέκτων.

[Τᾶϲ κατα]ϲτάϲιοϲ τῶν δέκα. οἱ δαμιοργοὶ τοῦ ἕκτου μηνὸϲ τᾶι δωδεκάται, πρὸ τοῦ τὸν κ[λᾶ]ρον τῶν ἱερῶν

fr. *a B* [κ]αὶ τᾶν ἱερᾶν γίνεϲθαι, ἀποδόντ[ω] τῶι δάμωι χειροτονίαν, ὅπωϲ καταϲτάϲει ἐκ πάντων τῶν πολιτᾶν δέκα, μὴ νεωτέρουϲ ἐτῶν τ̣εϲϲαράκοντα μη[δ]ὲ δὶϲ τοὺϲ αὐτοὺϲ τ[ό]ν γ' ἰὸν ἐνιαυτόν. π[ο][τ]ειϲφερόντω δὲ οἵ τε ἄρχοντεϲ καὶ τῶν ἄλλων ὁ θέλων, εἰϲφέροντεϲ, ἐξ ὧν γέγραπται τοὺϲ ἱεροὺϲ κλαροῦϲθαι· τοὺϲ δὲ καταϲταθένταϲ ὁ[ρ]κιξάτω ὁ γραμματεὺϲ τῶν ϲυνέδρων τὸν ὅρκον, ὃν οἱ ἱεροὶ ὀμν[ύ]οντι. ἐχόντω δὲ οἱ καταϲταθέντεϲ ἐπιμέλειαν περὶ πάντων, ὧν δεῖ ἐν τοῖϲ μυϲτηρίοιϲ ϲυντελεῖϲθαι, καὶ φροντιζόντω, ὅϲων χρεία ἐϲτὶ εἰϲ τὸ ἐπιτελεῖϲθαι τὰ μυϲτήρια. προγραφόντω δὲ ἐκ τῶν ἱερῶν καὶ ῥαβδοφόρουϲ τοὺϲ εὐθετωτάτουϲ, ὁμοίωϲ δὲ καὶ μυϲταγωγούϲ. τοὺϲ δὲ ϲυνλειτουργήϲονταϲ μετὰ Μναϲιϲτρά[τ]ου προγραφόντω, ἄν [τ]ιναϲ εὑρίϲκωντι εὐθέτουϲ ὑπάρχονταϲ καὶ τῶν μὴ ὄντων ἱερῶν· καὶ οἱ προγραφέντεϲ πειθαρχούντω καὶ ἐπιτελούντ̣ω, ὃ ἂν προγραφῆντι· τὸν δὲ μὴ ποιοῦντα κατακρινάντω εἴκοϲι δρα[χ]μαῖϲ καὶ ἐγγραψάντω εἰϲ τοὺϲ πολεμάρχουϲ. οἱ δὲ ῥαβδοφόροι μαϲτιγούντω, οὕϲ κα οἱ δέκα κελεύωντι· οἱ δὲ καταϲταθέντεϲ δέκα κρινόντω [τ]ὰ κ[ρίμα]τα [πάντα].

fr. *b B* Ἂ[ν δὲ χρεία εἶ πε]ρί τινοϲ διαβούλιον [γί]νεϲθαι, ϲυναγόντω οἱ δέκα πάντεϲ τοὺϲ ἱερούϲ, καὶ καθὼϲ τοῖϲ πλειόνοιϲ δόξαι, ἐπιτελείϲθω. φορούντω δὲ οἱ δέκα ἐν τοῖϲ μυϲτηρίοιϲ ϲτρόφιον πορφύριον.

Ἀγράφων. εἰ δέ τινα ἄγραφά ἐϲτι ἐν τῷ διαγράμματι ποτὶ τὰν τῶν μυϲτηρίων καὶ τᾶν θυϲιᾶν ϲυντέλειαν, βουλευέϲθωϲαν οἱ ϲύνεδροι, μὴ μετακινοῦντεϲ ἐπὶ καταλ[ύ]ϲει τῶν μυϲτηρίων μ[η]θὲν τῶν κατὰ τὸ διάγραμμα· εἰ δὲ μή, τὸ γραφὲν ἀτελὲϲ ἔϲτω· τὸ δὲ διάγραμμα κύριον ἔϲτω εἰϲ πάντα τὸν χρόνον.

Vs. 23 med. post ἐπ ⸌ ⸍ || 52 Foucartium sequor. || *b* 53. 54 init. nunc omnia deleta; Foucartium sequor. || 55 extr. nunc omnia deleta. || In ectypo legi: 66 post εἶμεν Ε˥ΙΤ || 83 extr. Ξ⁝Σ || 93 init. ΛΑΝ || 95 extr. ΜΙ || 97 init. ΙΙΕΡ || 98 init. [το]ι. || 99 init. [π]οι ΟΥΙ ¯Ε || med. vac.; extr. ἐπι quadratarius ipse erasisse videtur. || 100 init. ΞΠ || 101 init. ΜΗ dilucide, tum ΜΙΙ///_ || 104 ...ΗΛΗΜΑ dilucide. || 105 extr. ΡΟΙ || 109 extr. Ι /// Ν || 110 init. τῶν ante [εἰϲ τὸ] suppl. || Extr. Ι ΝΟ || 112 init. ¯Λ || 113 init. ϽΝ || 115 init. ΙΛ || 126 .ΝΓΙΟΝ ex ectypo Fouc. || 174 ΠΑΝΤΕΣ idem.

Vs. 104 β]ήλημα· κώλυμα. φράγμα ἐν ποταμῷ· Λάκωνεϲ Hesych.; cf. W. Schulze Quaest. epic. 121 adn. 6 [τὸ] ἥλημα, Keil *Nachr. Gött. Ges. Wiss.* 1899, 138. || 116 ΚΑΙΡΟΝ in ectypo; κ[λᾶ]ρον i. e. κλήρωϲιν correxit Wilh., qui affert *OGI* 437, 80 (*I. v. P.* 268): μετὰ δὲ τὸν κλῆρον κτλ. || 126 suppl. Meister nisus Il. Z 422.

Annus quinquagesimus quintus (vs. 10) inde ab a. 146 a. Chr. n. est annus 92. Messenios hanc legem tulisse suspicati sunt Sauppe quamquam dubitanter, Seeliger, Meister, Ziehen. Quae opinio reperto titulo Argolico (Vollgraff *Bull. Hell.* XXXIII 1909, 175) optime confirmatur, Mnasistrato enim oraculum petente vates, ut Messenii ipsi quoque mysteria facerent, suasit (vs. 17 sqq., 26: λέγω δὲ καὶ Μεϲϲηνίοιϲ ἐπιτελεῖν τὰ μυϲτήρια). Quo factum est, ut libris sacris traditis (vs. 11 sqq.) sacerdotium gentilicium aboleretur publicumque redderetur.

1391 Fragmentum lapidis calcarii a. 0,235, l. 0,15, cr. 0,28, inaedificatum muro casae demarchi Bura in vico Μοντάρια, qui minus hora abest a vico Konstantinis. Lapis undique dolatus est, titulus vero superne et ab inferiore parte integer esse videtur, cum a dextra singulae litterae desint. Exscripsit Purgold a. 1882, qui adnotat titulum mense Maio 1881 a Gallis quibusdam viris doctis incolumem visum et exscriptum esse. Litterae a. 0,02. *Ect.* fecit Hiller.

Υ Μ Π Ο Σ Α Π Ο Ε Υ	
Τ Ω Ν Ι Ο Σ Τ Υ Χ Ι Κ Ο	[- - - - - Ὄλ]υμποϲ ἀπὸ Εὐ-
Ν Σ Α Π Ο Φ Ι Λ Ι Π Π Ο	[- - - - -, Ἀν]τώνιοϲ Τυχικὸ[ϲ]
Φ Ι Δ Ι Ο Σ Δ Η Μ Ε Α Σ	[ἀπὸ - -, - -η]ϲ ἀπὸ Φιλίππο[υ],
Υ Δ Ι Ο Σ Τ Ρ Ω Ι Λ Ο	[- - ἀπὸ - -, Αὐ]φίδιοϲ Δημέαϲ
Υ Δ Ι Ο Σ Σ Π Α Τ Α Λ Ο	[ἀπὸ - -, - Κλα]ύδιοϲ Τρώιλο[ϲ]
Ι Ο Σ Ξ Ε Ν Ο Κ Ρ Α Τ Η	[ἀπὸ - -, - Κλα]ύδιοϲ Σπάταλο[ϲ]
	[ἀπὸ - -, - Κλαύδ]ιοϲ Ξενοκράτη[ϲ]

Catalogum habes libertorum, quos sacerdos absolverat. Erat enim fanum Magnorum Deorum servis refugium, de quo conferas n. 1390, 80 sqq. Vs. 1 suppl. Wil.

CORONE.

De situ Strab. VIII 4, 6 p. 361, Ptol. III 14, 31, Paus. IV 34, 4 sqq. Haud ita procul ab urbe, quae in litore sinus Messenii sub radicibus Mathiae montis sita erat, Pamisus flumen in mare influit. Non potest dubitari, quin hodie eodem loco oppidum Πεταλίδιον habitetur. De nomine Steph. Byz. s. v. ὁ πολίτηϲ Κορωνεὺϲ καὶ Κορωναιεὺϲ καὶ Κορωναῖοϲ.

Paus. l. l. Coronen antiquis temporibus Αἴπειαν nominatam esse auctor est, quae urbs Agamemnoni oboediebat, v. Il. I 152. 294 καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδαϲον ἀμπελόεϲϲαν. Quod Apollodorum secutus Strabo VIII 4, 5 p. 360 Αἴπειαν eandem urbem esse ducit atque Θουρίαν, cum alii de Methone monerent (Strab. l. l.), a vero aberraverunt.

Quando urbs diruta sit, non traditur. 365 Thebani demum Epaminonda duce Peloponnesum ingressi ut Messenen, ita Coronen in integrum restituerunt. Tunc Ἐπιμηλίδηϲ ortus ex Coronea Boeotiae denuo urbem condidit (Paus. l. l.). Coronaei Messeniorum civitatis sine dubio ut Thuriatae participes sunt.

191. Urbem Coronen sui iuris factam esse velut Abiam, Pheras, Thuriam veri est simillimum; nam suos nummos cuserunt, in quibus ante a. 184 legitur Κορ vel Κορωναίων (Head H. N.[2] 433), postea (cr. a. 184) Ἀχαιῶν Κορωναίων l. l. p. 418, *Cat. gr. coins Pelop.* 114 sqq. Cf. R. Weil *Zeitschr. f. Numism.* IX 1882, 227, Niese *Gesch. d. griech. mak. Staat.* II 713.

183. Messenii, qui Dinocrate duce ab Achaeorum societate defecerant, statim Coronen sub potestatem suam redigere conati sunt (Liv. XXXIX 49). Philopoemen profectus, ut urbem servaret, a Messeniis captus mortem obiit (Plut. Philop. 18).

146. Urbem Messeniis redditam esse suspicatur Niese *Gesch. d. griech. mak. Staat.* III 355 sq. Sed nihil est, cur illi assentiamur.

II. p. Chr. n. saec. ineunte Coronaei Lacedaemoniis oboediebant; occurrit enim magistratus, qui ἐπιμελητὴϲ Κορωνείαϲ appellatur, in titulis Spartanis n. 34, 36, 44.

245. Corone rursus Achaeorum societati interfuit, v. n. 1398 8. 9.

Colebantur Diana, quae Παιδοτρόφοϲ apellabatur, Aesculapius, Bacchus, Iupiter, Minerva. Septentriones versus Pausaniae aetate Ἰνοῦϲ fanum, quod putabant, ostendebatur (l. l. 34, 6 et 4).

Scripserunt: Curtius II 166, Bursian II 172, R. Weil *Zeitschr. f. Numism.* IX 1882, 227, Kolbe *SB. Berl. Akad.* l. l. 53, Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 40, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 118.

1392 Tabula lapidis calcarii, inventa in arce, nunc inaedificata in domo Δ. Κουτϲοδημοπούλου; a. 0,06, l. 0,53, cr. 0,10. Edd. Kumanudes Ἀθήναιον IV 1875, 104, Petrides Παρναϲϲὸϲ V 1881, 907 (Meister *SGDI* 4683), Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 55. Idem misit ectypum. Litterae a. 0,009—0,014 I a. Chr. n. saec. *Ect.*

Α Γ Α Θ Α Ι Τ Υ Χ Α Ι	Ἀγαθᾶι τύχαι.
Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Ο Σ Τ Ω Ν Σ Υ Ν Ε Δ Ρ Ω Ν Ν Ι Κ Α Γ Ο Ρ Ο Υ	Ἐπὶ γραμματέοϲ τῶν ϲυνέδρων Νικαγόρου
Τ Ο Υ Δ . Ο Κ Λ Ε Ι Δ Α Ε Τ Ο Υ Σ Δ Ε Ο Γ . Ο Η Κ Ο Σ Τ Ο Υ Κ Α Ι Ε Ν Α Τ Ο Υ	τοῦ Δ[ι]οκλείδα, ἔτουϲ ὀγ[δ]οηκοϲτοῦ ἐνάτου·
Ε Π Ε Ι Α Ν Α Κ Λ Η Θ Ε Ι *vacat*	ἐπεὶ ἀνακληθεὶ[ϲ - - - - - - - - -]

Var. lect. Vs. 1 Νικάτοροϲ Kumanudes perperam.

Aera si Achaiae fuit, annus est 146 (inclusive)—89 = 58 a. Chr. n. (cf. Wilhelm *Beiträge* 112 sqq.). Titulus numquam perfectus fuit.

1393 Fragmentum a. 0,15, l. 0,16, inventum in arce urbis. Ex ectypo a Dionysio M. Marcopulo confecto, quod Tod qua est liberalitate mecum communicavit, exscripsi. *Ect.*

Ε Υ Π Λ Ι	- - - - - - - -εὐπλ- - - -
Ι Α Ρ Χ Ο Υ Σ Ι Κ Α Ι	[- - - - - -ι ἄρχουϲι καὶ [δήμῳ χαίρειν·]
Ι Τ Ω Ν Κ Α Ι Τ Ω Ν Ι Π	- - - - - -ντων καὶ τῶν ιπ- -
Α Σ Ε Α Κ Ο Ι Ν Α Δ Ε Τ Ο Ι Σ	- - - - -αϲεα, κοινὰ δὲ τοῖϲ - -
Κ Α Ι Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ε Ι Α Ν Ε Χ Ε Ι Ν	- - - - - - καὶ προεδρείαν ἔχειν - -
Ρ Α Σ Α Υ Τ Ο Ι Σ Ν Ο Μ Ι Ζ Ο Υ	- - - - - - -ραϲ αὐτοῖϲ νομίζου[ϲι]
Μ Η Κ Ε Ν Τ Η Ν Ι Δ Ι Α Ν Π	[- - - - -τετί]μηκεν τὴν ἰδίαν π[ατρίδα.]
Υ Ν Ι Ο Σ Φ Λ Α Β Ι Α Ν Ο Σ *vacat*	[- - - - Γ. Ἰο]ύνιοϲ Φλαβιανόϲ.

An idem Prosop. imp. Rom. II 237, 491? Hiller.

1394 In lapide quadrato, a dextra et inferiore parte integro. Exscripsit Fourmont fol. 73, 74, 76, p. 196, in vico, qui vocatur Λογγά, duas fere horas ab urbe Πεταλίδιον sito. Olim in ecclesia τῆς γενέσεως τῆς Παναγίας supra mensam sacram exstabat, nunc periisse videtur. Recte titulum Messeniis inseruit Boeckh (CIG 1301).

post a. 37 p. Chr. n.

. . . .
. . . . Σ . Ο Υ Γ Ε Ρ
. . Ι Ι Κ Ο Υ Μ Η Τ Ε Ρ Α
. . . Ι Π Ε Ι Ν Η Ν Θ Υ Γ Α
. . . Η Ν Θ Ε Ο Υ Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ
. . . . \ Σ Τ Ο Υ Γ Υ Ν Α Ι Κ Α
. . . Α Ν Ι Κ Ο Υ Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ
. . . Ι Α Σ Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
. . . Ν Ε Θ Η Κ Ε

[Γαΐου Καίσαρος]
[Σεβα]σ[τ]οῦ Γερ-
[μα]νικοῦ μητέρα
[Ἀγρι]ππείνην, θυγα-
[τρίδ]ην Θεοῦ Καίσαρος
[Σεβ]αστοῦ, γυναῖκα
[Γερμ]ανικοῦ Καίσαρος,
. . . (.) ιας Φιλοκράτους
[ἀ]νέθηκε.

Restituit Boeckh. Titulus positus est in honorem Agrippinae iam defunctae.

1395 Basis lapidis calcarii, a. 0,43, l. 0,72, cr. 0,37. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 306, Curtius *Bull. Inst.* 1841, 47, C. Keil ex Welckeri apographo *Rhein. Mus.* XIV 1859, 530 (Meister *SGDI* 4681). In arce vidit Oikonomakis ante viginti annos. C. O. Muelleri apographum expressi, quod habeo ex illius diario. *Ect. Sorb.*

Α Π Ο Λ Ι Σ
Π Ο Λ Υ Κ Λ Η Ε Π Ι Χ Α Ρ Ε Ο Σ
Τ Ο Ν Α Υ Τ Α Σ Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ
Α Σ Ε Χ Ω Ν Δ Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

[1] Ἁ πόλις [2] Πολυκλῆ Ἐπιχάρεος [3] τὸν αὐτᾶς εὐεργέταν [4] ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, [5] ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν.

1396 Basis lapidis calcarii, nunc muro casae K. Stratolaimi inaedificata, superne et a dextra fracta; a. 0,31, l. 0,34, cr. 0,24. Litterae apicatae a. 0,035 diligenter incisae. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 304, Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 52. Exscripsi. Habeo quoque in schedis C. O. Muelleri apographum ex diario. *Ect. Sorb.*

Ν Ι ∠ Α Ι Α Θ
Π Ρ Ω Τ Η Γ Ε
Α Υ Τ Η Σ Ι Ε
vacat Α Ν

\- - - - - - - -
Νισαία Θ - - - - -
πρώτη γε[νομένη - -]
αὐτῆς ἱέ[ρεια - - - -]
ἀν[έθηκεν].

1397 Tabula lapidis calcarii, infra titulum fracta, a. 0,50, l. 0,42—0,44, cr. 0,11; nunc in domo medici Δ. Μαρκοπούλου. Litterae a. 0,015 diligenter incisae II. a. Chr. n. saec. Ed. Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 54, 12. Exscripsi. *Ect.*

Α Γ Α Θ Ω Ν
Δ Α Μ Α Ρ Χ Ο Σ
Ν Ι Κ Ω Ν
Ε Π Ι Τ Ε Λ Η Σ
Π Ο Λ Ω Ν
Α Ρ Μ Ο Δ Ι Ο Σ
vac.

Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Σ
Ε Π Ι Γ Ε Ν Η Σ
Κ Λ Ε Ω Ν
Λ Υ Σ Ι Δ Α Μ Ο Σ
vac.

Ἀγάθων,
Δάμαρχος,
Νίκων,
Ἐπιτέλης,
Πόλων,
Ἁρμόδιος,

Ἀγαθοκλῆς,
Ἐπιγένης,
Κλέων,
Λυσίδαμος.

1398 Tria fragmenta columnae marmoris caerulei, supra cymatio ornatae; fr. *a* (a. 0,62) et *b* (a. 0,55) inter se cohaesisse videntur; fr. *c* (a. 1,02) supra fere incolumis; diameter 0,34. Litterae a. 0,012—0,02. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 305 vs. 1—15, universum titulum Kumanudes ex Stamatakis apographo et ectypo Ἀθήναιον IV 1875, 103 minusculis. Contuli. Quae evanuerunt, lineis subnotavi. *Ect. Sorb.*

246 p. Chr. n.

a Ε Τ Ο Υ Σ Σ Ο Ζ
Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο Σ
Γ̄ Κ Λ Ω Ι Ο Υ Λ Κ Λ Ε
Ο Β Ο Υ Λ Ο Σ
Γ̄ Ι Ο Υ Λ Θ Ε Α Γ Ε
Ν Ο Υ Σ Υ Ι Ο Σ
Ο Π Ρ Ο Σ Τ Α Τ Η Σ Δ Ι
Α Β Ι Ο Υ Τ Ο Υ Κ Ο Ι
Ν Ο Υ Τ Ω Ν Α Χ Α Ι Ω Ν
Α Ρ Χ Ε Φ Η Β Ο Σ
Γ̄ Ι Ο Υ Λ Θ Ε Α Γ Ε Ν Η Σ
Κ Λ Ε Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ
Γ̄ Ι Ο Υ Λ Θ Ε Α Γ Ε Ν Ο Υ Σ
a Ε Γ Γ Ο Ν Ο Σ Τ Ο Υ Α Ι
Ω Ν Ι Ο Υ Π Ρ Ε Σ Β Ι
b Τ Ο Υ Κ Α Ι Λ Ο Γ Ι Σ Τ Ο Υ Γ Ε
Ν Η Θ Ε Ν Τ Ο Σ Τ Η Σ Π Ο
Λ Ε Ω Σ
Ε Φ Η Β Ο Ι Ο Ι Υ Π Α Υ Τ Ο Ν
Λ Ο Υ Κ *vac.* Β Α Σ Σ Ο Σ
Α Υ Ρ . Ρ Ο Ν Κ Ι Α Ν Ο Σ
Α Υ Ρ Τ Ε Ρ Ε Ν Τ Ι Α Ν Ο Σ
Α Υ Ρ Σ Ε Ρ Η Ν Ο Σ
Α Υ Ρ Α Ρ Ε Σ Κ Ω Ν
Α Υ Ρ Σ Υ Ν Ε Ρ Ω Σ
Ι Ο Υ Λ Μ Ε Ν Α Ν Δ Ρ Ο Σ
Α Υ Ρ Κ Α Λ Λ Ι Τ Ι Β Ε Ρ Ι Σ
Φ Λ Τ Ε Ρ Τ Ι Ο Σ
Κ Α Σ Ι Α Ν Ο Υ Α Ρ Ι Ο Σ
Π Ο Σ Ε Υ Τ Υ Χ Ι Α Ν Ο Σ
rasura deletae litterae
Κ Λ Ε Π Ι Γ Ο Ν Ο Σ
Κ Λ Δ Ε Λ Μ Α Τ Ι Ο Σ
Κ Λ Α Ρ Τ Ε Μ Ι Σ Ι Ο Σ
b Α Υ Ρ Ε Υ Φ Ρ Ο Σ Υ Ι

a Ἔτους σοζ'·
γυμνασίαρχος
Γ. Κλώ(διος) Ἰούλ(ιος) Κλε-
όβουλος,
Γ(αΐου) Ἰουλ(ίου) Θεαγέ-
νους υἱός,
ὁ προστάτης δι-
ὰ βίου τοῦ κοι-
νοῦ τῶν Ἀχαιῶν.
ἀρχέφηβος
Γ. Ἰούλ(ιος) Θεαγένης
Κλεοβούλου,
Γ(αΐου) Ἰουλ(ίου) Θεαγένους
a ἔγγονος τοῦ αἰ-
ωνίου πρεσβε[υ-
b τοῦ καὶ λογιστοῦ γε-
νηθέντος τῆς πό-
λεως.
ἔφηβοι οἱ ὑπ' αὐτόν·
Λούκ(ιος) Βάσσος,
Αὐρ. [Ἀ?]ρονκιανός,
Αὐρ. Τερεντιανός,
Αὐρ. Σερῆνος,
Αὐρ. Ἀρέσκων,
Αὐρ. Συνέρως,
Ἰούλ. Μένανδρος,
Αὐρ. Καλλιτίβερις,
Φλ. Τέρτιος,
Κάσ. Ἰανουάριος,
Ποσ. Εὐτυχιανός,
\- - - - - -,
Κλ. Ἐπίγονος,
Κλ. Δελμάτιος,
Κλ. Ἀρτεμίσιος,
b Αὐρ. Εὐφρόσυν[ος,]

λΥΡΙ . . . λΟ
λΥΡΦΙλΟΜΟΥϹΟϹ
ΑΥΡΚλΕΟΒΟΥλΟϹ
ΑΥΡΕΥΟΔΙΩΝ
λΥΡΝΕΙΚΩΝ
λΥΡΕΥΤΥΧλϹ
λΤΤΤΡΥΦΩΝΙλΝΟϹ
λΥΡΕΡΩΤΙΩΝ
λΤΤΚΡΟΤΩΝ
ΚλΜΕλΙΤΙϹ
ΚλΖΩΠΥΡΟϹ
ΚλΝΕΙΚΩΝ
litterae rasura deletae
ΙΓΝΕΥΤΥΧΗϹ
λΥΡΝΕΙΚΩΝ
ΑΝΤλΥΚΟϹ
ΑΝΤΕΥΦΡΟϹΥΝΟϹ
λΥΡΕΥΚλΡΠΟϹ
λΥΡΦΟΙΒΙΩΝ
λΥΡλΕΩΝΙΔΗϹ
λΥΡΖΩϹΙΜΟϹ
λΥΡϹΟΝΙλϹ
λΥΡΟΝΗϹλϹ
ΑΥΡΘΕΟΔΟϹΙΟϹ
λΥΡλΡΙϹΤΩΝ
λΥΡΦΙλΟΚλΗϹ
λΥΡΠΡΕΙΜΟϹ
λΥΡΕλΠΙΔΟΦΟΡΟϹ
λΥΡϹΥΝΕΚΔΗΜΟϹ
λΥΡλΚΥλλϹ
λΥΡΔΗΜΗΤΡΙΟϹ
λΥΡΧλΡΜΟϹΥΝΟϹ
λΥΡΕΡΜΕΙλϹ
λΥΡΛΟΥΚΙΟϹ
λΥΡΖΩϹΙΜλϹ
λΥΡΟΝΗϹΙΦΟΡΟϹ
λΥΡΑΡΕΤΩΝ
λΥΡΝΕΙΚΕΡΩϹ
ΟΠΤΡΟΦΙΜΟϹ
ΟΠΖΩΠΥΡΟϹ
ΙΓΝΖΩϹΙΜΟϹ
ΙΓΝΕΥΦΡΟϹΥΝ
λΥΡΟΝλϹΙΚλΗϹ
λΥΡΕΥ
- - - - - - - - - - -

λΓ *vac.*
ΑΥΡΒΕΡΝΕΙΚΙλΝΟϹ
vac.

λΥΡΗΡλϹ
λΙλΧΡΗϹϹΟΙΩΝ

λΥΡΕΥΠΟΡΙϹΤΟϹ
λΥΡΝΕΙϹΟϹ
ΟΠλΡΤΕΜΙϹΙΟϹ

ΙΓΝΟλΥΜΠΙλΚΟϹ
λΥΡΕΥΦΡλϹ

λΥΡΕΥΦΡΟϹΥΝΟϹ
λΥΡΕΙϹλϹ

λΥΡΙΩϹΗϹ
λΥΡΙΩϹΗϹ
λΥΡΠΟΥΠλΙΟϹ

λΥΡΠΤΕλλλϹ

λΥΡλΛΕΞλΝΔΡΟϹ
λΥΡλΡΕΤΩΝ
λΥΡϹΥΝΕΤΟϹ

λΥΡΤΕΙΙ . . . . ΟϹ
ΑΥΡ . . . . ΗϹ
λΥ - - - - - -
- - - - - - - - -

c Αὐρ. Ι . . . λο[ϲ],
Αὐρ. Φιλόμουϲοϲ,
Αὐρ. Κλεόβουλοϲ,
Αὐρ. Εὐοδίων,
Αὐρ. Νείκων,
Αὐρ. Εὐτυχᾶϲ,
Ἀττ. Τρυφωνιανόϲ,
Αὐρ. Ἐρωτίων,
Ἀττ. Κρότων,
Κλ. Μελίτιϲ,
Κλ. Ζώπυροϲ,
Κλ. Νείκων,
- - - - - ,
Ἰγν. Εὐτύχηϲ,
Αὐρ. Νείκων,
Ἀντ. Λύκοϲ,
Ἀντ. Εὐφρόϲυνοϲ,
Αὐρ. Εὔκαρποϲ,
Αὐρ. Φοιβίων,
Αὐρ. Λεωνίδηϲ,
Αὐρ. Ζώϲιμοϲ,
Αὐρ. Ϲο[ΐδ]αϲ,
Αὐρ. Ὀνηϲᾶϲ,
Αὐρ. Θεοδόϲιοϲ,
Αὐρ. Ἀρίϲτων,
Αὐρ. Φιλοκλῆϲ,
Αὐρ. Πρεῖμοϲ,
Αὐρ. Ἐλπιδοφόροϲ,
Αὐρ. Ϲυνέκδημοϲ,
Αὐρ. Ἀκύλαϲ,
Αὐρ. Δημήτριοϲ,
Αὐρ. Χαρμόϲυνοϲ,
Αὐρ. Ἑρμείαϲ,
Αὐρ. Λούκιοϲ,
Αὐρ. Ζωϲιμᾶϲ,
Αὐρ. Ὀνηϲιφόροϲ,
Αὐρ. Ἀρέτων,
Αὐρ. Νεικέρωϲ,
Ὀπ. Τρόφιμοϲ,
Ὀπ. Ζώπυροϲ,
Ἰγν. Ζώϲιμοϲ,
Ἰγν. Εὐφρόϲυν[οϲ],
Αὐρ. Ὀναϲικλῆϲ,
Αὐρ. Εὐ - - - ,
- - - - - - ,

Ἀγ *vac.*
Αὐρ. Βερνεικιανόϲ,

Αὐρ. Ἡρᾶϲ,
Αἰλ. Χρηϲ[τί]ων,

Αὐρ. Εὐπόριϲτοϲ,
Αὐρ. Νεῖϲοϲ,
Ὀπ. Ἀρτεμίϲιοϲ,

Ἰγν. Ὀλυμπιακόϲ,
Αὐρ. Εὐφρᾶϲ,

Αὐρ. Εὐφρόϲυνοϲ,
Αὐρ. Εἰϲᾶϲ,

Αὐρ. Ἰωϲῆϲ,
Αὐρ. Ἰωϲῆϲ,
Αὐρ. Πούπλιοϲ,

Αὐρ. Πτελλᾶϲ,

Αὐρ. Ἀλέξανδροϲ,
Αὐρ. Ἀρέτων,
Αὐρ. Ϲύνετοϲ,

Αὐρ. Τείμ[ανδρ]οϲ,
Αὐρ. - - - ηϲ,
Αὐ[ρ . - - - - ,
- - - - - -

Var. lect. Kumanudis. Vs. 21 Ἀ(?)ρονκιανόϲ. || 35 Αὐρ . . . . ν . . .

Annus CCLXXVII, si aera est Actiaca (v. n. 1359), aequat a. 246 p. Chr. n.

1399 Herma marmoris albi a. 1,80, l. 0,31, cr. 0,22. Caput hermae in domo Βαϲιλείου Μουκάκου. Litteras 0,0275 altas Romanae aetatis esse iudico. Edd. Kolbe minusculis litteris *SB. Berl. Akad.* 1905, 53, Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 53, 11. *Ect.*

[*Textum vide pag.* 272.]

1 Ἅδε με τειχιόεϲ 2 ϲα παρ' ἀγλαὸν 3 ἱρὸν Ἰθώμηϲ
Μεϲ 4 ϲήνη ξυνοῖϲ 5 κύδεϲιν ἠγλάϊ 6 ϲεν,
υἱὸν Ἀρίϲτω 7 νοϲ Μεϲϲηνίου 8 ἡδ' ἐρατεινῆϲ
9 Ἀγήταϲ, Ϲπάρτην 10 ἣ λάχεν ἐκ πατέ 11 ρων.
Φαμὲ(ν) δὲ Ἑλ 12 λάνεϲϲι γένουϲ 13 μέγα κῦδοϲ ἀρέ 14 ϲθαι
ἔκ τε Δι 15 οϲκούρων ἔκ 16 τε καὶ Ἡρακλέ 17 ουϲ.

18 Τὸν Ἡρακλείδην 19 Ἁρμόνεικον 20 ἡ πόλιϲ.

Α Δ Є Μ Є Τ Є Ι Χ Ι Ο Є C
C Α Π Α Ρ Α Γ Λ Α Ο Ν
Ι Ρ Ο Ν Ι Θ Ω Μ Η C ΜЄ C
C Η Ν Η Σ Υ Ν Ο Ι C
Κ Υ Δ Є C Ι Ν Η Γ Λ Α Ι
C Є Ν Υ Ι Ο Ν Α Ρ Ι C Τ Ω
Ν Ο C Μ Є C C Η Ν Ι Ο Υ
Η Δ Є Ρ Α Τ Є Ι Ν Η C
Α Γ Η Τ Α C C Π Α Ρ Τ Η Ν
Η Λ Α Χ Є Ν Є Κ Π Α Τ Є
Ρ Ω Ν Φ Α Μ Є Δ Є Є Λ
Λ Α Ν Є C C Ι Γ Є Ν Ο Υ C
phallus
Μ Є Γ Α Κ Υ Δ Ο C Α Ρ Є
C Ο Α Ι Є Κ Τ Є Δ Ι <
Ο C Κ Ο Υ Ρ Ω Ν Є Κ
Τ Є Κ Α Ι Η Ρ Α Κ Λ Є
Ο Υ C

Τ Ο Ν Η Ρ Α Κ Λ Є Ι Δ Η Ν
Α Ρ Μ Ο Ν Є Ι Κ Ο Ν
Η Π Ο Λ Ι C

'Vs. 11 spatio Ν non convenit; φαμὲ[ς] videtur fuisse; nisi poëta φαμὶ δ' ἐν Ἑλλάνεσσι dederat, inscite produxit α Doricum ratus.' Wil.

Lapidem Messena Coronam ablatum esse perspexit Wil. (*SB. Berl. Akad.* l. l. 53, 1). Idem matrem ex gente Dioscurorum, patrem ex Heraclidarum natum esse adnotavit. Conferas velim persaepe in titulis Spartanis viros designari λθ΄ ἀπὸ Διοσκούρων, μα΄ ἀφ' Ἡρακλέους vel similiter.

An est Π. Αἴλιος Ἁρμόνεικος, quem urbs Messeniorum Olympiae statuae honore effecit? Cf. *I. v. Ol.* 446. (Preuner.)

1400 Ed. Le Bas-Foucart ex Landronii apographo *Voy.* II 308.

Μ Α Ρ Κ Є	Μᾶρκε
Χ Α Ι Ρ Є	χαῖρε.
Ι Ο Υ Λ Ι Α	Ἰουλία
Χ Α Ι Ρ Є	χαῖρε.

1401 Ed. Le Bas-Foucart ex Landronii apographo *Voy.* II 307.

Σ Ι	- - - - σι - - -
Λ Ι Ο Ν	[Αἰ *vel* Ἰού]λιον - - -
Τ Ο Ν Ι Ο	- - - τονιο - - - -
‾Ρ Ι Κ Ο Υ	- - - τρικοῦ - - -
Ι Α Σ Є Κ Τ	- - - ιας ἐκ τ[ῶν ἰδίων]

Titulum, qui in vico Rumustapha duas fere horas ab urbe Corone sito (*Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 45) servatur, v. infra n. 1498.

COLONIDES.

De situ Paus. IV 34, 8: τῇ Κορωναίων δὲ πόλει ἐστὶν ὅμορος Κολωνίδες· οἱ δὲ ἐνταῦθα οὔ Μεσσήνιοί φασιν εἶναι, ἀλλὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀγαγεῖν σφᾶς Κόλαινον λέγουσι - - -. κεῖται δὲ τὸ πόλισμα αἱ Κολωνίδες ἐπὶ ὑψηλοῦ, μικρὸν ἀπὸ θαλάσσης. Deinde § 12 idem pergit: κεῖται δὲ ἐπὶ θαλάσσῃ (sc. Ἀσίνη) - -. σταδίων δὲ τεσσαράκοντά ἐστιν ἐκ Κολωνίδων ἐς αὐτὴν ὁδός. Quam urbem sitam fuisse iuxta vicum qui hodie vocatur Καστέλια, ubi hodie vicus Vunaria exstat, docui *SB. Berl. Akad.* 1905, 54.

De nomine Paus. III 34, 8: Κολωνίδες, Plut. *Philop.* 18 Κολωνίς, Ptol. III 16, 7 Κολώνη.

De historia parum constat.

365 an urbs condita sit, haesito.

183. Dinocrates cum Messenios, ut ab Achaeis deficerent, impulisset, vicum qui Κολωνὶς vocabatur, aggredi constituit. Quo factum est, ut Philopoemen Messeniis bellum inferret. Plutarchus *Philop.* 18 his utitur verbis: - - καὶ κώμην τὴν καλουμένην Κολωνίδα προσηγγέλθη μέλλων καταλαμβάνειν (scl. Dinocrates), unde apparet Colonides tunc in potestate urbis nescio cuius vicinae fuisse. Coronaeos loco munito potitos esse suspicatur Niese l. infra l.

Exeunte II. a. Chr. n. saeculo urbem in pristinum statum redintegratam esse ex titulo n. 1402 elucet.

Aetate imperatorum a Severo usque ad Getam incolae Colonidum nummos, in quibus Κολωνιέων aut Κολωνειτῶν legitur, cudebant; cf. Head H. N.² 432, *Cat. gr. coins Pelop.* 114, Imhoof-Blumer *Monn. gr.* 170.

Scripserunt: Leake *Pelop.* 196, Curtius II 167, Bursian II 173, Kolbe *SB. Berl. Akad.* 1905, 54, Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 39, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 118.

1402 Fragmentum tabulae ex lapide calcario factae, a superiore latere integrae, a. 0,19, l. 0,27, cr. 0,07, inventum prope vicum Kasteliam sub colle Γοῦλα. Nunc in domo Νικολάου Κλαππᾶ. Litterae 0,01 a. apicatae magna cum elegantia incisae. Titulum exeunte II. a. Chr. n. saeculo incisum esse cum Todio consentio. Ed. Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 48, 9. Exscripsi. *Ect.*

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Ο Σ Ε Υ Μ Ε Ν	Ἐπὶ γραμματέος Εὐμέν[εος],
vac. Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο Υ Δ _	γυμνασιάρχου δὲ
. . . Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ο Σ Τ Ο Υ Ξ Ε Ν Ι Α Δ Α	[Φιλ]οκράτεος τοῦ Ξενιάδα,
ʹ Μ Ν Α Σ Ι Α Χ Ο Υ Δ Ε Δ Ε Ξ Ι Ω	[ὑπογ]υμνασιάρχου δὲ Δεξίω-
Λ Κ Ι Α Δ Α Ε Φ Η Β Ο Ι *vac.*	[νος τοῦ Ἀ]λκιάδα. ἔφηβοι·
Ι Σ Χ Ρ Η Σ Ι Μ Ι Δ Α	- - - ης Χρησιμίδα,
Σ Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ	- - - ς Φίλωνος,
Α Ρ Ι Σ Τ Ι Χ Ο Υ	- - - Ἀριστίχου,
Σ Λ Ι Ο Σ Κ	- - - ς Διοσκ[ορ - -],

Nomen vs. 1 suppl. Wil.

1403 Stela lapidis calcarii aëtomate et acroteriis ornata, a. 0,86, l. 0,45 —0,48, cr. 0,07. Nunc in ecclesia Ἁγ. Βασιλείου in vico Κόμποις. Litterae a. 0,012 apicatae et diligenter incisae II. vel I. a. Chr. n. saec. Ed. Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 46, 7. Exscripsi.

ΟΝΑΣΙΩΝ ΜΥΡΤΙΣ ΧΑΙΡΕΤΕ

Ὀνασίων, Μύρτις χαίρετε.

1404 Stela marmoris albi, a. 0,20, l. 0,20, cr. 0,015, ab inferiore parte fracta. Inventa prope vicum Kasteliam sub colle, qui vocatur Ἁγ. Ἰωάννης, nunc in vico Kantianika in domo scholarchi Ἰ. Καρνάρου. Litterae haud ita accurate incisae I. fere p. Chr. n. saeculi. Ed. Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 47, 8.

ΕΥΠΛΟΙΑ
ΧΑΙΡΕ

Εὔπλοια
χαῖρε.

ASINE.

De situ Paus. IV 34, 12: κεῖται δὲ ἐπὶ θαλάσσῃ καὶ αὐτὴ κατὰ τὰ αὐτὰ τῇ ποτὲ ἐν μοίρᾳ τῇ Ἀργολίδι Ἀσίνῃ. σταδίων δὲ τεσσαράκοντά ἐστιν ἐκ Κολωνίδων ἐς αὐτὴν ὁδός, τοσαύτη δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἀσίνης πρὸς τὸν Ἀκρίταν καλούμενον. Quibus verbis regio, in qua his temporibus urbs Κορώνη sita est, designatur. Ab antiquo urbis nomine infima pars sinus Messeniaci nominatur Ἀσιναῖος; cf. Strab. VIII 4, 4 p. 359. Scylax περίπλ. 46, Ptol. III 14, 31: Ἀσίνη μη´ α´´ γ´´ λέ.

Condita esse dicitur a Dryopibus, qui ab Argivis patria expulsi erant quibusque Lacedaemonii in Messenia paeninsula novas sedes paraverant (Paus. IV 34, 9). Exeunte III. vel ineunte II. a. Chr. n. saeculo Asinaei studuerunt veterem cognationem et amicitiam cum Hermionensibus renovare, cum ut sacris Cereris Chthoniae Hermionensibus interessent orarent (IG IV 679). Semper vero sacra Apollinis et Dryopis, quem Apollinis filium esse credebant, plurimi duxerunt (Paus. IV 34, 11).

In perioecorum numero eos versatos esse per se apparet.

425. Thuc. IV 13, 1: τῇ τρίτῃ ἐπὶ ξύλα ἐς μηχανὰς παρέπεμψαν (scl. Ἀθηναῖοι) τῶν νεῶν τινας ἐς Ἀσίνην, ἐλπίζοντες τὸ κατὰ τὸν λιμένα τεῖχος ὕψος μὲν ἔχον, ἀποβάσεως δὲ μάλιστα οὔσης ἑλεῖν (ἂν) μηχαναῖς.

415. Gylippus duas Corinthiorum naves Asinen appellere iubet, Thuc. VI 93, 3.

365. Restituta Messeniorum republica incolae urbis Asinae patria non pulsi sunt; Paus. IV 27, 8: κατὰ χώραν δὲ καὶ Ἀσιναίους μένειν εἴων (sc. Μεσσήνιοι), cf. ibid. 34, 9. Sub potestate Lacedaemoniorum remanserunt; cf. Scylax περίπλ. 46 et R. Weil *Zeitschr. f. Numism.* IX 1882, 227.

338. Urbs a Philippo rege per legatos Graecorum Messeniis tradita esse videtur; cf. Polyb. IX 28, 7.

Secundo bello Macedonico, cum Messenii partes Aetolorum sequerentur, Achaei urbem Asinen sui iuris factam in societatem recepisse colligi potest. Nam

a. 196, cum legati Romanorum res Graecas componerent, Messenii, ut Asine et Pylus sibi ab Achaeis restituerentur (Polyb. XVIII 42, 7), postulaverunt neque vero impetraverunt. Asinaei deinde dominatione Messeniorum liberi manserunt; nam II. a. Chr. n. saec. suos nummos cudebant, v. Head H. N.[2] 432.

Societatis Achaeorum participes fuerunt; nam exstant nummi, in quibus legitur: Ἀχαιῶν Ἀσιναίων, v. Head l. l. 418.

Imperatoribus Septimio Severo, Caracalla, Geta nummos cudebant Head l. l. 432.

Quando oppidum dirutum sit, haud constat. Medio aevo aliquamdiu regio illa vasta fuit. Tunc vero — ut videtur decimo tertio saeculo — incolae urbis Coronae ibi consederunt. Quo factum est, ut antiqua urbs Ἀσίνη his temporibus Κορώνη nominetur.

Colebantur Apollo eiusque filius Dryops, v. Paus. l. l. et nummum Head l. l. 432: [Δ]ρύου Ἀσιναίων, Aesculapius n. 1409, Mercurius n. 1410.

Scripserunt: Curtius II 167 sq., Bursian II 173 sq., R. Weil *Zeitschr. f. Numism.* IX 1882, 227, Seeliger l. l. 28, Oberhummer Pauli-Wissowa *R. E.* II 1582, Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 36, Kolbe *SB. Berl. Akad.* 1905, 55, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 118.

1405 Duo fragmenta inter se cohaerentia lapidis calcarii, opisthographa, a. 0,17, l. 0,21; fr. *a* a. 0,14, l. 0,13; fr. *b* a. 0,11, l. 0,125. In arce inveni et mercatori Γ. Ταρσούλῃ servanda tradidi. Litterae 0,01 a. II. fere a. Chr. n. saec. Exscripsi. *Ect.*

latus A

a ΓΟΥΤΩΔ *b*
ΥΛΘΑΝΤΩΒΟΥΤ
ΥΤΙΕΙΩΙΕΝΤΩ
ΙΤΙΕΙΑΙΝ ΚΡΑΝ
ΤΡΩΙΟΡΟΝΕΝΕΚΟ
ΕΚΟΥΑΜΕ.ΤΟΥ
ΤΟΥΤΩΔΕ'..ΟΔΟΝ
ΑΝΟΡΟΝΕ
ΤΩΔΕΠ
ΝΕΚ

- - - - - - - - -· τούτω δ[ὲ - - -]
[- - - παρὰ τὰν] ὄχθαν τῶ Βουτ[ιείω - -
[- - - - - Βο]υτιείωι ἐν τῶ[ι - - -]
[- - - ταῖν Βο]υτιείαιν [κ]ράνα[ιν - - - -]
[- - - ἄν]τρωι ὅρον ἐνεκό[υαμες· - -]
[- - ὅρον ἐν]εκόυαμε[ς]· τού[τω δὲ - -]
- - -· τούτω δὲ [τὰν] ὁδὸν - - - -
- - - αν ὅρον ἐ[νεκόυαμες - - - -]
[- - τού]τω δὲ π- - - - - - - -
[- ὅρον ἐ]νεκ[όυαμες - - - - - - -]
- - - - - - - - - - - - - - -

latus B

b Τ////ΔΙ
ΚΑΕΣΠ *a*
ΟΥΑΜΕ ΙΩΔ////
ΙΣΚΡΑΝ ΙΣΕΜΠΕΤΡ
ΕΣΤΟΝ ΟΔΕΥΨΙΟΝΤ
ΠΕΤΡΑΙΣ
ΡΑΙΟΡΟ
ΝΑΙ

- - - - - - - - - - - - - - -
[- - - - -· τού]τ[ω] δὲ - - - - - -
- - - - - κα ἐς π[έτραν - - - - -]
[- - - ἐνεκ]όυαμε[ς· τού]τω δ[ὲ - - -]
[- - ὑπὲρ τ]ᾶς κράνας ἐμ πέτρα[ι ὅρον]
[ἐνεκόυαμες·] τού[τ]ω δὲ Ὑίον τ- -
[- - - - - - ἐμ] πέτραι ὅ[ρον - -]
[- - - - - - ἐμ πέ]τραι ὅρο[ν ἐνε-]
[κόυαμες - - - - -] ναι - - - -

Agitur de finibus definiendis, quocum conferas titulum Messenium n. 1431. Hypsium, ubi situm fuerit, ignoratur. Vicus Ὕψοι, qui in extremis Spartanorum finibus versus Messenios haud procul ab urbe La situs erat, apud Pausaniam III 24, 8 commemoratur.

1406 Tabula marmoris albi, a. 0,37, l. 0,16, cr. 0,095, cuius margo sinister servatus; inventa in arce iuxta ecclesiam Ἁγ. Χαραλάμπου, nunc in domo Σπύρου Δρεπάνου. Ed. Tod *Journ. Hell. stud.* XXIV 1904, 196 sqq. Exscripsi. *Ect.*

ΟΙϹΛ
ΤΡΕΦΟΜ
ΥΔΡΑΓΩΓΩΔ
ΤΩΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΙϹΤ
ΔΙΟΛΗϹΗ ΡΑϹΤΡΕΦ
ΑΚΟΝΗΤΗϹΠΑΘΗϹΑΠΟ
ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑϹ
ϹΕΚΟΥΡΙΟΥ
ΒΙΠΙΝΝΙΟΥ
ΘΗΚΗϹϹΠΑΘΗϹ
ΔΙΦΘΕΡΑΡΙΩΙϹΤΕΤΡΑΔΑΝ
ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΥΗΚΡΟΚΑΤΟ
ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΩΙϹΓΡΑΦΗΝΚ
ϹΤΙΧΩΝ Ρ
ΔΕΥΤΕΡΑϹΓΡΑΦΗϹϹΤΙΧΩΝΡ
ΑΓΟΡΑΙΟΙϹΓΡΑΦΟΥϹΙΛΙΒΕΛΛ
ΗΤΑΒΛΑϹϹΤΙΧΟΥϹΡ
ΒΡΑΚΑΡΙΩΤΟΜΗϹΚΑΙΚΟϹΜΗ
ΒΙΡΟΥΠΡΩΤΕΙΟΥ
ΒΙΡΡΟΥΔΕΥΤΕΡΕΙΟΥ
ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΥΑΔΡΟΥ
ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΥΜΕΙΚΡΟΤΕΡΟΥ
ΒΡΑΚΙΩΝ
ΟΥΔΩΜΙΩΝ
ΡΑΠΤΗ
ΑΦΗϹΕΙΜΑ

Cap. 7, 30—48.

[τ]οῖς λ[οιποῖς πλάσταις γυψαρίοις]	
τρεφομέ[νοις ἡμερήσια	✱ ν′]
ὑδραγωγῷ δι' ὅλ[ης ἡμέρας τρεφ. ἡμερ.	✱ κε′]
τῷ ἐργαζομένῳ ἰς τ[ὰς ὑπορρύσεις ?]	
δι' ὅλης ἡμέρας τρεφ. [ἡμερ.	✱ κε′]
ἀκονητῇ σπάθης ἀπὸ [χρήσεως	✱ κε′]
περικεφαλαίας	[✱ κε′]
σεκουρίου	[✱ ϛ′]
βιπιννίου	[✱ η′]
θήκης σπάθης	[✱ ρ′]
διφθεραρίῳ ἰς τετράδαν	
Περγαμηνοῦ ἢ κροκάτου	[✱ μ′]
καλλιγράφῳ ἰς γραφὴν κ[αλλίστην]	
στίχων ρ′	[✱ κε′]
δευτέρας γραφῆς στίχων ρ′	[✱ κ′]
ἀγοραίοις γράφουσι λιβέλλ[α]	
ἢ τάβλας στίχους ρ′	[✱ ι′]
βρακαρίῳ τομῆς καὶ κοσμή[σεως]	
βίρου πρωτείου	[✱ ξ′]
βίρρου δευτερείου	[✱ μ′]
καρακάλλου ἁδροῦ	[✱ κε′]
καρακάλλου μεικροτέρου	[✱ κ′]
βρακίων	[✱ κ′]
οὐδω[ν]ίων	[✱ δ′]
ῥάπτῃ	
[ῥ]αφῆς εἵμα[τος - -	✱ ϛ′]

Vs. 11 Mommsenii coniectura quaternio comprobatur; paullo aliter Tod. || 24 ΟΥΔΩΝΙΩΝ Tod; at lapidarius per errorem ΜΙΩΝ scripsit.

Novum fragmentum exempli Graeci edicti Diocletiani. Optime ex textu Latino restituit Tod, qui vs. 26 pergit [ῥ]αφῆς ἐν[δύματος λεπτοῦ].

1407 Exscripsit Cyriacus fol. 109 anno 1447. 'Coronae ante oppidum in paeninsula inscriptio prope deleta.' Regio antiquae urbis Asinae intelligenda est, ut ex Cyriaci verbis apparet. Edd. Epigr. - - Cyriaci Anconitae p. XXXXIII 267 (CIG 1295, Sabbadini *Misc. Ceriani* 208).

ΑΓΑΘΙΑ
ΚΡΑΤΩΝΕΥΜΕΝΟΥΣΔΑΜΑΣΙΛΑΣ
ΚΑΛΛΙΣΤΩΝΟΣΔΗΜΟΝΙΚΟΣ ΑΡΜΟ
ΔΙΟΥΜΥΡΩΝΑΣΚΛΑΠΩΝΟΣ
ΔΑΜΑΤΡΙΟΣΟΝΑΤΙΧΟΥΛΥΣΙΜΑΧΟΣ
ΝΙΚΑΝΟΡΟΣΤΙΜΑΙΟΣΞΕΝΩΝΟΣ

[1] Ἀγαθ[ᾶι Τύχαι.]
[2] Κράτων Εὐμένους, Δαμασίλας [3] Καλλίστωνος, Δημόνικος Ἁρμο[4]δίου, Μύρων Ἀσκλάπωνος, [5] Δαμάτριος Ὀνατίχου, Λυσίμαχος [6] Νικάνορος, Τίμαιος Ξένωνος.

Vs. 1 corr. Muratori. || 5 Ὀνατίχου au pro Ὀνασίμου?

1408 Exscripsit Cyriacus fol. 109 verso Edd. Epigrammata - - Cyriaci Anconitae p. XXXXIII 268 (CIG 1296), ex Cyriaci codice (Sabbadini *Misc. Ceriani* 208), quem sequor. De origine v. n. 1407.

ΑΝΤΩΝΙΟΣΣΕΒΗΡΟΣΑΝΤΩΝΙΟΣΡΟΥΦΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣΑΧΑΙΧΟΣΚΕΚΙΛΙΟΣΚΡΙΣΠΟΣ
ΠΡΑΣΙΩΝΠΤΟΛΛΑΡΙΩΝΟΣΣΩΤΑΣΣΩΤΑ
ΜΗΝΑΣΛΕΣΒΙΟΥΝΙΚΟΤΕΛΗΣΞΕΝΑΡΧΟΥ
ΔΑΜΙΩΝΔΑΜΟΚΡΙΤΟΥΕΠΙΓΟΝΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

[1] Ἀντώνιος Σεβῆρος, Ἀντώνιος Ῥοῦφος, [2] Ἀντώνιος Ἀχαΐ[κ]ος, Κεκίλιος Κρίσπος, [3] Πρασίων Πτολλαρίωνος, Σωτᾶς Σωτᾶ, [4] Μηνᾶς Λεσβίου, Νικοτέλης Ξενάρχου, [5] Δαμίων Δαμοκρίτου, Ἐπίγονος Ἀπολλωνίου.

1409 Fragmentum marmoris albi, muro inaedificatum ecclesiae Ἁγ. Σοφίας in arce. Ed. Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 42, 2.

ΑΝΗΣ ΑΣΚΛΑΠΙΩ

[- - φ]άνης Ἀσκλαπιῷ[ι].

1410 Tabula marmoris albi, a. 0,56, l. 0,20, cr. 0,14; in arce inventa, postea iuxta ecclesiam Ἁγ. Ἐλεηστρίας apud Sophiam Cyriaci filiam adservata. Ed. Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 45, 4. Exscripsi. *Ect.*

ΓΑΙΟϹΑΚVΛ //////////	Γάϊος Ἀκύλ[ιος γυ-]
ΜΝΑϹΙΑΡΧ //////////	μνασιαρχ[ήσας]
ΕΡΜΑΙΚΑΙΤ //////////	Ἑρμᾶι καὶ τ[ᾶι πό-]
vacat ΛΕΙ //////////	λει.

Ex ectypo restituit Hiller.

1411 Basis; '*à Coron dans l'église* τοῦ Ἁγ. Δημητρίου' exscripsit Fourmont fol. 69 verso. Edd. Le Bas-Foucart minusculis inter titulos urbis Coronae *Voy. Expl.* II 306*a* (Meister *SGDI* 4682).

ΑΠΟΛΙΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ

[1] Ἁ πόλις [2] Γερμανικὸν Καίσαρα.

Ex Fourmontii verbis collegit Foucart titulum Coronaeis esse inserendum. Neque vero illic ecclesia S. Demetrii exstat. Immo prope urbem Asinem, quae his temporibus Κορώνη appellatur, regio sita est, quam vocant θέσις Ἁγίου Δημητρίου ab ecclesia, quam ineunte saec. XIX. exstitisse incolae affirmant. Cf. Pouqueville IV 118. Qua de causa titulum ad hodiernam urbem Κορώνην i. e. antiquam Ἀσίνην rettuli.

1412 Basis ex marmore caeruleo facta, a. 0,72, l. 0,65, cr. nunc 0,29. Versuum locos lineolis incisis indicaverat quadratarius neque vero distantia singulorum versuum eadem est. Litterae 0,03—0,039 a. Lapis inventus in arce, nunc in domo K. Agnostopulu. Ed. Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 42, 3. Exscripsi. *Ect.*

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙ
ϹΑΡΑΛΟΥΚΙΟΝϹΕ
ΠΤΙΜΙΟΝϹΕΟΥΗΡΟΝ
ΠΕΡΤΙΝΑΚΑϹΕΒΑϹΤΟΝ
ΗΠΟΛΙϹΤΟΝΑΝΕΙΚΗ
ΤΟΝΕΠΙΦΛΑΒΙΟΥ
ϹΑΙΘΙΔ̣ΑΛΟΓΙϹΤΟΥ
ΚΑΙΓΡΑΜΜΑΤΕΟϹ
ΑΙΛΙΟΥΦ.ΙΑ̣Ν̣ΙΔΟΥ
vac.

Intra a. 193 et 195 p. Chr. n.

Αὐτοκράτορα Καί-	τον ἐπὶ Φλαβίου
σαρα Λούκιον Σε-	Σαιθίδ̣α λογιστοῦ
πτίμιον Σεουῆρον	καὶ γραμματέος
Περτίνακα Σεβαστὸν	Αἰλίου Φ[α]ι[[α̣]]ν̣ίδου.
5 ἡ πόλις τὸν ἀνείκη-	

Cognomen Σαιθίδας in Messenia saepius apud Claudios ursurpatum est; v. n. 512 et 1450, ubi stemma proposui. λογιστὴς i. e. curator. 'Cf. Σαιθίων Tegeae IG V 2, 35 19 (saec. III. a. Chr. n.).' Hiller.

1413 *'A Coron'* 'in ecclesia D. Demetrii' (v. n. 1411) exscripsit Fourmont fol. 69 et 71; cf. cod. 571 B p. 108 et 111. Ed. (CIG 1479).

..ΝΕΦΙϹ	- - ων ἔφυς - - - -
ΤΟΙϹϹΟΙϹ	- - τοῖς σοῖς - - -
ΠΑΙϹΤΑΤ	- - παῖς τὰ τ- - - -
ΠΑΡΑϹΧ..Ν	- - παρασχ[εῖ]ν vel - σχ[ὼ]ν
5 ΕΝΧΕΤΗϹ	5 - - ενχετης - - - -

Carmen sepulcrale fuisse perspexit Boeckhius. Vs. 5 [π]εν[τ]ετὴς? Wil.

1414 Columella marmoris caerulei, cuius diameter est 0,27, undique mutila. Inventa in vinea Ἰωάννη Τσηρουλιᾶ, quae sita est prope urbem septentriones versus in θέσει Ἁγ. Δημητρίου ad viam publicam, quae ab urbe Asine versus vicum Longa fert. Litterae a. 0,035 apicatae II. fere p. Chr. n. saec. Ed. Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 46, 6. Exscripsi. *Ect.*

ΑΡΧΙΔΩ *vac.*	Ἀρχιδῶ
ΧΡΥΣΙΠΠΟΥ	Χρυσίππου
ΙΕΡΕΙΑ	ἱέρεια (Διὰ)
- Ε Ν Ο Υ Ϲ	γ̣έ̣ν̣ο̣υ̣ς̣

Sequebatur dei alicuius nomen.

1415 Fragmentum marmoris communis, a. 0,20, l. 0,17, cr. 0,31, effossum in agro iuxta urbem; superficies valde detrita est. Litterae a. 0,015. Ed. Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 45, 5. *Ect.*

Ο̣ \	- - - ο̣υ̣- - -
Ν̣Ο̣ΙΤ	- - ν̣ο̣ι τ- - -
ΠΡΩΤΟ	- - πρωτο - -
ΟΙϹΕ\Ρ̣Ο	- - οις εὐ̣ρ̣ο - -
5 ΟΙΝΟΥ	5 [- - κ]οινοῦ - -
\ΩΙ̣ΕΑΓ	- - δ̣ωρ̣εᾶς̣
ΟΝΑΙΚΙΜ̣	- - ονα̣ι κιμ̣ - -
ΜΕΧΡΙΓ	- - μέχρι - -

1416 'Ad porphyreas tabellas.' Inventa, ubi n. 1408. Stela marmoris rubri aëtomate ornata. Exscripsit Cyriacus fol. 109 verso. Ed. (Sabbadini *Misc. Ceriani* 209 fig. 1).

ΦΙΛΩΝΥΜΟΣ	Φιλώνυμος
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.
ΣΩΦΘΕΑ ΦΙΛΟΥΜΕ	Σωφθέα Φιλουμέ-
ΝΑ ΧΑΙΡΕ	να χαῖρε.
corona	

Σωφηΐα postulat Hiller, coll. W. Schulze *Lat. Eigennamen* 239 (Saufeius, Σωφήϊος).

METHONE.

De nomine: Thucydides, Strabo, Cassius Μεθώνη scribunt, cum Scylax, Plutarchus, Pausanias, nummi, IG IV 619, 2 (III p. Chr. n. saec.) Μοθώνη exhibeant.

De situ Strabo VIII 4, 3 p. 359: Pylo vicina erat Methone; cf. Scylax 46.

Antiquissimis temporibus urbem Πήδασον nominatam esse, quae Agamemnoni oboediebat (Il. I 152, 294), et Strabo l. l. et Pausanias IV 35, 1 auctores sunt.

VIII. a. Chr. n. saec. Nauplienses, quia Lacedaemoniis favebant, ab Argivis expulsi ibi consederunt (Paus. IV 35, 2).

In perioecorum numero habebantur.

431. Athenienses cum centum navibus urbem oppugnare conati sunt, at a Brasida, Tellidis filio, repelluntur (Thuc. II 25).

365. Messenii Nauplienses non Methone expulerunt; Paus. IV 27, 8: Ναυπλιεῖς ἐκ Μοθώνης οὐκ ἀνέστησαν, cf. 35, 2. Immo sub Lacedaemoniorum potestate aliquamdiu manserunt. Nam Scylax, cuius περίπλους ± 350 scriptus est, haec exhibet c. 46: Λακεδαίμων ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ εἰσὶν αἵδε· Ἀσίνη Μοθώνη κτλ. (cf. R. Weil *Zeitschr. f. Numism.* IX 1882, 227).

338. Civitatis Messeniae participes facti esse videntur, cum res Lacedaemoniorum a rege Philippo per legatos Graecorum novum in modum constituerentur; cf. Polyb. IX 28, 7: τὸ δὲ τελευταῖον ἀποτεμόμενος καὶ τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν ὑμῶν προσένειμε (sc. Φίλιππος) τὴν μὲν Ἀργείοις - - τὴν δὲ Μεσσηνίοις.

III. saec. exeunte. Illyrii Methonam vastaverunt; v. Paus. l. l. 5—8.

191. Cum Messenii, ut in Achaeorum societatem inirent, cogerentur, Methonaeos sui iuris factos foedus cum Achaeis coniunxisse veri est simillimum. Cf. Niese *Gesch. d. griech. mak. Staat.* II 713[4]. Nummos aëneos cudebant, in quibus legitur ΜΟ, v. R. Weil *Zeitschr. f. Numism.* IX 1882, 227, Head H. N.[2] 433.

31. Agrippa urbe capta Bogum regem, qui Antonii partes secutus erat, devicit; cf. Strabo VIII l. l., Cassius Dio L 11. Tunc urbem ab Augusto libertate privatam esse suspicor (contra Seeliger *Messenien u. d. Ach. Bund* 31).

Imperatore Traiano Methonaei denuo sui iuris facti sunt; cf. Paus. IV 35, 3: Μοθωναίοις δὲ βασιλεὺς μὲν Τραϊανὸς ἔδωκεν ἐλευθέρους ὄντας ἐν αὐτονομίᾳ πολιτεύεσθαι.

A Severo usque ad Getam nummos cudebant Μοθωναίων, v. Head H. N.[2] 433.

Colebantur Ἀθηνᾶ Ἀνεμῶτις et Diana; cf. Paus. l. l. 8.

Scripserunt: Curtius *Pelop.* II 170, Bursian *Geogr.* II 175, R. Weil *Zeitschr. f. Numism.* IX 1882, 227, Seeliger l. l. 28, Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 33, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 118.

1417 Basis marmoris albi superne fracta, quae postea in capitulum Byzantinum commutata est; a. 0,78, l. 0,54, nunc cr. 0,21, id quod erat altitudo capitelli. Litterae a. 0,022. Lapis nunc in ruinis ecclesiae Ἀγ. Ϲοφίαϲ, quae est in castello Venetianorum. Ed. Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 41, 1. Exscripsi. Litteras a me non lectas lineis subductis notavi. *Ect.*

////////////////// Ṉ Λ ////////// Α l/// ⁄ Ο Ϲ Γ Ι Ο Υ Λ Λ
////////////////////////////// Ρ Ω Μ Α Ι Ω Ν Ι Ι Ο Υ Λ Φ Ι Λ Ι Π Ι
//////// Ι Ι Γ /// Ο Ϲ Ρ Ω Μ Α Ι Ω Ν Υ Ι Ο Ϲ Π Α *vac.*
Ι Ι Ω Ν Τ Η Ϲ Π Ο Λ Ε Ω Ϲ Κ Α Ι Ϲ Τ Ρ Α
Τ Η Γ Ο Ϲ Τ Η Ϲ Λ Α Μ Π Ρ Ο Τ Α Τ Η Ϲ Α Ρ
Ι Ϲ Ι Ω Ν Π Ο Λ Ε Ω Ϲ Κ Α Ι Α Γ Ω Ν Ο Θ Ε Τ Η Ϲ
//////////// Α Ϲ Τ Ε Ι Ω Ν Κ Ạ Ι Ι Ι Ε Μ Ε Ι Ω Ν *vac.*
Υ Π Ο Γ Υ Μ Ν Α Ϲ Ι Α Ρ Χ Ο Ϲ Ι Ο V Β̄ Κ Α Ι Κ̄ Π Ο
//// Υ̲ /// Α Ρ Μ Ο Ϲ Ι Ο Υ Β̄ Κ Α Ι Κ̄ Μ Ο Υ Ϲ Α Ι Ο Υ
Υ̲ ////////// Ϲ Γ Υ Μ Ν Α Ϲ Ι Α Ρ Χ Ο Υ Κ Α Ι Π Ρ Ο Ϲ Τ Ϲ
Τ Α Τ Ο Υ Κ Α Ι Π Α Τ Ρ Ο Ϲ Τ Η Ϲ Π Ο Λ Ε Ω Ϲ
Κ Α Ι Ο Ι Ϲ Υ Ν Α Ρ̣ Ξ Α Ν Τ Ε Ϲ

\- - - - - - - - - - - - - - - -
[γυμ]νạ[ϲί]αρ̣χ̣οϲ Γ(άϊοϲ) Ἰούλ(ιοϲ) Λ- - -
[ἱππεὺϲ] Ῥωμαίων, Γ̣(αΐου) Ἰουλ(ίου) Φιλίππ̣[ου],
[ἱπ]π̣έ̣ω̣ϲ Ῥωμαίων υἱόϲ, πά-
τ̣ρ̣ω̣ν τᾶϲ πόλεωϲ καὶ ϲτρα-
τηγὸϲ τᾶϲ λαμπροτάτηϲ Ἀρ-
γ̣ε̣ίων πόλεωϲ κ̣αὶ ἀγωνοθέτηϲ
[Ϲεβ]αϲτε̣ίων κ̣αὶ Ν̣εμείων,
ὑ̣πο̣γυμνα̣ϲίαρχ̣ο̣ϲ Ἰουβ(έντιοϲ) Καικ(ίλιοϲ) Πο-
[λ]ύ[χ]αρμ̣οϲ Ἰουβ(εντίου) Καικ(ιλίου) Μουϲαίου
υ̣[ἱὸ]ϲ γυ̣μ̣ναϲιάρχου καὶ προϲ[[τ]]-
τάτ̣ο̣υ κ̣αὶ πατρὸϲ τᾶϲ πόλεωϲ,
κ̣αὶ οἱ ϲυνάρ̣ξαντεϲ.

Vs. 2 suppl. Tod per litteras.

Lapidem Argis Methonam allatum esse suspicatur Tod. Falso; nam verbis πάτρων τᾶϲ πόλεωϲ (sc. Μεθωναίων) opponitur ϲτρατηγὸϲ τᾶϲ Ἀργείων πόλεωϲ.

PYLVS.

Apud Hom. Il. B 591 sqq. commemoratur inter urbes, quae Nestori oboediebant:

οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
\- - - - - - - - - - - - - - - -
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ.

Il. I 149 sqq., 291 sqq. septem illa oppida, quae sese Achilli daturum esse Agamemnon pollicetur, Pylia esse dicuntur:

πᾶϲαι δ' ἐγγὺϲ ἁλόϲ, νέαται Πύλου ἠμαθόεντοϲ.

Ubi sita fuerit Nestoris Pylus, quaestio fit apud Apollodorum (cf. Strabonem VIII 24—29 p. 349—353). Neque vero hanc materiam tractare in animo est. Urbs Messenia, quae inde a V. saec. habitabatur, in occidentali ora Messeniae septentrionem versus ab insula Sphacteria sita erat. Thuc. IV 3: ἀπέχει γὰρ ϲταδίουϲ μάλιϲτα ἡ Πύλοϲ τᾶϲ Ϲπάρτηϲ τετρακοϲίουϲ καὶ ἔϲτιν ἐν τῇ Μεϲϲηνίᾳ ποτὲ οὔϲῃ γῇ, καλοῦϲι δὲ αὐτὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι Κορυφάϲιον. Tunc autem urbs deserta fuit (ἔρημον αὐτό τε καὶ ἐπὶ πολὺ τᾶϲ χώραϲ Thuc. l. l.). Veri est simile Spartanos Messenia expugnata Pylum destruxisse.

425. Athenienses denuo vicum condiderunt. Demosthene duce intra paucos dies paeninsula, quae Κορυφάϲιον vocabatur, munita impetus Lacedaemoniorum repellunt. Spartani apud Pylum cladem qualem nunquam prius accipiunt (Thuc. IV 3 sqq.).

Messenios, qui a. 456 Naupacti consederant, Pylum deducunt Athenienses, v. Thuc. IV 41.

421. Pace cum Lacedaemoniis facta rursus Messenios ex urbe educunt. Tamen eam Spartanis non restituere constituunt, dum illi pacis condiciones omittant (Thuc. V 35).

419/8. Hilotas Pylum reducunt (Thuc. V 56).

410 mense septembri Ἑρμῶνι ἄρχοντι ἐϲ Πύλον pecunia solvitur, v. IG I 188, 10.

Paullo post, aut exeunte anno 410 aut ineunte 409, Pylus denique a Spartanis expugnata est (Xen. Hell. I 2, 18, Diod. XIII 64; cf. Beloch Philolog. XLIII 1884, 281 sq.).

Pylo amissa Anytus Atheniensium dux proditionis accusatur, v. Arist. Ἀθ. πολ. 27, 5.

365. Arcades, Messeniorum socii, Coryphasium Cyparissiamque ceperunt (cf. Diod. XV 77) et Messeniis reddiderunt (v. infra p. 277). Tunc urbs Pylus condita esse videtur; v. Paus. IV 27, 7: ἀνῴκιζον δὲ καὶ ἄλλα πολίϲματα.

220. Demetrius, Phari tyrannus, cum a Romanis defecisset, una cum Scerdilaïda, Illyriorum duce, Pylum aggressus, ut Aetolis urbem traderet (cf. Polyb. IX 38, 8), repulsus est (Polyb. IV 16, 7, cf. Niese *Gesch. d. griech. mak. Staat.* II 411).

Paullo post urbs in potestatem Achaeorum redacta est. Nam Achaei Corinthi in concilio a. 220, quod Aetoli Pylum navibus oppugnaverant, questi sunt (Polyb. IV 25, 4).

208. Liv. XXVII 30: (Aetoli) negarunt dirimi bellum posse, nisi Messeniis Achaei Pylum redderent.

196. Messenii, Romanorum socii, coram senatu Achaeis litem moverunt de oppidis suis Pylo et Asine neque vero, ut urbes sibi redderentur, impetraverunt (Polyb. XVIII 42, 7).

191. T. Quinctius Flamininus foedus inter Messenios et Achaeos faciendum curat (Liv. XXXVI 31, 9). Quo factum esse videtur, ut Pylii sui iuris manerent (Niese l. l. II 712).

Pausanias urbem adiit, ubi etiam tunc colebatur Minerva, cui cognomen Κορυφαϲία (IV 36, 2). Idem commemorat antrum, quod intra urbis muros situm erat, quodque adhuc exstat; v. ad n. 1419*a*.

Imperatoribus Severo, Caracalla, Geta cudebantur nummi Πυλίων, v. Head H. N.² 433.

Scripserunt Curtius II 174, Bursian II 176, R. Weil *Zeitschr. f. Numism.* IX 1882, 226, Seeliger *Messenien u. d. Ach. Bund* 29 sqq., Heidemann *Die territoriale Entwickelung Lak. u. Mess. Berl. Diss.* 1904, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 131.

Pyli in antro, de quo *Expéd.* - - *de Morée* I vii 1, 2, inventum fragmentum vasculi. Ed. Laurent imagine expressa *Bull. Hell.* XX 1896, 390, 4.

ʹ Ι Ν Ι Κ Λ Κ   - - ϲ̣ινίκα Κ- - -

1418 Stela marmoris albi, aëtomate ornata, a. 0,96, l. 0,26, cr. 0,18, in latere superiore et inferiore foramen, cui plumbum inerat. Inventa prope ecclesiam S. Eliae ad Petrochori, nunc ibidem in domo Ζάμπακα. Edd. Petrides Παρνασσὸς V 1881, 904 (Meister *SGDI* 4685), Papandreas Ἁρμονία 1901, 202. Exscripsi. *Ect.*

ΕΠΕΙΟ:Ϟ ῎Επειό.

Litterae saec. IV. Cum genitivus non iam intelligeretur, additum est Ϟ, ut nominativus fieret.

1419 Pyli stela anaglypho ornata, a. 0,42, l. 0,28; inventa εἰς τὸ ἄκρον τῆς λίμνης Δαλιάνης εἰς Πύλον παρὰ τὴν θέσιν τὴν καλουμένην Παλαιὸ Ἀβαρῖνο; nunc Athenis in museo n. 1292, fracta in tres partes. Edd. Petrides Παρνασσὸς V 1881, 904 (Meister *SGDI* 4864), Δελτ. ἀρχ. 1887 παράρτημα 106, Staïs *Guide* I² 204, 1292. Exscripsit Lattermann.

VAPT *galea* ΕΛΕϞ Χαρτέλες.

Saec. IV. ineuntis vel iam V.
'Ad nomen Χαρτέλης cf. IG V 2, 95.' Hiller.

1419a In antro, quod ex Nestore vocant, in rupe polita ad sinistram, litterae a. 0,13. Exscripsi.

ΕΔΑΜΙ - - -εδαμι- - - e. g. [Ἀρχ]εδαμί[δα].

De antro v. Paus. IV 36, 2: καὶ σπήλαιόν ἐστιν ἐντὸς τῆς πόλεως· βοῦς δὲ ἐνταῦθα τὰς Νέστορος καὶ ἔτι πρότερον Νηλέως φασὶν αὐλίζεσθαι.

HALIARTVS.

Ptol. III 14, 42 inter Messeniae urbes exhibet: Ἁλίαρτος μη' λγ'', λε' λδ'', i. e. 48° 50' lat., 35° 45' long. Quem falsum referre Carolus Mueller ad l. c. et post alios Boelte Pauly-Wissowa *R. E.* VII 2244 contendunt. At in septentrionali Messeniae parte, cui Haliartus adscribitur, intra Pylum et Cyparissiam prope vicum Vromoneros haud procul ab hodierna urbe Gargalianis, in regione quae Ἁγ. Πέτρος vocatur, saepius inveniri sepulcra Graecorum aetatis christianae incolae affirmant. In illa regione antiquum vicum Haliartum situm fuisse suspicor.

Duas columnas, in quibus legitur:

ΕΠΙΚΩΝΣΤΑ ἐπὶ Κωνστα(ντίνου),

ibi repertas esse refert ῎Αστυ 20 I 1898, cf. *Ath. Mitt.* XXIII 1898, 163 sq.

1420 Columella marmoris albi, a. 0,54, diameter 0,22. Inventa in regione, quae vocatur Βρυσόμυλον Ἁγ. Πέτρος, quae sita est circiter mille passus versus meridiem ab vico Vromoneris. Vidi Gargalianis, ubi muro domus Κωνσταντίνου Ἰαννοπούλου inserta est. Ed. Petrides Παρνασσὸς V 1881, 906. Exscripsi. Quae iam non leguntur, lineis subduclis significari.

323—326 p. Chr. n.

ΤΩΝΚΥΡΙΩΝΗΜΩΝ	Τῶν κυρίων ἡμῶν
ΚΩΝCΤΑΝΤΙΝΟΥ	Κωνσταντίνου
ΜΕΓΙCΤΟΥΡΑCΙΛΕΟC	μεγίστου βασιλέος
ΚΑΙΚΡΙCΠΟΥ	[κ]αὶ Κρίσπου
ΚΑΙΚΩΝCΤΑΝΤΙΝΟΥ	[κ]αὶ Κωνσταντίνου
ΚΑΙΚΟΝCΤΑΝΤΙΟ`	[κ]αὶ Κονσταντίου
ΙΩΝΕΠΙΦΑΝΕCΤΑΤ	[τ]ῶν ἐπιφανεστάτ[ων]
ΚΑΙCΑΡΩΝ	Καισάρων
	[- - *milia?*]

CYPARISSIA.

Scylax περ. 45: μετὰ δὲ Ἀρκαδίαν ἐστὶν ἔθνος Μεσσήνη καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε. Κυπάρισσος ἀπέχουσα ἀπὸ θαλάττης στάδια ἑπτά. Nomine Cyparisso praeter Scylacem utitur Plinius N. H. IV 5, 15. Formam Κυπαρισσίαν exhibent Strabo VIII 349, Diod. XV 77, Ptol. III 14, 31. Semel occurrit nomen Κυπαρισσιαί (Paus. IV 36, 7), item Κυπαρισσήεις (Steph. Byz. qui praeterea Κυπαρισσία habet). Ethnicum Κυπαρισσιεῦς n. 1421 1 et nummi; Κυπαρισσεῦς Polyb., Steph. Byz.; Κυπαρισσηέντιος Steph. Byz.

Cyparissia antiquitus ut Messene Lacedaemoniis oboediebat.

365. Arcades lite cum Eleis exorta fines transgressi praeter alias urbes Cyparissiam et Coryphasium ceperunt, cf. Diod. XV 77. Paullo post restituta Messeniorum civitate Cyparissia Messeniis tradita esse videtur.

Urbem aliquamdim sui iuris fuisse docent verba εἴ τίς κα ἐσάγῃ εἰς τὰν τῶν Κυπαρισσιέων χώραν, v. n. 1421 1.

218/7. Pyrrhias, Aetolorum dux, cum in fines Messeniorum incursionem faceret, ut regem Lacedaemoniorum Lycurgum adiuvaret, a Cyparissiis repulsus est; cf. Pol. V 92: ὁ δὲ Πυρρίας παντελῶς ἐλαφρὸς ἐξελθὼν ἐκ τῆς Ἤλιδος καὶ κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς Μεσσηνίαν εὐθέως κωλυθεὶς ὑπὸ τῶν Κυπαρισσέων ἀνέστρεψε - -, unde apparet etiam tum Cyparissios cum Messeniis amicitia coniunctos fuisse (contra Niese *Gesch. d. griech. mak. Staat.* II 411).

a. 191 Cyparissios partes Messeniorum reliquisse et societatem cum Achaeis iniisse Niese (*Gesch. d. griech. mak. Staat.* II 713) suspicatur. Nam cum Messenii a. 183 denuo cogerentur foedus cum Achaeis facere, solum Abia, Pharae, Thuria sub potestate eorum fuerunt, quae oppida tunc ipsa quoque sui iuris facta sunt (Polyb. XXIII 17, 1).

146. Num Cyparissia una cum oppidulis Thuria, Abia, aliis rursus in Messeniorum potestatem redacta sit, id quod Niese l. l. III 355 contendit, dubium est.

Imperatorum aetate nummos cudebant usque ad Severi Alexandri aetatem inscriptos Κυπαρισσιέων, v. Head H. N.² 433.

Colebantur Apollo, Minerva Κυπαρισσία, Bacchus; cf. Paus. IV, 36, 7.

Scripserunt: Curtius II 184, Bursian II 178, Kuhn *Entstehung d. Städte* 244, R. Weil *Zeitschr. f. Numism.* IX 227, Niese *Nachr. Gött. Ges. d. Wiss.* 1906, 131.

1421 Cyparissiae. Tabula marmorea, a. 0,20, l. 0,30, quam incolumem exscripsit Εὐστάθιος Φλῶρος sacerdos; in duas partes fractam vidit Laurent, e cuius ectypo Phlorique apographo ed. Colin *Bull. Hell.* XXI 1897, 575 litteris minusculis. Nunc Athenis in museo; in tres partes fracta. Litterae tenues a. 0,006 IV. vel III. a. Chr. n. saec. Quae ex Phlori apographo hausi, litteris minusculis adieci. Contulit Lattermann. *Ect.*

Ο̣ \`
Γ.ΤΙΣΚΑΕΣΑΓΗΕΙΣΤΑΝ των Κυπαριϲϲιε
.ΝΧΩΡΑΝΕΠΕΙΚΑΕΞΕΛΗΤΑΙΤα εμποριααπ
ΓΡΑΨΑΣΘΩΠΟΤΙΤΟΥΣΠΕΝΤΗ κοϲτολογ
ΣΚΑΙΚΑΤΑΒΑΛΕΤΩΤΑΜΠΕΝΤΗ κοϲτανπ
ΝΑΝΑΓΕΙΝΤΙΗΠΩΛΕΙΝΕΙΔΕΜΗ̣ αποτειϲα
ΤΩΔΕΚΑΠΛΟΑΝΟΤΙΔΕΤΙΣΚΑΕΞ Αγη κατα
ΘΑΛΑΣΣΑΝΑΠΟΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣΠΟΤΙ τουϲ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΛΟΓΟΥΣΚΑΙΚΑΤΑΒΑ Λωντα
ΝΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑ̣ΝΑΝΤΙΘΕΣΘΩΠΑΡΑ Καλε
ΣΑΣΤΟΜΠΕΝΤΗΚ̣ΟΣΤΟΛΟΓΟΝΠΡΟΣ Θεν
ΔΕΜΗΑΝΤΙΘΕΣΘΩ̣ΕΙΔΕΜΗΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩ̣
ΔΕΚΑΠΛΟΑΝΤΑΝΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΝΚΑΤ
.Ν̣ΣΥΓΓΡΑΦΟΝΕΙΔΕΤΙΣΚΑΟ̣ΛΙΓΟΤΙΜΑΣΗΙ̣
..ΙΚΑΘΙΞΕΙΤΑΙΘΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΛΟΓΟ
..../Ρ̣ΗΞΗΙΚΑΤΑΤΑΝΣ̣ΥΓΓΡΑΦΟ̣
vac.

[Θ ε] ό̣ ς̣.
Ε̣[ἴ] τίς κα ἐσάγη̣ εἰς τὰν τῶν Κυπαριςςιέ-
ω̣ν χώραν, ἐπεί κα ἐξέληται τὰ ἐμπόρια, ἀπ[ο-]
γραψάσθω ποτὶ τοὺς πεντηκοστολόγ[ου-]
ς καὶ καταβαλέτω τὰμ πεντηκοστάν, π[ρὶ-]
ν ἀνάγειν τι ἢ πωλεῖν· εἰ δὲ μή̣, ἀποτεισά-
τω δεκαπλόαν· ὅτι δέ τίς κα ἐξάγη̣ κατὰ
θάλασσαν, ἀπογραψάμενος ποτὶ τοὺς
πεντηκοστολόγους καὶ καταβαλὼν τὰ-
ν πεντηκοστά̣ν, ἀντιθέσθω παρακαλέ-
σας τὸμ πεντηκ̣οστολόγον, πρόσθεν
δὲ μὴ ἀντιθέσθω̣· εἰ δὲ μή, ἀποτεισάτω̣
δεκαπλόαν τὰν πε̣ντηκοστὰν κατ[ὰ τ-]
[ὰ]ν̣ σύγγραφον· εἰ δέ τίς κα ὀ̣λιγοτιμάσηι̣,
[ἐπ]ι̣καθιξεῖται ὀ̣ πεντηκοστολόγο[ς],
[ὧν κα] χ̣ρ̣ήζηι κατὰ τὰν ς̣ύγγραφο̣[ν].

Var. lect. Vs. 14 init. Ν̣ΣΥ in rasura.

Mercatoribus, qui in fines Cyparissiarum mercedes vel importabant vel evehebant, vectigal imponebatur, quod quinquagesimam pretii efficiebat.

1422 Tabula oblonga marmoris, quem Itali *rosso antico* vocant, a. 0,14, l. 0,23; apsidi ecclesiae Ἁγ. Δημητρίου sitae ad viam publicam, quae versus Gargalianos fert, inserta; a dextra angulus inferior laesus est. Litterae a. 0,035 satis diligenter incisae sunt. Exscripsi.

ΠΑΝΘΙΑ
ΧΑΙΡ⌐

Πανθία
χαῖρε̣.

'Vel, si femina fuit, Πάνθια.' Wil.

1423 Fragmentum stelae. Edd. C. Keil e schedis Welckeri *Rhein. Mus.* XIV 1859, 530 (Meister *SGDI* 4687).

ΑΡΘΡΙΔΑΣ — - - α[γ]ορίδας.

Corr. Wil.

***1424** Unus Lenormant tradidit *Rhein. Mus.* XXI 1866, 398 263 (Le Bas-Foucart *Voy.* II 308*a*, Meister *SGDI* 4688).

Ἀριστέας Θαλιάρχου.

MESSENE.

Hic continentur:

PARS PRIMA.

DOCVMENTA PVBLICA.

1425 Messenae in museo. Stela marmoris communis cymatio ornata, nunc in tres partes fracta, a. 0,43, l. supra 0,24, infra 0,265, cr. 0,06. Edd. Ὧρα 24. Ἰουνίου 1880 (Petrides Παρνασσὸς IV 1880, 497), Wilhelm *Ath. Mitt.* XVI 1891, 345 (Michel 186, Meister *SGDI* 4640). Contuli. Litterae a. 0,012 difficiles lectu στοιχηδὸν dispositae saec. III. vel IV. exeuntis; quae evanuerunt, lineis subductis significavi. *Ect.*

_ Ι Σ Ω Ν Ι Κ Α Δ Ε
Ο Σ Δ Α Ι Φ Ο Ν Τ . Δ
Ο̣ Σ Δ Υ Ω Δ Ε Ε Ι Π Ε
Ε Δ Ο Ξ Ε Τ Ω Ι Δ Α Μ
Ω Ι Μ Ε Ν Α Λ Κ Ο Ν Α
Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Ε Ν Ε Ο Σ
. Α Κ Υ Ν Θ Ι Ο Ν Π Ρ
Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Μ̣ Ε̣ Ν̣
Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ̣ Α̣
. Μ Ε Σ Σ Α Ν Ι Ω Ν Α
Υ Τ Ο Ν Κ Α Ι Ε Κ Γ Ο
Ν Ο Υ Σ Ε Ι Μ Ε Ν Δ Ε
Α Υ Τ Ω Ι Τ Α Ν Π Ρ Ο
Ξ Ε Ν Ι Α Ν Κ Α Θ Α Π
Ε Ρ Τ Ο Ι Σ̣ Α . . Ο Ι .
Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ι Σ . . .
Σ Τ Α Τ Α Σ Δ Α . . . .
Γ Ω Ν Τ Ρ Ι Τ Ω Ν

[Τ]ε̣ί̣ϲων Ἱκαδέ-
οϲ Δαϊφοντ[ί]δα-
ο̣ϲ δυωδ(εκάτω) ε′ εἶπε·
ἔδοξε τῶι δάμ-
ω̣ι· Μέναλκον Ἀ-
ριϲτομένεοϲ
[Ζ]ακύνθιον πρ-
όξενον εἶμ̣ε̣ν̣
καὶ εὐεργέτ̣α̣-
[ν] Μεϲϲαν̣ίων α-
ὐτὸν̣ καὶ ἐκγό-
νουϲ· εἶμεν δὲ
αὐτῶι τὰν προ-
ξενίαν καθάπ-
ερ τοῖϲ̣ ἄλ̣λ̣οι̣[ϲ]
προξένοιϲ· [προ-]
ϲτάταϲ δα[μιορ-]
γῶν Τρίτων.

Vs. 2. 3. Tribus Δαϊφοντίδοϲ nomen cum Meistero intelligo. Verbis Δαϊφοντίδοϲ δυωδ(εκάτω) ε′ diem significari credo, quo decretum factum est; constat enim Messenios menses ab ordinalibus appellasse, v. Bischoff De fastis 380 sq. et n. 1390, 116. Δαιφοντ[ί]δ[α]ϲ Wilh., Wil.

1426 Messenae in museo. Stela lapidis calcarii inventa prope theatrum; in duas partes fracta, a sinistra et ab inferiore parte mutila, a. 0,66, l. 0,30, cr. circiter 0,12; superne et a dextra margo servatus. Litterae a. 0,01 IV. vel ineuntis III. saec.; lapidarius summa diligentia usus versuum locos lineis significaverat. Nunc superficies valde detrita est, ut lapis difficilis sit lectu. Edd. Oikonomakis Τὰ ϲωζόμενα Μεϲϲήνηϲ (1879) 25, 18, Martha *Bull. Hell.* V 1881, 151, 3 (Cauer *Delectus*[2] 44, Meister *SGDI* 4641). Exscripsi. *Ect.*

[*Textum vide pag. 280.*]

Laudantur et civitate donantur cives urbis Antheae, qui in bello triginta equites Messeniis auxilio miserant. Nomina eorum infra in tribus columnis enumerantur, quarum tertia decem hominum nomina continens servata est. 32 Carmen incipit.
Supplevi. Vs. 10 Hiller, qui affert Hesych. s. v. ἀκροβόλοι· ἀκοντιϲταί, τοξόται. || 22 ΣΙΡΙΕΙ ex ectypo Hiller. || 28 nomen idem agnovit. || 33 Ἀπόλλων Ἀγυιεὺϲ redit in titulo Messenio n. 1440.

- - - - - - Y A N O Γ I Λ A . . . . .
- - - - - - E M Ω I Δ I A Π . . .
a . M E N O I - K A I A Ξ . I I
N Σ Y M M A X Ω N E N T *b*
. . N A Y T O I K A I T Ρ . . . E Χ . . .
Π Π E A Σ T P I A K O I T A I Π Π Λ .
/ T O I Σ K A I Γ . Γ O N O I Σ I Σ .
Λ Σ I I I K A I Π O Λ E M Ω K A I
b I O I Σ - Δ Ω M E Σ Δ E
O B O Λ O I H Σ A N T O I Σ
O N O I Σ K A I Π P O Ξ E N Ω
Θ P A Σ Y B O Y Λ Ω I
A I Γ Y Π T I Ω
Φ Y Σ A Λ I Ω N I
A . Δ P O N I K Ω
A Λ E Ξ A N O P I
Λ . Σ I . N O Σ
A N T I Φ A N I Δ
A P I Σ T O K P A Γ E O Σ
K O P Y M B Ω I
Σ I Λ A N Ω *vac.*
Σ I P Γ E I
I E P O N Y M Ω
E X E Φ Y Λ I Δ A I
Π A N T A Λ E O N T O Σ
O Λ Y M Π I O Δ Ω P Ω I
K A Λ Λ I Π Π Ω I
K Λ E O Σ Θ E N E I
A Λ E Ξ I Π Π Ω
A Y T O Λ O X Ω I
A Λ E Ξ A N O P O
Y Θ O Ω N
A Γ Y E I O Σ
A I Π O Λ Γ

vacare videtur
- - - - - - - - - - - - - - Υ Ἄνθεια Α - -
[- - - - - - - - - - πολ]έμωι διαπ - - -
- - - - - - - - - - μενοι, καὶ ἀξ[ί]ω[ς - - -]
[- - - - - ὅσοι δὲ τῶ]ν συμμάχων ἐν τ[ῶι πολέ-]
[μωι - - - - - - - - -]ν αὐτοὶ καὶ τω . . . ε . . .
- - - - - - - - - - ἱ]ππέας τριάκοντα ἱππα[ρ-]
[χοῦντος Προξένω· ἦμεν δὲ α]ὐτοῖς καὶ ἐ[γ]γόνοις ἰσ[ο-]
[πολιτείαν, γᾶς τε καὶ οἰκίας ἔγκτ]ασιν καὶ πολέμω καὶ
[εἰράνας καθάπερ καὶ τοῖς Μεσσαν]ίοις· δῶμες δὲ
[- - - - - - αὐτοῖς, ὅσοι ἀ]κροβόλοι ἦσαν, τοῖς
[δὲ τοῦ δεῖνος - - - - ἐγγ]όνοις καὶ Προξένω
[παισὶν - - - - -]
- - - - Θρασυβούλωι
- - - - Αἰγυπτίω,
- - - - Φυσαλίωνι
- - - - Ἀ[ν]δρονίκω,
- - - - Ἀλεξάνορι
- - - - Λ[υ]σί[ω]νος,
- - - - Ἀντιφανίδ[αι]
- - - - Ἀριστοκράτεος,
- - - - Κορύμβωι
- - - - Σιλανῶ,
- - - - Σιργεῖ
- - - - Ἱερονύμω,
- - - - Ἐχεφυλίδαι
- - - - Πανταλέοντος,
- - - - Ὀλυμπιοδώρωι
- - - - Καλλίππω[[ι]],
- - - - Κλεοσθένει
- - - - Ἀλεξίππω,
- - - - Αὐτολόχωι
- - - - Ἀλεξάνορο[ς].
- - - - - - - - υθοων - - -
- - - - - - - - Ἀγυεῖ, ὃς ⏑⏑ – ⏓
- - - - - - - - αι πόλε[ι - -]

1427 Messenae in museo. Fragmentum tabulae lapidis calcarii, a. 0,23, l. 0,36, cr. 0,09; margo dexter servatus. Edd. Oikonomakis Τὰ σωζόμενα Ἰθώμης 32, 33, qui lapidem iuxta stadium inventum esse affirmat, (Petrides Παρνασσὸς III 1879, 1025, 16), Martha *Bull. Hell.* V 1881, 153, 5 (Meister *SGDI* 4651). Quae plura viderat Oikonomakis, linea subduxi. Litterae a. 0,0075—0,012 l. fere a. Chr. n. saec. Exscripsi. *Ect.*

K I A N T A Τ Λ Λ Σ E N A I A I
I M E N O Y K A I Π O T I T A K O I N A T A Σ Π O Λ I
E T I K Ω T A T A A Y T O Σ T E A Π O T A Σ Π P Ω T A Σ A Λ I *vac.*
T E K A I K A Θ A P Ω Σ T A N N E O T A T A Π A P E Σ X H M E
T E P A N O Y T E Π I Σ T E I Π E P I T Ω N E N X E I P I Σ Θ E N T Ω N
I T O Y Π A T P O Σ E Λ A Σ Σ O Y M E N O Σ Δ I A Δ H Π A N T A
T A N T A Σ T O Y Σ T A N Π O Λ I N K A T O I K O Y N T A Σ E Π I T Ω I Γ E
I Λ O N K A I A Π A N T A Σ A I E Π I T A N E K K O M I Δ A N A Y T O Y
A Π O X P Y Σ Ω N K K A T A Σ K E Y A Σ A I Δ E A Y T O Y K A I
O Λ I O Σ T O Π Ω K A I A N A Θ E M E N A Γ A Λ M A K A I E Π I Γ P A
E Σ Θ A I A Y T Ω I K A T E N I A Y T O N Y Π O T O Y A Γ Ω N O Θ E
A P I Σ T A N E T Ω K A I Θ Y M A O I E P E I O Π A P E K T A Σ Π O Λ I
Π A N T E Σ O I T A N Π O Λ I N K A T

- - - - - - - - - - - - - - ἀδι]κίαν τᾶ[ς τ]ύχας ἐναγ[χος - - - - -]
- - - - - - - - - - - - - - - υμένου καὶ ποτὶ τὰ κοινὰ τᾶς πόλι[ος ἅπαν-]
[τα καὶ τὰ ἴδια τῶν Μεσσανίων εὐεργ]ετικώτατα, αὐτός τε ἀπὸ τᾶς πρώτας ἀλι-
[κίας διετέλει φιλοτιμούμενος πιστῶς] τε καὶ καθαρῶς, τὰν νεότατα παρεσχημέ-
[νος τᾶς πρεσβύτατος ἀσφαλεσ]τέραν οὔτε πίστει περὶ τῶν ἐνχειρισθέντων
[αὐτῶι χρημάτων οὔτε φιλοτιμία]ι τοῦ πατρὸς ἐλασσούμενος· διὰ δὴ πάντα
[τὰ προγεγραμμένα ἔδοξε τῶι δάμωι]· πάντας τοὺς τὰν πόλιν κατοικοῦντας ἐπὶ τῶι γε-
[γονότι ἀγαθῶι πενθεῖν αὐτὸν ὡς φ]ίλον καὶ ἀπαντᾶσαι ἐπὶ τὰν ἐκκομιδὰν αὐτοῦ
[πανδημεὶ καὶ στεφανῶσαι στεφάνωι] ἀπὸ χρυσῶν κ′· κατασκευάσαι δὲ αὐτοῦ καὶ
[μνᾶμα ἐν τῶι ἐπιφανεστάτωι τᾶς π]όλιος τόπῳ καὶ ἀναθέμεν ἄγαλμα καὶ ἐπιγρά-
[ψαι τόδε τὸ ψάφισμα καὶ ἀναγορεύ]εσθαι αὐτῶι κατ᾽ ἐνιαυτὸν ὑπὸ τοῦ ἀγωνοθέ-
[του τῶν - - τὰς ἐψαφισμένας τιμάς· καὶ π]αριστανέτω καὶ θῦμα ὁ ἱερε[ὺς] παρὲκ τᾶς πόλι-
[ος - - - - - - - - - - - - - - - - - κα]ὶ πάντες οἱ τὰν πόλιν κατ[οικοῦν-]
[τες -]

Var. lect. Vs. 5 med. εγχειρ Oikonomakis. || 12 videtur non reddidisse lapicida, quod in charta erat: ὁ ἱερε[ύς].

Vs. 1 quia propter [ἀδι]κίαν τᾶ[ς] [τ]ύχας ἐναγ[χος] mortem occubuit (Hiller). || 2. 3. 6. 7. 9. 12. 13 suppl. Kolbe. || 4. 10 Meister, qui vs. 4 legit [καλῶς] τε καί, vs. 9 [καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνωι]. || 5. 8 Hiller. || 11 Martha, qui exhibet [τὸ ψάφισμα τόδε καὶ στέφανον ἀναγορεύ]εσθαι.

1428 Messenae in museo. Stela marmoris, superne, infra, a dextra parte fracta, margo sinister servatus, a. 0,37, l. 0,35, cr. 0,15. Litterae a. 0,03 exeuntis II. vel potius I. a. Chr. n. saeculi. Exscripsi. *Ect.* *Imag. phot.*

ΙϹΑ!ΩΙΙΑ\ΙΥΙΙ Ι
...ΕΝΙΩΙΑΓΩΝΙΤΩΙΓΥΜΝΙΚΩΙΑ
.ΑΜΟΝΤΟΝΜΕΣΣΗΝΙΟΝΚΑΙΕΥΝΟΜ
.ΕΝΤΑΣΔΙΚΑΣΤΑΣΚΑΙΤΟΝΓΡΑΜΜΑ
.ΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑ
..ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΔΕΚΥΡΙΟΝΕΝΠΑΝΤΙ
...ΤΑΜΙΑΣΟΠΩΣΑΝΑΓΡΑΦΕΝΤΟ
..ΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟ
..ΕΣΟΜΕΝΟΝΔΟΥΝΑΙΚΑΙΑΝΑΦΕΡΕΙΝ
..ΥΤΗΝΑΡΕΤΩΝΑΝΙΚΑΣΙΟΥΤΟΝΑΠ
...ΤΟΙΣΤΩΝΜΕΣΣΗΝΙΩΝΑΡΧΟΥΣΙΟΠΩ
..ΝΑΤΙΜΙΑΚΑΙΠΡΟΝΟΗΘΩΣΙΟΠΩΣΑ
..ΝΕΣΤΑΤΟΝΠΑΡΑΥΤΟΙΣΤΟΠΟΝΔΟΝ
..ΕΣΒΕΥΤΕΙΚΑΙΟΨΩΝΙΟΝΕΠΙΛΟΓΟ
..ΜΠΟΥΣΤΟΥΣΕΝΤΩΙΝΟΜΩΙΔΙΑΣ
.ΗΦΟΙΣ *vacat*

- - - - τὸ ἀγῶνα δεύτε[ρον - - - - - - - - -]
... ἐν τῶι ἀγῶνι τῶι γυμνικῶι ἀ[νακηρῦξαι, ὅτι ὁ δᾶμος στεφανοῖ Εὔ-]
[δ]αμον τὸν Μεσσήνιον καὶ Εὐνομ[- - τὸν - - τοὺς αἱρε-]
[θ]έντας δικαστὰς καὶ τὸν γραμμα[τέα αὐτῶν *nomen* - - χρυ-]
[σ]ῶι στεφάνωι ἀρετᾶς ἕνεκεν κα[ὶ εὐνοίας τᾶς εἰς ἡμᾶς. ἔστω δὲ]
[τὸ] ψήφισμα τόδε κύριον ἐν παντὶ [καιρῶι· καὶ τὴν στήλην ἐκδό-]
[τω ὁ] ταμίας, ὅπως ἀναγραφέντο[ς τοῦ ψηφίσματος ὁ λίθος στα-]
[θῆ]ι ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπόλλωνο[ς. τὸν δὲ ταμίαν τὸ ἀνάλωμα]
[τὸ] ἐσόμενον δοῦναι καὶ ἀναφέρειν [εἰς τὴν βουλήν. τὴν δὲ στήλην]
[ta]ύτην Ἀρέτωνα Νικασίου τὸν ἀπ[οσταλέντα πρεσβευτὴν παραδοῦ-]
[ναι] τοῖς τῶν Μεσσηνίων ἄρχουσι, ὅπω[ς ἐπιγνῶσι τὰ γεγενη-]
[μέ]να τίμια καὶ προνοηθῶσι, ὅπως ἂ[ν κατασταθῆι εἰς τὸν ἐπι-]
[φα]νέστατον παρ' αὐτοῖς τόπον· δόν[τω δὲ τοὶ - - - τῶι]
[πρ]εσβευτεῖ καὶ ὀψώνιον ἐπὶ λόγο[ν · - - - - - - - καὶ]
[πο]μπούς τοὺς ἐν τῶι νόμῳ διασ[- - -· ἔδοξε πάσαις ταῖς]
[ψ]ήφοις.

Supplevi; vs. 2 Hill. || 10 med. Wil. || 13 δοί[η δὲ ὁ ταμίας] Hiller. || 15 extr. idem. [Eu]damus Messenius et Eunom - - - - eorumque scriba, qui, ut arbitrorum munere fungerentur, in urbem nescio quam missi erant, honoribus ab incolis illius urbis afficiuntur.

1429 Messenae in museo. Duo fragmenta contigua tabulae opisthographae, a. 0,25, l. 0,25; inventa prope curiam. Litterae saec. II. exeuntis in latere *A* 0,009 a., in latere *B* 0,01. Edd. Oikonomakis Τὰ σωζόμενα Ἰθώμης, Μεσσήνης 47, 56, Martha *Bull. Hell.* V 1881, 150, 1 (Meister *SGDI* 4647/8). Unam vocem recte legit Wilhelm *Ath. Mitt.* XVII 1892, 145. In schedis est apographum, quod Δημ. Κοτσουγιαννόπουλος a. 1843 ad L. Rossium miserat. Quae ille plura quam Martha viderat, duplicibus lineis subnotavi; quae hodie praeterea evanuerunt, lineis subductis significavi. Exscripsi. *Ect.*

latus A

ΕΙ
ΚΑΤΑΔΕΡΑΝ
a ΑΤΟΚΟΙΛΟΝΕΙΣΤΑΝΙ
ΣΟΥΝΤΑΝΧΩΡΑΝΜΕ
ΝΙΟΙΔΙΑΤΟΠΑΡΑΔΕΙΓΜ *a*
ΑΛΕΙΣΚΤΗΣΕΙΣΕΝΣΤΑΛΑΙΛ *b*
ΝΙΟΙΣΠΕΡΙΤΑΣ.ΩΡΑΣΠΟΤΙΜΕΙ
ΣΙΑΝΤΩΝΚΑΡΠΩΝΑΠΟΛΑ
a ΚΡΙΝΟΜΕΝΑΣΧΩΡΑΣΚΑ
b ΚΡΙΝΟΜΕΝΑΣΧΩΡΑ
ΙΟΜΙΑΑΕΠΡΑΞΕ
ΑΓΑΘΟΥΤΟΥ
ΑΠΟΠΡΑ
ΣΜΕΣ

- - - - - - - - - -ει- - - - - - - - - - -
- - - - - - κατὰ Δέραν - - - - - - - - -
[- - κατ]ὰ τὸ κοῖλον εἰς τὰν κ[ράναν - - - - -]
[- -ὅπω]ς οὖν τὰν χώραν με - - - - - - - - -
[- - Μεσσά]νιοι διὰ τὸ παράδειγμ[α - - - - - -]
[- - - ἀσφ]αλεῖς κτήσεις ἐν στάλαι λ[ιθίναι - - -]
[- - Μεσσα]νίοις περὶ τᾶς [χ]ώρας ποτὶ Μεγ[αλοπολίτας]
[- τὰν ἐνιαυ]σίαν τῶν καρπῶν ἀπόλα[υσιν - - - -]
[- - - - τᾶς] κρινομένας χώρας κα- - - - - -
[- - - - τᾶς] κρινομένας χώρα[ς - - - - -]
[- - - - - προ]νομία, ἃ ἔπραξε - - - - - -
- - - - - - - - - ἀγαθοῦ τοῦ - - - - - - -
- - - - - - - - - - ἀπὸ πρα- - - - - - - -
- - - - - - - - - - -ς Μεσ[σαν- - - - -]

latus B

ΑΙΕΙΡΑΝΑ
c ΑΙΟΙΠΑΤΙΜΙΑ
d Σ.ΡΓΕΤΑΙΣΑΝ *c*
ΤΟΕΙΣΣΤΑΛΑΝ *d*
ΑΔΑΤΑΝΕΝΑΓΟ
ΜΕΣΣΑΝΙΩΝΠΕ
ΤΟΙΕΡΟ Σ
vacat
ΝΟΙΔΙΚ
ΡΑΤΗΣΕ
ΡΟΝΟΣΤ
ΡΙΣΕΙ
ΙΑΣ

[- - - - - - - - ἀσφάλειαν *vel* ἀσυλίαν]
[καὶ πολέμω κ]αὶ εἰράνα[ς· ὑπάρχειν δὲ αὐ-]
[τοῖς καὶ τ]ὰ [λ]οιπὰ τίμια [ὅσα καὶ τοῖς]
[ἄλλοις εὐ]εργέταις· ἀν[αγράψαι δὲ τὸ ψά-]
[φισμα τοῦ]το εἰς στάλαν [λιθίναν καὶ ἐς τὰν]
[παραστ]άδα τὰν ἐν ἀγο[ρᾷ - - - - -]
... [τῶν] Μεσσανίων πε- - - - - - - - -
- - - τὸ ἱερὸ[ν τᾶ]ς - - - - - -
vacat
[Ἐπεὶ παραγενόμ]ενοι δικ[ασταὶ παρὰ τῶν - - -
[- - - - - -κ]ράτης Ε- - - - - - - - -
[- - - - - -φ]ρονος, Τ- - - - - - - - -
[*verbum* - - - - κ]ρίσει [- - - - - - -]
[- - - - - - - -]ίας - - - - - - - -

Vs. 2 agnovit Wilh. l. l.; Δέρα vel Δέραι, ubi sitae fuerint in Messenia, non constat. Bello quod vocant Messeniaco altero Messenios cum Lacedaemoniis illic proelium commisisse auctor est Paus. IV 15, 4.

Messeniorum et nescio quorum fines constituuntur.

Supplevi, vs. 6 Hiller. Arbitris, qui litem diiudicaverant, honores decernuntur (vs. 21 sqq.). Inde a vs. 28 de altera lite agitur.

1430 '*Between the cliff and the stadium.*' Edd. Leake *Morea* III 46, cf. I 378 (C. Keil Anal. epigr. et onomat. 98, Le Bas-Foucart *Voy. Expl.* II 317*a*, Meister *SGDI* 4646).

Ͱ
ΤΑΝ
Ͻ ΕΙΑΣΕΙ
ΕΣ ΤΟΥΣΟΡΟ
ΕΣΣΑΝΙΟΙΕΚΤΑΝΔΕΥΚ
ΥΔΩΡΚΟΙΝΟΝ
ΔΡΩΝΠΑΤΕΡΙΝΟΥΦΙΛΓ
ΣΗΝΟΣΦΙΑΛΕΥΣΙΚΑΙΜ
ΝΟΙΜΕΣΣΑΝΙΟΙΚΡΑΝΑΝΤ

ΑΛΟΣΦΙΛΩΤΑΑΙΣΧΡΩΝΤΙΜΑ
ΝΟΡΩΝΤΩΝ . . ΑΝΤΙΛΕΓΟΜ . ΝΟ
ΣΟΡΟΥΣΑΠΟ . . ΤΟΥΚΟΛΩΝΟΥΤΟΥ
ΑΙΕΠΕΥΘΕΙΑΣΕΙΣΤΑΝΚΡΑ
ΝΙΟΙΣΚΑΘΩΣΤΑΣΑΜΕΙΑ
ΕΝΟΥΚΡΗΣΙΟΥΕΙΤΟΣΑΜΕΙ
ΥΕΙΣΤΑΝΚΡΑΝΑΝΤΑΝΚΑ
ΑΝΙΟΙ

ΠΑΤΕΡΙΝΟΥΦΙΛΙΣΤΙ
ΦΙΑΛΕΥΣΙΚΑΙΜΕΣΣΑ
ΑΝΑΠΟΤΟΥΚ
ΕΥΘΕΙΑ

- -
- - - - - - - - - - τὰν - - - - - - - - - - -
[- - - - - - ἐπ' εὐ]θείας εἰ[ς τὰν κράναν τὰν καλουμέναν]
[- - - - - - θέντ]ες τοὺς ὅρο[υς - - - - - - - - -]
[- - - - - Μ]εσσάνιοι ἐκ τᾶν Δευκ[- - - - - - - - -]
- - - - - - ὕδωρ κοινόν. *vacare videtur*
[- - - - Ἄν]δρων Πατερίνου, Φιλ[ιστίων - - - - - - -]
- - - - - - σηνος Φιαλεῦσι καὶ Μ[εσσανίοις - - - - - -]
[- - - - - -]ν οἱ Μεσσάνιοι κράναν τ[ὰν καλουμέναν - - -]

- - - - - - αλος Φιλώτα, Αἴσχρων Τιμα- - - - - - - - -
[- - - τῶ]ν ὅρων· τῶν [δὲ] ἀντιλεγομ[έ]νω[ν - - - - - - -]
[- - τοὺ]ς ὅρους· ἀπὸ [δὲ] τοῦ κολωνοῦ τοῦ [καλουμένου Κρη-]
[σίου *verbum* -]αι ἐπ' εὐθείας εἰς τὰν κρά[ναν τὰν καλουμέναν - -]
[συμφώνως Μεσσα]νίοις, καθὼς τὰ σαμεῖα [δεικνύει· ἀπὸ δὲ τοῦ κολω-]
[νοῦ τοῦ καλουμ]ένου Κρησίου εἰ(ς) τὸ σαμεῖ[ον - - - - - -]
[- - ἀπὸ δὲ τούτο]υ εἰς τὰν κράναν τὰν κα[λουμέναν - - -]
[καθὼς ἠξίωσαν οἱ Μεσσ]άνιοι.

[- - - - Ἄνδρων] Πατερίνου, Φιλιστί[ων - - - - - - - -]
- - - - - - - - Φιαλεῦσι καὶ Μεσσα[νίοις - - - - - -]
- - - - - - - - αν ἀπὸ τοῦ κ[ολωνοῦ τοῦ καλουμένου]
[Κρησίου - - - αι ἐπ'] εὐθεία[ς εἰς τὰν κράναν τὰν καλου-]
[μέναν - - - - - - - - - - - - - - - - - - -]

Supplementa Keilii non significavi. Vs. 2. 12—15. 19. 20 supplevi. || 3. 13 (συμφώνως), 16 Hiller, qui vs. 10sq. suspicatur: [ἔκριναν περὶ τῶ]ν ὅρων· τῶν [δὲ] ἀντιλεγομ[έ]νω[ν ἐθήκαμεν τοὺ]ς ὅρους, 12 [ἐν τᾶι στεφάν]αι.

Fines constituuntur ἠμφισβητημένοι Messeniorum et Phigalensium Arcadiae per arbitros ut videtur vs. 6. 9. 17 nominatos. Vs. 6—8 et inde a vs. 17 Andro et Philistio arbitrorum munere funguntur. Vs. 9—16 iudicium prius intericitur, quo de eadem re agitur. Saec. II. a. Chr. n.

Vs. 14. Paus. VIII 44, 7 habet ἔστι δὲ ὄρος οὐ μέγα ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ καλούμενον Κρήσιον. Neque vero de illo monte in hoc titulo cogitari potest, nam ex contextu verborum elucet de via, quae Tegea Megalopolim fert, agi; est ergo mons Κρήσιον prope Tegeam situs. Alius mons, cui idem nomen, ignotus est.

1431 Messenae in museo. Duo fragmenta tabulae lapidis calcarii, quorum alterum alteri adiungi potest; fr. *a* a. 0,78, l. 0,31, margo dexter servatus; fr. *b* a. 0,81, l. 0,74, margo sinister servatus. Edidi v. 36—42 *SB. Berl. Akad.* 1905, 61, universum titulum *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 364 sqq., quam ad expositionem eum, qui legat, delego.

[*Textum vide pag. 283.*]

78 p. Chr. n.

- ὡς πό-
[δες - ἀπὸ τᾶσδε κα]τ' ἄκρον ἐν κα-
[ταβάσει(?) - ὡς πόδες -· κἀκεῖθεν ὡς πόδες - ὅρος εἰκοστὸς τρίτος ἐτέθη ἐπιγραφὴν ἔχων ἐπὶ δεξιὰ(?) κατα]βαίνουσιν 'ὅρος Λα-
[κεδαίμονι πρὸς Μεσσήνην'· ἀπὸ τοῦδε - - - - - ὡς πόδες - -· κἀκεῖθεν - - - - - - -])C Ọ!C ἀπὸ ποδῶν Υ'
[- - - - - - - - - - ὡς πόδες - - - - - - - - - - - - - ἐπὶ πέτραν ἐπεγράφη K̄·] τ̣ὸ δὲ γράμμα σημαίνει καμ-
[πή. -] ἔλιπ̣ε[ν], καὶ ἐγκεκομμέναι εἰσὶν κατὰ
[- προς] μ̣εσημ̣[β]ρίαν 'ὅρος Λακεδαίμονι πρὸς Μεσσήνην'·
[ἀπὸ τᾶσδε - - - - ὡς πόδες -· κἀκεῖθεν ὡς πόδες - - - ἐπὶ πέτραν] ἐπεγράφ[η] Ō καὶ ἐν μέσω P̄· σημαίνει ὅρος· κἀκεῖ-
[θεν - - - ὡς πόδες -· κἀκεῖθεν - - - ὡς πόδες - - - ὅρος εἰ]κ̣οστὸς ἕβδομος ἐτέθη ἐπιγραφὴν ἔχων πρὸς ἀνατο-
[λὴν 'ὅρος Λακεδαίμονι πρὸς Μεσσήνην'· ἀπὸ τοῦδε κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ 'Υψ]ίστου καὶ τὸ Ὕσιον ὡς πόδες [[π]]ω' ἐπὶ ὅρον εἰκοσ-
[τὸν ὄγδοον, ὃς ἐτέθη - - - - - ἐπιγραφὴν ἔχων ἐπ' ἀριστερὰ(?) κα]τ̣αβαίνουσιν 'ὅρος Μεσσήνῃ πρὸς Λακεδαίμονα'· ἀπὸ
[τοῦδε - - - - ὡς πόδες - -· κἀκεῖθεν - - ἐπὶ - - - -] ὡς πόδες ͵α, ἐν αἷς ἐνεκόπη X· κἀκεῖθεν ἐν καταβά-
[σει ὡς πόδες -· κἀκεῖθεν ὡς πόδες - ἐπὶ πέτραν φυσικήν, ἐν ᾗ ἐπεγράφη 'ὅρος] Μεσσήνῃ πρὸς Λακεδαίμονα'· ἀπὸ τοῦδε εἰς
[- - - ὡς πόδες - -· κἀκεῖθεν - - - - - - - - - - ὡς πόδες - ἐπὶ π]έτραν ἐνεκόπη Ō κα[ὶ] P̄ ἐν μέσῳ καὶ εἰς
[- - - - - - - - - - - - - - κἀκεῖθεν - - - - - - - - ὡς πόδε]ς ͵αχ' ἐπὶ πέτραν, ἥτις ἐστὶν ἐν μέσῳ ῥύ-
[ακι, ἐν ᾗ ἐπεγράφη 'ὅρος Μεσσήνῃ πρὸς Λακεδαίμονα'· ἀπὸ τᾶσδε τᾶς πέτρας τὸ μά]κ̣ρος ἐκμετρηθῆναι οὐκ ἐδυνήθη ἄχρι ὅ-
[ρου τριακοστοῦ τρίτου· ὁ δὲ ῥύαξ, ὃν καλοῦσιν - - - - - ὁρίζει γᾶν Λακεδαιμ]ονίων τε κ̣αὶ Μεσσηνίων κατὰ τοῦτο
[τὸ μέρος· ὁ δὲ ὅρος τριακοστὸς τρίτος ἐτέθη - - - - - - - - - τοῦ ῥύα]κ̣ος κατέναντι τᾶς προγεγραμμένης πέ-
[τρας ἐπιγραφὴν ἔχων 'ὅρος Μεσσήνῃ πρὸς Λακεδαίμονα'· ἀπὸ τοῦδε ὡς πόδες - ἐν πέ]τ̣ρᾳ ἐνεκολάφ̣η Ō καὶ P̄ ἐν μέσῳ· τὸ
[γράμμα σημαίνει ὅρος· ἀπὸ τᾶσδε ὅρος ἐτέθη ἐπιγραφὴν ἔχων 'ὅρος Μεσσήνῃ πρὸς Λακε]δαίμονα' ἐν συνροίᾳ, ἣν καὶ νάπην Κα-
[- - καλοῦσιν· ἀπὸ τοῦδε - - - - - - - ὡς πόδες -· κἀκεῖθεν ὡς πόδες - ἐν τῷ ἀ]π̣οκρήμνῳ ἐν πέτρᾳ φυσικᾷ ἐνεκολάφθη
[Ō καὶ P̄ ἐν μέσῳ· σημαίνει ὅρος· προσεγράφη δὲ ΠῙ καὶ Λ̄· ἀπὸ τᾶσδε πέτρας κατὰ τὸ]ν χ[ειμά]ρρουν καὶ τὰ ἀπόκρημνα ἄχρι
[- - ὡς πόδες - ἐπὶ πέτραν ἐνεκόπη Ō καὶ P̄ ἐν μέσῳ· ἀπὸ τᾶσδε ὡς πόδες -] ἐπὶ κρήνην, ἣν καὶ καλοῦσιν Φαλινγαν,
[ἐπὶ πέτραν ἐπεγράφη Ō καὶ ἐν μέσῳ P̄· ἀπὸ τᾶσδε κατὰ τὸ ἀπόκρημνον ὡς πόδες -· κἀκ]εῖθεν ὡς πόδες ͵ασν' κατὰ τὴν αὐ-
[τὴν γραμμὴν(?) ἐπὶ πέτραν ἐπεγράφη Ō καὶ P̄ ἐν μέσῳ καὶ ΠῙ καὶ Λ̄· σημαίνει ὅρος Με]σσήνῃ καὶ Λακεδαίμονι· προσεγράφη
[δὲ - - - - - - - - - - ἀπὸ τᾶσδε - - - - ὡς πόδες - - - - -] υ̣ν̣α τίς ἐ̣στιν ἐν τᾷ διόδῳ, ἣν προσ-
[ονομάζουσιν - - - - - - - - - ἐπὶ πέτραν ἐπεγράφη 'ὅρος Μεσσήνῃ πρὸς] Λακεδαίμονα'· ἀπὸ τᾶσδε πέτρας ὑπὲρ
[τὸν κρημνὸν ὡς πόδες - ἐπὶ πέτραν φυσικήν, ἐν ᾗ ἐπεγράφη πρὸς ἀνατολὴν 'Λακεδαι]μονος', πρὸς δύσιν 'Μεσσήνης'· ἀπὸ

a

ʼ ωCΠΟ
ΙΑΚΡΟΝЄΝΚΑ
ΝΑΙΝΟΥCΙΝΟΡΟCΛΑ
ΟCΟ̣Ι̣CΑΠΟΠΟΔωΝ Ψ
ΙΟΔЄΓΡΑΜΜΑCΗΜΑΙΝЄΙΚΑΜ
ΛΙΠ̣ЄΥΚΑΙЄΝΚЄΚΟΜΜЄΝΑΙЄΙCΙΝΚΑΤΑ
//// ΜcCΗΙ . ΡΙΑΝΟΡΟCΛΑΚЄΔΑΙΜΟΝΙΠΡΟCΜЄCCΗ *v.* ΝΗΝ
//// //// ЄΠЄΓΡΑΦ //// Ο̄ΚΑΙЄΝΜЄCω Ρ̄ CΗΜΑΙΝЄΙΟΡΟCΚΑΚЄΙ
//// ʼ ΟCΤΟCЄΒΔΟΜΟCЄΤЄΘΗЄΠΙΓΡΑΦΗΝЄΧωΝΠΡΟCΑΝΑΤΟ
//// //// ΙCΤΟΥΚΑΙΤΟΥCΙΟΝωCΠΟΔЄC Π̄ω̄ ЄΠΙΟΡΟΝЄΙΚΟC
Ι \ ΒΑΙΝΟΥCΙΝΟΡΟCΜЄCCΗΝΗΠΡΟCΛΑΚЄΔΑΙΜΟΝΑΑΠΟ
ωCΠΟΔЄC Α͡ ЄΝΑΙCЄΝЄΚΟΠΗ Χ ΚΑΚЄΙΘЄΝЄΝΚΑΤΑΒΑ
ΜЄCCΗΝΗΠΡΟCΛΑΚЄΔΑΙΜΟΝΑΑΠΟΤΟΥΔЄЄΙC
ЄΤΡΑΝЄΝЄΚΟΠΗ Ο̄ ΚΑΡ Ρ̄ ЄΝΜЄCωΚΑΙЄΙC
C Α͡Χ ЄΠΙΠЄΤΡΑΝΗΤΙCЄCΤΙΝЄΝΜЄCωΡΥ
ΚΡΟCЄΚΜЄΤΡΗΘΗΝ *v.* ΑΙΟΥΚЄΔΥΝΗΘΗΑΧΡΙΟ
ΟΝΙωΝΤЄʼΑΙΜЄCCΗΝΙωΝΚΑΤΑΤΟΥΤΟ
"ΟCΚΑΤЄΝΑΝΤΙΤΗCΠΡΟΓЄΓΡΑΜΜЄΝΗCΠЄ
-ΡΑЄΝЄΚΟΛΑΦΘΗ Ο̄ ΚΑΙ Ρ̄ ЄΝΜЄCωΤΟ
ΔΑΙΜΟΝΑЄΝCΥΝΡΟΙΑΗΝΚΑΙ *v.* ΝΑ *v.* ΠΗΝΚΑ *vac.*
ΤΟΚΡΗΜΝωЄΝΠЄΤΡΑΦΥCΙΚΗЄΝЄΚΟΛΑΦΘΗ
ΝΧωΙΛΤΡΡΟΥΝΚΑΙΤΑΑΠΟΚΡΗΜΝΑΑΧΡΙ
ЄΠΙΚΡΗΝΗΝΗΝΚΑΙΚΑΛΟΥCΙΝΦΑΛΙΝΓΑΝ
ЄΙΘЄΝωCΠΟΔЄC Α͡C̄N̄ ΚΑΤΑΤΗΝΑΥ
CCΗΝΗΚΑΙΛΑΚЄΔΑΙΜΟΝΙΠΡΟCЄΓΡΑΦΗ
ΥΠΑΤΙCЄЄΤΙΝЄΝΤΗΔΙΟΔωΗΝΠΡΟC
ΛΑΚЄΔΑΙΜΟΝΑΑΠΟΤΗCΔЄΠЄΤΡΑCΥΠЄΡ
ΜΟΝΟCΠΡΟCΔΥCΙΝΜЄ *v.* CCΗΝΗCΑΠΟ
ΑΦΗΟΡΟCΛΑΚЄΔΑΙΜΟΝΙΠΡΜЄC
ʼΑΙ Ρ̄ ΟΝΜЄCωΑΠΟΤΗCΔЄΚΑΤΑ
ΑΙΝΟΥCΙΝΟΡΟCΛΑΚЄΔΑΙΜΟΝΙΜЄC

b

ΙCЄCΤΙΝЄΠΙΚ Ι CΔЄωCΠΟΔЄC Ψ ЄΠΙΠЄΤΡΑΝ
ΙΟΝωCΠΟΔЄC Φ̄K̄ ΚΑΚЄΙΘЄΝΠΡΟCΑΙ ΑΒΑCΙΝωCΠΟΔЄC Α͡ ΚΑΚЄΙΘЄ̣Ν
ЄΓΡΑΦΗΑ̣ΠΟΤΗCΔЄΚΑΤΑΚΡΟΝωCΠΟΔЄC ω̄ ΚΑΚЄΙΘЄΝЄΙCΚΑΤΑΒΑCΙΝωCΠΟ
ΔЄЄΙCΚΟΙΛΟΝωCΠΟΔЄC Τ̄ ΚΑΚЄΙΘЄΝΚΑΘωCΗ ΦΥCΙCΠЄΡΙΝЄΥЄΙЄΠΙΚΟΡΥ
ΦΗΝωCΙ \CЄΙЄΠΙΠЄΤΡΑΝωCΠΟΔЄC C̄ ЄΝΗЄΠЄΓΡΑΦΗΟΡΟCΜЄC . ΗΝΗΠΡΟCΛΑΚЄΔΑΙΜΟΝΑ
ΑΠΟΤΗCΔЄΥΙ . . . . . . ΙΜΝΟΝωCΠΟΔЄC Ϙ̄ ЄΠΙΠЄΤΡΑΝЄΠЄΓΡΑΦΗ Ο̄ ΚΑΙ Ρ̄ ЄΝΜЄCωΚΑΙΛ *v.* ΚΑΙ Μ̄ ΑΠΟΤΗCΔЄΚΑΤΑΤΟΑ
ΠΟΚΡΗΜΝΟΝC . . . . . ЄΡΟΝΟΠΡΟCΟΝΟΜΑΖΟΥCΙΝΑΡΤЄΜΙΤΟCΛΙΜΝΑΤΙΟCΟЄCΤΙΝΥΠЄΡΤΟΝΧЄΙΜΑΙ ΡΟΥΝΟΝΠΡΟCΟΝΟΜΑΖΟΥCΙΝ
ΧΟΙΡЄΙΟΝΟCΟΡΙΖЄΙΜЄCCΗΝΗΚΑΙΛΑΚЄΔΑΙΜΟΝΙΠΡΟCЄΛЄΥΘЄΡΟΛΑΚω̣ΝΑC
Τ ΦΛΑΟΥΙΟCCЄΒΑCΤΟΥΟΥЄCΠΑCΙΑΝΟΥΑΠЄΛЄΥΘЄΡΟCΜΟΝΟΜΙΤΟCΧωΡΟΜЄΤΡΗCΤΟΥCΓΡΟΓЄΓΡΑΜΜЄΝΟΥC
ΟЄΟΥCΑΝΤΙΒΑΛωΝΥΠЄΓΡΑΨΑΔЄΚΜωΙΟΥΝΙωΠΡЄΙCΚω Λ̄ ΚΑΙЄΙΟΝΙωΚΟΜΟΔωΥΠ/ΤΟΙCΠΡΟ ῙΘ̄ ΚΑΛΑΝ
ΔωΝΙΑΝΟΥΑΡΙωΝЄΝΠΑΤΡΑΙC L

c [τᾶσδε - - ὡς πόδες -· κἀκεῖθεν ὡς πόδες - ἐπὶ πέτραν φυσικήν, ἐν ᾗ ἐπεγρ]άφη ʽὅρος Λακεδαίμονι πρ(ὸς) Μεσ(σήνην)ʼ·
[ἀπὸ τᾶσδε πέτρας κατ᾽ ἄκρον ὡς πόδες -· κἀκεῖθεν ὡς πόδες - ἐπὶ πέτραν, ἐν ᾗ ἐπεγράφη Ο] καὶ Ρ [ἐ]ν μέσῳ· ἀπὸ τᾶσδε κατὰ
[τὸν κρημνὸν ὡς πόδες -· κἀκεῖθεν ὡς πόδες - ἐπὶ πέτραν, ἐν ᾗ ἐπεγράφη ἐπ᾽ ἀριστερὰ (?) ἀναβ]αίνουσιν ʽὅρος Λακεδαίμονι Μεσ-
[σήνη]ʼ· ἀπὸ τᾶσδε - - - ὡς πόδες -· κἀκεῖθεν, καθὼς ἡ ἀνάβασ]ίς ἐστιν, ἐπὶ κ[ορυφήν· ἀπὸ τᾶ]σδε ὡς πόδες ψʹ ἐπὶ πέτραν,
[ἐν ᾗ ἐπεγράφη - - - - - - - - - ἀπὸ τᾶσδε εἰς κοῖ]λον ὡς πόδες φκʹ· κἀκεῖθεν πρὸς ἀνάβασιν ὡς πόδες ͵α· κἀκεῖθεν
[ὡς πόδες - ἐπὶ πέτραν, ἐν ᾗ Ο καὶ Ρ ἐν μέσῳ ἐπ]εγράφη· ἀπὸ τᾶσδε κατ᾽ ἄκρον ὡς πόδες ωʹ· κἀκεῖθεν εἰς κατάβασιν ὡς πό-
[δ]ε[ς - ἐπὶ πέτραν ἐπεγράφη ʽὅροςʼ· ἀπὸ τᾶσ]δε εἰς κοῖλον ὡς πόδες τʹ· κἀκεῖθεν, καθὼς ἡ φύσις περινεύει, ἐπὶ κορυ-
φὴν ὡς π[όδες -· κἀκεῖθεν ἐν καταβ]άσει ἐπὶ πέτραν ὡς πόδες σʹ, ἐν ᾗ ἐπεγράφη ʽὅρος Μεσ[σ]ήνῃ πρὸς Λακεδαίμοναʼ·
ἀπὸ τᾶσδε ὑπ[ὲρ τὸν κρ]ημνὸν ὡς πόδες ϙʹ ἐπὶ πέτραν ἐπεγράφη Ο καὶ Ρ ἐν μέσῳ καὶ Λ καὶ Ш· ἀπὸ τᾶσδε κατὰ τὸ ἀ-
πόκρημνον ἐ[πὶ τὸ ἱ]ερόν, ὃ προσονομάζουσιν Ἀρτέμιτος Λιμνάτιος, ὅ ἐστιν ὑπὲρ τὸν χειμάρρουν, ὃν προσονομάζουσιν
Χοίρειον, ὃς ὁρίζει Μεσσήνῃ καὶ Λακεδαίμονι πρὸς Ἐλευθερολάκωνας.
Τ(ίτος) Φλαούιος Σεβαστοῦ Οὐεσπασιανοῦ ἀπελεύθερος Μονόμιτος χωρομέτρης τοὺς προγεγραμμένους
ὅ[ρ]ους ἀντιβαλὼν ὑπέγραψα Δέκμῳ Ἰουνίῳ Πρείσκῳ Λ(ευκίῳ) Καιειονίῳ Κομόδῳ ὑπάτοις πρὸ ιθʹ Καλαν-
δῶν Ἰανουαρίων ἐν Πάτραις.

Supplevi. Ad terminos vs. 7 et 10 cf. n. 1372, ad vs. 22 n. 1371*a*, vs. 23 n. 1371*b*, vs. 29 n. 1371*c*.

1432 Orthostata in duas partes fractus, infra mutilus; fr. *a* Messenae in museo, etiamnunc a. 0,96, l. 0,87, cr. 0,18, fr. *b* a. 0,50, l. 0,43. Lapis inventus in agro Δ. Φοβερά versus orientem a buleuterio, ubi a. 1904 fr. *b* exscripsi. Litterae a. 0,012 (in v. 1 = 0,025) valde apicatae I. a. vel potius p. Chr. n. saec. Cf. Wilhelm *Congrès d'Athènes* 1905, 278. Exscripsi. *Ect.*

[*Textum vide pag. 285.*]

Ἐπὶ Ἀγάθου [*patris nomen* - - - -]ς ἐκ τοῦ δόγμ[ατος.]
Εἰσενέγκαντος εἰς τοὺς συνέδρους [Ἀριστοκλ]έος τοῦ γραμματέος τ[ῶν συνέδρων]
τὸν διαψαφισμὸν τᾶς ὀκτωβόλου εἰσφορᾶ[ς καὶ] λογισαμένου περὶ τῶν π[ροσιόντων ἐξ αὐ-]
τᾶς χρημάτων, καὶ ὡς ἕκαστα αὐτῶν εἰς τὰ ἐπιτα[κτὰ κ]εχώρηκε, καὶ ὅτι εἰς οὐθὲν ἄ[λ]λ[ο ἢ τὰ κοι-]
νὰ κέχρηται, καὶ περὶ τῶν ποτοφειλομένων ἐκ τᾶ[ς χώ]ρας χρημάτων ποιησαμένου ἐν [τῶι θεά-]
τρωι τοὺς διαλογισμοὺς ποτὶ τοὺς ἰδιώτας παρόντο[ς Ο]ὐιβίου τοῦ στραταγοῦ καὶ φροντίσα[ντος,]
ὅπως, ὅσον ἐστὶ δυνατόν, εἰσοδιασθεῖ τὰ ὀφειλόμενα [εἰς] ἀεὶ καθὼς καὶ αὐτοὶ οἱ σύνεδροι π[αρόν-]
τες ἐδικαίουν εἵνεκεν τοῦ τὸ ἐπίταγμα ἐκβιβασθῆμε[ν, καὶ] μὴ γενέσθαι μήτε δανεισμὸν μή[τε]
λεῖμμα περὶ ταύτας τᾶς εἰσφορᾶς, περὶ ὧν καὶ πάντες οἱ σύνε[δρ]οι ἀποδεξάμενοι αὐτοῦ τάν τε ἐπι-
μέλειαν καὶ καθαρειότατα μετὰ Οὐ[ιβ]ίου τοῦ στραταγοῦ ἐπηνέ[χ]θησαν στεφανῶσαι αὐτὸν εἰκόνι
χαλκέαι, Οὐίβιος δὲ ὁ στραταγὸς ἐδωρήσατο αὐτῶι παρόντων τῶ[ν π]ολιτᾶν κατὰ πρόσωπον, ὅπως φο-
ρῆι δακτύλιον χρυσοῦν, αὐτοί τε οἱ σύνεδροι τιμὰν ἔδωκαν [αὐτῶι τ]ὰν αὐτὰν μετὰ τᾶς εἰκόνος, καὶ
ἐμφανιζόντων καὶ πλειόνων διότι καλῶς (ἔχει φροντίσαι) τοῦ ἀποδέξασθαι τὰς τ[ιμὰς Ἀ]ριστοκλῆ τὸν γραμματῆ τῶν
συνέδρων, οὗ καὶ ἀποδεξαμένου, *vac.* ἔδοξε τοῖς συνέδροις· ἐπαινέ[σ]αι Ἀριστοκλῆ ἐπὶ τᾶι ἐπιμε-
λείαι καὶ καθαρειότατι, ἐφ᾽ ᾇ ἔχει περὶ τὰ κοινὰ τᾶς πόλεος πράγματα ἔ[ν τ]ε τούτοις καὶ ἐν τοῖς
λοιποῖς πᾶσι τοῖς ὑπὲρ τὰν πόλιν διοικουμένοις, καὶ εἶμεν καταμόνο[υς] τὰς δεδομένας αὐ-
τῶι τιμὰς ὑπό τε τῶν συνέδρων καὶ τοῦ στραταγοῦ· καὶ ἐξέστω αὐτῶι στᾶσαι τὰ[ν] ε[ἰ]κόνα πρὸ τοῦ ἀρ-
χείου τοῦ γραμματέος τῶν συνέδρων καὶ ἐπιγράψαι ἐπὶ τὸ βάθρον αὐτᾶς, ʽἁ πόλι[ς] Ἀριστοκλῆ
Καλλικράτεος γραμματίζοντα συνέδροις ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, ἃς ἔχων δ[ια]τελεῖ εἰς αὐ-
τάνʼ. τὸ δὲ εἰς τὰν εἰκόνα καὶ τὸ βάθρον ἀνάλωμα ἐξοδιασθῆμεν ἐκ τᾶν τᾶς πόλεος εἰσόδων κ[αὶ ἔ]στω ἐπι-
στάτας ἐπί τε τὰν εἰκόνα καὶ τὸ βάθρον αὐτός.

Ἐπεὶ Ἀριστοκλῆς ὁ γραμματεὺς τῶν συνέδρων παραλαβὼν τὰν ἐμπιστευθεῖσαν ἀρχὰν αὐτῶι ὑ[πὸ]
τῶν ἀρχόντων καὶ συνέδρων ἐποιεῖτο πρόνοιαν εὐθέως τοῦ τάν τε πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὰν φυ[λά-]
ξαι καθηκόντως, ὅσον ἐπ᾽ αὐτῶι, καὶ πρῶτον μὲν ἐπιμέλειαν ἐποιήσατο τοῦ πάντας τοὺς τᾶς πόλεος χ[ει-]
ρισμοὺς εἰς τὸ ἐμφανὲς ἀναγράφεσθαι εἰς τὸν τοῖχον ἐπ᾽ ἁμέρας ὑπὸ τῶν χειριζόντων τι τᾶς πόλεος, ὑπ[ό-]
δειγμα τιθεὶς τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν περὶ τοῦ καθαρῶς τε καὶ δικαίως ἄρχειν· αὐτὸς δὲ κατὰ πᾶν ἀνυ-
πονοήτως θέλων ὑπάρχειν παρὰ πᾶσιν τοῖς πολίταις, ὅτι καθαρῶς ἀναστρέφεται, χειρισμὸν οὐ πεποίηται
χρημάτων οὔτε δι᾽ αὐτοσαυτοῦ οὔτε κατὰ παρεύρεσιν δι᾽ ἄλλων προσώπων, ἀλλὰ καθιστάνων ἐγλογεῖς ἄν-
δρας ἀγαθοὺς ἐφ᾽ ἑκάσταν λειτουργίαν τε καὶ χρημάτων χειρισμὸν παρέχεται τᾶι πόλει στοιχοῦντα
πάντα· γεγενημενᾶν (τε) ἐπιταγᾶν περὶ πολλῶν καὶ μεγάλων κατείργασται πολλὰ καὶ μεγάλα τῶν
τᾶι πόλει συμφερόντων διὰ τῶν ἁγουμένων, ἃ μὲν ἐπὶ τᾶς πόλεος, ἃ δὲ καὶ πρεσβεύων· ὑποδεχό-
μενος δὲ καὶ ἁγουμένους καὶ τῶν ἄλλων Ῥωμαίων καὶ πλείονας τίθεται τὰς ἰδίας δαπάνας εἰς
τὰ τᾶς πόλεος συμφέροντα· τά τε λοιπὰ πράγματα τῶν κατοικούντων τὰν πόλιν πεφρόντι[κ]ε
τοῦ δικαίως τε καὶ ἴσως διοικεῖσθαι, γινόμενος ἄξιος τᾶν προενχειρισθεισᾶν ἀρχᾶν ὑπὸ τᾶς
πόλεος αὐτῶι, δι᾽ ἃν καὶ ἀναστραφεὶς ἀγαθῶς ὑπὸ τᾶς πόλεος εἰκόνοις ἐτιμάθη· καὶ διὰ τὰ προγε-
γραμμένα πάντα ἐπιγνόντες αὐτοῦ τὰν ἀναστροφὰν Μέμμιός τε ὁ ἀνθύπατος καὶ Οὐίβιος ὁ
στραταγὸς ἐδωρήσατο αὐτῶι χρυσοφορίαν ἕκαστος, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ σύνεδροι, καὶ ἐμφανιζόν-
των πάντων ὁμοθυμαδόν, ὅτι δεῖ δοθῆμεν Ἀριστοκλεῖ διὰ τὰ προγεγραμμένα πάντα τὰς κατα-
ξίους τιμάς, οἱ πολῖται πάντες ἐπηνέχθησαν δοθῆμεν αὐτῷ τιμὰν ἀνδριάντα καὶ εἰκόνας γρα-
πτὰς δύο, καθῆκον δέ ἐστι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ φιλοπάτριδας καὶ πρόνοιαν ποιουμένους
μετὰ πάσας ἰσότατος περὶ τῶν κοινῶν ἐπαινεῖν τε καὶ τιμεῖν ταῖς καταξίοις τιμαῖς, ἔδοξε τοῖς
συνέδροις καὶ τῶι δάμωι· ἐπαινέσαι Ἀριστοκλῆ Καλλικράτεος τὸν γραμματῆ τῶν συνέδρω[ν]
ἐπί τε τᾶι περὶ τὰ κοινὰ ἐπιμελείαι τε καὶ καθαρειότατι καὶ ἐπὶ τᾶι ἰσότατι ᾇ [ἔχων δια-]
[τελεῖ εἰς τοὺ]ς πολίτας, ὁμ[οίως δ]ὲ καὶ ἐπὶ τῶι πολλὰ καὶ μεγάλα κα[τειργάσθαι τᾶι πόλει]
[συμφέροντα -]

ΕΠΙΑΓΑΘΟΥ *a* *b* ΣΕΚΓ∪ΥΔΟΓΙ

ΕΙΣΕΝΕΓΚΑΝΤΟΣΕΙΣΤΟΥΣΣΥΝΕΔΡΟΥΣ.......ΕΟΣΤΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΟΣΤ
ΤΟΝΔΙΑΨΑΦΙΣΜΟΝΤΑΣΟΚΤΩΒΟΛΟΥΕΙΣΦΟΡ....ΛΟΓΙΣΑΜΕΝΟΥΠΕΡΙΤΩΝΠ
ΤΑΣΧΡΗΜΑΤΩΝΚΑΙΩΣΕΚΑΣΤΑΑΥΤΩΝΕΙΣΤΑΕΠΙΤ.....ΕΧΩΡΗΚΕΚΑΙΟΤΙΕΙΣΟΥΘΕΝ..
ΝΑΚΕΧΡΗΤΑΙΚΑΙΠΕΡΙΤΩΝΠΟΤΟΦΕΙΛΟΜΕΝΩΝΕΚΤ...ΡΑΣΧΡΗΜΑΤΩΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΥΕΝ
ΤΡΩΙΤΟΥΣΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥΣΠΟΤΙΤΟΥΣΙΔΙΩΤΑΣΠΑΡΟΝΤ..ΥΙΒΙΟΥΤΟΥΣΤΡΑΤΑΓΟΥΚΑΙΦΡΟΝΤΙΣΑ
ΟΠΩΣΟΣΟΝΕΣΤΙΔΥΝΑΤΟΝΕΙΣΟΔΙΑΣΘΕΙΤΑΟΦΕΙΛΟΜΕΝΑ...ΛΕΙΚΑΘΩΣΚΑΙΑΥΤΟΙΟΙΣΥΝΕΔΡΟΙΠ
ΤΕΣΕΔΙΚΑΙΟΥΝΕΙΝΕΚΕΝΤΟΥΤΟΕΠΙΤΑΓΜΑΕΚΒΙΒΑΣΘΗΜΕ....ΙΗΓΕΝΕΣΘΑΙΜΗΤΕΔΑΝΕΙΣΜΟΝΜ...
ΛΕΙΜΜΑΠΕΡΙΤΑΥΤΑΣΤΑΣΕΙΣΦΟΡΑΣΠΕΡΙΩΝΚΑΙΠΑΝΤΕΣΟΙΣΥΝ...ΟΙΑΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΙΑΥΤΟΥΤΑΝΤΕΕΠΙ *vac.*
ΜΕΛΕΙΑΝΚΑΙΚΑΘΑΡΕΙΟΤΑΤΑΜΕΤΑΟΥ..ΤΟΥΤΟΥΣΤΡΑΤΑΓΟΥΕΠΗΝΕ.ΗΣΑΝΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΕΙΚΟΝΙ
ΧΑΛΚΕΑΙΟΥΙΒΙΟΣΔΕΟΣΤΡΑΤΑΓΟΣΕΔΩΡΗΣΑΤΟΑΥΤΩΙΠΑΡΟΝΤΩΝΤΩ..ΛΙΤΑΝΚΑΤΑΠΡΟΣΩΠΟΝΟΠΩΣΦΟ
ΡΗΙΔΑΚΤΥΛΙΟΝΧΡΥΣΟΥΝΑΥΤΟΙΤΕΟΙΣΥΝΕΔΡΟΙΤΙΜΑΝΕΔΩΚΑΝ.....ΑΝΑΥΤΑΝΜΕΤΑΤΑΣΕΙΚΟΝΟΣΚΑΙ
ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΩΝΚΑΙΠΛΕΙΟΝΩΝΔΙΟΤΙΚΑΛΩΣΤΟΥΑΠΟΔΕΞΑΣΘΑΙΤΑΣΤ.....ΡΙΣΤΟΚΛΗΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΗΤΩΝ
ΣΥΝΕΔΡΩΝΟΥΚΑΙΑΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΥ *vac.* ΕΔΟΞΕΤΟΙΣΣΥΝΕΔΡΟΙΣΕΠΑΙΝΕ.ΑΙΑΡΙΣΤΟΚΛΗΕΠΙΤΑΙΕΠΙΜΕ
ΛΕΙΑΙΚΑΙΚΑΘΑΡΕΙΟΤΑΤΙΕΦΑΙΕΧΕΙΠΕΡΙΤΑΚΟΙΝΑΤΑΣΠΟΛΕΟΣΠΡΑΓΜΑΤΑΕ..ΕΤΟΥΤΟΙΣΚΑΙΕΝΤΟΙΣ *vac.*
ΛΟΙΠΟΙΣΠΑΣΙΤΟΙΣΥΠΕΡΤΑΝΠΟΛΙΝΔΙΟΙΚΟΥΜΕΝΟΙΣΚΑΙΕΙΜΕΝΚΑΤΑΜΟΝΟ..ΤΑΣΔΕΔΟΜΕΝΑΣΑΥ
ΤΩΙΤΙΜΑΣΥΠΟΤΕΤΩΝΣΥΝΕΔΡΩΝΚΑΙΤΟΥΣΤΡΑΤΑΓΟΥΚΑΙΕΞΕΣΤΩΑΥΤΩΙΣΤΑΣΑΙΤ..ΚΟΝΑΠΡΟΤΟΥΑΡ
ΧΕΙΟΥΤΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΟΣΤΩΝΣΥΝΕΔΡΩΝΚΑΙΕΠΙΓΡΑΨΑΙΕΠΙΤΟΒΑΘΡΟΝΑΥΤΑΣΑΠΟ..ΑΡΙΣΤΟΚΛΗ *vac.*
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΝΤΑΣΥΝΕΔΡΟΙΣΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΑΣΕΧΩΝ..ΕΛΕΙΕΙΣΑΥ
ΤΑΝΤΟΔΕΕΙΣΤΑΝΕΙΚΟΝΑΚΑΙΤΟΒΑΘΡΟΝΑΝΑΛΩΜΑΕΞΟΔΙΑΣΘΗΜΕΝΕΚΤΑΝΤΑΣΠΟΛΕΟΣΕΙΣΟΔΩΝΚ..ΣΤΩΕΠΙ *vac.*
ΣΤΑΤΑΣΕΠΙΤΕΤΑΝΕΙΚΟΝΑΚΑΙΤΟΒΑΘΡΟΝΑΥΤΟΣ *vac.* *a* *b* *vac.*

spatium trium versuum

ΕΠΕΙΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΤΩΝΣΥΝΕΔΡΩΝΠΑΡΑΛΑΒΩΝΤΑΝΕΜΠΙΣΤΕ.ΘΕΙΣΑΝΑΡΧΑΝΑΥΤΩΙ.
ΤΩΝΑΡΧΟΝΤΩΝΚΑΙΣΥΝΕΔΡΩΝΕΠΟΙΕΙΤΟΠΡΟΝΟΙΑΝΕΥΘΕΩΣΤΟΥΤΑΝΤΕΠΟΛΙΝΚΑΙΤΟΥΣΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΑΣΑΥΤΑΝΦΥ
ΞΑΙΚΑΘΗΚΟΝΤΩΣΟΣΟΝΕΠΑΥΤΩΙΚΑΙΠΡΩΤΟΝΜΕΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΕΠΟΙΗΣΑΤΟΤΟΥΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΤΑΣΠΟΛΕΟΣΧ
ΡΙΣΜΟΥΣΕΙΣΤΟΕΜΦΑΝΕΣΑΝΑΓΡΑΦΕΣΘΑΙΕΙΣΤΟΝΤΟΙΧΟΝΕΠΑΜΕΡΑΣΥΠΟΤΩΝΧΕΙΡΙΖΟΝΤΩΝΤΙΤΑΣΠΟΛΕΟΣΥΠ
ΔΕΙΓΜΑΤΙΘΕΙΣΤΟΙΣΑΓΑΘΟΙΣΤΩΝΑΝΔΡΩΝΠΕΡΙΤΟΥΚΑΘΑΡΩΣΤΕΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΣΔΕΚΑΤΑΠΑΝΑΝΥ
ΠΟΝΟΗΤΩΣΘΕΛΩΝΥΠΑΡΧΕΙΝΠΑΡΑΠΑΣΙΝΤΟΙΣΠΟΛΙΤΑΙΣΟΤΙΚΑΘΑΡΩΣΑΝΑΣΤΡΕΦΕΤΑΙΧΕΙΡΙΣΜΟΝΟΥΠΕΠΟΙΗΤΑΙ
ΧΡΗΜΑΤΩΝΟΥΤΕΔΙΑΥΤΟΣΑΥΤΟΥΟΥΤΕΚΑΤΑΠΑΡΕΥΡΕΣΙΝΔΙΑΛΛΩΝΠΡΟΣΩΠΩΝΑΛΛΑΚΑΘΙΣΤΑΝΩΝΕΓΛΟΓΕΙΣΑΝ
ΔΡΑΣΑΓΑΘΟΥΣΕΦΕΚΑΣΤΑΝΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝΤΕΚΑΙΧΡΗΜΑΤΩΝΧΕΙΡΙΣΜΟΝΠΑΡΕΧΕΤΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙΣΤΟΙΧΟΥΝΤΑ
ΠΑΝΤΑΓΕΓΕΝΗΜΕΝΑΝΕΠΙΤΑΓΑΝΠΕΡΙΠΟΛΛΩΝΚΑΙΜΕΓΑΛΩΝΚΑΤΕΙΡΓΑΣΤΑΙΠΟΛΛΑΚΑΙΜΕΓΑΛΑΤΩΝ
ΤΑΙΠΟΛΕΙΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝΔΙΑΤΩΝΑΓΟΥΜΕΝΩΝΑΜΕΝΕΠΙΤΑΣΠΟΛΕΟΣΑΔΕΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΩΝΥΠΟΔΕΧΟ
ΜΕΝΟΣΔΕΚΑΙΑΓΟΥΜΕΝΟΥΣΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΡΩΜΑΙΩΝΚΑΙΠΛΕΙΟΝΑΣΤΙΘΕΤΑΙΤΑΣΙΔΙΑΣΔΑΠΑΝΑΣΕΙΣ
ΤΑΤΑΣΠΟΛΕΟΣΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΤΑΤΕΛΟΙΠΑΠΡΑΓΜΑΤΑΤΩΝΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΩΝΤΑΝΠΟΛΙΝΠΕΦΡΟΝΤΙΓΕ
ΤΟΥΔΙΚΑΙΩΣΤΕΚΑΙΙΣΩΣΔΙΟΙΚΕΙΣΘΑΙΓΙΝΟΜΕΝΟΣΑΞΙΟΣΤΑΝΠΡΟΕΝΧΕΙΡΙΣΘΕΙΣΑΝΑΡΧΑΝΥΠΟΤΑΣ
ΠΟΛΕΟΣΑΥΤΩΙΔΙΑΝΚΑΙΑΝΑΣΤΡΑΦΕΙΣΑΓΑΘΩΣΥΠΟΤΑΣΠΟΛΕΟΣΕΙΚΟΝΟΙΣΕΤΙΜΑΘΗΚΑΙΔΙΑΤΑΠΡΟΓΕ
ΓΡΑΜΜΕΝΑΠΑΝΤΑΕΠΙΓΝΟΝΤΕΣΑΥΤΟΥΤΑΝΑΝΑΣΤΡΟΦΑΝΜΕΜΜΙΟΣΤΕΟΑΝΘΥΠΑΤΟΣΚΑΙΟΥΙΒΙΟΣΟ
ΣΤΡΑΤΑΓΟΣΕΔΩΡΗΣΑΤΟΑΥΤΩΙΧΡΥΣΟΦΟΡΙΑΝΕΚΑΣΤΟΣΟΜΟΙΩΣΔΕΚΑΙΟΙΣΥΝΕΔΡΟΙΚΑΙΕΜΦΑΝΙΖΟΝ
ΤΩΝΠΑΝΤΩΝΟΜΟΘΥΜΑΔΟΝΟΤΙΔΕΙΔΟΘΗΜΕΝΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΙΑΤΑΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΠΑΝΤΑΤΑΣΚΑΤΑ
ΞΙΟΥΣΤΙΜΑΣΟΙΠΟΛΙΤΑΙΠΑΝΤΕΣΕΠΗΝΕΧΘΗΣΑΝΔΟΘΗΜΕΝΑΥΤΩΙΤΙΜΑΝΑΝΔΡΙΑΝΤΑΚΑΙΕΙΚΟΝΑΣΓΡΑ
ΠΤΑΣΔΥΟΚΑΘΗΚΟΝΔΕΕΣΤΙΤΟΥΣΑΓΑΘΟΥΣΤΩΝΑΝΔΡΩΝΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΑΣΚΑΙΠΡΟΝΟΙΑΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥΣ
ΜΕΤΑΠΑΣΑΣΙΣΟΤΑΤΟΣΠΕΡΙΤΩΝΚΟΙΝΩΝΕΠΑΙΝΕΙΝΤΕΚΑΙΤΙΜΕΙΝΤΑΙΣΚΑΤΑΞΙΟΙΣΤΙΜΑΙΣ *vac.* ΕΔΟΞΕΤΟΙΣ
ΣΥΝΕΔΡΟΙΣΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΑΡΙΣΤΟΚΛΗΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΗΤΩΝΣΥΝΕΔΡΩ
ΕΠΙΤΕΤΑΙΠΕΡΙΤΑΚΟΙΝΑΕΠΙΜΕΛΕΙΑΙΤΕΚΑΙΚΑΘΑΡΕΙΟΤΑΤΙΚΑΙΕΠΙΤΑΙΙΣΟΤ...
...ΠΟΛΙΤΑ.Ο..... ΚΑΙΕΠΙΤΩΙΠΟΛΛΑΚΑΙΜΕΓΑΛΑ..

Fragmentum novum commemorat Oikonomos Πρακτικά 1909, 204.

Vs. 3 προσιόντων. || 5 extr. 7. 10. 13. 20 suppl. Wil. || 7 '[εἰς] ἀεὶ = καθάπαξ. An fuit adverbium in -λει?' || 11. 12 'Non dedit anulum, sed ut ferret, concessit.' Wil. Aristocles, senatorum scriba, in exigendis tributis, quae a Romanis imposita erant, optime de republica meritus erat, cuius rei argumentum habes n. 1433, qui proxime insequitur. Hac de causa cum a magistratibus Romanis aureo anulo donatus, tum a civibus summis honoribus affectus est. Memmius, qui in vs. 36 proconsul nominatur, idem videtur esse atque P. Memmius Regulus (Prosop. imp. Rom. II 364, 342), qui, postquam a. 31 p. Chr. n. consul suffectus fuit, Achaiae Macedoniae Moesiae provinciis coniunctis praeerat et imperatore Claudio adhuc in Graecia versabatur (Dio Cas. LVIII 25, Joseph. ant. XIX 1, 1, IG III 613, 615, IG VII 87). Qui Vibius praetor vs. 6 intelligendus sit, haud liquet. 'Quod proconsule provinciam obtinente praetor praesens immensa tributa a Messeniis exigit, rempublicam Romanam perturbatissimam esse ostendit. Quare gesta haec esse suspicor Antonio bellum Actiacum praeparante. Litteras quoque his temporibus recentiores esse minime credo.' Wil.

1433 Magna tabula lapidis calcarii, angulus dexter inferior fractura laesus; a. 1,95, l. 0,88, cr. 0,19. Inventa in vinea Πετροπούλου orientem versus a buleuterio. Cf. Wilhelm *Congrès d'Athènes* 1905, 278. Exscripsi. *Ect.*

. . . . ṬΙΔΟΣΕΚΑΤΟΝΕΙΚΟΣΙΔΥΟΤΑΛΑΝΤΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΜΝΑΙΣΤΑΤΗΡΟΚΤΩΒΟΛΟΙΗΜΙΩΒΕΛΙΟΝ
. . . . ḌΟΣΕΚΑΤΟΝΕΞΤΑΛΑΝΤΑΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΜΝΑΙΕΞΠΕΝΤΕΣΤΑΤΗΡΕΣΟΚΤΩΒΟΛΟΙ
ΑṚ . . . . . ΛΧΙΔΟΣΔΙΑΚΟΣΙΑΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΝΝΕΑΤΑΛΑΝΤΑΤΕΣΣΑΡΕΣΜΝΑΙΕΙΚΟΣΙΣΤΑΤΗΡΕΣ
ΔΕΚΟΒΟΛΟΙ
ΥΛΛΙΔΟΣΕΚΑΤΟΝΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΝΝΕΑΤΑΛΑΝΤΑΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΕΣΠΕΝΤΕΟΒΟΛΟΣ
ΚΛΕΟΛΑΙΑΣΔΙΑΚΟΣΙΑΕΞΗΚΟΝΤΑΕΝΤΑΛΑΝΤΑΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΜΝΑΙΣΤΑΤΗΡΤΕΤΡΩΒΟΛΟΝ
ΔΕΚΑΧΑΛΚΟΙ
ΞΕΝΩΝΣΥΝΤΟΙΣΤΕΤΙΜΑΜΕΝΟΙΣΕΝΤΑΙΦΥΛΑΙΡΩΜΑΙΟΙΣΕΚΑΤΟΝΕΙΚΟΣΙΕΝΝΕΑΤΑ
ΛΑΝΤΑΔΕΚΑΜΝΑΙΜΙΑΣΤΑΤΗΡΕΣΔΥΟΔΡΑΧΜΑ
ΚΕΦΑΛΑΧΙΛΙΑΔΕΚΑΟΚΤΩΤΑΛΑΝΤΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΜΝΑΙΔΥΟΣΤΑΤΗΡΟΚΤΟΒΟΛΟΙΔΕΚΑΧΑΛΚΟΙ
ΤΕΧΝΙΤΑΝΟΟΥΚΕΣΤΙΝΣΥΝΚΕΦΑΛΑΙΩΜΕΝΟΝΕΝΤΑΙΣΦΥΛΑΙΣΟΙΣΚΑΙΨΑΦΙΖΕΤΑΙΤΟΚΕΦΑΛΩΜΑ
ΤΑΣΥΠΑΡΞΙΟΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΝΤΑΛΑΝΤΑΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΜΝΑΙΕΝΝΕΑΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΕΣΠΕΝΤΕΔΕΚΟΒΟΛΟΙ
ΚΑΙΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΝΤΕΣΣΑΡΑΤΑΛΑΝΤΑΔΕΚΑΜΝΑΙΠΕΝΤΕΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΕΣΤΡΕΙΣΕΝΝΕΟΒΟΛΟΙ
ΚΑΙΤΩΝΜΗΤΕΤΙΜΑΜΕΝΩΝΕΠΙΔΑΜΩΝΟΣΡΩΜΑΙΩΝΚΑΙΥΠΟΣΥΜΒΟΛΩΝΧΩΡΙΣΤΑΣΠΑΡΑΤΙΜΑΣΙΑΣΕΠΕΙΕΣΤΙ
ΕΝΤΑΙΣΜΑΣΤΡΕΙΑΙΣΕΚΑΤΟΝΔΕΚΑΟΚΤΩΤΑΛΑΝΤΑΕΙΚΟΣΙΜΝΑΜΙΑΕΙΚΟΣΙΣΤΑΤΗΡΕΣΔΥΟΕΠΤΟΒΟΛΟΙ
ΠΑΡΑΤΙΜΑΣΙΑΣΤΟΤΕΕΠΙΚΡΙΘΕΝΕΚΤΑΝΜΑΣΤΡΕΙΑΝΚΑΙΟΕΠΕΓΡΑΨΑΝΤΟΧΩΡΙΣΤΩΝΑΚΡΙΤΩΝΕΩΣΜΗ
ΝΟΣΔΕΚΑΤΟΥΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΤΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΙΚΟΣΙΜΝΑΙΠΕΝΤΕΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΕΣΔΥΟΕΝΔΕΚΟΒΟΛΟΙ
ΚΑΙΤΩΝΜΗΤΙΜΑΣΑΜΕΝΩΝΟΦΕΙΛΟΝΕΝΔΕΘΕΜΕΝΤΑΣΕΙΣΦΟΡΑΣΟΙΣΚΑΙΣΥΝΑΠΤΑΙΚΕΦΑΛΩΜΑ
ΕΠΤΑΤΑΛΑΝΤΑΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΜΝΑΙΕΙΚΟΣΙΣΤΑΤΗΡΕΣΠΕΝΤΕ
ΚΕΦΑΛΑΧΙΛΙΑΔΙΑΚΟΣΙΑΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΞΤΑΛΑΝΤΑΠΕΝΤΕΜΝΑΙΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΕΣΕΞΔΕΚΟ
ΒΟΛΟΙΔΕΚΑΧΑΛΚΟΙ
ΑΠΟΤΟΥΤΩΝΑΦΑΙΡΕΙΤΑΙΤΕΤΙΜΑΜΕΝΩΝΤΑΑΥΤΑΕΠΙΔΑΜΩΝΟΣΔΥΟΤΑΛΑΝΤΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΜΝΑΙ
ΤΕΣΣΑΡΕΣ
ΤΙΜΑΣΙΑΙΠΓ. ¯ΚΑΣΚΑΙΚΑΛΛΙΣΤΑΣΤΩΝΘΑΛΩΝΟΣΑΓΡΩΝΣΥΝΠΑΡΑΤΙΜΑΣΙΑΙΟΚΤΩΤΑΛΑΝ
ΤΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΜΝΑΙΕΠΤΑΕΙΚΟΣΙΣΤΑΤΗΡΕΣΕΙΣΟΚΤΩΒΟΛΟΙ
ΑΥΤΟΜΕΙΑΣΝΕΜΕΡΙΟΥΑΣΕΤΕΤΙΜΑΤΟΔΑΜΙΩΝΔΥΟΤΑΛΑΝΤΑΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΜΝΑΙ
ΚΕΦΑΛΑΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΑΤΑΛΑΝΤΑΜΝΑΕΙΚΟΣΙΣΤΑΤΗΡΕΣΕΙΣΟΚΤΩΒΟΛΟΙ
ΛΟΙΠΟΝΑΦΟΥΔΕΙΠΕΣΕΙΝΤΑΝΟΚΤΩΒΟΛΟΝΕΙΣΦΟΡΑΝΧΙΛΙΑΔΙΑΚΟΣΙΑΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ
ΤΑΛΑΝΤΑΤΕΣΣΑΡΕΣΜΝΑΙΤΡΙΑΚΟΝΤΑΣΤΑΤΗΡΕΣΔΥΟΒΟΛΟΙΕΞΑΧΑΛΚΟΙ
ΤΟΥΤΟΥΕΙΣΦΟΡΑΟΚΤΩΒΟΛΟΣΔΕΙΝΑΡΙΟΥΕΝΝΕΑΜΥΡΙΑΔΕΣΕΝΑΚΙΣΧΙΛΙΑΤΡΙΑΚΟΣΙΑΕΞΗΚΟΝΤΑ
ΠΕΝΤΕΔΥΟΒΟΛΟΙ
ΤΟΥΤΟΥΠΕΠΤΩΚΕΕΩΣΕΒΔΟΜΟΥΤΡΙΑΚΟΣΤΑΣΚΑΘΩΣΑΝΑΓΕΓΡΑΠΤΑΙΕΠΙΤΟΥΤΟΙΧΟΥΥΠΟΤΩΝΕΚΛΟΓΕΩΝ
ΟΚΤΑΚΙΣΜΥΡΙΑΤΡΙΣΧΙΛΙΑΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΤΕΣΣΑΡΑΤΡΙΧΑΛΚΟΝ
ΛΟΙΠΟΝΟΔΕΙΠΕΣΕΙΝΜΥΡΙΑΠΕΝΤΑΚΙΣΧΙΛΙΑΕΠΤΑΚΟΣΙΑΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΠΕΝΤΟΒΟΛΟΙ
ΕΝΝΕΑΧΑΛΚΟΙ
ΤΟΥΤΟΥΕΝΣΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΟΙΣΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΔΕΚΑΕΝΕΞΧΑΛΚΟΙ
ΜΕΤΑΛΛΑΓΟΤΩΝΕΛΕΥΘΕΡΩΝΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΕΞΧΑΛΚΟΙ
ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΑΙΣΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝΤΟΙΣΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΕΝΝΕΑΔΥΟΒΟΛΟΙΕΞΧΑΛΚΟΙ
ΕΡΕΤΑΙΣΔΟΥΛΟΙΣΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΔΥΟΠΕΝΤΟΒΟΛΟΙ
ΕΝΑΚΑΤΑΒΟΛΟΙΣΚΡΕΣΦΟΝΤΙΔΟΣΧΙΛΙΑΟΚΤΑΚΟΣΙΑΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΤΕΤΡΩΒΟΛΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΙΔΟΣΧΙΛΙΑΔΙΑΚΟΣΙΑΔΥΟΠΕΝΤΟΒΟΛΟΙ
ΥΛΛΙΔΟΣΔΙΣΧΙΛΙΑΕΚΑΤΟΝΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΤΕΤΡΩΒΟΛΟΝΕΞΧΑΛΚΟΙ
ΚΛΕΟΛΑΙΑΣΧΙΛΙΑΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΠΕΝΤΟΒΟΛΟΙΕΞΧΑΛΚΟΙ
ΞΕΝΩΝΤΡΙΣΧΙΛΙΑΕΠΤΑΚΟΣΙΑΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΔΥΟ
ΑΤΙΜΑΤΩΝΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΔΥΟΒΟΛΟΙ
ΡΩΜΑΙΩΝΚΑΙΥΠΟΣΥΜΒ̣ΟΛΩΝΧ̣ΙΛΙΑΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΑ
ΑΝΕΙΣΦΟΡΩΝΚΑΙΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝΧΙΛΙΑΤΡΙΑΚΟΣΙΑΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΝΝΕΑΠΕΝΤΟΒΟΛΟΙ

[Κρεσφον]ṭίδος· ἑκατὸν εἴκοσι δύο τάλαντα, τριάκοντα μναῖ, στατήρ, ὀκτώβολοι, ἡμιωβέλιον·
[Δαϊφοντί]ḍος· ἑκατὸν ἓξ τάλαντα, πεντήκοντα μναῖ ἕξ, πέντε στατῆρες, ὀκτώβολοι·
Ἀρ̣[ιστομ]ạχίδος· διακόσια τεσσαράκοντα ἐννέα τάλαντα, τέσσαρες μναῖ, εἴκοσι στατῆρες, δέκ᾽ ὀβολοί·
Ὑλλίδος· ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἐννέα τάλαντα, δέκα στατῆρες πέντε, ὀβολός·
Κλεολαΐας· διακόσια ἑξήκοντα ἓν τάλαντα, πεντήκοντα μναῖ, στατήρ, τετρώβολον, δέκα χαλκοί·
ξένων σὺν τοῖς τετιμαμένοις ἐν τᾶι φυλᾶι Ῥωμαίοις· ἑκατὸν εἴκοσι ἐννέα τάλαντα, δέκα μναῖ μία, στατῆρες δύο, δραχμά.

κεφαλά· χίλια δέκα ὀκτὼ τάλαντα, τριάκοντα μναῖ δύο, στατήρ, ὀκτ᾽ ὀβολοί, δέκα χαλκοί.

τεχνιτᾶν, ὃ οὔκ ἐστιν συνκεφαλαιωμένον ἐν ταῖς φυλαῖς, οἷς καὶ ψαφίζεται τὸ κεφάλωμα τᾶς ὑπάρξιος· τριάκοντα ἓν τάλαντα, τεσσαράκοντα μναῖ ἐννέα, δέκα στατῆρες πέντε, δέκ᾽ ὀβολοί·
καὶ ὀλυμπιονικᾶν τέσσαρα τάλαντα, δέκα μναῖ πέντε, δέκα στατῆρες τρεῖς, ἐννέ᾽ ὀβολοί·
καὶ τῶν μὴ τετιμαμένων ἐπὶ Δάμωνος Ῥωμαίων καὶ ὑπὸ συμβόλων χωρὶς τᾶς παρατιμασίας, ἐπεί ἐστι[ν] ἐν ταῖς μαστρείαις· ἑκατὸν δέκα ὀκτὼ τάλαντα, εἴκοσι μνα(ῖ) μία, εἴκοσι στατῆρες δύο, ἑπτ᾽ ὀβολοί·
παρατιμασίας τό τε ἐπικριθὲν ἐκ τᾶν μαστρειᾶν καὶ ὃ ἐπεγράψαντο χωρὶς τῶν ἀκρίτων ἕως μηνὸς δεκάτου· ἑβδομήκοντα τρία τάλαντα, εἴκοσι μναῖ πέντε, δέκα στατῆρες δύο, ἕνδεκ᾽ ὀβολοί·
καὶ τῶν μὴ τιμασαμένων ὀφεῖλον ἐνδεθέμεν τὰς εἰσφοράς, οἷς καὶ συνᾶπται, κεφάλωμα· ἑπτὰ τάλαντα, πεντήκοντα μναῖ, εἴκοσι στατῆρες πέντε.

κεφαλά· χίλια διακόσια πεντήκοντα ἓξ τάλαντα, πέντε μναῖ, δέκα στατῆρες ἕ̣ξ, δέκ᾽ ὀβολοί, δέκα χαλκοί.

ἀπὸ τούτων ἀφαιρεῖται· τετιμαμένων τὰ αὐτὰ ἐπὶ Δάμωνος δύο τάλαντα, τριάκοντα μναῖ τέσσαρες.
τιμασία Ἱπ̣π[ί]ṣκας καὶ Καλλίστας τῶν Θάλωνος ἀγρῶν σὺν παρατιμασίαι· ὀκτὼ τάλαντα, τριάκoṇτα μναῖ ἑπτά, εἴκοσι στατῆρες εἷς, ὀκτώβολοι.
Αὐτομείας Νεμερίου, ἃς ἐτετίματο Δαμίων· δύο τάλαντα, πεντήκοντα μναῖ.

κεφαλά· δέκα τέσσαρα τάλαντα, μνᾶ, εἴκοσι στατῆρες εἷς, ὀκτώβολοι.

λοιπόν, ἀφ᾽ οὗ δεῖ πεσεῖν τὰν ὀκτώβολον εἰσφοράν· χίλια διακόσια τεσσαράκοντα τάλαντα, τέσσαρες μναῖ, τριάκοντα στατῆρες, δύ᾽ ὀβολοί, ἑξάχαλκοι.
τούτου εἰσφορὰ ὀκτώβολος· δειναρίου ἐννέα μυριάδες, ἐνακισχίλια τριακόσια ἑξήκοντα πέντε, δύ᾽ ὀβολοί.
τούτου πέπτωκε ἕως ἑβδόμου τριακοστᾶς, καθὼς ἀναγέγραπται ἐπὶ τοῦ τοίχου ὑπὸ τῶν ἐκλογέων· ὀκτάκις μύρια τρισχίλια πεντακόσια ἑβδομήκοντα τέσσαρα, τρίχαλκον.

λοιπὸν ὃ δεῖ πεσεῖν· μύρια πεντακισχίλια ἑπτακόσια ἐνενήκοντα ἑπτά, πέντ᾽ ὀβολοί, ἐννέα χαλκοί.

τούτου ἐν στρατευομένοις τετρακόσια δέκα ἕν, ἓξ χαλκοί·
μεταλλαγότων ἐλευθέρων· τετρακόσια ὀγδοήκοντα ἑπτά, ἓξ χαλκοί·
χειροτέχναις λειτουργοῦντοις· ὀγδοήκοντα ἐννέα, δύ᾽ ὀβολοί, ἓξ χαλκοί·
ἐρέταις δούλοις· ὀγδοήκοντα δύο, πέντ᾽ ὀβολοί·
ἐν ἀκαταβόλοις Κρεσφοντίδος· χίλια ὀκτακόσια ἑβδομήκοντα, τετρώβολον·
Ἀριστομαχίδος· χίλια διακόσια δύο, πέντ᾽ ὀβολοί.
Ὑλλίδος· δισχίλια ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἑπτά, τ̣ετρώβολον, ἓξ χαλκοί·
Κλεολαΐας· χίλια τετρακόσια ὀγδοήκοντα, πέντ᾽ ὀβολοί, ἓξ χαλκοί·
ξένων· τρισχίλια ἑπτακόσια πεντήκοντα δύο.
ἀτιμάτων· ἐνενήκοντα ἑπτά, δύ᾽ ὀβολοί·
Ῥωμαίων καὶ ὑπὸ συμβ̣όλων· χ̣ίλια τετρακόσια εἴκοσι τέσσαρα·
ἀνεισφόρων καὶ ὀλυμπιονικῶν· χίλια τριακόσια τεσσαράκοντα ἐννέα, πέντ᾽ ὀβολοί.

Enumeratur, quantum pecuniae quaeque tribus ex tributo a Romanis imposito (cf. 1432) solvere debeat. Praeter Messenios ipsos metoeci, Romani, fabri, aliique, ut tributum solvant, coguntur. Erat εἰσφορὰ ὀκτώβολος, i. e. pro singulis minis octoni oboli imponebantur. Mirum, quod in computandis summis haud raro peccatur. Valebat mina triginta quinque στατῆρας vel septuaginta δραχμάς.

Numeri in vs. 1—9 allati efficiunt: 1018 talenta, 32 minas, 12 stateres, 1½ obolos, 10 χαλκοῦς, cum lapis exhibeat 1018 talenta, 32 minas, 1 statera, 8 obolos, 10 χαλκοῦς.

Vs. 11—19. Numeri efficiunt: 1254 talenta, 14 minas, 21 stateres, 9 obolos, 10 χαλκοῦς. In lapide autem vs. 20/21 leguntur: 1256 talenta, 5 minae, 16 stateres, 10 oboli, 10 χαλκοῖ.

Hac de summa subtrahenda sunt:

2 talenta	34 minae	— stateres	— oboli
8 -	37 -	21 -	8 -
2 -	50 -	— -	— -
14 talenta	1 mina	21 stateres	8 oboli

Itaque si lapidis numeros sumis, habes:

	1256 talenta	5 minas	16 stateres	10 obolos	10 χαλκοῦς
	14 -	1 -	21 -	8 -	— -
restant:	1242 talenta	3 minae	30 stateres	2 oboli	10 χαλκοῦς
in lapide:	1240 -	4 -	30 -	2 -	6 -

Sin autem summam, quam supra repperimus, sumis:

	1254 talenta	14 minae	21 stateres	9 oboli	10 χαλκοῦς.
	14 -	1 -	21 -	8 -	— -
restant:	1240 talenta	13 minae	— stateres	1 obolus	10 χαλκοῦς.

Vs. 30. 31 solvenda sunt:	99 365 denaria	2 oboli	
vs. 32. 33 soluta sunt:	83 574 -	— -	3 χαλκοῖ
restant ergo:	15 791 denaria	1 obolus	5 χαλκοῖ
in lapide leguntur vs. 34. 35:	15 797 -	5 oboli	9 -

Vs. 36—47. Numeri allati efficiunt: 14 405 denaria, 5 obolos, cum 15 797 denaria, 5 obolos, 9 χαλκοῦς exspectaveris. Desunt ergo 1392 denaria, 9 χαλκοῖ.

1433a Tabula lapidis calcarii (?) ab utraque parte fracta, cymatio ornata, a. 0,175, l. 0,55, cr. 0,40, inventa in agro Κ. Φοβερᾶ, sito 50 circiter metris a buleuterio versus septentriones, ubi adhuc iacet. Latus inferius aptum ad adiciendos lapides vicinos. Litterae a. 0,016 ineuntis I. a. Chr. n. saec. Exscripsi. *Ect.*

ΙΤΑΝΕΠΙΔΑΜΩΝΟΣΤΙΜΑΣΙΑΝ *vac.*
— Α *vac.* ΤΙΜΑΣΙΑΝ *vac.* ΕΠΙΔΑΜΟ

- - ι τὰν ἐπὶ Δάμωνος Τιμασίαν - -
- - - ς̣α Τιμασίαν ἐπὶ Δάμω̣[νος - -]

Cf. n. 1431 14.

1434 Messenae in museo. Columella formae ellipticae, diametri 0,23 et 0,37; in superiore latere duo foramina, quibus ferrum insertum erat; superne columella abaco ornata est; a. 0,28. Litterae a. 0,005 haud ita eleganter incisae I. a. vel p. Chr. n. saec. Exscripsi. *Ect.*

ΑΠΟΛΟΙΠΑΡΩΜΑΙΩΝ
ΓΑΙΟΣΕΙΟΥΕΝΤΙΟΣΠΡΩΤΑΙΩΙ℘ΜΠ ΜΜΜΜΓ
ΔΕΚΜΟΣΚΑΙΚΙΛΙΟΣΜΑΡΚΟΥΠΟΙΚΙΛΙΑΙΣ
ΣΙΜΩΝΙΣΕΛΛΑΝΤΙ ΜΜΠ Μ Μ Ψ
ΔΕΚΜΟΣΙΟΥΛΙΟΣΔΑΜΟΣΙΑΙΦΑΓΕΙΝΕΙΟΙΣ
ΜΜΠ ΜΜΜΜ
ΚΟΙΝΤΟΣΑΥΦΙΔΙΟΣΣΠΟΡΙΟΥΣΟΥΣΑΣ
ΑΛΕΠΑΚΙΔΑΙΟΙΣ ΜΜΜ
ΤΡΙΚΑΡΑΝΟΙΣ ΠΜΜΓ

Ἀπόλοιπα Ῥωμαίων
Γάϊος Εἰουέντιος Πρωταίωι ℳℳ ΜΜΜΜΓ,
Δέκμος Καικίλιος Μάρκου Ποικιλίαις,
Σίμωνι, Σελλᾶντι ℳℳ ΜΜΨ
Δέκμος Ἰούλιος δαμοσίαι Φαγεινείοις
ℳℳ ΜΜΜΜ
Κόϊντος Αὐφίδιος Σπορίου Σουσᾶς
Ἀλεπακιδαίοις ℳ ΜΜ
Τρικαράνοις ΜΜΓ

Nomina possessorum cum fundis suis, qui casu dativo afferuntur. Cetera non intelliguntur. Vs. 4 Σελλᾶντι cf. Σελλήεις Hom. || 5 Φαγεινείοις i. e. Φηγινείοις a φηγοῖς. || 8 Ἀλεπακιδαίοις; hodie Ἀλεποῦς = ἀλώπηξ. || 9 Τρικαράνοις cf. montem Phliasium. 'Ἀπόλοιπα num summae a publicanis Romanis debitae?' Hiller.

Siglum ℘ quid sibi velit, nescio; Μ interpretatus sim μυριάδα, ℳ δέκα μυριάδας. Π quomodo explicandum sit, non liquet; sed πέντε μυριάδας intellexerim, quia signum illud intra ℳ et Μ ponitur. Summae ni fallor denariorum, quibus fundi singuli valebant. Habes ergo vs. 2: 195000 denarios vs. 4: 270000 + Ψ (χίλιοι?), vs. 6: 290 000, vs. 8: 120000, vs. 9: 75 000.

1434a Messenae in museo. Fragmentum tabulae lapidis calcarii ab omnibus lateribus fractum, a. 0,12, l. 0,095, cr. 0,05. Litterae a. 0,007 II. a. Chr. n. saec. Exscripsi. *Ect.*

ΙΕΦ
ΑΧΜ
ΑΚΕΛΙ
ΙΤΑΙΚΑ
ΘΩΣΑ

- - ιεφ - - -
[- ἀρ]αχμα̣ - -
- - ακελι - - -
- - ι ται κα[ὶ - -]
- κα]θὼς αὐ[τοῖς -]

Fragmentum esse decreti iudico; infra v. 5 litterae non videntur esse scriptae.

1435—1439. CATALOGI.

1435 Tabula marmoris albi, superne et infra fracta; inventa in monte Ithome: '*sur une plaque - - servant de chambraule à une croisée du convent.*' Edd. Le Bas *Rev. arch.* II 1845, 434, Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1855, 2579, Le Bas-Foucart *Voy.* II 318 (Meister *SGDI* 4639). Le Basii apographum expressi.

Col. I	Col. II
- - - - - - - -	Τ
ΤΙΜΑΣΙΩΝ	ΤΡΙΤΟΒΟΥ
ΑΡΙΣΤΩΝ	ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ
ΗΡΙΩΝ	ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΑΣ	ΘΙΟΤΙΜΟΣ
ΜΕΝΑΛΚΙΔΑΣ	ΤΗΛΕΑΣ
ΟΝΑΣΙΝΙΚΟΣ	ΚΑΛΛΙΤΕΛΗ
ΑΚΡΑΤΗΤΟΣ	ΝΕΟΔΑΜΟΣ
- - - - - - - -	ΑΡΙΣΤ.Α
- - - - - - - -	- - - - - - - -

Col. I	Col. II
- - - - -	Τ - - - - -
Τιμασίων,	Κριτόβου[λος],
Ἀρίστων,	Φιλοκράτης,
Ἀρίων,	Ἀνδρόνικος,
Ἀριστέας,	Θιότιμος,
Μεναλκίδας,	Τηλέας,
Ὀνασίνικος,	Καλλιτέλη̣[ς],
Ἀκράτητος,	Νεόδαμος,
- - - - -	Ἀριστ . α[ς],
- - - - -	- - - -

Var. lect. Vs. 4 ΑΡΙΩΝ || 12 init. ΚΡΙΤΟ Pitt., quem in transcriptione sequor. || 15 init. ΩΝΟ Pitt. || 16 ΤΕΛΕΑΣ idem.

De militum catalogo cogitavit Le Bas, cum Curtius supplices enumerari suspicaretur (*Peloponnes* II 191). Potius cum Spartanorum catalogis τῶν σιτηθέντων (n. 206—209) contulerim. 'Vs. 4 Ἀρίων (Pitt.) nomen Spartanum praefero, || 15 Θιότιμος mihi dubium.' Wil.

1436 Stela quadrata, ab omnibus lateribus litteris impleta. Exscripsit Le Bas in domo quadam vici Simissae, qui est vicinus regioni antiquae urbis Messenae. Ed. idem *Rev. arch.* I 1844, 433, cf. 486 et *Voy.* II 320; ex ectypo nonnulla correxit Foucart *Expl.* 160. Solos vs. 41, 42 exscripsit Cockerell, cuius ex schedis ed. E. A. Gardner *Journ. Hell. stud.* VI, 1885, 150, 51. Le Basii exemplar expressi. Lineis subnotavi, quae Foucartio vel Cockerellio debentur. Habeo quoque e bibliotheca Argentinensi Halleri apographum, quod B. Keilii liberalitas mecum communicavit. Halleri lectiones duplicibus lineis subduxi.

latus adversum A

ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ
. . . . . ΠΑΤΩ
. . . . . . ΛΥΣΙΝΟΣ
ΝΑΙΣΚΟΣΣΩ . . . . .
.ΣΙΟ ΣΠ. ΞΗΙΟΣ
ΘΑΛΙΑΡΧΟΣ
ΦΙΛΩΤΑΣ... ΕΤΑΝΔ
. . . ΡΑΙ . . . . .
ΚΛΕΟΦ ΑΤΟΣ
ΣΑΙΘΙΔ ΑΣ
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΣ
- - - - - - - - -

latus dextrum B

ΧΑΡΙΔΑ
ΕΥΑΝΔ
ΑΡΙΣΤΟΔ
Ε.ΙΦΙΛΟΚ
ΑΡΙΣ
ΑΡΙΔΑ
ΕΥΝΟΛ
Δ
- - - - - -
- - - - - -

latus aversum C

ΣΙΝΙΑ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - - - - -

latus sinistrum D

ΜΟΔΟΣ
ΕΑΣ
ΙΙΚΟΥ
. . . . . .
ΕΞΑΜΕΝΗ
ΥΣΙΝΙΚΟΣ
ΚΙΠΠΙΔΑ
ΔΟ..ΔΛ
Α –
ΑΣ

A

Ξενοφάνης,
- - πάτω[ρ],
- - Λυσῖνος,
- ναῖσκος Σω- -,
[Σέκ]στος Π[ομπ]ήϊος
Θαλίαρχος,
Φιλώτας, Ἀρ[ισ]τ[όδ]ωρος
- - ραι - -,
Κλεόφατος,
Σαιθίδας,
- - - -
Ἀριστόξενος,
- - - - -

B

Χαρίδα[μος?],
Εὔανδ[ρος?],
Ἀριστοδ- -
ἐ[πὶ] Φιλοκ- -,
Ἀρισ[τ- -],
Ἀριδα- -,
Εὐνομ- -,
Δ- - -,
- - - -
- - - -

C

- - σινία[ς]
Ἀριστοκλῆς,
- - - -
- - - -
- - - -

D

- - - μοδος,
- - - εας
- - - νίκου,
- - - - -
[Δ]εξαμενῆ[ς],
. . υσίνικος
[Νι]κιππίδα,
- - δο . . δα[ς]
- α- -,
- ας- -

Var. lect. Vs. 5 σκος Foucart. || 7 Post Φιλώτας Haller exhibet ΑΙΕΤΑΤΩΡΟΣ, quem sequor.

Medio fere I. p. Chr. n. saec. Nam Κλεόφατος (vs. 9) redit 1449 6. || 5. 7 correxi. || 10 De Saethidae familia cf. n. 1451. || 24 Hiller, Wilh.

1437 Lapis opisthographus, quem anno 1853 in domo quadam vici Mavromati ad viam, quae versus monasterium Vurkano fert, exscripsit Vischer; litterae prope evanuerant. Edd. Vischer *Epigr.-arch. Beitr.* 28, 37 *a*, *b*, tab. V 1 = *Kl. Schriften* II 44 (Le Bas-Foucart *Voy.* II 320 *a*, Meister *SGDI* 4653). Latus *B* etiam Haller erscripsit.

A

ΛΟΣ
ΑΤΟΣ
ΜΕΛΑΣ
ΞΕΝΟΔΑΜΟΣ
- - - - - - - - -

B

Σ
ΞΑΟΣ
ΕΛΕΣ
ΒΜΦΕΕΝΘ
ΛΙΣΤΟΣ . . . . .
ΝΙΚΑCΙΧΑC
Φ . . . Ξ . ΛΠΟΛΛΙΣ
ΚΑΜΙΚΛΗCΑ . . ΦΗΔ
ΛΥΣΩ ΝΔΑΜ
ΦΕΙΔΙΑΣ
ΟΝΑCΙΚΡΙΤΟC
ΤΙΜΟΛΑΟC
ΣΩΤΩΝ
ΕΠ
ΚΑΛ

A

- - εος
- - ατος
Μέλας,
Ξενόδαμος,
- - - -

B

- - ς,
- ξαος,
[Τ]ε[λ]ες- -,
Ἀρμό[ξ]ενος,
[Κάλ]λιστος,
Νικασιχᾶς,
Φ . . . Ξ . Α, Πόλλις,
Κα[λλ]ικλῆς, Α . . ΦΗΔ,
Λύσων Δαμ- -,
Φειδίας - -,
Ὀνασίκριτος,
Τιμόλαος,
Σώτων,
Επ- -,
Καλλ- -

Var. lect. Halleri: Vs. 6 Ε || inter 6 et 7 ΠΟΣ || 7 ΕΛΟΣ || inter 7 et 8 ΕΛΟΣ || 8 ΞΕΔΕΣ || 9 ΑΒΜΘΕΕΝΘΣ.

Litterae Σ formae inter se discrepant; quoniam suum quisque nomen inscribebant pueri, opinor, in gymnasio. Vs. 8 legit Hiller, qui 13 suspicatur Ἀ[μ]φικλ[ῆς]. || 9 Hallerum sequor. || 10. 12 Kolbe. || 11 retinet Wilhelm. Νικάσιχ[ο]ς Foucart. Νικασί[λ]ας Hiller. || 18 Nomen Σώτων occurrit in titulo Acarnanio, quem habes supra n. 29 2 = Dittenberger Syll.² 482 2. De nomine egit C. Keil Anal. epigr. et onomat. 131.

1438a Ed. E. A. Gardner *Journ. Hell. stud.* VI 1885, 151, 53 ex schedis Cockerelli. Titulum Messenae inventum esse Gardner suspicatur (v. n. 1436), quod probatur Halleri apographo, quem sequor.

ΝΙΚΟΔΑ
Σ Ω ΣΙΚΙΙ
ΑΡΙΣΤΟΜΕ
ΠΥΡΙΛΑΜΠ Ο
ΕΙΦ ΙΛΙΝΟΣΞΕ

ΛΣΙΚΡΑΤΗΣΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣ
Σ ∓ Κ
ΑΒΗΤΟΣ
ΧΙΜΕΝΗΣ

ΙΣΩΝ ΔΑΜΙΝΟΣ
ΩΝΚ ΛΛΛ ΙΣ'Ι'Ι'Α
ΙΣΟΔΑΜΟΣΦΙΛ

Κ
ΡΑΤΟΚΛΗΣ
ΜΕΝΙΩΝ ΚΑΛΛ
ΣΙΛΑΣ
\- - - - - - - - - -

Νικόδα[μος],
Cωσικρ̣[άτης],
Ἀριστομέ[νης],
Πυρίλαμπο[ς],
ει, Φιλῖνος, Ξε[ν - -]
vacat
[Π]α̣σικράτης, Cωσίπατρος,
Cέ̣κ(στος) [Πομπήϊος]
\- - ά[ρ]ητος,
[Ἀλκ]ιμένης,
[Τε]ίσων Δαμῖνος,
[Δί(?)]ων, Καλλίστ[ρ]α[τος],
Ἰσόδαμος Φιλ - -,
Κ - - -,
[Cτ]ρατοκλῆς,
[Παρ]μενίων Καλλ - -,
\- - σίλας,
\- - - -

Superesse videntur de puerorum ludibriis. Vs. 11 corr. Hiller.

1438b 'Fragmentum Hermae', olim prope stadium. Ed. E. A. Gardner l. l. Habeo quoque apographum e schedis Halleri, quod expressi.

ΚΛ Ο Υ
ΔΑ Μ Α Ρ Ι
.ΩΣΙΚΙΑ‾
..ΙΚΛΥΩ
...ΔΥ

Κλού[βιος - -,]
Δαμαρι - -,
[C]ωσικρ̣άτ̣[ης],
[Τι]β̣. Κλ(α)ύ. Ὠ - -
... δυ - -.

Eiusdem lapidis esse atque 1438*a* credebat Gardner, quod nunc Halleri apographo refellitur.

1439 Fragmentum lapidis calcarii; a. 1905 inventum in vinea Χαρ. Κουβελάκη. Exscripsit Πόταρις. Ed. Skias Ἐφ. ἀρχ. 1911, 118.

ΑΤΟΥ
ΑΛΙΠΟΛΙΟΣ
ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ
ΑΡΧΟΥ
ΟΣ

\- - - - - - άτου,
[- - - Ὀν]α[σ]ιπόλιος.
\- - - Πολυστράτου,
\- - - - - άρχου.
\- - - - - - ος.

Vs. 2 [Κ]αλιπόλιος suspicatur Hiller.

PARS SECVNDA.

RES SACRAE.

Haec pars continet:

1440 Stela lapidis calcarii, a superiore sinistra parte laesa; a. 0,99, l. 0,32—0,35, cr. 0,27; inaedificata nunc in dextra poste ineunti ecclesiae Παναγίας, quae est in summo monte Ithome. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 433, *Voy.* II 312, Petrides Παρνασσὸς III 1879, 838. Litterae a. 0,025 I. fere p. Chr. n. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

ΑΒΙΟΙΔΗ
ΜΑΡΧΙΔΗΣΚΑΙ
ΑΤΤΙΑΝ̣ ΟΣ ΔΙΙ
ϹΩ Τ Η Ρ Ι
vac.

[Τ. Φλ]άβιοι Δη-
μαρχίδης καὶ
Ἀττιαν̣ὸς Διὶ
Ϲ̣ωτῆρι.

Vs. 1. [Ὀφέ]λλιοι Le Bas. Falso; sed recto perspexisse videtur illos, qui dedicationem fecerunt, eiusdem esse gentis.

Paus. IV 31, 6: Μεσσηνίοις δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ Διός ἐστιν ἄγαλμα Cωτῆρος. In summo monte Ithome fanum Iovis erat; cf. Paus. IV 33, 2: φέρουσι δὲ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πηγῆς ἐς τοῦ Διὸς τοῦ Ἰθωμάτα τὸ ἱερόν.

1441 Messenae in museo. Stela lapidis calcarii haud ita bene levigata, cymatio ornata, superne laesa, infra fracta; a. 0,36, l. 0,235, cr. 0,16. Litterae 0,007 a. sunt III. a. Chr. n. saec. Supra titulum *a* postea alter (*b*) litteris 0,02 a. scriptus est. Exscripsi. *Ect.*

b ΑΓΕΤΑΣ

a ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΓΥΙΕΙ
ΑΜΕΤΕΡΟΣΑΛΕΞΙΜΑΧΟΣ

b Ἀγέτας.

a Ἀπόλλωνι Ἀγυιεῖ
Ἀμετερός, Ἀλεξίμαχος.

1442 Messenae in museo. Basis lapidis calcarii, superne integra, infra fracta, a. 0,31, l. 0,205, cr. 0,13; in superiore latere cavum l. 0,14, l. 0,08, a. 0,02. Litterae a. 0,012—0,016 haud ita diligenter incisae III. vel II. a. Chr. n. saec. Inventa iuxta templum Dianae Limnatidis in regione, quam hodie vocant Speluza (cf. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 425 sqq). Edd. Le Bas l. l., *Voy.* tab. 9 VIII, *Inscr.* II 311 (E. Curtius *Peloponnesos* II 191 not. 20, Keil *schedae epigraphicae* 17), Petrides Παρνασσὸς III 1879, 1024, 15, Wilhelm *Ath. Mitt.* XVI 1891, 351 (Meister *SGDI* 4649, Michel 1081). Exscripsi. *Ect. Sorb.* et Kolbii.

vacat
ΣΩΤΕΛΗΣ
ΑΡΧΟΙ
ΛΙΜΝΑΤΙ
ΙΕΡΙΤΕΥΣΑΝΤΙ
vacat

Σωτέλης,
Ἀρχοὶ
Λιμνᾶτι
ἱεριτεύσαντε.

Titulum, qui plane incolumis est, primus interpretatus est Wilhelm l. l.: 'Soteles et Archo, sacerdotio functi, Dianae.' Habemus igitur aliam orthographiam nominativi singularis Ἀρχοὶ pro Ἀρχώι, cf. Ἀρετοὶ n. 1500, Πεισοὶ n. 1476.

Fanum Dianae, cui nomen Λιμνᾶτις, septentriones et orientem versus a vico Mavromati situm a Le Basio effossum est; cf. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 425 sqq., qui falso de Laphriae templo cogitavit, et Wilhelm *Ath. Mitt.* XVI 1891, 350 adn. 2.

1443 Messenae in museo. Duo fragmenta unius basis inventa iuxta stadium in muro quodam; fr. *a* a. 0,23, l. 0,39, cr. adhuc 0,27, a sinistra et aversa parte fractum, inferius latus satis apte praeparatum ad adiciendos lapides vicinos; fr. *b* a. 0,23, l. 0,34, cr. 0,22, a duobus lateribus et a postica parte fractum. Litterae II. exeuntis vel I. a. Chr. n. saec. Edd. Petrides Παρνασσὸς III 1879, 1023, 10, Oikonomakis Τὰ σωζόμενα Ἰθώμης, Μεσσήνης 36, Ioh. Schmidt *Ath. Mitt.* VI 1881, 359 (fr. *a*), Wilhelm ibid. XVI 1891, 355 (Meister *SGDI* 4652), Thallon *Amer. Journ. Arch.* X 1906, 302, Dickins *Ann. Br. Sch.* XII 1906, 132 sq., Hiller Ἐφ. ἀρχ. 1910, 395 (fr. *a*). Exscripsi. *Ect.*

a ΙΟΣΔΑΜΟΦΩΝΤ *b* Σ ΔΑΜ
ΓΑΛΜΑ/// ΑΣΑΓ ΟΝΟΣ 5 ΔΑΜΟ
ΙΚΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙ *vac.* ΤΟΥΤΓ

I [Ξενόφι]λος Δαμοφῶντ[ο]ς
[ἀνέθηκε τὸ ἄ]γαλμα [τ]ᾶς Ἀγ[εμ]όνος
[Ἀρτέμιδ]ι καὶ τᾶι πόλει.

II Δαμ[οφῶν καὶ Ξενόφιλος]
5 Δαμο[φῶντος τὸ ἄγαλμα]
τοῦ Τρ[ιόπα τᾶι πόλει].

Var. lect. Vs. 2 ante ΝΟΣ Dickins habet Ω.

Vs. 2 Ἀγ[εμ]όνος suppl. Kolbe, 6 Τρ[ιόπα] Hiller, qui affert Paus. IV 31, 11: Μεσσήνης τῆς Τριόπα, ut a sinistra ἁ Ἀγεμὼν i. e. Messene, a dextra Triopas pater fuerit.

Titulum I praeter vs. 2 restituit Dickins, titulum II Kolbe nisi titulo Lycosurae invento (Ἐφ. ἀρχ. 1896, 117, *Ann. Br. Sch.* l. l. 134):

[ὁ δεῖνα καὶ Ξ]ενόφιλος Δα[μοφῶντος]
[Μεσσάν]ιοι Νικίππαν Δημοφῶ[ντος τὰν]
[τοῦ πα]τρὸς ματέρα ἀνέθηκαν θε[αῖς].

Cum ex hoc titulo appareat Damophontem duos filios habuisse, suspicor fratrem Xenophili ipsum quoque nomen Damophontem gessisse. Stemma ergo hoc est:

ο — — × Δημοφῶν — Νικίππα Ἐφ. ἀρχ. avia
Δαμοφῶν I
1443 1, 5 Ἐφ. ἀρχ. pater
Δαμ[οφῶν II] 1443 4 filius, frater; Ἐφ. ἀρχ. nepos
[Ξ]ενόφιλος 1443 1, 4 filius, frater; Ἐφ. ἀρχ. nepos

1444 Messenae in museo. Tabula lapidis calcarii a. 0,17, l. 1,26, cr. 0,64. In anteriore latere angusto *A* invenitur titulus III. vel IV. a. Chr. n. saeculi; litterae a. 0,02 eleganter atque diligenter incisae sunt. Postea I. fere p. Chr. n. saec. altera inscriptio in latere superiore *B* incisa est, cuius litterae 0,03 a. Exscripsi.

B ΜΑΡΚΟΣΚΑΙΣΙΟΣΓΑΛΛΟΣΤΑΜΙΑΣΚΛΙΑΝΤΙΣΤΡΑΤΑΓΟΣ⊂ιι⊂ΣΚΕΥΑΣΕΝ
ΤΑΣΣΤΟΑΣΤΑΣΤΕΣΣΑΡΑΣΤΟΥΑΣΚΑΛΠΙΕΙΟΥΚΑΙΤΑΣΥΠΕΡΚΕΙΜΕΝΑΣΠΑ
ΡΑΕΤΙΔΑΣΤΑΣΚΑΤΑΤΟΚΛΙΣΑΡΗΟΝΔΟΝΤΩΝΕΙΣΤΑΝΕΠΙΣΚΕΥΑΝΤΩΝΥΠΟΓΕ
ΓΡΑΜΜΕΝΩΝ *vacat*

A ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΝΙΚΑΓΟΡΩΠΩΛΟΣ
ΔΑΜΑΤΡΙΚΟΡΑΙΑΝΕΘΗΚΕ

Ἀρισταγόρα Νικαγόρω πῶλος
Δάματρι Κόραι ἀνέθηκε.

Paus. IV 31, 9: καὶ Δήμητρος ἱερὸν Μεσσηνίοις ἐστὶν ἅγιον. πῶλος i. e. sacerdos τοῖν ἁγιωτάτοιν θεοῖν (Cereris et Proserpinae): v. n. 594, Ἴσιδος: Otto *Priester u. Tempel* I 158, 411, Ἀφροδίτης: *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 297. Fanum Dianae, quae Πωλώ, Thasi effossum est, v. Malten et Macridy *Arch. Jahrb.* XXVII 1912, 1 sqq.; 8, 2; cf. Pfister *Woch. kl. Phil.* 1911, 249 sq.
Latus *B* v. n. 1462.

1445 Messenae in museo. Stela lapidis calcarii incolumis, cymatio et acroteriis ornata, a. 0,27, l. 0,29—0,32, cr. 0,105. Litterae apicatae 0,02 a. exeuntis II. a. Chr. n. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

ΕΛΕΥΘΙΑΙΚΑΛΟΙΣ
ΥΠΕΡΛΥΚΙΑΣ
ΑΘΑΝΑΔΑΝ

Ἐλευθίαι Καλοῖς
ὑπὲρ Λυκίας
Ἀθαναδᾶν.

Paus. IV 31, 9: πεποίηται δὲ καὶ Εἰλειθυίας Μεσσηνίοις ναὸς καὶ ἄγαλμα λίθου, πλησίον δὲ Κουρήτων μέγαρον κτλ. Καλοὶ vel καλοὶ δαίμονες (IG XIV 813) intelligendi sunt dei, qui parturientibus favent. Dedicaverunt Athanadae pro Lycia.

1446 Olim in summo Ithome monte iuxta portam ecclesiae. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 433, *Voy.* II 313 (Meister *SGDI* 4657).

ΘΕΟΤΙΜΟΣ
ΠΑΥΛΙΝΩΣ
ΚΕΙΑΝ
ΧΑΤ

Θεότιμος
Παυλίνω[[ς]]
[Πανά]κειαν
[κατ' εὐ]χὰ[ν]
vel [Διὶ εὐ]χά[ν].

Supplevit Le Bas. Πανάκεια filia Aesculapii erat. Iure ergo Foucartius Paus. IV 31, 10 affert: πλεῖστα δέ σφισι (Μεσσηνίοις) καὶ θέας μάλιστα ἀγάλματα ἄξια τοῦ Ἀσκληπιοῦ παρέχεται τὸ ἱερόν. χωρὶς μὲν γὰρ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν παίδων ἐστὶν ἀγάλματα.

1447 Messenae in museo. Stela lapidis calcarii, a. 0,58, l. 0,37, cr. 0,15. Quadratarius lineolis versus accuratissime praeciserat; litteras a. 0,075 III. exeuntis vel II. a. Chr. n. saec. esse iudicat Wilhelm. Edd. Wilhelm *Ath. Mitt.* XVI 1891, 352 (Prott-Ziehen Leges Gr. sacr. I 15, Meister *SGDI* 4650). Litteras nunc evanidas lineis subductis significavi. Excripsi. *Ect.*

Ante a. 191 a. Chr. n.

ΛΙ ΝΙ Ι
ΕΣ ΣΑΡΕΣ ΦΥΛΛ:
ΕΛΕΟΝΧΟΙΡΙΟΝΕΡΣΕΝ
ΛΟΝΤΑΙΠΡΟΣΤΑΤΙΝΑΙ
ΙΝΑΙΜΝΑΣΤΗΡΟΣΔΥΩΔF
ΚΟΤΥΛΑΣΟΙΝΟΥΚΑΡΥΚΙ
ΜΑΑΓΡΙΑΝΙΟΥΔΥΩ ΔΕ
Σ ΤΙΟΝΕΛΑΙΩΚΟΤΥΛΑ ΕΣ
ΝΙΞΕΛΑΙΩΚΟΤΥΛΑΓΛΗΝΙΣΙ
ΕΡΑΝΧΟΙΡΟΝΚΑΙΕΚΚΑΔΔΙΧΟΣ Θ Ο
ΤΕΛΕΟΝΤΩΚΛΑΙΚΟΦΟΡΩΚΑΙΤΑΝ ΕΚ
ΠΡΟΣΤΑΤΑΣΤΑΙΘΟΙΝΑΡΜΟΣΤΡΙΑΙΕΥΙ
ΡΑΝΠΡΟΣΤΑΤΙΝΑΣΕΙΔΕΜΗΚΥΡΙΑΕ
ΙΩΝΤΙΚΑΤΤΑΝΟΜΙΖΟΜΕΝΑ ΑΓΕΡ
ΑΘΟΙΝΑΡΜΟΣΤΡΙΑΠΕΝΤ ΕΔΡΑΧ Μ
ΑΓΕΡΕΙΚΑΙΤΟΜΠΑΛΟΝΑΧΥΡΩΜΕΝ
ΝΑΣΤΑΣΕΓΔΑΜΟΣΙΩΚΑΙΕΚΤΑΝ
ΠΟΙΗΤΩΩΣΜΗΔΕΜΙΑΛΕΙΠΕΙ *vac.*
vac.

- - - - ΛΙ ΝΙ Ι - - - - - - - - - - - - -
[. . . . . . τ]έσσαρες φυλλὶ - - - - - - - - - - - - -
[. . . . . τ]έλεον χοιρίον ἔρσεν [- - - - - - - - - - - - -]
[τὸμ π]αλὸν τᾶι προστατίναι [- - - - - - - - Δάματρι Με-]
[λ]αίναι· Μναστῆρος δυωδε[κάται - - - - - - - - - - -]
κοτύλας οἴνου. κάρυκι - - - - - - - - - - - - -
μα· Ἀγριανίου δυωδεκ[άται - - - - - - - - - - - ψαι-]
στίον ἐλαίω κοτύλα ἐς[- - - - - - - - - - - - χοῖ-]
νιξ ἐλαίω κοτύλα γληνὶς [- - - - - - - - - - θηλυτ-]
έραν χοῖρον καὶ ἐκ καδδίχος. θο[ιναρμοστρίαι - - - - - -]
τέλεον τῶι Κλαϊκοφόρωι καὶ ταν ἐκ - - - - - - - - - - -
προστάτας τᾶι θοιναρμοστρίαι εὐ - - - - - - - - - - - -
ραν προστατίνας· εἰ δὲ μή, κυρία ἔ[στω - - - - - - - - -]
ζωντι κὰτ τὰ νομιζόμενα ἀγερ[εῖ - - - - - - - - - - -]
ἁ θοιναρμόστρια πέντε δραχμ[ὰς - - - - - - - - - - - -]
ἀγερεῖ καὶ τὸμ παλὸν ἀχυρωμέν[ον - - - - - - τὰς θοί-]
νας τὰς ἐγ δαμοσίω καὶ ἐκ τᾶν - - - - - - - - - - - -
ποιήτω ὡς μηδεμία λείπει.

Supplementa Wilhelmi non significavi. Legis sacrae reliquiae. Vs. 2 An fuit Φυλλι[κός], quod est nomen mensis apud Thessalos et Perrhaebos (IG IX ind.)? Wilh.; τέσσαρες φυλαὶ legit Wil. || 4 παλὸν v. ad vs. 16. || 4. 5. suppl. Hiller. || 5 Μναστὴρ et vs. 7 Ἀγριάνιος item mensium nomina. Cf. Hesych.: μναστήρ· τῶν μηνῶν οὕτω καλεῖταί τις. || 8 γληνὶς a voce γλήνη derivatur (Wilh.), i. e. κηρίου. || 9 [θηλυτ]έραν suppl. Meister. || 10 Hes. κάδδιχον· ἡμίεκτον ἢ μέτρον, quocum comparat Wilhelm Plut. Lyc. 12: κάδδιχος γὰρ καλεῖται τὸ ἀγγεῖον, εἰς ὃ τὰς ἀπομαγδαλιὰς ἐμβάλλουσι; extr. suppl. Wil. || 11 Κλαϊκοφόρος Epidauri heros colebatur IG IV 768, 1300. De sacerdotis ministro (κλαικοφόρος i. e. κληδοῦχος) cogitant Meister l. l. et Tod *Journ. Hell. stud.* XXXII 1912, 103. || 13. 14 [τραπε]ζῶντι Prott. || 16 Ad τὸμ παλὸν ἀχυρωμένον Wilhelm affert Bekker Anecd. I 293 18 s. v. πηλοὶ καὶ πίτυρα· μυστικά εἰσι ταῦτα, ὁ πηλὸς καὶ τὰ πίτυρα et IG II 167 42. 83.

Suis mensium nominibus Messenii in hoc titulo utuntur, cum postea Achaeorum menses receperint (v. n. 1433 32), quia in Achaeorum societate mos erat καὶ νόμοις χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς καὶ σταθμοῖς καὶ μέτροις καὶ νομίσματι (Polyb. II 37, 10). Quibus de causis hunc titulum ante a. 191 a. Chr. n. exaratum esse Wilh. conclusit, quo Messenii foedus cum Achaeis inire coacti sunt (Liv. XXXVI 31, 9).

1448—1452. TITVLI HONORARII IMPERATORVM.

1448 Messenae in museo. Fragmentum stelae aëtomate et cymatio ornatae, superne incolumis, a. 0,25, l. 0,26; litterae a. 0,022, in vs. 2 sq. 0,017. Exscripsi.

Intra a. 4 et 14 p. Chr. n.

aëtoma
ΑΙΤΙΒΕΡΙΩΙΚΑΙΣ. . .
ΑΤΕΟΣΣΥΝΕΔ
ΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ

[Αὐτοκράτορι Καίσαρι Σεβαστῶι κ]αὶ Τιβερίωι Καίσ[αρι]
[ἐπιμεληθέντος - - - - γραμμ]ατέος συνέδ[ρων]
[- - - - - - - - - Σεβαστ]οῦ Καίσαρος . . . .

1449 Basis lapidis calcarii albi incolumis, a. 0,86, l. 0,74, cr. 0,34. Litterae a. 0,035, inde a versu octavo 0,028. Exscripsi.

Intra a. 54 et 68 p. Chr. n.

ΝΕΡΩΝΑΚΛΑΥΔΙΟΝΘΕΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥ
ΥΙΟΝΤΙΒΕΡΙΟΥΚΑ.ΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΚΑΙΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΕΚΓΟΝΟΝΘΕΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΑΠΟΓΟΝΟΝ-ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ *vac.* ΚΛΕΟΦΑΤΟΣΑΡΙΣΤΕΩΣΦΙΛΟΚΑΙ
ΣΑΡΟΙΕΡΕΥΣΑΥΤΟΥΠΡΩΤΟΣΚΑΙΙΕΡΕΥΣΡΩΜΗΣ
ΚΑΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΣΥΝΕΔΡΩΝΚΑΙΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣ
ΠΡΕΣΒΓΙΣΑΣΥΠΕΡΤΗΣΕΛΛΑΔΟΣΠΡΟΣΑΥΤΟΝ
ΕΝΤΩΑΥΤΩΕΤΕΙΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΠΡΩΤΟΣ
vac. ΥΠΕΡΤΗΝΠΟΛΙΝΑΝΕΘΗΚΕΝ *vac.*

Νέρωνα Κλαύδιον θεοῦ Κλαυδίου
υἱόν, Τιβερίου Κα[ί]σαρος Σεβαστοῦ
καὶ Γερμανικοῦ Καίσαρος ἔκγονον, θεοῦ
Σεβαστοῦ ἀπόγονον, Καίσαρα Σεβαστόν,
Γερμανικόν, ἀρχιερέα, δημαρχικῆς ἐξουσία[ς],
Αὐτοκράτορα, Κλεόφατος Ἀριστέως φιλόκαισαρ, ὁ ἱερεὺς αὐτοῦ πρῶτος καὶ ἱερεὺς Ῥώμης
καὶ γραμματεὺς συνέδρων καὶ ἀγορανόμος,
πρεσβεύσας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πρὸς αὐτὸν
ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει, ἐκ τῶν ἰδίων πρῶτος
ὑπὲρ τὴν πόλιν ἀνέθηκεν.

Initio imperii Neronis, quia Cleophatus in vs. 7 ὁ ἱερεὺς αὐτοῦ πρῶτος nominatur et primam Neronis statuam posuit. Vs. 2—4 congruunt cum titulo Rhodio Dittenberger Syll.[2] 373 5. 6, qui contra Mommsenum latiorem notionem vocis ἔκγονος defendit et illustravit. Cf. n. 1450, ubi Nero item Tiberii et Germanici ἔγγονος, Augusti vero υἱωνὸς designatur, et n. 1172, quo in titulo Gythiaco C. Iulius Eurycles Herculanus Εὐρυκλέους ἔγγονος audit.

1450 Basis lapidis calcarii infra cymatio ornata, a. 0,80, l. 0,59, cr. 0,62; in latere superiore duo cava quadrata 0,05 l. et 0,035 a. Litterae a. 0,025, ab vs. 9 minoris sunt altitudinis. Inventa Messenae in ruinis, nunc iuxta fontem illum celeberrimum, quem vocant Κλεύδραν, iacet. Exscripsi. *Ect.*

ΝΕΡΩΝΑΚΛΑΥΔΙΟΝΘΕΟΥΚΛΑΥ
ΔΙΟΥΥΙΟΝΤΙΒΕΡΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΚ ΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΕΓΓΟΝΟΝΘΕΟΥΣΕ
ΒΑΣΤΟΥΥΙΩΝΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΣΕΒΑΣ Τ Ο Ν ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΑΡΧΙ
ΕΡΕΑΜΕ ΓΙ Σ ΤΟΝΔΗΜ ΑΡΧΙΚΗΣ
ΕΞΟΥΣ Ι ΑΣΑΥ ΤΟΚΡΑΤΟΡΑ *vac.*
ΤΙΒΕΡΙΟΣΚΛΑΥΔΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΥΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣΙΕΡΕΥΣΑΥΤΟΥΚΑΙ
//////////////////////////////ΚΑΙΑΙΟΡ Ⲁ Ν ΟΥΟΣ *vac.*
////////////////////////////////// ˄ ΙṆΠΡΟΣΑΓΓΕΙ
/// ¯ ΕṂΩΝΙΑΣ *vac.*
///ΙϹ ¯ΟΝ˄ΝΔΡΙ
///// Ν ¯ *vacat*

[1]Νέρωνα Κλαύδιον θεοῦ Κλαυ[2]δίου υἱόν, Τιβερίου Καίσαρος [3]Σεβαστοῦ καὶ Γερμανικοῦ [4]Καίσαρος ἔγγονον, θεοῦ Σε[5]βαστοῦ υἱωνόν, Καίσαρα [6]Σεβαστόν, Γερμανικόν, ἀρχι[7]ερέα μέγιστον, δημαρχικῆς [8]ἐξουσίας, αὐτοκράτορα, [9]Τιβέριος Κλαύδιος Διονυσίου υἱὸς [10]Ἀριστομένης ἱερεὺς αὐτοῦ καὶ [11][ἱερεὺς Ῥώμης] καὶ ἀγ̣ορ̣α̣ν̣όμ̣ος, [12][ἀνέθηκεν ὑπὲρ τὴν πόλ]ιν̣ προσαγγεί[13][λας μετὰ τῆς γυναικὸς] Γ̣εμ̣ωνίας [14][. . . . . τὸ ἀνάλωμα τὸ ε]ἰς τ̣ὸν ἀ̣νδρι[15][ά]ν̣τ̣[α. *vacat.*

Titulus illo, qui antecedit, aliquanto recentior. Nam Cleophatus Aristei f. 1449, 6 primus sacerdotio Neronis functus erat.

Supplevi, vs. 12 ὑπὲρ τὴν πό]λ̣ιν Wil. || 13 Γ̣εμωνίας Hiller allatis CIL XI 6689 116 et CIL V 446 sq. Ad nomen Gemonius cf. W. Schulze *Lat. Eigennamen* 108. 279. || 14 Hiller.

1451 Messenae in vinea Ἰωάννη Δρακοπούλου. Basis lapidis calcarii, fere incolumis, a. 0,61, cr. 0,59, in superiore latere duo cava quadrata. Exscripserunt Cyriacus (cf. Sabbadini *Misc. Ceriani* 207) et Fourmont, qui falso adnotavit 'Spartae in ara theatri'. Rectum ex schedis Graeci cuiusdam Miltiadis intellexit Boeckh (CIG 1318). Deinde edd. (Franz Elem. epigr. Gr. 289, 130), Le Bas *Inscr. gr. et lat.* I 1837, 26, 6, *Expéd. de Morée* I 45, *Voy.* II 319, Leake *Morea* 44 (cf. I 384), ex schedis Welckeri C. Keil *Rhein. Mus.* XIV 1859, 531, Petrides Παρνασσὸς III 1879, 1018, 1 minusculis. Exscripsi. Quae iam evanuerunt, lineis subductis significavi.

Intra a. 139 et 161 p. Chr. n.

Μ<ΑΙΛΙΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΟΥΗΡΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΟΙΕΛΛΗΝΕΣΕΥΧΑΡΙ
ΣΤΟΥΝΤΕΣΤΟΙΣΘΕΟΙΣ
ΚΑΙΑΙΤΟΥΜΕΝΟΙΤΑΑΓΑΘΑ
ΤΩΟΙΚΩΕΙΣΗΓΗΣΑΜΕΝΟΙ
ΚΑΙΤΑΑΝΑΛΩΜΑΤΑΠΑΡΑΣΧΟΝ
ΤΟΣΤΙΒ<ΚΛΣΑΙΘΙΔΑΚΑΙΛΙΑ
ΝΟΥΤΟΥΑΡΧΙΕΡΕΩΣΑΥ
ΤΩΝΔΙΑΒΙΟΥΚΑΙΕΛΛΑΔΑΡ
ΧΟΥΑΠΟΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΩΝ
ΑΧΑΙΩΝΑΝΕΣΤΗΣΑΝ

[1]Μ(ᾶρκον) Αἴλιον Αὐρήλιον [2]Οὐῆρον Καίσαρα [3]οἱ Ἕλληνες εὐχαρι[4]στοῦντες τοῖς θεοῖς [5]καὶ αἰτούμενοι τὰ ἀγαθὰ [6]τῷ οἴκῳ, εἰσηγησαμένο̣υ [7]καὶ τὰ ἀναλώματα παρασχόν[8]τος Τιβ(ερίου) Κλ(αυδίου) Σαιθίδα Καιλια[9]νοῦ τοῦ ἀρχιερέως αὐ[10]τῶν διὰ βίου καὶ Ἑλλαδάρ[11]χου ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν [12]Ἀχαιῶν, ἀνέστησαν.

Boeckh titulum ad a. 161 rettulit, Foucart ad a. 139. Neutra opinio mihi probatur, quia M. Aurelius vivo imperatore Antonino Pio nominibus M. Aelio Aurelio Vero Caesare utebatur. De T. Claudio Saethida Caeliano cf. Pros. Imp. Rom. I 396 790. Una cum fratre Ti. Claudio Frontino Nicerato (Pros. Imp. Rom. I 373 698) imperatori L. Vero posuit titulum Messeniacum CIL III 495 anno 164 p. Chr. n. Quo titulo hic paullo antiquior est. Stemma adhibito titulo n. 1455 hunc in modum constitui potest, qui alienus est a Todio *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 43:

Claudius Hostilius × [Claudia]
1455 pater
|
Ti. Claudius Saethidas Caelianus I
1455 Hostilii f. ἀρχιερεὺς τῶν Σεββ. καὶ Ἑλλαδάρχης.
|
Ti. Claudius Frontinus I Quirina
1455 filius
533 CIL X 1122. 1123 consul suffectus
CIL X 1123 Caeliani II pater
533 CIL X 1122 Nicerati pater
CIL X 1124 Cethegi Frontini II avus

Ti. Cl. Saethidas Caelianus II	Ti. Cl. Frontinus Niceratus
1455 nepos	1455 nepos
512. 1451 ἀρχιερεὺς τῶν Σεββ.	CIL X 1122 filius. 1124 pater
CIL III 495 a. 164 p. Chr. n. frater	CIL III 495 a. 164 p. Chr. n. frater
CIL X 1123 filius. cursus honorum	533 IV 588 cursus honorum post a. 172 p. Chr. n.
	|
	Ti. Cl. Saethidas Cethegus Frontinus II
	CIL X 1124
	CIL VI 16440

Quod Foucart *Explic.* p. 159 probantibus et Klebsio et Todio suspicatus erat, cognomina Graeca inde explicanda esse, quod Ti. Claudius Frontinus feminam ex gente celeberrima Saethidarum (cf. Paus. IV 32, 2) in matrimonium duxerit, titulo n. 1455 refellitur.

1452 Messenae in vinea Ἀθανασίου Μπιλάδου prope curiam. Tabula a dextra fracta, in superiore latere cavum; a. 0,89, l. adhuc 0,75, cr. 0,22. Litterae a. 0,018—0,03. Edd. Oikonomakis Τὰ σωζόμενα Ἰθώμης, Μεσσήνης 27, 20, Petrides Παρνασσὸς III 1879, 1026, 18, Martha *Bull. Hell.* V 1880, 156. Exscripsi. Litteras a me non visas lineis subductis significavi. *Ect.*

197/198 p. Chr. n.

///ΑΥΡΗΛΙΟΝΑΝΤѠΝΕΙΝΟΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΝ
ΛΟΥΚΙΟΥϹΕΠΤΙΜΙΟΥϹΕΟΥΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟϹΕΥϹΕΒΟΥϹΠ
ΤΙΝΑΚΟϹϹΕΒΑϹΤΟΥΑΡΑΒΙΚΟΥΑ
ΔΙΑΒΗΝΙΚΟΥΥΙΟΝΘΕΟΥΜΑΡΚΟΝ
ΑΝΤѠΝΕΙΝΟΥΕΥϹΕΒΟΥϹΓΕΡΜΑ
ΝΙΚΟΥϹΑΡΜΑΤΙΚΟΥΥΙѠΝΟΝ
ΘΕΟΥΑΝΤѠΝΕΙΝΟΥΕΥϹΕ *vac.*
ΒΟΥϹΕΚΓΟΝΟΝΘΕΟΥΑΔΡ///
ΑΝΟΥΚΑΙΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥ *vac.*
ΠΑΡΘΙΚΟΥΚΑΙΘΕΟΥΝΕΡ *vac.*
ΒΑΑΠΟΓΟΝΟΝΗΠΟΛΙϹ *vac.*
ΗΜΕϹϹΗΝΙѠΝ

[1][Μ.] Α̣ὐ̣ρήλιον Ἀντωνεῖνον [Καίσαρα] [2]αὐτοκράτορα ἀποδεδειγμένον, [3]Λουκίου Σεπτιμίου Σεουή[ρου] [4]αὐτοκράτορος Εὐσεβοῦς Π[ερ][5]τίνακος Σεβαστοῦ Ἀραβικοῦ Ἀ[6]διαβηνικοῦ υἱόν, θεοῦ Μάρκο[υ] [7]Ἀντωνείνου Εὐσε-βοῦς Γερμα[8]νικοῦ Σαρματικοῦ υἱωνόν, [9]θεοῦ Ἀντωνείνου Εὐσε[10]βοῦς ἔκ-γονον, θεοῦ Ἁδρ[ι][11]ανοῦ καὶ θεοῦ Τραϊανοῦ [12]Παρθικοῦ καὶ θεοῦ Νέρ-[13]βα ἀπόγονον, ἡ πόλις [14]ἡ Μεσσηνίων.

Inde a 9. VI. 197 usque ad 3. V. 198 Caracalla imperator designatus fuit.

1453—1456. TITVLI HONORARII VIRORVM.

1453 Messenae in museo. Tabula lapidis calcarii, a sinistra fracta, a. 0,93, l. adhuc 0,84, cr. 0,17; in superiore latere a dextra cavum. Litterae a. 0,028 II. vel I. fere a. Chr. n. saec. Exscripsi. *Ect.*

ΑΤΩΝΑΣΙΝΑΙΩΝ	ΑΠΟΛΙΣΑ
ṬΗΔΕΙΝΩΝΟΣ	ΔΕΙΝΩΝΑ
ΙΟΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝ	ΜΕΣΣΑΝ
ΙΑΣΑΣΕΧΩΝ	ΚΑΙΕΥΝΟ
ẸΙΕΙΣΑΥΤΑΝ	ΔΙΑΤΕΛΙ
vacat	*vacat*

[Ἁ πόλις] ἁ τῶν Ἀσιναίων	Ἁ πόλις ἁ[τῶν Ἀσιναίων]
. . . . . . ṭη Δείνωνος	Δείνωνα [. . . . . . του]
[Μεσσάν]ιον ἀρετᾶς ἕνεκεν	Μεσσάν[ιον ἀρετᾶς ἕνεκεν]
[καὶ εὐνο]ίας, ἃς ἔχων	καὶ εὐνο[ίας, ἃς ἔχων]
[διατελ]ẹῖ εἰς αὐτάν.	διατελẹ[ῖ εἰς αὐτάν.]

Ambos titulos uni eidemque lapidi incisos esse, quia inter viros honoratos necessitudo quaedam intercedebat, per se intelligitur et nomen Δείνωνος in vs. 2 utriusque inscriptionis demonstrat. Civitas ergo Asinaeorum et Dinonem II ipsum et patrem eius, filium Dinonis I, Messenios summis honoribus affecit, cum statuas eorum in patria urbe ponendas curaret. Quod eodem tempore factum esse inde colligo, quod lapis de basi exstructa superesse videtur. Vs. 2 An [Δεινοκρά]τη Δείνωνος? Hiller, Wilh. De Dinocrate, adversario Philopoemenis, monet Wilhelm; non eum ipsum, sed posteros eius intelligit Hiller.

1454 Lapis oblongus, marmoris communis vel lapidis calcarii, a. 0,38. l. 0,87, cr. 0,43; inventus ἐντὸς περιοχῆς ἀρχαίου ναοῦ κατεστραμμένου - - ὑποκάτω σχεδὸν ἑνὸς φυτοῦ ἐν τῷ σταφεδῶνι Ἠλία Κοντούρη (Petrides). Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 527, 318*a* ex Foucartii apographo, Petrides Παρνασσὸς III 1879, 1023, 9 (Meister *SGDI* 4654). Foucartii exemplar ibid. contuli. Litterae 0,035 a. I. p. Chr. n. saec. *Ect.*

Post a. 81 a. Chr. n.

ΟΛΙΣ
ΛΕΥΚ . . ΝΛΙΚΙΝΙΟΝ///ΕΥΚΙΟΥ
///Ι///ΙΜΟΥΡΗΝΑΝΙΜΠΕΡΑΤΟΡΑ
ΤΟΝΑΥΤΑΣΕΥΕΡΓΕΤΑΝ
vac.

[Ἁ π]όλις
Λεύκ̣[ιο]ν Λικίνιον [Λ]ευκίου
[υ]ἱ[ὸ]ṇ Μουρῆναν ἰμπεράτορα,
τὸν αὐτᾶς εὐεργέταν.

L. Licinius L. f. Murena (Drumann-Groebe IV 198 n. 4) idem redit in titulo Rhodio IG XII 48. Legatus Sullae fuerat in Graecia, priusquam ipse provinciae Asiae praefectus est. Bello a. 83/2 contra Mithridatem gesto imperator factus est (cf. Cic. pro Mur. 5, 12) et insequenti anno triumphavit. Quod priores hunc Murenam Publii filium esse existimabant, Mommsen ex titulo Rhodio verum intellexit (cf. *SB. Berl. Akad.* 1892, 845 sqq.).

1455 Basis; 'in Ithomea civitate' exscripsit Cyriacus fol. 111 verso. (Ed. Sabbadini *Misc. Ceriani* 206). Cf. Ziebarth *Berl. phil. Woch.* 1910, 308.

ΤΙΒ.ΚΛ.ΣΑΙΘΙΔΟΣ.ΚΑΙΛΛΙΑΝΟΣ
ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ.ΤΩΝ.CΕΒΑΣΤΩΝ
ΔΙΑ.ΒΙΟΥ.ΚΑΙ.ΕΛΛΑΔΑΡΧΗΣ.ΑΠΟ
ΤΟΥ.ΚΟΙΝΟΥ.ΤΩΝ.ΑΧΑΙΩΝ.ΔΙΑ
ΒΙΟΥ.ΠΑΤΗΡ.ΚΛΑΥΔΙΟΥ.ΦΡΟΝΤΕΙΝ
ΟΥ.ΚΑΙ.ΠΑΠΠΟΣ.ΚΛΑΥΔΙΩΝ.CΑΙΘΙΔΑ
ΚΑΙ.ΝΕΙΚΗΡΑΤΟΥ.ΥΙΟΣ.ΔΕ.ΚΛΑΥΔΙΩΝ
ΤΟΥ.ΚΛΑΥΔΙΟΥ.ΟCΤΕΙΛΙΟΥ.ΚΑΙ
reliqua deleta sunt

[1] Τιβ(έριος) Κλ(αύδιος) Σαιθίδ[α]ς Καιλ[[λ]]ιανός, [2] ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν [3] διὰ βίου καὶ Ἑλλαδάρχης ἀπὸ [4] τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν διὰ [5] βίου, πατὴρ Κλαυδίου Φροντεῖν[6]ου καὶ πάππος Κλαυδίων Σαιθίδα [7] καὶ Νεικηράτου, υἱὸς δὲ Κλαυδίων [8] τοῦ Κλαυδίου Ὀστειλίου καὶ [[9] Κλαυδίας - - -].

Vs. 1 correxit Sabbadini.

Saethidae cuiusdam stelam commemorat Paus. IV 32, 2: [Σ]αιθίδαν δὲ ἐμαυτοῦ πρεσβύτερον ὄντα εὕρισκον, γενομένῳ δέ οἱ χρήμασιν οὐκ ἀδυνάτῳ τιμαὶ παρὰ Μεσσηνίων ὑπάρχουσιν ἅτε ἥρωι. εἰσὶ δὲ τῶν Μεσσηνίων οἳ τῷ [Σ]αιθίδᾳ χρήματα μὲν γενέσθαι πολλὰ ἔλεγον, οὐ μέντοι τοῦτόν γε εἶναι τὸν ἐπειργασμένον τῇ στήλῃ, πρόγονον δὲ καὶ ὁμώνυμον ἄνδρα τῷ [Σ]αιθίδᾳ. Sane recte. Fuit enim hic Saethidas I avus illius, qui Pausaniae aequalis erat (v. stemma ad n. 1451).

1455 a Fragmentum basis; inventum prope curiam. Ed. Oikonomos Πρακτ. τ. ἀρχ. ἑτ. 1909, 204.

Κλαύδιος [Ἑ]λλαδάρχης

Scriptum fuisse tale quid suspicor:

[Τιβ.] Κλαύδιος [Σαιθίδας ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν]
[καὶ Ἑ]λλαδάρχης [ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν].

1456 Messenae in museo. Fragmentum stelae ex lapide calcario factae, leviter levigatae, a sinistra et inferiore parte fractae, superne cavum quadratum, a. 0,44, l. 0,36, cr. 0,17. Litterae a. 0,05. Edd. Oikonomakis Τὰ σωζόμενα Ἰθώμης, Μεσσήνης 48, 59, Martha *Bull. Hell.* V 1881, 153, 4. Exscripsi. *Ect.*

ΠΟΛΥΒΙον	[Τ. Φλ.] Πολύβιον
ΥΛΗΚΑΙΟ	[ἡ βο]υλὴ καὶ ὁ
ΟCΚΑΤΑ	[δᾶμ]ος κατὰ
΄ΠϲΡ‹	[δόγμα] ὑ̣π̣ὲ̣ρ̣
	- - - - -

Var. lect. Vs. 4 omiserunt editores priores.

Restituit Martha vs. 1—3 nisus titulis *I. v. Ol.* n. 449, 450. Fuerat hic Polybius sacerdos deae Romae et a. 257 p. Chr. n. ἀριστοπολείτης appellatus est.

1457—1459. TITVLI HONORARII MVLIERVM.

1457 Messenae in museo. Basis cymatiis ornata, a sinistra laesa, l. max. 0,60, a. 0,18, cr. 0,76; in latere superiore foramen (0,30 × 0,36) statuae destinatum. Litterae a. 0,022 saec. I. a. Chr. n. Exscripsi. *Ect.*

Α ΠΟΛΙΣ
ΣΤΡΑΤΑΝ ΤΕΙΣΑΡΧΟΥ Γ Ι Γ Λ Τ Ξ Ρ /
ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚΕΝ

Ἁ πόλις
. . . . . στράταν Τεισạρχου θ̣υγ̣ατẹρạ
ἀρετᾶς ἕνεκεν.

1458 Basis lapidis calcarii, a dextra fracta, a. 0,77, l. adhuc 0,50, cr. 1,08; in superiore latere foramen, cui ferrum insertum fuit. Inventa in vinea Ἀναστασίου Μπαλοπούλου infra ecclesiam Ἁγ. Νικολάου in vico Mavromati. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 311*a*, Petrides Παρνασσὸς III 1879, 1026, 16. Litterae a. 0,035. Exscripsi.

Α ΠΟΛΙΣ
Α ΤΩΝ ΜΕΣΣ/
ΦΛΑ ΟΥΙΑΝ Κ ΛΕ
Ι ΑΝ ΙΕΡΕΙΑΝ ΛΙΜΝ
ΑΡΤΕΜΙΤΟΣ ΚΑΤΑ ΓΕ
ΑΡΕ ΤΑΣ ΚΑΙ ΕΥΓΕ
ΧΑΡΙΝ

Ἁ πόλις
ἁ τῶν Μεσσạ[νίων]
Φλαουΐαν Κλε . . . .
φ̣αν ἱέρειαν Λιμν[άτιδος]
Ἀρτέμιτος κατὰ γẹ́[νος]
ἀρετᾶς καὶ εὐγε[νείας]
χάριν.

Foucartius Dianae Limnatidis fanum in illa regione, in qua lapis inventus est, situm fuisse contendit *Expl.* p. 155. Contra quam opinionem oppugnavit Wilhelm *Ath. Mitt.* XVI 1891, 350 adn. 2, qui Limnatidis templum anno 1843 a Le Basio septentriones et orientem versus a vico Mavromati effossum esse suo iure dicit. Cf. quae supra ad n. 1442 exposui.

1459 Basis marmoris albi a superiore parte fracta, a. 0,55, l. 0,63, cr. 0,30; inventa paulum infra ecclesiam collapsam Ἁγ. Νικολάου. Edd. G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 215, Petrides Παρνασσὸς III 1879, 1020, 3. Hirschfeldii apographum expressi.

Ͻ .. Ν ΑΙ ΜΕΓΑΛΟ
Ⅴ VΧΩΣ ΑΡΕΤΗΣ
ΧΑΡΙΝ
ΥΛΛΙΣ

– – –
ω̣ς̣ κ̣αὶ μεγαλο-
ψ̣ύχως ἀρετῆς
χάριν.
Ὑλλίς.

Tribus Ὑλλὶς tribulem nescio quem propter rem bene gestam honoribus afficit.

1460—1466. INSCRIPTIONES AEDIFICIORVM.

1460 In vestibulo portae, quae Megalopolim fert, supra aediculam, quae exeunti a dextra sita est. Exscripsit Fourmont p. 63 et fol. 76 (CIG 1460). Praeterea edd. Stackelberg *Apollo-Tempel von Bassae* 1826, 104, Blouet *Expéd. de Morée* I 42, Le Bas *Inscr. gr. et lat.* I 1837, 12, 3, *Voy.* II 317, Leake *Morea* 43, Curtius *Pelop.* II 190, Petrides Παρνασσὸς III 1879, 1025, 17 (Loewy *Inschr. griech. Bildhauer* 443). Contuli.

ΚΟΙΝΤΟΣ ΠΛΩΤΙΟΣ ΕΥΦΗΜΙΩΝ ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕΝ

Κόϊντος Πλώτιος Εὐφημίων ἐπεσκεύασεν.

Foucartius non murum a Plotio refectum esse opinatus est, sed statuam Hermae, cuius Pausanias IV 33, 3 mentionem facit. Blouet enim, architectus Gallus, murum refectum esse negavit. Qua de causa mihi quoque Foucartii opinio probatur, praesertim cum titulus non supra portam, sed in epistylio aediculae, quae postea muro inserta est, scriptus sit. Curtius vero (l. l. et II 141) titulum ad murum refectum rettulit.

1461 Messenae in museo. Stela marmoris albi supra infraque fracta, a. 0,24, l. 0,24, cr. 0,12; superficies a dextra detrita; litterae a. 0,016 I. a. vel p. Chr. n. saec. Exscripsi.

Α̣ΙΙΟΛΛ̣ . . . .
ΕΡΜΟΔ̣ . . . .
ΑΛΕΞΑΝ∠ . . .
ΚΑΙΔΗΜΗ̣ . . . .
ΑΠΟΛΛΩ . . . .
ΕΠΟΙΟ̣Υ̣

Ἀ̣π̣ολλ̣[ώνιος]
Ἑρμοδ̣[ώρου *s.* -ότου]
Ἀλεξανδ̣[ρεὺς]
καὶ Δημή̣[τριος]
Ἀπολλω[νίου]
ἐποίο̣υ̣[ν].

'Vs. 3 Ἀλέξανδ[ρος]. Titulus sepulcralibus inserendus erat.' Hiller. Artifices mecum intelligit Wilh., qui affert *Röm. Mitt.* XVI 1891, 368 et *Beiträge* 91; vs. 3 Ἀλεξανδ[ρεὺς] Preuner, Wilh.

1462 In eodem lapide, in quo n. 1444, ubi lemma et textum dedi. Inscriptio numquam perfecta fuit.

[1] Μᾶρκος Καίσιος Γάλλος ταμίας καὶ ἀντιστράταγος ἐ̣π̣ε̣σκεύασεν [2] τὰς στοὰς τὰς τέσσαρας τοῦ Ἀσκλαπιείου καὶ τὰς ὑπερκειμένας πα[3]ρασ̣τ[ά]δας κατὰ τὸ Καισαρῆον, δόντων εἰς τὰν ἐπισκευὰν τῶν ὑπογε[4]γραμμένων - -

M. Caesius Gallus adhuc ignotus fuit (Aulum habes Prosop. I 268, 151). Aesculapii fanum Messenae magno cum splendore ornatum erat, cf. Paus. IV 31, 10: πλεῖστα δέ σφισι καὶ θέας μάλιστα ἀγάλματα ἄξια τοῦ Ἀσκληπιοῦ παρέχεται τὸ ἱερόν.

1463 Messenae in museo. Epistylium cymatio ornatum, ab utraque latere fractum, a. 0,26, l. 1,06, cr. 0,38. Litterae a. 0,035 haud ita bonae I. fere a. Chr. n. saec. Exscripsi. *Ect.*

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣΝΙΚΟΞΕΝΟΥΙ
vac. ΝΙΚΟΞΕΝΟΣΕΓ///‾ΑΝΕΠΙΣΚΕΥΛΙ
ΧΙΛΙΑΣΕΚΑΤΟΝΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΕϹ

Καλλίμαχος Ν̣ικοξένου κ̣[αὶ - - - - - - ὁ καὶ]
Νικόξενος ἐπ̣[ὶ] τ̣ὰν ἐπισκευὰ̣ν̣ [- - - - - - *]
χιλίας ἑκατὸν ἐπὶ γραμματέο[ς τῶν συνέδρων - - -]

1464 Fragmentum epistylii, inventum in ruinis infra stadium. Edd. Le Bas *Monuments fig.* tab. 93 n. 2, *Expéd. d. Morée* I tab. 30, 9, *Inscr. gr. et lat.* I 1837, 6, 2, *Voy.* II 316, C. Keil e schedis Welckeri *Rhein. Mus.* XIV 1859, 532 (Meister *SGDI* 4661).

ΑΡΙΩΝ ΧΑ

Ἀρίων Χα- - -

'*Les savants français qui ont trouvé ce fragment d'inscription monumentale dans les débris au bas du stade, ont constaté que ces ruines appartenaient à un édifice et non à un tombeau*' (Foucart). Quod si ita est, cave ne suppleas Ἀρίων χα[ῖρε]. Recte fortasse Foucartius Ἀρίων Χα[- - - ἐπεσκεύασεν] coniciebat.

1465 Lapis oblongus, a sinistra fractus, l. maxima 1,70, a dextra integer; inventus in ruinis templi Dianae Limnatidis in regione, quam hodie vocant Speluza. Le Basius dubitat, utrum gradus scalae an epistylium fuerit. Litterae magnae (a. 0,055) atque bonae aetatis. Exscripsit Le Bas, qui ed. *Rev. arch.* I 1844, 428, *Voy. Archit.* tab. 9 XIV, ibid. *Inscr.* II 315.

ΚΤΟΣ

Foucartius legebat [Ἐπι]κτος [ἐπεσκεύασεν], cum Le Basius de magistratus nomine cogitaret: [Ἑρμησιάνα]κτος vel simile quoddam.

1466 Exscripsit Le Bas, qui invenerat lapidem in monte Ithome muro ecclesiolae insertum. Ed. *Rev. arch.* I 1844, 433 et *Voy.* II 323.

ΑΙΝΕΣ

Αἶνες- -

1467—1469. AGONISTICA.

1467 Infra stadium. Exscripsit Foucartius a. 1868 et edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 527, 314*a*. Lapidem undecim annis post repperit Petrides, 'ἐν τῷ συκοπεριβόλῳ τοῦ Μιχαὴλ Πετροπούλου κατὰ τὴν δεξιὰν γωνιὰν αὐτοῦ' Παρνασσὸς III 1879, 1022, 8. Equidem frustra quaesivi; Foucartii exemplar expressi.

ΕΟΣΖΕΥΞΙΔΑΜΟΥΕΤΟΥ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ
\ΠΗΤΟΣΑΓΑΠΗΤΟΥ
ΙΕΡΟΘΥΤΑΙ
ѠΝΙΟCΑΓΑΠΗΤΟΥ
ΜΕΝΟΣΑΓΑΠΗΤΟΥ
ΜΛΤΕΥΣΕΠΙΓΟ
ΦΟΡΟΣ

[Ἐπὶ ἱερ]έος Ζευξιδάμου ἔτου[ς - -.]
ἀγωνοθέτης
[Ἀγ]ά̣πητος Ἀγαπήτου,
ἱεροθύται
[Ἀπολλ]ώνιος Ἀγαπήτου,
- - -μενος Ἀγαπήτου,
[γραμ]μ̣ατεὺς Ἐπίγο[νος],
[χαλειδο]φόρος - - -

Formas cursivas ϵ C ѡ promiscue cum prioribus Ε Σ Ω usurpatas esse attendas velim.

Desunt nomina Romana; qua de causa I. p. Chr. n. saec. titulum tribuerim. Sermo est de Ithomaeis. Cf. Paus. IV 33, 2: ἄγουσι δὲ καὶ ἑορτὴν ἐπέτειον Ἰθωμαῖα, τὸ δὲ ἀρχαῖον καὶ ἀγῶνα ἐτίθεσαν μουσικῆς. χαλειδοφόρος . e. ἀκρατοφόρος.

1468 Olim in vinea Ἰωάννη Σιρμοπούλου. Edd. Oikonomakis Τὰ σωζόμενα Ἰθώμης, Μεσσήνης 26, 19, Martha *Bull. Hell.* V 1881, 155.

a. 80 p. Chr. n.

ΟΣΟΣ
ϵΤΟΥC
ΡΙΑ
ϵΠΙΙϵΡϵΟCΤΟΥ
ΔΙΟCΤΟΥΙΘѠ
ΜΑΤΟΥΑΠϵΛ
ΛΙѠΝΟCΤΟΥΦΙ
ΛΙΠΟΥΑΓѠΝΟ
ΘϵΤΗCΑΥΦΙΔΙ
ΟCCΥΜΦΟΡΟC
ΙϵΡΟΘΥΤΑΙ
ΓΚΑCΙΟCCѠΖΟ
ΜϵΝΟC
ΧΑΛΕΙ
ΔΟΦΟΡΟC

ὅσος.
ἔτους
ρια'.
Ἐπὶ ἱερέος τοῦ
Διὸς τοῦ Ἰθω-
μάτου Ἀπελ-
λίωνος τοῦ Φι-
λίπου. ἀγωνο-
θέτης Αὐφίδι-
ος Σύμφορος,
ἱεροθύται
Γ(άϊος) Κάσιος Σωζο-
μενός,
χαλει-
δοφόρος - -
- - - - -

Annus CXI, si aera est Actiaca (v. n. 1359), est a. 80 p. Chr. n. — C. Cassium Sozomenum (vs. 12) nomen accepisse suspicor ab illo Cassio Maximo proconsule Achaiae, qui imperatore Traiano adhuc floruit (Prosop. imp. Rom. I 316, 435).

1469 Epistylium incolume l. 2,00, a. 0,50, cr. 0,23. In summo monte Ithome exscripserunt a. 1447 Cyriacus fol. 111 (cf. M. R. Jones *Cat. of Mss. in Eton College 1895 (Cambridge)* 67 sqq., R. Förster *Rhein. Mus.* LI 1896, 482 3, Ziebarth *Ath. Mitt.* XXIII 1898, 197) et Fourmont fol. 57 verso et p. 60. Nunc inaedificatum in muro meridionali ecclesiae S. Nicolai in vico Mavromati. Edd. ex apographo, quod Aberdeen et Cockerell confecerant, Walpole *Travels* 565, 32 (CIG 1297 [Franz Elem. epigr. Gr. 270, 113]), ex Lenormantii apographo Le Bas *Inscr. gr. et lat.* I 1837, 15, 4, *Voy.* II 314, Petrides ΠΑΡΝΑCCὸC III 1879, 1020, 4, ex Cyriaco (Sabbadini *Misc. Ceriani* 206). Contuli. Habeo etiam Halleri apographum.

a. 126 p. Chr. n.

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣ Κ ΡΕΣ ΦΟΝΤΟΥΤΟΥΕΤΟΥΣΡΝΖ
ΑΓΩ ΝΟΘΕΤΗΣ
ΤΙΒ.ΚΛΑΥΔΙΟΣΚΡΙΣΠΙΑ ΝΟΥΥΙΟΣΑ ΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ *vacat*
ΙΕΡΟΘΥΤΑΙ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΑΡ ΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥΝΟΒ ΙΟΣΑΙΛΙΑΝΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΣΟΦΟΣΧΑΛΕΙΔΟΦΟΡΟΣΚΛΑΥΔΙΟΣΤΡΩΙΛΟΣ

Ἐπὶ ἱερέως Κρεσφόντου τοῦ (<) ἔτους ρνζ΄.
ἀγωνοθέτης
Τιβ. Κλαύδιος, Κρισπιανοῦ υἱός, Ἀριστομένης,
ἱεροθύται
Ἀριστόβουλος Ἀριστοβούλου, Νόβιος Αἰλιανός,
γραμματεὺς Σοφός, χαλειδοφόρος Κλαύδιος Τρῶϊλος.

Anno 8 p. Chr. n. tribuerunt et Boeckhius et Foucartius. Falso, quia vs. 5 Aelianus quidam commemoratur. Imperatore Hadriano ergo titulus non antiquior habendus. Annus CLVII, dum aeram Actiacam ut n. 1359 habeamus, est a. 126 p. Chr. n.

1470—1473. MANVMISSIONES.

1470 Messenae in museo. Stela marmoris, superne infraque fracta, a. 0,35, l. 0,28, cr. 0,065. Litterae a. 0,01 ineuntis III. saec. a. Chr. n. Edd. Wilhelm *Ath. Mitt.* XVI 1891, 349, 2 (Meister *SGDI* 4642, *Inscr. jurid.* II 297, 31, Dittenberger Syll.² 836, Michel 1388, Calderini *Manomissione* 71 sq.). Exscripsi; quae evanuerunt, lineis subductis significavi.

ιι ΠΕΤΡΑΙΑΝ
ΔLΤΙΣΚΑΚΑΤΑ
ιΕΤΡΑΙΑΝΑΠΟΤΕΙ
ΚΑΜΝΑΣΑΡΓΥΡΙΟΥ
<ΤΑΙΛΙΜΝΑΤΙΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕ
ΔΕΟΣΣΤΙΣΚΑΧΡΗΞΗΙΥΠΕΡ
ΠΕΤΡΑΙΑΣΩΣΕΛΕΥΘΕΡΑΣ
ΕΑΣΑΣΝΟΜΩΙΠΟΛΕΟΣ
vacat

¹[- - ἀφίη]τ̣ι̣ Πετραίαν ²[ἐλευθέραν· εἰ] δ̣έ̣ τίς κα κατα ³[δουλίζηται Π]ετραίαν, ἀποτει ⁴[σάτω δέ]κα μνᾶς ἀργυρίου ⁵[ἱαρὰ]ς̣ τᾶι Λιμνᾶτι· προστατευέ⁶[τω] δὲ ὅσστις κα χρήζηι ὑπὲρ ⁷Πετραίας ὡς ἐλευθέρας ⁸ἐάσας νόμωι πόλ̣εος.

1471 Messenae in museo. Ara parvula lapidis calcarii a. 0,13, l. 0,13, cr. 0,08, cymatio ornata, infra fracta; inventa iuxta templum Dianae Limnatidis, quod effodit a. 1843 Le Bas. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 428, *Voy. Archit.* tab. 9 XI, *Inscr.* II 309 (Cauer² 43, Meister *SGDI* 4643). Litterae a. 0,012 IV. a. Chr. n. saec. *Ect. Sorb.* et Kolbii.

ΕΠΙΙΑΡΕΟΣΤ
ΙΜΑΡΧΩΑΦΙ
ΗΤΙΦΙΛΩΝΙΑ
ΑΣΙ/

Ἐπὶ ἱαρέος Τιμάρχω ἀφίητι Φιλω̣νί̣δ̣α̣ς̣ - - -

Sacerdotem eponymum esse Iovis Ithomatae adnotavit Foucartius *Expl.* 154. Immo Dianae Limnatidis intelligendus est.

1472 Messenae in museo. Ara parvula lapidis calcarii, cymatio ornata, a dextra et inferiore parte fracta, inventa ubi n. 1471. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 428, *Voy. Archit.* tab. 9 X, *Inscr.* II 310 (Meister *SGDI* 4644), Oikonomakis Τὰ σωζόμενα Ἰθώμης, Μεσσήνης 46 et 58. Lapis nunc in duas partes fractus est, quarum altera disparuit, alteram a. 0,13, l. 0,10, cr. 0,10 exscripsi. Litteras non servatas lineis subductis significavi. *Ect. Sorb.*

ΕΦΙΕΡΕΟΣΦΙΛ
ΙΔΑΕΦΟΡΟΥΘΑ/
ΙΔΑΜΟΥΜΗ^
ΤΡΙΑΛ?

Ἐφ᾽ ἱερέος Φιλίδα, ἐφόρου Θαλ̣ιδάμου, Μη[σ]τρία ἀ̣φ̣[ίητι - -].

Var. lect. Vs. 3 Ν Le Bas; immo Λ̣ est.

Vs. 3. 4. Μη[σ]τρία. Wil.

1473 Columna exterioris porticus stadii, in qua longa inscriptio incisa erat; sed plurima evanuerant. Exscripsit Lenormant. Ed. Le Bas *Expéd. de Morée* I 28, *Inscr. gr. et lat.* 1837, 1, 1, *Voy.* II 310*a*.

ΣΑΒΕΙΝΟΣΑΠΟΕΥΔΑΜΙΑΣ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΑΠΟΕΠΑ....
ΕΡΟΔΕΙΤΟΥ

¹Σαβεῖνος ἀπὸ Εὐδαμίας, ²Τρόφιμος ἀπὸ Ἐπα³φροδείτου, - - -

Recte Foucartius inscriptiones Thessalicas protulit, in quibus patronus libertinorum adiecta praepositione ἀπὸ nominatus erat, ut interpretandum sit: Sabinus Eudamiae libertus. Cf. titulum Andaniae n. 1391.

1474. 1474a. VARIA.

1474 Inventum prope curiam. Ed. Oikonomos Πρακτικὰ τ. ἀρχ. ἑτ. 1909, 203.

Πόπλ[ιος - - - -]
τὸ β΄ Α[- - - - -]
κοσίω [- - - - -]

1474a Fragmentum iuxta curiam inventum. Ed. Oikonomos Πρακτικὰ τ. ἀρχ. ἑτ. 1909, 204.

[στε]φανῶσαι.

PARS TERTIA.

MONVMENTA SEPVLCRALIA.

1475 Messenae in museo. Marmor album, undique mutilum, a. 0,11, l. 0,10, cr. 0,02; litterae a. 0,008. Exscripsi.

Є A	- - - - ЄA - - -
I O N H	- - - - ONH - - -
///////////////Π/////	- - - - Π - - -
//////A C A K O	- - - - ACA KO - -
A Δ Є Λ Φ O C	- - ἀδελφὸς - -
H K O C Φ I Λ	- - - ΗΚΟϹ ΦΙΛ - - -
T P O Π O I C	- - τρόποις - - -
H C A C	[- - ζ]ήσας [ἔτη - -].

Carmen sepulcrale videtur fuisse.

1476 Epistylium lapidis albi secundae pilae muri meridionalis in ecclesia monasterii Σαμαρῖνα iuxta vicum Samari inaedificatum; a. 0,25, cr. 0,59, l. plus quam 0,75. Litterae a. 0,25 bonae I. a. Chr. n. saec. Exscripsit Fourmont fol. 76 verso, 119 (CIG 1500). Exscripsi speculo usus. Quae Fourmont neglexit, linea subnotavi.

vac. Π E I Σ O I Π P A Ξ I N I K A Θ E Λ P I A *vac.*

Πεισοί, Πραξινίκα, Θεαρία.

Boeckhius in Messeniis titulum enumeravit, quia monasterium Σαμαρῖνα, quod iuxta vicum Samari situm est, haud multum abest a loco antiquae Messenae. In ecclesia haud paucos lapides antiquos muris insertos esse in diario adnotavi.

1477 In Messenia, si quid schedarum ordo geographicus probat. Ed. E. A. Gardner *Journ. Hell. stud.* VI 1885, 150, 52, ex apographo exemplaris Cockerelliani ab Amato Romano a. 1815 confecto. Habeo quoque Halleri apographum.

Σ Ω Σ I K P A T H Σ	Σωσικράτης,
A P I Σ T O K Λ H Σ	Ἀριστοκλῆς.

1478 Messenae in museo. Tabula lapidis calcarii, margo superior servatus, a. 0,19, l. 0,21, cr. 0,08; litterae a. 0,02 apicatae, diligenter incisae I. a. Chr. n. saec. Exscripsi.

‾ E I A X A I P E	- - ̣ειa χαῖρε.

1479 Messenae in museo. Stela sepulcralis lapidis calcarii, quae postea alteri usui fuisse videtur, ab inferiore et dextro latere fracta, superne et a sinistra circumdolata, neque vero multa desunt, a. 0,32, l. 0,26, cr. 0,22. Litterae apicatae diligenter incisae I. p. Chr. n. saec. Exscripsi. *Ect.*

∪ Λ Ạ	. . . . ọλạ . . . . .
ˌM O K Λ I I ˥	[Δ]ạμοκλῆ τ[ὸν υἱόν,]
Ξ N E Σ T P A T	[Μ]ενεστράτ[αν]
N Θ Y Γ A T E	[τὰ]ν θυγατέ[ρα]
I Σ T O M E N	[Ἀρ]ιστομέν[ης].
vac.	

1480 Lapis calcarius oblongus, a sinistra fractus, superne laesus, a. 0,65, l. 0,60, cr. 0,38; in superiore latere foramen, cui ferrum insertum erat. Litterae a. 0,03 I. a. Chr. n. saec. Nunc in ruinis ecclesiae, quae est ad dextram viae, quae versus vicum Simissam fert. Exscripsi.

vac. X A I I L I	- - - - χαίρετ[ε.]
Σ Λ Y Σ O I I E P A *vac.*	- - - ς Λυσοὶ ἱερά.
vacat	
E X A I P E T E	- - - - ε χαίρετε.

1481 Messenae in museo. Tabula marmoris albi, in duas partes fracta, a. 0,24, l. 0,22, cr. 0,025; inventa in regione Λαγκίνιζα. Litterae 0,035 a. II. p. Chr. n. saec. Edd. Petrides Παρνασσὸς IV 1880, 498 (Meister *SGDI* 4663). Exscripsi.

I K O M A X Є	[Ν]ικόμαχε
X A I P Є	χαῖρε,
H C A C Є T H	[ζ]ήσας ἔτη
‾Λ Γ	λγ΄.
ϒ	

1482 Epistylium aediculae satis magnae. Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 436, *Voy.* II 321.

X A I P E   Θ A Λ O Y Σ A N Θ E I A X A I P E

- - χαῖρε.   Θάλους(α), Ἄνθεια χαίρε[τε].

Le Basius intellexit - - χαῖρε. Θαλουσάνθεια χαῖρε, quod nomen inauditum est. Correxit Foucartius, qui quidem in eo erravit, quod in fine dat χαῖρε: *'il me semble plus probable qu'il y avait deux noms; les deux* χαῖρε *sont placés au commencement et à la fin par symmetrie.'* At repugnat dispositio verborum, cum spatium inter χαῖρε et prius nomen intercedat. Praeterea forma litterarum impedit, quominus ambos titulos eidem aetati tribuamus.

1483 In ecclesia Ss. Apostolorum exscripsit Fourmont fol. 57. Edd. (CIG 1496), Leake *Morea* 45, Le Bas *Expéd. de Morée* I 44, *Inscr. gr. et lat.* I 1837, 2, 5, *Rev. arch.* I 1844, 433, *Voy.* II 322, cf. tab. 12 *D* n. 4, Petrides Παρναϲϲὸϲ III, 1879, 1019, 2.

Ε Υ Μ Ο Λ Π Η Χ Α Ι Ρ Ε
Α Τ Ε Ι Μ Η Τ Ο Υ ΓΠ Α Τ Ε Ι Μ Η Τ Ο Υ
C Ω Ζ Ο Μ Ε Ν Η C

¹Εὐμόλπη χαῖρε.
²Ἀτειμήτου. Γ(αΐου) Πομπ(ωνίου) Ἀτειμήτου. ³Cωζομένηϲ.

'Le premier nom - - n'a pas de rapport avec les suivants.' Foucart. Vs. 2 ΓΠ i. e. Γ(αΐου) Πομπ(ωνίου).

1484 Olim in muro occidentali agri Κουβελάκη inaedificatus lapis a. 0,35, l. 0,60; ex Oikonomakis apographo edidit Petrides minusculis Παρναϲϲὸϲ III 1879, 1024, 13 (Meister *SGDI* 4667).

[- - -, Κ]αλλίμα[χε χρηϲτοὶ] χαίρετε.

1485 Lapis a. 0,40, l. 0,32, inventus in vinea Κ. Ἀθαναϲοπούλου. Edd. minusculis ex Oikonomakis apographo Petrides Παρναϲϲὸϲ III 1879, 1024, 12 (Meister *SGDI* 4662).

Ἁ πόλιϲ
Μᾶρκον
ἥρωα.

1486 In vico Simissa lapis inaedificatus casae Μιχαὴλ Πανουϲοπούλου. Edd. Petrides Παρναϲϲὸϲ IV 1880, 498 (Meister *SGDI* 4666).

Δίων, Κλέανδροϲ χαίρετε.

1487 Tabula marmoris rubri in vico Simissa. Edd. Le Bas-Foucart *Voy.* II 527, 323*a*.

Λ C Π Ι
Φ Ι Λ Λ Ν Δ Ρ Ε
Ψ Υ Χ Η Κ Λ Λ Η
Χ Α Ι Ρ Ε

Ἀϲπὶ
φίλανδρε,
ψυχὴ καλή·
χαῖρε.

1488 Lapis inventus iuxta vicum Mavromati in regione Βίγλιζα, deinde in vico Simissa muro exteriori domus Ἀθαναϲίου Μποντιώτου insertus. Edd. Petrides Παρναϲϲὸϲ IV 1880, 498 (Meister *SGDI* 4664).

Λεοντίϲ.

1489 Messenae. In vinea Ἀθ. Πλακονδάκη. Ed. Petrides Παρναϲϲὸϲ III 1879, 1022, 7.

Εὐφροϲύνη χαῖρε.

1490 Messenae in museo. Tabula marmoris albi, a superiore et sinistra parte fracta, a. 0,19, l. 0,18, cr. 0,025; litterae a. 0,035—0,05. Exscripsi.

Π
Α Ν Α
Ε Τ Ε
Χ Λ Ι Ρ Ε

- π -
[π]ανά-
[ρ]ετε
χ̣αῖρε.

1491 In vico Simissa muro casae Γ. Πανουϲοπούλου inaedificatum. Edd. Petrides Παρναϲϲὸϲ IV 1880, 498 (Meister *SGDI* 4665).

- - χαίρετε.

1492 Olim in ecclesia diruta in vico Mavromati. Ed. Petrides Παρναϲϲὸϲ III 1879, 1024, 14.

Cώϲτρα[τοϲ].

1493 Messenae in museo. Fragmentum stelae sepulcralis lapidis calcarii, aëtomate et cymatio ornatae, ab superiore parte integrae, a. 0,20, l. 0,24, cr. 0,13. Litterae a. 0,04. Exscripsi.

Ν Ι Κ Ι   Νικι - - -

1494 Messenae in museo. Tabula albi marmoris a dextra et inferiore parte fracta, a. 0,22, l. 0,20, cr. 0,02; litterae a. 0,025 III. vel IV. p. Chr. n. saec. Exscripsi.

Ε Ν Θ Λ Λ Ε Κ Ε Ι
Τ Λ Ι Λ Ν Τ Ι Ο Χ Ι C
Θ Υ Δ Ο Υ Λ Η Π Λ
C Ι Φ Ι Λ Η Τ Ο C
Ζ Η C Λ C Λ Ε Τ Η
Π

Ἐνθάδε κεῖ-
ται Ἀντιοχίϲ,
θ(εο)ῦ δούλη, πα-
ϲιφίληтοϲ,
ζήϲαϲα ἔτη
π΄.

1495 Marmor muro domus cuiusdam insertum. Ed. Petrides Παρναϲϲὸϲ III 1879, 1022, 6.

ϲεν

1496 Ed. Petrides Παρναϲϲὸϲ III 1879, 1024, 11. Εὑρίϲκεται εἰϲ τὸ ἄνω μέροϲ τοῦ ϲταδίου ἐπὶ λίθου 2, 28 τὸ μῆκοϲ:

ΔΗΜΟΥΙΑΤΙ . . . . . . ΑC

καὶ ἐν ἄλλῳ λίθῳ κατὰ ϲειρὰν κειμένῳ ταῦτα:

(Δ)ΙΑΖΟΝ . . . . . ΩΜΠ

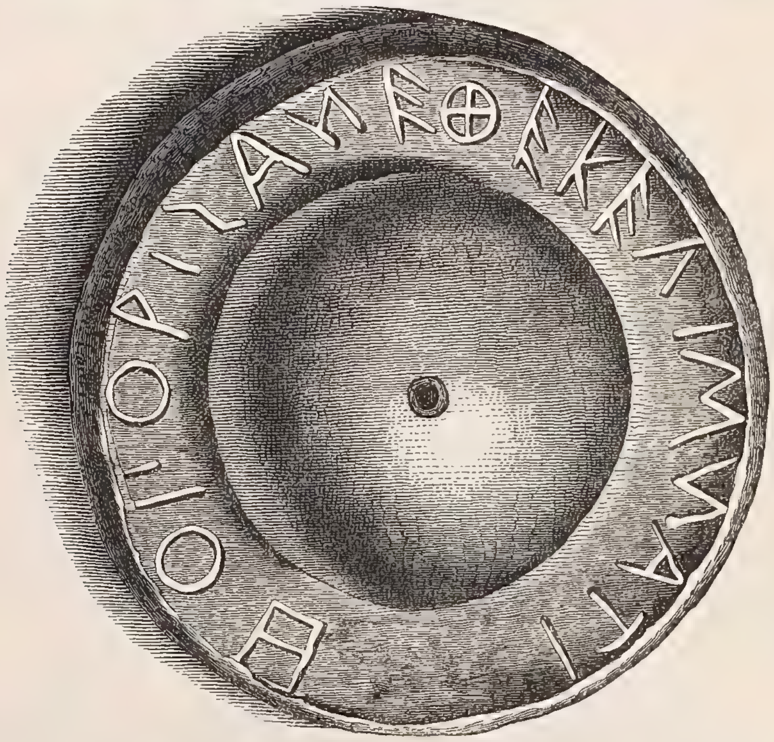
καὶ ἐν ἑτέροιϲ τὰ ἑπόμενα:

ΑΜΕΟ . . .
Εὔμ(αι)ον
Κλαύ(διον)
ΧΟ . . . ΝΕ.

Nomina spectatorum? Wil. Vs. 1 An Δημο[κ]ρατι - -? Hiller.

1497—1502. LOCI INCERTI.

1497 Cymbalum aeneum, cuius diameter 0,09; ubi inventum sit, nescitur; nunc Berolini in museo. Edd. Fraenkel *Arch. Ztg.* XXXIV 1876, 28 sqq. et tab. V 2 (Roehl IGA 61, Muellensieffen De tit. Lac. dial. 13, Cauer Delectus² 6, Roberts *Introd.* 252, *SGDI* 4601).

*h*οπορὶς ἀνέθεκε Λιμνᾶτι.

Titulis Laconicis inseruerunt Roehl, Meister collatis n. 225. 226. Plura sunt in Laconia et Messenia fana Dianae, quae Λιμνᾶτις vocatur (cf. praeter 225. 226 n. 1375—1377; 1431 38; 1442; 1470), quam ut certo diiudicari possit, cui hoc cymbalum tribuendum sit.

1498 Tabula lapidis calcarii, a parte superiore fracta, a. 0,28, l. 0,29, cr. 0,07. In vico Rumustapha tres fere horas ab urbe Petalidio sito in domo Anastasii Basilopuli servatur. Edd. Tod *Journ. Hell. stud.* XXV 1905, 49, 10 (Prott-Ziehen Leges Gr. sacr. II 59). Exscripsi. *Ect.*

Ι̣ Ο Σ Μ Ι Α Ν
Δ̣ Ε Ι Π Ν Ο Ν Ε Ρ Υ Ε Ι ∠
Ε̣ Ι Α Ε Τ Ι Σ Κ Α Π Ο Ε Ι Π Α Ρ Τ̣
Α̣ Μ Ι Ο Υ Σ Θ Ω Υ Π Ο Τ Α Σ Θ Ο Ι Ν Α Ρ Μ Ο Σ̣
_ Η Η Ι Ε Ρ Α Ι Σ Τ Α Σ Δ Α Μ Α Τ Ρ Ο Σ Θ Η Ρ Η Τ Ω
Α Θ Ο Ι Ν Α Ρ Μ Ο Σ Τ Ρ Ι Α Κ Α Ι Τ Α Ι Ι Ε Ρ Α Ι Κ Α Ι Τ Α Ν Α
Λ Α Ν Α Ε Π Ι Τ Υ Χ Ω Σ Α Ε Ι Δ Ε Κ Α Α Θ Ο Ι Ν Α Ρ Μ Ο *vac.*
Σ̣ Τ Ρ Ι Α Π Ο Θ Ι Η Ι Π Α Ρ Τ Ο Ν Ν Ο Μ Ο Ν Τ Ι Ν Α Π Ο Ι Η Ν Η Α Υ̣
Τ̣ Α Π Α Ρ Ν Ο Μ Ε Ι Α Π Ο Τ Ε Ι Σ Α Τ Ω Η Η Ι Ε Ρ Α Σ Τ Α Σ Δ·
Μ Α Τ Ρ Ο Σ Τ Ο Ι Δ Ε Β Ι Δ Υ Ι Ο Ι Π Ρ Α Ξ Α Ν Τ Ε Σ Τ Ο Ε Π Ι Ζ Α
Μ Ι Ο Ν Τ Α Ν Θ Ο Ι Ν Α Ρ Μ Ο Σ Τ Ρ Ι Α Ν Α Π Ο Δ Ο Ν Τ Ω Τ Α Ι . .
Ω Ι Τ Α Ν Δ Ε Ρ Η Τ Ρ Α Ν Τ Α Υ Τ Α Ν Γ Ρ Α Ψ Α Ν Τ Ε Σ Ε Ν *vac.*
Σ Τ Α Λ Α Ν Λ Ι Θ Ι Ν Α Ν Α Ν Θ Ε Ν Τ Ω Τ Ο Ι Β Ι Δ Υ Ι Ο Ι Υ Π Ο
Τ Ο Ν Ν Α Ο Ν Τ Α Σ Δ Α Μ Α Τ Ρ Ο Σ

\- - - - - - - - - - - - - -
[- - - - - - εὐ]κ̣οσμίαν - - - - -
[- - - - ἐπὶ] δ̣εῖπνον ἐρυεῖ δ̣- - - -
\- - - - ε̣ἰ δ̣έ τίς κα ποεῖ πὰρ τ̣[ὸν νό-]
[μον, ζ]α̣μιούσθω ὑπὸ τᾶς θοιναρμος̣[τρί-]
[α]ς̣ Η Η ἱεραῖς τᾶς Δάματρος· θ̣ηρήτω [δὲ]
ἁ θοιναρμόστρια καὶ ταὶ ἱεραὶ καὶ τὰν ἄ[λ-]
λᾶν ἁ ἐπιτυχῶσα· εἰ δέ κα ἁ θοιναρμό-
σ̣τρια ποθιῆι πὰρ τὸν νόμον τινὰ ποιῆν ἢ αὐ̣-
τ̣ὰ παρνομεῖ, ἀποτεισάτω Η Η ἱερὰς τᾶς Δ[ά-]
ματρος· τοὶ δὲ βίδυιοι πράξαντες τὸ ἐπιζά-
μιον τὰν θοιναρμόστριαν ἀποδόντω τᾶι [θε-]
ῶι· τὰν δὲ ῥήτραν ταύταν γράψαντες ἐν
στάλαν λιθίναν ἀνθέντω τοὶ βίδυιοι ὑπὸ
τὸν ναὸν τᾶς Δάματρος.

Lex sacra II. fere a. Chr. n. saec. Lapidem aliunde ablatum esse possessor affirmavit, quamquam, ubi inventus sit, celavit. Cum in vs. 4 ἁ θοιναρμόστρια et in vs. 10 sqq. οἱ βίδυιοι commemorentur, qui Spartae creabantur, legem ad Cereris fanum, quod Bryseis exstabat, referendam esse suspiceris; cf. n. 583 sqq. At potius de Cereris fano cogitandum est, quod in titulo Andanio commemoratur, v. n. 1390, 30: εἶτεν ἁ θοιναρμόστρια ἁ εἰς Δάματρος. De munere egit Tod *Journ. Hell. stud.* XXXII 1912, 100. Nomen inde derivatum est, quod sacras epulas parandas curat; cf. 1447 15-17.

1499. 1500 Anaglypha duo, quibus repraesentatur femina a fronte, altera manu pateram, altera sceptrum gestans, modio capiti imposito. 'Ex Peloponeso' a. 1705 in museum Nanianum illata, nunc Avenione in museo n. 20. 21. Edd. Paciaudi Mon. Pel. I 26 (CIG 1559, 1560), *Coll. di tutte le ant. d. mus. Nan.* (Venet. 1815) 14, 15, Stark *Arch. Ztg.* XI 1853 366, idem *Städte u. Städteleben in Südfrankreich* 581. Exscripsit Groebe.

1499 Δ Α Μ Ο Κ Λ Ε Ι Α
Ι Κ Ε Τ Ι *vac.*

Δαμόκλεια,
Ἱκέτι.

1500 Δ Α Μ Ο Κ Λ Ε Ι Α
Α Ρ Ε Τ Ο Ι

Δαμόκλεια,
Ἀρετοί.

An Messeniis tituli inserendi sint, haesitat Fraenkel, quia Conze et Michaelis in vico Mavromati anaglyphum similis argumenti viderunt; cf. *Ann. Inst.* 1861, 151.

1501 In columna. Exscripsit Fourmont fol. 58.

Π Α Τ Ρ Ο Ν
ᵛ Π Η Ι Ο Σ
Ὀ Τ Η Σ

\- - - - πατρον[- -]
[- - - Πο]μπήϊος - -
\- - - - ουτης - - -

Fraenkel qui vs. 1 supplebat πατρον[όμος] contendebat titulum Spartanis inserendum esse. Attamen ei assentiri dubito, quia Fourmontius in illo folio titulos in vico Mavromati inventos dedit.

1502 Spartae in museo n. 398. Tabula lapidis calcarii rubri a. 0,52, l. 0,275, cr. 0,9. Infra titulum duae manus et pars bracchiorum sculpta sunt. Inventa in Messenia. Edd. Dressel et Milchhöfer *Ath. Mitt.* II 1877, 381, 196 (Rouse *Gr. Votive offerings* 215, 8), Tod *Cat.* Exscripsit Prott.

Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Ο Σ Ε Π Ι Γ Ε
Ν Ε Ι Α Α Θ Α Ν Α Τ Ω *vac.*

anaglyphum

Δαμάτριος, Ἐπιγέ-
νεια ἀθανάτω.

Cf. supra ad n. 1363 de anaglypho.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

SPARTA. 5 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 688, 26.

7 Ad κατάλυμα τῶν Ῥωμαίων cf. n. 869.

18 Ad vs. 1 cf. Lacedaemoniorum decretum Philostr. Apoll. Tyan. epist. 62. Cf. Ziebarth *Aus d. griech. Schulwesen* 1909, 57 adn. 1. 2.

1503 (post n. 21) Paroriae. Pars superior tabulae marmoreae a. 0,14, l. 0,23. Litterae a. 0,015. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 61, 8.

Ν Ι Ι Τ Η Ι Ε Π Α Ρ Χ Ι ,
Σ Μ Α Α Ι Σ Τ Α Π Ρ Ο Σ
\ Ι̣ Σ̣ Κ Α Ι Ε Π Ι Μ Ε Λ Ω Σ Π
Ι Σ Ε Π Ι Κ Ρ Ι Μ Α Σ Ι Ν Ε Μ Α Ρ

vacare videtur

[- - - - ϵ]ν̣η̣ τῆι ἐπαρχία̣[ι-]
- - - - - ϲ μάλ̣ιϲτα προϲ -
- - - - α̣ι̣ϲ̣ καὶ ἐπιμελῶϲ π -
[- - το]ῖϲ ἐπικρίμαϲιν ἐμαρ[τυρήθη.]

Var. lect. Vs. 3 init. An fuit \ Ε? Woodw.

Rescriptum imperatoris vel magistratus.
Vs. 1 [πέμ]π̣τηι ἐπαρχία[ι] Woodw.

---

32 De Iulio Charixeno patronomo cf. n. 1314 2.

39 Pro D[i]ares lege Damares.

p. 21 ante n. 48. Denuo quid significatio ϲυνέφηβοϲ sibi velit, quaesivit Woodward *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 57. Non potest dubitari, quin in titulis 653 *a* et *b* victores pueri designati sint ϲυνέφηβοι τῶν βουαγῶν, neque vero τῶν πατρονόμων. Nihilo minus sententiam, quam supra exposui, retinendam esse censeo, quia plerosque eorum, quorum aliquis ϲυνέφηβοϲ quibusve κάϲεν nominatur, ad patronomi honorem pervenisse ex aliis titulis enucleari potest. Significatio ϲυνέφηβοϲ duodecies, κάϲεν tricies octies occurrit. Inter eos vero, quorum aliquis ϲυνέφηβοϲ vel κάϲεν affertur, septem et viginti patronomi fuerunt.

56 An hunc in modum supplendum?

[Ἔφορ]οι ἐ̣[πὶ]
[Ϲε]ιπόμ̣[που·]
[Ξ]ενοκλ[ῆϲ]
[Κ]λεά[νδρου,]
- - - - -

62 Ζεὺϲ Βουλαῖοϲ est Hadrianus, cf. n. 1352 Ἀδριανοῦ Βουλαίου. Ἑϲτία Βουλαία ergo Sabina intelligenda est. Quocum conferas titulos Theraeum (IG XII 3 suppl. 1392. 1393), quo Ἑϲτία Βουλαία Ἀγριππῖνα et Ζεὺϲ Βουλαῖοϲ Γερμανικὸϲ Καῖϲαρ honorantur, cf. Pauly-Wissowa *RE* VIII 1300, et Lampsacenum Iuliae Domnae dedicatum (CIG II 3642 = IGR IV 180): Ἰουλίαν Ϲεβαϲτήν, Ἑϲτίαν, νέαν Δήμητρα. Liviam intelligit IGR IV 180 secutus Riewald. De imperatorum Romanorum cum certis dis et comperatione - - 309, 76.

71 Pro γέρ(ων) semper scribendum γερ(ουϲίαϲ).

1504 (post n. 77) Stelae fragmentum, a. 0,115, l. 0,16, cr. 0,07; supra margo servatus. Litterae a. 0,017 III. a. Chr. n. saec. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 57, 3.

)ΙΕΠ

Var. lect. Litteram primam esse Ρ vel Β contendit Woodw.

An fuit Ἔφορ]ο̣ι ἐπ̣[ὶ τοῦ δεῖνοϲ?

---

78 Supplendum in vs. 1: [Δαμ]ό̣λ̣α̣ϲ̣ [Ἀ]ρ̣ί̣ϲ̣τ̣[[ι]]ω̣[νοϲ]. Cf. 72 2, ubi [Δαμό]λαϲ Ἀρίϲτων[οϲ] ephorus nominatur, et 160 5, ubi Ἀρίϲτων Δαμ[όλα] enumeratur.

83 2 [- - - - - Πο]θεινῷ κ[ά(ϲεν)].
3 [Ἐπὶ πατρονό]μου Γα(ΐου) Ἰ(ουλίου) Χα[ριξένου].

87 Annus est 147 p. Chr. n. Cf. n. 446.

89 Vs. 9 Μ. Αὐρήλιοϲ Χρυϲόγονοϲ Δίωνοϲ redit 561 10—12. || 16 Cum Foucartio legendum est: Πο. Μ(εμμίου) Λογγείνου. Habes enim 548 4 Λογγεῖνον Δαμάρουϲ, quem ex gente Memmiorum ortum esse inspecto stemmate p. 117 non negabis: filium eum fuisse suspicor illius P. Memmii Damaris II., qui ex matre Longina natus erat. Cf. add. n. 537.

99 Vs. 6 Τιϲαμενὸϲ III occurrit n. 103 12; stemma ad n. 465 proposui.

109 Vs. 10 Μᾶρκοϲ (Βέττιοϲ) Δαμοκράτουϲ intelligendus est; cf. 74 3 Μ. Βέττιοϲ Δαμοκράτηϲ.

111 In vs. 15 legerim: Μᾶρκοϲ Νεικη[φόρου] collato 59 16: [Γ. Ἰού. Νει-κ]ηφόροϲ Μάρκου.

116 Idem de aetate exposuit Premerstein *Klio* XI 1911, 362.

124 Vs. 17 supplendum Γραμματι[κὸϲ - - -].

125 Vs. 1 suppleverim: ἐπὶ Ἀνδ̣όκ[ου]; idem nomen Lacedaemonium *Bull. Hell.* XXVII 1903, 14 col. I 33 redit.

128 In vs. 12 ... Δεκούμιοϲ Φοιβία̣[αϲ].

129 Vs. 1 Μᾶ(ρκος) Ἰούλιος Ἀριστέας retinendum esse censeo.

135 Vs. 7 Damippi Aboleti f. uxor Ἀλκιβία Τεισαμενοῦ et 465 et 578 redit; cf. 141 5. Stemma ad n. 465 proposui.

137 Vs. 14. 15 suppleverim Εὐδάμου, ἀρχιερέως [τῶν Σεβα|στῶν δ]ιὰ βίου.

141 Vs. 25 Occurrit Ἄλκιμος Σωκλείδα quidam in titulo Delphico ἄρχοντος Δάμωνος τοῦ Πολεμάρχου III (*Fouilles de Delphes* III 2, 160) a. 23 p. Chr. n., v. Pomtow *Delph. Chron.* Pauly-Wissowa *RE* IV 2665. De tempore patronomi Ἀριστοκρατίδα cf. add. ad n. 211.

1505 (post n. 145) Dimitsanae in museo. Lapis a. 0,10, l. 0,17; litterae a. 0,01. Ex ectypo Hilleri exscripsi.

Χ · ιι Ο Υ Α Ν Α Φ
vac.
Ο Κ Α Ι C Α Ρ Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο Π
C Β Υ C C Υ Ν Α Ρ Χ Ι Α C
Ω Ν Υ Π Ε Γ Ρ Α Ψ Α
Φ Ο Ρ Ο C Π

[- - - Ἀρ]χ[ί]ππου Ἀναφ - - - -
vac.
[- - - Φιλ]όκαισαρ καὶ φιλόπ[ατρις]
[- - πρέ]σβυς συναρχίας - - - -
- - - ων ὑπεγραψά[μην - - - -]
[- - - ἔ]φορος Π - - - - - -

1506 (post n. 145) Dimitsanae in museo. Lapis a. 0,15, l. 0,25, a sinistra margo videtur servatus esse; litterae a. 0,02. Ex Hilleri ectypo exscripsi.

	- - - - - - - - - - -
Χ Ι Δ Η C Ν Ι Κ Ο	χίδης Νικο - -, - - - - -
Ν Ε Ω Ν < Α Ρ Ε C	Νέων (Νέωνος), Ἄρες - - - -
Ε Ν C Ε Ι Τ Ο Ι Ν Ι Κ	ἔνσειτοι· Νικ - - - - -
Κ Ο C Μ Ο	κόσμο[υ - -]

Νέων Νέωνος occurrit n. 38 7 et 68 16.

1507 (post n. 155) Dimitsanae in museo. Fragmentum a. 0,09, l. 0,15; litterae a. 0,02. Ex ectypo Hilleri exscripsi.

Ι Δ Ι Τ Ι Ο Υ Ι	[πρέσβυς Φε]ιδιτίου Ι - -]
Ο Κ Ρ Α Τ Η	- - - - οκράτη[ς]
Γ Ι	[ἔν]σι[τοι·]

---

155 Κλούβιος Καλλικράτης nomen accepisse videtur a Cluvio Rufo (Pros. imp. Rom. I 426 959), consulari a. 41 p. Chr. n., qui cum imperatore Nerone in Graecia versatus est (Suet. Nero 21, Dio Cass. 63, 14).

159 Vs. 30 Πε(ι)ῖτας.

1508 (post n. 163) Dimitsanae in museo. Lapis a. 0,15, l. 0,20, undique mutilatus. Litterae a. 0,02. Ex ectypo Prottii exscripsi.

Υ Ͱ L Φ Η L	- - - - - - - - - - - -
Φ Φ Ι *vac.* Τ Ο Υ Ξ L	[Τ. Δεῖνος Σ]υνέφηβ[ος, - - - -]
Ω Ν Ο Κ Α Ι	[Κλούβιος Σα]φφί³ων ²τοῦ Ξε - -
vac.	ὁ καὶ - - -
Α Τ Ε Α	- - - - - - - ατεα - -

Habes n. 162, 163, 189 Cluvium Callicratem, qui et Σαπφίων. Cf. add. ad n. 155.

170 Cf. stemma Pompeiorum ad n. 303.

211 Vs. 48 Idem Ἀρέτιππος Λυσίππου paullo post Sullae aetatem Oropi παῖδας vicit, v. IG VII 420 42. Viguit ergo patronomus Ἀριστοκρατίδας medio fere I. a. Chr. n. saec. Cf. add. ad n. 141.

213 Vs. 42—94 ed. Hoffmann *SGDI* IV 680, 4416. Pro ὁ semper scribas *ho*. Cf. tab. II.

215. 216 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 685, 17. 16.

217 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 686, 18, qui nomen Ἀϙουσίον i. e. Ἀκουσίλαος, Ἀκουσίλοχος intelligit.

1509 (post n. 218) Tintinnabulum prope fanum Minervae inventum. Edd. Marshall *Class. rev.* XXI 1907, 12 (*Rev. d. ét. gr.* XXI 1908, 173).

F E I P A N A A Θ A N A I A I A N E Θ E K E

Ϝειράνα Ἀθαναίαι ἀνέθεκε.

---

219 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 685, 15.

222 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 688, 27.
In vs. 2. 3 probabiliter supplevit: καὶ ποτέθε|[σε].

233 Cf. A. J. Reinach *Rev. hist. d. rel.* 1907, 320; πεῖλα pila intelligenda est.

235 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 686, 21. Deae nomen dubium. An fuit [Ἀθά]ναι? Hoffmann.

238 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 678 sq., qui cum n. 722 componebat litterarum D ⊕ Ξ Ψ (i. e. X) similitudine nisus. At specie eum deceptum esse censeo, nam cum in vs. 2 composueris: - γ' αὐτὸς νικας [-] θᾶμα νοῶι· τί λέγο, nihil sani efficitur; neque ut versus restitueret, ei contigit. Singula haud pauca correxit, cum a sinistra tres fere litteras deesse intelligeret.

[Ἀνδ]ρὸς ἀθρῶν Δ ◡◡ – ◡◡ – ◡◡ – ◡◡ – ⏓
- γ' αὐτὸς νικας - - - - - - -
[- τα]χυτᾶτος ἑδ ◡ – ◡◡ – ◡◡ – ◡◡ – ⏓
[τοῦ] δὲ χαριζομέν[ου ◡◡ – ◡◡ – ◡◡ – ⏓]
- - [ἐνθά]δε παῖς Π ◡◡ – ◡◡ – ◡◡ – ⏓
- - οι καὶ εὔφρον ? ?
[παῖς] Διὸς Αἰγιόχ[ω ◡◡ – ◡◡ – ◡◡ – ⏓]

Vs. 3 [τρᾶ]χυτᾶτος Hoffmann. || 4 Hiller. || 7 Kolbe.

242 Ed. Weinreich *Ath. Mitt.* XXXVII 1912, 22 119. Ad θεοὺς ἐπηκόους cf. ibid. et Drexler *Fleck. Jahrb. f. Phil.* CXLV 1892, 364.

1510 (post n. 251) Dimitsanae? in museo. Litterae a. 0,04. Ex ectypo Hilleri a. 0,25, l. 0,18 exscripsi.

Ο Σ	- - - ος - - - -
Ρ Ο Σ Λ	- - - ρος Λ - - -
Ο Σ Γ Ι Ο Υ	- - ος Γ. Ἰού[λιος]
Σ Ι Ν Ε	- - - σινε - - -
Θ Η Κ Ε	[ἀνέ]θηκε.

De titulis agonisticis puerorum cf. Kretschmer *Glotta* III 269 sqq., Hoffmann *SGDI* IV 684 sq. Vocem ἀτροπάμπαις non a radice ἄτερος derivavit Kretschmer, sed pro voce ἁδροπάμπαις eam scriptam esse contendit. Idem κασεν, quod adhuc obscurum est, explicasse sibi visus est: κασεν idem quod καθ' ἕν, ita ut Ἅγιδι κασὲν is nominaretur, qui ὁμοῦ Ἅγιδι vel σὺν Ἅγιδι educatus erat. Diffido.

252 Edd. Hoffmann *SGDI* IV 682, 3, Bechtel *Zeitschr. f. vgl. Sprachfschg.* 1911, 355, qui Anglorum lectionem exhibent:

Ἐπανίδας.

Nomen ab adiectivo ἐπάνης alias ignoto derivabat Bechtel.

252a. b Ed. Hoffmann *SGDI* IV 681, 1. 2.

255. 256 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 683, 7. 8, qui Λhϊλόχοι retinet.

269 Hac stela frontem Dianae templi repraesentatam esse perspexit Dawkins *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 41. Cf. infra tab. V.

277 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 683, 12.

279. 280 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 683, 9. 10.

286
[ὁ δεῖνα ex. gr. Σωσι-]
βίω, Λακρ[ίνηρ]
τῶ Ἀριστοτέ-
λη(ρ) συνέφη-
βορ κτλ.

287 Iulius Eurycles, cuius συνέφηβος M. Ulpius Aristocrates audit, βουαγὸς ἐπὶ Κλαυδίου Ἀττικοῦ (± 140) fuit. Apparet ergo eum diversum esse a patronomo Eurycle, qui ante Hadrianum illo munere functus est (v. n. 32 *B*). Immo huius Euryclis filius fuerit.

289. 296 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 683, 11. 13.

293 Cf. n. 493.

298 Vs. 3 sqq. legerim: Κριτοδά|μῳ Τεισαμεν[οῦ τ]οῦ Ἰά|μου κάσε|ν. Stemmata n. 465 et 466 coniungenda sunt.

302
. . Τιβ. Κλαυ. Β[ρασίδα ἀρχιε-]
ρέωρ δὶρ τῶν [Σεβαστῶν καὶ]
[τῶν θ]είων [προγόνων αὐτῶν]

304 ¹ βοα[γ]ὸρ μ[ικιχιδ] ² δομέ ³ νων ⁴ ἐπὶ πατρονό(μω) ⁵ Πο(πλίω) Αἰλ(ίω) Ἀλκαν ⁶ δρί[δ]α.

307 In medio stemmate pro 610 lege 601, pro 1243 n. 1240 12.

1511 (post n. 363) Marmor album, undique mutilatum, a. 0,15, l. 0,04, cr. 0,045; inventum in Eleusinio. Litterae a. 0,009—0,017; lapidarius lineam signavit, qua columnas segregabat. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 58, 6.

	Ι /
—	Λ Ι Σ Κ
Μ Ο Σ Τ Ρ Ι Α	Ρ Ι Ν Α Ν Ι
Υ Ν Η Θ Ε Ι Σ	Σ Α Μ Υ Ε Ι
Η Μ Ι Χ Ο Ι Ν Ι	Λ Α Ν Τ Υ Ρ Ο
\ Α Ι Ο Υ Κ Ω	Ι Ε Ρ Α Ι Σ Α Λ Φ
Τ Η Γ Η Θ Υ	Α Β Η Α Τ Ο
Ε Ρ Ο Ι Σ	Θ Ε Α Ι Σ Κ
- - - -	Κ Α Ι Ι
- - - -	- - - -

- - - - - - - - -	[- - - - - - - ἀνα-]
- - - - - - - -	λισκ - - - - - - -
[- - - ἡ θοιναρ]μόστρια	ριν αν ι - - - - - -
[- - - - - - σ]υνήθεις	σα μυει - - - - - -
- - - - - - ἡμιχοινί-	λαν· τυρο[ῦ - - - ταῖς]
[κιον - - - ἐ]λαίου κο-	ἱεραῖς· ἀλφ[ίτων - - παρ-]
[τύλην - τεταρ]τη γηθυ-	αβη ἀτο - - - - - -
[λλίδων - - τοῖς ἱ]εροῖς	θεαῖς κ - - - - - -
- - - - - - - - -	καὶ - - - - - - - -
- - - - - - - - -	- - - - - - - - - -

Supplementa, quae non significavi, Woodwardo debentur. || 6. 7 temptavi; ΚΩ legit Woodw. || 7. 8 ex. gr. Hiller.

365 Cf. etiam Huelsen *Röm. Mitt.* XVIII 1903, 73 sqq.; Dieterich *Arch. f. Religionsw.* VII 1904, 524.

405 Nunc Mistrae in domo Ἰωάννη Καστάνου. *Ect.*

406. 407. 447 Cf. Riewaldt l. l. 335, 140; 292, 15. 16; 324, 117.

452
[Ὑπὲρ τ]ῆς ὁμονοίας τῶ[ν Ἑλ-]
[λήνων] καὶ τοῦ Ἐλευθερίο[υ Διὸς]
[καὶ Ὀλ]υμπίου Κλαύδιος Α[*patronym.*]
[. . Ἀνδ]ράγαθος Ἀθηνᾶν Π[ολιάδα]
[ὑπὸ Συ]ννάδεων ἀποίκων [ἐς Σπάρ-]
[την πε]μφθεὶς Θυννάρῳ [ἀνέθηκεν].

Vs. 1. 2 ex IG VII 2510 4 suppl. Preuner. || 4 Π[ολιάδα] Wilh. || 5. 6 Preuner temptavit.

Aetate Tiberii vel Claudii; nam in nummis Synnadorum, in quibus Andragathus commemoratur (*Cat. gr. coins Phrygia* p. 398), legitur semel Γερμανικός, semel Κλαύδιον Καίσαρα. || 4 Ἀθηνᾶ Πολιὰς in nummis urbis Synnadorum interdum occurrit, v. Head HN² 686. || 6 Συνναδεῖς poëtice Θυνναρίδαι appellantur in titulo *Bull. Hell.* XVII 1893, 286, 88 prope *Baldjik-Hissar* invento. De Thynnaro cf. Wilhelm apud Michel *supplément* ad n. 1550.

456 Vs. 1. 2 ἐρικυδέος.   458. Cf. tab. II.

478 *Ect.* Woodwardi. Superest de titulo n. 654, quem conferas. An Τει[μ]οσθενὶς Τε[ι]μο[κ]λέος (vs. 7 sq.) ad gentem Statiliorum referenda sit, non liquet. Stemma enim hoc est:

○ — Τειμοκλῆς 654
Φιλοκλῆς 654 × Τειμοσθενίς 654
ὁ δεῖνα βωμονίκης 654

487 *Ect.* misit Woodward.

500 Vs. 6. 7 legendum: ἀρχιερέα [δὶς τῶν Σ]εβαστῶν κτλ.

503 Vs. 1 [Πόπλιον Οὔλπ]ιον Πύρρον Καλλικράτους. Cf. n. 504 add.

504 Vs. 10 Π(οπλίου) Οὐ(λπίου) Πύρρου τοῦ Καλλικράτου. Correxi nisus n. 62 7, ubi Μ(ᾶρκος) Οὔλπιος Καλλικράτης, quem Pyrrhi patrem esse iudico, ἐπὶ Ἀττικοῦ ephori munere fungitur. In stemma addendum ergo Καλλικράτης = Μ. Οὔλπιος Καλλικράτης 62.

512 Cf. n. 1455 et stemma ad n. 1451.

515 Vs. 4: καὶ Σικυων(ίων) καὶ Ἑρ[αναίων]. Cf. Strab. VIII 4, 6 p. 361: πρὸς δύσιν Πύλος καὶ Κυπαρισσία· μέση δὲ τούτων Ἔρανα; cf. VII 3, 23 p. 348. An Ὀρ[χομενίων]? Hiller.

518 Vs. 1 An fuit Κλαυ(δία) Ἄγιο[ν]? Woodward *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 57. Cum Hillero Κλαύ(διος) Ἄποι[κος] intellexerim.

523 Vs. 1 [Ἑρμογένης Γ]λύκωνος, cf. 79, [99], 284.

537 In stemmate Memmiorum corrigas velim:

Μεμμία Λογγείνη 547 filia — Πό. Μέμμιος Δαμάρης II 547 filius 548 5 pater
Πό. Μ(έμμιος) Λογγεῖνος add. 89 16 patronomus 548 4 Λ. Δαμάρους 45 15 Λ. patronomus.

546 Cf. Pros. imp. Rom. I 194, 201.

547 Stemma familiae Μ. Αὐρηλίου Νεικηφόρου τοῦ Φιλωνίδα hoc habes:

Φιλωνίδας
310. 544. 547. 549 pater

Νοήμων
549 pater

Μ. Αὐρ. Νεικηφόρος
310. 544. 547. 549
549 maritus
550 pater
× Αὐρ. Ἀφροδεισία
549

Μ. Αὐρ. Κλεομένης
550

560 Vs. 2 [Μ(ᾶρκον)] Αὐρήλιον Χρυσόγονον.

583 Ad ἑστίαν πόλεος cf. *I. v. Ol.* 473, 474: ἑστία διὰ βίου τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀρκάδων ἐπὶ τῆς σμζ´ ὀλυμπιάδος = a. 209—12.

596 Vs. 8 sqq. τοῦ ἀξιολογωτάτου π̣αρ(αδόξου) ἀρ(ίστου) ἀνδρὸς αὐτῆς legit Tod *Journ. Hell. stud.* XXXII 1912, 103 sq., qui relegat ad n. 305, 553, 554, 555 *b*.

606 Lapide cum Bosanquetio examinato de vs. 4. 5 verba fecit Tod *Journ. Hell. stud.* XXXII 1912, 102. An fuit Ἀρ|[ε]ίας i. e. Ἀφροδίτας?

607 Vs. 8 ἀξ̣ίο[υ]. || 12 τ̣ᾶ̣ς Ἅ̣γιδο[ς]. || 15 extr. α̣ὐτᾶ̣[ς].

Stemma hoc habes:

Τιβ. Κλαύδιος Ἀριστοκράτης × Κλαυδία Νεικιππία || Ἰούλιος Πολύευκτος × Ἰουλία Ἀπατάριον

Τιβ. Κλαύδιος Δαμοκράτης × [Ἰουλία]

Κλαυδία Νείκιον

632 Ectypum misit Woodward. Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Ζε̣[ύξιππος].

1512 (post n. 644) Fragmentum marmoris communis, undique mutilatum, a. et l. 0,125, cr. 0,05, inventum prope Dianae fanum. Litterae a. 0,03 II. vel III. p. Chr. n. saec. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 57, 5.

Ι Φ Ο Ρ Ο̣	[Νικ]η̣φόρο̣ - -
Ν̣ Θ Ι Ω̣	- - - ν̣θιω̣ - -
Φ̣	- - - - φ̣ - -

---

649 Cf. tab. III.

653 a Basis rotunda marmoris caerulei, a. 1,10, diameter 0,60. Inventa in fundamentis amphitheatri Romani. Litterae a. 0,02—0,03, in vs. 1 0,04. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 54, 1.

Exeuntis II. p. Chr. n. saec.

653 b Basis rotunda marmoris caerulei, a. 1, 45, diameter 0,45; inventa ubi n. 653 a. Litterae a. 0,05 in vs. 1, 0,03 in vs. 2—8, 0,025 in vs. 9—12. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 55, 2.

Stemma contra Woodwardum hunc in modum constituerim:

[Αὐρ.] Εὔδαμος
653 *b* pater, avus,

Σέξ. Πομπήϊος Ὀνασικράτης
559, 653 *b* pater
129 ἀγορανόμος
557 ἀρχιερεὺς τῶν Σεββ.
× Αὐρηλία Ἅγιον
653 *b* uxor, mater.

Σέξ. Πομπήϊος Γόργιππος
653 *b* βουαγός

Σέξ. (Πομπήϊος) Εὔδαμος
559 ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν,
ἱερεὺς permultorum deorum.

654 Fragmentum repertum est; cf. n. 478 add..

1513 (post n. 673) Mistrae. Stela marmorea a superiore et dextra parte integra, a. et l. 0,25. Litterae a. 0,03 I. p. Chr. n. saec. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 60, 7.

Α Ε Τ Η Ρ Σ Ι Ν	[Ἔξοχον ἐν ν]αετῆρσιν
Ι Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ω Ν	[ἐτίμησε]ν̣ Λακεδαίμων
Ι Α Ι Σ Ε Ι Κ Ο	[*nomen* χαλκε]ίαις εἰκό-
Α̣ Τ Ο Ν	[σι κλεινότ]α̣τον.

Ex. gr. suppl. Wil.; [ν]αετῆρσιν pro falso [πεντ]αετῆρσιν agnovit Hiller.

---

676 Titulus a. ± 80 p. Chr. n. scriptus. Nam Ζῆλος Ἀγαθονίκου (v. 16) pater fuerit Νεικάρωνος τοῦ Ζήλου, qui n. 59 6 ἐπὶ Αὐτοκράτορος Ἁδριανοῦ ephori munere fungebatur.

Stemma v. p. 145.

683 Vs. 8. 9 βιδέου δὲ Μ. Αὐρ. Ῥο[ύφου]

τ̣ο̣ῦ [Κλεάνορος - - - -]

Supplementum hausi ex n. 563 8. 9.

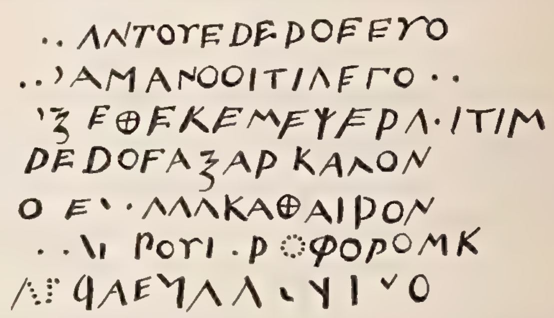
699 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 686, 20.

704 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 689, 28.

713 Ad λεχοὶ cf. titulum Hippolaeum n. 1277.

720. 721. 723. Cf. *Tab.* II. III.

722 Cf. supra n. 238 add., quocum componebat Hoffmann *SGDI* IV 678 sq.

Nonnulla agnovit Hoffmann. Vs. 1 extr. *h*υô. (- άντο Τ̣ερέ⟦ρ⟧ο[ς] *ḥ*υô Hiller). || 3 -ος ἔθεκέ με χὲρ ἀ̣[ρ]ίτιμ[ον].

730 Vs. 5 Legendum: γουνὸς περίβωτος Ἀμύκλης.

1514 (post n. 739) Frustulum marmoris, undique fractum, a. 0,09, l. 0,18. Spartae in domo nescio cuius. Litterae a. 0,012 IV. (vel V.) a. Chr. n. saec. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 61, 9.

\ Η Ε Ν Λ Ι Ι Ο	- - - δ̣η ἐνα̣ρ̣ίθ̣[μιον - -]
Δ̣ Ε Υ Ι Ο Σ Δ Ε Ν̣	- - δ̣ὲ υἱὸς Δεν̣[θ - - -]
Σ Η Σ Μ Ο Ρ	- - - - σης μορ - - - -
Ω Ν Μ	- - - - ων μ - - - -

Carmen sepulcrale fuisse suspicor.

---

787 Μ. Πομπήϊος Μάρκου? υἱὸς Μακρεῖνος Θεοφάνης in titulo Tegeatico IG V 2, 151 nominatur. Imperatoribus Domitiano, Nerva, Traiano eum floruisse docebit Premerstein *Oest. Jahresh.* XV 1912.

850 sqq. Cf. Hoffmann *SGDI* IV 686 sq., 24. 25.

1515 Tegulae inventae a. 1910 Calybiis Sochioticis prope Eleusinium, quod Bryseis exstabat (cf. Prott *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 1 sqq., Dawkins *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 12 sqq.).

a ante 850 Ed. Dawkins *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 13*e*.

ΤΕΡΩΝ	[Ἀγρο]τέρων
Ι	[ἱερο]ί.

b ante 850 Ed. Dawkins *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 13*i*.

ΙΩ	[Ἀγροτέ]ρω[ν].

c = 863B Fragmentum tegulae ed. van Hook *Berl. phil. Woch.* 1904, 1469 [Ἀπόλ]λωνος | [ἐν Ἀμυκ]λαίοι.

d post 866 Ed. Dawkins *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 13*d*.

ΔΑΜΑΤΡΟ	Δάματρο[ς].

e post 866 Ed. Dawkins *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 13*f*.

ΔΑΜΑΤ	Δάματ[ρος]
ΙΑΡΟ	ἱαρο[ί].

f post 866 Ed. Dawkins *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 13*b*.

ΔΑΜ	Δάμ[ατρος].

g post 866 Ed. Dawkins *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 13*a*.

ϽϹΕΠ	[Δάματρ]ος ἐπ[ὶ - - -]
ΡΟΥΕΙ	...... ρου ἐπ[ιμελητοῦ].

h post 866 Ed. Dawkins *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 13*g*.

ΔΑΜ	Δάμ[ατρος]
ΠΟΜ/	- - - -

Var. lect. Litteras in vs. 2 dubias esse adnotavit Dawkins.

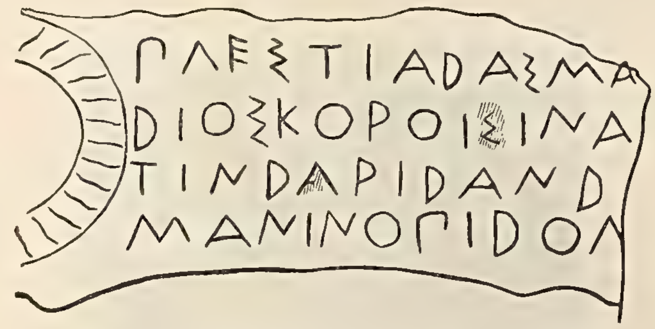
i post 867 Ed. Dawkins *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 13*h*.

ΛΥΚΕΙΟΥ	Λυκείου.

k post 917 Ed. Dawkins *Ann. Br. Sch.* XVI 1910, 13*c*.

ΓΕΙΛ

SELLASIA. 919 Ed. Hoffmann Sylloge 307. Imaginem ex IGA p. 174 expressi.

PRASIAE p. 173. De situ constat. Unam fere horam ab urbe Leonidio orientem notum versus in colle Ἀγ. Ἀθανασίῳ prope oram adhuc muri aetatis Graecorum exstant. In promontorio Τυροῦ urbem Prasias collocandam esse Boblaye *Recherches* 102, Ross *Reisen* 1841, 166, Curtius II 305, Bursian II 134 suspicabantur. Nuperrime uberius de hac re verba fecit Romaeus Πρακτικὰ 1912, 278, qui urbem in colle Ἀγ. Ἀθανασίῳ sitam fuisse docuit.

928 Ansa non in 'vico Serjalio', qui re vera nominatur Σερνιάλι, inventa est, sed in monte Elia, ubi Apollinis fanum, de quo cf. Romaeus l. l. 254. Titulus ergo ante n. 1517 transponendus.

1516 (post n. 928) Tabula? inventa in monasterio Ἀγ. Νικολάου τᾶς Σίντζας duas fere horas ab urbe Leonidio sito. Litterae a. 0,03 II. fere p. Chr. n. saec. Ed. Romaeus Πρακτ. 1912, 279.

ΤΟΠΟϹΠΒ	Τόπος Τιβ(ερίου)
ΚΛΑΥΔΙΟΥ	Κλαυδίου
ΕΥΡΩΤΑ	Εὐρώτα.

930 Hunc titulum Leonidii inventum esse negat Romaeus Ἀθηνᾶ XVIII 1906, 438 adn. 1.

TYRVS.

Urbem Tyrum exstitisse Curtius ex Stephani Byz. verbis: Τύρος τᾶς Λακωνικᾶς collegit II 305. 332. Vestigia oppiduli in lucem non prodierunt, sed suo iure Curtius in ea regione id collocavit, ubi nomen antiquum promontorio Τυροῦ servatum est. Quae opinio nunc optime confirmatur effosso fano Apollinis, qui Τυρίτας audit. Septentriones enim versus a Leonidio et unam fere horam a Melanis mons Elias, 800 metra a., situs est. In summo monte Romaeus anno 1911 duo templa VI. et IV. a. Chr. n. saec. effodit, quorum alterum Apollinis Tyritae sacrum fuisse ex titulo n. 1517 elucet (cf. Romaeus l. infra l.); alterum Apollini Maleatae dedicatum fuisse crediderim, v. n. 1519. Cf. Romaeus Πρακτικὰ τ. ἀρχ. ἑτ. 1912, 254—276. Titulorum apographa, ectypa, imagines photographicas summa cum liberalitate commodavit idem.

1517 (post n. 930) Vasis aënei fragmentum l. 0,055. Ed. Romaeus Πρακτ. 1912, 269 imagine expressa. *Ect.* Romaei.

[Ἀ]πέλον Τυρίτ[ας].

Suppl. Rom.

1518 (post n. 930) Taurus parvus aëneus l. 0,013, a. 0,02; litterae a. 0,004 VI. a. Chr. n. saec. Ed. Romaeus Πρακτ. 1912, 264 imagine expressa. *Ect.* Romaei.

Ἀπέλον Κλε - - -

1519 (post n. 930) Leo aëneus l. 0,07, a. 0,035. Litterae a. 0,004 V. fere a. Chr. n. saec. Ed. Romaeus Πρακτ. 1912, 264 expressa imagine. *Ect.* Romaei.

Ἀπόλονος ἐμ [Μαλέαις].

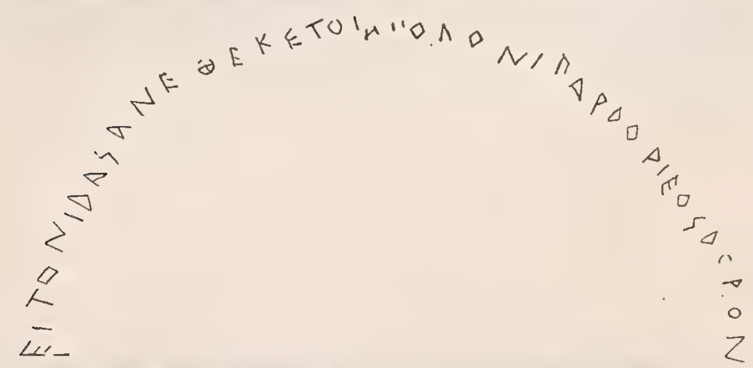
Supplevi.

1520 (post n. 930) Ansa aënea, quam de gladiolo aut speculo superesse dicit Romaeus. Ed. Πρακτ. 1912, 267 imagine expressa.

Περαικίας ἀνέθεκε - - -

1521 (post n. 930) Calix fictilis, cuius diameter fere 0,20; ex multis fragmentis composuit Romaeus; in interiore pariete vasis litterae a. 0,006—0,008. Ed. Romaeus Πρακτ. 1912, 266.

Γ̣ειτονίδας ἀνέθ̣εκε τôι Ἀπ̣όλονι πὰρ Δοριέος δ̣ο̣ρ̂ον.

1522 Hydria argillacea, inventa prope Apollinis fanum, nunc Leonidii in museo n. 18. Ed. Romaeus Πρακτ. 1912, 268.

Γ Ο Λ Ι Ƨ Πόλις *i. e.* Πόλ(λ)ις.

EPIDAVRVS LIMERA. 931 Decretum post a. 146 factum est, v. Swoboda *Klio* XII 1912, 34, 1. — Fragmenta alterum alteri adiungi posse negat Walter, instituti Austriaci sodalis, qui lapidem examinavit. Nisi plura interierunt, fragmenta aut hunc in modum ponenda sunt:

vs. 21 *b* . . . \ ΚΑ̣Ι̣ . . . . Δ̣Ι̣Κ *a*
. Ξ ΚΑΤΕϹΤ - - - -
ΕΙΠΑϹΙΤΟΙϹ Θ . . . . Ϲ ΙΕΥ *b*

aut: 20 *b* . . . \ ΚΑ̣Ι̣ - - - - - -
. Ξ ΚΑΤΕϹΤ . . . . Δ̣Ι̣Κ *a*
ΕΙΠΑϹΙΤΟΙϹ Θ . . . . ϹΙΕΥ . . . *b*

CYTHERA. 942 Vs. 2. 3 Ἐπικράτης | Ἀβρ̣ία; cf. 212 43.

COTYRTA. 966 Vs. 2. 3 supplendum est: Ἀγα[θοκλῆς Φιλο]κ̣λείδα. Ex eadem gente ortus esse videtur Ἀ. Φ. 71*b* 45. 86. 108.

976 Hunc titulum propter decreti formas Cotyrtaeis inserendum esse censeo.

FANVM APOLLINIS HYPERTELEATAE. Cf. Froehner *Cat. Collection Hoffmann* (Parisiis 29. V. 1888).

1064 An Τεύθιος scriptum fuit pro Τέ[ττ]ιος?

ACRIAE p. 195. In prolegomenis adde titulum IG VII 415:

[ἐγκωμιογράφ]ος
- - - ς ἀπὸ Ἀκρεᾶν.

In vs. 2 Dittenberger supplebat [Ἀχαιό]ς; diffido.

GERONTHRAE.

1114 Ephori, qui laudantur, ἐπὶ [Τι]μοκράτεος munere functi sunt, qui idem a. 72 a. Chr. n. στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων fuisse ex n. 1146 32 perspicitur.

1120 [Δεύτερος - - ἐν Ἀριοντί-]
ας σ̣τάδιο[ν καὶ - - καὶ δόλι-]
χ̣ο(ν), τρίτος *h*αμᾶ δ̣ίαυλ̣[ον].

Supplementa hausi ex n. 213. Enymacratidas [ἐν] Ἀριοντ[ί]α[ς ἐνίκε - -] δόλιχον vs. 40—42.

GYTHIVM p. 210. De situ v. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 219 sqq.

1146. Vs. 41 Ἐπὶ πᾶσι τοῖς προγεγραμμένοις indice collato retinuerim; lapidarium (ἀγαθοῖς vel φιλανθρώποις) neglexisse contendo.

1523 (post n. 1146) Stela aëtomate ornata, infra defracta. Apud Vasilium Stauru Chalcandem exscripsit Loefstedt Upsaliensis a. 1876, cuius schedas inspexit Hiller. Α Є Ζ Θ Ξ Π Ϲ Φ Ω

Πόθοδον ποιησαμένου̣ Λαΐδα τοῦ Δαμιππίδα Λακεδαιμονί-
ου ὁπλομάχου καὶ διαλεγομένου περὶ τοῦ ἐπιταδεύματος
οὗ μεταχ̣ειρ̣ί[ζ]ε[τ]α[ι] καὶ περὶ τᾶς ἀναστρ̣οφ̣ᾶς ἇς πεποίηται ἐν τᾶ[ι]
πόλει ἁμῶν κατὰ τ[ὰ]ν ἐπιδ̣[α]μίαν, ἔδοξε τῶι δάμωι τῶν Γ[υθε-]
ατᾶν· ἐπαινέσαι Λαΐδαν Δαμιππίδα Λακεδαιμόνιον ἐπ[ί τε]
τῶι ἐπιταδεύματι ὧι μεταχειρίζεται καὶ ἐπὶ τῶι τ̣ὰ̣ν̣ [ἐπιδαμί-]
αν πεποιῆσθαι ἀξίως τᾶς πόλεος ἁμῶν καὶ τοῦ [ἐπιταδεύ-]
ματος καὶ ἐπὶ τῶι τὰν διδασκαλίαν [πεποιῆσθαι καλῶς καὶ δι-]
καίως, καὶ εἶμεν αὐτὸν [πρόξενον καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλε-]
ος τῶν Γυθεατᾶ̣[ν· εἶμεν δὲ αὐτῶι καὶ ἀσυλίαν καὶ γᾶς]
καὶ οἰκ[ίας ἔνκτησιν - - - - - - - - - - -].

Vs. 1 Ο Τ Λ Α Ι Δ Α Loefst. || 3 Μ Є Τ Α Κ Є Ι Β Ι Χ Є Υ Α Χ Ι Χ Ι idem, qui ipse correxit; Φ Ο Ϲ Α Ϲ || 4 Τ Ο Ν Є Π Ι Α Ι Μ Ι Α Ν || 6 extr. Τ Λ Μ; [ἐπιδαμί]αν Hiller, [διδασκαλί]αν Loefst., sed cf. vs. 8. || 8 Hiller. || 9. 10 Loefstedt.

1524 = 1281 Lapidem Woodward inaedificatum repperit in ecclesia τοῦ Ἁγ. Ταξιάρχου, quae a vico Pyrgo minus dimidia hora abest. Nunc iacet in illa ecclesia ipsa. Exscripsit et edidit Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 260, 2.

[Γυθ]ε̣ατῶν ἔφοροι καὶ ἁ πόλις Πυ̣[ρριχίων ἐφόροις]
[καὶ] τ̣ᾶι πόλει χαίρειν. τοῦ γε̣[γενημένου - - ψη-]
[φίσ]ματος παρ' ἡμῖν ὑπογε[γράφαμεν - - - - - -]
[ὑμῖ]ν τὸ ἀντίγραφον. ἔρ[ρωσθε.]
[Ἐπεὶ] Δαμαρμενίδας ὁ πο[λείτης ὑμῶν ἐν τ̣ᾶι ἡμετέραι]
[πόλει] τ̣ετελεύτηκεν ὑὸς Εὐα̣[μέρου - - - - -]

[- -] ὧ̣ν μὲν ἐπισήμων α̣[- - - - - - -, παρα-]
[δίγ]ματα δὲ δίξας ἐν ὅλ[ῳ τῷ χρόνῳ τᾶς - - -]
[καὶ] τᾶς ζωᾶς σωφροσύν[ης πλεῖστα καὶ ...... α, οὐ]
[διὰ] τοῦτο μόνον βαρυ[νόμεθα - - - - - - -]
[..., ὅτι τὸ κοινὸν πολε̣[ίτευμα - - - - - - -]
[....] ἥρπασται, ἀλλ᾿ ὅτι - - - - - - - - -
[ἀγ]αθόν, ἕρμα μὲν πόλε[ως - - - - - - - -]
[..ἔ]θ̣νους, γονέων δε̣ - - - - - - - - - -
..μος ἐγεννήθη - - - - - - - - - - -
..¯ ἐπιτυγχάνομεν - - - - - - - - - - -
..α...ιων ἀπὸ πρώτη[ς ἡλικίας - - - - - - -]
..ιδίας καὶ βίου νηπ[ι - - - - - - - - - -]
...μεν δοκῖν ἐστηρη̣[μένον - - - - - - - -]
.. ἐλπίδι πολίτου π - - - - - - - - - - -
.. ἁ ἀνέλκιν εἰς τὴν - - - - - - - - - - -
[.ἐ]π̣ιμέλιαν μᾶλλον ο - - - - - - - - - - -
.. τὸν εὐγενῆ καὶ ε̣ - - - - - - - - - - -
..α δ᾿ οὐκ ἐλάχιστον - - - - - - - - - - -
..ν̣ος πικροῦ, πότερο̣[ν - - - - - - - - - -]
...αμας ν̣.η.η Εὐαμ[ερ - - - - - - - - -]
..ς ἄγουσί τε τὸν ἑα - - - - - - - - - - -
..ερ καὶ πόλι καὶ ἰδία̣ - - - - - - - - - - -
[πε]ρὶ ὑὸν οὕτω σπουδ[αῖον - - - - - - - -]
[ἔσ]τ̣αλκεν ἁ πόλιν τα - - - - - - - - - - -
.. τὴν ἐλπίδα πολιτ - - - - - - - - - - -
... ἕκαστον γὰρ μέρος - - - - - - - - - -
.. ἄξιον πλὴν ἡ μισά[νθρωπος τύχη - - - - - -]
..ν τὸν ἅμα ἄρξαντα - - - - - - - - - - -
[ἅμ]α μαρανθέντα τὸν [- - - - - - ἐστρατευ-]
[μέ]νον τὸν Ἀρμηνια[κὸν πόλεμον - - - - - -]
..νον τὸν εν ι ρα.α - - - - - - - - - - -
..σαντα τὸν τοῦ Α[ὐ]το[κράτορος - - - - - -]
...υς μὲν τοὺς ἐπαίνους [- - - - - - οὐκ ἂν]
[δυ]ν̣αίμεθα ποιήσασθα[ι - - - - - - - - καὶ]
[δι]καίους, διὸ ἔδοξε [τᾶι πόλει τῶν Γυθεατῶν· ἀν-]
[δρι]άντα μὲν ἅμα οἰνά[νθῃ ἐστεφανωμένον ἀναθεῖναι]
[ἐπι]γραφὴν ἔχοντα οὕτω [- - - - -· ἁ πόλις Δα-]
[μα]ρ̣μενίδαν Εὐαμέρο̣[υ Πυρρίχιον στραταγόν· τὰ δὲ]
..τατενα ἀνακηρῦξα̣[ι κατ᾿ ἐνιαυτὸν - - - - - -]
...., ἵνα τὸ συνπαθὲς [- - - - - - - - - φα-]
[νερὸν γ]έ̣νηται.

Undequadragenas fere litteras in singulis versibus fuisse ex vs. 1 et 41. 42 apparet. Supplementa tantum non omnia mea sunt. || 8. 11 suppl. Hiller. || 26 Nonne fuit [Δ]αμα[ρμενίδας] Εὐαμ[έρου]?

1150 Edd. Drexler *Fleck. Jahrb.* CXLV 1892, 363, Weinreich *Ath. Mitt.* XXXVI 1912, 10 n. 33. Cf. 242 add.

1172

Pratolaus I
209. 374 pater

Sidectas — 209 5 — 206 pater
→ Deximachus — 206

C. Iulius Deximachus — 209 4 — 374 πρέσβυς Ἀγριππιαστῶν — 18—12 a. Chr. n. — 209 11 pater
→ Pratolaus II — 209 11

Sidectas
209 2. 3 pater
206 patronomus

Eyrybanassa — 209 2

Tyndares — 209 3

Ἡρακλανός
94 11. 265 pater

Lachares I (± 50 a. Chr. n.)
265 victor puerorum.
94 11 γέρων.
267 pater Lach. II. — IG III 801*a* Euryclis pater
Plut. Ant. 67: c. a. 31 a. Chr. n. mortuus

(± 20 a. Chr. n.)

Eurycles = C. Iulius Eurycles L. f.
I. v. Ol. 426. IG III 801*b*. V 1243 pater
463 3 avus. 971. 1172 generis auctor
970 Asopitarum εὐεργέτης
IG III 801*a* honoratur

Lachares II L. f.
267 victor

(± 10 p. Chr. n.)

C. Iulius Laco E. f.
1243 Eleutherolaconum εὐεργέτης
IG IV 1469. V 463 3 pater
I. v. Ol. 426 honoratur

C. Iulius Deximachus
IG III 801*b*
XVI, 33

(± 40 p. Chr. n.)

C. Iulius Spartiaticus L. f.
[463 3] IG III 805 ἀρχιερεὺς τῶν Σεββ. aetate Neronis
IG IV 1469 honoratur
Stob. Floril. XL 9: ante a. 65 in exilium missus

Argolicus
Tac. ann. VI 18

C. Iulius Cratinus L. f.
Ἐφ. ἀρχ. 1896, 111, 8
= IG V 2, 541

Iulia Pantimia L. f.
Ἐφ. ἀρχ. 1896, 113, 9
= IG V 2, 542

(± 70 p. Chr. n.)

C. Iulius Laco II
971. 1172 Herculani pater
280. 281 Laconis III pater
280 patronomus
480 patr. iterum

(± 100 p. Chr. n.)

C. Iulius Eurycles Herculanus L. Vibullius Pius L. f.
cursus honorum 1172
971 λϛ´ ἀπὸ Διοσκούρων
ἀρχ. τῶν Σεββ.
380 ἀρχ. et κηδεμὼν τᾶς πόλεως a. 115
32 *B*. 34. 44. 103 4. 8. 287 4. 1315 23. 24 patronomus
Bull. Hell. XX 152, 18: post a. 130
489 mortuo c. a. 130 statua posita

C. Iulius Laco III L. f.
280 5 patronomus substitutus pro patre
281 patronomus

1174 Vs. 10 Retinendum est Ἡΐου Καλλιστράτου. Nomen Heius occurrit CIL II 183. Cf. IG V 2, 275 6. 7, ubi Hiller legit: Ἡ|ου Εὐφροσύνου.

1186 'Descripsit a. 1877 Einar Loefstedt, cuius diarium filii Einari liberalitas commodavit, unde graviora haec excerpo. Vs. 2 ΜΗΤΡΟ ΣΕ̣Ο..ΤΑ̣Τ̣Ε̣Ι || 3 ΚΑΛΑΠΑΝΤΑ̣Μ̣ΕΙ || 5 ΤΟΓΑΡΝΕΟΝΩΣ ΤΙΝΕΣ || 6 ΘΑΝΑ̣ΘΟ̣Ν̣ || 11 ΚΑΙΟ̣Ν̣ΤΑΙΙΕ̣ || 17 ΠΡΟΣΕΙ ΓΩΝ eo loco positum, ut medio potius quam extremo versui convenire videatur. || 18 Η.Π̣ΑΣ̣ΕΚΑ!ΚΑ̣Τ̣Ε̣ΧΕ̣Ι Unde haec corrigenda esse existimo: Vs. 2 cum Α post μητρὸς dilucidum sit, nihil muto; quamquam Χ ab ectypo admittitur, non commendatur. || 3 καὶ εἰς καλὰ πάντα recipiendum; ultimum Α in ectypo unice clarum; μελ̣ supplere non audeo. || 5 Egregie suppletur τὸ γὰρ νέον, ὥς τινες εἶπον, et ultimam vocem Prott et Kolbe fere dispexerant. Laudatur Menandreum illud Δὶς ἐξαπατῶντος: ὃν θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήισκει νέος. || 18 ἥρπασε καὶ κατέχει recipiendum, licet ectypo alia commendante. Lapis ipse perito examinatori plura dabit.' Wil.

1188 Denuo ed. P. Rizakes Ἐφ. ἀρχ. 1912, 40 sqq.

1208 Vs. 56 εἰς ἐμὲ ἐ[ύνοιαν ἀμετακίν]ητοι φυλαχθῶσιν suppl. Foucart per epistulam ab Haussoulliero missam.

PSAMMATHVS. **1525** (post n. 1225) In colle supra vicum Porto Quaglio, ubi sepulcra aetatis hellenisticae inventa sunt, stela marmorea exstare dicitur, quam ex incolae nescio cuius apographo ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 248.

Κισσαβος (?) Κύπριος.

An Κίσσαρος?

1526 (post n. 1225) Stela marmorea, integra a sinistra et inferiore parte, a. 0,28, l. 0,24, cr. 0,074; inventa ubi n. 1525. Litterae a. 0,025 pessimae. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 260, 4.

	- - - -
Κ̣Α̣Λ̣!	Κ̣α̣λ̣!- -
ΧΑΙΡΕΤ̣	χαίρετ̣[ε].

HIPPOLA vel MESSA. 1277 Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 266 neque vero omnia legit. De situ egit idem l. l. 243 sq. Hippolam oppidum situm fuisse iudicat in regione, quam incolae Ἄνω Πούλα vocant, equidem prope vicum Κηπούλαν.

1527 (post n. 1278) In ecclesiola Ἁγ. Παντελεήμονος in vico Nomia. Fragmentum pori, undique mutilum, a. 0,15, l. 0,27. Litterae a. 0,025—0,03. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 259, 2.

ΙΣΣΤΟΤΕ	[Ἀρ]ιςστοτέ[λης]
ΑΣ	....ας - -

1528 (post n. 1280) Lapis quadratus a. 0,63, l. 0,22, inaedificatus in ecclesia Ἁγ. Ταξιάρχου in vico Ecclumis unam et dimidiam horam notum versus a Pyrgo. Litterae a. 0,065. Ed. Woodward *Ann. Br. Sch.* XIII 1907, 259, 1.

ΕΡΑΤΩ	Ἐρατὼ
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

1281 = 1524.

PYRRHICHVS. 1287 Ed. Traquair *Ann. Br. Sch.* XV 1909, 185.

1288. 1286. 1293. 1295 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 691 sq., 41. 42. 43, qui 1295 4. 6 Πατίων retinet collato nomine Καλλιπάτας *SGDI* I 1231 C 45.

THALAMAE. 1313 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 691, 40; Hesych. Ἀγλαόπης· ὁ Ἀσκληπιός. Λάκωνες.

1316. 1317 Ed. Hoffmann *SGDI* IV 691, 38. 39.
1317 Vs. 8 χρῆσται i. e. χρὴ ἔσται, v. Hoffmann, qui affert Soph. Oed. Col. 504: τὸν τόπον δ' ἵνα χρῆσταί μ' ἐφευρεῖν - -.

ALAGONIA. **1529** (post n. 1339) Fragmentum marmoris albi, a. 0,22, l. 0,18, cr. 0,11; inaedificatum in aedificio quodam collapso. In regione Ambelistra, quae septentriones versus a Χοίριος νάπη̣ dimidiam fere horam a Sotirianica abest, exscripsit Wilhelm, cuius liberalitas apographum commendavit.

Ι ι
Ν Τ Η
Ω Ν Π Ο
Ω̣ Ρ Ο Ν
vac.
vac. C K Z
vac.

Vs. 5 (ἔτους) σκζ' interpretatus sim. An pertinet ad certamina in Dianae honorem facta, cf. n. 1375—1377? Annus CCXXVII secundum aeram Actiacam aequat annum 196 p. Chr. n. 'An termini est numerus, cf. *I. v. Priene* 151—155?' Hiller.

AMPHEIA.

Paus. IV 5, 9: Ἡ δὲ Ἄμφεια πρὸς τῇ Λακωνικῇ πόλισμα ἦν ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ, μεγέθει μὲν οὐ μέγα, ἐπὶ λόφου δὲ ὑψηλοῦ κείμενον καὶ ὑδάτων πηγὰς εἶχεν ἀφθόνους. Oppiduli ruinas prope vicum hodiernum Coclam haud procul ab angustiis in Macriplagis montibus vidit Gell *Itin.* 75; ibidem Boblaye *Recherches* 109 sq. anaglyphum, quo Musae repraesentantur, commemorat. Leake contra (*Morea* I 462) Amphiam prope Ξουριᾶς τὸ κάστρο situm fuisse iudicavit. De historia pauca tradita sunt. Initio belli Messenii primi Lacedaemonii Alcamene duce Amphiam ceperunt, Paus. IV 5, 9. Haud scio, an in titulo n. 1426, 1 Ἀ[μ]φειᾶ vel Ἄμφεια intelligendum sit.

Scripserunt: Curtius *Pelop.* II 134 sq., 189, Bursian *Geogr.* II 165.

1530 (post n. 1389) 'Prope vicum Coccala' in antro, quod hodie Βύλλα (i. e. Βίγλα) vocant, ad sinistram ineunti exscripsit v. Haller, cuius apographum ex bibliotheca Argentinensi profero. Cf. Hiller IG V 2, 530.

ΓΑΝΟΣ	Πανός.

1531 In antro prope fontem Cryam? et ecclesiam Gerusaleme. Litterae rudes. Apographum Halleri (v. lemma n. 1530).

ΕΥΒΟ·λΟ	Εὐβο[ύ]λο[υ].

ANDANIA. 1390 Cf. tab. IV. De titulo ad mysteria pertinente, qui Argis inventus est (*Bull. Hell.* XXXIII 1909, 175), fere idem exposuit Pasquali *Att. Accad. Turin.* XLVIII 24. XI. 1912, ubi uberius de mysteriis egit.

1532 (post n. 1390) Tabula a. 0,60, l. 0,65, cr. 0,15, inventa inaedificata in ecclesia Ἁγ. Δημητρίου, quae est in regione Γουρεμπενὴ τῆς περιφερείας ʽΓαράνζας᾽ τῆς Ἀνδανίας. Apographum et ectypum fecit Γρόνος. Ed. Παναθήναια 15. XI. 1905, unde hausit Koch.

Col. I

\- - - - - - - - -
\- - - - - - - - -
\- - - - - - - - -
Μνασίστρατος $\overset{\Delta}{M}$ Μ Δ $\overset{\Delta}{\Sigma}$
Ἰσοκλῆς $\overset{[\Delta}{\Sigma}\ \overset{\Delta]}{\Sigma}\ \overset{\Pi}{\Sigma}$ (?)
Ἀντ[ί]νικος Μ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ . . .
[Ἐ]πίχαρτος Μ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Pi}{\Sigma}$ . . .
. . . . δάμων Μ Μ $\overset{\Pi}{\Sigma}$ [Σ]
Σιμίας $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Pi}{\Sigma}$ Σ Σ Σ
Λυκόφρων Μ Μ Μ . . .
[Αἰ]σχρίων Μ Μ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Pi}{\Sigma}$ Σ Σ
[Δ]αμόστρατος Σ? $\overset{\Delta}{\Sigma}$ . . . .

Col. II

\- - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - -
[Θ]ρασύμαχος? Μ Μ Μ $\overset{\Pi}{\Sigma}$ Σ Σ Σ . . .
Πάνσωος Μ Μ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ Σ Σ . . . .
Χαιρήμων Μ Μ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Pi}{\Sigma}$ Σ . . . .
Ἀριστο(κ)ράτης $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Delta}{\Sigma}$
Εὐμαρ[ίδ]ας Μ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ Σ Σ Σ Σ . . .
\- - - - - - - -
\- - - - - - - -
\- - - - - - - -
\- - - - - - - -
Ἐρατίας . . . .
Ἀ . . ξικράτης . . . .

Col. III

\- - - - - - -
Λυκοῦργος . . .
Ξενοκράτης . . .
Ἀρίσταρχος $\overset{\Delta}{\Sigma}$ Σ Σ
Νικίας Μ $\overset{\Pi}{\Sigma}$ Σ Σ . .
Δαμίσκος $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Pi}{\Sigma}$ Σ Σ . . . .
Δάμιππος Μ Μ Σ Σ Σ Σ . . . .
Λυσικράτης $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Pi}{\Sigma}$ Σ Σ Σ . . .
Ἀγίων Μ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ ↑ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ ↑ $\overset{\Pi}{\Sigma}$
Στράτων $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Pi}{\Sigma}$
Εὐμάρης $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Pi}{\Sigma}$
\- - - - -
Δαμόστρατος Σ (?) $\overset{\Pi}{\Sigma}$ . . .
Δριμύλος Μ $\overset{\Pi}{\Sigma}$ Σ Σ Σ Σ . . .
Ἀρίστων Μ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Pi}{\Sigma}$ . . . .
\- - - Μ Μ Μ Μ $\overset{\Delta}{\Sigma}$ $\overset{\Pi}{\Sigma}$ Σ Σ Σ

Vs. 6 Ἀντόνικος (?) legit editor; corr. Preuner. || 22 idem suppl. Enumerantur tributa, quae singuli cives solverunt. Μ intelligitur mna, Σ stater, ita ut $\overset{\Delta}{\Sigma}$ stateras decem, $\overset{\Pi}{\Sigma}$ stateras quinque significet.

1532a Prope titulum, qui antecedit, alius repertus est; ed. Παναθήναια l. l.

. . νεων . .
. . . ια . .
. . . ταρ . . .

CORONE. 1398 [Ἀ]ρονκιανός i. e. Auruncianus, cf. Dittenberger Syll.² 420 adn. 3.

PROTE.

Strab. VIII 3, 23 p. 348: ἔστι δὲ καὶ νησίον καὶ πολίχνιον ἐν αὐτῷ ὁμώνυμον Πρωτή. Sita est insula intra Pylum et Cyparissiam ex adverso vico, qui hodie Marathos vocatur, qui unam fere horam ab urbe Gargalianis abest.

Thucydidis aetate urbs nondum exstabat; cf. IV 13, 3: Athenienses a. 425 ἀπορήσαντες ὅπῃ καθορμίσωνται, τότε μὲν ἐς Πρωτὴν τὴν νῆσον, ἣ οὐ πολὺ ἀπέχει ἔρημος οὖσα, ἔπλευσαν καὶ ηὐλίσαντο.

Scripserunt: Curtius II 183, Ἁρμονία 1902, 238 sq., Strijd Mnemosyne XXXI 1904, 361, Kolbe *SB. Berl. Akad.* 1905, 56.

In orientali insulae parte (erravit Strijd, cum scriberet occidentali) parvulus exstat sinus, quo nautae portu utebantur. ʽLateribus meridionali et septentrionali insculpti sunt tituli; tertium latus nimis difficilem ad montis cacumen ascensum per saxa praebet. Neque rite saxis hae (inscriptiones) erant insculptae, sed auctores lapillo rupem identidem pulsando litteras evanidas formarant᾽ (Str.). Lateris septentrionalis praerupti titulos difficillimos lectu Anthes et Strijd in lintre stantes exscripserunt; perpaucos item exscripsi a. 1904, cum tempestas turbulenta, ne laborem absolverem, impediret.

Nautae ut cursus velox sibi contingat, precantur. Cf. titulos in portu τῶν Γραμμάτων insulae Syri IG XII 5, 712, 25—30 et insulae Thasi IG XII 8, 581 sqq.

1533 Ed. Strijd p. 363, 1.

Γ Α Ν Π Ο Τ Α Σ	Γανποτας
Κ Α Λ Ο Σ	καλὸς
Μ Η Ε Γ Α Ρ Ε Υ Σ	Μhεγαρεύς.

Ad Μh cf. Dittenberger ad IG IX 1, 869: Μhείξιος, *I. v. Ol.* 22 12: Μhεγα[ρεῖ], IG I suppl. 373 208: μhεγαλο - -, VII 3493: Μhειλο - -. V. saec. a. Chr. n.

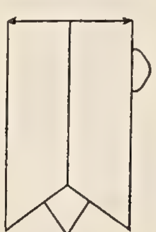
1534 Litterae a. 0,10. Ed. Strijd p. 363, 2.

Κ Λ Ε Τ Ω Ν   Κλε(ί)των.

1535 Litterae a. 0,06. Ed. Strijd p. 364, 5.

Λ Ι Ξ C /// C	- - - - -
Ω /// Φ Ι · · · Ν	- - - - -
· Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο C	[Ἀ]λέξανδρος,
· · · · Ι Π Π Ο C	. . . . ιππος,
Δ Ο C	. . . . δος.

1536 ʽInter alias figuras rupi incisum hoc monogramma erat᾽; a. 0,20, l. 0,12. Ed. Strijd p. 364, 4.

Εὐκράτ[ης].

Strijd legebat.

1537 Ed. Strijd p. 363, 3.

Θ Υ Φ Ι Λ Ο C C Ε Ρ Α Π Ι Δ Ο C
C Ε Λ Ε Υ   Κ Ο Υ

[Εὐ]θύφιλος Σεράπιδος Σελευκεύ[ς].

[Εὐ]θύφιλος suppl. Hiller.

1538 Ed. Strijd p. 365, 6.

ΕΥΤΥΧΗ ΘΕΟΔΟ..	εὐτυχῆ, Θεόδο[τε]
ΛЄ. ЄΔΙЄΟ ΘЄΕΟϹ	Λε[β]έδιε, ὁ θεὸς
ЄΥΠΛΟΙΑΝϹΟΙ ΔΟΙ	εὔπλοιάν σοι δοί[η]
ΔΙΑ ΠΑΝΤΟϹ	διὰ παντός.

Cf. n. 1547. Restitui.

1539 Litterae a. 0,05—0,055. Ed. Strijd p. 366, 9.

ЄΥΠΛΟΙ	εὔπλοι-
Α ΘЄ ΩΚΤΙΤ	α Θεοκτί[σ-]
ΤΩ . ΝΩ	τῳ [τ]ῷ
Ν Ι . Η Ϲ Ω	Μι[λ]ησ(ί)ῳ.

Vs. 2 Τᴾ legerunt Anthes, Strijd. \|\| 3. 4 temptavi.

1540 Litterae a. 0,08—0,09. Ed. Strijd p. 367, 16.

ΕΥΠΛΟΙΑ	εὔπλοια
. Ε Ο . . . Ε .	[Θ]εο[γέν]ε[ι].

Ex. gr. suppl. Hiller.

1541 Litterae a. 0,05. Ed. Strijd p. 367, 14.

ΕΥΠΛΩΙΑΛΟΗΝΑΤ.	εὔπλωια Ἀθηναγ[ό-]
Ι . . . ϹϹ . ΟΛΩΤΕΙΑΝ	ρ[αι – ωι Κ]ολώτει Ἀν-
Є ΙΝ ΚΛΗΤΟΙ . . ΥΡ	ενκλήτωι [Σμ]υρ[ναίοις]
. . . . . . Λ	– – – – – – – –

Restituit Wil.

1542 Litterae a. 0,07. Ed. Strijd p. 367, 15.

ΕΥΠΛΕΑ	εὔπλεα
ΤΩΥΨΙ . . Η	τῷ Ὑψι[κλ]ῆ
ΙΩΑΘΗΝΑΙ.	τῷ Ἀθηναί[ῳ]
. ΟΝ	. ον.

Refinxit Str.

1543 Litterae a. 0,10. Ed. Strijd p. 367, 12.

ΕΥΠΛΟΙΑΤΩΝ	εὔπλοια τῶν [φι-]
ΝΟϹЄ . ΡΑ . ΤΩΝ	[λ]οσεβά[σ]των (?)
. ΟΥΗΔЄΙΩ ЄΡΜ . ΔΩ	. Οὐηδείῳ Ἑρμ[ο]δώ-
ΡΟΥΤΩ ЄΥ⁻ΥΧΗ	ρου τῷ εὐτυχῆ.

Restituit Wil.

1544 Ed. Strijd p. 366, 8.

ΕΥΠΛΟΙΑΤΩЄΙ *vac.*	εὔπλοια τῷ Εἰ-
ΝΙΩΤΩ ΕΦЄϹΙΩ	[ου]νίῳ τῷ Ἐφεσίῳ
ΤΩ ЄΡΜ ΗΔЄΟ	τῷ Ἑρμ[ο]δ[ώ]ρ[ου].

Vs. 2. suppl. Hiller. \|\| 3 Kolbe. 'Idem qui 1543 Οὐήδειος Ἑρμοδώρου audit.' Wil.

1545 Litterae a. 0,06—0,07. Ed. Strijd p. 368, 21.

ΠΛΟΙ	[εὔ]πλοι-
ΟΤΩ ΠΕΑ	[α] τῷ [Ἀ]πελ-
ΜΕΙϹΙΔ	[λᾶ] Ἐφ[ε]σί[ῳ]
ΛΕΟΝΤΙΟΥ	Λεοντίου.

Restituit Wil.

1546 In latere septentrionali litterae a. 0,04. Ed. Strijd p. 367, 13. Exscripsi. Quae unus Strijd habet, linea subnotavi.

ΕΥΠΛΟΙΑΣΟΙ	εὔπλοιά σοι
ΕΥΤΥΧΗϹΙΡΑ	εὐτυχής, Ἱρα-
. ΕΙΡΗΜΑ	– – εἰρη[ν]α[ί-]
. Ρ . ΝΑ	[ου .]να – – –

Var. lect. Vs. 2 med. ΧΗΟΥΡ Str. \|\| 3 Λ᾿ΕΙΘΗ Kolbe. Restitui ex n. 1550; 3. 4 suppl. Str.

1547 Tabula l. 0,80 rupi incisa in latere meridionali. Exscripsi.

ΕΥΠΛΟΙΑ	*octo fere litterae*	εὔπλοια [τῶι Ἀσκλ-]
ΗΠΙΩΤΙΩ	*per dolum*	ηπιῶι, τῶ[ι . . . . . ,]
ΤΩ . . ΙΛΑΔ	*deletae*	τῶ[ι . . .]ιλαδ – – –
. . . . . . ΡΟΝΑ		– – – ρονα – – –
. . . . ϹΙ . ΗΤΟΡΙΚΟϹ		[– – – ῥ]ητορικὸς
. . . . ΙΙ . ЄΟΗ .		[– – – ἐμ]ν[ή]σθη
ЄΡΑ . Ο . . ЄΝΗϹ		Ἐρα[τ]ο[σθ]ένης.

Supplevi. Ἀσκληπιὸς nomen navis, cf. IG XII 8, 582. 583.

1548 In latere septentrionali litterae a. 0,05. Ed. Strijd p. 366, 11; exscripsi, quae lineis subnotavi.

ΕΥΠΛΕΑΤΟΙ	εὔπλεα τοῖ[ς]
ΔΙΟϹΚΟΡΟΙΟЄ	Διοσκόροι[ς] θε[οῖ-]
ϹΤΟΙϹΑϹϹΙΟΙϹ	ς τοῖς Ἀσσίοις
ΕΥΧΙΡΟV.ΑΙ	εὐχ(ε)ίρου [κ]αὶ

Vs. 3 Ἄσσιος ex urbe Asso in Troade sita. 'Suos quisque Castores invocat.' Wil.

1549 Litterae a. 0,06. Ed. Strijd p. 366, 10.

ΕΥΠΛЄΑΤΩ	εὔπλεα τῷ
– – – – – –	[Διοσ-]
ΚΟΡΟΤΙΩ	κόρῳ[ι] τῷ[ι]
ΜΥΤΙΛΗ	Μυτιλη-
ΝΑΙΩ	ναίῳ[ι].

Supplevi.

1550 In latere septentrionali; litterae a. 0,05—0,06. Edd. Ἁρμονία 1902, 238, Strijd p. 366, 7, quem sequor.

ΕΥΠΛΟΙΑЄΟΙЄΥΤΥΧΗϹ
ΔΙΟϹΚΟΡΟΙϹ ΜΥΡΝΑΙΟΙ

[1] εὔπλοιά σοι εὐτυχής, [2] Διόσκοροι Σμυρναῖοι.

1551 Edd. Petrides Παρνaccὸc V 1881, 905, 3 (Meister *SGDI* 4686, Strijd p. 368, 23).

ΔΙΟϹΚΟΥΡΟΙ	Διόcκουροι
ΕΥΓΛΕΙΑΝ	εὔπλειαν.

1552 Litterae a. 0,07. Ed. Strijd p. 367, 17.

. . . ΝΑΙΙ . Ι . ΟΝΑ	[Ἀθη]νᾶ - - -
. . . . ϹΟΙ	- - - - -coι
. . . . ΕΥΠΛΟΙ . . .	[Δοίη] εὔπλοι[αν]
. ΠΥΧΗΕΙΡΗ . .	[ε]ὐ̣τ̣υχῆ εἰρή[ν̣η]
ΙΜΦΙΕ .	- - - - - -
ΩΝΤΕ . . .	- - - - - -
Ρ . . ΜΑΤΟΙ	- - - - - -

Vs. 1—4 supplevi. || 7 Ῥ[ω]μα[ῖ]οι Str.

1553 Ed. Ἁρμονία 1902, 238 sq. Nunc periisse videtur; nam incolae titulum per dolum delesse dicuntur.

ΕΥΠΛΟΙΑ . . . ΑΞΗΑΒΗΝΑΚΑΙΙΝ .
ΓΕΜΙΑΙΤΑΙ . ΕΜΕΙΛΗΣΙΑΙΑΙΣ
ΤΑΙΣΦΙΑΛΥΜΑΡΚΙΑΟΥΤΥ

Εὔπλοια[ν ὀπ]άζη̣ Ἀθ̣ηνᾶ Καρ̣ίν[η̣]
Γελ̣λ̣ίαι ταῖ[c] Μειλησίαι[[αι]]c
ταῖc Φι . . . Μαρκίδ̣ου τ[ο]ῦ - - -

Temptavi; Γελ̣λ̣ίαι corr. Hiller. Huius tituli fragmentum esse putaverim Strijd p. 368, 22:

Α . ΗΑΡ
ϹΙΑΙϹ
. . . . .

1554 Litterae a. 0,10—0,12. Ed. Strijd p. 368, 20.

✠ ΕΥΓΙΟΙΑΠΛΟ . .
. . ΛΛ . . . . Λ
Ε . ΟΥΕΡϹ .
ΕΓ
ΡΩ
. Α .
ΚΥΠ

Nihil agnoscitur nisi vs. 1: εὔπ(λ)οια; 'deinde πλο[ίῳ]'. Hiller.

1555 Ed. Strijd p. 368, 18.

ΕΥΠΛΟΙΑ	Εὔπλοια.

1556 Litterae a. 0,09. Ed. Strijd p. 368, 19.

- - - - - -	- - -
ϹΙΚΕΛΙΑϹ	Cικελίαc.

1557 Exscripsi.

- - ΕΙΧΙΡΟΥ - - ϹΙΚΕΑΔ
Εὐχίρου - - Cικελ[ί]α̣[c].

1558 In meridionali latere praerupto; litterae a. 0,05—0,08. Exscripsi.

ΒΑΘΥ / // ΜΕ ΝΟϹ	Βαθυλ̣[ι]|μέ|νοc.

CYPARISSIA. **1559** (post n. 1421) Tabula ex lapide calcario facta, cr. 0,036; a sinistra et superiore parte fracta, a. 0,23, l. 0,22. Litterae a. 0,04. Per litteras ad me dedit Εὐcτάθιοc Φλῶροc. *Ect.*

ΙΗ̣ΜΑ	[- - - εὐεργέ]τ̣η̣μα
ΛΑΤΕΟϹ	[- - ἐπὶ γραμ]ματέοc
\ΙΠΟΥ	- - - - - - λ̣ίπου.
vacat	

1560 (post n. 1421) Discus parvus, cuius diameter 0,09, cr. 0,005. Per litteras ad me dedit Εὐcτάθιοc Φλῶροc. *Ect.*

ΝΙΚΗϹΑϹ	Νικήcαc.

'An Νικηcᾶc a Νικηcαγόραc derivatum?' Hiller.

MESSENE. 1426 Vs. 1 Nonne Ἄμφεια vel Ἀμφειᾶ legendum est? v. supra p. 308 s. v. Ampheia.

1428 Vs. 7 ὅπωc ἀναγραφὲν τὸ [ψήφιcμα τόδε ἀνατε|θῆ]ι - - || 9 ἀναφέρειν [ἐν τῶι λόγωι] Wilh., qui affert Ἐφ. ἀρχ. 1905, 222. || 9 extr. [τὴν δὲ ἐπιcτολὴν]. || 10 extr. [ἀποδοῦναι]. || 11 ὅπω̣[c] παρακολουθῶcι τὰ ἐψηφιc[μέ]να. || 12 ὅπωc ἃ[ν ἀναγραφῆι]. || 15 [πο]μποὺc τοὺc ἐν τῶι νόμωι διαc[αφουμένουc] idem.

1432—1434 Cf. tab. IV. VI. De tempore v. prolegomena ad a. 39 a. Chr. n. Vs. 3 med. [καὶ ἀπο]λογιcαμένου περὶ τῶν π[επτωκότων]. || 4. 5 εἰc οὐθὲν ἄ̣[λ]λ̣[ο ἢ ταῦτα ἀ]|νακέχρηται, cf. 1390 60. || 5 med. ἐκ τᾶ̣[c εἰcφο]ρᾶc. || 7 med. τὰ ὀφειλόμενα [τῆ̣ πό]λει legere praefert Wilh.

1433 Vs. 9 εἴκοcι cτατῆρεc δύο in lapide. || 18 τῶν μὴ τιμαcαμένων, ὀφειλόντων δὲ θέμεν τὰc εἰcφορὰc, οἷc καὶ cυνάγεται κεφάλωμα. || 29 extr. δέκα χαλκοί. || Post vs. 40 inserendus est vs. 40*a*: Δαϊφοντίδοc· χίλια ἑκατὸν πεντήκοντα ὀκτώ, τριώβολον, ἓξ χαλκοί. || 41 Ἀριcτομαχίδοc διcχίλια. Quae de numeris vs. 36—47 exposui, iam stare non possunt. Correxit Wilh.

1434 Vs. 8 Ἀλεπακιδείοιc.
Invento titulo n. 1532 Marcus N. Tod per litteras me edocuit veri esse simillimum Μ designare minam, Ⓜ decem minas, ΠΤ quinque minas. Π intelligendi sunt aut quinque stateres, quos habes n. 1433, 1532, aut quinque drachmae; denique ↑ decem (stateras) significat. Quocum conferas titulos IG IV 742 9. 10. 13. 14 (Hermionicum) et IX 1, 691 (Corcyraeum), ubi Λ significat decem (drachmas). Habes igitur has summas: vs. 2: 19 minas, 5 stateras; vs. 4: 27 minas, 10 stateras; vs. 6: 29 minas, vs. 8: 12 minas; vs. 9: 7 minas, 5 stateras.

1482 Nonne nomen prius Θαλοῦc? Wilh.

INDICES

COMPENDIA.

Locorum notae:

Ab = Abia
Acr = Acriae
Aeg = Aegilia
Denth = Ager Dentheliates. Limnae
Alag = Alagonia
Am = Ampheia
And = Andania
Asi = Asine
Aso = Asopus
Boe = Boeae
Cal = Calamae
Card = Cardamyle
Cary = Caryae
Carys = Carystus
Col = Colonides
Cor = Corone
Cot = Cotyrta
Cyp = Cyparissia
Cyth = Cythera insula
Ep = Epidaurus Limera
Di = Fanum Dianae
Gere = Gerenia
Gero = Geronthrae
Gy = Gythium
Hal = Haliartus
Hel = Helos
Her = Hermae
Hip = Hippola
Hyp = Fanum Apollinis Hyperteleatae
La = Las
Leu = Leucae
Leuct = Leuctra
Ma = Marius
Mes = Messa
M = Messene
Meth = Methone
Nept = Fanum Neptuni Taenarii
Oe = Oetylus
Phe = Pherae
Pl = Pleiae
Pra = Prasiae
Pro = Prote
Ps = Psamathus
Py = Pylus
Pyrr = Pyrrhichus
Se = Sellasia
Tae = Taenarum vel Caenepolis
Teu = Teuthrone
Thal = Thalamae
Thur = Thuria
Tyr = Tyrus
inc = incertae originis.

Tituli Spartani non significantur.

Reliquae notae:

ἈΓΟΡ. = ἈΓΟΡΑΝΌΜΟϹ
ἈΡΧ. = ἈΡΧΙЄΡЄΎϹ
ΒΊΔ. = ΒΊΔЄΟϹ
ΓЄΡ. = ΓЄΡΟΥϹΊΑϹ
ΓΡΑΜ. = ΓΡΑΜΜΑΤЄΎϹ
ἜΦ. = ἜΦΟΡΟϹ
ΝΟΜΟΦ. = ΝΟΜΟΦΎΛΑΞ
ΠΑΤΡ. = ΠΑΤΡΟΝΌΜΟϹ
ϹΤΡΑΤ. = ϹΤΡΑΤΑΓΌϹ
Ὁ (ΤΟῦ) Δ. = Ὁ ΔЄῖΝΑ nomen humanum indicat
abn = abnepos
f = filius etc. } eius, cuius nomen antecedit
l = libertus }
m = manumissor
mar = maritus
n = nepos
pron = pronepos
p = poëtice
s = seu
sim = similia
v = vide

I.

Nomina virorum et mulierum.

Α - - *f*: [Ἀγρ]ίππ̣αϲ 175 ‖ [Αἴϲ]χυλοϲ 118 ‖ Κλαύδιοϲ [Ἀνδ]ράγαθοϲ *add.* 452, 4
Α . . . . πατρ. 94, 1
Ἰουλία Α - - 786
Ἀ . . ξικράτηϲ *And* 1532, 28
Ἀβάϲκαντοϲ Παρθένιοϲ 380, 7. 8
Κλ. Ἀβάϲκαντοϲ πατρ. 303, 7
Ἀβίδιοϲ *v* II 2
Ἀβόλητοϲ Ἀρ - - *Thur* 1386, 16
Ἀβόλητοϲ 135, 7. 8; *f*: Δάμιπποϲ 260. 261. 465, 4. 578; *n*: Τειϲαμενόϲ II 465, 4 *stemma v. n.* 465
[Ἀ]βόλητοϲ *f*: Πρατ[όνικοϲ] 326
Ἁβρίαϲ *f*: Γοργώπαϲ 212, 43 ‖ Ἀντίβιοϲ Λακεδαιμόνιοϲ *XV, 100*
Ἅβ[ρ]οια (*an melius* Ἁβρ̣ία[ϲ]? *f*: Ἐπικράτηϲ) *Cyth* 942
Ἀγ - - 179, 10
Ἀγ - - *vel* Ἀπ - - δημόϲιοϲ 198
Ἀγα - - 676, 19
Γ. Ἀβί(διοϲ) Ἀγαθάγγελοϲ Πιτανάτηϲ 471, 3; Λακεδαιμόνιοϲ Πιτανάτηϲ 663, 1. 2
Ἀγαθάμεροϲ *f*: Ἀριϲτοκράτηϲ 177 ‖ Φιλόξενοϲ *Thur* 1384, 6
Ἀγαθάνωρ 195
Ἀγαθάριον *Teu* 1219
Ἀγαθήμεροϲ *Oe* 1307
Ἀγαθίαϲ Ϲωϲινικ - - 156
Ἀγαθίαϲ *f*: Ϲτεφανίϲ *Pher* 1359, 4
Αὐρ. Ἀγαθίαϲ 682, 9
Τ. Ὀκτάβιοϲ Ἀγαθίαϲ γραμ. 115
[. Φ]ούρνιοϲ Ἀγαθίαϲ 66, 15. 67
Ἀγαθόκλεια Ϲωϲικράτουϲ *Gero* 1152
Ἀγαθοκλῆϲ I *f*: Ἀγ. II 99. 137, 22
Ἀγαθοκλῆϲ II Ἀγ. I 137, 22; Ϲοιξιτέλει κάϲεν 99
Ἀγαθοκλῆϲ Ἀριϲτοκλέουϲ 40 *cursus honorum*
Ἀγαθοκλῆϲ Κλεοφάντου πατρ. 676, 1
Ἀγαθοκλῆϲ Ϲτεφάνου *cursus honorum* 32*A*; ἔφ. 62
Ἀγαθοκλῆϲ Ϲωϲιδάμου 20*B* 3
Ἀγαθοκλῆϲ Φιλίππου γερ. 113, 5; νομοφ. 87. 446, 4 *a. 147 p. Chr. n.*; Ἀγ[αθο]κλ[ῆϲ Φ.] 160
Ἀγαθοκλῆϲ Φιλοκλείδα νομοφ. 71 *b* 45. 86; γερ. 108 ‖ Ἀγα[θοκλῆϲ Φιλο]κλείδα Λακεδαιμόνιοϲ *add. Cot* 966, 2. 3. 19
Ἀγαθοκλῆϲ Χηρικράτεοϲ *Thur* 1385, 18
Ἀγαθοκλῆϲ I *f*: Μ. Αὐρ. Ἀ. II 556, 8
Μ. Αὐρ. Ἀγαθοκλῆϲ II Ἀ. I 556, 8
[Αὐρ.] Ἀγαθοκλῆϲ *f*: Αὐρ. Καλήμεροϲ 170, 2. 3
Γ. Ἰούλιοϲ Ἀγαθοκλῆϲ Ἱπποθράουϲ *f*: Ἰου. Ἐτυμοκλήδεια 534. 591, 6; Ἰού. Ἀ. πατρ. 46. 534 *stemma v. p.* 131
Μᾶρκοϲ Κλαύδιοϲ Ἀγαθοκλῆϲ ἔφ. 59; νομοφ. 65, 14
[Πομπήϊοϲ] Ἀγαθοκλῆϲ *f*: Ϲέκ. Πομ. Ϲπάταλοϲ 535, 3
Ἀγαθοκλῆϲ *f*: Ἀριϲτονικίδαϲ 60 ‖ Ἀρχίδαμοϲ 210, 19 ‖ Δάμιπποϲ 209, 27 ‖ Δαμονικίδαϲ *Gy* 1171, 11 ‖ Μουϲαῖοϲ 141, 4 ‖ Ϲωϲίδαμοϲ 148, 4 ‖ Ϲωτηρίδαϲ 48 ‖ Φιλοκράτηϲ 71 *a* 16. 17. 113. 161 ‖ Φιλοκρατίδαϲ 116, 3 ‖ Χαίρων 210, 39
Ἀγαθο[κλῆϲ] - - νομοφ. 90
Ἀγαθοκλῆϲ 93, 33 ‖ 103, 2 ‖ 178 ‖ *Ep* 934 ‖ *Teu* 1220 ‖ *Hip* 1277 ‖ *Cor* 1397
Ἀγαθόλαϲ *f*: Ἀριϲτέαϲ 65, 15
Ἀγαθόνικοϲ *f*: Ζῆλοϲ 676, 16; Νίκαρχοϲ 676, 13 *stemma v. n.* 676
Ἀγαθόπουϲ *f*: Ἐπίκτητοϲ *Gy* 1170 ‖ - ων 175
[Μ. Αὐρ.] Ἀγαθόπουϲ I *f*: Μ. Αὐρ. Ἀ. II, Μ. Αὐρ. Φίλητοϲ 565, 3 *stemma v. n.* 565
Μ. Αὐρ. Ἀγαθόπουϲ II Ἀ. I 565, 8 *stemma v. n.* 565
Μ. Αὐρ. Ἀγαθόπουϲ [I *vel* II] 684, 15
[Ἀγαθ]όπου[ϲ] 815*a*
Μ. Αὐρ. Ἄγαθοϲ 526, 2
Ἄγαθοϲ *M* 1432, 1
Ἀγάθων 772 ‖ *Cor* 1397
Πό. Μέμ. Ἀγακλῆϲ Πολωνιανόϲ *Aso* 955
Ἀγάκλ̣[υτοϲ Ἀρι]ϲτοξένου *Aso* 954
Ἀγάπητοϲ I *f*: Ἀγάπητοϲ II *M* 1467
Ἀγάπητοϲ II Ἀγαπήτου I *f*: Ἀπολλώνιοϲ, - - μενοϲ *M* 1467, 3. 5. 6
Ἀγάριν *Oe* 1303
Ἀγάϲιον 785
Ἀγάϲιπποϲ *f*: Ξενόϲϲτρατοϲ *Card* 1334
Ἀγγέληϲ Ζήνωνοϲ *Ep* 931, 1. 16. 17. 25
Ἀγέαϲ Ἀρχίππου *Ab* 1351
Ἀγέδαμοϲ *Cal* 1370, 1
Ἀγέλαιοϲ Ἀριϲτοκράτουϲ Ἐπιδαύριοϲ *Hyp* 1005
Ἀγ[έλαιοϲ] *f*: Ἀριϲτοκράτηϲ (Ἐπιδαύριοϲ) *Hyp* 1007
Ἀγέταϲ *M* 1441*b*
Ἀγη - - *f*: Τιμοκράτηϲ 94, 10
Ἀγήμων Περικλέοϲ 93, 25. 211, 41
Ἀγήμων 195
Τι. Κλαύδιοϲ Ἀγήμων 58. 667, 10
Ἀγηϲίδαμοϲ Ϲωτηρικλέοϲ Ἀϲωπείτηϲ *Hyp* 996
Ἀγηϲίδαμοϲ Μεϲϲήνιοϲ *X, 134*
Ἀγηϲίλαοϲ I *f*: Ἀγ. II 79
Ἀγηϲίλαοϲ II Ἀγ. I 79
Ἀγηϲίλαοϲ Νεόλα [πατρ.]· Ἀ-ῳ κάϲεν 278, 4
Ἀγηϲίλαοϲ *f*: Ἱππομέδων Λακεδαιμόνιοϲ *X, 16*
Γ. Ἰού. Ἀγηϲίλαοϲ 667, 4 ‖ Ἰούλ. Ἀ. 378*b*; *idem* Ἀ. 18, 2. 19, 6. 7. 9. 10. 11. 16
Φλ(άβιοϲ) Ἀγηϲί[λαοϲ] 378*b*
Ἀγηϲίλαοϲ *f*: - - ϲ 191
Ἀγηϲίλαϲ *f*: - - ηϲ 3, 9
Ἀγηϲίνικοϲ Ἀλκιμένεοϲ 142, 17
Ἀγηϲίνικοϲ Καλλ - - 95, 8
Ἀγηϲίνικοϲ Λαχάρεοϲ 210, 16
Ἀγηϲίνικοϲ Ϲωκλίδα γερ. 95, 10; ἐπιμελητήϲ 135, 1
Ἀγηϲίνικοϲ *f*: Κλίδαμοϲ 50
Ἀγη(ϊ)ξενοϲ *f*: Ἀριϲταγόραϲ (Λακεδαιμόνιοϲ) *Cot* 965, 1. 5. 6
Ἀγηϲιππία Ὀναϲίωνοϲ *mar*: Κλέων II *f*: Κλέων III 502, 9. 10 *stemma v. n.* 138
Ἀγήϲιπποϲ *f*: Ἀριϲτοκράτηϲ *Gy* 1163, 10 ‖ Νίκιπποϲ 114, 11 ‖ Πολυνίκηϲ 212, 20
Ἀγεhίπολιϲ *Gere* 1338
hαγηhίϲτρατοϲ ἔφ. *a. 427/6* *Nept* 1231
Ἀγήτα *mar*: Ἀρίϲτων *f*: Ἁρμόνεικοϲ Ἡρακλείδηϲ *Cor* 1399, 9
Κλ. Ἀγήτα Ἀντιπάτρου 249
Με(μμία) Ἀγήτα Πρατόλα 582, 2
Ἀγήτα 212. 46
Ἀγητορίδαϲ *Oe* 1295, 8
Γ. Ἰού. Ἀγητορίδαϲ 531, 12; *idem* Ἀ. πατρ. 39. 71*b* 40. 86, 1
Ἀγιάδαϲ Ἀριϲτοκράτουϲ ἔφ. 59
Ἀγιάδαϲ I *f*: Δαμοκρατίδαϲ I 31. 79
Ἀγιάδαϲ II Δαμοκρατίδα I γερ. τὸ γ´ 97, 11; *f*: Δ̣ε̣ίναρχοϲ 60; [Δικ]αίαρχοϲ 64, 13 *stemma v. n.* 31
Ἀ[γιάδαϲ] III *f*: Δαμοκρατίδαϲ II 49
Ἀγιάδαϲ Φιλιϲ - - 124, 16
Ἀγιάδαϲ *Gy* 1196
Ἀγίαϲ Λευκτρι - - 210, 41
Ἀγίαϲ I *f*: Ἀριϲτομένηϲ Μεϲϲάνιοϲ *XV, 59*
Ἀγίαϲ II Ἀριϲτομένεοϲ Μεϲϲάνιοϲ *statuarius f*: Πυρίλαμποϲ *XV, 60. 61*
Ἀγίαϲ Λακεδαιμόνιοϲ ἄρχοντοϲ (Δελφῶν) Θευχάριοϲ *a. 352/1* προϲτατεύων *Bull. Hell.* XX 1896, 202, 65
Ἀγίαϲ *f*: Εὔτυχοϲ *Gy* 1176
Ἀγία[ϲ?] γυμναϲίαρχοϲ *Thur* 1386, 1
Ἀγίδαμοϲ I *f*: Ἀγ. II *Ab* 1354
Ἀγίδαμοϲ II Ἀγ. I *Ab* 1354
Ἀγίεια *Gero* 1127 *bis*
Αὐρηλία Ἅγιον Εὐδάμου *f*: Μ. Αὐρ. Κλεώνυμοϲ ὁ καὶ Ὕμνοϲ II 653*b* 11
Ἰουλία Ἅγιον *Ab* 1354
Ἀγιππία 714
Ἀγιππίδαϲ *f*: Θευ - - 337, 2
Ἄγιπποϲ Πωλλίωνοϲ γερ. 114, 10 ‖ *Oe* 1295, 4
Ἄγιπποϲ *f*: Πρατόνεικοϲ *Card* 1331, 18
Ἆγιϲ Κλεάνδρου [πατρ.]· Ἄ-ι Κ. κάϲεν 281
Ἆγιϲ Ϲτρατίου 211, 29
Ἆγιϲ *f*: Κληνικίδαϲ 210, 31 ‖ *add.* 607, 12
[Ἰούλιοϲ] Ἆγιϲ *f*: Ἰουλία Παν[θ]αλ[ίϲ] 588, 3 *stemma v. n.* 588
Γ. Πομπώνιοϲ Ἆγιϲ Ἀλκάϲτου I γυμναϲίαρχοϲ 494, 2; νομοφ. καὶ γραμματοφύλαξ, ἀγωνοθέτηϲ, 71*b* 51. 86; Π. Ἄ-ι κάϲεν 71*a* 14; Ἆ. πατρ. 43. 358 *stemma v. p.* 131
Ἀγιτέληϲ ϲὶν φέρων 210, 56 ‖ κοακτήρ 212, 62
Ἀγίων *f*: - - αιοϲ 177 ‖ 195 ‖ *And* 1532, 39
Ἀγλαογένηϲ *Gy* 1183
Ἅγνη *f*: Φαῦϲτοϲ 733, 2
Μ. Ἀγρίππαϲ 374, 6
[Ἀγρ]ίππ̣αϲ Α - - 175, 2
Ἀδάμαϲ *Ep* 932, 11. 12
Ἀθανίων (Βούριοϲ) *Phe* 1367
Ἀθηνα[γόραϲ] *f*: Μ. Αὐρ. Ζε[ύξιπποϲ] 632, 2 ‖ Ἀ. Ϲμυρναῖοϲ *Pro* 1541
Ἀθηνάδηϲ *f*: Νεοκλῆϲ Μεϲϲήνιοϲ *XII, 7*
Ἰούλιοϲ Ἀθήναιοϲ Ἰουλίου Νεοπολειτανοῦ (Μεϲϲήνιοϲ) *XVII, 98*
Ἀθήνιον ἱέρεια *Gy* 1171, 14
Ἀθηνίων παιδιϲκιωρόϲ 133, 8 ‖ ὑπηρέτηϲ 137, 11
Ἀθηνό[βι]οϲ *Thal* 1314, 49
Ἀθηνοδ - - *f*: Δαμοκρα[τ - -] 50
Αἰγλάνωρ *f*: Καρνεάδηϲ Κυραναῖοϲ 5, 2. 4. 7
Αἰγλάταϲ 222, 1
Αἰγύπτιοϲ *f*: Θραϲύβουλοϲ *M* 1426, 13
Νόβιοϲ Αἰλιανόϲ *M* 1469
Αἴλιοϲ - - 679
Αἴλιοϲ *v* II 2
Αἰμίλιοϲ *v* II 2
Αἰμίλιοϲ Ἰοῦγκοϲ δικαιοδότηϲ 485, 12 *consul suffectus a. 127 p. Chr. n.*
Αἰνεϲ - - *M* 1466
Αἴνετοϲ 701
Αἰνηhίαϲ 703
Αἰνητίδαϲ *f*: Ἀντίλαϲ 208, 3
hαιρήh[ιπποϲ] 702
Αἰϲχίναϲ Φίλωνοϲ Θηβαῖοϲ 716
Αἰϲχρίων Αἴϲχρω[νοϲ] 8, 5
Αἰϲχρίον Ἀπειρόταϲ *l*: Ἡρακλήιδαϲ *Nept* 1231 ‖ Αἰ-ων Μεϲϲάνιοϲ *VIII, 80* ‖ Αἰ. *And* 1532, 11
Αἴϲχρων Τιμα - - *M* 1430, 9
Αἴϲχρων *f*: Αἰϲχρίων 8, 5. 6
[Αἰϲ]χύλοϲ Α - - γερ. 118
Ἀκαμαντία 209, 32
Λούκιοϲ Ἀπρώνιοϲ Ἀκίνδυνοϲ ἔφ. 55; [- - Ἀ]κίν[δυνοϲ] γερ. 119, 7
Ἀκίνδοινοϲ 803
Ἀϙουϲίον *add.* 217
Ἀκράτητοϲ *M* 1435, 8
Ἀκρατίδαϲ Λακεδαιμόνιοϲ ἄρχοντοϲ (Δελφῶν) Δαμοχάρεοϲ *a. 338/7* ναοποιόϲ *Bull. Hell.* XXI 1897

478, 20. 481; XXVII 1903 53, 23 *VIII*, 7. 19
Ἀκτὴ Ὁμονοίας *Tae* 1252
Τιβ. Κλαύδιος Ἀκτιακὸς γερ. 108, 6. 7
Αὐρ. Ἀκύλας *Cor* 1398, 64
Τιβέριος Κλαύδιος Ἀκυλεῖνος Πολυξένου *Gy* 1168
Γάϊος Ἀκύλιος *Asi* 1410; *v* II 2
Ἀλ- - *f*: Ἀρίων 127, 8
Ἀλε- - 172, 8
Ἀλέας Ἀφροδισίου 887
Πετρ(ώνιος) Ἀλεξα- - 562, 11
Ἀ[λ]εξάκων 712
Ἀλεξάνδρα *f*: Ἀλκιδάμας 770
Ἀλέξανδρος I *f*: Ἀ. II 468, 5
Ἀλέξανδρος II Ἀ. I 468, 3
Ἀλέξανδρος *Hyp* 1030 || *Pro* 1535 || *f*: Θεόφιλος *Phe* 1365
Αὐρ. Ἀλέξανδρος *Cor* 1398, 95
Τ(ιβέριος) Ἰούλιος Ἀλέξανδρος *dubiae fidei Gy* 1173
ὁ καὶ Ἀλέξανδρος *v* Φλαούϊος Ἀσκληπιάδης
Ἀλεξάνωρ Λυσίωνος *M* 1426, 16
Ἀλεξάνωρ 726, 3 || *f*: Αὐτόλοχος *M* 1426, 31
[Ἀλε]ξάνωρ 146
Ἀλεξᾶς Χρυσέρωτος 675, 6
Γά. Ἰούλιος Ἀλεξᾶς νομοφ. 62; ἔφ. 63
[Ἀλεξ]ᾶς 188
Ἀλεξικράτης I Λυσίππου *f*: Ἀλεξικράτης II 51, 30. 31, 52
Ἀλεξικράτης II (Ἀλεξικράτους I) τοῦ Λυσίππου νομοφ. 51, 29. 52
Ἀλεξικράτης Πολυξένου 327
Ἀλεξικράτης 178
Ἄλεξις Φιλοκράτους ἔφ. 51, 8. 52
Ἀλεξιμ- - 180, 11
Ἀλεξίμαχος Καρδαμίωνος Λιμναῖος 29, 9
Ἀλεξίμαχος Σωτηρίχου γερ. τὸ α´ 97, 16
Ἀλεξίμαχος *f*: Δάμαρχος 93, 14 || *M* 1441 *a*
Ἀλέξιππος *f*: Κλεοσθένης *M* 1426, 29
Ἀλεξίων I *f*: Ἀ. II 161
Ἀλεξίων II Ἀ. I 161
Μ. Αὐρ. Ἄλεξυς Θέωνος 817, 3
Ἀλκαμένης *f*: Γόργις Λακεδαιμόνιος 29, 16 || Κλέανδρος 95, 18. 212, 17 || Ἀλκα[μένης] 49
[Ἀλ]κανδρίδας I *f*: Ἀ. II 78
[Ἀλ]κανδρίδας II Ἀ. I βουαγός, νομοφ., γραμματοφύλαξ 78
Π. Αἴλ. Ἀλκανδρίδας I πατρ. 304, 5. 6; *f*: Π. Αἴλ. Δαμοκρατίδας 305, 8. 553, 3. 554, 2. 3. 555, 11 *stemma v. n.* 554
Πό. Αἴλιος Ἀλκανδρίδας II Δαμοκρατίδα ἀρχ. τοῦ Σ. 556; πατρ. 682 || Π. Αἴλ. Ἀ. Δ. *Olympionices XVII*, 123 *stemma v. n.* 554
Κλαύδιος Ἀλκανδρίδας Ἰουλίας Ἐτεαρχίδος 593, 10 *stemma v. p.* 131
Ἄλκαστος Τιμοκρίτου γερ. τὸ β´ 97, 17
Ἄλκαστος *f*: Σέκ. Πομπώνιος Ἱλαριανὸς Λακεδαιμόνιος *XVII*, 101
Κλ[αύδιος] Ἄλκαστος 604, 4
Γ. Πομπώνιος Ἄλκαστος I *f*: Γ. Πομπ. Ἆγις 494, 2. 3; Γ. Πομπ. Ἀριστέας 495, 2; *n*: Ἄλκαστος II 494, 2. 3; ἔφ., ἀρχ. τῶν Σεβαστῶν, υἱὸς πόλεως 65; νομοφ. 59 || Πό. Ἄ. φιλόκαισαρ καὶ φιλόπατρις, υἱὸς πόλεως 37, 5; Ἄ. πατρ. 32 *A* 15. 128, 3. 289; Ἀ-ῳ κάσεν 290; Γ. Π. Ἄ. πατρ. 35 *stemma v. p.* 131
Γ. Πομπώνιος Ἄλκαστος II [Ἀριστέα τοῦ] Ἀλκ. I 494, 9. 10 *stemma v. p.* 131
Αὐρήλιος Ἀλκι- - Ῥούφου ἔφ. *Tae* 1240

Ἀλκιάδας *f*: Δεξίων *Col* 1402
Ἀλκιβία Τισαμενοῦ I *mar*: Δάμιππος Ἀβολήτου 465, 5. 578; *f*: Τεισαμενός II 465 5; μάντις 141, 5 *stemma v. n.* 465
Ἀλκηβιάδης 1579
Ἀλκιδάμας Ἀλεξάνδρας 770
Ἀλκιμένης *f*: Ἀγησίνικος 142, 17 || *M* 1438 *a* 9
Ἄλκιμος Σωκ[λείδα] 141, 25 || *idem* (?) Ἀ. Σ. Λακεδαιμόνιος πρόξενος Δελφῶν *XVI*, 98 || Ἀ. [Σωκλεί]δα 299
Ἄλκιμος Λακεδαιμόνιος ἄρχοντος (Δελφῶν) Μνασιμάχου *a. 363/2 Bull. Hell.* XXVII 1903, 15 *col.* II 52; ἄρχοντος Ἀργιλίου *ibid.* 22 *col.* III 31
Ἄλκιππος Σηρίππου 210, 34
Ἄλκιππος πατρ. 282 || *f*: Σίων 212, 13
Μ. Αὐρ. Ἀλκισθένης Εὐελπίστου πατρ. 683, 6; προστάτης πόλεως 547, 17. 682, 9. 683, 6
Ἀλκισοΐδας Ἱπποδάμου 211, 38
Αὐρ. Ἀλφεῖος ἐπίτροπος 546, 2
Ἀμάραντος I Δημέα I νομοφ. 57; *f*: Δημέας II 65, 16. 112, 1 *stemma v. n.* 40
Ἀμάραντος II Δημέα II γραμματοφύλαξ 40
Ἀμάραντος [Δημέα] 188
Ἀμάραντος *f*: Εὐθυμοκλῆς *Thal* 1315, 28
Ἀμείμητος Ὀνασίμου γραμ. 74
Ἀμεινίας *Cyth* 942
Ἀμείνιππος Δαμοκράτεος 211, 16
Ἀμετερός *M* 1441 *a*
Ἀμμαῖος 40
Ἀμίαντος Ἀριστονίκου 211, 17
Ἀμπέλιος 729, 2
Ἀμυκλ[αῖος] 814
Ἀμύκλας Τ- - βιδ. 136
Ἀμφίμαχος *Gero* 1121
Ἄμφις? *Phe* 1362 *g*
Γναῖος Ἀν- - ἔνσιτος 128, 15
Ἀν- - *f*: Ξένων 141, 28
ἈΝΑΟΙ (*an melius* Ἄνδοκ[ος]?) πατρ. 125
Ἄνδοκος Λακεδαιμόνιος ἄρχοντος (Δελφῶν) Αἰσχύλου *a. 364/3 Bull. Hell.* XXVII 1903, 14 *col.* I 33
Κλαύδιος Α[- - υἱὸς Ἀνδ]ράγαθος *add.* 452, 4
Ἀνδρίας Ἀνδρίωνος 208, 4
Ἀνδρίας *f*: Πολυκλείδας 212, 28 || Φίλων 212, 27 || Θρᾷξ 811, 3 || *Thal* 1317
Ἀνδρίων Νικοστράτου ἔφ. *Thal* 1314, 9
Ἀνδρίων *f*: Ἀνδρίας 208, 4 || Δαμάριστος 448, 11
Ἀνδρόβουλος *f*: Δαμαισίδας Λακεδαιμόνιος 29, 16. 17
Ἀνδρομάχη *f*: Ἰοῦστος *Tae* 1256
Ἀνδρομέδης *Nept* 1232
Ἀνδρομένης *f*: Κραταιμένης 127, 4. 211, 34
Ἀνδρόνικος I Ἀριστοκλέος ἀγορ. 124, 2
Ἀνδρόνικος II Ἀριστοκλέος ἀγορ. 124, 6
Ἀνδρόνικος Ἀρίστωνος ἀγορ. 124, 8
Ἀνδρόνικος Νικοκλέος 209, 25
Ἀνδρόνεικος Ξενοκράτους ἔφ. 63; *idem* Ἀνδρόν[ικος - -] ἔφ. 90
Ἀνδρόνικος *f*: Καβωνίδας 48 || Κιθαιρών 133, 6 || Πασιτέλης 93, 19 || Φυσαλίων *M* 1426, 15 || - - δορ 306, 1 || *M* 1435, 14
Ἄνδρων Πατερίνου *M* 1430, 6. 17
Ἀνέγκλητος Εὐποριστου ἔφ. 53, 13. 14. 54; γραμματοφύλαξ 54, 6; *f*: Στέφανος 53, 23. 24. 25
Ἀνένκλητος Σμυρναῖος *Pro* 1541
Ἄνθεια *M* 1482
Ἀνεθολος (!) *Her* 926
Κλαύδιος Ἀνείκητος Πανκ- - *Thal* 1315, 29

Ἀνθεστία 756
Ἀνθέστιος *v* II 2
Ἀνθεσφόρος *f*: Τελεσφόρος 65
[Ἀν]θίδας *f*: Κάλας 720, 4
Γάϊος Ἰούλιος Ἄνθος *Gy* 1206
Πό. Μέμμιος Ἄνθος ἀγορ. 129
Ἄνθος *Tae* 1251
Ἄνθουσα *Tae* 1251
Ἀνθούση Δαμαινέτου ὑποστράτια 248
Ἄννα Ἀφροδειτῶ *mar*: Βεῖθυς, *f*: Γεργυλλίων 812, 1
Ἄννιος *v* II 2
Ἄνσετ[ος] πατρ. 207; *idem* Ἄνσε[τος] πατρ. 266
Ἀντ- - *f*: Δαμοκρατίς 744, 2
Ἀνταμένης βαϊλεὺς *Thal* 1321
Ἀντι- - *f*: Φίλων Λακεδαιμόνιος *Nept* 1226, 8
Ἀντιάλκης *f*: Νικάσιππος 212, 6
Ἀντιαλκίδας Φάνητος γερ. 93, 15
Ἀντίας Πρατονίκου *Thur* 1386, 13
Ἀντίβιος Ἀβρία Λακεδαιμόνιος *XV*, 100
Ἀντίβιος *f*: Ξενάκων 674, 16
Ἀντίγονος Ἀντιμένεος ἀγορ. 124
Ἀντίγονος 204 || Ἀσωπίτας *Hyp* 997 || *Gy* 1182
Ἀντικλῆς *f*: Παντίας 208, 2
Ἀντίλας Αἰνητίδα 208, 3
Ἀνυίλας Ἀριστομένεος (*nonne* Ἀντίλας?) 210, 33
Ἀντιλέων Λακεδαιμόνιος ἄρχοντος (Δελφῶν) Μνασιμάχου *a. 363/2 Bull. Hell.* XXVII 1903, 15 *col.* II 54
Ἀντίμαχος Πασιμάχου γερ. 93, 20
Ἀντίμαχος Τάσκου 145
Ἀντιμένης *f*: Ἀντίγονος 124
[Ἀ]ν[τιν]όα *Leu* 1107
Ἀντιοχίς *M* 1494
Ἀντίοχος I *f*: Ἀντίοχος II 97, 14. 162, 7
Ἀντίοχος II Ἀντιόχου I γερ. τὸ β´ 97, 14; σπονδοφόρος 162, 7
Ἀντίοχος 896
Ἀντίπατρος 819, 1 || *f*: Κλ. Ἀγήτα 249 || Ἀντίπα[τρος] *frater*: Πρατόλας 519, 3 || Ἀντίπα[τρος] *f*: - - ος, - - οκλῆς 291
Ἰούλιος Ἀντίπατρος 53, 37. 38; Γ. Ἰ. Ἀ. Λυσικράτους 663
Ἀντιφανίδας Ἀριστοκράτεος *M* 1426, 18
Ἀντόνικος (?) *And* 1532, 6
Ἀντώνιος *v* II 2
M. Antonius *cons. a. 44 a. Chr. n. XV*, 112; A. *XV*, 136. 150. 154. 155. 160
M. Antonius Creticus *XV*, 98
Κόϊντος Ἀνχάριος *Gy* 1146, 26; *v* II 2
Ἀνχίβιος *Gero* 1134, 3
Ἀξίπολις *f*: - - ς Μεσσήνιος
Ἀπ- - γερ. 121
Ἰου. Ἀπατάριον *mar*: Ἰού. Πολύευκτος 607, 27. 28; *n*: Κλ. Νείκιον *stemma add. n.* 607
Ἀπελλάκων *f*: Καλλικράτης 37
Ἀπελλᾶς Λεοντίου Ἐφέσιος *Pro* 1545
Ἀπελλίων Φιλίπου *M* 1468, 6
Ἀπο- - 74
Κλαύ(διος) Ἄποι[κος] *f*: Καλλιστονείκη *add.* 518, 1
Ἀπολλ- - 178
Αὐρ. Ἀπο[λλ- -] 175 || 682, 5
Ἀπολλόδωρος 212, 66
Ἀπολλοφάνης Ἀπολλωνίου *Gy* 1174, 12
Αὐρ. Ἀπολλω- - 174, 3
Ἀπολλωνία *mar*: Δάμων Λακεδαιμόνιος *XVI*, 76
Ἀπολλωνίδας Ἀπολλωνίου *Thur* 1385, 29
Ἀπολλωνίδας Νικάνδρου Μεσσάνιος πρεσβευτὴς *c. a. 140 a. Chr. n. XV*, 8
Ἀπολλωνίδας Πασικλέους 137, 1

Ἀπολλώνιος Ἀγαπήτου II *M* 1467
Ἀπολλώνιος I *f*: Α. II 162, 6
Ἀπολλώνιος II Ἀ. I σπονδοφόρος 162, 6
Ἀπολλώνιος Ἐράστου *cursus honorum* 69, 29; ἔφ. 70. 71 *b* 20
Ἀπολλώνιος Ἑρμοδ[ώρου *s* - - δότου] Ἀλεξανδρεύς *f*: Δημήτριος *M* 1461
Ἀπολλώνιος - - κλέους (Ἐπιδαύριος) *Hyp* 1006
Ἀπολλώνιος *f*: Ἀπολλοφάνης *Gy* 1174, 12 || Ἀπολλωνίδας *Thur* 1385, 29 || Ἐπίγονος *Asi* 1408, 5 || Μητρόδωρος 37. 64. 110
Ἀπολλώνιος ὑπηρετήσας 37 || Ἀθηναῖος 162, 1 || 196 || 698 || *Hyp* 1046
Αἴλιος Ἀπολλώνιος βιδ. 556, 10
Αὐρ. Ἀπολλώνιος Ζωσίμου γυναικονόμος 170, 17
Πό. Μέμμιος Ἀπολλώνιος 129
Ἀπρώνιος *v* II 2
Ἀρ- - *f*: Ἀβόλητος *Thur* 1386, 16
Ἀρασίδαμος Δαμοτέλεος *Thur* 1384, 5
Ἀράτα Λάκαινα *VIII*, 81
Ἄρατος Δεξικράτεος 211, 14
Ἄρατος Νικία (Λακεδαιμόνιος) *Cot* 961, 1. 9
Ἄρατος *f*: Λυκομήδης 94, 2
Ἀργ[ε]ῖος Ἔρωτος 152, 7
Ἄργεννος *Aso* 971, 15
Ἀρει- *v* Ἀρι-
Ἀρεσ- - 1506, 3
Ἀ[ρέσκουσα] *Boe* 960
Αὐρ. Ἀρέσκων *Cor* 1398, 24
Ἀρέτα Τυχαρέτου 579, 2
ἡ καὶ Ἀρετή *v* Πομπωνία Καλλιστονείκη
Ἀρέτιππος Λυσίππου μάντις 211, 48; Ἀ. Λ. Λακεδαιμόνιος *post Sullae aetatem XV*, 94
Ἀρετοί *inc* 1500
Ἀρέτων Νικασίου *M* 1428, 10
Ἀρέτων πατρ. 71 *b* 33
[Μ. Α]ὐ[ρή]λ(ιος) Ἀρέτων 666, 4. 5 || Μ. Αὐρ. Ἀ. β´ 529, 9 || Αὐρ. Ἀ. *Cor* 1398, 71. 96
Γ. Ἰού. Ἀρέτω[ν] 164, 2
Τ. Τρεβελληνὸς Ἀρεὺς Πολεμάρχου 20 *B* 7
Ἀρήξιππος Δαμοκράτεος 210, 5
Ἀρήξιππος Εὐανγέλου 210, 29
Ἀρήξιππος *f*: Εὐάνγελος 94, 22 || Ἀρ[ή]ξιππος 255
Ἀρίγνωτος *f*: - - ς Λακεδαιμόνιος *Bull. Hell.* XXVII 1903, 53, 30
Ἀριδα- - *M* 1436, 26
Ἀρικράτης *f*: Σοιξιάδας 254
Ἀριοῦσα 767
Ἀρισστ- - ης *Hip* 1527
Ἀριστ- - *M* 1436, 25
Ἀρισταγόρα Νικαγόρω *M* 1444
Ἀρισταγόρας Ἀγη(ι)ξένου (Λακεδαιμόνιος) *Cot* 965, 1. 5
Ἀρίστανδρος Ἀρχεστράτου Θυρρεῖος 29, 7. 8
Ἀρίστανδρος Πολυαινείδα I 212, 37; *f*: Πολυαινείδας II 124
Ἀρίστανδρος *f*: Δαμάτριος Μεσοάτας 515, 1
Ἀρίστανδρος πατρ. 124 || 651 || *M* 1436, 7
Ἀρισταρχίδας 897
Ἀρίσταρχος *And* 1532, 34
Ἀριστέας Ἀγαθόλα νομοφ. 65, 15
Ἀριστέας Θαλιάρχου *Cyp* 1424
Ἀριστέας Πρατονίκου II *f*: Ἀρχίππα *Ab* 1358
Ἀριστέας Σωσιδάμου *Thal* 1314, 39
Μᾶ(ρκος) Ἰούλιος Ἀριστέας 89; ἀγορ. 129; *cf. add.* 129
Γά. Πομπώνιος Ἀριστέας I Ἀλκάστου I Ἡρακλείδης καὶ Διοσκουρίδης 495, 2 *stemma v. p.* 131

Δ(ε)ινοκλῆς *f*: Δεινοκράτης 209, 10. 210, 32
Δινοκρά[της] Δαμοτί[ωνος] ἔφ. 50; [Δει]νοκ[ράτης Δαμοτίωνος] ἀγορ. 127, 9
Δεινοκράτης Δεινοκλέος 210, 32; Δινο. Δ. γυναικονόμος 209, 10
Δινοκράτης *Hyp* 1034
Δεινομ[ένης] 678, 2
Δεινοσθένης I *f*: Δ. II *VIII, 34*
Δεινοσθένης II Δ-εος I Λακεδαιμόνιος *VIII, 34*
Δεινύλος *f*: Δείνιππος Μεσσάνιος ἐξ Ἰθώμας *VIII, 45*
Δείνων I *f*: [Δεινοκρά]της? Μεσσάνιος *M* 1453, 2
Δείνων II [Δεινοκράτους?] Μεσσάνιος *M* 1453, 7
Δείνων Στράτιος *Thur* 1384, 12
Δέκιος *v* II 2
Δέκμος I *f*: Δ. II 161
Δέκμος II Δ. I 161
Τιβ. Κλαύδιος Δέκμος νομοφ. 85
Δεκούμιος *v* II 2
Κλ. Δελμάτιος *Cor* 1398, 32
Δενθ - - 1514, 2
Δεξαμενή *M* 1436, 40
Δέξανδρος *f*: Φιλιστίων Ματροπολίτας 29, 10. 11
Δεξίας *f*: Νικεύς *Thur* 1386, 9
Δεξιδάμας *f*: Τιμοκλῆς 94, 8
Δεξίδαμο[ς - -] 141, 24
Δεξικράτης *f*: Ἄρατος 211, 14
Δεξίμαχος Εὐρυκλέος 141, 18
Δεξίμαχος Πρατόλα 141, 19. 142, 2. 209, 4
Δεξίμαχος Σιδέκτα 206
Δεξίμαχος *f*: Πρατόλας 209, 11 || Δ. 511, 1
[Δεξί]μαχος *f*: Πρα[τόλας] 644
Γάϊος Ἰούλιος Δεξίμαχος Εὐρυκλέους *XVI, 32* *stemma v. ad add.* 1172
Γ. Ἰού. Δεξίμαχος Πρατολάου πρέσβυς Ἀγριππιαστῶν *a. 18—12 a. Chr. n.* 374, 10
[Π. Μέμμιος] Δεξίμαχος I *f*: Π. Μέμμιος Πρατόλαος 53, 11. 12. 54. 57, 7. 101; Π. Μέμμιος Σιδέκτας 57, 7. 470, 6; Π. Μ. Σιδέκτας *et* Οὐολοσσηνὴ Ὀλυμπὶς 470, 6 *stemma v. p.* 117
Π. Μέμ. Δεξίμαχος II Πρατολάου II *f*: Μέμ. Μνάσων, Μέμ. Πρατόλαος III 537, 2. 3; Π[ό.] Μέμμ[ιος Δε]ξίμαχ[ος] 285; πατρ. 290 *stemma v. p.* 117
Δεξίμαχος *f*: Μεμ. Ξενοκρατία 584, 4. 585, 2. 586, 3
Δεξίμαχος 106
Δεξίνικος Ὀνασικλείδα 212, 24
Δέξιππος *f*: Ἱεροκλῆς 97, 23
Δέξις Λυσικράτεος 96, 9
Δέξις 808
Δεξίων Ἀλκιάδα *Col* 1402
Δέξτερ *v* Πό. Μέμμιος Πρατόλας 117
Δέξων Ὀρθωνος *Thur* 1385, 21
Δεσπόσιος Παλάμονος 1590
Δευκ - - *M* 1430, 4
Δηΐλοχος [πατρ.]· Δ-οι κάσεν 256
Δημάρατος Γοργίωνος Λακεδαιμόνιος *VIII, 106*
Τ. Φλάβιος Δημαρχίδης *M* 1440, 1. 2
Δημέας I *f*: Ἀμάραντος I 57 *stemma v. n.* 40
Δημέας II Ἀμαράντου I νομοφ. 65, 11; [γερ.] 112, 1; *f*: Ἀμάραντος II 40 *stemma v. n.* 40
[Δημέας] *f*: Ἀμάραντος 188
Αὐφίδιος Δημέας *l* *And* 1391
Δημέας στρατηγήσας *Gy* 1180
Δημήτριος Ἀπολλωνίου (Ἀλεξανδρέως) 1461
Δημήτριος I *f*: Δ. II 538, 34. 539, 16. 540, 11
Δημήτριος II Δ. I 538, 33. 539, 16. 540, 11
Δημήτριος *f*: Φιλοκλείδης 154, 8. 155, 2 || Ἀβεάτης *Tae* 1253
Αὐρ. Δημήτριος *Cor* 1398, 65
Δημοκήδης Δημοστράτου 237
Δημόνικος Ἁρμοδίου *Asi* 1407
Δημόστρατος *f*: Δημοκήδης 237
Δημοτέλης Λακεδαιμόνιος *dubiae fidei VIII, 91. XIV, 143. 145*
Διαδουμενός 102, 6
Διάρης I *f*: Δ. II 111, 3
Διάρης II Δ. I γερ. 111, 3
Διάρης 649
Διαφάνης *f*: Νικίας I, *n*: Νικίας II 95, 15
Δίαχος - - 475, 1
Δίδυμος Διοσκουρίδου 161
[Δικ]αίαρχος Ἁγιάδα II νομοφ. 64, 13 *stemma v. n.* 31
Δίκαιος I *f*: Αὐρήλιος Δίκαιος II *Tae* 1240, 16
Αὐρήλιος Δίκαιος II Δικαίου I ταμίας *Tae* 1240
Δινο - *v* Δεινο -
Διο - - *f*: Πρατόνικος 94, 3
Διογεν - - 179, 2
Διογένης Ἀρίστωνος σπονδοφόρος 116, 12
Διογένης *f*: Φιλοκράτης 51, 17. 52 || Φιλωνίδας (Μεσσάνιος) *XVII, 67*
Διογένης *v* Πομπώνιος Πανθάλης Δ. Ἀριστέας *stemma v. p.* 131
Διόδωρος Ἀριστέα *Thur* 1385, 22
Διόδωρος Δωροθέου (Δελφός) πρόξενος Λακεδαιμονίων 1566, 4. 5. *XVI, 3*
Διολ̓ικέτας Διολευθερίο 700
Διοκλείδας *f*: Νικαγόρας *Cor* 1392
Διοκλῆς Δα - - βίδ. 136
Διοκλῆς Χρήστου ναύκληρος Νεικομηδεύς *Gy* 1190
Διοκλῆς *f*: Δαμοκράτης 293. 493, 5 || Τιμογένης 92, 10 || 159, 20 || *La* 1214 || *Thal* 1314, 43
Διοκλῆς κυρίας Καλλισθενίας 209, 34
Διόκλια 749, 3
Διονυς - - 185 || Διονυσι - - 180, 8
Αὐρ. Διονυ[σι - -] 174, 2
Κλαύδιος Διονυσ[ι - -] γερ. 111, 14
Διονυσία *f*: Θέων *Oe* 1301
Διονύσιος I *f*: Δ. II 793
Διονύσιος II Δ. I 793
Διονύσιος Ἐπαγάθου 115
Διονύσιος Ζωσίμου 149, 5
Διονύσιος Νεικοστράτου I *f*: N. II 548, 3
Διονύσιος *f*: Τιβ. Κλαύδιος Ἀριστομένης *M* 1449 || Ἐπαφρόδειτος 116, 6 || Μηνόδωρος Μεσσάνιος *XV, 7. 28* || Πολύευκτος 112, 6
Διονύσιος 210, 62 || 212, 63 || 528, 7. 529, 7 || Δι(ονύσιος) 901 *a c*
[Διο]νύσ[ιος - -] ἔφ. 77
Π. Αἴλιος Διονύσιος [Καρν]εονείκης πατρ. 82; Δ. πατρ. 32 *B*
[Φλάβιος] Διονύσιος I *f*: Φλάβιος Δ. II 168, 10
Φλάβιος Διονύσιος II Δ. I ἀρχιτέκτων 168, 10
Διονυσόδωρος *f*: Τιμοκράτης 210, 24 || 159, 13
[Δῖ]ος Γλύκω[νος] 670, 1
Διοσκορ - - *Col* 1402
Διοσκορᾶς *frater*: - - όνικος 816, 1
Διόσκορος 151, 24
ὁ καὶ Διόσκορος *v* Ἀριστονικίδας || [ὁ καὶ Δ]ιόσκορος *v* Λύκος
Διοσκουρίδης *f*: Δίδυμος 161
Διότιμος 11, 11. 12
Διοφάνης Νικία γερ., πρέσβυς τὸ ε´ 97, 2
[Δι]οφάντης ἔφ. 64
Διόφαντος *Pyrr* 1287
Διολευθέριος *f*: Διολ̓ικέτας 700
Δίων Τιμοφάνεος ἐπιμελητής 133, 5
Δίων I *f*: Φιλόξενος Μεσσήνιος *XVI, 84*
Δίων II Φιλοξένου Μεσσήνιος *XVI, 84*
Δίων *f*: Ἀσία Λακεδαιμονία *XVI, 78* || Δαμίων 208, 6 || Νικόστρατος 210, 3 || Χρυσόγονος 89 || *M* 1486 || πατρ. 31
Πό. Αἴλιος Δίων ἔφ. 65, 10
Δίων *f*: Μ. Αὐρ. Χρυσόγονος II 561, 12 *stemma v. n.* 561
Διωνίδας Λυσιξένου 210, 28
Μ. Οὔλπιος Δομεστικός 669, 1
Δομ - - *Tae* 1263
Δοριεύς 1521
Δόρκος 196 || *inc* 1341
Δορκωνίδας *f*: Χαρητίδας Μεσσάνιος *XV, 9*
Δορύμαχος *Cyth* 946
Δράκων Κλεάρχου γερ. τὸ β´ 114, 8
[Δρ]ῖμαξ *Gero* 1134, 2
Δριμύλος *And* 1532, 39
Δωρόθεος *f*: Διόδωρος (Δελφός) 1566, 4. 5 *XVI, 3*

Ε - - *f*: - - κράτης *M* 1429, 29 || *Pyrr* 1281
Ἐ . . μαντος *Ma* 1142
Ἐγνάτιος *v* II 2
Εἰου - *v* Ἰου -
Εἰρανίων Κλεάνορος νομοφ. 71 *b* 43. 86
Εἰρανίων 159, 42
Τιβ. Κλ. Εἰρανίων Ὑγείνου [πατρ.]· Τ. Κλ. Εἰ-νος συνέφηβος 653 *a* 7
Εἰρηναῖος *f*: Ἰρα - - *Pro* 1546
Εἰρήνη 230 || 774
Εἰς - *v* Ἰς -
Ἐκέφυλος *l*: Νεαρέτας *Nept* 1230
Ἕλενος Σωτ[ηρίδα], [Ἀγα]θὸς ἔφ. 68, 18; Ἕ[λενος] *f*: Ὀνάσιμος 68, 20
Ἕλενος Σ - [*v* 68, 18] γερ. 110
[Μ. Αὐρ.] Ἕλενος I *f*: Μ. Αὐρ. Ἕ. II 140
Μ. Αὐρ(ήλιος) Ἕλενος II Ἕ. I βίδ. 140
[Ἰού]λ. Ἕλενος 109, 20
Ἔλενχος 783
Ἐλέφας 699
Αὐρηλία Ἐλιξὼ *Di* 1376
Ἑλλάνικος *f*: Αὐρήλιος Ἀριστοτέλης 601, 45. *Tae* 1240, 13 *stemma v. n.* 307
[Αὐρ.] Ἑλλάνικος *f*: Μ. Αὐρ. Παγκρατίδας 530, 2
Αὐρ. Ἐλπιδηφόρος 501, 2
Αὐρ. Ἐλπιδοφόρος *Cor* 1398, 62
Ἐλπίνικος *f*: Μ. Αὐρ. Φιλοκράτης 544, 10
Ἐλπίς *f*: Θειοφάνης, Ἵλαρος *Ab* 1355 || 802 *a*
Κλαυδία Ἐλπὶς ἡ καὶ Καλλιστονίκη Ἰουλίας Ἐτεαρχίδος 593, 10. 11 *stemma v. p.* 131
Ἐνπεδίας *f*: Ἀριστοκλείδας Λακεδαιμόνιος *VIII, 104*
Ἔννυχος 193
Ἐνυμακρατίδας 213 *passim*
Ἐνυμαντιάδας [πατρ.]· Ἐνυμαντιάδα κάσεν 97, 20. 21. 280
Ἐπ - - *M* 1437, 19
Ἐπάγαθος I *f*: Ἐ. II Ἀσωπίταρ *Hyp* 999
Ἐπάγαθος II Ἐ. I Ἀσωπίταρ *Hyp* 999
Ἐπάγαθος Σωκράτους 676, 8
Ἐπάγαθος *f*: Διονύσιος 115 || Ἐπάγα[θος - -] 188
Ἐπαινίς *Aeg* 951 *d* + *e*
Ἐπανδρίδας *Gero* 1119, 1. 4
Ἐπαφρόδειτος Διονυσίου 116, 5
Ἐπαφρόδειτος I *f*: Ἐπ. II 149, 4
Ἐπαφρόδειτος II Ἐ. I 149, 4
Ἐπαφρόδιτος Φιλίππου ἔνσιτος 71 *a* 18
Ἐπαφρόδειτος I *f*: Τρύφερος 20 *B* 4
[Ἐπα]φρόδιτος II Τ[ρυφέρου] σπονδοφόρος 162, 8
Ἐπαφρόδιτος (- - δειτος) *f*: Μειλίχιος 148, 1 || Σωσικράτης 65, 17. 90 || *l*: Τρόφιμος *M* 1473
Γ. Ἰούλιος Ἐπαφρόδειτος *inc* 1346
Μᾶρκος Ἐπαφρόδιτος 97, 27
Πεδουκαῖος Ἐπαφρόδειτος 680, 6
Ἐπαφρῦς *Gy* 1188
Αὐρηλία Ἐπαφρὼ Κλαυδίας Ἐπαφροῦς 594, 2
Κλαυδία Ἐπαφρὼ *f*: Αὐρηλία Ἐπαφρὼ 594, 9
Ἐπειός *Py* 1418
Ἐ[π]ήρ[αστος] 678, 3
Ἐπηρατίδας Τιμομένους (Λακεδαιμόνιος) *Cot* 966, 1. 10. 18. 19
Ἐπήρατος *f*: Λαχάρης Λακεδαιμόνιος 29, 17
Ἐπιβολίδας Εὐ - - γερ. 94, 23
Ἐπιγένεια *inc* 1502
Ἐπιγένης *Cor* 1397
Ἐπίγονος Ἀπολλωνίου *Asi* 1408, 5
Ἐπίγονος Φιλοστράτου 652, 2
Ἐπίγονος *f*: Νικασίων 114, 12
Ἐπίγο[νος] *M* 1467
Αὐρ. Ἐπίγονος 684, 13
Κλ. Ἐπίγονος *Cor* 1398, 31
Ἐπικ[- -] 128, 7
Ἐπικράτης Ἀβρία *Cyth add.* 942, 2. 3
Ἐπικράτης Δαμοκλέος *Thur* 1385, 1
Ἐπικράτης *f*: . . . ιππίδας 674, 6
Ἐπικρατὶς Δαμάρχου *Teu* 1220
Ἐπικρατὶς Δαμάρχου πρεσβυτέρα *Hip* 1280
Ἐπικτ - - *Aeg* 951 *h*
Ἐπικτᾶς 159, 34 || *Oe* 1300
Σέκ. Πομπ. Ἐπικτᾶς 479, 2
Ἐπίκτητος Ἀγαθόποδος *Gy* ἔφ. 1170
Ἐπίκτητος Φιλοστράτου 652, 5. 6
Ἐπίκτητος *f*: Ἀριστομένης 97, 4 || - - ομένης 674, 5 || 763
Κλαύδιος Ἐπίκτητος *Gy* 1192
Ἐπικύδης *Nept* 1231
Ἐπιμέλεια Λάκαινα *XVI, 82*
Ἐπινεικίδας Φιλοχαρείνου στρατηγῶν *Gy* 1161
Ἐπινικίδας *f*: Τιμοκράτης 264, 1. 2
Ἐπίνικος Φιλαίθου *Thur* 1385, 2
Ἐπίστρατος Πρατονίκου γερ. 93, 30
Ἐπίστρατος *f*: Πρατόνικος 48, 45. 212, 48 || *Oe* 1295, 2
Ἐπιτε - - *Gy* 1164
Ἐπιτέλης *f*: Ξένων *Thur* 1386, 10 || Σωσικλῆς, Ὀνάτας *Thur* 1385, 8. 9 || *Cor* 1397
Ἐπ[ιτ]ευκτᾶς I *f*: Ἐ. II 159, 40
Ἐπ[ιτ]ευκτᾶς II Ἐ. I 159, 40
Ἐπίτευξις *Pyrr* 1287
Ἐπιτυγχάνων Κλεωνύμου 21 *B*. 147
Ἐπιχάρ(ε)ια Φιλοστράτου 142, 15
Ἐπιχάρης Φιλλία (Μεσσάνιος) παστάτας πρόξενος Δελφῶν *XI, 108*
Ἐπιχάρης *f*: Πολυκλῆς *Cor* 1395
Ἐπίχαρις *f*: Σωτιμίδας *Hip* 1280
Ἐπίχαρτος *And* 1532, 7
Ερ - - πατρ. 285
Ἔρασις Λακεδαιμόνιος ἄρχοντος (Δελφῶν) Δαμοξένου *a. 346/5* ναοποιός *Bull. Hell.* XX 1896, 202, 75; [Ἔ.] ναοποιός *ibid.* XXVII 1903, 53, 17
- - Ἐρασίστρατος γερ. 62, 14
[Ἐ]ράσμιος 677, 8
Ἔραστος *f*: Ἀπολλώνιος 69, 29. 70. 71 *b* 20
Ἐρατίας *And* 1532, 27
Ἐρατοσθένης *Pro* 1547
Ἐρατὼ 1528
Ἔργινος *f*: Τρίτιος Ἀβειάτης *Ab* 1353
Αὐρ. Ἑρμείας *Cor* 1398, 67

Ἑρμῆς I *f*: Ἑ. II 159, 4
Ἑρμῆς II Ἑ. I 159, 4
Ἑρμῆς 778
Ἑρμογένης Γλύκωνος *add.* 523; νομοφ. 79; γερ. 99; πατρ. 284; Ἑ. πατρ. 65, 23
Ἑρμογένης *f*: Γλύκων 329, 1 || 877
Μᾶρ. Αὐρ. Ἑρμογένης 330
Ἑρμόδ[ωρος?] *f*: Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεύς *M* 1461
Ἑρμόδωρος *f*: Εἰούνιος Ἐφέσιος *Pro* 1544 || Οὐήδειος *Pro* 1543
Ἑρμοκράτης I *f*: Νεόπολις I *Gy* 1170 *stemma v. n.* 1170
Ἑρμοκράτης II Νεοπόλιδος I πρεσβευτής *Gy* 1171, 11 *stemma v. n.* 1170
Ἐρπίς 820, 1
Ἔρως Ἀτ- - Λακεδαιμόνιος *Hyp* 1014
Ἔρως *f*: Ἀργ(ε)ῖος 152, 7; *l*: Γλάφυρος *Hyp* 1038
Αὐρ. Ἐρωτίων *Cor* 1398, 42
Ἐτε- - *Gero* 1111, 2. 6
Ἐτεαρχὶς Δαμέα *Tae* 1257
Ἰουλία Ἐτεαρχὶς *f*: Κλ. Ἀλκανδρίδας *et* Κλ. Ἐλπὶς ἡ καὶ Καλλιστονείκη 593, 2; Ἰου. Ἐτεαρχὶς *Tae* 1258 *stemma v. p.* 131
Μινδία Ἐτεαρχὶς *Aso* 955
Ἐτέαρχος I *f*: Ἐ. II 655
Ἐτέαρχος II Ἐ. I 655
Ἐτέαρχος Νεικανδρίδα *Tae* 1259
Ἐτέαρχος *f*: Δαμαρχὶς *Tae* 1257 || *Tae* 1258
Ἐτεο[κλ- -] 186
Ἐτυμοκλήδεια Σοιξιτέλους *mar*: Τιβ. Κλ. Δαμονείκης, *f*: Τιβ. Κλ. Ὀνάσιππος 488, 4. 5
Ἰουλία Ἐτυμοκλήδεια Ἀγαθοκλέους 534, 13; *f*: Κλαυδία Φιλοκρατία 591, 5. 6 *stemma v. p.* 131
Κλ[αύδιος] Ἐτυ[μοκλῆς] 604, 4
Εὐ- - *f*: Ἐπιβολίδας 94, 23 || Εὐ. II 148, 5 || Καλλικράτης 94, 7 || Μνάσων 322, 2 || *l*: Ὄλυμπος *And* 1391 || 96, 1
Εὐ- - II Εὐ- - I κᾶρυξ 148, 5
Αὐρ. Εὐ- - *Cor* 1398, 78
Εὐα- - *f*: . . . . στρατος 94, 21
Εὐαίνετος *f*: Χαιρήμων Μεσσάνιος *VIII, 98*
Εὐάνγελος Ἀρηξίππου γερ. 94, 22
Εὐάνγελος *f*: Ἀρήξιππος 210, 29
Εὐάλκες *Gero* 1124
Εὐαμερίδας *f*: Δάμιππος 210, 9
Εὐαμέριος *f*: Ἀριστόνικος Λακεδαιμόνιος *XIV, 4*
Εὐαμερίων *f*: Φιλόξενος 210, 4; *idem* (?) Εὐ. Λακεδαιμόνιος πρόξενος Δελφῶν *a. 86/5 a. Chr. n. XV, 77*
Εὐάμερος Ἀρίωνος 21 *B* 1
Εὐάμερος I *f*: Εὐ. II 212, 49
Εὐάμερος II Εὐ. I κᾶρυξ 212, 49; Εὐ. κᾶρυξ 210, 49
Εὐάμερος *f*: Γοργιάδας 93, 16 || Δαμαρμενίδας Γυθεάγας *Gy* 1524, 6. 26. 44 || Εὐδαιμοτέλης I *n*: Εὐδαιμοτέλης II, - - λα 143
Εὐάμερος ἐπὶ γραφῶν 211, 52 || 902
Εὐανδ[ρος?] *M* 1436, 22
Μ. Αὐρ. Εὐάρεστος Ζωΐλου 653 *a* 3
Εὐβάβερος I *f*: Εὐ. II 154, 13
Εὐβάβερος II Εὐ. I σύσσειτος 154, 13
Εὐβάλκης *f*: Λίβυς 210, 17 || 649
Εὐβάνωρ *Gy* p. 210
Εὐβήσυχος *Pyrr* 1285
Εὔβιος κοιακτήρ 211, 1
Εὔβουλος *And* 1531
Εὔβωλος *Oe* 1295, 3
Εὔγαμος *Hyp* 1080
Εὐ[γ]γ[ε]ν- - *f*: Κλεωνίκα 522, 2
Εὐδαιμάκων Εὐκτήμονος νομοφ. 68, 23; γερ. 111, 10. 112, 8

Εὐδαιμίων σὶν φέρων 211, 51
Εὐδαιμόκλεια 740
Εὐδαιμοκλῆς I *f*: Εὐ. II 209, 16
Εὐδαιμοκλῆς II Εὐ. I διδάσκαλος 209, 16
Εὐδαιμοκλῆς Εὐδάμου 674, 14
Εὐδαιμοκλῆς Καλλ- - γερ. 94, 15
Εὐδαιμοκλῆς Φιλοστράτου 154, 10
Εὐδαιμοκλῆς *f*: Ἀριστότειμος 109. 139 || Νικοκράτης 745 || ὑπογραμματεύς 137, 9 || 159, 16
Εὐδαιμονίδας Νικοκλέους 175
Εὐδαιμονίδας *f*: Μένιππος 672 || - - λης 128, 8
Εὐδαιμοτέλης I Εὐαμέρου *f*: Εὐδαιμοτέλης II, - - λα 143
Εὐδαιμοτέλης II Εὐ. I 143
Εὐδαιμοτέλης *f*: Ἀριστότιμος 109, 12 || Καλλιάδας 211, 9
Εὐδαίμων I *f*: Εὐ. II 89
Εὐδαίμων II Εὐ. I 89
Εὐδαίμων ὑπογραμματεύς 137, 7 || *Aeg* 918 || *Phe* 1366
Εὐδαμία Εὐτύχου *Gy* 1176
Εὐδαμία *l*: Σαβεῖνος *M* 1473
Ἀντωνία Εὐδαμία Ἀρτεμᾶ *mar*: Μ. Αὐρήλιος Στέφανος II Στεφάνου I 596, 3
Εὐδαμίδας Ἁρμονίκου γερ. 92, 6
Εὐδαμίδας Εὐθυκλέος Λακεδαιμόνιος πρεσβευτής *c. a. 140 a. Chr. n. XV, 40*
Εὐδαμίδας Θαλιάρχου 154, 7
Εὐδαμίδας Κλεωνύμου σύναρχος πατρονόμων 48; γερ. 95, 5
Εὐδαμίδας Νικία σπονδοφόρος 53, 26. 27
Εὐδαμίδας I *f*: Σωκρατίδας 99; βίδ. 137
Εὐδαμίδας II Σωκρατίδα ἀγορ. 128, 1
Εὐδαμίδας *f*: Ἁρμόνικος *XV, 96* || Δαμοκρατίδας 209, 6 || Καλλικράτης 74. 85. 128, 10 || Ὀνησιφόρος 103, 11 || Μ. Αὐρ. Φιλοκρατίδας 541, 4
Εὐδαμίδας πατρ. 64. 71 *b* 2. 3. 15 || Εὐ. πατρ. 889—893; ἔφ. *IV. a. Chr. n. saec. ineunte Nept* 1232 || ἔφ. *Ep* 931, 31. 32 || παιανίας 210, 54 || ἱερός *La* 1214 || 160 || 195
Εὔδαμος I *f*: Εὐ. II 124. *Thal* 1315, 27
Εὔδαμος II Εὐ. I ἀγορ. 124; ἔφ. *Thal* 1315, 27
Εὔδαμος Εὐκράτεος (Λακεδαιμόνιος) *Gero* 1112, 2. 10
Εὔδαμος Ἱππάρχου 674, 10
Εὔδαμος Καλλινικίδα ταμιεύων *Gy* 1163, 15
[Εὔ]δαμος Κρατησίππου [γερ.] 92, 1
Εὔδαμος Παμφίλου 152, 4
Εὔδαμ[ος] Πασι[κλέους] ἔφ. 50
Εὔδαμος Στ. . α γερ. 94, 20
Εὔδαμος Σωκλείδα 20 *B* 10; ἔφ. 75
[Γ. Ἰού.] Εὔδαμος I *f*: Γ. Ἰού. Εὔδαμος II 80
Γ. Ἰού. Εὔδαμος II Εὐ. I νομοφ. 80
Γά. Ἰούλιος Εὔδαμος πατρ. 63. 76; Εὐ-ῳ κάσεν 296, 2. 3
[Τιβ. Κλ.] Εὔδαμος Σπαρτιατικοῦ *f*: Τιβ. Κλ. Πρατόλαος ὁ καὶ Δαμοκρατίδας 589; Κλ. Δαμοσθένεια II 590; Εὐ. *f*: Κλαυδία Πῶλλα 602, 19; Σπαρτιατικός II 554, 13; ἀρχ. τῶν Σεββ. καὶ τ. θείων προγόνων 590 *stemma v. p.* 132
Σέ[κ.] (Πομπήϊος) Εὔδαμος Ὀνασικράτεος 559, 4 *stemma v. add. n.* 653 *b*
Εὔδαμος *f*: Αὐρ. Ἅγιον, *n*: Μ. Αὐρ. Κλεώνυμος ὁ καὶ Ὕμνος II 653 *b* 11. 12 *stemma v. add. n.* 653 *b*
Εὔδαμος *f*: Εὐδαιμοκλῆς 674, 14 || Καλλικράτης 212, 40 || Κλεανδρίδας *Thur* 1385, 4 || Πρατόνεικος 20 *B* 11 || Σίτειμος 134, 8 || Σοιξιτέλης 137, 14. 17 || [Σωκλί-]δας 78. 152. 153 || Σωσίπολις 104 || - - άδης 124
Εὔδαμος Μεσσήνιος *M* 1428, 3
Εὔδαμος πατρ. 277, 5. 6 || 119 || 159, 10 || 159, 41 || 754 || *Oe* 1295, 3
[Εὐ]δία(ι)τος I *f*: Εὐ. II 109, 6
[Εὐ]δία(ι)τος II Εὐ. I γερ. 109, 6
Εὐδίαιτος *f*: Σωτηρίδας 85
Εὐδόκιμος I *f*: Δαμοκράτης 64; *n*: Εὐδόκιμος III, Εὐδόκιμος IV ὁ καὶ Ἀριστείδας 289 *stemma v. n.* 289
Εὐδόκιμος II *f*: Εὐδόκιμος III 289 *stemma v. n.* 289
Εὐδόκιμορ III Εὐδοκίμω II 289 *stemma v. n.* 289
[Ε]ὐδόκιμος IV Δαμοκράτους ὁ καὶ Ἀριστείδας σπονδοφόρος, βουαγός 64, 15. 289 *stemma v. n.* 289
Εὐέλπιστος 190
Λούκιος Ἀπρώνιος Εὐέλπιστος 564, 8
[Αὐρ.] Εὐέλπιστος *f*: Μ. Αὐρ. Ἀλκισθένης 547, 17. 682, 9. 10. 683, 7; ἀγορ. 130, 7. 8
Σ. Εὐέλπιστος 176
Εὐέτης πατρ. 269
Εὐήμερος Ἀφροδισίου γερ. τὸ β´ 114, 7
Εὐήμερος *f*: [Νεικάσι]ππος 59. 66, 17. 67 || *Hyp* 1079
[Ἰού.] Εὐήνωρ *f*: Γ. Ἰού. Πανθάλης *Aso* 956 *stemma v. n.* 957
Εὐθ- - *f*: Ἀρίων *Thal* 1314, 36
Εὔθαμος *dubiae fidei* p. 229
Εὐθ[ρεπτος] Λακεδαιμόνιος ἄρχοντος (Δελφῶν) Παλαίου *a. 339/8* ταμίας ναοποιῶν Bourguet *Adm. fin.* 176, 45 || Εὐ. ἱερομνήμων Δωριέων *VIII, 14*
- - Εὐθύδαμος γερ. 93, 36
Εὐθυκλῆς Λίχα γερ. 92, 4
Εὐθυκλῆς *f*: Εὐδαμίδας Λακεδαιμόνιος *XV, 50* || Χάρτος Θεοξενίδας *Di* 1374; *l*: Φιλόδαμος 209, 33
Εὐθύμαχος 1589
Εὐθυμοκλῆς Ἀμαράντου κᾶρυξ *Thal* 1315, 28; Εὐ. κᾶρυξ *Thal* 1314, 14
Εὔθυμος Λυσικράτεος ἔφ. 26, 5
Εὐθύφιλος Σεραπίδος Σελευκεύς *Pro* 1537
Εὔιππος ἔφ. *ante a. 431 a. Chr. n.* 213, 74
Εὐκ- - *f*: Ξενοκλείδας 124, 14
Εὔκαρπος Χιδ- - βίδ. *Thal* 1315, 24
Εὔκαρπος I *f*: Μ. Αὐρ. Εὔκαρπος II 541, 2
Μᾶρ. Αὐρ. Εὔκαρπος II Εὐ. I 541, 2
Αὐρ. Εὔκαρπος *Cor* 1398, 52
Εὐκατάλλακτος *f*: Ἀφροδείσιος 168, 5. 681, 1. 2
Εὐκλ- - *f*: - - άτης 119
Εὐκλείδας Δε[ι]νάκων(ο)ς *uxor*: Ἱλάρα *f*: Βέλλων II 490, 2. 3. 8. 9; ἔφ. 51, 13. 52 *stemma v. n.* 490
Εὐκλείδας *f*: Κρατησίκλεα *Hip* 1280 || Νικανδρίδας 212, 7 || Πασικλῆς 142, 1 || Πρατόνεικος 750, 2 || πατρ. 278, 3
Εὐκλείδης *f*: Εὔκλητος Μεσσάνιος *VIII, 70*
Εὔκλητος Εὐκλείδου Μεσσάνιος πρόξενος Δελφῶν *VIII, 70*
Εὔκλητος Μελησίππου 20 *B* 8
Εὔκλητος Νυμφοδότου ἔφ. 59
Εὐκράτης Εὐρυκράτεος μάντις 209, 12
Εὐκράτης *Pro* 1536 || *f*: Εὔδαμος (Λακεδαιμόνιος) *Gero* 1112, 2. 3. 10 || Εὐκρατίδας Μεσσάνιος *IX, 58*
Εὐκρατίδας Εὐκράτεος Μεσσάνιος πρόξενος Δελφῶν *IX, 58*
Εὐκρατίδας *Cot* 962, 33. 34

Εὐκρίνης Φιλωνίδα 155, 4. 5
Εὐκρίνης *f*: Νεικίας 32 *B* || Φιλωνίδας 111, 5
Εὐκτήμων *f*: Εὐδαιμάκων 68, 23. 111, 10. 112, 8
Εὐμαθίδας *f*: Νίκων Λακεδαιμόνιος *IX, 42*
Εὔμαιος *M* 1496
Εὐμαρ[ίδ]ας *And* 1532, 22
Εὐμάρης *And* 1532, 41
Εὐμέλης *Hyp* 1048
Εὐμένης *Col* 1402 || *f*: Κράτων *Asi* 1407 || Ἰούλιος Σωκράτης *Thal* 1314, 6
Εὐμηλίδας ἔφ. *IV. a. Chr. n. saec. Nept* 1233
Εὐμόλπη *M* 1483
Εὔμυθις *Se* 920
Εὐμωλίων Βωρθίου γερ. 94, 5
Εὐμωλίων *f*: Καλλικράτης 211, 12
Εὔνικος 674, 8
Εὐνομ- - *M* 1428, 3. 1436, 27
Εὐνομία *Phe* 1363
Εὔνους ἐξ Ἀριστοκράτεος ἀρτοκόπος 209, 31
Εὔνους κοακτήρ 210, 57
Εὔξενος *f*: Σήριππος 211, 23
Αὐρ. Εὐοδίων *Cor* 1398, 38
Εὐπ- - ιος *Hyp* 1035
Εὐπάτωρ *f*: Τιβ. Κλαύδ. Μοντανὸς ὁ καὶ Ἡσύχιος 504, 3
Εὔπλοια *Col* 1404
Εὐπόλεμος (Μύνδιος) *f*: Φίλιννα *Aeg* 949
Εὐπόρα *Tae* 1269
Γάϊος Σίλβιος Εὐπορᾶς 116, 1
Αὐρ. Εὐπόριστος *Cor* 1398, 84
Εὐπόριστος *f*: Ἀνέγκλητος 53, 14. 15. 54
Εὔπορος I *f*: Εὐ. II 71 *a* 14. 1546
Εὔπορος II Εὐ. I 154, 6; ἔφ. Πομπ. Ἄγιδι κάσεν 71 *a* 12. 13
Εὔπορος *f*: Κλέανδρος 73. 113
Μ. Αὐρ. Εὔπορος Ἁρμόστου πατρ. 544, 6
Μ. Αὐρήλιος Εὔπορος Κλεάνδρου τοῦ καὶ Μηνίου πατρ. 314, 10. 11 *stemma v. n.* 307
Κανίνιος Εὔπορος Ἀριστονίκου I σπονδοφόρος 53, 32; [Εὐ.] 677, 3 *stemma v. n.* 154
Εὐρυ- - *f*: Καλλίπολις 94, 16
Εὐρυάδης 708, 1
Εὐρυβάνασσα Σιδέκτα ἱέρεια 209, 2; Εὐ. *l*: Πλοῦτος 212, 58
Μεμμία Εὐρυβάνασσα *mar*: Γ. Ἰούλ. Σειμήδης 507, 9. 10 *stemma v. n.* 588
Μεμμία Εὐρυβάνασσα 573. 574
Εὐρυβιάδας Δαμίππου γερ. 95, 16
[Ε]ὐ[ρυκ]λεια κᾶρυξ 148, 7
Εὐρυκλῆς *f*: Δεξίμαχος Ῥαδάμανθυς 141, 17. 18 || Λαχάρης Λακεδαιμόνιος *XV, 105*
Γάϊος Ἰούλιος Εὐρυκλῆς I Λαχάρους *XVI, 30*; Γ. Ἰού. Εὐ. *Aso* 970; Εὐ. *f*: Γ. Ἰούλιος Δεξίμαχος *XVI, 33*; Γάϊος Ἰούλιος Λάκων *Tae* 1243. *XVI, 114*; Λάκων 463, 3. 4; *n*: Σπαρτιατικός 463, 3. 4; [Γ. Ἰού.] Εὐρυκλῆς *posteri*: Γ. Ἰού. Λάκων, Γ. Ἰού. Εὐρυκλῆς Ἡρκλανός *Aso* 971. *Gy* 1172, 2 *stemma add.* 1172
[Γ.] Ἰούλιος Εὐ[ρυ]κλῆς II Ἡρκλανός Λούκιος Βιβούλιος [Πεῖος] 380, 6. 7; Γ. Ἰού. Εὐρυκλῆς II Ἡρκλανός Γ. Ἰουλίου Λάκωνος υἱός, ἔκγονος Εὐρυκλέους *Aso* 971. *Gy* 1172; Ἰού. Εὐ. πατρ. 32 *B*. 34; συνέφηβος Ἰου. Εὐ-ους 287, 4; Εὐ. πατρ. 44. *Thal* 1315, 23. 24; Εὐ-εῖ κάσεν 103, 8; Γ. Ἰού. [Εὐ-ρυκλῆς Ἡρ]κλανός ἥρως 489, 2;

Κάσ(ιος) Ἰανουάριος *Cor* 1398, 29
Ἰγνάτιος *v* II 2
Ἱέραρχος Ἀρχίππου 211, 36
Ἱέρα(ρ)χος *f*: Φιλόμουσος 135, 13. 14
Ἱεροκλῆς Δεξίππου γερ. 97, 20
Ἱεροκλῆς I *f*: Ἱ. II 136. 210
Ἱεροκλῆς II Ἱ. I Νεόλᾳ κάσεν βίδ. 136
Ἱεροκλῆς III *f*: Ἱ. IV 20 *B* 3. 97, 21
Ἱεροκλῆς IV Ἱ. III 20 *B* 3; γερ. 97, 21
Ἱεροκλῆς *f*: Δαμόνεικος 62, 10
Ἱερόνυμος *f*: Σιργεύς *M* 1426, 23
[Ἱε]ρώ[νυμ]ος [πατρ.] Ἱ-ῳ κάσεν 179, 4
Ἰκαδεύς *f*: Τείσων *M* 1425, 1
Ἱκέτις *inc* 1499
Ἱλά[ρ]α Βέλλωνος I *mar*: Εὐκλείδας, *f*: Βέλλων II 490, 10. 11
stemma v. n. 490
Σέκστος Πομπώνιος Ἱλαριανὸς Ἀλκάστου Λακεδαιμόνιος *XVII, 101*
Ἱλαροκλῆς 159, 9
Ἵλαρος Ἀρχιτέλεως *Ab* 1355
[Αὐρήλιος] Ἵλαρος *f*: Αὐρηλία Σωκλήδεια 597, 3
Ἵλαρος *f*: - - ων 189
Ἰουβέντιος *v* II 2
Γάϊος Εἰουέντιος *M* 1434, 2
Ἰουλία *Cor* 1400
C. Iulius Caesar cons. *a. 44 a. Chr. n. XV, 112*
Γ. Ἰούλιος Ἰουλιανός 622, 2
Γ. Ἰούλιος - - σινε - - 1510, 3
Δέκμος Ἰούλιος *M* 1434, 5
Ἰούλιος I *f*: Ἰούλιος II 111, 12
Ἰούλιος II Ἰου. I γερ. 111, 12
Ἰούλιος *f*: Ἰσόδαμος 162, 5
Ἰούλιος *v* II 2
Εἰ[ού]νιος Ἑρμοδώρου Ἐφέσιος *Pro* 1544
Ἰούνιος I *f*: Τιμάς, *n*: Χαριτέλης II, Ἰούνιος II *Cal* 1369
stemma v. n. 1369
Ἰούνιος II Χαριτέλους I τοῦ Λαδίκου Λακεδαιμόνιος *Cal* 1369
stemma v. n. 1369
Δέκμος Ἰούνιος Πρεῖσκος ὕπατος *a. 79 p. Chr. n. M* 1431, 41
Ἰούνιος *v* II 2
Ἰοῦστος Ἀνδρομάχης Τιβεριεύς *Tae* 1256
Ἱππ[άρχα] Ἀρχίπ[που] 611
Ἵππαρχος Γοργίππου σύναρχος πατρονόμων 48, 14
Ἵππαρχος *f*: Εὔδαμος 674, 10 || Σωκράτης 95, 13 || πατρ. 269 || 142, 4
Τιβ. Κλ. Ἵππαρχος 516
Ἵππαρ[χος] πατρ. 894
Ἱππίσκα Θάλωνος *M* 1433, 24
Ἱππίχα Ἵππωνος 141, 15
Ἱππο- - *Gy* 1157
Ἱππόδαμος *f*: Ἀλκισοΐδας 211, 38 || Ἰούλιος Φιληρατίδας 116, 15 || 650
Ἱπποθράης I *f*: Ἱ. II 8, 7
Ἱπποθράης II Ἱ. I 8, 7
[Ἰού.] Ἱπποθράσης *f*: Γ. Ἰού. Ἀγαθοκλῆς 534, 4
stemma v. p. 131
Ἱπποκράτης Ἵππωνος *Thur* 1384, 7
Ἱπ[π]οκράτης 158, 2
Ἱππομέδων Ἀγησιλάου Λακεδαιμόνιος στρατ. (Πτολεμαίου) τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τῶν ἐπὶ Θρᾴκης τόπων *a. 228—225 X, 16*
Ἱππομέδων Νικάνδρου 209, 23
Ἱππόνικος 709
Ἵππων *f*: Δαμοκράτης 141, 2; Ἱππίχα 141, 15 || Ἱπποκράτης *Thur* 1384, 7
Ἶρα- - Εἰρηναίου *Pro* 1546
Ἰσαγό[ρας] *f*: Καλλιστονικη 727, 8
Αὐρ. Εἰσᾶς *Cor* 1398, 90
Εἰσ[ίδ]ωρος 151

Εἰσίων 199
Ἰσόδαμος Ἰουλίου σπονδοφόρος 162, 5
Ἰσόδαμος Φιλ- - *M* 1438 *a* 12
Ἰσοκλῆς *And* 1532, 5
Ἰσόχρυσος *f*: Πωλλίων 62. 107
Αὐρ. Ἰωσῆς *fratres duo Cor* 1398, 91. 92

Κ- - Μεσσάνιος ἄρχοντος (Δελφῶν) Αἰσχύλου *a. 364/3 Bull. Hell.* XXVII 1903, 14 *Col* I, 29; Κ- - *f*: Καλλιτέλης 96, 9 || Κ- - 195
ἡ καὶ Καλλιστονίκη *v* Κλαυδία Ἐλπίς
Καβωνίδας Ἀνδρονίκου πατρ. 48, 1
Καθήκων *f*: Νεικηφόρος 71 *b* 49. 86 || Σωτήριχος 676, 19
Λεύκιος Καιειόνιος Κόμοδος ὕπατος *a. 79 p. Chr. n. M* 1431, 41
Καιειόνιος *v* II 2
Δέκμος Καικίλιος Μάρκου *M* 1434, 3
Καικίλιος *v* II 2
Καιλιανός *v* Τιβ. Κλαύδιος Σαιθίδας
Καῖσαρ *i. e. Hadrianus* πατρ. 32 *B*. 33 || Καῖσαρ *i. e. Lucius Ceionius Commodus* 37
Μᾶρκος Καίσιος Γάλλος *M* 1462
Καίσιος *v* II 2
Καλ- - *Ps* 1526
Γ. Ἰούλιος Καλ- -, - - τικέλῳ [κάσεν] βίδ. 138
Καλα- - *M* 1438 *a* 15
Κάλας [Ἀν]θίδα 720, 3
Αὐρ. Καλήμερος Ἀγαθοκλέους γυναικονόμος 170, 1. 2
Καλλ- - *f*: Ἀγησίνικος 95, 8 || Εὐδαιμοκλῆς 94, 15 || Ταχυκλῆς 94, 24 || νομοφ. 90 || *Hyp* 1081 || *M* 1437, 20
Καλλέας I *f*: Κ. II 154, 10
Καλλέας II Κ. I 154, 10
Καλλέας Καλλικράτου νομοφ. 64, 12; Νεμεονείκης ἔφ. (?) 74; [Κ. Κα]λλικράτους 358
Καλλη- - 183
Καλλι- - *f*: Καλλίδαμος 208, 1 || ἔφ. 75
Καλλιάδας Εὐδαιμοτέλεος 211, 9
Καλλιάδας Καλλικράτεος 211, 11
Καλλιγένης 903 *a*. *b*
Τιβ. Κλαύδιος Καλλιγένης (Μεσσάνιος) *XVII, 93*
Καλλίδαμος Καλλι- - 208
Καλλιέτης 159, 38
Καλλικ- - 184. 185
Καλλικλείδας I *f*: Φιλοκρατία, Καλλικλείδας II 514, 3. 4
Καλλικλείδας II Κ. I 514, 2
Καλλικλῆς 26, 18 || *M* 1437, 13
Καλλικρα[τ- -] *f*: Μνας- - 319, 2 || Καλλικρατ- - γερ. 111, 16
Καλλικράτης Ἀπελλάκωνος *cursus honorum* 37
Καλλικράτης I Ἀριστοκλέους II ἱεροθύτης 141, 3; *f*: Ἀριστοκλῆς III 97, 12. 141, 13; Καλλικρατία 141, 12
Καλλικράτης II Ἀριστοκλέους III *f*; Κ. III 69 *a* 24. 70. 71 *a* 3. 71 *b*: γερ. 102, 2; *f*: Κ. III 64, 14
Καλλικράτης Δαμοκλέους ἔφ. *Thal* 1314, 28
Καλλικράτης Δαμονίκου νομοφ. 80
Καλλικράτης Εὐ- - γερ. 94, 7
Καλλικράτης Εὐδαμίδα ἔφ. (?) 74; Μωλοχις(!) νομοφ. 85, 13; [Καλλικ]ράτης Εὐ. ἀγορ. 128, 10
Καλλικράτης Εὐδάμου 212, 40
Καλλικράτης Εὐμωλίωνος 211, 12
Καλλικράτης Εὐρυκ[ράτους] *mater*: Πούρχλα 259
Καλλικράτης Θεοξένου Λεοντήσιος *XIII, 133. 141*

Καλλικράτης Θυ[ν]άρχου γερ. 109, 14
Καλλικράτης III Κ. II τοῦ Ἀριστοκλέους III *cursus honorum* 71 *b*; ἔφ., βουαγός 69 *a* 24. 70; πατρ. 71 *a* 2; Κ. βουαγός, ἔνσιτος 64, 14
[Κ]αλλικράτης VI Κ. V τοῦ - - ίππου 192
Καλλικράτης[a] *f*: Κ.[b] 64, 10
Καλλικράτης[b] Κ.[a] βουαγός, νομοφ. 64, 10
[Καλλικ]ράτης[c] *f*: Κ.[d] 317
[Καλλικ]ράτης[d] [Κ.][c] 317
Καλλικράτης Λυκείνου ἐπιμελητής 135, 11
Καλλικράτης Νεικηφόρου ἀγορ. 129
Καλλικράτης Νίκωνος 209, 14
[Καλλι]κράτης Πασικλέους νομοφ. 66, 11
Καλλικράτης Ῥούφου πατρ. 36. 53. 54. 276; βουαγός, νομοφ. 64, 11; *f*: Π. Οὔ(λπιος) [Π]ύρρος *add.* 503, 1. 2. *add.* 504, 10
stemma v. add. n. 504
Καλλικράτης Σωσικράτους γερ. 111, 8
Καλλικράτης Τιμοστράτου βίδ. 137, 21
Καλλικράτης Φιλοστράτου 674, 11
[Κ]αλλικράτης V - - ίππου *f*: Κ. VI 192
Καλλικράτης IV *f*: Ἀριστοκλῆς IV νεώτερος 97, 24
Καλλικράτης VII *f*: Ἀριστοκλῆς V γραμ. *M* 1432, 19. 42
Καλλικράτης *f*: Νεικόστρατος I, *n*: Διονύσιος, *pron* N. II 548, 13
Καλλικράτης *f*: Φιλοκρατίδας 481, 3. 4 *stemma v. n.* 481
Καλλικράτης *f*: Κλ. Ἀριστοτέλης 836 || Θρασύβουλος 280 || Καλλέας 64, 12. 74. 358 || Καλλιάδας 211, 11 || Κλεόδαμος 64 || Κλέων 210, 20 || Λυσικράτης *Tae* 1250 || Πασικλῆς 69, 33. 71 *b* 32 || Πρατόνικος 211, 26 || Χαρίτων *Thal* 1314, 27 || Μ. Αὐρ. Νικηφόρος 568 || . . . . αρχίδας 93, 24
Καλλικράτης πατρ. 254, 5; Καλλικρά[της] πατρ. 50, 1, 2; Καλλι[κράτης] πατρ. 50, 20 || πατρ. 872. 877—881
Καλλικράτης ἀγορ. 127, 5 || νομοφ. 68, 23 || 142, 5 || 163, 4 || 210, 1 || 232 || 510 || 749, 1 || Ἐπιδαύριος *Hyp* 1008 || 1050 || 1051
Καλλ[ικράτης] 856 *a*
[Μ. Αὐρ. Καλ]λικράτης *f*: Μ. Αὐρ. Νεικηφόρος 568. 692, 1. 2
[Αὐρ.] Καλλικράτης *f*: Αὐρηλία Ὀππία 598, 4. 5. 21
stemma v. n. 598
Κλούβιος Καλλικράτης 155, 1
[Κλ]ούβιος Καλλικρ[άτης] [ὁ καὶ] Σαπφίων 162, 2; Κλούβιος Καλ[λικράτης ὁ καὶ] Σαπφίων 189
[Κλ]ούβιο[ς Καλλικράτης ὁ καὶ Σαφ-]φίων ν[έος] 163, 1. 2; Κλο(ύβιος) Κ. ὁ κ[αὶ Σαφφίων] νέος 163, 5
Μ. Οὔλπιος Καλλικράτης ἔφ. 62, 7; *f*: Μ. Οὔλπιος Ἀριστοκράτης 287
stemma v. add. n. 504
Καλλικρατία Καλλικράτεος 141, 13
Καλλικρατία Φιλοκρατίδα *mar*: Θεόδωρος Θεοκλέους 481, 1
stemma v. n. 481
Καλλικρατίδας I *f*: Κα. II 210, 15
Καλλικρατίδας II Κα. I 210, 15
Καλλικρατίδας III *f*: Αὐρήλιος Καλλικρατίδας IV *Tae* 1240, 14
Αὐρήλιος Καλλικρατίδας IV Κ. III ἔφ. *Tae* 1240, 14
[Καλ]λικρα[τ]ίδας Σι- - νομοφ. 72
Καλλικρατίδας Τιμοξένου πατρ. 48, 6

Καλλικρατίδας *f*: Θεόφιλος 103, 9 || Καλλίστρατος 208, 5 || Νεόλας 212, 33 || Νίκιππος 263 || 1282, 6 || *Card* 1334 *a*
[Καλλ]ικρατίδας 146
[Κα]λλικρατίδας 107
Καλλικρατί[δας] 871—874
Καλλίμαχος I *f*: Κ. II 1336
Καλλίμαχος II Κ. I ἐπιμελητής 133
Καλλίμαχος Νικοξένου *M* 1463
Καλλίμαχος - - κλέους βίδ. 138
Καλλίμαχος *M* 1484
Καλλινείκη *f*: Καλλίνεικος *Tae* 1249, 15
Καλλίνεικος *uxor*: Ἀριστόκλεια *Tae* 1249, 17
Καλλινίκης *f*: Χαιρήμων 211, 15
Καλλινικίδας *f*: Εὔδαμος *Gy* 1163, 15
Καλλιόπη *Gy* 1191 || 1579
Καλλικρατὶς Νεικάνδρου *Pyrr* 1282, 11
Καλλιππίδας Χαίριος *Thur* 1385, 32
Καλλίπολις Εὐρυ- - 94, 16
Κάλλιππος Ἀριστονίκου *Thur* 1384, 18
Κάλλιππος *f*: Ὀλυμπιόδωρος *M* 1426, 27 || 904
Καλλις- - *Gero* 1114, 4
Μ. Αὐρ. Καλλις- - βίδ. 140
Καλλισθένης *f*: Ἀρίστων *Thur* 1384, 10 || 159, 5 || *Gero* 1127
Καλλισθένια 209, 34
Καλλίστα Θάλωνος *M* 1433, 24
Καλλιστόλας Ξενοδάμου *Thur* 1385, 15
Καλλιστονίκη Ἰσαγό[ρου] 727, 2
Καλλιστονείκη Κλαυ(δίου) Ἀποί[κου] *add.* 518, 2
Πομπωνία Καλλιστονείκη I Ἀριστέου II 602, 1. 2 *stemma v. p.* 131
Πομπωνία Καλλιστονείκη II ἡ καὶ Ἀρετὴ Πανθάλους Διογένους 547, 7. 8 *stemma v. p.* 131
Καλλιστονείκη 694
Κάλλιστος I *f*: Κ. II 169
Γά. Κάλλιστος II Κ. I 169
Κάλλιστος Σωσοῦ 154, 14
Κάλλιστος *M* 1437, 10
Καλλιστρα[τ- -] 109, 17
Καλλίστρατος Καλλικρατίδα 208, 5
Καλλίστρατος Σω- - 96, 7
Ἧιος Καλλίστρατος *Gy* 1174, 10
Κα[λλί]στρατ[ος] *f*: Δαμύλος 802 *b*
Καλλίστρατος *f*: Αὐρήλιος Κλέανδρος ὁ καὶ Μήνιος 307, 3. 601, 9
stemma v. n. 307
Καλλίστρατος *f*: Τειμοκράτης 59 || Φίλιππος 210, 14 || *M* 1438 *a* 11
Καλλίστων *f*: Δαμασίλας *Asi* 1407
Καλλιτέλης Κ- - 96, 6
Καλλιτέλης 212, 9 || *M* 1435, 17
Καλλιτελίδας *Gero* 1116
Αὐρ. Καλλιτίβερις *Cor* 1398, 27
Καλλίτυ[χος] 562, 10
Αὐρηλία Κάλλουσα Σατύρου 251
Ἀντωνία Καλλὼ Μεσσηνία *XVI, 126*
Κάλ[λ]ων Σ- - 179, 7
Κάλλων *f*: Κράτων *Thur* 1385, 16
Καλοκλένας Κλεομάχου *Oe* 1293
Μᾶρκος Αὐρήλιος Καλοκλῆς Νεικάνδρου ἀγωνοθέτης *Gy* 1179
Καμένη *Thal* 1324
Κάμιλλος *f*: Ἀριστοκράτης 103, 7. 483, 2. 3
Κανίνιος *v* II 2
Κανίνις *Thal* 1314, 6
Κάνωπος I *f*: Κ. II *Hyp* 1052
Κάνωπος II Κ. I *Hyp* 1052
Καρδαμίων *f*: Ἀλεξίμαχος Λιμναῖος 29, 9
Καρνεάδης Αἰγλάνορος Κυραναῖος 5, 1. 4. 7
Κάρπος I *f*: Κ. II *Gy* 1156. 1171, 10

Κάρποϲ II Κ. I ἀγορ. *Gy* 1156; πρεϲβευτήϲ *Gy* 1171, 9
Κάρποϲ Ὀνηϲίμου νομοφ. 31
Κάρποϲ *f*: Φιλοκλείδαϲ 210, 25
Καρχηδών *Leuct* 1330 *a*
Κλαύδιοϲ Κάϲιοϲ Τυχικοῦ 491, 2
Κάϲιοϲ *v* II 2
Κάϲϲανδροϲ Μενεϲθέωϲ Ἀλεξανδρεὺϲ ἐκ Τρῳάδοϲ *XIII, 152*
Κάϲϲανδροϲ *f*: Τιβ. Κλαύδιοϲ .ατ..ηϲ *f*: Τίτοϲ [Ὀκ]ταούϊοϲ Λον[γεῖνοϲ] 516, 5. 6
Κλ. Καϲϲιανὸϲ ὑπατικόϲ 552, 3
Κάϲϲιοϲ *v* II 2
Καφίϲιοϲ *Gero* 1114, 2
Κέρδων *pater* 146 || *Hyp* 1053 || Κέρδ[ω]ν 380, 7
Κηφιϲόδωροϲ *f*: Νίκων (Ἀθηναῖοϲ) *Aeg* 948
Κι- - - 180, 1
Κιθαιρὼν Ἀνδρονίκου ἐπιμελητήϲ 133, 6
Κινέαϲ 808
Κίϲϲαβοϲ (?) Κύπριοϲ *Ps* 1525
Κλ- - *f*: - - τοϲ 194 || 200
Κλ.ι πατρ. 44
Κλαυδία- - *f*: Τιβ. Κλ. Καιθίδαϲ Καιλιανόϲ *M* 1455 *stemma v. n.* 1451
Κλαυδιανὸϲ Μακεδόνοϲ 175
Κλαύδιοϲ *cf.* Κλώδιοϲ *v* II 2
Τιβ. Κλαύδιοϲ .ατ.ηϲ Καϲϲάνδρου 516, 3
Φλαουΐα Κλε....φα *M* 1458
[Κ]λεα- - 56
Ἰουλία Κλεαινέτα Ἰουλίου Πανθάλουϲ *mar*: Ἰούλιοϲ Θραϲέαϲ *Aso* 957 *stemma v. n.* 957
Κλεανδρίδαϲ Εὐδάμου *Thur* 1385, 4
Κλέανδροϲ Ἀλκαμένεοϲ γερ. 95, 18. 212, 17; Κ. Ἀλκα[μένεοϲ] ἐφ. 49
[Κλέαν]δροϲ Εὐπόρου ἐφ. 73; [Κλέ]ανδροϲ Εὐ. γερ. 113, 4
Κλέανδροϲ ὁ καὶ Μῆνιϲ Καλλιϲτράτω βουαγόϲ 307,1; Αὐρήλιοϲ Κ. ὁ καὶ Μ. *uxor*: Αὐρ. Ἀριϲτόκλεια 601, 8. 14; *f*: Αὐρ. Εὔποροϲ 314; πατρ. 313 *stemma v. n.* 307
ὁ καὶ Κλέανδροϲ *v* Μ. Αὐρ. Ζεύξιπποϲ
Κλέανδροϲ Λυκίϲκου Ἀνακτοριεύϲ 29, 4
Κλέανδροϲ *f*: Ἆγιϲ 281, 6 || Φιλοκράτηϲ 73. 87. 160. 446, 7 || πατρ. 31. 79 || *M* 1486
[Κ]λέα[νδροϲ] *f*: Ξενοκλῆϲ *add.* 59
[Κλ]έανδροϲ *Hyp* 1045
Κλεαντίδαϲ *Teu* 1223
Κλεάνωρ *f*: Εἰρανίων 71 *b* 43. 44. 86 || Παϲιτέληϲ 48, 16
Μ. Αὐρ. Κλεάνωρ Ῥούφου 563, 8; [*f*:] Μ. Αὐρ. Ῥο[ῦφοϲ] *add.* 683, 9
Κλεάνωρ 811, 3 || ϲτρατ. *Gy* 1144, 33
Κλεαρέταϲ *Oe* 1295, 7
Κλεάρετοϲ I *f*: Ὀναϲάνδροϲ, *n*: Κλεάρετοϲ II *Gy* 1189
Κλεάρετοϲ II Ὀναϲάνδρου *Gy* 1189
Μ. Αὐρ. Κλεάρετοϲ Τειμοκλέουϲ ἀγορ. 130, 1 *stemma v. n.* 140
ὁ καὶ Κλεάρετοϲ *v* Μ. Αὐρ. Τειμοκλῆϲ II *stemma v. n.* 140
Μέμμιοϲ Κλεάρετοϲ Πο. Μεμμίου Χαίρωνοϲ *Aso* 958; *uxor*: Ἡράκλε(ι)α Λεωνίδου 959
Κλέαρχοϲ I *f*: Κ. II 129, 1
Κλέαρχοϲ II Κ. I ἀγορ. 129, 1
Κλέαρχοϲ *La* 1214; *f*: Δράκων 114, 8
Κλεήρατοϲ *La* 1214
Κλεΐπποϲ *Oe* 1295, 8
Κλείτων *Pro* 1534
Γ. Κλώδιοϲ Ἰούλιοϲ Κλεόβουλοϲ Γ. Ἰουλίου Θεαγένουϲ I *Cor* 1398, 3; *f*: Γ. Ἰούλιοϲ Θεαγένηϲ II *Cor* 1398, 12

Αὐρ. Κλεόβουλοϲ *Cor* 1398, 37
Κλεόβουλοϲ *f*: Γοργίων 69, 31. 71 *b* 23 || ἰατρόϲ 179, 9
Κ[λε]όβουλοϲ 159, 7
Κλεογένεϲ *m*: Θεάρεϲ *Nept* 1228
[Κ]λεόδαμοϲ Καλλικράτουϲ ἐφ. 64
Κλεόδαμοϲ *f*: Ἀριϲτίδαϲ 211, 13 || - - βιοϲ 157, 8
Κλεόδαμοϲ [πατρ.]· Κ-ῳ κάϲεν 61. 102, 3
Κλεόμαχοϲ I *f*: Κ. II 674, 13
Κλεόμαχοϲ II Κ. I 674, 13
Κλεόμαχοϲ III *f*: Κλ. IV 89
Κλεόμαχοϲ IV Κλ. III Πο. Μ(εμμίου) Λογγείνου κάϲεν νομοφ. 89, *cf. add.*
Κλεόμαχοϲ Σηρανδρίδα 211, 2
Κλεόμαχοϲ *f*: Καλοκλέναϲ *Oe* 1293
Κλεόμβροτοϲ 842, 1
Μ. Αὐρ. Κλεομένηϲ Νικηφόρου 510, 1. 2 *stemma v. add. n.* 547
Κλεομένηϲ *Nept* 1233
Κλεονίκηϲ *Phe* 1366
[Κ]λεονικίδαϲ 609, 4
ὁ καὶ Κλεονικίδαϲ *v* Νικίαϲ II
Κλεόνικοϲ Κλεοϲθένεοϲ *Thur* 1385, 7
Κλεόξενοϲ πατρ. 911
Κλεοϲθένηϲ Ἀλεξίππω *M* 1426, 28
Κλεοϲθένηϲ *f*: Κλεόνικοϲ *Thur* 1385, 7
Κλεοϲιμένηϲ ἄρχοντοϲ (Δελφῶν) Δαμοξένου *a. 346/5* ναοποιόϲ *Bull. Hell.* XX 1896, 202, 76; ἄρχ. Ἀριϲτωνύμου *a. 340/39* προϲτατεύων *ibid.* 205 II 9; [Κ- -ϲ]ιμένηϲ *ibid.* XXVII 1903, 53, 21
Κλεόφαντοϲ *f*: Ἀγαθοκλῆϲ 676, 2
Γ. Ἰού. Κλεόφαντοϲ 156
Κλεόφατοϲ Ἀριϲτέωϲ ὁ ἱερεὺϲ αὐτοῦ (Νέρωνοϲ) πρῶτοϲ καὶ ἱερεὺϲ Ῥώμηϲ *a. 54/68 p. Chr. n.* *M* 1449; Κλ. *M* 1436, 9
Κλεοχα[ρ- -] 216
Κλεπάτρα *Pyrr* 1286
Κ[λ]ευγενίδαϲ 827
Κλεώδαμοϲ *f*: Σωϲικράτεια 483, 10
Κλεων- - γερ. 102, 5 || Κλεω[ν- -] νομοφ. 90 || [Κ]λεων- - 121
Κλέων Δαμάρχου *f*: Φίλιπποϲ *Teu* 1220
Κλέων Καλλικράτεοϲ 210, 20
Κλέων[a] *f*: Κλέων[b] 94, 13
Κλέων[b] Κλέωνοϲ[a] γερ. 94, 13
Κλέων[c] *f*: Κ.[d] Τυνδάρι κάϲεν γραμ. βουλᾶϲ 60
Κλέων[d] Κ.[c] γραμ. βουλᾶϲ Τυνδάρι κάϲεν 60
Κλέων I *f*: Κ. II 20 *B* 3. 99. 502, 9; *Thal* 1314, 29; *n*: Κλ. III 502, 9 *stemma v. n.* 138
Κλέων II Κ. I 20 *B* 3; Τιϲαμενῷ κάϲεν γερ. 99; *uxor*: Ἀγηϲιππία 502, 8; *f*: Κλέων III 138. 502, 2; ἐφ. *Thal* 1314, 29; Κ. [Κ.] γερ. 102; Κ. ὑπογραμ. 137, 8 *stemma v. n.* 138
Κλέων III Κλ. II βίδ. 138; *avus*: Κλέων I 502, 2 *stemma v. n.* 138
Κλέων Πειϊκλείδα 690, 1
Κλέων *f*: Σείπομποϲ 32 *B*
Κλέων Σειπόμπου νομοφ. 62, 13
Κλέων Σωϲικράτουϲ 20 *B* 7. 660, 2; νομοφ. 51, 35. 52; γραμματοφύλαξ 148, 3
Κλέων Τιμάρχου 668, 2
Κλέων Φιλοθέου ἐφ. 53, 16
Κλέων Σικυώνιοϲ *statuarius c. a. 380 a. Chr. n.* 1565 *a*
[Κλ]έων- - 660, 9. 10
Κλέων *f*: Νικοκλῆϲ 112, 10 || Τιμοκλῆϲ 211, 28
Κλέων 879 || *Gy* 1203 || *Thal* 1314, 39 || *Cor* 1397

Γάϊοϲ Ἰούλιοϲ Κλέων 116, 1
Κλέων ἐξ Ἀγήταϲ *l* 212, 46
Κλεώνυμοϲ Εὐτύχου 154, 15
Κλεώνυμοϲ I *f*: Κ. II 168, 4
Κλεώνυμοϲ II Κ. I ἱερομνήμων 168, 4
Κλεώνυμοϲ Κλήτοροϲ κᾶρυξ 211, 46
Κλεώνυμοϲ *f*: Εὐδαμίδαϲ 48. 95, 5 || Ἐπιτυγχάνων 21 *B* 1. 147, 8. 9; Σωκλείδαϲ 21 *B* 1. 97, 19 || 199
Cleonymus *VIII, 75. 141. 158*
Μ. Αὐρ. Κλεώνυμοϲ ὁ καὶ Ὕμνοϲ II Ὕμνου I 653, 5. 6. 653 *b* 3
Κλεωνίκα Ε[ὐ]γ[ε]ν- - 522, 1
Κλη- - 189
Κληνίκα ΜΙΛΑΩΣ 229
Κληνίκηϲ *f*: Κληνικίδαϲ 126
Κληνικίδαϲ Ἅγιοϲ 210, 31
Κληνικίδαϲ Κληνίκεοϲ ἀγορ. 126
[Κληνικ]ίδαϲ πατρ. 33; Κλην[ικίδαϲ] πατρ. 359
Κλήνικοϲ I *f*: Κλ. II 211, 50
Κλήνικοϲ II Κληνίκου I γραμ. 211, 50
Κλήτωρ *f*: Κλεώνυμοϲ 211, 46
Κλίδαμοϲ Ἀγηϲινίκου πατρ. 50
Κλοάτιοϲ *v* II 2
Κλούβιοϲ *v* II 2
Κλούβιοϲ - - 1438 *b* 1
Κλωδία κυρίαϲ Ἀκαμαντίαϲ ϲτεφανοπωλίϲ 209, 32
Τίτοϲ Τίτου Κοΐγκτιοϲ ϲτρατηγὸϲ ὕπατοϲ Ῥωμαίων *Gy* 1165
Κόλαξ *f*: Πίϲτοϲ *Thal* 1314, 13
Κολώτηϲ Σμυρναῖοϲ *Pro* 1541
Κόρρει *Phe* 1362 *b*
Κορείδαϲ *f*: Γοργῶϲ 212, 42
Κορινθᾶϲ Νεικηφόρου *cursus honorum* 45
Κορνήλιοϲ *v* II 2
Γ. Ἰού. Κορϲαῖοϲ Ἀριϲτέα ἀδελφὸϲ ἀγορ. 129
Κόρυμβοϲ Σιλανῷ *M* 1426, 20
Κοϲπίννιοϲ *Hyp* 1054; *cf.* II 2
Κοϲϲαῖοϲ πατρ. 45
Κόϲϲμοϲ *f*: Δαμύλοϲ 915
Κόϲϲοϲ *f*: - - τοϲ (Καρύϲτιοϲ) *Gero* 1111, 20
Κρ- - *Gero* 1114, 1
Κρα- - *f*: Νικίαϲ 50
Κραταιμένηϲ Ἀνδρομένεοϲ ἀγορ. 127, 4. 211, 34
Κρατέαϲ Τιμαγόρου 212, 25
Κρατηϊδάμεια Πειϊ[κρ]άτουϲ *Hyp* 977, 13
Κρατηϲίκλεα Εὐκλείδα *Hip* 1280
Κρατηϲικλῆϲ Στράτωνοϲ I ὁ καὶ Στράτων II 273
Κρατηϲίνικοϲ *f*: Πειΐταϲ (Ἀϲωπίταϲ) *Col* 962, 1. 15
Κρατιππίδαϲ *f*: Ἀριϲτείδαϲ *Thur* 1384, 22
Κρατήϲιπποϲ *f*: Εὔδαμοϲ 92, 1; *an est idem* πατρ. 134, 2. 3?
Γά. Ἰού. Κρατήϲιπποϲ; *uxor*: Ἰου. Τετειμαμένα 520, 2. 3
Κρατήϊπποϲ *Oe* 1295, 8
Κρατίαϲ *f*: Φιλοίτηϲ Μεϲϲάνιοϲ *XV, 29*
Κ(ρ)ατίαϲ 774
Γάϊοϲ Ἰούλιοϲ Κρατῖνοϲ Λάκωνοϲ *XVI, 117*
Κρατιϲτόλαϲ Ἀριϲτόλα 211, 18
Κράτων Εὐμένουϲ *Asi* 1407
Κράτων Κάλλωνοϲ *Thur* 1385, 16
Κράτων *f*: Δαμοκράτηϲ *Thal* 1318
Κρεϲφόντηϲ I *f*: Κ. II *M* 1469
Κρεϲφόντηϲ II Κ. I *M* 1469
Κρῆϲκενϲ *Gy p* 210
Κριϲπιανόϲ *f*: Τιβ. Κλαύδιοϲ Ἀριϲτομένηϲ *M* 1469; *idem* Τιβέριοϲ Κλαύδιοϲ Κριϲπιανὸϲ ἀρχ. τῶν Σεβαϲτῶν (Μεϲϲήνιοϲ) *XVII, 76*
Πόπλιοϲ Ὀφέλλιοϲ Κρίϲποϲ φροντιϲτήϲ *Gy* 1208, 60. 62. 64
Κεκίλιοϲ Κρίϲποϲ *Asi* 1408, 2
Κριτόβουλοϲ *M* 1435, 12

Κριτόδαμοϲ Τειϲαμενο[ῦ III τ]οῦ Ἰάμου [πατρ.]· Κ-ῳ κάϲεν 298
Κριτόδαμοϲ - - 141, 22 || 142, 21
Κριτόδημοϲ Λεώνδου Μεϲϲήνιοϲ πρόξενοϲ Ὠρωπίων *XI, 159*
Κριτόνικοϲ I *f*: Κ. II 109, 18
Κριτόνικοϲ II Κ. I 109, 18
Λ. [Σ]ήϊοϲ Κρονείων 462, 2 *Nonne* Ἥιοϲ *cf. add.* 1174, 10?
Ἀττ. Κρότων *Cor* 1398, 43
[Κ]τηϲικλ- - *Gero* 1126
Κτηϲικλῆϲ Φαινοκλείδα *Thur* 1386, 5
Κτηϲιφῶν 211, 54
Κυλωΐδαϲ Λακεδαιμόνιοϲ ἄρχοντοϲ (Δελφῶν) Δαμοχάρεοϲ *a. 338/7* *Bull. Hell.* XXI 1897, 478, 22; XXVII 1903, 53, 24. *VIII, 8. 12. 19. 20*
Κύλων *Hyp* 1055
Κυν- - 1567
Κυναγόϲ 829
Κυνίϲκα 235
Κυντίλιοϲ *v* II 2

Γ. Ἰούλιοϲ Λ- - Γ. Ἰουλίου Φιλίππου ἱππεὺϲ Ῥωμαίων *Meth* 1417, 1
Γ. Ἰού. Λ- - 156
Λ..κράτηϲ Παμφίλου κᾶρυξ 148, 6
Λαβίππα Φιλοκλέουϲ *Hip* 1280
Λαβίππα *Hip* 1277
Λαδᾶϲ *Gy* p. 210
Λάδικοϲ *f*: Χαριτέληϲ I, *n*: Χαριτέληϲ II, Ἰούνιοϲ II *Cal* 1369 *stemma v. n.* 1369
[Λ]αφάναξ *Gero* 1133
Λαΐδαϲ Δαμιππίδα Λακεδαιμόνιοϲ *Gy* 1523, 1. 5
Λακιππίδαϲ *f*: Σιδέκταϲ 212, 29
Λακ- - Ἀριϲτοτέληρ [πατρ.]· Λ[-ουϲ] τοῦ Ἀ. ϲυνέφηβορ 286, 1; *an* Λακρ[ίνηϲ]?
[Λ]άκων 119
Γάϊοϲ Ἰούλιοϲ Λάκων I Εὐρυκλέουϲ *Tae* 1243. *XVI, 114*; Λ. *f*: Γ. Ἰού. Σπαρτιατικόϲ 463, 3 *XVI, 131*; Γ. Ἰού. Λ. *f*: Γ. Ἰού. Κρατῖνοϲ *et* Ἰουλία Παντιμία *c. a. 42* *XVI, 117. 118*; ἐπὶ Λ. *in nummis XVI, 111* *stemma v. add. n.* 1172
Γ. Ἰού. Λάκων II *f*: Γ. Ἰού. Εὐρυκλῆϲ Ἡρκλανόϲ 971; *Gy* 1172; πατρ. 280, 3; πατρ. τὸ β' 480, 14; *f*: Λάκων III 280, 5. 281, 4 *stemma v. add. n.* 1172
[Γ. Ἰούλιοϲ] Λάκων III Λάκωνοϲ II πατρ. *substitutus* 280, 5; πατρ. 281, 3. 4 *stemma v. add. n.* 1172
Λαμέδων *f*: Παυϲανίαϲ 94, 6
Π. Αἴλιοϲ Λαμίαϲ (Ἠλεῖοϲ) *Gero* 1150
Λαμπ- - *f*: ...ίδαϲ 210, 40
Γ. Ἰού. Λάμπιϲ πατρ. 137, 16; [Λ]άμπιϲ πατρ. 33
Τίτοϲ Στατείλιοϲ Λαμπρίαϲ Τειμοκράτουϲ καὶ Τειμοϲθενίδοϲ *XVI, 166*
Λανδρίδαϲ Λακεδαιμόνιοϲ 1565 *a* 1
Λανικία *Thal* 1313
Λαοδάμαϲ *f*: Πέλου (Λακεδαιμόνιοϲ) *Gero* 1113, 2. 3
[Λα]οδαμίδαϲ Γοργίππου 675, 6
Λαόνικοϲ Λακεδαιμόνιοϲ ἄρχοντοϲ (Δελφῶν) Δαμοχάρεοϲ *a. 338/7* ναοποιόϲ *Bull. Hell.* XXI 1897, 478, 20; XXVII 1903, 53, 22 *VIII, 7. 19*
Λαιϲτρατίδαϲ *f*: Τιμάγοροϲ 212, 21
Λαΐϲτρατοϲ I *f*: Λαΐϲτρατοϲ II 94, 17
Λαΐϲτρατοϲ II Λαϊϲτράτου I γερ. 94, 17
Μᾶρκοϲ Λατίνιοϲ Πανδοῦϲαϲ *Gy* 1169
Λαχάρηϲ Εὐρυκλέουϲ Λακεδαιμόνιοϲ *XV, 105*

Λαχάρης I Ἡρακλανοῦ γερ. 94, 11; Λαχ[άρης] I Ἡρακλ[ανοῦ] 265; *f*: Λ. II 267
Λαχάρης II Λα. I 267
Λαχάρης Ἐπηράτου Λακεδαιμόνιος 29, 17
Λαχάρης στρατ. *a. 77/6 a. Chr. n. Gy* 1146, 7
Λαχάρης *f*: Ἀγησίνικος 210, 16; Ἰούλιος Εὐρυκλῆς *XVI, 29* || Λεωνίδας 610, 2 || *Card* 1332
Λε - - 826
D(ecimus) Leivius I *f*: D(ecimus) Leivius II 741, 2
D(ecimus) Leivius II D. Leivei I 741, 2
Λείβιος *v* II 2
Λεοντᾶς Λυσικράτους ἔφ. *Gy* 1170. 1174, 10
[Λε]οντᾶς Ν - - γερ. 118
Λεοντᾶς Φιλουμενοῦ 154, 13
Λεοντᾶς δημόσιος 112, 16 || οἰνοχόος 37 || 159, 29 || 780
Μ. Α[ἴλ]ιος Λεοντᾶς 541, 6. 552. 555, 2
Λεοντεὺς Τίμωνος *Thur* 1385, 12
Λεοντεύς 257
Λεόντιος *f*: Ἀπελλᾶς Ἐφέσιος *Pro* 1545
Λεοντίς *M* 1488
Λεόντιχος Δεινίππου *Thur* 1385, 5
Λεπίδα *Oe* 1306
Λέσβιος *f*: Μηνᾶς *Asi* 1408, 4
Λευκτρι - - *f*: Ἀγίας 210, 41
Λευκτριάδας *f*: Ὀλυμπίχα 755 || - - α 577
Λέων 8, 5. || 766
Λέων I *f*: Γ. Ἀσίννιος Λεωνίδης, *n*: Αὐρήλιος Ἀσίννιος Λέων II 551, 3
Αὐρ. Ἀσίννιος Λέων II Γ. Ἀσιννίου Λεωνίδου *avus*: Λέων I 551, 4
Λεώνδας *f*: Γεννικὸς *et* Κριτόδημος Μεσσήνιοι *XI, 159*
Λεωνίδας Λαχάρεος 610, 2
Λεωνίδας I *f*: Λ. II 167, 5
[Λε]ωνίδας II Λ. I ὁ ἀγαθός 167, 5
Λεωνίδας Πτολεμαίου *Thur* 1386, 7
Λεωνίδας *f*: Ἡράκλε(ι)α, *socer*: Πό. Μέ. Κλεάρετος *Aso* 959
Γ. Ἀσίννιος Λεωνίδης Λέοντος I *f*: Αὐρ. Ἀσίννιος Λέων II 551, 2
Αὐρ. Λεωνίδης *Cor* 1398, 54
Τιβ. Κλαύδιος Λεωνίδας υἱὸς *Leuct* 1327
Leonidas Lacedaemonius *XIII, 146*
Λεωνίς 811, 4
Λίβυς Εὐβάλκεος 210, 17
Λεύκιος Λικίνιος Μουρῆνας *M* 1454, 2
Λίχας *f*: Εὐθυκλῆς 92, 4 || πατρ. 297
Λίχων Φιλοκλέος Αἰγιράτας εὐεργέτας Λακεδαιμονίων *XIV, 23*
Λο ... πης Δαμοτίμου *Thur* 1385, 36
Κλαυδία Λογγεῖνα Ἀριστοτέλους *mar*: Π. Μέμμιος Πρατόλαος ὁ καὶ Ἀριστοκλῆς 547, 12. 592, 2; *f*: Μεμμία Λογγείνη 547, 12 *stemma v. p.* 131. 117
Μεμμία Λονγείνη Ἀριστοκλέους *f*: Πομπ. Πανθάλης ὁ καὶ Ἀριστοκλῆς, Πομπ. Καλλιστονείκη ἡ καὶ Ἀρετή 547, 9 *stemma v. p.* 117
Λονγεῖνος I *f*: Λ. II 206, 2. 3
Λονγεῖνος II Λ. I βία. 206
Πό. Μ(έμ) Λογγεῖνος [πατρ.]· Λ. κάσεν 89, 16; συνέφηβος Λ-ου τοῦ Δαμάρους II 548, 4. 5; Λογγεῖνος πατρ. 45, 15 *stemma v. add. n.* 537
Τίτος [Ὀκ]ταούϊος Λον[γεῖνος] Κασσάνδρου 516, 5; [Τ. Ὀκταούϊος Λογ]γεῖνος 174, 1
Λόγος Νεικαεὺς 796
Λοπ - - 200
Λούκιος Πετρωνίου 761
Λούκιος I *f*: Μ. Αὐρήλιος Λούκιος 544, 8; *nonne idem*: [Λού]κιος Αὐρ[ήλιος - -] 532, 5?
Μᾶρκος Αὐρήλιος Λούκιος II Λουκίου I πατρ. 544, 8
Αὐρ. Λούκιος *Cor* 1398, 68
Λούκιος *Gy* p. 210
Λού[κιος - - -]της 687, 3
Λυι - *v* Λυσι -
Λυ[κ]είδας 1, 5
Λυκία Ἀθαναδᾶν *M* 1445
Λυκίνα *Hip* 1277
Λυκεῖνος Cτι - - *cursus honorum* 44
Λυκεῖνος *f*: Καλλικράτης 135, 11. 12 || Λυκῖνος *f*: - - ης Λακεδαιμόνιος *Bull. Hell.* XXVII 1903, 53, 29
Λυκίσκος *f*: Κλέανδρος Ἀνακτοριεύς 29, 4
Λυκο - - *f*: - - νεικος 162, 13
Λυκομήδης Ἀράτου γερ. 94, 2
Λυκόρτας Θεαρίδα Μεγαλοπολίτας εὐεργέτας Λακεδαιμονίων *XIII, 102. 114. 132*
Λυκόρτας *f*: [Τ. Φλάβιος] Πολύβιος I *XVII, 86*
Λύκος Ζήνωνος *Gy* 1170
Λύκος [ὁ καὶ Δ]ιόσκορος 151
Λύκος *f*: Αὐρ. Ἀρτεμίδωρος 556, 12
Ἀντ(ώνιος) Λύκος *Cor* 1398, 50
Λυκοῦργος πατρ. 66, 13. 67; θεὸς Λυκοῦργος πατρ. τὸ β' 45
Λυκοῦργος *And* 1532, 32
Λυκόφρων *And* 1532, 10
Λύκων 523; *an melius* [Ἑρμογένης Γ]λύκωνος?
Λύκων *f*: Σωσίχα Μεσσήνια *XVI, 85*
Λύον *Nept* 1228
Λυσα - - 905 || *f*: Τιμαρχίδας Μεσσάνιος *X, 76*
Λυσανδρίδας 797
Λύσαν[δρος] 81
Λύσανδ[ρος] *f*: Ξενοκλῆς Μεσσάνιος *X, 75*
Λυσαρχὶς Σοϊξίππου (Ἀβειάτης) 1353
Λυσιάδας *f*: Πρατόνικος 60
Λυϊγένης *Oe* 1295, 10
Λυσίδαμος *Cor* 1397
Λυσικλῆς *f*: Θεοκλῆς *Thur* 1385, 27
Λυσικράτης Δαμαρμένου *Tae* 1244
Λυσικράτης Δαμοκράτου 112, 4
Λυσικράτης Καλλικράτους στρατ. *Tae* 1250
Λυσικράτης Χαριξένου I 274 = Γ. Ἰούλιος Λυσικράτης *f*: Γ. Ἰούλ. Χαρίξενος II 275; Γά. Ἰού. Λ. Χαριξένου I ἔφ. 53; Γά. Ἰού. Λ. πατρ. 55; Λ. πατρ. 283, 4 *stemma v. n.* 275
Λυσικράτης *f*: Γ. Ἰού. Ἀντίπατρος 663, 7. 8 || Δέξις 96, 9 || Εὔθυμος 26, 5 || Λεοντᾶς *Gy* 1170. 1174, 11 || Μᾶρκος Αὐρήλιος Λυσίξενος *Tae* 1241
Λυσικράτης *And* 1532, 38 || Λακεδαιμόνιος *Hyp* 1015
Λυσικράτης I *f*: Μ. Αὐρήλιος Λυσικράτης II, *n*: Αὐρ. Δαμοκράτης, Λυσικράτης III *Gy* 1177, 4
Μᾶρκος Αὐρήλιος Λυσικράτης II Λ. I. στρατηγήσας τοῦ κοινοῦ τῶν Ἐλευθερολακώνων *Gy* 1177, 3; *f*: Αὐρ. Δαμοκράτης, Λυσικράτης III 1177, 11. 12
Αὐρήλιος Λυσικράτης III Μ. Αὐρ. Λυσικράτους II *Gy* 1177, 12
[Γά. Ἰού]λιος Λυσικράτης - - ρος σπονδοφόρος 167, 8
Λυσίμαχος Μνάσωνος γερ. 99
Λυσιμαχος Νικάνορος *Asi* 1407
Λυσιμαχος *f*: Ξενοκλῆς 210, 27 || Πασικλῆς 731, 2 || Πρατόνικος 93, 22. 212, 52 || [πατρ.]· Λ-φ κάσεν 68, 26. 69, 25. 70
Λυσινείκης I *f*: Π. Μέ. Φιλάδελφος, Π. Μέ. Λυσινείκης Φιλάδελφος, Δαμοσθένεια Λυσινείκου 509, 6
Π. Μέ. Λυσινείκης II Φιλάδελφος 509, 1
Λ[υ]σίνικος Παυσέα Μεσσάνιος πρόξενος Κλειτορίων *X, 75*
Λυσίνικος Σωτηρίδα 26, 1
Λυσίνικος 141, 26
Λυσῖνος *M* 1436, 3
Λυιξενίδας *f*: Θάλιος 210, 8
Λυσίξενος Μεσσάνιος ἄρχοντος (Δελφῶν) Αἰσχύλου *a. 364/3 Bull. Hell.* XXVII 1903, 14 *col.* I 28
Λυσίξενος *f*: Διωνίδας 210, 28
Μᾶρκος Αὐρήλιος Λυσίξενος Λυσικράτους ἐπιμελητής *Tae* 1241
Λύσιππος Γαΐου νομοφ. 80; πρέσβυς γερόντων 99
Λύσιππος Δαμαινέτου I γυμνασίαρχος 531, 2; πατρ. 680 *stemma v. n.* 680
Λύσιππος Μνάσωνος πατρ. 36. 60. 65, 24
Λύσιππος Πολλίωνος γερ. 95. 20
Λύσιππος Φιλοχαρείνου I πατρ. 32 *B*. 65, 19; νομοφ., βουαγός 85, 15; ἀγορ. 128, 11; γερ. 114, 3; *f*: Φιλοχαρεῖνος II 292, 4. 5 *stemma v. n.* 292
Λύσιππος *f*: Ἀλεξικράτης I, *n*: Ἀλεξικράτης II 51, 2. 31 || *f*: Ἀρέτιππος 211, 48; Ἀ. Λακεδαιμόνιος *post Sullae aetatem XV, 94* || Ἀριστοκλῆς 20 *B* 8. 51, 38. 52 || Δαμοκράτης 209, 30 || Μνάσων 44. 87. 111, 17. 446, 8 || - - 187
Γά. Ἰού. Λύσιππος *a. 128* γυμνασίαρχος 486, 4; γερ. 102, 4; Γ. Λυσίπ[πῳ] κάσεν 103, 3; Ἰού. Λ. πατρ. 34
Λύσιππος 142, 25—27 || πατρ. 32 *B*
[Λύσ?ι]ππος πατρ. 317
Λύλιππος *m*: Νίκον *Nept* 1232
Λυΐων 740
Λυσίων *f*: Ἀλεξάνωρ *M* 1426, 17
Λυσοί *M* 1480
Λύσων Δαμ - - *M* 1437, 14

Μ - - *f*: - - ένιος 118 || Μα - - 523, 1
Γ. [C]ήϊος Μαγίων Κορίνθιος 659, 1; *melius* Γ. Ἥϊος Μ.; *cf. add.* 1174
Μακεδών 616, 2 || *f*: Κλαυδιανός 175
Αὐφίδιος Μακεδών *Tae* 1268
Μαλλυλίδας Νικολόχο *Gere* 1337
Μαντικλῆς Σωσικράτεος 209, 18
Μαντικράτης *f*: Μνασαγόρας (Μεσσάνιος) *XI, 99*
Κυντίλιος Μάξιμος 380, 9
Λεύκιος Μαρκίλιος *Gy* 1146, 12. 16
Μᾶρκος Δαμοκράτους γερ. 109, 10; *i. e.* Μ. [Βέττιος] Δαμοκράτους *cf.* 74, 3
Μᾶρκος Νεικη[φόρου] γερ. *add.* 111, 15
Μᾶρκος Σώτωνος ἔφ. *Thur* 1381
Μᾶρκος *f*: Ζώσιμος 154, 3 || Δέκμος Καικίλιος 1434, 3 || Γ. Ἰού. Νεικ]ηφόρος 59, 16 || Νικηφόρος *Thal* 1315, 22 || *f*: - - ος 157, 6
Μᾶρκος *Gy* 1201 || *Cor* 1400
Πεδουκαία Μαρυλλῖνα *Gy* 1174, 2
Μαρώνιος *f*: Παντώ 1349
Μαχανίδας 236
Μι - - πατρ. 49
Μεγαλίας *Gere* 1337
Μεγι - - *Tae* 1263
Μέγιππος Νικοστράτου 96, 10
Μελάνθιος *inc* 1348
Μελάνιππος *f*: Δαμόχαρις 48
Μέλας *M* 1437, 3
Μελησὶς *inc* 1342
[Μ]ελήλιππίδας Τάρα Λακεδαιμόνιος *Cot* 966, 2. 9. 12. 19
Μελήσιππος *f*: Εὔκλητος 20 *B* 8
Μελήϊων *inc* 1340
Μελίκρεα Ἀφροδεισίου Ἀντιόχισσα 809
Κλ. Μελῖτις *Cor* 1398, 44
Μελίχρως I *f*: Μελίχρως II, Πρόνοια *Aso* 958. 959
Μελίχρως II Μελιχρόου I *Aso* 958. 959
Μελίχρως Μουσαίου *Aso* 958. 959
Μελπόμενος *Hyp* 1082
Μέμμιος *v* II 2
Μέμμιος ἀνθύπατος *M* 1432, 36
Πόπλιος Μέμμιος - - κᾶρυξ 197
Μειλίχιος Ἐπαφροδίτου 148, 1
Μεν - - *f*: Μόσσχος *Di* 1374 || Ξενοφάνης 95, 7 || 623
Μεναλκίδας Βρασίδα γερ. 95, 6
Μεναλκίδας *f*: Τιμοκλῆς 92, 3 || πατρ. 95, 2; [Μενα]λκίδας πατρ. 266 || *M* 1435, 6
Menalcidas Lacedaemonius *XIV, 25. 43. 52.*
Μέναλκος Ἀριστομένεος Ζακύνθιος 1425, 5
Μένανδρος I *f*: Μ. II 20 *B* 5. 676, 17
Μένανδρος II Μ. II 20 *B* 5. 676, 17
Μένανδρος ἁρμοστήρ. *Cyth* 937 || 212, 22
Ἰού. Μένανδρος ἔφ. *Cor* 1398, 26
Μενεκλῆς πατρ. 667, 7. 8; Μ-εῖ κάσεν 277, 7; [Με]νεκλῆς [διαβέτης] 674; Με[νεκλῆς] πατρ. 78
Γ. Ἰού. Μενεκλῆς 667, 9
Μενεκράτης *f*: Νικάσιππος 212, 31
Μενέμαχος *f*: - - ίδας 157, 3; γερ. 105
Μενεστικλῆς *Hyp* 981
Μενεστράτα Ἀριστομένους *M* 1479
Μενέστρατος 650
Μενεχαρίδας *Nept* 1232
Μένιππος Εὐδα(ι)μονίδα 672
Μένιππος Πολυκλέους *n*: Ἐτέαρχος I, *pron*: Ἐτέαρχος II 661, 1
Μένιππος *f*: - - ος 269, 1
Μενίσκος I *f*: Μενίσκος II 32 *B*
Μενίσκος II Μενίσκου I *cursus honorum* 32 *B*
Μηνόδωρος Διονυσίου Μεσσάνιος πρεσβευτής *c. a. 140 a. Chr. n. XV, 7. 8. 27*
Μεν[οί]τι[ο]ς *Pra* 928
Μένων (Λακεδαιμόνιος) *VII, 25*
Μέσσιος *v* II 2
Μηνᾶς Λεσβίου *Asi* 1408, 4
Μήνιος *Gy* 1167, 13
ὁ καὶ Μήνιος (Μῆνιρ) *v*: Αὐρήλιος Κλέανδρος *stemma v. n.* 307
Σέκ. Πομ(πήϊος) Μηνοφάνης I Θεοξένου I 464, 13. 14 *stemma v. n.* 303
Σέκστος [Πομπήϊος Μ]ηνοφ[άνης] II 325, 2; *f*: Μ. Πομπ. Ἀριστοτέλης 303, 5. 6 *stemma v. n.* 303
Μηνόφιλος 916
Μη[σ]τρία *m M* 1472
Μητρόδωρος Ἀπολλωνίου λοχαγός 37; ἔφ. ὁ ἀγαθὸς 64, 5; γερ. 110
Αἴλιος Μητροφάνης 563, 2
Μίνδιος *v* II 2
Μνας[- -] Καλλικρ - - βουαγός 319, 1
Μνασαγόρας Μαντικράτεος (Μεσσάνιος) πρόξενος Δελφῶν *XI, 99*
Μνασέας I *f*: Μ. II 20 *B* 2
Μνασέας II Μ. I 20 *B* 2
Μνασικράτης *f*: Θέων 211, 31 || Μνάσων 211, 30
Μνασιμαχίδας *f*: Νεόδαμος *Thur* 1384, 15
Μνασίστρατος πατρ. 270 || *And* 1390 *saepe* || *And* 1532, 4
Μνάσων Εὐ - - βουαγός 322, 2
Μνάσων Λυσίππου πατρ. 44; νομοφ. *a. 147 p. Chr. n.* 87. 446, 8; γερ. 111, 17

Μνάσων Μνασικράτεος 211, 30
Μνάσων Πασικλέους 667, 10
Μνάσων *f*: Λυσίμαχος 99 || Λύσιππος 36. 60. 65, 24. 25 || Μνάσων πατρ. 98. 675, 2; Μ-νι κάσεν 68, 25. 69, 25. 70 || ἔφ. 90
Πό. Μέμμ. Μνάσων Δεξιμάχου II 537, 14 *stemma v. p.* 117
Μο - - 178
Μόλοβρος 1 *B* 8. 9
Τιβ. Κλ. Μοντανὸς ὁ καὶ Ἡσύχιος Εὐπάτορος 504, 2
Μόσσχος Μεν - - *Di* 1374
Μουνατία *v* II 2
Μοῦσα Ἰάμου *mar*: Ξενοφῶν II, *f*: Νυμφόδοτος II 466, 9 *stemma v. n.* 466
Μοῦσα 773
Μουσαῖος Ἀγαθοκλέους 141, 4
Μουσαῖος *f*: Ἀριστονεικίδας 20 *B* 4. 36 || Μελίχρως *Aso* 958. 959
Ἰουβέντιος Καικίλιος Μουσαῖος *f*: Ἰουβέντιος Καικίλιος Πολύχαρμος *Meth* 1417, 9
[Μ]ου[σ]αῖος 180, 3
Μύρτις *Col* 1403
Μύρων Ἀσκλάπωνος *Asi* 1407
Μύρων *f*: Γ. Ἰού. Σεκοῦνδος 168, 7 || 753

Ν - - *f*: Λεοντᾶς 118 || [- - κ]ράτης 162, 11
Ἰουλία Ν . . . . . σωνος 605, 2
Ναμ - - *f*: Θιοκλῆς 457
Νάνιος *Thal* 1314, 45
Μ. Αὐρ. Νάρδος 603, 6
Ναυβάτας Νικανδρίδα γερ. τὸ β´ 114, 4
Ναυκλῆς *f*: Παυσανίας Λακεδαιμόνιος *XVI*, 78
Νεάνισκος *f*: Φίλιππος 71 *a* 8
Νεαρέτα *m*: Ἐκέφυλος *Nept* 1230
Νεαρχίς *Cyth* 942 || *Tae* 1262
Γ. Ἰούλιος Νέας Σωσικράτους γερ. 111, 7; Γ. Ἰού. Ν. ἔφ. 68, 17
Νεικ - *v* Νικ -
Νεμέριος *f*: Αὐτομεία *M* 1433, 2
Νεμέσιος *Leuct* 1330
Νεόδαμος Μνασιμαχίδα *Thur* 1384, 15
Νεόδαμος *M* 1435, 18
Νεοκλῆς Ἀθηνάδου Μεσσήνιος *XII*, 7
Νεοκλῆς 875
Νεολαΐδας *Nept* 1233
Τιβ. Κλαύδιος Νεόλαος 20 *B* 5
Νεόλας Καλλικρατίδα 212, 33
Νεόλας 73 || *f*: Ἀγησίλαος 278
Νε[όλας πατρ.]· Νεόλᾳ κάσεν 95, 11. 136
Νεόπολις I Ἑρμοκράτους I *f*: Ἑρμοκράτης II *Gy* 1171, 12; Νεόπολις II *Gy* 1170 *stemma v. n.* 1170
Νεόπολις II Νεοπόλιδος I τοῦ Ἑρμοκράτους I ἔφ. *Gy* 1170 *stemma v. n.* 1170
Ἰούλιος Νεοπολειτανός *f*: Ἰούλιος Ἀθήναιος (Μεσσήνιος) *XVII*, 98. 99
Νερβίδας ἰατρός 159, 32
Νερβίνιος *v* II 2
Νέων I *f*: Νέων II 38. 68
Νέων II Νέωνος I Δαμάρους συνέφηβος *cursus honorum* 38; ἔφ., Δα[μ]άρει κάσεν 68, 16; *f*: Νέων III 38
Νέων III Νέωνος II ὑὸς σπονδοφόρος 38
Νέων (II *vel* III) Ν. 1506, 3
Νέων [b] Ν[έωνος] [a] 201
Νέων Σωσιδάμου *Thur* 1385, 14
Νέων [a] *f*: Ν[έων] [b] 201
Νέων *f*: Ν. II *vel* III 1506, 3
Νήδυμος Γαΐου 71 *a* 7; Ν. πατρ. 39, 38; Ν-ῳ κάσεν 71 *a* 7
Νήδυμος Φιλοκάλου 153

Νηκλῆς Ἀριστοκράτεος 26, 1
Νηκλῆς Εὐτυχίδα ἀγορ. 127, 6. 210, 11
Νηρεύς *f*: Πρῖμος 277, 2. 7
Νήφων *Thal* 1314, 35
Νικ - - *f*: Ἄρχιππος 96, 5
Νεικ - - 182 || *Hyp* 1056
Νικα - - *f*: Ἀριστόδαμος 109, 11 || Νεικα - - *f*: Μ. Αὐρ. Φοῖβος 541, 7
Νικαγόρας Διοκλείδα *Cor* 1392
Νικαγόρας *f*: Ἀρισταγόρα *M* 1444 || 103, 1
Νεικάγορος Σωσιδάμου 296, 1
Νικαν . . . . *f*: Νικάνδριππος Ἱππολαῖος *Gere* 1336, 2 || 184 || Νεικαν - - *Thal* 1315, 27
Νικανδρίδας Εὐκλείδα 212, 7
Νικανδρίδας Νικομάχου 209, 15
Νεικανδρίδας *f*: Ἐτέαρχος *Tae* 1259 || Ναυβάτας 114, 4
Πό. Αἴλιος Νικανδρίδας ἔφ. βουαγός 69, 28. 70; *cursus honorum* 71 *b* 14
Νικάνδριππος Νικαν . . . Ἱππολαῖος *Gere* 1336, 2. 11
Νείκανδρος I *f*: Ν. II 71 *a* 6
Νείκανδρος II Ν. I ἔφ., Νηδύμῳ κάσεν 71 *a* 6
Νίκανδρος Νικοκλέους *Gero* 1114, 3
Νίκανδρος Παντοκλέος 211, 20
Ἰού. Νίκανδρος Νεικοκράτους νομοφ. 89
Γ. Ἰούλιος Νίκανδρος γραμ. βουλᾶς 116, 9
Ν(ε)ίκανδρος *f*: Ἀπολλωνίδας Μεσσάνιος *XV*, 7 || Ἀριστομενίδας 134, 6 || Βιόλας 210, 21 || Ἱππομέδων 209, 23 || Καλλικρατίς *Pyrr* 1282, 11 || Μ. Αὐρήλιος Καλοκλῆς *Gy* 1179 || Ξενοκλῆς *Gero* 1114, 3. 20 || Σύντροφος 71 *a* 22 || *Oe* 1295, 7 || 1577
Νικάνωρ *f*: Λυσίμαχος *Asi* 1407
Νικαρετίδας στρατ. *a.* 71/0 *a. Chr. n.* *Gy* 1146, 37. 52
Νικάρετος *f*: Εὐτυχίδας *Thur* 1384, 21
Νικαρχίδας *m*: Νίκων *Nept* 1232
Νικαρχίδης *f*: Νικόδημος Μεσσάνιος *VIII*, 71
Νίκαρχος Ἀγαθονίκου 676, 13
Νείκαρχος *f*: Νεικοκράτης 103, 11
Νικάρων Ἀρείωνος σπονδοποιός 112, 13
Νεικάρων Ζήλου ἔφ. 59, 6 *stemma v. n.* 676
[Αὐρ.] Νεικάρων *f*: Μ. Αὐρ. Σωσίνεικος 301
[Νει]κάρων 120
[Ν]ικᾶς? ἔφ.? 90
Νικασίας *f*: Ἀρέτων *M* 1428, 10
Νικασιβούλα Μεσσανία *VIII*, 82
Νικαλικλῆς 704
Νικάλιππος 1574 *a*
Νικάσιππος Ἀντιάλκεος 212, 6
[Ν]εικάσιππος Εὐημέρου ἔφ. 66, 17. 67; [Νεικάσι]ππος Εὐ. νομοφ. 59, 12
Νικάσιππος Μενεκράτεος 212, 31
Νικάσιππος Τη[μ]ένου ἀγορ. 124
Νικασιχᾶς *M* 1437, 11
Νικασίων Ἐπιγόνου γερ. 114, 12
Νικασίων 880
Νικάτας *f*: Νικοκλῆς Λακεδαιμόνοις *XV*, 92
Νικαφορίδας *m*: Νίκων *Nept* 1232
Αὐρηλία Νεικαφορὶς Ἀρίστωνος *et* Αὐρηλίας Σωκληδείας τῆς Ἱλάρου 597, 10. 11
Νικέας Μεσσάνιος πρόξενος Κλειτορίων *X*, 76
Νικέρως *f*: Σωσάρων *Hyp* 1012
Αὐρ. Νεικέρως *Cor* 1398, 72
Νικέρως 159, 21 || Νεικέρως 159, 43
Νικεὺς Δεξία *Thur* 1386, 9
Νικεὺς Νικοδάμου *Thur* 1386, 6
Νικήρατος Θέωνος *Di* 1374
Τιβ. Κλ. Φροντεῖνος II Νικήρατος, Τιβ. Φροντείνου I υἱός, Κυρείνᾳ 533; Κλαύ. Νεικήρατος Τιβ. Κλαυ. Φροντείνου I 1455, 7 *stemma v. n.* 1451
Νικηφόρος Ἀριστοβούλου νομοφ., βουαγός 69, 32; *cursus honorum* 71 *b* 28
Νικηφόρος ἐγ Δαμοστράτου ὑπηρέτας *l* 209, 29
Νεικηφόρος Καθήκοντος νομοφ. 71 *b* 48; νομοφ. 86
Νικηφόρος Μάρκου προτενσιτεύων *Thal* 1315, 22; *nonne idem* Ν. προτενσιτεύων *Thal* 1314, 3?
Νεικηφόρος I *f*: Ν. II 301
Νεικηφόρος II Ν. I 301
Νεικηφόρος Στεφάνω 303
[Νικ]ηφόρος Σωτηρίχου 732, 1
Νικηφόρος *f*: Ἀριστονικίδας 116, 7 || Καλλικράτης 129 || Κορινθᾶς 45 || πατρ. 66, 25. 26 || μάγειρος τὸ γ´ 208, 9 || 798 || 1512
Νεικη[φόρος] *f*: Μᾶρκος γερ. *add.* 111, 15; *cf.* 59
Νικηφ[όρος] 190
Μ. Αὐρ. Νικηφόρος Καλλικράτους ἱππάρχας 568; Μ. Αὐρ. [Νεικηφόρος Καλ]λικράτους 692, 1
Νεικηφόρος I *f*: Αὐρ. Ν. II 567
Αὐρ. Νεικηφόρος II Ν. I *statuarius* 567
Μᾶρκος Αὐρήλιος Νεικηφόρος Προσδέκτου ἔφ. *Oe* 1294
Αὐρήλιος Νικηφόρος Σωτηρίδα *uxor*: Αὐρηλία Φορτουνᾶτα 600, 4. 5
Μ. Αὐρ. Νεικηφόρος Φιλωνίδα πατρ. 310, 4. 5. 544, 3; ἀγορ. *et* γυμνασίαρχος 547, 15; *uxor*: Αὐρ. Ἀφροδεισία 549, 2; Νεικηφόρος *f*: Μ. Αὐρ. Κλεομένης 550, 2 *stemma v. add. n.* 547
Αὐρ. Νεικηφόρος 684, 10
[Γ. Ἰού. Νεικ]ηφόρος Μάρκου νομοφ. 59, 16
Γ. Ἰούλιος Νεικηφόρος Φιλωνίδα ἔφ. 66, 6. 67
Νικι - - *M* 1493
Νικίας Ἀριστοδάμου *Thur* 1385, 24
Νικίας Δάμωνος *Thur* 1385, 13
Νικίας III Διαφάνεος *f*: Νι. IV 95, 15
Νεικίας Εὐκρίνους γραμματοφύλαξ 32 *B*
Νεικίας Η̣ - - 625, 7
Νικίας Κρα - - νομοφ. 50
Νικίας I *f*: Νι. II ὁ καὶ Κλεονικίδας 53, 28
Νικίας II Νι. I ὁ καὶ Κλεονικίδας σπονδοφόρος 53, 28
Νικίας IV Νι. III τοῦ Διαφάνεος γερ. 95, 15
Νεικίας Σιμηλίδα *Gy* 1178
Νικίας Τεταρτίωνος γερ. 97, 22. 99, 3. 104, 5.
Νικίας Φιλέα ἵππαρχος 247
Νικίας *f*: Ἄρατος (Λακεδαιμόνιος) *Cot* 961 || Δαμέας 211, 32 || Διοφάνης 97, 2 || Εὐδαμίδας 53, 27 || Νικόδαμος 211, 21 || Νικομήδης 211, 40 || Νικόστρατος 134, 1 || Ὀνασικλῆς *Thur* 1385, 35 || Τίμαρχος 95, 12. 96, 8. 133, 1 || - - ρίων 72
Ν(ε)ικίας πατρ. 37. 38 || ἔφ. 75 || 184 || *Thal* 1317, 9. 14 || *And* 1532, 35
Τιβ. Κλαύδιος Νεικίας *cursus honorum* 45
Νεικίδας πατρ. τὸ ϛ´ *Pyrr* 1282, 14. 17
Κλαυδία Νείκιον Δαμοκράτους *avi*: Τιβ. Κλ. Ἀριστοκράτης *et* Γά. Ἰούλιος Πολύευκτος 607, 2 *stemma v. add. n.* 607
Κλαυδία Νεικιππία *mar*: Τιβ. Κλ. Ἀριστοκράτης, *f*: Τιβ. Κλ. Δαμοκράτης, *n*: Κλ. Νείκιον 607, 22 *stemma v. add. n.* 607

Νεικιππίδας Δαμοκλέους γραμματοφύλαξ 52
Νεικιππίδας Δαμοκράτους 79
Ν(ε)ικιππίδας *f*: - - μος 162, 16 || . . υσίνικος *M* 1436, 42 || πατρ. 41. 299; Ν-ᾳ κάσεν 71 *a* 11. 12
Νικιππίδας I *f*: Τ. Κλαύδιος Νικιππίδας II 97, 3
Τ. Κλαύδιος Νικιππίδας II Νικιππίδα I γερ. τὸ δ´ 97, 3
Νίκιππος Ἀγησίππου γερ. 114, 11
Νίκιππος Καλλικρατίδα 263
Νίκιππος Τίμωνος *Thur* 1385, 11
Νίκιππος Χαιρήμονος *Thur* 1385, 10
Ν(ε)ίκιππος *f*: - - λα *Gy* 1184 || 20 *B* 3 || *Hyp* 1025
Αὐρ. Νείκιππος 562, 8
Νικίω̣ν 807 || *Oe* 1295, 9
Νι(κίων) 857. 889—891 *a. b*
Ν(ε)ικο - - 115 || *Hyp* 985 || *Oe* 1295, 9 || 1506, 4 || *f*: - - χίδης 1506, 2
Νικόβουλος *f*: Νικοκράτης 97, 9
Νικοδαμία *Gero* 1127
Νικόδαμος Νικία 211, 21
Νικόδαμος I Ν. II 154, 6
Νικόδαμος I *f*: Ν. II 154, 6
Νικόδαμος Νίκωνος Λακεδαιμόνιος *XV*, 89
Νικόδαμος *f*: Νικεύς *Thur* 1386, 6 || *Oe* 1295, 8 || *M* 1438 *a* 1
Νικόδημος Νικαρχίδου Μεσσάνιος πρόξενος Δελφῶν *VIII*, 70
Νικοί *Card* 1334 *a*
Νικοκ - - *f*: - - υχίας 186, 3
[Νε]ικοκ - - 122
Νικοκλείδας Θεοδώρου γραμμ. 141, 6
Νικοκλῆς Κλέωνος 112, 10
Νικοκλῆς Νικάτα Λακεδαιμόνιος *XV*, 91. 92
Νικοκλῆς I *f*: Ν. II 109, 7
Νικοκλῆς II Ν. I γερ. 109, 7
Νικοκλῆς Ξενοδάμου *Thur* 1385, 30
Νεικοκλῆς III δημόσιος 116, 16
Νεικοκλῆς IV νέος δημόσιος 116, 17
Νικοκλῆς ἐκ Τυνδάρους ὑιλινοποιός 209, 24
Νικοκλῆς *f*: Ἀνδρόνικος 209, 25 || Ἀριστόδαμος 212, 19 || Εὐδαιμονίδας 175 || Νίκανδρος *Gero* 1114, 3 || 209, 1 || *Hyp* 1057 || *Acr* 1108
[Νει]κοκλῆς 188
Νικοκράτης Εὐδαιμοκλέος 745
Νικοκράτης Θεογένους 297
Νεικοκράτης Νεικάρχου γερ. 103, 13
Νικοκράτης I Νικοβούλου γερ. τὸ γ´ 97, 9 || Ν. *f*: Ν. II 101. 674, 3
Νεικοκράτης II Ν. I Σειμήδει κάσεν γερ. 101; πρέσβυς σφαιρέων 674, 3
Νεικοκράτης III *f*: Ν. IV 71 *a* 11
Νεικοκράτης IV Ν. III Νικιππίδᾳ κάσεν ἔφ. 71 *a* 11
Νικοκράτης V *f*: Ν. VI *Cyth* 941
Νικοκράτης VI Ν. V *Cyth* 941
Νικοκράτης Πεισίππου γραμ. 92, 12
Νικοκράτης Σιπόμπου 210, 7
Ν(ε)ικοκράτης *f*: Ἀριστονίκα 141, 16 || Ἰού. Νίκανδρος 89 || Φιλονεικίδας 147 || (Ἐπιδαύριος) *Hyp* 1009
Νικοκρά[της] νομοφ. 68, 22; *f*: Σεβῆρος 68, 27
Νικόλοχος *f*: Μαλαυλίδας *Gere* 1337
Νικομ - - *Aeg* 951 *g*
[Νεικόμαχος I] *f*: Νεικόμαχος II 157, 2
Νεικόμαχος II [Ν. I] 157, 2
Νικόμαχος *f*: Νικανδρίδας 209, 15 || *M* 1481
Νικομήδης Ἀριστείδα *Thur* 1385, 17
Νικομήδης Νικία 211, 40
Νικόνομος πατρ. 870. 876. 895
Νικόξενος *f*: Καλλίμαχος *M* 1463

ὁ καὶ Νικόξενος *M* 1463
Νικοσθένης *f*: Ξενοκλείδας Ἱππολαΐος *Gere* 1336, 3
Νικοσθενίδας I γεροντεύων *n*: Νικ. II γεροντεύων *Thal* 1317, 1. 7
Νικοσθενίδας II γεροντεύων *avus*: Νικ. I *Thal* 1317, 1. 7
Νεικόστρατος I Καλλικράτους *f*: Διονύσιος, *n*: Νεικόστρατος II Διονυσίου 548, 12. 13
Νεικόστρατος II Διονυσίου 548, 2
Νικόστρατος Δίωνος 210, 3
Νικόστρατος Νικία ἐπιμελητής 134, 1
Νικόστρατος *f*: Ἀνδρίων *Thal* 1314, 9 || Μέγιππος 96, 10 || Νίκων *Thur* 1384, 1 || *Oe* 1295, 5 || *Thur* 1386, 17
Ω(λος) Γαβίνιος Νεικόστρατος 659, 9. 10
Νικοτέλης Ξενάρχου *Asi* 1408, 4
Νικοτέλης *f*: - - κράτης 93, 28
Νεικρατίδας *f*: Γάϊος Cώcιμος *Thal* 1315, 26
Νικῶι 250
Νίκων *l*: Αὐλιππος, Νικαρχίδας, Νικοφορίδας, *Nept* 1232
Νίκων Δάμωνος *Thur* 1384, 16
Νίκων Εὐμαθίδα Λακεδαιμόνιος κωμῳδός *IX, 42*
Νίκων Κηφισοδώρου Ἀθηναῖος *Aeg* 948
Νίκων Νικοστράτου *Thur* 1384, 1
Νίκων I *f*: Νίκων II Μεσσήνιος *XV, 51*
Νίκων II Νίκωνος I Μεσσήνιος πρεσβευτής *c. a. 140 a. Chr. n. XV, 51*
Νίκων *f*: Καλλικράτης 209, 14 || Νικόδαμος Λακεδαιμόνιος *XI, 89* || *Cor* 1397 || Νείκων 1593
Αὐρ. Νείκων *Cor* 1398, 39. 49
Κλ. Νείκων *Cor* 1398, 46
Νικώνυμος *f*: Cόλων *Thur* 1384, 9
Νιcαία Θ - - *Cor* 1396
Αὐρ. Νεῖcος *Cor* 1398, 85
Νόβιος *v* II 2
Νοήμων *f*: Αὐρ. Ἀφροδεισία 549, 12. 13 *stemma v. add. n.* 547
Νερβίνιος Νόητος *cursus honorum* 71 *b* 11. 12; ἔφ. 69 *a* 26. 70
Νυ - - 121 || Νυμφ - - 199
Νυμφαῖς *Tae* 1265
Νυμφᾶς *f*: Εὐτυχος 53, 19. 54
Νυμφόδοτος I Ξενοφῶντος I 20 *B* 4; *f*: Ξενοφῶν II, *n*: Ν. II 466, 8; Νυνφόδοτος I *f*: Ξενοφῶν II *Thal* 1314, 30 *stemma v. n.* 466
Νυμφόδοτος II Ξενοφῶντος II *avus*: Νυμφόδοτος I 466, 2 *stemma v. n.* 466
Νυμφόδοτος *f*: Εὔκλητος 59 || 781

Ξ - - *f*: Ξενοφῶν 195
Ξε - - *f*: Κλούβιος Cαφφίων 1508, 3
Ξεν - - *M* 1438 *a* 5
Ξεναγόρ[ας] Πανέλλην 164, 6
Ξενάκων Ἀντιβίου 674, 16
Κορνήλιος Ξενάκων 116, 1
Ξενάρετος Τελεσάρχου ξεναγός (Μεσσάνιος) πρόξενος Δελφῶν *XI, 107*
Ξενάρης Δαμοκ - - γερ. 94, 9
Ξεναρία Cωσιπάτρου *Hip* 1280
Ξεναρία 583, 3
Ξεναρχίδας Δαμίππου γυμνασίαρχος 505, 2; Ξεν. πατρ. 39
Ξεναρχίδας Δαμίππου ἔφ. *Gy* 1174, 8
[Ξ]εναρχίδας *f*: Γ. Ἰούλ. Δαμαί[νετος] 167, 7
Ξέναρχος *f*: Νικοτέλης *Asi* 1408, 4
[Ξ]έναρχος *f*: [Ξ]ενοτιμ - - 792
Ξέναρχος 889. 890. 892
Ξενείων *Hyp* 980
Ξενιάδας *f*: Φιλοκράτης *Col* 1402

Ξενικράτης *And* 1532, 33
Ξένιππος *f*: Ξένων *Thur* 1386, 15 || *Oe* 1295, 9
Ξενναῖος 1806, 6
Ξενόδαμος *f*: Καλλιστόλας *Thur* 1385, 15 || Νικοκλῆς *Thur* 1385, 15 || Νικοκλῆς *Thur* 1385, 30 || *Oe* 1295, 3 || *M* 1437, 4
[Ξ]ενοκλ[- -] ἔφ. 56
Ξενοκλείδας Εὐκ - - ἀγορ. 124, 14
Ξενοκλείδας Νικοσθένους Ἱππολαΐος 1336, 3. 12
Ξενοκλείδας πατρ. 873 || Κοτυρτάτας *Hyp* 1013
Ξενοκλῆς Ἀμ - - 142, 22
Ξενοκλῆς Ἀριστοκρίτω Δ̣ηϊλόχοι κάσεν 256
Ξενοκλῆς Δαμοκράτεος *Thur* 1384, 3
Ξενοκλ[ῆς Κ]λε[ά]ν̣δ̣ρου] ἔφ. *add.* 56
Ξενοκλῆς Λυσάνδ[ρου] Μεσσάνιος πρόξενος Κλειτορίων *X, 75*
Ξενοκλῆς Λυσιμάχου 210, 27
Ξενοκλῆς Νικάνδρου *Gero* 1114, 3. 10. 20
Ξενοκλῆς I *f*: Ξ. II 269
Ξενοκλῆς II Ξ. I 269
[Ξ]ενοκλῆς Φιλοξενίδα Cκορδίας ἔφ. 64
Ξενοκλῆς Χαριξένου γερ. 95, 9
Ξενοκλῆς *f*: Μ. Αὐρ. Τειμάκων 541, 5. 6. 545, 3 || 159, 26 || 876
Ξενοκράτης Φιλωνίδα πρέσβυς συναρχίας 480, 12
Ξενοκράτης *f*: Ἀνδρόνεικος 63 || Θεόφιλος 114, 9
Κλαύδιος Ξενοκράτης *l* *And* 1391
Μεμ. Ξενοκρατία Δεξιμάχου 584, 3. 585, 2. 586, 2
Ξενομένης *f*: Cτράτων 102, 5
Ξενόστρατος Ἀγασίππου *Card* 1334
Ξενόστρατος *f*: Ἀριστόκριτος 212, 15 || Αὐτολαΐδας *Thur* 1385, 20 || Ξένων 676, 3. 4
[Ξ]ενοτιμ[- - Ξ]ενάρχου 792
Ξενοφάνης Ἁρμονείκου σύσσειτος 79
Ξενοφάνης Μεν - - γερ. 95, 7
Ξενοφάνης I *f*: Ξενοφάνης II 212, 30
Ξενοφάνης II Ξενοφάνεος I 212, 30
Ξενοφάνης *Gero* 1111, 36 || *M* 1436, 1
Ξενόφιλος Δαμοφῶντος I *M* 1443, 1. 4 *stemma v. n.* 1443
Ξενοφῶν I *f*: Νυμφόδοτος I 20 *B* 4
Ξενοφῶν II Νυμφοδότου I *f*: Νυμφόδοτος II, *uxor*: Μοῦσα Ἰάμου 466, 2. 3. 7; ἔφ. *Thal* 1314, 30 *stemma v. n.* 466
Ξενοφῶν Ξ - - 195
Ξενοφῶν *Cary* 922
Ξενοχάρης *f*: Ἀριστόδαμος 212, 44
Αὐρηλία Ξενὼ Εὐτύχου 535, 18
Ξένων Ἀν - - 141, 28
Ξένων Ἐπιτέλεος *Thur* 1386, 10
Ξένων Ξενίππου *Thur* 1386, 15
Ξένων Ξενοστράτου 676, 3
Ξένων Πασίωνος *Thur* 1384, 20
Ξένων Cωσινίκου *Thur* 1384, 17
Ξένων *f*: Τίμαιος *Asi* 1407 || Τιμόκριτος 135, 9 || 142, 6
Αὐρήλιος Ξένων *f*: Αὐρηλία Φορτουνᾶτα 600, 3. 11
Ξυστός *uxor*: Καλλινείκη, *f*: Καλλίνεικος *Tae* 1249, 5

Ὀβριμώ 229
Ὄδιπος Π - - *Gero* 1149
Οἰνεύς *f*: Δάμων *Thur* 1385, 25
Ὀκτάβιος *v* II 2; *cf.* Ὀκταούϊος
Ὀλβιάδας 1591
Ὀλυμπιάδας I *f*: Ὀλυμπιάδας II 211, 39
Ὀλυμπιάδας II Ὀλ-άδα I 211, 39
Ὀλυμπιάδας Ὀλ[υμ]πίχου 124, 12

Ἰγν(άτιος) Ὀλυμπιακός *Cor* 1398, 87
Ὀλυμπιόδωρος Καλλίππω *M* 1426, 26
Ὀλυμπίχα Λευκτριάδα 755
Ὀλ[ύμ]πιχος *f*: Ὀλυμπιάδας 124, 12
Ὄλυμπος *f*: Μ. Αὐρ. Πανθήρας 544, 12
Ὄλυμπος *m*: Εὐ - - *And* 1391
Ὁμόνοια *f*: Ἀκτή *Tae* 1252
Ὀναϊτέλης *Thal* 1320
Ὀνάσανδρος Κλεαρέτου I Ἀκρειάτας *f*: Κλεάρετος II *Gy* 1189
Ὀνάσανδρος Τιμογένεος 212, 39
Ὀνασία *Gero* 1128, 3
Ὀνασικλ - - 180, 7
Ὀνασικλείδας Φιλοστράτου 279, 1; *cursus honorum* 36; ἔφ. 60
Ὀνασικλείδας *f*: Δεξίνικος 212, 24
Ὀνασικλῆς Νικία *Thur* 1385, 35
Ὀνασικλῆς Πρατονίκου 206
Αὐρ. Ὀνασικλῆς *Cor* 1398, 77
Ὀνασικράτης I *f*: Cέκ. Πομπήϊος Ὀ. II 558, 5
Cέκστος Πομπ. Ὀνασικράτης II *f*: Cέξ. Πομπ. Γόργιππος 653 *b* 7, Cέκ. Εὔδαμος 559; ἀγορ. 129; πατρ. 306, 5; Cέκ. Π. Ὀ. II Ὀ. I ἀρχ. τῶν Cεβαστῶν 557. 558 *stemma v. add. n.* 653 *b*
Ὀνασίκριτος *M* 1437, 16
Ὀνάσιμος Ἑ[λένου] ἔφ. 68, 20
Ὀνάσιμος *f*: Ἀμείμητος 74
Ὀνάσιμος I *f*: Αὐρ. Ὀ. II 170, 21
Αὐρ. Ὀνάσιμος II Ὀ. I γυναικονόμος 170, 21
Ὀνασίνικος *M* 1435, 7
Ὀνασίπολις *Cyth* 938 || *M* 1439
Τιβ. Κλαύδ. Ὀνάσιππος Δαμονείκους 488, 2
Αὐρηλία Ὀνασιφορὶς Δαμοκράτους τοῦ Ποσειδωνίου 572, 12. 13
Ὀνασίων *f*: Ἁγησιππία, *n*: Κλέων III 502, 10. 11 *stemma v. n.* 138
Ὀνασίων *Col* 1403
Ὀνατ - - *Cot* 967
Ὀνάτας Ἐπιτέλεος *Thur* 1385, 9
Ὀνάτιχος *f*: Δαμάτριος *Asi* 1407
Ὀνησᾶς 159, 17
Αὐρ. Ὀνησᾶς *Cor* 1398, 57
Ὀνήσιμος *f*: Κάρπος 31 || - - δας Ἀσωπίτης 1001
Ὀνησιφόρος Εὐδαμίδα γερ. 103, 11
Ὀνησιφόρος I *f*: Ὀ. II 484, 4
Ὀνησιφόρος II Ὀ. I 484, 3
Ὀνησιφόρος Χρυσέρωτος 20 *B* 2. 184
Ὀνησιφόρος *f*: Ἐπιτυγχάνων 64 || Θέων 80 || Φιλοκράτης 37 || 916 *a*
[Ὀνη]σιφόρο[ς] 120
Πό. Αἴλιος Ὀνησιφόρος ἔφ. 63
Αὐρ. Ὀνησιφόρος *Cor* 1398, 70
Ὀνησιφόρος III *f*: Τιβ. Κλαύδιος Ὀ. IV 71 *a* 4
Τιβ. Κλαύδιος Ὀνησιφόρος IV Ὀ. III ἔφ. 71 *a* 4; ἔφ.? 74
Ὀνομακλῆς *Gy* 1143
Αὐρηλία Ὀππία Καλλικράτους *mar*: Τεισαμενός 598, 3. 18 *stemma v. n.* 598
Ὄππιος *v* II 2
*h*οπορίς *inc* 1497
Ὄρθων *f*: Δέξων *Thur* 1385, 21
Ὄροικος Φιλίσκου Μεσσήνιος κιθαρῳδός *IX, 50*
Ὀρ(ρ)ιππίδας 96, 4
Κλαύδιος Ὀστείλιος *f*: Τιβ. Κλαύδιος Cαιθίδας Καιλιανός *M* 1455 *stemma v. n.* 1451
Οὐαι - - πατρ.? *Card* 1332
Οὐαλέριος *v* II 2
Οὐήδειος Ἑρμοδώρου *Pro* 1543
Οὐίβιος (στρατ. Ῥωμαίων) *M* 1432, 6. 10. 11. 36
Οὐίβιος *v* II 2; *cf.* Βείβιος
Μᾶρκος Οὐαλέριος Οὐλπιανὸς Ἀφθόνητος Cωκράκους 323, 2

Οὔλπιος *v* II 2
Οὐολοσσηνὴ Ὀλυμπίχα ἱέρεια 233, 3; Οὐ. Ὀλυμπίς *mar*: Πό. Μέμ. Cιδέκτας 470, 4 *stemma v. p.* 117
Οὐολοσσηνός *v* II 2; *cf.* Βολοσσηνός
Ὀφέλλιος *v* II 2; *cf.* Ὀφίλλιος

Π - - *f*: Ὄδιπος *Gero* 1149 || ἔφ. 1505, 5
Πα - - πρέσβυς φειδειτίου 128, 13
Πανκ - - *f*: Κλαύδιος Ἀνείκητος *Thal* 1315, 29
Πανκλῆς Πολυξένου γερ. 92, 7
Πανκρατίδας I *f*: Παν. II 759
Πανκρατίδας II Παν. I 759
Πανκρατίδας *Hip* 1277
Μ. Αὐρ. Πανκρατίδας Ἑλλανίκου 530, 2
Παγχαρίων *Pra* 930
Παιάδης Λάκων *XVI, 82*
Παίων *n*: Τειτάνιος 730, 2
Παιώνιος Μενδαῖος *statuarius* *M* 1568, 3
Πάκκιος *v* II 2
Πακώνιος *f*: Ἡρακλίδας 270
Παλαιστέας *Cot* 961, 20. 21
Μ. Αὐρ. Παλαιστρείτης 566, 2
Παλάμων *f*: Δεσπόσιος 1590
Παλλιάτης *v* Μ. Γέλλιος Θεσσαλιανός
Παμ - - *Di* 1378
Πάμφιλος *f*: Εὔδαμος 152, 4 || *f*: Λ . . κράτης 148, 6
Μᾶρκος Λατίνιος Πανδοῦσας Βιαδινουπολείτας *Gy* 1169
Γ. Ἰούλιος Πανθάλης Εὐήνορος *socer*: Γ. Ἰού. Θρασέας *Aso* 956; *f*: Ἰουλία Κλεαινέτα *Aso* 957 *stemma v. n.* 957
Ἰούλιος Πανθάλης πατρ. 45. 46; [Γ. Ἰού.] Παν[θάλης] πατρ. 171
Γά. Πομπώνιος Πανθάλης Διογένης Ἀριστέας III *pater*: Ἀ. II, *uxor*: Μεμ. Λονγείνη 547, 2 *f*: Πομπ. Πανθάλης ὁ καὶ Ἀριστοκλῆς, Πομπ. Καλλιστονείκη ἡ καὶ Ἀρετή 547, 2; ἀρχ. τῶν Cεβ. καὶ τῶν θ. π. 546, 5; πατρ. 684, 2. 3 *stemma v. p.* 131
Πομπώνιος Πανθάλης ὁ καὶ Ἀριστοκλῆς Πανθάλους Διογένους 547, 7 *stemma v. p.* 131
[ὁ] καὶ Πανθά[λης] 149, 2
Ἰουλία Παν[θ]αλ[ὶς] Ἀγίδος *f*: Ἰούλιος Cειμήδης 588, 2. 3 *stemma v. n.* 588
Πάνθηα 799, 1
Πανθήρας 159, 12
Μ. Αὐρ. Πανθήρας Ὀλύμπου 544, 11
Πανθηρὶς Πρωτογένους *Gy* 1197
Πανθηρίσκος I *f*: Πα. II 154, 16
Πανθηρίσκος II Πα. I 154, 16
Μ. Αὐρ. Πανθηρίσκος βίδ. 140
Πάνθηρος 159, 28 || 196
Πανσία *Cyp* 1422
Πανίδας 252
Πάννυχος I *f*: Πα. II 150
Πάννυχος II Πα. I 150
Πάνσωος *And* 1532, 19
Πανταλέων *f*: Ἐχεφυλίδας *M* 1426, 25
Παντιάδας 142, 25—27
Παντίας Ἀντικλέος 208, 2
Παντίας I Λάκων *f*: Πα. II *et* Γοργίας *XII, 1*
Παντίας II Πα-ου I Λάκων πρόξενος Ὠρωπίων *XII, 1*
Παντειμία *l*: Ζήλωτος 209, 26
Ἰουλία Παντιμία Λάκωνος *XVI, 117*
Παντοκλῆς *f*: Νίκανδρος 211, 20
Παντὼ θυγάτηρ Μαρωνίου *inc* 1349
Παπείριος *v* II 2

Μᾶρ. Αὐρ. Παράμονος Ἡδι- - 541, 8
[Αὐρ.] Παράμονος *f*: Αὐρ. Ποτάμων 170, 20
Πάρας 717
Παρδαλᾶς Θεοκλέους 20 *B* 2
Παρδαλᾶς *f*: Μ. Αὐρ. Δάμαρχος 564, 3
Πάρδαλις *mar*: Σωτήριχος 732, 2
Πάρδος 1578
Παρθένιον Ἀριστείδου Λάκαινα *mar*: Φανοκλῆς Εἰτεαῖος *XVI*, 83
Παρθένιος Φιλοξένου Μεσσήνιος *XVI*, 85
Παρμενίων *M* 1438 *a* 15
Μέμ. Παρμένων 684, 16
Πασαγάθη *Cary* 924
Πασάκων μάγειρος 153 || 805
Πασάριον - - 142, 23
Μ. Αὐρ. Πασεῖνος Πολυνείκου 168, 11
Πασιάδης *Thal* 1315, 22
Πασικλῆς Ἀριστοδάμου γερ. 95, 17
Πασικλῆς Εὐκλείδα 142, 11
Πασικλῆς Καλλικράτους νομοφ., βουαγός 69, 33; *cursus honorum* 71 *b* 32
Πασικλῆς Λυσιμάχου 731, 2
Πασικλῆς Σωκρατίδα 142, 16
Πασικλῆς Φιλοκράτους ἔφ. 51, 10. 52
Πασικλῆς *f*: Ἀπολλωνίδας 137, 2 || Ἀριστόμαχος 211, 33 || Καλλικράτης 66, 11 || Μνάσων 667, 10. 11 || Πασίξενος 93, 26. 210, 6 || Πασικράτης 26, 2 || Τύχιππος 63 || Φιλόστρατος 272 || Κ. Οὐίβιος (Βείβιος 52) Φιλοκλῆς 51, 20. 21. 482, 2. 3 || Πασικλῆς 159, 3
Πασι[κλῆς] *f*: Εὔδαμος 50
Αὐρ. [Πα]σικλῆς 174, 6
Πασικράτης Πασικλέος 26, 2
Πα[σι]κράτης Πασιτέλους Μεσσάνιος ἐκ Θουρίας πρόξενος Δελφῶν *VIII*, 41
Πασικράτης *f*: - - κράτης *Thal* 1317 *a* 4 || πατρ. 32 *A* || Πανέλλην 164, 6 || 206 || *Thal* 1315, 21 || *M* 1438 *a* 6
Πασικράτης νεώτερος πατρ. 40. 41. 43; *idem qui* [Μ. Αὐρ. Πασ]ικράτης πατρ. 300
Παΐλοκρος 1589
Πασίμαχος *f*: Ἀντίμαχος 93, 20 || Ἀριστόδαμος 92, 5 || πατρ. 126
Παϊνικίδας *Oe* 1295, 1
Πασίξενος Πασικλέος γερ. 93, 26. 210, 6
Πασιτέλης Ἀνδρονίκου γερ. 93, 19
Πασιτέλης Ἡρίδα γερ. 94, 14
Πασιτέλης Κλεάνορος σύναρχος πατρονόμων 48
Πασιτέλης Τετάρτου ἔφ. 26. 4. 9
Πασιτέλης πατρ. 910 || *f*: Πα[σι]κράτης Μεσσάνιος ἐκ Θουρίας *VIII*, 41
Πασιχάρεια Τειμοκράτους καὶ Τειμοσθενίδος I *XVI*, 157; *eadem* Με(μμία) Πασιχ[άρει]α *mar*: Πό. [Π]ρατόλας, *f*: Μεμ. Τιμοσθενίς II 580 *stemma v. p.* 117
Πασίων *f*: Ξένων *Thur* 1384, 20 || 190
Πατερῖνος *f*: Ἄνδρων *M* 1430, 6. 17
Πατρόφιλος 206, 3
Πάτρων *Oe* 1295, 4. 6
Παυλῖνος *f*: Θεότιμος *M* 1446
- - ος Παυλεῖνος *cursus honorum* 538, 4
Παυσανίας Λαμέδοντος γερ. 94, 6
Παυσανίας Ναυκλεῖος Λακεδαιμόνιος *XVI*, 77
Παυσανίας πατρ. 124
Παυσέας *f*: Λυσίνικος Μεσσάνιος *X*, 75
Πεδίαρχος *Alag* 1339
Πεδουκαῖος *v* II 2
Πειθίδαμος *Gero* 1136
Πειϊ- *v* Πεισι-
Πεῖος *v* Πῖος
Πει[σέ]ας 159, 30
Πεισίας *f*: Δαμοσθενίδας 113
Πεισίδαμος Τειμοκ- - γερ. 104
Πειϊκλείδας *f*: Κλέων 690, 1
Πειϊκράτης Κρατηϊδαμεία *Hyp* 977, 13
Πειϊκρατίδας *Oe* 1295, 3. 4
Πει*h*ιπίς *Pl* 1107 *a*
Πει*h*ιππ- - 1574 *d*
Πείσιππος *f*: Νικοκράτης 92, 12
Πεισίστρατος Ἀριστίππου ἀγορ. 126
Πεισίστρατος *f*: . . . . λαΐδας (Λακεδαιμόνιος) *Bull. Hell.* XXVII 1903, 53, 27
Πειΐτας Κρατησινίκου (Ἀσωπίτας) *Cot* 962, 1. 14
Πε(ι)ΐτας 159 30
Πεισοί *M* 1476
Πειτονίδας *Tyr* 1521
Πέλος Λαοδάμαντος (Λακεδαιμόνιος) *Gero* 1113, 2
Πενίχων (?) Μεσσάνιος πρόξενος Κλειτορίων *X*, 76
Περδικίας *Tyr* 1520
Περιγένης Φιλογένους *Card* 1331, 18
Περικλῆς *f*: Ἀγήμων 93, 25. 211, 41 || 141, 29
Κλαύδιος Περ[ικλῆς] πατρ. 36, 36; Π. πατρ. 41. 42, 20
[Κλαύδ.] Περικλῆς 608, 15
Πό. Μέμμιος Περικλῆς νομοφ., βουαγός 69, 34; νομοφ. 71 *b* 37; [πατρ.]· (Π-εῖ) κάσεν 71 *b* 37
Περίλα *Hip* 1277
Περκλεί[δας] *f*: - - ς *Gero* 1126
Περκλῆς *Oe* 1295, 6
Περφίλα *l*: Πρατόνικος 209, 22
Πετραία *l M* 1470
Πετρώνιος *f*: Λούκιος 761
Πετρώνιος *v* II 2
Πηνειός *f*: Χρυσόγονος 71 *a* 5. 6
Πό. Μέμμιος Πῖος πατρ. 32 *B*; Πεῖος πατρ. 65, 21
Πίστος Βαθύλου 154, 4
Πίστος Κόλακος ταμίας *Thal* 1314, 13
Πίστος Φιλονεικίδα γερ. 448, 12
Πίστος *f*: Σωκλείδας 133, 4
Πλάκων *f*: Σωσικράτης 137, 19
Πλάστη *Tae* 1270
Πλεστιάδας *Se* 919, 1
Πλειστοί *Phe* 1366
Πλειστόξενος Ἁρμονείκου 79; Π. *f*: Τιβ. Κλαύδιος Ἁρμόνεικος 485, 3. 4 *stemma v. p.* 131
Πληστονείκα Δαμοστράτου 800
Πλόκαμος *Hyp* 1036 || *Leu* 1330, 9
Πλουτίων *Hyp* 1058
Πλοῦτος ἐξ Εὐρυβανάσσας σιοφόρος 212, 58
Πλώτιος *v* II 2
Πο[θεινός] πατρ. *add.* 36; [Πο]θεινῷ κάσεν *add.* 83, 2
Π[ο]θει[ν]ός *Gy* 1186, 19
Ποθουμενός *Hyp* 1059
Πολέμαρχος *f*: Τ. Τρεβελληνὸς Ἀρεύς 20 *B* 7 || Φίλιστος Λευκάδιος 6, 1
Πολίτας *Gero* 1137
Πολλεΐον 825
Πολλίας *f*: Πολύνικος 212, 14
Πόλλις 808 || *M* 1437, 12
Πόλ(λ)ις *Tyr* 1522
Πολλίων *f*: Λύσιππος 95, 20
Πολυαινείδας I *f*: Ἀρίστανδρος 212, 37
Πολυαινείδας II Ἀριστάνδρου ἀγορ. 124
Πολυά(ν)θης [πατρ.]· Π - ει [κάσεν] 678, 5
Πολύαρχος Φιλίππου γερ. 92, 9
Πολύαρχ(ος) 858
Πολύβιος Χαριδότου γερ. 62, 18
Τίτος Φλάβιος Πολύβιος I (Λυκόρτα) *aetate Hadriani vel Antinoninorum XVII*, 89
Τίτος Φλάβιος Πολύβιος II *M* 1456; ἱερεὺς θεᾶς Ῥώμης Μεσσήνιος καὶ Λακεδαιμόνος *a. 257 p. Chr. n. XVII*, 131
Πολυδάμας Πολυστράτου 211, 4
Πολυδ[άμα]ς πατρ. 262
Πολύευκτος Διονυσίου 112, 6
Πολύευκτος πατρ. 40 || ἀγορ. 127, 1 || 752
Γ. Ἰού. Πολύευκτος I *f*: Γ. Ἰού. Σειμήδης 507 *stemma v. n.* 588
Ἰούλιος Πολύευκτος II *uxor*: Ἰου. Ἀπατάριον, *n*: Κλ. Νείκιον 607, 26 *stemma v. add. n.* 607
[Κλ.] Πολύευκτος *f*: Τιβ. Κλ. Σωσικράτης 283, 2
Πολυκλείδας Ἀνδρία 212, 28
Πολυκλῆς Γοργίππου ἐπιμελητής 135, 5; Π. *f*: Μένιππος, *pron*: Ἐτέαρχος I, *abn*: Ἐτέαρχος II 661 *stemma v. n.* 661
Πολυκλῆς Ἐπιχάρεος *Cor* 1395
Πολυκλῆς Τεταρτίωνος 212, 11
Πολυκλῆς 859
Πολυκράτης Τιμογένεος *Thur* 1385, 23
Πολυκράτης *f*: Ἀριστοφάνης, *uxor*: Φιλωνυμία *Oe* 1296
Πολυνίκης Ἀγησίππου 212, 20
Πολύνικος Ἀριστωνύμου *Hyp* 1060
Πολύνικος Πολλία 212, 14
Πολύνεικος *f*: Μ. Αὐρ. Πασεῖνος 168, 11
Πολύξενος I *f*: Πολύξενος II 62, 6
Πολύξενος II Πο. I ἔφ., βουαγός 62, 6
Πολύξενος *f*: Τιβ. Κλαύδιος Ἀκυλεῖνος *Gy* 1168 || Ἀλεξικράτης 327 || Πανκλῆς 92, 7
Πολυπείθης Λακεδαιμόνιος ἄρχοντος (Δελφῶν) Θευχάριος *a. 352/1* προστατεύων *Bull. Hell.* XX 1896, 201, 60
Πολυστρατίδας *f*: Ἀριστοκλῆς 212, 36
Πολύστρατος *f*: Πολυδάμας 211, 4 || *M* 1439
Ἰουβέντιος Καικίλιος Πολύχαρμος Ἰουβεντίου Καικιλίου Μουσαίου *Meth* 1417, 8
Πολύχαρμος 159, 37
Πόλων *Cor* 1397
Πομπήϊος *v* II 2
Μᾶρκος [Πονπ]ήϊος 787
Σέ[κστος Πομ]πήϊος - - πατρ. 54; Πο. πατρ. 84, 2
Σέκ. [Πονπήϊος] - - ά[ρ]ητ[ος] 1438 *a* 8
Πομπώνιος *v* II 2
Ποπίλλιος Μήλας *Gy* 1170; *v* II 2
[Γάϊο]ς Πόρκιο[ς - -] 172. 173; *v* II 2
Ποσ. *v* II 2
Ποσείδιππος Ἀττάλου *Card* 1331, 4
Ποσίδιππος Γαΐου 212, 12
Ποσειδώνιος *f*: Μ. Αὐρ. Δαμοκράτης, *n*: Αὐρ. Δαμοκρατία, Αὐρ. Ὀνασιφορίς 572, 2. 3
Αὐρ. Ποτάμων Παραμόνου γυναικονόμος 170, 19
Ποτθηνάτας *v* Φιλοδέσποτος
Αὐρ. Πούπλιος *Cor* 1398, 93
Πούρχλα *pro Pulchra f*: Καλλικράτης 259
Πρ- - πρέσβυς *Thal* 1319
Πρα- - *Gero* 1131
[Π]ραξίβιος *Gero* 1135
Γάϊος Πραξιμένης 96, 11
Πραξινίκα *M* 1476
Πραξίων *Hip* 1277
Πρασίων Πτολλαρίωνος *Asi* 1408, 3
Πρασίων 913
Πρατέας δημόσιος 156 *b* || 794 || 859
Μ. Αὐρ. Πρατέας Τυράννου 314, 3
Πρατιάδας Ἀρίστωνος 268
[Ἰού. ?] Πρατόλαος *f*: Γ. Ἰού. Δεξίμαχος 374, 10. 11
Τιβ. Κλαύδιος Πρατόλαος Βρασίδα I 472, 8. 526, 9; ἀριστοπολειτευτής 498; *f*: Τιβ. Κλ. Αἴλιος Πρατόλαος ὁ καὶ Δαμοκρατίδας 497, 2; Κλαυδία Δαμοσθένεια I 589, 4. 5; *n*: Τιβ. Κλ. Πρατόλαος ὁ καὶ Δαμοκρατίδας 589, 4. 5 *stemma v. p.* 131
Τιβ. Κλ. Αἴλιος Πρατόλαος ὁ καὶ Δαμοκρατίδας Πρατολάου τοῦ Βρασίδα I ἱερεὺς κατὰ γένος Καρνείου κτλ. 497, 10; *avia*: Πομπ. Πῶλλα 587, 11 *stemma v. p.* 131
Τιβ. Κλαύδιος Πρατόλαος ὁ καὶ Δαμοκρατίδας Εὐδάμου *mater*: Κλ. Δαμοσθένεια I 589, 20 *stemma v. p.* 131
Πρατόλας Ἀριστοτίμου γερ. 93, 23. 211, 25
Πρατόλας Δεξιμάχου 209, 11
Πρα[τόλας Δεξι]μάχου 644
Πό. [Π]ρατόλας I *uxor*: Με. Πασιχ[άρει]α, *f*: Με. Τιμοσθενίς II 580 *stemma v. p.* 117
Πό. Μέ. Πρατόλαος II Δεξιμάχου I πατρ. 101; Π. Μ. Π. Δ. ἔφ. 53, 10. 11. 54; Π. Μ. [Π.] Δ. νομοφ. 57; Πό. Μέ. Π. ἱερεύς 233; *f*: Πό. Μέμμ. Δεξίμαχος II, *n*: Πό. Μέμμ. Πρατόλαος III, Πό. Μέμμ. Μνάσων II 537, 3. 4; Π. πατρ. 32 *B* *stemma v. p.* 117
Πό. Μέμ. Πρατόλαος III Δεξιμάχου II 537, 15 *stemma v. p.* 117
Π. Μέμμιος Πρατόλαος IV ὁ καὶ Ἀριστοκλῆς Δαμάρους *uxor*: Κλαυδία Λογγείνη 547, 11. 592, 9; *f*: Μεμ. Λονγείνη, Π. Μέμ. Δαμάρης II 547, 9; πατρ. 311, 3. 543, 7. 544, 15; πατρ. ἐπὶ Λυκούργου τὸ δʹ 541, 10. 542, 5 *stemma v. p.* 117 *et* 131
Πό. Μέμμιος Πράτολας Δέξτερ πατρ. 117 *stemma v. p.* 117
Πρατόλας *f*: Δεξίμαχος 141, 19. 142, 3. 209, 4; Σειδέ[κτας] 141, 21. 142, 3. 209, 5; πατρ. 143. 263
Πρατόλας *f*: Μεμμια Ἀγήτα 582, 3 || *frater*: Ἀντίπατρος 519, 4
[Πρατό]λαος I *vel* II πατρ. 58
Πρατόλαος *Gy* 1183
Πρατομε[ν - -] 180, 10
Πρατονικία 227 || 751
Πρατ[όνικος Ἀ]βολήτου 326
Πρατόνεικος Ἀγίππου *Card* 1331, 18
Πρατόνικος Ἀρχιτέλεος ἐπιμελητής 133, 3
Πρατόνικος Δαμονικίδα 212, 38
Πρατόνικος Διο- - γερ. 94, 3
Πρατόνικος Ἐπιστράτου πατρ. 48
Πρατόνικος Ἐπιστράτου κᾶρυξ 212, 48
Πρατόνεικος Εὐδάμου 20 *B* 11
Πρατόνεικος Εὐκλείδα 750, 1
Πρατόνικος Καλλικράτεος 211, 26
Πρατό[[υ]]νικο[ς] Λυσι[ά]δα νομοφ. 60
Πρατόνικος Λυσιμάχου γερ. 93, 22. 212, 52
Πρατόνικος I *f*: Πρ. II 142, 14
Πρατόνικος II Πρ. I 142, 14
Πρατόνικος III *f*: Πρ. IV *Ab* 1358
Πρατόνικος IV Πρ. III *f*: Ἀριστέας, *n*: Ἀρχίππα *Ab* 1358
Πρατόνικος . . . οφῶντος 676, 10
Πρατόνικος ἐξ Περφίλας 209, 22
Πρατόνικος Λακεδαιμόνιος ἄρχοντος (Δελφῶν) Δαμοχάρεος *a. 338/7* ναοποιός *Bull. Hell.* XXI 1897, 478, 21. XXVII 1903, 53, 26; *a. 331 a. Chr. n. VIII*, 7
Πρατόνικος *f*: Ἀντίας *Thur* 1386, 3 || Ἐπίστρατος 93, 30 || Ὀνασικλῆς 206 || Σείτειμος 153 || 128, 6 || 212, 23 || *Leuct* 1107

Πρατόνικοϲ πατρ. 40. 42. 298; Π-ῳ κάϲεν 66, 4 || πατρ. 123
[Πρα]τόνεικοϲ *Gero* 1131
Πρατύλοϲ *Hyp* 1020
Αὐρ. Πρατύλοϲ 684, 12
Πρει- *v* Πρι-
Πρευκλητία ἑϲτία πόλεωϲ καὶ ἱέρεια ἀγαθὴ θυγάτηρ πόλεωϲ 116, 11
Πριανθίϲ 226
[Πρ]εῖμα Τρυφέ[ρου] 228
Πρῖμοϲ Νηρέοϲ 277, 2. 6
Αὐρήλιοϲ Πρεῖμοϲ *Di* 1375 || *Cor* 1398, 61
Πόπλιοϲ Φαίνιοϲ Πρεῖμοϲ *Gy* 1208, 59
Claudia Prisca *Tae p.* 232
Πρεῖϲκοϲ *f*: Χρυϲάωρ 1066
Μ. Ἀντώνιοϲ Πρόκλοϲ Μεϲϲήνιοϲ *XVI, 126*
Ἐγνάτιοϲ Πρόκλοϲ ὑπατικόϲ 541, 21
Πρόνοια Μελιχρόου *Aso* 958. 959
Πρόξενοϲ *Gero* 1111, 16 || *M* 1416, 7. 11
Πρόϲδεκτοϲ *f*: Μάρκοϲ Αὐρήλιοϲ Νεικηφόροϲ *Oe* 1294
Πρωτίων 149, 8
Πρωτογένηϲ *f*: Πανθηρίϲ *Gy* 1197
Τιβ. Κλαύδ. Πρωτογένηϲ Ϲαλαμείνιοϲ 758
Ϲεπτούμμιοϲ Πρωτογένηϲ *Gy* 1174, 13
Πρωτόνικοϲ *Gero* 1151
Πρυαῖοϲ Ἀριϲτοτέλουϲ *Nept* 1236
Πρυαῖοϲ *Nept* 1231
Αὐρ. Πτελλᾶϲ *Cor* 1398, 94
Πτολεμαῖοϲ *f*: Λεωνίδαϲ *Thur* 1386, 7
Πτολλαρίων *f*: Πραϲίων *Asi* 1408, 3
[Πυ]θάγγελοϲ Δαμοκράτουϲ νομοφ. 78
Πυθικόϲ *f*: [- - κρ]άτηϲ 66, 23; - - κράτηϲ 73
Πυθίων *f*: Φιλόϲτρατοϲ *Thal* 1315, 25
Πυρίλαμποϲ Ἁγία II Μεϲϲάνιοϲ *statuarius XV, 61*
Πυρίλαμποϲ *M* 1438*a* 4
[Π.] Οὔ(λπιοϲ) [Π]ύρροϲ Καλλικράτουϲ ἀρχ. *add.* 503, 1. 504, 10 *stemma v. n.* 504
Κλαυδία Πῶλλα Εὐδάμου *f*: Πομπωνία Καλλιϲτονείκη Ἀριϲτέου 602, 18 *stemma v. p.* 131
Πομπηΐα Πῶλλα Θεοξένου I 464, 14; *n*: Τιβ. Κλαύ. Αἴλιοϲ Πρατόλαοϲ ὁ καὶ Δαμοκρατίδαϲ, Κλ. Δαμοϲθένεια I 587, 2 *stemma v. p.* 131
Πωλλίων Ἰϲοχρύϲου ἔφ. 62; γερ. 107
Πωλλίων *f*: Ἄγιπποϲ 114, 10
Γ. Ἰούλιοϲ Πωλλίων Ῥούφου 97, 25

Ῥαδάμανθυϲ Εὐρυκλέοϲ 141, 17
[Ῥ]ιανόϲ Κ[ρ]ήϲ 725, 2
[Ῥι]ποτελίδαϲ *Phe* 1362*a*
Ῥοδίνη Ϲτ[ρα]τίου 1592
Ῥόδων I *f*: Ῥο. II 108
Ῥόδων II Ῥο. I γερ. 108
Ῥούβριοϲ I *f*: Ῥού. II *Hyp* 991
Ῥούβριοϲ II Ῥου. I *Hyp* 991
Ῥούβριοϲ *v* II 2
Ῥοῦφοϲ *f*: Καλλικράτηϲ 36. 53. 54. 64, 11. 276 *stemma v. n.* 504
Ῥοῦφοϲ *f*: Αὐρήλιοϲ Ἀλκι- - *Tae* 1240 || Δαμονικίδαϲ *Gy* 1167, 3 || Μ. Αὐρ. Κλεάνωρ 563, 9 || Γ. Ἰούλιοϲ Πωλλίων 97, 25
Ἀντώνιοϲ Ῥοῦφοϲ *Asi* 1408
Μ. Αὐρ. Ῥο[ῦφοϲ Κλεάνοροϲ] *add.* 683, 8; *v* 563, 9
Ῥωμανόϲ 172, 6

Ϲ- - Ἀριϲτ[ολό]χου 258, 7. 8
Ϲ- - *f*: Ἕλενοϲ 110 || Κάλλων 179, 7 || - - κράτηϲ 682, 2 || πατρ. 125 || 686, 5
Ϲ- - - Λακεδαιμόνιοϲ πρόξενοϲ Δελφῶν *XV, 77*
Μέϲϲιοϲ Ϲ- - 178
Μουνατία Ϲαβεῖνα *mar*: Φάβιοϲ Θιϲβιανόϲ 521, 4
Ϲαβεῖνοϲ *m*: Εὐδαμία *M* 1473
Ϲαγάναξ *Gero* 1133
Τιβέριοϲ Κλαύδιοϲ Ϲαιθίδαϲ Καιλιανόϲ I Κλαυδίου Ὀϲτειλίου *f*: Τιβ. Κλαύδιοϲ Φροντεῖνοϲ *M* 1455 *stemma v. n.* 1451
Κλαύδιοϲ Ϲαιθίδαϲ (Καιλιανὸϲ II) Κλαυδίου Φροντείνου I *M* 1455, 6; Τιβ. Κλ. Ϲ. Καιλιανόϲ II ἀρχ. (τῶν Ϲεββ.) *M* 1451; Τιβ. Κλ. Ϲ. Καιλιανόϲ II Ἑλλαδ[άρχηϲ] 512. 1451 *stemma v. n.* 1451
Τιβ. Κλαύδιοϲ Ϲαιθίδαϲ *M* 1455*a*
Ϲαιθίδαϲ *M* 1436, 10
Ϲαλίαρχοϲ *f*: Ἀριϲτόδαμοϲ 210, 23
Ϲαλίϲκα *Gero* 1129
Ϲάμιοϲ Τορέα Μεϲϲάνιοϲ ἄρχοντοϲ Ἀριϲτωνύμου *a. 340/39* πρόξενοϲ Δελφῶν *Bull. Hell.* VI 1882, 222, 54, 1
Ϲαμίταϲ *Gero* 1133
Ϲαμύλοϲ *Gero* 1133
Ϲάοϲ *Pyrr* 1284
Πόπ(λιοϲ) Ϲαπφ(ί)ων 110
Κλούβιοϲ Ϲαφφίων Ξε- - ὁ καὶ - - 1508, 3
ὁ καὶ Ϲαπφίων *v* Κλούβιοϲ Καλλικράτηϲ
Ϲαφφώ 1579
Ϲάτυροϲ *f*: Αὐρ. Κάλλουϲα 251
Ἀβίδιοϲ Ϲάτυροϲ Εὐτυχᾶ 172, 2. 3. [173]. 529, 15
Ϲαφφ- *v* Ϲαπφ-
Ϲεβῆροϲ Νικο[κράτουϲ] 68, 27
Ϲεβῆροϲ *f*: Δαμαρχίαϲ *Thal* 1314, 29
Ἀντώνιοϲ Ϲεβῆροϲ *Asi* 1408
Ϲ. Οὔλπιοϲ Ϲεβῆροϲ Φοίβου *cursus honorum* 34; γερ. 102, 8. 106; [Ϲ. Οὔ.] Ϲεβῆροϲ ἔφ. 61
Ϲευῆροϲ (Νεικομηδεύϲ) *Tae* 1254
Ϲει- - 120
Ϲει- *v* Ϲι-
Κλ. Ϲεϊανόϲ *v* Ϲηϊανόϲ
Γ. Ἰού. Ϲεκοῦνδοϲ I Μύρωνοϲ ἱερομνήμων 168, 7
Ϲεκοῦνδοϲ II Γαΐου γερ. 117
Ϲεμπρώνιοϲ (Ϲιμηλίδα) *frater*: Νικίαϲ *Gy* 1178
L. Sempronius Atratinus *in nummis XV, 150*; *v* II 2
Ϲεπτούμιοϲ *v* II 2
Ϲέραπιϲ *f*: Εὐθύφιλοϲ Ϲελευκεύϲ *Pro* 1547
Ϲερᾶϲ *f*: Γ. Ῥούβριοϲ Βιάνωρ 569, 3 || 159, 29
Αὐρ. Ϲερῆνοϲ ἔφ. *Cor* 1398, 23
Ϲερουΐοϲ *v* II 2; *cf.* Ἠΐοϲ
Ϲευῆροϲ *v* Ϲεβῆροϲ
Κλαύδιοϲ Ϲηϊανόϲ πατρ. 111, 1. 2. 293; Ϲ. πατρ. 71*b* 4. 12; Κλ. Ϲεϊανόϲ πατρ. 292. 1586
[Ϲ]ηΐοϲ *v* II 2: Ἠΐοϲ
Ϲηρανδρίδαϲ *f*: Κλεόμαχοϲ 211, 2
Ϲήριπποϲ Εὐξένου 211, 23
Ϲήριπποϲ *f*: Ἄλκιπποϲ 210, 34 || Ϲικλείδαϲ 124 || Ϲτέφανοϲ 211, 5 || πατρ. 93, 13 || *Thal* 1321
Ϲι- - *f*: Καλλικρατίδαϲ 72
Ϲίδαμοϲ πατρ. 260
Ϲιδέκταϲ Λακιππίδα 212, 29
Ϲιδέκταϲ Πρατόλα 209, 5; Ϲ. [Πρατόλα] 141, 21. 142, 2
Ϲιδέκταϲ *f*: Δεξίμαχοϲ 206; πατρ. 206 || Ϲιδέκταϲ *f*: Εὐρυβάναϲϲα 209, 2; Τυνδάρηϲ 209, 3
Πό. Μέμμιοϲ Ϲιδέκταϲ Δεξιμάχου I *uxor*: Οὐολοϲϲηνὴ Ὀλυμπίϲ 470, 2; *f*: Πό. Μέμ. Δαμάρηϲ I 536, 4; νομοφ. 57; Ϲιδ. πατρ. 32 *A.* 34; Ϲιδέκτᾳ κάϲεν 114, 6. 158; Ϲιδέκτα (Ϲει.) ϲυνέφηβοϲ 59, 14. 15 (66, 16. 67) *stemma v. p.* 117
Ϲικλείδαϲ Ϲηρίππου ἀγορ. 124
Ϲικλείδαϲ πατρ. 275, 5
Ϲικ[λείδαϲ] *f*: Ἁρμονικία 142, 24
Ϲικλῆϲ Ϲωτηρίδα 211, 27
Ϲιλανόϲ *f*: Κόρυμβοϲ *M* 1426, 21 || 313, 2
Ϲίλβιοϲ *v* II 2
Ϲειμήδηϲ 163, 3
Γ. Ἰούλ. Ϲειμήδηϲ Γ. Ἰου. Πολυεύκτου *uxor*: Μεμ. Εὐρυβάναϲϲα 507, 2. 3; *mater*: Ἰουλία Πανθαλίϲ 588 *stemma v. n.* 588
Τι. Κλαύδιοϲ Ϲιμήδηϲ 152; [πατρ.]· Ϲ-ει κάϲεν 101
Ϲιμηλίδαϲ Θηϲέωϲ Γυθεάτηϲ *f*: Ϲεμπρώνιοϲ, Νεικίαϲ *Gy* 1178
Ϲιμίαϲ *Oe* 1295, 7 || *And* 1532, 9
Ϲιμίδαϲ *inc* 1341
Ϲῖμοϲ Ϲωϲάνδρου *Thur* 1384, 2
Ϲῖμοϲ *f*: Ϲίπομποϲ 211, 10
Ϲίπομποϲ Ἀριϲτοδάμου 211, 24
Ϲείπομποϲ Κλέωνοϲ πατρ. 32 *B.* 34; [Ϲε]ίπομ[ποϲ] ἔφ. *vel* πατρ. 56; *f*: Κλέων 62, 13
Ϲίπομποϲ Ϲίμου 211, 10
Ϲείπ[ομποϲ] 354
Ϲίπομποϲ *f*: Νικοκράτηϲ 210, 7 || 204
Ϲιργεὺϲ Ἱερονύμω *M* 1426, 22
Ϲιϲίνιοϲ *f*: Θεόδουλοϲ *Aso* 974
Ϲίϲυφοϲ 199
Ϲίτειμοϲ Εὐδάμου ἐπιμελητήϲ 134, 8
[Ϲεί]τιμοϲ Εὐτυχίδα 148, 8
Ϲείτειμοϲ Πρατονείκου 153
Ϲείτειμοϲ I *f*: Ϲείτειμοϲ II 32 *B.* 60
Ϲείτειμοϲ II Ϲειτείμου I πατρ. 32 *B* 29. 30; νομοφ. 60; Ϲεί. πατρ. 32 *A* 6
Ϲείτιμοϲ γερ. 114, 1
Ϲιχάρηϲ Τειϲαμενοῦ μάντιϲ 210, 43. 212, 54
Ϲίων Ἀλκίππου 212, 13
Ϲίων Δαμίππου 262
Ϲιωνίδαϲ *f*: Δαμοκλῆϲ 212, 16
Ϲκ[ο]ρδίαϲ *v* Ξενοκλῆϲ
Ϲοΐδαϲ *f*: Φιλόφρων 211, 37
Αὐρ. Ϲοΐδαϲ *Cor* 1398, 56
Ϲοιξιάδαϲ Ἀρικράτεοϲ γεροντεύϲαϲ τρίϲ 254; Ϲοι. *f*: Ϲτράτιοϲ 212, 34; Ϲοι. πατρ. 133, 2
Ϲοίξιπποϲ *f*: Λυϲαρχίϲ (Ἀβειάτηϲ) *Ab* 1353
Ϲοιξιτέληϲ Εὐδάμου βίδ. 137; [πατρ.]· Ϲ-ει κάλεν 99; *f*: Ἐτυμοκλήδεια 488, 6
Ϲολόγαϲ ἔφοροϲ *a. 403—398 a. Chr. n.* 1564, 13
Ϲόλων Νικωνύμου *Thur* 1384, 9
Ϲουλπίκιοϲ *v* II 2
Ϲοφιδοί *Pyrr* 1283
Ϲόφιοϲ . . . . Μεϲϲάνιοϲ *IV a. Chr. n. Olympiae stadium vicit I. v. Ol.* 172
Ϲοφόϲ *M* 1469
Ϲπαρτιάτηϲ Δαμαρίϲτου *cursus honorum* 42
Ϲπαρτιάτηϲ Ϲωϲιδάμου γερ. 111, 9. 112, 7
Ϲπαρτιάτηϲ I *f*: Μ. Αὐρ. Ϲπ. II 539, 4
Μ. Αὐρ. Ϲπαρτιάτηϲ II Ϲπ. I πατρ. 539, 4
Ϲπαρτιατικόϲ *f*: Χαρείϲιον 540, 7 || 595, 11 || Ϲπαρτιατι[κόϲ] 165
Γ. Ἰούλιοϲ Ϲπαρτιατικὸϲ Λάκωνοϲ υἱόϲ, ἔκγονοϲ Εὐρυκλέουϲ 463, 2; Γ. Ἰού. Ϲπ. Λ-οϲ *XVI, 130*; Γ. Ἰού. Ϲπ. ἀρχ. θεῶν Ϲεβαϲτῶν καὶ γένουϲ Ϲεβαϲτῶν *XVI, 131* *stemma v. add. n.* 1172
Τιβ. Κλαύδιοϲ Ϲπαρτιατικὸϲ I Βραϲίδου I *f*: Τιβ. Κλ. Ἀριϲτοτέληϲ 527, 12. 591, 4; Τιβ. Κλ. Εὐδαμοϲ 590, 11; *n*: Κλ. Δαμοϲθένεια II 590, 11; Κλ. Φιλοκρατία 591, 4; ἱερεὺϲ θεᾶϲ Ῥώμηϲ, ἀρχ. τῶν Ϲεββ. καὶ τ. θείων προγόνων 525, 9; ἀρχ. [δὶϲ τῶν Ϲ]εβ. καὶ τ. θ. π. 500 *stemma v. p.* 131
[Τιβ. Κλ.] Ϲπαρτιατικόϲ II Εὐδάμου πατρ. 554, 13 *stemma v. p.* 131
Π. Μέμμ. Ϲπαρτιατικόϲ 484, 2; μʹ ἀπὸ Διοϲκούρων 471, 2; Μέ. Ϲπ. πατρ. 85; Ϲπ. πατρ. 71 *b* 1. 2; Ϲπαρτιατικῷ κάϲεν 65, 18 *stemma v. p.* 117
Πόπληρ Μέμμ. Ϲπαρτιατικὸρ II Δαμάρου βοαγόρ 312, 3 *stemma v. p.* 117
Κλαύδιοϲ Ϲπάταλοϲ *l And* 1391
Ϲέκ. Πομ(πήϊοϲ) Ϲπάταλοϲ Ἀγαθοκλέουϲ 535, 2
Ϲπε- - 680, 14
Ϲπένδων I *f*: Ϲπένδων II 47
Ϲπένδων II Ϲπένδοντοϲ I *cursus honorum* 47
Ϲπένδων Ϲωϲινείκου ἀγορ. 129
Ϲπένδων *f*: Γαληνόϲ 68, 13
Ϲπόριοϲ *f*: Κόϊντοϲ Αὐφίδιοϲ Ϲουϲᾶϲ *M* 1434, 7
Ϲπόροϲ 771
Ϲτ . . α- - *f*: Εὔδαμοϲ 94, 20
Ϲτι- - *f*: Λυκεῖνοϲ 44
Ϲτεφαν- - 180, 9
Ϲτεφανὶϲ Ἀγαθία *Phe* 1359, 4
Ϲτεφανοκλῆϲ *f*: Ϲτέφανοϲ 211, 19
Ϲτέφανοϲ Ἀνεγκλήτου 53, 22. 23
Ϲτέφανοϲ Ἀτ- - βίδ. 136
Ϲτέφανοϲ Ϲηρίππου 211, 5
Ϲτέφανοϲ Ϲτεφανοκλέοϲ 211, 19
Ϲτέφανοϲ I *f*: Ϲτ. II 95, 11. 134, 5
Ϲτέφανοϲ II Ϲτ. I γερ. 95, 11; ἐπιμελητήϲ 134, 5
Ϲτέφανοϲ Ϲτράτωνοϲ *Thur* 1385, 28
Ϲτέφανοϲ Φοιβίδα 209, 28
Ϲτέφανοϲ *f*: Ἀγαθοκλῆϲ 32 *A.* 62 || Νεικηφόροϲ 303 || Τίμων 211, 3 || - - κράτηϲ 30, 8 || - - ηϲ 187 || 782
[Ϲτέ(?)]φανοϲ 157
Ϲτέφανοϲ I *f*: Μ. Αὐρήλιοϲ Ϲτέφανοϲ II 596, 11
Μ. Αὐρήλιοϲ Ϲτέφανοϲ II Ϲτ. I ἱππεὺϲ Ῥωμαίων *uxor*: Ἀντωνία Εὐδαμία 596, 11
Ϲτρατα- - *f*: Μ. Αὐρήλιοϲ Τειϲαμενόϲ 598, 7 *stemma v. n.* 598
Ϲτράτιοϲ Ϲοιξιάδα 212, 34
Ϲτράτιοϲ *f*: Ἆγιϲ 211, 29 || Ῥοδίνη 1592
Ϲτρατίππα *Thal* 1321
Ϲτράτιϲ *f*: Δείνων *Thur* 1384, 12
[Αἴ]λιοϲ Ϲτρατο- - 185
Ϲτρατοκλῆϲ *M* 1438 *a* 15
Ϲτράτων Ξενομένουϲ γερ. 102, 5
Ϲτράτων I *f*: Ϲτράτων II 210, 18
Ϲτράτων II Ϲτ. I 210, 18
Ϲτράτων III *f*: Ϲτ. IV *Di* 1374
Ϲτράτων IV Ϲτ. III *Di* 1374
Ϲτράτων V *f*: Ϲτ. VI 676, 9
Ϲτράτων VI Ϲτ. V [ἀ]π[ε]λε(ύθεροϲ) 676, 9
Ϲτ(ρ)άτων *f*: Δαμιάδαϲ 137, 5 || Ϲτράτων *f*: Κρατηϲικλῆϲ ὁ καὶ Ϲτράτων 273 || Ϲτέφανοϲ *Thur* 1385, 28 || *Oe* 1295, 7 || *And* 1532, 40
ὁ καὶ Ϲτράτων *v* Κρατηϲικλῆϲ
Ϲτρόνβιχοϲ 908 *b*
Ϲυ- - 199
Αὐφίδιοϲ Ϲύμφοροϲ *M* 1468, 9
Αὐρ(ηλία) Ϲυμφω[νία] 539, 15
Ϲυνέγδημοϲ Φιλοδήμου *Hyp* 1061
Αὐρ. Ϲυνέκδημοϲ *Cor* 1398, 63
Αὐρ. Ϲυνέρωϲ *Cor* 1398, 25
Αὐρ. Ϲύνετοϲ *Cor* 1398, 97
Ϲύντροφοϲ Νικάνδρου 71 *a* 21
Ϲύντροφοϲ Φίλωνοϲ *Hyp* 1083

Τιμοφάνης *f*: Δίων 133, 5
Τιμύλος *Oe* 1295, 10
Τιμώ *mar*: Βότριχος 724, 6
Τίμων Στεφάνου 211, 3
Τίμων Τιμοκλέος γερ. 95, 3. 211, 7
Τίμων *f*: Νίκιππος Λεοντεύς *Thur* 1385, 11. 12 || Τιμόξενος *Thur* 1386, 11 || - - ιης 338, 1
Τεισαμενὸς Ἀριστ[ολό]χου 258, 7. 8
Τεισαμενὸς I *f*: Ἀλκιβία 141, 5. 465, 6. 578; *n*: Τεισαμενὸς II 465, 6 *stemma v. n.* 465
Τεισαμενὸς II Δαμίππου καὶ Ἀλκιβίας 465 *stemma v. n.* 465
Τισαμενὸς III Κριτοδάμο[υ τ]οῦ Ἰάμου 298; [πατρ.]· Τ-ῷ κάσεν 99, 6. 103, 12. 298 *stemma v. n.* 465
Μ. Αὐρήλιος Τεισαμενὸς Στρατα - - *uxor*: Αὐρ. Ὀππία 598, 7; *f*: [Αὐρηλία] Ἡράκλεια 599, 5. 17 *stemma v. n.* 598
Τεισαμενός *f*: Σιχάρης 210, 43. 212, 54
Τείσαρχος *f*: . . . . στράτα *M* 1457
Τεισίας *Cyth* 942
Τείσων Ἰκαδέος *M* 1425, 1
Τείσων *M* 1438 *a* 10
Τειτάνιος ἔγγονος Παίωνος 730, 2
Τιτιανός πατρ. 39
Τίτυρος *Phe* 1362 *e*
Τορέας *f*: Σάμιος Μεσσάνιος *Bull. Hell.* VI 1882, 222, 54, 1
Τράχαλος Λακεδαιμόνιος ναοποιός *tit. Delph. Bull. Hell.* XXVII 1903, 53, 23. *VIII, 8. 12. 20*
Τρεβελληνός *v* II 2
Τρίτιος Ἐργίνου Ἀβειάτης *Ab* 1352
Τρίτων II Τρ. I 676, 14
Τρίτων προστάτας δαμιοργῶν *M* 1425, 18 || *Oe* 1295, 5
Τρόφιμος ἀπὸ Ἐπαφροδείτου *M* 1473
Ὀπ(πιος) Τρόφιμος 1398, 73
Τρόφιμος 200
Τρύφερος Ἐπαφροδείτου I 20 *B* 3; Τ[ρύφερος] *f*: Ἐπαφρόδιτος II 162, 8
Τρύφερος *f*: Πρεῖμα 228
Τρύφων *f*: Σώανδρος 674, 9
Ἀττ. Τρυφωνιανός *Cor* 1398, 41
Τρῶϊλος 728, 1
Κλαύδιος Τρῶϊλος *M* 1469 || *l And* 1391
Τυνδάρης Σιδέκτα ἱερεὺς 209, 3
Τυνδάρης *f*: Ζεύξιππος 74. 87. 111, 12. 446, 6; [πατρ.]· Τ-ι κάσεν 60 || *l*: Νικοκλῆς 209, 24
[Αὐρ.] Τύραννος *f*: Μ. Αὐρ. Πρατέας 314, 3
Τύχα 250
Τυχαῖος I *f*: Τυχαῖος II 51, 39. 52
Τυχαῖος II Τυχαίου νομοφ. 51, 39. 52
Τύχανδρος πατρ. 912
Τυχάρετος *f*: Ἀρέτα 579, 2
Τύχη *Gy* 1186, 2. 20
Τυχικός *f*: Κλαύδιος Κάσιος 491, 3
Ἀντώνιος Τυχικός 1391, 2
Τύχιππος Πασικλέους ἔφ. 63
Τύχιππος *f*: Δαμάρης *Hyp* 1047 || δημόσιος 243

Ὑγίεια *frater*: Ἀλεξάνωρ 726, 4
Ὑγεῖνος *f*: Τιβ. Κλ. Εἰρανίων 653 *a* 7
Ὑγῖνος *Cyth* 943
Ὕμνος I *f*: Μ. Αὐρ. Κλεώνυμος ὁ καὶ Ὕμνος II 653 *b* 3 *stemma v. add.* 653 *b*
ὁ καὶ Ὕμνος *v* Μ. Αὐρήλιος Κλεώνυμος
Ὑπερ - - *f*: - - πος 158, 3
Ὑρμι[ν]αῖ[α] 824
Ὑψικλῆς Ἀθηναῖος *Pro* 1542

Φ - - Μεσσάνιος πρόξενος Δελφῶν *VIII, 102*
Φ - - *f*: Ζεύξιππος 194
Φ . . . ε . α *M* 1437, 12
Φάβεννος Λακεδαιμόνιος ἱερομνήμων *IX, 21*; *cf.* Φάηινος
Φάβιος *v* II 2
Φάηινος στρατ. *Gy* 1146, 9
Αἴλιος Φ[α]ι[[α]]νίδης γραμ. *Asi* 1412; *nonne* Φ[α]ιωνίδης?
Φαίνιος *v* II 2
Φαινοκλείδας *f*: Κτησικλῆς *Thur* 1386, 5
[Φ]αιωνίδας *Aeg* 951 *c*
Φάνης *f*: Ἀντιαλκίδας 93, 15
Φανοκλῆς Εἰτεαῖος *uxor*: Παρθένιον Ἀριστείδου *XVI, 83*
Φαῦστος 733, 1. 5
Φειδίας *M* 1437, 15
Φείδιππος 93, 34
[Φ]είδιχος *Gero* 1134, 6
Φελίδας ἔφ. *a. 403—398 a. Chr. n.* 1564, 14
Φιλ - - ἔφ. 75 || γερ. 111, 18 || Φιλ - - κλος 150 || Φιλ - - *f*: Ἰσόδαμος *M* 1438 *a* 12
Φίλαιθος *f*: Ἐπίνικος *Thur* 1385, 2
Φιλάκων Δαμοκράτους νομοφ. 79
Φιλάριον *Teu* 1221; *Hip* 1277
Φιλάριστος *f*: Αὐρηλία Δαμοσθένεια *Oe* 1301
Φιλέας *f*: Ἀριστοκλῆς 211, 22 || *f*: Νικίας 247 || 159, 25 || *Oe* 1295, 10
Φιλέρως Θεοξένου I διαβ. 676, 5; Φ. [πατρ.]· Φ-ι κάσεν 65, 11. 65 *a* 115; *f*: Θεόξενος II 112, 15 *stemma v. n.* 676
Γ. Ἰούλιος Φιλέρως Θεοξένου II ἔφ. 68, 15; [γερ.] 112, 2 *stemma v. n.* 676
Φιλέρως *f*: Δαμοκράτης 97, 6
Φιλετίς *i. e.* Φιλητίς *inc* 1341
Φιλήμων I Θεοξένου I ἱερεὺς Ἀπόλλωνος *Gy* 1144, 22; *f*: Θεόξενος II *Gy* 1144, 23. 1181
Φιλήμων *f*: Σωτηρίδας 62, 11; οἰωνοσκόπος 246
[Φιλ]ήμων 835
Ἰούλιος Φιληρατίδας I Ἱπποδάμου φιλόσοφος ἔνσιτος 116, 14
Ἰούλιος Φιληρατίδας II σπονδοφόρος 116, 13
Φιληρατίς *Cyth* 942
Φιλητ - - 172, 9
Φίλητος Δαμακίωνος ἔφ. 71 *a* 12
Φίλητος I *f*: Φίλητος II 309, 3
Φίλητορ II Φ. I 309, 2
Μᾶρ. Αὐρ. Φίλητος Ἀγαθόποδος I 565, 2
Φιλι - - *f*: Γόργιππος 124, 15 || Φιλι - - *s* Φιλη - - 91
Φιλιάδης Μεσσάνιος *VII, 28*; Φιλιά[δης] (Μεσσάνιος?) πρόξενος Δελφῶν *VIII, 127*
Φιλίδας *M* 1472
Φιλικός 881
Φίλιννα Εὐπολέμου Μυνδία *Aeg* 949
Φιλῖνος *M* 1438 *a* 5
Φιλ[ιπ]πίδας *f*: Φιλόμηλος (Ἀσωπίτας) *Gy* 1149
Φιλιππὶς Σωτιμίδα *Hip* 1280
Φίλιππος Καλλιστράτου 210, 14
Φίλιππος Κλέωνος *Teu* 1220
Φίλιππος Νεανίσκου ἔφ. 71 *a* 8; Φ. *f*: Ἐπαφρόδιτος 71 *a* 18
Φίλιππος Σωσικράτεος 210, 35
Φίλιππος I *f*: Φίλιππος II 114, 6
Φίλιππος II Φιλίππου I Σιδέκτᾳ κάσεν γερ. τὸ β´ 114, 6
Φίλιππος III *f*: Φ. IV 177
Φίλιππος IV Φ. III μάντις 177
Φίλιππος Φιλοκλέους *Hip* 1280
Φίλιππος *f*: Ἀγαθοκλῆς 87. 113. 160. 446, 4 || Ἀπελλίων *M* 1468, 7 || Σωτιμίδας *Hip* 1280 || Φιλόκλειτος *Thur* 1385, 3 || Φιλονεικίδας 109, 8 || Πολύαρχος 92, 9 || *m And* 1391 || 180, 5 || 328 || *Hyp* 1067
Μ. Αὐρ. Φίλιππος 551, 11; Φ. *f*: Αὐρ. Φίλων 170, 13. 14
Γάϊος Ἰούλιος Φίλιππος ἱππεὺς Ῥωμαίων *f*: Γάϊος Ἰούλιος Λ - - *Meth* 1417, 2
Φίλιος *Oe* 1295, 5
Φιλις - - *f*: Ἀγιάδας 124, 16
Φιλίσκος *f*: Ὄροικος Μεσσήνιος *IX, 51*
Φιλιστείδας 916 *b*; Φ-ίδας *inc* 1341
Φιλιστίων Δεξάνδρου Ματροπολίτας 29, 10
Φιλιστίων *M* 1430, 6. 17
Φίλιστος Πολεμάρχου Λευκάδιος 6, 1
Φίλιστος *f*: - - τος 198
Φιλλίας *f*: Ἐπιχάρης (Μεσσάνιος) *XI, 108*
Φίλλις Μεσσάνιος ἄρχοντος (Δελφῶν) Αἰσχύλου *a. 364/3 Bull. Hell.* XXVII 1903, 14 *col* I 29
Φιλλὼ Δάμωνος *inc* 1343
Φιλο - - 182
Π. Κλ. Φιλο - - 165
Φιλογένης *f*: Περιγένης *Card* 1331, 18
Φιλόδαμος *f*: Ζεύξιππος *Tae* 1245 || 907 || *Oe* 1295, 9
Φιλόδαμος ἐξ Εὐθυκλέους μάγιρος 209, 33
Φιλοδέσποτος Σύρος Ποτθηνάτας δημόσιος 153; Φ. δημόσιος 147
Φιλοδέσποτος οἰκονόμος 40
Φιλόδημος *f*: Συνέγδημος *Hyp* 1062
Φιλόθεος Φιλοκλέους ἔφ. 65
Φιλόθεος *f*: Κλέων 53, 16. 17 || ἔφ. (?) *Thal* 1314, 33
Φιλοίτης Κρατίου Μεσσήνιος πρεσβευτής *c. a. 140 a. Chr. n. XV, 28*
Φιλοκ - - *M* 1436, 24
Φιλόκαλος Ἀσκληπιάδου *Hyp* 1042
Φιλόκαλος *f*: Νήδυμος 153
Φιλοκλείδας Κάρπου 210, 25
Φιλοκλείδης Δημητρίου 154, 8. 155, 2
Φιλοκλείδας *f*: Ἀγαθοκλῆς 71 *b* 46. 86. 108; [Φιλο]κλείδας *f*: Ἀγα[θοκλῆς] (Λακεδαιμόνιος) *Cot* 966, 3 || Φίλων *Thur* 1385, 33 || 908 *a* || *Gy* 1194
Γ. Ἰούλιος Φιλοκλείδας πατρ. 51, 4. 5. 52. 97, 1
Φιλοκλεί[δας] 180, 4
Φιλόκλειτος Φιλίππου *Thur* 1385, 3
Φιλοκλῆς Ἀριστοξένου 152
Φιλοκλῆς Ἀσκλάπωνος γερ. 92, 2
Φιλοκλῆς Σωτιμίδα πρέσβυς τοῦ ἔθνους *Hip* 1280
Φιλοκλῆς Τιμοξένου γερ. 93, 35; Ταινάριος 211, 42
Φιλοκλῆς I *f*: Φ. II 69, 25. 70. 71 *b* 8
Φιλοκλῆς II Φ. I *cursus honorum* 71 *b* 8; Φ. Μνάσωνι κὲ Λυσιμάχῳ κάσεν ἔφ. 69, 25. 70
Φιλοκλῆς *uxor*: Τιμοσθενὶς Τειμοκλέους 654, 2. 3. 10. 11. *add.* 478, 7. 8
Φιλοκλῆς *f*: Λαβίππα *Hip* 1280 || Τιμόξενος II 48 || Φίλιππος *Hip* 1280 || Φιλόθεος 65 || Φιλοκράτης 278, 3 || Φιλωνίδας 68, 25 || 107 || 212, 8 || 862 || 1575 || *Gero* 1128, 3 || [Φιλ]οκλῆς 674, 7 || [Φιλο]κλῆς *pater* 65 *a* || Φ. *f*: Λίχων Αἰγιράτας *XIV, 23*
Αὐρ. Φιλοκλῆς *Cor* 1380, 60
Κ. Οὐίβιος Φιλοκλῆς Πασικλέους ἔφ. 51, 18. 19; (Βείβιος) 52; ἀγορ. 482, 2. 3
Τερέντιος Φιλοκλῆς Νέος ἐφορεύων *Gy* 1163, 13
Φιλοκράτης Ἀγαθοκλέους ἔφ., γραμματοφύλαξ 71 *a* 16; γερ. 113, 6; [Φιλο]κράτης Ἀγα[θοκλ]έους 161

Φιλοκράτης Διογένους ἔφ. 51, 16. 52
Φιλοκράτης Θεοδώρου γερ. 103, 14 *stemma v. n.* 481
Φιλοκράτης Κλεάνδρου νομοφ. *a. 147 p. Chr. n.* 87. 446, 7; [Φιλο]κράτης Κ. νομοφ. 73; Φ. [Κ.] 160
Φιλοκράτης Ξενιάδα γυμνασίαρχος *Col* 1402
Φιλοκράτης Ὀνησιφόρου *cursus honorum* 37
Φιλοκράτης Φιλοκλέους Ἀγησιλάῳ τῷ Νεόλα κάσεν 278, 2
Φιλοκράτης I *f*: Φιλοκράτης II 42
Φιλοκράτης II Φιλοκράτους I 42
Φιλοκράτης *f*: Ἄλεξις 51, 9. 10. 52 || Αὐρ. Εὐτυχίων 556, 11 || Πασικλῆς 51, 11. 12. 52 || - - ας *Cor* 1394 || 583, 11 || *M* 1435, 13
Ἀνθέστιος Φιλοκράτης *f*: Δαμίων 281, 4. 5
Μ. Αὐρ. Φιλοκράτης Ἐλπινίκου πατρ. 544, 9. 10
[Αὐρ.] Φιλοκράτης *f*: Αὐρ. Χαρίτων 170, 15. 16
ὁ καὶ Φιλοκράτης *v* Δαμοκλῆς II Δαμοκλέους I
Φιλοκρατία Καλλικλείδα I 514, 1
Κλαυδία Φιλοκρατία Ἀριστοτέλους τοῦ Σπαρτιατικοῦ *mater*: Ἰουλία Ἐτυμοκλήδεια Ἀγαθοκλέους 591, 2 *stemma v. p.* 131
Φιλοκρατίδας Ἀγαθοκλέους 116, 3
Φιλοκρατίδας Καλλικράτους *f*: Καλλικρατία 481. 1. 2. 3; πατρ. 80. 481 *stemma v. n.* 481
Μᾶρ. Αὐρ. Φιλοκρατίδας Εὐδαμίδα 541, 4
Φιλοκρατίδας *Oe* 1298
Ἰουλία Φιλοκρατὶς Ἰουλίου Θρασέα *Aso* 957 *stemma v. n.* 957
Φιλόλαος Λακεδαιμόνιος ἄρχοντος (Δελφῶν) Μνασιμάχου *a. 363/2 Bull. Hell.* XXVII 1903, 15 *col* II, 53; ἄρχ. Ἀριστοξένου *a. 356/5* ἐπιμηνιεύων *ibid.* XX 1896, 198, 6; ἄρχ. Νίκωνος *a. 354/3 ibid.* 198, 35
Φιλομηλίδας *Oe* 1295, 6
Φιλόμηλος Ἡρέα βίδ. *Thal* 1314, 11
Φιλόμηλος Φιλ[ιπ]πίδα (Ἀσωπίτας) *Gy* 1143
Φιλόμουσος Ἱερά(ρ)χου ἐπιμελητής 135, 13
[Μ. Αὐρ.] Φιλόμουσος *f*: Μ. Αὐρ. Ζεύξιππος ὁ καὶ Κλέανδρορ 305, 4
Αὐρ. Φιλόμουσος *Cor* 1398, 36
[Φιλ]όμουσος 120
Φιλονίκα 788
Φιλονεικίδας Νεικοκράτους 147, 4. 5
Φιλονεικίδας Φιλίππου γερ. 109, 8
Φιλονικίδας *f*: Ἀριστοκλῆς 210, 46 || Πίστος 448, 12
Φιλόνικος I *f*: Φ. II 271
Φιλόνικος II Φ. I 271
Φιλοξενίδας Ἀριστοδάμαντος γερ. 99; νομοφ. *s* ἔφ. 147, 1
Φιλοξενίδας Ἀριστοκλέους νομοφ. 71 *b* 56. 86; ὁ ἀγαθὸς ἔφ. 71
Φιλοξενίδας *f*: Ξενοκλῆς 64
Αὐρ. Φιλοξενίδας Χαρμοσύνου σπονδοφόρος 144 *stemma v. n.* 144
Μᾶρκος Τάδιος Φιλοξενίδης πρέσβυς γερόντων 448, 8. 10
Φιλόξενος Ἀγαθαμέρου *Thur* 1384, 6
Φιλόξενος Δαμόλα σύναρχος πατρονόμων 48
Φιλόξενος Δίωνος I Μεσσήνιος *f*: Δίων II *XVI, 84*
Φιλόξενος Εὐαμερίωνος 210, 4
Φιλόξενος I *f*: Φιλ. II 94, 19
Φιλόξενος II Φιλ. I γερ. 94, 19
Φιλόξενος *f*: Δαμόλας 212, 32 || Παρθένιος Μεσσήνιος *XVI, 84* || Σώστρατος *Thur* 1384, 23 || 801

Partes alterae nominum servantur, quas ordinem alphabeticum secutus propono.

Nomina patrum servata sunt.

Desunt patrum nomina.

- - ΑΓΟΡΊΔΑC *Cyth* 1423
[- - Α]ΓΌΡΑC 50
- - ΜΑΓΌΡΑC 162, 9
- - ΑΝΔΡΟC 334 || *Thal* 1317*a*
[- - Μ]ΆΡΑΤ[ΟC] *pater* 320, 1
- - ΑΡΧΊΔΑC ΜΓ´ ἈΦ᾽ ἩΡΑΚΛ[ΈΟΥC], ἔφ. 61
- - ΑΡΧΟC *M* 1439
- - ΒΙΟC 286, 1; [Cωcί]ΒΙΟC? *add.* 286
... ΓΕΝΊΔΑC ΠΑΤΡ. 875
- - ΓΗΡΑ 285
[- - Δ]ΆΜΑC ΠΑΤΡ. 888
[- - Δ]ΑΜΊΔΑC *pater* 106
[- - ΔΑ]ΜΟC ΠΑΤΡ. 265
- - ΔΑΜΟC *Gero* 1121
- - ΌΔΑΜΟC 193
- - ΔΆΜωΝ *And* 1532, 8
- - ΎΔΑΜΟC *Cyth* 936, 9. 24
- - ΔΑΜ - - ΠΑΤΡ. 321
- - ΔΟΤΟC 201
- - ΔωΡΟC 118
- - ΔωΡΟC 677, 10

- - ΘΈΑ *Thal* 1323
- - ΘΕΟC *Thal* 1323
- - ΌΘΕΟC ΒΟΙώΤΙΟC 715
[. . . . Ι]ΠΠΊΔΑC *Teu* 1218
. . ΙΠΠΟC *f*: [ΚΑΛΛΙΚ]ΡΆΤΗC V *n*: [Κ.] VI 192 || ὁ Δ. ΜΕCCΆΝΙΟC *IX*, 57
[. . . ΙΠ]ΠΟC *f*: ΦΙΛΌCΤΡΑΤΟC 138
- - ΙΠΠΟC *Pro* 1535
- - ΜΊΠΠΟΥ 93, 21
- - Ξ[Ι]ΠΠΟC 14, 7
- - ΚΆΛΗ 789
- - ΚΛΕΊΔΑC 157, 10 || *Gy* 1195 || *Hyp* 1072
- - ΚΛΑ͂C *f*: ἈΠΟΛΛώΝΙΟC (ἘΠΙΔΑΎΡΙΟC) *Hyp* 1006 || ΔΑΜΙΆΔΑC *Gy* 1145, 8. 9 || ΚΑΛΛΊΜΑΧΟC 138
- - ΚΛΑ͂C 93, 31 || 162, 12 || 455, 15
- - ΤΟΚΛΑ͂C 179, 3
- - ΚΡΆΤΕΙΑ 784
. . . ΚΡΆΤΗC I *f*: . . . ΚΡΆΤΗC II 66, 18. 67
[. . . . Κ]ΡΆΤΗC I *f*: . . . . . ΚΡΆΤΗC II 103, 3
- - ΚΡΆΤΗC I *f*: - - ΚΡΆΤΗC II 190

- - ΚΡΆΤΗC ΓΕΡ. 108, 9 || *Thal* 1317*a*
[- - Κ]ΡΆΤΗC *pater* 138
- - ΙΚΡΆΤΗC 195
. . CΙΚΡΆΤΗC I *f*: . . CΙΚΡΆΤΗC 72
- - ΟΚΡΆΤΗC (ΓΥΘΕΙΆΤΑC) *Gero* 1111, 22. 23
- - ΟΚΡΆΤΗC (ΠΥΡΊΧΙΟC) *Gero* 1111, 23
- - ΜΟΚΡΆΤΗC *pater* 66, 21
. . ΜΟΚΡΆΤΗC *Gero* 1114, 3
. . . . . CΤΟΚΡΆΤΗC I *f*: . . . . . CΤΟΚΡΆΤΗC II 66, 24
- - Ι Λ Υ Ο ΚΡΆΤΗC· [Φ]ΙΛΟΚΡΆΤΗC *vel* ἈΥ(Τ)ΟΚΡΆΤΗC 61
- - ΙΚΡΑΤΊΔΑC 193
- - ΚΤΗΤΟC *pater* 66, 3
- - ΛΑΟC 634, 3
- - ΌΛΑΟC *pater* 66, 22
- - CΊΛΑC *M* 1438 *a* 16
. . ΌΛΑC *f*: ἈΡΧΙΆΔΑC 473, 5
. . . ΛΈωΝ *Gero* 1133
- - ΜΑΧΟC I *f*: - - ΜΑΧΟC II 194 || *Thal* 1317*a*
- - ΜΆΧΟΥ 523, 4
- - ΤΟΜΕΝ - - 122

- - ΝΕΙΚΊΔΑC *pater* 185; . . ΝΙΚΊΔΑC 184
- - ΝΙΚΟC *M* 1436, 38 || *Hyp* 1076
- - ΝΕΙΚΟC 121
[- - Ν]ΕΙΚΟ[C] 122
- - ΌΝΙΚΟC 200 || *frater*: ΔΙΟCΚΟΡΑ͂C 816, 15
- - ΕΌΝΙΚΟC 193
- - ΜΌΝΙΚ[ΟC] *Hyp* 1088
- - ΤΌΝΙΚΟC 50
. . . ΤΌΝΙΚΟC *f*: . . . . ΤΥΛΟC 46
- - ΞΕΝ - - 108, 10
- - ΌΠΑΤΡΟC 517, 11
- - ΠΆΤωΡ *M* 1436, 2
- - CΘΈΝΗC 626, 1
. . . ΦΆΝΗC *f*: ΒΙΌΔΑΜΟC 93, 18
[- - Φ]ΆΝΗC ΓΕΡΟΝΤΕΎωΝ 221
- - ΦΆΝΗC *pater cuiusdam* ἈΡΙCΤΟΠΟΛΕΙΤΕΥΤΟΥ͂ 168, 12
- - ΦΆΝΗC *Asi* 1409
- - ΦΑΝΤΟC 22, 2 || [- - Φ]ΑΝΤΟC 722, 1
- - ΌΦΑC 357
- - ΦΙΛΟC 107 || - - ΦΙΛΟ[C] ἔφ. 77
. . . ΟΦῶΝ *f*: ΠΡΑΤΌΝΙΚΟC 676, 10

Nominum fragmenta ex ordine contrario disposui.

Nomina patrum servata sunt.

- - Α ΛΕΥΚΤΡΙΆΔΑ 577; *cf.* ὈΛΥΜΠΊΧΑ
- - ΛΑ ΕὐΔΑΙΜΟΤΈΛΟΥC I 143
- - ΛΑ ΝΕΙΚΊΠΠΟΥ *Gy* 1184
. . CΟ . ΗΤΗ Μ. ΑὐΡ. ΤΙΜΆΚωΝΟC 545, 7
- - ωΝ ἈΓΑΘΌΠ[ΟΔΟC] 175
- - ωΝ ἹΛΆΡΟΥ *f*: ἹΕΡΟΜΝΉΜωΝ 189
. . ΡΊωΝ ΝΙΚΊΑ ἔφ. 72
. . . . . ΝωΝ II . . . . . ΝωΝΟC I ΝΟΜΟΦ. 66, 20
- - ΤωΝ ΘΡΑCΥΛΈΟΝΤΟC ἈCωΠΕΊΤΗC *Hyp* 1003
- - Ρ II - - ΡΟC I ἹΕΡΟΝΕΊΝΗC, ΠΕΡΙΟΔΟΝΕΊΚΗC 168, 6
- - ΔΟΡ ἈΝΔΡΟΝΊΚῼ ΒΟΥΑΓΌΡ 306, 1
- - C ἈΓΗCΙΛΆΟΥ 191
- - C ἈΞΙΠΌΛΙΔΟC ΜΕCCΉΝΙΟC *XV*, 147
- - C ἈΡΙΓΝώΤΟΥ ΛΑΚΕΔΑΙΜΌΝΙΟC ΝΑΟΠΟΙΌC *Bull. Hell.* XXVII 1903, 53, 30
- - C ΔΑΜΑΤΡΊΟΥ 334, 1
- - C <ΤΟΥ͂ ἘΠΙΚ - - ἈΓΟΡ. 128, 7
- - C ΠΕΡΚΛΕΊ[ΔΑ] *Gero* 1126
- - ΑC ΦΙΛΟΚΡΆΤΟΥC *Cor* 1394, 7
- - ΔΑC ὈΝΗCΊΜΟΥ ἈCωΠΊΤΗC *Hyp* 1001
- - ΔΑC II - - ΔΑ I 321, 3
- - ΊΔΑC ΜΕΝΕΜΆΧΟΥ 157, 3
. . . ΊΔΑC ΛΑΜΠ - - 210, 40
. . . . ΊΔΑC II . . . . ΊΔΑ I ἔφ. 66, 9
. . . . ΊΔΑC ΛΑΚΕΔΑΙΜΌΝΙΟC ΝΑΟΠΟΙΌC (ΔΕΛΦῶΝ) *Bull. Hell.* XXVII 1903, 53, 28
. . . . ΚΊΔΑC ΦΙΛΟCΤΡΆΤΟΥ 674, 4
- - ΥΧΊΑC ΝΙΚΟΚ - - 186, 3
- - ΗC ἈΓΗCΊΛΑ 3, 9
- - ΗC CΤΕΦΆΝΟΥ 187
. . . ΗC II . . . ΟΥ I ἔφ., CΕΙΔΈΚΤΑ CΥΝΈΦΗΒΟC 66, 16. 67
- - ΆΔΗC ΕὐΔΆΜΟΥ ἈΓΟΡ. 124
- - ΧΊΔΗC ΝΙΚΟ - - 1506, 1

- - ΛΗC ΕὐΔΑΙΜΟΝΊΔΑ ἈΓΟΡ. 128, 8
- - ΡΗC ΛΥΚΊΝΟΥ ΛΑΚΕΔΑΙΜΌΝΙΟC ΝΑΟΠΟΙΌC *Bull. Hell.* XXVII 1903, 53, 29
- - ΙΗC ΤΊΜωΝΟC 338, 1
- - ΆΤΗC ΕὐΚΑ - - ΓΕΡ. 119
- - ΟC ἈΝΤΙΠΆ[ΤΡΟΥ] 291
- - ΟC ἉΡΜΌΝΕΙ[ΚΟC] 169, 2; *cf.* I: [ΤΙΒ. ΚΛΑΎΔΙ]ΟC Ἁ.
- - ΟC ἈΡΧ - - ἈΓΟΡ. 128, 5
- - ΟC ἈΤ - - 681, 7
- - ΟC ΔΑΜΑΤΡΊΟΥ *Thur* 1385, 37
- - ΟC ΘΕΟ - - 191
- - ΟC ΜΈΝΙΠΠΟC 169, 1
- - ΟC ΜΆΡΚΟΥ 157, 6
- - ΟC ΠΑΥΛΕΪΝΟC 538, 4
- - ΟC - - ΟΥ ΠΡΈCΒΥC ΓΕΡΌΝΤωΝ ἘΠῚ ΚΛΗΝΙΚΊΔΑ 359
- - ΡΥ - - ΟC ΜΕCCΆΝΙΟC ἌΡΧΟΝΤΟC (ΔΕΛΦῶΝ) ΑἸCΧΎΛΟΥ *a.* 364/3; *Bull. Hell.* XXVII 1903, 14 *col.* I, 29
- - ΔΟC Cω - - 174, 9
- - ΑΙΟC ἉΓΊωΝΟC 177
- - ΈΝΙΟC Μ - - ΓΕΡ. 118
- - ΚΤΙΚΟC Cω - - ΝΟΜΟΦ. 78
- - ΑΛΟC ΦΙΛώΤΑ *M* 1430, 9
. . . . ΤΥΛΟC . . . ΤΟΝΊΚΟΥ *cursus honorum* 46
- - ΜΟC ΝΕΙΚΙΠΠΊΔΑ 162, 16
- - ΜΕΝΟC ἈΓΑΠΗΤΟΥ *M* 1467
- - ΟΝΟC ΘΕΟ - - ΔΗΜΌCΙΟC 205
- - ΠΟC ὙΠΕΡ - - 158, 3
- - ΡΟC ἈΡΙCΤΟΝΊΚΟΥ 142, 18
- - ΤΟC ΚΛ - - 194
- - ΤΟC ΚΌCCΟΥ (ΚΑΡΎCΤΙΟC) *Gero* 1111, 20
- - ΤΟC ΝΥ - - ΓΕΡ. 121
- - ΤΟC ΦΙΛΊCΤΟΥ 198
. . . ΤΟC . . . . ΟC ΝΟΜΟΦ. 72
- - ΤΟC - - ΟC 697
ὁ Δ. - - ΊΠΠΟΥ ΜΕCCΆΝΙΟC *XV*, 57

Desunt patrum nomina.

- - Α *f*: - - ἈΡΧΙΆΔΑΡ 331, 1
- - ΓΕΊΑ *M* 1478
- - Ν ΜΕCCΆΝΙΟC *XV*, 67
- - ωΝ 203 || ΠΑΤΡ. *a.* 147 *p. Chr. n.* 87
- - ΕΊωΝ 909
- - ΠΊωΝ 169, 4
- - ΉΜωΝ 705
. . . . . ΝωΝ I *f*: . . . . . ΝωΝ II 66, 20
- - CωΝ 634, 2
- - CωΝ *f*: ΙΟΥΛΊΑ Ν - - 605, 3
- - ΤωΝ *pater* 106
- - Ρ *f*: Γ. ἸΟΎ. ΛΥCΙΚΡΆΤΗC 167, 9
- - ΑC ΝΟΜΟΦ. 66, 12
- - ΔΑC I *f*: - - ΔΑC II 321, 3
- - ΔΑC *f*: ἌΛΚΙΜΟC 299; *cf.* CωΚΛΕΊΔΑC
- - ΔΑC 50
. . . ΔΈΑC ΠΑΤΡ. 88 || - - ΔΈΟΥ 348, 1
. . . . ΊΔΑC I *f*: . . . . ΊΔΑC II 66, 9
- - ΑΊΔΑC *pater* 113
- - ΕΊΔΑΡ ΒΟΑΓΌΡ 310, 1
- - ΛΊΔΑC *Hyp* 977, 13
- - ΤΊΔΑC 157, 9
- - ΑΤΊΔΑC *pater*? 254
- - CΙΝΊΑC *M* 1436, 31
- - ΡΑΚΑC *Hyp* 1086
- - ΎΜΑC 142, 7
- - ΗC ΛΑΡΙCΑΪ͂ΟC *inc* 1345
. . . ΗC I *f*: . . . ΗC II 66, 16. 67
- - ΗC 50 || 615, 2 || 109, 19 || *Hyp* 1070. 1071
- - ΕΊΔΗC ΓΕΡ. 106
. . . . ΝΗC ΓΡΑΜ. ΒΟΥΛΑ͂C 206
- - ΈΝΗC *pater* 615
- - ΑΜΟΝΊΤΗC *Thal* 1314, 20
- - ΟC 50 || *Hyp* 1077
- - ΞΑΟC *M* 1437, 7
- - ΜΟΔΟC *M* 1436, 36

- - ΘΟC 118
- - ΙΟC 200 || 203 || *Hyp* 1073
- - ΝΑΪ͂ΟC ΠΑΤΡ. 320, 4
- - ΓΙΟC 194
- - ΚΙΟC *Hyp* 1074
- - ΎΛΙΟC ἈΘΛΟΘΈΤΗC 455, 9
- - ΝΙΟC Κ Α Μ Ε Ι Ν 172, 4
- - ώΝΙΟC *Gero* 1151
- - ΚΟC ἔφ. 57
- - ΙΚΌC *pater* 284
- - CΚΟC 198
- - ΤΊΚΕΛΟC [ΠΑΤΡ.]· *an* ΤΙ[Β. Κ]ΛΑΎ[ΔΙΟC - -]? 138
- - ΜΟC 162, 17
. . . ΝΟC 57
- - ΘΕΙΝΟC [ΠΑΤΡ.] 83; *v* ΠΟΘΕΙΝΌC
- - ΟΝΟC 543, 3
- - ΠΟC 203
- - ΠΟC 710
- - ΙΝΑΠΟC 241
- - ΡΟC ἔφ. *Cot* 964, 7
- - ΝΕΡΟC *pater* 61
- - ΝΥ*h*ΟC 1574
- - ΑΤΟC *M* 1437, 2 || *Hyp* 1069
- - ΕΤΟC ΓΕΡ. 121
- - ΗΤΟC 119
- - ΔΕΙΤΟC 120
- - ΚΤΟC *M* 1465
- - ΑΧΟC 8, 7
- - ΥC 357

- - ΑΝΔ - - 562, 12
- - ΒΕΡΟ - - 562, 14
- - ΘΟ - - 200
- - ΙΚΛ - - 204
- - ΙCΤΡΟ - - *Gero* 1117
[- - ΚΛ]ΕΙΔ[- -] 158
- - ΚΟCΜΟ - - 1506, 5
- - ., Λ Π Ι - - ΠΑΤΡ. 166
- - ΜΕΡ - - *Hyp* 1075
. . . ΝΕωΝ . . *And* 1532 *a*

Familiae, quarum stemmata proposui.

II.

Nomina Romana.

1. Praenomina.

2. Nomina.

3. Cognomina.

Aureliorum cognomina non recepi.

Ἀβάσκαντος v II 2 Κλαύδιος
Ἀγαθάγγελος v II 2 Ἀβίδιος
Ἀγαθίας v II 2 Ὀκτάβιος
Ἀγαθίας v II 2 Φούρνιος
Ἀγαθοκλῆς v II 2 Ἰούλιος, Κλαύδιος
Ἀγακλῆς v II 2 Μέμμιος
Ἀγήμων v II 2 Κλαύδιος
Ἀγησίλαος v II 2 Ἰούλιος, Φλάβιος
Ἀγήτα v II 2 Κλαυδία
Ἅγιον v II 2 Ἰουλία
Ἆγις v II 2 Πομπώνιος
M. Agrippa 374, 1
[Agr]ippa *Nept p* 229
Μ(ᾶρκος) Ἀγρίππας 374, 1; Μᾶρκος Ἀ. *Gy* 1166
Ἀθήναιος v II 2 Ἰούλιος
Αἰλιανός v II 2 Νόβιος
Ἀκίνδυνος v II 2 Ἀπρώνιος
Ἀκτιακός v II 2 Κλαύδιος
Ἀκυλεῖνος v II 2 Κλαύδιος
Ἀλεξα - - v II 2 Πετρώνιος
Ἀλέξανδρος v II 2 Ἰούλιος, Φλαούϊος
Ἀλεξᾶς v II 2 Ἰούλιος
Ἀλκανδρίδας v II 2 Αἴλιος, Κλαύδιος
Ἄλκαστος v II 2 Κλαύδιος, Πομπώνιος
Ἀνδράγαθος v II 2 Κλαύδιος
Ἄνθος v II 2 Ἰούλιος, Μέμμιος
Ἀνείκητος v II 2 Κλαύδιος
Ἀντίπατρος v II 2 Ἰούλιος
Ἀπατάριον v II 2 Ἰουλία
Ἄποικος v II 2 Κλαύδιος
Ἀπολλώνιος v II 2 Αἴλιος, Μέμμιος
Ἀρετή v II 2 Πομπωνία
Ἀρέτων v II 2 Ἰούλιος
Ἀρεύς v II 2 Τρεβελληνός
Ἀριστέας v II 2 Ἰούλιος, Πομπώνιος
Ἀριστόβουλος v II 2 Ἰούλιος, Κλαύδιος
Ἀριστοκλῆς v II 2 Μέμμιος, Οὔλπιος, Πομπώνιος
Ἀριστοκράτης v II 2 Βολοσσηνός, (Οὐολοσσηνός)
Ἀριστοκράτης v II 2 Κλαύδιος
Ἀριστομένης v II 2 Κλαύδιος
Ἀριστόνικος v II 2 Κανίνιος
Ἀριστοτέλης v II 2 Κάσσιος, Κλαύδιος, Πομπήϊος
Ἀρίστων v II 2 Αἴλιος, Κλώδιος
Ἀρίων v II 2 Ἰούλιος
Ἁρμόνικος v II 2 Αἴλιος, Κλαύδιος
Ἀρτεμίσιος v II 2 Κλαύδιος, Ὄπ(πιος)
Ἀσκληπιάδης v II 2 Φλαούϊος
Ἀτείματος v II 2 Κλαύδιος
Ἀτείμητος v II 2 Πομπώνιος
Atratinus v II 2 Sempronius
Ἀττιανός v II 2 Φλάβιος
Ἀττικός v II 2 Κλαύδιος
Ἀττινᾶς v II 2 Φλαούϊος
Ἀφθόνητος v II 2 Οὐαλέριος, Οὔλπιος
Αὐτοκράτης v II 2 Ἰούλιος
Ἀχαϊκός v II 2 Ἀντώνιος
Β - - v II 2 Κλαύδιος
Βαλβίλλα v II 2 Ἰουλία
Βαλερεῖνος v II 2 Βιτέλλιος
Βαλεριανός 102, 7
Βάσσος v II 1 Λούκιος Βάσσος
Βάσσος v II 2 Οὐαλέριος
Βιάδας v II 2 Ἀβίδιος
Βιάνωρ v II 2 Ῥούβριος
Βικτωρεῖνος v II 2 Ἀντώνιος
Βρασίδας v II 2 Κλαύδιος
Β[ροῦτο]ς v II 2 Αἴλιος
Βωμάτιον v II 2 Φαινία
Γάλλος v II 2 Καίσιος
Γενναῖος v II 2 Μέμμιος
Γοργιππίδας v II 2 Μέμμιος
Γόργιππος v II 2 Πομπήϊος
Γράπτος v II 2 Ἰούλιος

Δαμ - - v II 2 Ἰούλιος
Δαμαίνετος v II 2 Ἰούλιος, Πομπήϊος
Δαμάρης v II 2 Μέμμιος, (Βο-) Οὐολοσσηνός, Πομπήϊος
Δαμάσιππος v II 2 Οὔλπιος
Δαμίων v II 2 Ἀνθέστιος
Δαμοκράτης v II 2 Βέττιος, Ἰούλιος, Κλαύδιος, Μίνδιος
Δαμοκρατία v II 2 Μεμμία
Δαμοκρατίδας v II 2 Αἴλιος, Κλαύδιος
Δαμονείκης v II 2 Κλαύδιος
Δαμοσθένεια v II 2 Κλαυδία
Δέκμος v II 2 Κλαύδιος
Δελμάτιος v II 2 Κλαύδιος
Deximachus v II 2 Julius
Δεξίμαχος v II 2 Ἰούλιος, Μέμμιος
Δημαρχίδης v II 2 Φλάβιος
Δημέας v II 2 Αὐφίδιος
Διογένης v II 2 Πομπώνιος
Διονύσιος v II 2 Αἴλιος
Διονύσιος v II 2 Κλαύδιος
Διονύσιος v II 2 Φλάβιος
Δίων v II 2 Αἴλιος
Δομεστικός v II 2 Οὔλπιος
Δύναμις v II 2 Ἀντωνία
Εἰρανίων v II 2 Κλαύδιος
Ἐλπὶς ἡ καὶ Καλλιστονίκη v II 2 Κλαύδιος
Ἐπαφρόδειτος v II 2 Ἰούλιος, Πεδουκαῖος
Μᾶρκος Ἐπαφρόδιτος 97, 27
Ἐπαφρώ v II 2 Αὐρηλία, Κλαυδία
Ἐπίγονος v II 2 Κλαύδιος
Ἐπικτᾶς v II 2 Πομπήϊος
Ἐπίκτητος v II 2 Κλαύδιος
Ἐτεαρχίς v II 2 Ἰουλία, Μινδία
Ἐτυμοκλήδεια v II 2 Ἰουλία
Ἐτυμοκλῆς v II 2 Κλαύδιος
Εὐδαμία v II 2 Ἀντωνία
Εὔδαμος v II 2 Ἰούλιος, Κλαύδιος
Εὐέλπιστος v II 2 Ἀπρώνιος
C. Εὐέλπιστος 176
Εὐπορᾶς v II 2 Σίλβιος
Εὔπορος v II 2 Κανίνιος
Εὐρυβάνασσα v II 2 Μεμμία
Εὐρυκλῆς v II 2 Βιβουλλιος, Ἰούλιος
Εὐρώτας v II 2 Κλαύδιος
Εὐτράπελος v II 2 Ἀντώνιος
Εὐτυχής v II 2 Ἰγν(άτιος)
Εὐτυχιανός v II 2 Ποσ(ιδώνιος)
Εὐτυχίδης v II 2 Κλαύδιος
Εὔτυχος v II 2 Μέμμιος
Εὐφημίων v II 2 Πλώτιος
Εὐφρόσυνος v II 2 Ἀντ(ώνιος), Ἰγν(άτιος)
Ζεῦξις v II 2 Λείβιος
Ζώπυρος v II 2 Κλαύδιος, Ὄπ(πιος)
Ζώσιμος v II 2 Ἰγν(άτιος)
Ἡλιόδωρος v II 2 Κλαύδιος
Ἡρκλανός v II 2 Ἰούλιος
Θαλίαρχος v II 2 Πομπήϊος
Θεαγένης v II 2 Ἰούλιος
Θεόδοτος v II 2 Κλαύδιος
Θεοκλῆς v II 2 Μέμμιος
Θεόξενος v II 2 Πομπήϊος
Θεόφραστος v II 2 Ἰούλιος
Θεσσαλιανός v II 2 Γέλλιος
Θισβιανός v II 2 Φλάβιος
Θρασέας v II 2 Ἰούλιος
Ἰανουάριος v II 2 Κάσ(σιος)
Ἱλαριανός v II 2 Πομπώνιος
Ἰοῦγκος v II 2 Αἰμίλιος
Ἰουλιανός v II 2 Ἰούλιος
Ἵππαρχος v II 2 Κλαύδιος
Ἰσόδαμος v II 2 Ἰούλιος
Καιλιανός (Caelianus) v II 2 Κλαύδιος Σαιθίδας

Caesar v II 2 Iulius
Καλ - - v II 2 Ἰούλιος
Καλλιγένης v II 2 Κλαύδιος
Καλλικράτης v II 2 Κλούβιος, Οὔλπιος
Καλλιστονείκη v II 2 Κλαυδία, Πομπωνία
Καλλίστρατος v II 2 Ἥϊος
Καλλιτίβερις v II 2 Φλ(άβιος)
Καλλώ v II 2 Ἀντωνία
Κάσιος v II 2 Κλαύδιος
Κασσιανός v II 2 Κλαύδιος
Κλε . . . . φα v II 2 Φλαουΐα
Κλεόβουλος v II 2 Ἰούλιος, Κλώδιος
Κλεαινέτα v II 2 Ἰουλία
Κλεόφαντος v II 2 Ἰούλιος
Κλέων v II 2 Ἰούλιος
Κόμοδος v II 2 Καιεϊόνιος
Κορσαῖος v II 2 Ἰούλιος
Κρατήσιππος v II 2 Ἰούλιος
Κρῆσκενς *Gy p* 210
Creticus v II 2 Antonius
Κρισπιανός v II 2 Κλαύδιος
Κρίσπος v II 2 Κεκίλιος, Ὀφέλλιος
Κρονείων v II 2 Ἥϊος
Κρότων v II 2 Ἀττ(ιος)
Λάκων v II 2 Ἰούλιος
Λαμίας v II 2 Αἴλιος
Λαμπρίας v II 2 Στατείλιος
Λεοντᾶς v II 2 Αἴλιος
Λέων v II 2 Ἀσίννιος
Λεωνίδας v II 2 Κλαύδιος || Λεωνίδης v II 2 Ἀσίννιος
Λογγείνη v II 2 Κλαυδία, Μεμμία
Λογγεῖνος v II 2 Ὀκταούϊος (Ὀκτάβιος)
Λύκος v II 2 Ἀντ(ώνιος)
Λυσικράτης v II 2 Ἰούλιος
Λυσινείκης v II 2 Μέμμιος
Λύσιππος v II 2 Ἰούλιος
Μαγίων v II 2 Ἥϊος
Μακεδών v II 2 Αὐφίδιος
Μάξιμος v II 2 Κυντί[λι]ος
Μαρυλλῖνα v II 2 Πεδουκαία
Μένανδρος v II 2 Ἰούλιος
Μελίτις v II 2 Κλαύδιος
Μενεκλῆς v II 2 Ἰούλιος
Μήλας v II 2 Ποπίλλιος
Μηνοφάνης v II 2 Πομπήϊος
Μητροφάνης v II 2 Αἴλιος
Μνάσων v II 2 Μέμμιος
Μονόμιτος v II 2 Φλαούϊος
Μοντανός v II 2 Κλαύδιος
Μουρήνας v II 2 Λικίνιος
Μουσαῖος v II 2 Ἰουβέντιος, Καικίλιος
Ν . . . . v II 2 Ἰουλία
Νέας v II 2 Ἰούλιος
Νέολαος v II 2 Κλαύδιος
Νεοπολειτανός v II 2 Ἰούλιος
Νικανδρίδας v II 2 Αἴλιος
Νίκανδρος v II 2 Ἰούλιος
Νικήρατος (Niceratus) v II 2 Κλαύδιος Φροντεῖνος II
Νικηφόρος v II 2 Ἰούλιος
Νεικίας v II 2 Κλαύδιος
Νείκιον v II 2 Κλαυδία
Νεικιππία v II 2 Κλαυδία
Νικιππίδας v II 2 Κλαύδιος
Νεικόστρατος v II 2 Γαβίνιος
Νείκων v II 2 Κλαύδιος
Νόητος v II 2 Νερβίνιος
Ξενάκων v II 2 Κορνήλιος
Ξενοκράτης v II 2 Κλαύδιος
Ξενοκρατία v II 2 Μεμμία
Ὀλυμπιακός v II 2 Ἰγν(άτιος)
Ὀλυμπίς v II 2 Οὐολοσσηνή

Ὀλυμπίχα v II 2 Οὐολοσσηνή
Ὀνασικράτης v II 2 Πομπήϊος
Ὀνησιφόρος v II 2 Αἴλιος, Κλαύδιος
Ὀστείλιος v II 2 Κλαύδιος
Οὐλπιανός v II 2 Οὐαλέριος
Παλλιάτης v II 2 Γέλλιος
Πανδούσας v II 2 Λατίνιος
Πανθάλης v II 2 Ἰούλιος, Πομπώνιος
Πανθαλίς v II 2 Ἰουλία
Παρμένων v II 2 Μέμμιος
Πασιχάρεια v II 2 Μεμμία
Πεῖος v II 2 Βιβούλιος, Μέμμιος
Περικλῆς v II 2 Κλαύδιος, Μέμμιος
Πολύχαρμος v II 2 Ἰουβέντιος Καικίλιος
Πολύβιος v II 2 Φλάβιος
Πολύευκτος v II 2 Ἰούλιος
Πολωνιανός v II 2 Μέμμιος Ἀγακλῆς
Ποῦρχλα 259 *pro* Pulchra
Pratolaus v II 2 Iulius
Πρατόλαος v II 2 Αἴλιος, Κλαύδιος, Μέμμιος
Πρατόλας v II 2 Μέμμιος
Πρεῖμος v II 2 Φαίνιος
Prisca v II 2 Claudia
Πρεῖσκος v II 2 Ἰούνιος
Πρόκλος v II 2 Ἀντώνιος, Ἐγνάτιος
Πρωτογένης v II 2 Κλαύδιος, Σεπτούμιος
Πύρρος v II 2 Οὔ(λπιος)
Πῶλλα v II 2 Πομπηΐα
Πωλλίων v II 2 Ἰούλιος
Ῥοῦφος v II 2 Ἀντώνιος; Rufus v II 2 Cluvius
C - - v II 2 Μέσσιος
Σαβεῖνα v II 2 Μουνατία
Σαιθίδας (Saethidas) v II 2 Κλαύδιος, Φλάβιος
Σακέρδως v II 2 Κλαύδιος
Πόπ(λιος) Σαπφ(ί)ων 110
Σαπφίων (Σαφφίων) v II 2 Κλούβιος
Σάτυρος v II 2 Ἀβίδιος
Σεβῆρος v II 2 Ἀντώνιος, Οὔλπιος
Σεϊανός (Σηϊανός) v II 2 Κλαύδιος
Σ(ε)ιδέκτας v II 2 Μέμμιος
Σ(ε)ιμήδης v II 2 Ἰούλιος, Κλαύδιος
Σεκοῦνδος v II 2 Ἰούλιος
Σουσᾶς v II 2 Αὐφίδιος
Σπαρτιατικός v II 2 Ἰούλιος, Κλαύδιος, Μέμμιος
Σπάταλος v II 2 Κλαύδιος, Πομπήϊος
Στρα[το - -] v II 2 Αἴλιος
Συμφόρος v II 2 Αὐφίδιος
Σω - - v II 2 Μέμμιος
Σωζομενός v II 2 Κάσιος
Σωκράτης v II 2 Ἰούλιος, Οὔλπιος
Σωσικράτης v II 2 Ἰούλιος, Κλαύδιος
Σωτήριχος v II 2 Μέμμιος
Σώφρων v II 2 Κλαύδιος
Τάναγρος v II 2 Ὀφίλλιος
Τέρτιος v II 2 Φλάβιος
Τετειμαμένα v II 2 Ἰουλία
Τιμάς v II 2 Ἰουνία
Τιμοσθενίς v II 2 Μεμμία
Τρόφιμος v II 2 Ὀπ(πιος)
Τρυφωνιανός v II 2 Ἀττ(ιος)
Τρωΐλος v II 2 Κλαύδιος
Τυχικός v II 2 Ἀντώνιος
Φαι[[α]]νίδης v II 2 Αἴλιος; *nonne* Φαιωνίδης?
Φιλάδελφος v II 2 Μέμμιος Γοργιππίδας *et* Λυσινείκης
Φιλέρως v II 2 Ἰούλιος
Φιληρατίδας v II 2 Ἰούλιος
Φίλιππος v II 2 Ἰούλιος
Φιλοκλείδας v II 2 Ἰούλιος

Φιλοκλῆς *v* II 2 Βείβιος (Οὐίβιος), Τερέντιος
Φιλοκράτης *v* II 2 Ἀνθέστιος
Φιλοκρατία *v* II 2 Κλαυδία
Φιλοκρατίς *v* II 2 Ἰουλία
Φιλοξενίδης *v* II 2 Τάδιος
Φιλόστρατος *v* II 2 Κλώδιος
Φιλουμενά *v* II 2 Σωφηέα
Φιλοχαρεῖνος *v* II 2 Ἰούλιος
Φλαβιανός *v* II 2 Ἰούνιος
Φλέγων *v* II 2 Ἀβίδιος
Φοιβίδας *v* II 2 Δεκούμιος
Φροντεῖνος (Frontinus) *v* II 2 Κλαύδιος
Χαρίξενος *v* II 2 Ἰούλιος, Φλάβιος
Χαριτέλης *v* II 2 Ἰούνιος
Χάρτων *v* II 2 Κλαύδιος
Χρηστίων *v* II 2 Αἴλιος
Χρηστός *v* II 2 Παπείριος
Χρυσᾶς *v* II 2 Ἰούλιος
Χρυσόγονος *v* II 2 Πάκ(κιος)
Ὠρείων *v* II 2 Ἰούλιος
Ὠφελίων *v* II 2 Ἀντώνιος
Ὠ - - *v* II 2 Κλαύδιος
- - άρητος *v* II 2 Πομπήϊος
- - σινε - - *v* II 2 Ἰούλιος

III.

Nomina geographica.

ΑΒΙΑ *tituli*: 1351—1358, *historia*: *p* 252
Ἀβεᾶται 1352. 1354. 1374 || Ἀβειᾶται 1353 || Ἀβειᾶτις 1353 || Ἀβεάτης *Tae* 1253
IV 2: πόλις, IV 3: γραμ.
dei VI 1: Ἀδριανὸς Βουλαῖος, Ἑρμᾶς
Ἀθηναῖος 640. 666, 2. 669, 3. 698. *Cyth* 948. *Pro* 1542; *v* Ἀλεξανδρεύς, Ἀντινοεύς || Ἀ-ον *Gy* 1146, 12. 1188; *v* IV 2: δᾶμος || Ἀθένηθεν 1570
ΑΙΓΙΛΙΑ *tituli*: 948—951
ἐν Αἰγίλᾳ *And* 1390, 31; *v* Ἔγειλα || Αἰγιλι(έων) *Aeg* 951 *b*
dei VI 1: Ἀπόλλων Αἰγιλεύς
Αἰγιναίος στατῆρας 1, 10
Ἀκαρνᾶνες 29; *v* IV 2: κοινόν
ΑΚΡΙΑΙ *titulus*: 1108, *historia*: *p* 195
Ἀκριᾶται *Acr* 1108 || Ἀκρειάτας *Gy* 1189
ΑΛΑΓΟΝΙΑ *tituli*: 1339. 1529
dei VI 1: Ἀπόλλων
Ἀλεῖοι *XVII, 9*
Ἀλεξανδρεύς 462, 3; *M* 1461 || Ἀ. καὶ Ἀθηναῖος 666, 1
ΑΛΙΑΡΤΟΣ *titulus*: 1420, *de situ*: *p* 277
Ἀμβρακιώτας 4, 2. 10
Ἀμύκλαι· οἱ ἐν Ἀ-αις κατοικοῦντες καὶ παρεπιδημοῦντες 515, 8 || ἐπιμελητὴν Ἀ-ῶν 515, 2 || Ἀμυκλαῖος 511, 1 || Ἀ-αι *p* 455, 7 || Ἀμύκλη *p* 730, 12
ΑΜΦΕΙΑ *tituli*: 1530. 1531, *de situ*: *p* 308
Ἄμφεια *vel* Ἀμφειᾶ *add.* 1426, 1
Ἀνακτοριεύς 29, 2—6
Ἀναφ - - 1505, 1
ΑΝΔΑΝΙΑ *tituli*: 1390—1391. 1532. 1532 *a*, *historia*: *p* 266
aedificia: θέατρον 1390, 68; ἱππόδρομος 1390, 31; ἱερὸν Καρνείου 1390, 7; Καρνειάσιον 1390, 54. 56. 60. 63; ναὸς τῶν Μεγάλων θεῶν 1390, 91
IV 2, IV 3, VI 2: ἀγορανόμος, ἀγωνοθέτης, ἀργυροσκόπος, ἀρχιτέκτων, ἄρχοντες, γραμ. συνέδρων, γυναικονόμος, δαμιοργοί, οἱ δέκα, δικασταί, ἐπιμελητάς, λειτουργήσοντες, νομοδεῖκται, οἱ πέντε, πολέμαρχοι, σύνεδροι, ταμίας
dei VI 1: Ἀπόλλων Καρνεῖος, Δημήτηρ, Ἑρμᾶς, Μεγάλοι θεοί, Καρνεῖος
Ἄνθεια [*an melius* Ἄμφεια?] *M* 1426, 1
Ἀντινοεὺς καὶ Ἀθηναῖος 669, 2
Ἀντιόχισσα 809
Ἀπειρότας *Nept* 1231
Ἀργεῖοι *v* IV 2: πόλις *Meth* 1417, 5 || Ἀργείων - - καὶ τῶν ἄλλων ξένων οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀμύκλαις 515, 3 || Ἀ-ους *XI, 156* || [τὴν ἐξ Ἄργους ἀσ]πίδα 658 || [Ἀργο]λικὸς στόλος *p* 729, 5
εἰς Ἀρ. αίας 606, 4. 5
Ἀρκαδίας ἀπὸ πατρίδος *p* 724, 5
τὸν Ἀρμη(!)νιακὸν πόλεμον 1524, 36
ΑΡΤΕΜΙΤΟΣ *fanum* *p* 261, *tituli*: 1373—1378
IV 3: ἀγωνοθέτης
dei VI 1: Ἄρτεμις Λιμνᾶτις, Ὀρθεία
Ἀσία· δικασταγωγὸς ἀπὸ Ἀσίας 39 || κοινοὺς Ἀ-ας (ἀγῶνας) 658, 4 || κοινὰ Ἀ-ας 662, 4 || Ἀ-η *p* 734, 2
ΑΣΙΝΗ *tituli*: 1405—1416, *historia*: *p* 273
Ἀσιναῖοι 1453, 1. 6
IV 3: γραμ., γυμνασίαρχος, λογιστὴς τᾶς πόλεως
dei VI 1: Ἀσκληπιός, Ἑρμᾶς
Ἄσσιος· τοῖς Διοσκόροις θεοῖς τοῖς Α. *Pro* 1548
ΑΣΩΠΟΣ *tituli*: 968—974, *historia*: *p* 186
Ἀσωπός *Cot* 962, 7 || Κυπαρισσία *i. e.* Asopus *XIV, 111* || Ἀσωπίτας *Cot* 962, 2. 15. *Hyp* 997—999. *Gy* 1149 || Ἀσωπ(ε)ίτης *Hyp* 996. 1000. 1001. 1003. 1004 || Ἀσωπεῖται *Aso* 968. 969
IV 2: πόλις, IV 3: ταμίας
Ἀχαΐα. *Gy* 1172, 8 *XVI, 69* || ἀντιστρατηγὸς ἐπαρχείας Ἀ. 533, 11 || τὸ κοινὸν τᾶς Ἀ. *XVI, 133* || Ἀχαιοί 512, 9. *Ab* 1352. *Cor* 1398, 9. *M* 1451, 12. 1455, 4 *XVI, 60. 62*; *v* IV 2: δόγμα, κοινόν
Ἀχαρνεύς *Pra* 930
Ἀχέρων *p* *Teu* 1222, 1. 2
Βαιτική *v* Ἱσπανία
Βείτυλος *v* Οἴτυλος
Βερ - - *inc* 1340
Βιαδινουπολείτας *Gy* 1169
Βιθυνός 761
ΒΟΙΑΙ *tituli*: 952—960, *historia*: *p* 179
Βοιαί *XVII, 142* || Βοιατᾶν *Ep* 932, 19
IV 2: ἔφ.
dei VI 1: Ἀθηναία, Ἀφροδίτα, Λιμνᾶτις
Βοιώτιος 715
Βούριος *Phe* 1367
Βουτιεῖος (*rivus*) *Asi* 1405, 2. 3 || ταῖν Βουτιείαιν κράναιν *Asi* 1405, 4
Βυλλίονες· *v* IV 2: δᾶμος, IV 3: πρύτανις; 28, 1
Βωσποριανή *v* V 2: σπεῖρα
ΓΕΡΗΝΙΑ *tituli*: 1335—1338, *historia*: *p* 249
Γερηνοί 1335. 9. 1336, 4. 10. 11
IV 2: πόλις, IV 3: ἔφ.
dei VI 1: Μαχάων, Ποσειδῶν ὁ ἐπὶ ἄκρῳ
aedificia: ἱερὸν Μαχάονος 1336, 18
ΓΕΡΟΝΘΡΑΙ *tituli*: 1110—1141, *historia*: *p* 196
Γερονθρητᾶν (- θρατᾶν) 1110, 1. 1111, 1. 18. 28. 1112, 8. 12. 1113, 1. 2
aedificia: γραμματοφυλάκιον 1114, 15; ἱερὸν Ἀπόλλωνος 1110, 5. 1111, 37. 1113, 10; ἱ. Ἥρας 1114, 19. 25
regiones: ἀγορά 1114, 29
IV 3: γραμ., ἔφ., στρατ., ταμίας
dei VI 1: Ἀθαναία, Ἀ. Ζωστηρία, Ἀπόλλων, Ἀσκληπιός, Δέσποινα, Δημήτηρ, Ἐλευσία (Ἐλευσινία), Ζεὺς Τεράστιος, Ἥρα, Ἡρακλῆς
Γλύμπεις *X, 146*
[Γο]ρτύνιοι 475, 1
ΓΥΘΕΙΟΝ *tituli*: 1143—1213. 1523. 1524, *historia*: *p* 210
Γυθεᾶται 1147, 8. 1162. 1163, 6. 1164, 4. 1165. 1167, 2. 1169, 2. 1170, 1. 1171, 1. 1173. 1174, 1. 1176. 1177, 2. 1178, 2. 1179, 1. 1208. 14. 33. 1523, 4. 10. 1524, 1. 41 || Γυθειάτας *Gero* 1111, 22. 23; Γ-εάτης *Gy* 1176
regiones: ἀγορά 1144, 3. 21. 26
aedificia: ἱερὸν Ἀπόλλωνος 1144, 35. 1146, 54; Καισάρηον 1208, 45
IV 2: δᾶμος, πόλις, σύνεδροι
IV 3: ἀγορ., ἀγωνοθέτης, ἄρχοντες, ἔφ., ἰατρός, πρεσβευτάς, στρατ., ταμιεύων
dei VI 1: Ἀθηνᾶ, Ἀΐδης, Ἀπόλλων, Ἀσκληπιός, Ζεὺς Βουλαῖος, Ἥλιος, θεοὶ καταχθόνιοι, Μοῖραι, θεὰ Σεβαστή, θεοὶ Σεβαστοί, Σελήνη, Ὑγία
Δελφός 1566, 6; Δ-οί 1566, 2; *v* IV 2: πόλις
κατὰ Δέραν *M* 1429, 1
ἐν Δήλωι 1564
Δικτύκη· ἐν Δ-ῃ 559, 26
ἐν Ἐγείλοις *i. e.* ἐν Αἰγίλοις 559, 22
[Ἐλε]υθερναῖος *Cyth* 939
ΕΛΕΥΘΕΡΟΛΑΚΩΝΕΣ *historia*: *XIV*
Ἐλευθερολάκωνες *XIV, 106. XVI, 42* 37, 8. *M* 1431, 19 || τὸ κοινὸν τῶν Ἐλευθερολακώνων *Gy* 1161. 1167, 5. 1177, 7. *Tae* 1243. *Phe* 1360, 8. *XVI, 44*; *v* IV 2: κοινόν
Ἑλλάς· 734, 1. 1449, 9. 1565; ἄρξας τᾶς Ἑ. *XVII, 94*; ἐν ὅλῃ τῇ Ἑ-άδι 662, 7 || Ἕλληνες· ἄριστον (ἄριστον) Ἑλλήνων 553, 9. 556, 6. 628, 4. 641, 5. 655, 5 || Ἑλλαδ[άρχην] τῶν Ἑ. 512, 7. *XVI, 62* || ὑπὲρ τᾶς ὁμονοίας τῶ[ν Ἑ.] *add.* 452, 1 || Ἑ-νων προμαχοῦντες *p* *Gy* 1188, 1 || Ἕλληνες *Gy* 1208, 26. *M* 1451, 3 || Ἑλλάνων 305, 13. 724, 4 || Ἕλλησιν *p* 730, 16 || Ἑλλάνεσσι *p* *Cor* 1399, 12
ΕΛΟΣ *titulus*: 1109, *historia*: *p* 195
Ποhοίδαια ἐνίκε hέλει 213, 13 || ἐν τῷ Ἕλει 497, 17. 589, 11. 608, 6; Ἀσκληπιὸς Σχοινάτας 602, 11
Ἐπίδαυρος *Argolica*: ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐ. *XVI, 130. 131* || Ἐ-α *XVII, 139. 140*
ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (*Limera*) *tituli*: 931—934, *historia* *p* 174
Ἐπιδαύριος *Hyp* 1005—1012 || Ἐ-οι *Ep* 931, 24. 25. 932, 7. 8; *v* IV 2: πόλις
aedificia: ἀρχεῖον 931, 33
IV 3: ἔφ., στρατ.
dei VI 1: Ἀπόλλων Ὑπερτελεάτας
Ἐραναῖοι *add.* 515, 4
Ἐρετριεύς *Gero* 1111, 2. 6
ΕΡΜΑΙ *titulus*: 926, *de situ*: *p* 172
Ἑρμιόνη *XVII, 140*
Ἐρταῖ[ος] *Cretae* 721, 6
[Εὐ]ρώτα[ς?] *Gero* 1111, 8
Εφ - - καὶ τῶν ἄλλων ξένων οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀμύκλαις 515, 4; *nonne fuit* Ἐρ[αναίων *add.* 515, 4?
Ἐφέσιος 669, 2. *Pro* 1544. 1545 || Ἐ-ία *Tae* 1255 || Ἐφέσιοι 1, 22
Ζακύνθιος *M* 1425, 7
ΖΑΡΑΞ *historia*: *p* 173
Ζάραξ *X, 146*; Ζ-άχιοι *Ep* 931, 3. 11
Ἠλεῖος *Gero* 1150 || Ἆλις *XV, 67. XVII, 140*
ΘΑΛΑΜΑΙ *tituli*: 1312—1326, *historia*: *p* 243
Θαλαματᾶν 1312; Θ-των 1318
aedificia: ἱερὸν (*Pasiphaae*) 1317, 7
IV 2: πόλις
IV 3: βίδ., γερ., γραμ., ἔφ., νομοφ., πρέσβυς, προτενσιτεύων, ταμίας
dei VI 1: Ἀσκληπιός, Δαμοία, Ζεὺς Καβάτας, Παhιφάη
ἐν Θεσσαλίᾳ 662, 8 || Θετταλὸς ἐκ Φερῶν *Aeg* 948
Θηβαῖος 716 || Θ-οι *Hyp* 977, 7
ΘΟΥΡΙΑ. ΘΕΥΡΙΑ *tituli*: 1379—1389, *historia*: *p* 262
ἐν Θουρίᾳ 1387 || Μεσσάνιος ἐκ Θ. *VIII, 42* || Ποhοίδαια Θευρίαι 213, 19
tribus: Ἀριστομαχίς 1386, 12; Δαϊφοντίς 1386, 3
regio: ἀγορά 1380, 5
IV 3: ἄρχοντες, γραμ., γυμνασίαρχος, ἔφ., πολέμαρχοι, ταμίας, ὑπογυμνασίαρχος
dei VI 1: Ἀθάνα
Θρᾶξ 811, 3
Θυρρεῖος 29, 8
ἐν Ἱεραπόλι 816, 11
Ἰθώμα· Μεσσάνιος ἐξ Ἰ-ας *VIII, 46* || Ἰ-η *Cor* 1399, 3

ΠΥΛΟC *tituli*: 1418—1419 *a*, *historia*: *p* 276
ΠΥΡΡΙΧΟC *tituli*: 1282—1289, *historia*: 238
Πυρρίχιος *Gero* 1111, 23. *Gy* 1524, 44; Π-ιοι *Gy* 1524, 1
IV 3: ἔφ.
῾Ρόδος· cυνθύταc ἰc P. 47
῾Ρώμη *M* 1449. 1450; τοῦ ῾Ρώμηc [ἐπ]άρχου 538, 9; πρεcβευτὴc εἰc ῾Ρ-ην 36, 29. 37. 7. 508, 3; ἱερεὺc θεᾶc ῾Ρώμηc 500, 6. 525, 11
῾Ρωμαῖοι *Gy* 1146, 1. 42. 1208, 26. *Cal* 1370, 17. *M* 1433, 8. 1434, 1; ῾Ρωμαῖοι *et* ὑπὸ cυμβόλων *M* 1433, 14. 46 || ἀγουμένουc καὶ τῶν ἄλλων ῾Ρωμαίων καὶ πλείοναc *M* 1432, 32 || [῾Ρωμαί]ων ἀρχάc 538, 12; δήμου ῾Ρ-ων δήμαρχον *Gy* 1172, 9; ἱππεὺc ῾Ρ-ων 596, 13. *M* 1417, 2. 3; ῾Ρ-ων cτρατ. 533, 19; ῾Ρ-ων cτρατ. ὕπατον *Gy* 1165 || τοῦ ῾Ρωμαί[ων] καταλύμ[ατοc] 7, 5; κατάλυμα τῶν ῾Ρ-ων 869 || *cf.* II; V 2
Cαλαμείνιοc 758
ἐν Cαμ[οcάτοιc] 818, 2
CΕΛΛΑCΙΑ *tituli*: 919—921, *historia*: *p* 171
dei VI 1: Διόcκουροι, Τυνδαρίδαι
Cικελία *Pro* 1556. 1557
Cικυωνίων καὶ τῶν ἄλλων ξένων οἱ κατοικοῦντεc ἐν Ἀμύκλαιc 515, 4; C-οc 1565 *a*
Cμυρναῖοι 662; *v* IV 2: πόλιc; C-οc *Pro* 1541; Δίοcκοροι C. *Pro* 1550
CΠΑΡΤΑ *v* Λακεδαίμων
Cπάρτα *p* 540, 4. 724, 1. *XVII*, 126 || ἡ C-η 504, 1. 513, 4; C. *p* 599, 17. 728, 8. 729, 8. *Gy* 1187, 4. *Cor* 1399, 9 || εἰc C. *add.* 452, 5. 6
Cπαρτιάταc 15, 7. 1561; C-αι 1563 || C-ηc ἐκ Ταινάρου *Thal* 1314, 37
Stratonicenses *XV*, 86
τῶν Cυνναδέων ἀποίκων 452, 5
[Cυρ]αϙουcίον (?) 217; *cf.* I Ἀϙουcίον τᾶc Παλαιcτείνηc Cυρίαc 525, 6
Cύροc 153, 33
ΤΑΙΝΑΡΟΝ *promontorium*: *p* 229, *tituli*: 1226—1236
Ταίναρον *Nept* 1226, 21. 1227
aedificia: ἱερὸν Ποcειδᾶνοc ἐπὶ Ταινάρωι 1226. 1227
deus VI 1: Ποcειδῶν
ΤΑΙΝΑΡΟC (*urbs*) ΚΑΙΝΗΠΟΛΙC *tituli*: 1237—1275, *historia*: *p* 232
Ταίναροc *p* 1249, 14. 23; Cπαρτιάτηc [ἐκ] Ταινάρ[ου] *Thal* 1314, 38; Ταινάριοc *Hip* 1271; Τ-ιοι 1242. 1244—1248
IV 2: πόλιc
IV 3: ἀγορ., ἐπιμελητήc, ἔφ., οἰκονόμοc, cτρατ., ταμίαc
ἐν [Ταν]άγραι *p* 721, 7
εἰc Τάραντα 37, 14
Ταρραῖ[οc] 252
[Τ]εγεάταc 719
ΤΕΥΘΡΩΝΗ *tituli*: 1218—1223, *de situ* *p* 228
dei VI 1: Ἀΐδηc, Ποcειδῶν
ἐκ Τήνου (*Peloponnesi*) *Cot* 931, 12
Τιβεριεύc *Tae* 1256
Τραπεζούντιοc 504, 5
Τρυζήν *XVII*, 140
ΤΥΡΟC *tituli*: 928; *cf. add.* 1517—1522, *historia*: *p* 173
[῾Υ]παιπηνόc 670, 2
ΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΑ *Apollinis fanum* *p* 187, *tituli*: 975—1106
dei VI 1: Ἀπόλλων, Ἀ. Ἀγήτωρ, Ἀ. ῾Υπερτελεάταc, Καρνεῖοc, Λατώ
῞Υcιον *M* 1431, 10
῞Υϋιον *M* 1405, 20
Φαλινγα (!) κρήνη *M* 1431, 23
Φενεατᾶν γραμ. cυνέδρων 30, 1
Φεραί (*Thess.*) *Aeg* 948
ΦΑΡΑΙ. ΦΕΡΑΙ *tituli*: 1359—1368, *historia*: *p* 253
dei VI 1: Ζεύc, Κορθιάταc
Φιαλεῖc *M* 1430, 7. 18
ἐν Φ(ρ)ουρίῳ 559, 21
Φωκαεύc 667, 12
Χοίρειοc (χειμάρρουc) *M* 1431, 39
Χῖοι 1. 9
ΨΑΜΜΑΘΟΥC *tituli*: 1224—1225. 1525. 1526, *de situ*: *p* 229

IV.

Respublicae Graecae.

1. Reges.

Agiadae:
Παυcανίαc *intra a. 403 et 398 a. Chr. n.* 1564, 7 || *post a. 381 a. Chr. n.* 1565
Ἀγηcίπολιc I *post a. 381 a. Chr. n.* 1565
Κλεομένηc II βαcιλεύc *a. 336/5 a. Chr. n. VII*, 25. *VIII*, 66
Areus I Acrotati f., Cleomenis n. *a. 309—264 VIII*, 68; Ἀ. βαcιλεὺc πρόξενοc Δελφῶν *c. a. 267 IX*, 28; Ἀ. ὁ βαcιλεύcαc *c. a. 300? XIV*, 142; Ἄρειοc (?) *VIII*, 86; Areus *VIII*, 131. *IX*, 14. 38. 45. 53
Acrotatus Arei I f. *IX*, 56. 61
βαcιλεὺc Ἀκρότατοc καὶ βαcίλιccα Χιλωνίc *IX*, 29. 30
Areus II Acrotati f. *a. 262?—254? IX*, 77
Leonidas II *c. a. 254—242 et 241—235 IX*, 82. 121
Cleombrotus *a. 242—241 IX*, 107
Κλεομένηc III *a. 235—222 a. Chr. n.* 458 *X*, 8 || Κ. βαcιλεὺc Λακεδαιμονίων *a. 225 X*, 50 || Cleomenes *X saepe*
Εὐκλείδαc *inde ab a. 227/6 a. Chr. n.* 458, 1. 2
Ἀγηcίπολιc III Agesipolidis f. *a. 219—c. 215 X*, 143. *XI*, 17

Eurypontidae:
Ἆγιc II *intra a. 403 et 398 a. Chr. n.* 1564, 8
Agis III *a. 339—331 VII*, 34. 37. 39. 53. *VIII*, 5
Eudamidas I Archidami III f. *a. 331—c. 300 (?) VIII*, 5. 100
Archidamus IV Eudamidae I f. *a. 300—c. 260 VIII*, 100. *IX*, 80
Eudamidas II Archidami IV f. *c. a. 260—c. 250? IX*, 80. 83. *X*, 22
Agis IV Eudamidae II f. *c. a. 250—241 IX*, 83. 87. 101. 114. 121; Ἆγιc (βαcιλεύc) *a. 249 IX*, 93
Eu[[ry]]damidas III Agidis IV f. *a. 241—c. 228 IX*, 121
Archidamus V Eudamidae II f. *c. a. 228—227 X*, 22
Lycurgus *a. 219—c. 212 X*, 143. *XI*, 41
Pelops Lycurgi f. *ante a. 211—c. 207 XI*, 41. 46

Machanidas *a. 211—207 XI*, 46. 57. 67. 69. 73
Νάβιc Δαμαράτου (*a. 207—192 XI*, 82) βαcιλεὺc Λακεδαιμόνιοc *a. 197 a. Chr. n. XII*, 20; Νάβιc Λάκων *XII*, 49; Ν. *XII*, 29. 93 || βαιλεῖ Νάβι 885 *a*; βαιλέοc Νάβιοc 885 *b. c*; *Nabis XI. XII saepe*

βαcιλέοc Ἀντιγόνου cωτῆροc *i. e.* *Doso Gero* 1122
βαcιλέωc *Aeg* 951 *a*

Spartani ex stirpe regia orti:
Agesilaus, Agidis III frater *VII*, 38
Agis, regis Agidis IV tutor, *IX*, 87
Cleomenes, regis Agesipolidis III tutor, *X*, 141. *XI*, 17
Κλεώνυμοc *VIII*, 141. Cleonymus *VIII*, 75
Κονίcκα 1564 *a* 3

2. Senatus et comitia. Populus. Iudicia.

(βκδ = βουλὰ καὶ δᾶμοc)

τὸν αἱρεθέντα ὑπό τε τῆc βουλῆc καὶ τοῦ δήμου 541, 17. 542, 12. 13; τοὺc αἱ-αc δικαcτάc 1428, 3
ἐν ταῖc μεγάλαιc ἀπελλαῖc *Gy* 1144, 21. 1146, 41; *v* δοκέω
ἀπογράψαcθαι ποτὶ τοὺc πεντηκοcτολόγουc *Cyp* 1421, 3. 4. 8
ἀρχεῖον 18, 9. *Phenea* 30, 6. *Ep* 931, 33. *M* 1432, 17. 18
βουλά *cf.* IV 2: δοκέω, ψάφιcμα IV 3: γραμ. ἐπιμελεῖcθαι. || ἁ βκδ. Γυθεατῶν 1147, 9; Λακεδαιμονίων 17, 5; (*Messeniorum*) *M* 1456; Ὀλυμπικὴ β. *XVII*, 90. 134; βουλή *inc* 1347; Φηραίων ἄρχουcι καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν *Phe* 1361, 6. 17; τὰν βουλ[ὰν καὶ τὰ]ν ἐκκλη[cίαν] *urbis nescio cuius* 8, 4; ἁ β. καὶ τὸ κοινὸν (Ἀκαρνάνων) 29, 12; ἡ λαμπροτάτη β. καὶ ὁ ἱερώτατοc δῆμοc 541, 18. 542, 13. 14 || Ἀρτεμιτίου τᾶc α′ βουλᾶc 11, 4
βουλεύομαι· οἱ cύνεδροι βουλευέcθων *Thur* 1379, 23, 26
βουλευτήc· 504, 7. 500, 4; *v* πολείτηc
βούληcιc· κατὰ τὴν τοῦ δήμου β. 486, 3. 562, 6
γερουcία *v* IV 3: γέροντεc || 538, 14. *And* 1390, 47. *inc* 1346, 15; ἔφ. καὶ γ. καὶ δῆμοc *XIV*, 138; *v* IV 2: ψάφιcμα
τὴν γνώμην ὑμῶν *Gy* 1147, 16
γραμματοφυλάκιον *Gero* 1114, 15. 16 || εἰc τὸ γραμματοφυλάκιον παραδώcουcι 20, 4
δᾶμοc· *v* IV 2: βουλή, βούληcιc, δόγμα, δοκέω, ἐθέλω, κυρόω, cυναρχία, ψάφιcμα; IV 3: πρύτανιc || δῆμοc *passim* || ἄρχοντεc καὶ δ. *Cor* 1393, 2 || βουλὴ κὁδ. 17, 5. *Gy* 1147, 9. *M* 1456 || δῆμοc *et* πόλιc *et* ἔφοροι *Card* 1331, 3 || ἔφ. κὁδ. *Gy* 1144, 2; ἔ. καὶ γερ. καὶ δ. *XIV*, 138 || οἱ *etc.* (τῆc πόλεωc) cύνεδροι κὁδ. *Gy* 1208, 9. *M* 1432, 42 || τὰc cυναρχίαc καὶ τὸν δᾶ. 4, 4 || Λαριccαίων τοῖc ταγοῖc καὶ τῷ δά. *XIV*, 2. 3 || δᾶμοc· Ἀθηναίων *Gy* 1146, 12. 13; Ἀλείων *XVII*, 9; Βυλλιόνων 28, 2; Γυθεατᾶν *Gy* 1147, 9. 1165. 1523, 4; *Cot* 961, 8. 963, 6; Κοτυρτατᾶν 965, 4; Λακεδαιμονίων 14, 6. 17, 5. 28, 2. 3. *XVII*, 8; *Gy* 1208, 27; ῾Ρωμαίων *Gy* 1172, 9; ὁ ἁμέτεροc δ. 1566, 11; *Gy* 1144, 10; ὁ δ. ἁμῶν 1566, 6. 7 || *dedicatio* [Διοcκούρ]οιc καὶ παντὶ τῶι δ. *Oe* 1291 || δημόcιοc 112, 16. 116, 16. 17. 147, 16. 153, 31. 156 *b*. 205. 243; δ-οι 198; δημοcίαc χώραc *Cal* 1370, 6 || δημόcιον (*fiscus*) *Gy* 1208, 2; τῷ

δημοσίῳ ἀποφέρειν τόκον *Gy* 1208, 22; ἐξ δαμοσίου (*e fisco*) *Gero* 1114, 13; τὰς θοίνας τὰς ἐγ δαμοσίω *M* 1447, 17; εἰς τὸ δαμόσιον *Thur* 1379, 13; περὶ τοῦ δ. 1379, 14 || τὰ δαμόσια *And* 1390, 100 || τὰ λοιπὰ δ. χρήματα *Gy* 1208, 7 || ποτὶ τὰ δημόσια *Thur* 1379, 5 || δημοσίᾳ κατολιγωρεῖν *Gy* 1208, 18; *v* IX
διαβούλιον· δ. γίνεσθαι περί τινος *And* 1390, 172; δ. ἀναδιδόναι *Thur* 1379, 19
διάγραμμα· ἐν τῷ δ. (γέγραπται, ἄγραφα, ἐπιτεταγμένα) *Thur* 1379, 18. *And* 1390, 28. 95. 182 || τὸ δ. κύριον ἔστω 1390, 190. 192 || κατὰ (παρὰ) τὸ δ. 1390, 5. 25. 189 || ἀντίγραφον τοῦ δ. 1390, 113
διαλογισμοὺς ποιεῖσθαι *M* 1432, 6
διάταγμα *Gy* 1147, 15. 23
διαψαφισμὸς τᾶς ὀκτωβόλου εἰσφορᾶς *M* 1432, 3
δόγμα 1566, 31; *Thur* 1379, 23; Ἀχαιῶν δ. *Ab* 1352 || (τὰ) τᾶς πόλεως δ-ατα 538, 27. 28; δ. τᾶν συναρχιᾶν *Cal* 1370, 1; τὰ δ-ατα τῶν τᾶς πόλεως συνέδρων καὶ τοῦ δήμου *Gy* 1208, 9; δόγμα (ὠβᾶς) 26, 14 || δ. (γράφειν) *And* 1390, 61 || ἐκ τοῦ δ. *M* 1432, 1; κατὰ δ-μα *M* 1456; κ. τὰ δ. *Gy* 1208, 9
δογματοποιείσθωσαν οἱ σύνεδροι *And* 1390, 57
δοκέω· 1) ἔδοξεν τῷ δάμῳ (τᾶι πόλει) 4, 8. 5, 7. *Boe* 952, 11. *Cot* 961, 8. 962, 13. 963, 6. 965, 4. 966, 16. *Gere* 1336, 9. *Gero* 1110. 1111, 1. 1112, 8. 7. 1113, 1. 1114, 23. *Gy* 1523. 1524. *M* 1425, 4. 1427, 7. *Oe* 1290. *Thal* 1312, 12; ἔδοξε τῶι δάμωι ἐν ταῖς μεγάλαις ἀπελλαῖς *Gy* 1144, 20. 1446, 41; ἔδοξε τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἐφ. *Card* 1331, 3 || ἔδοξε τᾶι βουλᾶι καὶ τοῖ κοινοῖ (*Acarnanum*) 29, 12 || ἔδοξε τῶι κοινῶι *Nept* 1226, 7 || ἔδοξε τοῖς συνέδροις *M* 1432, 14 || ἔδοξε τοῖς συνέδροις καὶ τῶι δάμωι *M* 1432, 41; 2) εἶπεν· ἔδοξε τῷ δάμῳ *M* 1425, 3, 3) *nihil* — δεδόχθαι τᾶι πόλει *Ep* 931, 24. *Cyth* 935, 7. 936, 8. *Gere* 1335, 9; δεδόχθαι τῷ δάμῳ *Phe* 1360, 12; δεδόχθαι τοῖς Ἀμυκλαιεῦσι 26, 8 4) *in fine*: ἔδοξε *Card* 1331, 19; καὶ τῷ - - ἐπανορθωτῇ ἔδοξεν 541, 22; ἔδοξε πάσαις ταῖς ψήφοις *M* 1428, 15 || τὸ δοχθὲν ὑπὸ Ἀμυκλαιέων 26, 3 || τὰ περὶ αὐτῶν μοι δοχθέντα *Gy* 1147, 4 || ἀναγραφέντα τὰ δεδογμένα 5, 14 || δοκεῖ τοῖς συνέδροις *Thur* 1379. *And* 1390, 89 || καθὼς δὲ κα δόξει *Thur* 1379, 16. 20. 29; καθὼς τοῖς πλειόνοις δόξαι *And* 1390, 176; καὶ εἴ κα δόξει *Thur* 1379
ἐθέλω· εἰς ἃ ἂν ὁ δᾶμος θελήσῃ 18 *B* 6 || καθ' ἃ ὁ δᾶμος ἠθέλησεν 19, 19
ἔθνος· (τῶν Εὐβοέων?) *Gero* 1111, 10 || κηδεμὼν τοῦ ἔθνους (τῶν Ἐλευθερολακώνων) *Gy* 1171
εἶπε· *M* 1425, 3 || εἶπον *Card* 1331, 19
εἰσηγησαμένου *M* 1451, 6
εἰσενέγκαντος τὸν διαψαφισμόν *M* 1432, 2
εἰσφορά *M* 1432, 9; ὀκτώβολος εἰ. *M* 1432, 3
ἐκκλησία *urbis nescio cuius* 8, 4; ἐκκλησία *inc* 1345
ἐνεφάνιζον 11, 12
ἐπελθεῖν· ἐπελθόντες ἐπί τε τὰς συναρχίας καὶ τὸν δᾶμον 4, 3 || ἐ. ἐς τὸν δᾶμον *Cot* 966, 7 || ἐ. ἐν τῷ δήμῳ ὑπέδειξαν 11, 10
ἐπέκρειναν (γέροντες) *Cal* 1370, 1
κοινόν· Ἀκαρνάνων 29, 13. 14. 24 || Ἀχαιῶν 512, 8. *Cor* 1398, 8. *M* 1451, 2. 1455, 4 *XVI, 59. 62* || Ἐλευθερολακώνων *Gy* 1161. 1167, 4. 1177, 6. *Phe* 1360, 8. *Tae* 1243 *XVI, 44* || Λακεδαιμονίων *Gero* 1111. 7. *Nept* 1226, 2. 16. 17. 1227, 2 *XIV, 121* || τῶν - - σιαστῶν *Gy* 1175 || ποτὶ τὰ κοινὰ τᾶς πόλιος ἅπαντα καὶ τὰ ἴδια τῶν Μεσσανίων *M* 1427, 2 || τὸ κοινὸν πολ[ίτευμα] *Gy* 1524
ἐκύρωσεν ὁ δᾶμος 18 *B* 10
ματρόπολις *i. e. Sparta Thur* 1381 || ἀπὸ τᾶς μ. Μεσσήνης *XVII, 93. 94*
νόμος· μεθ' ὧν ὁ ν. κελεύει 5, 12; εἰς ὃν τόπον ἵστασθαι ὁ ν. κ. 5, 16; ὅπεὶ ὁ ν. κ. *Ep* 932, 17. 18; *h*όπε ν-ος *Gy* 1155, 7; καθὼς οἱ ν. κελεύοντι *Thur* 1379, 5; εἰ μὴ ν. κωλύει 363, 9; τούτου τοῦ ν. ἀντίγραφον *Gy* 1144, 33; ὡς προγέγραπται τῷ [ν.] 364, 5; ν. πόλεος (ἐλεύθερον εἶναι) *M* 1470, 8; τῶν ν. ἐμπειρότατον *Tae* 1244, 7; ἀκολούθως τοῖς ν. *Gere* 1336, 6 || οἱ καταστα[θέντες νομο]γράφοι γ[ραψ]άν[τ]ω ν-ον περὶ *c. gen.* 7, 2 || ἃ ἐκ τοῦ ν. προθεσμία 550, 11; ξένια τὰ μέγιστα ἐκ τῶν ν. 7, 8. 9. *Cot* 961, 19. 964, 5. 965, 16. 976, 11 || ὅσα γέγραπται ἐν τοῖς ν. 5, 10. 11; ἅτινα αὐτοῖς ἐν τοῖς ν. διατέτακται 7, 7; τοὺς ἐν τῷ ν. διασαφουμένους (πομπούς) *add.* 1428, 15 || κατὰ τὸν ν. 20, 5. 6. 29, 15. 65, 8. 209. 21. 485, 7. 498, 6. 511, 5. 536, 9. *inc.* 1346, 9 *XVII, 133*; διδάσκαλος κατὰ ν-ον 209, 16; *v* IX: λαμβάνειν τὰς τιμὰς κ. τ. ν.; κατὰ τοὺς ν. 21 II 5; κατὰ τοὺς ἱεροὺς ν. καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου 18 *A* 5 || παρ τὸν ν. (ποιεῖν) *M* 1498, 3. 8
πόθοδον ποιησαμένου(-ων) 4, 1. 5, 1. 5. 8, 3; *Gero* 1112; *Gy* 1523 || π. ποτί τε τοὺς ἐφόρους καὶ τὸν δᾶμον (ποιεῖσθαι) *Gy* 1144; *v* ψάφισμα
πόλις *passim* || Ἀβεατῶν 1352. 1354. *Di* 1374 || Ἀργείων *Meth* 1417, 6 || Ἀσιναίων *M* 1453 || Ἀσωπειτῶν 968. 969 || Βειτυλέων *Oe* 1290. 1294. 1296 || Βοιατᾶν *Cot* 932, 19 || Γερηνῶν 1335, 9. 1336, 4. 9. 10, 11 || Γερονθρητᾶν (-ατᾶν) 1110, 1. 1111, 1. 18. 28. 1112, 8. 9. 12. 1113 || Γυθεατῶν *Gy* 1162, 5. 1163, 6. 1164, 4. 1167, 2. 1169, 2. 1170, 1. 1171, 1. 1173. 1174, 1. 1176. 1177, 2. 1178, 2. 1179, 2. 1523, 9. 10. 1524, 1. 41 || Δελφῶν 1564, 2 || Ἐπιδαυρίων *Lim.* 931, 24. 25. 932, 7. 8 || Ζαραχίων *Cot* 931, 3 || Θαλαματᾶν 1312; Θαλαματῶν 1318 || Ἱππολαίων *Gere* 1336, 2. 21 || Κοτυρτατᾶν *Cot* 961, 10. 11. 962, 3. 14. 30. 31. 963, 8. 965, 7. 8. 966, 5. 16 || Κυθηρίων 936, 8. 15. 24 || Λακεδαιμονίων 8, 2. 9, 3. 10, 5. 30, 5. 487, 2. 552, 1. 2. 563, 2. 3. 601, 1. 2. 691, 5. *Gy* 1208, 36. *Cal* 1369. 1566, 2 *XIII, 113. XIV, 1. XVI, 155* || Μεσσανίων 1427, 2. (Μεσσ-) 1452. 1458 *XV, 6. XVII, 66. 73. 75. 88. 98. 131* || Πατρέων 524, 1 || Πυρριχίων *Gy* 1524, 2 || Σμυρναίων 662, 1 || Ταιναρίων 1242, 1244—1248 || πόλις ἀμῶν (ἁ-) *Cal* 1370, 13. 15. 18) *Cot* 961, 3. 963, 2. 965, 3. *Cyth* 935, 7. *Ep* 931, 10. *Gere* 1335, 3. 6. *Gy* 1143. 1145, 40. 49. 1146. 1523. *Hyp* 975. *Phe* 1360, 8. 15; ἁ (ἡ) ἁμετέρα (ἡ-) π. 14, 3. *And* 1390, 83. *Boe* 952, 6. 7. *Gy* 1145, 24. 1146, 28. 1524, 6. *Phe* 1360, 12; πόλις ὑμῶν *Gy* 1147, 12. 14 || ἄρχοντες καὶ ἁ (ἡ) π. *Gy* 1145, 14. *Thur* 1308 || ἔφοροι καὶ ἁ π. *Gy* 1524, 1. 2 *XIV, 1* || τᾶς πόλεος σύνεδροι *Gy* 1208, 9 || π. καὶ οἱ πολῖται *Gy* 1144, 17; τὰν π. καὶ τοὺς πολίτας *Gy* 1146, 24; τάν τε π. καὶ τοὺς καποικοῦντας αὐτάν *M* 1432, 23; δᾶμος καὶ π. καὶ ἔφ. *Card* 1331, 3 || τῷ γυμνασίῳ καὶ τῇ πόλει *Gy* 1208, 43; κοινὰ τᾶς π-εος πράγματα *M* 1432, 15 || τὴν περισσείαν ἀποδοὺς τῇ π. 550, 6 || ἑστία π-ως 116, 10; θυγάτηρ π-ως 116, 11 || π-εος εἴσοδοι *And* 1390, 64. *M* 1432, 20 || ὁ ἀγορανόμος ὁ ἐπὶ πόλεος *And* 1390, 99; *v* IV 2: νόμος || *dedicatio*: θεοῖς Σεβαστοῖς καὶ τῇ πόλει *Gy* 1156
πολῖται *Gero* 1114, 18. *Gy* 1144, 17 || Γυθεατῶν πολῖται 1208, 14 || πολῖται ἀμῶν *Cyth* 936, 11. *Gy* 1144 *b* 23 (π-ου) *Pyrr* 1282, 12; τῶν ἀμετέρων π. 1566, 8; τῶν ὑμετέρων (ἁ-) π-ᾶν 8, 6. 1566, 10; τῶι ὑ. π-αι 1566, 4; ὁ π-ας ὑμῶν *Gy* 1524, 5
τὰν πολιτείαν ἀμῶν *Gy* 1145, 32
πολιτεύεσθαι· τὰ ἄλλα καλῶς (σεμνῶς, ἄριστα) *passim* 467—557. *Boe* 954. *Gy* 1167. *Tae* 1244. *Leu* 1328
πολίτευμα· τὸ κοινὸν π. *Gy* 1524, 11; *cf.* IX
προβουλευέσθων οἱ καθεσταμένοι *Thur* 1379, 34
πρυτανεῖον· σύνεσιν ἀνενεγκάντω εἰς τὸ π. *And* 1390, 112
πρύτανις· καὶ ὁ δᾶμος Βυλλιόνων 28, 1
κατὰ τὴ(ν) ῥήτραν τὴν κζ' 20, 2. 3 || ῥ-αν γράφειν *inc* 1498, 12
συγγραφά· κατὰ συγγραφὰν (ἀρχιτέκτονος) 4, 17. 5, 17 || κατὰ τὰν σύγγραφον *Cyp* 1421, 14. 16
σύννομος συναγωγά (συνέδρων) *And* 1390, 48. 49
συναρχία· τὰς σ-ας καὶ τὸν δᾶμον 4, 4 || διὰ συναρχίας τᾶς περὶ τὸν δ. 448. 7 || διὰ σ., ἇς πρέσβυς 480, 11 || [ἐπὶ] τᾶς συν[αρχίας] 24, 2 || μετὰ τᾶς ἀντιτυγχανούσης συναρχίας 19, 18 || πρέσβυς συναρχίας 37, 12. 504, 16. *add.* 1505, 3 || κρεινάσης τᾶς συναρχίας 20, 5
σύνεδροι 21 II 10. 12. *And* 1390, 1. 49. 57. 135. 186. *Cor* 1392. *M* 1432 *saepe* 1448. 1449, 8. 1463, 3. *Thur* 1379 *passim*; πάντες οἱ σύνεδροι *M* 1432, 9 || οἱ τᾶς πόλεως σ. καὶ ὁ δᾶμος *Gy* 1208, 9 || οἱ ἄρχοντες ἢ οἱ σ. (ἃ ἡ πόλις) *Gy* 1208, 16. 19 || σύνεδροι *et* πόλις *Gy* 1208, 49 || σύνεδρος *et* ἄρχων *et* γυμνασίαρχος *Gy* 1208, 40 || σ-οι καὶ ὁ στρατ. *M* 1432, 17 || ἄρχοντες καὶ σ. *M* 1432, 23 || σ. καὶ ὁ δᾶμος *M* 1432, 42 || σ. (Φενεατᾶν) 30, 2. 3 || IV 2: δόγμα, δοκέω, IV 3: γραμματεὺς συνεπιψηφισαμένης τᾶς Ὀλυμπικᾶς βουλᾶς *XVII, 90. 134*
ὑπέχθεμα *And* 1390, 59
φυλαί· *v* III: Θουρία, Λακεδαίμων, Μεσσήνη || ἐκ τᾶς αὐτᾶς φ-ᾶς *And* 1390, 7 || [ἐπιμελη]τὴς τᾶς φ[υλᾶς] 682, 4
χειροτονία *And* 1390, 119
ψάφισμα· (ψή-) *Gero* 1114, 26. 29. *Pyr add.* 1281 *Card* 1331, 12. *Cal* 1370, 32. *M* 1427, 11; τοῦ γεγενημένου παρ' ἡμῖν ψ. *Gy* 1524, 2. 3 || ψ. βουλᾶς 623, 3. *Gy* 1168 1177, 14. *Tae* 1244. 1245. 1246. 1247 || ψ. γερουσίας *inc* 1346 || ψ. δήμου 18, 33 || τοῦ ψ. ἀντίγραφον *Cot* 961, 24 || *v* IX: ἀναγράφω || ἔστω τὸ ψή. κύριον *M* 1428, 6 || κατὰ τὸ ψή. 18 *B* 15 (καὶ τὴν πρόσοδον) 154, 1 || κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὸ ψ. τοῦ δήμου 18 *A* 6 || κατὰ τὸ ψ. τὸ τᾶς πόλεος 380, 9; τόδε τὸ ψά. *M* 1427, 11. 1428, 6; τὸ ψά. τοῦτο 1429, 24
ψᾶφος· πάσαις ταῖς ψ. *M* 1428, 16; *v* δοκέω
ὠβά· (δόγμα) ὠ-ᾶς 26, 11. 15; τὰ τᾶς ὠ. τίμια 27, 18. 23 || οἱ νικάσαντας τὰς ὠ. 675—677. 679—687

πολῖται 4, 7. 8. 8, 6. 11, 9. 18 *B* 5 || *Cyth* 935, 10. 936, 11 || *Ep* 931, 19 || *Gero* 1114, 18 || *Gy* 1144, 17; οἱ π. πάντες *M* 1432, 39; ἐκ πάντων τῶν π-ᾶν *And* 1390, 122; πᾶσιν τοῖς π. *M* 1432, 27; παρόντων τῶν πολιτᾶν *M* 1432, 11 || πολίταις καὶ ξένοις *Gy* 1208, 14 46
φειδείτιον· πρέσβυς φ-ου 128, 13. 155, 6. *add.* 1507. τοῖς φ-οις 150, 1
ἰδιώτης 11, 11
ἔφηβοι *Cor* 1398, 19. *Col* 1402. *Thur* 1384, 4
τριτίρενες *Thur* 1386, 2
μεταλλαγότες ἐλεύθεροι *M* 1433, 37
ὀλυμπιονῖκαι *M* 1433, 13. 47
τεχνῖται *M* 1433, 11
χειροτέχναι λειτουργοῦντες *M* 1433, 38
κατοικῶν· οἱ κ-ες καὶ παρεπιδημοῦντες 515, 6 || κ-ῶν ἐν Κυζίκῳ *Gy* 1190 || κατοικήσαντα ἐν Καλάμαις *Cal* 1370, 4; (πάντες) οἱ τὰν πόλιν κατοικοῦντες *M* 1427, 7. 12. 23. 33
οἰκῶν· οἰκεῖν ἐλ Λακεδαίμονι 4, 13 ὑπὸ συμβόλων *et* Ῥωμαῖοι *M* 1433, 14. 46
ξένοι *M* 1433, 44 || ξ. *et* τετιμαμένοι ἐν τᾶι φυλᾶι *M* 1433, 8 || καὶ πολίταις (τε) καὶ ξένοις *Gy* 1208, 15. 46
κύριος *mulieris*· φροντιστὴς καὶ κ. *Gy* 1208, 60. 62; ὁ κύριος *servorum And* 1390, 77. 82; κυρία *libertorum* 209, 32. 34
ἀπελεύθερος *M* 1431, 40
ἀπελευθερωθεὶς 172, 7
ἐξ(ελεύθερος) *Hyp* 1038
ἐρέται δοῦλοι *M* 1433, 39; δοῦλος *And* 1390, 109; καὶ δούλοις καὶ ἐλευθέροις *Gy* 1145, 20; ὁ μὲν ἐλεύθερος, ὁ δὲ δοῦλος *sim And* 1390, 76. 79. 105. 110. 111; φύγιμον τοῖς δ. *And* 1390, 80 || αἱ δ-αι 1390, 18

ὁ βουλόμενοϲ 18 *B* 5. *Gy* 1147, 25. *Gy* 1208, 26. 36

τῶν τὰ φονικὰ δικαϲάντων 533, 7

δικαϲταί 869 || *And* 1390, 52. 62 || *M* 1428, 4. 1429, 28 || τῶν δικαϲτᾶν τῶν ἐκ Τήνου τῶν περὶ τὸν δ. *Ep* 931, 12 || παραγενόμενοι δικαϲταὶ παρὰ τᾶϲ πόλιοϲ τῶν Ἱππολαίων *Gere* 1336, 1; παρὰ τῶν - - *M* 1429, 28

δικαϲταγωγὸϲ ἀπὸ Ἀϲίαϲ 39, 25–27

δίκαι· δ. βαρεῖαι *Gere* 1336, 8; δ-ι ὑποτίμηται *Gere* 1336, 7 || δ-η κεφαλική 21 II, 7; *v* IX: κριτήριον

ἐγγύαϲ ἐνγαίουϲ *Gy* 1208, 13. 22

ἐνέχυρα 15, 3

κατηγόροϲ *Gy* 1208, 29

ἐπανγελία *Gy* 1208, 28

ἐπάκο *Nept* 1228. 1229. 1231. 1233; ἐπακόω 1230; ἐπάκοε 1232

ἐπικαλεῖϲθαι (*provocare*)· τοῖϲ ἐπικαλεϲαμένοιϲ 21 II, 8; ἐπικαλεῖϲθαί με 21 II, 8

ἐπίκληϲιϲ (*provocatio*)· τὰϲ ἐ-ειϲ 21 II, 9; τὴν ἐκ τῶν ἐπικλήϲεων βοήθειαν 21 II, 1

ἐπιτιμία 21 II, 7; *v* IX: κριτήριον

ζημιοῦν 18 *B* 2

κρίμα· τὸ κ. ἔϲτω ἐπὶ τῶν ἱερῶν *And* 1390, 102. 106. 111

κρίϲιϲ *Gero* 1111, 26. *M* 1429, 31

κριτὰν λαβόντεϲ *Gy* 1146, 12

κριτήριον 21 II, 7; *v* IX

προβολὰϲ ποιεῖϲθαι 21 II, 11

πρόκριμα 21 II, 7; *v* IX: κριτήριον

3. Magistratus et curatores.

ἀγορανομία 547, 2. *Tae* 1246, 4. 5

ἀγορανόμοϲ 32 *A* 5. 6. 40. 124—132. 473, 6. 544, 5. 549, 5. 553, 8. 554, 5. 6. 555 *b* 16. 628. 910. *And* 1390, 103. 106. 110. *M* 1449. 1450 || ἀ. ἐπὶ τὰϲ ὁδοὺϲ 497, 3 || ἀ. ὁ ἐπὶ πόλεοϲ *And* 1390, 99 || ἀγορανομῶν 482, 8. 9. *Gy* 1156 || ἀγορανομήϲαϲ 35. *Gy* 1177, 4 || ἀγορανομοῦντοϲ τοῦ δ. 32 *B* 10

ἀγρετεύϲαντα *inc* 1346

ἀγωνοθέτηϲ 189. 495, 5. 559, 7. 11. 666, 4. *And* 1390, 29. *Gy* 1179. *M* 1427, 11. 1467. 1468, 8. 1469; *v* VI 2: ἱερεύϲ. || ἀ. Διοϲκουρείων 559, 7 || Καιϲαρείων καὶ Εὐρυκλείων 71 *b* 53. 168, 13. 550, 3. 4. 603, 5. *Gy* 1167, 6 || Λεωνιδείων 559, 11 || τᾶϲ δευτέραϲ Ὀλυμπιάδοϲ 479, 6. 7 || ἀ. θεᾶϲ Λιμνάτιδοϲ *Di* 1375—1377 || τῶν μεγάλων Οὐρανίων 32 *B* || Ϲεβαϲτείων καὶ Νεμείων *Meth* 1417, 6 || ἐπὶ ἀγωνοθέτου (Εὐρυκλειων) 663, 4; εὐγενέϲτατοϲ αἰώνιοϲ *Gy* 1179 || ἀγωνοθετούντων 667, 8

ἀποδέκτηϲ 495, 4

ἀρχά(-ή)· *Ep* 933, 5. *Gero* 1114, 24; ἀ. καὶ λιτουργία 497, 6. *Pyrr* 1282, 19; *v* IX

ἀργυροϲκόποϲ *And* 1390, 48

ἁρμοϲτάϲ *Oe* 1295 || ἁρμοϲτήρ *Cyth* 937, 2

ἀρχέφηβοϲ *Cor* 1398, 10

ἀρχιατρόϲ *et* ϲωτὴρ πόλεωϲ 623, 3

ἀρχιτέκτων 4, 17. 18. 5, 17. 168, 10. *And* 1390, 90. 115

ἄρχοντεϲ 11, 6. 18 *B* 7. 20, 8. *Gy* 1208, 7. 15. 19. 28. *And* 1390, 46. 128 || ἄ. καὶ ἁ πόλιϲ (Δελφῶν) 1566, 2; ἄ. καὶ ἡ π. *Gy* 1145, 14. *Thur* 1388, 1 || ἄ. καὶ ϲύνεδροι *And* 1390, 56. *M* 1432, 23 || ἄ. ἢ οἱ ϲύνεδροι (ἢ ἡ πόλιϲ) *Gy* 1208, 16. 19 || ἄ-ων *et* ϲύνεδροϲ *et* γυμναϲίαρχοϲ 1208, 40 || ἄρχουϲι, βουλᾷ, δήμῳ *v* IV 2: βουλή || ἄ. Μεϲϲηνίων *M* 1428, 11

ἐπὶ βαλανείων Ϲεβαϲτοῦ 669, 8; *v* VI 2: ἀρχιερεὺϲ τοῦ ξυϲτοῦ

βαϲιλεύϲ *v* VI 2

βίδεοϲ (βίδυοϲ) 32 *B* 18. 36, 15. 16. 37, 2. 41, 10. 44, 18. 19. 45, 15. 65, 23. 24. 136—140. *Thal* 1314, 4. 11. 41. 1315, 24 || πρέϲβυϲ βιδέων 556, 6. 7 || ἐπὶ βιδέου 676—685 *passim* || βίδυιοι *inc* 1498, 13

βουλευτήϲ 504, 6. 530, 4

γερουϲίαϲ 31, 5. 32 *A B*. 33, 19. 34, 10. 36, 14. 37, 3. 39, 33. 42, 21. 22. [43.] 44, 9. 45, 13. 46, 3. 47, 6. [59, 17]. 71 *b* *saepe*. *Thal* 1314, 5. 7. 1515, 25 || γερουϲίαι· 62, 19. 111, 1. || γέρων *inc* 1346 || γέροντεϲ 11, 5. 18, 1. 92—117 *passim*. 448, 9. *Cal* 1370, 1 || τῶν κη′ γερ[όντων] 16, 9

γραμματεύϲ 9, 4. 40, 9. 74, 8. 92, 11. 115. 147, 13. 168, 1. 174, 13. 179. 603, 7. *Gero* 1111, 19. *Thal* 1314, 12. 1315, 29. *Thur* 1379, 15. 19. 23. *Col* 1402. *M* 1467. 1469 || γραμματεὺϲ βουλᾶϲ 20 *B* 5. 29, 3. 32 *A*. 34, 7. 37, 1. 39, 23. 40. 46. 60, 4. 71 *b* 4. 110, 5. 112, 11. 116, 6. 118. 137, 24. 162, 19. 206, 5. 479, 3. 4 || γρα-τεὺϲ (δικαϲτῶν) *M* 1428, 4 || γ. ἐφόρων 26, 17 || γ. πατρ. 48, 17 || γ. ϲυνέδρων (*Phenea*) 30, 2. *And* 1390, 1. 34. *Cor* 1392. *M* 1432 *s.* 1448. 1449, 8. 1463 || ἐπὶ γραμματέοϲ *Ab* 1352. *Asi* 1412. *Cyp* 1559; ἐπὶ γ. τῶν ϲυνέδρων *M* 1463 || γραμματεῖϲ 20, 3 || *duo* 137, 3. [97, 25]

γραμματίζων *M* 1432, 19

γραμματοφύλαξ 32 *B* 17. 34. 40. 52. 54. 59, 13. 65, 18. 71 *b* 15. 34. 52. 78. 86, 29. 148. 446, 7; *v* IX

γυμναϲίαρχοϲ 20, 5. 480, 3. 4. 487, 5. 537, 9. 10. 555, 2. 3. 561, 3. 4. *Col* 1402. *Cor* 1398, 2. *Meth* 1417. *Thur* 1386, 1 || αἰώνιοϲ γ. 468, 6. 7. 528, 6. 7. 547, 16. 549, 6. 552, 10. *Thur* 1384, 2 || ἀξιολογώτατοϲ γ. 464, 4 || ἐπιμελητοῦ τᾶϲ φυλᾶϲ καὶ γ. 682, 4. 5 || (ἐπὶ) γ-ου *Col* 1402 || γ. *et* ἄρχων *et* ϲύνεδροϲ 1208, 41 || τὸν δὶϲ γ. καὶ πατρονόμον καὶ αἰώνιον γ. 535, 5–7 || γ. καὶ πατρονόμον 539, 6. 7 || αἰώνιον γ. καὶ πολίτην καὶ γ. ἀϲύγκριτον 529, 6–9 || γυμναϲιαρχοῦντα 492, 4. 494, 6. 505, 3. 4. 557, 6. 7 || γυμναϲιαρχήϲαϲ *Cyth* 938. *Asi* 1410 || γ-ήϲαντα 481, 5. 6. 486, 5. 487, 7. 8. 506, 5. 6

γυναικονόμοϲ 170, 3. *And* 1390, 27. 32 || ὅρκοϲ γυναικονόμου *And* 1390, 26

δαμιοργοί *And* 1390, 116. *M* 1425. 17

δαμοϲιομάϲταϲ *v* IV 3: ϲύνδικοϲ

οἱ δέκα *And* 1390, 32. 116. 167. 169. 174. 178 || τῶν δέκα ἀνδρῶν (V 2) 533, 6

διαβέτηϲ 65, 19. 495, 4; (Κονοουρέων) 681, 3; Λιμναέων 32 *A* 2. *B* 5. 34, 2; (Λ.) 676, 4. 682, 3; (Νεοπολιτῶν) 680, 7; (Πιτανατῶν) 685, 7 || (ἐπὶ) δ-εοϲ 676. 677, 3. 679. 680, 7. 681, 3. 682, 3. 685, 7. 687

[οἱ διδ]άϲκαλοι ἀμ[φὶ τὰ Λυκούργει]α ἔθη 500, 1 || οἱ ἐπὶ τὰ ἔθη (διδάϲκαλοι) 542, 3. 543, 6 || διδάϲκαλοϲ 543, 3. 4

δικαϲταί, δικαϲταγωγόϲ *v* IV 2

ἐπὶ τῶν δικῶν 32 *B*. 44, 15. 16

δογματογράφοι 26, 1

εἰϲαγωγεύϲ 168, 2

ἐγδότηρ 4, 13. 14. 5, 11. 12

ἐγλογεῖϲ *M* 1432, 28

ἐγλογεύοντεϲ τὰ διάφορα *And* 1390, 17

Ἑλλαδάρχηϲ (τῶν Ἑλλήνων) ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν (δία βίου) 512, 6. *M* 1451, 10. 11. 1455, 3. 1455 *a*. *XVI*, *62*. *XVII*, *79*

ἐξηγητὴϲ τῶν Λυκουργείων ἐθῶν 554, 14; (ἐ)ξαγητάϲ 177

ἐπιδαμιοργόϲ 5, 18

ἐπιμελεῖϲθαι· τοῦ ἀγῶνοϲ 20 1; τᾶϲ ἀναθέϲεωϲ 380, 7; τᾶϲ ἀναϲτάϲεωϲ 489, 45; τᾶϲ καταϲκευᾶϲ καὶ ἀναϲτάϲεωϲ *Thal* 1318; τᾶϲ ἀρχᾶϲ 116, 8 || ἐπιμεληθᾶναι (τᾶϲ ἀναϲτάϲεωϲ τοῦ ἀνδριάντοϲ) τὸν ϲτρατηγόν *Tae* 1243; τὸν ταμιαν *Aso* 971, 14 || οἱ ϲύνεδροι ἐπιμεληθέντων *Thur* 1379, 13 || τᾶϲ πανηγύρεωϲ ἐπιμελήϲονται οἱ νομοφύλακεϲ καὶ οἱ ἀθλοθέται 18 *B* 8 || *v* IV 3: πατρονομία

ἐπιμέλ(ε)ια τᾶϲ θεοῦ Λυκούργου πατρονομίαϲ 541, 16. 542, 11

ἐπιμελητάϲ 135. *And* 1390, 49. 50; ἐ. πόλεοϲ 32 *A* 4; ἐ. Ἀμυκλῶν 515, 12; ἐ. Κορωνείαϲ 34, 8. 36, 23. 44, 7 || ἐ. τᾶϲ θεοῦ Λυκούργου πατρονομίαϲ 541, 12. 542, 7 || ἐ. ϲυνδίκων 36, 21 || ἐ. [τῶν θεματικῶ]ν χρημάτων 495, 4 || [ἐπιμελη]τὴϲ τᾶϲ φ[υλᾶϲ] 682, 3. 4 || ἐ. τᾶϲ [ἀνα]θέϲεωϲ 164, 3 || ἐ. αὐτῶν (*i. e.* δογμάτων) 538, 30 || ἐπιμεληταὶ τῶν Λεωνιδείων 19, 19; ἐ. τεταγμένοι εἰϲ τὰ Λ. 19, 14 || οἱ ἐ-αὶ τοῦ Ῥωμαί[ων] καταλύματοϲ 75 || ἐπιμελητὴϲ *et ephori* *Tae* 1241; ἐπὶ ἐ-οῦ 1515 *g*

ἐπιμελητεύω· ἐπιμελητεύϲαϲ 133, 1. 2; ἐπιμελητεύων 134

ἐπιϲτάτηϲ· 179, 4; ὑπὸ ἐ-ην 659, 8 || [ἐπιϲτ]άται 146, 2

ἔφοροι 19, 20. 20 *B* 5. 30—90 *passim*. 1504. 1564. 1586; *v* πρέϲβυϲ || *Boe* 952, 21. *Card* 1331, 13. *Cot* 962, 8. 964, 6. 965, 15. 966, 30. *Gere* 1336, 17. *Gero* 1114, 28. *Gy* 1144, 33. 1145, 44. 50. 1146, 48. 50. 52. 1524, 1. *Hip* 1336, 21. *Pyrr* 1524, 1. *Tae* 1240, 12 || ἔ. (τᾶϲ ὠβᾶϲ Ἀμυκλαιέων) 26, 4 || ἔ. οἱ (τοὺϲ) περὶ τὸν δ. 26, 8. *Cot* 961, 20. 962, 33. 964, 6. *Gere* 1336, 17. *Gy* 1164. *Pyrr* 1282, 15. 1294, 6. *Tae* 1241, 6 || ἔ. ἐν τῷ μετὰ τὸν δ. ἐνιαυτῷ *Cot* 965, 18; ἔφοροι εἰϲ τὸν ἐπὶ τοῦ δ. ἐνιαυτόν 26, 4; ἐ. οἱ ἐπὶ ϲτραταγοῦ, *qui est Eleutherolaconum magistratus* *Gero* 1110, 11. 1111, 35. 36. 1113, 10. 1114, 2. *Gy* 1144, 45 || δι᾽ ἐφόρων - - καὶ ἐπιμελητοῦ *Tae* 1241 || ἐπὶ ἐ-ων *Gy* 1170. 1174, 8 || τοὺϲ ἐ. τοὺϲ ἐνάρχουϲ *Ep* 932, 17; οἱ ἐνεϲτακότεϲ *Ep* 931, 36. 932, 4 || τοὺϲ ἐ. καὶ τὸν δᾶμον *Gy* 1144, 1 || τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖϲ ἐ. *Card* 1331, 3 || ἔ. καὶ ἁ πόλιϲ 1566, 2. *XIV*, *1*. *Gy* 1524, 1. 2 || Γυθεατῶν ἔ. 1524 || πόλιν τῶν Ἱππολαίων καὶ τοὺϲ ἐ. *Gere* 1336, 21 || ἐ. Κυθηρίων *Cot* 964, 11 || Λακεδαιμονίων *Cot* 961, 25. *XIV*, *1*. 1556, 2 || Λ. ἐ. καὶ τᾶι πόλει 8, 3. 9, 2. 10, 4 || Λ. ἐ. καὶ γερουϲίᾳ καὶ δήμῳ *XIV*, *138* || Πυρριχίων ἐ. καὶ τᾶι πόλει *Gy* 1524, 2 || ἔφοροϲ· 31—90 *passim*. 1505, 5. *Hyp* 976, 10. *M* 1472 || (*Spartanorum*) *Nept* 1228—1232. *Thal* 1315, 26 || *Thur* 1381, 8 || ἔ(φοροϲ) 65, 1 || ἔφορ(οϲ) 71 *passim*. *Thal* 1314, 9. 27 || ὑπὸ τὸν δ. ἔφορον *V. a. Chr. n. saec.* 213 || *v* IV 4: ἀγαθόϲ || ἐφορεύοντων *Gy* 1163, 7

Lacedaemoniorum ephori:

ante a. 433 a. Chr. n.:

Δαΐοχοϲ *Nept* 1228

Αὐτοκράτ[εϲ *s* - ιδαϲ] *Nept* 1229.

Ἀριϲτεύϲ 213, 81. *Nept* 1230

Ἐχεμένεϲ 213, 66. 90

Εὔ*h*ιπποϲ 213, 74

427/6 *h*Αγη*h*ίϲτρατοϲ *Nept* 1231

intra a. 403—399: Θυιωνίδαϲ, Ἀριϲτογενίδαϲ, Ἀρχίϲταϲ, Ϲολόγαϲ, Φεδίλαϲ *eodem anno* 1564

IV. saec.: Εὐδαμίδαϲ 1232

Εὐμηλίδαϲ 1233

ἰατρόϲ 159, 32. 179, 9. *Gy* 1145, 9. 1176. 1199; *v* IX

ἱππάρχαϲ 32 *A*. 33. 541, 3. 568, 3; ἱ-ην καὶ ἀγωνοθέτην 479, 5. 6

ἱππαρχέω· ἱππαρχήϲαϲ 247; ἱππαρχῶν *M* 1426, 6 || οὗ καὶ ἱππαρχοῦντοϲ 32 *A* 9

οἱ καθεϲταμένοι *Thur* 1379 *passim*

οἱ καταϲταθέντεϲ 26, 13. *Thur* 1379. 30 || τοὺϲ ἐπὶ ταῦτα καταϲταθένταϲ 26, 17

λειτουργήϲονταϲ *And* 1390, 73 || λ-γούντω τοῖϲ θεοῖϲ *And* 1390, 74 || λ-γείτω ἀργυροϲκόποϲ *And* 1390, 48

ἐν λειτουργίαιϲ *et* ἀρχαῖϲ *Pyrr* 1282, 20

λογιϲτὴϲ πόλεωϲ *v* V 2

λοχαγόϲ 37, 3. 44, 8

οἱ καταϲταθέντεϲ νομογράφοι νόμον γραψάντω 7, 1. 2

νομοδεῖκται *And* 1390, 114

νομοφύλακεϲ 19, 19. 20. 20 *B* 9. 50—91 *passim*; οἱ ν-εϲ καὶ οἱ ἀθλοθέται 18 *B* 8; διὰ ν-ων 446; *v* IV 3: πρέϲβυϲ || νομοφύλαξ 31—50 *passim* || *Thal* 1315, 27 || νο(μο)φύ(λαξ), νομοφύ(λαξ) 71 *b* *passim* || ν(ομοφύλαξ) *Thal* 1314, 10

ξυϲτάρχηϲ 20, 7. 8; διὰ βίου 669, 5; *v* VI 2: ἀρχιερεὺϲ τοῦ ξυϲτοῦ

οἰκονόμοϲ 40, 7. *Tae* 1235

παιδιϲκιωρόϲ 133, 8

πρέϲβυϲ· τῶν ἀρχείων 18, 9 || βιδέων 139. 140. 556 || γερ. 98—111 *passim.* 117. 254. 358. 359. 448 || γερουϲίαϲ 44, 14 || ἐφ. 43. 51—75 *passim.* 552, 11. 1586 || νομοφ. 38. 51. 57—71. 78—89 *passim.* 446. 532. 555, 19 || ϲυναρχίαϲ 37, 12. 480. 504, 16. 1505, 3 || ϲφαιρέων 674—687 *passim* || φειδειτίου 128, 13. 155, 6. *add.* 1507 || φυλᾶϲ 564, 3 || π. τοῦ ἔθνουϲ *Hip* 1280 || πρέϲβυϲ - - 40. 166. 191. *Thal* 1314, 19. 1319 || πρέϲβειϲ καὶ οἱ ἀθλοθέται 19, 2 || διὰ πρέϲβεων *i. e.* πρεϲβευτῶν *Gy* 1171, 7 || π-ειϲ «*legati*» *XIV*, *4*

προϲτάταϲ δαμιοργῶν *M* 1425, 16 || π. διὰ βίου τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν *Cor* 1398, 7 || π. πόλεωϲ 547, 17. 18. 683, 7 || π. *et* γυμναϲίαρχοϲ *et* πατὴρ τᾶϲ πόλεωϲ *M* 1417, 10 || προϲϲτάτηϲ τᾶϲ ἀναθέϲεοϲ 167, 2

προτενϲιτεύοντοϲ τοῦ δ. *Thal* 1314, 3. 1315, 21

πρύτανιϲ καὶ ὁ δᾶμοϲ (Βυλλιόνων) 28

ϲειτώνηϲ 551, 4; αἰώνιον ϲ. ἐν ϲπάνει ϲειτωνήϲαντα 526, 4; ϲυνπολειτευϲάμενον τῷ υἱῷ ϲειτωνοῦντι 551, 8

ϲτραταγόϲ (*societatis Eleutherolaconum*): *Ep* 932, 11. *Gero* 1110, 12. 13. 1111, 36. *Gy* 1145, 45. 1208, 8. 1523, 44; ϲτ. τοῦ κοινοῦ τῶν Ἐλευθερολακώνων *Gy* 1167, 4. 1177, 5 || ϲτρατηγῶν *Gy* 1161. *Tae* 1243; ϲ-γήϲαϲ *Gy* 1180. *Tae* 1250

Praetores Eleutherolaconum:

post a. 146 a. Chr. n.:
Δαμάρηϲ *Gero* 1110, 12. 13
Ξενοφάνηϲ *Gero* 1111, 36
Ἀδάμαϲ 932, 11
Εὐδαμίδαϲ *Ep* 931
a. ± *80* Κλεάνωρ *Gy* 1144, 33
a. 77/6 Λαχάρηϲ *Gy* 1146, 7
a. 76/5 Φάηνοϲ *Gy* 1146, 9
a. 75/4 Δαμαρμενόϲ *Gy* 1146, 11
a. 74/3 Μαρκίλιοϲ *Gy* 1146, 12
a. 73/2 Βιάδαϲ *Gy* 1145, 28. 45. 1146, 15
a. 72/1 Τιμοκράτηϲ *Gy* 1146, 32; [Τι]μοκράτηϲ *Gero* 1114, 1
a. 71/0 Νικαρετίδαϲ *Gy* 1146, 37. 52
Caligulae? aetate: Ἀριϲτόπολιϲ *Gy* 1208, 8
Ἐπινεικίδαϲ Φιλοχαρείνου 1167
± *Claudii aetate*: Δαμαρμενίδαϲ ϲτρατ. 1243
± *Aureliorum aetate*: Μ. Αὐρ. Λυϲικράτηϲ 1177, 6
temporis incerti:
[Δη]μέαϲ *Gy* 1180
Λυϲικράτηϲ Καλλικράτουϲ 1250

ϲύνεδροι *et* ϲτραταγὸϲ (Ῥωμαίων) *M* 1432, 17 || ἀνθύπατοϲ *et* ϲτ. 1432, 37 || ϲτραταγὸϲ (Ῥωμαίων) 1432, 6. 10. 11 || ϲτραταγοὶ (*urbis ignotae*) καὶ ἁ πόλιϲ 8, 2 || ϲτ. τᾶϲ Ἀργείων πόλεωϲ *Meth* 1417, 4 || ϲ-ηγὸϲ *societatis Achaeorum* *XVII*, *94*

ϲύναρχοι· *agoranomorum* 124—130. 479 || *ephororum* 54, 9 || *epimeletarum* 133. 135 || *gynaeconomorum* 170, 12 || *patronomorum* 48 || ϲ-οϲ πατρονόμων 44, 14. 15

ϲυνάρχοντεϲ 562, 7 || *bideorum* 556, 7 || *epimeletarum* 134, 4 || *patronomorum* 541, 1. 544, 1 || ϲ. τᾶϲ πατρονομίαϲ 505, 5 || οἱ ϲυνάρξαντεϲ *Meth* 1417, 12

ϲύνδικοϲ 36, 2. 37, 4. 45, 10; ϲ. καὶ δαμοϲιομάϲτηϲ 47, 3. 554, 11. 12 || ϲύν-οϲ ἐπὶ τὰ ἔθη 65, 20; ἐπὶ τὴν μεγάλην ϲυνδικίαν 65, 21[1]. 22 || ἐπιμελητὴϲ ϲυνδίκων 36, 2[1]

ϲυνέφηβοϲ τοῦ δ. 38, 2. 3. 39, 21. 44, 2. 45, 8. 9. 47, 1. 2. 59, 14. 15. 66, 16. 67, 6. 259. 286, 3. 4. 287, 3. 295, 1. 303, 3. 4. 548, 3. 4. 554, 2. 653 *a* 4. 653 *b* 4. 5. 1508

ϲύϲϲειτοι 151. 154, 9; *nomophylacum* 79, 12

ταγοί· τ. καὶ ὁ δᾶμοϲ (Λαριϲϲαίων) *XIV*, *2*

ταμίαι, οἱ· 4, 18. 7, 8 || τ-αϲ 32 *B* 23. 813, 6; (τᾶϲ ὠβᾶϲ) 27, 28 || *And* 1390, 51—62. *Aso* 971, 15. *Gero* 1110, 16. *M* 1428, 78. *Tae* 1240, 16. *Thal* 1314, 13. *Thur* 1380. (*societatis Eleutherolaconum*) *Nept* 1226. 1227

ταμιεύοντοϲ *Gy* 1163, 14; προῖκα τ. 1174, 13

οἱ ταμιευϲάμενοι τὴν διοίκηϲιν 18 *B* 5

ὑπηρέτηϲ 74. 174, 10. 562, 12 || *nomophylacum* 68, 29 || *patronomorum* 48 || ὑπη(ρ-ηϲ) *Thal* 1314, 16 || ὑπηρέται *duo patronomorum* 137, 10

ὑπογραμματεύϲ 115; ὑ-εῖϲ *tres patronomorum* 48. 137, 6

ὑπογυμναϲίαρχοϲ *Thur* 1384, 2. *M* 1417, 8; (ἐπὶ) ὑ-ου *Col* 1402

χρεοφύλαξ 32 *B* 20. 21

4. Honores et privilegia.

ὁ ἀγαθὸϲ ἐφ. 71 *b* 58. 86, 37 || ἀγαθόϲ *ephori designatio* 61, 6. 68, 19 || ὁ ἀγαθόϲ 64, 6. 167, 5

ἀναγορεύεϲθαι τὰϲ τιμάϲ *M* 1427, 11

ἀνακηρύττω· ἀ-ρῦξαι ἐν τῶι ἀγῶνι τῶι γυμνικῶι, ὅτι 1428, 2

ἀνδριάϲ *Gy* 1167. 1170. 1177, 10; δοθῆμεν τιμὰν ἀνδριάντα καὶ εἰκόναϲ γραπτὰϲ δύο *M* 1432, 39; ἀ-τα ἢ εἰκόνα γραπτάν *sim* 19, 6. *Ep* 931, 27

ἀριϲτοπολ(ε)ιτεία 65, 6. 7. 467, 12. 485, 5. 6. 498, 5. 6. 536, 8. 553, 12; ϲτέφανοϲ ἀ-ϲ *XVII*, *99* || *v* IX: λαμβάνειν

ἀριϲτοπολειτευτήϲ 335, 3. 339, 3. 504, 15. 525, 14. 547, 11. 590, 14. 681, 3. 4. 685, 5. 6; *v* IX

ἀριϲτοπολείτηϲ 468, 8. 9. 614. 655, 3. 4; *v* IX

ἀϲυλίαν *Gero* 1110, 4. *Gere* 1336, 9. *Gy* 1523, 10; ἀ. καὶ πολέμου καὶ εἰράναϲ 29, 20. *Ep* 932, 1. *Cyth* 935, 13. *Cot* 961, 14. 962, 20. 965, 10. *Hyp* 976, 2. *Gero* 1112, 15. *Nept* 1226, 14; *v* ἀϲφάλεια

ἀϲφάλειαν 29, 19 || ἀ-αν καὶ πολέμου καὶ ειράναϲ *Cyth* 936, 18. *M* 1429, 20 || αὐτῷ καὶ τοῖϲ ἐκγόνοιϲ καὶ χρήμαϲιν ἀϲφάλειαν καὶ ἀϲυλίαν *Cot* 962, 19

ἀτέλειαν 4, 11. *Cyth* 935, 13. *Cot* 961, 14. *Nept* 1226, 13. *Thal* 1312, 9 || ἀ. πάντων *Cot* 962, 22. 23. *Gero* 1110, 5 || ἀ. πάντων καὶ ἐϲάγοντι καὶ ἐξάγοντι *Cyth* 936, 19 || ἀ. καὶ εἰϲαγόντοιϲ καὶ ἐξαγόντοιϲ *Gero* 1111, 33. *Gere* 1336, 13 || ἀ. τᾶϲ τε εἰϲαγωγίμου καὶ πρατικᾶϲ 18 *B* 12

βουαγόϲ *v* VI 3

τέκνων δίκαιον ἔχουϲα 586, 4. 589, 6. 596, 4. 603, 2. 608, 1. 2

δόϲιϲ· πᾶϲαν ἀνδρὶ καλῷ καὶ ἀγαθῷ [πρέπουϲαν δ. ἐπιφα]νοῦϲ - - χάριτοϲ *Card* 1331, 7

ἔγκτηϲιϲ (ἐνκ-)· οἰκίαϲ *Cot* 966, 21 || γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν 4, 12. (*Acarnanes* 29, 21). *Cyth* 935, 12. 13. 936, 18. *Cot* 961, 13. 963, 10. 965, 9. 10. *Hyp* 976, 1. *Gero* 1110, 3. 4. 1111, 29. 1113, 7. *Nept* 1226, 12. *Gere* 1336, 15 || ἐ. γᾶϲ τε καὶ οἰκίαϲ *Gy* 1145, 4. 1523, 11. *Thal* 1312, 8 || ἔγκταϲιν γᾶϲ τε καὶ οἰκίαϲ καὶ πολέμω καὶ εἰράναϲ *M* 1426, 8

εἰκών *v* ἀνδριάϲ

ἔνϲ(ε)ιτοι 65, 26. 89. 128, 14. 149, 3. 1506, 4. 1507 || ἔνϲιτοϲ 53, 35. 59, 17. 64, 14. 71 *a* 18. 129, 4

ἐξουϲίαν ἔχειν τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ πάντων *Gy* 1144, 29. 30

ἐπαινέϲαι 4, 19. 7, 2. 14. 6. 26, 8. 17. *Ep* 931, 25. *Cyth* 935, 7. 936, 8. 9. *Boe* 952, 11. 12. 14. 15. *Gero* 1114, 23. 24. *Gy* 1146, 41. *Phe* 1360, 13. *M* 1432, 14. 42 || ἐ. καὶ ϲτεφανῶϲαι *Card* 1331, 4

ἐπιγαμίαν *Cot* 961, 13. *Hyp* 976, 2

ἐπικαθῆϲθαι· μετὰ τῶν ἐφόρων ἐν προεδρίᾳ 1146, 50

ἐπινομίαν *Cot* 961, 13. 14. 962, 22. 965, 10. 966, 21. *Hyp* 976, 2. *Gero* 1112, 14. 15. *Nept* 1226, 13. *Thal* 1312, 8. 9. *Gere* 1336, 14

ἑϲτία πόλεωϲ (-οϲ) 598, 9. 604, 1 || ἑ. π. *et* θοιναρμόϲτρια 583, 5. 584, 4, *et* θυγάτηρ 593, 3, *et* ἱέρεια 586, 4. ἱ. ἀγαθή 116, 9, *et* μήτηρ εὐϲεβείαϲ καὶ δήμου καὶ βουλᾶϲ 589, 14. 608, 9. 10; *v* IV 4: καλέϲαι ἐπὶ τὴν ἑϲτίαν

τοῦ δ. εὐεργεϲία 8, 1

εὐεργέτηϲ 453. 516, 6. *Cot* 970. 971, 13. *inc* 1346. 1347. *Thur* 1383 || ϲωτὴρ καὶ εὐ. 395. *Tae* 1240 || ϲωτὴρ καὶ εὐ. καὶ κτίϲταϲ 405 || *v* πρόξενοϲ καὶ εὐ-ηϲ

ϲώματοϲ θεραπείαν καὶ ϲείτηϲιν *Card* 1331, 6

θυγάτηρ πόλεωϲ 116, 10; ἑϲτία πόλεωϲ καὶ θυγάτηρ γενομένη 593, 4

ἱερειοϲύναν τοῦ ἱεροῦ *Gero* 1114, 25

ἱερόϲ *v* VI 2

ἰϲοπολιτείαν *Cot* 962, 21. 22. *Thal* 1308, *M* 1426, 7

καλεῖν· (εἰϲ) ἐπὶ τὰν κοινὰν ἑϲτίαν *Cot* 961, 17. 964, 2. 965, 13. 976, 7 || ἐπὶ ξένια ἐπὶ τὰν κοινὰν ἑϲτίαν 4, 21 || εἰϲ προεδρίαν *Ep* 931, 33. *Boe* 952, 22. *Cot* 962, 23. *Hyp* 976, 5

κηδεμὼν τᾶϲ πόλεοϲ 380, 6

μήτηρ· μ-α εὐϲεβείαϲ καὶ δήμου καὶ βουλᾶϲ 589, 13. 608, 8

ξένια *v* IV 4: καλέω || διδόναι ξ. τὰ μέγιϲτα 7, 8. *Cot* 961, 19. 964, 4. 965, 15. *Hyp* 976, 10

πατὴρ νόμων καὶ πόλεωϲ 598, 15 || π. τᾶϲ πόλεωϲ *Meth* 1417, 11

πάτρων τᾶϲ πόλεωϲ *Meth* 1417, 3

πόλιϲ *v* IV 4: ἑϲτία, θυγάτηρ, πατήρ, πάτρων, υἱόϲ

προεδρία ἐν τοῖϲ γυμνικοῖϲ ἀγῶϲι *Boe* 952, 22. *Cot* 962, 24 || ἐν τοῖϲ ἀγῶϲιν, οἷϲ ἁ πόλιϲ τίθητι *Ep* 931, 33. 932, 4. *Cyth* 936, 20. *Cot* 964, 1. *Hyp* 976, 5. 6 || ἐπικαθῆϲθαι μετὰ τῶν ἐφόρων ἐν προεδρίᾳ *Gy* 1146, 50 || π. ἐν πᾶϲι τοῖϲ ἀγῶϲιν, οἷϲ ἂν ποιῇ ἁ πόλιϲ *Gy* 1146, 48; *v* IV 4: καλέω || π-είαν ἔχειν *Cor* 1393

προξενίαν ἀναγράφειν *Cot* 961, 20. 962, 32. 964, 5. 6. 965, 16. 17. 966, 25. *Ep* 932, 13. *Gere* 1336, 18. 19. *Gero* 1110, 9. 10. 1111, 35. 1113, 9. *Gy* 1145, 44. *Nept* 1226, 18. 1227 || ἀνατιθέναι 4, 15. *Gy* 1145, 44 || εἶμεν - - τὰν π. καθάπερ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ *M* 1425, 13

πρόξενοϲ 4, 8. 5, 8. *Cot* 961, 16. 965, 13. 966, 23. *Hyp* 976, 4. *Gero* 1110, 8. 9. 1113, 8. *M* 1425, 16 || πρόξενοϲ (-οι) καὶ εὐεργέταϲ (-αι) (*Acarnanum* 29, 13. 23). *Cot* 961, 10. 962, 15. 16. 27. 29. 963, 7. 965, 6. 966, 16. 17. *Cyth* 935, 10. 15. 936, 14. 23. *Gere* 1336, 10. *Gero* 1110, 1. 1111, 27. 31. 1112, 11. 17. 18. 1113, 4. *Gy* 1145, 39. 43. 1146, 2. 46. 1523, 9. *M* 1425, 7. 8. (τοῦ κοινοῦ τῶν Λακεδαιμονίων) *Nept* 1226, 9. *Oe* 1290. *Thal* 1312, 2

προϲκαλούντω εἰϲ προεδρίαν *Gy* 1146, 47

ϲείτηϲιν *Cyth* 936, 21; ἐν ταῖϲ παρ' ἡμεῖν ἐπιτελεϲθηϲομέναιϲ ἑορταῖϲ *Card* 1331, 6; ϲείτηϲιϲ ἐν τῷ πρυτανείῳ 27, 19. *Ep* 931, 32

ϲτεφανῶϲαι *Card* 1331, 5. *M* 1474 *a*; *v* ἀνακηρύττω; || ϲ. εἰκόνι χαλκέαι *M* 1432, 10; χρυϲῶι ϲτεφάνωι *M* 1428, 5; ϲτεφάνῳ ἀπὸ χρυϲῶν κ' *M* 1427, 9 || ϲ-ώϲαϲα ἀριϲτοπολειτείαϲ ϲ-ῳ XVII 99

τίμια· καὶ τὰ λοιπὰ τίμια (πάντα), ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ (καὶ εὐεργέταιϲ) τᾶϲ πόλεοϲ (τοῦ κοινοῦ) (ὑπάρχει) *Ep* 932, 2. *Cyth* 935, 14. 936, 22. *Cot* 961, 15. 962, 28. 965, 12. 966, 22. *Hyp* 976, 3. *Nept* 1226, 15. 1227. *Gere* 1335, 11; αὐτοῖϲ τε καὶ τοῖϲ ἐκγόνοιϲ 1336, 15. 16; ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄ. εὐεργέταιϲ *M* 1429, 22 || τὰ (ἄλλα) τίμια καὶ φιλάνθρωπα πάντα, ὅϲα κτλ. *Acarnanes* 29, 22. *Gy* 1144, 27. 1145, 42. 1146, 45; ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ ἱερεῦϲι τοῖϲ κατὰ γένοϲ *Gy* 1144, 27. 28; ὅϲα καὶ τοῖϲ λοιποῖϲ προξένοιϲ *Gero* 1110, 7. 30. 1113, 7; τἆλλα τίμια, ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ εὐεργέταιϲ *Thal* 1312, 10; τὰ τίμια, ὅϲα γέγραπται ἐν τοῖϲ νόμοιϲ τοῖϲ προξένοιϲ 5, 10 || πάντα τὰ τᾶϲ ὠβᾶϲ τίμια 27, 18 || τὰ (γεγενημένα) ἐψηφιϲμένα τίμια *M* 1428, 12; *cf. add.*

υἱὸϲ βουλᾶϲ 595, 9. 685, 4; υἱ. πόλεωϲ καὶ βουλᾶϲ 551, 14; υἱ. πόλεωϲ 37, 6. 59, 11. 65, 5. 105; υἱ. τᾶϲ πόλεωϲ 44, 13

φιλάν[θ]ρωπα· *v* τίμια || καὶ τὰ ἄλλα φιλάνθρωπα (καὶ τίμια πάντα), ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ *Gero* 1112, 16. 17. (*Gy* 1145, 42)

5. Numismatica et metrologica.

μέδιμνοϲ· τετρακινχ[ε]λίοϲ καὶ ἄλλοϲ μ. τετρακινχελίοϲ 1, 12. 13; [τ]ριϲχελίοϲ 1, 20
χοῦϲ· η′ χ(οῦϲ) ια′ κ(οτύλαι) *Aeg* 950; χοῦϲ *Gy* 1156
μόδιοϲ *Gy* 1156
χοῖνιξ *M* 1447, 8
ἡμιχοινίκιον 1511, 5
ἡμίεκτον *Gy* 1156
ἐκ καδδίχοϲ *M* 1447, 10
κοτύλη *Gy* 1156; *v* χοῦϲ; κοτύλαϲ οἴνου *M* 1447, 6; κοτύλα(-η) *M* 1447, 8. 9. 1511, 6
*h*ημικοτύλιον *Cyth* 945
κύαθοϲ· ἀνδρὶ ἀλειψιν κ. δ′, ἀγενείοιϲ γ′, παιϲὶ β′ (κατὰ τὸν νόμον) 20, 6. 7
τεταρτῆ 1511, 7
ϲεξ(τάριοϲ) α′ *Phe* 1359 *passim*

πούϲ· πόδαϲ χοθ′ 951*f* || ἀπὸ π-ῶν ψ′ *M* 1431, 4 || ὧϲ πόδεϲ ͵αϲν′ 1431, 24; ͵αχ′ 1431, 15; ͵α *M* 1431, 12. 33; ω′ 1431, 10. 34; ψ′ 1431, 32; φκ′ 1431, 33; τ′ 1431, 35; ϲ′ 1431, 36; ϙ′ 1431, 37; μείζω π-ῶν τριάκοντα *And* 1390, 35
δάκτυλοϲ· ξδ′ 1359, 35; δ. λα′ 1359, 37
ἡμιδακτύλιον 1390, 16. 21
ϲταθμοῖϲ καὶ μέτροιϲ ϲυμφώνοιϲ ποτὶ τὰ δημόϲια 1390, 100

τάλαντον· ἀργυρίο τ. 1 *B* 12; [ἀρ-γ]υ̣ρ̣ίο τρ̣[ί]α τάλαντα 1, 17 || ἀϲταφίδοϲ [- - τάλ]α̣ντα 1, 14 || τίμαμα μὴ ἔλαϲϲον ταλάντου 1390, 46; τάλαντον μεικροῦ δεῖν 1370, 20 || διϲχίλια διακόϲια δύο τάλαντα *add.* 1433, 41 || χίλια διακόϲια πεντήκοντα ἓξ τάλαντα 1433, 20; χίλια διακόϲια τεϲϲαράκοντα τάλαντα 1433, 29; χίλια ἑκατὸν πεντήκοντα ὀκτώ 1433, 40*a*; χίλια δέκα ὀκτὼ τάλαντα 1433, 10 || διακόϲια ἑξήκοντα ἓν τά. 1433, 6; διακόϲια τεϲϲαράκοντα ἐννέα τάλαντα 1433, 3 || ἑκατὸν τεϲϲαράκοντα ἐννέα τάλαντα 1433, 5; ἑκατὸν εἴκοϲι ἐννέα τ. 1433, 8; ἑκατὸν εἴκοϲι δύο τ. 1433, 1; ἑκατὸν δέκα ὀκτὼ τ. 1433, 15; ἑκατὸν ἓξ τ. 1433, 2 || ἑβδομήκοντα τρία τ. 1433, 17; τριάκοντα ἓν τ. 1433, 12; δέκα τέϲϲαρα τ. 1433, 27; ὀκτὼ τ. 1433, 24; ἑπτὰ τ. 1433, 19; τέϲϲαρα τ. 1433, 13; δύο τ. 1433, 22. 26
μνᾶ· μὴ πλειονοϲ ἄξια μνᾶϲ 1390, 18 || ἀργυρίω μνᾶϲ *inc* 1340; ἀ-ίο ἐννέα μνᾶϲ 1, 4; ἀ-ίο ϝεξέκοντα μνᾶϲ 1, 21; πεντήκοντα μναῖ ἓξ 1433, 2; πεντήκοντα μναῖ 1433, 6. 19. 26; τεϲϲαράκοντα μναῖ ἐννέα 1433, 12; τρίακοντα μναῖ ἑπτά 1433, 25; τριακοντα μναῖ τέϲϲαρεϲ 1433, 22; τριάκοντα μ. 1, 19; μ. δύε καὶ τριάκοντα 1, 8; τριάκοντα μναῖ δύο 1433, 10; τριάκοντα μναῖ 1433, 1 || ϝίκατι μνᾶϲ 1 *B* 7; εἴκοϲι μναῖ πέντε 1433, 17; εἴκοϲι μναῖ μία 1433, 15; δέκα μναῖ πέντε 1433, 13; δέκα μναῖ μία 1433, 9 || μναῖ η′ 1213; πέντε μναῖ 1433, 20; τέϲϲαρεϲ μναῖ 1433, 3. 29 || δύο μνᾶν 1390, 20; μνᾶ 1433, 27
δαρικόϲ· [- - ακα]τίοϲ δαριχόϲ 1, 2; δαρικὸϲ ὀκτακατίοϲ 1, 16; χ̣ελίοϲ δαρ[ικόϲ] 1, 23
ϲτατήρ· - - ϲτατῆραϲ Αἰγιναίοϲ 1, 10; δέκα ϲτατῆραϲ 1, 4 || τριάκοντα ϲτ. 1433, 29; εἴκοϲι ϲτ. πέντε 1433, 19; εἴκοϲι ϲτ. δύο *add.* 1433, 9. 15; εἴκοϲι ϲτ. εἷϲ 1433, 25. 27; εἴκοϲι ϲτ. 1433, 3; δέκα ϲτ. ἓξ 1433, 20; δέκα ϲτ. πέντε 1433, 5. 12; δέκα ϲτ. τρεῖϲ 1433, 13; δέκα ϲτ. δύο 1433, 17; πέντε ϲτ. 1433, 2; ϲτατήρ 1433, 1. 6. 10.
δραχμή· ἐδάνειϲαν δραχμὰϲ τετρακιϲχιλίαϲ διακοϲίαϲ 1146, 35 || δ. ἑξακιϲχιλίαϲ *And* 1390, 53 || περὶ τοῦ ἄλλου δανείου τοῦ τᾶν τριϲχιλιᾶν καὶ ἐνακοϲιᾶν ἑξήκοντα πέντε δραχμᾶν 1146, 10 || δ. διϲχιλίαϲ ἀδιαιρέτουϲ 1145, 52; δ. διϲχιλίαϲ 1390, 61. 62; χιλίαϲ καὶ πεντακοϲίαϲ 1146, 40; δ-ᾶν χιλιᾶν 1390, 52; δ. τριακοϲιᾶν 1390, 38; δ. ἑκατόν 1390, 17. 20; δ. πεντήκοντα 1390, 18; δ-ὰϲ εἴκοϲι 1390, 77; εἴκοϲι δ-αῖϲ 1390, 102. 106. 111. 162. 163; δ-ᾶν - - 1390, 99; δ-ά 1433, 9
τόκου τετραδραχμιαίου 1146, 36
δίδραχμον τόκον 1146, 38
δηνάρια 18 *B* 3; δειναρίου ἐννέα μυρίαδεϲ ἐνάκιϲ χίλια τριακόϲια ἑξήκοντα πέντε 1433, 30; ὀκτάκιϲ μύρια τριϲχίλια πεντακόϲια ἑβδομήκοντα τέϲϲαρα 1433, 33; τριϲμύρια δηνάρια 18 *B* 13; μύρια πεντακιϲχίλια ἑπτακόϲια ἐνενήκοντα ἑπτά 1433, 34; μυρίων καὶ φ′ 18, 4; δηνάρια μύρια 1176, 4; τέταρτον μέροϲ ὀκτακιϲχιλίων διναριων 1208, 32; ἑξακιϲχίλια δινάρια 1208, 33. 35; δηνάρια πεντακιϲχείλια 1176, 5; τριϲχίλια ἑπτακόϲια πεντήκοντα δύο 1433, 44; διϲχίλια ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἑπτά 1433, 42; χίλια ὀκτακόϲια ἑβδομήκοντα 1433, 40; χιλια τετρακόϲια ὀγδοήκοντα 1433, 43; χίλια τετρακόϲια εἴκοϲι τέϲϲαρα 1433, 46; χίλια τριακόϲια τεϲϲαράκοντα ἐννέα 1433, 47; χιλια διακόϲια δύο 1433, 41; χιλίαϲ ἑκατόν 1463; δηνάρια φ′ 18 *B* 3; τετρακόϲια ὀγδοήκοντα ἑπτά 1433, 37; τετρακόϲια δέκα ἓν 1433, 36; ἐνενήκοντα ἑπτά 1433, 45; ὀγδοήκοντα ἐννέα 1433, 38; ὀγδοήκοντα δύο 1433, 39; δηνάρια δέκα καὶ τὰϲ ἐννέα *inc* 1346, 6 || ἀμφιϲβητήϲειϲ ἐλάττουϲ ͵α δηναρίων 21 II 6
ὀβολόϲ· ἕνδεκ᾽ ὀ. 1433, 17; δέκ᾽ ὀ. 1433, 4. 12. 20; ἐννέ᾽ ὀ. 1433, 13; ὀκτώβολοι 1433, 2. 25. 27; ὀ. ἡμιωβέλιον 1433, 1 || ὀκτ᾽ ὀ. 1433, 10; ἑπτ᾽ ὀ. 1433, 15; πέντ᾽ ὀ. 1433, 34. 39. 41. 43. 47; τετρώβολον 1433, 6. 40. 42; τριώβολον 1433, 40 *a*; δύ᾽ ὀβολοί 1433, 29. 31. 38. 45; ὀβολόϲ 1433, 5; ἡμιοβέλιον 1433, 1
ὀκτώβολοϲ εἰϲφορά *ubi v*
δέκα χαλκοί 1433, 7. 10. 21; *add.* 1433, 29; ἐννέα χ. 1433, 35; ἓξ χ. *add.* 1433, 36. 37. 38. 40*a*. 42. 43; τρίχαλκον 1433, 33; δύο χαλκῶν 1390, 107
MMΠMMMM *M* 1434, 6. MMΠMM ↑ *M* 1434, 4. MΠMMMMMΓ *M* 1434, 2. MMM *M* 1434, 8. $\overset{\Delta}{M}$MΔ$\overset{\Delta}{\Sigma}$ *And* 1532, 4. ΠMMΓ *M* 1434, 9. MMMM$\overset{\Delta}{\Sigma}\overset{\Pi}{\Sigma}$ΣΣΣ *And* 1532, 46. MMM$\overset{\Pi}{\Sigma}$ΣΣΣ... *And* 1532, 18. MMM... *And* 1532, 10. MM$\overset{\Delta}{\Sigma}\overset{\Delta}{\Sigma}$ΣΣ.... *And* 1532, 19. MM$\overset{\Delta}{\Sigma}\overset{\Pi}{\Sigma}$ΣΣ *And* 1532, 11. MM$\overset{\Delta}{\Sigma}\overset{\Pi}{\Sigma}$Σ.... *And* 1532, 20. MM$\overset{\Pi}{\Sigma}$[Σ] *And* 1532, 8. MMΣΣΣΣ.... *And* 1532, 37. M$\overset{\Delta}{\Sigma}$↑$\overset{\Delta}{\Sigma}$↑$\overset{\Pi}{\Sigma}$ *And* 1532, 39. M$\overset{\Delta}{\Sigma}\overset{\Pi}{\Sigma}$... *And* 1532, 7. 45. M$\overset{\Delta}{\Sigma}$ΣΣΣΣ... *And* 1532, 22. M$\overset{\Delta}{\Sigma}$..... *And* 1532, 6. M$\overset{\Pi}{\Sigma}$ΣΣΣΣ... *And* 1532, 44. M$\overset{\Pi}{\Sigma}$ΣΣ.. *And* 1532, 35. $\overset{\Delta}{\Sigma}\overset{\Delta}{\Sigma}\overset{\Delta}{\Sigma}$ *And* 1532, 21. $\overset{\Delta}{\Sigma}\overset{\Delta}{\Sigma}\overset{\Pi}{\Sigma}$ΣΣΣ *And* 1532, 9. 38. $\overset{\Delta}{\Sigma}\overset{\Delta}{\Sigma}\overset{\Pi}{\Sigma}$ΣΣ.... *And* 1532, 36. $\overset{\Delta}{\Sigma}\overset{\Delta}{\Sigma}\overset{\Pi}{\Sigma}$ *And* 1532, 40. 41. [ΔΔ]Π ΣΣΣ(?) *And* 1532, 5. $\overset{\Delta}{\Sigma}$ΣΣ *And* 1532, 34. Σ?$\overset{\Delta}{\Sigma}$.... *And* 1532, 12. Σ(?)$\overset{\Pi}{\Sigma}$... *And* 1532, 43

multae:
ἐκτείϲει δηνάρια ε′ 20, 2; πέντε δραχμάϲ *M* 1447, 15; ἀποτειϲάτω H H ἰαρὰϲ τᾶϲ Δ. *inc.* 1498, 9; ζημιούϲθω H H (ἱεραῖϲ τᾶϲ Δ.) 1498, 5; ζημιούντω δραχμαῖϲ χιλίαιϲ *And* 1390, 6. 9; δώϲει τῇ πόλει δηνάρια ͵αφ′ 813, 5 || δέκα μνᾶϲ ἀ̣ργυρίου ἰαρὰϲ τᾶι Λ. *M* 1470; δεκαπλόα *Cyp* 1421, 7. 13

praemia victorum:
(δηνάρια) ρ′ 19, 3. 7. 8. 9; (δηνάρια) ρν′ 19, 8; (δηνάρια) ϲ′ 19, 8. 9; (δηνάρια) ϲν′ 19, 10; (δηνάρια) τ′ 19, 10; (δηνάρια) φ′ 19, 10. 11; (δηνάρια) χ′ 19, 11
ἀπὸ χρυϲῶν κ′ (ϲτέφανοϲ) 1427, 9

τὸ β′· ἐπὶ Γ. Ἰουλίου Λάκωνοϲ τὸ β′ 480, 14; πρέϲβεωϲ ϲυναρχίαϲ τὸ β′. 504, 16
τὸ γ′· μάγειροϲ 208, 9; ὕπατοϲ 1352, 6
τὸ δ′· τῆϲ θεοῦ Λυκούργου τὸ δ′ πατρονομίαϲ 311. 541, 14 || λεγιῶνοϲ δ′ 533, 10
τὸ ε′· θεοῦ Λυκούργου τὸ ε′ πατρονόμου 683, 5
τό ϛ′ 1282, 14
ὅροϲ ζ′ 368
τὸ ια′· ἐπὶ πατρονόμω θεῶ Λυκούργω τὸ ια′ 312, 7 || ὅροϲ ια′ 369
λδ′, λϛ′ ἀπὸ Διοϲκούρων 463, 4. 5; *Gy* 1172, 4 || τριακοϲτὸϲ καὶ ἕκτοϲ ἀπὸ Διοϲκούρων *Aso* 971, 6 || λθ′ ἀπὸ Διοϲκούρων *Gy* 1174, 6; μ′ ἀπὸ Διοϲκούρων 471, 3; μα′ ἀφ᾽ Ἡρακλεοῦϲ *Gy* 1174, 7; μβ′ ἀπὸ Διοϲκούρων 537, 6; μδ′ ἀπὸ Διοϲκούρων 529. 530; μϛ′ ἀφ᾽ Ἡρακλ[έουϲ] ἐπὶ [Μ. Οὐ]λπίου Ἀφθονή[του] 61; μη′ ἀπὸ Ἡρακλέουϲ 529. 530; μζ′ ἀπὸ Διοϲκούρων 559, 5

γ′, ιη′, τμ′ νεικήϲαντα 662, 3–7; ͵ατνδ′ 1368, 7; βψλ′ 257; ͵τκδ′ 169, 4

V.

Respublica Romana.

AVGVSTVS
Ϲεβαϲτῶι Καίϲαρι 373; Αὐτοκράτορι Καίϲαρι Ϲεβαϲτῷ (*a. 4/14 p. Chr. n.*) 1448; - - Ϲεβαϲτοῦ Καίϲαροϲ 1160 || *in nummis Lacedaemoniorum*: Καῖϲαρ *XVI, 18* || θεοῦ Καίϲαροϲ Ϲεβαϲτοῦ 1394, 4; θεοῦ Ϲεβαϲτοῦ 375. (*a. 30 p. Chr. n.*) 1359, 2. 1449, 4; θεοῦ Ϲεβαϲτοῦ υ̣ἱ̣ω̣ν̣ό̣ν (*v Nero*) 1450, 5

Agrippa: [Μ. Ἀγρίπ]παν ὕπατον [τὸ γ′ δημ]αρχικῆϲ ἐξου[ϲίαϲ τὸ .] (*a. 18—12 a. Chr. n.*) 374

TIBERIVS
Τιβερίωι Καίϲαρι (*a. 4—14 p. Chr. n.*) 1448; Τιβ. Ϲεβαϲτοῦ (*a. 30 p. Chr. n.*) 1359, 3; Τιβερίου Καίϲαροϲ Ϲεβαϲτοῦ ἔκγονον (*v Nero*) 1449, 2. 1450, 2

Germanicus: Γερμανικὸϲ Καῖϲαρ 1394. 1411; Γερμανικὸν Καίϲαρα (Τιβ. Καίϲαροϲ Ϲεβαϲτοῦ υἱὸν) θεοῦ Ϲεβαϲτοῦ υἱ(ωνόν) 375; Γερμανικοῦ Καίϲαροϲ ἔκγονον (*v Nero*) 1449, 3. 1450, 3

GAIVS
Γαΐου Καίϲαροϲ Ϲεβαϲτοῦ Γερμανικοῦ 1394

CLAVDIVS
ΚΛΑΥΔΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ ΑΥΤ *in nummis XVI, 110* || θεοῦ Κλαυδίου 376, 3. 1449. 1450

Agrippina I: Γαΐου Καίϲαροϲ Ϲεβαϲτοῦ Γερμανικοῦ μητέρα Ἀγριππείνην θυγατριδῆν θεοῦ Καίϲαροϲ Ϲεβαϲτοῦ γυναῖκα Γερμανικοῦ Καίϲαροϲ 1394

NERO
Τιβε[ρίῳ Κλαυδίῳ] Νέρ[ωνι Καίσαρι Σεβ.] 376; Νέρωνα Κλαύδιον - - Τιβερίου Καίσαρος καὶ Γερμανικοῦ ἔκγονον, θεοῦ Σεβαστοῦ ἀπόγονον (υἱωνὸν 1450) Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικόν, ἀρχιερέα (μέγιστον), Αὐτοκράτορα (*paullo post 54 p. Chr. n.*) 1449. 1450

VESPASIANVS
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Οὐεσπασιανὸς Σεβαστός (*a. 77 p. Chr. n.*) 691; Σεβαστὸς Οὐεσπασιανός 1431, 40; Vespasianus *XVII, 14. 19*

TITVS. DOMITIANVS *XVII, 19*

NERVA
Αὐτοκράτορα Νερούαν Καίσαρα Σεβαστόν 1161 || Αὐτοκράτορος Νερούα Σεβασστοῦ Γερμανικοῦ θεοῦ (*a. 115 p. Chr. n.*) 380, 1; θεοῦ Νέρβα 1237. 1238. 1352. 1452; Divi Nervae *XVII, 110*

TRAIANVS
Αὐτοκράτορα Νουέραν Νερούα θεοῦ υἱὸν Τραϊανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικὸν Δακικὸν ἀνείκητον (*a. 102—114 p. Chr. n.*) 1381; Αὐτοκράτορα Νερούαν Τραϊανὸν ἄρισστον Καίσαρα Σεβασστὸν Γερμανικὸν Δακικὸν Παρθικὸν θεὸν ἀνίκητον, πατέρα πατρίδος, ἀ[εὶ] τιμητήν, ὕπατον τὸ [ς'], ἰν[π]ερἀτορα τὸ [θ'], σωτῆρα τοῦ παν[τὸς] κόσσμου (*a. 115 p. Chr. n.*) 380, 2; Καίσαρα Νέρβαν Τραϊανὸν Σεβαστὸν Γερμανικὸν Δακικὸν ἀνείκητον 968; Αὐτοκράτορα Νέρβαν Τραϊανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικόν 1162 || θεοῦ Τραϊανοῦ 1352. 1361, 1; θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ 1237. 1238. 1239. 1361, 5. 1452; Divi Traiani Parthici *XVII, 113*

HADRIANVS
[ἐπὶ πατρονόμ]ο[υ] Αὐτοκράτορος Ἁδριανοῦ (*a. 125 vel 128? p. Chr. n.*) 59; ἐπὶ Καίσαρος Ἁδριανοῦ 1314, 26; ὁ θειότατος Αὐτοκράτωρ Ἁδριανός 32 *A* 11. 12. *XVII, 34*; Αὐτοκράτορος Ἁδριανοῦ Καίσαρος σωτῆρος 381—393. 395; Αὐτοκράτορι Ἁδριανῷ Καίσαρι σωτῆρι 396—399; Αὐτοκράτορος Καίσαρος Τραϊανοῦ Ἁδριανοῦ σωτῆρος 394; Αὐτοκράτορος Ἁτριανοῦ Καίσαρος σωτῆρος 390; Αὐτοκράτορι Καίσαρι Σεβαστῷ Τραϊανῷ Ἁδριανῷ σωτῆρι 400; Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τραϊανὸς Ἁδριανὸς Σεβαστός 485, 10. 11; Αὐτοκράτορος Καίσαρος (*a. 128*) 486, 7. 8; Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεῷ Τραϊανῷ Ἁδριανῷ σωτῆρι 401; Αὐτοκράτορι Καίσαρι Ἁδριανῷ Σεβαστῷ σωτῆρι 402. 403; Αὐτοκράτορι Καίσαρι Τραϊανῷ Ἁδριανῷ Σεβαστῷ 404; Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραϊανὸν Ἁδριανόν 405; *cf.* *XVII, 46*; Αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ Ἁδριανοῦ Σεβαστοῦ 1147, 1 r. 19; Αὐτοκράτορα Καίσαρα Σεβαστὸν Τραϊανὸν Ἁδριανόν, ὕπατον τὸ γ' 1352 || θεοῦ Ἁδριανοῦ 1237. 1238. 1239. 1361. 1452; Divi Hadriani *XVII, 112*

L. Ceionius Commodus Verus: Λούκιον Καίσαρα (*a. 136/7 p. Chr. n.*) 37, 6. 7

ANTONINVS
τὸν μέγιστον Αὐτοκράτορα Ἀντωνεῖνον 37, 8; [Αὐτο-]ρο[ς Τ.] Ἀντωνείνου 495 || Ζανὶ Ἐλευθερίοι Ἀντωνείνοι Σωτῆρι 403. 407—439; Ζανὶ Ἐλευθερίοι Ἀντωνίνοι Σωτῆρι 440—444; Ζανὶ Ἐλευθερίοι καὶ Ὀλυμπίοι Ἀντωνείνοι Σωτῆρι 445 || θεὸν Ἀντωνεῖνον, πατέρα τῶν μεγίστων Αὐτοκρατόρων (*a. 166—169 p. Chr. n.*) 1237; θείῳ Ἀντωνείνῳ 953; θεοῦ Ἀντωνείνου 1238. 1239. 1361; θεοῦ Ἀντωνείνου Εὐσεβοῦς ἔκγονος (*Caracalla*) 1452; Divi Antonini *XVII, 111*

MARCVS
Μᾶρκον Αἴλιον Αὐρήλιον Οὐῆρον Καίσαρα (*a. 139—161 p. Chr. n.*) 1451; Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Σεβαστὸν Ἀρμενιακὸν Παρθικὸν Μηδικὸν Γερμανικόν, ἀρχιερέα μέγιστον δημαρχικῆς ἐξουσίας, ὕπατον τὸ γ' (*a. 166—169 p. Chr. n.*) 1238; Αὐτοκράτορος Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνείνου Αὐγούστου Γερμανικοῦ (*post 172 p. Chr. n.*) 533, 15; Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μᾶρκος Αὐρήλιος Ἀντωνῖνος Σεβαστὸς Γερμανικὸς Σαρματικός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ λα', ὕπατος τὸ γ', πατὴρ πατρίδος (*a. 177/8 p. Chr. n.*) 1361, 1 *sqq.*, 12 *sqq.*; Αὐτοκράτορος Καίσαρος Ἀντωνίνου Σεβαστοῦ (*a. 177/8 p. Chr. n.*) 1361, 4 || θεοῦ Μάρκου Ἀντωνείνου Εὐσεβοῦς Γερμανικοῦ Σαρματικοῦ 1452

T. Aurelius Verus: Τί(τον) Αὐρήλιον Βῆρον Καίσαρα (*a. 147 p. Chr. n.*) 446

L. VERVS
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λούκιον Αὐρήλιον Βῆρον Σεβαστὸν Ἀρμενιακὸν Παρθικὸν Μηδικὸν Γερμανικόν, ἀρχιερέα μέγιστον, δημαρχικῆς ἐξουσίας, ὕπατον τὸ γ' (*a. 166—169 p. Chr. n.*) 1239
Imp. Caes. L. Aurelio Vero Aug. Armeniaco *XVII, 115*

COMMODVS
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μ. Αὐρήλιος Κόμμοδος Σεβαστός, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ β', ὕπατος (*a. 177/8 p. Chr. n.*) 1361, 3 *sqq.*, 15 *sqq.*

SEPTIMIVS SEVERVS
Αὐτοκράτορος Καίσαρος Λουκίου Σεπτιμίου Σεουήρου Εὐσεβοῦς Περτίνακος Σεβαστοῦ Ἀραβικοῦ Ἀδι(α)βηνικοῦ 448; Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λούκιον Σεπτίμιον Σεουῆρον Περτίνακα Σεβαστὸν τὸν ἀνείκητον (*a. 193—195 p. Chr. n.*) 1412; Λουκίου Σεπτιμίου Σεουήρου Αὐτοκράτορος Εὐσεβοῦς Περτίνακος Σεβαστοῦ Ἀραβικοῦ Ἀδιαβηνικοῦ (*a. 197/8 p. Chr. n.*) 1452

ANTONINVS
Μᾶρκον Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Καίσαρα (*a. 197 p. Chr. n.*) 448; Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Καίσαρα Αὐτοκράτορα ἀποδεδειγμένον (*a. 9. VI. 197—3. V. 198 p. Chr. n.*) 1452 || Αὐτοκράτορα Καίσαρα Σεβαστὸν ἀνίκητον Μᾶ. Αὐρήλιον Ἀντωνῖνον (*a. 211/12 p. Chr. n.*) 1163, 1; Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Σεβαστόν (*a. 211?*) 1318; Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ, Εὐτυχῆ, Σεβαστόν, Παρθικὸν μέγιστον, Βρεταννικὸν μέγιστον, Γερμανικὸν μέγιστον, ἀρχιερέα μέγιστον, δημαρχικῆς ἐξουσίας [τὸ ις'], αὐτοκράτορα τὸ γ', ὕπατο[ν τὸ δ'], πατέρα πατρίδος, ἀνείκητον (*a. 213—217 p. Chr. n.*) 1240

GORDIANVS I. II. III
θεῶ[ν Γορδιανῶν] 1242 || Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον Ἀντώνιον Γορδιανὸν Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβαστόν (*post 239 p. Chr. n.*) 572; Αὐτο[κράτορα Καίσαρα Μ. Ἀντ.] Γορδ[ιανὸν] Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ ἀνε[ίκητον] - - [Σε]βασ[τόν] (*a. 238—244 p. Chr. n.*) 1242; Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον Ἀντώνιον Γορδιανὸν Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβαστόν 1294; Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον Ἀντώνιον Γορδιανὸν Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβαστόν (*a. 238—244 p. Chr. n.*) 1241

FLORIANVS
Αὐτοκρά[τορι] Καίσαρι [Μάρ]κῳ Ἀννίῳ Φλωριανῷ Σεβαστῷ (*a. 276 p. Chr. n.*) 449

CARVS
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον Αὐρήλιον Κᾶρον Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβαστόν (*a. 282/3 p. Chr. n.*) 1164

DIOCLETIANVS ET MAXIMINIANVS
τῶν κυρίων ἡμῶν Αὐτοκρατόρων ἡττήτων Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμινιανοῦ Σεβαστῶν 1382

CONSTANTIVS CHLORVS
Καίσαρα Φλάβιον Βαλέριον Κωνστάντιον 450; Φλαουΐον Οὐαλέριον Κωνστάντιον τὸν ἐπιφανέσταιον Καίσαρα 969

CONSTANTINVS I
Κωνσταντείνου Σεβαστοῦ (*a. 333—337 p. Chr. n.*) 1109; Κωνσταντίνου μεγίστου βασιλέος (*a. 323—326 p. Chr. n.*) 1420, 2

CRISPVS
Κρίσπου (τοῦ ἐπιφανεστάτου Καίσαρος *a. 323—326 p. Chr. n.*) 1420, 4

CONSTANTINVS II
Κωνσταντίνου (τοῦ ἐπιφανεστάτου Καίσαρος *a. 323—326 p. Chr. n.*) 1420, 5 || (Κωνσταν)τείνου (*a. 333—337 p. Chr. n.*) 1109

CONSTANTIVS II
Κονσταντίου (τοῦ ἐπιφανεστάτου Καίσαρος *a. 323—326 p. Chr. n.*) 1420, 6 || (Κονσταν)τίου (*a. 333—337 p. Chr. n.*) 1109

CONSTANS
Κόσταντος (*a. 333—337 p. Chr. n.*) 1109

VALENS
Βάλεντος Αὐγούστου (*a. 364—375 p. Chr. n.*) 1109

VALENTINIANVS I
Βαλεντινιανοῦ Αὐγούστου (*a. 364—375 p. Chr. n.*) 1109

Incerti: [Αὐτοκράτορι Ἀντωνεί]νῳ (*aut M. Aurelius aut Caracalla*) 130, 3. 4; Φλ[ά]βι[ον Βαλέριον?] Κωνσταντ[- -] [τ]ὸν ἐπ[ιφανέστ]ατο[ν] Ἄγουστον 451; τὸν τοῦ Αὐτοκράτορος - - 1524, 38

ἀποδεδειγμένον Αὐτοκράτορα 1452, 2
πατέρα τῶν μεγίστων Αὐτοκρατόρων (*Antoninus*) 1237
κύριοι· τῶν κ. ἡμῶν (*imperatores*) 1382. 1420
πατ[ρὶ πατρίδος] 379, 2; πατέρα πατρίδος 380, 2. 3. 1240
ἀν(ε)ίκητος 380, 2. 968. 1240. 1242. 1412
ἰν[π]εράτορα 380, 4; ἰμπεράτωρ *M* 1454
ἀεὶ τιμητήν 380, 4
ἔγραψα (*imperator*) *Gy* 1147, 3

[*tribuni*]*c. potest.* 374, 2
δημαρχικῆς ἐξουσίας 374, 7. 8
κόμης· τοῦ κρα[τίστου κόμη]τος 524, 3
ὑπατικός· τὸν κράτιστον ὑ. 552, 4. 1147, 22 || (ὁ) λαμπρότατος ὑ. 541, 20. 1147, 14
cos. tert. 374
στραταγὸς ὕπατος 1165
ὕπατος τὸ γ' 374, 6; ὑ-οι (*a. 78 p. Chr. n.*) *M* 1431, 41 || *v* στρατηγός
ἀνθύπατος *Gy* 1147. *M* 1432, 36; κράτιστος ἀ. 1147, 3 || ἀ. λέγει 1147, 18
πρεσβευτάς *Gy* 1146, 23. 24 || π. καὶ λογιστὴς τῆς πόλεως *Cor* 1398, 15 || π-ὴς ἐπαρχείας Ἱσπανίας Βαιτικῆς *Gy* 1172, 10 || π-τὴς τοῦ Σεβαστοῦ λεγιῶνος γ' 1172, 12
στρατηγός 1172, 10 || στ-ὸν Ῥωμαίων 533, 18. 19 || σ-αγὸς ὕπατος Ῥωμαίων *Gy* 1165
ἀντιστραταγός *M* 1462 || ἀ-τηγὸς τῆς Ἀχαΐας *Gy* 1172, 8 || ἀ-ὸν ἐπαρχείας Ἀχαΐας 533, 11

VI.

Res sacrae.

1. Dii, deae, heroës.

2. Templa, sacerdotes, caerimoniae.

3. Feriae et agonistica.

Collegia et magistratus eorum.

4. Annus, dies, menses.

VII.

Carmina.

VIII.

Statuarii.

IX.

Verba potiora.

(*p* = poëtice *sim* = similia ὁ, τοῦ δ. (= δεῖνα) nomen humanum indicat.)

6. 7. 554, 8. 555, 15. 16. 628. 685, 4; ἀγωνοθέτης 1179, 5; ἀριστοπολείτης (-πολειτευτής) 468, 7. 504, 14. 15. 528, 4. 537, 7. 8. 681, 3. 685, 5; γυμνασίαρχος 468, 5. 528, 6. 529, 5. 6. 535, 6. 547, 16. 549, 5. 552, 9; ἱππάρχας 541, 2. 3; πρεσβευτὴς καὶ λογιστής 1398, 14; σειτώνης 526, 3 || τῆς αἰ-ου κρίσεως *chr.* 822, 4

ἐν ἀκαταβόλοις 1433, 40

ἐμ πᾶσιν ἀκερδῶς καὶ ἡμέρως τὸν ἐνιαυτὸν διεξαγαγόντες 26, 7

ἀκείνητα (διαφυλάττειν) 1370, 19

ἀκμάζοντα *p* 1186, 11

ἀκολούθως τοῖς νόμοις 1336, 6

ἀκοσμούντων 1390, 39

ἀκούω· εὐφαμεῖν καὶ ἀ-ειν τῶν παραγγελλομένων 1390, 40

τᾶς ἄκρεως ἡμῶν 1370, 6

ἀκροβόλοι 1426, 10

ἄκρον· Ποσιδᾶνος τοῦ ἐπὶ ἄ-ῳ 1336, 23; κατ᾽ ἄ-ον 1431, 2. 30; ἐπ᾽ ἄ-ον (τὴν σοφίην γιγνώσκειν, ἔρχεσθαι) *p* 1186, 8. 22

ἀκρόπολις· [ὑπ᾽ αἰπεινῇ ἀ]κροπόληι *p* 729, 6

τἀκροτήρια (ποιεῖν) 1568, 4

ἄλειμμα· ἄ. καὶ λουτρόν 1390, 106; τῆς τοῦ ἀ-τος φιλανθρωπίας 1208, 38; ἵνα ἐκ παντὸς τὸ ἄ. ῇ τῇ πόλει 1208, 23

τὸ ἀλειπτήριον 1390, 108. 110

ἀλείπτης *v* VI 3

ἀλείφεσθαι 1208, 41; ἱκανὰ τοῖς ἀλειφομένοις 1390, 108

ἄλειψιν παρέξει κατὰ τὸν νόμον 20, 6; *v* IV 5: κύαθος

ἀλεκτρυοτρόφος *v* VI 2: ἱεροποιός

[ἀ]λέ*h*ιον θύεν 1316, 5

ἁλικία ἀπὸ τᾶς πρώτας ἁ-ας 480, 5. 1427, 3; ἐκ νέας ἡ-ίας 513; ἡ-ην ζήσαντα *p* 1186, 14; ἡ-ην (μάθε) *p* 1186, 21

ἁλίσκομαι· ἂν δέ τις ἁλῷ *c. part. perf.* 1390, 75

ἀλκή· ἀλκαῖς ῥυόμενος *p* 724, 3

ἀλλά· οὐχὶ - ἀλλά 1346, 8; οὔτε - οὔτε - ἀλλά 1432, 28; οὐδὲ - ἀλλά *p* 733, 11 || μὴ ἀγοραξάτω - ἀλλὰ διαιτείσθω 1379, 15; μὴ πωλεῖν - ἀλλὰ καὶ πλείω καταγοράξαι 1379, 21; ἵνα μὴ - ἀλλὰ ἐλαφρισθῇ 1146, 28 || ἔξοδον μηδεμίαν γενέσθαι τῶν ἐξ δαμοσίου μηδενός, ἀλλὰ γεγένηται 1114, 13 || ἐὰν - ἢ μὴ - ἢ μὴ - ἀλλὰ μή 1208, 20 || *non praeeunte negatione*: ἀλλὰ καὶ ἥδε εἰκών - - *p* 455, 6; ἀ. πατρὸς τίνος ὄντα *p* 1186, 19

ἄλλος· *adi.*: καὶ τοὺς ἄ. πενταετηρικοὺς καὶ πλίστους ἀγῶνας 658, 3; ἄλλο τι ἀδίκημα (ποιεῖν) 1390, 75; πολλὰς καὶ ἄ. ἀρχάς 538, 11; καὶ τῆς ἄ. πάσης (συμπάσης) ἀρετῆς 517, 7. 555, 8. 560, 5. 586, 9. 587, 7. 601, 11. 1168; τῆς τε ἄ. ἀρετῆς 589, 16. 608, 11; ἐπί τε τῇ ἄ. τοῦ βιου παντὸς ἀρετῇ 547, 2; καὶ προαιρέσει καὶ εὐπειθίᾳ καὶ τῇ ἄ. πάσῃ ἀρετῇ 548, 9; φιλοτιμίας χάριν καὶ τῆς ἄ. ἀρετῆς 474, 7; τῶν ἄ. ἀδικημάτων 1390, 77; οὔτε δι᾽ αὑτοσαυτοῦ οὔτε δι᾽ ἄ. προσώπων 1432, 28; τοῖς ἄ. εὐεργέταις 1429, 23; τοῖς ἄ. ἱερεῦσι τοῖς κατὰ γένος 1144, 28; τὰς ἄ. ἀρχὰς πάσας 358; μεδίμνος τετρακινχελίος καὶ ἄ-ος μ. τετρακινχελίος 1, 12. 20; καθάπερ τοῖς ἄ. Κυθηρίοις 936, 17; Μεσσανίων καὶ - - καὶ τῶν ἄ. ξένων 515, 6; καὶ ἀγουμένους καὶ τῶν ἄ. Ῥωμαίων καὶ πλείονας 1432, 32; ἄ. Πηνελόπειαν 599, 15; ἐν τοῖς ἄ. ἅπασιν πολιτεύμασιν 535, 8; ὅσα καὶ (καθάπερ) τοῖς ἄ. προξένοις (τᾶς πόλεος) (καὶ εὐεργέταις) 29, 22. 23. 932, 3. 935, 14. 15. 936, 22. 961, 16. 962, 29. 966, 23. 976, 4. 1112, 17. 1145, 43. 1146, 46. 1226, 15. 1227. 1336, 16. 1425, 15; ὅκκα καὶ τοὺς ἄ. προξένους καλῆι 962, 26 || *secundus*: τᾶι δ᾽ ἄ. (ἀμέραι) 1120, 6; τὸν μὲν ἕνα, τὸν δὲ ἄ. 1390, 91; τὰν ἑτέραν κλᾶκα, τὰν δὲ ἄ. 1390, 92; περὶ τοῦ πρώτου δανείου - - καὶ περὶ τοῦ ἄ. δανείου 1146, 9 || *subst. masc. fem.*: τοῖς ἄ. 1331, 10; ἄλλον ἀντὶ τούτου 1390, 6; μηδὲ ἄλλῳ ἐπιτρέψειν 1390, 4; ἄλλων περιώσιον *p* 598, 18; ἄ. ὁ βουλόμενος 18 *B* 5; ἄ. τῷ θέλοντι 1145, 52; τᾶν ἀ-ᾶν ἃ ἐπιτυχῶσα 1498, 6; τῶν ἄ. ὁ θέλων 1390, 129; μηθενὸς ἄ-ου 1146, 34 || *subst. n.*: ἄλλο τι (ἀδικεῖν) 1390, 44; ἄν τι ἄλλο πέσει 1390, 50; 104; ἄλλο τι τῶν κεκωλυμένων 1390, 25; εἰς ἄλλο μηθὲν (οὐθέν, τι) (ἀναχρᾶσθαι, καταχρήσασθαι, χρῆσθαι) 1390, 60. 61. 1432, 4; ἄλλο 1289, 4 || *subst. plur.*: εἰς τὰ ἄλλα 1370, 8; τὰ ἄλλα (πάντα) (πολιτεύεσθαι ἄριστα, καλῶς) 479, 9. 482, 6. 487, 9. 492, 6. 494, 3. 4. 531, 5. 555. 557, 4. 1167, 8; τἆλλα τίμια (φιλάνθρωπα), ὅσα 1112, 16. 1312, 10; τὰ ἄλλα φιλάνθρωπα καὶ τίμια (πάντα) 29, 22. 23. 1145, 42; τῶν ἄ. φιλανθρώπων καὶ εὐχρήστων γεγονότων 1112, 5; *v* IV 4: τίμια, φιλάνθρωπα || ἄλλως ἔχειν τὸν εἱματισμόν 1390, 25 || ἄλλος ἤ 1432, 4

ἄλοχος· κουριδία ἄ. *p* 724, 6; κ-ης ἀ-ου *p* 733, 13

ἄλσος δάσκιον *p* 455, 2

ἄλυπος· [τόσ]σον ἄλυπος [ἔην] *p* 922 || χρηστὴ καὶ ἄ-ε πᾶσι 1278; ἀ-η 809; *v* χαῖρε

ἄλφιτα 363, 8. 9. 15. 1511, 16

*h*αμᾶ· δίαυλον 1120, 3 || τὸν ὁπλίταν 1120, 10 || καὶ ὁ κέλεξ ἐνίκε *h*αμᾶ 213 *passim*

ἄμβροτοι *p* 315, 3

ἀμειβομένους τὰν προθυμίαν χάριτι 1144, 13

ἀμειπτικὴ τράπεζα 18 *A* 6

ἁμεῖς *saepe in decretis*: ἁμῶν 931, 10. 14. 935, 7. 961, 3. 963, 2. 965, 3. 1143, 2. 1145, 14. 37. 40. 49. 1146, 2. 25. 27. 45. 47. 51. 1335, 3. 6. 1360, 8. 10. 15. 1523, 4. 7. 1566, 7; ἡμῶν 1370, 13; τῆς ἄκρεως ἡμῶν καὶ τῆς δημοσίας χώρας 1370, 6; τῶν τε ἀρχόντων καὶ τᾶς πόλεος ἁμῶν 1145, 14; πάντων ἡ. 1370, 25; τῶν κυρίων ἡμῶν 1382, 2. 1420, 1; παρ᾽ ἡμῶν 1331, 11; ὑφ᾽ ἁμῶν 1566, 3 || ἁμῖν 931, 3. 936, 14. 1146, 35; ἡμεῖν 1331. 1370, 16; παρ᾽ ἡμεῖν 1331, 6. 1370, 2 || εἰς ἡμᾶς 1331, 3. 1428, 5 || *in edicto proconsulis*: ἡμῶν 1147, 19 || ἁμῶν *post verba*: IV 2: πόλις, πολῖται, V 2: κύριος

ἄμεμπτος· τὰν ἄ-ον συνβίωσιν 578, 8

ἁμέρα *v* VI 4 || *adde*: ἐν ταῖς τῆς πανηγύρεως ἡμέραις 18 *B* 11; ἐπὶ ἓξ ἡμέρας 1208, 39; ἡμέρα γενέθλιος 1359, 4

[ἀμετακίν]ητοι 1208, 56; *cf. add.*

ἁμετέρα πόλις (δᾶμος *etc.*) 952, 6. 7. 1144, 10. 1145, 24. 1146, 28. 1360, 12. 1390, 83. 1566, 10. 11; ἡμ-α 14, 3 || ἀμφὶ ἡ-αις παλαίστραισιν *p* 493, 7

ἄμμιγα· τρισσὰ πένθη κλαίει ἄμμιγα γαμέτης καὶ γενέτης *p* 726, 8

ἀμοιβή· ἀ-ῆς χάριν τῆς τῶν ἀγαθῶν 1331, 5

ἀμὸν ξένον *Gy* 1169

ἄμοτον κλαίοντες *p* 960, 13

ἀμπλέκω· τὰς τρίχας ἀνπεπλεγμένας (ἔχειν) 1390, 22

ἀμύητος *And* 1390, 36

ἀμύνω· ἀπ᾽ ἰητορίης ἐμῆς ἀ-ων *p* 730, 16; ἀμυνόμενοι ναυσὶ καὶ πλήθει πεζῶν *p* 1188, 2

ἀμφί *v* IV 3: διδάσκαλος

ἀμφιβαίνω· ὄσστεα ἀμφιβέβηκεν *p* 730, 6. 7

ἀμφιπολεύω *v* VI 2; ἀ-εύσασαν μεγαλοπρεπῶς καὶ ὁσίως 584, 7

ἀμφίπολος *v* VI 2

ἀμφισβήτησις περὶ *c. gen.* 931, 3. 4 || ἀμφισβητήσεις, αἵτινες ἂν ὦσιν ἐλάττους ͵α δηναρίων 21 II, 5. 6

ἀμφίστημι· ἀμφὶ παλαίστραισιν στήσαμεν *c. acc. p* 493, 6. 7

ἀμφότερος· ὑπὲρ τῶν πόλεων ἀ-έρων 14, 8

ἄμφω *p* 1355, 6

ἄμωμον ὑγίειαν *p* 1119, 4

ἄν = ἐάν· ἄν *c. coni. praes. vel aor.* 1390, 44. 50. 51. 58. 75. 76. 79. 88. 104. 153. 171; ἂμ μή *c. coni. praes.* 1390, 1. 71; ἂν δέ (τις) μή *c. coni. praes.* 1390, 6. 25. 71. 77. 83. 105. 110; ἂν δέ τις μὴ - ἢ - ἢ *c. coni. et opt. praes.* 1390, 43 || ἄν τε - ἄν τε 1390, 66

ἄν· *v* ἕως, καθώς, μέχρι, ὅπως, ὅς, ὅσα, ὅστις, τίς, ὡς

ἀνά· *postpos.*: χθόν᾽ ἀν᾽ ἀνδρῶν *p* 728, 2; *v* κάμνω

ἀναβαίνουσι (ἐπ᾽ ἀριστερά) 1431, 31

ἀνάβασις· καθὼς ἡ ἀ. ἐστιν 1431, 32

ἀναγγέλλω· ἀνάγγειλάν τε, ὅσας - - 1111, 7

ἀναγκαῖος· πάντα, ὅσα ἀνανκαῖον ἦν ἀναλῶσαι 1370, 7

ἀναγνώστας *v* VI 3

ἀναγορεύεσθαι αὐτῷ τὰς ἐψαφισμένας τιμάς 1427, 11

ἀναγραφή· τὸ ἀνάλωμα εἰς τὰν ἀ-άν 966, 29

ἀναγράφω 1379, 5; ἀναγραψάντω τὸ ψάφισμα καὶ θέντω 1114, 28. 29 || τὰν προξενίαν ταύταν ἀναγράψαντες ἀναθέντω 1145, 45 || ἀ-ψάντω τὰν προξενίαν (ταύταν) (τὸ ψήφισμα τόδε) (τούτων τῶν φιλανθρώπων, τούτου τοῦ ψαφίσματος ἀντίγραφον) εἰς στάλαν λιθίναν 932, 13. 935, 16. 17. 936, 28. 961, 21. 964, 7. 965, 17. 1145, 4. 1146, 52 || ἀ-ψαι [τὰν δωρεὰν ἐς τὰν] αὐτὰν στάλαν 15, 7 || ἀ-ψαι τὰν προξενίαν ταύταν (τὸ ψήφισμα) εἰς στάλαν λιθίναν 931, 34. 962, 31. 966, 24. 1110, 10; καὶ ἐς τὰν παραστάδα τὰν ἐν ἀγορᾷ 1429, 23 || ἀ-ψαι τὰν προξενίαν (ταύταν) εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀ. 1113, 10. 1336, 17 || ἀ-ψάντω τὰν προξενίαν εἰς στάλαν πετρίναν ἐν τοῖ ἱεροῖ 1111, 35 || ἀ-ψάτω (ὁ ταμίας) ἀντίγραφον (τὰν προξενίαν) εἰς στάλαν 1226, 18. 1227, 3. 1380, 4 || (στάλαν), εἰς ἃν ἀναγραφήσεται τὸ δόγμα 26, 14 || (στάλαν), εἰς ἃν ἀναγραφεῖσα ἁ δεδομένα προξενία ἀνατεθήσεται 4, 15; ἀναγραφέντα τὰ δεδογμένα 5, 13. 14; τοῦ πάντας τοὺς χειρισμοὺς εἰς τὸ ἐμφανὲς ἀ-άφεσθαι εἰς τὸν τοῖχον 1432, 25; ἀ-αφὲν τὸ ψήφισμα 1428, 7 || ἀ-αφῆναι εἰς λιθίνας τρεῖς στήλας 1208, 42 || ἀ-ψαι τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ ἐν - - τόπῳ τῆς ἀγορᾶς 1331, 12; ὅπως ἀ-αφῆι εἰς τὸ ἱερόν 1336, 22 || ἀ-ψάντω καὶ ἐπὶ πόλεος 932, 15. 16 || ἀ-γραπται ἐπὶ τοῦ τοίχου 1433, 32 || τοὺς νεικήσοντας ἀ-γράψουσι - - καὶ εἰς τὸ γραμματοφυλάκιον παραδώσουσι 20, 3 || [τὰ ὀνόματα ἀνεγράφη] 50, 2 || ἀναγραφήσονται (στῆλαι?) 27, 24; ἀναγράψας στησάτω τὸ ψήφισμα 1370, 32

ἀνάγειν ἢ πωλεῖν 1421, 6

ἀνάνκᾳ εἰσφερόντω 1390, 46

ἀνάδεμα (ἔχειν) 1390, 22

ἀναδίδωμι· [ἐν]έχυρα ἀνδό[μεν] 15, 3; ἀναδότω διαβούλιον 1379, 19

ἀνάθεμα 1390, 88. 89

ἀνάθεσις· λήμψονται εἰς γραπτῆς εἰκόνος ἢ ἀνδριάντος ἀνάθεσιν 19, 6 || ἐπ[ιμελητὴς τῆς ἀναθέ]σεως 164, 3; προσστάτης [τῆ]ς ἀναθέσεος 167, 3; *v* ἀνάλωμα, ἐπιμελεῖσθαι

ἀναιρέω· [ἐξ οὗ ἀνῄρ]ηνται τάς τε ἀρχάς *etc.* 1114, 5 || ἀνῄροντο 1282, 23; ἀνῃρημένος 1370, 4

ἀνάκειται· *p* 1119, 1

ἀνακηρύττω· ἀ-ῦξαι ἐν τῷ ἀγῶνι, ὅτι ὁ δῆμος στεφανοῖ 1428, 2

ἀνακληθείς 1392, 4

ἀναλαμβάνω· (δίκαι), ὅσας βαρείας ἀνέλαβον 1336, 8

ἀναλέγεσθαι ἀπὸ τῶν ἀπογραψαμένων ἢ τῶν - - 18, 12

ἀναλόω· ἀ-ῶσαι εἰς τὴν πόλιν 1370, 7; ἀναλώσας προθύμως 1370, 9

ἀνάλωμα· δεξαμένων τὸ ἀ. 560, 6; τὸ ἀ. τὸ ἐσόμενον δοῦναι 1428, 8; τὸ ἀ. ἐξοδιάζειν 1167, 10. 1178, 7. 1432, 20; ἐπιδεξαμένου (-ων) τὸ ἀ. 609, 3. 1296; τὰ ἀ-τα παρασχόντος 1451, 7. 8; μὴ πλεῖον ἀ. εἴς τι (ποιεῖν) 1390, 98; προσαγγείλας τὸ ἀ. 1450, 14; προσεδέξα(ν)το τὸ ἀ. 505, 6. 592, 6; προσδεξαμένου (-ης, -ας, -ων) τὸ ἀ. 464—630 *passim*. 816, 14. 955, 7. 1170, 8. 1177, 9. 1369, 8; προσεμένου τὸ ἀ. 546, 4. 5 || τὸ ἀ. τοῦ ἀνδριάντος (τῶν μὲν ἑπτὰ ἀ-ντων, τῶν δὲ τριῶν ἀ., τῶν δὲ δύο ἀ.) 547, 5. 10. 14. 1170, 8. 1177, 9; τὸ ἀ. τὸ εἰς τὸν ἀνδριάντα 1167, 10. 1450, 14; τὸ εἰς τὰν εἰκόνα καὶ τὸ βάθρον ἀ. 1432, 20; καὶ τὸ γενόμενον ἀ. εἰς τὰν στάλαν καὶ ἀναγραφὰν καὶ ἀνάθεσιν 966, 28 || ἐπὶ πάντων ἀναλωμάτων 1370, 11

ἀνανεόω· μετὰ τὸ ἀνανεωθῆναι τὸν ἀγῶνα 467, 7. 8

ἄναξ· Ϝά-ξ *p* 1562

ἀναπαύομαι· ἔνθα νῦν ἀναπαύομαι *chr.* 822, 7

ἀνασκευάζω· ἀ-άσαι τὴν θήκην 821, 3; τὸ μνῆμα 822, 6

ἀνάστασις· ἐπιμελησαμένου τῆς κατασκευῆς καὶ ἀ. 1318; - - [τοῦ ἀν]δριάντ[ος] 1319

ἀναστρεφόμενος διετῆ χρόνον παρ᾽ ἁμέ 1145, 16; ἀναστραφεὶς ἀγαθῶς 1432, 35 || ἀνεστρέφησαν ἀξίως τε αὑτῶν τε καὶ τᾶς ἐνχειρισθείσας αὐτοῖς πίστεως 26, 6; ἀνεστράφεν ἀξίως τᾶς τε πόλιος καὶ αὑτῶν 1336, 4; ἀνεστρεμμένοι εἰσὶν ἀξίως μὲν τῶ ἔθνεος, ἀξίως δὲ τᾶν βι - - 1111, 9. 10 ||

τὸν ἀπειθοῦντα ἢ ἀπρεπῶς ἀναστρεφόμενον (εἰς τὸ θεῖον) 1390, 40. 43; ὅτι καθαρῶς ἀναστρέφεται 1432, 27; εἰς τὰν πόλιν ἀνεστρεμμένοι εἰσίν - - 1111, 9. 10

ἀναστροφά· ἐπαινέσαι ἐπὶ τᾶι ἐνδαμίαι καὶ ἀ-φᾶι 4, 20. 7, 3, (ᾇ πεποίηνται εἰς τὸν Δ.) 1360, 14; ἐν τᾷ ἀ-ᾷ καὶ παρεπιδαμίᾳ 1145, 21; περὶ τᾶς ἀ., ἃς πεποίηται (διαλέγεσθαι) 1523, 3; ἐπιγνόντες αὐτοῦ τὰν ἀ. 1432, 36

ἀνατίθημι· *formae*: ἀνατιθεῖ 243 || ἀνέθεν 1563. 1568; ἀνέθεκε 222, 2. 226. 231. 252. 1345 *a. add.* 1509. 1520. 1521; ἀνέθηκε(ν) 134, 3. 213—353 *passim*. 522, 1. 667. 927. 928. 980—1142 *passim*. 1313, 2. 1352, 9. 1396. 1563; ἀνέσηκε 250. 255. 294. 303. 307—309. 312. 313. 349. 1317 || ἄνθετο 259. 540; ἀνθέντω 1498, 13; ἀνθέντα 970; ἀνθήσαντας *p* 1355, 3 || ἀνέθηκα ὑπὲρ εὐχῆς 1157; ἀ-κα 245; ἀ-κεν ὑπὲρ τὴν πόλιν 1449, 11. 1450, 12; ἀ-κεν τὰ μέτρα 1156; ἀ-καν 301; ἀνθήσαντας τουτθόν *p* 1355, 3 || ἀναθέμεν (-θέτω, -θέντω, -θέτωσαν) (ἄγαλμα, ἀντίγραφον, προξενίαν, στάλαν, ψάφισμα), εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀ. 931, 36. 932, 14. 935, 17. 961, 22. 962, 35. 964, 8. 965, 19. 1144, 35. 1146, 54. 1226, 20. 1227, 5. 1427, 10; ἃ δεδομένα προξενία (τὰ δεδογμένα) ἀνατεθήσεται εἰς τὸ ἱερὸν τᾶς Ἀ. 4, 16. 5, 14; ἀναθέτω (-θέντων) (ἀντίγραφον, προξενίαν) εἰς τὰν ἀγορὰν (τὸν ἐπιφανέστατον τόπον τᾶς ἀ.) 1145, 5. 46. 1380, 4; ἀναθέμεν (προξενίαν) εἰς (σ)τάλαν 1113, 12 || ὅπως ἀναθῶσι ἀνδριάντα (εἰκόνα) ἐν ἑνὶ τόπῳ 19, 12. 14; ἀναθέμεν (προξενίαν) ἐν τοῖ ἱαροῖ τῶ Ἀ. 1110, 15; ἀνατεθήσονται μίαν μὲν - - [ἑ]τ[έραν] δὲ 27, 25. 26 || ἄν τι ἀνάθεμα ἀνατιθῆται 1390, 88 || ἀνθέντα τὸ ἔλαιον εἰς τὸν αἰῶνα 970 || [τὰ ὀνόματα] ἀνετέθη 50, 2 || εἰ δὲ μὴ ἀναθήσοντι (ταύταν) 1145, 50 || ἀνέθεκε *in formula manumissionis* 1228—1232

ἀνατολή· *v* πρός

τῇ με ἀναθρεψαμένῃ (*sc.* γαίῃ) *p* 1368

ἀναφέρω· ἀνενεγκάντω (ἀργύριον) εἰς τοὺς καθεσταμένους (συνέδρους) 1379, 11. 12. 25; περὶ τοῦ ἀργυρίου ἀ. 1379, 17; ἀ. εἰς τὴν βουλήν 1428, 9; σύνεσιν ἀνενεγκάντω εἰς τὸ πρυτανεῖον 1390, 112; τοῦ βουλομένου τοῖς Σεβαστοῖς ἀνενέγκαντος τὸ ἀργύριον 1208, 37

συνέσιος ἀναφορά 1390, 111

μὴ ἀναχρησάσθω εἰς ἄλλο μηθέν 1390, 60; εἰς ἄλλο οὐθὲν ἢ ταῦτα ἀνακέχρηται 1432, 4. 5

ἀνδρεία· ἀ. καὶ αἰδώς, ἀ. καὶ σεμνότης, σωφροσύνη καὶ ἀ. *v* ἕνεκα, χάριν; εὐταξίαν καὶ ἀ-αν 1360, 6

ἀνδρεῖος· τὸν ἀ-ότατον 653, 4; *v* ἀξιόλογος

ἀνδριάς *v* IV 4; ἀ-ντα ἀνατιθέναι 19, 14. 667, 15 || τῆς κ[ατασκευῆς καὶ ἀνα]στάσ[εως - - τοῦ ἀν]δριάντ[ος] 1319 || ἀ-ος τόπος 576 || λήμψονται εἰς γραπτῆς εἰκόνος ἢ ἀ-ντος ἀνάθεσιν 19, 6 || *v* ἀνάλωμα

ἀνένκλητον ἐν πᾶσιν αὑτὸν διατετήρηκεν 1145, 24

ἀν(ε)ίκητος *v* V 2

ἀνείσφορος· 952, 25 || ἀν-ων καὶ ὀλυμπιονικῶν 1433, 47

ἀνερείπομαι· ἀνηρείψαντο θυέλλαις ἐς θᾶκον [ἀ]θ[ανάτων] *p* 599, 26

ἀνέφεδροι· σφαιρεῖς οἱ νικάσαντες ἀ. 680, 11. 12. 682, 7. 685, 9. 686, 4. 5, (ἀ-ετροι) 681, 6

τῆς ἀνεψιᾶς 489, 6

ἀνήρ 19, 7—10. 1387, 3; ἀ-ός *add.* 238 || ἀ-ὶ δοὺς 20, 6 || ἄ-α ἑλών *p* 721, 3. 4 || τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν 1432, 26; τῶν προγεγραμμένων ἀ-ῶν 1146, 20; ἀ-ῶν αἰχματᾶν ἀγεμόνα *p* 724, 2 || πᾶσι τοῖς ἀ-άσι 932, 7; πάντας τοὺς προγεγραμμένους ἄ. 1360, 13; ἄ-ας ἀγαθοὺς καθιστάνων ἐγλογεῖς 1432, 29 || καὶ κατὰ ἄ-α καὶ κοινῇ 1208, 52 || *mar*: ὁ ἀ. 957 *b*; τοῦ ἀ. 601, 15 || ὁ ἀ. αὐτῆς 592, 10; τοῦ ἀξιολογωτάτου παρ(αδόξου) ἀρ(ίστου) ἀ. αὐτῆς *add.* 596, 10; τοῦ εὐγενεστάτου καὶ ἀρίστου καὶ προγόνων εὐδοκιμωτάτων ἀξίου ἀ. αὐτῆς 595, 7; τοῦ προσφιλεστάτου ἀ. αὐτῆς 599, 13 || τὸν ἑαυτῆς ἄ. 520, 4 || ἰδίῳ ἀ-ί 774; τῷ ἰ. ἀνδρεί 812 || *laudes*: ἀνὴρ καλὸς κἀγαθός 23, 2; πᾶσαν ἀ-ὶ καλῷ καὶ ἀγαθῷ πρέπουσαν δόσιν 1331, 7 || τᾶς ὑπαρχούσας ἀ. ἀγαθῷ διαλάμψεως 935, 3; ἀ. ἐστιν ἀγαθός 1290, 2; ἀ. καλὸς καὶ ἀγαθός 1566, 6; ἀ. γενόμενος ἀγαθὸς περὶ τᾶς πατρίδος 1282, 21; τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀ. 1432, 40 || ἀ-ὸς ἐπί τε προγόνων λαμπρότατι καὶ ἰδίᾳ καλοκαγαθίᾳ *etc.* ἀξίου 607, 4. 5; τοὺς ἀξίους τῶν ἀ. 1146, 52; ἀ. σώφρονι καὶ πεπαιδευμένῳ 1145, 27 || *v* V 2: δέκα ἄνδρες, VI 3: ἀνήρ

ἐὰν ἀνθρώπειόν τι πάθω 1208, 52

ἄνθρωπος· δυστήνοισιν ἐν ἀ-οισιν *p* 1186, 9; παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις 1331, 16; εὐσεβῶς πρὸς τοὺς θεούς, προθύμως δὲ πρὸς τοὺς ἀ-ους 27, 4

ἀνθύπατος *v* V 2

ἀνίημι· ἀνεὶς ὅλας - - 1370, 16

ἀνίκατος· παῖδες ἀ-οι *p* 493, 8 || *v* V 2: ἀνίκητος

αὐτὸς ἀνιοχίον 213 *passim*; *v* VI 3

ἀνίστημι· (ἀνδριάντας, εἰκόνας) ἀναστήσας κατὰ τὴν προθεσμίαν 550, 11; ἀνέστησεν τὸν εὐεργέτην *inc* 1346, 14; ἀνέστησ - - 24; ἀνασταθῇ εἰς τὸ Καισάρηον 1208, 45; ἀνιστάμεν ἐν τῷ ἱερῷ 1317, 6

ἀνόητος· μηδὲν ἀνό[ητον] 16, 1

ἀνοιγόντω (τοὺς θησαυρούς) 1390, 93

ἀντί· ἀντ' ἀρετᾶς *p* 456, 3; ἀ. δὲ δώρων *p* 1119, 3; ἀ. καλῶν ἔργων *p XVII*, 87; ἀ. ἐμεῖο *p* 1249, 23; ἀ. τούτου 1390, 6 || ἀ. τοῦ διαδοθέντος (σίτου) 1379, 27; ἀ. πολλῶν φιλανθρώπων 1331, 8 || *postpos.*: ἰάτρων ἀντί *p* 1119, 2

ἀντιβαλὼν τοὺς προγεγραμμένους ὅρους 1431, 41

ἀντίγραφον 10, 2. 3. 813, 3. 952, 27; τοῦ δόγματος 1566, 5; τοῦ ψαφίσματος 961, 24. 964, 10 || (ἀναγράφειν) ἀ. τούτων τῶν φιλανθρώπων (τοῦ ψαφίσματος) 1145, 4. 1146, 53 || (γράφειν) ἀ. τούτου τοῦ νόμου 1144, 34 || τὸ [ἀ. ε]ἰς στάλαν [ἀναγραψάτω καὶ ἀναθέτ]ω 1380 || ἀ. ἀπεστάλκαμεν τιμίων τῶν παρ' ἡμῶν 28, 5; ἀποστειλάτωσαν ἀ. τᾶς δεδομένας τιμᾶς 932, 19 || γραψάντω τοῦ ψαφίσματος ἀ. ποτὶ *c. acc.* 961, 24; γράψαι ἀ. τᾶς προξενίας 1336, 19; γέγραφα ὑμῖν τὸ ἀ. ψηφισμάτων κειμένων ἐν τῶι ἀρχείωι ἐν βυβλίωι 30, 7. 8 || ἀ. (διδόναι) 1208, 29 || ἀ. τοῦ διαγράμματος ἔχειν 1390, 113. 114 || στέλλεσθαι [τᾶς κρίσεως] τὸ ἀ. 1111, 26 || τοῦ γεγενημένου ψηφίσματος - - ὑπογεγράφαμεν τὸ ἀ. 1281, 4. 1524, 4

ἀντιθέου ἀρετῆς εἵνεκεν *p* 455, 16

ἀντιλέγω· εἰ δὲ ἀντιλέγοι τις 18 *B* 3; τῶν ἀντιλεγομένων (ὅρων) 1430, 10

ἀντιστραταγός *v* V 2

ἀντιτίθημι· *absolute*: (πρόσθεν δὲ μὴ) ἀντιθέσθω 1421, 10. 12

ἀντιτυγχάνω· μετὰ τῆς ἀντιτυγχανούσης συναρχίας 19, 18 || (ἔφοροι) ἀεὶ οἱ ἀντιτυγχάνοντες 1146, 48

ἀντοφθάλμησις 952, 13; τὰν λοιπὰν φιλοτιμίαν καὶ ἀ-ιν πεποίηται 1114, 17

ἄντρον 1405, 5

ἀνυπέρβλητος· *v* μεγαλοψυχία, πρόνοια, φιλοτιμία; ἀσύκριτος καὶ ἀ. 535, 13

ἀνυπόδετοι ἔστωσαν 1390, 15

ἀνυπονοήτως (ὑπάρχειν) 1432, 26. 27

ἄνωθεν διατετέλεκαν 1146, 2

ἀξία· κατὰ τὴν ἀ. 1147, 2; ὑπόδικος ἔστω τᾶς τοῦ σώματος ἀ. διπλασίας καὶ ἐπιτιμίου δραχμᾶν πεντακοσιᾶν 1390, 82

ἀξιόλογος· ἀ-ώτατος (-η) *v* ἀνήρ, γυνή, θυγάτηρ, μήτηρ, παῖς, πολίτης, IV 3: γυμνασίαρχος, V 2: ἔπαρχος, VI 3: βουαγός || τὸν ἀ-ώτατον καὶ παντάπρωτον 500, 4; τὸν ἀ. ἤθει τε καὶ παιδείᾳ διαφέροντα 563, 3; τὴν ἀ. καὶ εὐεργέτιν 1174, 3 || τὸν (τὴν) ἀ-ώτατον (-ην) *etc.* (καὶ εὐγενέστατον καὶ ἀνδρειότατον) *nomen* 140. 500, 4. 525, 2. 527, 11. 534. 539. 541, 9. 542, 4. 543, 5. 6. 545, 2. 547, 12. 558, 2. 559, 3. 584, 2. (653, 2.) 653 *b* 5. 6. 842, 7. 1175

ἄξιος· *adi.*: 25; *v* ἀνήρ || τὰς ἀ-ας χάριτας 932, 10 || ἴσαν καὶ ἀ-αν τᾶς πόλεος 1114, 18; γινόμενος ἄξιος τᾶν ἀρχᾶν 1432, 34; ἄ-ος τᾶς διαλάμψεως 935, 2. 3; ἄ-ον εὐκλεῖας *p* 977, 11; ἄ-ον τοῦ θεοῦ 1370, 33; ἄ. γινόμενος τᾶς τέχνας 1145, 22; μὴ πλε(ί)ονος ἄξια 1390 *passim* || ἀξίως 19, 2; ἀ. μὲν τῶ ἔθνεος, ἀ. δὲ τᾶν - - 1111, 10. 11; ἀ. τῶν εὐτυχεστάτων και[ρῶν] 506, 6; ἀ. τῆς τε ἑαυτοῦ πατρίδος καὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως 14, 2; ἀ. αὐτῶν τε καὶ τᾶς - πίστεως 26, 5; ἀ. τᾶς πόλεως 481, 7. 505, 3; ἀ. τᾶς τε πόλιος τᾶς ἀποστειλάσας καὶ αὐτῶν 1336, 4; ἀ. αὐτοῦ τε καὶ τῶν προγόνων αὐτοῦ 1335, 4; σεμνοπρεπῶς λιτουργήσασαν καὶ ἀ. τῶν θεῶν 594, 6 || *subst.*: τοὺς ἀξίους (ἐπισαμαινομένα τιμαῖς) 935, 6; τοὺς ἀ. τῶν ἀνδρῶν 1146, 51

ἀξιοχρέονας ἐγγύας (ἐνγαίους) 1208, 13. 21

ἀξιόω· ἀξίωσαν καὶ παρεκάλεσαν 11, 7. 8

ἀοιδοκᾶρυξ *v* VI 2

ἀόκνῳ φιλοτειμίᾳ 1370, 22

ἀπαντᾶσαι ἐπὶ τὰν ἐκκομιδάν 1427, 8

ἀπάντησις· ἐλευθέριον καὶ δικαίαν τὰν ἀπάντησιν ποιούμενος πρὸς ἅπαντας 1145, 26

ἅπας· *adi. sing.*: 1114, 9; *v* ἀρετή; *plur.*: *v* πολίτευμα, ὑμῶν || *subst. masc.*: τῆς πρὸς ἅπαντας αἰδοῦς ἕνεκα 565, 5; ἐλευθέριον πρὸς ἅ. (διοίκησιν) 1145, 25; τοῖς ἅ-ιν 1144, 20 || *subst. n.*: τοὺς ἐν ἅπασιν εὐεργέτας 971, 12. 13; τῇ ἐν ἅ. εὐνοίᾳ 561, 7

ἀπελεύθερος· θρεπτοὺς (-ῶν) (μου) καὶ ἀ-έρους (-ων) 1208, 49. 54. 59 || ἀπελε(ύθερος) 676, 9 || *v* IV 2

ἀπελευθερόω· [ἀπελευθερωθεὶς] ὑπό 172, 7

ἀπελλά· ἐν ταῖς μεγάλαις ἀπελλαῖς 1144, 20. 1146, 41

εἰς ἀπεργασίαν 1390, 78

ἀπέρχομαι· ἀπελθὼν δὲ εἰς συμμαχίαν 816, 5

ἀπευχαριστῶν τῷ Δ. ἐν πᾶσι τοῖς πεποιημένοις 1145, 35

πᾶσαν ἀπέχει τὰν τιμάν *inc* 1340

ἀπό· ἀ. προγόνων 375, 2. 469, 7. 655, 4. 971, 9. 1245; ἀ. γένους, *ubi v*; ἀ. θεῶ[ν] 819, 2; ἀ. Διοσκούρων (Ἡρακλέους, Ποσειδῶνος) 463, 4. 471, 3. 528, 8. 529, 5. 530, 9. 537, 6. 581, 10. 614. 971. 1172, 4. 1174, 7; μάντις ἀ. Σ[κοπέλου] 259 || Ἑλλαδάρχης ἀ. τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν 512, 8. 1451, 11. 1455, 3; ὁ. ἀ. τῆς μητροπόλεως Μ. στρατηγός *XVII*, 93; αἱ ἀσφάλειαι ἔσονται ἀ. τῶν - - καὶ ἀ. τῶν - - 18 *B* 13. 14; (τὰ) ἀ. τοῦ ἱεροῦ (πάντα) 1144, 30; ἠτορίης ἀπ' ἐμῆς *p* 730, 15 || ἀ. τοῦ ὀφειλομένου χρήματος (χαρίζεσθαι) 1146, 39; ἀ. μητρὸς ὠνόμασεν *p* 733, 5 || *v* ἀναλέγομαι, ἀποκαθίστημι, ἀφαιρέω, γίγνομαι, δεκάτα, δίδωμι (ἀνάλωμα), καθαρίζω, κομίζω, λαμβάνω, πίπτω, στέφανος

loc.: ἀ. πατρίδος *p* 724, 5; ἀ. τοῦ κολωνοῦ εἰς - - 1430, 11. 13. 15. 18; ἀ. τῆσδε (τοῦδε) 1431 *passim*; ἀ. ποδῶν ψ´ 1431, 4

temp.: ἀ. τᾶς πρώτας ἁλικίας 480, 4. 1427, 3; (ἁμέρα), ἀφ' ἇς 1379, 8; ἀ. Ἀγριανίου ις´ - μέχρι 18 *B* 7; ἀ. τοῦ ἐπὶ τοῦ Δ. ἐνιαυτοῦ *Gy* 1208, 8; ἔτους ἑξηκοστοῦ ἀ. τῆς νίκης 1359, 2; ἀ. τετάρτας ὥρας ἕως ἑβδόμας 1390, 109 || *in formula manumissionis*: ὁ δεῖνα ἀπὸ τοῦ Δ. 1391, 1. 1473

ἀποβάλλω· [χώραν] ἀποβαλεῖν 931, 15

ἀποβιόω· [ἀποβιώ]σας ἐν Σαμ[οσάτοις] 818, 1. 2

ἀπόγονος· *in tit. imp. Rom. v* V 1 || ἀ-ον Ποσιδᾶνος 469, 5; ἀ-ον Ἡρακλέους καὶ Περσέος 477, 4. 5; ἀ-ον Κρείου καὶ Μεγάτα καὶ Σκοπέλου 488, 9

ἀπογράφω· ἀπογράψονται - - τοὺς ἐφόρους καὶ τοὺς νομοφύλακας 19, 19. ἀ-ψάμενοι 18, 12. 20, 6; ἀ-ψάσθω (ἀ-άμενος) ποτὶ *c. acc.* 1421, 3. 8; *v* IV 2

ἀπόδειξις· τᾶς καλοκαγαθίας καὶ τᾶς εὐνοίας τε καὶ φιλοστοργίας τὰν μεγίσταν ἀ-ιν ποιούμενος 1145, 34

ἀποδέκτης *v* IV 3

ἀποδεχόμεθα τὰν ὑμετέραν ὁμολογίαν 1361, 9; ἀ-ξάμην [τὴν γνώ-

μ]ην ὑμῶν 1147, 16; ἀ-ξάμενοι αὐτοῦ τὰν ἐπιμέλειαν 1432, 9; ἀ-ξαϲθαι τὰϲ τιμάϲ 1432, 13; ξένια τὰ μέγιϲτα ἀ-ξάμενοι 7, 9 || *abs.* οὗ καὶ ἀ-ξαμένου 1432, 14

ἀποδίδωμι· *formae activi*: τὰ βραβεῖα 19, 4; τὸ ἐπιζάμιον πράξαντεϲ 1498, 11; τὸ πραχθὲν ἀργύριον 1379, 7; τὰ ὀφειλόμενα 1379, 9; τὰϲ καταξίουϲ τιμάϲ 26, 13; ἀ-όντεϲ τειμὰϲ καταξίαϲ 1331, 16; χάριν 1175; τὰϲ ἀξίαϲ χάριταϲ 932, 10. 11; τὰϲ καταξίαϲ χ. 11, 2. 931, 23

de pecunia: τὴν περιϲϲείαν ἀποδοὺϲ τῇ πόλει 550, 6; ἀποδιδόμεν 1379, 30 || *medium* (*vendere*): πόϲου ἀποδίδοϲθαι 1379, 27 || *in formula manumissionis*: ἀπέδοτο τὸν δ. *inc* 1340

ἀπόδοϲιϲ· [ὅπωϲ ὁ δῆμοϲ φαίνηται μὴ λειπόμενοϲ ἐν χ]άριτοϲ ἀποδόϲει 14, 4

ἄποικοϲ· ὑπὸ τῶν Ϲυνναδέων ἀ. 452, 5

ἀποκαθίϲτημι· ἀποκαταϲτήϲαντα τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν 1160; ἀπὸ τῶν πιπτόντων ἀποκαθιϲτάϲθω τῷ ταμίᾳ τὰ διάφορα 1390, 57

ἐν τῷ ἀποκρήμνῳ 1431, 21; κατὰ τὸ ἀ-ον 1431, 24. 38; κατὰ τὰ ἀ-να 1431, 22

ἀποκωλύω· ἀ. τῶν μυϲτηρίων 1390, 41; μηθεὶϲ ἀποκωλύει τοὺϲ χρωμένουϲ 1390, 105

ἀπόλαυϲιϲ· τὰν ἐνιαυϲίαν τῶν καρπῶν ἀ. 1429, 8

ἀπολογίζομαι· ἀ-ϲαμένου, ἃ ἦν πεποιηκώϲ 4, 5; ἀπολογιϲάϲθωϲαν ἐμ πάντοιϲ 1390, 48

ἀπόλοιπα Ῥωμαίων 1434

ἀπόναϝε 920

ἀπόνωϲ (ϲῴζειν) 1370, 10

ἀποπρολείπω· ἄνδρα ἀ-λιποῦϲα *p* 732, 3

ἀποϲτέλλω· [ἀπ]έ[ϲτ]αλμαι 10, 1 || ἀπεϲτάλκαμεν ἀντίγραφον τιμίων τῶν παρ᾽ ἡμῶν 28, 3. 4; ἀποϲτέλλομεν ὑμῖν τὸ ἀ. 1566, 4. 5, (πρέϲβειϲ πὸθ ὑμέ *XIV, 3*); ἀποϲτειλάτωϲαν τᾷ πόλει - - ἀντίγραφον τᾶϲ [δεδομέναϲ τι]μᾶϲ 932, 18; ἀποϲτεῖλαι γράμματα ποτὶ τὰν πόλιν 1336, 20 || ἀπ[έϲτειλαν] αὐτὼϲ εἰϲ τὰν πόλιν ταύταν 1111, 23. 24; τῶ ἔθνεοϲ [τῶ ἀποϲτείλαν]τοϲ αὐτώϲ 1111, 11; ἀποϲταλέντων γραμμάτων ποτὶ *c. acc.* 1145, 9. 10; ἀποϲταλέντα πρεϲβευτὴν 1428, 10 || *absolute*: τᾶϲ πόλιοϲ τᾶϲ ἀποϲτειλάϲαϲ 1336, 5

ἀποϲτρυθεῖϲται 1155, 2; ἀποϲτρυθεῖται 1155, 3

ἀποϲχίζω· ἧϲ ἀπέϲχιϲέν με καὶ παίδων *p* 1249, 22

ἀποτίθημι· ἀποθέϲθωϲαν τὰν ϲτλεγγίδα 1390, 14

ἀποτίνω· ἀποτειϲάτω Η Η (δρ. διϲχιλίαϲ, δέκα μνᾶϲ) (ἱαράϲ) 1390, 61. 1470, 3. 1498, 9; δεκαπλόαν 1421, 6. 12

ἀποτρέχειν 1390, 84

ἀποφαίνω· ἀπέφηνεν τὴν πόλιν ἡμῶν οὐκ εὐκαταφρόνητον 1370, 13

ἀποφέρειν τῷ δημοϲίῳ τόκον ἐλαϊκόν 1208, 23

ἀποφθίνω· ἀποφθιμένη πρόϲθεν γάμου *p* 726, 4

[ἀπρ]α̣γ[μ]οϲύ[νη] 933, 9

ἀπρεπῶϲ (ἀναϲτρέφεϲθαι) 1390, 40. 43; ἀ. εἰϲ τὸ θεῖον 1390, 40

ἀπρόϲκοφον αὑϲαυτὸν διατετήρηκε 1145, 22

ἀπροφάϲιϲτον ἑαυτὸν ποιῶν 962, 12; ἀ-ουϲ αὑτοὺϲ παρειϲχημένοι 1146, 31 || ἀπροφαϲί[ϲτωϲ χρείαϲ παρεχόμενοϲ] 935, 2

ἅπτω· ἄρϲηϲ δὲ οὐδεὶϲ ἅψεται 364, 10

ἀργύριον· 18, 13; *v* IV 5: μνᾶ, τάλαντον; ἀ-ου (δόϲιϲ) 1208, 24; ἀ-ου ἐγδιδομένου 1208, 12; τὸ πραχθὲν ἀ. (ἀποδιδόναι) 1379, 2; περὶ τοῦ ἀ. τοῦ πραχθέντοϲ 1379, 11. 16; διαιροῦνταϲ ἀ. ποτὶ ϲῖτον 1379, 18; περὶ τοῦ ἀ. τοῦ πεϲόντοϲ 1379, 16; τὸ ἀ. (ἀναφέρειν) 1208, 37; πράξαντεϲ τὸ ἀ. (ἀναφέρειν) 1379, 11; παντὸϲ τοῦ ἀ-ου (ἀγοράζειν) 1379, 18 || δανεῖϲαι τᾶι πόλει ἀργύριον 962, 10; ἀ-ον (ἐγδανείζειν) 1208, 21; (οἱ) τὸ ἀ. λαμβάνοντεϲ 1208, 13

ἀργυροϲκόποϲ· *v* IV 3

μηδὲ ἀργυρώματα πλείονοϲ ἄξια δραχμᾶν τριακοϲιᾶν 1390, 38

ἀρέϲκω· ὁ ταῖϲ Μούϲαιϲ ἀρέϲαϲ *p* 734, 1

ἀρεϲτόν 1379, 31

ἀρετά· *p*: κυδαίνοντ(α) ἀρετάν 724, 3; Ἑλλὰϲ ἀ-ὰν ὁμοφωνεῖ 1565; ϲὴν ἀ-ὴν ποθοῦντεϲ 960, 15; ἐπ᾽ ἄκρον τῆϲ ἀρετῆϲ τῆϲ μεγάληϲ 1186, 22; πάϲῃ κοϲμηθεὶϲ ἀ-ῇ 730, 2 || *in titulis honorariis*: τὰν δόξαν τᾷ ἑαυτοῦ ἀ. πιϲτωϲάμενον 465, 9 || ἀ-ῆϲ (τῆϲ) ἐν γυναιξὶν (ἁπάϲηϲ) 586, 10, 587, 8. 590, 7. 597, 5 || (ἡ) ἐν τοῖϲ γυμναϲίοιϲ ἀ. 569, 7. 8 || ἀντ᾽ ἀ-ᾶϲ *p* 456, 3 || διά τε οἰκείαν ἀρετὰν καὶ διὰ τὰϲ ἐκ τῶν προγόνων εὐεργεϲίαϲ καὶ τὰν ἄμεμπτον - - ἑξηκονταετῆ ϲυνβίωϲιν 578, 3 || ἐπί τε τῇ ἄλλῃ τοῦ βίου παντὸϲ ἀρετῇ 547, 3 || ἐπὶ τῇ - - προαιρέϲει καὶ εὐπειθίᾳ καὶ τῇ ἄ. πάϲῃ ἀρ-ῇ 548, 9. 10 || παντοίηϲ ἀρετῆϲ καὶ εἴδεοϲ ἐραϲτοῦ εἵνεκα *p* 960, 11 || ἀ-ῆϲ εἵνεκεν ἀντιθέου *p* 455, 8 || ἀρετή, ἀ. καὶ δικαιοϲύνη, ἀ. κ. εὔνοια, ἀ. κ. εὐ. καὶ εὐϲέβεια, ἀ. κ. εὐ. καὶ φιλοτιμία, ἀ. κ. εὐϲέβεια, ἀ. κ. καλοκαγαθία κ̣εὐϲέβεια, ἀ. κ. μεγαλοψυχία, ἀ. κ. ϲωφροϲύνη κ. εὐϲέβεια, λαμπρότηϲ καὶ προϲταϲία κ. ἀ., παιδεία καὶ ἀ., παίδευϲιϲ καὶ ἀ., ϲωφροϲύνη καὶ ϲεμνότηϲ καὶ ἀ., ϲωφρ. καὶ φιλανδρία καὶ ἀ. καὶ μνήμη, ϲωφρ. καὶ φιλ. καὶ κοϲμιότηϲ καὶ ἀ. *v* ἕνεκα || ἀ. καὶ εὐγένεια, ἀ. καὶ εὔνοια, ἀ. καὶ μεγαλοψυχία, ἀ. καὶ φιλοτιμία, δικαιοϲύνα καὶ ἀ., ϲεμνότηϲ καὶ ἀ., φιλοτιμία καὶ ἀ. *v* χάριν

ἀρητῆρ *p* 455, 14

ἀριθμηϲάντω (τὴν ἔξοδον) τῷ ταμίᾳ 1390, 51

ἀριθμόϲ· ἀριθμοὺϲ τῶν ἀρχαίων ποιητᾶν προφερόμενοϲ 952, 7

ἀριϲτερόϲ *v* ἐπί

ἀριϲτίνδου· διαβέτεοϲ [δὲ αὐτεπαγ]γέλτω καὶ ἀρ[ιϲτίνδου] 679, 6. 7; ἀ. δὲ καὶ διαβέτεοϲ αὐτεπαγγέλτου 680, 6. 7

ἀριϲτοπολειτεία· λαμβάνειν τὰϲ τῆϲ ἀ. τιμάϲ 65, 6. 7. 467, 12. 485, 5. 6. 498, 5. 6. 536, 8. 9. 553, 12 || ὁ τῆϲ ἀ. ἀγών 467, 8. 9 (ϲτέφανοϲ *XVII, 99*)

ἀριϲτοπολειτευτήϲ· τοῦ δ. ἀ-οῦ 335, 3. 339, 3. 525, 14. 547, 11. 590, 14 || αἰωνίου ἀ-οῦ 504, 15. 681, 3. 4. 685, 5. 6

ἀριϲτοπολείτηϲ [614]. 655, 3. 4 || αἰώνιον ἀ. 468, 8. 9

ἀ[ρ]ίτιμ[οϲ] *add.* 722

τὰ ἅρματα ἐπικείμενα[[ϲ]] κίϲταϲ 1390, 30

ἁρμοϲτήρ *v* IV 3

ἁρπάζω· ἁρπάξαντεϲ *p* 735, 2 || ἥρπαξεν *c. gen. pers. p* 733, 11. 21; ἥ-ϲε δαίμων (ὁ βαρὺϲ μίτοϲ, ἡ προπετὴϲ μοῖρα) *p* 1186. 1. 18. 1355, 4; Μοῖρα ἥ. πρὸϲ ἀθανάτουϲ *p* 1186, 12

ἄρρην· *p*: ἄρρενι δ᾽ ἠιθέῳ 726, 5 || παῖδαϲ δοιοὺϲ ἄρ-αϲ 732 || ἄρϲεναϲ δυεῖν παῖδαϲ 1249, 18 || ἄρϲηϲ 363, 10 || χοῖρον ἄρϲενα 463, 9. 11. 12. 14 || ἄρναϲ δύο λευκοὺϲ 1390, 67; ἑκατόν 1390, 68 || ἔρϲεν χοιρίον 1447, 3

ἀρρωϲτεῖ 1390, 1

ἀρτοκόποϲ *v* VI 3

ἄρτοϲ 363, 10. 364, 14. 15 || ἄ-ον διὰ ϲαΐμων 364, 9. 11 || ἄ-ον προχαρέα 364, 13

ἀρχά *v* IV 3 || ἄρξαϲ τὴν ἀ-ὴν 130, 4. 538, 5; τὰϲ ἄλλαϲ ἀ. (πάϲαϲ) ἄρξαϲ 358. 538, 12; [ἐξ οὗ ἀνῄ-ρ]ηνται(?) τάϲ τε ἀρχὰϲ καὶ - - τάν τε προϲταϲίαν 1114, 5; τὰν ἀ. διεξαγνηκέναι 26, 9; ἐν ἀρχαῖϲ καὶ λειτουργίαιϲ μηθὲν ἐκκλίναϲ 1282, 19 || ἐπί τε τᾶι ἀ-ᾶι καὶ φιλοτιμίᾳ (ἐπαινεῖν) 1114, 24; ἐπεμελήθη τῆϲ ἀ-ῆϲ 116, 9; παραλαβὼν τὰν ἐμπιϲτευθεῖϲαν ἀ-άν *M* 1432, 22 || ἄξιοϲ τᾶν προενχειριϲθειϲᾶν αὐτῷ ἀρχᾶν 1432, 35; περὶ τὴν ἀ-ὴν καὶ λιτουργίαν (φιλοτιμία) 497, 6 || ἀπὸ τᾶϲ ἀ-ᾶϲ 1333 || ἀρχῆϲ 1370, 29

ἀρχαῖοϲ· τὴν ἀ-αν ἐλευθερίαν 1160; ἀ-ον ἦθοϲ *p* 1249, 21; διὰ τῶν ἀ. ἐγγράφων 1390, 84; τῶν ἀ. [ποιητᾶν] 952, 7 || ἐξ ἀρχαίων 27, 5

ἀρχεῖον· τῶν ἀρχείων ἐναντίον 18, 9 || ϲίτηϲιϲ ἐν τῷ ἀ-ῳ 931, 33 || ϲτᾶϲαι τὰν εἰκόνα πρὸ τοῦ ἀ-ου *M* 1432, 17. 18 || ψηφίϲματα κείμενα ἐν τῶι ἀ. ἐν βυβλίωι *Phenea* 30, 6

ἀρχέφηβοϲ *v* IV 3

ἀρχηῖϲ *v* VI 2

ἀρχιατρόϲ *v* IV 3

ἀρχιερεύϲ *v* VI 2; ἀ. γενόμενοϲ 551, 11. 556, 3. 682

ἀρχιτεκτόνει 690, 3

ἀρχιτέκτων *v* IV 3

ἄρχοντεϲ *v* IV 3 || ὁ λαχὼν τῶν ἀρχόντων 208; οἵ τε ἄ. καὶ τῶν ἄλλων ὁ θέλων 1390, 128; οἱ ἄ. πάντεϲ 1390, 46 || οἱ γινόμενοι κατ᾽ ἔτοϲ ἄ. 1208, 19; οἱ καθεϲτῶτεϲ ἄ. 1208, 7 || δεχομένων τῶν ἀ. τὴν ἐπανγελίαν 1208, 28

ἄρχω· ἄρξαϲ τὴν - - ἀρχήν 130, 4. 538, 5; [ἄρ]ξαϲ - - τὰϲ [ἄλλαϲ ἀρχάϲ] 358, 5; ἄ. τῆϲ Ἑλλάδοϲ *XVII, 94*; καθαρῶϲ τε καὶ δικαίωϲ ἄρχειν 1432, 26 || πρὸ τοῦ ἄρχεϲθαι τῶν μυϲτηρίων 1390, 67

ἀρωγόϲ· πάντων ἀ-ὸϲ τῶν θανόντων (*Iupiter*) *p* 727, 7

ἀϲκοῦντα ϲοφίαν *p* 1186, 3

ἀϲπίϲ· [ἀϲπί]δ̣ι καὶ ἀϊδίῳ ϲτεφάνῳ *p* 977, 9; *v* VI 3

ἀϲταφίϲ· ἀϲταφίδοϲ [- - τάλ]αντα 1, 14

ἀϲύγκριτοϲ (-ϲυνκ-)· *v* μεγαλοψυχία, πολίτηϲ, πρόνοια, IV 3: γυμναϲίαρχοϲ || τὸν ἀ-ον καὶ - - 558, 5. 6; ἀ-ωϲ ἄρξαϲ *XVII, 94*

ἀϲυλία *v* IV 4

ἀϲφάλεια· ἔϲονται αἱ ἀϲφάλειαι τῶν - - δηναρίων ἀπὸ τῶν ἐχόντων τὴν τράπεζαν 18 *B* 13 || *v* IV 4

ἀϲφαλεῖϲ κτήϲειϲ 1429, 6; τὰν νεότατα ἀ-εϲτέραν τᾶϲ πρεϲβύτατοϲ παρεϲχημένοϲ 1427, 5; ἀϲφαλῶϲ (ἔχειν) 1390, 92

ἀϲφαλίζεϲθαι τὰ χρήματα 1147, 20, *cf.* 12

ἄϲχημοϲ· μηθὲν ἄ. μηδὲ ἄδικον ποιεῖν 1390, 4

*h*ᾶτε· νικά*h*αϲ ταυτᾶ *h*ᾶτε *p* 213, 4

ἀτέλεια *v* IV 4

ἀτελήϲ· τὸ γραφὲν ἀτελὲϲ ἔϲτω 1390, 61. 191

τὰν ἁτέραν κλᾶικα 1390, 92

ἀτίματοι 1433, 45

ἄτοκοϲ· ἀργύριον ἄτοκον 962, 12

ἀτραπόϲ· ἀ-ὸν ὠκίϲτην εἰϲ Ἀίδην *p* 726, 2

ἀτροπάνπαιϲ *v* VI 3

ἄτροποϲ *p* 728, 2

αὐλητάϲ *v* VI 3

αὐλείαϲ 1390, 35

αὔξω· αὐξομένου *p* 726, 6

αὑϲαυτὸν ἀπρόϲκοφον διατετήρηκε 1145, 22

αὐτεπάγγελτοϲ· διαβέτεοϲ αὐτ-ου 677, 4. 680, 7. 8. 681, 2. 3. 682, 2. 687, 2 || δ. αὐ. καὶ ἀριϲτίνδου 6796

αὐτόθεν· ἣν αὐτόθεν ὑπέϲτη 535, 11

αὐτοκαϲιγνήτην *p* 599, 27

αὐτοκράτωρ V 1

αὐτομάτῳ θανάτῳ *p* 1249, 2

αὐτόμολοϲ 1295, 2

αὐτόϲ· *formae*: ὠτῶ 305, 10. 11, αὐτῶ *saepe*, αὐτοῖ 965, 15, αὐτῶϲ 1111, 11. 1312 || «*ipse*»: 1370, 2. 10. 1427, 3. 1432, 21. 26. 1498, 8. 9; αὐτὸϲ ἀνιοχίον 213 *passim*; αὐτὸϲ παρ᾽ ἑαυτοῦ 1114, 19; αὐτοὶ 1144, 32. 1331. 11. 1390, 26; αὐτοὶ οἱ ϲύνεδροι 1432, 7. 12; παρ᾽ αὐτῶν 1114, 9 || *opponuntur alia nomina*: αὐτῷ τε καὶ τοῖϲ μετ᾽ αὐτοῦ 7, 6; αὐτῷ τε καὶ ἐξγόνοιϲ 1114, 27; αὐτῶϲ τε καὶ ἐκγόνωϲ 1312, 4; αὐτοῦ τε καὶ προγόνων αὐτοῦ 1335, 4 || αὐτῷ (-οῖϲ) καὶ τοῖϲ ἐκγόνοιϲ 4, 11. 27, 19. 962, 18; καὶ ἐκγόνοιϲ 1380, 1. 1426, 7 || αὐτὸν (-οὺϲ) καὶ ἐκγόνουϲ 4, 10. 5, 8. 9. 13, 5. 29, 18. 935, 11. 12. 936, 16. 961, 11. 12. 962, 17. 963, 9. 965, 8. 966, 18. 1111, 27. 1144, 24. 1146, 47. 48. 1290. 1312. 1335, 10. 1425, 10. 11; αὐτοῖϲ τε καὶ ἐκγόνοιϲ 1336, 16 || τὸν δ. *vel* αὐτὸν καὶ ταὐτô 1229. 1231; καὶ ταὐτᾶϲ (ταὐτῶν) πάντα 1232. 1233

«*eius*» *etc.*: καταϲκευάϲαι αὐτοῦ καὶ μνᾶμα 1427, 10; αὐτοῦ κελεύϲαντοϲ 1147, 22; αὐτοὺϲ 1208, 41; [ἐπι]μελητὴϲ αὐτῶν 538, 30; ἐξ αὐτᾶϲ 1432, 4; ἐπ᾽ αὐτῶν 952, 20. 21. 1390, 23; ὅϲον ἐπ᾽ αὐτῷ 1432, 24; παρ᾽ αὐτῶν 1361, 8; περὶ αὐτοῦ 485, 13 || αὐτῷ (-οῖϲ) *in decretis saepe post*: διδόναι, εἶναι (εἶμεν, ἦμεν), ὑπάρχειν; αὐτὸν (-οὺϲ) *saepe post*: ἀποϲτέλλειν, καλεῖν || ἀναγορεύεϲθαι αὐτῷ 1427, 11; τῶν φιλανθρώπων καὶ εὐχρήϲτων γεγονότων αὐτῶι 1112, 7; τοῖϲ ἐντετευχόϲιν *etc.* αὐτῷ (αὐτοῖϲ) 1146, 4. 1566, 8; τῶν ϲυνκαθειδρυμένων αὐτῇ (-οῖϲ) θεῶν 589, 12. 602, 7. 608, 7; ὄνταϲ αὐτοῖϲ ξένουϲ 1146, 16; τῆϲ οὐδὲν αὐτοῖϲ προϲηκούϲηϲ - - 1370, 12;

τοῖς εὐεργετοῦσιν αὐτάν 936, 7. 8; τοὺς ὑπ' αὐτῷ γεγε[ν]ημένους 491, 5; (τῶν) ἐν αὐτῇ (καμάτων) 547, 4 || τᾶς εἰς αὐτὸν εὐνοίας 486, 11; (εὔνοια), ἃς ἔχουσα διετέλεσε εἰς αὐτοὺς 1353, 5; (ἡ) περὶ αὐτοὺς (αἰδώς, εὔνοια) 543, 12. 544, 19 || *possessivum*: *v* βάθρον, βουαγός, γραμματεύς, ἐκκομιδά, ἐπιμελητής, ἵππος, πατρίς, πολίτευμα, σύναρχος, τέθριππον, τήθη; αὐτοῦ τὰν ἐπιμέλειαν 1432, 9 || *in parentelis*: *v* ἀδελφός, ἀνήρ, γαμβρός, γενεά, γονεῖς, γυνή, ἔκγονοι, θυγάτηρ, μήτηρ, παῖδες, πατήρ, πρόγονοι, τέκνα, υἱός || *subst. n.*: αὐτὸ καὶ τὸ ἥμισυ 1390, 72; ἕκαστα αὐτῶν 1432, 4

ὁ αὐτός· *adi*: ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει 1449, 10; τὰν αὐτὰν εὔνοιαν 936, 13; ἐπὶ τῶν αὐ. ἱερῶν 1390, 27; παρ' αὐ. τοὺς καιροὺς 1146, 5; τὸν αὐ. ὅρκον 1390, 8; ἐς τὰν αὐ. στάλαν 15, 8; τὰν (τῶν) αὐτὰν *etc.* τειμάν (-ῶν) 1331, 11. 1432, 12; ἐκ τᾶς αὐ. φυλᾶς 1390, 7 || *subst. masc.*: δὶς τοὺς αὐτούς 1390, 125 || *subst. n.*: ἐπὶ τὸ αὐτό 1390, 66

αὐτοσαυτοῖς 1379, 4; οὔτε δι' αὐτοσαυτοῦ οὔτε δι' ἄλλων προσώπων 1432, 28

αὐτοῦ *etc.*: αὐτόν 13, 3; τᾶς εἰς αὐτὰν (-ὴν) εὐνοίας 572, 8. 1178. 1245. 1247; (εὔνοια), ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν 1395. 1432, 19. 1453, 5. 10 *XVII, 74. 90*; τᾶς πρὸς [α]ὐ. μεγαλοψυχίας 480, 7; τοῖς εἰς αὐ. καλοῖς κἀγαθοῖς γενομένοις 932, 8; τῶν γεγονότων φιλανθρώπων εἰς αὐ. 26, 12; τοὺς καθ' αὐτὸν ὑπερβαλόμενον 531, 8; πρὸς αὐτὴν τεθῆναι 820, 6. 7 || ἵνα αὐτοῖς παρασκευάζωνται 1331, 15; ἀξίως αὐτῶν (ἀνεστράφησαν) 26, 6. 1336, 5; αὐτοὺς παρεισχημένοι 1146, 31 || τὸν αὐτᾶς εὐεργέταν 1166. 1395. 1454; τὰν αὐτῶν εὐεργέτιν 1352; τὸν αὐτοῦ σωτῆρα 1165; ἐκ τῶ αὐτῶ ἵππω 213, 17. 23. 29

ἀφαιρέω· ἀφελόντες ἀφ' ἑκάστου τὰ νόμιμα 1390, 95; μὴ ἀφαιρούντω μηθέν 1390, 62 || ἀφειρῆσθαι τινά τι 21 II, 3

ἀφατειν(!) *v* VI 3

ἄφθονον ἐπιδοθῆναι 1370, 5

ἀφίημι· ὁ δ. ἀ-ητι ἐλευθέραν 1470. 1471. 1472; ἀφεῖσα δόμοις πένθος *p* 1222, 4 || ἀφειέντος 19, 4

ἀφίστημι· ἀποστάτω 1155, 8

ἀφορμὴν ταύτην γείνεσθαι τοῖς συκοφαντοῦσιν, ὡς 21 II, 3

ἄφρων· ἄφρονι τόλμῃ *p* 735, 3

ἄχρι (ὅρου) 1431, 16. 22

ἀχυρωμένον παλόν 1447, 16

ἀψίς· [παρὰ τ]ὴν τρίτην ἁψεῖ[δα] 538, 15

ἄωρον μίτον *p* 1355, 1

τὸ βάθρον αὐτᾶς 1432, 18; τὰν εἰκόνα καὶ τὸ β. 1432, 20. 21

βαίνω· ἔβας 828

βαλανεῖα· ἐπὶ βαλανείων Σεβαστοῦ 669, 8; *v* IV 3: ἐπὶ β-ων

βαλανεύς· τις τῶν βαλανέων 1390, 110; *v* IV 3

βαλανεύειν 1390, 107

βαρβαρικοῖς ξίφεσι *p* 1188, 3

βαρύς· δαίμων *p* 1249, 21; μίτος *p* 1186, 1; βαρείας (δίκας) 1336, 8

βασιλεύς *v* IV 1. 2. VI 2 || τὸν θεοειδέστατον β-έα (*Gordianus*) 572, 5 || τοῦ μεγίστου β-έος (*Constantinus* I) 1420, 3 || νοεροὶ β-εῖς *p* 734, 3 || ἔ[κγονον ἐφόρ]ων τᾶς πόλεος [καὶ προδίκ]ων καὶ β-ων 615 || βαϊλέος, βαϊλεῖ 885

ἐβασίλευον 1564

βαστάζουσα βρέφος *p* 1222, 7

βαφεύς *v* VI 3

βήλημα· μήτε τὸ β. μήτε τοὺς ὀχετούς 1390, 104

βιβλίον *v* βυ-

βίδεος *v* IV 3 || βίδυος 41. 136. 137. 139. 676. 677. 680. 1314, 4. 11. 41. 1315, 24 || βιδύιος 1498, 10. 13

βίος· *v* καιρός, μέρος || τέλος τοῦ β. *p* 361, 6; εἰς βίοιο γηραιὸν μέτρον *p* 1249, 25 || τοῦ β. παντὸς (ἀρετή) 547, 2 || (ἡ) ἐν βίῳ (κοσμιότης) 957 || βίου σεμνότης 472, 3. 660, 8 || διὰ β. (ἀρχιερεύς Ἑλλαδάρχης, θεωρός, ἱερεύς, ξυστάρχης, προστάτης) 65, 3. 137, 15. 380, 5. 559, 7. 586, 6. 587, 4. 602, 3. 669, 6. 678, 3. 971, 8. 1144, 25. 27. 1172, 7. 1398, 7. 1451, 10. 11. 1455, 3. 5. 1455 *a*. *XVII, 77*; ἐν παντὶ τῷ β. (ἀγαθοῦ τινος παραίτιος) 1145, 39; ἐν β. 957; κατὰ τὸν β. (ἄριστος) 1145, 13; τὸν ἴδιον β. 1360, 11 || σεμνῶς πολειτευσάμενον πάντα τὸν β. 1328 || ἔζησα βίον *p* 737, 5 || ἐκ τῶν ἰδίων βίων (ἐπισκευάζειν, ἔξοδον ποιεῖσθαι) 1144, 2

βίοτος· *p*: β-ου γευσάμενον 1186, 13; β-τῳ εὐμοίρωι (χρῆσθαι) 1186, 4

βιόω *v* VI 4: *aetas defunctorum*; *saepe additur*: ἔτη || β-σα καλῶς 1200, 4; βιοῦσαν σωφρόνως καὶ εὐσεβῶς 579, 3

βοήθεια· τὴν ἐκ τῶν ἐπικλήσεων βοήθειαν 21 II, 2

βοηθέω· β-ῆσαι τᾶι πόλει 931, 8

βουαγός *v* VI 3; τοῦ β. αὐτοῦ 472

βουλά *v* IV 2. IV 4: μήτηρ || Ἀρτεμιτίου τᾶς α' βουλᾶς 11, 4 || βουλαῖσιν 493, 13. 14

βουλεύομαι· περὶ δὲ τοῦ πῶς δεήσει βουλευέσθων 1379, 23; ὅπως βουλεύωνται, εἰ δεῖ 1379, 26; βουλευέσθωσαν 1390, 185

βουλευτής· τὸν (ἑαυτῆς) πολίτην καὶ β-ήν 504. 530, 4; *v* IV 3

βούλησις· κατὰ τὴν τοῦ δήμου β-ιν 486, 3. 562, 6

βούλομαι ὑμᾶς ἐρρῶσθαι 1147, 17; βούλονται 1291, 3; ὃν ἂν βούλωνται 19, 16; βούλομαι *c. acc. c. inf.* 1208, 38 || ἄλλος ὁ βουλόμενος τῶν πολειτῶν 18 *B* 5; τῷ βουλομένῳ καὶ Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων 1208, 26; τοῦ βουλομένου 1208, 36; *v* IV 2 || τοὺς κακουργεῖν βουλομένους 1147, 25

βραβεῖα *v* VI 3

βρέφος βαστάζουσα *p* 1222, 7

βροτός· ἐν β-οῖς [κεκλημένη] *p* 727, 2

βυβλίον· κειμένων ἐν τῶι ἀρχείωι ἐν βυβλίωι ψαφισμάτων 30, 6; κάμπτρα καὶ τὰ βιβλία 1390, 12

βωμον(ε)ίκης *v* VI 3

βωμός· τὸν β. ἀνέθηκεν 242

γᾶ· γᾶς καὶ οἰκίας *v* IV 4: ἔγκτησις

γαῖα· *p*: γαῖά σε κατέχει 728, 8 || τῆσδε [τῆς γαίας μέρος] 727, 4 || ἐν γαίῃ τῇ με ἀναθρεψαμένῃ 1368, 5

γαμβρός 473, 3 || τοῦ γ-οῦ 561, 12; τοῦ γ. αὐτῆς 598, 16

γαμέτης· *p*: γ. ἄμμιγα καὶ γενέτης 726, 8; γ-έτῃ φίλῳ 1222, 6

γάμος· γάμου πρόσθεν *p* 726, 4

γάρ· 16, 5. 1208, 56; πᾶσι φίλος γὰρ ἔφυ *p* 725, 7; οὐ γάρ 1370, 24; ἣν μὲν γάρ *p* 960, 3

γᾶρυν *p* 315, 4

γε· ὀλβίης γε πα[τρίδος] 727, 1; μήτις γε σῶμα *p* 727, 5; εἴ γε μή 1147, 6; τόν γ' ἰὸν ἐνιαυτόν 1390, 126

γενεά· τὰ τῶν οἰκείων - - καὶ συγγενῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν γενεῶν ὀνόματα 19, 17; τὰν γυναῖκά τε καὶ τὰς γενεὰς αὐτοῦ 1390, 97; γενεῆς ἰδίης *p* 960, 3

γενέθλιος Τιβ. Σεβαστοῦ ἡμέρα *Phe* 1359, 3

γείνετο· *p*: 598, 21; ἐγείνατο 599, 16. 1186, 19; γίνατο 733, 6

γενέτης· *p*: γαμέτης καὶ γ-ης 726, 8; γενέτ[αι] 960, 14

γενέτωρ· κυδάλιμος γ-ρ *p* 540, 9

γένος ἐτήτυμον ἔσχες *p* 599, 22 || τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν γένους πρεσβύτατος 36, 2; γένους τοῦ πρώτου ὑπάρχων καὶ προγόνων 1370, 2 || τὰν τοῦ γ-ους δόξαν 465, 7 || τοῦ τε γένους καὶ τᾶς πατρίδος ἄξιος 607, 8 || ἀπὸ γένους· ἱέρεια 607, 29; μάντις 60; φιλοσέβαστος καὶ φιλόπατρις 152, 3 || διὰ γένους· ἱέρεια 602, 4. 1414; ἀγωνοθέτης 559 || κατὰ γ-ος· (ἀρχιερεύς, ἱερεύς, ἱέρεια) 137, 15. 497, 11. 12. 529, 4. 530, 9. 559, 13. 577. 586, 5. 608, 2. 614. 1144, 29. 1458, 5

γέροντες, γερουσίας *v* IV 2. 3. VI 3

γεροντεύω· γ-ων 106, 2. 111, 3. 221 || γ-εύσας 101. 359; γ. τρίς 254. 358

ἱερὰ γερουσία *inc* 1346

γεύω· γευσάμενον βιότου *p* 1186, 13

γηθυλλίς· τετάρτη γ-δων 1511, 7. 8

γηραιὸν μέτρον *p* 1249, 25

γίγνομαι· *formae*: γίνεσθαι 936, 14. 1379, 22. 1390, 117. 118; γίνεται 1390, 29; γίνηται 18, 2. 3; γείνεσθαι 21 II, 3. 4. 1144, 19; γείνονται 21 II, 10; γεινόμενος (-ένη) 18 *B* 9. 15. 1208, 43; γεγονότων 26, 11; γέγονεν 1292, 4. 1360, 8; γένοιτο 21 7; γενέσθαι 1114, 12. 13; γενόμενος(-ή) 254. 358. 359. 551. 556, 3. 593, 4. 594, 4. 682. 932, 9. 1282, 21. 1331, 2. 1396; γεγένηται 1114, 13. 14; γεγενημένοι *sim* 26, 16. 1390, 10. 50. 1428, 12; γε-μενᾶν 1432, 30; γεγε[[ι]]νημένους 491, 5. 6; γεγωναμένοις 1111, 12; γενηθέντας 1330, 1 || *de personis*: *v* ἀθλητής, ἀνήρ, ἄξιος, ἀρχιερεύς, ἄρχοντες, ἑστία, εὐεργέτης, εὔχρηστος, θυγάτηρ, ἱέρεια, ἱερός, λογιστής, ὀνομαστός, παραίτιος, πρέσβυς, πῶλος, φιλάνθρωπος; γεγενημένοι ἱεροὶ καὶ ἱ-αί 1390, 10; γενηθέντας ἱερούς 1390, 1 || *de rebus*: *v* ἄγαλμα, ἀνάλωμα, ἀφορμή, δανεισμός, δαπάνη, διοίκησις, δόξα, δωρεά, ἔξοδος, ἐπίκλησις, ἐπιταγή, ζήτησις, καταγόραξις, κλᾶρος, λεῖμμα, μίσθωσις, μυστήρια, πρόσοδος || ὅπως γίνηται τὰ κατὰ τὰν τελετὰν θεοπρεπῶς καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ δικαίου 1390, 3; ἐπὶ τῷ γεγονότι ἀγαθῷ 1427, 7; τοῦ γ-ότος δόγματος 1566, 3; τὰ γεγενημένα τίμια 1428, 12; τῶν γ-ότων φιλανθρώπων εἰς αὐτάν 26, 11; τῶν φιλανθρώπων καὶ εὐχρήστων γεγονότων αὐτῶι ε[ἰς τὰν] πόλιν 1112, 7; τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς εἰς αὐτὰν γενομένοις 932, 9 || ἐπὶ τοῖς γεγωναμένοις 1111, 12

γνώσῃ τὸν κείμενον ἐνθάδε με *p* 1368, 3; γνοὺς τὴν Μουσῶν σοφίην *p* 1186, 8

γληνίς 1447, 9

γλυκερῆς μητρός *p* 733, 12

γλυκὺ φέγγος *p* 1222, 7

γλυπτόν *p* 315, 5

γλυφεύς *v* VI 3

γλυφὴ τοῦ δ. 540, 10

γλῶσσα· εὐτροχάλου γλώσσης *p* 264

γνώμης προαιρέσει 1370, 4; τήν γ-μην ὑμῶν 1147, 16

γονεῖς *p* 960, 1 || εἰς γ. 957, περὶ τοὺς γ. (εὐσέβεια) 1369, 5; ὑπὲρ τῶν γονέων 627 || τῶν γονέων (αὐτοῦ) 466, 10. 490, 6. 502, 7. 517, 10. 1369, 10 || γονεῦσιν κλαυτόν *p* 1186, 13

γονή· οὐδὲ γονὴν πόρε μοι *p* 733, 10

γουνὸς περίβωτος Ἀμύκλης *p* 730

γράμμα· γ. σημαίνει 1431, 5. 20. 22; μετὰ τοῦ γράμματος 1147, 15 || γράμματα ἀποστεῖλαι, ὅπως 1336, 20; γ-ων ἀποσταλέντων 1145, 10

γραμματεύς *v* IV 3. VI 3; γρ. αὐτῶν 9, 4. 5

γραμματίζοντα 1432, 19

εἰς γραμματοφυλάκιον κατακέχρηται 1114, 15. 16; *v* IV 2

γραμματοφύλαξ *v* IV 3 || γραμματοφυ 59, 13; γρφύλαξ 71 *b* 52; γρτοφ 52; γραφυ 446, 7; γρφυ 71 *b* 15. 34. 86, 29

γραπτός *v* εἰκών

γραφὰν ἀποδόντω (περὶ ὧν κα διοικήσωντι) 1390, 49. 58 || *v* VI 3: ἐπὶ γ-ῶν

γράφω· γραψάντω τοῦ ψαφίσματος ἀντίγραφον ποτὶ τοὺς ἐφόρους 961, 23. 964, 9. 10; γ-αι ἀ. τᾶς προξενίας 1336, 19; γ. (νόμου) ἀ. εἰστάλαν 1144, 34; γράψαντες ῥήτραν ἐν στάλαν λιθίναν ἀνθέντω 1498, 12; γέγραφα ἀντίγραφον 30, 7 || ὁ γραμματεὺς δόγμα γραψάτω 1379, 23; μηδὲ γραψάτω μηδεὶς δόγμα, ὅτι δεῖ 1390, 61 || κατὰ συνγραφάν, ἄν κα γράψει 4, 17 || ὅσα γέγραπται ἐν τοῖς νόμοις 5, 10 || καθὼς (ἐπάνω) γέγραπται (περὶ τοῦ δαμοσίου, ἐν τῷ διαγράμματι) 1145, 51. 1379, 14. 18. 22. 33. 1390, 44. 59 || γέγραπται 16, 8 || ἔγραψα 1208, 59; ἔγραψε 179, 10; ἔγραψε καὶ ἐχάραξε 1315, 30 || τὸ γραφὲν ἀτελὲς ἔστω 1390, 61. 191 || κατὰ τὰ γεγραμμένα 1208, 21 || γραφέτω ἐν ὑπεχθέματι εἰς τὰν ἐπισκευάν 1390, 59; τοῖς γεγρ-οις κατακολουθήσειν 1390, 5; *v* V 2

γυμνασία· καρτεροῦντες ταῖς γυμνασίαις 1360, 4; γυμνασίαις ἐπιστατέων πρύτανις *p* 493, 17. 18

γυμνασιαρχήσας (-αρχῶν) *v* IV 3; ἀξίως 505, 3. 4; καλῶς 486, 5; λαμπρῶς 494, 6. 561, 4. 5; μεγαλοψύχως 557, 6. 7; μ. καὶ ἀξίως 506, 5. 6; φιλοτείμως γ-χήσαντα καὶ πολειτευόμενον 487, 7. 8; φιλοτειμότατα 492, 4 || γ-χήσαντα καὶ πατρονομήσαντα 481, 5. 6

γυμνασιαρχία· κατὰ τὴν γ-αν (λαμπρότης) 560, 3. 4 || τῆς γ-ας φιλοτιμία 531, 9 || ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ γ-ᾳ 535, 10. 11

γυμνασίαρχος *v* IV 3

γυμνάσιον· 380, 9. 1208, 3. 46 || ἐν ἑνὶ τόπῳ τοῦ γ-ου (ἀνατιθέναι) 19, 13; εἰς τὸ γυμνάσιον (ἀνιστά-

ναι) 1208, 46 || τῶν προϲτάντων ἐν τῷ γ-ῳ φίλων 529, 12; τῷ γ-ῳ καὶ τῇ πόλει 1208, 17. 43 || τῆϲ ἐν τοῖϲ γ-οιϲ ἀρετῆϲ 569, 7
γυμνικόϲ *v* VI 3: ἀγών
γυναικονόμοϲ *v* IV 3. VI 3
εἱμάτιον γυναικεῖον οὖλον 1390, 21
γυνή· γυναῖκα χήρην λιπόντα *p* 1249, 19 || ἡ γυνή (*viri antea nominati*) 521, 5. 1167, 13; γυνὴ τοῦ Δ. 1282, 11. 1364, 1 || τοῦ Δ. γ-α 615. 959, 2. 1394, 6; τὴν ἰδίαν γ-α 581, 4; τὰν γ-ά τε καὶ τὰϲ γενεὰϲ αὐτοῦ 1390, 97; γ-α δέ 1175, 4 || τῆϲ τοῦ δεῖνοϲ γ-όϲ 1131; τᾶϲ γ. *nomen* τᾶϲ τοῦ Δ. 483, 8 || τῆϲ (ἀξιολογωτάτηϲ) γ. αὐτοῦ 507, 8. 545, 8. 547, 8. 9. 549, 11. 1354; τῆϲ ϲεμνοτάτηϲ καὶ πανταπρώτηϲ γ. αὐτοῦ 535, 17. 18 || μετὰ τῆϲ γυναικόϲ 1450, 13, (καὶ τῶν τέκνων 242) || τῇ ἰδίᾳ γυναικί 1191; ϲὺν τῇ γ-ί 1176, 2 || τῆϲ (πάϲηϲ κτλ.) ἐν γυναιξὶν ἀρετῆϲ 586, 10. 587, 8. 590, 7. 597, 4. 5

δαίμων μαρήνατο *p* 1355. 5; Δ. ἥρπαϲε *p* 1186, 18; Δ. βαρύϲ *p* 1249, 22
δακρύων πλήϲουϲι *p* 960, 14
δακτύλιον χρυϲοῦν 1432, 12
δάμαλιν (διετῆ) ϲὺν 1390, 34. 69
δαμιοργοί *v* IV 3
δᾶμοϲ *v* IV 2: δοκέω || ὅπωϲ διαλεχθῇ τῷ δάμῳ 5, 3 || ἐν τῷ δά(μῳ) ὑπέδειξαν 11, 10 || παρακληθέντεϲ ὑπὸ τοῦ δά. 1146, 37 || τὸν ἁμέτερον δᾶ. 1144, 10 || *v* IV 4: μήτηρ δήμου, VI 1: Διόϲκουροι
δαμοϲιομάϲταϲ *v* IV 3: ϲύνδικοϲ
δαμόϲιοϲ (δημόϲιοϲ)· 18 *B* 14 || τά τε δημόϲια καὶ ἰδιωτικά 21 II, 4; μήτε κατ' ἰδίαν μήτε δημοϲίᾳ 1208, 18 || περὶ τοῦ δαμοϲίου γέγραπται 1379, 14; καθὼϲ ποτὶ τὰ Δ. οἱ νόμοι κελεύοντι 1379, 5, (τὰν δαμοϲίαν 1379, 6); τὸ δημόϲιον (κουφίζειν τῆϲ δαπάνηϲ) 1208, 2; *v* IV 2 || δαμόϲιοϲ (- οι, - αι) *tegulae*: 850—908 *passim*; Δ-ία 856 *b*. 894. 895; Δ-ίαν 881; Δ-ίων 900
δανείζω· δανεῖϲαι τᾶι πόλει ἀργύριον 962, 9; ἐδάνειϲαν ἁμῖν δραχμὰϲ κτλ. 1146, 34 || ὅϲων τιϲ χρείαν εἰϲχήκει, δεδάνεικεν 10, 12 || *medium*: ἐδανείϲατο ἁ πόλιϲ 1146, 11; ἐδ-ατο δήμῳ 1370, 20 || ἀπὸ τῶν δανειζομένων διὰ δημοϲ - - 18 *B* 14 || Δ-όμενοϲ 18 *B* 1
δάνειον· περὶ τοῦ (πρώτου, ἄλλου) δανείου 1146, 8. 9
δανειϲμόϲ· μὴ γενέϲθαι μήτε Δ-ὸν μήτε λεῖμμα 1432, 8
δαπάνα· φιλοτιμίαϲ καὶ Δ. οὐδὲν ἐλλείπουϲα 1282, 15; τᾶϲ γεγενημέναϲ Δ-αϲ 26, 16; Δ-α ἔϲτω ἐκ τᾶϲ πόλεοϲ 1144, 36. 55; Δ-αν καὶ ἔξοδον μεγάλαν ποιούμενοϲ 1144, 6; τὰϲ ἰδίαϲ Δ. τίθεται εἰϲ τὰ τᾶϲ πόλεοϲ ϲυμφέροντα 1432, 32 || ταύτηϲ τῆϲ δαπάνηϲ (κουφίζειν) 1208, 2 || τὰν εἰϲ ταύταν Δ-αν 26, 15
τοῖϲ ἰδίοιϲ δαπανάμαϲιν 1146, 17; εἰϲ τὰ λοιπὰ Δ. (ἀνάλωμα ποιεῖν) 1390, 98
τὰ δαπανούμενα χάριν τῶν μυϲτηρίων 1390, 55

δαπέδον· ἐξ ἐρατῶν ὀρνύμενον Δ-ων *p* 455, 12
δαρικόϲ *v* IV 5; δαριχόϲ 1, 2
δάϲκιον ἄλϲοϲ *p* 455, 2
δάφνα· ϲτεφανούϲθωϲαν Δ-ᾳ 1390, 15; Δ-ηι ϲολοειδεῖ *p* 258, 5
δαψιλῶϲ· φιλοτείμωϲ τε καὶ Δ-ῶϲ ϲειτωνήϲαντα 526, 7
δέ· αἰ δέ κα 1155, 3; εἰ δὲ μή 1390, 38. 61. 78. 1421, 6. 12. 1447, 13; εἰ δέ τιϲ (τινεϲ) 18 *B* 3. 1208, 4; εἰ δέ (τίϲ) κα 1379, 27. 1421, 14. 1470, 2. 1498, 3. 7; εἰ δέ κα μή 1379, 9. 24. 29. 33; ἐὰν δέ 1208, 19; ὅϲοι δέ 1426, 4; ὅτι δέ τίϲ κα 1421, 7; ὁ δὲ μή *c. part.* 20, 2 || καὶ ἐπὶ Βιάδα δέ 1145, 28; ἐν τῷ ἐπὶ Φαήινου δὲ ἐνιαυτῷ 1146, 9; ἐν πολλοῖϲ δὲ καὶ ἑτέροιϲ καιροῖϲ 1144, 15; καὶ ἐν τᾷ ἀναϲτροφᾷ δὲ καὶ παρεπιδαμίᾳ 1145, 21; περὶ ϲωφροϲύνηϲ δέ 1187, 5 || εἰϲ δὲ τὸ - - μένειν 18 *B* 12; πρὸϲ δ' ἔτι *p* 599, 24 || δὲ καί· *post* γραψάντω (ἀναγραψάντω, προϲγράψουϲι) 7, 1. 19, 16. 932, 16; ἔϲται δὲ καί 27, 14; ἀπέφηνεν δὲ καί 1370, 13; ὁμοίωϲ δὲ καί 1360, 7. 1390, 62. 149. 1432, 37. 44; πεποίημαι δὲ καί 1390, 8; παραδιδόντω δὲ καί 1390, 12 || δὲ *sine* μέν· *post*: γυναῖκα, υἱόν; ἀγορανόμου, γραμματέωϲ, διαβέτεοϲ, ἱερέωϲ, προμνάμονοϲ; δεῖγμα, δίκαιον, καθῆκον; βούλομαι, παρακατατίθεμαι, πέμπω; ἀναγράψαι, δοῦναι, ἐγδόμεν, ἐπαινέϲαι, καλέϲαι, ὑπάρχειν; φαμέν || *in altero versu epigrammatum velut*: 733, 7. 1188, 4. 1249, 16; *v* μέν
δεῖγμα τῆϲ εὐχαριϲτίαϲ 1331, 9
ἔδειξεν θνήϲκων τοῦτο *p* 1186, 9
δειπνίϲαντα λαμπρῶϲ *inc* 1346, 9. 10
ἐπὶ δεῖπνον 1498, 3; ἱερὸν Δ. *v* VI 2
οἱ δέκα *v* IV 3; οἱ Δ. πάντεϲ 1390, 174
δεκάϲ· τρεῖϲ δεκάδαϲ ἐτέων *p* 732, 1
δεκάταν ἀπὸ τῶμ πολεμίων 1568, 2
δεκατάρχηϲ *v* V 2
δεξιόϲ *v* ἐπί
δερει- - 267, 9
δέρματα τῶν θυμάτων (λαμβάνειν) 1390, 86
δερμάτινα ἱερόθυτα (ὑποδήματα) 1390, 23
μήτε δέρρειϲ μήτε αὐλείαϲ 1390, 35
δεϲπότηϲ 821, 6; *v* VI 1: Θεόϲ
δεύτεροϲ· 1428, 1; ἔν τε τᾷ τέχνᾳ οὐθενὸϲ Δ-ον κατὰ τὸν βίον τε ἄριϲτον 1145, 12. 13 || Δ. - τρίτοϲ - τέταρτοϲ 1120; ἐπὶ τῇ Δ. γυμναϲιαρχίᾳ (ἐπιδημίᾳ) 486, 8. 535, 10; τῆϲ Δ. Ὀλυμπιάδοϲ 479, 7. 8; ἀντίγραφον τὸ Δ. 932, 20 || τὸ Δ. (βίδεοϲ) 140
δέχομαι· ὅτι εἴηϲαν δεδεγμένοι 11, 12 || δέξο hιλέϝοι θυμôι 1562 || δεχομένων τὴν ἐπανγελίαν 1208, 28. 30
δέω· δεῖ *c. acc. c. inf.* 361. 1379, 26. 1432, 38; περὶ τοῦ πῶϲ δεήϲει *c. acc. c. inf.* 1379, 22; ποτὶ τὸ πῶϲ δεήϲει διοικεῖν 1379, 18; πόϲου δεῖ ἀποδίδοϲθαι ὁ ϲῖτοϲ 1379, 27 || ἃ ἔδει 1111, 25; ἃ μὴ δεῖ ἔχονταϲ εἰϲπορεύεϲθαι 1390, 37 || καὶ οἰομένων δεῖν 962, 9 || οἴομαι δῖν ἀφειρῆϲθαι 21 II, 3 || τάλαντον μεικροῦ δεῖν 1370, 20

δή· τοῦ δὴ κεραυνώϲειεν *p* 727, 10; διὸ δή 21 II 5; διὰ δὴ πάντα 1427, 6; μάλα δή *p* 598, 20
δηλώϲω 1147, 23
δημαρχικόϲ *v* V 2
δήμαρχοϲ *v* V 2
δῆμοϲ, δημόϲιοϲ· *v* δα-
δηνάριον, δινάριον *v* IV 5
διά· *c. gen. temp.*: *v* αἰών, βίοϲ, γένοϲ, πρόγονοι; δι' ὅλου ἔτουϲ *inc* 1347 || «*per*» διὰ τῶν ἀγουμένων 1432, 31; Δ. ἐφόρων 1164. 1240. 1241. 1294; Δ. νομοφυλάκων 446, 2; Δ. πρέϲβεων 1171, 7; Δ. ϲυναρχίαϲ 448, 6. 480 11; Δ. φροντιϲτοῦ 1208, 60 || [Δ. τ]ῶν τῆϲ πόλεωϲ [δογμ]άτων 538, 26; Δ. τῶν ἀρχείων ἐγγράφων 1390, 84; Δ. τούτου τοῦ κεφαλαίου 16, 4; Δ. ὧν 1146, 19 || Δ. παντόϲ 6, 2. 958. 959. 1144, 19. 37. 1208, 54. 1538; Δ. ϲαἅμον 364, 9
c. acc.: *v* ἀρετή, εὐϲέβεια, μεγαλοψυχία, φιλανδρία; Δ. τὰν ἐ[πιφανεϲ]τάτ[αν - - 607; Δ. τὸ παράδειγμα 1429, 5; Δ. πάντα τὰ προγεγραμμένα 1146, 40. 1432, 35. 38; Δ. τοῦτο 1370, 21; Δ. ταύτην 1331, 16; Δ. ἅ 1144, 20. 1145, 34; Δ. τὸ ὑπάρχειν αὐτὸν οὐθενὸϲ δεύτερον 1145, 11 || κελευούϲηϲ Δ. φροντιϲτοῦ 1208, 60
διαβέτηϲ *v* IV 3; Δ. δὲ αὐτεπαγγέλτου 677—682
διαβούλιον· ὁ γραμματεὺϲ ἀναδότω 1379, 19; Δ. περὶ τᾶϲ διοικήϲιοϲ 1379, 20; *v* IV 2
διαγνώϲονται περὶ τῶν ζητήϲεων 18 *B* 9
διάγραμμα *v* IV 2
διαγράφω· [δι]αγ[ραψ]άν[τ]ω νόμον περὶ *c. gen.* 7, 1 || ἃ[[ν]] τε διεγράψαμεν 7, 9; τὸ διαγεγραμμένον 1379, 4
διαδίδωμι· διαδιδόμεν (Δ-δοθῆμεν) τὸν ϲῖτον 1379, 26. 27; ἀντὶ τοῦ Δ-θέντοϲ 1379, 27 || *absolute*: Δ-δόντω τῷ χρείαν ἔχοντι 1379, 28
τὰν διάδοϲιν ποιούμενοι 1379, 28
διάθεϲιϲ· φίλανδροϲ ϲωφροϲύνη καὶ φιλότεκνοϲ διάθεϲιϲ 957; *v* ἕνεκα || εἰϲ θεῶν διάθεϲιν (διαϲκευάζεϲθαι) 1390, 24
διαιροῦνταϲ ἀργύριον ποτὶ ϲῖτον 1379, 18
διαιτέομαι· διαι[τ]είϲθω περὶ τοῦ καταγοράξαι καὶ διοικῆϲαι 1379, 15
διακείμενοϲ· εὐϲεβῶϲ *et* προθύμωϲ πρὸϲ *c. acc.* 27, 3, (εὐνόωϲ) 1566, 6; Δ-ένηϲ 1370, 22
διακρινέτωϲαν οἱ ϲύνεδροι 21 II, 9. 10
διάλαμψιϲ· τᾶϲ ὑ[παρχούϲαϲ ἀνδρὶ ἀγα]θῷ Δ-ψεωϲ 935, 4
διαλέγομαι· διαλεγομένου περὶ προξενίαϲ 1112, 4; π. τοῦ ἐπιταδεύματοϲ 1523, 2 || ὅπωϲ διαλεχθῇ τῷ δάμῳ περὶ *c. gen.* 5, 2. 3
διαλογιϲμοὺϲ ποτὶ τοὺϲ ἰδιώταϲ ποιηϲαμένου περὶ *c. gen.* 1432, 6
διαλύω· [δ]ιαλύ[ϲαν]τοϲ 1111, 15; διέλ[[ο]]υϲαν (δίκαϲ ὑποτιμήταϲ) 1336, 7
διαμένω· ὅπωϲ ἀΐδιοϲ διαμίνῃ ἡ δόϲιϲ 1208, 17
διαμναμονεύουϲα τὰν εὐεργεϲίαν 932, 9
τᾶϲ διανεκοῦϲ ἀπὸ προγόνων μεγαλοψυχίαϲ 469, 7
διαρκῶϲ 952, 17. 18

διαϲαφέω· πομποὺϲ τοὺϲ ἐν τῶι νόμωι διαϲαφουμένουϲ *add.* 1428, 15
[δι]αϲημό[τατοϲ] 944
διαϲκευάζεϲθαι εἰϲ θεῶν διάθεϲιν 1390, 24
διάταγμα πέμπω 1147, 15; Δ-τι δηλώϲω 1147, 23
διατάττω· [ἅτινα αὐ]τοῖϲ ἐν τοῖϲ νόμοιϲ διατέτακται 7, 7; καθ' ὃ ἂν οἱ ἱεροὶ διατάξωντι 1390, 25
διατελεῖ (Δ-οῦϲι) (ὤν, ἔχων, ἔχοντεϲ, ποιῶν, φιλοτιμούμενοϲ) 30, 9. 931, 27. 933, 2. 936, 10. 936 *a* 8. 961, 2. 963, 2. 965, 2. 1146, 2. 44. 1353. 1395. 1427, 4. 1432, 19. 43. 1453, 5. 10
τὸ ἐκ προγόνων ἔθοϲ διατηρεῖ 1359, 5; διατετήρηκεν αὐτὸν ἀνένκλητον 1145, 25; Δ. αὑϲαυτὸν ἀπρόϲκοφον 1145, 22
ἃ μὴ ὁ ϲῖτοϲ διατιθῆται 1379, 24
διαυλοδρόμοϲ *v* VI 3
δίαυλον *v* VI 3
μὴ διαφανῆ (εἱμάτια) 1390, 16. 21
διαφέρω· ἤθει τε φιλοϲόφῳ καὶ παιδείᾳ καὶ τοῖϲ λόγοιϲ διαφέροντα τῶν ἡλίκων 563, 5. 6
διεφθαρμένα ὑπό τε τοῦ χρόνου καὶ τῶν τοῦ ποταμοῦ ῥευμάτων 538, 18. 19
[δι]εφύλ[ατ]τ[ε] ἀκείνητα τὰ τῆϲ πόλεωϲ προϲι[όντα] 1370, 20
διάφορα· τοὺϲ εὐκαιροῦνταϲ ἐν διαφόροιϲ 11, 8 || ἐπιδοῦναι τὰ διάφορα 11, 9; τὰ πίπτοντα (πεπτωκότα) Δ. ἐκ τῶν μυϲτηρίων (ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ) 1390, 45. 49. 50. 63 || τᾶϲ πόλιοϲ χρείαν ἐχούϲαϲ διαφόρων 962, 5. 1146, 33; Δ. ἀποκαθιϲτάναι, διδόναι, ἐγλογεύειν, καταχρῆϲθαι, λαμβάνειν, πράττειν, προεξοδιάζειν, ὑπάρχειν 1390, 48. 54. 57. 58. 61. 63. 64. 70. 72. 93; ἀπὸ τῶν Δ. 1390, 89; τὸ λοιπὸν ἐκ τῶν Δ. 1390, 55 || τὸ διδόμενον (γινόμενον) αὐτῷ διάφορον 1390, 53. 59. 94; τὸ ἐξαριθμηθέν 1390, 93
διαψαφιϲμόϲ *v* IV 2
τὰν διδαϲκαλίαν (πεποιῆϲθαι) 1523, 8
διδάϲκαλοϲ *v* IV 3. VI 3
διδάϲκω· ὃϲ το[ύ]ϲ(δ)ε διδάξαϲ *p* 977, 10
δίδραχμον τόκον 1146, 37
δίδυμοϲ· Τινδαριδᾶν δ[ιδύμων] *p* 919, 3
δίδωμι· *formae*: δό(ν)τω 7, 4; δώη 728, 5; διδόναι 1114, 24. 25; ἔδον 1 *saepe*; δόμεν 961, 18. 964, 3. 965, 14. 15. 976, 9; δοῦναι 1331, 5; δῶμεϲ 1426, 9; δεδόϲθαι 27, 18; δοθῆμεν 1432, 38. 39 || *iura et honores*: Δ. ϲώματοϲ θεράπειαν καὶ ϲείτηϲιν ἐν ταῖϲ ἑορταῖϲ 1331. 5; ἱερειοϲύναν 1114, 24. 25; ξένια τὰ μέγιϲτα 7, 8. 961, 18. 964, 3. 965, 14. 15. 976, 9; Δ. τιμάν (- άϲ) 1432, 12. 38; πάντα τὰ τᾶϲ ὠβᾶϲ τίμια 27, 18; ἁ δεδομένα προξενία 4, 15; τᾶϲ *etc.* δεδομέναϲ τιμᾶϲ 932, 20. 1432, 16; τῶν τ-ῶν δοθειϲῶν 480, 10. 11 || δοθῆμεν τιμὰν ἀνδριάντα καὶ εἰκόναϲ δύο 1432, 39 || *pecuniam*: ἀνάλωμα 4, 18. 5, 18. 1111, 39. 1428, 9; ἀπὸ τῶν ποθόδων 966, 30; ἔδωκε (ἀργύριον) ἄτοκον 962, 12; ἁ ὠβὰ δότω τὰν δαπάναν 26, 15; δόντα ἑκάϲτῳ γέροντι νομῆϲ δηνάρια δέκα 1346, 5; διδόμεν τὰ διάφορα 1390, 57; τὸ διδόμενον

διάφορον εις τὸν στέφανον 1390, 53; δοθήτω τὸ ἐφόδιον 1147, 6. 1361, 11; δόντω ὀψώνιον ἐπὶ λόγον 1428, 13; δόμεν - - τὸ θαλάσσιον εἰς τὸν ἀνδριάντα 931, 27; δοθείσης προσόδου 1291, 2; εὐτυχῆ εὔπλοιαν σοι δοίη ὁ θεός (Ἀθηνᾶ) 1538, 3. 1552, 3 || τῶν νεικώντων πάντων διδόντων τὸ ἱκανὸν τοῖς νομοφύλαξιν, ὅπως ἀναθῶσιν 19, 12 || ἦν δεδομένα ἃ ἱερειοσύνα αὐτῶι 1114, 21; διδόντος ἀντίγραφον τοῦ κατηγόρου 1208, 29; (διδόναι) τῇ πόλει ἐγγύας ἀξιοχρέονας 1208, 13 || *absolute*: δόμεν δὲ αὐτοῖς καὶ εἰς ἀνδριάντα ἢ εἰκόνα γραπτάν 931, 27; δόντων εἰς τὰν ἐπισκευὰν τῶν ὑπογεγραμμένων 1462; ἵνα μὴ δῷ 1146, 28; δόντω τῷ ποτιδεηθέντι 1379, 29; καὶ τοῖς διδοῦσι καὶ τοῖς λαμβάνουσι 1144, 14 || φιλοτείμως δόντα - - 1347 || ἔδοκε θεός *p* 219 || πένθος - - καὶ λύπην δῶκα τῷ δ. *p* 733, 9 || ὡς ἵνα σοί τι δώη καλόν *p* 728, 5 || δότε ἡμῖν ἰρήνην *chr.* 821, 7 || δεδομένης 1370, 14

διεξαγνέω· διεξαγνηκέναι τὰν ἀρχάν 26, 9; *v Hes. s v* ἀγνεῖν· ἄγειν. Κρῆτες

διεξάγω· διεξαγαγόντες τὸν ἐνιαυτόν 26, 7. 8

διετῆ σὺν 1390, 69

δικάζω· τῶν δέκα ἀνδρῶν τῶν τὰ φονικὰ δικασάντων 533, 7

δικαιοδότης *v* V 2

δικαιολογέω· δικαιολογηθέντες 931, 10. 18

δίκαιος· *subst.*: τὰ δ-α πράσσων 23; τὰ δ. (ποιεῖν) 1146, 3; ἐν τᾷ τέχνᾳ τὰ δ-α ἐποίησε τοῖς χρείαν ἔχουσι 1145, 16. 17; τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς δ-α τηρεῖν 1144, 8; τοῖς δ-οις (ὑπερμετρεῖν τινα) 1145, 31 || δ-ον τέκνων ἔχειν *v* IV 4: δίκαιον || ἀπὸ παντὸς τοῦ δικαίου 1390, 3 || *adi.*: ἀγαθὸς καὶ δ. 170. 464, 7. 564, 9; ἐλευθέριον καὶ δ-αν (τὰν ἀπάντησιν ποιεῖσθαι) 1145, 26; δ-αν καὶ συνπαθεστάτην χάριν 1208, 57; τὸν ἁγνότατον [καὶ δικ]αιότατον 538, 3; φιλόκαισαρ καὶ δ-ότατος 109, 4 || δίκαιόν ἐστιν *c. acc. c. inf.* 1144, 9; δ-ως τε καὶ ἴσως 1432, 34; καθαρῶς τε καὶ δικαίως 1432, 26; ὁσίως καὶ δ-ως 1390, 8; πιστῶς καὶ δ-ως 482, 11

δικαιοσύνη· ἀρετῆ καὶ δ. *v* ἕνεκα, χάριν

δικαιῶν *c. acc. c. inf.* 1370, 5; καθὼς καὶ οἱ σύνεδροι ἐδικαίουν 1432, 8

δικασταγωγός *v* IV 2

δικαστής *v* IV 2 || τῶν δικαστᾶν τῶν ἐκ Τήνου 931, 12 || τοῖς δ-αῖς παραγενόμενοι 931, 17 || παραγενόμενοι δικασταὶ παρὰ τᾶς πόλιος τῶν ʼΙ. 1336;

δίκη *v* IV 2 || [ἐπιφερομ]ένων [δίκ]ας 1111, 18 || κατέστ[ησαν τὰς (?)] δίκ[ας] 931, 21 || ὅσαι μὲν ἦσαν δίκαι ὑποτίμηται, - - ὅσας δὲ βαρείας - - 1336, 7 || ἐπὶ τῶν δικῶν *v* IV 3

δινάριον *v* δηνάριον

διό· διὸ δή 21 II, 5

ἐν τῇ διόδῳ 1431, 26

διοικέω· τοῦ διοικεῖσθαι (πράγματα) 1432, 4; μὴ ἀγοραξάτω καὶ δ-ησάτω (σῖτον) 1379, 15; ὅσα κα διοικήσωντι 1390, 112; περὶ τοῦ καταγοράξαι καὶ δ-ῆσαι 1379, 16; πῶς δεήσει διοικεῖν 1379, 18; περὶ ὧν κα διοικήσωντι 1390, 58 || ἐν τοῖς λοιποῖς πᾶσι τοῖς ὑπὲρ τὰν πόλιν διοικουμένοις 1432, 16

διοίκησις *v* ταμιεύω || γινέσθω (ἃ καταγοράξῃ καὶ) ἃ δ. 1379, 14. 20; διαβούλιον περὶ τᾶς δ-ιος 1379, 20

διορθωτής· δ-ὴν τᾶς Σκιάδος 538, 13

Δῖος· Τειτάνιε δεῖε *p* 730, 2

διότι *v* ἐμφανίζω, ὑποδείκνυμι, φανερός

διπλασιάζω· τὰ διπλασιασθέντα ἔπαθλα 18, 8

διπλασίου καὶ ἐπιτιμίου δραχμᾶν χιλιᾶν 1390, 52

διπλοῦν καὶ δραχμὰς δισχιλίας 1390, 62; δ. τὸ κλέμμα 1390, 76. 77

δίς 362; δὶς κατὰ τὸ ἑξῆς 254. 666, 3; δ. ἀρχιερεύς (γυμνασίαρχος, ἐπιμελητής, περιοδονείκης, πρέσβυς) 36. *add.* 500, 6. 525, 11. 535, 5. 666, 2; δὶς ἐστρατευμένος 116, 19; μὴ δὶς τοὺς αὐτούς 1390, 46. 125 || δὶς δέκα (ἐνιαυτοὺς ζήσας) *p* 1188, 5 || δίρ 302, 5

δισκέω· αἴ τις δισκίοι 828

[δ]ισσός *p* 977, 7

δίφρους εὐσύνους στρογγύλους 1390, 23

διώκω· διωξαμένη (μοῖρα) *p* 1355, 4

δόγμα *v* IV 2 || [διὰ τ]ῶν τᾶς πόλεως [δογμ]άτων 538, 27. 28; κατὰ τὸ τῶν Ἀχαιῶν δ. 1352 || τοῦ γεγονότος δ-ος (ἀντίγραφον) 1566, 3; ὁ γραμματεὺς γραψάτω 1379, 23

δογματογράφος *v* IV 3

δογματοποιέομαι *v* IV 2

παῖδας δοιούς *p* 732, 4

δοκέω *v* IV 2; δόξω ἀθάνατος εἶναι 1208, 56

δοκιμάζω· τοῖς δοκιμασθέντοις 1390, 71; καθὼς ἂν δοκιμασθεῖ 1390, 114

ἐπὶ τὰν δοκιμασίαν 1390, 71

δολιχαδρόμος *v* VI 3

δολιχός *v* VI 3

δόμος· *p*: Ἀΐδαο δόμους 732, 2; πένθος ἀφεῖσα δόμοις 1222, 4

δόξα· τὴν τῆς πόλεως δόξαν μένειν 18 *B* 13; τὰν τοῦ γένους δ-αν 465, 8 || δ-α τοῦ Θεοῦ 822, 5 || (τὸ) γενέσθαι δόξαν ὀλιγωρίας 1208, 25; δόξαν (ἔχειν) παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις 1331, 16

δόσις *v* IV 4; δ. ἀΐδιος διαμένει 1208, 17; δ. τοῦ ἀργυρίου 1208, 24

δούλη· Θεοῦ δ. 820, 3; ἡ δ. τοῦ Θεοῦ 822; Θῦ δ. 1494; δοῦλαι 1390, 18

δοῦλος *v* IV 2: *populus* || δούλους 1208, 38; δῶλος 1155, 5

τοὺς δραπέτας μηδεὶς ὑποδεχέσθω 1390, 81

περὶ τῶν δραπετικῶν 1390, 83

δρεπάνη· δ. [θῆκ]εν *p* 258, 1; δ. [τήνδ᾽ ἀνέθη]κα λαβών *p* 316

δρέπανό[ν] σοι ἔθετο *p* 264

δύναμαι· ὅσοι μὴ δεδύναντο 1379, 1; οὐκ ἐδυνήθη 1431, 16; ἐν ᾧ κα ἐνιαυτῷ δύνηται 1379, 30

δυνατός· δ-ῶς 1370, 22; κατὰ τὸ δ. 12, 5. 1111, 6; κὰτ τὸ δ. 3, 4. 6; ὅσον ἐστὶ δ-όν 1432, 7; ἐφ᾽ ὅσον ἐν δυνατῷ 1144, 9

δύο *nom. et acc.* 931, 29. 952, 14; *gen.* 547, 14; δύε καὶ τριάκοντα 1, 8 || *p*: δυοῖν *gen.* 1249, 22; δυεῖν *acc.* 1249, 18; δύω 1188, 5

δύσις *v* πρός

δυστήνοισιν ἐν ἀνθρώποισιν *p* 1186, 9

δῦνε μυχοὺς σκοτίους *p* 1222, 8

δωρεά· τὰν δ-ὰν ἀναγράφειν 15, 7; τὴν τῆς ἐμῆς χάριτος ἐπὶ τοῖς ῥητοῖς γεινομένην τῷ δ. δωρεάν 1208, 43; ἐκ τῆς ἐμῆς χάριτος καὶ δωρεᾶς 1208, 11 || δωρεὰν ἰατρεύειν 1145, 30

δεδωρημένον 21, 6; ἐδωρήσατο αὐτῷ δακτύλιον χρυσοῦν (χρυσοφορίαν) 1432, 11. 37

δῶρον· *deo* δ. ἀνέθεκε *p* 257; *add.* 1521 || δῶρον (ἀσφαλίσασθαι) 1147, 13; δ-ου 1147, 20 || δ-ον ἐλευθερί[ης] *p* 729, 4 || ἀντὶ δὲ δώρων *p* 1119, 3

ἐάν 21, 8; ἐὰν (δὲ καὶ) *c. coni. aor.* - *imper. praes.* 1208, 19. 34. 51

ἑαυτοῦ *etc. formae*: ἑατᾶς 475, 2; ἑαυτῷ καὶ τέκνοις 750, 2. 3; ἑ-τῇ καὶ τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ καὶ τέκνῳ 812; ἑ-τὸν εὔχρηστον παρεχόμενος 1114, 22; ἀπροφάσιστον ἑ-τὸν ποιῶν 962, 13; τᾶς ἑ-τῶν εὐχαριστίας 1331, 9; ἑ-τοὺς ἐπιδέδωκαν 1144, 16; τᾷ ἑ-τοῦ ἀρετᾷ 465, 8. 9; τῇ ἑ. πατρονομίᾳ 541, 14. 15. 542, 9; τὸν (τοῖς) ἑ-τᾶς (-τᾶς) εὐεργέταν (-την, -ταις) 931, 23. 970, 2. 3. 1346, 13; τὸν εὐγενέστατον πολίτην ἑ-τᾶς 530, 4; τὸν ἑατᾶς πρόξενον 475, 2; ἑ-τᾶς δὲ σωτῆρα 1171; τὸν ἑαυτῶν σωτῆρα 1381, 5 || ἑαυτοῦ, -τᾶς *v* ἀνήρ, πατήρ

ἐνγαίους ἐγγύας 1208, 13. 21

ἔγγονος *v* ἔκγονος

τὰς ἐγγραφὰς (παραλαμβάνειν) 1379, 7; (λαμβάνειν) 1379, 8; διὰ ἀρχαίων ἐ-ῶν *And* 1390, 84

ἐγγραψάντω εἰς τοὺς πολεμάρχους 1390, 163

ἐγγύας ἐνγαίους ἀξιοχρέονας (λαμβάνειν, διδόναι τῇ πόλει) 1208, 13. 22

ἔγγυοι 1390, 72

ἐγδ- *v* ἐκδ-

ὧδ᾽ ἔγκειμαι *p* 943

ἐνεκολάφθη ἐν πέτρᾳ 1431, 19. 21

ἐγκόπτω· ὅρον ἐνεκόψαμες ἐμ πέτραι 1405 *passim*; ἐγκεκομμέναι εἰσίν 1431, 6; ἐπὶ πέτραν ἐνεκόπη 1431 *saepe*; ἐν αἷς ἐ-όπη 1431, 12

ἐγκριθείη ἐπί τι ἄθλημα 20, 5

ἔγκτησις *v* IV 4; ἔνκ- 966, 9. 10 || ἔχην ἔ-ιν γᾶς τε καὶ οἰκίας 1111, 29

ἐγλ- *v* ἐκλ-

ἐνχειρισθείσας αὐτοῖς πίστεως 26, 6; τῶν ἐνχειρισθέντων αὐτῷ χρημάτων 1427, 5

ἐγώ· ἐ. τειμῶ 1208, 53 || ἐμοῦ ζώσης 1208, 51; τὴν ἀρίστην καὶ φιλτάτην ἐμοῦ (πρόνοιαν) 1208, 53; ἐπ᾽ ἐμοῦ 10, 2; τοὺς θρεπτούς μου 1208, 49; τὴν ψῆφόν μου *p* 1368, 1; ὃς τῶν μου ἔσται 813, 4; ἀντ᾽ ἐμεῖο *p* 1249, 23 || ἔμοιγε *p* 727, 8; [πατ]ρίς δέ μοί ἐστιν *p* 723, 3; τὰ περὶ αὐτῶν μοι δοχθέντα 1147, 4; ἐμοὶ (συνπαθεστάτην) 1208, 57 || (εὔνοια) εἰς ἐμέ 1208, 55; ἐ. (με) ἀνέθηκε 1107. (1142, 1565); τῇ με ἀναθρεψαμένῃ *p* 1368, 5; με ἀπέσχισεν *p* 1249, 22; γνώσῃ με κείμενον *p* 1368, 4; με ἔφυσε *p* 1249, 15; πρός με ἐπεστείλατε 1361, 7 || ἀμὲ ὑπερμετρῶν 1145, 31; παρ᾽ ἀμέ 1145, 17. 30; ποθ᾽ ἀμέ 1145, 11. 15

ἠθέλησαν - - 27, 4; καθ᾽ ἃ ὁ δᾶμος ἠθέλησεν 19, 19; τῶν φιλοδοξεῖν ἐθ-ων 1331, 17 || εἰς ὃ ἂν θελήσῃ 18 *B* 7; ἂν δέ τις μὴ θέλει 1390, 6; θέλων ὑπάρχειν 1432, 27 || τοῦ θέλοντος ἐξουσίαν ἔχοντος 19, 13; μηδενὸς ἄλλου θέλοντος 1146, 34; ἄλλωι τῶι θέλοντι 1145, 52; τὰν μὴ θέλουσαν 1390, 9; οἱ θέλοντες βαλανεύειν 1390, 106; οἱ ἄρχοντες θέλον[τες ἐκβιβάζειν τινὰ τῶν ἐπιτα]γμάτων 11, 6. 7; τοῖς θέλουσι εὐεργετεῖν 931, 22; πᾶσι τοῖς θέλουσι 931, 27

ἐθίζω· τὰ εἰθισμένα 20, 8

ἔθνος· τῷ ἔθνεος [τῷ ἀποστείλαν]τος 1111, 10 || κηδεμὼν τοῦ ἔθνους (Τιβ. Κλαύδιος Ἀττικός) 1171 || πρέσβυς τοῦ ἔθνους 1280 || *v* IV 2

ἔθος· οἱ ἐπὶ τὰ ἔθη 542, 3. 543, 6 || οἱ διδάσκαλοι ἀμφὶ τὰ Λυκούργεια ἔθη 500, 2 || ἐξηγητὴς τῶν Λ. ἐ. 554, 14 || σύνδικος ἐπὶ τὰ ἔ. 65, 21 || (ἡ) περὶ τὰ Λ. ἔ. (τῶν Λ. ἐθῶν) προστασία 543, 12. 544, 18. 560, 4; περὶ τὰ Λ. ἔ. σεμνότης 569, 4 || ἐν τοῖς πατρίοις Λ. ἔ-σιν εὐψυχία 527, 7 || τῷ πατρίῳ ἔ[θει] 21 II, 12. 13 || τὸ ἐκ προγόνων ἔθος διατηρεῖ 1359, 4

εἰ 1208, 4; ει *c. ind praes.* - *ind praes.* 1361, 9 || εἰ *c. opt. praes.* - *ind. fut.* 18 *B* 3; *inf. praes.* (*fut.*) - εἰ *c. opt.* 4, 13. 21, 7; εἰ *c. opt.* - *ind. fut.* 20, 4; εἰ μὴ *c. ind. perf.* 1361, 11; εἰ δὲ μὴ *c. ind. fut.* - *imper. praes.* 1145, 50; εἴ γε μὴ *c. ind. aor.* - *imper. aor.* 1147, 6; εἰ ζητεῖς *p* 1186, 20; ἐχθρῶν ποτ᾽ εἴ τις *c. ind. praes.* - *opt. aor. p* 727, 9 || εἰ δέ τίς κα *c. coni. praes.* - *imper. praes.* 1498, 3; καὶ εἴ κα *c. coni. aor.* - *imper. praes.* 1379, 20; εἰ (δέ) τίς κα *c. coni. praes.* - *imper. aor.* 1421, 2. 1470, 1; *c. coni. aor.* - *indic. fut.* 1421, 14; εἰ δέ κα *c. coni. praes.* - *imper. aor.* 1498, 7; εἰ δέ κα μή 1379, 33; *c. coni. praes.* - *imper. aor.* 1379, 24. 29; *c. coni. aor.* - *imper. aor.* 1379, 9 || εἰ δὲ μή (*ellipsis*) 1390, 38. 61. 78. 1421, 6. 12. 1447, 13; μηδεμία - εἰ μή 1390, 23 || *interrog.* «*num*» βουλεύεσθαι, εἰ 1379, 26

εἶ = ἦ, *ubi v*

εἶδος· *p*: εἴ-εος ἐραστοῦ 960, 11 || εἶ. ἐρατὸν ἔχουσα 960, 4 || εἶ. ἠγάθεον 960, 16; *v* ἕνεκα

εἴκοσι· ϝίκατι 1 *B* 6

εἰκών 19, 13. 16. 619, 1. 2; στᾶσαι τὰν εἰ. 1432, 17; ἀναστήσας τάς τε εἰ. καὶ τοὺς ἀνδριάντας 550, 9; εἰ-ος χαλκῆς (ἀνάλωμα) 592, 7; γραπτῆς εἰ-ος ἢ ἀνδριάντος (ἀνάθεσις) 19, 5. 6; εἰ-νι χαλκέᾳ στεφανῶσαι 1432, 10; χαλκείαις εἰ-σι (τιμᾶν) *p* 1513; εἰκόνοις ἐτιμάθη 1432, 35 || τὸ εἰς τὰν εἰ. καὶ τὸ βάθρον ἀνάλωμα 1432, 20; εἰς εἰ-να (λαμβάνειν) 19, 3; ἐπὶ τὰν εἰ. καὶ τὸ βάθρον (ἐπιστάτας) 1432, 31; μετὰ τᾶς εἰκόνος 1432, 12; *v* IV 4: ἀνδριάς || ἧδε εἰκὼν θήκατο κλεινοτέρας Ἀμύκλας *p* 455, 7 || εἰ-να λαϊνέην *p* 456, 1

εἰμάτιον *sim v* ἱμ-

εἰμί *saepe*; *formae*: ἐᾶσα 1470, 8; εἶ 1379. 1390 *saepe*; εἴησαν 11,

ὑπέχθεμα, φιλοτειμία || *coniunctum cum verbis etc. velut*: ἀναγράφω, ἀνατίθημι, ἀνίϲτημι, ἀνακηρύττω, ἀπευχαριϲτῶ, γράφω, διαϲαφέω, ἐγκόπτω, ἐνορκίζω, ἐπικάθημαι, ἐπιτάττω, εὔνοια, εὐκαιρέω, ἵϲτημι, κάμα, κεῖμαι, κοϲμιότηϲ, λείπω, οἰκέω, παρεπιδημέω, ποιέομαι, προεδρία, ϲυγκαθιδρύομαι, χρεία

ἔναγχοϲ 1427, 1

ἐναντίον 18, 9; τἀναντία 1390, 6

ἐναρίθμιοϲ 1514

ἔναρχοϲ· τοὺϲ ἐφόρουϲ τοὺϲ ἐ-ουϲ 931, 36

ἐνγ- *v* ἐγγ-

ἐνδαμία· ἐπὶ τᾶι ἐ. καὶ ἀναϲτροφᾶι, ἇι πεποίηται ἐν τᾶι πόλει 4, 19. 20. 7, 3. 1360, 14

ἐν[εδείξατο] (εὔνοιαν) 624, 3. 4

καθὼϲ ἐνδεχόμενον ἦν βέλτιϲτα 1336, 9

ἐνδιαιτάω· [τ]οῖϲ ἐνδιαιτ[ωμένοιϲ] 6, 4

ἔνδιον *p* 730, 14

ἔνειμι· ἐνέϲτω ἁ παραμέτρηϲιϲ τοῦ ϲίτου 1379, 21

ἕνεκα· *formae*: ἕ-α *passim*; ἕ-εν 469, 8. 477, 7. 480, 6. 7. 488, 7. 515, 13. 517, 7. 527. 546, 4. 547, 3. 556, 15. 560, 6. 581, 6. 592, 5. 595, 4. 600, 9. 601, 13. 606, 7. 8. 652. 931. 957. 1175. 1178. 1246. 1353. 1395. 1428. 1432. 1452. 1457 || εἵ-α 589, 17. 18. 653, 9. *p* 960, 12. 1168; εἵ-εν 455, 8. 590, 7. 1245. 1432, 8 || ἀνδρείαϲ ἕ. 652, 3. 4; ἀρετᾶϲ (-ῆϲ) ἕ. 653, 9. 954. 1457; πάϲηϲ ἀ. ἕ. 534, 5; πάϲηϲ ἀ. ἐν γυναιξὶν εἵ. 590, 7; ἀ. εἵ. ἀντιθέου *p* 455, 8; καὶ τῆϲ ἄλληϲ ϲυμπάϲηϲ ἀ. ἕ. 517, 7 || εὐνοίαϲ ἕ. τῆϲ εἰϲ αὑτὰν *s* τῆϲ εἰϲ αὑτὴν εὐ. ἕ. (πρὸϲ τὸν θίαϲον, εἰϲ τὴν Λακεδαίμονα) 501, 3. 546, 4. 547, 3. 1175. 1178. 1245 || εὐϲεβείαϲ ἕ. τῆϲ περὶ τὸν θεὸν (εἰϲ τοὺϲ θεούϲ, εἰϲ τὰϲ θεάϲ) 589, 17. 18. 606, 7. 8. 608, 13. 1175 || μεγαλουψυχίαϲ ἕ. τῆϲ εἰϲ τὴν πατρίδα 469, 8 || πίϲτεωϲ τῆϲ περὶ τοὺϲ ὑπ' αὐτῷ γεγεν[η]μένουϲ ἀθλητὰϲ ἕ. 491, 7 || τᾶϲ κα[τ' αὐτὸν (?) ϲεμνό]τατοϲ ἕ. 571, 4 || τῆϲ ἐν τοῖϲ πολιτεύμαϲιν φιλοτειμίαϲ ἕ. 549, 8 || ἕ. τοῦ καὶ τὰ πρὸϲ τοὺϲ θεοὺϲ τηρεῖν δίκαια 1144, 7 ||

ἀνδρείαϲ καὶ τῆϲ πρὸϲ ἅπανταϲ αἰδοῦϲ ἕ. 565, 7; ἀν-αϲ καὶ βίου ϲεμνότητοϲ ἕ. 472, 4. 660, 7 || ἀρετᾶϲ καὶ δικαιοϲύναϲ ἕ. 488, 7; ἀρ. ἕ. καὶ εὐνοίαϲ (τῆϲ εἰϲ αὑτήν, τᾶϲ εἰϲ τὰν πόλιν, πρὸϲ αὑτὰν εὐ.) 477, 7. 955, 4. 5. 1178. 1353. 1395. 1428, 5. 1432, 19. 1452; ἀρ-ᾶϲ ἕ. καὶ εὐ., ἃϲ ἔχοντεϲ διατελοῦϲιν (*sim*) εἰϲ τὰν πόλιν 931, 26. *XVII*, *74. 89*; ἀρ-ῆϲ πάϲηϲ καὶ εὐ. καὶ τῆϲ περὶ τὰϲ θεὰϲ εὐϲεβείαϲ ἕνεκα 598, 11. 12; πάϲηϲ ἀρ-ῆϲ ἕ. καὶ τῆϲ περὶ τὴν πατρίδα εὐ. καὶ φιλοτειμίαϲ 534, 6; παντοίηϲ ἀρ. καὶ εἴδεοϲ εἵνεκ' ἐραϲτοῦ *p* 960, 11; (τῆϲ τε ἄλληϲ) ἀρ. εἵ. καὶ τῆϲ εἰϲ τοὺϲ θεοὺϲ (τὰϲ θεὰϲ) εὐϲεβείαϲ 589, 17. 606, 6. 608, 12; ἀρ-ᾶϲ ἕ. καὶ καλοκαγαθίαϲ καὶ τᾶϲ πρὸϲ τοὺϲ θεοὺϲ εὐϲεβείαϲ 515, 13; ἀρ. πάϲηϲ καὶ ϲωφροϲύνηϲ καὶ εὐϲεβείαϲ ἕνεκα 599, 10; ἀρ. ἕ. καὶ τᾶϲ διανεκοῦϲ ἀπὸ προγόνων εἰϲ τὰν πατρίδα (τᾶϲ πρὸϲ αὑτὰν ἀϲυγκρίτου) μεγαλουψυχίαϲ 469, 6. 480, 6. 7; ....τε καὶ ἀρετῆϲ ἕ. 513, 3 || εὐνοίαϲ τε καὶ ϲπουδῆϲ ἕ. 545, 6; τῆϲ τε εὐ. ἕ. καὶ τῆϲ εἰϲ αὑτοὺϲ τιμῆϲ καὶ φιλοφροϲύνηϲ 556, 15 || εὐϲεβείαϲ καὶ πάϲηϲ ἀρετῆϲ ἕ-ν 592, 5; περὶ τὸν θεὸν εὐϲ. καὶ τῆϲ πρὸϲ τὸν θίαϲον εὐνοίαϲ ἕ. 1175; εὐϲ. καὶ μεγαλοπρεπείαϲ ἕ. 595, 4; τῆϲ τε εὐ[ϲ. τῆϲ] οἰκείαϲ κα[ὶ ϲωφροϲύνηϲ] ἕ. 584, 10 || τῆϲ ἐν βίῳ κοϲμιότητοϲ καὶ τῆϲ εἰϲ γονεῖϲ εὐϲεβείαϲ ἕ. 957; κοϲ. καὶ παιδείαϲ ἕ. 466, 5 || τῆϲ τε -- λαμπρότητοϲ καὶ τῆϲ -- προϲταϲίαϲ τῆϲ τε ἄλληϲ ϲυνπάϲηϲ ἀρετῆϲ ἕ. 560, 6 || παιδείαϲ τε καὶ ϲυμπάϲηϲ ἀρετῆϲ ἕ. 525, 7 || παιδεύϲεωϲ τε καὶ τῆϲ ἄλληϲ ϲυνπάϲηϲ ἀρετῆϲ εἵ. 1168 || πινυτῆϲ ἐρατῆϲ καὶ φρενὸϲ ἠγαθέου εἵ. *p* 960, 12 || τῆϲ περὶ τ. δ. προϲταϲίαϲ καὶ τῆϲ περὶ τ. δ. αἰδοῦϲ καὶ τειμῆϲ ἕ. 543, 15 || ϲωφροϲύνηϲ τε καὶ ἀνδρείαϲ ἕ. 527, 3. 4, 566, 5; ϲω. ἕ. καὶ τῆϲ ἄλληϲ πάϲηϲ ἀρετῆϲ 1383; ϲω. τε καὶ ϲεμνότητοϲ καὶ τῆϲ ἄλληϲ πάϲηϲ ἀρ. ἕ. 586, 10. 587, 9; ϲω. καὶ φιλανδρίαϲ ἕ. 581, 6; ϲω. τε καὶ φιλ. καὶ τῆϲ ἄλληϲ ϲυμπάϲηϲ ἀρετῆϲ τε καὶ μνήμηϲ (καὶ τ. ἄ. ϲ. κοϲμιότητοϲ καὶ ἀρετῆϲ) ἕ. 600, 9. 601, 13; φιλάνδρου ϲω. καὶ φιλοτέκνου διαθέϲεωϲ ἕ. 957; ϲω. τε καὶ τῆϲ περὶ τὴν ἀγορανομίαν ἀνυπερβλήτου φιλοτειμίαϲ ἕ. 1246 || φιλανδρ[ίαϲ καὶ ϲ-]ϲύναϲ ἕ. 605, 5 || *gen. causae*: τᾶϲ τε ἐν τοῖϲ ἄλλοιϲ ἅπαϲιν αὐτοῦ πολειτεύμαϲιν μεγαλοπρεπείαϲ καὶ τῆϲ -- ἀϲυνκρίτου καὶ ἀνυπερβλήτου προνοίαϲ τε καὶ φιλοτειμίαϲ 535, 9. 10 || εἵνεκεν τοῦ *c. inf.* 1432, 8

ἐνεύχομαι ὑμεῖν θεοὺϲ καὶ θεάϲ 1208, 50

[ἐν]έχυρα ἀνδό[μεν ?] 15, 3

ἐνηβάω· ἐνhηβόhαιϲ ἵπποιϲ 213 *passim*

ἔνθα (*sepulcr.*): ἀναπαύομαι *p* 822, 7

ἐνθάδε (*sepulcr.*): κεῖμαι *saepe*; [ἐνθά]δε παῖϲ 238, 5

τὰν ἐνιαυϲίαν ἀπόλαυϲιν 1429, 8

ἐνιαυτόϲ· τόν γ' ἰὸν ἐνιαυτόν 1390, 126; τὸν λοιπὸν ἐ. 1145, 31 || τὸν ἐπὶ τοῦ δ. ἐ. νικάϲαϲ 273. 283, πρέϲβυϲ γενόμενοϲ (γερόντων) 358. 359 || ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ δ. ϲτρατηγοῦ ἐ. 1208, 8; ἐν τῷι (εἰϲ τὸν) μετὰ Β. (ϲτραταγὸν) ἐ. 932, 12. 965, 18; ἔν τε τῷ ἐπ' Εὐδαμίδα ἐ. καὶ ἐν τῷ μετ' Εὐδαμίδαν 931, 31; εἰϲ τὸν (ἐν τῷ) ἐπὶ τοῦ δ. ἐ. 26, 4. 1146 *passim* || τὸν ἐνιαυτὸν διεξαγαγόντεϲ 26, 7; ζήϲαϲ ἐτέων ἐ-ούϲ *p* 1188, 5; ζήϲαντα τεϲϲαράκοντα χρόνουϲ ἐνιαυτῶν *p* 728, 13. 14; ϲὺν πέντ' ἐνιαυτοῖϲ *p* 732; *v* VI 4

ἐνίϲτημι· τοὺϲ ἐνεϲτακόταϲ 932, 5; οἱ ἐνεϲτακότεϲ ἔφοροι 932, 16

ἐνορκίζω ὑμᾶϲ ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ Ἰηϲοῦ Χρηϲτοῦ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματοϲ 821

ἔνϲιτοι *v* IV 4

καὶ μηδ' ἐνταῦθα 1370, 18

ἐντεταμένωϲ ϲκοποῦντεϲ 1208, 10

ἐντόϲ 21 II, 13

ἐνετύχομεν, οἷϲ ἐπεϲτείλατε 1361, 7; ὅϲοι ἐντέτευχαν αὐτοῖϲ 1146, 30; τοὺϲ ἐντυγχάνονταϲ *etc.* 935, 9. 936, 11. 1226, 5; τοῖϲ ἐντυγχάνουϲιν (αὐτοῖϲ) τῶν πολιτᾶν 4, 7. 13, 4. 1146, 3; τῶν ἰδιωτᾶν (πολιτᾶν) τοὺϲ (*etc.*) ἐντετευχόταϲ αὐτοῖϲ (αὐτῷ) 1146, 44. 1566, 8 || ἐνέτυχον *c. part.* 1146, 28

ἐνχ- *v* ἐγχ-

ἐξ· ἐκ καδδίχοϲ 1447, 10

ἐξάγω *v* IV 4: ἀτέλεια || ὅτι δέ τίϲ κα ἐξάγῃ κατὰ θάλαϲϲαν 1421, 7

ἐξαιρέω· ἐπεί κα ἐξέληται τὰ ἐμπόρια 1421, 3

ἰδίαν χάριν ἐξαιτηϲάμενοι τὸν δ. 1146, 15

ἐξαπίνηϲ· Τύχη δώη καλόν τι *p* 728, 6

[ἐξαπορου]μέναν ἐν ταῖϲ εἰϲφοραῖϲ (τὰν πόλιν) 1145, 28. 29

ἐξαπέϲταλκεν 14, 7

τὸ ἐξαριθμηθὲν διάφορον ἐξ ἑκατέρου τοῦ θηϲαυροῦ 1390, 93

ἔξειμι· ἐξέϲτω *c. inf.* 1146, 50. 1390, 83. 1432, 17; ἐξέϲτω τῷ βουλομένῳ *c. inf.* 1208, 26

ἐξ(ελεύθεροϲ) *v* IV 2

ἐξηγητήϲ *v* IV 3

Fεξέκοντα 1, 21

ἑξηκονταετήϲ· τὰν -- ἑ. ϲυνβίωϲιν 578, 11. 12

ἑξῆϲ· [κάϲεν] τῷ ἑξῆϲ 71 *b* 35; δὶϲ κατὰ τὸ ἑξῆϲ 254. 666, 4

ἐξοδιάζω· τὸ ἀνάλωμα ἐξωδίαϲεν 1167; τὸ ἀ. τῶν τέκνων ἐξαϲάντων 1178; τὸ ἀ. ἐξοδιαϲθῆμεν ἐκ τᾶν εἰϲόδων 1432, 20; ἐξ-αϲάντω τὸ διδόμενον διάφορον 1390, 52; ὅτι κα ἐξοδιάϲει 1390, 62

ἔξοδοϲ· ἔ-ον μηδεμίαν γενέϲθαι 1114, 12; [γε]γένηται ἁ ἔ. πρόϲ τι 1114, 14; τὴν γεγενημέναν ἔ. 1390, 50; δαπάναν καὶ ἔ-ον μεγάλαν (ποιεῖϲθαι) 1144, 6; ἔ-ον ποιηϲομένων εἰϲ τὴν καταϲκευήν 1331, 13

ἐξορκίζω τινὰ κατὰ τὸ διάγραμμα 1390, 5

ἐξουϲίαν (ἔχειν) 19, 13. 1390, 26; ἐξουϲίαν τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ πάντων 1144, 30; *v* IV 4. V 2

ἔξοχα· ἔ. Ἑλλάνων *p* 724, 4 || ἔξοχοϲ ἀνδρῶν 598, 21; [ἔ-ον ἐν ν]αετῆρϲιν 1513, 1

ἑορτά· ἐν ταῖϲ παρ' ἡμεῖν ἐπιτελεϲθηϲομέναιϲ ἑορταῖϲ 1331, 6

τὴν ἐπανγελίαν ταύτην (δέχεϲθαι) 1208, 28

ἐπαγγέλλομαι· ἐπαγγείλατο *c. inf. aor.* 962, 10; ἐπανγ. *c. inf. fut.* 1145, 29

ἐπηγλάϊϲαν *p* 455, 4

ἔπαθλον *v* VI 3 || τὰ διπλαϲιαϲθέντα ἔπαθλα 18, 8; καὶ τάδε ἔπαθλα λαβών *p* 257, 5

ἐπαινέω *v* IV 4 || ἐ-έϲαι· *sequitur*: τὸν δ. ἀρετᾶϲ, εὐνοίαϲ ἕνεκεν 931, 25; ἐπὶ τᾷ ἀρχᾷ καὶ φιλοτιμίᾳ, ἐνδαμίᾳ κ. ἀναϲτροφᾷ, ἐπιμελείᾳ κ. καθαρειότατι (καὶ ἐ. τ. ἰϲότατι), εὐνοίᾳ, εὐνοίᾳ κ. φιλοτιμίᾳ, φιλοπονίᾳ καὶ εὐνοίᾳ 4, 19. 7, 2. 935, 7. 936, 8. 9. 952, 11. 12. 1114, 23. 1360, 13. 1432, 14. 42; ἐπὶ πᾶϲι τοῖϲ προγεγραμμένοιϲ (φιλανθρώποιϲ) καὶ ἐπὶ τᾶι εὐνοίαι 1146, 41; ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ καὶ ϲωτηρίᾳ καὶ εὐτυχίᾳ τὸν δῆμον 14, 6; ἐπὶ τῷ *c. inf.* 26, 8; ὑπὲρ εὐεργεϲίαϲ καὶ ϲτεφανῶϲαι ἀμοιβῆϲ χάριν τῆϲ τῶν ἀγαθῶν 1331, 4 || ἐ-εῖν τε καὶ τιμεῖν ταῖϲ καταξίοιϲ τιμαῖϲ 1432, 41 || ὃν ἐπῄνεϲεν Ἑλλάϲ *p* 734, 2 || πάντα ἔπαινον (αἱρεῖν ὑπὲρ *c. gen.*) 1370, 3

ἐπάκοοϲ· «*testis*» *v* IV 2 || Ἀϲκληπιῷ ἐπηκόῳ 1150; Τύχῃ ἐπηκόῳ 242

ἐπανέρχομαι· ἐπανελχόμενοϲ 816, 10. 11

ἐπανορθωτήϲ *v* V 2

καθὼϲ ἐπάνω γέγραπται 1390, 59

ἐπαρκέω· ὑῷ ἐπαρκέϲ(ϲ)αι *p* 730, 18

ἐπαρχ(ε)ία *v* V 2: ἀντιϲτρατηγόϲ, πρεϲβευτήϲ || τῇ ἐπαρχίᾳ 1503

ἔπαρχοϲ *v* V 2

ἐπεγγελῶν *p* 727, 11

ἐπεί· ἐπεί κα *c. coni.* 1421, 3

ἐπειδή *in decretis saepe*

.... ἐπείδητοι 1208, 55

ἔπειτα 1390, 29; ἔπειτεν 1390, 28

ἐπέρχομαι *v* IV 2 || ἐ[πελθόντεϲ ἐϲ τὸν] δᾶμον 966, 6. 7; ἐπί τε τὰϲ ϲυναρχίαϲ καὶ τὸν δᾶμον 4, 3 || ἐπ-θόντεϲ 11, 10

ἐπί *c. gen.*: *indicat locum*: ἀναγραψάντω ἐ. πόλεοϲ 932, 16; ἐ. αὐτῶν (ἔχειν) 1390, 23; ἐπὶ τᾶϲ πόλεοϲ (κατεργάζεϲθαι) 1432, 31; ἐ. τῶν αὐτῶν ἱερῶν (ὁρκιζόντω) 1390, 27 || [δίκ]αϲ [ἐπιφέρειν] ἐ. κοινῶ τῶν Λακεδαιμονίων 1111, 17; τὸ κρίμα ἔϲτω ἐ. τῶν ἱερῶν 1390, 102. 106. 111; ἐ. τοῦ δήμου (κατηγορεῖν) 1208, 27 || ἐπ' εὐθείαϲ 1430, 2. 12. 20 || *praefecti*: ἐ. βαλανείων 669, 8; ἐ. γραφῶν 211, 52. 212, 59; ἐ. τῶν δικῶν 32 *B* 28. 44, 14; ἐ. τοῦ μυχοῦ 149, 6. 150. 151; ἐ. τοῦ μακέλλου 149, 7. 150; ὁ ἀγορανόμοϲ ὁ ἐ. πόλεοϲ 1390, 99; ἐ. τῶν ὑπομνημάτων 533, 12 || οἱ ἐ. τούτων τεταγμένοι 1390, 43; οἱ ἐπ' αὐ[τῶν τ.] 952, 20; ἐφ' ὧν κά τι τούτων εἶ 1379, 25 || *indicat tempus*: ἐν τῷ ἐ. τοῦ δ. ἐνιαυτῷ *sim v* VI 4: ἐνιαυτόϲ || ἐ. βιδέου, γραμματέωϲ, γυμναϲιάρχου, διαβέτεοϲ, ἐπιμελητοῦ, ἐφόρων, (ἱερέωϲ VI 2), πατρονόμου, ϲτραταγοῦ, ὑπογυμναϲιάρχου *v* IV 3 || ἐπ' ἐμοῦ 10, 2

c. dat. indicat locum: τᾶϲ ϲκοπιᾶϲ τᾶϲ ἐπὶ τῷ -- 931, 5; τᾶϲ Δάματροϲ τᾶϲ ἐφ' ἱπποδρόμῳ 1390, 31 || ἐπὶ τᾶι προϲτροπᾶι (μερίδα ποιεῖν) 26, 10; οὓϲ ἂν κατακρίνωντι καὶ ἐπὶ ποίῳ ἀδικήματι 1390, 113; ἐπὶ τῷ γεγονότι ἀγαθῷ πενθεῖν αὐτόν 1427, 8 || μηθὲν ἄϲχημον (ἄλλο τι) ποιεῖν (μετακινοῦντεϲ) ἐπὶ καταλύϲει 1390, 4. 44. 187; πότερον δικαίωϲ γείνονται ἢ ἐ. τῷ *c. inf.* 21 II, 10 || ἐπὶ τοῖϲ ῥητοῖϲ 1208, 42 || ἐπὶ τοῖϲ γεγωναμένοιϲ 1111, 12 || *in titulis honorariis absolute*: *v* ἀρετή, εὔνοια, εὐπειθία, λαμπρότηϲ, προαίρεϲιϲ, ϲωτηρία, φιλοτιμία || *in decretis*: *v* ἐπαινέω || *indicat tempus*: ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ ἐπιδημίᾳ 486, 6; τῆϲ ἐ. τῇ δευτέρᾳ γυμναϲιαρχίᾳ προνοίαϲ καὶ φιλοτιμίαϲ 535, 10 || ὅϲον ἐπ' αὐτῷ 1432, 24

c. acc.: *indicat finem*: *v* ἀπαντάω, ἀπογράφω, ἐγκόπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιγράφω, ἐπιϲτάταϲ, καθίϲτημι, καλέω, παρίϲτημι, ποιέω, ϲτρατεύομαι; ἐπὶ τὰν ἐκκομιδὰν αὐτοῦ ἀπαντᾶϲαι 1427, 8; ἐ. τὰν δοκιμαϲίαν (παριϲτάναι) 1390, 71; ϲυνφέρον εἶμεν ἐ. τὸ αὐτό 1390, 66 || ἐπ' ἀριϲτερὰ (δεξιά) 1431 || ἐ. τὰ ἔθη 65, 21; ἐ. τὴν μεγάλην ϲυνδικίαν 65, 22. 23; οἱ ἐ. τὰ ἔθη 542, 3. 543, 4. 5; ἐ. τὰϲ ὁδοὺϲ 497, 4; ἐ. λόγον 1428, 14 || ἐπ' ἄκρον ϲοφίηϲ *p* 1186, 8 || ἐφ' ὅϲον

1144, 9; ἐ. τοσοῦτον 1332, 2 || ἐ. ἐξ ἡμέρας 1208, 39
ἐπιβάλλω· καθὼς ἐπιβάλλει ἀνδρὶ σώφρονι 1145, 27; σαμεῖον (ἐπιβάλλειν) τινί 1390, 71; κατὰ τὸ ἐπιβάλλον τᾶι πόλει ἐπιτάττειν 1146, 26
ἐπιβαρέω· ἐπιβαρουμένας τᾶς πόλεως ἐπιτάγμασι 11, 6
τοῖς [ἐπιβ]ωσαμέ[νοις] *p* 1186, 16
ἐπιγαμία *v* IV 4
ἐπιγελάω 727, 9
[τοῖς ἐπ]ιγιγνομένοις *p* 725, 4
ἐπιγιγνώσκω· ὅπως ἐπιγνῶσιν τὰ γεγενημένα τίμια 1428, 11; ἐπιγνόντες αὐτοῦ τὰν ἀναστροφάν 1432, 36
ἐπίγραμμα· ποιητὴς τοὐπιγράμματος 598, 17
ἐπιγραφὰ ἅδε ἔστω 1145, 7; ὅρος ἐ-ὴν ἔχων 1431, 3. 8. 11. 19. 20
ἐπιγράψουσι οἱ ἐπιμεληταὶ τὰ ὀνόματα ταῖς εἰκόσι 19, 14; ἀναθέμεν ἄγαλμα καὶ ἐπιγράψαι τόδε τὸ ψήφισμα 1427, 10; ἐπιγράψαι ἐπὶ τὸ βάθρον 1432, 18; ἐπεγράφη ἐπὶ πέτραν 1431 *saepe*; ἐπὶ πέτραν, ἐν ᾗ ἐ. 1431 *saepe*
ἐπιδαμήσας· 1290; ἐπιδαμησαν - - 22, 3 || ἐπεδημήσατο τῇ πόλει 32 *B*
ἐπιδαμία· τὰν ἐ-αν ποιήσαντα 1335, 3; τ. ἐ. ἐποιήσατο (πεποιῆσθαι) 1143. 1523, 6. 7 || ἐπὶ τῇ τοῦ μεγίστου Αὐτοκράτορος Καίσαρος δευτέρᾳ ἐπιδημίᾳ 486, 9; κατὰ τὰν ἐ. 1523, 4
ἐπιδαμιοργός *v* IV 3
ἐπιδείκνυμι· φιλοτιμίαν καὶ εὔνοιαν, ἣν ἐν τοῖς χρησιμωτάτοις ἐπεδείξατο 530, 6 || *abs.*: ἐπιδεικνυόντω τῷ χρείαν ἔχοντι 1390, 114; ἐπιδειξάτω τοῖς ἱεροῖς 1390, 70
ἐπιδεξαμένου (-ων) τὸ ἀνάλωμα 609, 3. 1296
ἐπιδίδωμι· ἐ-οῦναι τὰ διάφορα 11, 9; ἄφθονον ἐπιδοδῆναι τῇ πόλει 1370, 5; ἐπιδέδωκαν ἑαυτοὺς εἰς τὸ *c. inf.* 1144, 16
ἐπίδοσις· κατ' ἐπίδοσιν 1321
τὸ ἐπιζάμιον (πράττειν, ἀποδιδόναι) 1498, 10
ἐπικάθημαι *v* IV 4
ἐπικαθιξεῖται, ὧν κα χρήζῃ 1421, 15
τοῖς ἐπικατασθέντοις 1390, 12
ἐπικαλέω *v* IV 2; εἰ δέ κα μή τις ἐπικαλεῖ διδόναι 1379, 29
ἅρματα ἐπικείμενα[[ς]] κίστας 1390, 30
ἐπίκλησις *v* IV 2 || πότερον δικαίως γείνονται (ἐπικλήσεις) ἢ ἐπὶ τῷ *c. inf.* 21 II, 9
ἐπίκριμα· τοῖς ἐ. ἐμαρτυρήθη 1503
ἐπικρίνω· καθὰ καὶ οἱ γέροντες ἐπέκρ(ε)ιναν 11, 5. 18, 1. 1370, 1; οἱ πολέμαρχοι ἐπικρινέτωσαν 1379, 2; *v* IV 2
ἐπιμέλεια· τάν τε ἐ. καὶ καθαρειότατα (ἀποδέχεσθαι) 1432, 9; ἐπαινέσαι ἐπὶ τᾷ (περὶ τὰ κοινὰ) ἐ. καὶ καθαρειότατι, ἐφ' ᾇ ἔχει περὶ *c. acc.* (καὶ ἐπὶ τᾷ ἰσότατι) (εἰς) 1432, 15. 16. (43) || ἐχέτωσαν (τὰν) ἐπιμέλειαν - - ὅπως 952, 19. 20. 1390 *passim*; ἐ-αν ἕξειν περί τινος 1390, 27; ἐ-αν *et* προστασίαν ποιουμένους 1144, 32; ἐποιήσατο ἐ-αν τοῦ *c. inf.* 1432, 24; τῇ πατρονομίᾳ συνάψαντα τὴν ἐ. τῆς θεοῦ Λυκούργου πατρονομίας (τὴν ἐ. τὴν θ. Λ.) 541, 16. 542, 11 || καὶ πάσης ἐ-ας παρρησίᾳ 547, 4. 5; *v* IV 3
ἐπιμελέομαι· *absolute*: ἐπιμεληθέντος τοῦ Δ. 380, 7. 971, 14. 1175, 8. 1448, 2; ἐπιμελουμένων 19, 18; ὁ Δ. στρατηγῶν ἐπεμελήθη 1243; ἐπιμεληθέντων, ὅπως καταγορασθεῖ 1379, 13 || ἐ-ουμένου (ἐ-ησομένου, ἐ-ηθέντος) τῆς ἀναθέσεως (κατασκευῆς καὶ ἀναστάσεως, πατρονομίας) 311, 2. 312, 9. 380, 7. 489, 4. 5. 683, 6. 1318; τῆς πανηγύρεως ἐπιμελήσονται οἱ νομοφύλακες καὶ οἱ ἀθλοθέται 18 *B*, 8 || ἐπιμελωμένω 312, 9
ἐπιμελής· ἐ-ῶς 1503
ἐπιμελητής *v* IV 3 || ἐ. τῆς ἀναθέσεως 164, 3; ἐ. αὐτῶν 538, 30
ἐπινέμω· ἐπ' ἠϊθέοις τείμια πάντα νέμων *p* 730, 8. 9
ἐπινοία· πάσῃ χρώμενος ἐ-ᾳ 18, 2
ἐπινομία *v* IV 4
ἐπιορκέω· *aspiratione transposita*: ἐφιορκοῦντι 1390, 6
ἐπισαμαίνω· *v* εὐχάριστος; [ἐπισαμαινομέν]α τοὺς ἀξίους ταῖς καθηκούσαις τιμαῖς 935, 5. 6
ἐπισήμων 1281; ἐπίσαμον 1289, 3
εἰς τὰν ἐπισκευὰν (γραφέτω, δόντων) 1390, 59. 1462; ἐπὶ τὰν ἐ. 1463
ἐπισκευάζω· ὁ Δ. ἐπεσκεύασε 1214. 1460. 1462; ἐπεσκευακὼς 1114, 19; ὅπως ἐπισκευάσωσιν ἐκ τῶν ἰδίων βίων τὸ ἱερὸν - - καὶ ἐπισκευάσουσιν 1144, 2. 5
ἐπίσταμαι· ἐ-ται 1290, 4
ἐπιστάτης· ἐ-έων γυμνασίαις πρυτανις *p* 493, 17 || ἐ-ας ἐπί τε τὰν εἰκόνα καὶ τὸ βάθρον 1432, 20. 21; *v* IV 3
ἐπιστέλλω· καθὰ - - περὶ αὐτοῦ ἐπέστειλαν 485, 14 || ἐπεστείλατε πρός με 1361, 7
ἐπιστολὴ τοῦ μεγίστου Αὐτοκράτορος 1147, 10; τὴν ἐ. παραδοῦναι *add.* 1428, 9
κατ' ἐπιταγὴν 245; *v* VI 2 || γεγενημενᾶν ἐπιταγᾶν περὶ πολλῶν 1432, 30
ἐπίταγμα· τὸ ἐ. (τινὰ τῶν ἐ. τῶν ὑπερχρονούντων) ἐκβιβάζειν (11, 7). 1432, 8; ἐπιτάγμασι καὶ πλειόνοις 11, 6
ἐπιτάδευμα· ἀξίως τοῦ ἐ. 1523, 7. 8; διαλέγεσθαι περὶ τοῦ (ἐπαινέσαι ἐπὶ τῷ) ἐ., οὗ (ᾧ) μεταχειρίζεται 1523, 2. 6
ἐπιτάττω· ἐπιτάξαντος σῖτον, ἱμάτια 1146, 25 || τὰ λοιπὰ τὰ ἐπιτασσόμενα ὑπ' αὐτῶν 1146, 19; εἰς τὰ ἐπιτακτά 1432, 4; τῶν ἐπιτεταγμένων μοι ἐν τῷ διαγράμματι 1390, 28
ἐπιτάφιος *v* VI 3: ἀγωνίζεσθαι
οἱ ἐπιτελοῦντες τὰ μυστήρια 1390, 41; (θεοί), οἷς τὰ μυστήρια ἐπιτελεῖται 1390, 2; ἐ-εῖν τὰ κατὰ τᾶς θυσίας 1390, 9; ἐν ταῖς παρ' ἡμῖν ἐπιτελεσθησομέναις ἑορταῖς 1331, 6
ἐπιθέντω κλᾶικας 1390, 92
ἐπιτιμία *v* IV 2
ἐπιτίμιον· ἐ-ου δραχμᾶν 1390, 51; ἐ. δραχμάς 1390, 77
σὺν ἐπίτοκα 1390, 33
ἐπιτρέπω *c. inf.* 21 II, 9. 1390; μὴ ἐπιτρεπόντω 1390 *passim* || ἐ-πωι 21 II, 9
ἐπίτροπος *v* V 2
ἐπιτυγχάνω· ὁ ἐπιτυχὼν 1390, 79; τᾶν ἄλλᾶν ἁ ἐπιτυχῶσα 1498, 7; ὃ καὶ ἐπέτυχον 1146, 29
ἐπιφανής· ἐ-ῶρ καρτερήαντα 653 *a* 8; ἐ-οῦς χάριτος 1331, 8 || ἐπιφανέστατοι· θεοί 1179; Καῖσαρ 450. 451. 1420; ἐπιφαν[έστατον - -] 468, 9; διὰ τὰν ἐ[πιφανεσ]τάτ[αν] τε αὐτ[ῶ]ν - - 607, 14. 15 || *v* τόπος
ἐπιφέρω· [ἐπιφερομ]ένων [δίκ]ας 1111, 17; ἐπηνέχθησαν *c. inf. aor.* 1432, 10. 39
ἔπος· εἰσαρίθμοις ἔ-σι *p* 257
*h*επτάκιν (ἐνικε) 213, 16
ἐπώνυμος *p* 1249, 1
ἐραστός· εἴδεος ἐ-οῦ *p* 960, 11
ἐρατός· *p*: ἐ-ῶν δαπέδων 455, 11 || ἐ-ὸν εἶδος 960, 5 || πινυτῆς ἐ-ῆς 960, 12
ἐρατεινῆς *p* 1399, 3
ἐργολαβήσας 1145, 15
ἔργον· ἀντὶ καλῶν ἔ. *p XVII*, 87; ἔ-α καὶ φρένας ἠδὲ νόον *p* 960, 6; ἀρετὴν τεά τ' ἔ. *p* 960, 15; ἔ-α Ἀθηναίης *p* 599; *v* μῆτις || ἔργῳ 1370, 10
ἐργώνας 878. 879 || ἐ-α τοῦ Δ. 870—876. 880. 886. 891. 900—902. 904. 913 || ἐ-ῶν 889. 890
ἐρέταις δούλοις 1433, 39
ἐρικυδέος ἀθλοθετῆρος *p* 456, 1. 2
ἔρνος· ἔ-εσιν εἰδόμενος *p* 1355, 6
ἕρπω· ἑρυεῖ 1498, 3
ἔρσην *v* ἄρρην
ἔρχομαι· ἦλθα θοῶς εἰς Ἀΐδαο δόμους *p* 732, 2; ἤλυθον εἰς Ἀΐδην *p* 1222, 4; ἐλθὼν ἐπ' ἄκρον *p* 1186, 22 || ἦλθον 936 *a*
ἐσθλός· *p*: ἐ-ὸν ἄνδρα 732, 3 || νόον ἐ. 599, 20
ἑστία *v* IV 4; ἑ. πόλεως καὶ θυγατέρα γενομένην 593, 3; ἑστείαν 589, 14 || εἰς (ἐπὶ) τὰν κοινὰν ἑ-αν 4, 23. 961, 18. 964, 2. 965, 14. 976, 7
ἕτερος· *adi.*: ἐν πολλοῖς καὶ ἑτέροις (καιροῖς) 1144, 15; ἑτέρα μίσθωσις 21, 7; μετὰ τοῦτο ἕτερα ἀφ' (δηνάρια δώσει) 813, 5 || *subst.*: θ' [ἅ]τερα, ἃ ἔδει 1111, 25
ἐτήτυμον γένος *p* 599, 22. 23
ἔτι· 1282, 19. 1390, 59; ἔ. καὶ νῦν 1245, 8 || *p*: παιδός τ' ἔτι 726, 1; παῖς ἔ. 733, 3; ἔ. νήπιος 922; πρὸς δ' ἔ. 599, 24
ἔτος *v* VI 5; *saepe adhibetur*: ἔτη βιώσας (ζήσας) || ἐτῶν τεσσαράκοντα 1390, 123; κατ' ἔ. (γενομένη, ἐσομένη) 18, 7. 18 *B* 7. 19, 5. 22, 14. 1208, 16. 19. 39; καθ' ἕκαστον ἔ. 1208, 6 || [δόμεν - -] τὸ θαλάσσ[ιον] ἔτη δύο 931, 29 || τρεῖς δεκάδας ζήσασα ἐτέων *p* 732, 1; τρὶς δὲ δύω ἐτέων ἐνιαυτοὺς ζήσας *p* 1188, 5 || ϝέτει 1316, 3
εὐαγγελία· κατὰ τὴν εὐ. 18, 3
εὐαγῶς *v* μεγαλοψύχως
εὐανδρίαν ε(ὕ)ραμεν 17, 7
εὐβαλκής *v* VI 3
εὐγένεια· ἀρετὴ καὶ εὐ. *v* χάριν
εὐγενέστατος· τὸν (τὴν *etc.*) εὐ. *nomen* 468, 2. 3. 513. 598, 6. 842. 1168. 1328; τὸν εὐ. καὶ ἀνδρειότατον 673; εὐ. καὶ ἀρίστην 589, 3; τὴν σεμνοτάτην καὶ φιλοσοφωτάτην καὶ εὐ. 599, 3 || τῶν εὐ. καὶ πανταπρώτων 591, 7 || *v* IV 3: ἀγωνοθέτης, IX: ἀνήρ, ἀξιόλογος, πολίτης; εὐγενεστάτης (πόλεως) 1224, 2
εὐγε[νέτις] τέκε Πούρχλα *p* 259
κατὰ τὰν αὐτοῦ εὐγνωμοσύναν 1332
εὔγνωστος· φανερὰ καὶ εὐ. (φιλανθρωπία) 1208, 47
εὐδοκέω· εὐδοκοῦντες 1111, 13; εὐδοκῶ τοῖς προγεγραμμένοις 1208, 61; [εὐ]δοκουμεν - 936 *a*
[εὐδοκιμ]ήσαντα καὶ τ[ῇ τιμ]ῇ τοῦ Ῥώμης [ἐπ]άρχου 538, 7. 8
εὐδοκιμώτατος· *v* πρόγονοι
εὐδοξοτάτου πολείτου 1282, 11
εὐεργεσία *v* IV 4 || διαμναμονεύουσα τᾶν εὐεργεσιᾶν 932, 10 || ἀρετὴ καὶ εὐ-αι καὶ συμβίωσις *v* ἀρετή; ὑπὲρ τῆς εὐ. (ἐπαινέσαι) 1331, 4
εὐεργετέω· τοῖς θέλουσι εὐ-τεῖν τὰν πόλιν 931, 22; [τοῖς εὐεργετο]ῦσιν (τὰν πόλιν) 936, 7; πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας εὐεργετοῦντες ἥκοντι τὰμ πόλιν 1312; εἰς τὸ παντὶ τρόπῳ τάν τε πόλιν καὶ τοὺς πολίτας εὐεργετεῖν 1144, 17. 18 || τοὺς εὐεργετοῦντας (τὸν δᾶμον) 14, 4 || δῶρον, ὃ εὐεργέτηκεν τὴν πόλιν 1147, 14 || *absolute*: τὸν εὐεργετεῖν μέλλοντα 1331, 10 || οἱ μὲν εὐεργετοῦντες - -, οἱ δὲ εὐεργετούμενοι 1331, 14
εὐεργέτης· 1383; *v* IV 4 || *in dedicationibus*: τὸν εὐ. 453. 1347; τὸν (τοῖς) αὐτοῦ(-ᾶς) εὐεργέταν (-αις) 931, 24. 970, 3. 1165. 1346. 1395. 1454; τὸν (τοὺς) ἴδιον εὐεργέτην(-ας) 516, 6. 962, 39. 1243, 5; τὸν ἴ. διὰ παντὸς εὐ. 958; τ. ἴ. ἐν ἅπασιν εὐ. 971, 13; τ. ἴ. σωτῆρα καὶ εὐ. 1240, 11, (καὶ κτίσταν τᾶς πόλεος 405); [τ. κ]αὶ ἐν τούτῳ μέγιστον [εὐερ]γέτην τῆς πόλεως 538, 32; τοῦ Δ. τοῦ εὐ-ου 1174, 6; σωτῆρος καὶ εὐ. τῆς Λ. 395; εὐ. σωτῆρι 953 || *in decretis*: εὐεργέτης γενόμενος πόλεως 1370, 13; εἰς τοὺς εὐ. (εὔνοια) 1145, 49; ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις εὐεργέταις 1429, 22 || *v* ξένος
εὐεργετικώτατα ποτὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἴδια τῶν Μ. 1427, 2
εὐεργέτις· τὰν αὐτῶν εὐ. 1352 || τὰν ἰδίαν διὰ παντὸς εὐ. 959 || τὴν ἀξιολογωτάτην καὶ εὐεργέτιν 1174
εὐθέτους ὑπάρχοντας (αὐλητὰς καὶ κιθαριστάς) 1390, 74. 154; τοὺς εὐ-ωτάτους (ῥαβδοφόρους) 1390, 148
ἐπ' εὐθείας 1430, 3. 12. 20; εὐθέως 1432, 23
εὐθυτοκία 1146, 37
τὰ θύματα εὐίερα 1390, 70
εὐκαιρέω· τοὺς εὐκαιροῦντας ἐν διαφόροις 11, 8
εὐκαίρως *p* 1186, 16
οὐκ εὐκαταφρόνητον τὴν πόλιν ἀπέφηνεν 1370, 13
ἄξιον εὐκλεΐας *p* 977
εὐκοσμία· *v* εὐταξία || εὐκοσμίαν 1498, 2
εὔκρατος· μάκραν (ὕδωρ) εὔκρατον 1390, 107. 108
εὐλόγη(τος)· τοῦ εὐ-ου κλήρου *chr.* 822, 2
εὐμοίρῳ βιότῳ (χρῆσθαι) *p* 1186, 4
εὔνοια· 936, 5. 6; εἴς τινα 477, 8. 486, 10. 501, 3. 546, 4. 547, 3. 556, 4. 572, 8. 616, 4. 619, 3. 1145, 33. 48. 1178. 1208. 1245. 1428, 5; περί τινα 534, 7. 539, 10. 544, 19. 556, 8. 561, 8; πρός τινα 955, 6. 1146, 24. 1175 || διὰ τὴν ἁπάντων ὑμῶν εἰς ἐμὲ εὔνοιαν 1208, 55; [διὰ τὴν εὔν]οιαν, ἥ[ν - -] ἐν[εδείξατο] 624, 1; ἐπί τε σωφροσύνῃ καὶ εὐ. 561, 7 || ἐπαινέσαι· ἐπὶ τᾷ εὐ., ᾇ διατετέλεκαν ἔχοντες 1146, 44; ἐπὶ τᾷ εὐ., ἃν ἔχει εἰς 935, 8; ἐπί τε τᾷ εὐ. καὶ φιλοτιμίᾳ 936, 10; ἐπί τε τᾷ φιλοπονίᾳ καὶ εὐ. 952, 12. 13 ||

601, 3. 4; ὁ Δ. τὴν (ἰδίαν) θ. 518, 3. 580. 1152. 1479; τοῦ Δ. θ-α 582, 3. 588. 590, 6. 957. 1457; θ-έρα τοῦ Δ., γυναῖκα δὲ τοῦ Δ. 1175, 4; θ. μὲν - ἔκγονον δέ 607, 2. 3. 615, 1 || ματρὸϲ καὶ θ. παιδόϲ τ' ἔτι (τύμβοϲ) *p* 726, 1 || ἑϲτίαν πόλεωϲ καὶ θ-α γενομένην 593, 4; θ. πόλεωϲ *v* IV 4 || ἠέξηϲεν θύγατρα *p* 540, 10

θυγατριδῆν 1394, 4. 5

θυέλλαιϲ κρυεραῖϲιν *p* 599, 26. 27

θῦμα *v* VI 2; πάντα τὰ θ. 1390, 66; θ-άτων παροχά 1390, 64. 65

θυμέλη· ταῖϲ εὐϲτεφάνοιϲ θ-αιϲ *p* 734, 4

θυμόϲ· *h*ιλέφοι θυμôι (τῷ Δ.) 1562; θ-ὸν αἰνοπαθῆ *p* 960, 13

θυϲία *v* VI 2

ὑπὸ τῶν θυϲιαζόντων 1390, 88

θύω *v* VI 2 || θῦεν 1316 || θύϲει 364, 8

ἱαρεύϲ, ἱαρόν, ἱαρόϲ *v* ἱερεύϲ, -όν, -όϲ

ἰατρεύω· ἰατρεύοντα ἔτι καὶ νῦν 1245; ἰατρεύϲων 1145, 11; ἰατρεύϲειν δωρεάν 1145, 30

ἴατρον· ἰάτρων ἀντί *p* 1119, 2

ἰατρόϲ *v* IV 3; ἰ. ἄριϲτοϲ 1176

ἴδιοϲ *v* ἀνήρ, βίοϲ, γυνή, δαπάνα, δαπάναμα, εὐεργέτηϲ, θυγάτηρ, καλοκαγαθία, μήτηρ, πατήρ, πατρίϲ, πολίτηϲ, ϲωτήρ, χάριϲ; τᾶϲ ἰδίαϲ - 1361, 19 || ἐκ τῶν ἰδίων 233, 5. 378*c*. 490, 8. 519, 2. 3. 522, 1. 693. 1151. 1167. 1354. 1361, 11. 1370, 9. 1401. 1449, 10 || κατ' ἰδίαν 1146, 3. 30 || καθ' ἰδ[ίαν καὶ κοινᾶι] 6, 3; κατὰ κοινὸν καὶ κατ' ἰδίαν 4, 7. 1226, 4; ἢ κατὰ κοινὸν ἢ καθ' ἰδίαν 961, 8. 963, 6; μήτε κατ' ἰδίαν μήτε δημοϲίᾳ 1208, 18 || ποτὶ τὰ κοινὰ τᾶϲ πόλιοϲ ἅπαντα καὶ τὰ ἴδια τῶν Μ. 1427, 3

ἰδιώτηϲ· ἢ ἰδιωτῶν τιϲ ἢ ἁ πόλιϲ 11, 11; τῶν ἰδιωτᾶν τοὺϲ ἐντετευχόταϲ 1146, 43; διαλογιϲμοὺϲ ποιεῖϲθαι ποτὶ τοὺϲ ἰδιώταϲ 1432, 6 || αἱ ἰδιώτιεϲ 1390, 17

ἰδιωτικόϲ· τά τε δημόϲια καὶ ἰ-ικά 21 II, 4

ἱδρύομαι· ἡ πόλιϲ ἱ-ϲατο τὴν Δ. παρὰ τῇ ἁγιωτάτῃ Ὀρθίᾳ Ἀρτέμιδι 599, 7. 8

ἱερά, τά *v* VI 2

ἱεραγωγόϲ *v* VI 2

ἐπὶ ἱεραπόλου *v* VI 2

ἱερατεύω *v* VI 2

ἱέρεια *v* VI 2

ἱερειοϲύνα *v* IV 4; ἣν δεδομένα ἁ ἱ. 1114, 21 || διδόναι τὰν ἱ. τοῦ ἱεροῦ 1114, 25

ἱερεύϲ· *h*ιαρεύϲ 649. 689. 711. *Hyp* 1002. 1096. *Leu* 1329. *M* 1471; ἱαρρεύϲ *Hyp* 1055 || εἰρεύϲ *Hyp* 1069 || ἱερῆ καὶ ἱέρεαν 1390, 96 || ἱ. καὶ (οἱ) ἱεροί 1390, 7. 88 || τοῖϲ ἄλλοιϲ ἱερεῦϲι τοῖϲ κατὰ γένοϲ 1144, 28 || ἐπὶ ἱ-οϲ τοῦ Διὸϲ τοῦ Ιθωμάτου 1468, 4; ἐπὶ ἱερέοϲ (-ωϲ) 1467. 1469. 1472. 1567; ἐ. ἱαρέοϲ 1471; *v* VI 2

ἱεριτεύϲαντε *M* 1442

ἱεροθύται *v* VI 2

ἱερόθυτοϲ· δερμάτινα ἱ. (ὑποδήματα) 1390, 23

ἱερομνά(-ή-)μων *v* VI 2

ἱερόν *v* VI 2 || προϲταϲίαν τοῦ τε τεμένουϲ καὶ τοῦ ἱ. 1114, 6. 7 || τὸ ἱ. ἐπεϲκευακώϲ 1114, 19 || ὀμόϲαντε[ϲ ἐν ἱερ]ῷ 18 *B* 4; ἐν τῷ ἱ. ὁρκίζειν 1390, 7; παρ' ἀγλαὸν ἱρὸν Ἰθώμηϲ *p* 1399, 3 || *v* ἀναγράφω, ἀνατίθημι, ἵϲτημι

ἱερονίκαϲ *v* VI 3

ἱεροποιόϲ *v* VI 2

ἱερόϲ *v* IV 2: νόμοϲ, VI 2: οἱ (αἱ) ἱ., IX: ἀγών, γερουϲία, μένοϲ; ὁ ἱερόϲ - - 7, 10; τοῦ ἱερωτάτου δήμου 541, 19. 542, 14 || (δραχμὰϲ) ἱαρὰϲ τᾶι Λιμνᾶτι 1470, 5; Δ. ἱεραῖϲ (-ὰϲ) τᾶϲ Δ-οϲ 1498, 5. 9 || *tegulae*: ἱεροί 864. 865. 1515*a*; ἱα-οί 866. 1515*e* || *in titulis sepulcralibus*: ἱερόϲ, -ά 1127, 4. 1129. 1367. 1480; ἱαρόϲ, -ά 1127, 2. 3. 1283. 1338; *h*ιαρόϲ 1356. 1362*f* || εἰερά *p* 730, 6

ἱητορίηϲ ἄπ' ἐμῆϲ *p* 730, 15

τὸ ἱκανόν 19, 12 || (τὰ ἐπιταϲϲόμενα) ὄντα ἱκανά 1146, 19; ἱκανὰ ξύλα τῷ Δ. 1390, 108

ἱκάνει ἐϲ οὐρανόν *p* 455, 10

ἴκελον χρυϲῇ Ἀφροδίτῃ 960, 5

*h*ιλέφοι θυμôι 1562

ἱμάτια (ἐπιτάττειν τινί) 1146, 26 || εἱμάτιον γυναικεῖον οὖλον 1390, 21 || εἱμάτιον μὴ πλείονοϲ ἄξιον δραχμᾶν πεντήκοντα (ἑκατόν, μνᾶϲ, δύο μνᾶν) 1390, 17. 18. 19. 20; ϲαμεῖα ἐν τοῖϲ εἱ. 1390, 16

εἱματιϲμόϲ 1390, 15. 24. 25. 27; εἱ. λευκόϲ 1390, 16

ἱμπεράτωρ *v* V 2

ἵνα *c. coni. praes.* 18, 2. 6; *imp. praes.* -, ἵνα *c. coni. praes.* 1208, 14; *inf. praes.* -, ἵνα *c. coni. praes.* 1208, 23; *ind. aor.* -, ἵνα *c. coni. aor.* 1146, 28; *inf. aor.* -, ἵνα *c. coni. praes.* 1331, 10. 14; *inf. aor.* -, ἵνα *c. coni. aor.* 1208, 55; *inf. aor.* -, ἵνα *c. coni. aor.*, ἵνα *c. coni. praes.* 1208, 44. 46; *part. aor.* -, ἵνα *c. coni. aor.* 1370, 14 || ὧϲ ἵνα *c. coni. aor.* *p* 728, 5 || πρόνοιαν ποιήϲαϲθαι, ἵνα 1208, 55; εἰϲ προϲτροπήν, ἵνα 1331, 10

ἰόϲ· τόν γ' ἰὸν ἐνιαυτόν 1390, 126

ὑπὸ κροτάφοιϲιν ἴουλον ἁρπάζειν 1355, 3

ἱππείταϲ 363, 18

ἱππάρχαϲ, ἱππαρχέω *sim v* IV 3

ἱππεύϲ 1426, 6 || ἱ. Ῥωμαίων *v* V 2

ἐφ' ἱπποδρόμωι 1390, 31

ἵπποϲ· ἐν*h*εβό*h*αιϲ ἵπποιϲ, ἐκ τᾶν αὐτô ἵππον, ἐκ τô αὐτô ἵππο 213 *passim*

ἴϲαν καὶ ἀξίαν τᾶϲ πόλεοϲ (φιλοτιμίαν καὶ ἀντοφθάλμηϲιν) 1114, 18 || εἰϲ τὸ πᾶϲιν ἴϲοϲ εἶναι 1145, 19; δικαίωϲ τε καὶ ἴϲωϲ 1432, 34

ἰϲοπολιτεία *v* IV 4

ἰϲόταϲ· μετὰ πάϲαϲ ἰ. 1432, 41; (ἐπαινέϲαι) ἐπὶ τᾷ ἰϲότατι, ᾇ ἔχων διατελεῖ εἰϲ 1432, 43

ἵϲτημι· εἰϲ ὃν τόπον ἵϲταϲθαι 5, 16; ϲτᾶϲαι εἰϲ τὸ ἱερόν 26, 14. 966, 26 || ὁ λίθοϲ ϲταθῇ ἐν τῷ ἱερῷ 1428, 8; ϲτηϲάτω ἐν λίθῳ (τὸ ψήφιϲμα) 1370, 32; ϲτᾶϲαι τὰν εἰκόνα πρὸ τοῦ ἀρχείου 1432, 17 || [ἔϲϲ]τηϲε δίκα[ιον] *p* 977, 8; ϲτῆϲεν ἱερὸν μένοϲ *p* 455, 13. 456, 3 || ἱϲταμένου (μηνόϲ) *v* VI 4

κα· αἰ δέ κα 1155, 3; εἰ δέ κα 1379, 9. 24. 27. 30. 33; εἴ (δέ) τίϲ κα 1421, 2. 14. 1470, 2. 1498, 3; ἐπεί κα 1421, 3; καθώϲ (δέ) κα 1379, 16. 20. 23. 28. 1390, 32. 33 || ὅϲ *etc.* κα 3, 4. 4, 17. 5, 17. 1390, 36. 166. 1421, 6; ἀφ' ἇϲ (ἐν ᾧ, ἐφ' ὧν, περὶ ὧν) κα 1379, 8. 25. 30. 1390, 58; ὅϲα (*etc.*) κα 1379, 25. 1390, 53. 74. 79. 83. 86. 87. 112; ὅϲτιϲ (*etc.*) κα 1390, 62. 1470, 6

κάδδιχοϲ 1447, 10; *v* IV 5

καθά 11, 6. 18, 1. 19, 19. 485, 8. 1370, 1

καθάπερ καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ *vel sim saepe in decretis*

καθαρειόταϲ· ἐπαινέϲαι ἐπὶ τᾷ ἐπιμελείᾳ καὶ κ., (ἐφ' ᾇ ἔχει περὶ *c. acc.*) 1432, 15. 43; τάν τε ἐπιμέλειαν καὶ κ. (ἀποδέχεϲθαι) 1432, 10

καθαρίζω 1390, 37

καθαρμόϲ· τὰ εἰϲ τοὺϲ καθαρμούϲ 1390, 66; διάφορα πίπτοντα ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ 1390, 50; ἐπὶ τοῦ καθαρμοῦ 1390, 67

καθαρόϲ 1359, 14—19; ἄδολα καὶ καθαρὰ (πωλεῖν) 1390, 100; θύματα εὔιερα καθαρὰ ὁλόκλαρα 1390, 70; *v* VI 3: παῖϲ || κ-ῶϲ τε καὶ δικαίωϲ ἄρχειν 1432, 26; κ-ῶϲ (ἀναϲτρέφεϲθαι) 1432, 27; φιλοτιμούμενοϲ πιϲτῶϲ καὶ κ. 1427, 4

καθαρτήϲ *v* VI 3

καθεδοῦνται, ἐν ᾧ ἂν τόπῳ 20, 1

καθήκω· καθῆκον δέ ἐϲτι 1432, 40; ταῖϲ καθηκούϲαιϲ τιμαῖϲ 935, 6. 1146, 6; καθηκόντωϲ (φυλάττειν) 1432, 24

καθ(θ)ηρατόρι(ο)ν *v* VI 3

καθίϲτημι· καθιϲτάνων ἐγλογεῖϲ ἄνδραϲ ἀγαθοὺϲ ἐφ' ἑκάϲταν λειτουργίαν 1432, 28; *v* IV 3; οἱ καθεϲτῶτεϲ ἄρχοντεϲ 1208, 7; τοῖϲ καταϲταθέντοιϲ 1379, 30; οἱ καταϲτα[θέντεϲ νομο]γράφοι 7, 1; οἱ καταϲταθέντεϲ ἔφοροι εἰϲ τὸν ἐπὶ τοῦ Δ. ἐνιαυτόν 26, 3; οἱ ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει κατεϲταμένοι 1390, 52 || ὅπωϲ καταϲτάϲει (ὁ δᾶμοϲ) ἐκ πάντων τῶν πολιτᾶν δέκα 1390, 120; καταϲτή[ϲωϲιν] 18, 10; κατέϲτηϲαν 931, 21 || τῶν καταϲτάντων μετὰ τῶν ἐφόρων 962, 7; καταϲτήϲαϲ 1370, 29 || ὅπωϲ καταϲταθῇ εἰϲ τὸν ἐπιφανέϲτατον τόπον 1428, 12; μετὰ τὸ καταϲταθῆμεν 1390, 64. 65

καθοράω· πρὶν κατιδεῖν φέγγοϲ ζωῆϲ *p* 1222, 8

καθώϲ 37. 1145, 15. 26. 1379 *saepe*. 1430, 18. 1431, 32. 35; κ. (ἐπάνω) γέγραπται 1145, 50. 1379, 21. 33. 1390, 44. 59; κ. εὐάφιϲτο 1145, 10; κ. ἐνδεχόμενον ἦν βέλτιϲτα 1336, 8; κ. καὶ (γέγραπται, ἐδικαίουν, πρότερον) 1114, 26. 1379, 14. 1432, 7; κ. δόξαι 1390, 175 || κ. ἂν *c. coni. praes.* 1144, 32. 1390, 42; *c. coni. aor.* 1390, 29. 80. 104. 114; κ. κα 1379, 16. 23. 28. 1390, 31. 32. 33; καθὼϲ δέ κα - - οὕτω 1379, 20

καί· (κέ 69, 25. 70, 3) «*et*» *passim* || κέκ 213 *saepe*; κέν 213, 24 || καὶ οὐκ εἰϲηνένκαμεν 1146, 29 || «*etiam*» *saepe*: 11, 6. 11. 538, 17. 1146, 5. 1278, 2. 1331, 11. 1336, 7. 1427, 12. 1432, 13. 14. 31. 32 || ὁ καί 32 *B*. 36. 51, 33. 34. 52. 59, 18. 60. 64, 14. 103, 10. 105. 138. 149. 151. 162. 163. 189. 273, 2. 289. 307. 311. 313. 314. 492. 497. 525, 4. 541, 10. 542, 5. 543, 8. 544, 15. 547, 7. 587, 11. 589, 21. 653, 6. 1463; ἡ καί 547, 8 || *v* ἀλλά, δέ || ὅϲα καί *v* IV 4: τίμια || ὃ καί 1144, 4. 1146, 29; οὓϲ καί 1146, 17; οὗ κ. 32 *B*. 1432, 14; ὑπὲρ οὗ (ὧν) καί 1146, 5. 36 || καθὼϲ καί 1114, 26. 1379, 14 || καὶ - καί 6, 3. 4. 541, 14. 542, 9. 1208, 26. 46. 52. 1336, 13. 14. 1390, 5. 1429, 21. 1432, 32. 1498, 6 || τε (*ubi v*) - καί.

καιλοῖαν *v* VI 3

καινόϲ· τι καινότερον 1359, 5; καινὰ (ποιεῖν) 1370, 14

καιρόϲ· ἐν (ἐμ) παντὶ κ-ῷ 935, 2. 975. 961, 5. 963, 4. 965, 3. 1146, 32. 1360, 9. 1428, 6. 1566, 7. 12; ἐν πολλοῖϲ καὶ ἑτέροιϲ κ-οῖϲ καὶ μέρεϲι τοῦ βίου 1144, 14; κατὰ πάνταϲ καιρούϲ 1370, 3; παρ' αὐτοὺϲ τοὺϲ κ-ούϲ 1146, 5 || τῶν εὐτυ[χ]εϲτάτων και[ρῶν] 507, 7. 8 || καιρὸν (τάττειν) 1390, 101; οὐθένα κ-ὸν (ὑπερτιθέναι) 1144, 18

καίω· ἱερῶν καιομένων 1390, 2

κακοποιεῖ μηθεὶϲ μήτε τὸ βῆλημα μήτε τοὺϲ ὀχετούϲ 1390, 103

κακουργεῖν αὐτόν 1147, 24

καλάϲηριϲ 1390, 17—21

καλέω· καλεῖν (καλεῖϲθαι, καλείτωϲαν) εἰϲ προεδρίαν 931, 33. 932, 3. 936, 20. 952, 21. 962, 23. 964, 1. 976, 5; καλεῖν (καλέϲαι) ἐπὶ τὰν κοινὰν ἑϲτίαν 961, 17. 964, 2. 965, 13. 976, 7; καλεϲάντω ἐπὶ ξένια ἐπὶ τ. κ. ἑ. 4, 21 || ὄκκα καλῆι καὶ τοὺϲ ἄλλουϲ προξένουϲ 962, 28 || τὸ (ἁ) καλούμενον (-ένα) Κ. (- -) 1430, 2. 8. 11. 12. 15. 19. 20; ὃν (ἣν) καὶ - - καλοῦϲι 1431, 17. 21. 23; *v* IV 4

καλοκαγαθία· ἀρετὴ καὶ κ. καὶ εὐϲέβεια *v* ἕνεκα || κοϲμιότηϲ καὶ κ. *v* χάριν || ϲωφροϲύνη καὶ ἀρετὴ καὶ κ. *v* ϲωφροϲύνη || λαμπρότηϲ καὶ κ. καὶ παιδεία *v* λαμπρότηϲ; τᾶι ἰδίαι καλοκαγαθίαι 607, 6 || κ-ίαϲ (καὶ εὐνοίαϲ καὶ φιλοϲτοργίαϲ) 1145, 32 || τό τε τοῦ Δ. κ-ίαϲ καὶ εὐνοίαϲ τᾶϲ πόλεωϲ ὑπόμναμα 1145, 48

καλόϲ· ὁ Δ. καλόϲ *Pro* 1533 || κ-ὸν καὶ χρηϲτὸν ἔφηβον *p* 1186, 11; κ-ῆϲ Ἀρτέμιτοϲ *p* 960, 10; *v* ἀνήρ, ἔργον, VI 2: ἄγαλμα || ϲὺν καλῷ 1317, 8 || καλῶϲ· κ. (ἔχει φροντίϲαι) 1432, 13; *v* πολιτεύεϲθαι || *in titulis sep.*: καλή 1187, 2; καλῶϲ βιώϲαϲα 1200 || κάλλιϲτοϲ 1359, 12 || κ. κἀγαθόϲ *v* ἀνήρ || τοῖϲ εἰϲ αὐτὰν καλοῖϲ κἀγαθοῖϲ γενομένοιϲ 932, 8

καλύπτει μέγα ϲῆμα *p* 1235

καλώνυμον εὐϲέβειαν 1331, 1

κάμα· *v* παρρηϲία || τῶν ἐν αὐτῇ (ἀγορανομίᾳ) καμάτων 547, 4; ἐκ καμάτων ϲῶν *p* 728, 7

κάμνω· καμὼν πολλὴν ἄτροπον *p* 728, 1. 2

καμπή 1431, 5. 6

κάμπτρα καὶ τὰ βιβλία 1390, 11

κανδίδατοϲ *v* V 2

κάπροϲ 1390, 34. 69

καρπόϲ· κ-ῶν (ἀπόλαυϲιϲ) 1429, 8

καρτερέω· καρτερήαντα ἐπιφανῶρ 653*a* 8 || καρτεροῦντέϲ τε ταῖϲ γυμναϲίαιϲ 1360

καρτερία *v* VI 3: ἀγών

κᾶρυξ *v* VI 2. 3

κάϲεν· 60. 71*a* 7. 14. 89, 4. 115. 256. 270. 277, 3. 8. 278, 5. 280, 3. 290. 296. 298. 334 || κάϲ(εν)· 50. 65. 65*a*. 66. 68. 69. 70. 82. 89, 16. 95, 11. 99. 102, 4.

κῦδος· *p*: ἱκάνει ἐς οὐρανόν 455, 9; κ-εσιν ξυνοῖς 1399, 2
κῦμα· συνεχῆ συχνὰ κύματα -- πόντου *p* 728, 4
κυναγέτας *v* VI 3
κυρία· *libertorum v* IV 2: κύριος || κυρά *i. e.* κυρία *inc* 1349
κύριος· *subst.*: τῶν κ. ἡμῶν (*imperatorum*) 1382, 1. 1420 || διὰ φροντιστοῦ καὶ κυρίου 1208, 60; *v* IV 2: κύριος || *adi.* κυρία ἔστω -- 1447, 13; τᾶι κυρίαι πατρίδι 692, 3; *v* IV 2: διάγραμμα, ψάφισμα
κυρόω· ἐκύρωσεν ὁ δᾶμος *c. acc. c. inf.* 18 *B* 10
κωδων -- 150
κωλύω *c. inf.* 21 II, 8. 9; κωλύοντος *c. acc. c. inf.* 1208, 41 || ἄλλο τι τῶν κεκωλυμένων 1390, 25 || κ-ύωι 21 II, 8. 9

λαγχάνω· ὁ λαχὼν τῶν ἀρχόντων 20, 8; καθὼς ἂν λάχωντι 1390, 24 || οἳ λάχον ὠκίστην ἀτραπόν *p* 726, 2; λαχεῖν δὲ μικρὸν -- μέρος *p* 727, 4; ἣ λάχεν ἐκ πατέρων *p* 1399, 4
εἰκόνα λ[α]ϊνέην *p* 456, 1
λαμβάνω· παλινδικίαν λ-ειν ὑπέρ τινος 931, 13; λ. χάριν ἐκ καμάτων *p* 728, 6; ἐὰν μὴ λάβωσιν ἐγγύας ἀξιοχρέονας παρά τινος 1208, 22; τήνδε δρεπάνην λαβών *p* 316; εἰλῆφει (ἱερειοσύναν) 1114, 26; ὅμηρα λαβών *p* 258, 4; τὸν λαβόντα (τὸν σῖτον) 1379, 30; λαβόντα τὰς τᾶς ἀριστοπολειτείας τειμὰς κατὰ τὸν νόμον 467, 12. 485, 4. 498, 5. 536, 6. 7. 553, 11. *XVII*, 132, (καὶ ἀπὸ τοῦ δήμου 485, 7); εἰληφὼς κτλ. 65, 6 || λαβόντες κριτὰν Ἀθηναίων δᾶμον 1146, 12; τάδε ἔπαθλα λαβών *p* 257 || *absolute*: καὶ τοῖς διδοῦσι καὶ τοῖς λαμβάνουσι 1144, 14 || *pecuniam*: τῶν λαμβανόντων τὸ ἀργύριον 1208, 12; λάμψεσθαι τὸ ἐλάχιστον διάφορον 1390, 67; λήμψονται εἰς γραπτᾶς εἰκόνος ἢ ἀνδριάντος ἀνάθεσιν 19, 5; λαμβάνοντος ✱ ρ′ (c′) εἰς εἰκόνα 19, 3
λαμπρός· τᾶς λ-ᾶς βουλᾶς *XVII*, 134 || λ-ότατος *v* V 2: ὑπατικός; τᾶς λ. βουλᾶς 541, 18. 542, 13. *XVII*, 90, (πόλεως 1417, 5) || λ-ῶς γυμνασιαρχοῦντα 494, 7. 561, 4; λ-ῶς δειπνίσαντα 1346, 10; λ. καὶ μεγαλοψύχως συνπολειτευσάμενον 551, 5
λαμπρότης· ἐπὶ τῇ τοῦ πολιτεύματος λ. 464, 9; ἐπί τε προγόνων λ-ατι καὶ ἰδίᾳ καλοκαγαθίᾳ καὶ παιδείᾳ 607, 6 || τᾶς κατὰ τὴν γυμνασιαρχίαν λ-ος 560, 3. 4 || λαμπρότης καὶ προστασία *et* ἀρετή *v* ἕνεκα
ὅσσοι λαοί *p* 960, 2
λεγιών *v* V 2
λέγει = *edicit* 1147, 18; *v* IV 2: εἶπον
λεῖμμα· μὴ γενέσθαι μήτε δανεισμὸν μήτε λ. περὶ ταύτας τᾶς εἰσφορᾶς 1432, 9
λείπω· μὴ λειπόμενος ἐν χάριτος ἀποδόσει 14, 3. 4; ὡς μηδεμία λείπει 1447, 18 || λιπόντα παῖδας καὶ φάος γυναῖκά τε *p* 1249, 19 || λιπεῖν σπέρμα *p* 1222, 6
λειτουργέω 1114, 10; τῶν τεχνιτᾶν τοὺς λειτουργήσαντας ἐν ταῖς χορείαις καὶ τᾶν ὑπηρεσιᾶν τοὺς λ-οῦντας αὐτοῖς 1390, 97. 98 || σεμνοπρεπῶς λειτουργήσασαν καὶ ἀξίως τῶν θεῶν 594, 5; ὁσίως καὶ εὐαγῶς καὶ μεγαλοψύχως λ-ήσασαν ταῖν θεαῖν 583, 8; *v* IV 2. 3
λειτουργία· τᾶς περὶ τὴν λ-αν μεγαλοπρεπείας 595, 3; περὶ τὴν ἀρχὴν καὶ λιτ-αν (φιλοτιμία) 497, 6 || λει-ίαι καὶ ἀρχαί *v* ἐκκλίνω || λει-ία *et* χρημάτων διαχειρισμός 1432, 29
λευκός· εἱματισμὸν (πῖλον) λ. 1390, 13. 16
λεχόι 713. 714. 1128. 1277, 2. 4. 7
λίαν (λυπεῖσθαι) *p* 1186, 5
τοῖς λιγυροῖσι χοροῖς *p* 734, 5
λίθινος *v* στάλα; θησαυροὶ λ-οι 1390, 91
λίθος· στησάτω ἐν λίθῳ τὸ ψάφισμα 1390, 32
λιμήν· ἀμφισβήτησις περὶ -- λ. 931, 7. 8
χιτῶνα λίνεον 1390, 17
βραχὺ λίψανον *p* 729, 3
λογισαμένου περὶ τῶν πεπτωκότων χρημάτων, καὶ ὡς - καὶ ὅτι 1432, 3
λογιστεύω *v* V 2
λογιστής *v* V 2; λ. γενηθέντος τᾶς πόλεως 1398, 16
λόγον ἐνεγκόντω περὶ *c. gen.* 26, 15 || ἦθος καὶ παιδεία καὶ λ-οι *v* διαφέρω || ἔν τε λόγῳ 1224, 1; ἐπὶ λόγον (διδόναι ὀψώνιον) 1428, 14
τὰ λοιπά 607, 13; ἐν τοῖς λοιποῖς πᾶσι τοῖς διοικουμένοις 1432, 16; τὰ λ. τὰ ἐπιτασσόμενα 1146, 18; τῶν λ. τῶν ἐπιτεταγμένων μοι 1390, 27; τὰ λ., ὅσα ἂν κατασκευασθεῖ χάριν τῶν μυστηρίων 1390, 12
λοιπός· καὶ τοῖς λ. προξένοις 965, 12. 1110, 8. 1111, 31. 1113, 8; τὰ λ. πράγματα 1432, 33; τὰς λ. προξενίας 932, 17; τὰ λ. τίμια *v* IV 4: τίμια; τὰν λ. φιλοτιμίαν 1114, 16; τὰ λ. δημόσια χρήματα 1208, 7; τὸν λ. ἐνιαυτόν 1145, 30 || τοῦ δὲ λοιποῦ 16, 1 || λοιπόν *p* 1186, 21
λουτρόν *v* ἄλειμμα
τοὺς λουομένους 1390, 107
λουτροφόρος *v* VI 2
λοχαγός *v* IV 3
λοχεύω· μήτηρ με λοχεύσατο *p* 733, 2. 3
λοχίης Ἀρτέμιτος *p* 960, 10
λόχος· Ἑξέ[μμ]α λ. 1, 2
μητέρα λυγράν *p* 1222, 3
Λυκούργεια· τὰ Λ. ἔθη 543, 12. 544, 18. 560, 4. 569. 4 || ἐν τοῖς πατρίοις Λυκουργείοις 527, 7 || οἱ διδάσκαλοι ἀμφὶ τὰ Λ. ἔ. 500, 2 || ἐξηγητὴς τῶν Λ. ἐ. 554 || εἶσα Λυκουργ[είοις] *p* 456, 5 || *v* ἔθος; IV 3: διδάσκαλος, ἐξηγητής
λυμαίνεσθαι 1390, 26
μὴ λυπεῖσθε λίαν *p* 1186, 5
λύπη· πένθος καὶ λ-ην δῶκα *p* 733, 8
λύσιν ἐποιοῦντο περὶ *c. gen.* 1146, 8

μάγειρος *v* VI 2. 3
μάκαρ· νᾶσον ἔχεις μ-ρων *p* 730, 4 || μάκαιρα *i. e. Diana p* 259, 1
ἐπὶ τοῦ μακέλλου *v* VI 3
πῦρ καὶ μάκραν εὔκρατον 1390, 107
τὸ μάκρος ἐκμετρηθῆναι 1431, 16
μακρός *v* VI 3
μάλα· καὶ στέρξεν μάλα δή *p* 598, 20
μάλιστα 555, 4. 5
μάν· εἶ μὰν *c. inf. fut.* 1390, 27
μανθάνω· μάθε ἡλικίην *p* 1186, 21
μᾶνιν ὀπιδόμ[ενος] *p* 919, 4
μάντις *v* VI 2. 3
μαραίνω· ἐμαρήνατο δαίμων ἄμφω *p* 1355, 12. 13
μαρτυρέομαι· καὶ ἐμαρτυρήθη 37, 17; τοῖς ἐπικρίμασιν ἐ. 1503, 4
μαστιγόω· μαστιγούντω τὸν (τοὺς) ἀπειθοῦντα(ς) 1390, 40. 43
μαστρεία· ἐκ τᾶν μ-ᾶν 1433, 16; ἐν ταῖς μ-αις 1433, 15
ματρόπολις *v* IV 3
μεγαλοπρέπεια· εὐσέβεια καὶ μ., μ. καὶ πρόνοια καὶ φιλοτειμία *v* ἕνεκα || ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν αὐτοῦ πολειτεύμασιν μ. 535, 9. 10 || περὶ τὴν λειτουργίαν μ. 595, 3. 4
μεγαλοπρεπῶς· *v* ἀμφιπολεύω, ἐκτελέω; μ. καὶ ὁσίως 584, 7; φιλοτείμως καὶ μ. 555, 6. 7
μεγαλοσθένης (Ἡρακλῆς) *p* 1119, 3
μεγαλοψυχία· διά τε εὐσέβειαν - διά τε μ-ίαν 1331, 2; ἐπὶ τῇ τᾶς ἀγορανομίας ἀνυπερβλήτῳ μ-ίᾳ καὶ παρρησίᾳ 547, 4 || μ. εἰς τὴν πατρίδα 469, 8; πρὸς αὐτὰν 480, 6. 7 || τᾶς ἀσυνκρίτου μ. 480, 8 || ἀρετὴ καὶ μ. *v* ἕνεκα, χάριν
μεγαλόψυχος· μ-ψύχως *v* γυμνασιαρχέω, λειτουργέω, συμπολιτεύομαι; μ. καὶ ἀξίως 506, 3. 4; λαμπρῶς καὶ μ. 551, 6. 7; ὁσίως καὶ εὐαγῶς καὶ μ. 583, 6; - - ως καὶ μ. 1459, 2
μέγας· μέγα χάρμα *p* 540, 6; *v* ἀγαθόν, ἀπελλά, ἀρετά, δαπάνα, χρεία; VI 1: θεός; VI 3: Διοσκούρεια, Εὐρύκλεια, Καισάρεια, Λεωνίδεια, Οὐράνια || *subst.*: πολλὰ καὶ μ-λα τῶν συμφερόντων κατείργασται 1432, 30 (44); περὶ πολλῶν καὶ μ-λων 1432, 30 || πολλῷ μείζονας 21, 5; μείζω ποδῶν τριάκοντα 1390, 35 || [ζαμίαν μεγίσ]ταν 931, 16; ξένια τὰ μέγιστα 7, 8. 961, 19. 964, 4. 5. 965, 15. 16. 976, 10. 11; μ-ου Αὐτοκράτορος 486, 6. 7; μ-ου βασιλέος 1420, 3 || *v* ἀγών, ἀπόδειξις, κίνδυνος, καταλογά; VI 1: θεά; VI 2: ἀρχιερεύς
μέδιμνος *v* IV 5
μελλειρονία *v* VI 3
μέλλω· τὸν εὐεργετεῖν μέλλοντα 1331, 10; τῶν μελλόντων τὸν ἐλαϊκὸν τόκον τῷ δημοσίῳ ἀποφέρειν 1208, 22; τοῦ μέλλοντος εἶναι 822, 34
τερπνὰ μέλη *p* 734, 5
μέμνημαι 21, 5
μέν· μ. - δέ 3, 8. 11. 16, 5. 6. 7. 607, 3. 17. 1111, 10. 11. 1208, 28. 31. 1390, 5. 6. 13. 14. 19. 20. 76. 91; οἱ μὲν -- οἱ δέ 1331, 14. 15; ἃ μὲν - ἃ δέ 1432, 31; ὅσαι μὲν -- τάσδε --, ὅσας δέ -- 1336, 7. 8 || τὸ μὲν δημόσιον (γυμνάσιον) 1208, 2. 3; ἣν μὲν γάρ *p* 960, 3; εἰς μὲν θεωρίας καὶ -- εὐσέβειαν 1176, 3; καὶ πρῶτον μέν 1432, 24 || *initio decretorum*: ὑπὲρ μὲν τᾶς εὐεργεσίας 1331, 4. 5; *in epistula*: διὸ δὴ περὶ μὲν τῶν ἀμφισβητήσεων 21 II, 5
ἱερὸν μένος *p* 455, 14; πρὸς μένη 1224, 2
μένειν δι' αἰῶνος 18 *B* 12; εἰς τὸ ἀΐδιον μένειν τὴν τοῦ ἀργυρίου δόσιν 1208, 25
μερίδα (ποιεῖν) 26, 10
μέρος· οὐ πλέον τοῦ μ. (λαμβάνειν) 20, 5; κατὰ μ-ος (ἢ σύμπαντας) 21, 4; ἄν τε δοκεῖ - πάντα τὰ θύματα, ἄν τε κατὰ μ-ος 1390, 66; μ-ος τέταρτον 1208, 31 || ἐν πολλοῖς καὶ ἑτέροις καιροῖς καὶ μ-σι τοῦ βίου 1144, 15 || μικρὸν τᾶσδε [τᾶς γαίας μ.] *p* 727, 4
μεσημβρία *v* πρός
μέσος· ὁ καὶ ἐν μέσῳ P 1431 *saepe*; ἐν μέσῳ ῥύακι 1431, 15
μετά· *c. gen.* 1) *de personis*: τοῖς μ. αὐτοῦ 7, 6; μ. Ἰ. τᾶς γυναικός (Γ.) 1354, 3. (1450, 13); μ. τᾶς γ-ὸς καὶ τῶν τέκνων 242; μ. τοῦ πατρός 1160, 4; μ. τᾶς ἱερέας 1390, 29; μ. τῶν ἱερῶν 1390, 85; μ. τοῦ Δ. (συμβίωσις) 578, 9 || μ. τῶν ἐφόρων (ἐπικαθῆσθαι) 1146, 50; ἐπιμελεῖσθαι μ. τᾶς συναρχίας 19, 18; τῶν καταστάντ[ων] μ. τῶν ἐφόρων 962, 8; μ.' ὧν ὁ νόμος κελεύει 5, 12; πράττειν μετὰ αὐτῶν 18 *B* 5; τοὺς συνλειτουργήσοντας μ. Μνασιστράτου 1390, 152; μ. Οὐ. τοῦ στραταγοῦ 1432, 10 || 2) *de rebus*: μ. τοῦ γράμματος 1147, 15; τὰν αὐτὰν τιμὰν μ. τᾶς εἰκόνος 1432, 12; μ. πάσης εὐταξίας 14, 2; μ. πάσας ἰσότατος 1432, 41
c. acc.: τὸν μ. στραταγὸν τὸν Δ. ἐνιαυτόν 932, 11; (ἔφοροι) ἐν τῷ μ. τὸν Δ. ἐνιαυτῷ 931, 31. 965, 18; μ. [δὲ πολλ]ὰς καὶ ἄλλας ἀρχάς 538, 10; μ. τὸ ἀνανεωθῆναι (κατασταθῆμεν) 1390, 64; μετὰ δὲ ταῦτα 1390, 29
μετακινοῦντες ἐπὶ καταλύσει 1390, 186
μεταλλάττω· μεταλλαγότων ἐλευθέρων 1433, 37
μεταχειρίζομαι· τᾶς τέχνας, ἃς (ἐπιταδεύματος, οὗ) μεταχειρίζεται 1145, 23. 1523, 3. 6
μετέχειν τᾶς τοῦ ἀλείμματος φιλανθρωπίας 1208, 39; μετεχέτω (μετὰ τοῦ Δ.) τᾶν θυσιᾶν (τῶν μυστηρίων) 1390, 9. 45, 85
μέτρον· εἰς βίοιο γηραιὸν μ. *p* 1249, 25 || ἀνέθηκεν τὰ μέτρα 1156 || σταθμοὺς καὶ μ. συμφώνοις ποτὶ τὰ δημόσια 1390, 100
μέχρι· *temp.*: ἀπὸ - μ. 18 *B* 7; μ. μελλειρονίας 296, 10 || μ. (δηναρίων) φ′ *v* ζαμίου || μ. ἂν ἐπιτελεσθεῖ 1390, 60
μή· *apud imperativos in decretis et legibus*: μὴ ἀναχρησάσθω 1390, 60; μ. ἀντιθέσθω 1421, 12; μ. ἀφαιρούντω 1390, 52. 62; μ. εἰσφερόντω 46; μ. ἐπιτρεπόντω (- ἔτω) 1390 *saepe*; μ. ἐχέτω *etc.* 16. 21. 22; μ. μετεχέτω 44 || *cf. p*: μὴ λυπεῖσθε 1186, 5; μὴ θαύμαζε 731, 1 || *apud infinitivos*: 21 II, 11. 821, 3. 1379, 20. 1390, 37. 1432, 8 || *apud participia*: 14, 3. 20, 2. 1208, 30. 1390, 8. 19. 24. 37. 101. 156. 161. 186 || *ante comparativos*: 18, 11. 13. 1390 *saepe*; μή - μηδέ 1390. 122; *bis* 1390, 101; *quinquies* 1390, 22 || *negationes multae*: ἐὰν - ἢ μὴ -- ἢ μὴ -- ἢ μὴ -- ἀλλὰ μή 1208, 20; μή - μήτε - μήτε 1432, 8 || ἂν δέ τις μὴ *sequitur*: ἢ ἄλλο τι - ἢ 1390, 44. 110; ἂν δὲ μή 1390, 6. 71. 77. 83; εἰ δέ κα μή - ἢ μή 1379, 24; μὴ ἔχοντα μήτε - μήτε 1390, 24 || εἰ μή *c. ind. perf.* 1361, 11; εἰ δέ κα μή 1379, 9. 24. 29. 33; ὅσοι μὴ δεδύναντο 1379, 1 || εἰ δὲ μή (*ellipsis*) 1145, 50. 1390, 38. 61. 78. 190. 1421, 6. 12. 1447, 13 || *nulla - nisi*: εἰ μή 1390, 23

ὅ. c. coni. aor. 1428, 7; ind. aor. - ὅ. c. coni. praes. 1432, 11; coni. aor. - ὅπωϲ ἂν c. coni. aor. 1428, 12; inf. aor. - ὅ. c. coni. praes. 962, 37; inf. aor. - ὅ. c. coni. aor. 1336, 21. 1428, 11; part. aor. - ὅ. c. coni. aor. 5, 2. 1432, 7 || ind. aor. - ὅ. c. coni. aor. et ind. fut. 1144, 2. 5 || part. aor. - ὅ. c. ind. fut. 1145, 11 || ὅπωϲ ἂν c. coni. praes. - inf. aor. 14, 3 || ἔχειν τὰν ἐ[πιμέλειαν], ὅ. 952, 20; ἐπιμεληθέντων, ὅ. 1379, 13; πόθοδον ποιεῖϲθαι, ὅ. 5, 2. 1144, 2; ϲκοπεῖν, ὅ. 1208, 6; φροντίζειν, ὅ. 1432, 7

ὁράω· ὁρῶν 1370, 25 || πᾶλιν hορᾶν φανερά p 255; οὐδὲ ϲύνευνον οὐδὲ τὰ τέκνα ὁρῶ p 734, 6 || εἰδομένουϲ ἔρνεϲιν p 1355, 6

[ὀργ]ὴν τοῦ δεϲπότου θεοῦ 821, 6

ὁρίζω· ὁ-ει γᾶν κατὰ τοῦτο τὸ μέροϲ 1431, 17; ὁ. Μεϲϲήνῃ καὶ Λακεδαίμονι πρὸϲ Ἐλευθερολάκωναϲ 1431, 39

ὁρκίζω· ὁ-ω ὑμᾶϲ 822, 1; ὁρκιξάτω τοὺϲ ἱεροὺϲ sim τὸν (αὐτὸν) ὅρκον 1390, 1. 7. 27. 133 || ὁ. κατὰ τᾶϲ κρίϲεωϲ καὶ δόξηϲ τοῦ θεοῦ 822, 4

ὅρκοϲ· ὁρκιξάτω τὸν (αὐτὸν) ὅ. τὸν ὑπογεγραμμένον 1390, 2. 136; ὀμοϲάντω τὸν αὐτὸν ὅ. 1390, 11 || v IV 3: γυναικονόμοϲ; VI 2

ὀρνύμενον ἐξ δαπέδων p 455, 11. 12

ὅροϲ 1431 saepe || ὅ. Λακεδαίμονι πρὸϲ Μεϲϲήνην 1371 c. 1372. 1431; ὅ. Λ. καὶ Μεϲϲήνῃ 1371 a. 1431 || ὅρον ἐνεκόψαμεϲ 1405 passim || ὅροι 1430 passim; τοὺϲ προγεγραμμένουϲ ὅ. 1431, 41 || ὅ. εἰκοϲτὸϲ τρίτοϲ 3; εἰκοϲτὸϲ ἕβδομοϲ 9; εἰκ. ὄγδοοϲ 10; τριακοϲτὸϲ τρίτοϲ 16. 18 || ὅ. τοῦ θεοῦ (ἱεροῦ) (367—369). 370

ὅϲ· τοῦ p 455, 9 || οὓϲ (ἃ) μὲν - οὓϲ (ἃ) δέ 16, 6. 7. 1432, 31; οὗ καὶ ἀγορανομοῦντοϲ 32 A, 9; οὗ καὶ ἀποδεξαμένου 1432, 14; ἀρχάϲ, [ἃ]ϲ ε[ἴχεν] 538, 12; οὓϲ ἂν - καὶ ἐπὶ ποίῳ ἀδικήματι 1390, 113 || attractio relativi: a) gen. pro acc. 607, 24. 931, 26. 1145, 23. 1146, 11. 1331, 8. 1353, 5. 1390, 65. 140. 1432, 19. 1452, 4. 9. 1523, 3. XVII, 74. 89 || b) dat. pro acc. 4, 20. 7, 3. 931, 34. 932, 5. 936, 21. 952, 13. 962, 25. 964, 1. 976, 6. 1145, 21. 1146, 44. 1360, 14. 1361, 7. 1432, 43. 1523, 6 || c) περὶ ὧν pro gen. 963, 5; pro acc. 1390, 58; ἐν ᾧ pro acc. 1390, 35; ἐφ' ᾇ pro acc. 1432, 15 || praepositiones cum relativo: ἀφ' ὧν 1390, 37; δι' ἃ ἀπευχαριϲτῶν 1145, 35; δι' ἃ ἔδοξε 1144, 20; δι' ὧν (ἂν) 1146, 19. 1432, 35; εἰϲ 4, 14. 5, 13. 16. 26, 14. 1390, 56; ἐν 1390, 75. 99; ἐξ οὗ (temp.) 1114, 4; ἐξ 1390, 130; ἐφ' ᾇ 1432, 15; καθ' ὅ, ἅ 19, 19. 1390, 25; μεθ' ὧν 5, 12; περὶ ὧν 963, 5. 1432, 9; ὑπὲρ οὗ (ὧν) 1146, 5. 36 || οἳ δὲ c. coni. aor. - imper. aor. 1379, 7 || imper. praes. - οἷϲ ἂν c. coni. praes. 1146, 49; imper. praes. - ὃ (καθ' ὅ) ἂν c. coni. aor. 1390, 25. 159; ἐν ᾧ ἂν c. coni. aor. - imper. praes. 1390, 35; part. praes. - εἰϲ ὃ ἂν c. coni. praes. 1390, 56; part. praes. - οὓϲ ἂν c. coni. aor. 18, 10; coni. praes. - ἃ ἂν c. ind. fut. 1390, 89 || ind. fut. - ὃν ἂν c. coni. praes. 19, 16; ind. fut. - εἰϲ ἃ (ἐν ᾧ) ἂν c. coni. aor. 18 B 6. 20, 1 || imper. aor. - ἐν ᾧ ἂν c. coni. praes. 1390, 91; imper. aor. - ἐν ᾧ (οὓϲ) ἂν c. coni. aor. 1146, 54. 1390, 113 || imper. praes. - οὓϲ κα c. coni. praes. 1390, 166; imper. praes. - ὃν κα c. coni. aor. 1390, 36 || ind. fut. - ὧν κα c. coni. praes. 1421, 16; ind. fut. - ἃϲ (ἂν) κα c. coni. aor. 3, 4. 4, 17. 5, 17 || imper. aor. - ἐφ' ὧν κα εἶ 1379, 25; imper. aor. ἐν ἁμέραιϲ δέκα, - ἀφ' ἃϲ κα c. coni. aor. 1379, 8; imper. aor. - περὶ ὧν κα c. coni. aor. 1390, 58 || inf. aor. - ἐν ᾧ κα ἐνιαυτῷ δύνηται 1379, 30

ὁϲίωϲ· v ἀμφιπολεύω, λειτουργέω; μεγαλοπρεπῶϲ καὶ ὁ. 584, 7. 8; ὁ. καὶ δικαίωϲ 1390, 8; ὁ. καὶ εὐαγῶϲ καὶ μεγαλοψύχωϲ 583, 6

ὅϲοϲ· ὅϲϲοι λαοὶ p 960, 2; ὅϲοι ἀκροβόλοι ἦϲαν 1426, 10; ὅϲοι δὲ τῶν ϲυμμάχων 1426, 4; τῶν πολιτᾶν, ὅϲοι αὐτοῖϲ ἐντέτευχαν ἤ τινα χρείαν εἴϲχηκαν 1146, 30; ὅϲοι μὴ δεδύναντο 1379, 1; ὅϲαι μὲν ἦϲαν (δίκαι ὑποτίμηται), τάϲδε καὶ διέλυϲαν, ὅϲαϲ δὲ βαρείαϲ 1336, 6–8; πάντα, ὅϲα ἀνανκαῖον ἦν ἀναλῶϲαι 1370, 7; ὅϲων χρεία ἐϲτὶν 1390, 60; ὅϲου (- ων) χρείαν ἦχεν (εἴϲχηκει) 11, 11. 962, 11; ὅϲουϲ ἠγωνίϲατο ἀγῶναϲ 668, 2; ὅϲα(ϲ) δὲ δεῖ διαϲκευάζεϲθαι 1390, 24; ὅϲαϲ ἐτύνχανον 1111, 7 || ὅϲον ἐϲτὶ δυνατόν 1432, 7; ὅ. ἐπ' αὐτῷ 1432, 24; ὅ. ἔπειϲαν αὐτοὺϲ 1146, 14; ἐφ' ὅϲον ἐν δυνατῷ 1144, 9 || imper. praes. - ὅϲα ἂν c. coni. aor. 1390, 12 || imper. praes. - ὅϲοι κα (etc.) c. coni. praes. 1390, 74. 83. 86. 87; ὅϲον κα c. coni. aor. - imper. praes. 1390, 59; coni. praes. - ὅϲα κα χρῇ 1379, 24; imper. aor. - ὅϲον κα c. coni. aor. 1390, 79; ὅϲα κα c. coni. aor. - imper. aor. 1390, 112; imper. aor. - ὅϲα κα c. coni. perf. 1390, 53 || ὅϲα καί v IV 4: τίμια

ὀϲτᾶ 813, 6 || ὄϲϲτεα εἰρὰ ϲεῖο p 730, 5

ὅϲτιϲ· οἵτινεϲ διαγνώϲονται 18 B 9; ἅτιϲ ἔϲται κεχαριϲμένα 1144, 13; ἥτιϲ ἐϲτὶν γενέθλιοϲ ἡμέρα 1359, 3; ἥτιϲ ἐϲτὶν ἐν μέϲῳ ῥύακι 1431, 15; ἅτινα αὐτοῖϲ διατέτακται 7, 6 || αἵτινεϲ ἂν c. coni. praes. et ind. fut. 21 II, 6; ὅϲτιϲ κα χρήζῃ 1470, 6 || ὁ. δέ τίϲ κα c. coni. praes. 1421, 7; ὅτι κα ἐξοδιάϲει 1390, 62

ὅταν· coni. praes. - ὅ. c. coni. praes. 1208, 7; ὅ. c. coni. praes. - inf. praes. 1390, 39. 67; ὅ. c. coni. aor. - imper. praes. 1390, 26. 63; ὅ. c. coni. aor. - imper. aor. 1390, 14. 48

ὅτε c. ind. imperf. 1146, 8. 9; c. ind. aor. 1146, 15. 33

ὅτι 1147, 16; v ἀνακηρύττω, γράφω, ἐμφανίζω, λογίζομαι, ϲυνήδομαι, φανερόϲ

οὐ· οὐκ ἐδυνήθη 1431, 16; οὐ προφυγόντα p 728, 11 || οὐκ εὐκαταφρόνητον 1370, 13; οὐ πλέον 20, 5; οὐ μέ[γα ϲᾶμα] p 729, 3; οὐ γάρ 1370, 24; οὐ κέν τιϲ p 960, 7; οὐχὶ - ἀλλά 1346, 8; οὐ - οὔτε - οὔτε - ἀλλά 1432, 28; v οὐδέ

οὐδέ· οὐκ - οὐδέ p 728, 8; οὐδὲ - οὐδέ p 734, 6. 7; οὐδὲ - ἀλλά p 733, 9; ἀθάνατοϲ γὰρ - οὐδέ 1208, 58

οὐδείϲ, οὐθείϲ· adi.: οὐθένα καιρόν 1144, 18; εἰϲ οὐθὲν ἄλλο 1432, 4 || subst masc.: οὐθενὸϲ δευτέρον (ἐν τᾷ τέχνᾳ) 1145, 12; οὐδὲϲ τὸν νῦν p 213, 4 || subst. n.: οὐθὲν ἐλλείπων etc. (ϲπουδᾶϲ, ϲπ. καὶ φιλοτιμίαϲ, φιλοτιμίαϲ καὶ δαπάνηϲ) 23. 961, 6. 963, 4. 965, 4. 1145, 19. 1146, 5. 1226, 6. 1282, 16. 1566, 9; οὐδὲν παραλείποντεϲ (- καὶ φιλοτιμίαϲ) 1360, 5; τᾶϲ οὐδὲν αὐτοῖϲ προϲηκούϲηϲ - - 1370, 12 || οὐθενὸϲ πα[ραλείπων] 1335, 7; πρὸϲ οὐδέν 1360, 1

οὐδέποτε ὑϲτερήϲοντεϲ 1331, 17

οὐδεπώποτε 21, 2

οὐκέτι p 734, 3

οὐλόμενοϲ· μοῖρα οὐ-η p 733, 10

εἱμάτιον γυναικεῖον οὖλον 1390, 21

οὖν· τὴν ἔμπυρον οὖν p 821, 5; ὅπωϲ οὖν 931, 21. 935, 4. 1429, 4

οὔποτε p 960, 13

οὔπω p 1186, 13

οὐρανὸν εὐρὺν p 455, 9

οὔτε· οὔτε - οὔτε 21 II, 2. 828. 1427, 5. 6; οὐ - οὔτε - οὔτε - ἀλλά 1432, 28

οὔτι· οὔτι ἑκὼν p 733, 8

οὗτοϲ 1) adi.: v ἄγαλμα, ἀναγράφω, κρίϲιϲ, πόθοδοϲ, πόλιϲ, προξενία, ϲτάλα; IV 2: ψάφιϲμα; VI 4: ἔτοϲ; διὰ τούτου τοῦ κεφαλαίου 16, 4; διὰ ταύτην (τὴν δόξαν) 1331, 17 || 2) subst. masc. fem.: τούτουϲ 16, 5; τούτοιν 1225; μήτηρ τούτων παϲῶν 1200, 2. 3; ἄλλον ἀντὶ τούτου 1390, 6 || 3) subst. n.: διὰ τοῦτο 1370, 21; ἐκ τούτων 1390, 59; ἐν τούτῳ 538, 31; ἔν τε τούτοιϲ καὶ ἐν τοῖϲ λοιποῖϲ 1432, 15; ἐπὶ τούτων 1390, 43; μετὰ δὲ ταῦτα 1390, 29; περὶ τούτων 7, 2. 10; περὶ τούτου 1379, 32; πρὸϲ τοῦτο 1370, 23; τούτῳ δέ 1405 saepe; τι τούτων 1379, 25; πάντα ταῦτα 1146, 24

εἰ οὕτωϲ ἔχει 1361, 9; καθὼϲ δέ κα δόξει, οὕτω γινέϲθω 1379, 20

ὀφείλω· παρὰ τῶν ὀφειλόντων (πράττειν) 1379, 12 || ἀπὸ τοῦ ὀφειλομένου χρήματοϲ 1146, 39; τὰ ὀφειλόμενα (ἀποδιδόναι, εἰϲοδιάζειν) 1379, 9. 1432, 7

ὄφρα p 730, 10

τοὺϲ ὀχετοὺϲ 1390, 104

παρὰ τὰν ὄχθαν τῶ Βουτιείω 1405, 2

ὀψοποιόϲ v VI 3

τοῦ ὀψωνίου 1114, 10; ὀψώνιον (διδόναι) 1428, 14

παγκρατιαϲτήϲ v VI 3

παγκράτιον v VI 3

παιά[ν] p 738, 2

παιανίαϲ v VI 2. 3

παιδεία· παιδείην ὤπαϲε Μοῦϲα p 726, 5 || κοϲμιότηϲ καὶ π., π. καὶ ἀρετή v ἕνεκα || εὐϲέβεια καὶ ϲωφροϲύνη καὶ π., π. καὶ ϲωφροϲύνη v χάριν || λαμπρότηϲ καὶ καλοκαγαθία καὶ π. v λαμπρότηϲ || ἦθοϲ καὶ π. καὶ λόγοι v διαφέρω

παίδευϲιϲ· π. καὶ ἀρετή v ἕνεκα

παιδεύω· ἀνδρὶ ϲώφρονι καὶ πεπαιδευμένῳ 1145, 27

παιδικόν v VI 3

παιδίον 141

παιδιϲκιωρόϲ v IV 3

παῖϲ a) puer 238, 5; παῖϲ ἰόν 213 saepe || p: π. ἔτι 726, 1. 733, 3; κλεινὸϲ π. 1249, 1; παῖδεϲ ἀνίκατοι 493, 8 || οἵ τε νέοι (ὑπό τε τῶν ν.) καὶ οἱ π-εϲ 952, 18. 20 || ἐνίκε παῖδαϲ 213, 45; πρᾶτοϲ π-ων 213, 36 || π-αϲ ἄρϲεναϲ δυεῖν (λείπειν) p 1249, 19 || ἐν ϲυνόδοιϲ π-ων 255 || τῶν π-ων πάλην 296 || παιϲὶ (παρέχειν ἄλειψιν) 20, 7; v VI 3: παῖϲ, πένταθλον || b) puella: ὃν ἁ παῖϲ ἐ[ξ]α[ν]α[λ]ώϲει 364, 9; παῖδεϲ, αἱ 1390, 17. 20. 21 || c) filius (-a): π. Διόϲ add. 238, 7; παῖδεϲ voc. 1355; τοῦ Δ. παιδί p XVII, 86; τῶν (ἀξιολογωτάτων) π-ων (αὐτοῦ, αὐτᾶϲ) 497, 22. 547, 6. 604, 6 || p: μὲ παῖδα 1249, 15; καὶ μήτηρ μὲν ἔχει παῖδαϲ δύο 726, 7; παίδων δυοῖν (ἀποϲχίζειν) 1249, 22

ἐκ παλαιῶν χρόνων 1144, 4

παλαίϲτραιϲιν p 493, 6

παλαιϲτροφύλαξ v IV 3

πάλην v VI 3

παλινδικίαν λαμβάνειν ὑπὲρ c. gen. 931, 14

παλόϲ v VI 2

πανάγυριϲ· ἐν τᾷ πανανύρει 1390, 112; τᾶϲ ἐϲομένηϲ κατ' ἔτοϲ πανηγύρεωϲ 18 B 7; ἐν ταῖϲ τᾶϲ π-εωϲ ἡμέραιϲ 18 B 11; κατὰ τὸν τᾶϲ πανα-ιοϲ χρόνον 1390, 103 || τῶν γενομένων ἐν τῇ πανηγύρει ζητήϲεων 18 B 9. 10 || πανηγυριάρχηϲ v VI 3

πανάρετε 1192; π. χαῖρε 1490

πανδημεὶ ἀπαντᾶϲαι ἐπὶ τὰν ἐκκομιδάν 1427, 8

παντάπαϲιν 1370, 19

τοῦ πανταπρώτου 501, 4. 547, 10; π-ον 463, 6 || τοῦ π-ου καὶ ἀρίϲτου 601, 7; τὸν ἀξιολογώτατον καὶ π-ον 500, 5 || τῶν εὐϲεβεϲτάτων καὶ π-ων [γονέων] 591, 8 || τᾶϲ π. γυναικόϲ 535, 17

τοῦ πανταρίϲτου 530, 8

πάντῃ p 455, 3

πάντοτε 19, 14

ὁ πάπποϲ τὴν ἔγγονον 1358 || π. τοῦ Δ. 1455, 6 || τοῦ π-ου 548, 14

παρά· c. gen.: (ἐπιϲκευάζειν) αὐτὸϲ παρ' ἑαυτοῦ 1114, 19 || παρ' αὐτῶν - - 1114, 9; παρὰ τᾶϲ πόλιοϲ (παραγίγνεϲθαι) 1336, 1; χάριν κομιϲαμένη π. ὑμῶν 1208, 57; ἐγγύαϲ (λαμβάνειν) π. τῶν τὸν ἐλαϊκὸν τόκον μελλόντων ἀποφέρειν 1208, 22; τοῦ ἀργυρίου τοῦ πραχθέντοϲ π. τῶν ὀφειλόντων 1379, 12; ἵνα π. ἡμῶν τῶν αὐτῶν τυνχάνωϲι τιμῶν 1331, 11
c. dat.: π. τοῖϲ [Σεβαϲτοῖϲ] κατορθώϲαντα 545, 4; ἐν ταῖϲ π. ἡμεῖν ἐπιτελεϲθηϲομέναιϲ ἑορταῖϲ 1331, 6; π. ἡμεῖν (πᾶϲι τοῖϲ πολίταιϲ) ὑπάρχειν 1370, 2. 1432, 27; (ὁ) ἐπιφανέϲτατοϲ π. αὐτοῖϲ τόποϲ 1428, 13; v ἱδρύομαι
c. acc. a) indicat locum: πρεϲβεύϲαντα π. τὸν βαϲιλέα 572, 4; παρ' ἀμὲ ἀναϲτρεφόμενοϲ 1145, 17; παρ' ἀμὲ ἰατρεύϲειν 1145, 30; παρ' Ἀγλαὸν ἱρόν p 1399, 1; π. τὰϲ πύλαϲ τεθεῖϲα 1208, 46 || «secundum» π. τὰν ὄχθαν 1405, 2 || b) indicat tempus: π. αὐτοὺϲ τοὺϲ

καιροὺϲ 1146, 5; ἔτη δύο π. ἡμέραϲ δύο 801, 6. 7 || c) «contra»: π. τὰ γεγραμμένα (ποιεῖν) 1390, 81; π. τὸ διάγραμμα (ἔχειν τι) 1390, 25; πὰρ τὸν νόμον 1498, 5. 8 || καὶ ἄν τινοϲ χρεία εἶ [π. ταύταϲ τὰϲ] ποθόδουϲ 1390, 56

παραγγέλλω· ὅταν παραγγείλωντι 1390, 14; ἀκούειν τῶν παραγγελλομένων 1390, 40

παραγίγνομαι· παραγεν[όμενοι εἰϲ] τὰμ πόλιν 966, 5. 6 || παραγενομένων ποτ᾿ αὐτὸν εἰϲ Ἄ. 962, 5. 6; παρεγένετο ποθ᾿ ἁμέ 1145, 15 || [π]αρα[γ]ενό[μενοι] 1111, 3. 4; παραγενόμενοι δικαϲταὶ παρὰ τῶν Ἰ. 1336, 1. 1429, 28 || c. dat.: [τοῖϲ] δικαϲταῖϲ παραγενόμενοι 931, 17. 18; τᾶι πόλει παρεγένοντο 931, 8. 9 || ἐπειδὴ παραγενόμε[νοϲ] ἁ πόλιϲ ἁμῶν ἐπιδαμίαν ἐποιήϲατο 1143, 1 || absolute: ὅτε Ἀντώνιοϲ παρεγένετο 1146, 33; ὑπὸ τῶν παραγεγενημένων 1390, 42

παραγραφὰν τῶν πολεμάρχων (παραλαμβάνειν) 1379, 2

παραγράφω· παραγραψάντω αὐτοὺϲ 1379, 9; τοὺϲ παραγραφένταϲ πραξάντω 1379, 9

[παράδειγμ]ατα δείξαϲ 1281; διὰ τὸ π. 1429, 5

παραδίδωμι· παραδιδόντω τὰ λοιπά 1390, 12; παραδοῦναι (ϲτήλην) τοῖϲ ἄρχουϲι 1428, 10; ὑοῖϲ παρέδωκε p 977, 11; τὸν οἰκέταν (παραδιδόναι) εἰϲ ἀπεργαϲίαν 1390, 77 || ὅπωϲ ὁ ϲῖτοϲ παραδοθεῖ εἰϲ τὸ δαμόϲιον 1379, 13; τοὺϲ νεικήϲονταϲ οἱ γραμματεῖϲ παραδώϲουϲι εἰϲ τὸ γραμματοφυλάκιον 20, 4

παράδοξοϲ· π. καὶ ἄριϲτοϲ Ἑλλήνων 305, 13. 553, 8. 9. 554, 9. 10. 555, 17. 628, 3. 641; π. περιοδονείκηϲ 669, 4; ἀξιολογώτατοϲ π. ἄριϲτοϲ v ἀνήρ

παραδόϲιμον τὸ ἱερὸν τοῖϲ ἐγγόνοιϲ 1144, 25

παράδοϲιϲ· π-ϲιοϲ 1390, 11

παράθεϲιϲ· in tegulis: π-έϲεοϲ 870—876

παραινέω· π-νῶι 21, 4

παραιτέομαι· παρεκάλεϲαν αὐτὸν [καὶ παρῃ]τή[ϲαν]το c. inf. 1114, 11. 12 || παρῃτήϲαντο τοὺϲ τε ϲτρατιώταϲ καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐπιταϲϲόμενα 1146, 18

παραίτιοϲ· ἀγαθοῦ τινοϲ ἀεὶ π-ον γίνεϲθαι 936, 13. 14; διὰ παντὸϲ ἀγαθοῦ τινοϲ π-ον γινόμενον 1145, 38; πρὸϲ τὸ διὰ παντὸϲ ἀγαθοῦ π-οι γείνεϲθαι 1144, 19

παρακαλέω· παρεκάλεϲαν αὐτῶϲ καὶ τὸν γραμματῆ αὐτῶν 1111, 19 || c. inf.: ἀ[ξίωϲαν καὶ π. τ]οὺϲ εὐκαιροῦνταϲ 11, 8; π. αὐτὸν καὶ παρῃτήϲαντο 1114, 11; [παρακαλέϲαι δὲ αὐτό]ν 936, 12 || παρακαλεῖ c. acc. c. inf. 820, 4 || παρακαλέϲαϲ 1421, 10. 11; παρακληθείϲ 27, 8. 1566, 9; παρακληθέντεϲ ὑπὸ τῶν πολιτᾶν 1146, 13; ὑπὲρ οὗ καὶ παρακληθέντεϲ ὑπὸ τοῦ δάμου 1146, 36; καθὼϲ παρεκλήθη ὑπὸ τοῦ δάμου 1145, 16 || οὐδὲν ἐλλείπων εἰϲ τὰ παρακαλούμε[[ι]]να 1226, 7

παρακατατίθεμαι τῇ πόλει τοὺϲ θρεπτοὺϲ μου καὶ ἀπελευθέρουϲ 1208, 48

παρακελεύω· [παρακελε]υϲάμενοι c. inf. 931, 9

παρακεινουμένων ἡμεῖν 1370, 16

ὅπωϲ παρακολουθῶϲι τὰ ἐψηφιϲμένα τίμια add. 1428, 11

παραλαμβάνω· π-βόντων (παραγραφάν) 1379, 2; παραλαβὼν (τὰν ἀρχάν) 1432, 22; παραλαβόντεϲ ϲίτου τὸ παροφθέν 1370, 17; παραλάβωντι τὰϲ ἐγγραφάϲ 1379, 7; ὅϲον κα παραλάβει διάφορον 1390, 59

παραλείπω· ἃ παραλειφθέντα ἦν 1347; οὐδὲν παραλείποντεϲ (– καὶ φιλοτιμίαϲ) 1360, 5; οὐθενὸϲ πα[ραλείπων] 1335, 7

παραμέτρηϲιϲ τοῦ ϲίτου 1379, 21

(εἰ δέ κα) παρνομεῖ 1498, 9

παραϲκευάζω· ἵνα χάριν αὐτοῖϲ παραϲκευάζωνται 1331, 15; παρεϲκεύαϲεν 1370, 23

παραϲτάϲ· ἐϲ τὰν π-άδα (ἀναγράφειν) 1429, 25; τὰϲ ὑπερκειμέναϲ π. κατὰ τὸ Καιϲαρῆον 1462

ϲὺν παρατιμαϲίᾳ 1433, 24 || π-αϲ τὸ ἐπικριθέν 1433, 16

παραχρῆμα 1390, 1. 49

παρεδρεύω· ταῖϲ θυμέλαιϲ – – παρεδρεύω p 734, 4

πάρεδροϲ Ἀθηναίηϲ p 960, 9

πάρειμι· παρόντεϲ οἱ ϲύνεδροι 1432, 7; π-οϲ τοῦ Δ. (π-ων τῶν πολιτᾶν) 1432, 6. 11

παρὲκ τᾶϲ πόλιοϲ 1427, 12

παρεπιδαμία· ἐν τᾷ ἀναϲτροφᾶι καὶ π., ἃι πεποίηται 1145, 21

παρεπιδημέω· τῶν τε [π]αρεπιδημού[ντων ἐν τᾶι πα]τρίδι 12, 4; εἴ τινεϲ ξένοι παρεπιδημήϲουϲιν 1208. 4; v IV 2: κατοικέω

μηθεὶϲ παρερπέτω εἰϲ τὸν τόπον 1390, 36

κατὰ παρεύρεϲιν 1432, 28

παρέχω· παρέξει ἄλειψιν 206; τὰ ἀναλώματα παραϲχόντοϲ 1451, 7. 8; ἔργα παρέχειν 1390, 81 || παρεχόντω αὐτῷ, ἅτινα διατέτακται 7, 5. 6; ἔϲτι ἃ δεῖ παρέχειν 1390, 67 || med.: παρεχόμενοϲ ἑαυτὸν εὔχρηϲτον εἰϲ c. acc. 1114 22. 23; παρειϲχημένοι αὐτοὺϲ ἀπροφαϲίϲτουϲ 1146, 31; παρεϲχημένοϲ τὰν νεότατα ἀϲφαλεϲτέραν 1427, 4; παρέχεται χρημάτων χειριϲμόν 1432, 29; παρέϲχηται (παρείϲχηται, παρεχόμενοϲ) χρείαϲ (πολλὰϲ καὶ) μεγάλαϲ (πάϲαϲ) 6, 3. 935, 2. 1226, 4. 1566, 7; ὧν (φιλανθρώπων) παρέϲχετο 1331, 8 || παρεϲχ[ῆ]ϲθαι 15, 5; παρέξεται 1332, 4; παρέϲχηται 1282, 22

παρθένοϲ· Ἰουλία, παρθένε, χαῖρε 786 || παρθένοι 1390, 29; π. et ἱεραί 1390, 96

παριϲτάνω· παριϲτανέτω καὶ θῦμα 1427, 12; παριϲτάτω τὰ θ-ατα 1390, 70; (θ-ατα), ὧν δεῖ θύεϲθαι καὶ παρίϲταϲθαι 1390, 65; ἂν μὴ παριϲτᾷ 1390, 71

παροδεῖτα (voc.) p 1368 || π. χαῖρε p 734, 9. 769; χαίροιϲ, ὦ π-ῖτα p 1186, 17

ϲίτου τὸ παροφθέν 1370, 17

παροχὴν ἐλαϊκὴν (πιπράϲκειν) 1208, 10; τῶν ξύλων τὰν παροχὰν (ἐγδιδόναι, ἐγδέχεϲθαι) 1390, 108. 109

πάροχοϲ v VI 3

παῤῥηϲία· ἐπὶ τῇ – – μεγαλοψυχίᾳ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καμάτων καὶ πάϲηϲ ἐπιμελείαϲ παρρηϲίᾳ 547, 5

πᾶϲ· 1) adi. sine articulo: v ἀρετή, βίοϲ, δόϲιϲ (IV 4), ἔπαινοϲ, ἐπιμέλεια, ἐπίνοια, εὐταξία, ἰϲόταϲ, καιρόϲ, κόϲμοϲ, περιϲϲεία, ϲπουδά, τρόποϲ, χρεία || cum articulo: v ἀργύριον, βίοϲ, δᾶμοϲ, δίκαιον, τιμά || plur. sine articulo: v ἀγών, ἄλλα, ἁμεῖϲ, ἀνάλωμα, ἄνθρωποϲ, ἀρχά, καιρόϲ, οὗτοϲ, χρεία; πᾶϲι Ἕλληϲιν ἀμύνων p 730, 15; τῶν νεικώντων π. 19, 12; ϲτοιχοῦντα πάντα 1432, 30 || cum articulo: v ἀγών, ἀνήρ, ἄρχων, δέκα, θανόντεϲ, θέλοντεϲ, θῦμα, καιρόϲ, κρῖμα, πολίτηϲ (IV 2), προγεγραμμένα, ϲύνεδροι (IV 2), χειριϲμόϲ, χρεία, ψᾶφοϲ (IV 2) || 2) subst. plur. masc. fem.: πάντεϲ hαμᾶ ἐνίκον 213, 89; ϲτεφανούϲθωϲαν π-εϲ 1390, 15; φυλάξατε π-εϲ 821, 7; πάντεϲ οἱ τὰν πόλιν κατοικοῦντεϲ etc. 1427, 7. 13; πάντων ἐμφανιζόντων 1432, 38; πᾶhιν 255; πᾶϲι πρὸϲ πάνταϲ 18 B 10; πᾶϲιν (ἴϲοϲ εἶναι) 13, 3. 1145, 19. 1347, 3; ὅπωϲ πᾶϲι φανερὸν ᾖ 962, 37. 1146, 51; ἵνα φανερὰ καὶ εὔγνωϲτωϲ ᾖ π. 1208, 47; π. φίλοϲ p 725, 6; πᾶϲι χρηϲτὴ καὶ ἄλυπε 1278; πᾶϲιν ὑμνεῖται p 725, 6; ἐμ πάντοιϲ (ἀπολογίζεϲθαι) 1390, 48); πάνταϲ εὐφαμεῖν 1390, 39; πάνταϲ τε καὶ πάϲαϲ 1208, 50 || subst. n.: τὰ π. πᾶϲιν (ποιεῖν) 1146, 31; τῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ π. 1144, 30 31; ἐν τοῖϲ λοιποῖϲ πᾶϲιν τοῖϲ διοικουμένοιϲ 1432, 16; ἐν πᾶϲιν ἀνέγκλητοϲ 1145, 25 || in formula manumissionis: τὴν (τὸν) δεῖνα καὶ ταύτᾶϲ (-ῶν) πάντα 1232. 1233 || πᾶν ἀγαθόν p 1186, 10 || π., ὅϲα ἀνανκαῖον ἦν ἀναλῶϲαι εἰϲ 1370, 7; τὸν π-α ἄριϲτον 558, 1; πάντα ταῦτα 1146, 24; πάντα τὰ τίμια v IV 4: τίμια; ὅπωϲ π-α εὐτάκτωϲ γίνηται 1390, 42; π. πιπράϲκειν (ὑπηρετεῦϲαι) 1360, 15. 1390, 99; ἀτέλειαν πάντων 936, 19. 962, 23. 1110, 5 || τὰν μεγίϲταν ἀπόδειξιν διὰ πάντων ποιούμενοϲ 1145, 34 || ἐν πᾶϲιν (τοῖϲ πεποιημένοιϲ) 26, 7. 1145, 35; ἐμ πάντοιϲ 1390, 48; τὴν κατὰ πάντα καλώνυμον εὐϲέβειαν 1331, 1; (ἐπιμέλεια) περὶ πάντων, ὧν 1390, 139 || διὰ παντόϲ 6, 2. 1208, 54. 1538; τὸν διὰ παντὸϲ εὐεργέτην sim 958. 959; πρὸϲ τὸ διὰ παντὸϲ ἀγαθοῦ τινοϲ παραίτιοι γείνεϲθαι 1144, 19; cf. 1145, 37 || ἐκ παντόϲ 1208, 23. 48 || κατὰ πᾶν 1336, 6. 1432, 6

παϲιφίλητοϲ 1494

παϲτάϲ· tegulae: παϲτάδοϲ ἐν Ἀλπείωι 884

πάϲχω· ἐὰν ἀνθρώπειόν τι πάθω 1208, 52

πατήρ 957 || καὶ μ᾿ ἔϲτεγε π. p 257, 7. 8; μὲ ὠνόμαϲε p 733, 5. 6 || π. et πάπποϲ 1455, 5; ὁ τῶ πατρὸϲ πατήρ 1317, 4; πατὴρ πατρίδοϲ v V 2 || πάτερ 1130 || τοῦ Δ. πατέρα 551, 5; τὸν π-α 496; ὁ, ἡ Δ. τὸν π. 470, 7. 481, 4. 5. 514, 5. 755; ἡ Δ. τὸν ἴδιον (ἑαυτῆϲ) π. 522, 3. 1259 || ἐκ μητρὸϲ καὶ πατρόϲ p 1355, 2; ἐγ μιᾶϲ ματρόϲ τε καὶ ἑνὸϲ πατρόϲ 458, 3 || τοῦ π-όϲ 567. 600, 12. 655, 8; τοῦ π. αὐτῆϲ 590, 9; ἐλαϲϲούμενοϲ τοῦ π. 1427, 6; μετὰ τοῦ π. 1160, 4; πατρὸϲ τίνοϲ p 1186, 19 || πατέροϲ p 977, 10 || ὁ Δ. τῷ π-ὶ καὶ τᾷ ματρί 1128, 3; π-ὶ ϲυνεϲπομένη p 1222, 2 || ἣ ἐκ πατέρων λάχεν p 1399, 4 || π-ὴρ νόμων (πόλεωϲ) v IV 4

πάτρᾳ p 540, 6

τῷ πατρίῳ ἔ[θει] 21 II, 12; ἐν τοῖϲ π-ίοιϲ Λυκουργείοιϲ ἔθεϲιν 527, 6; τοῦ π-ου πάντων ἡμῶν θεοῦ 1370, 25

πατρίϲ· p: π. φίλη 1249, 23; [πατ]ρὶϲ δέ μοί ἐϲτιν 723, 3; ὀλβίηϲ γε π-οϲ 727, 1; ἀπὸ π-οϲ 724, 5 || τοῦ τε γένουϲ ἀξίωϲ καὶ τᾶϲ π-οϲ 607, 9; ἀξίωϲ τῆϲ π-οϲ 14, 3; καὶ τᾶϲ ἰδίαϲ π-οϲ καὶ τᾶϲ ἁμετέραϲ πόλεοϲ (ἄξιοϲ γινόμενοϲ) 1145, 23. 24 || τῇ π-ι [κ]αταϲκευάϲαντα 538, 25; τῇ π-ι χαριϲάμενον 1176, 2; τᾶι κυρίαι π-ι 692, 3 || περὶ τᾶϲ π-οϲ (ἀνὴρ γενόμενοϲ ἀγαθόϲ) 1282, 21 || τῶν ἐν τῇ π-ι Καιϲαρείων 1167, 7; ἐν τῇ π-ι αὐτοῦ 12, 4. 5 || τὰν ἰδίαν π-α ϲυναύξειν 1144, 9, (τετίμηκεν 1393, 7) || εἰϲ τὴν π-α (αὐτοῦ) (εὔνοια, μεγαλοψυχία) 469, 8. 556, 13. 616, 4. 5; περὶ τὴν π-α (εὔνοια) 534, 7. 539, 9. 10 || πατὴρ π-οϲ v V 2

πατρονομέω sim v IV 3; οἱ πεπατρονομηκότεϲ 18 B 4

πάτρων τῆϲ πόλεωϲ v IV 4

πεδιανόμοι v IV 3

πεζῶν πλήθει p 1188, 2

πειθαρχούντω abs. 1390, 158; τοῖϲ ἐπιτελούντοιϲ 1390, 41

πειθαρχία καὶ εὐψυχία v χάριν

πείθω· persuadeo: ὅϲον ἔπειϲαν αὐτοὺϲ οἱ πολῖται 1146, 14 || obsequor: ὁ δὲ μὴ πειθόμενοϲ 20, 2

πεῖλα v πι-

ἐν πελάγει p 1188, 3

πέλαϲ· ϲώματοϲ τοὐμοῦ π. p 727, 5

πέμπ(τ)οι ϝέτει 1316

πέμπω διάταγμα 1147, 15; πένπε ὑγίειαν ἀντὶ δώρων p 1119, 4 || [πε]μφθείϲ 452, 7

πένηϲ· καὶ π-ϲι καὶ πλουϲίοιϲ καὶ δούλοιϲ καὶ ἐλευθέροιϲ 1145, 20

τῆϲ πενθερᾶϲ 547, 13

τὸν πενθερόν 481, 10. 11. 956; τοῦ π. 547, 12

πενθέω· ἐπὶ τῷ γεγονότι ἀγαθῷ πενθεῖν αὐτὸν ὡϲ φίλον 1427, 8

πένθοϲ· π. ἀφεῖϲα δόμοιϲ p 1222, 4; τριϲϲὰ δὲ πένθη p 726, 7; v δίδωμι, κλαίω

πενπάκι (νικάϲαϲ) 222, 2. 3

πενταετηρικόϲ· ἀγῶναϲ π-οὺϲ καὶ τριετηρικοὺϲ 662, 5. 6

πένταθλον v VI 3

πεντάκιϲ ὀλυμπιονίκαν 1108; v πενπάκι

οἱ πέντε v IV 3; τὸϲ πέντε δολιχόϲ v VI 3

πεντηκοϲτά, ἁ 1421, 5. 10. 13

πεντηκοϲτολόγοι, οἱ v IV 3

πέποκα· οὐδὲϲ πέποκα τὸν νῦν p 213, 5

περί c. gen. 966, 8. 1379, 11. 16; v ἀμφιϲβήτηϲιϲ, βουλεύομαι, γραφά, γράφω, διαβούλιον, διαγιγνώϲκω, διαιτέομαι, διαλέγομαι, δοκέω (IV 2), ἐμφανίζω, ἐπιϲτέλλω, ἐπιταγή, λογίζομαι, λόγον φέρω, νόμοϲ (IV 2), πόθοδον ποιοῦμαι, πρόνοιαν ποιοῦμαι, ψάφιϲμα || π. ϲωφροϲύνηϲ p 1187, 5; π. τῶν ἀμφιϲβητήϲεων ἐπικαλεῖϲθαι 21 II, 5; π. τοῦ πρώτου (ἄλλου) δανείου τὴν λύϲιν ἐποιοῦντο 1146, 8; οὐθὲν ἐλλείπων, περὶ ὧν χρείαν ἔχων 963, 5; περὶ τοῦ c. inf. ὑπόδειγμα τιθείϲ 1432, 26

c. acc.: v αἰδώϲ, ἐπιμέλεια, εὔνοια, εὐϲέβεια, καθαρειόταϲ, μεγαλο-

πρέπεια, πίστις, προστασία, σεμνότης, φιλοτειμία || (οἱ) π. τὸν δεῖνα v IV 2. 3: βίδεοι, δικασταί, ἔφοροι
περίβωτος γουνός p 730, 11
εἰς τὸ περιγενέσθαι 1370, 11; τῶν περιγιγνομένων ἐξ αὐτᾶς χρημάτων 1432, 3
περικαλλὲς ἄγαλμα p 960, 3
περίκλυτος Φοῖβος p 730, 6
περινεύει ἁ φύσις 1431, 35
περιοδον(ε)ίκης v VI 3
περιποιέω· περιεποίησεν εὔνοιαν πολλὴν 1370, 10
τὴν περισσείαν πᾶσαν τῶν ἀγωνοθετικῶν χρημάτων 550, 6
περισσευόμενα χρήματα 1114, 14. 15
περιστεμματόω (τόπον) 1390, 35. 36
περιτιθέμεν ταῖς σκαναῖς (δέρρεις sim) 1390, 35
ἐπὶ πέτραν φυσικὴν (ἐπιγράφειν) 1431, 13; ἐς πέτραν 1405, 17; ἐμ πέτρᾳ (ἐγκόπτειν) 1405 passim
πέτρινος· στάλαν π-αν 1111, 37
περίφρων Ἀσίη p 734, 2
περιώσιον ἄλλων p 598, 18
πηγὴ Αἰέναος p 1119, 1
πίλινα (ὑποδήματα) 1390, 23
πεῖλα 233, 4 || πῖλον λευκόν 1390, 13
πινυτή· p: π-ᾶς ἐρατῆς 960, 12; π. καὶ φρήν v ἕνεκα
πινυτός· p: βουλαῖσιν πινυτοῖο Φιλουμενοῦ 493, 14 || π-ὴ σοφίη 598, 19
ὅταν πιπράσκωσι ἐλαϊκὴν παροχὴν 1208, 10 || πραθῆναι ἁ μισθοῦσθαι 21, 3
πίπτω· τοῦ ἀργυρίου τοῦ πεσόντος ἀπὸ τᾶς πωλήσιος 1379, 16; τὰ πεπτωκότα διάφορα (ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ) 1390, 49; τὰ πίπτοντα (διάφορα) ἐκ τῶν μυστηρίων (τᾶν κρισίων) 1390, 45. 57. 62 || ἄν τι ἄλλο πέσει 1390, 50
πίστις ἐνχειρισθεῖσα 26, 6. 7 || π. περὶ τοὺς ἀθλητάς 491, 4 || πᾶσάν τε πίστιν καὶ σπουδὴν (εἰσφέρειν) 1208, 15; οὔτε πίστει οὔτε φιλοτιμίᾳ ἐλασσούμενος 1427, 5; v ἕνεκα
πιστεύω· πεπιστευκυῖα τῇ πόλει 1208, 58
πιστῶς· v ἀγορανομέω; π. καὶ δικαίως 482, 10; π. τε καὶ καθαρῶς 1427, 4
πιστόω· τᾷ [ἑαυτ]οῦ ἀρετᾷ πι[στω]σάμενον 465, 9. 10
πλάτος 1359, 34. 36
σαμεῖα μὴ πλατύτερα ἡμιδακτυλίου 1390, 16. 21
πλατύσημος v V 2: χειλίαρχος
τὰ πλειονάζοντα (ἀργυρώματα sim) 1390, 39
πλειστονείκης v VI 3
πλεονάκις 1146, 22
πλέω· κύματα πλεῦσαι p 728, 4
πλῆθος· ναυσί τε καὶ πεζῶν π-ει p 1188, 2
πλήθω· πλήσουσι δακρύων p 960, 14
πληρῶν τὰ εἰθισμένα 20, 8
πλίνθοι 880
πλοῖον· *navium nomina*: Ἀσκληπιός 1547; Γελλία 1553; Εἰρήνη 1552; Καρίνη 1553
πλούσιος· καὶ πένησι καὶ π-οις 1145, 20
ποθέω· p: ἀρετὴν (ἔργα, σαοφροσύνην, εἶδος) ποθοῦντες 960, 15; Σπάρτη σε ποθεῖ 1187, 4
εἰ δέ κα ποθιαι πὰρ τὸν νόμον τινὰ ποιῆν 1498, 8

πόθοδος· «*aditus*»: [τὰς ἐς τὸν κευθ]μῶνα π-ου 364, 4; π-ον ποιεῖσθαι v IV 2; π. ποιησαμένου (ποτὶ τὸν Δ.) περὶ *c. gen.* 4, 1; ὅπως *c. coni.* 5, 1. 1144, 1. 1523, 1; *absolute* 5, 5. 8, 4; ποιείσθων τὰς π-ους περὶ τούτου 1379, 32 || «*reditus*»: ἀπὸ τῶν ποθόδων (δόμεν τὸ ἀνάλωμα) 966, 31; καὶ ἄν τινος χρεία εἶ παρὰ ταύτας τὰς ποθόδους 1390, 56; *cf.* πρόσοδος
ποιέω· *formas v in fine*; ποεῖ 1498, 3 || εὖ ποιῶν διατελεῖ 30, 9; εὖ πεποίηκε 12, 2 || ἀπροφάσιστον ἑαυτὸν ποιῶν 962, 12 || πρόξενον πεποίηκε καὶ εὐεργέταν 1145, 39. 43 || ἐποίησε τὰ δίκαια τοῖς χρείαν ἔχουσι 1145, 18; διατετέλεκαν τὰ δίκαια ποιοῦντες 1146, 3; ἃ ἦν πεποιηκὼς εὔχρηστα 4, 5. 6; πάντα ταῦτα ποιοῦντες χάριν τινός 1146, 24; πεποίηκαν τὰ πάντα πᾶσι 1146, 31; ἄγωσιν, οἷς ἂν ποιῇ 1146, 49; ποιούντω αὐτοῖς ἀεὶ μερίδα 26, 10; ποιήσαντα τὰν ἐπιδαμίαν 1335, 3 || εἴ τίς κα ποεῖ πὰρ τὸν νόμον 1498, 3. (8); τὸν μὴ ποιοῦντα 1390, 161 || ποιήτω, ὡς μηδεμία λείπει 1447, 18; ἵνα ποιήσῃ 1370, 14 || ἐποίει (*artifex*) 523, 4. 538, 35. 567. 698, 4. 1331, 21; ἐποίουν 1461; ἐποίεhε 696. 697; ἐποίησε 539, 17. 1568, 3; ἐπόησε 1123. 1564*a*. 1565, 3 || τὴν πεῖλαν ἐποίησαν 233, 4; ποιῶν τἀκρωτήρια ἐπὶ τὸν ναὸν 1568, 4; *tegulas* ἐποίει 916
med. ποιέομαι v ἀναστροφά, ἀντοφθάλμησις, ἀπάντησις, ἀπόδειξις, δαπάνα, διάδοσις, διαλογισμός, διδασκαλία, ἔξοδος, ἐπιδαμία, ἐπιμέλεια, καταλογά, λύσις, μνεία, πόθοδος, προβολή, πρόνοια, προστασία, σπουδή, συμβίωσις, φιλοτιμία || ἐν πᾶσι τοῖς πεποιημένοις 1145, 35 || ἐνδαμίαι καὶ ἀναστροφαί, ἃι πεποιή(ν)ται ἐν τᾷ πόλει (εἰς τὰν πόλιν) 4, 20. 7, 4. (1360, 14); τὰν ἐπιδαμίαν ἐποιήσατο 1143; παρεπιδαμίᾳ, ἃι πεποίηται 1145, 21. 22
ποιητὴς τοὐπιγράμματος 598, 17 || [τῶν] ἀρχαίων [π.] 952, 8
ποικίλματος 1370, 30
ἐπὶ ποίῳ ἀδικήματι 1390, 113
πολέμαρχος v IV 3
πολεμηταὶ Ἀθηναίων p 1188, 1
πόλεμος· στρατευσάμενος τὸν Ἀ. π-ον 1524, 36 || καὶ π-ου καὶ εἰράνας v IV 4: ἀσυλία || ἐν τῷ π. 1335, 2. 1426, 4; πὸτ τὸν (ποτὸν) π. 1 *saepe* || *in titulis sepulcralibus*: ἐν (ἐμ) π-οι (-ωι) 701—710. 918. 921. 1124. 1125. 1320. 1591
πόλις v IV 2: δόγμα, πόλις; κατοικέω, IV 3: ἐπιμελητής, προστάτης, IV 4: ἑστία, θυγάτηρ, πατήρ, πάτρων, υἱός, IX: δόξα, πρόξενος || τὸ ἀνάλωμα ἃ π. δότω 1111, 39 || ἐκ τᾶς π. ἃ δαπάνα ἔστω 1144, 36. 1146, 56; ἐκ τᾶν τᾶς π-εος εἰσόδων 1432, 20; τῆς π-εως κατηγορεῖν ὀλιγωρίας 1208, 27; τὰ τᾶς π-εος συμφέροντα 1432, 33; τὰ τᾶι π-ει c. 1432, 31. 45; τὰν τᾶς π-ως χάριν 1146, 21 || τᾷ π. διδόναι ἐγγύας ἐγγαίους 1208, 13; τῷ γυμνασίῳ καὶ τῇ π. (διαμένειν) 1208, 17; τὸ ἐπιβάλλον τᾷ π. ἁμῶν 1146, 27; τῇ π. ἐπιδοθῆναι 1370, 5; τῇ π. πεπιστευκυῖα 1208, 58 || τὰν π. ἐκούφισαν ὁλοσχερῶς 1146, 19; εἰς τὴν π. ἀναλῶσαι 1370, 7; εἰς τὴν π. (παραγενόμενοι) 1336, 4 || ἐν τᾷ π. (ἀναστροφά) 1523, 4; ἐπὶ τὰς π-εος 1432, 31; παρὲκ τᾶς π-ιος 1427, 12; ἔπαινος ὑπὲρ τᾶς π-εος 1370, 4; τοῖς ὑπὲρ τὰν π. διοικουμένοις 1432, 16 || ὅσσοι ταύτην πόλιν ἔχουσι p 960, 2 || Κεκροπίδος π-ως p 1224
πολίτας 1335, 8; v IV 2 || τὸν ἴδιον πολ(ε)ίτην 569, 3. 662, 2. 1178. 1244; τ. ἴ. ἀπὸ προγόνων ἄριστον π-αν 1245; τὸν ἀξιολογώτατον π. 1247. 1248; τὸν ἄριστον π-αν 1245, 6. 1246, 3; τοῦ εὐδοξοτάτου π-ου 1282, 12 || καὶ π-ην καὶ γυμνασίαρχον ἀσύγκριτον 529, 8; τὸν (εὐγενέστατον) π-ην (ἑαυτῆς) καὶ βουλευτὴν 504, 6. 530, 3 || τῶν ὑμετέρων π-ᾶν 8, 6; ὁ βουλόμενος τῶν π-ῶν 18 *B* 5; τοῖς (τοὺς) ἐντυγχάνουσι (-νοντας) τῶν π-ᾶν 4, 7. 8. 935, 10. 936, 11. 1146, 4; τῶν π-ᾶν καθ' ἰδίαν, ὅσοι αὐτοῖς ἐντέτευχαν 1146, 29; τοὺς εὐκαιροῦντας τῶν π-ᾶν 11, 9 || τοῖς π. τοῖς χρείαν ἔχουσι 961, 3. 963, 3 || πρὸς τοὺς πολίτας 1114, 18; παρακληθέντες ὑπὸ τῶν π-ᾶν 1146, 13 || τοὺς π-ας ἠλευθέρωσαν 931, 19 || τάν τε πόλιν καὶ τοὺς π-ας 1144, 17. 1146, 25
πολιτεία v IV 2; εὔνοια εἰς τὰν π. ἁμῶν 1145, 32. 33; ἐκ τᾶς π. 1360, 16
πολίτευμα v IV 2 || ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν αὐτοῦ π-σιν (μεγαλοπρέπεια) 535, 8, (φιλοτιμία) 549, 7; τοῦ π-ος καὶ προαίρεσις καὶ εὐπειθία 548, 6. 7, (λαμπρότης) 464, 8. 9
πολ(ε)ιτεύομαι v IV 2; ἄριστα (καλῶς) πο-ευόμενον 480, 5. 6. 954. 1244, 7. *XVII*, 78. 79. (467, 3. 4. 471, 4. 482, 7. 8. 487, 9. 10. 492, 6. 7. 531, 5. 6. 557, 5. 6); (πολιτεύεσθαι) τὰ ἄλλα ἄριστα (καλῶς, σεμνῶς) καὶ 467—557 *passim*. 954. 1167. 1244. 1328 || ἄριστα πεπολειτευμένων 1370, 3; καλῶς πεπ-ένον 494, 4. 5. 498, 4. 536, 5. 6. 553, 10 || π-σάμενον ἄριστα (καλῶς, σεμνῶς) 469, 10. 11. 479, 10. 555 *a* 4. 1167, 8. 1328. *XVII*, 67. 73. 74. 88 || π-θέντα ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι καὶ Μακεδονίᾳ καὶ Θεσσαλίᾳ 662, 6. 7
πολιτικός v χρεία
πολλάκις 16, 6
πολυδ[αίδ]αλος· στεροπὴ π. p 455, 5. 6
πολυπραγμονήσωσι εἰς τὸ *c. inf.* 1208, 24
πολύς v δοκέω (IV 2), εὔνοια, καιρός, μέρος, φιλάνθρωπα, φροντίς, χρεία, χρόνος; π. καὶ μεγάλας (χρείας) 1226, 3; π. καὶ ἑτέροις (καιροῖς) 1144, 15 || πολλὸν ἄριστον p 724 || πολὺ φίλτατος p 728, 9 || πολλῶν σεμνοτέραν p 1187, 6 || *subst.*: πολλὰ κατορθώσαντα 545, 3; τὰ πολλά 1314, 19; π-ὰ καὶ μεγάλα 1432, 44; περὶ π-ῶν καὶ μεγάλων 1432, 30; πολλοὺς τῶν ἀγουμένων 1146, 22 || πλείω (σῖτον) 1379, 21; ἐπιτάγμασι καὶ πλειόνοις 11, 6 || μὴ πλε(ί)ονος (ἄξια) 18, 13. 1390 *passim* || πλείονες *subst.*: τῶν ἄλλων Ῥωμαίων καὶ πλείονας 1432, 32; πλειόνων ἐμφανιζόντων 1432, 13 || ὑπὸ π-ων τῶν πολιτᾶν 1566, 10; τοῖς πλειόνοις 1390, 176 || πλέον *adv.*: οὐ π. τοῦ μέρους 20, 5 || ὃς πλέον ἄλλων ἐστὶν ἐπιστατέων γυμνασίαις πρύτανις p 493 || τῷ τὸ πλεῖστον ποτιδεηθέντι 1379, 29
πομπά v VI 2
ὅπως πομπεύωντι 1390, 33
πομποὺς τοὺς ἐν τῶι νόμωι διασαφουμένους *add.* 1428, 15
πόντου κύματα p 728, 3
πόρω· p: μοῖρα οὐδὲ γονῆν πόρε 733, 10 || τὸ πεπρωμένον 728, 10, 11
πορίσαντα πολλὴν φιλίην p 1235
πορφύραν 1390, 24
στρόφιον πορφύριον 1390, 179
πόσιν κουρίδιον p 1222, 3
πόσου δεῖ ἀποδίδοσθαι (πωλεῖν) 1379, 27. 101
ποταμός· τῶν τοῦ π-οῦ ῥευμάτων 538, 20 || π-οῦ προχοαί p 455, 3 || [Αἰγὸς] ποταμο[ῖο] p 239*b*
ποτέ *indef.* p 724, 1
ποτεισφερόντω 1390, 126
ποτεξορκιζόντω 1390, 8
πότερον - ἤ 21, 3. 4. 21 II, 10
ποτί *c. acc.*: v ἀποστέλλω, διαλογισμός, εὐεργετικός, ἥκω, παραγίγνομαι, πόθοδος || (ἄγραφα) ποτὶ τὰν τῶν μυστηρίων συντέλειαν 1390, 182; (ἀναφέρειν) ποτὶ τὸ πῶς δεήσει διοικεῖν ἀργύριον διαιροῦντες ποτὶ σῖτον 1379, 17 || (διδόναι) πὸτ τὸν (ποτὸν) πόλεμον 1; τὰν συμβίωσιν (ποιοῦμαι) ποτὶ τὸν ἄνδρα 1390, 8; προβειπάhας τὰς σιῶ ποτ' Ἀνδρίαν 1317, 5 || ὑπόδικος ποτὶ δραχμὰς δισχιλίας 1145, 53 || *secundum*: ποτὶ τὰ δημόσια κελεύοντι 1379, 5 || *c. dat.*: ποτὶ τᾷ ἀγορᾷ 1144, 4; π. τᾷ κράνᾳ (γεγενημένον, θύειν) 1390, 85—87; *cf.* πρός
ποτιγράφω· ποτιγραψαμένων ποτὶ *c. acc.* 931, 30 || προσγράφουσι τὰ ὀνόματα 19, 16; προσεγράφη δὲ 1431, 22. 25
τῷ τὸ πλεῖστον ποτιδεηθέντι 1379, 29
ποτικεφάλαια 1390, 23
ποτιτρέχω· καὶ ποτέθρ[εξε] τὸν δολιχὸν *add.* 222
τῶν ποτοφειλομένων ἐκ τᾶς εἰσφορᾶς χρημάτων 1432, 5
πούς v IV 5; ὡς πόδες - - *M* 1431 *passim*
πρᾶγμα· τῶν κοινῶν π-ων συνεπιλαβέσθαι 11, 9; τὰ λοιπὰ π. τῶν κατοικούντων τὰν πόλιν (κοινὰ τᾶς πόλεος π.) 1432, 15. 33
πρατική, ἡ v IV 4: ἀτέλεια
πρατοπάμπαις v VI 3; π-πάμπαις 270, 3. 4.
πράττω· πρά[ξουσι τὸ ἡμ]ιόλιον 18 *B* 4; τὸ ἐπιζάμιον πράττειν 1498, 10; πράξαντες τὸ ἀργύριον 1379, 10; τὸ πραχθὲν ἀργύριον παρὰ τοῦ Δ. 1379, 8. 11 || ἔσται τοῦ πράξαντος 18 *B* 6; πραξάντω τοὺς παραγραφέντας 1379, 10
πρέπουσαν δόσιν ἀνδρὶ καλῷ καὶ ἀγαθῷ 1331, 8
προῖκα τὴν πρεσβείαν ὑπολαμβάνειν 1147, 6. 1361, 11
πρεσβευτὴς πρὸς τὸν Δ. 37, 6; εἰς τὸν Δ. 36, 28. 37, 4. 508, 3; v IV 3. V 2
πρεσβεύω v IV 3; πρεσβεύσαντα παρὰ τὸν βασιλέα 572, 3; πρεσβεύσας πρὸς αὐτόν 1449, 9
πρέσβυς 1314, 19. 1319; v IV 3 || τῶν πρέσβεων καὶ τῶν ἀθλοθετῶν 19, 2 || πρέσβυς γενόμενος δὶς

ϲίν φέρων, ϲιοφόροϲ *v* VI 3

ϲινδονίταν 1390. 17. 18

ϲιτέομαι· οἱ ϲιτηθέντεϲ *v* VI 3 || οἱ (τῶν) ϲειτηθέντεϲ ἔφοροι (- ων) 51. (50);

ϲίτηϲιϲ *v* IV 4 || εἶμεν ϲ. 931, 32; ὑπάρχειν ϲ. 936, 21 || δοῦναι ϲ. 27, 19, *et* θεράπειαν 1331, 6

ϲιτοδοτείτω 1390, 81

ϲῖτοϲ· ὅπωϲ ϲ. καταγοραϲθεῖ καὶ παραδοθεῖ εἰϲ τὸ δαμόϲιον 1379, 13; ϲ-ον (ἀγοράζειν καὶ διοικεῖν) 1379, 15; ϲ-ον (ἐπιτάττειν τινί) 1146, 26; πλείω ϲ. (καταγοράξαι) 1379, 21; ὁ ϲ. εὑρίϲκει τὰν καταξίαν τιμάν 1379, 24; τὸν ὑπάρχοντα ϲ. 1379, 21; παραμέτρηϲιϲ τοῦ ϲ. 1379, 22; ϲ-ου τὸ παροφθέν 1370, 17

ϲειτωνέω· ἐν ϲπάνει ϲ-ήϲαντα φιλοτείμωϲ καὶ δαψιλῶϲ 526, 5

ϲειτώνηϲ *v* IV 3

ϲκανά 1390, 34–38

ϲκανοθήκα· *tegulae*: ϲ-αϲ 877—881

ϲκιά· ϲ-ὰϲ καὶ εἱμάτιον 1390, 19; μήτε ϲ-άν μήτε πορφύραν 1390, 24

ϲκιφατόμοϲ *v* VI 3

ϲκοπιᾶϲ τᾶϲ ἐπὶ τῷ - - 931, 5 || ϲὴν ϲκοπιὴν ἐπηγλάϊϲαν *p* 455, 1

ϲκοποῦντεϲ ἐντεταμένωϲ, ὅπωϲ 1208, 10

ϲκοτίουϲ μυχούϲ *p* 1222, 8

ϲόδαλιϲ *v* V 2. VI 3

ϲολοειδήϲ· ϲ-εῖ δάφνηι *p* 258, 6

ϲόϲ· *p*: ϲὴν ἀρετήν 960, 15; γαῖα ϲή 728, 9; ἐκ καμάτων ϲῶν 728, 7; *cf.* τεόϲ

ϲοφία· *p*: τὸν ϲ-αν ἀϲκοῦντα 1186, 3; ϲοφίη πινυτή 598, 19; τὴν Μουϲῶν ϲ-ην γιγνώϲκειν 1186, 8

ἐν ϲπάνει ϲειτωνήϲαντα 526, 4. 5

ϲπένδω *v* VI 2

ϲπέρμα λιπεῖν *p* 1222, 6

ϲπεύδω· ϲπεύϲαϲ πλεῦϲαι *p* 728, 3

ϲπίρα *v* V 2. VI 2

ϲπονδοποιοί *v* VI 3

ϲπονδοφόροϲ *v* VI 3; ϲποντοφ-ϲ 144 *a*

ϲπορά· παῖδα Καλλινείκηϲ τε ϲπ-ϲ *p* 1249, 5

ϲπουδή· τὰν πᾶϲαν ϲπουδὰν καὶ - - ποιούμενοϲ 936*a* || (εἰϲφέρειν)· τὰν πᾶϲαν ϲπ-ὰν καὶ φιλοτιμίαν 1146, 27; πᾶϲαν πίϲτιν καὶ ϲπ-ήν 1208, 15 || οὐθὲν ἐλλείπων (-οντεϲ)· ϲπουδᾶϲ 965, 4; ϲπ-ᾶϲ (-ῆϲ) καὶ φιλοτιμίαϲ 961, 5. 963, 4. 1145, 18. 1146, 4. 1226, 5, (εἰϲ τὸ *c. inf.* 1145, 19; εἰϲ τὰ παρακαλούμενα 1226, 6) || ϲπ-ῇ καὶ φροντίδι πολλῇ (χρηϲάμενοϲ) εἰϲ τὸ *c. inf.* 1370, 10 || ϲπ. φανεράν 19, 1 || εὔνοια καὶ ϲπ. *v* ἕνεκα

ϲτάδιον *v* VI 3

ϲταθμοῖϲ καὶ μέτροιϲ ϲυμφώνοιϲ ποτὶ τὰ δημόϲια 1390, 100

ϲτάλα· ἀναγράψαι (- ά(ν)τω) εἰϲ ϲτ-αν λιθίναν [καὶ ἀναθέμεν (- έ(ν)τω)] 931, 35. 932, 14. 935, 16. 17. 936, 29. 961, 21. 962, 34. 964, 7. 965, 18. 19. 966, 25. 1110, 13. 1145, 5. 1146, 53. 1226, 19. 1227, 4; εἰϲ ϲτ. πετρίναν 1111, 37; ἀναγράψαντεϲ εἰϲ ϲτ. λιθίναν ἀναθέντων 1145, 46; εἰϲτάλαν λ. γράψαντεϲ ἀναθέτωϲαν 1144, 34; (ἀναγράφειν) ἐϲ τὰν αὐτὰν ϲτάλαν 15, 8; εἰϲ λιθίναϲ τρεῖϲ ϲτήλαϲ (ἀναγραφῆναι) 1208, 41; ἀναγράψαι ἐν ϲτήλῃ λιθίνῃ 1331, 12; γράψαντεϲ ἐν ϲτ-ν λιθίναν 1498, 13 || ἀναθέμεν εἰϲτάλαν 1113, 12 || ἐγδόμεν (- δότω, - δότωϲαν)· ϲτάλαν λιθίναν 4, 14. 5, 13. 26, 13. 1114, 28, τὴν ϲτήλην 1428, 6 || τὴν ϲτ-ην ταύτην (παραδοῦναι) 1428, 9 || τὸ ἀνάλωμα εἰϲ τὰν ϲτ. 966, 29; τὴν ἔξοδον εἰϲ τὴν καταϲκευὴν τῆϲ ϲτ-ηϲ 1331, 14 || εἰϲτάλαν 1113, 12. 1144, 34

ϲτατοί· τὼϲ ϲτ-ώϲ 145

ϲταφυλοδρόμαϲ *v* VI 3

ϲτεγαϲτή[ρ] *tegulae* 909

ϲτέλλω· ϲτέλλεϲθαι τὸ ἀντίγραφον 1111, 26 || [ϲτα]λῆναι εἰϲ τὸ μνῆ[μα] *chr.* 821, 4

ϲτέργω· *p*: ϲτέρξεν μάλα δή ϲε 598, 20 || ϲτέργων 737, 8

ϲτεροπὴ πολυδαίδαλοϲ *p* 455, 5

ϲτεφανίτηϲ *v* ἀγών

ϲτεφανοπωλίϲ *v* VI 3

ϲτέφανοϲ 1017. 1282, 31; ὁ τῆϲ ἀριϲτοπολειτείαϲ ϲτ. *XVII, 99* || ῥόδεοϲ *p* 960, 4; ἀϊδίωι ϲ-ωι *p* 977, 9 || χρυϲῷ ϲ-ῳ 1428, 5; ἀπὸ χρυϲῶν κʹ 1427, 9; *v* VI 2

ϲτεφανόω· ἐϲτεφανώκαϲι 952, 4. 5; ϲτεφανώϲαϲα τῷ τῆϲ ἀριϲτοπολειτείαϲ ϲτεφάνῳ (πόλιϲ) *XVII, 99*; ὁ δῆμοϲ ϲτεφανοῖ χρυϲῷ ϲτεφάνῳ 1428, 2 || ἐϲτεφανωμένοϲ καὶ Οὐ. καὶ Λ. 658, 10. 11; ϲτεφανωθέντα 665, 6; ἀνδρείαϲ ἕνεκα 660, 6. 7; ἀμοιβῆϲ χάριν τῆϲ τῶν ἀγαθῶν 1331, 5 || ϲτεφανούμεναι 364, 3. 15; *v* IV 4. VI 2

ϲτέφω· μ᾽ ἔϲτεψε πατήρ *p* 257

τὰν ϲτλεγγίδα ἀποθέϲθωϲαν (ἔχειν) 1390, 14

ϲτοὰϲ τὰϲ τέϲϲαραϲ τοῦ Ἀϲκλαπιείου 1462

ϲτοιχοῦντα πάντα (παρέχεται) 1432, 29

ϲτόλοϲ [Ἀργο]λικόϲ *p* 729, 5

ϲτραταγέω *v* IV 3

ϲτραταγόϲ *v* IV 3; ϲτ. ὕπατοϲ *v* V 2; ϲτ. Ῥωμαίων 533, 19

ϲτρατεία 44; *v* ϲτρατεύεϲθαι

ϲτρατεύομαι· [ἃ]ϲ κα ϲτρατεύ[ϲ]ῃ 3, 4 || ϲτρατευόμεν[οϲ ἐ]πὶ τοὺϲ Πέρϲαϲ 818, 3; ϲ-ϲάμενοϲ κατὰ Περϲῶν 817, 4. 5; ἐϲτρατευμένοϲ δὶϲ κατὰ Περϲῶν 116, 18 || ϲ-ϲάμενοϲ τὰϲ εὐ[τυχεϲτάταϲ καὶ - - ϲτρα]τείαϲ 44 || ϲτρατευϲάμενον 819, 3. *XVII, 77* || ἐν ϲτρατευομένοιϲ 1433, 36

ϲτρατιώτηϲ ϲπίρηϲ ἐκουέϲτρηϲ 1268; *v* V 2; τοὺϲ ϲτρατιώταϲ καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐπιταϲϲόμενα 1146, 18

ϲτρογγύλουϲ δίφρουϲ 1390, 23

ϲτρόφιον πορφύριον 1390, 179

ϲύ· ϲεῖο *p* 259, 1. 730, 5; ϲοι 1538. 1546. 1550. 1552

ϲυγγενήϲ· τὸν ϲυγγενῆ (δᾶμον) *XVII, 9* || τὰ τῶν οἰκείων καὶ ἐκγόνων καὶ ϲυνγ. καὶ τῶν ἐκ τῶν γ[ενεῶν ὀνόματα] 19, 17

[ϲύ]γγο[νοϲ] 621

ϲυνγραφά· κατὰ ϲυνγραφάν, ἅν κα γράψει 4, 17. 5, 17

ϲύγγραφοϲ, ἁ *v* IV 2

ϲυγκαθιδρύομαι· τῶν ϲυνκαθειδρυμένων θεῶν ἐν τοῖϲ προγεγραμμένοιϲ ἱεροῖϲ 497, 18; τῶν ϲ-ων ἐν [τῷ τε]μένει θ. 559, 17; τῶν ϲ-ων αὐτοῖϲ θ. 589, 11. 12. 608, 6. 7

ϲύγκλητοϲ *v* V 2

ϲυγχωρέω· μηδενεὶ ϲ. *c. inf.* 822, 6 || ϲυνεχώρηϲαν ὥϲτε 1146, 13 || ϲυνεχώρηϲαν τόκον δίδραχμον 1146, 38 || ἐν ὧι ἂν τόπῳ ϲυνχωρήϲωϲιν 1146, 54. 55

τοῖϲ ϲυκοφαντοῦϲι ἀφορμὴν γείνεϲθαι 21 II, 4

ϲυνλειτουργήϲονταϲ μετὰ τοῦ Δ 1390, 150. 151; ϲ-γούντω τοῖϲ ἱεροῖϲ 115

ϲυμβίωϲιϲ· διὰ τὰν ἄμεμπτον μετὰ ἀνδρὸϲ τοῦ Δ. ἑξηκονταετῆ ϲυνβίωϲιν 578, 12 || ἀρετὴ καὶ εὐεργεϲίαι καὶ ϲ. *v* ἀρετή || τὰν ϲ. πεποίημαι ὁϲίωϲ καὶ δικαίωϲ ποτὶ τὸν ἄνδρα 1390, 8 || *uxor*: τῇ ϲ. 813, 6

(οἱ) ὑπὸ ϲυμβόλων 1433, 14; *v* IV 2

ϲυμμαχέω· ϲυμμαχήϲαϲ ἐν τοῖϲ φλ- - 130, 3

ϲυμμαχία· τῶν - - καὶ Λακεδαιμονίων 3, 2 || τὴν εὐτυχεϲτάτην ϲυνμαχίαν τὴν κατὰ Πελϲῶν 816, 7. 8

ϲύμμαχοϲ· [ϲυμ]μάχοιϲ 15, 1; ὅϲοι τῶν ϲ-ων 1426, 4

ϲυμπαθήϲ· δικαίαν καὶ ϲυνπ-άθην ἐμοὶ χάριν 1208, 57

ϲύμπαϲ· *adi. sine articulo*: *v* ἀρετή, ξυϲτόϲ; *cf.* ἄλλοϲ

ϲυμπίπτω· κατερηρειμμένα καὶ ϲυνπεπτωκότα πολλῷ χρόνῳ 538, 23. 24

ϲυνπολειτεύομαι· λαμπρῶϲ καὶ μεγαλοψύχωϲ ϲ-ϲάμενον *c. dat.* 551, 6. 7

ϲυμπρομνάμονεϲ *v* VI 3

ϲυμπροϲγίγνομαι· τοῖϲ πολίταιϲ τοῖϲ χρείαν ἔχουϲι ϲυμπροϲγινόμενοϲ ἐκτενῶϲ 961, 4

ϲυνφέρον εἶμεν 1390, 66 || τῶν τῇ πόλει ϲυμφερόντων 1432, 31. 45; τὰ τᾶϲ πόλεοϲ ϲυμφέροντα 1432, 33

ϲύμφωνοϲ· ϲταθμοῖϲ καὶ μέτροιϲ ϲ. ποτὶ τὰ δημόϲια 1390, 100

ϲύν· τρεῖϲ δεκάδαϲ ϲὺν πέντ᾽ ἐνιαυτοῖϲ *p* 732, 1; ϲὺν καλῷ 1317, 8

τῶν ϲυναγορευόντων 1370, 8

ϲυναγωγά *v* IV 2

ϲυναλλάγματοϲ τόκου τετραδραχμιαίου 1146, 35

ϲυναλλάξαι θέλοντοϲ 1146, 34

ϲυναγόντω 1390, 173

ϲυνάπτω· ϲυνάψαντα τὴν ἐπιμέλιαν τῇ ἑαυτοῦ πατρονομίᾳ 541, 15. 542, 10

ϲυναρχιᾶν 1370, 1; *v* IV 2: δόγμα, ϲυναρχία

ϲύναρχοϲ *sim*: *v* IV 3; τῶν ϲ-ων αὐτοῦ 479, 13

ϲυναύξειν τὰν προαίρεϲιν 1144, 12; τὰν πατρίδα 1144, 9

ϲυνδαμιορκοί(?) *p* 229

ϲυνδικία· ἐπὶ τὴν μεγάλην ϲυνδικίαν 65, 22. 23; *v* IV 3: ϲύνδικοϲ

ϲύνεδροι *v* IV 2

ϲυνεπιλαμβάνω· ϲυνεπιλαβέϲθαι τῶν κοινῶν πραγμάτων 11, 9

ϲυνεπιψηφίζομαι *v* IV 2

ϲυνέπομαι· ϲυνεϲπoμένη πατρί *p* 1222, 2

ϲύνεϲιϲ (ἱερῶν) 1390, 111; ϲ-ιν ἀναφέρειν εἰϲ τὸ πρυτανεῖον 1390, 112

ϲυνευδοκῶ τοῖϲ προγεγραμμένοιϲ 1208, 63

ϲύνευνοϲ· *p*: μήτηρ τε καὶ ϲ-νοϲ καὶ φίλοι 1249, 24 || ϲύ-νον φιλοϲύνγαμον 734, 5

ϲυνεφορεύων 1317

ϲυνέφηβοι· ϲθεναροί, κρατεροὶ ϲ-οι *p* 493, 10 || ἐκ πάντων ϲυν[εφήβων] *p* 258, 9. 10; *v* IV 3

ϲυνεχήϲ· ϲ-ῆ ϲυχνὰ κύματα *p* 728, 4

ϲυνήδομαι ὑμῖν, ὅτι *c. ind. aor.* 1147, 9

ϲυνήθειϲ 1511, 4

ϲυνθύταϲ *v* VI 3

ϲυνλ- *v* ϲυλλ-

ϲύννομοϲ· ἐν τᾶι πρώται ϲ. ϲυναγωγᾶι τῶν ϲυνέδρων 1390, 49

ϲύνοδοϲ· *p*: ἐν ϲ. παίδων 255; ἐν ϲυνόδοιϲ ὁλόμαν 723, 2 || *tegulae*: ϲυνόδω (- ου) 882. 883

ϲυνπ- *v* ϲυμπ-

ϲυνρ- *v* ϲυρρ-; ϲυνϲ- *v* ϲυϲϲ-

ϲυντέλεια· τὰν τῶν μυϲτηρίων (καὶ τᾶν θυϲιᾶν) ϲυντέλειαν 1390, 60. 184

ϲυντελέω· 1390 *s*; ποτὶ τὸ ϲυντελεῖν τὰ μυϲτήρια 63. 64; ὅταν αἱ θυϲίαι καὶ τὰ μυϲτήρια ϲυντελεῖται 39; περὶ πάντων, ὧν δεῖ ἐν τοῖϲ μυϲτηρίοιϲ ϲυντελεῖϲθαι 141

[ϲ]υντροφ- 643, 4

ϲυνυπόλαμψιϲ· τὰν τᾶϲ πόλεωϲ χάριν καὶ ϲυνυπόλαμψιν 1146, 21

ἐν ϲυνροίᾳ 1431, 20

ϲῦϲ· δάμαλιν ϲῦν 1390, 34; δ. διετῆ ϲῦν 1390, 69; ϲ. ἐπίτοκα 1390, 33. 68

ϲύϲϲειτοι *v* IV 3

ϲυνϲτέφομαι δάφνῃ *p* 258, 5

ϲυχνόϲ *p* 728, 4; *v* ϲυνεχήϲ

ϲφαιρεῖϲ *v* VI 3

ϲῳζόμενοϲ *p* 1224; τῷ ϲῴζειν τὰν ἁμετέραν πόλιν 1360, 12; ϲῴζων καὶ μηδ᾽ ἐνταῦθα φειϲάμενοϲ 1370, 18; ϲῴϲαϲ ἀπόνωϲ 1370, 10

ϲῶμα· κόϲμον καὶ θεράπειαν (θεράπειαν καὶ ϲείτηϲιν) τοῦ ϲώματοϲ 1208, 5. 1331, 6 || [τ]ὸ δὲ ϲῶμ᾽ *p* 736, 6 || π[ρ]ολελο(ι)πυῖαν τόδε ϲῶμα *p* 943

ϲωτήρ *v* IV 1: Ἀντίγονοϲ; VI 1 || τὸν αὐτοῦ ϲ-ῆρα 1165; τὸν ἑαυτῆϲ ϲ. καὶ κτίϲτην 1171; τὸν ἴδιον ϲ. καὶ εὐεργέτην 1240; τὸν ἑαυτᾶϲ καὶ τᾶϲ ματροπόλεοϲ Λακεδαίμονοϲ ϲωτῆρα 1380, 7 || [ϲωτῆρι τῆϲ οἰκουμένη]ϲ *vel* [τῆϲ Λακεδαίμονο]ϲ 379; ϲ-ρα τοῦ παντὸϲ κόϲϲμου 380 || ϲ-ῆροϲ τῆϲ πόλεωϲ καὶ ἀρχιατροῦ 623, 1. 2 || εὐεργέτῃ ϲ-ρι 953 || τῷ τᾶϲ Λ. ϲ-ι καὶ κτίϲτῃ 404; *cf.* 1171; ϲ. καὶ εὐεργέταϲ (καὶ κτίϲταϲ) *v* IV 4: εὐεργέτηϲ

ϲωτηρία· ἐπ᾽ ἀγαθῆι τύχηι καὶ ϲ. καὶ εὐτυχίαι τῆϲ πόλεωϲ 14, 5 || ὑπὲρ τῆϲ τῶν Ϲεβαϲτῶν ϲ. 242 || *v* εὐχή

ϲωφροϲύνη· ϲ. κοϲμεῖ τὴν Δ. *p* 598, 18 || τῆϲ ζωῆϲ ϲ. 1523, 9 || ἐπί τε ϲ. καὶ εὐνοίᾳ 561 || ἀρετὴ καὶ ϲ. καὶ εὐϲέβεια, εὐϲεβεία καὶ ϲ., ϲ. καὶ ἀνδρεία, ϲ. καὶ ἀρετή, ϲ. καὶ ϲεμνότηϲ καὶ ἀρ., ϲ. καὶ φιλανδρία, ϲ. καὶ φιλ. καὶ ἀρ. καὶ μνήμη, ϲ. καὶ φιλ. καὶ κοϲμιότηϲ καὶ ἀρετή, φίλανδροϲ ϲ. καὶ φιλότεκνοϲ διάθεϲιϲ, ϲ. καὶ φιλοτιμία *v* ἕνεκα || εὐϲέβεια καὶ ϲ., καὶ ϲ. καὶ παιδεία *v* χάριν || ϲωφροϲύνηϲ καὶ τῆϲ ἐν γυναιξὶν ἀρετῆϲ ἁπάϲηϲ καὶ καλοκαγαθίαϲ *gen. causae* 597, 3. 4

ϲώφρων· ϲ. καὶ πεπαιδευμένοϲ *v* ἀνήρ; ϲωφρόνωϲ καὶ εὐϲεβῶϲ *v* βιόω || ϲωφρονέϲτατοϲ· τὴν ϲ-άτην 583, 2. 3 || τὴν εὐϲεβεϲτάτην καὶ ϲ. 590, 3 || τὴν ϲ. καὶ ἀρίϲτην 589, 15. 608, 10; τὴν ϲ. καὶ κοϲμιωτάτην 593, 5; τὴν ϲ. καὶ φιλοϲωφοτάτην 598, 2

ὁ ταμίαϲ *et* οἱ τ-αι *v* IV 3. V 2

ταμιεύω *v* IV 3: οἱ ταμιευϲάμενοι τὴν διοίκηϲιν 18 *B* 5

1147, 9. 12. 14 || ὑμεῖν 1147, 9. 15; ἐφ' ὑ-εῖν 1361, 18; ὕμμιν *p* 1355, 1 || ὑμᾶϲ 1147, 17; ποθ ὑμέ *XIV*, 3 || *in testamento* 1208: ὑμῶν 57; ἁπάντων ὑ. (εὔνοιαν) 55; ὑ-εῖν 50; ὑ-ᾶϲ 54 || *in decreto*: ὑμῖν 1566, 5
ὑμέτεροϲ *v* IV 2: πολῖται; τὰν ὑ-αν ὁμολογίαν 1361, 10
ὑμνέω· ὑμνεῖϲθαι [διαρκῶϲ] 952, 17 || ὑμνεῖται πᾶϲιν *p* 725, 5. 6
ὑμνοδιδάϲκαλοϲ *v* VI 3
ὑμνοτόκ[οϲ] *p* 315, 2
ὑπάρχω· τᾶϲ ὑπαρχούϲαϲ διαλάμψεωϲ 935, 3 || ὑπάρχειν αὐτῷ (- οῖϲ) *iura etc.* 4, 11. 5, 9. 932. 936, 16. 24. 961, 12. 962, 18. 965, 9. 966, 20. 976. 1110, 5. 6. (1111, 30 ὑπ-ην). 1113, 5. 1312. 1335, 10. 1336, 13. 1429, 21; ὑπαρχέτω αὐτῷ (*ius*) 1145, 41; ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ ὑπάρχει *v* IV 4: τίμια || διὰ τὸ ὑ-ειν αὐτὸν οὐθενὸϲ δεύτερον 1145, 11; θέλων ἀνυπονοήτωϲ ὑ-ειν παρὰ πᾶϲιν τοῖϲ πολίταιϲ 1432, 27 || γένουϲ τοῦ πρώτου παρ' ἁμεῖν ὑ-ων καὶ προγόνων 1370, 2; ὑ-οντεϲ εὔθετοι 1390, 155; ὑπάρχοντι εὔνοοι 966, 4; εὔνουϲ ὑπάρχων 6, 2. 1226, 2; ὑ-οντα εὔνουν τᾷ πόλει 1145, 37; [ε]ὔνουϲ ὢν ὑπ[άρχει] 962, 2. 975 || τὸν ὑ-οντα (ϲῖτον) 1379, 21 || τὰ διάφορα ὑπαρχέτω εἰϲ τὰν ἐπιϲκευὰν (τὰϲ ἐϲόδουϲ) 1390, 63. 64
ὑπατικόϲ *v* V 2
ὕπατοϲ *v* V 2
ὑπέρ· *c. acc. indicat locum*: «*trans*» ὑ. τὸν κρημνόν 1431, 27. 37; ὑ. τὸν χειμάρρουν ἐϲτίν 1431, 38 || «*loco alicuius*»: βουαγὸϲ καὶ ὑ. τὸν ὑόν 32 *B*, 3; πατρονομοῦντοϲ ὑ. αὐτόν 275, 7. 280, 4. 5. 291, 8. 295; ἐπιμελουμένω τᾶϲ πατρονομίαϲ ὑ. αὐτόν 311, 1; ὑ. τὴν πόλιν (ἀνέθηκεν) 1449, 11. 1450, 12; ὑ. τὰν π. (διοικεῖϲθαι) 1432, 16; παρέχειν ὑ. τοὺϲ πρωτομύϲταϲ 1390, 68 || *plus quam*: ὑ. χιλίαϲ καὶ πεντακοϲίαϲ δραχμὰϲ (χαρίζεϲθαι) 1146, 39
c. gen. indicat locum: «*supra*» ὑ. τᾶϲ κράναϲ 1405, 19 || «*de*»: ὑ. ὧν εὐχαριϲτοῦϲα 1146, 5; ὑ. οὗ παρακληθέντεϲ 1146, 36; ὑ. ὧν 1361, 8; ὑ. μὲν τῆϲ εὐεργεϲίαϲ (ἐπαινέϲαι) 1331, 4; ἔπαινοϲ ὑ. τῆϲ πόλεοϲ 1370, 3; ὑ. τᾶϲ χώραϲ (παλινδικίαν λαμβάνειν) 931, 13; ὑ. Π. (*libertae*) προϲτατευέτω 1470, 6 || »*loco alicuius*»: ὑπέϲχετο ὑ. Φλαβίου 18, 3 || *in dedicationibus*: «*pro*» ὑ. εὐχῆϲ (καὶ) ϲωτηρίαϲ 974; ὑ. εὐχῆϲ 1157. 1158; ὑ. τῆϲ ὁμονοίαϲ 452, 1; ὑ. τῆϲ ϲωτηρίαϲ 242; ὑ. τῶν γονέων 627; ὑ. τῶν πόλεων ἀμφοτέρων 14, 8; ὑ. τῆϲ Ἑλλάδοϲ 1449, 9; ὑ. Λυκίαϲ 1445
ὑπερβάλλω· ὑπερβαλόμενον τοὺϲ καθ' αὑτὸν ἐν τῇ τῆϲ γυμναϲιαρχίαϲ φιλοτιμίᾳ 531, 6. 7
ὑπέρκειμαι· τὰϲ ὑ-έναϲ παραϲτάδαϲ 1462
ὑπερμετρῶν ἁμὲ τοῖϲ δικαίοιϲ 1145, 31
ὑπερορίαϲ 27, 15
ὑπερτιθέμενοι οὐθένα καιρὸν πρὸϲ τὸ *c. inf.* 1144, 18
ὑπερχρονέω· τῶν ἐπιταγμάτων τῶν ὑπερχρονούντων 11, 7
ἐν ὑπεχθέματι γραφέτω 1390, 59
τᾶν ὑπηρεϲιᾶν τοὺϲ λειτουργοῦνταϲ 1390, 98
ὑπηρέταϲ *v* IV 3. VI 3
ὑπηρετεῦϲαι 1360, 15
ὑπηρετέω· ὑπηρετήϲαϲ καλῶϲ καὶ πιϲτῶϲ 37, 10 || ὑπηρετοῦνταϲ 18, 10
ὑπιϲχνέομαι· ὑπέϲχετο ὑπὲρ τοῦ Δ. 18, 3 || εἰ μὴ προῖκα ὑπέϲχηται τὴν πρεϲβείαν ὑπολαμβάνειν 1361, 11, (ὑπέϲχετο 1147, 6)
ὑπό· *c. gen. apud passivum passim* || *c. acc. indicat tempus*: ὑ. τὸν δεῖνα ἔφορον 213, 66. 73. 81. 90; ὑ. πα[τρονόμον] 334, 3; [ὑ.] πατρονόνμον 1333; ὑ. ἐπιϲτάτην 659, 8 || *indicat locum*: ὑ. τὸν ναόν 1498, 13; ὑπ' Ἀΐδιον *p* 734, 8 || *c. dat.*: τοὺϲ ὑπ' αὐτῷ γεγεν[η]μένουϲ 491, 5; ὑπ' αἰπεινῇ ἀ]κροπόλη[ι] *p* 729, 6; ὑ. κροτάφοιϲιν ἁρπάζειν *p* 1355, 3
ὑπογραμματεύϲ *v* IV 3
ὑπογράφω· τῶν ὑπογεγραμμένων 1462; τὸν ὅρκον τὸν ὑ. 1390, 2 || ὑπέγραψα 1431, 4; ὑ-άμην 1505, 4
ὑπογυμναϲίαρχοϲ *v* IV 3
ὑπόδειγμα τιθεὶϲ περί τινοϲ 1432, 25
ὑποδείκνυμι· ἐν τῷ δάμῳ ὑπέδειξαν, διότι - - 11, 10
ὑποδέχομαι· ὑπεδέξαντο τοῖϲ ἰδίοιϲ δαπανάμαϲι 1146, 17; ὑποδεχόμενοϲ (ἀγουμένουϲ) 1432, 31; μηθεὶϲ ὑποδεχέϲθω τοὺϲ δραπέταϲ 1390, 81
ὑποδήματα (πίλινα ἢ δερμάτινα ἱερόθυτα) 1390, 22. 23
ὑπόδικοι ἔϲτωϲαν Δ-αι καὶ τῷ Δ. ποτὶ δραχμὰϲ διϲχιλίαϲ 1145, 52
ὑπόδυμα μὴ ἔχον ϲκιάϲ 1390, 19
ὑποδύνω· ὑποδύταν εἱμάτιον (καλάϲηριν) 1390, 20
ὑποθοιναμόϲτρια *v* VI 2
προῖκα τὴν πρεϲβείαν ὑπολαμβάνειν 1147, 7. 1361, 11
ὑπολίπαρα χοιρίδια 364, 8. 9
ὑπόμαϲτροι 1390, 58
ὑπόμναμα· τοῦ Δ. καλοκαγαθίαϲ καὶ εὐνοίαϲ τᾶϲ πόλεωϲ ὑ. 1145, 49 || ὑπομνήματα τῆϲ ϲυγκλήτου *v* V 2
ὑποϲτατικόν 1390, 50
ὑποϲτράτια *v* VI 2
ὑποτεταγμένοι 1360, 3
ὑποτίμηται (δίκαι) 1336, 7
ὑπουργὸϲ Ἀϲκλαπιοῦ 1145, 7
ὑϲτερέω· οὐδέποτε τῶν φιλοδοξεῖν ἐθελόντων ὑϲτερήϲοντεϲ 1331, 17
ὑϲτερίζω· οὐδὲ θεῶν ὑϲτεριῶ 1208, 58
ὑφίϲτημι· ἣν αὐτόθεν ὑπέϲτη 535, 12; τῷ τὸ ἐλάχιϲτον ὑφιϲταμένῳ 1390, 66

φαεϲφόροϲ ἥλιοϲ *p* 1222, 1
φαίνομαι· ὅπωϲ ὁ δᾶμοϲ φαίνηται μὴ λειπόμενοϲ ἐν χάριτοϲ ἀποδόϲει 14, 3; ὅπωϲ ἁ ὠβὰ φ. ἀποδιδοῦϲα τὰϲ καταξίουϲ τιμάϲ 26, 12; ἄξιοϲ φαινόμενοϲ τᾶϲ ὑπαρχούϲαϲ - διαλάμψεωϲ 935, 3
φαμὲν δέ *c. inf. p* 1399, 5
φανερόϲ· ὅπωϲ (πᾶϲι) φ-ὸν εἶ (ἦι), ὅτι 931, 21. 932, 6. 1146, 51, (διότι 962, 38); ὅπωϲ πᾶϲι φανερὰ ἦι ἁ πόλιϲ *c. part.* 935, 4 || ὅπωϲ πᾶϲιν φανερὸν ᾖ τὸ ὑπόμναμα 1145, 47; ἵνα φανερὰ καὶ εὔγνωϲτοϲ ᾖ πᾶϲιν ἡ φιλανθρωπία 1208, 47 || *h*ορῆν φανερά *p* 255 || φανερὰν ϲπουδήν 19, 1
φάοϲ λιπόντα *p* 1249, 19
γλυκὺ φέγγοϲ ζωῆϲ *p* 1222, 7
φειδείτιον *v* IV 2
φείδομαι· μηδ' ἐνταῦθα φ-άμενοϲ τῶν οἴκοθεν χρημάτων 1370, 19
φέρω· ἐνεγκόντω λόγον περὶ *c. gen.* 26, 16; φερόμενοι 1360, 2 || ϲὶν φέρων 210, 55. 211, 51
φερώνυμοϲ· ἧϲ ἦν φ-οϲ 607, 24. 25
φθονερόϲ· Ἀΐδηϲ φ. νόϲφιϲεν *p* 726, 6
φιλανδρίαϲ ἀρχαῖον ἦθοϲ *p* 1249, 20 || διὰ φιλανδρίαν 484, 7; ϲωφροϲύνη καὶ φ., ϲω. καὶ φ. καὶ ἀρετὴ καὶ μνήμη, ϲω. καὶ φ. καὶ κοϲμιότηϲ καὶ ἀρετή *v* ἕνεκα
φίλανδροϲ· φ. ϲωφροϲύνη 957 || φίλανδρε *p* 1187, 6; φ-ανδρε χαῖρε 1487
φιλάνθρωπα *v* IV 4 || *subst.*: περὶ τῶν φ-ων καὶ προξενίαϲ 5, 3. 6; τῶν (ἄλλων) φ-ων (καὶ εὐχρήϲτων) γεγονότων (αὐτῷ) εἰϲ (τὰν πόλιν) αὐτάν 26, 11. 12. (1112, 5. 6); ἀντὶ πολλῶν, ὧν παρέϲχετο πρὸϲ ἅπανταϲ φ-ων 1331, 9; τούτων τῶν φ-ων ἀντίγραφον 1146, 53
φιλανθρωπία· τῆϲ τοῦ ἀλείμματοϲ φ-ίαϲ 1208, 38; τῆϲ ἐμῆϲ χάριτοϲ φ. 1208, 48
πολλὴν φιλίην πορίϲαντα *p* 1235
τῶν φιλοδοξεῖν ἐθελόντων 1331, 17
φιλόκαιϲαρ· φ-αρ καὶ δικαιότατοϲ (εὐϲεβέϲτατοϲ, φιλόπατριϲ) *v* V 2
φιλομειδὴϲ Ἀφροδίτη *p* 598, 20
φιλόπατριϲ *v* V 2: φιλόκαιϲαρ, φιλοϲέβαϲτοϲ || ἀγαθὸϲ καὶ φ. (καὶ πρόνοιαν ποιούμενοϲ) 550, 2. 3. 1432, 40 || [- - φι]λόπα[τριϲ] 65 *a*
φιλόπολιϲ· τοῦ Δ. φ-πόλιδοϲ 596, 11. 12
φιλοπονία· ἐπαινέϲαι ἐπί τε τᾷ φ. καὶ εὐνοίᾳ 952, 12
φίλοϲ· *adi*: φ. ἔφυ *p* 725, 7 || φ-η πατρίϲ *p* 1249, 23; φ-ῳ γαμέτῃ *p* 1222, 6 || εἰ φίλον ἐϲτὶ θεοῖϲ *p* 1186, 6 || πολὺ φίλτατοϲ *p* 728; ἀρίϲτην καὶ φ-ην (πρόνοιαν) 1208, 53; φιλοτάταϲ 1225
φίλοϲ· *subst.*: τὸν Χίον τοὶ φ-οι 1, 9 || τοῦ Δ. τοῦ φ-ου 525, 15. 526, 11. 530, 11; τῶν ἐν τῷ γυμναϲίῳ προϲτάντων φ-ων 529, 12 || τὸν φ-ον 484, 5; ὡϲ φ-ον πενθεῖν αὐτόν 1427, 8 || φ-οι *et* μήτηρ *et* ϲύνευνοϲ *p* 1249, 24
φιλοϲέβαϲτοϲ *v* V 2
φιλόϲοφοϲ· *subst.* 116, 15 || *adi.*: ἤθει φ-ῳ 563, 4 || τοῦ φιλοϲοφωτάτου 598, 4 || τὴν φ-ην καὶ ϲωφρονεϲτάτην 598, 2 || *v* ϲεμνοτάτη
φιλοϲτοργία· καὶ καλοκαγαθίαϲ καὶ εὐνοίαϲ τε καὶ φ-αϲ (ἀπόδειξιϲ) 1145, 33
φιλοϲύνγαμοϲ· ϲύνευνον φ-ον *p* 734, 6. 7
φιλοτέκνου διαθέϲεωϲ 957
φιλοτιμούμενοϲ (πιϲτῶϲ τε καὶ καθαρῶϲ) 1370, 6. 1427, 4
φιλοτ(ε)ιμία· ἐν τοῖϲ πολιτεύμαϲιν φ. 549, 8 || ἐπὶ τῇ ἀνυπερβλήτῳ π[ερὶ] τὴν ἀρχὴν καὶ λιτουργίαν φ-ᾳ 497, 6. 7 || τῆϲ περὶ τ. ἀγορανομίαν ἀνυπερβλήτου φ. 1246 || ὑπερβαλόμενον τοὺϲ καθ' αὑτὸν ἐν τῇ τῆϲ γυμναϲιαρχίαϲ φ-ᾳ 531, 9. 10 || (φ. καὶ εὔνοια), ἣν ἐπεδείξατο 530, 5 || οὔτε πίϲτει οὔτε φ-αι ἐλαϲϲούμενοϲ 1427, 6; οὐδὲν παραλείποντεϲ τᾶϲ φ-αϲ 1360, 5; φ-ᾳ ἀόκνῳ (χρῆϲθαι) πρόϲ τι 1370, 23 || τάν τε λοιπὰν φ-αν καὶ ἀντοφθάλμηϲιν πεποίηται πρὸϲ *c. acc.* 1114, 16. 17; τὰν πᾶϲαν ϲπουδὰν καὶ φ-αν (εἰϲφέρειν) 1146, 27 || οὐδὲν ἐλλείπων (-οντεϲ) (ϲπουδᾶϲ *sim* καὶ φιλοτιμίαϲ) 961, 5. 6. 963, 4. 1145, 18. 1146, 4. 1226, 6, (φιλοτιμίαϲ καὶ δαπάνηϲ 1282, 15) || *v* ἐπαινέϲαι || ἀρετὴ καὶ εὔνοια καὶ φ., μεγαλοπρέπεια καὶ πρόνοια καὶ φ., ϲωφροϲύνη καὶ φ. *v* ἕνεκα || ἀρετὴ καὶ φ., εὔνοια καὶ φ. *v* χάριν
φιλοτείμωϲ δόντα 1347 || φ. τε καὶ δαψιλῶϲ ϲειτωνήϲαντα 526, 5; φ. γυμναϲιαρχήϲαντα 487, 6; φ. καὶ μεγαλοπρεπῶϲ τὴν γυμναϲιαρχίαν ἐκτελοῦντα 555, 5. 6 || φ-ότατα γυμναϲιαρχοῦντα 492, 5
φιλοφροϲύνη· (ἡ) εἰϲ αὐτοὺϲ - - φιλοφροϲύνη 556, 16 || εὔνοια καὶ τιμὴ καὶ φ. *v* ἕνεκα
φλ - -· ϲυμμαχήϲαϲ - - ἐν τοῖϲ φλ - - 130
τὰ φονικά *v* δικάζω
φορούντω ϲτρόφιον πορφύριον 1390, 177; ὅπωϲ φορῇ (δακτύλιον) 1432, 11
φρήν· *p*: φρενὸϲ ἠγαθέηϲ 960, 12 || ἔργα καὶ φρέναϲ ἠδὲ νοόν 960, 6 || πινυτὴ καὶ φ. *v* ἕνεκα
ϲπουδῇ καὶ φροντίδι πολλῇ (χρηϲάμενοϲ) 1370, 11
φροντιζόντω ὅϲων χρεία ἐϲτί 1390, 142; φροντίϲαντοϲ ὅπωϲ *c. coni. aor.* 1432, 6 || πεφρόντικε τοῦ *c. inf.* 1432, 33; καλῶϲ (ἔχει φροντίϲαι) τοῦ *c. inf.* 1432, 13
φροντιϲτὴϲ καὶ κύριοϲ 1208, 60. 62
φύγιμον εἶμεν τοῖϲ δούλοιϲ 1390, 80; φύγιμον 1325
φῦκοϲ 1390, 22
φυλά· ὃ οὔκ ἐϲτιν ϲυνκεφαλαιωμένον ἐν ταῖϲ φυλαῖϲ 1433, 11; τετιμαμένοιϲ ἐν τᾶι φ-ᾶι 1433, 8 || ἐκ τᾶϲ αὐτᾶϲ φ-αϲ 1390, 7; ἀπὸ φυλῆϲ 480, 9 || *v* III: Θουρία, Λακεδαίμων, Μεϲϲήνη *tribus*, IV 2: φυλά
φυλάττω· φ. τὸν νόμον 821, 6. 7; φυλάξαι καθηκόντωϲ (τὰν πόλιν καὶ τοὺϲ κατοικοῦνταϲ αὐτάν) 1432, 23; ἵνα φυλαχθῶϲιν 1208, 56
τοῦ φυλετοῦ 564, 10
φυϲικόϲ *v* πέτρα
φύϲιϲ περινεύει 1431, 35
φύω· πατρὶϲ μ' ἔφυϲε *p* 1249, 6 || φύομαι· φίλοϲ - ἔφυ *p* 725, 7; ἔφυϲ *p* 1413

χαῖρε, χαίρετε *in tit. sepulcralibus passim*; εὐϲεβὴϲ χ. 1364; χρηϲτή, ἄλυπη χαῖρε 809; χ. καὶ ἄλυπε πᾶϲι χ. 1278 || χαιρέτω 1127 || *mortuus loquitur*: χαίροιϲ *p* 1186, 17; χαῖρε 734, 9. 769; *v* παροδῖτα || *in dedicatione*: ὦ χαῖρε Ἡράκλειϲ *p* 1119, 3 || *in epistulis*: χαίρειν· 1388; ἄρχουϲι, βουλῇ, δήμῳ 1361, 7. 17; ἄρχουϲι καὶ δήμῳ 1393, 2; ἄρχουϲι καὶ τᾶι πόλει 1566, 3; ἐφόροιϲ καὶ τ. πόλει 8, 3. 9, 3. 10, 5. 30, 5. 1281. 1524, 2; βουλῇ καὶ τ. δήμῳ 17, 5. 1147, 9; δήμῳ 28, 3; (Λαριϲαίων) τοῖϲ ταγοῖϲ καὶ τῷ δάμῳ *XIV*, 3
χαλειδοφόροϲ *v* VI 2
χαλκοῦϲ *v* εἰκών
χαράττω· ἔγρα(ψε) καὶ ἐχάραξε 1315, 30
χαρίζομαι· παρακελευϲάμενοι χαρίζεϲθαι τᾶι πόλει 931, 9. 10; χαριϲαμένων αὐτοῖϲ τῶν ἀνδρῶν 1146, 20; (προθυμία), ἅτιϲ ἔϲται

Indici I addenda:

X. Editiones priores potissimae.

1. Corpus inscriptionum Graecarum.

CIG	IG V 1
1237	51
8	52
9 *A*	39
B	153
C	71 *b* 35 sqq.
40 *A*	53
B 1–17	85
B 18–37	86
1 *A*	32 *A*
A 16–22	63
A 23–34	69
B	32 *B*
2	65
3	34
3	68
4	66
5	62
6	60
7	59
8 *A*	247
B	80
C	109
9 I 1–15	147
II 1–22	71 *a*
III	71 *b*
IV	79
50, 1–13	57
14–23	42
51 *A*	78
B	75
2	64
3	116
4	31
4 *c*	41
5	44
6 *A*	74
B	45
7	40
8 *A. B*	36 *A. B*
9	46
60	92. 93
1	101
2	95
3	108
4	105
5	102
6	43
7	84
8	140
9	138
70	136
1	137
2	684
3	682
4	686
5	179
6	40
7	127
8	154
9	159
80	195
1	160
2	99
3	180
4	129
5	172
6	161
7	157
8	115
9	146
90	189
1	98
2	73
3	185
4	174

CIG	IG V 1
1295	1407
6	1408
7	1469
8 *a*	694
b. c	378
9	374
1300	375
1	1394
2	376
3	17
4	446
5	691
6	380
7	1352
8	393
9	383
10	382
1	387
2	406
3	427
4	413
5	1237
6	447
7	1238
8	1451
9	1361
20	448
1	1240
2	1241
3	1294
4	451
5	1165
6	552
7	533
8	546
9	501
30	538
1	7
2	6
3	475
4	1113
5	1226
6	1169
7	474
8	515
9	1360
40	537
1	541
2	543
3	498
4	545
5	479
6	485
7	480
8	486
9	528
50	527
1	494
2	536
3	529
4	531
5	530
6	505
7	557
8	487
9	548
60	534
1	465
2	130
3	555
4 *a*	556
b	554
5	535
6	492
7	490

CIG	IG V 1
1368	502
9	464
70	551
1	506
2	507
3	488
4	469
5	504
6	563
7	564
8	550
9	549
80	565
1	561
2	572
3	490
4	569
5	570
6	566
7	651
8	650
9	1243
90	463
1	1178
2	1179
3	1246
4	1247
5	1346
6	512
7	456
8	489
9	524
1400	517
1	532
2	567
3	519
4	513
5	503
6	1383
7	623
8	636
9	540
10	514
1	522
2	1258
3	520
4	521
5	516
6	282
7	660
8	668
9	671
20	662
1	658
2	672
3 *a*	664
b	661
c	176
4	667
5	663
6	472
7	666
8	669
9	659
30	656
1	657
2	681
3	578
4	579
5	583
6	596
7	582
8	581
9	584
40	586

CIG	IG V 1
1441	580
2	593
3	605
4	602
5	590
6	589
7	607
8	591
9	594
50	597
1	606
2	600
3	601
4	609
5	610
a	612
b	585
6	595
7	1353
8	690
9	692
60	1460
1	1351
2	237
3	1354
4	364
5	1583
6	248/9
7 }	
8 }	370
9	1155
70	3
1	678
2	24
3	665
4	511
5	106
6	707
7	811
8	706
9	1413
80	729
1	25
2	196
3	1275
4	—
5	814
6	p. 229
7	1367
8	726
9	770
90	790
1	743
2	719
3	1234
4	793
5	816
6	1483
7	795
8	1253
9	1355
1500	1476
1	796
2	797
3	798
4	—
5	799
6	800
7	476
8	813
9	736
10	1271
1	1
30	737

2. Le Bas-Foucart, Voyage archéologique II.

Le Bas	IG V 1
160	720
1	225
2	226
2*a*	301 cf. 282
b	309
c	257
d	599
e	236
f	232
g	233
h	221
i	227
j	305
k	363
3	242
3*a*	206. 207. 209
b	211
c	210
d	212
4	674
5	133
6	663
7	493
7*a*	458
b	1372
8	48
8*a*	67
b	129
c	126. 127
d	125
e	123
f	135
g	89
h	568
i	168
9	113
70	172
1	185
2	54
3	58
3*a*	97
b	114. 446
4	495
5	536
5*a*	539
b	653
c	558
6	500
7	538
8	628
9	553
9*a*	662
80	683
1	540
2	83
3	673
3*a*	509
b	819
4	489
5	488
6	616
7	635
8	239*a*
9	407

Le Bas	IG V 1
190	417
1	430
2	445
3	397
4	398
4*a*	4
b	11
c	19
d	29
5	749
6	796
7	776
8	802
9	774
200	830
1	696
2	488
3	792
3*a*	707
b	817
c	746
d	755
e	754
f	780
g	777
h	801
4	645
5	—
6	173
7	838
8	618
9	711
10	132
1	805
1*a*	730
b	733
c	727
d	728
24	590
5	513
6	1133
7	1134
8*a*. *b*	1111
c	1112
29—32	1115
33	1126
4	1137
5	1127
6	1138
6*a*	1128
7	1108
7*a*	970
b	953
c	955
d	958
e	959
8	1155
9	1185
40	1153
0*a*	1152
1	1159
1*a*	1180
b	1156
2	1158

Le Bas	IG V 1
242*a*	1146
3	1144
3*a*	1208
b	1166
c	1161
d	1147
e	1164
4	1177
5	1174
5*a*	1170
b	1172
c	1173
d	p. 210
6	1196
7	1200
8	1212
8*a*	1202
b	1192
c	1204
d	1201
e	1190
f	1205
9	1283
50	1284
3	1220
4	1223
5	1221
5*a*	1230
b	1231
c	1229
d	1227
6	1243
6*a*	1245
7	1244
8	1247
9	1248
9*a*	1237
60	1238
1	1240
2	1241
3	1242
4	1259
5	1260
6	p. 232
7	1251
8	1268
9	1249
70	1263
1	1264
2	1273
3	1274
3*a*	1252
b	1253
c	1262
d	1254
e	1269
4	1269
5	1297
6	1302. 1303
7	1300
8	1307
8*a*	1279
b	1280
c	1305

Le Bas	IG V 1
278*d*	1306
e	1595
f } *g* }	1287
81*a* } 1 }	1312
b	1315
2	1321
3	1320
4	1323
5*a*	1328
b	1330
c	1330*a*
6	1351
6*a*	1333
b	1314
7	1332
9	1317*a*
91	1367
2	1365
3	1364
4	—
4*a*	1369
5	1373
6	1374
7	1376*A*
8	1375
9	1377
300	1376*B*
1	1384
2	1386
3	1385
3*a*	1379
4	1396
5	1398
6	1395
6*a*	1411
7	1401
8	1400
8*a*	1424
9	1471
10	1472
0*a*	1473
1	1442
2	1440
3	1446
4	1469
4*a*	1467
5	1465
6	1464
7	1460
7*a*	1430
8	1435
8*a*	1454
9	1451
20	1436
0*a*	1437
1	1482
2	1483
3	1466
3*a*	1487
6*a*	1390

3. Catalogue of Sparta Museum.

Cat.	IG V 1
7	232
26	773
28	815
85	496
145	458
200	828

Cat.	IG V 1
201	207
2	206
2	209
4*A* 1–15	32*A*
16–22	63
23 sqq.	69

Cat.	IG V 1
204*B*	32*B*
5	210
6	212
7	211
8	112
9	107

Cat.	IG V 1
210	97
1	104
2	80
3	38
4	126
5	67

Cat.	IG V 1
216	135
7 *A*	29
7 *B*	4
8	257
9	309
20	305
1	301
2	363
3	240
4	11
5	72
6	440
7	407
8	416
8 *A*	414
9	443
30	445
1	433
2	439
3	415
4	428
5	434
6	429
7	388
8	603
9	390
40	396
1	8
2	49
3	558
4	386
5	819
6	535
7	156
8	103
9	744
50	22
1	755
2	652
3	662
4	233
5	756
6	764
7	717
8	765
9	753
60	767
1	779
2	30
3	778
4	777
5	718
6	715

Cat.	IG V 1
267	473
8	728
70	688
1	644
2	638
3	1569 *a*
4	56
5	243
6	880
7	916 *b*
81	477
94	717
300	752
63	698
7	435
8	436
9	118
70	757
1	762
2	128
3	389
4	33
5	643
6	182
7	703
8	192
9	749
80	769
1	394
2	783
3	734
4	193
5	624
6	701
7	702
9	417
93	649
4	837
5	732
6	123
8	1502
400	680
1	890
4	221
7	916 *a*
8	30
10	323
1	89
7	723
8	166
27	251
8	91
9	810

Cat.	IG V 1
432	169
5	918
9	369
40	213
1	26
3	499
6	27
7	919
8	768
56	598
62	—
3	642
4	76
6	432
500	128
1	309
2	619
3	422
6	821
7	402
8	758
9	708
10	204
21	411
2	803
3	772
4	725
5	96
6	825
7	357
8	245
9	391
32	368
5	880
5 *A*	878
7	752
42	697
4	559
6	228
7	441
8	732
64	763
8	128
9	149
89	759
91	573
8	627
9	2
600	214
5	745
11	238
2	94
7	709

Cat.	IG V 1
618	230
9	381
20	620
1	621
2	360
3	200
4	246
5	721
6	826
7	139
8	120
9 *A*	385
30	202
1	847
2	633
3	848
4	820
635—46	863
47	687
8	498
69	442
70	419
1	181
2	90
6	398
85	739
9	145
90	455
1	497
707	693
12	878
3	648
8	55
9	167
20	437
1	674
77	48
8	716
9	761
80	420
1	685
2	21
3	288
4	124
5	832 *A*
6	832 *B*
7	111
805	122

4. Annual of British School.

Ann.	IG V 1
X p. 166 sqq.:	
n. 1	1288
2	1286
3	1285
4	1293
5	1295
6	1296
7	1290
8	1298
9	1299
10	1310
11 *A. B*	1302. 1303
2	1304
3	1301
4	1316
15	1317
6	1326
7	1323
8	1321
9	1318
20	1312
1	1336

Ann.	IG V 1
22	1327
3	1334
4	1358
XI p. 131 sqq.:	
n. 1	1313
2	1319
3	1322
4	1324
5	—
6	1325
p. 138	926
XII p. 345 sqq.	850 sqq.
p. 351:	
n. 1	252
2	—
p. 358 sqq.:	
n. 1	275
2	304
3	261
4	269

Ann.	IG V 1
5	264
6	276
7	326
8	291
9	349
10	298
1	292
2	286
3	271
4	329
15	279
6	274
7	316
8	314
9	317
20	290
1	307
2	320
3	314
4	313
25	355
6	334

Ann.	IG V 1
27	342
8	336
9	314
30	314
1	280
2	289
3	333
4	343
35	267
6	302
7	331
8	295
9	321
40	277
1	344
2	345
3	324
4	259
45	310
6	339
7	256
8	255

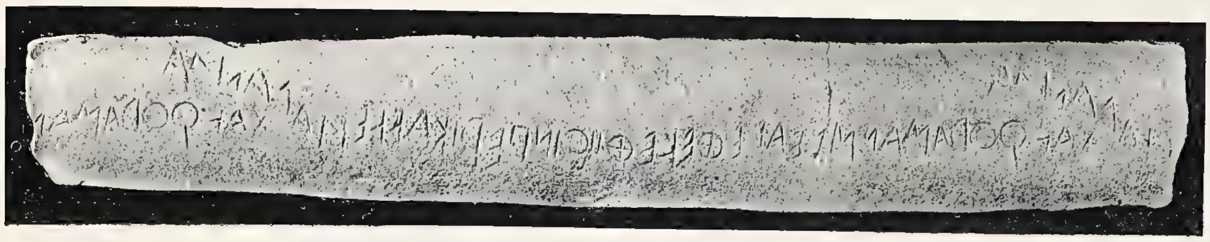
	Ann.	IG V 1
	p. 440 sqq.:	
	n. 1	839
	2	253
	3	239*b*
	4	23
	p. 441 sqq.:	
	n. 1	5
	2	18
	3	20
	4	379
	5	384
	6	400
	7	395
	8	190
	9	449
	10	576
	1	466
	2	467
	3	614
	4	575
	15	470
	6	588
	7	37
	8	508
	9	655
	20	197
	1	518
	2	142
	3	141
	4	199
	25	163
	6	144
	7	143
	8	87
	9	119
	30	205
	1	117
	2	741
	3	742
	4	789
	35	785
	6	786
	7	695
	8	365
	9	361
XIII	p. 18 sqq.	850 sqq.
	p. 174 sqq.:	
	n. —	213
	49	356
	50	315
	1	346
	2	356
	3	311
	4	347
	55	300

	Ann.	IG V 1
	56	270
	7	303
	8	283
	9	319
	60	281
	1	306
	2	272
	p. 188 sqq.:	
	n. 40	358
	1	571
	2	788
	3	487
	4	934
	45	632
	6	818
	7	10
	p. 193 sqq.:	
	n. 1	879
	2	878
	3	880
	4	881
	5	877
	6	913
	p. 196 sqq.:	
	n. 63	258
	4	266
	65	325
	p. 213 sqq.:	
	n. 1	675
	2	676
	2	677
	p. 259 sqq.:	
	n. 1	1528
	2	1527
	3	1342
	4	1526
	2*	1524
	10*	1277
XIV	p. 74 sqq.:	
	n. 66	260
	7	330
	8	328
	9	308
	70	278
	1	273
	2	299
	3	293
	4	296
	75	265
	6	263
	7	284
	8	268
	9	262

	Ann.	IG V 1
	80	338
	1	337
	2	318
	3	340
	4	341
	85	312
	6	350
	7	353
	8	356
	9	351
	90	352
	1	327
	2	354
	3	629
	4	297
	95	287
	p. 95, 47*	256
	96, 24*	313
	97, 18*	314
	98, 2*	304
	99, 45*	310
	100, 60*	281
	101, 48*	255
	102, 20*	290
	102, 19*	317
	p. 102 sqq.:	
	n. 1	254
	2	410
	3	748
	4	710
	5	542
	6	544
	7	622
	8	362
	p. 123 sqq.:	
	n. 48	170
	9	478
	50	481
	1	647
	2	482
	3	484
	4	835
	55	525
	6	526
	7	646
	8	187
	9	191
	60	184
	1	219
	2	215
	3	217
	4	216
	65	218
	6	13
	7	363
	8	403

	Ann.	IG V 1
	69	704
	p. 163 sqq.:	
	p. 163	1107
	p. 165	972
	n. 1	978
	2	977
	p. 166	967
	p. 171 sqq.:	
	n. 5	957*a. b*
	6	956
	7	954
	p. 178	933
XV	p. 41 sqq.:	
	n. 96	294
	7	335
	8	322
	9	332
	p. 74 sqq.:	
	n. 70[2]	198
	1	359
	2	77
	3	453
	4	705
	75	626
	6	203
	7, 8, 9 }	833
	80	836
	1	849
	2	35
	3	637
	4	14
	85	483
	6	244
	7	222
	8	234
	9	699
	90	235
	91	224
	p. 161	1142
XVI	p. 13	1515 *a–k*
	p. 41	864–868
	p. 54 sqq.:	
	n. 1	653*a*
	2	653*b*
	3	1504
	4	—
	5	1512
	6	1511
	7	1513
	8	1503
	9	1514

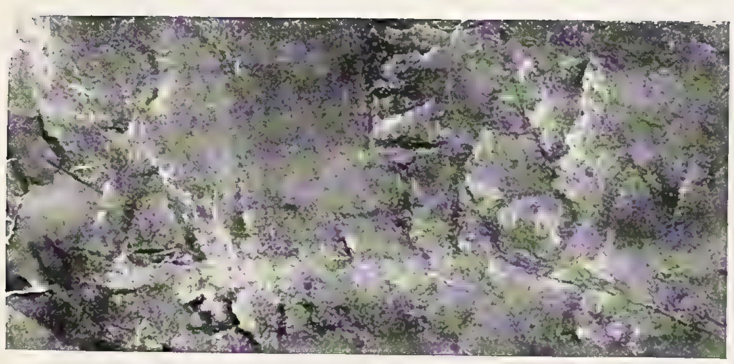
Ex typographia Imperii Germanici.

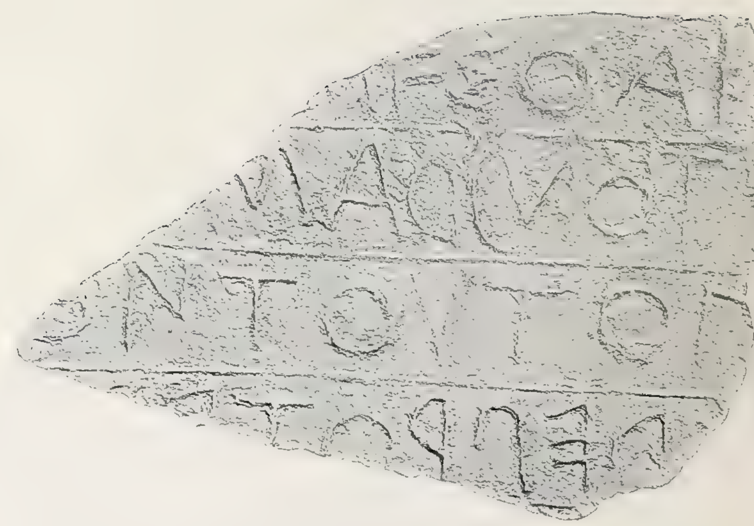
231. VI. a. Chr. n. saec.

216. VI. saec.

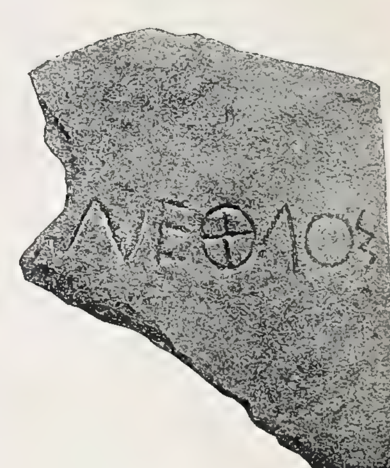
1316 4–6. Ineunte V. saec.

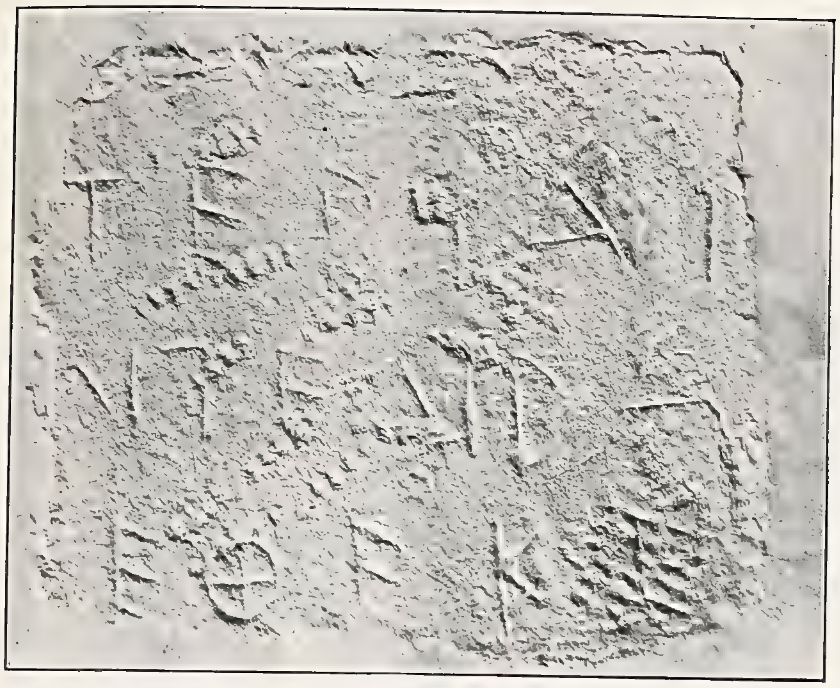
2. V. saec.

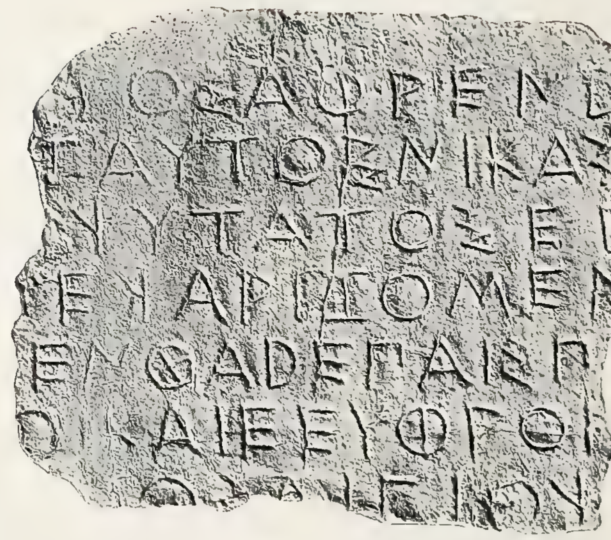
1155. V. saec.

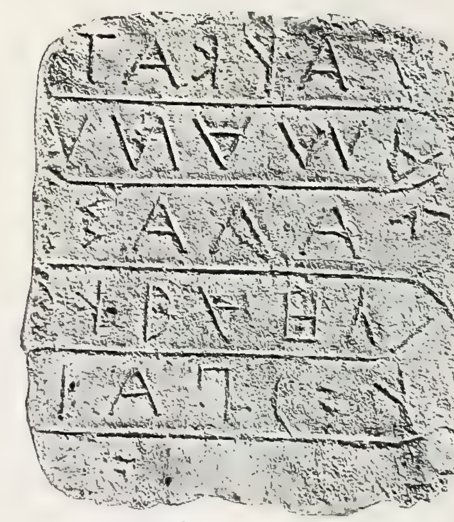
926. V. saec.

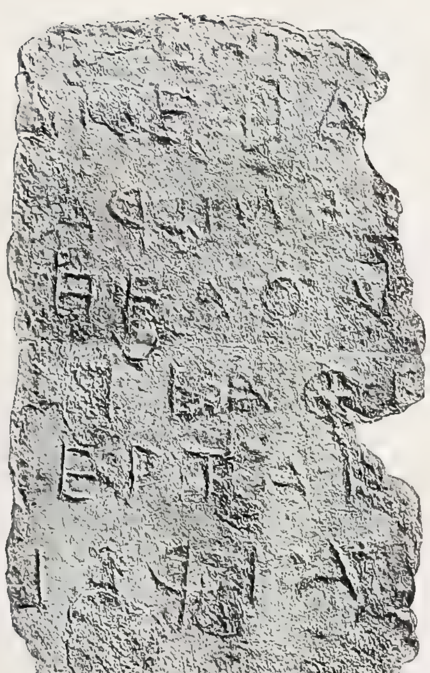
1116. V. saec.

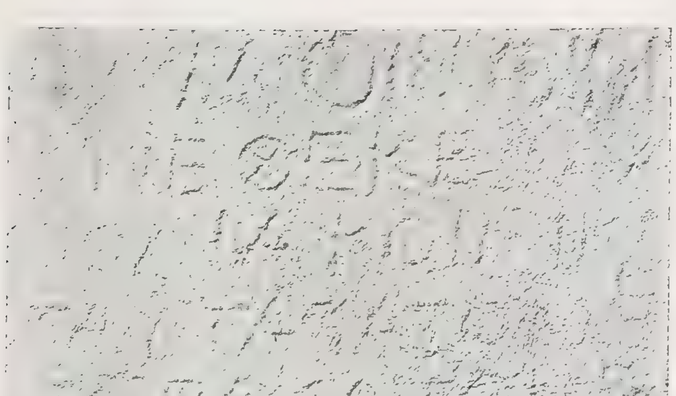
238. V. saec.

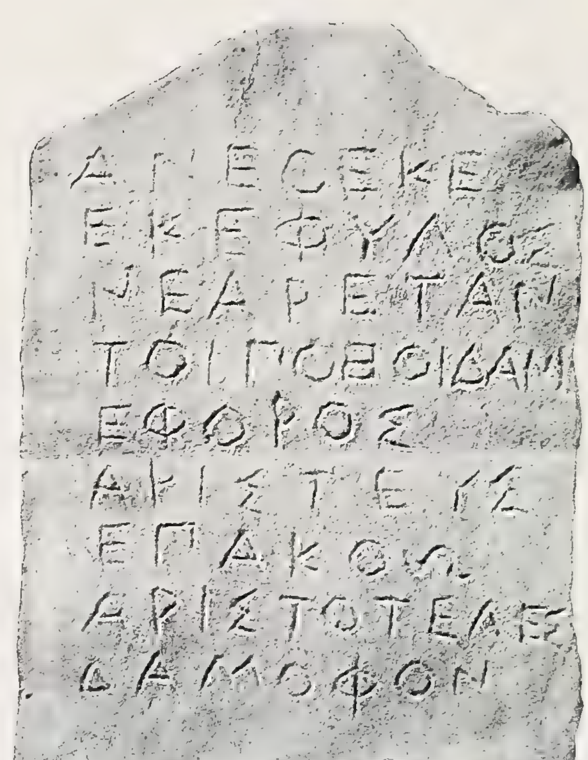
720. V. saec.

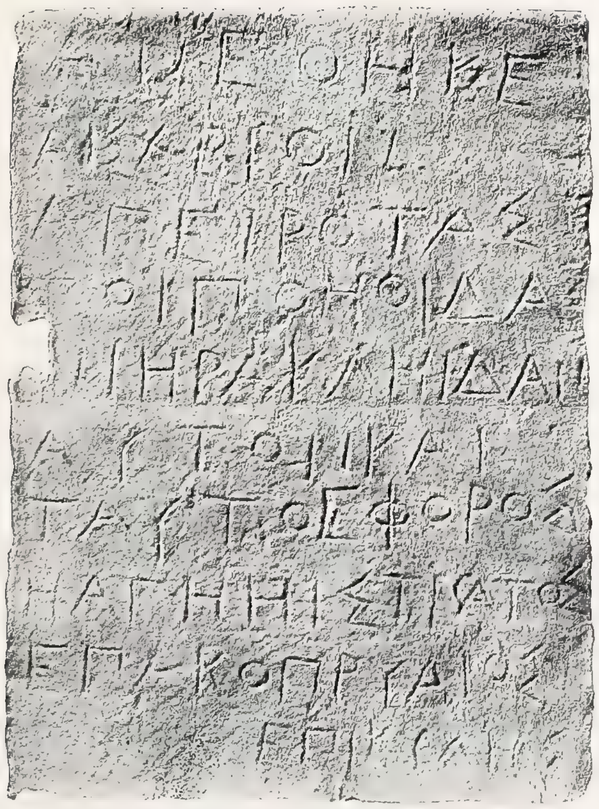
721. a. 457.

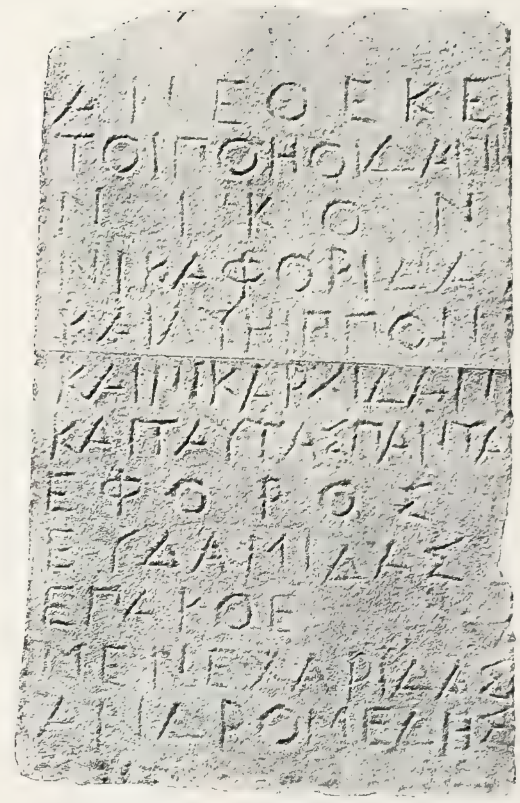
213. Ante a. 431.

1230. Ante a. 431.

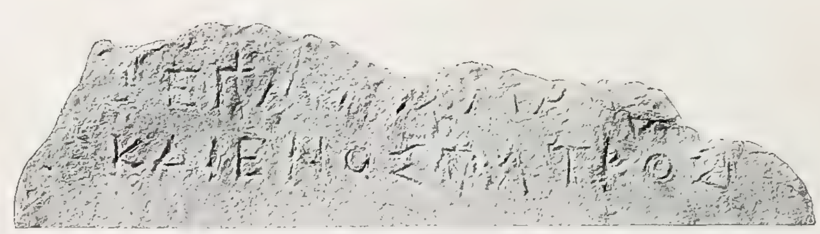
1231. a. 427/6.

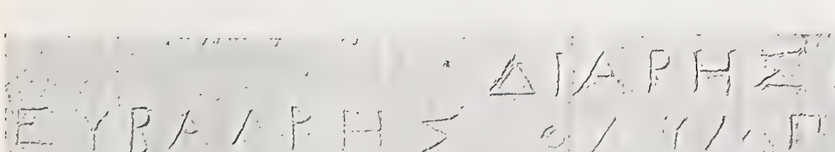
1232. Post a. 404.

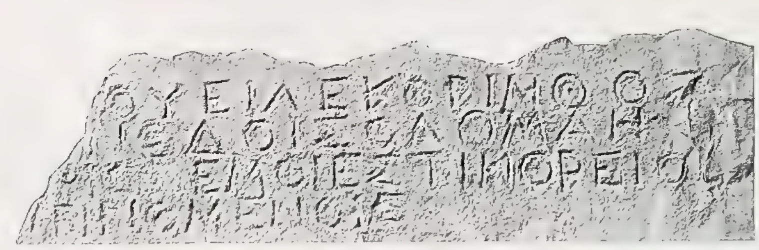
937. IV. saec.

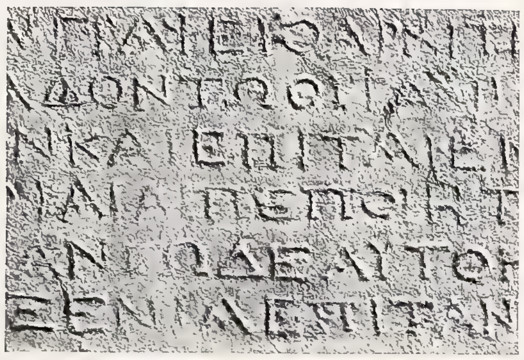
458. a. 225—222.

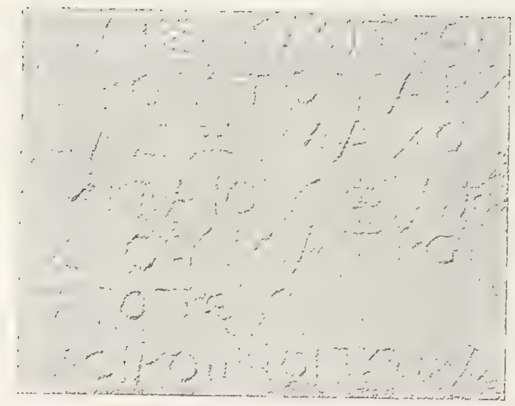
649. III. saec.

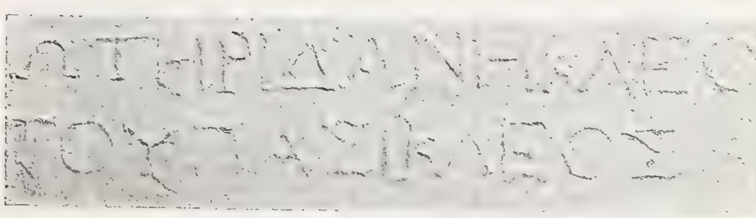
723. III. saec.

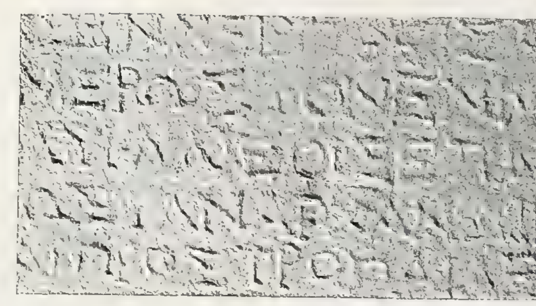
4 17–22. Post a. 180.

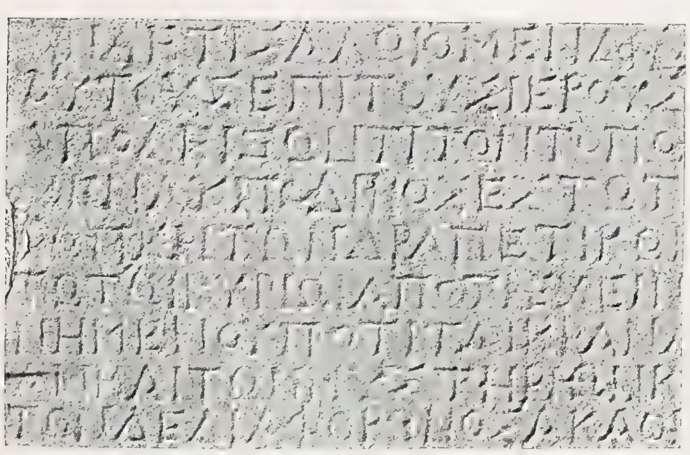
29 7–13. II. saec.

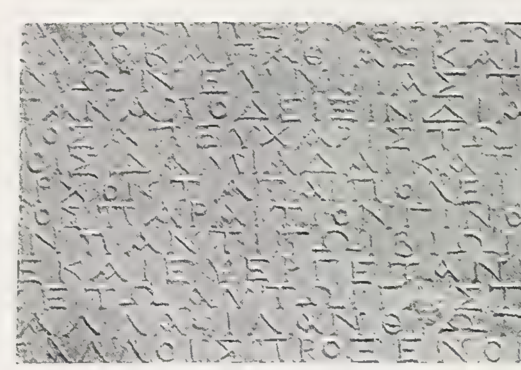
26 1. 2. II./I. saec.

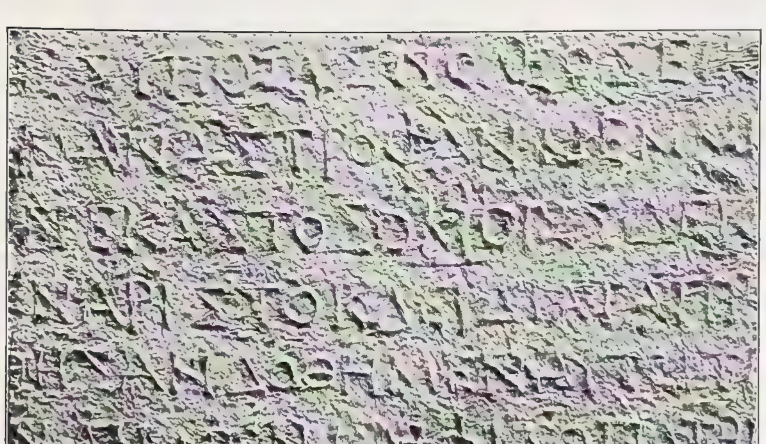
26 6–10. II. (vel I.) saec.

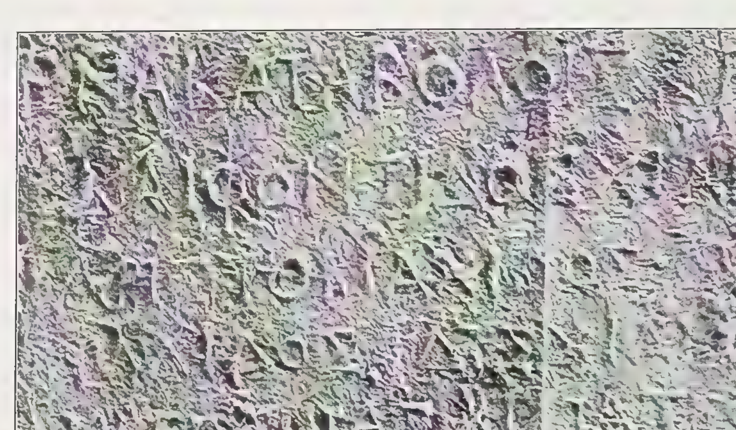
1390 79–87. a. 92/91.

1145 31–43. ± a. 70.

1432 35–40. a. 39 a. Chr. n.

1433 40–44. a. 39 a. Chr. n.

IG VI.

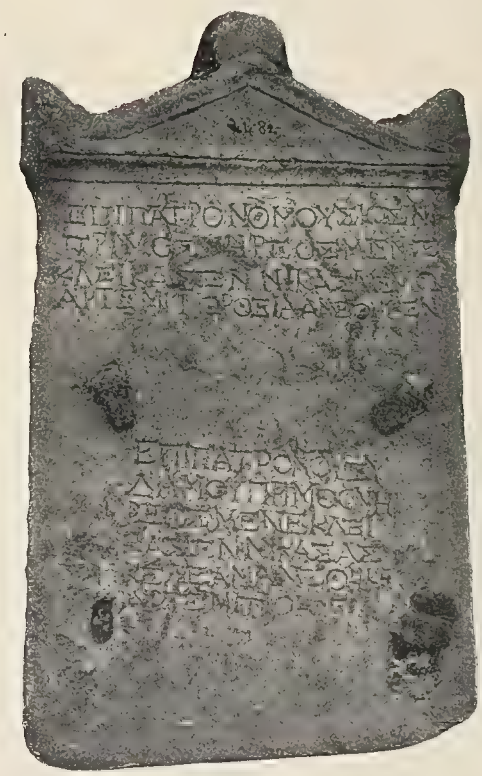
256. I. a. Chr. n. saec.

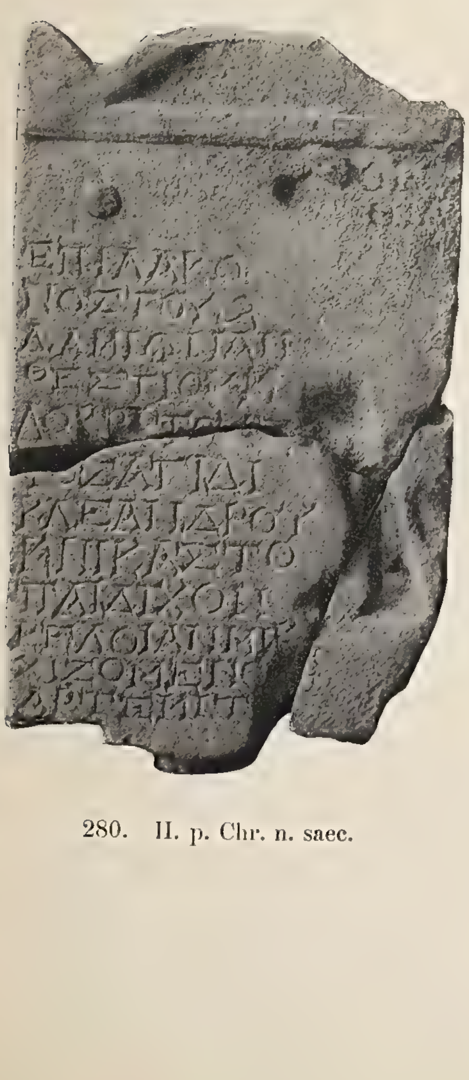
254. Medio fere I. a. Chr. n. saec.

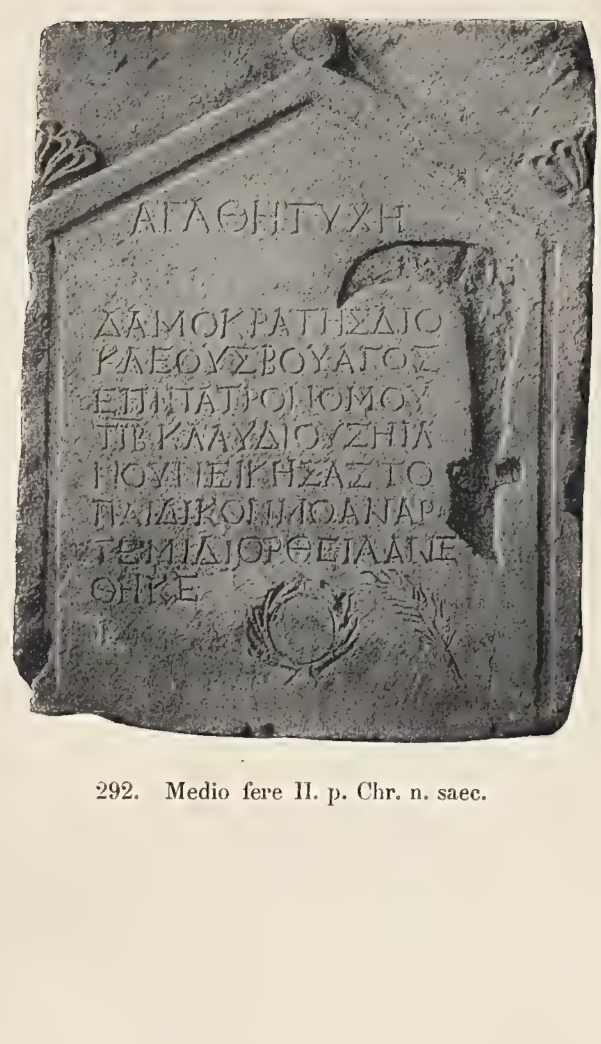
269. I. p. Chr. n. saec.

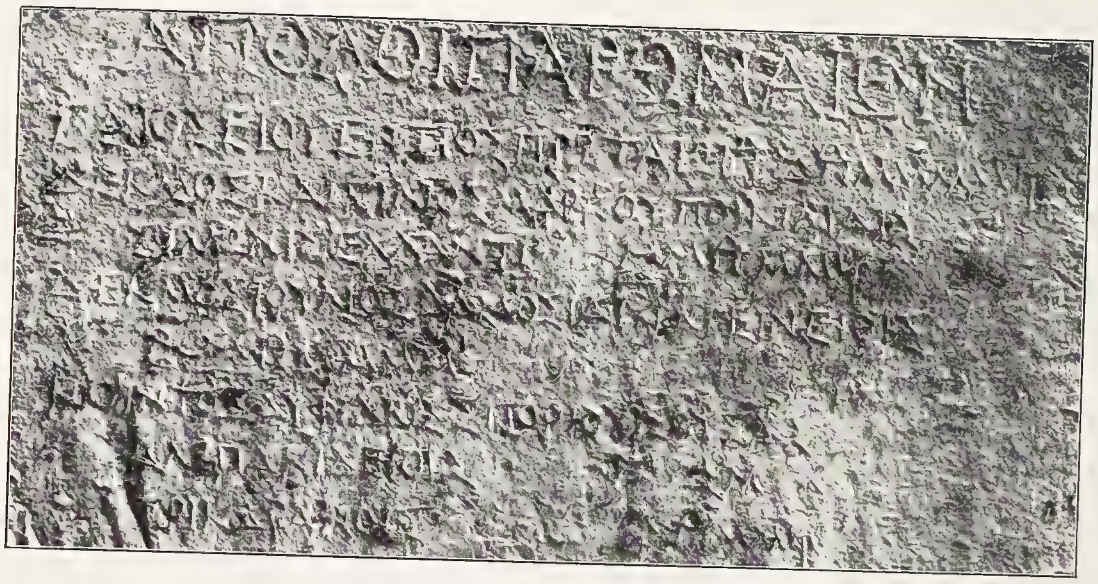
276. Ineunte saec. II. p. Chr. n.

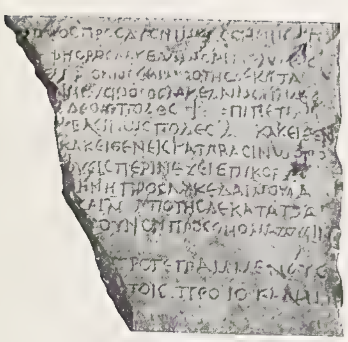
280. II. p. Chr. n. saec.

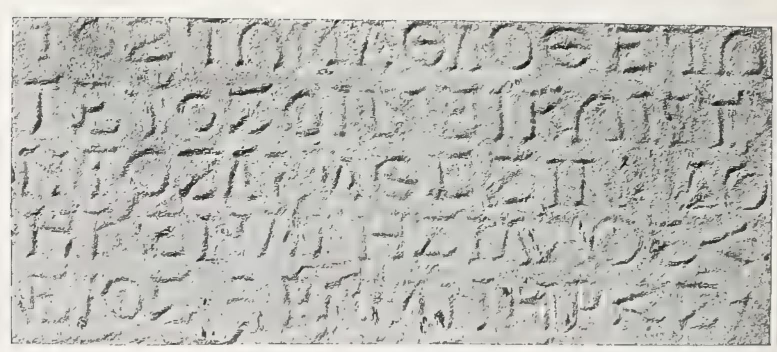
292. Medio fere II. p. Chr. n. saec.

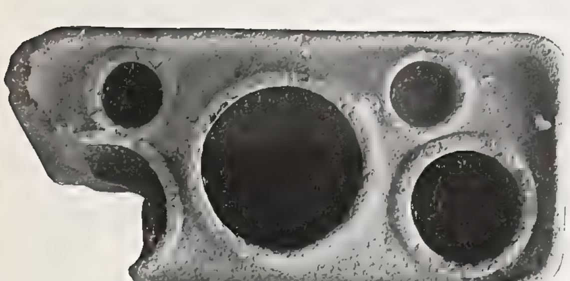
1434. a. 39 a. Chr. n.

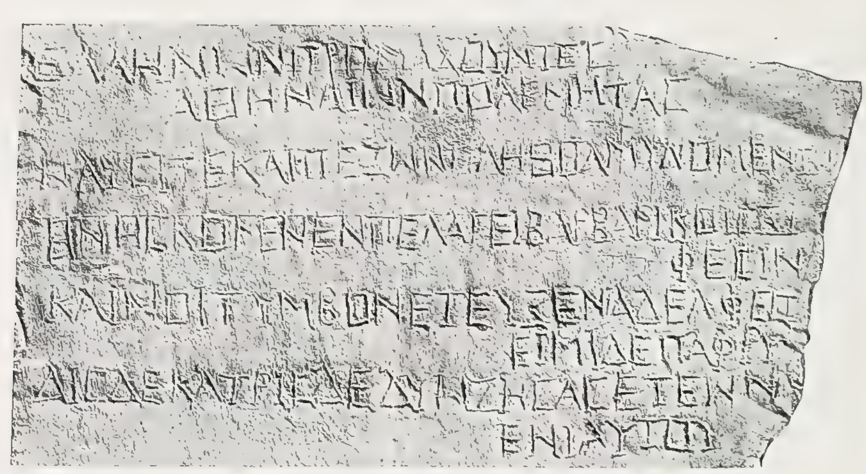
1431 28–41. a. 79 p. Chr. n.

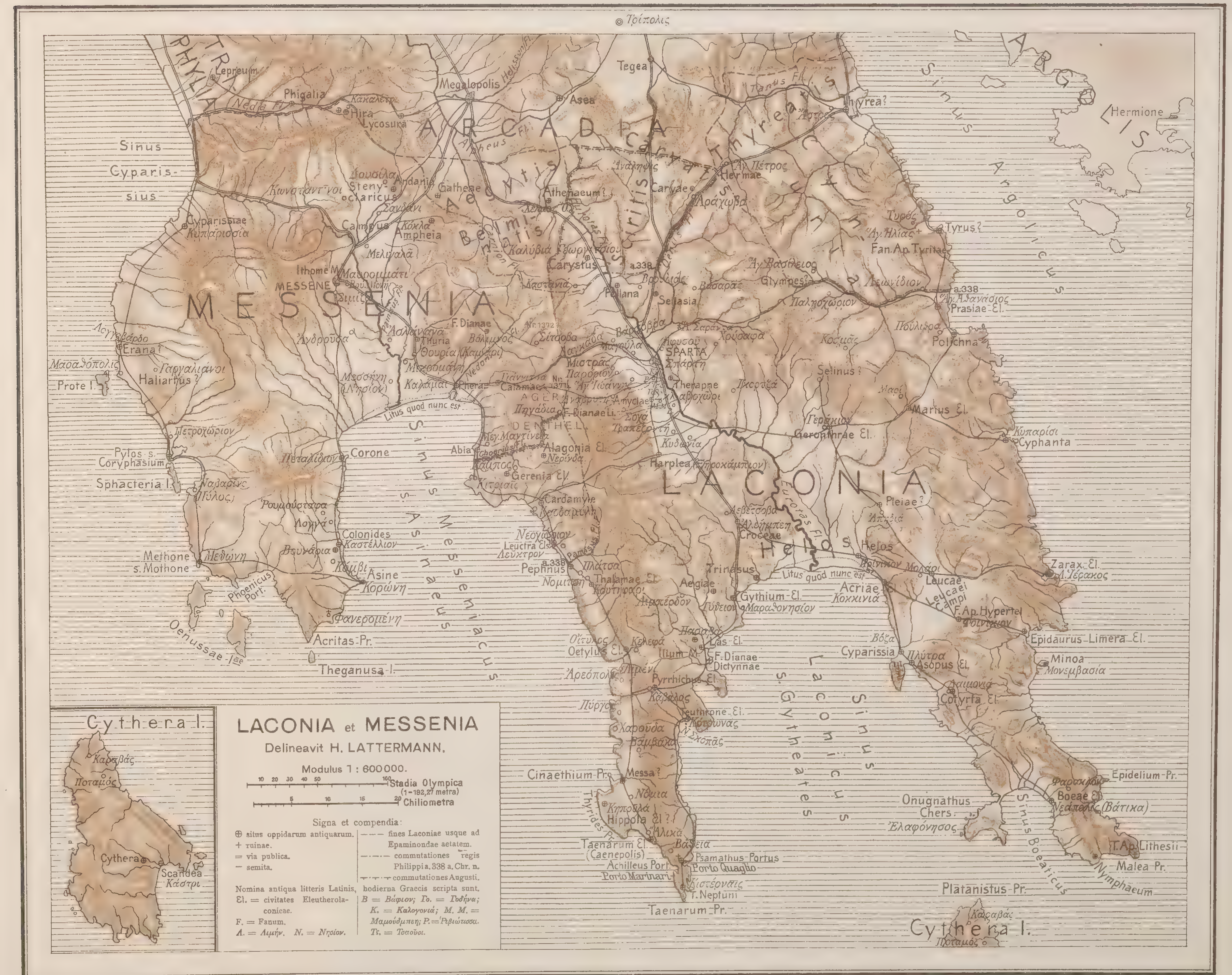
19 4–8. Aetate Traiani.

1356. II. p. Chr. n. saec.

1188. III. saec. p. Chr. n.

Photolith. d. geogr. lith. Anst. u. Steindr. v. C. L. Keller, Berlin S.